

ஸ்ரீமத் கம்ப ராமாயணம்.

ஸ்ரீமத் கம்ப ராமாயணம்.

ஆ ர ணி ய க ண் ட ம்

மூ ல ம்

4894.

சேற்றா சமஸ்தான விததுவான

VII. 2. 2

ம ன - ன - டு, இராமசாமிககவிராய ரவர்களது

கனிஷ்ட குமாரா

உடுமலைபேட்டை

எம். ஆர். கந்தசாமிக்கவிராய ரவர்களும்,

ஷை யூ

எஸ் வெங்கடராயலு நாயுடுகாரும்

இயற்றிய

உ ர ய ம்.

இவை

சேற்றா சமஸ்தான விததுவான

மு ன். அருணாசலக்கவிராயரால்

பரிசோதிக்கப்பெற்ற

சென்னை.

அலபினியன் அச்சியாதிரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

1900.

Copy right Registered.

இரண்டாம், ரூ 3-8-0.

MAHARAJAH'S LIBRARY
SINGAPORE
MADRAS-600 090

குமரனாழ்வரை.

முகவுரை.

அகத்திய முனிவாக கருத்தமி ழுருளிய
மகத்துவ விமலன மலாபபதம பணிவாம

***நண்பர்கள்!**

கலவியிற் பெரியபன கம்பனென ஆனற்றோரலெடுத்தது கூறப்படல
மகாகவியென்று வழங்குவ கவிச்சக்கரவாசதியாகிய கம்பா அருளிச்செய்த
இதிகாசமென்னும் பெருங்காப்பியமான இராமாயணம்-சொன்னலம், பொ
ருணலம், அணிலலம், சகவினபம், கற்பஞ்சாரம் முதலிய எவவித்ததானுஞ்
சிறந்து கற்பவாமனத்தைக் கவரத்தக்கது எனபது தமிழ் வல்லோர் யாவாக்கு
மொப்பமுடிந்ததே இத்துணைச் சிறப்புவாய்ந்த பெருங்காப்பியம் கற்றோரே
புன நிமற்றோரும் பொருளுணர்ந் துள்ளவர்களிகுமாறு, உரையுடன் வெளி
வருதல இனி நிபமையாததெனக் பாலகாண்டம், கூந்தரகாண்டம் எனனும்,
இரண்டிற்கும் பதவுரையும், அயோத்தியா காண்டத்துக்கு ஓர்விதப் பொழிப
புரையும் முன்னரே வெளிப்பட்டுள்ளன, ஏனைய காண்டங்களும் வந்துள்ள
வெளியும் வெளிப்பெறும்வரை விருடச் சீரணியே
குறிக்காண்டம் என்றும் கருதுவது பொருத்தம். இவ்விதம்
டபியுடைய இராம காவியத்திற் பெருங்காப்பியம் என்றும் சொல்லு
ருமாய் பிரமமஸ்ரீ இராமச்சந்திர ஜயர் அவர்கள் தாமசுவே இராமாயணத்
துத் துரயிலலாத காண்டங்கட்கு உரைவரைத்து வெளிப்படுத்தல வேண்
டுமாய், தமமாவியனறவரை வேண்டிய சகாயமெல்லாம் செய்யப்படு
மென்ற அன்பால் அன்பால் உரைத்தார்கள் யினனுட் சென்றபின் பழ
கிய இயைபு அருங்கலை வினோதரும் எனது நட்பாளருமாகிய ம-நா-ந-ஸ்ரீ,
சாய்வின புவாகளும் அதை வற்புறுத்திக் கூறினார்கள். பின்னர்
ஹைதரபாது ஜயர் அவர்கள் என்னைக் காணுகோறும் “உரை வரை
யக் கொடுக்கிறார்களா? எத்துணையாயிற்று” என்று, பலவாறு உற்சாகப்
படுத்திவந்தபின் உரைப்பட்டு கேள்வியையுடைய அடிப்பட்ட சா
ன்றோர்களென்றும் கவியா இதற்குச் சிறிதும் உரையெழுத அருகரலலா
எனபது தென்படாததோற தாசையே வென்றதமமா” என்றவண்
ணம் ஆசையே உருவம் மேற்குறித்த இரண்டு கண்பாகள் உரையை
மறுக்க முடியாது. இவ்வித ஆரணியகாண்டத்துக்கு உரை வரையத்
தொடங்கினேன்; இவ்விதமாய்” எனக் கூறினமையால் என நடன பல

லாணபெழுகிய கணபரும் கலவித்திறத்திற சிறந்தவரும் உடுமலையிறறானே எனனோ நிறைபவருமாகிய கனம் எஸ் வெங்கடராயலுராயுவையுந் துணைகொண்டு, தொடங்கிய பணியை முற்றுவித்தேன இடையிடையே சில கவிதளில் ஐயப்பாடுயதுழி இராமநாதபுரம் சமஸ்தான விதவான ப்ரிமத ராகவயப்பங்கா அவர்கள் முதலிய சில விததுவானகள் உரைத்தாராகள அனனோ செய்த கனநியை என்று மறவேன முற்றக்கற்ற வல வுநா நிறைவேற்றற் சூரிய இப்பணியைச் சிறற்றிவுடையேன செய நு முடித்தமையானே ஆங்காங்குச் சிறசில வழுக்கள பொதிந்து கிடக்கு மாயினும் நிரைபுகித்துப் பாலைக்கொள்ளும் அனனத்தையொத்த கனன பக கவிஞர்கள், குற்றத்தை நீக்கிக் குணத்தைக்கொண்டு புகழுவார்களே ன்று நம்புகின்றேன அஞ்சையக கோட்பாடுடையார கூற்றுக்கிடக்க அன லேறா வாயவல்லபம் இறகுபற்றி யெழுதப் புகுந்தாலன்றே வெளிப்படும'

சிறிலில் கவிதளில் உள்ளபொருள் காணடற்குப் பட்டபாடு மிகவும் பெரிதென்பதைக் கலவிமானக ள்றியாமற்போகார்கள. ஆயிரத்துக்கு மேற் பட்ட கவிதள உரை யெழுதப்படடிருக்கின்றன இவற்றில் ஏதேனும் தவ னுளதாயின அதனோயே பெரிதும் பாட்டடி மறுவற்றின் வியப்பை மறந்து வாணுள் கழிப்பா பலா "குற்ற மேதெரி வாக்குறு மாமுனி, சொற்ற பாவி னு போகுறை சொலவால்" எனப் புகளின் அனனோ ண்டுக தவற் றுதல் பெரிதன்றே

இக்காண்டத்துள் முதல் ௩-பட வங்கடகுச செனனை ஸ்ரீமான வைபு சடகோப ராமானுஜாச்சாரியா அவர்கள், ஸ்ரீமான கோபாலாச்சாரியா அவர்கள் முதலானவர்களால் வரையப்பட்ட உரைகள் கிடைத்தன, அவற்றைநோ கி எனது சிறற் றிவிற்கேற்ப மாற்றுவன மாற்றி நானும், கணபா வெ. நாடி நிகராமாக எழுதிவைத்த வுரைவை இப்போது மனனாகுடி காலேஜ தமிழ் பப்பண்டி தாயிருக்கிற மாணா-ஸ்ரீ, கிருஷ்ணமாச்சாரியாவர்கள் அச்சாபிக் க வரையத்த கவனமாம் எனனுடனிருந்து எழுதி யுதவிப்புகிறார்கள், இந் தான் பெரிதாகக் கருகற்பாற்றியினும் அதன்பின்னர் ௧00-கவிதளின் உரை ரைய சிரத்தொழுதியனுபுலவாச்ச செல்லிக்கொண்டுபோய் 1-மாதவரை வானா நிருத்ததன்றி எழுதிய கடிதங்கட்கும் பதில வரையாதிருத்தவர், இத ன்று அகவேலை 1-மாதம் தடைப்பட்டிருத்தது. அப்பால மனனாகோவிற்கு டீக்கர் யானசென்று வாங்குவத பிரதி யெழுதியனுப்பினேன் இவ்வாறு காலவூட்டற் செய்வித்ததால் போகக் வருத்தம் இன்னம் எனமனத்தைவி டம்பு போயி ௧௧ சிறக இனி,

நடுகிலுஞ்ஞ் நம்புலமை மாட்சியா இவவுரையிலுள்ள குற்றங்களை யெனும் வேறு விசேட வரையையேனும் அனபுடன் எனக்குத் தெரிவிப் பார்களாயின் அவா ட்டு ன்றிக் கூறப் பிழையைத் திருத்தி விசேடவுரை

யை விளக்கி அடுத்த பதிப்பில் வெளியிடுதலுடன் அப்பெருபகாரிகடரு
உவவோ, புலதகமு மனுப்புவேன

இதனை அச்சிடுதற்குத் திவிய சகாயத்தை விருப்பிப் பல இடங்கட்
கும் யான சென்றபோது எனக்குப் பெரிதும் உதவிபாய்ந்தது ஆதரித்த
கலவிச செலவக கனவானகளின் பெயராதியவற்றை அடியில் வருமாறு
விவரித்திருக்கிறேன் அவையாவன —

1 திருநெல்வேலி அனவரத்தானந்தா கோயிலபரம்பரை விசுவகுலதிலகரும்
என்று குலாபிமானப் பண்பருமாகிய ம-11-ஹ்ரீ, நெல்லையப்பன் கவிராஜரவாணன்,

2 ஹை ம-11-ஹ்ரீ, ஈசரமூர்த்திக் கவிராஜரவாணன்

3 ஹைதூ வாசியும் விதவகுல சேகரராகிய ஸ்ரீமான ஆறுமுக நாவலரவர்கள்
மாணக்கரும் விதவசிகாமணியும் ஆயே ம-11-ஹ்ரீ, அம்பலவாண நாவலரவர்கள்

4 திருநெல்வேலியில் கமிழை விருத்திசெய்தற்காகவே மிகவும் உழைத்தது
சரஸ்வதிவிலாசம் என்னும் புலங்ககலை ஸ்தாபித்து நடாக்கியருபவரும் சித்தநாத
சாஸ்திரப் பயிற்சிறி சிறந்தவருமாகிய ம-11-ஹ்ரீ, பாலவண்ணமுதலியா ரவர்கள்,

5 மேலகரம் நுற்றாலநாதா கோயில பரம்பரை விசுவகுல திலகரும் என்று
குடும்ப தில பரம்பரை நடபாளருமாகிய ம-11-ஹ்ரீ, திரிகூடராஜப்பன் கவிராய
வர்கள்

6 ஹையா சகோதர புத்திரசிாமணியும் என்று சகல டியுமாகிய கனம்
பயிமணியக் கவிராய அவர்கள்

7, மதுரை சேதுபதி ஐஸகூல தமிழ்ப்பண்பிதரும் சித்திரவேலி வல்லுதரும்
ஆயே ம-11-ஹ்ரீ, சண்முகம்பிள்ளை யவர்கள்

8 முறைதூ சபடிவிலகன் ஜமீனதாரா ம-11-ஹ்ரீ, பழ சி சண்முகஞ்செட்
டியார அவர்கள் சமூக வித்துவானும், கொட்டாமபடியாளியும், கலம்பகம் திரிபு
யமக அக்காதி முகலிய பண்டார வியற்றியவருமான ம-11-ஹ்ரீ, எம். கருப்பையாப
பாவலர் அவர்கள்

9 காரைக்குடி வித்தவாணம் தலைமைப்பாடுள்ள புராணங்களுள் ஒன்றாகக்
கருதப்படுமவண்ணம் திருப்புத்தூர் தலபுராணமும் பேறு பண்டாலகளு மியற்றிய
வரும் சைபாபிமானியுமாகிய ம-11-ஹ்ரீ, ராம கு சொக்கலிங்கஞ் செட்டியா

இந்த நவாணிகளும் எனக்குச்செய்த அருமையும் பெருமையும் என
மனத்தல என்றும் நின்று நிலாவுமென்பது திண்ணம்

இங்ஙனம் பல்லோர் துணைக்கொண்டு பல இடத்தும் அலைந்து சிற்றது
சிற்றாகப் பொருளிட்டியபின் செனனைக்குச்சென்று அச்சிடடுக்கதருப்படி
எனது சேஷதசகோதரரும் சிவரகசியம் முதலிய பன்னால்களை யச்சிடு

முகவுரை.

மாகிய ம-நா-ந-ஸ்ரீ, அருணாசலக் கவிராயரவர்களேப் பிரார்த்தித்
தக்கொண்டேன, அவர்களும் சிறியேன விண்ணப்பத்துக் கிண
னசென்று பன்னாள்நூறு அச்சுட்டு உதவிபுரிந்தார்கள் இவவு
ம மறக்கற்பாற்றனறு.

கனவான்களின் பெயர் முதலிய,

த குலகுருவாகிய திருநகயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதறை யாதி
தானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகசுவாமிகள்
பனந்தாள ஆதனகாததா ஸ்ரீமத காகிவாசி சோமசுந்தரசுவாமிகள்
வாவடுதறை ஆதீனம் தக்ஷிணங் காறுபாறு ஸ்ரீமத வயித்திலிங்க

ரஜேலலா பேரையூர் சமஸ்தானகாததரும் சேறூர் சமஸ்தானா
ம ஆகிய ம-நா-ந-ஸ்ரீ, நாகையசாமி பாண்டியமகாராஜா அவர்கள்
குலபோஷ்கரும் சேறூர் சமஸ்தானகாததருமாகிய ம-நா-ந-ஸ்ரீ,
தயரவர்கள்

லவேலி ஜில்லா உருா சிரேஸ்தா ம-நா-ந-ஸ்ரீ, வி சேஷையரவர்கள்
ம கோ வகீல ம-நா-ந-ஸ்ரீ, சடகோப்பிளையவர்கள் (இவர்கள்
ம முகநகாரணமாக இருந்தது)

சபஜடர் ம-நா-ந-ஸ்ரீ, துரைசாமி ஐயங்கார் அவர்கள்
ணாபேட்டை ம-நா-ந-ஸ்ரீ, பீ ஏ பீ எல். (என் ஏ வி சோமசுந்
ர்கள்

ரா ஒறைப்பாலம் முன்கிடி ம-நா-ந-ஸ்ரீ, இராமகிஷ்ணையரவர்கள்
லவேலி கலவத்தி முடுக்குத் தெரு ம-நா-ந-ஸ்ரீ ஏ. சோனாசலா

ண போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ம-நா-ந-ஸ்ரீ எம் ராஜகோடாலாசாரிய

னக்குடி மிட்டாதா ம-நா-ந-ஸ்ரீ எஸ் வெங்கடாசலப் பெருமாள்

முகேட்டை ம-நா-ந-ஸ்ரீ ராம, வெ வயிவன செட்டியார் அவ

ம-நா-ந-ஸ்ரீ, என் துரைசாமி பிளையவர்கள், பீ ஏ

றூர் சமஸ்தானமாளேஜா ம-நா-ந-ஸ்ரீ இராகப்பிளையவர்கள்

சமஸ்தானம் தானாபதி ம-நா-ந-ஸ்ரீ பழகியண்டி கரையானர

தனம் ம-நா-ந-ஸ்ரீ முத்தைய பாகவதரவர்கள்.

19. விருதுபட்டி பஞ்சாபீஸ் புரோக்டர் ம-நா-ந-ஸ்ரீ து, க. கந்தசாமிபிள்ளை
வர்கள்.

20 ஸ்ரீ வைகுண்டம் வகுவில் ம-17-77-ஸ்ரீ முத்தினைஞ்செபெருமான் பிள்ளை
புவாகன.

21 மதுரை வகிலை ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ பி. எஸ் சுப்பிரமணியன்

22. ஷே யூ வககீல ம-ா-ா-ஸ்ரீ பி. காரணையரவாகள்

23. தெய்யு ம-ா-ா-ஸ் பரவியாசாரியா அயாக்கள்.

24 முறையாக சபிஷிவன சமீன்தாரும் செழுந்தமிழ்மொழியைச் செவ்வரு
மாயிய கனம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ பழ சி சண்முகஞ் செட்டியாரவரால் (நாளைச் செயத
அருமை மிகவும் பெரிது).

25 காரைக்குடி வாசியும் யானியற்றிய பகாசிப் பிணத்திலிருந்து அச்சுமி
வீதத் பேருபகாரியும் ஆகிய ம-நா-ஸ்ரீ தி அ ரு அ ருமேற்பட்டவர்களைக் கொன்று
யாறு நான்

26 ஸ்டீயூட் ம-7-11-ஸ்ரீ நா, வெ நா காராயண செட்டி

27 ஸ்டீபன் மார்சாஸ் அ. முத்துசாமிசாமி செட்டியார்

28 ஸ்ரீ ம-ரா-ந-ஸ்ரீ சா நா அ நா. அருணாசலநகரம்

29) சே. யூ. ம-வி-ந-ஸ் பெரி, கா கா நாராயண செட்டி, திரு. வி. வி. வி.

30 கேவகோட்டை ம-நா-ஸ்ரீ சத்திரம் அருளுசலத்தையார் அவர்கள் குமாரரும் திருவாடாணை குமரபிஷேகம் நடாத்திய சிலநேரம் கல்வருமரீதியுடைய ம-நா-ஸ்ரீ ராம - அரு - அரு - சோமசுந்தரன் செடமயார் அவர்கள்

31 நெ. சூ. சபையின் ஜனநாயகம் காலையா சொல்லிய பாய்வு
கடத்திய னவானுமாயி ம-ா-ா-ஸ்ரீ, அள அரு. ராம. அருஞ்சல சே. பி. பி.
அயரங்

32 தொழா ம-நா-நா-நீ, அ பெரி அருணாசலஞ் செட்டிபாரா அகாசன.

33 ஷே. பூ. ம-71-11-பூ, அ. ராம அண்ணாமலை செட்டியார், திருச்சி

31 ஸ்தல புராண 77-78-ஆம், மே அரு அ சாமிநாத செட்டியாருடைய

விதிகளை நிறைவேற்றியது. இவ்வாறு தீர்மானம் போட்டுக் கொடுத்த பின்னர், அன்றைய மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் உத்தேசப் பேரணிக்கு முடிவு ஏற்பட்டது.

36 கொழுமுடி அடங்குதே ஜனல ம மா-ஸ்ரீ, ஜனரபில ராமசுந்தரம்
பாண்டிச்சேரி

37 தூததுக்குடி ம-நா-நா-பூநீ, வி கணப்பிள்ளை யவர்கள்

38 ஷே ஜா ம-ந-ந-தீ, குபபுசாமி காபுகோரு

39) சேலம் சிலவா காட்டுப்பாளையம் மிட்டா ஜமீன்தாரும் முன்பு சிவரத்தினம்
யம் அச்சித்தெற்குப் பேருதவி செய்தவரும் எனது நெடுநாட சிநேகரும் ஆகிய ம-
1-ஆர், தே ராஜாக்க வுண்டரவர்கள்

10) தொழா மாணத்தி வகையரா மிடடா ஜமீன்தாரா ம-நா-நா-ஸ்ரீ, என்.
ராஜாக்கவண்டரவாசன

41. சித்தனன்தூ மிடடா ஜமீனதாரும் முன்பு சிவரசசிபத்துக் குதவீபுரிநத வருமாயி ம-ள-ள-ஸ்ரீ, எம் சுப்பராயக கவுண்டரவாண்

42 உமேசைப்பேட்டை அக்கிலை ம-நா-நா-ஸ்ரீ, வி எஸ். இராமசாயியையயரகாசன்.

43 ஷெயூரோ போரூ ஹெஸ்குல எட்மாஸ்டா ம-ரா-ரா பூ, பி எஸ் இராமசுமியையரவாகன,

- 44 ஷெயூ டி பி டபிளயு ஒவாசியா ம-ா-ா-ஸ்ரீ, இராமச்சந்திரையரவர்கள்
 45 ஷெயூ வகிலே ம-ா-ா-ஸ்ரீ, எம் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.
 46 ஷெயூ ம-ா-ா-ஸ்ரீ, நா கந்தசாமி செட்டியாரவர்கள்
 47 ஷெயூ ம-ா-ா-ஸ்ரீ, நா. ஆ சுப்பிரமணியன் செட்டியார் அவர்கள்
 48 ஷெயூ ம-ா-ா-ஸ்ரீ, அ சண்முகவேலு நாடார்வர்கள்.

இக்கனவான்கள் செய்த பேருதவிக்கு அவர்களை இடைவிடாது வாழ்வு சுக்தலன்றி வேறு யாது கைமமாறு செயவேன், இனி யசகிமே அடுத்தகாண்ட வுரையையும் வெளிப்படுத்தற்கு உதவிபுரிந்து புகழ் பெறுவார்களென்று நம்புகின்றேன்

புஸ்தக விலையை

முனபணமாகக்கொடுத்த கனவான்கள்.

- 1 ம-ா-ா-ஸ்ரீ திருசெல்வேலி முனிசிபல் சோமேன பி. எம் கயிலாசம்பிள்ளையவர்கள்
- 2 ,, ,, தேவஸ்தான கமிட்டியார் என பிரமநாயகம் பிள்ளையவர்கள்
- 3 ,, ,, வகிலே ஜி எஸ் சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள்
- 4 ,, ,, ,, டி எஸ் சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள்
- 5 ,, ,, கொவலம் டோராமில் ஏஜண்ட் பழசிகுமாரப் பிள்ளையவர்கள்
- 6 ,, ,, சிந்தாமணி நரசிம்மநாதராவை என. எஸ் சுந்தரம் ராயன் பிள்ளையவர்கள்
- 7 ,, ,, மேடைதளவாய் திருமலைப்படி முதலியார் அவர்கள்
- 8 ,, ,, டி எஸ் முதைய பிள்ளையவர்கள்
- 9 ,, ,, வகிலே ஏ வி ராமசாமி பிள்ளையவர்கள்
- 10 ,, ,, புனா ஜமீன்தார பி. பி எஸ் ரெகுநாதராயரவர்கள்
- 11 ,, ,, மாநெரி மிட்டாதா டி ஏ சிவசுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள்
- 12 ,, ,, நா பெ நா மு முதலாரமன் செட்டியார் அவர்கள்
- 13 ,, வீரராகவபுரம் வகிலே சுந்தர சாஸ்திரிகள்
- 14 ,, கலேட்டா ஆபீஸ் எட்கிளர் கு ஐயா அவர்கள்.
- 15 ,, வண்ணாபேட்டை அதிகாரி சங்கரவழுவேல் பிள்ளையவர்கள்
- 16 ,, சேரைகுளம் பண்ணையார் அம்பலவாண பிள்ளையவர்கள்
- 17 ,, வெள்ளா வீரவாகு பிள்ளையவர்கள்
- 18 ,, வாசுதேவசுல்லூர் சிவசுல்ல வண்ணப்பிள்ளையவர்கள்
- 19 ,, சாத்தன்குடி வகிலே சின்னசாமிசையரவர்கள்.
- 20 ,, ,, அண்ணாசாமியையரவர்கள்
- 21 ,, ,, குருகாதையரவர்கள்
- 22 ,, ,, முதலாசாமி பிள்ளையவர்கள்
- 23 ,, ,, காஷிப்பா கிஷ்ணமாசாரியாரவர்கள்

- 24 ம-ர-ப-பு, அத்துக்குடி புரோககர் சீதாராமையரவர்கள்
- 25 ,, ,, கோரலமில கிளாக்கு எம் கல்லகண்ணுப்பிளையவர்கள்
- 26 ,, ,, வேயீனற முத்துப்பிளையவர்கள்
- 27 ,, ,, போஸி மிஸ்டர் அமிர்தலிங்கம் பிளையவர்கள்
- 28 ,, ஸ்ரீ வைகுண்டம் மைனா இரிகேஷன் ஓவாசியா டி. சுப்பிரமணிய பிளையவர்கள்
- 29 ,, ,, வடகீல் சுப்பராய முதலியார் அவர்கள்
- 30 ,, ,, சபமேஜிஸ்திரேட் தாமரங்கராஜ் அவர்கள்
- 31 ,, ,, வடகீல் முத்துசாமி பிளையவர்கள்
- 32 ,, குலசேகரபட்டினம் சபமேஜிஸ்திரேட் பி. எம். சுப்பிரமணிய ஐயர் வர்கள்,
- 33 ,, ,, எஸ். சிதம்பரம் பிளையவர்கள்
- 34 ,, ,, அ. மு. மணிய பிளையவர்கள்
- 35 ,, அம்பாசமுத்திரம் வடகீல் டி. எஸ். சேஷையரவர்கள்
- 36 ,, ,, பாலகிண்ணையரவர்கள்
- 37 ,, கண்டயம் சாவடி நாராயணசாமி பிளையவர்கள்
- 38 ,, ,, காளிநாத பிளையவர்கள்.
- 39 ,, ,, வி. எஸ். சங்கரராமசாமி பிளையவர்கள்
- 40 ,, ,, சே. சிவசுப்பிரமணிய பிளையவர்கள்
- 41 ,, தென்காசி சபமேஜிஸ்திரேட் காளத்தியப்ப முதலியார் அவர்கள்
- 42 ,, ,, வடகீல் ஆர். தம்பா பிளையவர்கள்
- 43 ,, ,, மிராசுதார் சிதம்பர குமாரசாமி முதலியாரவர்கள்
- 44 ,, ,, சபரிஜிஸ்தரார் ஜி. ராஜகோபால் கிண்ணையரவர்கள்
- 45 ,, சாதாரா தாசில்தார் மகாராஜ் பிளையவர்கள்
- 46 ,, ,, டி. முனசிபு ஆதிநாராயணையரவர்கள்
- 47 ,, ,, வடகீல் செல்லம் பிளையவர்கள்
- 48 ,, ,, ,, எஸ். சுப்பிரமணிய நயினார் அவர்கள்
- 49 ,, ,, ,, பகவதராய் அவர்கள்
- 50 ,, ,, ,, ராமசேஷ சாஸ்கிரிகள்
- 51 ,, புரோககர் எஸ். அப்பாசாமி பிளையவர்கள்
- 52 ,, ,, செகநாதையரவர்கள்
- 53 ,, முனசிபு கோட்டி எட். கிளாக்கு அவர்கள்
- 54 ,, விருதுபட்டி. ஜி. சுந்தரமையரவர்கள்
- 55 ,, மதுரை உத்தம பாளையம் சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள்
- 56 ,, ,, கோவிந்த செட்டியாரவர்கள்
- 57 ,, ,, ஆதப்ப செட்டியாரவர்கள்
- 58 ,, காரைக்குடி அ. ரு. அ. வே. அவர்கள்
- 59 ,, ,, கொழுமபுரம் சரணப்பெருமாளையரவர்கள்
- 60 ,, ,, சுப்பிரிங்கோட்டி சுந்தரம் பிளையவர்கள்
- 61 ,, மரப்பரை மிட்டா ஜமீன்தார் எஸ். சுப்பராயங்கவுண்டரவர்கள்
- 62 ,, சோமணம்பட்டி செங்கோட்டி வேலங்கவுண்டரவர்கள்
- 63 ,, உடுமலைபேட்டை வாததகம் கருப்புசாமி செட்டியார் அவர்கள்
- 64 ,, ,, கண்டிராகட் சபாபதி பிளையவர்கள்

அ

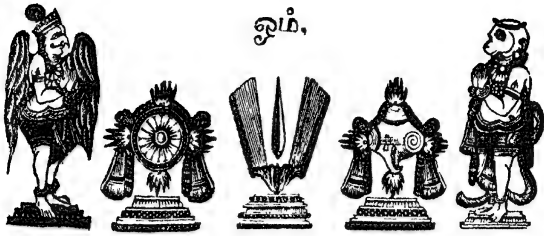
முகவுரை.

- 65 ம-ந-ந-நீ, 565 கெ கானிஸ்டேபில் முகமதுகாசிம்கான சரயபு அவர்கள்
 66 ,, பொன்னாசரி முதது ஷண்முகக காலீங்கராயகவுண்டரவர்கள்
 67 ,, உடுமலைப்பேட்டை முததுககவுண்டா குமாரா பெரியணகவுண்டரவ
 ாகன்
 68 ,, முருகசுப்பட்டி மு. கெ. வெங்கடசுப்பு நாயகரவர்கள்
 69 ,, உடுமலைப்பேட்டை ஆ. சுவதான அகமது ராவுத்தரவர்கள்,
 70 ,, ,, ஆ திருமாததி கவுண்டரவர்கள்
 71 ,, ,, சொ மு ஆ. அருஞ்சலஞ் செட்டியாரவர்கள்.
 72 ,, ,, ஆ சொ. மு ராமன் செட்டியாரவர்கள்.
 73 ,, அங்கலக்குறிச்சி மலையாககவுண்டரவர்கள்
 74 ,, ,, சின்ன செல்லப்ப கவுண்டரவர்கள்.
 75 ,, ,, குழந்தைய கவுண்டரவர்கள்
 76 ,, மாணுப்பட்டி ஆ. வி. மே இராமசாயிக் கவுண்டரவர்கள்
 77 ,, கீரனூர் மகிமை சேலகாதா ராவுத்தரவர்கள்.
 78 ,, பூனமேடு முததுநாயுடு குமாரா பொன்னிராயுடு அவர்கள்
 79 ,, கணக்கம்பாளையம் கணக்கு ஆ ராமசாயிமுதலியார அவர்கள்.
 80 ,, உடுமலைப்பேட்டை வ. சுப்பிரமணிய நாடாரவர்கள்
 81 ,, ,, வ திருமாததி நாடாரவர்கள்
 82 ,, ,, சையத்திவான் அசனசாயபு அவர்கள்

இந்தக் கனவான்கள் இதுபோலவே அடுத்தகாண்ட வுரையையும் ஆத்
 ரவு செய்வார்களென்று நம்புகிறேன் நீடுழிவாழ்க் சுபம்

எம் ஆர் கந்தசாயிக் கவிராயன்,

உடுமலைப்பேட்டை

ஸ்ரீமதேராமநுஜாயநமஃ

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணம்.

ஆரணியகாண்டம்

முலமும் உரையும்

முதலாவது: விராதன வதைப்படலம்.

கடவுளவாழ்த்தல்.

கலிவீருத்தம்

பேதிபாது கிமிர பேதவுருவம் பிறழ்கிலா
வேரடிகோழி புணருநதொறு முனாசசி யுதவும்
வேதமவேதியா விரிஞ்சன முதலோர தெரிகிலா
வாழி தேவரவ ரெமமறிவி னுககறிவரோ.

இ - ள் பேதியா த - (தத்தநதனமை) வேறுபடாமல், நிரிபேத உருவம் - தோன்றி உள்ளிருந் பல வேறுவகையினவாகிய வடிவங்களினின்றும், பிறழ்கிலா - ஈராகாமலும் [அவற்றுட சலந்த நின்றும்], ஒதி ஒதி - பலமுறை பாராயணஞ் செய்து, உணருநதொறும் - (ஆசா யோபதேசத்தாலே உளவ்கொண்ட பொருள் களைச்) சிந்தித்துத் தெளியுமபொழுதெல்லாம், உணாசசி உதவும் - மெய்யுணர்வை மேலுமேலாக கொடுக்கின்ற, வேதம் - வேதங்களானும், வேதியா - அவவேதங்களை யுணர்ந்த அந்தணர்களானும், விரிஞ்சன முதலோர - பிரமன முதலானோர்களானும் தெரிகிலா - ஆராய்ந்தறியப்படாமலும் நின்ற, ஆதிதேவா அவா - (எல்லாப்பொருள் கடரும்) ஆதிபகவானாகிய ஸ்ரீராமபிரானே, எம் அறிவினுக்கு அறிவு - எமது அறிவுக்கு அறியப்படுபொருள்,

சூருத்து, - 'அயாவறு மமராக ளுதிபதி' யாயப் 'பையர வினண்ணைப் பாறகட லுட பள்ளிகொள்கின்ற பரமாத்மி' யாய நின்ற எம்பெருமானே, 'கொதிகொள வே லரக்காதன கொடுமை' கூறிய விண்ணவர் முனிவா மகிழ் 'வருந்தல வஞ்சகா தந்தலை யறுத்திடா தணிப்பென' எனக் கூறிக் 'கசரத தூரமாக கடல்கொள காவ

வன தசரதன் மதலையாயத் தரணியில் ஸ்ரீராமனாகத் திருவவதரித்து வந்தமையி னானே தன்னிகரில்லா அத்தனிகாயகன் விஷயமாகத் தெய்வப்புலமைக் கம்ப நாட்டாழ்வாரா செய்யப்புகுந்த இப்பெருங்காப்பிய மினிது முடிதற்கு, கவி, தான் வழிபடு கடவுளும் எதித்துக்கொண்ட பொருட்கு ஏற்புடைக் கடவுளுமாகிய அவனை யே வாழத்தல் வேண்டிமாத்தலின், காண்டநதோறும் அவன் விஷயமாகவே கடவுள் வாழ்த்திக் கூறப்புகுந்து, பாலகாண்டத்திலு “உலகம் யாவையும்” என்னுங் கவி யால் ஸ்வரூப நிலைமையையும், “ஐதருணத்தா” என்னுங் கவியால் பரத்துவமறி யும் உபாயமும், “ஆதியந்தம்” என்னுங் கவியால் புருஷாததமும், அயோத்தியா காண்டர்திலு “வானினிழிந்த” என்னுங் கவியால் சாவேஸ்வரானாகிய துவன ஐக்ச சரீரகனெனப்பதுங் கூறி, இக்கவியில் அவனை வேதங்களுளும் பிரமன் முத லோரகளானும் உணராதறிதற்கரிய பரவஸ்துவென்று கூறுகிறா இவ்வாழத்தி னால் எதித்த கருமம் இனிது முடியுமென்பதாம்.

இவ்வாழ்த்து, புறப்பொருட் பாடாண் படலத்துக் கடவுள்வாழ்த்து என்னுந் துறைப்பாறபடு இத்தனை, “காவல கண்ணிய கழலோன் கைகொழு, மூவரி லொரு வனை எடுத்துரைத் தனது” எனவும், “வைய மகளை யழப்படுத்தாய் வையக்கதா, ருயய வருவம் லெளிப்படுத்தாய்—வெயய, வடுந்திற லாழி யரவணையா யென்று, நெடுந்தலை நின்னையே யாம்” எனவும் போதரும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை யிற்காண்க.

குறிப்பு —பேதியாது ‘பேதம்’ என்னும் ஆரியச்சொற் பெயரடியாகப் பிறந்த எதிமறைத் தெரிநிலை வினையெச்சம். இது, ‘நிரி’ என்பதைக்கொண்டு முடிசின் றது ‘நிரி’ என்னுங் காலங்கரந்த பெயரெச்சம் ‘உருவம்’ என்னும் பெயர்கொண்டு முடிசின்றது நிரி உருவம் வினைத் தொகை, “காலங்கரந்த பெயரெச்சம் வினைத் தொகை.” இவ்வினைத்தொகைக் கிடையில் “பெயாவினை யிடைப் பிற வரலுமா யேறபன்” என்றவாறு ‘பேதம்’ என்னும் சொல் இடைப்பிறவரலாய் நின்று ‘உரு வம்’ என்பதைத் தழுவி நிற்கின்றது

நிரிப்பேதம் அவ்வழித் தழாந்தொடா இததொடா “யாழ் முன்னாக் கசதப் வலவழி யியல்பு மிகலு மாகும்” என்றபடி உலியிகாது இயல்பாயிற்று பேதம் உருவம் என்பது “மவவீரொற்றழிக துயிர்ரெப்ப” ‘பேதவுருகம்’ என நின்றது ேதியாது நிரித்தலாவது தீயின் கெடமையும் நீரின் தன்மையுமேரல் அவ்வப் பொருள்களின் தன்மை அவ்வவற்றினின்றும் வேறுபாதிருத்தலாம் பேதவுரு வம் என்றது தேவா, மக்கள், விலங்கு, புன், ஊவன், நீர்வாழ்வன், தாவரமென்று சொல்லப்பட்ட சராசர ரூடமாயிருக்கிற என்பதத்தான்குலக்கம் யோனிப்பேதங் கீர் உருவம் ரூபமென்னும் வடசொல்லின் திரிபு, இது, சாகியொருமைப் பெயர் ‘பிறழ்கிலா,’ ‘தெரிகிலா’ என்னும் ஈறகெட்ட வெதிராமைப் பெயரெச்சங் களிரண்டும் ‘ஆதிதேவா’ என்னும் வினைமுதற் பெயர்கொண்டன உருவம் பிறழ் கிலாமையாவது எல்லாப் பொருள்களுளும் உடலுக்குள் உயிர்போல, உயிருள னும் உயிராய் அந்தாயாபியாயிருக்குந் தன்மையாம்.

“திடவிசும பெரிவளி நீரில் மிவைமிசைப்
படாபொருண் முழுவது மாயவை யவைதொறு
முடனமிசை யுயிரெனக் கரத்தெங்கும் பரந்துள்ள
கடாமிகு கருதியு ளிவைபுண்ட சுரனே.”

என்றா பெரியாரும் ஒகி ஒகி என்னும் அழகது யிகுதிப் பொருளின்கண் வந்தது. வேதம் எழுதப்படாமலே ஒருவராலொருவராக கேட்டுக் கற்றப பிறர்க்குக் கற்பித்து இவ்விதமாகவே அன்னமாயெயிரான அருமறைகளற்றத நான்முதலாக நீடித்து பாராயணஞ்செய்யப்பட்டு வருவதென்பதும், படிக்கப்படுகப்ப புதிது புதிதாக ஞானமுண்டாகக் கவலதென்பதும், அதனை, ஸ்வரஸம் பேசுகின்றும் உச்சரிப்பது தவறுகின்றா என்பது கற்பதற்சுப் பலதரமோகித் தெளியவேண்டுமென்பதும் விளக்க 'ஒதிவ்யாதி யுணருநொது முணாச்சியுதவும், வேதம்' என்றா 'தொறும்' பன்மைப்பொருளைக் காட்டுமோர் இடைச்சொல் உணாச்சி மெய்ஞ்ஞானம், அஃகாவது, பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீத ஐயங்களானன்றி உண்மையானுணர்தல், இதனை வடநூலார் தத்துவஞானமென்பார். உணாச்சிநரும் எனனது 'உணாச்சியுதவும்' என்றது பகவானது நிலைமையை வேதங்களை நன்கு விளக்கவல்லவையல்லவையாயின் அவ்வேதங்களைத் துணையாகக்கொண்டு அறிவ தெவ்வனமென்பது விளக்கற்கு, இதுபற்றியே 'வேதம் வேதியா விரிவுசுந் முதலோ தெரிதில்' என்றா. மேலவருஞ் சரபங்கா பிறப்பு நீங்கு படலத்தும் பகவானது மகிமைகளைப் பிரமன் முதலோராலும் அறிவதற்குமென்பது விளக்க "ஶாழி நவவதி நூல்கலா மாந்நரினத்த நீகந்த நான்முக்குநா தாமே, யூழிபலபலவு நின்றனநதா லொன்று முல்வாப பெருங்குணக்க வதம்மென" என்கின்றா 'வேத' மென்பதற்குச் செய்யவேண்டிய விதிகளையும் விலக்கவேண்டிய விலக்குகளையும் அறிவிப்பதென்பது பொருள் வேதங்களாவன தைத்திரியம், பௌடியம், தல்வகாரம், சாமம் என்பன, இனி, வேதவியாசரால் வரையறைப்படுகிய காலத்தது ஒதுகின்ற இருக்கு, யசா, சாமம், அதாவணம் என்னும் நான்குமாம் வேதியா என்பவா வேதங்களைக் கற்றக் கற்றபடி அவை விக்கின்ற நெறிக்கண்ணே ஒழுக்குவோ அவ்வேதங்களைப் பகவானையே ஆசாயனாகக்கொண்டு முதலிற கற்றணாந் கோளுகலின் விபஞ்சனை முதலாகக் கூறினா ஆதிதேவா ஆகியாகிய தேவரென விரிதலால் இருபெயரோட்பு பண்புத்தொடை, இது வடநூல் முடிபாடலின் வலியாதாயிற்று, "ஆதிபகவன்" என்பத்போல ஆதிதேவரவா என்றத் திரிமூர்த்திகளுண் முதன் மூர்த்தியாகிப் ஸ்ரீமந்நாராயணன் து சபதாவதாரமாகிய ஸ்ரீராமபிரான "முகலாவார மூவரே யமமூவருளாரு, முதலாகான மூரிகா வண்ணன்—முதலாய், நல்லான்" என்றா பெரியாரும் 'எம்' ஈண்டுத் சுனித்தனைமைப் பன்னல், கவிஞர் இவ்வனக் கூறுதல் மரபு இனி, உலகினரையுந் தம் மொடு கூட்டியுரைக்காரனினும் அமையும் எமற்றிவ்வினுக்கறி வென்றது "பத்துடை யடியவாக தெளியவன் பிறர்களுக்கரிய, வித்தகன்" எனத் திருக்குறையைப்பிரான் கூறியாகுப் பத்தராகிய எமக்கு அறிப்பபடுமவன் என்றபடி அறியப்படுபொருளை 'அறிவு' என்றது தொழிலாகுபெயர் அரோ அக்ச இனி, பேதியாது - (தாம்) வேறுபடாதிருந்துகொண்ட, திரி - நெருங்கிய, பேசவுருவம் - வேறுமைப்பட்ட வருவகைதொறும், பிறழ்சலா - வேறுபடாத, என்றும் பொருள்கோடலாம், இப்பொருளில், தான் பலவகையாகிய சேதா சேதங்களைக் கலந்திருக்கையில் அவற்றின் தன்மை தன்னிடத்தே தட்டித் தன் தன்மை வேறுபடாதிருப்போன் என்பது போதருங்கருத்து இங்குந் தப்பற்றியே "தோய நதம் பொருள்தைதந் தோயாதுகின்ற கூடா" எனச் சரபங்கா பிறப்பு நீங்குபடலத்திற் கூறினா "யாவையு மெவருந் தானு யவரவா சமயந் தோறந், தோயவிலன் புலனைத் துக்குஞ் சொலப்படா னுணர்வின் மூர்த்தி, யாவீச்சு ருயிரி னுள்ளால யாதுமோ பற்றிலாத, பாவனை யதனைக் கூடலவையுந் கூடலாமே" என்னும் திருவாய்மொழிப்பாசரத்தின் விசேஷாரத்தங்களை இங்கே விசாரித்தறி, இனி

‘ஒதியோதி யுணருந் தொறுமுணாச்சியுதவும்’ என்பதனை ‘ஆதிதேவா’ என்பதோடு கூட்டிமுடித்துத் தமது திருநாமங்களைப் பலமுறை யுச்சரித்துத் தியானஞ் செய்யுமபோதெல்லாம் மெய்யுணாவீனை அளித்தருள்கின்ற (ஆதிதேவா) என்றமாம் இனி, ‘வேதவேதியா’ எனனும் பாடத்திற்கு வேதங்களுள் அறியப்படுபவரும் ஆதிதேவருமாகிய அவா எனக் கூட்டிப் பொருள்காணக் ‘அறிவரோ’ என்பதற்கு வேதமவேதியா விரிஞ்சன முதலோராலும் அறிதற்கரிய ஆதிதேவா சிறற்றிவுடையோமாகிய எமதறிவுக்கு அறியப்படுவரோ? படார, என, அறிவா ஓ எனக் கண்ணித்து ஓசாரத்தை எதிர்மறையாக்கக்கொண்டு பொருள்கூறுதலு மியலும்

நூல்.

“தூலெனப்படுவது துவலுய காலை, துதலிய பொருளைமுதலிற் கூறி, முதனடுவீறுதி மாறுகோளினிதி, தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி, யுண்ணின் ரமைந்த வுரையொடு பொருந்தி, துண்ணிதின விளக்க லதுவதன் பண்பே” என்றதனால் நூலினிலக்கணத்தையும், “பருசின் சொல்லாப் பணுவ லிழையாச்ச செஞ்சொற் புலவனை சேயிழையா—வெஞ்சாத, கையே வாயாகக் க்கிரே மதியாக, மையிலா துன்முடியு மாறு,” “உரத்தின் வளம்பெருக்கி யுள்ளிய நீமைப், புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா—மரத்தின், கணக்கோட்டந் தீர்க்குதா லுத்தேபோன யாதா, மணக்கோட்டந் தீர்க்குதுன் மாண்பு” என்றதனால் தூற்பெயாக் காரணத்தையுமுணாக. இனியாசிரியா நக்கிரதேவா ‘தூலென்றசொற்குப் பொருளுரைக்கப்படும் தூலபோதலின் தூலென்ப, பாவைபோலவானைப்பாவையென்றதுபோல தூலபோற லென்பது—துணையிப் பலவாய் பருசின் துனிகளாற் கைவன் மகடே உதந்து செயற்கை நலநதோன்ற ஒரிழைப்பதேதலாம் உலகத்து தூலூற்ற லென்பது, அவ்வாறு சுகிரத்து பரந்த சொற்பரவைகளாற் பெரும்புலவன் தந்து உணர்வுமாதசியிற் பிண்டம் படலம் ஒத்துச் சூத்திர மெனனும் யாப்பு நடைபடக் கோத்தலாயிற்று தூல செயதலாவது அவ்வகை தூறப்படுதலின் தூலென்ப பட்டது. இனியொரு சாராரதூலபோலச் செய்பருசெய்தலின் தூலென்ப. இனித் தந்நிரமெனனும் வடமொழிப்பொருளை தூலென வழங்குதல் தமிழவழக்கெனக் கொள்க இது தூலென்ற சொற்குப்பொருள்” என இறையனாரகப் பொருளுரையின்கட் கூறுதலுங்கண்க

முத்திருத்தி யவவிருந்தனைய மொயநக கையொடுஞ்

சித்திரக்குனி சிலைகு குமரா சென்ற னுகிஞ்

ரத்திரிப்பெய ரருந்தவ னிருந்த வமைதிப்

பத்திரப்பழு மரப்பொழி றுவனற பழுவம்.

இ - ள் சித்திரம் - அழகுபொருந்திய, குனிசிலை - வளைந்த வில்லினை யுடைய, குமரா - ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள், முத்து - முத்துக்களை, இருத்தி - (ஒழுங் காய்ப்) பதித்தவைகள், அவ - அம்முத்துக்கள், இருந்தனைய - இருந்தாற்போன்ற, மொயநகையொடும் - நெருங்கிய பற்களையுடைய சீதாபிராட்டியுடனே, அத்கிரிப் பெயர் - அத்கிரியென்னுந் திருநாமத்தினையுடைய, அருந்தவன் - அரியதவத்தினையுடைய மகாமுனிவா, இருந்த - (எழுந்தருளி) யிருந்த, அமைதி - இடமாகிய, பத்திரம் பழமரம் பொழிவதுவன்ற - இலைகளையுடைய பழுத்தமரங்களையுடைய சோலைகள் நெருங்கிய, பழுவம் - வனத்தினை [ஆசிரமத்தினை], சென்று அணுகினா - போய்க் கிடமுனாக்கள்.

குறிப்பு—முதது முகதா என்னும் வடமொழிச்சிதைவு, இப்பியினின்றும் விடுபட்டசென்னும் பொருளினதெனப் இருத்தி—இருத்த வெணனுஞ் செயவெனெச்சத்தின் விகாரம், அவு—சுட்டடியாகப்பிறந்த அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர். இருத்தனைய—‘இருந்தால் அனைய’ எனவும், ‘இருந்தது அனைய’ எனவும் இருவகையாக விரிக்கப்படும். முதற்கட்கூறி யானகு வினையெச்ச வடிவமாக விரித்தலையாசிரியர் நச்சிஞாக்கினியாதங்கருத்தாதல ‘பலாபுகழ் ஞாயிறுகடற்கண்டாஅவகு’ எனனுந் திருமுருகாற்றுப்படை யி னுரையின்கட காண்க இனி, ‘இருத்தியவிருத்தனைய’ என்னும் பாடத்திற்கு —பகித்தனவாகியமுத்துக்கள பதிநதிருந்தாற் போன்ற வெணராவது, முதற்கட்கு, இருத்தி - தாழவடையச்செயது, அவிரும் - (அவற்றினுஞ் சிறந்தனவாய்) விளங்குகின்ற, தனைய - (தந்த விலக்கணத்திற்குரிய) அளவீனையுடைய என்றாவது, பொருள்கூறுக மொயநகரை—வினைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அனமொழித்தொகை, குறிலவழி யகரத்துமுன் மெலியிருத்தநகை—பற்களையுணர்த்துதலின் தொழிலாகுபெயர் ஈடு மெடுபுயிலலாத தமது தலைவராகிய சக்கரவர்த்தி திருமகனாரோடு திருவயோத்தி துறந்து போந்தமைக்கு இரங்காமையேயன்றி வனசகினைகட சேறவினும் பிராட்டி மனம்கிழ்ச்சியுடையாளென்பார் ‘முத்திருத்தியவவிருத்தனைப் மொயநகரை’ என்றார் யாவராலு மியற்றற பால் வலவனவாய் வினோத விற்றொழிவடைமை விளங்கு சிலைக்குச் ‘சிகதிரம்’ என்ற அடைமொழித்தந்தார் அவலிற்றொழிலழகு—“வைதவைவின் மராமர மேழ்தொனையெய்த” எனவும், “உறபத்தியயனே யொகருமோடுமேபோதரியே யொகரும்” எனவும் ‘குடக்கதோருணக்கதேயோ கோணத்தின்பாலதேயோ, தடத்த பேருலகத்தேயோ விசம்பதோ வெங்குருதாளோ, வடக்கதோ தெற்கதோவென றுணாக திலன் மணிதன் வலவில், இடத்ததோவலத்ததோ வென்றுணர்கதிலன்” எனவும் பின்னப்போதற்குஞ்செய்யுண் முதத்துவருகையறிச், “இமைப்பளவிலமுனறுலகங் கொள்ளவெனக்கவில அகைத்தனுவுஞ்சந்தமையுங் கண்டாய்” என்னும்பாரதச்செய்யுளையும் அதன் உரையையுங் காண்க குணசிலை—வினைத்தொகை, இதனை இறந்தகாலத்துவிரித்தது, பெண்டிரோடு வனத்தின்கட செலவுழிவ ள்நத விலலொடுஞ் செல்ல வியலபெனக் குமரர்—குமாரர் என்பதின குறுக்கல், இதற்கு, மனமதனையுந் குறித்தருபமாகுபவரான மிக்க அழகினையுடையவரென்பது பொருள், சிலைவாளரேயாயினும் வழிநடக்கலாற்றாராயப் பூப்பட்டாற்கொப்புளிகுரு தமது திருவடிகளான மௌளமௌளச்சென்று சோந்தா ரென்பார் அவர்களது செளகுமார் யர்தோன்றச் ‘சென்றணுகிளா’ என்றார், “சுகுமாரௌ மஹாபலன்” என்றார் முனிவரும், “மைவாய்ளிரொழிந்து தேரொழிந்தமாவொழிந்து வனமேமேவி, நெய்வாய வேனெடுங்கணேரிழையுமிளங் கோவும் பின்புபோக, எவ்வாறு நடந்தனை...” என்றும், “வேலுதுதிபோற் பரற்பாயமெல்லடிகள குருதிசோர் விரும்பாத் காணவிரும் பி...போகின்றாய்” என்றும் ஈடுபடுவர் கோழியர் கோண. அருந்தவமாவது—மனம் பொறிவழிபோகாது நிறற்றபொருட்டு விரதங்களா னுண்டிருக்கலும், கோடைக்கண வெயினிலேகிறதலும், மாரியினும் பனியினும் நீரிலேகிறதலும் முதலியசெயல்களை மேற்கொண்டு அவற்றை மமுயிர்க்குவருந் துன்பங்களைப் பொறுத்துப் பிறவுயிர்களையோம்புதல், “ஓவாதிரணலெவ்வுடடமியும் படடினிவிட்டொழுக்கங்காதத், ருவாததவம்” என்றார் சித்தநாமனியினும், “அத்திரிப்பெயரருந்தவன்” என்பதனை, அத்கிரிப்பெயரரும் ததவன் என்பிரித்தது, அத்கிரியாகிய பெயாதலிலலாத [அழிவில்லாத] தவத்தினையுடையானென்று பொருள்கொள்ளலு மமையும். இங்கே, அருமை இன்மைகுறித்து நின்றது, “தனக்குவமை யிலலாதான் ருள சோந்தாராக கல்லான், மனக்கவலை மாற்ற வரிது” என்பதிற்போல கவலினையானது பயனையுய்ப்,

பித்தப் பிறவியைத்தந்த தான அழியுமாறபோல அழியாதென்பா 'பெயருந்த வம்' என்றா இனி, 'பெயரும்' என்பதனை முனிவாகவே அடைமொழியாகக்க காமவெகுளிகளான இடையே தவத்தைப் பெயர்த்தலசெய்யாத முனிவரெனலு மாம். இச்சுனைப் பின்வரும் 'இருந்த' என்னுஞ் சொல் பித்தியும் வற்புறுத்துகி ன்றத 'இருந்தவமைதி' என்பதில், அமைதி — தொழிற்பெயர், இஃது இடமாத்தி னையாய் நின்றது. "ஆழாழி, புழைக்கைவெங்குரி" என்ப பயின்றுவருதல் காண்க 'பத்திரப்பழுமம்' என்று கூறிய சொல்லாற்றலாற் கடவுள் வழிபாட்டின்கண் அருச சனைக்கு உபயோகப்படுவனவாகிய பத்திரங்களும, வைத்தியத்திற்கேற்ற கனிக ளுமே தரத்தக்க மரவகைகளாதல் காண்க இங்கே மலாதரு மரங்களைப் பூபலக்க ணத்தாறபெற்றும், "ஒருமொழி யொழிதன் னினைகொளாற் குறித்தே" என்பத குத் திரம் பழுமம் - ஆலமரமுமாம்

(3)

திக்குறுஞ்செறி பரங்கெரிய நின்ற திரள்பொற
தைக்கு நுங்கணமலை போற்றுகுமரா காமமுதலா
முக்குறுபுற வெறிந்த வினைவான முனிவனைப்
புகுகிறைஞ்சின ரருந்தவ னுவந்து புல்லம்

இ - ரு குமரா - ஸ்ரீராமலக்ஷுமணாசன், கிக்கு உறும் - திசைகளிற்பொருந் திய, செறிபரம் - (அக்கிக்குக்களின்) மிருந்த பரத்தை, தெரிய - (இவ்வளவின் தென்று) அறியுமபடி, நின்ற - (அவற்றைத்தாங்கி) நின்ற, கொள்பொனை - திர ணை அழகியத் திசையையுட, குறுங்குண - சிறியகணக்கொழுமைய, மலைபோல - யானைகளைப்போல, புகு - (அவ்வாசசிரமத்தினுட) புகுந்த, காமமுதல ஆம் முக் குறுமபடி (உம்) - காமமுதலாகிய மூன்றுமுதல்களையும், அற - முற்றும் நீட்டும் படி, எறிந்த - விலக்கிய, வினை - (தவத்) தொழிலின்க்கொண்ட, வாலமுனிவனை - பரிசுத்தம்பொருந்திய அசுதாரிமூறாமுனிவனை, இறைஞ்சினா - வணங்கினோகன், (வணங்கலும்), அருந்தவன் - அம்முனிவா, உவந்து - மனமகிழ்ந்து, புல்லம் சொல்லுவார

குறிப்பு — 'கைக்குறுங்கணமலை' எனவே யானையாய்ந்து. மலையென்னுஞ் சொல் இயற்பெயர்ப்பொருளை யுணர்த்துவதோ' அன்றி, 'ஆகுபெயர்ப்பொருளை யுணர்த்துவதோ' என்று மயங்கலையாது 'கைக்குறுங்குண' என்றும் சிறப்ப டைகொடுத்தார மலை — வளப்பக்கிளையுடையதெனவும், யாவருங்கண் மலையத் தக்கதெனவும் இருவகையாகப் பொருள்படுவதாய், முதல்கூறியபொருளில் (மலக்கு) ஐ, என்னும் வினைமுதற்பொருள் விசுத்திபுணர்த்து, பின்பு வினையின் முத னில்த தொழிலாகுபெயராம் 'போல' என்றும் உவமவுருபிடைச்சொல் நண்ணிப் போலவென்றும் வினையெச்சப்பொருள்பட்டுப் 'புகு' என்பதனைக்கொண்டு முடிந் தது மலாசலையுக்கந்தாகு மாலையத் தடந்தோண மன்னராகவின் இக்குமராக் குத் திக்கயங்களை யுவமித்தார. பரங்கெறிந்துநின்ற வென்னுது 'பரங்கெறிந்தின்று' என்று போகிய சொற்சான்றித்தால, புலியினைத்தாக்கிப் புரக்கின்ற இவா, கைக்கெரி சூழலினைபாண அப்பூபாரத்தையொழித்து வந்தமை விளங்குஞ் சூராயந் தணாக இனி, திக்குறும் - (வேதம் வேதியாவிரிஞ்சன் முதலோருந் தெரியகில லாது) தமொழுகின்ற, செறிபரம் - எவரும் நின்றதபரம் பொருள், தெரிய - (இவா தாமென்பதை முனிவா) அறிந்து உவக்குமபடி. நின்றதிரள பொன் - (விசேஷத் தக்க உறும்படி) நின்ற அழகெல்லாவற்றையும், கைக்குறும் - தன்னிடத்தேகொண்ட

ருக்கிற், சுண - பெருமையை யுடைய, மலைபோல் - மலைபோலக் குமராபுக்கென்று பொருள்கோடலுஞ் சிறக்கும், இங்கே, மலையை யுவமைசூறியது:—அணுவிற்கு மணுவாய்க்காண்டறக்கியியுய கீன்ற வெம்பெருமான மலையிலக்காகவந்த சேவை சாதித்தான் என அடியாகக் கெளரியனாதனமை விளங்கற்கு எனக் முக்குறம்பு — காமம் வெகுளி மயக்கமெனப்பன் அநாதியாய் அவிச்சையும் அதுபற்றி யானென் மதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கிது வேண்டுமென்னும் அவாவும் அது பற்றி அப்பொருட்கட்செல்லும் ஆசையும், அதுபற்றி அதன் மறுதல்க்கட செல்லுங் கோபமுமென வடதுலாரா குற்றம் ஐந்தென்பா அவற்றன் அகங்காரம் அவிச்சைக்கண்ணும் அவாவுதல் ஆசைக்கண்ணும் அடங்குதலான் மூன்றென்றா “காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற, னாமங் கெடக்கெடுகோய” என்றா நாயனரும் குறுமடி என்றமையாற் காமமுதலாகிய அரண்களை யெனப் பொருள் கோடலுஞ் சிறக்கும் குறுமடி என்பதின்னை உமமை விகாரத்தாற்றெக்கது இடையறாத ஞானயோகங்களின் முன்னா அக்காமமுதலிய குற்றங்களனைத்தும், காட்டுதீ முன்னாப் பஞ்சுததயபோல அழிவுறுமாத்தலின் அறவெறிந்த” என்றா “முக்குறம் டற வெறிந்த வீணவான் முனிவன்” என்றகினால், அத்திரியெனனுஞ் சொற்பொருள் யுயத்தணுரைவத்தார, (அ+திரி- மூன்றின்மை) “வான்முனிவன்” என்பதற்கு —கடவுட்டன்மைபொருந்திய முனிவரெனவும், சிறந்த முனிவரெனவும், மேகம்போன்ற முனிவரெனவும் பொருள்கொள்தருதல் இழக்காது உலகிற்கு அறமுதற்பொருள்களை யுள்ளவாறுணாததி யுயவிக்கும் அருளுடையாராகவின் ஈண்டு அவாபோன்று, உலகமுயத்தற்கும், அதற்குறுதியாகிய அறம்பொரு ளின்பங்கள நடத்தற்கும் டதுவாகிய மேகம் முனிவர்க்கு உவமைசூறப்பட்டது ‘முனிவன்’ என்பதற்கு —பகவத்தியான முடையவனென்றும், சத்துவஞானமுடையவனென்றும், திரிகாலஞான முடையவனென்றும் பொருள் இனி, அகப்பற்றையும் புறப்பற்றையும் முனிந்தகாரணத்தான் முனிபென்பாக்கு இது வடசொல்லெ னறு மறக்க ‘அருந்தவன்’ என்பது அவனென்னுஞ்சுட்டு மாசுதிரையாயினின்று “பல்லோர்படாக்கைமுன்னிலை தன்மை, யவ்வயின்மூன்று நிகழுங்காலத்து, செய்யுமென்னுங் கிளவியொடு கொள்ளா” என்பவாகவின் ஒழிந்த ஆண்பாலில் ‘புகலும்’ எனவந்தது

“செய்யுமென்னும் பெயரெஞ்சுகிளவிக் கு, மெய்யொடுங்கெடுமே விறறுமிசையு ரா, மவலீட னறித வெண்டொட்புலவர்” என்றும் தொல்காப்பியசூத்திரவிதிபற்றி ‘ஆம்’ என உயிருமெய்க் கெட்டுவந்தது வீணத்தொகையாமெனின் அது பொருந்தாது எனின? “முந்நிலக்காலமுந் தோன்று மியற்கை, யெழுமுறைச் சொல்லு நிகழுங்கால” து, மெயநிலைப் பொதுச் சொற் கிளத்தல்வேண்டி” என னுஞ் சூத்திரத்தாற்பற்ற ‘செய்யு’ என்னுஞ்சொல்லின் மகரமகிற்றலானெனக் ()

குமராநீரில் ணடைநகற்குக் கொள்கை யெளிதோ
வமரா யாவரொடு பெவவுலகும் வந்தவளீவ
யெய்மின யாதவ முயனறவாக னென்றுருதின
றமரெலாம் வரவுகந்தனைய தன்மை முனிவன்.

இ - எ தமரெலாம்வர - சுற்றத்தார யாவருந் (தம்பால்) வந்துசேர, அது
னால, உகந்தனைய தன்மை முனிவன் - மகிழ்ந்தாற் போன்ற தன்மையையுடைய
(அம்) முனிவா, (ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களைநோக்கி) குமரா - சக்கரவாததி திருமகா

கான்' நீர் - நீங்கள், இவண் - இவ்விடத்தே, அடைந்த உதவுகொள்கை - வந்த காட்சுகொடுத்தனமை, எளிதோ - (கிடைப்பதற்கு) கெளரியதோ? (எளிதல்ல) அம்மர யாவரோமே - எவ்வாத்தேவர்களுடனும், எவ்வுலகும் எல்லாவல்களுக்கும், வந்த அளவே - வந்ததன்மையோடும், எம்மின் - எங்களில், சுவமுயன்றவர்கள் - (நீங்கள் இங்குவருதற்குத்தக்க) தத்தையதச்செய்தவர்கள் யார் - எவரோ? என்று - என முகூறி, உருகினன் - மனமுருகினான்

குறிப்பு - குமரர் அண்மைவீதி, தேயுமையின் 'ஆருமருவூரோடு சிவனும' என்னும் விதிபற்றிக் 'குமரர்' என்ற வரும் இயல்பாயிற்று இனி குமரராகிய நீர் என வரைப்பாருமுள்ள அகல மன்னியையும் படர்க்கையும் மயங்கலின் இடவழுவமைத்தெனக் "ஒருடையிற் னமையும் பன்மையி றொருமையும, ஒரிடம் பிறவிடங் தழுவுவதுமுண்டே" எனடலாகலின் உதவுகொள்கை வினை தவிரைவாக எளிதே, ஒகாரம் - எதுபற்றி மீறவன் முகலிய் சுடவுளாகளானகாண்டமற்கரிய திருவடிகள் நிலந்தீர்த்து, 'காவ' ஈண்டெழுந்தருளியது என்னே! என்பார் 'இப்பண்டைநகரத்து கொள்கையெளிதோ' என்றான் இங்கே 'எளிதோ' என்பதற்கு, ஒகாரத்தைச் சாரியையாகக் கொண்டு நினைத்து எரியாயிருந்ததென்றாகியிருவன "எத்திரமுரலிற்றோணைநகரத்திற் றங்கிய வெளியு" என்னும் அருளிச்செயலையொத்தப் பொருள்கொண்டு நகரத்திற் றம் அம்மர மரணமில்லாதவாசகம் சேத்தோசேதனங்களும் நீர்மையென்பார் 'மர யாவரோடு மெய்வுலகும் வந்தவளவே' என்றார் "பண்டைநகர மறையும் பீடவாய்புக டேனவிப் பதங்களும் பதங்களின் பொருளும், பிண்டமாய் விரிந்த பிறங்கொளியனனும் பெருகிய புனலொடு நிலிப்பா - கொண்டனமா ருடமுங் டுரத்த லேழுங் குலவுமேழ மலைகளும் விசம்பு, மண்டமுந் தாளைய் நிலநெய்மொழுமா னைக்கமா நகரமாக தானே" என்றான் திருமொழிப்பாசுத்தா லெப்பெருமாளே யெல்லாமாதல் காண்க 'எம்மின்' இது 'இன்' என்பதனை 'எல்லாப்பொருள்' சாத்தவ்யம், பொதுப்பொருளினதாகவுங்கொண்டு முறையே எம்மைச்சாட்டினும் என்றும், எம்மைப்போலவென்றும் பொருள்கொள்ளலாம் வேத பீடநியமாய் விரிவாக இங்கெழுந்தருளும்படிக்கான நலவியை ஒருசிறிதழிகிலுமென 'மேலே' செய்க 'மேலெண்ணின்' அசேதனப்பொருள்தவமாற்றவல்லதனதே! மூன்றுளை உவந்த மூன்று செய்வதப்பெற்றாருன்னின் மேற்றவாக்களதே சேவைசா சித்தருள்க 'வெண்கி' உயர்த்துணர்வின் எனக்கருகலியராவவர்கள் ஆற்றிய சலப்பயன்பெற்று எம்மடிகிலும் வந்து பொருந்நியுயவீதத்தி, என்று னைச்சொல் உருமையாக மாராயார தவமுயன்றவர்கள் என்றார் "நிலநெய் தவமென றுண்ணின் னம்' கடியோயென, னலகுசெய் வினை யுண்டெனினுமன்று ககார்யான் லெருசெய் லெண்க வெளியவந்த விதுமுந் தென, குலநெய் தவமென லீளிகுற முனிவடம்" என்னுஞ் செய்யுனை ஈண்டு கோக்குக் கலாமெனவது இவ்வுட்குறைய மாராயுது வர இச்செய்வெனைச் சல காரணப்பொருளாக 'தானருளினை' எவ்விடத்திற்குத் தத்தவருண்ப பொருளே நலகு முனிவரெனக் "நன்னுணை மனமை வறுமை மலிதடைமை, பண்ணப்பண்ணத் பெருகுமென" எனத்தத்தத்தானத்தைப் பொருளென்று பரிதாரா காயுறா

(க)

அன்ன மாமுனிவொ டுந்நவ னுறைந்தவனரும்
பண்ணிகப்பி னக்குயை பணிபா லுமிமலன்
றுவனுதுநிடு நடு சந்நிவை சுமந்த சனகன்
பொன்னொ டெட் புபா தனாடக வனர்புகுதலும்

இ - ன் அன்ன மா முனியொடு - அததகைய பெருமை பொருந்திய அதகிரி மகாமுனிவருடன், அன்று அவன் உறைந்த - அறைநாள் அவ்விடத்திலு வசித்த, அவன் - அம்முனிவரது, அருமபனனி - அருமைவாய்ந்த பத்தினியாகிய, கற்பின் அருகைய - கற்புநிலையின்புடைய அருகைய யென்பவளது, பணியால் - கட்டளை யிலால், அணிகலன் - அழகிய ஆபரணங்களும், துணுதுசினெடு - (மேலானதாய்) விளங்குகின்ற வஸ்திரத்தாடன், சந்த - சந்தனமூலாகிய, இவை - இவற்றை, சுமந்த - (அணிந்து) தாங்கிய, சனகன் பொன்னெடு - சானகிப் பிராட்டியுடனே, ஏசி - (மறைநாள் அவ்வாசரிமத்தினின்றும் புறப்பட்டுச்) சென்று, உயாதண்டகவனம் புகுதலும் - சிறந்த தண்டகாரணியத்துட பிரவேசித்த வளவில

குறிப்பு — அனை ‘அன்’ எனலும் உவம் விடைச்சொல் லடியாகப் பிறந்த பெயரசெம்ம, இஃதீண்டுசெ சுட்டளவாய் நின்றதெனினு மேற்கும் பன்னி — பத்தி யென்னும் ஆரிய மொழிச்சிதைவு. கற்பு — பதிவிரதாதாமம், அஃதாவது — தனது மணாளையே தெய்வமென்றுணர்வதோர் மேற்கோள், “அதுகொண்டானிற சிறந்த தெய்வமின்றெனவும், அவனை யின்னவாதே வழிபடுகவெனவும், அவற்கின்னவாதே குற்றேவல் செய்தொழுக வெனவும் இருமுது குரவரும் அங்கியங்கடவுள் அறிகரி யாக மந்திரவகையார் கற்பித்தலானும், அந்தணா திறத்தரு சானரோதேததும் ஐயாபாங்கினும் அமரச்சுட்டியும் ஒழுகுமொழுகக்க, தீலமகன் கற்பித்தலானுள் கற்பாயிறு” இது தொல்காப்பியப் பொருள்தீகார வுரையிறக்கடது இக்கற பின்புபற்றி “சாமெனிற ‘சாக்’ னேத நன்னவன் நணக்கால்ப, பூரணம் புனைத் தின்றுப் பொறுப்புடன் புலம்ப வைக்க, காமனை பென்பகு சொல்லா கணவறகை தொழுது வாழ்வார், தேமலாத திருவோ டொப்பா சோந்தவன் செல்ல நீர்ப்பார்” என்பா திருத்தக்கதேவா ‘கற்பினருகைய’ என்றதனால், பிராட்டிக்கு அருகைய கற்பிலக்கண முபதேசித்ததாக வானமீக்கிற கூறிய விருத்தாநகன குறிப்பிக்கப் பட்டது அருகைய — அருகையிலலாதவன், அருகைய - அழக்காறு கலன் — ஈற்றுப்போலி. சந்த — சந்தனமென்னும் வடசொற்சிதைவு ‘இவை’ என்றத ன்று புத்த முதலியன்கொள்க கலன் பூரணதலும், தூக்கத்தலும், சந்தனம் பூச லும் மற்றும் அடங்கச் ‘சுமந்த’ வென்னும் பொதுவினையார் கூறினா பிராட் டியினது திருமேனியின் செளந்தரியத்தைத் தோன்றாதபடி மறைத்தலன்றி, அவை சுமந்த காரணமாக அழகுமுன்னினுஞ் சிறந்ததாகாமையின், அவைபாரமேயாயிற நென்பா ‘சுமந்த’ என்றா “அகிலாற் சாந்தணியாள பூசசாரச்செல்லாள” எனச் சிந்தாமணியற் கூறியவாறு பிராட்டியின் மெல்லியலுக்கு அவை பெரும்பொறை யென்று சொல்ல வேண்டாவாதே. ‘சனகன் பொன்’ — ஜனகமகாராஜன் பொன் னாகிய மகன், பொன் - இலக்குமி பெருமான ஸ்ரீராமபிரானாத திருவவதாரஞ் செய்தருளியபொழுது பிராட்டி. சீதையாக்க திருவவதரித்தமைபற்றி, ‘பொன்’ என்றா. சீரைசுற்றிவந்த திருமகட்டு அப்போழுது ருஷிபத்தியார் சமாப்பிக்கப் பட்ட திருக்கோலம் பாணிக்ஷீரகன் மஹோற்சவ சாலத்து ஜனகமகாராஜனால் “இயமசீதாமகதா” எனச் சொல்லப்பெற்று விளங்கிய திருக்கோலத்தோ டொத் திருத்த தென்பா ‘சனகன் பொன்’ என்றா.

தண்டகவனம் — இக்கூவாகுவினது கடைப்புத்திரானை தண்டகனென்பவ னுணடுவருகையிற, சுககிரசாபத்தினுற காடான் இடம் (சு)

எட்டொ டெட்டமேத மாகரி யிரட்டியிரிமா

வட்ட வெங்கணவரை யாளிபதி னுறுவகையிற

கிட்ட விடழிடைகிடந்தன செறிந்த வொருகைத்
தொட்ட முததலை யயிறொகை மிடறகழுவொடே

இ - ன். எட்டொடு எட்டொ மதம் கரி - பதினறு பெரிய மதயானைகளுக்
கும, இரட்டி அரிமா - (அவ்யானைகளிலும்) இருமடவகாகிய (முப்பத்திரண்டு) சிவக்
கனளும், வரை - மலையின்கண்ணுள்ள, வட்டம் வெங்கண் - வட்டவடிவாகிய
கொடியகண்களையுடைய, பதினறுயாளி - பதினறு யாளிகளும், வகையின் - ஒழுக
காக, கிட்ட இட்டி - நெருங்கக் கோக்கப்பட்டு, இடைகிடந்தன செறிந்த - இடை
யேகிடந்தனவாகி (இடைவெளியில்லாது) நெருங்கியிருக்கப்பெற்ற, அயில்தொகை
முததலை - மிகக் கூாமையுள்ள மூன்றதலைகளையுடையதும், மிடவ - வலிமையை
யுடையதுமாகிய, ஒருகைதொட்ட கழுவொடு - ஒருகரத்திற்பிடித்த குலாயுத்ததொ
டும்.

குறிப்பு - 'எட்டொடு, ஒடு' - எண்ணுபபொருளது கரி - கரத்தினையுடை
யது, கரிய நிறமுடைத்தாதலபற்றிக் கரியென்னும் பெயரத்ததோ? எனின், இரதிர
னது வெண்ணிறத்த அயிராவதமுங் கரியென னாலுட பயின்றுவருதலுடைமை
யான அகவனங் கோடலியையாதெனக் இரட்டி - இரட்டியது, 'இரட்டி' பகுதி
'இ' வினைமுதற் பொருள்விகுதி அரி - யானை முதலிய பெரிய மிருகங்களையும்
அரிக்குநிறனுடைமைபற்றி அரியெனச் சிவத்ததுக்குப்பெயர், [அரித்தல் - கொல்
லுதல்], முதனிலைத்தொழிலாகுபெயர். அரிமா - அரியாகிய மா வென விரித்தலின்
இருபெயரொட்டிப் பண்புக்கொண்க. வரை - கணு, இது அத்தினையுடைய மூங்கி
லுக்குச் சினையாகுபெயராய்ப் பின் தானியாகுபெயராய் மலைக்குவருதலின் இருமடி
யாகுபெயர் யாளி - துக்கையுடைமையால் யானைபோலவதும், யானையைக்
கொல்லவல்ல கூரிய நகமுதலியன வுடைமையாற் சிவகம்போலவதுமாகிய ஒரும
ருகம், இஃது இப்பெற்றித்ததலை "கொல் சினையானைபாக்குங் கூருகித்தற்குணளி"
என்னுஞ் சிந்தாமணிச் செய்யுளானறிக் கிடந்தன - முற்றெச்சம் 'தொட்ட'
வென்னுஞ் சொல்லாற்றலான மிக அலட்சியமாக வெளிதிற்பிடித்துக்கொண்டுவர
தானென்பது போதரும் ஏ - ஈற்றகை

கருத்து - யானைகளொருபுறமும் யாளிகள் ஒருபுறமும் நடுவே சிவகன்களுமா
க் கோக்கப்பட்ட திரிசூலமொன்றைக் கையிலேந்திக்கொண்டு (விராதன் எதிரே
வந்தான்) எனபதாம் (டு)

செஞ்சுடாச்செறி மயிர்சுருள செறிந்த செலிய
னஞ்சு வெற்புருவு பெற்றிடை நடந்ததெனமா
மஞ்சுசுற்றிய வயங்கு கிரிபாத விசையிற
பஞ்சுபட்டது படப்படியின் மேனமுடுகியே

இ - ன் செஞ்சுடா - சிவந்த ஒளியையுடைய, செறிசுருளமயிர் - மிருகச்
சுருட்டைமயிகள், செறிந்த - நெருங்கியிருக்கப்பெற்ற, செனியன் - தலையு
டைய அக்கன, நஞ்சு - விஷமானது, வெற்பு உருவுபெற்று - மலைபோன்ற உடி
வந்தையடைந்தது, இடைநடந்தது என - (வனத்தின்) இடையே நடந்துவந்ததென
னுமபடி, மா - கரிய, மஞ்சு - மேகங்கள், சுற்றிய - சூழ்ந்து தங்கப்பெற்ற, வயங்கு
கிரி - வீளங்குடிகூற மலைகள், பாதம் விசையின் - கால்களின் நடைவேகத்தால்
(உண்டான காற்றினால்), பஞ்சுபட்டதுபட - பஞ்சுபட்டபாட்டினையுடைய, படி
யின்மேல் - பூமியின்மேல், முடுகி - விரைந்துநடந்தது.

குறிப்பு—அரக்கரெலலாம செமபட்டமயிரத்தலைநிராகவே யாணமெ வருணிக்கப்படுதலை யுணாக. அரக்கியரும் செமபட்டமயிரத்தலையினரே. “வெந்தழல்போற கூந்தலாளை” எனத் திருமங்கைமன்னன் பணித்ததுகாண்க. செறிவு—மிகுதியும் செருக்கமுமாம். சென்னியன்—செனியனென இடை குறைந்தனினது. அரக்கனது கரிய நிறமும், கொடுமையும் பருத்தவுருவும் விளங்க, ‘நஞ்சுவெற புருவு’ என்றா நஞ்சுதட்டுருவு’ என்னும் பாட்பேசத்திற்கு, விவமானது உலிய தொருவடிவத்தைக்கொண்டு என்ப பொருளுரைத்துக்கொள்க. மா - கருமையாதலை “மாக்கடனிவந தெழுதஞ்சு-செஞ்ஞாயிறு,” “மாக்கழிமலாந்தெய்தல,” என்னும் புறப்பாட்டினைக்கண்டு தெளிச, “மஞ்செனத்திரண்ட கோலமேனிய” “மஞ்சொக்கு மளகவோதி” எனப் டயின்றவருதலுங் காண்க மா - பெருமையெனக்கொண்டு. மஞ்சு (செவ்வதற்கு நோவழியினரிசு) சுற்ற (மேகமண்டலத்திற்கு மேற்படவளாந்த) விளங்குகின்ற கிரியெனப் பொருள்கோடலுமென்று. பஞ்சப்பட்டதுபடல அஃதாவது பொடிப்பொடியாய் இலவம்பஞ்சு காற்றிற்பறந்துபோவதுபோறபோதல படி—இறைவனாற்படிவ வமைக்கப்பட்டது, எனவே காரணக்குறியாயிற்று. கைப பு என வழங்கலு மிதபற்றியே. (சு)

புண்ணெங்கியன கண்கள் கனல்பொங்க மழைசூழ
விண்ணெங்கிட விலங்குகள் குரங்கு வெயிலுங்
கண்ணெங்கதீர குறைந்திட நெடுங்கடல சுலா
மண்ணெங்கவய வந்தகன் மனந் தளரவே

இ - ள புண் துளங்கியன - புண்கள் விளங்குவனபோலச் (சிவந்த) ஒளி செய்கின்றனவாகிய, கண்கள் கனல்பொங்க - (நீன்) கண்களினின்றும் அக்கினிய பொறிகள் பறக்க, (அதனால), மழைசூழவிண் துளங்கிட - மேகங்கள் சூழ்ந்துள்ள வானம் நடுங்கவும், விலங்குகள் குரங்கு - மலைகள் அசையவும், வெயிலும் - சூரியனும், கண்டு - பார்த்து, உளம் கதிர குறைந்திட - (தன்னு) மனங் குறைந்த லோடு ஒளிகுறையவும், நெடுங்கடல சுலாம் - பெரிய கடல சூழ்ந்த, மண்துளங்க - பூரிநடுங்கவும், வய அந்தகன் மனம் தளர - வலிமையுடைய நமனும் மனத்தளரச் சிவடையவும்,

குறிப்பு—புண் பாலபகாவஃறினைப்பெயர் துளங்கியன—லகரளகரப்போலி பற்றியும், எதுகைபற்றியும் ‘துளங்கியன’ எனத்திரிந்த நின்றது. மழை--மேகத்திற்கு ஆகுபெயர் விலங்கல் (ஊருக்கு ஒருபுறத்தே) விலகி நிற்பதென்ற காரணம்பற்றிய பெயரென்பா, இடையதன்றி ஒருபுடைமதாதல மலைக்குவாயப்பென்று பரிமேலழகியார் உரையாலுந் தெரிசின்றது, ‘அல்’ கருத்தாப் பொருள் விருதியென ரூவது, தொழிலாகு பெயரெனரூவது இலக்கணங் காண்க. வெயிலு—வெமமையென்னும் பண்படியாகப் பிறங்க பெயர், அஃதின்கு பண்பாடுபெயராய்ச் சூரியனை யுணர்ச்சிற்று உளங்கதிர,--உளமுங் கதிருமென வுமமைத்தொகை. கடல - களத்தல, தோண்டப்பட்டது என்பது அவயவப்பொருள் கடத்தற்கருமையிற் கடலென்பாருமுளர் முற்றேல, “செய்யமென்னும் பெயரெஞ்சு கிளவிக்கு, மெய்யொடுக செடுமெ யீற்றுயிசையுந், மவவிடனறிதலெனமனா புலவர்” என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திர விதிபற்றிச் ‘சுலாம்’ என நின்றது. வய—வலி, “வயவலியாகும்” என்பது சூத்திரம். இனி, வயம் அந்தகன் என்பிரித்தது, கொற்றியையுடைய அந்தகனென்னலுமாம். அந்தகன்.—எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் முடி

வினேச செய்வோனென்பது உறுப்புப்பொருள் ‘அந்தகன் மனநதளர்’—இதி ளுள்ள ‘அந்தகன்மனம்’ எனவும் இரண்டு எழுவாய “உயாதினை தொடரந்தபொ ருண் முதலாறு, மதனெடு சாரத்தினத்தினை முடிபின்” எனவும் நன்னூற் பொது விபரகுத்திர விதிபற்றித் ‘தளர்’ என்பதனெடு முடிந்தது (எ)

புகழு வாளரிமுழங்கு செவியின் பொறிபுறப்
புகழ்மின்னு மணிமேரு சிகரங் குழைபடச்
செய்வான மழைநிகாதத வெதிருற்ற செருவத்
நடங்கிய ருதிநாததி னொளிர் செசசையினெடு.

இ - ள் வாள ஆரி - ஒளியி சிங்கங்கள், புகழு - புகருத, முழங்கு-பேரொ லிசெய்யின்ற, செவியின்பொறி - (குகைபோன்ற) செவிப்பொறியினிடத்தே, பக கம் உறமின்னும் - எல்லாப்பக்கங்களிலும் (ஒளி) பொருந்த விளங்குகின்ற, மணிமே ருசிகரம் - அழகிய மகாமேருமலையினது கொடுமுடிகள், குழைபட - குண்டலங்க ாயி சிறகவும், ‘செகக்’ வான் மழை நிகாதத - செவ்வானத்தையும் மேகத்தையும் ஒத்த, எஞ் உற்ற செருவத்து - எதிர்த்துப்பொருத பேரரினிடத்தே, உசகவீரா - ற்றுநடபட்ட வீரர்வந்து, உதிரத்தின் ஒளிர் - அரத்தத்தினால் விளங்குகின்ற, செச் சையினெடு - செஞ்சந்தனை குழைபட பூசுசொடும்

குறிப்பு - வீரரதனது விஷம்போன்ற கரிய வுடவின்கண்ணே பூசிய அரத்தங் பூசு கரிய ஆயாத்தினிடத்தே தோன்றுகு செவ்வானத்தினை பொக்குமாறும், அப்பூசினின்றும் அவன் முழுநியைருக்தோறும் உதிரத்தனிகள் மழையென்ப டெய்யுமாறும் ஆராயத்திக் செருவத்து, அத்த - சாரியை (ஊ)

படைபொ டாடவாகள பாயபுரவி மாலகளிறுதோ
நடைய வாளிகள் கோளுழுவை நண்ணியவெலா
மடைய வாரிபர வாலசை யநேகவிதவக
தொடையன மாலை நாயல வுடையது தோளபொலியவே

இ - ன் படையொடு ஆடவாகள - ஆயுதங்களைவிட கூடிய வீரர்களையும், பாய புரவி - தரவிச்செலின்ற குதிரைகளையும், மாலகளிறு - பெரியயானைகளையும், தோ - இரத்தங்களையும், நடைய - (ஃபீரமான) நடையினையுடைய, வாள அரிகள் - ஒளியி சிங்கங்களையும், கோள - கொலைத்தொழிலையுடைய, உழுவை - புலிகளையும், நண்ணிய எலாம் - (மற்றும்) அகப்பட்ட எல்லாவற்றையும், அடையவாரி - முழுவதுமவாரிக் கொண்பவருது, (அவற்றை), அரவால் - (மலைப்) பாம்புகளால், அசை - கட்டப்பட்ட, அநேகவிதம் - பலவகையாகிய அமதொடையலமலை - அழகிய கொடுக்கப்பட்ட மாலைகள், துயலவருது - (தொகி) அசைந்து, உலவு தோள் - (ஃசிரடப்பதால்) அசைகின்ற தோள்களினிடத்தே, பொலிய - விளங்க வும்

குறிப்பு - படை பகைவல்லது எனவே ஆயுதமாம், ‘ஐ’ வினை முதற்பொ ருள் விசுதி. மால் மதம் மயக்கமெனவுமாம். களிற் - களிப்பினையுடையது, ஆண் யானை இகண் பெண்பால் பிடியென்பது. பெருமித முடையானுக்குச் சிங்கம் நடையா லுலகைகூறப்படுதலின் ‘நடையவாளர்’ என்றோ, இதனை “மாமகடங்க ல் மாலவிடையும் பொன்னுக்கு நாகமு நாண் நடநதான்” எனவும் பால்காண்டச்

செய்யுளானதிக “சிககநடப்பதுபோற சோநது” என்றா சிந்தாமணியிலு , இனி, நடு+ஐய, எனப்பிரித்து, இடையழகினையுடைய எனப் பொருள் கூறுவா நடுநா, “முற்றமுற்றொரோவழி” என்பவாகவின “நடு” என்பதன் கண்ணுள்ள உச்சுக்கெட்டது. ஐய - உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தெனினுமாம் “வாளெயிறையவயிரிமாள்” என்றவிடத்து ‘ஐய உரிச்சொல், ஈறுதிரிந்தது.’ என்றா ஆசிரியா நச்சினாககினியரும பணைகளினது துண்ணிய இடைபோன்று அழகிய இடையை யுடைத்தாதலபற்றி ‘டையவாளரிகள்’ என்று விசேடிக் கப்பட்டது. “இந்தக் கண்ணி மதிமுழுநோக கெய்திச் செவ்வாய வலியடைந்த, சந்தச் சிககந த்நையடுதத் தக்க வரவின் வலி சாரந்து, முநதைக் கொடி மீ னத்தலைவன் முனிவ ராரும் பக்கவெலவக், கந்தப் பகழி பல்வேழக் கருப்புச் சிலையிற் றொடுத்தனலை” என்றும் பிடிபுலிங்க லிலைச் செய்யுளில் மாதிரிடைக் குச் சிககத்தினிடை யைய யுவமைகூறியது காணக் கோள - வலிமையுமாம் அநேகம் - ஒன்றல்லாதது கோத்தமாலையை நீக்கத் ‘தொண்ட யலமாலை’ என்றா, ஒருபொருட் பன்மொழியுமாம் துயலவந்த, ‘வா’ - துணை வினை. தோள - ‘தோள்’ என்றும் வடசொற் சிதைவென்பா (சு)

குன்றுதூன்றின் வெனக் குமுறு கோப மதமா
வொன்றினொன் நிலையடுக்கின் தடக்கை யுதவப
பின்றுகின்ற பிலனிற பெரியவாயி னொருபான்
மென்றுதின்று விளியாது விரியும் பசியோடே.

இ - ள் துன்றின்குன்று என - நெருங்கின் மலைகள், இடை அடுக்கின் - (தன் குலப்படையி) னிடையே யடுக்கிவைக்கப்பட்டனவாகிய, குமுறு கோபம் மதம்மா - பிறிதுகின்ற சினத்தினையுடைய மதமானைகளை, ஒன்றின் ஒன்று - ஒன்றின்மேலொன்றாக, தடக்கை உதவ - (எடுத்தப) பெரியனக்கள் கொடுத்தக்கொண்டுவர, பின்றுகின்ற பிலனின் பெரியவாயின் - (செல்லச் செல்லப்) பின்னிங்கின்ற குகைபோன்ற பெரியவாயின்கண், ஒருபால் மென்றுதின்று - ஒருபக்கத்தில மென்றுதின்றுகொண்டிருந்தும், விளியாது விரியும் பசியோடு - அடங்காமல் (மென்மேலும்) மிகுகின்ற பசியோடும்.

குறிப்பு - மதமா - மதகதையுடைய மாவெனவே யானையாயிற்று தட உரிச்சொல், “தடவுங்கயவு களியும்பெருமை” என்பது தோல்காப்பியம். பிலனின் றுதில் ‘இன்’ ஒப்புப்பொருளது. தின்றும் என்பதன்கண்ணுள்ள உமமை விகாரத்தாற் றொக்கது (சு)

பன்னகாதிபா பணுமணி பறித்த வைபுகுத
தேனன விண்ணவா விமானமிடையிட டரவிடைத்
துன்னு கோளினொடு தாரகைதொடுத ஆழனிச-
சன்ன விரமிடை மினனுதட மாபிடுகுமே.

இ - ள் பன்னகாதிபா - பாம்புகளுக்குத் தலைவா (ஆகிய அஷ்டநாகை)களி னுடைய, பணு மணிப்பரித்து - படங்களிலுள்ள இரத்தினங்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து, அவை புகுத்தென்ன - அவ்விரத்தினங்களைப் பிரித்து பதித்தாற்போல, (அவ்விரத்தினங்களோடு), விண்ணவா விமானம் - (கிருபபாலகராகிய) தேவாக ளத் விமானங்களை, அரவு இடை - (ராருகேதுவெனும்) பாம்பினுடலில், (தொ

செகப்படடு, துணு - விளங்குகின்ற, கோளிஞெடு - (மற்றையேழு) கிரகங்க
ளொடு, (கூடிய) தாரகை - நட்சத்திரங்களுக்கு, இடை இடடு நடுவே அமைந்து,
தொடுத்த - கட்டப்பட்ட, துழனி சன்னவீரம் - ஒவியினையுடைய வெற்றிமலை,
இடைமின்னு - (அணியப்பெற்று) நடுவேவிளங்குகின்ற, தடமாபிஞெடு - பரந்த
மாபிஞெடு

குறிப்பு — பன்னகம் பத+ந+கம், காலக்னால நடவாதது என்பது உறுப
புப்பொருள் ஈண்டு பன்னகாதிபா என்றது வாசுகி, அன்றதன், தக்கன், சங்க
பாலன், குளிசன், பதுமன், மஹாபதுமன், கராக்கோடகன்னெனும் அஷ்டநாகங
களை, இவற்றைக் கட்டவுட்பாம்பெனவுஞ் சொல்லுப இவை முறையே கிழக்கு
முதல் எண்ணிக்கில பூமியைத் தாங்குவதனறியே நடுவே சேஷன்னெனும் நாகம்
பூமியைத் தாங்காநிற்கும், இந்நவநாகமும் காசிப்பிரமாவுக்கும் அவன் மனைவி
கள் பதினமூவருட கத்தருவையும பிறந்தன் விண்ணவா திக்குப்பாலகா, அவா
இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானென்ன
இவா, விமானம் தேவருதி கோள என்றது ஈண்டு கேதுவொழிந்த மறறை
எட்டுகிரகங்களை, அவையாவன, ஆகித்தன், சோமன், அங்காரகன், புதன், பிருகந்
பதி, சுகிரன், சனி, ராகு எனஹு பிவை தாரகையென்றது ஈண்டு அசுவினிமு
தலிய இருபானேழ் நக்சத்திரங்களை விராதன் தனது வெற்றியிளங்க அஷ்டநாகங
களை வென்று அவற்றின் மணிகளையும், திக்குப்பாலகாக்களை வென்று, அதற் கறிகு
றியாக அவர்கள் விமானங்களையும், கோளும் நாளும் தத்தநிலையிறசரித்துத் தனக்
கோ வதமுமவிலோக்கும் வலியும் அல்லவென்பதற் கறிகுறியாகக் கோளகளையும்
அக்கோளங்களொடுகூடிய நக்சத்திரங்களையும் கேதுவென்னும் பாம்பின் உடலில
தொடுத்தது மாலையாக அணிந்தகொண்டு வந்தானென்பது கருத்து அரவு என்ப
தற்கு மலைப்பாம்பென்ப பொருள்கூறுவாரு முளா அப்பாம்பிற்குக் கோளமுதலா
யவற்றைத் தொடுத்தற்குத் தக்க உரம் இவ்வேயாகலான அது பொருந்தாதெனக்
இனி இக்கவிக்குப்பலபலவாப பொருள்கூறுவா அவையெல்லாம் இதிறிறவாமை
யுய்த்துணாக (கசு)

பம்பு செக்கரெரி யொக்குமயி பகதமெரிபக
கும்ப முற்றவுயா நெற்றியினவிசித் தொளிகுலா
மும்பருக்கரசன் மாலகரியி னோடை பெயிற்
கிம்புரிப பெரிய தோளவனையொடு கிளரவே.

இ - ன பம்பு - பரவிய, செக்கா எரி - செவ்வானம் நெருப்பு, (என்னும் இவ
ற்றை) ஒக்கும் - நீக்ககின்ற, மயிர் - (அவனது செம்பட்ட) மயிர்கள், பகதம் எரிய-
பகதங்களில் விளங்காநிற்பவும், கும்பம் உற்ற - பாணையையொத்த, உயாநெற்றி
யின் - (சனது) உயாதத் நெற்றியிலே, விசித்த - கட்டப்பட்டி, ஒளிகுலம் -
ஒளிவீசுகின்ற, உம்பருக்கு அரசன் - தேவேந்திரனது, மால் - பெரிய, கரியின்
ஒடை - (ஐராவதம் என்னும்) யானையினது நெற்றிப்பட்டமானது, வயிறின் -
(அவயானையினது) தந்தங்களிற் கூடிய, கிம்புரி - பூண்களாகிய, பெரிய தோளவ
னையொடு - பெரிய வாரு வலயங்களுடன், கிளர - விளங்காநிறக்கவும்.

குறிப்பு — செக்கா எரி செவ்வெண். இது உமமைத் தொகையன்றதிலே
“உமமையெண்ணி னுருபுதொகல் வரையா” என னுந் தோல்காப்பியவீடையிற்

குத்திரத்தின்கீழ் 'குன்றி கோபக கொடிவிடுபவன, மொண்செவகாந்தனொககு
நின்னிறம்' எனப்பிற வெண்ணினகனை உருபுதொக்கதாவெனின், —அறநன்று
செவ்வெண தொகையினி நிலலாமையின் அவற்றையென ஒருசொல விரிக்கப
படும, விரிக்கவே, குன்றி முதலாயின எழுவாயாய நின்றனவாமென்பது" என
ஆசிரியா சேனாவரையா கூறுமாற்றானறிக. "உற்று—உவமவாசகம் 'செப்புறற
கொவகை' என்றா பிறரும்" என "நாளுறறமயி" என்னும் சிந்தாமணிப்பதிகச்
செய்யுளின்கீழ் உரைகூறிப் போந்தரா ஆசிரியா சச்சினாககினியா உம்பா.
இடவாகுபெயரென்பா ஒடை யானை நெற்றிப்பட்டம், "பொன்னோடைப புக
ரணிந்துதல்" "ஒன்னா யானையோடப பொன்கொணடி", "கோணபகடொளிகிக
மோடைபொலிய" எனப் புறநானூற்றில், வருதலகாண்க. "தூர வட்டவெண
டிசைக்களைத் தனித்தனி சுமக்கும், பார வெட்டினே டிரண்டினி னென்று பாபுரக
'கப பேர விட்டவ னுதலணி யோடையிற் பிறழும், வீரபடிகைபட்டன விண்ண
வா வெருவ" எனவருஞ் செய்யுளானும் 'ஒடை' நெற்றிப்பட்டமேயாதலே யுணாக,
இதனையறியாதார ஒடை முகபட்டாமென மயங்குவா. எயிறின் "நெடிலோ
யிராததொடா" என்னுஞ் குத்திரத்த 'மிகவே' என்றதனை வேற்றுமையினகனை
இரட்டாது வந்தது, சச்சவினப்போக்கியுமாம் "சுறையிடறையினு மணிகந்தன்
மக்கறை" எனப் புறநானூற்றிலும் வருதலகாண்க. வளை தொழிலாகுபெயர்,
வனையலென விருதி புணராதமவரும் (கஉ)

தங்கு தினகரிய காளிமை தழைத்துதவழ்பு
பொங்கு வெங்கொடுமை யென்பது புழுங்கியெழும்மா
மங்கு பாதகமவிடங்கனல வயங்கி நிமிரக
கங்கு பூசிவரு கின்றகவி காலமெனவே

இ - ன். தங்கு - (விராதன் உடலிற்) பொருந்திய, திண - வலிய, கரியகா
ளிமை - சுறுப்புநிறமானது, தழைத்து தவழ - செழிப்பினையடைந்து விளங்கலா
கூழ், (கூலிபட்டது), பொங்குவெங்க கொடுமையென்பது - மிகுநிற வெவவிய
கொடுமையென்கிற தீக்குணமானது, புழுங்கி எழ - கொதித்துக் கிளம்புதலானும்,
மா மங்குபாதகம் - செலவம் மங்கிப்போதற்குக் காரணமாகிய கொடிய பாவமா
னது, விடம் கணல் (இல) வயங்கி நிமிர் - விடம் நெருப்பென்னும் இவற்றைப்
போல விளங்கி யோங்கும்படி, கங்குபூசிவருகின்ற - (தாமசகுணமாகிய) இருளைப்
புசிக்கொண்டு வருகின்ற, கலிகாலம் என - கலிகாலம் (ஆம் இவனது உருவம்)
என்று சொல்லவம்.

குறிப்பு — காளிமை சுறுப்பு கரிய காளிமை சிறப்பினின் வந்தது, "ஒரு
பொருட் பன்மொழிசிறப்பினின் வழா" எனப்பது குத்திரம், சிறப்பு - செவிககுச்
சொல்லின்பதோன்ற நிறநல. இனி, சிறப்பினென்றதற்குப் பொருளாக சிறப்
பித்தலினென்ப பொருள் கூறுவாருமுளா அச்சொற்கு அப்பொருளியையாமை
யானும் அக்காரணத்தால் வந்தனவேல ஈண்டு ஒருபொருட் பன்மொழியாயவரும்
பெயர்கள் ஒருபொருட் பல்பெயருடங்கு மாதலானும் 'மீமிசை' என்றால் மேலெ
ன்றே பொருளன்றி விசேடித்ததோர் சிறப்பினமையானும், உண்டே லுஃதிஃசென்
வந்ததுகூறுவா மாதலானும், "ஒருபொருளிருசொற் பிரிவிலவரையா" என்னுந்
தொல்காப்பிய வேச்சுவியற் குத்திரத்திற்குப் 'பொருள் வேறுபாடின்றி ஒருபொ
ருண்மேல் வருா, இரண்டுசொற் பிரிவின்றித் தொடர்வதுவின், அவற்றைச் சுடி

யா' என வுரைக்கிற 'சிவதோஷகுபேருமலை' எனவும், 'துறுகண்மீயிசையுறு கண்' எனவும் ஆசிரியா சேனாவரையா உதாரணங்காட்டின ராதலானும் அது பொருளன்றென மறுக்க 'மாமங்கு' என்பதனைக் கவிதாலததுக்கு அடையாக கிப், பெருமைகுறைந்தவெனப் பொருள்கோடலுமாம். கங்கு கங்குலென்பதன் விகாரம் தாமதகுண மேலிட்டிருந்ததின் 'கங்குபூசியருகின்ற' என்றா கவிதா லத்தின் நிறத்தைக் கருமையாக்கக்கூறுதல் கவிமரபாத லுயத்தனாக கரியநிறமுக தீய செய்கையுமுடைய இவ்வரக்கனுக்கு, அஞ்ஞானமும் கொடியபாவமும் மேலிட டிருக்கிற கவிதாலத்தை உவமித்தாரா 'காளிமை தவழ, கங்குபூசி' எனக்கிடந்த சொல்லாற்றலான இராகத்தரூபமும் கவிதோஷமும், கந்தருவனுக்குங் காலத்ததுக் கும இடையே வந்துற்றவெனவும், இவை எம்பெருமான திருவவதாரத்தில் நிவீர தியுடைய முன்னைய நிலைமைக்கூடுமெனவும் பொருள்கொள்ள நிற்குமாற்றிக் ()

செற்ற வாளுழுவை வனசெறியதட் டிருகுரசு
சுறநி வாரண வுரித்தொகுதி நீவிதொடரக
கொற்ற மேவுதிசை யானையின் மணிகுலமுடைக
கற்றை மாசுணம் விரித்துவரி கசசொளிரவே

இ - ள். செற்ற - (தான்) கொன்ற, வான உழுவை - வானபோலும் வரிக னையுடைய புலிகளினது, வனசெறிஅகன் - வலிய நெருங்கியதோலகன், திருகுஉற் - அரையின்கண் ஆடையாக வளைந்திருக்குமாறும், (செற்ற) வாரணம் உரி தொகுதி நீவி தொடர சுறநி - தான்கொன்றயானைகளினது தோலின் கூட்டத்தை அங்கவலு திரமாகப் பொருத்துமாறும் உடுத்திக்கொண்டி, கொற்றம் மேவு திசையானையின் மணி குலம் உடை - வெற்றிபொருந்திய திக்கயங்களின் மணிகூட்டத்ததைச் சதவ கைக்கொன்னும் உறுப்பாக்கக்கொண்ட, மாசுணம் கற்றைவிரித்து வரிகச்சு ஒளிர - மலைப்பாடிகள் பலவற்றினைப் பிணித்தகயற்றினை, விரித்துக்கட்டிய இடைக்கச்சு விளங்கவும்

குறிப்பு - 'செற்ற' என்பது வாரணத்தொடுங் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது, செற்றம் கோபமுமாம் வான உழுவை - வானபோலும் வரியினையுடைய உழுவை வான - உவமவாகுபெயர், "வானரிவேகை" யென்றா பிறரும் இனி, 'செற்ற வான உழுவை' யென்பதற்கு மறைப்பிராணிகளைக்கொன்ற நகங்களாகிய வானி னையுடைய உழுவையுமாம் "குறிலசெறியாவன்" என்னும் சூததிரவிதிபற்றி 'அத டிருகுற்' என்றாகுபாலது 'அகட்டிருகுற்' என்கின்றது சந்தவின் பனோக்கியெனக் உரி முதனிலைத்தொழிலாகுபெயர், செயப்படுபொருள்விருதி புணராதகேட்ட கெனினுமாம், இவ்வரக்கன் புலித்தோல் யரைக்கச்சுதும், யானைத்தோல் மேற் போக்தும், பாம்பைக்கச்சாகவீக்கியும், நினைமுண்ட சூலமேந்தியும் காலநுத்திரன் போல விளங்குகின்றனபதாம் (கசு)

செங்க ணங்கவர விற்பொருவில செம்மணிவிராய
வெங்க ணங்கவல யங்கனும் விலங்கவிரவிச
சங்க ணங்கிய சலஞ்சல மலம்புதவளக
சங்க ணங்களு மிலங்கியகரம் பிறழவே.

இ - ள். செங்கண் அங்கம் அரவின் - சிவந்தகண்ணையும் (கீண்ட) உட லையுமுடைய பாம்புகளின், பொருவு இல - ஒப்பில்லாத, செம்மணிவிராய் -

செவந்த மாணிக்கங்கள் இடையிடையேவைத்துப் பதிகப்பட்டு, வெங்கண் அங்க வலயங்களும் விலங்க - வெவ்விய இடங்கனையுடைய அங்கத்திலே அணியப்படுகின்ற வளைகளும் (ஒளியினை) வீசாநிற்பவும், சங்கு - கூட்டமாகிய, அணங்கிய சலஞ்சலம் - அழகிய வலம்புரியாயிருக்கும் சலஞ்சலமென்னுஞ் சங்குகள், வீரவிய அலம்பு - (தூண்டுகொண்டு) தாக்கி ஒலிசெய்கின்ற, தவளம் கங்கணங்களும் இலங்கிய கரம் - வெண்ணம்பொருத்திய கடகங்களும் விளங்குகின்ற கைகள், பிறழ் - (வீசுநதோறும்) ஒளிசெய்யாநிற்பவும்

குறிப்பு — அரவுக்குச் செவியும் பாதமும் நிரலே கண்ணும் அங்கமுமாக இருந்தலின் 'செங்கணங்கவரவு' என்று விசேஷத்தாக் கூறினார், கட்செவி, பண்ணகம் எனப்பண்கண்டு தெளிக 'விலங்க' என்பதற்கு விளங்கவென்று பொருள்கூறுமிடத்து, லகர ளகரப் போலியென்றாரைக்க இனி, 'சங்கு அணங்கிய' என்பதற்கு வலம்புரிச்சங்குகள் வருங்கிப்பெற்ற, என்னலுமாக (கதி)

முத்து வெள்ளிமலை பொன்னிமலையோடு முரண்பாடுமுரண்பாடு
பந்து முத்துநாறல் பாடுபட வுடுபடாவோன
வாறு மண்ணிடுகிடை போனெனினும் வானினிமையோ
கிந்தை யுள்ளுமவிழி யுள்ளுமுள நென்றிறலோன.

இ - ள் முத்து வெள்ளிமலை பொன்னிமலையோடு முரண - (மலைநாறல்) முற்படுகின்ற மலையையும் மகாமேருவும் அன்றோடொன்று மலத்து மோதும்படி, (அவற்றை), பந்து முத்து சுழல் - பந்துகளாக் முன்னே தள்ளவல்ல கால்கள், பாடுபட - பெருமையை யடைய, வாறு படாவோன - (அவற்றின்) இடையே செலபவன், வந்து மண்ணிடையோன எனினும் - ஆயிரவிலங்கு சஞ்சரிப்பவனாயினும், வானின் இமையோர் - தேவலோகத்திலிருக்கிற தேவர்களது, கிந்தையுள்ளும் - மனத்தினிடத்தும், விழிபுள்ளும் - கண்களினிடத்தும், உள்ள என்ற திறலோன - உள்ளவனென்று சொல்லப்படுகிற உரிமையையுடையவன்.

குறிப்பு — சிவபிரான் நெருக்குமிடமாகவல்ல 'முத்து வெள்ளிமலை' என்றார். பொன்னிமலை' என்னுமிடத்து 'இன்' என்பது தவிவழிவந்த சாரியை இது வேண்டி வழிச்சாரியை யென்றும், அலவழிச் சாரியை யென்றும் பெயாபெறும் 'சுழல்'—தானியாகுபெயர், இனி, வெள்ளிமலையும் பொன்னமையும் (மாறுபட ஆடப் பெறும்) பந்து சுழற்காய் இவற்றின் தன்மையை யடையவென்று கூறினும் பொருத்தம் இமையோர் இமையையுடையவர், இவ்வு இமைத்தவிலலாத தேவரை எதிர்மறைவிலக்கையார் குறித்தது, அழகுகாறு, நல்குரவு என்பதுபோல இனி, எதிர்மறை ஆகாரம் புணர்த்து கெட்டதெனினும் பொருத்தம் இவ்வரக்கனிடத்தேயுள்ள அச்சத்தால் தேவர்கள இவனை எப்போதும் நினைத்துக்கொண்டிருப்பதானும், அவர்க்கு கண்களுக்கு முன்னர் அவ்வச்சத்தால் அவன் உருவங்காணப்படுதலானும் 'இமையோர் கிந்தையுள்ளும் விழிபுள்ளுமுள' என்றார் (கசு)

புத்தமத்தையு மோவடிவு கொண்டுபுத்தென
நோத வொத்தவுரு வத்தனரு மொத்தகுரலன
காதலித்தய னளித்தகடையிடடகணிதப்
பாதலக்கமத வெற்பிடை படைத்தவலியான.

இ - ள் பூதம் அத்தனையும் - பஞ்சபூதங்களும், ஓர் வடிவுகொண்டு-ஒரே உருவத்தையெடுத்து, புதிது என்று - (இவவுருவம்) புதுமையது என்று, ஒது - சொல்வதற்கு, ஒது - பொருந்திய, உருவங்கள் - வடிவத்தையுடையவன், உரும ஒத்த குரலன் - இடியையொத்த குரலினையுடையவன், அயன்-பிரமதேவன், காதலித்து - (தான்செய்த தவத்திற்கு) மகிழ்ந்து, அளித்த - கொடுத்த, பாதம் கணிதம் - கால் என்னுங் கணக்கை, கடை இட - கடைசியிலவைத்த, லக்கம் மதவெறபு - லக்ஷ மதயானைகள், இடைபடைத்த - தம்பிட்டத்தே கொண்ட, வலியான் - வலிமையை யுடையவன்.

குறிப்பு - பஞ்சபூதமாவன நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்பனவாம். இவற்றை வட்டாலா முறையே பிருதிவி, அபு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்பா 'அத்தனையும்' உமமை முற்றுமமை 'ஆ' ன்' என்னுங் வட்சொல் அயன் எனச் சிதைந் தவத்தது, பூரீமகாவிஷ்ணுவினிட சித்தினின்றுத் தோன்றிப்பவனென்பது உறு பப்புப்பொருள் கடைபிட்டகணிதப் பாகலத்கமெனவே ஒன்றேகால் லக்ஷம் அசர்வது னாற்றிருப தையாயிரம், "அரையிட்ட முக்கோடி" யென்பாடேனும் 'மதவெறபு' எனவே யானையாயிற்று உவமவாகுபெயர் (கஅ)

சார வந்தயல் விலங்கின மரங்கடரைநீற
பேர வனகி பிளர் நக வளர்ந்தகலபெரு
வீர வெருநிலி லோரெந்நி விராதனெனுமக
கோர வெய்ந்பெரு மேருன் கொடுந்தொழிலினா

இ - ள். விராதன் என்று-விராதன் கிணற், அ-அத, கோரம் - அடத்தையுண்டாக்குகின்ற, வெங்கண் - கொடியகடன்களை யுடைய, உரும ஏறு ஆன் - ஆணி மட்போன்ற, கொடுத்த தொழிலினா - கொடிய சொல்லையையுடையவன், சாரவந்து - கிடவந்து, மரங்க - விரக்தவந்து, அயல் விலங்கின - பகத்ததே விலங்கினவாகி, தரையிலே - பூமியினின்றும் பெயர்ந்துபோகவல்ல, வனகி - வியமலைகள், பிளந்து உட - பிளவுபட்டுப் பெரியவாமை, வளந்து - வளர்ச்சியையுடையவாகி, இவ்வெரு - தோரென்பபொருது, மரம் - வீர சக்தவையாத, வெங்கிலியினோரெந்நி - வெவ்விய விலகினையுடைய பூரீமலக்குமணங்களு-கு முன்னர்

குறிப்பு - விலங்கின முறதெச்சம் ஒளி, தினவிலங்கும், இனமரங்களுந் தரையிற் ப்பாக கிழிந்துவிக் என்றுமாம். 'விலங்கினன்' என்னும் பாடத்திற்குக் கொடுத்தொழிலின சாரவந்து அயல் விலங்கினனெனக் கூட்டிமுமக்க தரை எல்லாப்பொருளையுந் சர்ப்பத, ஆகாரமகாரமாயிற்று பேர பெயர்வென்ப தன் மருத உகவென்னும் செய்வெனச்சம் காரியப்பொருட்டாகவின் எந்நா காலம் 'இவ்வெரு' - "இவ்வென் விவரமு" என்னும் சூதகிரவிதிபற்றி யியல் பாய்ந்து சாடம்கி எரித்துப் பொச்செய்தற்குத் திராக்ளிணமையின் 'இவ்வெரு' வீரவெருநிலிக்கு' என்ற, 'தோளினத தினனுக்கின்ற சோம்பினத துடைச்செய்வெரு' என்பா டேனும் வெங்கிலி விருப்பத்தக விலவென்றுமாம் "வெய்மை வெய்ந்பெரு" - இது தொல்காப்பியம் "வாக்கோடிய சிலையிராமன்" என்பதற்குத் திவ்விடமா பாடிய காததராகிய சிவஞானயோகிகள் செய்த வுரையை இவ்விடத்து விசாரித்தறியக்கட்கு (கஅ)

கிலுந் கிலுந்மென வந்துகிண முண்டநெடுவெண
பள்ளம் வல்லெழிற மினனுபகு வாயமுனழ்திற

தலலி புலலுமல ரனனமனை யானையொருகைச்
சொல்லு மெலலையின முகநுயா விசுமபுதொடர.

இ - ன். நினை உண்ட - மாமிசத்தைப்படுத்த, நெடுவெண்பலனும் - நீண்ட வெள்ளிப்பறகளும, வல வயிறும்-வலிப வகசிரததங்களும, மின்று-விளங்குகின்ற முழைபருவாய - மலைக்குகைபோன்ற பிளந்தவாயினே, திறந்த - அங்காந்த, நில லும் நிலலும் எனவந்த - (பூராமலக்ஷ்மணரைநோக்கி) நிலலுபயா நிலலுங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டேவந்த, அவிபுலலும் மலா அனனம் அனையானே - அக விதழ்ள செறிந்த தாமரைப்பூவில் விழறிஞ்சூம் அனப்பேடுபோன்ற சீராயிராடழியை, சொல்லும் எல்லையில - ஒருவாறாக சொல்லுமளவில், ஒருகை - ஒருகையினாலே, முகந்த - வாரிப்பெடுத்துக்கொண்டு, உயாவிசுமபுதொடர - உயர்ந்த சூகாயவழியாய்ச் செல்லுதலும்,

குறிப்பு — நிலலும் நிலலும்-உமயிறு எவறபன்மை வீணமுற்ற, இவவடுக்கு வெகுளிப்பொருளது தேவருந் தன்பெயர்கேட்டுத் திலைடைந்திற்கவும், இம்மாளிடங்கள் சதறும் பமயிலலாமற் செல்கின்றனனே என்பதபற்றி உண்டான வெகுளிமாம் 'நிணமுண்ட நெடுவெண்பலனும்' மெனக்கூறிப்பின்னரும் 'வல்லெயிறு' மெனக்கூறியது, வலிப வகசிரததங்களைப் பெற்றவை தற்கென வறிக, 'மின்னு பருவாய' வினைத்தொகை, "மூன்றுருபெண் வினைத்தொகை" என்னும் விதிபற்றி மியலபயிற்று அல்லி - அகவிதழ் புலவி - புறவிதழ் எல்லாமலாகளினுஞ் சிறப்புடைத்தாதலபற்றித் தாமரையே ஈண்டிக்கொள்ளப்பட்டது, "பூவிதகுத் தாமரையே," "பூவெனப்படுவது பொறிவாழ்புவே," "பூவினிறு கமலம்போலும்," என பன காணக் கடையும், மேனமையும் அழகும், குறத்ததைக்கிக் குணத்தைக் கோடலு முதலிய சாமான்யதம் பள்ளல அனனம் பிராடழிக் குவமைகூறப்பட்டது இனி, 'அவலிபுலலும் மலரனனமனையான' என்பதற்கு இருணிறக்கிராமபிரான தழுவும் மெல்லியதன்மையிற் றுமறைமைபொத்த மனைவியாகிய சீராபிராடழியை என்ப பொருளுக்கோடுமொன்று 'அல்லி' எனப்பிணிகரம் ஆண்பற்ற படாக்கைவிஞ்சி, விலையி, மாணி என்பதிற்போல

(கக)

காளி மைந்தரது காங்கித்தம் வந்ததுவத்

தொள்ள வெஞ்சிலை பிடங்கொடு தொடர்ந்தடாவாய்

லாளி தங்கிய வலயதைப்பலா வஞ்சனையடா

மீளு கெங்குநறி பெண்புது விளம்பவவண்ணம்

இ - ன். காளிமைந்தர் - இளவெருதுபோன்ற பூராமலக்ஷ்மணர்கள், அது கண்டு - அவன்ம அனையிராடழியைக் காக்கச் செல்லாநிற்பாடுப்பாராது, கதம் வந்த கதவ - கோபம்பிறந்தவளர், தேவனின் வெமசிலை - தோளிலேதரித்திருந்த வெவவியவல்லி, இடம்கொடு - இடதுசையிற் பிடித்துக்கொண்டு, கடாவாய - தீபுமிழம் வாயினையுடைய, வாளிதங்கிய-பாணந்தங்கப்பெற்ற, வலமக்கையவா-வல துணையையுடையவராச், தொடர்ந்து - அவ்வரசுனைப் பின்பொடாந்த, [யுத்தச் சாந்ததராய], வஞ்சனையடா - கஞ்சத்தன்மையையுடைய அடா பிபையே ! என்கு அகறி - (நீ) எங்கே செல்கின்றாய்? மீளுக - திருமடியாயாக, என்பது - என்கிறவாரத்தையை, விளம்ப - சொல்ல, அவனும் - அந்த இராகத்தனும்

குறிப்பு — அழகு, கம்பீரம், வன்மை, உடைமுதலிய குணவிசேடங்க ளுடைய மையால காளிமைந்தர்க்கு உகமையாயிற்று மைந்த இளமை, அழகு, வன்மை

களைக் குறிப்பதோர் பண்பு. இடம் - இடதுகைக்கு ஆகுபெயர், கொடு கொண்டு என்பதின் விகாரம், “மெல்லெழுத்தறழு மொழியுமாருளவே” எனலும் தோல் காப்பியப் புள்ளியங்கியற்ருத் திரவிதிபற்றி ‘வலங்கையவர்’ எனநின்றது “செல் வழியறிதல் வழக்கத்தான்” என்று கூறினமையிற் சண்பக்ககோடென முடித்தது உம் பிறவும் பொதுவியியனற்ச சிறப்பினறென உணர்க. அடா இழிவு கண்ணிய ஆண்பாலவீளி ‘மீளுக்’ என்பதின் கரம் விகாரத்தாற் றொக்கது (உ-0)

ஆநிறானமுகன வரத்தினென தாவியகலே
 னேதி யாவதுவு மினறியுல கியாவுமிகலிற்
 சாநி யாதனவு மிலையுயிர தந்தனனடா
 போதா மாதிவனை யுநதியினி தெனறுபுகல

இ - ள் ஆதி நானமுகன வரத்தின் - முதனமையாகிய பிரமதேவன் கொடுத்த வரத்தினாலே, எனது ஆவி அகலேன் - எனது உயிர் நீங்கப்பெற்றேன், உலகுயாவும் - எல்லாவல்கத்தவரும், இக்வின உம் - எதிர்த்துப்போர்செய்தாலும், எதியாவதுவும் இன்றி - ஆயுத மொன்றுமில்லாமலே, சாதியாதன இல்லை - வெல்லக்கூடாதன (எவையும்) இல்லை, அடா - “உயிராதந்தனன் - (யான் உங்களுக்கு) உயிர்ப்பிச்சை கொடுத்தேன், மாது இவளை உகநி - இப்பெணமணியை (என்னிடத்தில) விட்டு விட்டு, இனிது போதா என்று புகல் - சுகமாயப்போய்ச் சேருமின் என்று சொல்ல.

குறிப்பு - நானமுகன நான்குமுகங்களையுடையவன், எனதாவி ஆறனுருபு உடைமையும் உடையதும் வேறாகத் ஒற்றுமைக் கிழமைப்பொருளில் வந்தது யாது என்றபால்த் ‘யாவது’ என விரித்தல் விகாராபெற்றது ‘யாவதும்’ என நின்றது, “உயிர்வரிணைக் குறையெயவிட்டோமும்” எனலுஞ் சூத்திரத்தக் கெடு மெனனது ஓநிம் என்ற இலேசானெனக் உலகு இடவாகுபெயர் உடமை இக் வின என்பகொடு கூட்டியுரைத்தாம் ‘தந்தனன்’ இதில் ‘அன்’ என்னுந் தன்மை யொருமைவிஞ்றி புதியன்புகுதல் ‘அடா போதா’ என்பது ஒருமைப் பன்மையக் கம் அல்லாஉம், திரிகரணத்திலும் விகாரமுடையானென்பா காயவிகாரத்தையும் மனோவிகாரத்தையு முறகூறி வாக்குவிகாரத்தையும் அடைவே கூறவான் இன்ன னக் கூறின ரென்னலுமாம். ஆசைப் பொருண்மையுணராததும் மாதா என்னும் உரிச்சொல் சண்டி அரவிஞ்சிஞ்றி ஆகுபெயராயப் பெண்ணினை உணர்த்திற்று.

இனி, இச் செய்யுளுக்கு, எகியா - ஆயுதபாணியே! ஆதி நானமுகன வரத்தின் பிரமதேவன் கொடுத்தவரத்தினாலே, எனது ஆவி அகலேன் - எனது உயிர் நீங்கப் பெற்றேன், (ஈ), வதுவும் - மன்னவியும், உலகு யாவம் - உலகவியைப்பெறுவும், இன்றி - இல்லாமல், இக்வின சாதியா - யுத்தத்திற் சாகவாபோகிறாய் தனம் - அற்பமாகிய, உம் - உபாஞ்ஞடைய, இல்லை உயிர் - (என்னைக்கண்டாலும்) இல்லையென்றான் உயிரை, தந்தனன் - கொடுத்தேன், அடா - மாது இவளை உகநி இனிது போதா என்றுபுகல் - இப்பெணமணியை (என்னிடத்தில) விட்டுவிட்டுச் சுகமாயப்போய்ச் சேருமின் என்று சொல்ல, என்ப பொருளுகோடலுமாம்.

குறிப்பு - மானிடஞ்சிய ஈ ஆதியங்கடவுளாலே அழிவிலா ஆயுதப்பெற்ற என னோடு போர்செய்யவல்லானபோல ஆயுதமுங் கைப்பிடித்ததனையே என்பான் அவ விசேஷசிதோரை ‘எகியா’ என்றான். உலகம் இன்பத்துக்கு ஆகுபெயர், “அருளில்

லாக கவவுலகமில்லை பொருளிலலாக கிவவுலகமில்லாதியானகு” எனபுழிப்போல. தன்னம் அறபம், இவசே, இடைக்குறையாயத ‘தனம்’ எனநின்றது மாதுக்கும் னாளுகலானு தலைவனாகலானும் ஸ்ரீராமபிரானை முன்னாக்கூறிப் பின் இயையபெருமானையுஞ் சேரக்கூறலின், ஒருமையும் பன்மையும் விரவீவந்தன ஸ்திரீரததின் தைக கொடுத்திராகலின் உககளைக் கொன்றிலேன என்பான் ‘உயிரததனன்’ எனவும், ‘இனிதபோதிர’ எனவு கூறினான் “பதவிய மணித ரேனும் பைந்தொடி நின்றைத் தந்த, வுதலியை யுணர கோக்கி னுயிரக்கொலை குரிய ரல்ல” என்ப பின்னுமோ தெரிவலியரக்கன் கூறியது காண்க

இனியோரவரை — ஆகி - முதலவனே! நான் - யான், முகன் - (உகளுக்கு) முன்னே, வரத்தின் - வருதலினாலே, என்று ஆவி அகலேன - என்று உயிர நீடி திருக்கப் பெற்றேன், உலகுயாவும் - யாவரிடத்தும், எதுயாவதுவும் இனி - காரண மொன்று மில்லாமல், இகலின் சாதியாதனவும் இல்ல - பணக்கிறதற்கொண்டு செய்யாத அகிருத்தியாகலையிலே, அடா - (இவைகள் எனக்கு) அடாதனவே யாம், உயிரததனன் - (என்) உயிரைக் கொடுத்து விரிந்தேன், (என் உயிரை வாங்கிப் பின்பு), மாது இவரே உருகி இனிது போதிர என்று புகல் - இப்பெண் மணியை அழைத்துக்கொண்டு சுகமாய்ப் போய்ச் சேருமின் என்றுகூற.

குறிப்பு — ஆகி அணமைவீளி. எம்பெருமானை அடுத்திருந்து வாழவேண்டி வான் ஆகியின் அடியில் தன்னைவைத்து ஆகி நான்’ என்றான் “அஹம்பிரம்மாஸமி” னன்னும் மாகாக்கியப் பொருள்கொண்டு ‘ஆகி நான்’ என்றானென்னுமாம், இப்பொருளில் ‘ஆகி’ ஆகின்றவனே எனத் தொழிற்பெயராம் இங்ஙனம் ஞானபரமாகப் பொருள்செய்யுய்கால் ‘எனதாவியகலேன்’ என்பதற்கு, என்று என்கிற புறப்பற்றும, ஆவி என்கிற அகப்பற்றும நீடித்திருக்கப் பெற்றேன் எனவும், ‘உயிரததனன் அடா’ என்பதற்கு, ஆதம் சமாப்பணஞ் செய்தவிடேன (ஆகலின் காரணமினறி யாவாமாட்டுஞ் சினந்து செய்த நீய்செய்கைகள் இனி என்னைவந்து) சாராவெனவும் பொருள்கொள்க இனி, வரத்தின் என்னதாவி அகலேன் எனக் கண்ணழித்து, வருதலின் என்னபயன் கட்டது அப்பற்றஞ் செல்லவில்லேன் என்றும், இடையிரண்டழகட்குச் சருவலோகங்களையும் ஆயுதமின்றியே யுத்தத்தில வென்ற வறையிருந்தும் (இப்போது என்) னுயிரை உகளுக்குக் கொடுக்கின்றேன் (நீய்செய்கைகள் செய்வார்க்கு வெற்றியென்றும் வந்து) சேரா என்றும் பொருள்கொள்ளுமாம், இவசே, “சசலகுலஸுடையா கண்ணையுள்” என புழிப்போல அடா என்று பன்மை வினையொண்டது. முகன், முகமென்பதின் போலி, துணிப்புறறி ‘உயிரததனன்’ என நிறத்தாலத்துக் கூறினானென பின்னும் பல்வாறு பொருளுரைக்கப்படும் விரிவுஞ்சி விடுத்தாம் (உக)

வீரனுஞ் சிறிது வெணமுறுவல் வெண்ணிலவுகப்
போர நிகதில் னிவனறனது பொறபுமுரணு
திரு மெஞ்சியென நெஞ்சினுறு சிந்தைதெரிபாப
பார வெஞ்சிலையி னொணைவி படைத்தபொழுதே.

இ - ன வீரனும் - ஸ்ரீராமசக்திரனும், வெணமுறுவல் வெள்ளிலவு - (தனது) வெண்மையாகிய பற்களால் வெள்ளிய நிலவின், சிறிது உக - சிறிது வீசுமபடி புணைகையுரித்து, போர அநிகதிலன் - (இவன்) போர செய்முறை அநிகதவன் அல்லன், இவன் தனது பொறபு முரணும் - இவனுடைய பொலிவும் கவியையும், எஞ்சி நீரும் என - குறைவுபட்டிருந்தவிடம் என்று, நெஞ்சின் உறுசிறதை தெரியா -

(தன) மனத்தினிடத்தே பொருந்திய ஆலோசனையினு லறிந்த, பாரம வெஞ்சிலையின்-கனத்த வெவவிய (கோதண்டமென்னும்) வில்லிங்கன, நாண ஒலிபடைத்த பொழுதே - நாணுசையை வினத்த அக்கணத்திலேயே.

குறிப்பு — புண்ணக புரியும்பொழுது வெளியேதோன்றும் பறகளின் ஒளி நிலவுபோலிருந்தவின் 'சிறிது வெண்ணிலவு' என்றா 'வெண்ணிலவு' என்றமையால் நிகழ்ந்த உருவகத்தினைப் பூர்த்திசெய்ய வீரனை ஸ்ரீராமசகந்திரனென்று கூறினாம் (உஉ)

இலகொள வேலட லிராமனெழு மேகவுருவன
சிலகொ ணுன்னெடிய கோதைபொலி யேறுதினெரி
மலைக ணீடுதல நாசாபிலம வானமுதலா
முலக மேழுமுரு மேறென வொலிதவாரவே

இ - ள எழுமேகம் உருவன - (சுருககொண்டு) எழுகின்ற மேக நிறமுடைய குகிய, இலகொளவேல-அரசிலைபோலாக தலைவழவுகொண்ட வேலினையும், அடல வலிமையையுமுடைய, இராமன் - ஸ்ரீராமபிரானது, சிலகொள - கோதண்டத்தின் கண ஏறிட்ட, நாணவெடியகோதை ஒலி ஏறு - நாணுகிய நீண்ட கயிறறிந்து பேரொடியானது, திறை நீராமலைகள் நீந்தலம் - அலைகளையுடைய சமுத்திரம் புடை குழந்ததும் மலைகள் உபாந்திருக்கப்பெற்றதுமாகிய பூலோகமும், நாசாபிலம வானம் முதல ஆம் உலகம் எழும் - சாப்பசாதியார வசிக்கமுடிமாகிப் பாதாள லோகமும் சுவாக்கலோகமு முகலாகிய எழலகங்களிலும், உரும ஏறு என் - இடியேறுபோல, ஒலித்த உரற - ஒலிசெய்து முழங்குகிற்பது.

குறிப்பு — இலை வெற்றிலையுமாம் வேல வெவவது, இது முதனிலை நீண்டு கரு விப்பொருள் விசுத்திபுணர்தல் கெட்டுத் தொழிலாசபையாகக் காரணக்குறியாய் நின்றது "வென்றவாளின் யனனோடென்ற" என்றுள்ளுமேயும, "மாறாசுட்டிய வாணமங்கலமும்" என்று பாடாணமெனயிறுவ கூறியவாளின் வாக்கத்தினையிற் கூறாது "பெருமபுகை தாங்கும் வேலினையின" என்று வேலிசே வாகைகூறிப்பது, காலநெறழில் பூண்டமாயோன ஸ்பந்தையும போலாது அழி சற்றெழிலோக்கே யுரித்தாய் முகக்கடங்கவுரு முருகந்நக கூறுமேகநி வெற்றிபெறுதற்குச் சிறந்த தென்பகுபற்றியென புற சூணையுட கூறினமையால் என்னும் 'இலகொள வேலட லிராமன்' என்றா அடல கொழிலாகுபெயா இராமன் யாவா மனத்தையும் ரமிப்பிக்கச்செய்பவன் [இன்பமெய்தும்படி செய்பவன்] என்பதுபொருள், மேகம் மழைபொழிசலபோலச் சரமழை பொழியும் திறநல உடையாக என்பது விளங்க, 'எழுமேகவுருவன்' என்றா இனி, எழுமேக உரு வலசிலை என்ப பிரித்துச் சபத மேகத்தினுருவினைக்கொண்டவலியசிலை என்றமாம் "சுற்றணிகொடுஞ்சிலை மேகந தூவிய" எனச் சிந்தாமணியிலும் சிலையை மேகமென்ப புனைதலைச்சுது காண்க அருக நாணுசையின் "நாணவெடியகோதை" என்றா இலக்கணை வழக்குப்பற்றி "உரு மேறு" என்றாபோல ஒலியேறு" என்றா இனி, 'எழுகிறை' எனக்கொண்டு எழுகின்ற அலைகளென்றமாம் "நாகர" என்பதை யான்கெட்டுகெட்ட உத்தமகுத்தேவா என்று பொருள் கூறுதலுமியையும், 'சலம் நாகர பிலம் வானம்' என்னும் மூவுலகங் களையும் கூறி மயறையுலகங்களை 'முதலாம்' என்ற சொல்லாறபெற்றவைத்தார, உலக மேழாவன், பூலோகம், புவலோகம், சுவலோகம், துணலோகம், தபோலோகம், மகாலோகம், சத்தியலோகம் என்னும் மேலுலகேழும், அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், இரசாதலம், மகாதலம், பாதாளமென்னுங் கீழுலகேழும்மாம். (உஉ)

வஞ்சகக் கொடிய பூசைகெடு வாயினமறுகும்
பஞ்சரக் கிளியெ னக்கதறு பாவையாவிடா
கெஞ்ச னுக்கின னெனசெறிது நின் னுக்கினயா
வஞ்ச னக்கிரிய னுனெதி ரரக்கனமுடா.

இ - ள் அரக்கன் - அவ்விராதன், வஞ்சகம் கொடியபூசை கெடுவாயின் மறு
கும் வஞ்சனை தன்மையையுடைய கொடியபூனையின் பெரிய வாயினகண்ணே
(அகப்படரி) மன பகழ்வுசூனம், பஞ்சரம்கூர் என்ன கன்றுபாவையை விடா - கூட
மனைகண் இருக்க கிளியைப்போல வாயவிடா தரற்றிப்பழுக்கிற சிவபிராட்டியைத்
(தரையின் கண்) விடுத்து, கெஞ்ச உஞ்சுகின்ற என் - மனஞ் சிதைத்துவிடப்போல,
சிறிது நின்ற கிளைபா - சமீபத்தில் ஆலோசனைசெய்து, அஞ்சனம் கிரி அஞ்ச
என அமலா - மைமலையுடைய பூராமபிரானுக்கு முன்னே (உருதுகின்ற)
கொடுத்தது.

குறிப்பு - பூனை பிறரறிமாவாறு பதுங்கியிருந்து சமைவங்கண்டு கிளையைக்
கவாடிக் கொண்டு செல்லுதலுபோல விராதனும் பிராட்டியைக் கள்ளத்தொழுகக் கவ
ரத்துகொண்டு ஆகாயமாக்கமாக்கச் செல்லத் தீர்ப்பட்டானென்ற உவமைவை விதித்
துப் பொருள்கூறுக. அருமைபெருமை பாராட்டிப் பழாடும் இளமொழியற்றிக்
கூட்டிலடைக்கா ஆதரித்து வளர்க்கப்படுவரும் கிளி தன்னினைந்தைநாடாது ஆத
ரிப்போனை மகிழ்வித்துத் தானும் மீறவுடன அவனமாட்டே யிருத்தலெவ்வழி மாத
லின ஆதர்போனது பிராட்டியா - தா ஸ்ரீமத தாண்ட முற்று மறந்து தன்நாயகனில
ல தின்கண் வாழ்க்கைபட்டிருந்து தன் நாயகனால் அன்புட னாதரிக்கப்பெற
ற்குத் தன் நாயகனை மகிழ்வித்துத் தானும் மகிழ்ந்து தன் நாயகனைப் பிரியாதிருந்து
வாழ்பவன் எனபது விளங்கப் பிராட்டிக் குப் பஞ்சரக்கிளியை உவமைகூறியா
பாவை, சிச்சிறப்பதுமை, அன்புப் பாவைஞ்சுக்கு ஆகுபெயர் நிறமும், கர்பீரத்
தோற்றமும், பரிமையுமபற்றி 'அஞ்சனக் கிரி' பூராமபிரானுக்கு உவமையாயிற்று
அஞ்சனமென்றும் மைமலையுடைய பெண் நிலலாமையால் ஆகிய இவ்வொருநகைமை
'அனஞன்' என்றபால்து 'அஞன்' என் இடைக்குறையாய் நின்றது. அஞ்சனம்
சிறிதுகொண்டவளவில் உலகின் மறைந்துகிடக்கு கிடையெல்லாத் தெரியுமெனின்
அஞ்சனமே சிறவுநவான் எம்பெருமானுக்குக் தெரியாததென வென்றதவைக்கற
பாற்றன்மென்பார் 'அஞ்சனக்கிரியனன்' என்றார் சாவஞ்ஞனென்றபடி 'அரக்
சன்' ரக்ஷஸ்' என்னும் வடமொழிச் சிதைவென்பார்.

(உச)

பேயமு கபிணி யுறப்பகைஞர் பெட்டிணுநிர்
தோயமு கதந்து கனத்தது சுடாகுநிறையின்
வாபமு கருதடை நிமிர்ந்துவட வேலைபருநு
திரு கதந்திரிகைப்படை நிரித்தெழிப்பே

இ - ள் பேயமுகம் பிணி அற - பேய்களிடத்தேயுள்ள (பசிமாயி) கோய
நீக்குமாறு, பகைஞர் உகிரம் பெட்டின் தோயமுக்கத்து - வீரோதிகளினது அர
தச்சிலே வீருப்பத்தொடு தோயந்த துதியினையுடையதும், கனத்தது - பாரமுடை
யதும், சுடாகுநிறையின் - வடவையென்னும் பெண்குதிரையினது, வாயமுகத்
திடை நிமிர்ந்து - வாயினிடையே தோன்றி வளரந்து, வடம் வேலைபரும - வட
டமாயி கடலீரைக் குடிக்கின்ற, தீமுகம் திரிசிக்கப்படை - நெருப்புப்போன்ற

நெருப்பினைத் தனக்கொண்டிருக்கிற மூன்றுதலைகளையுடையதுமாகிய குலப்ப
டையை, திரித்த எறிய - சுழற்றி (ஸ்ரீராமபிரானிது) விசையுடன் விடுக

குறிப்பு — பகைஞர்களைக் குத்தி அவர்களுடைய கவந்தங்களைப் பேய்கள்
தின்று இரத்தவெள்ளத்தைக் குடித்துப் பசிதோய் தணியும்படி கொடுத்தலால்
உதிரந்தோய்ந்த வேலனைப் பணி-பீடித்தலெய்வது 'உல' என்பதும் இப்பொ
ருட்டே, 'அற' என்னும் செய்வெனச்சம காரியப்பொருட்டாகலின் எதிரால்
முணாததும், 'பகைஞர்' பிரிவினையுடையார், 'ஞ' பெயரிடைநிலை பகை - பகு +
ஐ பிரிவினையென்பது பொருள் பகையெனவே விரோதிகளாயின் அங்குத்
தொழிலாகுபெயரெனக் பகைவரைக்கோறவில் அரக்கனுக்கிருக்கும் வீருப்பை
அவன் படைமேலேற்றி, 'பெடபிணுதிரந்தோய்முகத்தது' என்றா 'சினகதி
வை' 'குருகி கொப்புளிக்குமவேல்' என்ப பிரணமியருந்தல்காணக் 'முகத்தது,
கனத்தது இயற்றைக் குறிப்பு முற்றெச்சமாகக்கி கூறுவாருமுளா வடவையென
ஹம் பெண்குதிரையின் முகத்தினதும் வெளிப்படுக தீ கடலீரை மழைமுதலிய
வற்றான மிகுது வற்றச்செய்கின்றது என்பது நூற்கொள்கை, இனி வடவைகுதி
ரையின்வாய் முகத்திடை நிரிந்து வேல்பருகுநதீ, எனக்கொண்டு கூட்டியுரைப்
பாருமுளா அங்கு 'படவா' என்றும் வடசொற்சொல்லாகிய 'வடவை' என்பது
கடைகுறைந்து 'வட' என்னுமா, திரையாய் நின்றதெனக் (உடு)

நினைபும் வானவரு நின்றதிசை மாவுமுரு
மசையு மாலமென வன்னவயின் மின்னிவரவும்
வசையின் மேருமுதன் மாலவரைக் னெழிநவவிசை
விசைய வாழில் பிராமனோரு வாழிடவே.

இ - ள். அன்ன அயில் - அச்சையை (குலப்படையானது), திருச்சுழை - வடவத்
திசைக்குந், வானவரும் - (உவவத்திசைகளினுள்ள) அஸ்திநிக்குப் பாலகாகரம்,
திசைநின்றமாவும் - அவ்வ திசைகளிலேநின்ற அட்டகாட்டங்களும், உலமும் - பல்
லாவுலங்கங்களும், அசையும் - நடுங்குதற்குக் கரணமாகிய, ஆலமென - ஆலசல
மென்னும் விடத்தினைப்போல, மின்னிவரலும் - மின்னிக் கொண்டு வந்த வளவில்,
இராமன் - ஸ்ரீராமபிரான், வசையில - குறையிலவரத், மேரு (குண) - மாமேருமே
யைப்போலவும், முதல்மால் வரைகள் எழின் - சிறப்புடையகரச் சூழல் பாவத
களைப் போலவும், வலிசால் - வலிமைமிடந்த, விசைவாழில் - வெற்றியைத்தரு
கின்ற நீண்ட கோதண்ட திண் ஒருவாழிவிட - ஒரு ஒப்பற்ற கணையைத் தொடுத்த
துவிட்டவுடனே

குறிப்பு — திசை கிழக்குமுதல் வடகிழக்கிற்குறியாக வுள்ளன அட்டதிகுப்ப்
பாலகரவாரிவரென்பதைப் 'பன்னகாதிப' என்னும் ககம் செய்யுளிறுரைக்கட்
கூறினும் அட்டதிகையங்களும் அவற்றின் பிடிக்களும், ஐராவதம், புண்டரீகம்,
வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புஷ்பத்தம், சாவபௌமம், சுப்பிரதீபம், என்பன
வும், அப்பிரமை, கபிலை, பங்கை, அதுபமை, தாமிரபருணி, சுப்பிரதத்தி, அஞ்சனை,
அஞ்சனாவதி என்பனவுமாம் முன்னும பின்னும் 'திசையும்' 'திசையுமாவும்' என
கூறியதனை, அவற்றிற்கேற்ப, நடுநின்ற 'வானவர்' என்பதற்கும் திசைக்காவல்
ரென்றுரைக்கப்பட்டது இனி, 'திசைநின்ற' என்பதனை இடைநிலை நிலைமமாகக்
கொண்டு 'வானவர்' ரோடுகூட்டியுரைத்தலுமாம் அசையும்என்னும் காரியப்பொரு
ளினின்றபெயரெச்சம் 'ஆலம்' என்னுமா காணப்பெயாக்கொண்டது. ஆலம் 'ஹலா

ஹலம்' என்னும் வட்சொற்சிறைவு. அது, திருப்பாங்கடல் கடைத்தாலததில் அநிலிருந்த தோன்றியது, பயங்கரமாகக் கடுகியெழுந்த ஹலா ஹலம் சிவபிரானால் உண்ணப்பட்டதெனியதுபோல மிகக்கொடிய விராதனது முத்தலைசூலமும் இராமபாணத்தால் எதிர்புண டொடுங்குமெனக் அன்ன வயின் எனப்பிரித்து அவலிடத்தில் எனப் பொருள்கொண்டு 'அசூலம்' என வருவித்ததற்கத்தலும் பொருந்தும் மாலவரைகள் ஏழாவன கயிலை, இமயம், மந்தரம், வீரதம், கிடதம், மமகடம், கீலம் என்பனவாம் விஜயம் என்னும் வட்சொல விசயமெனத்திரிந்து, விசையம் என மொழியிடப்ப போல்பெற்று நின்றது. (உரு)

இற தினறொடி வரக்காசுல மென்றுபகலே
வெற்ற விண்ணினிடை நின்றெருடு மீனவிழுவபோற்
சுற்ற மைந்தசுட ரெஃகம் திரண்டுதுணிபா
வற்ற கண்டமவை யாசையின் தந்தமுறவே

இ - ள். இ அரக்கா சூலம் - இந்த இரக்கக்கூட்டம், தினறொடு - இறறை நான் முடிவோடு, இறறது - முடிந்தது, என்று - என்று குறிப்பித்தது, பகலே - பகற்காலத்திலே, வெற்ற - வெறுமையாகிய, விண்ணினிடைநின்றது - ஆகாயத்தினிடத்தினின்றும், நெடுமீன் - பெரிய நக்சுத்திரங்கள், விழுவதுஃபால் - விழுவன போல, சுற்று அமைந்த சுடரெஃகம் - சுற்றிலும் பொருந்திய ஒளியினைபுடைய அந்தசூலமானது, இரண்டு துணிபா - தண்டு தண்டாக, அற்றண்டமவை-அற்றது விழுந்த தண்டங்கள், ஆசையினது அந்தம் - திகளுக்களின் எல்லைபை, உற - அடைய.

குறிப்பு - 'இறறது' என இறந்தகாலத்தாற் கூறியது விரைவினாறு தெளிவினாறும் வந்தகால வந்ருவமைதி. பந்தபோதில் நக்சுத்திரங்கள் வீழக்காணல், பின்னா நிகழுந்தசேடை முன்னாததெரிவிக்கும் அபசுருனமாயிய உதபாதம் மீன் மின்னுதலையுடையதெனக் காரணப்பெயா கருத்தாப் பொருளவிகுதி புணர்த்து கெட்டது எஃகு அசூலமாகிய சூலத்தைக் கருவியாகுபெயரா ணுணர்த்தற்று எஃகம் இதில் அசாரிபை அங், அவை இவவிராணமும் பகுதிப்பொருள் வீகுதி கள். துணி துணிக்கப்பட்டது, செயப்படுபொருள் வீகுதி புணர்த்து கெட்ட தொழிலடியாகப்பிறந்த பெயா, முதனிலைத் தொழிலாகுபெயருமாம் ஆசையின் தந்தமுறதல் - உலப்புறமும் மிடப்புறமுமாகிய இருபுறத்தினும் வேகத்தோடு நெங்குதாரம் போய விழுதல் (உரு)

சூரோடுங்கயி றுணரிந்துதல் கண்டுசிறிதும்
போரோடுங்கிலன் பறங்கொடு புழுங்கிநுதன்
பாரோடுங்குறு கரங்கொடு பருப்பதமெலாம்
வேரோடுங்கடி தெடுத்தெதிர விசைத்துவிடலும்.

இ - ள். நிருதன் - அவ்வரசனை, சூா ஒடுங்கு அயில - தேவர்களு மடங்குதற்குக் காரணமான தனது சூலாயுதம், துணரிது இறுதல்-துணிப்பபட்டுவிழுந்ததனை, கண்டு - பார்த்தும், போசிறிதும் ஒடுங்கிலன் - போசெய்தலிற் சுற்றம் தளர்த்தியில்லாதவனாய், மறம்கொடு புழுங்கி - அஞ்சாமை மேற்கொண்டு கோபித்தது, பார ஒடுங்குறு கரம் கொடு - பூமியும் துக்கமடையத்தக்க (கீண்ட தனது) கைகளால், பருப்பதமெலாம் - மலைகள் பலவற்றையும், கேரோடும் - வேரோடு, கடித்து எடுத்து-

விரைவாய்ப் பிடுங்கியெடுத்தது, எதிர் - ஸ்ரீராமபிரானுகடெதிரே, விசைத்த விடலும் - வேகமாய் எறிந்தவனவில.

குறிப்பு - ஓர் ஒடுகையில் என்பதில் சிறப்புமையை வருவித்ததே தேவர்களும் ஒடுகுகுதற்குக் காரணமான தனது சூலம் எனக் கொள்ளினும் சிறப்புடைத்தே. கணமும் என்பதன் உம்மைவிகாரத்தாற் றெருக்கது மறம் வீரம், மறு - பகுதி, அமல்குதி தனக்குமேற்பட்டானே மறுத்துரைப்பவனிடத்தில அஞ்சாமையும் வீரமுடைமைபற்றி வருத்த நிருதன் 'நெருதன்' என்னும் ஆரியமொழிச் சிதைவு நிருதியென்னுந் திருப்பாலகனது மரபிற் றேனறியவென்பது பொருள் பார்பருமையையுடையது, பண்பாகுபெயர் பாரக்கப்படுவதுமாம் 'பாரொடுங் குறுகரம்' இந்நிலவுலகிலுள்ளவா ஒடுகுகுதற்குக் காரணமான கரம் என்று மொன்றம் பருப்பதம் 'பாவதம்' என்னும் வட மொழித்தமிழ், 'பாவத்' யென்னுந் தத்திதான் தப்பெயருக்குப் 'பாப்பதி'யென வருத்தலுங் காண்க, எவரம் இடைக்குறை விடலும் உடமீற்று வினையெச்சம். (உ ௩)

வட்ட மிட்டகிரி யற்றுக வபங்குவயிரக
கட்ட மைந்தகதிர் வாளியெறி ரேகடவலான
விட்ட விட்டமலை நீளவவன மெய்பினவிசையாற
பட்ட பட்டவிட மெங்குமுட ஓறுபடலும்

இ - ள் (ஸ்ரீராமபிரான்), வட்டமிட்ட - (விராசனா லெறியப்பட்டுத் தன்னைச்) சூழ்ந்துவருகிற, கிரி ஆற்று உக-பாவகங்கள் பிளவுண்டு வீழும்படி, வயங்குவயிரம் கட்டு அமைந்த-விளங்குகின்ற உறுதியாகிய கட்டுப்பொருத்திய, கதிர் வாளிகாணையையுடைய பாணங்களை, எதிராகடவலான - (அப்பாவதங்கடங்கு) எதிராகையத்தலை, விட்ட விட்டமலை - அவன் ஓயாமல் விட்டமலைகளெல்லாம், மீள் - திரும்பி, அவன் மெய்யில் அவைக்கண்டலில், விசையால் பட்ட பட்ட இடமெய்கும் - வேகத்தோடு பட்ட பட்ட இடங்கூறினெல்லாம், உடல ஊறுபடலும் - உடம்பு காயப்பட்ட வனவில.

குறிப்பு - வயிரக்கட்டு உச்சிந்தாலாகிய சட்டென்றுமாம் கட்டு புக்கம்கதிர் ஒளியுமாம் நிலையினைப்பற்றிப் பொப்பாகிய துவயாக்கையை மெய்யெனல் மங்கலமென்னுந் தகுதி வழக்குப்பற்றியெனச் அச்சிர்மாகிய மெய்யைக் காயமெனலும் இக்கருத்தானையாமெனக் ஊறு உறுவது முதலிலே நீண்டதொழிலாகுபெயர் (உ ௪)

ஓம் ராமரை யொருங்கு முண்டுவோ நுணர்வுறுந்
நாம் ராமவரை நலநற் கிறுத்த நணுங்க
தாம் ராவனை துறந்து தரைநின்ற உரையோ
மாம் ராமர் மிறுத்ததுகொ டெற்றவரலும்

இ - ள். (பின்னு மவவரசுகள்) ஓம் ராமரம் - ஓர் பெரிய மராமரத்தை, இறுத்த - பிடுங்கி, அதுகொடு - அதனால், ஒருங்கும் உணர்வோர் - முற்றமுற்றித் தத்தவஞாணிகள், உணர்வு உறும் - உறித்து தியானிக்கின்ற, நாம் ஆம் அவரை - திருநாமங்கலையுடையவரும், நல ஆறம் கிறுத்த - நல்ல தருமத்தை நிலைநிறுத்தவதற்காக, அரா அணைத்ததை - சேஷசயனத்தைவிட்டு, தரை நணுங்கின்றவரை - பூமியிலகந்து திருவலதாரஞ் செய்தருளியவருமாகிய, ஓம் ராமரை - பின்னவ மகதிரத்தின் பொருளாகிய ஸ்ரீராமரை, எற்றவரலும் - கோதவந்தவனவில.

குறிப்பு:—ஓமம் என்பதனை 'ஹோமம்' என்னும் வடமொழி திரிந்தபெயரோ ன் 'ஹோமம்', யாகதனை சொருபமாகிய ஸ்ரீராமா எனப் பெரிருள்கோடலுமாம். "வேள்வியுந் தானையகின்ற வெம்பெருமான்" எனப் பெரியார் பணித்ததுங் காண்க. ஒருங்குணாவோ ஒதாதுணாகத் சாமுசித்தா, திரிகாலஞானிகள். "முப்பொழுதாய்ஞான முனிவாத நாயகமாய்—எப்பொழுதுவகோயி விடல் கொண்டுடன் போய்" எனப் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனும் 'உணர்வுறா உம்' என இன்னிசை யளபெடுத்த பாடமுமுண்டு மராமரம் ஆச்சாமரம் கொடு முன்றும் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு "சூரவியிடாற்றவார" என 'இடம்' என்பதும் அவ்வேற்றுமை யுருபாகவரும் (௩௦)

ஏறு சேவக விரண்டிடுகு டிராணடுகணையால்
வேறு வேறுதூணி ரெய்கது விழுகதுவிதையான
மாறு மாறுகிமிர் தோளிடையு மார்பினிடையு
மாறு மாறுமயில வெங்கணை யழுத்தவவனும்.

இ - ள் டு. சேவகன் - உயாகத் (மகா) வீரனாகிய ஸ்ரீராமபிரான், இரண்டிடுகு இரண்டுகணையால் காண்கு பாணங்கனால, அது வேறு வேறுதூணிசெய்து - அம்மரம் மரத்தினை வெவ்வேறுகத் தூணிபடச்செய்து, விழுத்தது - தள்ளிவிட்டு, கிமிர் தோளிடையும் - (அவனது) கிரிமாத தோள்களிடத்திலும், மார்பினிடையும் - மார்பிலும், மாறுமாறு விசையான ஆறும் ஆறும் அயில வெங்கணையழுத்த - மாற நிமாற்றி வேசைத் தோடும் அவவாறுகக்கூறிய கூரிய வெவ்விய அம்புகளை, அழுத்த - அழுத்தச்செய்து, அவனும் - அவவாறுககனும்

குறிப்பு - இனி, 'ஏறு சேவகன்' என்பதனை, சேவக ஏறு என மாற்றிச் சேவகருக்கு ஏறுவனென வுரைப்பினும் பொருந்தும் நடை, வீரம், சுமார் முத்தியவற்றால் சிங்கவேற்றினைப்பின்பற்றவன் எனவும், இதுகாறும் நடந்தபோரில் கையேற்ற முடையவனெனவும் பொருள்கோடலும் தற்மே தோளினிட, கால் ஆறுகணையும மார்பினிடத்தி லாறுகணையுமென மாறநிமாற்றியோயத்து எய்தாள் என்பதாம் அயிலானே இச்சுனை வினைத் தொழக்கிலாத தொடராகக் கொண்டு உயிருணர்வுவ கொடிய கணையென வுரைப்பினும் மனமும் (௩௧)

மெய்தத் முட்டன டுடற்றலை தொளைப்பமுடுகிக
தைத்த லதஞ்சிமி ரகாடி யுகனறிவிடுறு
மெய்தத் மெயப்பெரிய கேழலென வெங்குருவிசையிறு
தைத்த வங்கணை தெறிப்பமெய் ரிலிதத் ததறவே

இ - ள் மெய்தத்முன் - மிகவும் அடாந்தள்ள முன்னகன், உடல்தலை தொளைப்ப - உடலின்கண் (தினவுண்டாகி) வருத்ததலான, கைத்தலத்தின் - முன்னங்கால்களினால், (அவற்றை) முடுகி - விரைந்து, கிமிர் - எகெக்குமுன்னு, கரையுள்ளி - (அவை தைத்தவிடலான) மிகவும் வருத்தி, விசிறும் - வீசியுதறுகின்ற, எய்த மெய் பெரிய கேழல் என - ஒடியினைத்த உடலினையுடைய பெரிய முன்னம் பனறிபோல, தைத்த அங்கணைகள் - (தன்னுடலின்கண்) தைத்த அவவம்புகள், எங்கும் தெறிப்ப - எப்பகவகளிலுஞ் சிதறிவிழுமாறு, மெய்கிலித்த உதற - (தனது) உடலினை மிகக் வேகத்தினோடு சிலித்த உதறுதலும்

குறிப்பு - ஒடியினைத்த முன்னம்பணி யொன்று தனது உடலில் முடகங் கெருவிகத் தினவுண்டாகி வருத்த அம்புடக்கோ முன்னவகால்களால் எடுக்கத்

தலைப்பட்டு அவ்வகையில் அம்முன்னங்காக்கினிவம் ஐதத்தக்கொன்னுதலாங் எடுக்க முடியாமல் கடைசியாய் மெய்யையுதறி அம்முட்களைச் சிதறமாப்போல, இவ்வாங்கு கணம் தனதுடலில் ஐதத்தக் கிடக்கின்ற பூதி இராமனது பாணங்களைக் கண்ட னால் எடுக்க முயன்று, அப்பாணங்கள் கைகளிலுந் தைத்தவிடுதலால் அங்ஙனம், கைகளால் எடுக்க முடியாமல் கடைசியாய் மெய்யைச்சுவிராத உதறினான். தலை ஏழனுருபு கைத்தலம் கையினது தலம், எனவே உன்னங்கை, பன்றியின ஐத்தலம் முன்னங்கால்களின் உடபுறமாம். (உஉ)

எரியின் வாகணை யிராமனவிட வெங்குநிலையா
துருவி யோடமற மோடுதலசெயா வுணாவினு
னருவி பாயுமவரை போறகுருதி யாறுபெருகிச
சொரிய வேகவலி கெட்டுணரவு சோராவுறதலும்.

இ - ன். இராமன எரியின்வாகணைவிட - ஸ்ரீராமபிரான நெருப்புப்போன்ற நெடிய பாணங்களைப் பிரயோகித்தலும், (அஃது) எங்கும் நிலையாது - எங்குதடை ப்பட்டு நிலவாமல், உருவி ஓட - ஊடுருவிச் செலலாநிற்பவும், மறம் ஒடுதலசெயா உணாவினு - கொடுதன்மை நீங்குதலிலலாத அவலங்களை, வரைபாயும் அருவி போல - மலையினின்றும் இழிந்தபாயுகின்ற நீருவிபோல, குருதி ஆறு - இரத தந்தி, பெருங்கச்சொரிய - (தன்னுடலினின்றும்) பெருகியுழியாநிறங்கவும், வேகவலி கெட்டு - உக்கிரமான பலமழிந்து, உணரவு சோரவு உறத்தலும் - அறிக்கழிந்தபோ ன அளவில்

குறிப்பு — எரியின்வாகணை அக்கினியஸ்கிரமமாம். செய்யா வென்பது இடைகுறைந்த செயா என நின்றது வேகவலி - வேகமும் உலியுமென உடமைத தொகையுமாம் உணரவு, சோரவு என்பதில் 'வு' தொழிற்பெயர் விகுதி 'உ' விரு தியெனில் 'வ' எழுத்துப்பேரெனக் கொள்க (உங்)

மெய்வ ரத்தினன் மிடறபடை விடப்படுவன
செய்யுமற்றுமிந் லென்றின் வாளுருவிவன
கைநு ணித் தமென முருங்குகிப் படாபுயத்
தெய்வின் மறப்பொருவு தோளிருவ ரெறநிருதன

இ - ன். எயவு இல - பிறராத பாணமெய்யப்படுதலிலலாத, மறப்பொருவு - மறப்போசெய்வதில் வல்ல, தோள இருவா - தோளினையுடைய அவலிராமலக்ஷம் ணா இருவரும், (இவ்வுக்கண) மெய்கரத்தினன் - பொய்சத்தலிலலாத வரம்பெற்ற வன், மிடல படை விட - வலிமைதங்கிய ஆயுதங்களைப் பிரயோகிப்பதினால், படு கிலன் - இறப்பானலன், மற்றும் இச்சலசெய்யும் - மீளவும் போசெய்வான், என்று-என்று சிந்தித்த, 'சினம் வாள் உருவி பல கை தணித்தம் என - (பகை ஞாமாடுக) கோபத்தினையுடைய காள்ளை உறையினின்றும்மெரித்து (இவனது) வலியகரங்களை வெட்டித்தள்ளுவாம்' என்று சொல்லி, முருங்குகி - மிகவும்விரை நது, படாபுயத்து-பெரிய (அவனது) தோள்களில், ஏற—, நிருதன் - அவலங்களை.

குறிப்பு -- வரத்திற்கு மெய்மையாவது தவறாது பலித்தலாம், உடையவன் குணத்தினை உடைமைமேலேற்றிச் 'சினவான்' என்றார். இலை - தொழிலாகுபெ யா முருங்குகி - முற்பட்டு விரைதென்றமாம். எயவு, தொழிற்பெயர், இனி, 'எய்வில்' என்பதனை வினைத்தொகை நிலைத்தெழுத்துக்கொண்டு புணரங்களை எய்

தோள்களையுடையவ்ஞ்சி, விசைதோய் - வேகம்பொருநதி, அவன விண்ணிடை நிமிர்ந்த - அவ்விடத்தினின்றும் ஆகாயத்தினிடத்தது ஏழுமபி, படாடுன்றவன் - செல்வின் அஃவரகனை, அறம் சிவனது அனை - தருமம் வடிவெடுத்ததனையொத்த, சிறை - (தன்) சிறகுகளில், முன்னவரொடு - தமையனமாராகிய கேது ராகு களோடு, ஏகுசெல்வதது - செல்லுகின்ற வேகத்தினையுடைய, உவணன் எனனும் - கருடன எனகின்ற, நெடுமன்னவனும் ஒத்தான் - பெரியபகழி ராஜனையும் ஒத்தான்.

குறிப்பு —சுவணவண்ணன் - ஸ்வாணவாணனென்னும் அதனறிபு. 'சொன்னவண்ணன்' என வருகலுமுடைத்து இனையபெருமாளது நிறம் பொன்னிறமாதலால் "வல்லெகதமென்ற செம்பொற, பருவரையும் நெடுவெள்ளிப் பருப்பதமும் போலவாகள, இருவர்" எனவரும் பாலகாண்டசெய்யுளானதிக கரியோனன்னும் பெருளினதாகிய 'செருண்ணன்' எனனும் வடசொற பிராகிருதமாயச 'சினத்த' 'கண்ணன்' எனவந்தது "கண்டனனினனன் கண்ணன்" என்றும் 'கண்ணன்' நீங்குபடலத்திலும், ஈண்டுத் திருமாலினவதாரப்பெயரன் நென்பதனாக். 'தோயநது' எனறிருக்கற்பாலது 'தோய' எனப் பகுதியனவாய் 'வரிப்புண்பது' எனபதிற்போல நின்றது அகரம் உலகநிசுட்டாகக் கொண்டுரைத்தலுமாம் கிருடபகவான் தாமசொருபி என்பா 'அறஞ்சிவன தன்னசிறை' என்றா வினத்தையும், கத்தருவும் ஐராவத்தின் வானிறம் காரணமாகத் தமமுண் மாறுபட்டுத் 'தோற்றரும தோற்றாதம் மக்களும் சயித்தாக்கும் அவாதம் மக்களுக்கும் குற்றேவல் செய்யவேண்டும' எனச சபதஞ்செய்து ஒப்பிய விஷயத்தில், தோற்றுப்போன வினத்தையும் அவனது மக்களும், கத்தருவிற்கும், அவனது மக்களாகிய பாம்புகளுக்கும் குற்றேவல் செய்தவந்தனா. அப்போது வைனதேயன் தனது தமையன் மார்க்களாகிய இராகு கேதுகளைச் சுமந்தது திரிதாளுகலின் அதபற்றி ஈண்டு 'உவணன் கூறப்பட்டது, செல்வதது அதனகணுள்ள 'அகது' சாரியை உவணன், 'ஸுபர்ணன்' எனனும் வடமொழிச்சிதைவு அழகிய சிறகுகளையுடையவனென்பது பொருள். புள்ளரசாதலபற்றி 'மன்னவ' நென்றா (௧௭)

மாத யாவுடைய தனகணவன் வருசனவினையிற
போத லோடுமல மந்தள புலாநதுபொடியிற
கோதை யோடுமொசி கொடபென விழுகதனாளுலச
சீதை சேவலபிடி யுண்ட சிறை பன்னமனை பாள்.

இ - ன். குலசகதை - உயாகுலத்திற றேனறிய சோபிராட்டியானவன், மாத யாவுடைய தன் கணவன் - மிக்க அருளினையுடைய தனது நாயகனாகிய ஸ்ரீராமன், வருசன் - வருசனாகிய விராதனது, வினையின் - கொடிய தொழிலால், போத லோடும - (கணமாக்கமாயத் தனைப்பிரிந்தது) செல்லுகின்றவளவில், அலமந்தன் - மன்னகலங்கனவளாகி, புலாநது - வாட்டமடைந்த, சேவல பிடியுண்ட சிறையன்னமனையான் - (தனது) ஆணன்னம் (பிறரார்) பிடிக்கப்பட்டு வருகதம் சிறகுகளையுடைய அன்னப்பேட்டினை யொத்தவளாகி, ஒசிகொம்பெனக் கோதை யோடும பொடியில் விழுகதன் - துவண்டு விழுகின்ற பூகொம்புபோலத் தன் கூத்தலுடனே மட்பழுதியில் விழுகதான்

குறிப்பு.—தயா - வடசொல். தன்னிமித்தம் விராதனுடன் போதொடுத்த மையால் 'மந்தயாவுடைய தனகணவன்' என்றும். 'கணவன்' - புகத்தேயற்குப்ப

வன். தன் கண்ணுள் வைத்துப் போற்றப்படுபவன் எனலாம்; அலமர்தன்னை, அலமரல் - பகுதி: அலமரல் - மனஞ்சுழலுதல். "அலமர நெருமா லாயிரந்திரு சுழற்சி" என்பது தோல்காப்பியம் ஸ்ரீராமன் பிரியவே கொழுக்கொம்பிலவாத பூவகொம்புபோலப் பொடியில் விழுந்தாளென்பதாம் குலசகதை - சிறந்த சைத யுமாம். குலம் சிமிசசக்கர லாததிலினகுலம் ஆசார சீலையென்பார் 'குலசகதை' யெ ன்றாரென்றுமாம் இனி, குலம் என்பதற்கு மனையெனப் பொருள்கொண்டு 'தனக்கண் வன்' என்றசற்றேற்ப அவன் மனைவியாகிய சைதயெனப் பொருள்கொடலுண் டயமாம் சனகமகாராசன யாக்சால் வகுப்பான் பூட்டி யுழுதவிடத்து அவருப் படைச்சாலில் அகப்பட்டதன்ற 'சைத' யெனத் திருநாமம் பெற்றனனென்ப. சைத உழுபடைச்சாலென்னும் பொருளினதாகிய 'யீதா' என்னும் வடமொழித் திரிபு ஒரு தாயிலலாப்பெண் இவ்வனம் அலமரது புலாதவிழுந்தான் என்பதில் 'சைத' என்னும் திருநாமத்தை ஈண்டுப் பிரயோகித்ததா அம்மா! என்ற நிலத்தில் விழுந்தன என்பதமாம் கொம்பொசிவதற்கு ஓர் அளகபாரமுண்டென்பதில் 'கோதையோடு மொசிகொம்பு' என்றார். "தானுவ குழலுத் தனிவிழந்தான்" என் றார் புகழேந்திப்புவலரும் சேவல ஆணன்னமாதல் "சேவற்பெயாக்கொடை சிவ கொடு சிவனு மாபிரகதுவி மயிலல வகடையே" என்னுந் தோல்காப்பியச் சூத் திரத்தானுணாக அன்பாளுளதாகிய மேனமையால், பெருமானையும் பிராட்டியையும் 'சேவல,' 'அன்னம்' எனக் கூறினார் "ஆதரம் பெருகுசிறை அன்பினு லன்ன மொத்தம்" என்றார் சித்தாமணியினும்.

(௧௮)

பின்னை யே தழுத வுநதுணை பெருஞ்ஞரைபெருண்
மின்னே யேயிடை நுடங்கிட விரைகதுதொடாவா
ளன்னே யேபனைய வனாபினை வோகடமைவிட்
டென்னே யேதூகதி யெனனன ளெழுநதுவிழுவாள்.

இ - ன் (அவ்வனம் கீழேவிழுந்தபிராட்டி), எழுந்த - (திரும்பவும்) எழுந் திருந்து, உதவுதலை - (சன துன்பத்தைக்கெஞ்) யுதவிசெய்கின்றதுணை, பின்னை எதம்பெருள் - மறநெறவும் பெருதவளாய், உரைபெருள் - ஒன்றஞ்சொல்லப் பெருதவளாகி, மின்னைய இடைநுடங்கிட - மின்னலையொத்த இடையானது தவளுமபடி, விரைகதுதொடாவான் - விரைவாக அவ்வரக்களைப் பின்னொட்டித் (அவனைவிளித்தது), 'அன்னையேனைய அறவோகளதமைவிட்டு - (உலகுக்கெல் லாம்) தாயையேபோன்ற அன்பினையுடைய தாமசொருபிகளாகிய சக்கரவர்த்தி திருமகாக்களைவிட்டு, என்னையேதூகதி என்றனன் விழுவான் - என்னையுண்பாய்' என்றுகறி மீட்டும் விழுவாளாயினான்.

குறிப்பு - இனி, 'பின்னை' என்பதனுக்கு இலக்குமியாகிய சைதயெனப்பொரு ள்கொண்டு எழுவாய் வருவியா துரைத்தலுமொன்று 'உரைபெருள்' என்பதற்கு ஒருவார்த்தை சொல்லவும் நாவெழாதவளாய் என்றவது, தன்னைத் தேற்றுதல் செய்யும் லாததையைச் சொல்லப்பெறுவென்றவது பொருளுரைத்துக்கொள்க "உவப்பினு முயாவினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறவினு-மியிப்பினும் பாரினை யிழுக்கினு மியல்பே" என்பவாகவின் ஈண்டுச் சிறப்பினால் ஆண்பால் பெண்பாலாகியும் பன்மை யொருமையாகவும் 'அன்னையேனைய' எனவந்தது. "தாய் முழுவ முழுக்குத் தாயே என்றா லணிவாகக்கப்பிரபுவும் 'தூர்தி' என்னுஞ்சொற்கு அதுபவிப் பாய் என விபரீதப்பொருள்கறி அச்சுப்படுத்தத் தேவையிருத்தலில் "என்

னையே யுணவுகொள்கென வெழுந்தவிழுவாள” எனச் சிறிசிலபிரதிகளிற் காணப் படுகின்ற பாடமே சிறப்புடைத்தென்க. (௧௧)

அழுது வாயகுழறி யாருயி ரழுங்கியலையா
வெழுது பாவையனை யாணிலை யுணாகடுளையவன
ஞெழுது தேவிதுயா கூரவினை யாடஞெழிலை
பழுது வாழியென வுழிமுதல வனபகாவுறும்.

இ - ள் அழுது வாயகுழறி - அழுது வாயகுழறப்பெற்ற, ஆ உயிர் அழு
ங்கி - அரிய உயிரெட்டி, அலையா - வருந்தி, எழுது பாவையனையாள் - எழுகிய
சித்திரப்பத்துமையைப்போன்று அசையாது வீழ்த்தகிடக்கின்ற சீதாபிராட்டியினது,
நிலை உணர்த்து - நிலைமையினையறித்து, இளையவன் தொழுது - இளையபெருமானா
கிய இலட்சுமணன் (ஸ்ரீராமபிரானை) அஞ்சலிசெய்து, தேவி துயாகூர - பிராட்டி
மிகக் துன்பமடையாற்றப், வினையாடல் - திருவினையாடல்செய்து, தொழிலை -
செய்யத்தக்க காரியமோ? பழுது - குற்றமுடைத்தாம், என னுழிமுதலவன் பகா
வுறும் - என்று விண்ணப்பஞ் செய்தலும் ஊழிக்காலத்துக்கும் முதலவனாகிய ஸ்ரீ
ராமபிரான் சொல்லுவான்.

குறிப்பு - வாய குழற்தல் மொழித்தொழிற்செய்தல். ஈனவொய கருவியாகுபெய
ராய மொழியினையுணாததிறறு அழுங்கல் - கேட்டடைதல் “அழுங்கலிர்க்கமுங்
கேடுமொகும்” எனபது தொல்காப்பியம் மனத்திருச்செய்யுண்டாகுமவரை அழித்தழித்
தெழுதப்படுகின்ற சித்திரப்பாவைபோல அழகுடையாள் என்பாள் ‘எழுதுபாவை’
என்றா னுனி, ‘எழுது’ எனபதற்குத் தரை தழுவுகின்ற என்று பொருள்கூறுத
லுங் கூடுமென்க, அங்கனமாகுங்கால் ‘செய்யா’ எனனும் காயாபாட்டு வினையெச்
சமாகிய ‘அலையா’ எனபதின் எழுது எனபதனொடு முடிபுசெய்க. எழுது எனபத்
தற்குத் தரைதழுவுகின்ற என்று பொருள்கோடல் செய்யுங்கால், ‘பாவை’ எனபதற்
கு ‘மணியாடுபாவை’ எனப பொருள்கூறினு மெற்கும் ‘அனையானிலை’ எனப
தனை அனை, ஆழ, நிலையென்ப பிரித்துப் பாவைபோல பவளாகிய ஈனத்தாய் துக்க
சர்க்கரத்தின் மூழ்குதலையறித்து என்க கொள்ளினுமனையும் இளையபெருமாளுக்
குச் சேந்த தாயமுறையாதல் “தோட்ட பிரதாபிதி சமாண” எனனுஞ் சுருதியுண்
மையானறிக், மாகாத வீரமனம் மன்னவன் வையமீத்து, போகாவுயிர்த்தாயா
கம்புங் குழறசெய்யென்றே—யேகாய’ என இளையபெருமானை கோக்கிச் சுமித்
திராதேவி கூறியிருச்செய்யுங் காண்க “கூப்புவ் கழிவுமுள்ளது சிறக்கும்” என்
னுக் தொல்காப்பியவுரையிற் குகநிரம்பற்றி, ‘துயாகூர எனபதற்கு ‘மிகக் துன்ப
மடைய’ என்று பொருள்கூறினும் ‘தொழுது’ எனபதனானே இளையபெருமா
ளுக்கு ஸ்ரீராமபிரானிடச்செல்லுள பகதியும், அடிமைத்திறமும் நன்குவிளக்கப்பட்
டதுடன், மூத்தோனிடத்தில இளையவன் விண்ணப்பஞ் செய்யவேண்டிய முறை
மையையும் விளக்கினாராயிற்று வாழி முண்ணிலைபகை மியா இக் முதலாகிய அ
சைநிலை ஒருபொரு ளுணர்த்தாவாயினும் முண்ணிலைக்கணலலது வாராமையான
அவ்விட முணாவிக் கு மாறுபோல, ‘வாழி’ எனபதுஉம் ஒருபொருளுணர்த்தா
தாயினும் ஒன்றனைக்கேட்பிக்குமிடத்தலலது வாராமையான அப்பொருள் விளக்கு
மெனப் தறிக. (௧௦)

ஏக கின்றநெறி யெல்லெகழ் தேறியினிதிற்

போக னனநென நினைந்தன னிவனபொருவிலோய

சாக வின்றுபொரு ளன்றென நகுத்தகைமையோன்
வேக வெங்கழவி னுததலும் விராதனவிழவே

இ - ள். பொருவு இலோம் - ஒப்பில்லாதவனே! ஏகநிற நெறிஎல்லாம் - காம் போகவேண்டியவழி யினது எல்லையை, கடிது இனிது ஏறிப்போகல் - விரைவாகவும் இனிமையாகவும் இவன்மேலேறிச் செலுதல், கன்று என - கல்லதென்று, நினைதனை - எண்ணினேன், இன்று இவன்சாகல் - இப்பொழுது இவனிறப்பது பொருளன்று - ஒரு பெரிய காரியமன்று, என் - என்றருளிச்செய்து, நகுததை மையோன் - இனக்கைபுரிந்த தன்மையையுடையோனாய், வேகம் வெங்கழவினுத்தலும் - மிக்கவேகத்தோடு தனதுவலிய திருவடிகளால் உதைத்த தள்ளினவன் விலே, விராதனவிழ - விராதனென்னும் அவ்வரசனை கீழேவிழாநிறக

குறிப்பு — இனி - 'ஏகநிறநெறி நினைதனை' என்பதற்கு இவ்விராதன் செல்லவேண்டிய பரகதியில் நன்மையுறப் போதல்வேண்டுமெனத் திருவுள்ளம்பற்றினேன், எனவோ பொருளதோன்றுதலுக்கானக, பொருவினோய் என்பதற்குப் போசெய்கின்ற விலவீனையுடையாய் எனப்பொருள் கோடலுமமையும், வெங்கழல் என்பதற்கு அடியாகனால் விரும்பப்படும் போதல்கெனமுறாம, கழலெனந்து திருவடிகளைத் தானியாகுபெயராய் யுணர்த்திறது (சஉ)

தோளி ரணமெவடி வாளகொடு துணிததுவிசையான
மீளி மொயம்பினா குதித்தலும் வெகுணடுபுருவத்
தோளி ரணடுநெறி யசுசினவு செங்கணரவக
கோளி ரணடுகட ருந்தொடா வதிறகுறுகலும்.

இ - ள். மீளி மொயம்பினா - வலிய புறங்களை யுடைய ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள், விசையால் - வேகத்தோடு, வெகுணடு - கோபித்து, வறுவாளகொடு தோள் இரண்டு துணித்து - கூரிய வாளாயுதத்தால் இரண்டு தோள்களையும் அறுத்துத் தள்ளி, குதித்தலும் - கீழே குதித்தவனவில, (அவ்விராதன்) புருவம் தேன இரண்டுமென நெறிய - தேளின்வடிவம் போலமுள்ள தனது இரண்டு புருவங்களும் நெறியும்படி, (வெகுணடு), சினவு செங்கண அரவம் கோள - கோபிக்கின்ற சிவந்த கண்களையுடைய பாம்பாகிய ராகுவெண்ணு கிரகம், இரண்டு சுடரும் தொடாவதின் குறுகலும் - சூரியசந்திரராகிய இருவரையும் (ஒரேகாலத்தில் பிடித்தற்பொருட்டு) பின் தொடர்ந்து வருதலுபோல (அவ்விராமலக்ஷ்மணர்களைத் தொடர்ந்து) வந்தவனவில

குறிப்பு — 'அரவங்கோள் எனப் பொதுப்படக் கூறினானும் விராதனோடு ஒப்புமை குறித்தமையான கருகிறமுடைய இராகுவெண்ணு கோளையே தருதிசரு திக்கொண்டிரைத்தாம். ஓரவங்கோள் இருகடையும் ஒரேகாலத்தில் தொடர்ந்து பந்தம் ஈரண்டும் இன்மையின் இஃது இவ்வொருளுமை. (சஉ)

புண்ணி டைப்பொழி யுபிப்புணல பொலிந்துவரவும்
விண்ணி டைப்பபடாதல விட்டெழு விகற்பநினையா
'வெண்ணு டைக்குரிசி லெண்ணியினை யோயிலனையிம்
மண்ணி டைக்கடிது பொத்திதல் வழக்கெனலுமே.

இ - ள். புண்ணிடை - விரணங்களினின்றும், பொழிபுனல் - வழிசின்றாத்தரீரானது, பொலிகது வரவும் - மேனமேல் மிகுப் பெருகி வழிசுகொண்டிருக்கவும், (அவ்வரசகன்), உயிர் விண்ணிடைப் படாதவலிடு - உயிரானது மேலுலகத்திற்குப் போகாமல் [இறகாமல்], எழு - எழுகின்ற, விகற்பம் நினைபா - மாறுபாட்டைகினைத்தது, என் உடை குரிசில - யாவாமனத்திலும் எழுந்தருளியிருத்தலையுடைய ஸ்ரீராமன், எண்ணி - (அவன் சாகாத தன்மையை) ஆலோசித்து, இனையோய்—‘தம்பி’ இவனை இம்மண்ணிடைக் கழித்தபொததுதல் - இவ்விராத்தனை இப்பூமியில் விரைவாகப் புதைத்தல், வழக்கு - முறைமை, எனலும் - என்று சொன்னவளவில.

குறிப்பு - இனி, உயிர்ப்புணல் என்பதற்கு அரத்தமென நேரே பொருளுரைத்துக்கோடலுமாகும் ‘உடைய’ என்னுங் குறிப்புப்பெயரெச்சம் ஈறதொக்கது. குரிசில - பெருமையிற் சிறந்தோன், ஆண்பாற் சிறப்புப்பெயர், குருபுரீ என்பதன் திரிபெனபா. (சு)

மதநல யானையனை யானிலம் வகிரதகுழிவாய்
நதமு லாவுரளி நீரவயி னழுந்தநவைதீ
ரதவ மாயநறுநெ யுண்டிலகி லன்பாகருதிற
றுதவு சேவடியி னுலமல னுரதுதலுமே

இ - ள் மதநல யானை அனையான் -- சிறந்த மதயானையை ஒத்த லக்ஷமென, நிலம் வகிரத குழிவாய - பூமியில் வெட்டியெடுத்த குழியினிடத்தில, நதம் உலாவும் நளி நீர் வயின் - ஆற்றினது ஒடுகின்ற மிக்க நீரின்கண், அழுந்த - அழுந்துமாபடி, அமலன் - அநாதமலமுத்தனாகிய ஸ்ரீராமபிரான், நவைதீர் - குற்றமற்றவிய, அதவம் ஆய - சுருவை என்னும் நெய்த்துடுப்பாய, நடுகெய உண்டு - நல்ல (பசுவின்) நெய்யைப்பருகி, உலகிலன்பாசருதிறறு உதவு - உலகத்திலுள்ள பத்தாக்கன எண்ணியவரங்களைக் கொடுக்கின்ற, சேவடியினால் உரதுதலும் - (தன்னு) சிவந்த திருவடிகளால் (அவ்வரசகனைத்) தள்ளினவளவில.

குறிப்பு — வாய, வயின் என்பவை வழனுருபு ‘தம்’ மேற்குமுக்கோக்கிச் செல்லுமாறு நதி கிழக்ககோக்கிச்செல்வது நளி உரிச்சொல்லு “தடவுங் கயவு நளியும் பெருமை,” என்பது தொல்காப்பியம் ‘நளிநீர்’ என்பது பாடமாயின் குளிர்ந்தநீரென்றுரைத்தக்கொள்க. அதவம்-யாகாக்கினியில் நெய்யைச்சொரியும் அத்திக்கட்டைன்றுரைத்தக்கொள்க. அதவம்-யாகாக்கினியில் நெய்யைச்சொரியும் அத்திக்கட்டையாற்செய்த அசுப்பை நெருப்பெழக்கட்டையும் கட்டைக்கு ‘அர்ணி’யென்று பெயர், அதம் அதந், அடி-சாரியை கருதிறறு சாதியொருமை சாதியொருமையாவது ஒரு சொல் ஒருமை யிற்தோன்ற நின்றும் தோன்றாத நின்றும் பின் ஒருமைபன்மை வினையீராக மேலவநதமுடிக்குஞ் சொற்களுமின்றித் தானே பன்மைப்பொருளுணர்த்துவது, இதனை வடநூலார் ஜாதயேகவசனமெனபா, “ஈறுதோன்றிய சாதி யொருமையு மிற்தோன்றாத சாதியொருமையு மெனவிருதினைப்படு மிருதினை மருங்கினும்.” “அஞ்சுவதஞ்சாமை பேதைமை” என்புழிப்போல் நின்றவின் ஈண்டுக் கருதிறறு என்பது ஈறுதோன்றியசாதி யொருமையாம் ஒருபொருளில் காட்டமுற்கருதிறறு என்பது ஈறுதோன்றாத வேறொருபொருள் கைகூடின முன்னையதில் அவ்விருப்பாசு அசனியுஞ் சிறந்த வேறொருபொருள் கைகூடின முன்னையதில் அவர்க்கு விருப்பஞ் செல்லாதாகவின் ‘கருதிற்றுதவுசேவடி’ என்றார், “வேண்டுவார் வேண்டியதே ஈகாண்கண்டாய்” “மனத்திருந்த கருத்தறிந்த முடிப்படியீயே” என இவையெல்லாம் இக்கருத்தே பற்றிவந்தன வென்க. (சு)

பட்ட தன்மையு முணர்ந்துபடா சாபமிடமுன
கட்ட வன்பிறவி தந்தகடை யானவுடமுன்
விட்டு விண்ணிடை விளங்கினன் விரிஞ்சனெனவோரா
முடடை தந்ததனில வந்தமுதன் முன்னவனினே

இ - ன். விரிஞ்சன என - பிரமதேவனது உருவமாகி, ஓர் முடடைதந்து ஒப் பற்ற அண்டத்தைப்படைத்து, அதனில் வந்த - அவ்வண்டத்தினிடத்தே (காததற் பொருட்டு) திருவவதரித்த, முதல முன்னவனின் - தேவாதிதேவனாகிய பூர்வாபி ரானால், (அவ்வாகன), முனப்பாசாபமிட - முன்னே (குபேரன்) பெரியசாபத தைக கொடுத்ததனால், (வந்த), வல் பிறவி கட்டம் தந்த கடையான உடல்விட்டு-வலி யபிறவித்துணைபுகளைக்கொடுத்த இழிவான ராக்ஷஸசீரம் நீங்கப்பெற்று, பட்ட தன்மையும் உணர்ந்து-முன்னே ஈடந்ததன்மையையு முணர்ந்து, வின் இடைவிள க்கினன் - ஆகாயத்தினிடத்தே (முன்னுள்ள கந்தருவசீரத்தோடு) பிரகரித்தான்

குறிப்பு - பட்டதன்மையுணர்ந்து - பூவஜ்ஜனமஞ்ஞம் பிறவித்தனபகனா வன - தன்னையபற்றிவருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப் பற்றி வருவனவுமாம் இவைமுறையே ஆதியானமிகம், ஆதிபெளதிகம், ஆதிதைவி கம் என்னப்படும் முதல முன்னவன் - யாவர்களுக்கும் முதலவராகிய திரிமூர்த்தி களுள்ளும் முதன்மையான சாலேசசுரன். “உலகௌந்த - மூர்த்தியுருவே முதல்.” எனவும் “முதலாவார் மூவரார் மஃமூவருள்ளும் முதலாவான் மூரிநீர்வண்ணன்.” எனவும் பெரியோர் பணித்ததுகாண்க. (சுரு)

பொறியி னொன்றியயல சென்றுதிரி புத்தியுணரா
னெறியி னொன்றிகிலை நின்றநிலை வுண்டதனிணும்
பிறிவி லனபுத்தரி பண்டெடைய பெற்றறிதனிணு
மறிவு வந்துதவ நம்பனை யறிந்துபகாவான்.

இ - ன். (அவன்), பொறியின் ஒன்றி - அயல்சென்று திரிபுத்தி உணரான் - பஞ்சேந்திரியங்களுக்கு வசப்பட்டு விஷயாதிரகங்களிலேபோய அல்கின்ற புத்தி கைய உடைததாகாதவனாகி, நெறியின் ஒன்றி - நலவழிப்பட்டு, நிலைநின்ற நிலைவு உண்டதனிணும்-நிலைபெற்று நின்ற எண்ண உண்டாகியதனும், பிறிவு இல் - நீங்குதல்வலாத, தனி அன்பு பண்டு உடைய பெற்றறிதனிணும் - ஒப்பற்ற அன்பு பழமையாய உடைததான் தன்மையினும், அறிவு வந்து உதவ - தத்துவஞானம் வந்தவுட, (அதனால்), நம்பனை - பூர்வா நம்பியை, அறிந்த பகாவான் - (பூர் - விஷ்ணுவின் அமிசமென்று) தெரிந்து ததுப்பான்.

குறிப்பு - பொறி மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. அயல் - அயற்புகக ித்து ஆகுபொயா “பிறிந்தேன பெற்றமகன்” என ஆழ்வாரும், “பிறியார் பிறி ” “பிறிதெனும்” என அடியோத்தியாகண்டத்தில் இரதாலாசிரியர் தாமும் உறியி ருத்தலால் ‘பிறி’ என்பதோர் வினையுமுனதாகக் கொள்ளக்கிடக்கின்றது. ஏது ன்றோக்கித் திரிந்ததெனினு மிழுககாது. அன்பாவது - நமக்கினியகொன்று துணியப்படுவோர் மேலுளாதாகியதால். “என்னிலயாரு மெனக்கினி யார்லை - யென விலும்மினி யகனெரு வன்னுள்ள” என்ற தேவாந்தரால் நமமிதம் நமக்கினியார் கட்டின யாதலையாக. அறியார் அன்பும் பத்தியும் ஒருபொருட் கிளவியென்பார்,

அன்பும் பத்தியும் தமமுன் வேறாதலை “பாட்டுக்கோ வன்பினுக்கோ பட்டிச்சி-
வன்பாதம், ணீட்டுக்கெல் லாகருறுகி நின்றும் பராபரமே” என்னும் செட்டி-
னறிக. (சக)

வேதங்க ளறையின்ற வுலகெங்கும் விரிந்தனவு
பாதங்க ளிவையெனன்றி படிவங்க ளெப்படியோ
வோதங்கொள் கடலன்றி யொன்றினோ டொன்றெவ்வாப
பூதங்க டொறுமுறைநதா லவையுன்னப பொறுக்குமோ.

இ - ள். வேதங்கள் அறையின்ற - சகல வேதங்களுந் துதியாநின்ற, உன்
பாதங்கள் இவை - உன்னுடைய இப்பாதங்கள், உலகு எங்கும் விரிந்தன எனின்.
உலகங்களெல்லாம் பரந்தனவென்றால், படிவங்கள் - மறைந்த திருவடிவங்கள்,
எப்படியோ - எத்தனையையனவோ? ஒதங்கொள் கடல் அன்றி - குளிர்ச்சியைக்
கொண்ட கடலில் மாதிரியே யல்லாமல், ஒன்றினோடு ஒன்று ஒவ்வா - ஒன்ற
னோடொன்றொத்திராத, பூதங்கள் தொறும் உறைந்தால் - பஞ்சபூதங்களினும் தவ
கினால், அவை உன்னைப் பொறுக்குமோ - அவை உன்னைத் தாங்குமோ?

குறிப்பு—வேதம் இதற்கு (சத்துவங்களை) அறிவது அல்லது அறிவிப்பது
என்பது அவையப்பொருள், வேதங்களிற் கூறப்படுவனவெல்லாம் எம்பெருமானது
திருவடிகளின் மகிமையேயாதலால் “வேதங்களறையின்ற” என்றான் அறையின்ற
பாதங்க ளென வியையம் - இனி, “வேதங்களறையின்றவென்பதனை” உலகிற்கும்
‘உன்’ என்பதற்கும் விசேடணமாகிக் கூறுதலுமொன்று இவ்விராதன எம்பெரு
மானுடைய முடிவிலாற்றலுடைமையை அறியவல்லாது உருவின் சிறுமைகளை
மௌனிப்பொருது வீழ்த்தப்பட்டானாகவின் தன்னைப்போலவே யுருவின் சிறுமை
களைடெள்ளி வீழ்த்தப்பட்ட மாவலி யென்னுமாக்க்க உரலாறு கூறுவான் “உல
கெங்கும் விரிந்தன வுன்பாதங்களிவையெனினில்” என்றான் இப்போது யான்
சேவிக்கும் இவ்வரிய சிறியதிருவடிகளே முன்னம் உலகெங்கும் பரந்தனவென்
னின், ஏனைய பெரிய திருவடிவங்களென்கொண்ட டெனசெய்தனவோ? என
பான், “பாதங்களிவையெனன்றி படிவங்க ளெப்படியோவென்றான்” அனுவாகி
மேருவாகி யப்பாலு மப்பாலுமாகி விளங்கும் எம்பெருமானைப் பிறராரறிவாரென
றான் என்பதாம் “பிரானுன பெருமை பிறரா ரறிவார, உரா அ யுலகுகந்த ஞானறு
வராகத், தெய்ற்றளவு போதாவா நெனக்கலோ வெந்தை, அடிகளாவு போந்த
படி” என்னும் அருளிச்செயலையீண்டு கோக்குக் ஒதம் வெள்ளமும் அலையும்.
ஒதங்கொள் கடலினுறைதல் - திருப்பாறகடலில் யோகந்திறை செய்தலையும், பிர
ளய சமுத்திரத்தில ஆலிலையிற் கணவளாதலையும் குறித்தது சமுத்திரம் உன்னை
ததாங்கி நிற்பதோ எனின், அதுவும் உன் சாமாததிய சகதியால் தாங்கி நிற்பதாகக்
காணப்படும் என்பான் “ஒதங்கொள் கடலன்றி” என்றான். “பாலன் நனதுருவா
யேழுலகுண் டாலிலையின், மேலன்று நீசுடந்தாய் மெய்யென்பா—ஆலன்று, கேலை
நீ ருள்ளதோ விண்ணதோ மண்ணதோ, சொல்கும் குன்றெடுத்தாய் சொல்.” என்
றும் பாசுரதையுங்காண்க. பூதங்கள்-பிருதிவி, அப்பு, வாயு, ஆகாயம் என்பன.
இவை யொன்றினோடொன்றெவ்வாமையாவது - பிருதிவி, நிலையாபிருத்தலும் பாச
னையுடையதாதலும்; அப்புப் பாயத்தோடுதலும் குளிர்ந்த பரிசுமுடையதாதலும்; தே
யுமேனோக்கியெரிதலும் உஷ்ண ஸபரிசுமுடையதாதலும், வாயு எல்லாததிகையிலும்
வீசதலும் உருவின் பரிசுமுடையதாதலும்; ஆகாயம் எவரும் பரவியிருத்தலும்

புத்தருமுடையதாதலும் ஆகிய அவ்வவற்றின் பிரதிருதி சுபாவங்களென்க. 'மண்கடின மாய்த்தரிக்கும் வாரிகுளிரக தேபதமாம, ஒண்கனல்சுட் டொன்றவித் து = ஒவாமல்—வண்கால், பரததுசலித துததிரட்டிம பாக்கிலா காய, கிரதரமாய கிறகு கிறைந்த' எனனும் வெண்பாவினுனும் "மண்குணிக் திலனும், கிலனேகதிய விசும்பும், விசும்புதைவரு வளியும், வளித்தலைஇய தீயும், தீமுரணிய நீரும் - என றுந, கைம்பெருமூத்த தியற்கைபோல்" எனனும் புறப்பாட்டினுனும் மிதனையுண ரக, ஸாவலோகங்கனையும் பரமசகதியாற றுவரும் ஸாவசகதனான உணனைப் பூதங் கள் தாங்கவல்லன அல்லவென்பான 'பூதங்க டொறுமுறைந்தா லவையுனைப் பொறுக்குமோ' என்றன. எம்பெருமான பூதங்க டொறுமுறைந்தலை "திடவிசும் பெரிவளி நீரினில் மிவைமிசைப, படாபொருண் முழுவது மாயவை யவைதொறு, முடனமிசை யுயிரெனக் கரத்தெனும் பரதனன, சுடாமிகு சுருதியு ளிவையுண்ட ஈரனே" என மயாவற மதிலை மருள்பெற்ற சூழ்வாரத திருவிருத்தத்தானுணாக. 'பூதம்' என்கிற சொல்லாற்றலால், விநோதமாகக் காட்டப்படும் சடைப்பூதங்களி னுட்புகுந்த மனிதனே அவற்றைத் தாங்கிச் செலுத்ததலபோல், எம்பெருமபூதங் களினுன ஞ்றைகின்ற நீயே யவற்றைத் தாங்குகின்றாயென்பது தோன்றமாறு ன்னாக தொறும எஞ்சாமைப் பொருளுணர் கின்று ஏழாமவேறாறமையிற் பயிந் றவருவதோ இடைச்சொல். ஆக, 'வேதங்களுறைகின்ற' எனவே சகல வேதமான ொருளாவன என்பதும், 'உலகெனும் விரிந்தன' எனவே சாவ வியாபியானவன் னன்பதும், 'பாதங்களுவை' யெனவே, பததுடை யடியவாக கெளியன என்பதும், 'படிவங்களைப்படியோ' எனவே, கிந்தையு மனமுஞ்செல்லப் பரம்பொருள் என்பதும், 'ஒங்குகொள கடலன்றி யெனவே, விபூக நிலையும், 'பூதங்க டொறு முறைந்தால்' எனவே, அந்தாயாமி நிலையும், 'அவை யுனைப் பொறுக்குமோ' என வே சாவசகதிதவமும் ஸாவாதாரத்தவமும் ஆகிய இத்திவய குணங்க ள்னைத்தை யுமுடையவன் ஸ்ரீராமனேயென்பதும் அவனே பரததுவமென்பதும் பெறப்பட்ட ன்மயறிக்க. இப்பாட்டால் "அரியபுல னைத்தடக்கி யாயமலாகொண டாகும், புரிய பரிசிறா புலகல்—பெரியனாய், மாற்றது வீற்றிருந்த மாவலிபால் வண்ணநீர், ஏற் றானை காண்பதெளிது" என்று பெரியார் பணித்தபடி, ஸாவ வியாபியாகிய எம் பெருமானே 'பொறியி னென்றியயல் சென்றுகிரி புத்தியுணரான, கெறியி னென்றி நிலை கின்றகினைவு' உடையானே கண்டு சேவிக்கலாமென்பது பெறப்பட்டது. (சுஎ)

கடுததகராங் கதுவநிமிர் கையெடுத்த மெய்கலங்கி

யுடுகத்திசை யனைத்தினுஞ்சென ரென்கொள்ள வுறுதுயரா

லகெதபெருந் தனிமூலத் தருமபரமே பரமேயென

றெடுத்தொருவா ரணமழைப்ப நீயோவன றேனென்றாய்.

இ - ன். கடுதத கராம கதுவ - கோபித்த முதலை கால்க்கெளவ, உறுதுய ரால் - (அதனான) உண்டான துன்பத்தால், ஒருவாரணம் - ஒப்பற்ற (கஜேகிர னென்னும்) யானையானது, நிமிர்கை எடுத்த - நீண்ட தன்னது துதிக்கையை மே லெடுத்த, மெய்கலங்கி - உடல்களாநது, உடுதத்திசை அனைத்தினும் - குழந்ததிக் குக் களிலெல்லாம், ஒலிசென்று கொள்ள - ஒலிபோய் பரவுமபடி, அடுதத - ஆபத் தில (ரக்ஷாகரப) பொருந்திய, பெரு தனிமூலத்து-பெரிய ஒப்பற்ற ஆகிகாரண மான, அரு பரமே பரமேயென்று - அரிய பரம்பொருளே! பரம்பொருளே! என்று, எடுத்த அழைப்பு - ருலெடுத்தக் கூவியழைக்க, நீயோ அன்று என என்றாய் - நீய ன்னோ அப்பொழுது ஏன்னன்று ஒடிப்போய் அதன துன்பத்தைப்போக்கினாய்.

குறிப்பு:—தன்னிடமாகிய மனைவச் சலகதபதனூற 'கதேதகராம்' என்றார் கராம் - ஆனமுதலை 'கதவ' என்னும் செயவெனெசசம் இங்கே காரணப்பொருட்டாய இறந்தகால முனாதிதயது. உறதயர் - மிகக் தயதென்றமாம். ஆயிரமயாண்டு முதலாவிலகப்பட்டு ஆகாராதிகளிலலாமையால் மிகுந்த துன்பம் என்பா 'உறதயா' என்றா. 'பரமே பரமே' அன்பு மிகுதிபற்றிவந்த அடுக்கு பரம்' எல்லாவற்றிலுஞ் சுறந்தபொருள் யானையான பிறப்பிலும் விஷணுபததி மாறுதிருநீதமைபற்றி 'ஒருவாரணம்' என்றார். "விரைசொல்லக்கே மூன்றுவரம்பாகும்" என்பவாகலின், விரைவுப்பொருளபட மூன்றுதரம் 'பரமே பரமே பரமே' என்றழைக்கு முன்னரே 'என்' என்றது, சொல்லி யோயுமுன்னரே அஞ்சவென முனவந்தகாத தளித்த விரைவுதோன்றற்கு (ச௮)

புறங்காண வகங்காணப் பொதுமுகத்தி னருணைக்க
மிறங்காத தாமரைக்க மெம்பெருமா அனியமபுதியா
லறங்காததற் குனக்கொருவ ராருமொரு துணையினறிக்
கறங்காரு மெனத்திரிய நீயேயோ கடவாயதான

இ - ள். புறங்காண - புறத்தவர்கள்காணவும், அகங்காண - அகத்தவர்கள்காணவும், (இவ்விருதிருத்தவாபக்கலிலும்), பொதுமுகத்தின் - பொதுத்தன்மையையுடைய, அருளநோக்கம் - அருடபாவை, இறங்காத - நீங்காத, தாமரை கண் மெபெருமான் - செந்தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்களையுடைய எங்கள் தலைவனே! நீ யே - பா - நீதானே, அறம் - காத்தற்கு, தருமத்தைக் காப்பதற்கு, உனக்கு ஒருவா ஆரும் ஒரு துணை இனி - உனக்கு வவொருவருஞ் சிறிதந் துணையிலலாமல், கறங்கு என் திரிய கடவாய - காற்றாடி. என்னுமபடி அலையக் கடமையுடையவனா யிருக்கின்றாய்? இயம்புகி - சொல்லாயாக

குறிப்பு - இனி, 'புறங்காண அகங்காண' என்பதற்கு, புறக்கண்ணூற காணவும் அகக்கண்ணூற காணவும் எனவும் புறத்தவராகிய நீலம் முதலிய உலகத்தவராகாணவும் அகத்தவராகிய பரம்பதத்தவராகாணவும் எனவும் பொருள்கோட ஸ்மையும ஈனப்பெறும், அகம்-ஆகுபெயர்கள், மெபெருமானது திருவருள் யாவாமாட்டி மபக்ஷபாதமினி ஒருத்தன்மையதாய நிகழ்தலிற் 'பொதுமுகத்தின் அருணைக்க மெனப்பட்டது. அருளாவது, ஒன்றின் தயாக்கண்டாற் காரணமின்றித் தோன்றுமிரக்கம் நோக்கம் ஈங்குத் தொழிற்பெயர் அத் திருவருள் தானும் இடையொருகாலத்தினைப் பெயோதும் இடையறாநிகழ்தலின் 'இறங்காத' என்றா. இனி, இறங்காத என்பதனைச் சிவெடையாகக்கிப் புறத்தவர்களிடத்தே அருணைக்கம் பொருந்தாத எனவும், அகத்தவர்களிடத்தே அருணைக்கம் நீங்காத எனவும் கருத்துக்கொள்ளலாகும். தாமரைக்கண் மெபெருமான் - புண்டரீகாக்கண் என்றபடி. தாமரை - முதலாகுபெயராய மலரினை யுணாதிறந்து தன்மை, மென்மை, கண்டோரை மகிழ்வித்தலாகிய இக்குணங்களிற் கண்ணுக்குத் தாமரை உவமம். மெபெருமா அன் - அளபெடை விளியுருபு "அளபெடைப்பெயரே யளபெடையிவல்" என்பது தொல்காப்பியம் அளபெடை மூன்றமாததிரையின் நீண்டுகைத்தலாகிய விகாரமுடைமையான "ஆனென்னிது வியற்றையாகும்" என்புழியடவகாமை யறிசு. (ச௯)

துறப்பதே தொழிலாகத் தோன்றினோ தோன்றியக்கான்
மறப்பரோ தம்மையது வனருகின் மற்றவாபோற

பிறப்பரோ வெவாக்குத்தாம பெற்றபதம் பெறவரிதோ
விறப்பதே பிறப்பதே யெனும்வினையாட டுனிதுவந்தோய்.

இ - ன். இறப்பதே பிறப்பதே எனும் - இறத்தலும் பிறத்தலுமென்னென்ற, ஸ்வாட்சி இனிது உவந்தோய - வினையாட்டை இனிமையாக (திருவுன்னம்) ிழ்த்து செய்பவனே! தறப்பதேதொழிலாகத் தோன்றினோ - தறத்தலையேதொ - டக்கொண்டு தோன்றி முற்றத்தறந்த முனிவர்கள், தோன்றியக்கால-பிறந்தால், 'பரோ - தமது முன நிலையை மறப்பாரோ? [மறவார்]; அது அன்ற ஆகில் - கவுமணி, மறவார்போல பிறப்பரோ-தறவாத ஏனைச் சாமானியாபோலப் பிறப் - ினோ? [பிறவார்], எவாக்கும் தாமபெற்றபதம் பெறவரிதோ - எவாக்கும் தாம் - அடைந்தனள் உயர்பதவியை அடைதல் அரியதோ? [இல்லை].

குறிப்பு - விடாதுதொடர்ந்துபற்றுமின்ற பூர்வகனம்முன்னையிற் பிறக்கநேரி னும், உலகிலு தறவிகளாக வெளிப்படுவாரா தமது முன்னைய நிலைமையை மறவா - னாதும், மெய்யுணர்விலலாத ஏனைமாகனைப்போன்று பிறந்து வருந்தாரென்ப ற, இத்தகைய மெய்ஞ்ஞானியாகடகு முன்னாத தாமபெற்ற அவவுயர்பதவியை ன்மம் பெறுதல் அரிதன்றி எளிதாமென்பதும் இதனாகுறப்பட்டது. இது புனை - ி புக்கச்செய்யெனும் மணியாகும் வருசப்புழ்ச்சியணியிற் சிறிது பேதப்பட ருவது இதன இலக்கணமாம்; ஒன்றென்றே சாகிப்பாருமுளா "சாதகம் இர - ினையேயன்றி மறறையானாயும் யாசிப்பதில்லை". எனவும் "தன்முடையா வத மடிககடிபாக்கி லாயத்குமொயதானும் சொல்லாய், அனவா செருக் குரைகேட லாய விருப்பாவவரிடம்போ யிலையாய் கல்ல, தெனவருமைம் புலமுரிய பேராத - தித துயிலுறுகா லெல்லாத துறக்கித், தினம்கிழ்கின றுயிதற்கே யெததவமெவ் - டத்திருந்து செயதாய் மாணே!" என விவரறற முறையே இவ்விரண்டணிகட்கு ாரணமாகக் காட்டினா இவை தம்முட பேசுமாமாறுயததுக்கொண் டெனாதற றும். நன்கு விரிப்பிறப்பெருகும், இவகனம் பிரஸ்துதமல்லாத பிறிதொன்றின் சமஸ்கையக் கூறியதனானே ஸ்ரீராமன் தறவிபோலத் தோன்றினும் ஸ்ரீமந் நாரா - னே யாவானென்பதும், இத்திருவவதாரம் காமத்தாற பிணிப்புண்ட மறறை ப்பாரது பிறப்பைப்போலன்றி, உலகப் பாதுகாப்பின்பொருட்டே கொண்டருளப் பிறந்தென்பதும் லோகஸமரக்ஷணாததமாக இவகனந் திருவவதரித்தலை ஒருலீ லையாகக்கொண் டிருக்கின்றனென்பதும் பிறவும் நன்குவினக்கப்பட்டமை யறிக்க. தோன்றியக்கால - காலீற்றெனா காலவினையேசசம் - கனமத்தாறபிறந்து போவு படுகிற எனது பிறவிபோலன்றி எனையும் எனபோன்ற பல்லுயிராகையும் பவப்ப - குழியினின்று கையேற்ற, "பகுதாவி ஜாயதே" எனனும் சுருதியின்படி பிறக் - ம உன்னுடைய பிறவினை அனாதமும் நின் இச்சைகழிப்பட்டனவுமா மென - ன் "இறப்பதே பிறப்பதே யெனும் வினையாட்டினிதுவந்தோய" என்றான். "உல - ிப்பான் எந்கின்ற யோனியுமாயப் பிறந்தா யிமையோரத்தலைவா" என்றார் திருவ - ிதிநாடரும், "அஃதனது" எனவும் பாடம்.

(௫௦)

பனிநின்ற பெருமபிறவிக் கடலகடக்கும் பாடிபற்றி
நனிநின்ற சமயத்தோ ரெல்லாரு நன்றெனனத்
தனிநின்ற தத்துவத்தின றகைமூர்த்தி நீயாகி
னிநின்ற முத்தறேவடி ரென்கொண்டென் செய்வாரே.

இ - ன். பணிகின்ற-அச்சந்தரும்படி நின்ற, பிறவிப்பெரும் கிடல் - பிறப்பா
கிடல் பெரியகடல், கடக்கும்படி-(கீத்தி) தாண்டும்படி, பற்றி-புணையாகக்கொண்டு
தணிநிறை சமயத்தோர் எல்லாரும் - (சமயக்கோட்பாட்டி) மிகுதியாகப் பற்றி
நின்ற எல்லாசமயத்தாரும், என்று எனன் - (உய்வதற்கு) கல்ல உபாயமென்று
சொல்லும்படி, தணிநின்ற - ஒப்பற்றுகின்ற, தத்துவத்தின் தலைமூர்த்தி நீ ஆகின் -
பெரியதத்துவு எவ்வருபி நீ ஆனால், இனி நின்ற முதல்தேவர் - பின்பு அவ்வசகைய
வர்களுக்குத் தலைவராய் நின்ற தேவர்கள்; என்கொண்டு என செய்வாரே - என்னை
பெருமையைக்கொண்டு என்னகாரியங்களைச் செய்வார்கள்.

குறிப்பு:-பனி - நடுக்கமும் வருத்தமும். இனி, 'பனி' என்பதற்குச் சூளி
ந்ச்சிபொருந்திய என்கொண்டு கடலோடு கூட்டியுரைத்தலுமொன்று "பிறவிப்
பெருங்கடல் நீதவா" எனனுந் திருக்குறளையும், "காரணகாரியத்தொடர்ச்சியாய்க்
கலையினி வருதலாற் பிறவிகடலெனனா" என்று ஆசிரியர் பரிமேலழகியார்
வருத்த அதன் உரையையுங் காண்க. சமயம் - மதம். 'ஆகின்' எனனும் எதிர்க்கல
வினையெச்சம் இங்குத் துணிவுகுறித்ததென்றது பலப்பல சமயத்தோரும் தர்
தாம் பற்றுகின்ற கடவுளே கனமெனக்கொண்டுபோற்றும் வழிபாடுகளை நீயே பெற
றுக்கொண்டு அவரவர்கட்குத் தக்கவாறு பலனளிக்கின்றாய் என்றான் என்பதாம்.
"தும்மின் கவிக்கொண்டு துத்துமிட்ட தெய்வமேத்திறை-செமயின் நிருமடியென
நிருமாலுக்குச் சேருமே" என்று குருகூர்ச் சுட்கேசரீர் பணித்ததாகண்க. தத்து
வம் - மூலப்பிரகிருதி, மஹத், அகங்காரம், மனம், காமேதிரீயம் ஐந்த, ஞானே
திரீயம் ஐந்த, சன்மாதிகரைகள் ஐந்த, பூதம் ஐந்த, ஆக இருபத்தான்கு மென்
பர்; இவற்றோடு ஜீவனையும் ஈசுவரனையும் கூட்டித் தத்துவங்கள் இருபத்தாறென
வும், பின்னாக காலததையுங்கூட்டி இருபத்தேழுமெனவுங் கூறுகிறபா, இவ்விரும்பதது
களுக்குத் தத்துவங்களும் தோன்றுமுறைமையை "திசுழ்பரத் தாம் மாகிச் சின்மய மாக
கீல் - முகிலெனத் திசுழ்து தோன்று முழுமுதல் பாகாக மூலப் - பகுதியின் மகா
னுண்டாகும் பகாதரு மகானி னின்றாக, தகைமைசால் குணங்கள் மூன்றுத் தழுவ
கங்காரத் தோன்றும்," "தலைமைசால் சிறப்பு வாயாத தாமத வகங்காரத்தின், ஒலியெ
ழு மொலியிற றேனது மோதருவான வானிற றேனது, மலியுழு நூலிற றேன்றும்
வளியெறி வளியிற றேனது, கிலவொளி வொளியினின்ற, நிமிசுடர்க் கனலி தோ
ன்றும்," "சுடர்விடு கனலி தன்னிற் சுவையெழுஞ் சுவையினின்றும், படுபுனல் வந்
து தோன்றும் பாயநிறைப் புனலி னின்ற, மொடியிலா நாதம் முண்டா மோகிய நாத
ம் தன்னி, நெடுகிலத் தோன்று மென்று திசுழ்து நான்மறையு கின்றே," விண்
னெய் தழுவல் காற்று மேவுறு மொலியு மூறு, கண்ணுமா மொலியு மூறு, கலந்திக
ழுருகஞ்செத்தி - தன்னை மொலியு மூறு முருவமுஞ் சுவையுஞ் சாரு, மண்ணி
வை-காங்கேனோடுமணத்தையும் புணர்ந்த மன்னும், "ஒத்தி" ராசதருணத்தோ டொ
ன்றிய வகங்காரத்தின், பத்தெனு மிகதியங்கள் படுமெனத் தன்னோடும்மா, சத்துவ
குணத்தி றோடு தழுவகன் காரத் துண்டா மதத்தை யிகதியாக உமகத்திட்டு என்
தெய்வம்" எனனும் பாக்கவத்சு செய்யுளானநிக. 'எவன்' எனனும் வினாவிற்குறி
ப்பு 'என்' என விகாரப்பட்டுவத்தது.

(இ)

ஒவாத மலையினே முதலாக வுளராகி

மாயாத வானவர்க்கு மற்றொழிந்த மன்னுபாகரு
நீயாகின் முதற்றுகை தெரிமுறையா னேனெடுத்த
காறுவார் யாவரே தருமத்தின் களிக்கத்தி

இ - ன் தனி - ஒப்பற்ற, தருமத்தினுராததி - தருமஸ்வரூபியானவனே! யாத - ஒழிவிலலாத, மலா அயனே முதலாக ஆக - (இருமாஸிணநாயகி) கமலத்திற ிருன்றிய பிரமண முதலாக, உளா ஆகி - உணவாகாளாகி, மாயாத - அழியாத, ானவாக்கும் - தேவர்களுக்கும், ஒழிந்த - (அதீதவோகன) நீதலான, மஹ மன மாகும் - மறறைய நிலைபெறடைய உயிர்களுக்கும், முதல் தாதை நீ ஆன - தலானதநதை நீ ஆனால், தெறிமுறையால் ஈன்று எதிக - உலகவழக்கப்படி. (அவவுயிரகளைப்) பெறுவனாதத, தாய ஆவார யாவரே - (முதல்) தாயாகுவோ றுறு எவர்?

குறிப்பு — கற்பகங்கடோறும் படைக்கப்படுகின்ற பிரமாகடையு முள்ளிடடு யாத மலரடனே முதலாக' என்றான இனி, 'ஓயாசமலபன்' என்பதற்குப் படை புத்தொழிலில் சிறிது மொழிவிலலாத வென்றமாம மஹாவிஷ்ணுவின்து நாயிக மலர்தினிடத்தில உதித்தபொருதலால், 'மலரயன்' என்றான 'மலரயனேமுதலாக' னதற்குல அவனே முதலியுண்டானவனென்பதும், மறறையுயிர்க்கும் அவனே காரணனென்பதும் பெற்றும் மாயாத வானவ அமரர் தேவர்களுக்கும் மரண முண்டாயினும் மக்களைப்போலன்றி கெடுங்கால வாழ்வடையுமாயின அவகேற மைவள்ளவக 'மாயாத' என்றானு சிறப்படைததகார உயிர்க ளுடம் கருமபல க எத்க்கும் சரீரம் நசித்தாலும் அழியாது நிறநலான, 'மண்ணுப்' என்றான பிதா களுகிய பிரமணையும் படைக்ககளுதலால் 'முதற்குணக' என்றான. இனி உலகுக் கலலாத தான ஆதிகாரமாயாத தனக்கக ஓகாரணம் வேண்டாதிருத்தலா ட, ரகுநபகத தாலவருக ஈநதைபோலன்றி ஆனமாககி நன்னெறியி லொழு ண்ணைத் திருஞ்சிறப்புத்தகூ காத்தருளும் நற்றந்தையாலானும் 'முதற்குணக' ண்ருடோ ண்ணு கொன்று 'முதல்' எனப்படுத்த தாய ண்ணபத்திங் கூட க. 'தாயாகா யாவக', ண்ணதது ஒருவருயிலலை நீயே பெய்நபடி, மேல "உல ாதாய" என்பதுங் காண்க.

(இஉ)

நியாதி பராபரமு நினைனவே யுலகங்

ளாயாத சாரமுரின லாயவியயபரிணலை

பெரி நெரிநிதியால் பெயர்நெருந்நியாடோ

வியாத பெருமையை விடையாடும் வேண்டியோ

இ - ன் ஆதிபராபரமு நீ - முகனமையான பராபரவஸ்துவப் நீயே, உல கங்கள் நினைவே - சாவலோகங்களு முடையடைமையானவைகள், ஆக தசுமய மம் - ஆபத்தறித்தகொண்குத படைலமது கருட, நின் அடியவே - உன் எழற்பா ளுக்களைப்பற்றியனவே, அயல இயலை - வேறு இலலை, (இங்ஙனமாகவும்), தீயா ண் ணுளித்த - வருசுகாடோல (நீ யுண்ட ளாகருபகை) ளுளித்திருக்கின்றாய், வெ ின்குறல் - (அவலாறு ளுளிபாது) வெளிப்படந் நின்றால், தீவகு உண்டோ - டனக்குத் தீமையுண்டோ? வியாத - அழியாத, பெருமையை விளையாடும் வே றுமோ - பெரிய மாயையாகிய திருவிளையாடலும் (உணக்கு) வேண்டுகோ?

திறிப்பு — ஆதி முன்னிலை வினைமுற்றறுமாம், ஆகின்றபென்பது பொருள னின்னவே' என்பதனைப் பலவினமுற்றறுக்ககொண்டு, உலகங்களை நினைநே முதலா டுடையனவென்று உரைத்தலுமொன்று காணப்பட்ட உலகின்ககொண்டு காண ாடாத எம்பெருமானை யறியவேண்டியிருத்தலின் இங்ஙனம் உலகினமேலவைத் ாக் கூறினனென்க, "ஆதிபகவன் முதறநேயுலகு" என்பதுபோல, உலகிறபீய்

கின்ற நீரெல்லாம் முடிவிற கடலிலேகலக்குமாபோல எல்லாததேவர்களை உத்தேசித்தம் செய்கின்ற வந்தனோபசாரங்கள் யாவும் சாவேசகரனையே சேருதலால் 'ஆபாதசமயமு நின்னடியே' என்றான். இனி, 'தீயாரின் ஒளிததி' என்பதற்குத் தீயவர்க்கு ஒளிக்கின்றாய் எனவும் பொருளுகோடலாகும். (இங்)

தாயதனனை யறிபாத கனநிலை தனகனறை
யாயுமறி யுமம் தபோ லுலகின்ற யாகினைய
நீயறிநி பெப்பொருளு மவைபுனை நிலையறியா
மாயையினு வெனகொலோ வாராதே வரவல்லாய.

இ - எ. ஐய - தலைவனை, வாராதே வரவல்லாய - (அடியவர்க்கு) வருதற்கரியானபோலிருந்து மிகக் எளிமையாய் வரத்தக்க வல்லமையுடையானே, (உலகத்தில்), தாயதனனை அறியாதகன்று இல்லை - தனனைப்பெற்ற தாயையறிந்து கொள்ளாத கனநிலை, (அவ்வாறே), தன் கனறை ஆடும் அறியும் - தன் கன்றுகளைத் தாயுமறிந்தகொள்ளும், (அங்ஙனமாக), உலகின் தாய் ஆகின் - நீ எவ்வுலகத்திற்குக் தாய் ஆனால், நீ எப்பொருளும் அறிதி - நீ எல்லாப்பொருளையும் அறிவாய், அவை உன்னை நிலை அறியா - அப்பொருள்களெல்லாம் உன்னை இங்கிலைவினென அறியமாட்டா, மாயை இது என் கொல - இம்மாயைப்பாதே?

குறிப்பு — 'கன்று' எனக் கூறினமையால் பசுவையே 'தாய்' என்றது எனக் அனபு மிகுதியும் உடைமையான பசுவைக் கூறுவதற்கு "பல்லாவுருபத்து விதினும் குழக்கன்று - வல்லதாக் தாயநாடிககோடல்" என்றா நூலடியாரிலும் உலகு இனதாய் எனக் கண்ணழிந்து உலகத்திற்கு இனியதாய் என்றும் ம ஆகின் துணிவுப்பொருளது. பூயுவாசக்காமிய 'ஆய' என்னும் வடமொழி, பாசமாயப் பின் 'ஐய' எனத் தமிழில் வந்தது. "வந்தாயபோல வாராதாய வாராதாயபோல வருவானே" என்றா பெரியாகும். (இசு)

பன்னலா மென நுலகம் பலபலவு நினையுமா
லுன வலற பெருத்தெயவ முயாக நனோ ரொழுகனறே
யன்னொந் திடைமுதலா மந்தனாமாட டருத்தெயவ
நின்னலா விலலாமை நெய்மின்னு நினையாரோ.

இ - எ. உலகம் - உலக திடுள்ள ஜனங்கள், பன்னலாம் என்று - துதிக்கலாம் என்று, பலபலவும் நினையும் - பலபல செய்வங்கலையு நினைக்கும், (என்றாலும்) உன் அலால் பெரும் செயலும் - உன்னையல்லாமல் வேறொரு சிறந்ததெயவம் (உண்டெனாதல்), உயாந்தனோரோ ஒழுக்கு அனறே - உயாந்தோர்கள் து ஒழுக்கமன்று, அன்னம் உலாடுயை முதலாம் - பிரமனை முதலாகவுடைய, அகத்தார் மாடநி - மேலோர்களால் ஆராதிக்கத்தக்க, அரும் தெய்வம் - அரியகடவுள், நீன் அலால் இல்லாமை - நீனினையல்லாமல் இல்லாமைமைய, நெய்மின்னோ நினையாரோ - சாஸ்திரமாரக்கத்தில் நிற்பவரான அம்மேலோ ஆராயத்தறியாரோ? [அறிவா]

குறிப்பு — 'உண்டெனாதல்' என்பது சொல்லெச்சம். "காலமுலக முயிரே யுடம்பே, பாலவரை தெய்வம் வினையே பூசு, நூயிறு திங்கள் சொல்லென வரூஉ, மாயிரைத்தொடு பிறவுமன்ன, வரவின் வருவங் கிளவியெல்லாம், பாலபிரிந்திசையா வுயாதினைமேன்" என்பவர்க்கின் 'நினையும்' என வினைகொண்டது 'உலகம்'

நண்டு ஆகுபெயர்ந்து வடநூலுள் உலகமென்பது இருகிணைக்கு முரிந்ததாக ஒதப்
பட்டமையின், மக்கடடொருதியை யுணர்த்தும்வழியு முரிய பெயரேயாமென்பது.
ஊதி - ஊர்ப்படுவது, தெய்வம் - கைவம் என்னும் வடசொல். ஒழுகு - முத
னிலை திரிந்த தொழிம்பெயர் அன்னம் - ஹம்ஸம் என்றும் வடசொற் சிதைவு.
'அஞ்சம்' என்ப பயின்று வருதலுமுடைத்து அந்தணர் - அழகிய தடபத்தினை
யுடையார், அந்தத்தை அணவுவோரென வேதாந்தத்தையே பொருளென்று மேற்
கொண்டு பாப்பவருமாம் உண்ணையல்லாமல் வேறு பெருந்தெய்வத்தைக் கண்ட
றியலாமென உலகம் பவவற்றினையு நினைக்கும் அது உயர்த்துளோர் ஒழுகு
அன்றெனவுமாம் இத்தொல் சாமானிய ஜனங்கள் நின்பால் அன்புசெலுத்த நீ "என
பால் அன்பு செலுத்தவோரது விதத்தை அழிச்சினேன்" என்பதற்கிணங்க
அவர்களுது துன்பத்துக்குக் காரணமாகிய செல்வம் முசலியனவற்றைக் கவாசல்
கண்டு வேறு முதத்திருமாதறல்லலாத தாமதகுண மேலிட்ட செய்வப்போப பவி
தந்து பேணியுறவாரெனவும் வேதாந்த விசுரிகளாகிய மேல்லாக்கள் நின் அருட்
பிரபாவத்தையறிந்து நின்னையே வணங்குவாரா எனவும் கூறினனெனக். (இரு)

பொருவிய சமயங்கள் புக்கின்ற புத்தேளி

நிருவினையு முடையார்போ லுருக்கலின் றியற்றுவார

திருவுறையு மாரிமாப நினக்கெனனை செயற்பால

வொருவினையு மிலலார்போ றுறங்குதியா றுறங்காதாய்.

இ - ள திரு உறையும் அணிமாப - திருமகள் வீற்றிருக்கின்ற அழகியமார்
யினையுடையவனே! உறங்காதாய் - றுறங்காதவனே! பொருவு அரியசயமங்கள் புக்க
ின்ற புத்தேளி - பல நதங்களினுள்ளவார்களும் (சுத்தமதெய்வமென்று சிறப்பித்
துச்) சொல்லுகின்ற தேவர்கள், நிருவினையும் உடையார்போல - நலவினை தீவி
னையென்னும் இரண்டினையுடைய உடையவர்களைப்போல, அநம் தவமரின்று
இயற்றுவார் - அரியதவத்தனைச் செய்கு நிற்பார்கள், நினக்கு செயற்பால என்னை.
உறநனக்குச் செய்பவேண்டியகாரியங்கள் என்ன இருக்கின்றன, [ஒன்று மில்லை]
(ஆகையால்), ஒருவினையு மிலலார்போல - வினையொன்று மில்லாதவரைப்போல,
உறங்குதி - நித்திரையெய்தருளுகின்றாய்.

'பு - சமயம் ஆகுபெயர் புத்தேளி. 'புத்தேளி' அல்லது 'புத்தேலிகா'

என்னும் வடசொற்சொல்வெனச், இத்தனைப் புதுமை + இளமையென்னும் பண்பு
களாகப்பிறந்த பெயரென்பாருமுளா, இவற்றிற்கு விகிதக்குப்பமாய விளங்குவோ
ரெனவும், இளமையொரு திருப்பாரெனவும் பொருள் இருவினை புண்ணியப்பாங்
கள், நலவினையுத் தீவினைபோலப் பிறப்புக்குக் காரணமாகலான, "இருவினையுமு
டையார்போல" என்றான் மெய்ஞ்ஞானத்தைக்கொடுத்தப் பந்தப்படுத்தலின்,
புண்ணியப்பாப்கருமங்கள் தம்முள் வாசிப்பற்றிருத்தலாய் ஒருவனுக்குப் பொன்வில
ங்கும் இருபுவிலங்குமபோல எண்ணத்தக்கவையாமெனச். "இருளேசரிருவினையுஞ்
சேரா" என்றா செந்தரப்போதாரும் இருவினையும், உமடை "இனைத்தெனவறி
ந்த சினைமுதற்கிளவி வினைப்படுதொருதியின்" வருதது எனைத்தவர்கள் இருவி
னைகாரணமாகப் பயன்கருதித் தவஞ்செய்தலபோல உனக்கு வேண்டற்பால பயன்
யாதும் இனமையின் நீ தவவேடங்கொண்டிருப்பது எதன்பொருட்டு என்பான்
'கிணக்கெனை செயற்பால' என்றான் போல ஒப்பில் போலிள்ளாம். 'மணிமா
பு' கவுத்துவமணிபொருத்திய மாபுமாம், நினக்கு: குவவுருபு நண்டு வினைமுதற்

பொருட்கணவந்தது, “ஒன்று மூன்றுரான காமெனு முருபொடுவருமே வீணமுத
லெனவருத தனறே” என்பது சூகதிரம், ‘உறவகாதாய’ என்பதற்கு மறையோரா
களைப்போலத் துவகாது அறிதுயில் அமாபவனே யென்றும், அழியாதவனே என
றும் பொருள்கொள்க (டுசு)

அரவாசிச சுமத்தியா லயிலெயிறறி நேரதுதியா
லொருவாயின் விழுங்குதியா லோரடியா லொளித்தியாற்
றிருவான நிலமகளை யிஃசுறிந்தாற சீறாளோ
மருவாருசு துழாயலங்கன மணிமாபின் வைகுவாள.

இ - ள் திரு ஆன நிலமகளை - அழகுபொருட்கிய பூமிப் பிராட்டியை, அரவு
ஆகி சுமத்தி - ஆகிச்சேஷஞ்சு (நீங்கிநுநது) தாவருகின்றாய், அயில் எயிறறின ஏக
துதி - கூாமையாகிய கோட்டிணை எங்கின்றாய், ஒருவாயின் விழுங்குதி - ஒருவா
யில் விழுங்குகின்றாய், ஓர் அடியான டுளிச்சி - ஒரு திருவடியான அளந்த மறைக்
கின்றாய், இஃது - இவ்வாறு அவளிடத்தே அன்பு பாராட்டுசிலை, மரு ஆரும்
துழாய அவங்கல - வாசனைபொருட்கிய திருத்தழாய மாலையணிந்த, மணிமாபின்
வைகுவாள - அழகிய திருமாயில் இருக்கின்ற திருக்கை, அறிந்தால் சீறாளோ -
அறிந்தால் கோபிக்கமாட்டாபோல, [ஊடல கொள்ளாளோ?]

குறிப்பு - எயிறறு துணியினேந்ததில் - வராக அவதாரச்சிறும, வாயின் விழு
ங்குதல - பிரளயகாலத்திலும், அடியிலொளித்தல - சீருவிக்கிரமாவதாரத்திலுமே
னவறிக அரவாசிச சுமத்தல “நாகங்குளில் அனந்தசூருகின்றேனயானே” என்க
கிதையிற கண்ணன் கூறிப்பவாற்றாறு முணர் “உனத்தொழி சுமத்தம்” என்றா
பாகவத்தத்தினும் பெரிது பெரிது என்று பாராட்டப்படுகின்ற இவவுலகம் “புவி
யோ அரவுக்கோ தலைபாரம்” என்றபடி ஆகிச்சேஷஞ்சு சுமக்குங் காலத்திலுந்
கொரு தலையின்பாரமும் மார்க்கென்பதும், “ஒருக்காட்டின மேற்கிடங்கனறே”
என்றபடி என்மாய்ப் புகுசிடந்த காலத்து ஓர் எயிறறிந்த மீருதென்பதும், “ஒரு
துறறுக்காற்றாவால்” என்றபடி உண்ணுங்காலத்து ஒருகவனமுமாகாசென்பதும்,
“அறியுமபடி கூடப்ப” என்றபடி அளக்குங்காலத்து ஓரடிக்கும் பற்றருசென்பது
கூறி எம்பெருமானது வரமல்லாததலுடையதைத் தடுத்தான் என்க திருமகள்
அறிமாதற்குக்குமபடி வெவ்வேறு வடிவுகொண்ட பூத்தவியைக்கொண்டாடுகின்றாய்,
அத்திருமகனதாறும் பகத்தினனோ? என்வந்த ஸிவத்தினனாகவனறே விரு
குகின்றான் அவநாமநியசிலலாது செய்கின்ற துமாமாயம் ஒருசுமயம் பூத்தேவி
அறிப்பக்கடப்பின் கோரங்கொள்ளாளோ என்றபடி “இவ நீ படைத்திடந்
துண்கொழித்தபா” என்றா பெரியாரும் ‘திருவான்’ என்பதற்குச்செல்வம்பொருத்
திய என்பபொருள்கொண்ட ‘வணக்கர’ என்பதோடொப்பிச்சுல்லாமம் அலங்கல-
மாலேக்குத் தொழிலாகுபெயர் துழாய - ‘துளஸ்’ என்பதன் சிதைவு (டுசு)

மெய்யைகதான சிறிதுணாநது நிவிந்தித்த மன்னுயிரக
ருப்பயத்தா னுகாதோ வுனகடுகெனன குறையுண்டோ
வையத்தா வானத்தா மழுவாளிக கனறளித்த
வையத்தா சிறிதையந் தவ்நாதாரு முளையா.

இ - ள். ஐயா-தலைவனே! நீவிதித்தமனஉயிரக-நீபடைத்த நிலேபெறுடைய
உயிரக, மெய்யைச் சிறிது உணர்ந்து - (நீயே பரத்துவமென்னும்) உண்மையைச்

கொஞ்சமாயினுந் தெரிந்த உயயத்தான் ஆகாதோ - உஜ்ஜீவிக் கலாகாதோ! உனக்கு என்ன குறையுண்டோ - (அவ்வனம் உஜ்ஜீவியப்பதால்) உனக்கு ஏதேனும் குறை வறதேருமோ? மழுவாளிககு-பரமசிவனுக்கு, அன்று அளித்த ஐயத்தால் - (பிரம கபாலத்தையேந்திப் பிச்சையேற்றுத்திரிந்த) அந்தக்காலத்தில் கொடுத்தருளிய பிச்சையினால், சிறிது ஐயம் தவிராதாரும் - சிறியசாதேகமும் நீங்கப்பெற்றவாகன, வையத்தாரா வானத்தாரா உளா-பூவுலகத்தவருள்ளும் வானுலகத்தவருள்ளும் உண்டு.

குறிப்பு — இனி, ‘மெய்யைத்தான் சிறிதுணர்ந்து’ என்பதற்கு “தோள்கண்டா தோளே கண்டா தொடுகமுற கமலமன்ன, தாள்கண்டா தாளே கண்டா தட கைக்கண்டாருமல்தே, வானகொண்டகண்ணா யாரே வடிவின் முடியக் கண்டா” என்றபடி. உன்னுடைய திருமேனியின் அழகை முற்றுக்கொணவியலாவிடினும் சிறி தாயினுமுணர்ந்து எனவும், ‘உயத்தானாகாதோ’ என்பதற்கு அவ்வன் முணர்ந்தவள வில் இச்சுகந்தரபுருஷனே உயப்பிக்கவல்லென்று கொண்டு உயயலாகாதோ என வும், ‘உனக்கென்ன குறையுண்டி’ என்பதற்கு நீ செவிக்கினுத செயலையாது உடைய யுறு இருக்கின்றாய் எனவும் பொருள்கொண்டு “காணிலும் முருப்பொலார செவிக் கினுத கீரத்தியார, பேணிலும் வரந்தரு மிக்கிலாத தேவரை, ஆனமென்றடைந்தவா மு மாதாகனெம் மாதிரி, பேணினும் பிறப்பெனும் பிணக்கறுக்க கிறுநிரே” எ னும் பாசுரத்தோடு ஒப்பித்தலுமாம் “நீய்கித்த மன்னுயிர்கள் உயயத்தான் ஆகா தோ உனக்கென்ன குறையுண்டோ” என்பதற்கு “சாயிக்குவிட்ட ஆடி அடி” என்று சொல்லுமாபோல நீபடைத்தவையும் உன்னுடைய சொத்துக்களுமாயிருந் தின்ற இவவுயிர்கள் உஜ்ஜீவிக்குமவிஷயத்தில் எமக்கென்கவலை நீயன்றோ கவலை யுடையவளுக்கேவென்றும் அபவ்னம் உயவிக்க ஒண்ணாகபடி குறையையுடையவனு மல்லையே! (ஐயமிட்டுக்காத்ததை உல்கறியுமே) என்று துதித்தானென்ப பொருள் கோடலுமாம் ஐயமாவது - இதுவோ அதவோவென்று ஒன்றிலுந் அணிவுபெறாது நிறநல். ஐயம் - பிச்சை “தாழ்த்துச் சங்கரணிப்ப, முடைத்தலை தவிர்த்தோ மு ளரிமாமல்கீர்” என்றா. திவ்வியகவி பிள்ளைப் பெருமானையும்கூறும் (இடி)

அன்னமா யருமறைக ளாற்றதாயநீ யவையுணீ
முன்னமா ரோடுவித்தா ரெல்லாரு முடிந்தாரோ
பின்னமா யொன்றாதுல பிரிந்தேயோ பிரியாதோ
வென்னமா மாயமிவை யேனமாய மண்ணிடந்தாய.

இ - ன் னனமாய மண் இடந்தாய - வராகரூபியாயப் பூமியைக் கோட்டாற் குத்தி எடுத்தருளினவனே! நீ அன்னமாய அருமறைகள் அறைந்தாய - நீ ஹம் ஸ்ருப்பவகொண்டு அறிந்தகரிய வேதங்களை (பிரமனுக்கு) உபதேசித்தருளினாய், அவை முன்னம் உணீ ஒதுவித்தாரா யாரா - அவவேதங்களை முன்னம் உனக்குக் கற் பித்தவா யாவா? எல்லாரும் முடிந்தாரோ - (அவர்கள்) அனைவரும் (இப்பொழுது) இறந்துபோனார்களோ? பின்னம் ஆய ஒன்று ஆதல் - (ஐவாண்மக்களினினும்) வேறாகிய மொன்றாகியுமிருத்தல், பிரிந்தேயோ - (அவற்றைப்) பிரித்தறினோ? பிரியாதோ - பிரியாமலிருந்தோ? இவை - (இவ்வாறு வேறும் ஒன்றுமாயிருக்கற்) இச்செயல்கள், என்னமாமாயம் - என்ன பெரியமாயை?

குறிப்பு.—அபௌருஷேயமான வேதத்தை அன்ன வுருக்கொண்டு பிரமாவுக்கு உபதேசித்தலால் ‘அன்னமாய அருமறைகள் அறைந்தாய’ என்றான். ஸ்திரி குத்திரா

கள் ஒதலாகாசென மறுக்கப்பட்டமையான 'மறை' எனனும் பெயர்த்து. இதில் 'ஜ' செயப்படுபொருள் விருதி. மறைவான பொருளை யுட்கொண்டிருத்தலின் 'மறை' என்பாரு முளா, யாரா என்பதன் விகாரமாகிய ஆர என்பது ஈண்டு இன்மை குறித்ததென்றது பின்னமாய ஒன்றாதல் - விசுஷ்டாததவைவதம் (டுசு)

ஒப்பிறையும் பெறலரிய வொருவாமுன னுவநதுறையு
மப்பிறையு நெந்தடியே நருந்தவத்தா லணுசுறலா
ஸிப்பிறவித கடலகடந்தே னினிப்பிறவே னிருவினையுந்
அப்பிறமு நீர்த்தசுடாத் திருவடியாற னுடைத்தாயந்.

இ - ன். இறையும் ஒப்பு பெறல் அரிய - சிறிதும் உவமைபெறுதற்கரிய, ஒரு வார - ஒருவனை! நீ முன் உவந்து உறையும் - நீ முன்னாத்திருவுள்ளமுதலாகப் பள்ளிகொண்டிருக்கின்ற, அப்பு உறையுள் துறந்து - திருப்பாறகடலாகிய இருப்பிடத்தைவிட்டு, அடியேன் அரும் தவத்தால் - அடியேனது அரிய தவத்தின் பயனால், அணுகுறலால் - இங்கே எழுகருளியதனால், இ பிறவி கடலகடந்தேன் - இந்த ஐனமமாகிய கடலைத் தாண்டினேன், இனி பிறவேன் - இனிமேற்கருவியாக்கப்படேன், இருவினையும் - (பிறப்புக்குக் காரணமாகிய) இரண்டு வினைகளையும், தப்பு உறமும் நீர்த்த சுடாத்திருவடியால் - பவளத்தினை ஒத்த தன்மையினையுடைய ஒளி பொருந்திய அழகிய (உன்) பாதங்களால், துடைத்தாய் - போக்கியருளியாய்

குறிப்பு - சமத்தவமினமை கூறியவதானுனை அதிக மின்மையையும் பெறவைத்தாரா இறை - உயாவெனக்கொண்டி ஒப்பு முயாலுமிலலாத என்னுமாம். இறை - உயாவாதல் "என்று கொடியிறைப் புரிசை" என புறநானூற்றிற் பயின்றவருதலானுனாக "நாடு மெய்ப்புமிலீசன்" "ஒத்தா மிக்காறையல்லாருமாயா" என்ப பெரியாரும், "தனக்குவமையிலலாதான்" என நாயுறும் கூறிப்போந்தமையுணாக உறையுள் தொழிலாகுபெயா, வினைத்தொகையென உறைகின்ற இடமுமாம் 'தப்பறமும்' என்பதற்கு வல்மைபொருந்திய எனவும் பரிசுத்தம் பொருந்திய எனவும் பொருள்கொள்ளலமையும் பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகவின் திருவடியைத் 'தப்பறமு நீர்த்த சுடாத்திருவடி' என்ப புனைந்து கூறினான் என்க. (சு0)

வேறு

இறநெ லாமி யாப்பினு
ஸிறந லோடு நீபிவவா
துறந வாறு ஸாத்தென
வெறயி யானவி ளம்பினுன்.

இ - ன். இற்று ளொம் இயம்பினுன் நிறநலோமம் - (அத்தேவசீரமடைந்த வீராசன்) இவவிதவாத்தைகளினால் தக்கி செய்து நின்றவளவில், வெறியான - வெறியினையுடைய புநீராமபிரான், (அவனைப்பார்த்து) நீ இ ஆறு உற ஆறு உணர்த்து என் - நீ யிங்ஙனமாக வந்த வரலாற்றைச் சொல்லென்று, விளம்பினுன் - சொன்னான்.

குறிப்பு - இறநெலாம் - கீழ்ச்சொல்லியவும் அவைபோல்வன பிறவுமென்ற படி. ஒருமையிற் டனமைவந்த வழுவுமைதி இயம்பினுன், முற்றெச்சம், 'உற வாறு' என்றது நீ யிங்ஙனம் இராசுஸஜனமமடையும்படியாய் யாதுபிழைத்தாய்

எனப் பூவவிருத்தாந்தத்தைக்குறித்து நின்றது. வெற்றி - விராதவதஞ்செய்த வெற்றியெனக்.

இதுமுதற் படல முடிவாகவுள்ள செய்யுட்கள மாசுசிறும் விளச்சிறும் பயின்று வந்த சிந்தடி வஞ்சியிருத்தவகன இதபோலவருவனவற்றை ஆசிரியா நச்சினுக் கினியர் “நெய்யொடு தீயொக்கசு, செய்யாண்ச சோவாக்குப, பொய்யாதவன ளமே, மெய்யாதலவேணமே” எனனுஞ் செய்யுளை யுவமைகாட்டி யாப்பினவேறு படடுக குறளழிநானகாயவந்த கொச்சக வெருபோரு எனபா (சுஉ)

களள மாய வாழுவெலாம்

விளள ஞானம் வீசுதாள

வள்ளல வாழி கேளென

வுளள வாறு ணாததின

இ - ள். களளம் ஆய வாழவு எலாம் விளள - பொய்யாகிய (இவவுலக) வாழ்க்கை முற்றும் ஒழியும்படி, ஞானம் வீசுதாளவள்ளல - தத்துவஞானத்தை யளி க்கவல்ல திருவடிகளையுடைய ஓளதாரியமுடையவனே! கேள என் - (எனதுவிண்ணப்பத்தைக்) கேட்பாயாகவென்று, உளள ஆறு உணரத்தினுன - நடந்த செய்தி யைத் தெரிவித்தான்.

குறிப்பு - இவவுலக வாழ்க்கை அந்நியமானதாதலின் ‘களளமாயவாழவு’ என்றான “கண்டகனுவின் பொருள்போல யாவும்பொய்” “வாழ்வாவது மாயம்” எனப பெரியாருரைத்தனவுங் காண்க வள்ளல அணமைவிளி அணமைச்சொல லேயியற்கையாகும்” எனபது நோல்காப்பியம் செய்யுளையின் “எஞ்சிய வீரண டினிந்துதிப்பெயரே - நின்ற வீற்றய ஸீட்டமவேணமே” எனனும் விளிபற்றி ‘வள ளால்’ என வழங்குதலுடைத்து. வாழி முன்னிலையசை வாழ்க்கடவாய் என வாழ் ததினெனன்றுமாம் வீசுதல் - வழங்குதல் இதனை “தாடொழுவெனக் கிளக்கு மூன்று - மிரவின கிளவியாகிட னுடைய” எனனுஞ்ஞதகிர்த்திற் ஆசிரியா கேளு வரையரியற்றிய வுரையின்கீழறிச் ‘விளள’ எனவும் ‘வீசுகான்’ எனவும் சொற்கி டந்த மாதிரியால், மெய்ப்பொருளைக் காணமாட்டாது பிரகிபந்தமாய்ச் சூழ்ந்துள்ள மாயாவிருந்ததுயிருது கெடச்செய்து ஞானப்பிரகாசத்தைப் பரப்புகின்ற கிரணங் களையுடைய வள்ளலாகிய இராமச்சந்திரனே எனப பொருளபெறலாம் படியிருத்த லறிக. இப்பொருளில் ‘தான்’ கிரணமாம் “துயற்று சுடரடி” யாதலின் ‘விளளஞா னம் வீசுதான்’ என்றான். இனி, தான் - முயற்சியெனக் கொண்டு அஞ்ஞானம் மேலிடாதபடி மட்டிடடுத தொலையச்செய்து ஞானத்தை உதவும் முயற்சியையே யுடைய வள்ளலெனன்றுமாம் “வேண்டிதல் வேண்டாமையிலான்” எனவும், “தன க்கென வொன்றாயினும் வேண்டாதவனே பெருங்கருணைசத்தன்” எனவும் கூறிய படி விரப்படி வெறுப்பிலலாத சாவேச்சுரன இங்ஙனம் யுகந்தோறும் திருவவதரித தல் ஆதமரக்ஷணத்தின் பொருட்டேயாகலான் சூயவாறு கூறினானெனக் ‘தாளி றறத்தி’, “மதனுடைகோன்றான்” தாளிற் கொள்ளலி,” எனப புறப்பாட்டிலும் “தாளின டெய்யீராதி” எனச் சிந்தாமணியிலும் பயின்று வருதலால் ‘தான்’ முயற் சியாதல் தெளிதி பகவதவிஷய யீகாரம் பிறந்தபடியாற் கீழ்சினற இழிந்த நிலை யை அநுஸந்திப்பதில் சிறிதும் நாணமுற்றிலன் எனபா ‘உள்ளவாறுண்டிடு னென்றா’. வள்ளல-வரையாதுகொடுப்பான். (சுஉ)

இமப ருற்றி தெயதினேன

வெடிபு விறகை வீரபோத

தும்பு ருத்த நதன்கு
மும்ப ரதது னேனரோ.

இ - ள் வெம்பு வில கைவீர - உகிரமான வில்லினையேந்திய கையினையு
டைய வீரனே? தும்புரு போ-தும்புரு என்னும் பெயரினையுடையவனும் தனதன்
ருழ அம்பரத்து உளேன - குபேரன் ஆண்டுவரும் அளகாபுரியில் உள்ளவனுமாகிய
நான், இம்பா உற்று இது எய்தினேன் - இவவுலகத்து வந்தது இந்நிலையை யடைந்

குறிப்பு —வில - கோதண்டம், வெம்மையை நீரேகண்டி அனுபவித்தானாக
வின 'வெம்புவிற்றைவீர' என்றான தனதன் சம்பந்தையுடையவன் என்பது பொ
ருள பெயர் - பேரென் மருஉ ஆயிற்று. அம்பரம்-ஆகாயம், இங்கே அளகையைக்
குறித்து நின்றது. (சுரு)

ஆட ரம்பை நீடரங்
கூடு நின்று பாடலா
வூடு வந்து கூடவிக்
கூடு வந்து கூடினேன்

இ - ன். ஆடு அரம்பை - நித்தனஞ்செய்யும் அரம்பையென்னுந் தெய்வப்
பெண், நீடு அரங்கு ஊடு - நீண்ட நடனசபையில், நின்று பாடலால் - நின்றுபாடி
தலினாலே, (ஆனந்தபரவசனம்), ஊடு உவந்து கூட - ஊட்டிலிருப்பி (அவரோப)
புணராததனால், இவ்விவந்து கூடினேன் - இவ்விராகத்தசீரத்தில வந்து சேர்ந்த
னன்.

குறிப்பு - 'ஆடரம்பைபாடலால்' என்றதனால், ஆட்டத்தோடுகூடிய பாட்டுப்
பாடினானெனக் கூடுதல் கூடுதலுக்கு அவ்வாய் அதனைச் சிறப்பித்தலின் ஊடுவந்
தகூட என்பபட்டது ஊடு முதனிலைதொழிற்பெயர் முன்னைய 'ஊடு' ஏழனு
ருபு. "ஊடுதல் காமத்திறவின்ப மதற்கின்பங், கூடி முயங்கப்பெறின" என்றா
நாயனரும் கூடு - இது பறவைகளைவந்து கூடுகின்ற கூட்டிற்குத் தொழிலாகுபெ
யராயப் பின் அத்போன்ற மக்களுடம்பை உவமையாகுபெயராய் யுணர்த்திற்று.
"கூடுவிட்டது, கவிதான் போயினபின் பாரே யறுப்பிப்பார்", என்றா டூவைய
யாரும். (சுரு)

கரக்க வந்த காமநோய்
யுரக்க வந்த தோமின
லிரக்க மினறி யெவ்ன
னரக்கன் மைந்த குயினேன்.

இ - ன். கரக்கவந்த காமநோய் - (நல்லறிவை) மறைக்குமபடி உண்டான
காமப்பிணியானது, தூக்க - தொடாந்ததனால், வந்த தோமினல் - வந்த குற்றம்
தினாலே, (அக்குபேரன்), இரக்கம் இன்றி - (சிறிதும்) கருணையிலாமல், ஏவி
னான் - (என்னை அரக்கனாகுமபடி) சபித்தான், (அச்சாபத்தினால்), அரக்கன் மைந்
தன் ஆயினேன் - இரக்கத் தகனாகப்பிறந்தேன்.

குறிப்பு —கரக்க, தூக்க என்னும் செயவெனெச்சங்கன் முறையே காரியப்
பொருளிலும் காரணப் பொருளிலும் வந்தன. தானசோந்த விடத்தே மிக வந்து
தந்தை யுண்டாக்குதலால் காமத்தை கோய என்னுள். தோம் - குற்றம். (சுரு)

அன்ன யகக னுதியா
யினன நீரு மீகையா
னினன தாளி னீங்குமென
றுனனு மெறகு ணாததினான்.

இ - ன். ஆதியாய - முதன்மையானவனே! இன்னல தீரும் ஈகையான் - (வறுமைத்) துன்பநீருகற்றுக காரணமான கொடையினையுடையவனாகிய, அன்ன யககன் - அந்த யககன் [குபேரன்], உன்னும் ஏறகு - இச்சாபம் எவ்வாறு நீங்குமென்று நினைத்த வருநதுகின்ற எனக்கு, நின்னதாளின் நீங்கும் என்று - உனது திருவடிகளின் பரிசுத்தால நீங்கிவிடும் என்று, உணரத்தினான் - தெரியப்படுத்தினான்

குறிப்பு — யககன் - யககன் என்னும் வடசொற்றிரிப்பு நின்ன - ஆரம்பவெறுமை டலவின்பாற பெயருமாம் 'சுவவின்வவரும்' என்னும் வீதிப்படி 'எனக்கு' என நிற்கற்பாலது சாரியை பெருது 'ஊறகு' என நின்றது (சுசு)

வலஞ்செய திருத வானெலா
நலிஞ்சு தின்ன நாமவேல
பொலிஞ்சு வென்றி பூணுமக
கிலிஞ்சுன மைந்த னுயினேன்.

இ - ன் இந்தவான் எலாம் - இந்த வானுலகங்களெல்லாம், வலம்செய்து - சுற்றிவந்து, நலிஞ்சு தின்ன - (பல்லுயிரளையும்) வருத்தித்தின்னுமபடி, நாமவேல பொலிஞ்சு - அச்சத்தைச் செய்கின்ற வேலாயுதம் விளங்கிய, வென்றிபூணும் - வெற்றியைக்கொண்ட, அ கிலிஞ்சுன மைந்தன் ஆயினேன் - அப்படிப்பட்ட கிலிஞ்சுன என்னும் பெயரினையுடைய இராகக்கதனுக்கு மகஞ்சுப் பிறந்தேன்.

குறிப்பு — இனி, 'வானெலாம்' வலஞ்செய்து என்பதற்கு வானுலகத்தாரனை வரையும் வலாகாரஞ்செய்து எனவும் பொருளாகுறலாம். சாபம் நீங்குமாறு கூறிய அககுபேரனை 'வலஞ்செய்து' என்றலும் பொருந்தும். வான் - தேவராயின் ஆகுபெயரெனக் நாம் - உரிசொல்லடியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம், அகரம் சாரியை யாகவுமாம் "பேராமுருமென வருஉங்கிளவி யாமுறை மூன்று மச்சப்பொருள்." என்னும் தொல்காப்பிய வரியியற் குத்திரத்தால் 'நாம்' அச்சப்பொருள் பங்கதுவருதலையறிச் நாமம், வேல எனக் கண்ணழிவுசெய்து பெருமைபொருந்திய வேல என்றரைத்தலுமாம். நலிஞ்சு, பொலிஞ்சு நலிந்த, பொலிந்த என்பவற்றின் போலிகள். (சுஎ)

அன்று மூல மாதியா
யினறு காறு மேழையே
னன்று தீது நாடேலென
றின்று தீய தேடினேன்.

இ - ஆதியாய் - முதல்கனே! ஏழையேன-அறிவில்லாத யான், அன்று மூலம்-அந்நான் முதலாக, இன்றுகாறும் - இந்நாளவரையிலும், நன்றுதீது நாடேலென - நன்மைதிமைகளை ஆராயாதவனாய், தின்று - (அகப்பட்ட பிராணிகளை)பெல்லாக கொன்று தின்று, தீய தேடினேன் - தீவினைகளையே சம்பாதித்துக்கொண்டேன்.

குறிப்பு — ஏழைமை - இவகு அறியாமை “யாமுரைவழங்குமென்ப தேழைமைப் பால்தனறே” என்றா பின்னும். அறிவும் நலனுமாகிய செல்வத்தை யிழந்தானாகலின் தன்னை ‘ஏழை’ என்றான். ஏழை என்றதற்கேற்பத் தேடினேன் என்றதும் ஓர்நயம் (சுஅ)

தூண்ட நின்ற தொன்மைதான்
வேண்ட நின்ற வேதநூல்
பூண்ட நின்ற பொலவகொடா
மண்ட வின்று தேறினேன்.

இ - ன் தூண்டநின்ற - (எனனை) நன்னெறிச் செலுத்தநின்ற, தொன்மை - (எனது) பழைமையான நலவினையால், வேண்ட - (யான் உன்னே) துதிக்கும்படி, நின்ற - (என முன்னேவந்தது) நின்ற, வேதநூல்பூண்ட நின்ற பொலவ கொள்தான் - வேதசாஸ்திரங்களை யணியாகக்கொண்ட நின்றது அழகிய திருவழகனை, தீண்ட - அடைந் துய்யும்படி, இன்று தேறினேன் - இப்பொழுது அறிந்தேன்

குறிப்பு — இனி ‘தூண்டநின்ற தொன்மைதான், வேண்டநின்ற’ என்பதற்கு, தன்னை ஒதியுணர்ந்தவாக்கு நலவிறிவைத் தூண்மேம்படி நின்றனவும், பழைமையாகத்தான் எல்லாராலும் வேண்டப்பட்டி இன்றியமையாத நின்றனவுமாகிய வேதங்கள் எனவும், ‘தீண்ட’ என்பதனோடியைய முன்னே செய்துநின்ற பழையமாகிய எனது நலவினையான் தூண்டியதனால் எனவும் பொருள்கொடல் ஏற்குமெனக் வேதநூல் - வேதமாகிய தூல் என்ப பண்புத்தொகையாகவேனும், வேதமும் தூலும் என உமமைத்தொகையாகவேனும் கொள்ளலாம். பொன் இவகே அதனாலாகிய கழலுக்கு ஆகுபெயர் பொலிவைக் கொண்டதான் எனினு மமையும். தொன்மை - ஆகுபெயர். (சுசு)

தெறுத்தது வந்த தீதெலா
மறுத்த வுனனை யாதனே
னொறுத்த தன்மை யூழியாய்
பொறுத்தி யென்று போயினுன.

இ - ன ஊழியாய - முதல்வனை! தெறுத்ததுவந்த - (உயிர்களை) அழித்ததுவந்த, தீது எல்லாம் - (என்னுடைய) பாவமனைத்தும், அறுத்த உனனை - நீக்கியருளிய உனனை, ஆதனேன் - அறிவிலியாகிய யான், ஒறுத்த தன்மை - வருத்திய அபராதத்தை, பொறுத்தி என்று - பொறுத்தருளவாயென்று பிரார்த்தித்து, போயினுன - (தன் உலகஞ்) சென்றான்

குறிப்பு — என்னை யழித்தது என்பால் வந்த தீமையைப் போக்கிய வுன்னையென்றும் கொள்ளலாம் தீதெலாம் - ஒருமைப் பன்மைமயக்கம். (எ௦)

தேவு காதல சீரியோ
னாவி போயி னானொபு
பூவு லாவு பூவையோ
டேவ லாரு மேகினா.

இ - ள், தேவுகாதல சீரியோன் - தேவர்களை வருத்ததுலையே மேனமையாகக் கொண்ட விராதராக்ஷன், ஆவிபோயினான் என - உயிரீகங்கினான் என்று, பூ உலாவு பூவையோடு - அழகுபொருந்திய சீதரபிராட்டியோடு, வலலாரும் - அம் பெயவதில் வலலவாகளாகிய ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரும், வகினா - (அப்பாற) செனாராகள்.

குறிப்பு —தேவு - 'தேவன்' என்னும் வடசொற்றிரிப்பு. 'தேவுகாதல சீரியோன்' என்பதற்குத் தெய்வபத்தி சிறந்தவனாகிய அவ்வியக்கன் எனவுக கொள்ளலாம். 'பூவுலாவு பூவை' என்பதற்குத் தாமரைமல்லில் வசிக்கின்ற பிராட்டி. எனவும், மலரையொத்த மெனமையினையுடைய பிராட்டி எனவும், பூமியி லுலாவுகின்ற கிளி (அன்றி நாகணவாயப்பறவை) எனவும் கூறுதல கொள்ளத்தக்கதே வல்லாளர்: மிக்க வலியுடையாரும். வலிய விராதனையுங் கொன்றமையால் இங்ஙனம் கூறி ஞாமெனக் ஏ-மிருதி "ஏ பெற்றாரும்" என்பது தோல்காப்பியம், "உரிச்சொன் மருங்கினு முரியவையுரிய" என்பவாகுலின் 'ஏ' எனது முரிச்சொல் ஒன்றனை விசேடித்தலவது வாராமை யறிக இனி, தந்தைதாயா வலைக்கொண்டவரெனவும், சகலலோகங்களையும் வலலகொண்டவரெனவும் பொருள்கொள்ளலுங் கூடும், வருத்ததல் என்னும் பொருளில் 'காதல்' தொழிற்பெயர். (எக)

கைகொள கால வேலினா
மெய்கொள வேத மெயயாவாழ்
மொய்கொள சோலை முனனிநா
வைக முனும் வைகினா.

இ - ள் கைகொள - கையிலேந்திய, காலவேலினா - (பகைவர்க்கு) யமன போன்ற வேலாயுத்ததையுடையவராகிய ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள், மெய கொள வேதம் மெயயா - மெய்யமையாகிய வேதங்களுையே வழவாகவுடைய முனிவர்கள், வாழ் வசிக்கின்ற, மொய்கொளசோலை - நெருங்கியசோலையை, முனனிநா - அடைந்தவர்களாகி, வைகல்தானும் - பகலமுழுவதும், வைகினா - (அங்கே) தங்கினார்கள்.

குறிப்பு —“கைகண்டமருந்து” என்பதுபோல வெற்றிகருதிக் 'கைகொள கால வேல்' என்றா. காலனவாயப் பட்டார மீளாவாறுபோல வேலனவாயப்பட்டாரும் மீளா என்பது கருத்து காலன் - காலக்கடவுள். (எஉ)

முதலாவது: விராதன் வதைப்படலம்

முற்றிறறு

இரண்டாவது : சரபங்கர் பிறப்புநீங்கு படலம்.

குரவங்குவி கோங்கலா கொம்பினோடு
மரவங்க னுறும்பொழு தேகினாரா
சரவங்க னிருந்து தவங்கருது
மரவங்கிளா கோங்கொளிர வாசவனம்.

இ - ள் இரவு - அனறையிரத்திரியானது, உறும்பொழுது - வருங்காலத் தில, (பூராமலகதமுணாக்), குரவம் - குராவருமபும, குவிகோங்கு - குவிகத் கோங்கருமபும, அலாகொம்பினோடு - (குடி) மலரபபெற்ற பூகசொம்புபோன்ற சீதாபிராட்டியுடனே, அவகண் - அவவிடத்தினின்றும், சரவங்கன இருந்து தவம் கருதும் - சரவங்கருணை மலரா முனிவா (நெடுங்காலமாக) இருந்த தவத்தைச் செய்கின்ற, மரவம் கிளா கோங்கு ஒளிர் வாசவனம் - குங்குமமரங்கனும் உயர்ந்த வளந் திருக்கிற கோங்குமரங்கனும் (கிறைந்த) விளங்காநின்ற வாசனையுடைய ஆசிரமத்திற்கு, வகினா - சென்றாகண்

குறிப்பு — குரவம், கோங்கு - முதலாகுபெயர்கள் குரவம் குருக்கத்தியும் கோங்கு மந்தாரையுமாம் சரவங்கன் - சரபங்கருணைபது, “கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடும்” என்பவாக்வின இருந்து என்பதற்கு நெடுநாளாக இருந்து என்பபொருள் கோடலமையுமாறு “என அருந்தவமோ கற்பம் பல சென்றது” என்ப பின்னுங் கூறுமாற்று னிஃதேற்புடைத்தே புலன்களைத் தயக்கச்செய்யும் முயற்சியாத லின் ‘தவம்’ என்பது இது தபஸ் எனனும் வடசொல், வாசவனம் - வசிப்பதற்கு யோக்கியமானவன்முமாம். (5)

செவவேலவா சென்றனா சேரலுறு
மவவேலையி லெய்தின னுயிரமார
தவவாநிர வும்பொலி தாமரையின்
வெவவேறலா கண்ணினன் விண்ணவா கோன்

இ - ள். செவவேலவா - சிறந்த வேலினையுடைய பூராமலகதமுணாக், சென்றனா சேரல் உறும் - (அமுமுனிவா ஆசிரமத்திற்குச்) சென்று சோகின்ற, அவேலையின் - அந்தச் சமையதில, இரவும் தவவாது பொலி தாமரையின் - இராப் போதிலுங் குவியாது மலர்ந்த விளங்குகின்ற செந்தாமரை மலர்களைப்போல, வெவவேறு அலா - தனித்தனியே விளங்குகின்ற, ஆயிரம் ஆம் கண்ணினன் - ஆயிரங்கண்களையுடையவனாகிய, விண்ணவா கோன் - தேவேந்திரன், எய்தினன் - (அங்கே) வந்திருந்தான்.

குறிப்பு — பகைவரது அரத்தந்தோயந்த வேவென்பார செவவேலென்றார். செம்மை - கூடாமையுமாம். சென்றனா - முற்றெச்சம் இரத்திரன் சரீரத்திலுள்ள ஆயிரங்கண்களும் ஆயிரக் தாமரைபோல விளங்குதலின் ‘தாமரையின் வெவவேற லா கண்ணினன்’ என்றார். தாமரையின் - இன் உவமப்பொருள், இமையாத கண் களாதலால் குவிவாத தாமரை உவமை கூறப்பட்டது. ‘இரவும்பொலி தாமரை யின்’ என்றது இவ்வொருருவமும். (௨)

அன்னசெலவிற படிமே லயலசூழ
பொன்னிறபொலி வாரணி பூனொளிமேன
மின்னிறசெறி கறறை விரிந்தனபோற
பின்னிச்சுடரும் பிறழ்பே ரொளியான்.

இ - ன். படிமேல அயலசூழ - பூமியின் மேற்பக்கத்திற சூழந்த, அன்னம் செலவின் - அன்னத்தின் நடையினையுடைய பொன்னின் பொலிவா அணி - திருமகன்போல விளங்குகின்ற தெய்வப்பெண்கள் அணிந்தன, பூண் ஒளி - ஆபரணகாரத்தின், மேல மின்னின் செறிக்கறறை - ஆராயத்தில் மின்னல்களின் நெருங்கிய கூட்டமானவை, விரிந்தனபோல - பரவியனபோல, பின்னிச்சுடரும் - கலந்துவிளங்குகின்ற, பிறழ்போ ஒளியான் - மிகுந்த சிறந்த தேக்காந்தியையுடையவன்.

குறிப்பு - மேகத்தைச்சூழந்த மின்னல்கள் விளங்குவனபோலத் தன்னைச் சூழ்ந்து பெண்களின் ஆபரணகாரத்திவீச இந்நிறன் விளங்கினான் என்க இனி, தெய்வப்பெண்கள் தன்மீது அணிந்த ஆபரணகாரதியினும் மின்னலின்கூட்டம் பரவியதுபோலக் கலந்து விளங்குகின்ற தேக்காந்தியையுடையவன் என வேறுவகையானு முறைக்கப்படும் மேகம் இந்நிறனுக்கும் மின்னல் பூனொளிக்கும் உவமை. பூண்-பூண்படுவது செயப்படுபொருண்மையுணர்த்தும் விருதிபுணர்த்துகட்டது. ஆபரணத்திற்குக் காரணக்குறி.

(௧)

வானிறபொலி தோகையா கணமலரவன்
காரிறபடா கடகளி வண்டொடுநரா
மேனிகதிரு நாரதன் வீணையிசைந
தேனிறபொலி யுஞ்செவி வண்டுடையான்.

இ - ன். காமேனி - தனது கரிய உடம்பிலே, வானிறபொலிதோகையா - தெய்வலோகத்துப்பொருந்தி விளங்குகின்ற தெய்வமகளிரது, கணமலர வண்காளில் - கண்களாகிய வளப்பம்பொருந்திய புத்திரகாடில், படா - சூழ்ந்துமொய்க்கின்ற, கண்களிவண்டொடு - (தன்) கண்களாகிய களிக்கின்ற வண்டுக்கூட்டனே, திருநாரதன் வீணை இசை தேனின் - ஸ்ரீ நாரதமாமுனிவரது யாழினபாட்டாகிய தேனைப்பருகியதனால், பொலியும் செவ்வணிக் உடையான் - விளங்குகின்ற செவிகளாகிய வண்டுகளையும் உடையவன்,

குறிப்பு - தோகை மயிலின்வால், அது மயிலுக்குச்சினையாகுபெயராயப் பின் பெண்களுக்கு உவமையாகுபெயராயிற்று. மயில் - பெண்களுக்குச் சரயலில் உவமம். மலாததொகுதியை மலாக்கான் என்றா மலா - தாமரையும் குவியையுமாம் “பூங்குவளைக்காட டுடையேபோயினான்” என்றா புகழேந்திப்புலவரும். கார ஆகுபெயரெனின் மேகம்போன்ற மேனியென்க. நாரதன் என்பதற்கு ஆன்மஞானத்தைக் கொடுப்பவரெனவும், நாரகர்க்குள்ள ஒற்றுமையைக் கொடுப்பவா எனவும், நரஸ் மபந்தமான ஞானத்தைப் போக்குபவரெனவும் பலவகையாகப் பொருளுரைக்கப்படும். நாரதரது வீணை மஹதி என்பது. ஒரி எண்ணுப்பொருளது. வண்டிகண் மலாவனத்தின் மொய்த்தலபோலத் தன்னைச் சூழ்ந்துவராரின்ற பெண்களின் கண்களைத் தன்கண்களாற்பார்த்துக் களித்தும், வண்டுகள் தேனைப்பருகிக் களித்தல் போல ஸ்ரீநாரதரது வீணையிசையைக் காத்தாறேட்டி இன்பமுற்றும் இந்நிறன் வந்தான் என்பதாம்.

(௨)

அனையின்றுறை வையமபதொ டைமபதுதூல
வினையினறொகை வேளவிநி ரம்பியமா
முனைவனமுது தேவரின் மூவரலார
புனையும்முடி துன்றுபொ லங்கழலான.

இ - ன். அனையின துறை - அக்கினியினிடத்தே செய்யப்படுகின்ற, தூல் - சாஸ்திரத்திற் கூறப்பட்ட, வினையின தொகை - தொழில் வகைகளையுடைய, ஐம்பதொடு ஐம்பதுவேனவி - தூறு (அசுவமேத) யாகங்களை, நிரம்பிய மாமுனை வன் - குறைவற்ற முடித்த பெரியமுன்னவன், முததேவரின் மூவர அலார - பழையதேவர்களில் திரிமூர்த்திகளல்லாத மற்றைத் தேவர்கள், புனையும்முடி - தரித்துக்கொள்ளாநின்ற கிரீடங்கள், துன்று பொலம் கழலான - நெருங்குகின்ற பொன்னுலாகிய வீரக்கழலையுடையவன்

குறிப்பு — அனல் என்பது, ஏதுக்கோக்கி 'அனை' யெனத்திரிந்து நின்றது. "அனைவரு காண்கத் தமுதளாவிய - புனைவர வுயாவரு மூலவை போலகின்றார்" எனபா மேலும், துறை - ஏழ்ஹருபுமாம் தூறு அசுவமேதயாகஞ் செய்தவன் இந் திரபதம் பெறுகின்றானென்பது கொள்கையாதலின் 'ஐம்பதொடைமபது வேனவி நிரம்பிய முனைவன்' என்றார் இதனை 'சத்கருது' 'சதம்நய' 'சதமகன்' என வழங்கும் பெயர்களானறிக்க. தூல - உவமவாருபெயர் வினையின தொகையாவது - யாகத்திற்கு அங்கமான ஸோமபானம், பிரவாக்ஷிபம், அவயிருதம், முதலிய கிரியாபேதங்கள் யாகத்தில காரஹபத்யம், ஆகவநீயம், தக்ஷிணாக்ஷீயம், எனும் மூலகை அக்கநீயம் உண்மையான 'அனையின துறை' என்பதற்கு அக்கியின் வகைகள் எனவும் பொருள்கொள்ளலாம் முனைவன் - முன்னவன் இவ்வனம் வருதலை "வினையி னீங்கி விளங்கிய வறிவின் - முனைவன் கண்டது முதலூராகும்" எனனுமிடத்துவ காண்க மூவர - பிரமவிஷ்ணு நுத்திரர்கள், இது தொகைக்குறிப்பு. (௫)

செமமாமல ராணிகா தேவியொடும்
முமமாமத வெண்ணிற முன்னுயாதாள
வெமமாயிசை யானவிரி வெள்ளிவிளங்
கமமாமலை யண்ணலையே யனையான.

இ - ன். செமமாமலரான சிகா - சிவந்த பெரியதாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற திருமகளைப்போன்ற, தேவியொடும் - தனது மனைவியாகிய சசிதேவியுடன், முமமாமதம் - மிகுந்த மூன்றாமதங்களையும், வெனநிறம் - வெள்ளைநிறத்தையும், முன் உயாதாள - முன்னேயுயாத முன்னகாலங்களையும், வெம் - வெப்பத்தையு முடைய, மாமிசையான - ஐராவத்ததினமேல் ஏறிவருகின்றவன், 'அவ்யானையின மீதிருக்கையில்' விரி - ஒளிவீசாநின்ற, வெள்ளிவிளங்கு - வெள்ளிமயமாயப் பிரகாசிக்கின்ற, அமாமலை - அநதப் பெரிய (கைலாய) மலைமேல், அண்ணலையே - (உமாதேவியோடு வீற்றிருக்கின்ற) சிவபிரானையே, அனையான - ஒத்திருப்பவனுயினான்.

குறிப்பு — அழகின் மிகுதி குறிக்கத் திருமகளை உவமவகையினால். "உயர்தினையிடத்து விரிந்ததொட்கும்" எனனும் விதியால் 'மலரான' என்பதன்கண் 'ஐ' யுருபு தொக்கது முமமதமாவன் - காண்மதம், கபோலமதம், பீஜமதம் என்பன. யானைமதம் கொண்டிருக்கும்போது அதன் உடல் வெப்பமாயிருக்குமாதலால் 'வெமம்' என்றார். இனி, வெம்மை - கொடுமையும், அழகுமாம். அண்ணல் பெருமை யிற் சிறந்தோன். (க)

தானின்றய னின்றொளிர் தணகதிரோன்
யானின்றதெ னென்றொளி யெஞ்சிடமா
வானின்ற பெருமபதம் வந்துருவாய்
மேனின்றென நின்றொளிர் வெண்குடையான்.

இ - ள் அயலரின்று ஒளிர் - வெளியிடங்களிற் சென்று விளங்குகின்ற, தணகதிரோன் - சித்திரணஞ் சந்திரன், யான் இன்று நின்றது என என்று - யான் இப்பொழுது (இவ்வுலகிற்பிரகாசித்து) நிற்பதனால் (பயன்) யாது என்று, ஒளி எஞ்சிட - ஒளிமழங்கிப்போம்படி, மாவான் நின்ற பெரும பதம் உருவாய் வந்து - பெரிய ஆகாயத்தின்கண்ணுள்ள சுவாகநதானே குடையின் வடிவமெடுத்தவந்து, மேலின்றென - தன்மேற் கவிந்துநின்றாற்போல, நின்ற ஒளிர் வெண்குடையான் - பொருந்தி விளங்குகின்ற வெள்ளைக்குடையையுடைவன

குறிப்பு — சந்திரனது தன்மையினும் ஒளியினும் இரத்திரனது குடையின் தன்மையும் ஒளியும் மிக்கனவாதலின் ‘தணகதிரோன் ஒளி எஞ்சிட’ என்றா பதம் - பதவி வெண்குடை: இயைபுநீக்கியு விசேடணம், வடநூலார் அயோகவயவச சேதமென்பர்.

(வ)

திசைகடடிய மால்கரி தெட்டமதப
பசைகடடின கிடடின பறபலபோ
விசைகடடழி தானவா விட்டவாபே
ரிசைகடடிய வொத்திவா சாமரையான்.

இ - ன். திசைகடடிய - திசைகளிற் கட்டப்பட்ட, மால்கரி - பெரியயானைகளின், தெட்ட மதம் பசைகடடின - தெளிவான மதப்பசையாற் கட்டப்பட்டனவாய், கிடடின - ஒன்றையொன்று நெருங்கினவாய், பலபலபோ - பலபலயுத்தனகளில், விசைகடடு அழி - (தத்தம்) வன்மையும் உறுதியும் அழிந்து, விட்டவா தானவா - (தத்தம் குடை கொடி கீர்த்தி முதலியவற்றைப்) போகவிட்டுப் போனவாகளான அசுரரது, போ இசை கடடிய ஒத்து - மிக்க கீர்த்தியைப்பிடித்துச் சோத்துக் கடடியவற்றைப்போன்று, இவா சாமரையான் - விளங்குகின்ற சாமரையையுடையவன்

குறிப்பு — கீர்த்தியை வெண்மைநிறமுடையதாகக் கூறுதல மரபாதலின் போரின தோற்றுப்போன அசுரரது கீர்த்தியைப் பிடித்துக் கட்டியதையொத்தததோன்றின் வெண்சாமரைகளென்றா. தானவர் தது என்பவன் வயிறுப்பிறந்தவா. சாமரை - சாமரமென்னும் மானின்வாலின் மயிராற் கட்டப்பட்டதொரு இராஜசிறகம். “தொடர் விறுதி தம்முற றுமவரின், லக்ரம நகரவொற் றுகண் ழுரித்தே” என்பதனாற் பறபலபோ என்றா,

(அ)

தீரவிறநிரி செங்கதிரா தங்குவதோ
ஞ்ஞற தென்பபொலி யொணமுடியான்
போவித்தக னேயி பொறுத்தவனமா
மாவிற்நிரு விற்பொலி மாலையினுன்.

இ - ள். ஓர் ஊர் உற்றது - ஒப்பற்ற ஊர்கோளை யுடையதான, தீரவு இவ் திரி செங்கதிரி - ஒழிவில்லாது திரிகின்ற சிவந்த கிரணங்களையுடைய சூரியன்,

தங்குவது என - வந்த தங்கியதுபோல, பொலி - விளங்குகின்ற, ஒண்முடியான் - ஒளியி றீட்டதையுடையவன்; போலித்தகன் - யுத்தத்தில் மிக வலலமை யுடையவன், கேமிபொறுத்தவன் - திருவாழியேந்தியருளிய திருமாலினது, மாமாவில - விசாலமான திருமார்பில் வீற்றிருக்கின்ற, திருவின் - திருமகளைப்போல, பொலி - விளங்குகின்ற, மாலையினுள் - இரத்தின ஆபரணத்தையுடையவன்.

குறிப்பு — திர ஆகுபெயர் செங்கதிர் - பண்புத்தொகை, அன்மொழியென பது மொன்று எப்பொழுதும் திரிந்துகொண்டிருப்பதனால் 'தோவிறநிரி செங்கதிர்' என்றார். போலித்தகனாகிய கேமிபொறுத்தவன் என்றலுமொன்று இனி, 'செங்க திரீதங்குவதோ ஊர்' என்பதற்கு, செங்கதிர் தங்குவதாகிய ஓர் ஊரென, சூரிய லோகமுமாம், கேமி - சுதாசனம் மாவீறி நிருவீறிபொலிமாலையினுள் என்பதற்கு மாப்பிலே திருவோடி விளங்குகின்ற வன்மாலையோன்ற பாரிஜாத மாலையையுடையானெனினுமடையும் (சு)

செற்றிககதி நிற்பொலி செமமணியின்
கற்றைச்சுடர் விடெடரி கஞ்சுகியான
வெற்றித்திரு வினசுளிர வெண்ணைகைபோற
சுற்றிக்கிள ருஞ்சுடர் தோளவளையான.

இ - ள் செற்றி - பதிக்கப்பட்டி, சதிரின்பொலி - சூரியனபோல விளங்குகின்ற, செமமணியின் சுடர் கற்றை சிவந்த இரத்தினங்களினது ஒளியின்கூட்டம், விடெடரி - விடெட விளங்குகின்ற, கஞ்சுகியான - சுவசத்தையுடையவன், வெற்றி திருவின் - ஜயலக்குமியினது, குளிரவெள்ளைபோல - குளிரந்த வெள்ளிய புன சிரிப்புபோல, சுற்றி கின்றும் - சூழ்ந்து விளங்குகின்ற, சுடர்தோள வளையான - பிரகாசிக்கின்ற வாகுவலயத்தையுடையவன்

குறிப்பு — செற்றி - செயப்பாட்டுவீனை செயவீனைபோல வந்தது. 'கஞ்சுகம்' என்னும் வட்சொல கஞ்சுகி எனத் திரிந்தது, புவனம் - புவனி என்பதுபோல, கஞ்சுகி - வீராமெய்க்குக் காவலாக அணியும் சுவசம். மேல, 'சுனைக்கடிய' என்ற ஹ சவியால் புகழை விளக்கியவா அடைவே வெற்றியையும் விளக்குவான் இக் கவியில் ஜயத்தின் நிழலாகிய செமமையைக் கூறினா ஜயலக்ஷமி தங்கியிருக்கு மிடம் வீரரது புயமாகவின் அகளுளவளையின் சுடருக்கு வெற்றித்திருவின் நகை யுகமிகப்பட்டது வளை - வீனைமுதற் பொருள்வகுதி புணர்த்துக்கெட்ட பெயர் (சு)

பல்லாயிர மாமணி பாடமுற்றுச்
தொல்லாரணி காலசுட ரினொருகைதா
மெல்லாமுட னாயெழ லானயலே
விலலாலொளிர் மேக மென்பபொலிவான்

இ - ள். பல ஆயிரம் மாமணிபாடம் உறம் - அநேகவாயிரம் சிறந்த இரத்தினங்கள் ஜோலிக்கின்ற, தொல் ஆர் அணி கால சுடரின் தொகை எல்லாம் பழமையாகவுள்ள ஆபரணங்கள் வீசுகின்ற காரதியின் கூட்டம் எல்லாம், உடன ஆய் அயலே ஏழலான் - ஒன்றுசேர்ந்த வெளியே பிரகாசித்தலான், விலலால் ஒளிர் மேகம் என பொலிவான் - இரத்திரவிலலொடி விளங்குகின்ற காளமேகம்போல விளங்குபவன்

குறிப்பு:—கரிய நிறமுடையவளுதலால் இந்நிறனுக்கு மேகமும், நவமணிகளிறைத்தபு பலநிறங்களு முடைமையால் ஆபரணங்களுக்கு இந்நிறத்தாலும் உவமைகூறப்பட்டது “தகடுபடுசெம்பொ நவமணிசூயின்ற தொடியணியணிந்து ககனவிவிடு நீலவெறபொத்திருந்தன” என்றா பிறரும். ‘பாடமுறுந தொல்லாரணி’ என்றதனால் மணிகள் தாமொளி விடுதற்குரிய காலமாகிய மாலே ஈண்டே குறிப்பா ணுணாததப்பட்டது வில்லாலொளிர் என்பதில் ‘ஆல்’ உருபு உடனிசூழ்ச்சிப் பொருளது. (4க)

மாணவுல கந்தனின் மனறலபொருந்
தேனறு நலஞ்செறி தொங்கலினு
மீனோடு கடுததுபா வெனறியவாம
வாளுடியா கண்ணெனும் வாளுடையான்.

இ - ள். மாணு உலகம் தனில - (ஒன்றோடொன்று) ஒத்திராத (எல்லா) வுலகங்களிலும் (செல்லுமபடி), மனறல பொரும - வாசனைவீச்சுகின்ற, தேனகாறு - தேன பெருகுகின்ற, நலம் செறி தொங்கலினு - அழகுமிருந்த பூமாலையையுடையவன், மீனோடு கடுதது - (கெண்டையெனலும்) மீனையொத்தது, உயாவென்றிய ஆம் - மிக்க ஜபத்தையுடையனவாகிய, வாளுடியா கண் எனும் - தேவலோகத்து மகளிரது கண்களென்று கூறுகின்ற, வாள் உடையான் - வாளாயுத்தையுடையவன்

குறிப்பு — மாணு உலகம் - தனக்கோரொப்பிலாத வுலகமுமாம். தொங்கல - தொங்குவது, தொழிலாகுபெயர் ‘மீனோடு கடுதது’ என்பதற்கு மீனோடுசினாது என்றுரைப்பினு மமையும் பிறரைத்தம் வலைக்கடப்பிப்பதன்றித்தா மொருவாவலைக்கடப்படாமையால், அங்ஙனம் வலைப்படும மீனோடு சினந்து எனக் கூற்றினானே. வெற்றி - இலக்காற்றைத் தமவயப்படுத்தல வென்றி + அவரம் என்பிரித்து வெற்றியையே கருதுகின்ற என வானோடுகூட்டலுமாம் வாளுடியா - வாளுடா என்பதன் பெண்பால் தெய்வமகளிரனைவரும் இந்நிறன் பேரழகையே பார்த்துக்கொணர்வருதலால் ‘வாளுடியா கண்ணெனும் வாளுடையான்’ என்றா இனி வாளுடியா கண்ணென உவமைகூறத்தக்க உடைவாழைத் தன்னிடையி லுடையானெனினும் பொருத்தம் (4உ)

வெலவானசை யாலவிசை யாலவிடுநா
வெலவானசுடா மாலே யிராவண்ணமே
வெலவாலு மறாத நிறம்பிறழா
வலவாயமடி யாவயி ரப்படையான்

இ - ள். வெ வான சுடாமாலே இராவண்ணமேல - சூரியனையொத்த மிக்க ஒளியையுடைய மாலையணிந்த இராவண்ணமேல, வெலவான நகையால் (அவனை) வெலவவேண்டுமெனும் விருப்பத்தால், விசையால் விடுதாள் - வேகத்தோடு பிரயோகித்தபொழுதும், வெலவாலும் அறாத - வெலவின றுணியளவாயினும் ஓடியாத, நிறம் பிறழா - ஒளிமாறாத, வலவாய மடியா - (தனது) வலியுதனியும் மடங்காத, வயிரப்படையான் - வச்சிராயுத்தையுடையவன்.

குறிப்பு:—வெலவான - வானீற்றுவினையெச்சம். இதனை ஆசிரியர் சேனுவரையர் ஆன்றறு வினையெச்சமென்பா. தொழிற்பெயரென லுமாம். ‘வெல்வானசை

யால்' என்றமையால் வெல்லக்கூடாமை விளங்கிறது. இராவணன் என்பது கதறு கின்றவனெனவுங் கதறச்செய்கின்றவனெனவும் பொருளபடும் 'ரணவதி' 'ராவைதி' என்பன இவற்றின் பகுதிகள், இராவணன் என்பது 'வைச்சிரவணன்' என்பதன் றிரிபென்பது மகாகாவிய வுரையாசிரியராகிய மல்லிநாதஸூத்ரி "ஸூநிவிஷ்டம் ஹிதம் வாச்யம் உத்தவந்தம் விபிஷ்டனம், அபரவீதபருஷமகச்யம் ராவணஃ கால சோதிஃ"||. என்னும் யுத்தகாண்ட சுலோகத்தில் 'ராவணஃ காலசோதிஃ' என்பதற் குப் பேரியவாச்சான்பிள்ளை செய்தருளிய வியாக்கியானததைக் கண்டறிக்க 'நெல வால்'—ஒரு சிறியவனவுக்கு வந்தது. அருத் பிறழாத மடியாத படைவெகை கூட்டுக (கங)

நினரூனெதிர நின்ற நெடுந்தவனுஞ்
செனரூனெதிர கொண்டு சிறப்பமையா
வெனரூனிவ னெயநிய வாறெனலும்
பொனரூத பொலங்கழ லோனபுகழும்

இ - ள் (இதமகையதே வேந்திரன்), எதிர நினரூன-(சரபங்கரா-சிரமங்குறங்கி அவர்) எதிரேநின்றான், நின்ற நெடுந்தவனும் - (அங்கு) நின்ற மிக்க தவத்தினை யுடைய அச்சரங்கரும், (இந்திரனைக்கண்ணி), எதிரகொண்டு செனரூன - (அவனை) எதிரகொண்டுபோய், சிறப்பு அமையா - சிறப்பான மரியாதைகளைச் செய்து, இராவணன் எய்திய ஆறு - (ஈ) இப்பருவந்தான் காரணம், என் - என்னே? என்னும் - என்று வினாவிய பாலில், பொனரூத பொலங்கழலோன் - அழியாத பொறக்கழலையுடைய அவவிந்திரன், புகழும் - சொல்வாரூயினான்

குறிப்பு—நின்ற தவம் என இயைபாது முழுந்ததவமெனலுமாம் தவமன்றோடு நின்றவிட்டதாகலானும், பின்னும் செய்து பெறும்பேறேற்றெனநின்றாகலானும் இவ்வாறு கூறினாரெனக். செனரூன - முற்றெச்சு, இனி, மையா! இவன் சிறப்ப எய்தியவாறென்னெனலும் என மாட்டியுரைத்த - மேகவாகன! இவ்வாச்சிரமஞ் சிறக்கும்படியாய் வந்த காரணமென வெனலுமென வுரைத்தலுபகூடும், பொனரூதவென்பது இந்திரனே விசேடமுமாம் தான் - அகை. (கச)

நினனூலிய னீதி நெடுந்தவநின்
றெனனூனும் விளம்பரி தெனறுணாவா
னநானமுத நின்னை யழைத்தனனூ
பொன்னாசடை மாதவ போதுநியால்

இ - ன் பொன ஆர சடை மாதவ - பொன்னிறம்வாய்கக் சடையையுடைய சிறந்த தவத்தினையுடையவரே! நினனூல இயல் நீதி நெடுந்தவம் - நுமமாத் செய யப்பட்ட நீதிதவரூத சிறந்ததவமானது, இன்று - இப்பொழுது, என்னனும் விள ம்ப அரிது - என்னாலும் சொல்லறச்சுருமையானது, என்று உணர்வான் அநானமு கன் - என்று அறிப்பவருகிய அந்தப் பிரமதேவன், நின்னை அழைத்தனன் - நும மைத (சன்னுலகத்துக்கு வருமபடி) கட்டளையிட்டான், ஆல ஆதலால், போ துதி - (ஈ) வருவீராக.

சதாவேதகனையு மோதியுணராத அச்சதாமுகப்பிரமனுஞ் சொல்லுதற்கரிதெ ன்பதாம் என்னனும்—வெவ்வுவெவ்வு முரைக்கலாம் "என்னனும் மொன்றுதன கையுறப்பெற்றக்கால்" என்றா நூலடியாரினும், இனி, (இந்திரன்) என்னனும் புகழ் சற்கரிதெனது சொல்லி முக்காலத்தை யு முணராத அநானமுக்கென வுரைத்தலு

மமையும். வியாகரணத்திறுன உலவவனுயிருந்தம் உரைப்பரிது என்றான் எனக.
“இந்திரமுகம் புகழுவரிதே” என்றா சிந்தாமணியிலும். விளம்பரிது: வினையெச்ச
வீற்றகரந்தொக்கது விளம்பு அரிது என்பபிரித்து விளம்புதற்கரிது என முதனி
லைத்தொழிற்பெயராகக் கோடலுமாம். ஆல் இரண்டனுள் முன்னையது ஆதலால்
என்பதன் விகாரம் பின்னையது ஈற்றதை (௧௬)

எந்தாயுல கியாவையு மெவவுயிருந்
தந்தானுறை யுந்நெறி தந்தனன
னந்தாத பெருந்தவ நாடாநீ
வந்தாடெளி னினனெதி ரேவருவான்.

இ - ள் எந்தாய - பெரியவரே! நந்தாத பெருந்தவ - செடாத மிகத் தவத்தி
னையுடையவரே! உலகுயாவையும் எ உயிரும தந்தான் - உலகங்களனைத்தையும்
உபிரஸைத்தையும் படைத்தவனாகிய பிரமதேவன், உறையும் நெறி - வசிக்கின்ற
(தன்) உலகத்தை [பிரமலோகத்தை], தந்தனன் - (உமக்குக்) கொடுத்தான், ஆல -
ஆகையால், நாடு அது - அந்தாடமுதகு, நீ வந்தாய் என்ன-நீர் வந்தீராயின், (அவன்)
கின் பதிரேவருவான் - (நம்மை அழைத்தற்கு) எதிரொண்டு வருவான்

குறிப்பு - இந்திரன் முனிவரை ‘எந்தாய’ என்றது சிறப்பினால் வந்த வழுவ
மைதி நாடது அத பகுதிப்பொருளவிகுதி. பெருந்தவநாடு - பெரிய தவத்தால்
டையப்படு நாடு எனலுமாம் வந்தாய் இயல்பினால்வந்த காலமுடிவமைதி (௧௭)

எல்லாவுல கிறகு முபாந்தமையான்
சொல்லாவகை நியுபா தொனமையையா
னல்லாயுடனே நடநீ யெனலு
மல்லெனென வாலறிவா னறைவான்.

இ - ள் நல்லாய - சிறந்த சுவத்தையுடையவரே! (அபிரமலோகம்), எல்
லா உலகிற்கும் உயாந்தமை - எல்லாவில்க்களினுஞ் சிறந்திருந்தலை, யான் சொல்
லாவகை - யான் சொல்லாமலே, நீ - நீர், உணாதொனமையை - அறிக்கின்ற பழ
மையுடையராயிருக்கின்றீர், ஆல - ஆதலால், நீ உடனே நட - நீர் உடனே வரு
வீராக, எனலும் - என்று (இந்திரன்) சொன்னவளவில், வால் அறிவான் - சிறந்த
தத்துவஞானமுடைய அச்சரபங்கர், அல்லென என - (யான்) அங்குவரேன என்று,
அறைவான் - சொல்லுவார்.

குறிப்பு - இனி, இச்செய்யுளின் முதலிரண்டிற்கு (அபிரமலோகம்)
எல்லாவில்க்கினும் மேம்பாடு விளங்குகின்றதனாலும், நீர் பிறருணாததாமலே
முற்றக்கற்ற பெரியவராயிருக்கின்றதனாலு மென்பபொருள் செய்யலாம் ‘நல்லா
ளுடனே’ எனனும் பாடத்திற்கு நலமுடைய கின் மனைவியுடனே என்பபொருளு
ரைத்துக்கொள்க. வால் - ஆயமை. வாலறிவான் - ஆய அறிவுகொண்டு என்னு
ரைத்துச் சரபங்கர் என வருவித்துக் கோடலுமாகும் “சொல்லாக் சொல்லைப் பிறி
தோசொ ல்சொல்லை-வெவ்வுஞ்சொ லின்மையறிந்து” என்றபடி ஆயநது உரை
த்தாரென்பார் ‘வாலறிவான்றைவான்’ என்றார் பரம்பதத்தை விருமபியமுனிவர்.
பிரம்பதத்தை விருமபியரைத்திலரென்பார் ‘வாலறிவான்றைவான்’ என்றாரென
லுமாம். (௧௮)

சொற்பொங்கு பெரும்புகழோய்தொழின்மாய்
சிறப்பங்களின் வீவன சோகு வெனே
யறப்பங்கரு தேனெ னருந்தவமோ
கற்பமபல சென்றது காணுதியால்.

இ - ன். சொல பொங்கு - சொல மிகுதற்குக் காரணமாக [சொல்லச்சொல்ல வளாகின்ற], பெரும்புகழோய - மிக்க புகழினையுடையவனே! தொழில்மாய சிறப்பங்களின் - செயலற்ற சித்திரங்களைப்போல, வீவன - அழியுந் தன்மையனவாய் உலகங்களை, சோகு வெனே - (யான) அடைவேனே? அறபம் கருதேன - அறமான பதவிகளை (யான மனத்தினும்) கிணையேன, என அருந்தவமோ - என னுடைய அரியதவமோ, கற்பமபல சென்றது - பல கற்பகாலங்கள் கழியப்பெற்றன, காணுதி - (நீ இத்தனை) அறிவாயாக

குறிப்பு - சொற்பொங்கு பெரும்புகழ் - சொல்லுக்கடங்காத புகழெனைவுஞ் சொல்வன மிகுந்த புகழினையுடையவனே எனவுமாய் சித்திரங்களை நாளடைவில் உருக்குலைத்தழியுமாறுபோல அழியுமியல்பின் செனப்பா 'சிறப்பங்களின்' வீவன என்றா அநேக் கற்பங்களாகத் தவருசெய்துகொண்டிருக்கிற யான கற்பங்கடோறு மழித்திடுகின்ற உலகங்களை மனத்தாலு கிணையேன என்றா எனக் அறபம் - ஆகுபெயர், ஒ - உயாவுசிறப்பு சிறபம் - கற்பம் - அறபம் வடசொற்கள் கற்பம் - புகுவென்பாருமுள்ள (கௌ)

சொற்றுந்தர மன்றிது சூழ்கழலாய
பெற்றுமபெறு கிலலதொா பெற்றியதே
மறறென்பல சொல்லிவண வந்துதவ
முற்றுமபக முனு முதடிதன்னால்

இ - ன். சூழ்கழலாய - கடடிய கழலுடையவனே! இது - இவ்வாரத்தை, சொற்றும தரம் அன்று - (என்னிடத்தில) சொல்லத்தக்கனன்று, (அப்பிரமலோகம்), பெற்றும பெறுகிலலது ஓர் பெற்றியது - அடைந்தாலும் அடையாததை யொத்ததன்மையுடையது, (ஆதலால்), மற்று பல சொல என - வேறு பல வாரத்தை சொல்லிப்பயனெனனை? இவண வந்து - (யான) இங்கு வந்து, தவம் முற்றும பகல தானும் - தவம் முடியும் [நிறைவேற்றம்] காலத்தையும், முடித்தன்ன - முடித்தேன

குறிப்பு - பிரமலோகம் புகக்கவாக்கும் மீணமெயிரப்புண்டாதலால் 'பெற்றும பெறுகிலலதொா பெற்றியது' என்றா இனி, 'இவண வந்து உதவ' எனக்கொண்டி ஸ்ரீராமன் யானுள்ள இடத்தைத் தேடிவந்து மோகந்தத்தைத் தந்தருளும்படிக்கான தவத்தை முடித்தன்னெனக் கூறுதலுமாய், முற்றும பகரணும் - அநேக்காலமாக என்றலுமொன்று (கக்)

சிறுகாலை யிலாகிலை யோதியிரா
குறுகா நெகொ குணமவேறுபடா
வுறுகாலகிளா பூத மெலாமுகினும்
மறுகாநெறி யெயதுவென வாணுடையாய்.

இ - ள். வான் உடையாய - தேவலோகதையுடைய இரதிரனே! சிறுகாலை இலா - சிறியகாலவரையறையிலலாமலும், நிலையோதிரியா - நிலைமை மாறுபட்டாமலும், குறுகா - குறைதலிலலாமலும், கெடுகா - வளாதலிலலாமலும், குணம் வேறுபடா - குணம் வேறுபட்டாமலும், உறுகால - (ஊழிக்காலத்தில்) உண்டாகின்ற காரறினாலே, கிளாபூதம் எலாம் உகிணும் - விளங்குகின்ற பூதங்களெல்லாம்; அழிந்தாலும், (அக்காலத்தினும்), மறுகாநெறி-அழியாதோங்கும் பதவியை [பரமபதத்தை], எய்துவென - (யான்) அடைவேன.

குறிப்பு —வைகுண்டபதவியானது காலம், நிமிஷம், காஷ்டை, கலை, நாழிகை, முகூர்த்தம், நாள், பக்ஷம், மாதம், இருத, வருடம் முதலிய காலவரையறையிலலாது அகண்டமாயிருந்ததின் 'சிறுகாலையிலா' என்றா கலை திரியாதிருந்ததன்—இளமை முதுமை யடையாகிருந்ததல். முக்குணங்களு மாறிமாறி வராமல் என்ற ஒரு சததவ குணமே தலைகொண்டிருப்பதால் 'குணம் வேறுபடா' என்றா 'உறுகால கிளாபூதமெலா முகிணும்' என்பதற்கு, பெரியகாற்றுமுதலாக விளங்குகின்ற பூதமெலாம் அழியினும் என்ப பொருள்செய்தலுங் கூடும் உஞ்சல- அவ்வவை தோன்றியவிடத்தே ஒங்குகதல் இனி, கால என்பதுவழியெனக்கொண்டு பலவழிப்பட்ட பூதங்களென்றுரைத்தலுமாம் பூதமெல்லாம் அழிந்தொடுங்குகாலத்தாம் அழிவிலலாது நித்தியமாக இருந்ததின் மோகூதம் 'மறுகாநெறி,' என்பப்பட்டது (உ௦)

என்றின்ன விளம்பிடு மெல்லையினவாய்
வனறிணசிலை வீரரும் வந்தனுகா
வொன்றுங்கிள ரோதையி னுலுணாவா
நின்றெனனேகொ வினன தெனுகினைவா.

இ - ள் என்று இன்ன விளம்பிடுமெல்லையின வாய - என்று இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் (சரபங்கமுனிவா) சொல்லிமுடித்தபொழுது, வல தின்சிலை வீரரும் - வலிய விலலினையேந்திய ஸ்ரீராம லகசுமணரும், வந்த அணுகா - (அவ்வாசிரமத்தை) வந்தகிடடி, ஒன்றும் - (அவ்விடத்துப்) பொருந்திய, கிளா ஒதையினால் - பேரிரைச்சலினால், உணாவா - (அதன் காரணத்தை) அறிப்பவாளாய், நின்ற - (அவண் சமரே) நின்ற, இன்னது என்னை ஒரு - இஃதென்னவென்று, கினைவா - ஆலோசிப்பாராயினா.

குறிப்பு —வனறிண் - ஒருபொருட்பன்மொழி, இனி, அடைவே சிலையோடும் வீரரோடுங்கூட்டி வலிய சிலையையுடைய தின்னிய வீரா என்றரைத்தலுமாம். தனித்தனியே ஒவ்வொருவருமுரைத்த வொலி யெல்லா மொன்றாயத்திரண்டு பேரொலியாய் உருத்தெரியா வண்ணமெழுதலின் 'ஒன்றுங் கிளரோதை' என்றா. கின்று நினைவாரென நிதானித்து யோஜித்தா ரெனலுமாம். (உ௧)

கொம்பொத்தன நாலொளிர் கோளவயிரக
கம்பக்கரி நின்றது கண்டனமா
விம்பாதலை மாதவா பாலிவனா
மும்பாககர செய்தின நென்றுணரா.

இ - ள் ஒளிர் - பிரகாசிக்கின்ற, கோள - வலிமையுடைய, வயிர - வயிர மிழைத்த பூணியையுடைய, ஒத்த நால் கொம்பு - (ஒன்றினையொன்று தமயில்) ஒத்துள்ளனவாகிய நான்கு கொம்புகளையுடைய, கம்பம் கரி - கம்பத்திற கட்டப்

படுகின்ற (ஐராவதமெனனும்) யானையானது, நின்றது கண்டனம் - நிற்கின்றதைப் பார்த்தோம், ஆல் - ஆதலால், உம்பாகு அரக இவன் - இததேவேந்திரன், இம் பாததலை - இவவுலகத்திலுள்ள, மாதவாபால் - சரபங்கரிடத்து, எய்தினான் ஆம் என்று உணரா - வந்தானபோலும் என்றறிந்து.

குறிப்பு — தமமுட சிந்திதம் பெரிதுமாதவினறி ஒரே அளவாயிருத்தவின 'ஒத்த கொம்பு' என்றா ஒருகொம்பு போலவே மறறொன்றுமிருத்தெனவுணாக. இதுபற நியனறே "ஓராவிற கிருகோடு தோன்றிறைபோலத் தமமுள ஒத்த அன்பினராய்" என்றா திருக்கோவையார் உரையினும் "ககனம் ககனாகாரம்" என்றபடி. தமக்குத் தாமே யினையான கொம்புச் சென்றுமாம். இந்நிரனுடைய யானையாகிய ஐராவ தத்திற்கு நான்கு கொம்புகளுண்மையை "நரிரு மருப்புடைய வாரணமுதலே யிந் திர நெந்திரந்தவரை வென்றுவருமோ" என்ற கலிங்கத்துப்பராணிக் கவிவினனுமு ணாக வயிரம் - கிம்புரிக்குக் கருவியாகுபெயர் கம்பகநரி என்றதற்கு அசைந் தாடுகின்ற யானையென்றாவது, காண்போர்க்கு நடுகதத்தைச் செய்கின்ற யானை யென்றாவது பொருளுரைத்துக் கொள்க இனி, வயிரம் என்பதனைக் கம்பத்தோடு கூட்டி யுரைத்தலுமாம். தலை மாதவர் - மறறை முனிவர்கட்கெல்லாம் தலைவராகிய மாதவரெனலுமமையும் மாதவர் - உயர்விலு லொருவரைக்கூறும் பன்மை ஈண்டு ஒருமைச்சொல் பன்மைச்சொல்லோடு மயங்குதலின்மையின் "ஒருமை கூட்டிய பெ யாநிலைக்கிளவி - பன்மைக்காகு மிடனுமாருண்டே" எனபுழி யடங்காமையறிக்க. மறறை முனிவரையுங் கூட்டி 'மாதவர்' என்றொரெனினுமிழக்காது. அருகிருத்தல் பற்றி இவனெனச் கூட்டினா

(உஉ)

மானேயனை யாளொடு மைந்தனையும்
பூநோபொழி வினபுற மேநிறுவா
வானேறென வாளரி யேறிதெனத்
தானேய வகனபொழில் சாருதலும்.

இ - ஈ. (அப்பொழுது ஸ்ரீராமபிரான்), மானே அனையாளொடு - மானபோ னற பாவையையுடைய சீதாபிராட்டியுடன், மைந்தனையும் - இனையபெருமானையும், பூ நோ பொழிவினபுறமே கிறுவா - பூக்கள்கிறைந்த அரகசீதாலைக்கு வெளியே நிறுத்திவிட்டு, ஆன ஏறு என - இடம்போலவும், ஆன அரி ஏறு இது என - மிருகராசனாகிய ஆனகிங்கரபோலவும், தானே - தானமாததிரமே, அ அகன் பொழில் - விசாலமான அந்தச்சேலையை, சாருதலும் - அடைந்தவளாவில்

குறிப்பு — ஆன, ஆளரி, மிகக்கு நடை முதலியவற்றிற் குவமை வானேறு என்பதற்கு இடியேறெனவும் பொருள்கொள்ளலாம், "அசனியேறனா" என்றா பிறரும். ஆளரி - நரமடங்கலுமாம். தண்ணியதாய அழகுவாய்ந்த உலகுய யக் காரணமாகிய மேகத்தினிடத்தேயே நீயதாய உலகை அழிக்கும் இடியும், குடி வாழ்க்கைக்கு ஏற்றதாயத் தாங்கிக்கொண்டிருந்த கம்பத்திடத்தேயே குடியழிவுக்கு ஏற்றதாகிய சிங்கமும் கரத்தவைத்ததுபோல ஸ்ரீராமபிரானிடத்திலும் வணங்கினாக்குக் காமனாயத்தோன்றற்கு கருணையும் பிணங்கினாக்கு ஏமனாயத் தோன்றற்கு தறுகண்மையும் காணப்படுமென்பார இவ்வனை கூறினாரெனக் பாதத் தாற பசுவும் பாயந்தாற சிங்கமும்போலவான என்பார 'ஆனேறென ஆளரியேறி தென' என்றா, வானேறு சிறந்த இடபருமாம். இவ்வனைக்கொள்ளின் மோனை யமழியாவீதம் வாளரியேறெனக்கொண்டு ஒளரிய சிங்கமெனப் பொருள்காண்க

கண்டாமவை யாயிர முங்கதுவக
கண்டாமரை போறகரு ஞாயிறெனக
கண்டானிமை யோரிறை காசினியின
கண்டானரு நானமறை யினகனியை.

இ - ன். இமையோ இறை - தேவராஜனாகிய இர்திரன், காசினியினகண் - இப்பூயியினிடத்து, அரு நானமறையின் கனியை - அறிதற்கரிய நானருவேதகக ளின் பலமாயுள்ள ஸ்ரீராமபிரானை, கருஞாயிறு என - கரிய சூரியனைப் (பாத்த தாற) போல, கண் அவை ஆயிரமும் - (இர்திரன் தன்னுடைய) ஆயிரகண்களும் கண் தாமரைபோல கதுவ - மதிப்பினையுடைய தாமரைமலர்களபோலப் (பொரு நதி) மலர, கண்டான் - பார்த்தான்

குறிப்பு — “கருவரைபோல நின்றான்” எனத்திருவாலிராடரும், “காருத்தா கரியகோவே”, “கண்புரத்தென் கருமணியே” என உறைந்தைத் திருநாடரும், “மையோ மரகதமோ மறிக்கடலோ மழைமுகிலோ” என இரதாலாசிரியரும் ஈடு கண்டபடி எம்பெருமானது திருமேனியின் நிறம் கருமையாதலின் “கருஞாயி றென்” என்ப புனைந்து கூறினரெனக் “என்றகொலோ கண்குளிரக் காணு நாளே” என்றபடி இர்திரன் கண்குளிரக்கண்டானென்பதாம் இரவும்பொலி தாம ரையான் வன் முன்னாக் கூறியதற்கிணங்க இவ்வு அத்தாமரை மலாதற்குக் காரண மாக “கருஞாயிறு” எனக் கூறினா சகல வேதபகனானும் புகழப்பட்டுப் போககிய மான் கனிபோல துரப்படுதலின் ‘நானமறையின்கனியை’ என்றா இன்கனி இனிய கனியுமாம் சாகையிற்புத்தபழம் (சாகை - வேதமும் கொம்புமாய்) இனியதெனச் சொல்லவும் வேண்டுகோ? “கருமயின்கனியைச் சென்று நாடி” “நெய்ச்சுவைத்தேற லென்கோகனியென்கோ பாலென்கேனே” “கட்டியைத் தேனை யமுதைநன் பாலேக் கனியின்க கருமபுதனை” என்றா பெரியாரும் கா சினி காஸயி என்னும் வடசொற்சிதைவு. மூவேழுதலைமுறை க்ஷத்திரியவதரு செய்த பரகரமாரை காசிபருக்கு யஜ்ஞதக்ஷிணையாகக் கொடுக்கப்பட்டதாகலின் பூமிக்கு இப்பெயர் வரனமுறை தாம், தான் - அசைக்கா இதுமகவணி (உசு)

காணுமன் நொந்து கவனறன்ன
லாணுதனை யந்தனா நாயகனை
நாணுளும் வணங்கிய நனமுடியாற
நூணுகிய தோளகொ டவற்றொழுவான்.

இ - ன். (இர்திரன்), காணு - (ஸ்ரீராமபிரானையவ்வாறு) தரிசித்த, மனம் நொந்து - மனம் வருந்தி, கவனறன்ன - கவலைப்பட்டவனாய், ஆணகாதனை - புரு வேகத்தமனும், அந்தனா நாயகனை - பிராமணாக்கட்குத் தலைவனுமாகிய ஸ்ரீமநாரா பணனை, நாளாளும் வணங்கிய நனமுடியால் - தினந்தோறும் வணங்கி வராதென் தனது) சிறந்த தலையாலும், தூண் ஆகிய தோளகொடு - தூண்களுக்கொப்பாகிய தோள்களாலும், அவன் - (அநாராயணனது திருவவதாரமாகிய) ஸ்ரீராமபிரானை தொழுவான் - வணங்கி அஞ்சலி செய்வானாயினான்.

குறிப்பு — தவக்கை காப்பதனிமித்தம் அராவனை துறந்துபோந்து காய்சருக் கின்ற கலலனைதுயின்று பொற்கலையரையின் வறக்கலையிததுப் பகையசசிறி பரண ரிசை நடந்து நோவக்கானகத்து வந்தானே என்று வருந்தினானாகலின் ‘காணுமன் நொந்து கவனறன்ன’ என்றா. அன்றியும், இத்தகைய ஸ்ரீராமனைக்கண்டு தரி

சிதவைவருநதம் பெறக்கருதிய முனிவரைப் பிரமஹஸ்தத்துக்கு அழைத்தோமே
யென்று கவனனனன என்னலுமாம் தான் குறையிரப்ப நோந்து தம்பியாகத் திரு
வவநரித்துக் காததமையால் 'ஆனாதனை' என்றார். ஆனாதனை என்ப பிரித்
துரைத்தலுமையும் சாதிவேதியனாகலின் 'அநதனா நாயகனை' என்றார். அவர்
றொழுவான் உயாதினையில் 'ஐ' உருபு தொக்கது "பொதுப்பெயருயா திணைப்
பெயா" என்னுஞ் சூத்திரவிதிபற்றி வியலபாகாது "இயலபின் விகாரமும்" என
னும் விதிபற்றி விகாரமாயிற்று (உரு)

வேறு

துவசமா தொல்லமருட னெனாரைச் செறறுஞ்

சுருதிப் பெருங்கடலின் சொற்பொருள்கற பித்துந்

திவசமா நல்லறத்தின செந்நெறியி னுயத்துந்

திருவளித்தும் வீடளித்துஞ் சிங்காமைத தங்கள்

கவசமா யாருயிராயத் தவமாயக கண்ணாயக

கடையிலா ஞானமாயக காப்பாணைக காணு

வவசமாயச் சிந்தையழிந் தயலே நின்றா

னறியாதான போல வறிந்தவெலாஞ் சொல்வான்.

இ - ன் துவசம் ஆ - வெற்றிக்கொடிகள் நிறைந்த, தொல் அமருள் - பழ
மையான [முன்னடந்த] யுத்தங்களில், துணைரை - படைவரை, செறறும் -
கொன்றும், சுருதி பெருங்கடலின் - பெரிய கடல்போன்ற வேதங்களின், சொல்
பொருள் - பதங்களையும் அருத்தங்களையும், கறபித்தும் - உபதேசித்தும், திவசம் -
கிணந்தோறும், மா நல் அறத்தின் - சிறந்த தருமத்தின், செந்நெறியில் - நல்லழி
யில், உயத்து - செலுத்தியும், திரு அளித்தும் - சம்பத்தைக்கொடுத்தும், வீடு
அளித்தும் - பரமபதத்தைக் கொடுத்தருளியும், சிங்காமை - அழியாதபடி, தங்கள்
தங்கடஞ், கவசமாம் - மெய்க்காவறகருவியாயும், ஆரவிராய - அரிய உயிராகியும்,
தவமாய - தவமாகியும், கண்ணை - கண்ணாகியும், கடையிலாஞானமாய - முடிவில்
லாத தத்துவஞானமாகியும், காப்பாணை - காக்கின்ற பூரீராமபிராணை, காணு - (இந்
திரை) கண்டு, அவசமாய - மெய்மறந்தவனாய், சிந்தை அழித்து - மனமுருகி,
அயலேநின்றான் - (அவனது) பக்கத்தில் நின்று, அறியாதானபோல - (அவனது
மேனமைக்கோடு) தெரியாதவனபோலவே, அறிந்த எலாம் - (தான்) அறிந்த (அவ
னது) திருக்கலயாணஞ்ஞகன யெல்லாம், சொல்வான் - கூறித் துதிசெய்வானா
யினான்.

குறிப்பு -- துவசம் தவஜமென்னும் வடசொல்லின் விகாரம் தேவாசுரயுத்தங்
களிற் பலமுறையுஞ் சென்று அசுரரைவென்று அமரரைக்காததமையான 'துவச
மா தொல்லமருடடுனெனாரைச் செறறும்' என்றார். 'சுருதி' என்றது, கேட்கப்பட்டு
வருவதென்னும் பொருளினது, வேதம் 'எழுதாகளினி' எனப்படுதலுயிற்றுபற்றியே
ஆதியில் ஹம்ஸரூபியாய் வேதங்களையும் அவற்றின் பொருள்களையும் பிரமதேவனுக்
குக் கறபித்தமையான 'சுருதிப்பெருங்கடலின் சொற்பொருள்கறபித்தும்' என
றார். வேதங்களானதமாகலின் அவற்றிற்குப் பெருங்கடலை யுலமையாக்கினார்.
"அறங்காத் தருணக்கொருவ ராருமொரு துணையினிச், கறங்காகு மெனத்திரிய
நீயேயோ கடவாயதான்" என்றும், "தருமத்தின் தனிமூத்தி" என்றும் விராதன்
வதைப்படலத்திற் கூறியவரு தருமநதவறி யுலகை கெட்டழியுங்காலத்தில் அப்

பொழுதைக் கிப்பொழுது அகேக திருவவதாரங்கள் செய்த தருமத்தை நிலைநிற்குமபடி செய்தலால் 'திவசமா நலவறத்தின் செந்நெறியினுயத்து' என்றா. இம்மை மறுமை வீடென்னும் மூன்றினும் அளவிலலாத இன்பங்களைத் தன் திருவடியடைந்தோர் அனுபவிக்கும்படி திருவருள் புரிதலால் (திருவளித்தும் வீடளித்தும்) என்றா, "சாயகொண்ட விம்மையுஞ் சாதித்து வானவாநாட்டையு, நீ கண்டு கொள்ளென்று வீழ்ந்தரு கின்று நின்றே" என்றா பெரியாரும், வீடு முதனிலை திரிகத் தொழிற்பெயர், ஸம்ஸார பந்தங்களினின்று விடுபடுவது என்பது இதன்பொருள், முததியென்பதற்கும் இதுவே பொருள் திரு செல்வம் சிவகாமை வீனெயெஞ்சு கிளவி மஹா பிரளயகாலத்தில் உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் தன் வயிறுள் அழியாதபடி வைத்ததுகாததலால் 'சிவகாமைத் தங்கள் கவசமாய்' என்றா அருமை என்னும்பண்பு திரிகது ஆர் என நின்றது எல்லாப்பொருள்களிலும் அநதரியாயியா வீருத்தவபற்றி 'ஆருயிராய்' என்றா, எம்பெருமானது திருவடி நீழலின் கண்ணே ஜனனவிடாய தீர்த்துயத்தற்குத் தத்துவஞானமும் அத்தத்துவஞானம் பெறுதற்கு விவேகமும், அதற்குத்தவமும் முறையே ஒன்றுக்கொன்று இன்றியமையாதனவாயுளவாதலால் அவையினைத்தும் எம்பிரானது எவருபமே யென்பது விளங்க 'தவமாய்க் கண்ணுய்க் கடையிலா ஞானமாய்' என்றா. காப்புடைக் கடவுளாதலின், 'காப்பாணை' என்றா அவசம் - சுவாதீனமினமை, இதுவும் சிந்தையழிதலும், பகதி மிகுதியாலுண்டான மெய்ப்பாடுகள் (உசு)

தோயநதும் பொருளனைத்தாந் தோயாது நின்ற

சுடரே தொடக்கறுத்தோர் சுற்றமே பற்றி

நீந்த வரிய நெடுங்கருணைக் கெல்லா

நினைபமே வேத நெறிமுறையி னேழ்

யாயநத் வுணர்வி னுணர்வே பகையா

லலைபுண டடியே மடிபோற்ற வநநா

ளீந்த வரமுதவ வெய்தினையே யெநகா

யிருநிலத்த வோநின் நிணையடித்தா மரைதாம்*

இ - ள் பொருள் அனைத்தும் - எல்லாப்பொருள்களிலும், தோயநதம்:- (உள்ளும் புறம்புங்) கலந்திருந்தும், தோயாதுநின்ற - (அவற்றின் குணத்தோஷங்களிலேதான்) சம்பந்தப்படாமலே நின்ற, சுடரே - சோதியருவமே! தொடக்கு அறுத்தோர் - அகப்பற்றுப் புறப்பற்றுக்களை முற்றுகுத்தறந்த முனிவாகட்கு, சுற்றமே - உறவானவனே! பற்றி நீந்த அரிய - (ஒன்றைப்) புணையாக்கக்கொண்டு கடப்பதற்கரியதாகிய, நெடுங் கருணைக்கெல்லாம் நிலையமே - மிகுந்த அருளுக்கெல்லாம் இருப்பிடமானவனே! வேத நெறிமுறையின் - வேதங்களிற்கூறிய வழிக்* ளின் முறைமையால், ஆயநத் - ஆராயநத்திர்த, உணர்வின் - தத்துவஞானத்திற்கு, உணர்வே - அறியப்படும பொருளே! எந்தாய் - எமக்குத் தாயும் தந்தையுமானவனே! அடியேம் - அடியவர்களாகிய யாம், பகையால் - (அரக்கமுதலிய) பகைவார்களால், அலைபுண்டு - துன்புறுத்தப்பட்டு, அடிபோற்ற - (உமது) திருவடிகளைத் துதிக்க, அந்நான் - அப்பொழுது, ஈந்த - கொடுத்தருளிய, வரம் - வரத்தின்படி, உதவ எய்தினையே - உதவிபுரிதற்கு (இவ்வு) வந்தருளினையே! நின் இளை அடி தாமரை - உன்னுடைய இரண்டு திருவடித்தாமரைகள், இருநிலத்தவோ - இப்பெரிய பூமியிற் பொருந்தத்தக்கனவோ?

குறிப்பு — ‘தோய்த்தும் பொருளினதும் தோயாதுநின்ற’ என்றதின் விசேஷார்த்தத்தை ‘பேதியாது நிமிர பேதவுருவம் பிறழ்வு’ எனக் கீழ் உரைத்த காப்புச் செய்யுளின் விசேடவுரையிற் கண்டுணரக் மனத்தினது அஞ்ஞான விருளை யொழித்தது ஞானவொளியைத் தருதலின் ‘கடரே’ என்றான். முனிவர்களைக் காத்தறப்பொருட்டு மானிடராயத் திருவவதாரஞ்செய்தருளி யனனோபாற் சோகத்தனால் ‘தோடகத்துத்தோர் சுற்றமே’ என்றான். ‘சுற்றமே’ என்றது: விசேடாததுவிதக் கொள்கை, “தண்டுழாய் மாலையாபன நமாகளாய்” என்றா பெரியாரும் நினது கருணை யிவ்வளவினதென்று அளவிடுதற்கு வேதசாஸ்திரமுதலிய ஆதாரங்களைக் கொண்டேனும் மறநெய்வித்ததானும் யாவராணுமியலாது என்பான் ‘பற்றிநீதவரிய ரெடுங்கருணைக் கெல்லா நிலையமே’ என்றான் ஈண்டு ‘நீத’ என்னும் சொல்லாற்றலான, கருணை கடலுக்குவாய்க்கப் பட்டமைபெற்றும். பெற்றே, பெரியோர் காண்பது எவ்வளவு கருணைவெள்ளமே யாகலானும், அஃதினபுருவின் தாக்கலானும், அவலின்பு கண்டமாத்திரையின் மேற்செல்லவொட்டாது வேண்டிய வேண்டியா ன்களிக் குர தன்மையதாகலானும் அந்நைக்கடத்தல் இயல்பிலேயே கூடாதாயிற்று. நீத முயன்றேரு மவ்வெள்ளத்துக் கொழு கொம்பு பெருது அத்தனுடையோடு தோயந்து மயங்குவா எனபது ‘பற்றி’ யென்பதற்கு குறிக்கப்பட்டது. வேதங்களிற் கூறிய வழிகளின் முறைமையால் ஆராய்கதறியப்படுகின்ற மெய்ப்பொருள் எம்பிரானேயாகலின் ‘வேத நெறிமுறையினேடி யாயநத வுணர்வினுணர்வோ’ என்றான் பகை பண்பாகுபெயர். பிரமதேவன் முதலிய தேவரையும் உளப்படுத்தி ‘அடியேம்’ என்றான் ‘அந்நான்’ என்றது அமரர்கள் மகாமேருவின் மேலிருந்து பா லாழியிற் பள்ளிகொள்ளும் பரமனைப் பிராந்தித்தகாலத்தினை ஈத வரம் பால் காண்டத்து “வருநதவஞ்சுகா” எனபது முதலாகக் கூறப்பட்ட திருவவதாரப் படலச் செய்யுட்களில் வருதல் அறிக எதாய இரட்டுறமொழிதல் (உஎ)

மேவாதா நிலை மேவினரு நிலை

வெளியோ டுருளிலலை மேல்கீழு மிலலை

மூவாமை நிலை மூததமையு மிலலை

முதலிடையோ டுறிலலை முனனெடுபின் னிலலை

தேவாவிகு கியவோநீ சென்றநிலை யென்றாற்

கிலையேநதி வரதெமமைச் சேவழிக ணேவக

காவா தொழியிற் பழிபெரிதோ வன்றேற்

கருங்கடலிற் கணவளராய கைமமாறு முண்டோ

இ - ள் தேவா - தேவனே! கருங்கடலில் - கருநிறமடைந்த திருப்பாறகடலினிடத்தே, கணவளராய - திருக்கணவளராதருளுகின்ற ஸ்ரீமநாராயணனே! (உனக்கு), மேவாதா இலலை - பகைவார்களிலலை, மேவினரும் இலலை - கண்பார்களும் இலலை, வெளியோடு இருள் இலலை - ஒளியும் இருளும் இல்லை, மேல்கீழும் இலலை - மேலுங்கீழும் இலலை, மூவாமை இலலை - இன்மையிலலை, மூததமையும் இலலை - முதுமையும் இலலை, முதல் இடையோடு ஈறு இலலை - ஆதியும் மத்தியமும் அந்நமும் இலலை, முனனெடுபின் இலலை - முன்னும் பின்னும் இல்லை, நீ சென்ற நிலை - நீ உடைந்தாளுள் நிலைமை, இந்நகு இவ்வோ என்றால் - இந்நகு (உரைத்த) இவைகளே என்றால், கிலை எந்தி - கோதண்டத்தைக் கையிலேகொண்டு, சேவழிகள் நோவவந்த - சிவந்த (சூனது) திருவழிகள் நோகு

ம்படி (இக்காட்டில் நடந்து) வந்து, காவாது ஒழியின - (எம்மை) காவாமற்போ
னால, பழிபெரிதோ - பெருமபழி யுண்டாமோ? அன்றேல-அதுவன்றாயின, கைம்
மாறும் உண்டோ - (எவ்வளவு செயப்படும) பிரதியுபகாரமும் உனதோ?

சுருத்த - பகை நட்பு முதலியன இல்லாதாய்! நீ, நின்னிலையறியாது இவ்வு
லகில் மனிதனாகத் திருவவதரித்துச் சிலையேநதி யிக்காட்டையடைந்து அடியேன
களைக் காவாதொழியின நினக்குப் பெருமபழியுண்டாமோ? அன்றி, நீ செய்யும்
உதவிக்குப் பிரதியுபகார மேதேனுமுண்டோ? இவ்விரண்டனு ளொன்றுமில்லை;
ஆதலின், சாணுக்கி யடைந்தோர்க்கு அபயம் அளித்தலே நின்திருவருளினியலபு
என்பதாம்.

குறிப்பு - மேவாதா விருமபிச சேராதவா மேவினா விருமபிச சேருநத
வா எவ என்னிலென்பதன் மரூஉ. திருப்பாறகடல் வெண்ணிறத்ததாயினும் எம்
பிரானது திருமேனியின் நிழல் சதுவலாலே கரியநிறம் பெறுதலின், 'சருங்கடல்'
என்றான், "நீலக்கடல் கடைந்தாய்" "நீலக்கடலு ணெடுங்காலங் கணவளாந்தான்"
"சுருந்தணமா கடற்கண் டெயிற்றவன்" என்றா⁴பெரியாரும் இனி, "சருமையே
பெருமையாகுவ கறுப்பொடு வலியுமாமே" என்பவாகலின், 'சருங்கடல்' பெரிய
கடலென்றமாம் வளராய் செய்யுளாய் மறையாகாது வழக்காய் உடன்பாடுணா
ததிறு, இது "வேணுவெனமயி" என்னுஞ் சீந்தாமணி நாமகளிலம்பகச் செய்யு
ளில் "வல்லான்" என்பதற்கு உச்சிமேற்புலவாகொள நச்சினுர்க்கினியர் உரைத்த
உரையான விளங்கும் இனி, எதிராமறையாகவேகொண்டு கடலிற பள்ளிகொள
ளுதலை விடுத்த இவன் திருவவதரித்து வந்தோனே என்றுங் கூறலாம் 'சேவடி
கள் நோவ' என்பதுஉம் மேற்கவியில் தாமரைக்கை நோவ என்பதுஉம் பகதி
மிகுதியை விவகரினதன்

(உஅ)

நாழி நவைதீ ருலகெலா மாக

நளினத்து நீந்தத் தானமுதனா தாமே

ஊழி பலபலவு நின்றளந்தா லொன்று

முலவாப் பெருங்குணத்த வுத்தமனே மேனா

டாழி தரையாகத் தண்டயிர நீராகத்

தடவரையே மத்தாகத் தாமரைக்கை நோவ

வாழி கடைந்தமுத மெங்களுக்கே யீந்தா

யவுணாகடா நின்னடிமை யல்லாமை யுண்டோ.

இ - ள் ற னினதது - (உன்னுடைய) நாபிக்கமலத்து, நீ தந்த - நீ பிறப்பித்
த, நானமுதனாதாமே - நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவரே, நவை தீர் உலகு
எல்லாம் - குற்றமற்ற உலகங்களெல்லாவற்றையும், நாழியாக - நாழியெனவும் அ
னவுகருவியாகக்கொண்டு, ஊழி பல பல்வும் நின்று அநேக சுற்பகாலமும் (ஓயா
மல்) நின்று, அளந்தால் - (உன்னு திருக்கலியாண குணங்களைத் தானிய ராசியா
க்கொண்டு) அளவிட்டாலும், ஒன்றும் உலவா - (அவற்றை) சிறிதும் முடியாத,
பெருங்குணத்த உத்தமனே - மிகுந்த குணங்களையுடைய உத்தமனே! (நீ), மேல
நான்-முற்காலத்தில், தரை நாழி ஆக - பூமி (தயிர்ப) பாணையாகவும், நீர் தன் தயி
ர ஆக - பாறகடனீர் குளிராகத் தயிராகவும், தடவரையே மத்து ஆக - பெரிய மதத்
ராமையே (தயிரகடையும்) மத்தாகவுவகொண்டு, தாமரை கை நோவ - (உன்னு) தா

மரை மலருக்கொப்பான திருக்கைகள் நோரும்படி, ஆழி கடைநது - அத்திருப்பாற்சுடலைக்கடைநது, அமுதம் - (அதினின்றமெடுத்த) அமிரத்ததை, எகைளுக்கே - (தேவார்களாய்) எகைளுக்காமாதிரமே, ஈந்தாய - கொடுத்தருளினாய், அவுணாகன் - (சுடலைக் கடைசெரு எகைளோடு பாடிபட்ட) அசுரர்கள், நின் அடிமை அவலாமை - உனக்கடியராகாமை, உண்டோ - உளதோ?

குறிப்பு - எம்பிரானது அளவிடற்கரிய அனந்த கவியாண குணங்களைத் தானியமாகவும், அததானியத்தை அளப்பதற்குச் சக்லாண்டங்களையும் நாழியென்னுமிசிறிய அளவு கருவியாகவும், எம்பிரானது நாயியிறேனறி அவனால அருமறைகளை யுபதேசிக்கப்பெற்று மறறை எல்லோரினுஞ் சற்றே தெளிவினை யடைந்திருக்கின்ற பிரமதேவனே அக்கவியாண குணங்களை யளத்தற் கருக்கெனப்பதுபற்றி அவனை அளவுகாரனாகவும் உருவகப்படுத்தினான் உலகை நாழியாக உருவகப்படுத்தியதற்கேற்பக் குணங்களைத் தானியமெனக் கூறது விடுத்தமையின் இஃது எகதேச வருவகவணி 'நாழி' முத்ததலளவை யாகுபெயர். உலகங்களுள்ளாம் அக்கவியாண குணங்களிலிப்பட்டு உய்தலால் 'நவைதீருலகு' என்றான் மகா பிரளயநதோறும் பிரமதேவன் இறந்து பிறக்குந் தொழிலினை யொழிந்ததென்று மகாபிரளயகாலம் இத்தனையென்று கணித்தற்கியலாத பெருங்காலத்தைச் சிறிது நேரமாகக் கொண்டு அளக்கினும் அளவிடமுடியாத நின் அனந்த கவியாண குணங்கள் எம்மனோரறி சிறிதேனும் அறியத்தக்கனவோ என்பது விளங்க 'ஊழி பல பலவு நின்ற ளாதாலொன்று, முலவாப பெருங்குணத்த வுத்தமனை' என்றான் 'அளந்தால்' என்புழி உயாவு சிறப்புமமை விகாரத்தாற் றெருக்கது 'நாழி தனாயாக' என்பது முதலியன உருவங்களை 'நீ' என்றதற்குச் சந்தாப்பநோக்கிப் பாலென்ப பொருள் கூறினும் 'ஆழி' ஆழந்திருப்பது, இ - வினைமுதற் பொருண்மை விருதி அமுதம் - அமுதநும்' என்பதன் சிதைவு, இஃது அமிமுது அமிரதம், அமுது எனவும் திரியும். எகைளுக்கே, எகாரம் - பிரிநிலை, அடிமை - பண்பாகுபெயர், உண்டோ, ஓகாரம் - எதிர்மறை, பாதகடல் கடைநது விவரம் வெளிப்படை (உசு)

ஒன்றாகி மூலத் துருவம் பலவாகி
யுணர்வு முயிரும் பிறிதாகி யூழி
சென்றா சறுங்காலத் தநிலைய தாகித்
திறத்துலகத் தானாகச் செஞ்செவே நின்ற
நன்றாய ஞானத் தனிகொழுந்தே பெங்க
ணவைதீர்க்கு நாயகமே நலவினையே நோக்கி
நின்றாரைக் காத்தி யபற் பேரைக் காய்தி
நிலையிலலாத ஓவினையு நீதத் தனறே

இ - ன். மூலத்து - ஆகாலத்தில், ஒன்று ஆகி - ஒன்றையாயிருந்து, (பின்னா), உருவம் பல ஆகி - (வெவ்வேறுவகைப்பட்ட) பல உருவங்களாய், உணர்வும் உயிரும் பிறிது (உம்) ஆகி - அறிவும் உயிரும் மறறை உடலும் ஆகி, ஊழிசென்று ஆசறம் காலத்து - மகாபிரளயமுண்டாகி முடியுங்காலத்தில், அந்நிலையது ஆகி - அப்பொழுதுதான் தன்மையாகி [எல்லாம் லயித்துத்தான் மாதிரமேசேஷித்திருக்குந் தன்மையாகி], திறத்து உலகம் ஆகி - (மீண்டும் படைக்கும்பொழுது) பலவகைப்பட்ட உலகங்களாய், செஞ்செவேவென்ற - செவ்வையாய் நின்ற, நன்

று ஆயுளுனம் - நல்ல தத்துவஞானத்தினது, தனி கொழுந்தே - ஒப்பற்ற கொழுந்தே! என்கை நவைதோகும் நாயகமே - என்களுடைய குறைகளைப் போக்கியருளுகின்ற தலைமைப்பொருளே! (நீ) நலவினையே கோக்கி கின்றாரை சாததி - புண்ணியத்தையே கருதி(த தருமநெறியில்) நிற்பவர்களைக் காக்கின்றாய்; ஆயவ பேரை - (பாபத்தையே கருதித் தீயநெறியில் கிற்பவராகிய) மறறவர்களை, காயதி - கோபிக்கின்றாய், நிலை இலவாத தீவினையும் - நிலையிலவாத அப்பாவமும், நீ தந்தது அனறே - நீ யுண்டாக்கியதன்றோ?

குறிப்பு—ஆசறுதல முடிதல செஞ்செவே செமமை செமமை யெனப் பதன மருஉ, இது 'செக்கச்செவேல' எனவும் வழங்கும் 'ஞானக கொழுந்தே' என்பது ஞானங்கட்கெல்லாம் தோன்றமிடமாயிருப்பவனே என்றபடி. 'நாவக' எனவும் பாடம் நலவினை தீவினைகள் நிலையின்றிமாறி வருதலின் 'நிலையிலாத தீவினை' என்றான தீவினையுந் தானதந்தே யாயினும் அவ்வாற கருமங்களுக்குத் தக்கபடி பலனளிப்பது ஈசுரனது இயற்கையென்பது ஈற்றடியாற் போதற்கு வருத்தம்.

(௬௦)

வலலை வரம்பிலலாத மாயவினைதன்னான
மயங்கின ரோடெய்தி மதிமயங்கி மேனா
எலலை யிறைவனீ யாதியெனப் பேதுற
நலமருவே முனனை யறப்பய னுண்டாக
வெலலை வலயங்க ணினனுழையென நநா
எளரியோனே தீண்டி யெழுவரென நின்ற
தொலலை முதனமுனிவா சூளுற போதே
தொகைகின்ற வையந் துடைத்திலையோ வெநதாய

இ - ள் எதாய—! என்களுக்கெல்லாம் பிதாவே மேல நாள - முற்காலத்தில், வரம்பு இல்லாத - எல்லையிலாத, மாயைவினைதன்னால் - மாயையின் சூழ்ச்சியினால், நீ இறைவன் அலலை (என்) - நீ பரத்துவமா? என்றும், (நீ இறைவன்) ஆதி என் - நீயே பரத்துவமாகினென்றும், பேதுற்று - பேதப்பட்டு, மயங்கினரோடு - மதிமயங்கிக்கிடந்த தேவர்களுடனும், எய்தி - (உண்மையுணராது) சேர்ந்து, மதி மயங்கி - புத்திமயங்கி, அலமருவேம் முனனை - தடுமாறுகின்றவர்களாகிய என்கட்கெதிரிவ, அநநாள - அப்பொழுது, அறம் பயன் உண்டாக - (முன்செய்த) நலவினையின்பலன் கைகூட (அதனால்) வலலை - விரைவாக, எழுவா என் நின்ற தொலலை முதல் முனிவா-எழுபோ என் நின்ற பழமையான சிறந்த முனிவர்கள், எரியோனை - அக்கினியினுக் கதாக்கத் தூதாதியாகிய உருத்திரனை, தீண்டி - அடைந்தது, வலயங்கள் எல்லை - உலகங்களினெல்லையும், நினனுழை - உன்னிடத்தே தோன்றி வளர்த்துவருப்பவை [நீயே பரத்துவம்], என்று சூளுறப்போதே - என்று சித்தார்த்தஞ்செய்தகாலத்தே, தொகைகின்ற ஐயம் - மிகுதியாககின்ற சந்தேகத்தை, துடைத்திலையோ - (நீ) நீக்கினாய் அல்லையோ?

குறிப்பு—வலலை காலவிரைவையுணர்த்து மோரிடைச்சொல், இனி, “வல்லகான விரைவுமைநதாம்” என்பவாகலின், வலிமையெனப் பொருள்கொண்டு மாயவினையோடு கூட்டலுமொன்று. மாயவினை : ராஜஸ்தாமஸபுராணங்களை யாராடந்த பரனல்லாதாரைப் பரனென்றுகூறுமோ பொய்க்கொள்கை. ‘இறைவன்’

‘நீ’ என்னும் இவ்விரண்டும் மதகிமதிபம். அங்லை, ஆதி என்பன; முன்னிலை ஒரு மைவ்வினமுறறுகள். இனி, நீ ஆதி இறைவன் அவலை எனப் பாகுபாடுசெய்து, நீ ஆதியாகிய கடவுள் அலையெனப் பொருள்கோடலுமாம். பேது, பேதமென்ப தன் விகாரம். ‘ஆ’—இச்செய்வெனெச்சு காணப்பொருட்டாய் இறந்தகாலமு ணாததிற்று. வலயம் வட்டம், இது ஆகுபெயராய் உலகங்களையுணர்த்தியது. தீப்போலும் நிறத்தையுடையானுதலால், ‘எரியோன்’ எனலுமாம். “தழனிர்வண் ணன்” என்றா பெரியாரும் இனி, நெருப்புமடிவமான மழுவடையோ நென்ன லுமாம் ‘எரியோனைத்தீண்டி’ எனவே உபலககணத்தாற் ப்ரமதேவனைத்தீண்டி யென்பதும் பெற்றும். எழுவா முனிவா ஸப்தருஷிகன், அசந்ரி, பிருகு, குதஸா, வலிஷ்டா, கௌதமா, காசிபா, ஆங்கிரஸா போது பொழுதென்பதன் மருஉ. ()

வேறு

இன்னன பலநினைந தேத்தின் னியமபாத
துன்னுத விடையுள் தெனநனி துணிவான்
தன்னிகா முனிவனைத் தரவிடை யெனரூப
பொன்னொளிர் நெடுமுடிப புரந்தரன் போனான்.

இ - ன பொன்னொளிர் நெடுமுடிபுரந்தரன் - பொன்மயமாகி விளங்குகின்ற நீண்ட கிரீடத்தைத்தரித்த இந்நிரன், இன்னனபலநினைநது - இத்தன்மையெனவான் (வாாதகளை) மனத்தில தியானித்து, இயமபா ஏத்தின்ன - (அவற்றை வாய்நாற்) சொல்லித் துதிப்பவனாய், இடைதுன்னுதல் உளது என - இடையிலே பொருந்தி யிருக்கின்ற விசேடமொன்றிருக்கின்றதென்று, நனிதுணிவான் - நன்றாய் நிச்சயிப் பவனாய் தன்னிகா முனிவனை விடைதர என்னா - தனக்குத்தானே யொப்பாகிய அச்சரபக முனிவரை நோக்கி (யான் போவதற்கு) விடைதருந்ருவீராக என்று கேட்டு, (பின்) போனான் - (தன்னுலகம்) போய்ச் சோந்தான்

குறிப்பு — துன்னுதல் - தொழிலாகுபெயர் தர - அகரவீற்று வியங்கோன். புரந்தரன் - (சத்தருக்களது) பட்டணங்களை அழிப்பவன் என்னும் காரணக்குறி. ()

போனவ னகநிலை புலமையி னுணர்வான்
வானவா தலைவனை வரவெனா கொண்டா
னாவ னடிதொழ வருளவர வழ்தான்
முனட விடவகை தழுவின் னுழைவான்

இ - ன. (பின் சரபகமுனிவா) போனவன் அகநிலை-(தமமிடத்த விடை பெற்றது) சென்றவனாகிய இந்நிரனது மனநிலையை, புலமையின் உணர்வான் - (தமது) ஞானக்கண்ணால் அறிபவராகி, வானவா தலைவனை - நித்திய சூரிகளுக் குத் தலைவனான ஸ்ரீராமபிராண, வர எதிரகொண்டான் - எழுந்தருளுமபோது எதிர கொண்டு சென்றா, (அப்பொழுது), ஆனவன் - அந்த ஸ்ரீராமன், அடிதொழ (முனி வரது) திருவடிகளில் வீழ்நதுவணங்க, தான் நடவிடவகை - தாம் பரமபதமடைய தற்குத் தக்கபடி, உழைவான் - (இவகிருக்க) வருந்துகின்ற அம்முனிவா, அருள்வா- அன்பு மேனமேலும் பெருகுதலால், அழுதான் - அழுதார்.

குறிப்பு:—வானவா - தலைவன் தேவாகட்குத் தலைவன் என்னுமாம். அழுகை - சந்தோஷத்தின் மிகுதியானுண்டாயது. நடவிட - இடு, துணைவின். (நக)

ஏழையு மிளவலும் வருகென லீனிதா
வாழிய வவரோடும் வந்தனன் மகிழ்வா
லுழியின முதனமுனி யுறையுளை யணுகா
வாழியில விழிதுயி லவனென மகிழ்வான்.

இ - ள். (பின் சரபங்கமுனிவா ஸ்ரீராமனைகோக்கி நீ) இனிதாவாழிய-சுகமாய் வாழ்வாயாக, ஏழையும் இளவலும் வருக-சீதையும் இலக்குமணனும் இவகு வருவார்களாக, என - எனறுசொல்ல, (ஸ்ரீராமன்) அவரோடும் வந்தனன் ஸீதாலக்ஷ்மணரோடு வந்த, மகிழ்வால் - சந்தோஷமாக, ஊழியின முதலமுனி உறையுளை - கற்பநதொடங்கியுள்ள அம்முனிவரதாசசிரமத்தை, அணுகா - அடைந்த, ஆழியில விழிதுயிலவனென - திருப்பாறகடலில் திருக்கண வளநதருளுகின்றவனபோல, மகிழ்வான் - களிப்பானாயினான்.

குறிப்பு — ஏழை - மடமைக்குணமுடையவன் பண்பாகுபெயா இளவல் - அவ பெயர்விகுதி குணவாகுபெயருமாம் இனி, “அணுக” என்னும் பாடத்திற்கு, ஸ்ரீராமன் எழுந்தருள் (அம்முனிவா ஸ்ரீராமனை), ஆழியில துயில்கின்ற எம்பெருமானென எண்ணி மகிழ்ந்தனரெனக் உறையுள் - வீட்டிற்குத் தொழிலாகுபெயா, உள் தொழிற்பெயர்விகுதி, இவகு இடப்பொருளுணாத்கியது (உச)

அவவயி னழகனும் வைகின் னறிஞன்
செவவிய வறவுறை செவியவி னுதவ
நவவியின் விழியவ ளொடுநனி யிருளைக்
கவவிய நிசியொரு கடையுறு மளவின்.

இ - ள். அழகனும் - ஸ்ரீராமனும், நவவியின் விழியவளொடு - பெண்மானி கணபோன்ற கண்ணையுடைய சீதையுடன், அவவயின் - அவவீடத்து, அறிஞன் செவ்விய அற உரை செவ்வியின் உதவ - தத்துவஞான முடைய அச்சரபங்கமுனிவா நல்ல தருமோபதேசங்களை (ததனனுடைய) காத்திரசொல்ல (ககேட்டு) நனி இருளை கவவிய நிசி - மிக்க இருளையுடைய இராததிரியானது, ஒருகடையுறும் அளவின் - ஒரு முடிவை யடையும்வரையும் (இரவு நீங்குமளவும்) வைகின்ன - தங்கியிருந்தான்

குறிப்பு — மிக்க ஹிதபரமான வாக்கியங்களானாலும் வகதா அறியாதவனாயின் அவுணமைப்பொருளில் கேட்போனுக்கு நம்பிக்கை பிறவாதாகையால் அதைநீக்க அறிஞன் என்றும், வகதா எவ்வளவு சமாதானமுமில்லாதவனாய் விஷயம் தீதாயின் அதில் கேட்போன் மனம்பற்றாதாகையால் அதை நீக்கச் ‘செவ்விய அறவுறையென்றும், வகதாவும் விஷயமும் சிறந்திருந்தும் “கேட்டாப்பணிக்குத் தகையவாய்க்கேளாரும் - வேட்ப மொழிவதாம் சொல்” என்றபடி சொல் வனமையின் மெனிற் பயன்படாதாகையால் அதை நீக்க ‘செவ்வியனுதவ’ என்றுகூறினா, உதவ என்றதனையே பக்திசிரத்தையோடு கேளானெனக் கொண்டமை வெளிப்படை. “அழகனும் அவனும் தஞ்ச” எனமேற்கூறிப் போந்தவா ஈண்டு பிராட்டியை ‘நவ்வியின் விழியவன்’ என வாணித்தது எம் பெருமானினும் பிராட்டி கண்ணகித் திறத்தமையை விளக்குத்தற்கெனக். முனிவரும் இவ்வாறே கூறினா. (உரு)

விலகிடு நிழலினன் வெயில்விரி யயிலவா
 ளிலகிடு சுடரவ னிசையன திசைதோ
 யலகிட லரியத னவிற்கர நிரையா
 லுலகிடு நிறையிரு னுறையினை யுரிவான்.

இ - ன விலகிடு - பரவுகின்ற, நிழலினன் - ஒளியையுடையவனும், இலகிடு சுடரவன் - விளங்குகின்ற கார்தீயையுடையவனுமாகிய சூரியன், இசையன் - ஒன்றோடொன்று சோந்தி நிற்பனவான், திசைதோய - திசைகளை தோறும் பொருந்தியுள்ள, அலகிடல அரிய-அளவிடக்கூடாத, அவிர தன் கரம் நிரையால் - விளங்குகின்ற தன்னு கிரணங்களாகிய கைகளின் கூட்டத்தால், விரிவெயில்-பரவிய வெயிலாகிய, அயிலவான் - கூாமையான வாளைக்கொண்டு, உலகு இழிந்த இருள் உறையினை - உலகின்கண்ணுள்ள இருளாகிய போராவையை, உரிவான்-கழறுவானாயினான்

குறிப்பு —நிழலினன் - ஒளியையுடைய (இனை) சூரியன் என்ப பிரித்தாரை ததலுமாம். இசையன் என்றிருக்குமிடத்தில் ஸ்ரீராமனது புகழையொத்த எனப் பொருள் கோடலுமியையும். இனி, இசையையுஞ்சு வெயிலாகிய வாளையேந்திய சூரியனாகிய தலைவன் தனது தலைவியாகிய பூமியினது ஊட்டலை தணிக்கக் கருதி அவனது மேற்போராவையை லீலையாக உரிவானாயினான் என்ப பொருள்கொள்ளலாம் படியிருத்தலுமறிக.

(௬௪)

ஆயிடை யறிஞனு மவனெதி ரழுவத
 தீயினை நுழைவதொர தெளிவினை யுடையா
 னீவிடை தருகென நிறுவின் னெறியாற
 காயெரி வரனமுறை கடிதினி லிடுவான்

இ - ன. ஆயிடை - அப்பொழுது, அறிஞனும் - தத்துவஞானியாகிய சரபங் கரும், அவன் எதிர்-ஸ்ரீராமனுக்குமுன்னே, அழுவம் தீயினை - மிகுந்த அகிக்னியில் நுழைவது ஓர் தெளிவினையுடையான் - பிரவேசிப்பதாகிய ஒப்பற்ற துணிபையுடையராய், காய எரி - எரிக்கின்ற நெருப்பை, வரனமுறைநெறியால் - சாஸ்திரவியியின் முறைமைப்படி, கடிதின் - சீக்கிரத்தில், இடுவான் - வளர்ப்பவராய், நீ விடை தருக என - நீ விடைதருவாயாக என்று கேட்டு, நிறுவின் - (ஸ்ரீராமனிடத்தில்) மனத்தை நிறுத்தினான்

குறிப்பு — “துக்கநெருக்கடி, நீனியகரமுந் தோன்றுதனெறியே.” என்றதனால் அ+இடை என்பது ஆயிடையெனப் புணர்த்தது. இடுவான் - இடுமபொருட்டு எனவானீற்று வினையெச்சமாகவுவ கொள்ளலாம். மூன்றாமடியில் ‘நீவிடை’ என்பது இனவெதுகையாக வந்தது.

(௬௫)

வரிசிலை யுழவனு மறையுழ வனைநீ
 புரிதொழி லெனையது புகலுதி யெனலுந்
 திருமக டலைவசெய் திருவினை யுறயா
 னெரிபுக றினைகுலெ னருளென விறைவன்.

இ - ன். வரிசிலை யுழவனும் - கட்டமைந்த வில்லில் (வல்லு) ஸ்ரீராமனும், மறை உழவன் - வேதங்கள் வல்ல சரபங்கரை (கோக்கி) நீ புரிதொழில் எனையது -

நீர் செய்யக்கருதிய காரியம் எத்தனையது? புகலுகியெனலும் - சொல்லுக என
று கேட்டவுடன் (அாமுனிவர்), திருமகன் தலைவ - லுந்திகாந்தனே! யானசெய
திருவினை உற - யான் செம்மையான மோகூத சம்பிரசகியதையடையும்படி,
எரிபுக நினைகுவென்-அக்கினிப்பிழுவேசம் செய்யக் கருதுகின்றேன், அருள்க என-
கிருபை செய்க என்றுவேண்ட, இறைவன் - ஸ்ரீராமன்.

குறிப்பு — ஸ்ரீராமனைச் சிலையுழுவன் என்றதற்கேற்ப முனிவரை மறையுழுவ
ன் என்ற சிலைப் பாரக்வுடையவன் மறையை ஏராகவுடையவன் என்பபொ
ருடா காணக் உழுவன் - உருபவன் “விலலே ருழுவா பகைகொளினுப் கொள்ள
றக் - சொல்லே ருழுவா பகை” என்றா நாயுறும் திருமகன் தலைவன் - ஸ்ரீர
பதி. அந்தமில்பேரின்பு தருஞ்செல்வம் தலின் செய்கிரு என்பபட்டது ‘உள
வன் மாற, செய்துறகே யாகுந்நிரு’ என்ற பிறநாள் (நெ.)

யாவவரு மலாநிதியி னி நசெய லெவவே
மானவரு தனியுரி மாபினை யென்றும்
மீனவரு கொடியவன் விறலடு மறவோ
ஹாவரு முவகையி னுரைநா னிபுவான்

இ - ள் ம னாவரு-மானினிடத்திலிருந்து உரிக்கப்பட்ட, தனி உரிமார்பினை-
ஒப்பற்ற தோலை தரித்த முனிவரே!, யான் வரும் அனமதியின் - காணாததன்மையத்
தவிர, இது செயல் எவன் எனலும் - இக்காரியஞ்செய்வது எனனை? என்று கேட்ட
லும், மீனவரு கொடியவன் - மீனினது உருவம் எழுதப்பட்ட கொடியையுடைய
மனமதனது, விறல அடும அறவோன் - ஐயத்தைக்கெடுத்த உறுதியையுடைய அம்
முனிவா, ஹாவரும் - உடம்பு பூரிக்கும்படியான, நனி உவகையின் மிக்க மகிழ்
ப்சிவிலுல, உரைபுவான் - சொல்லுவாராயினு.

குறிப்பு — மான் உரி - கிருஷ்ணரின் மகாதத்துவசன் ஆதலின் மீனவரு
கொடியவன் என்றா அவனது ‘விறலடுவோன்’ எனவே ஜ்ஜேதத்திரியா என்பதாயி
றறு. இதனா ‘சரபங்கர்’ என்றும் பெயர்க்காட்டணை வைப்பதை, தமையநிக
ரான, னாதம் - சாரிபை ஹாவரு முவகை யென்பதற்கு - உடல் நீங்குவதனாலு
ண்டாகுப்களிப்பு எவ்வுலகமாம். (நெ.)

ஆயிர முகமுள் தவாயா ருவென
ஈயிவன் வகுந்கொ லெனுநிலையுடையேன்
போயின் விருவினை புகலுற விழபான்
மேயினை யினியொரு வினைமில் விநேராய.

இ - ள் விறலாய - வெற்றியையுடையோய, நான் - நான், ஆயிரம் முகம்
உள் - ஆயிரமவகையான், தவம் அயாகுவென் - தவஞ்செய்தவருகின்றேன், நீ
யிவன் வருதி எனும் நிலை உடையேன் - நீ இவகே எழுந்தருளவாய் என்னுந் துணி
வுடையேனாய் இருக்கின்றேன், புகல் உறுவியால மேயினை-சம்பவிக் கவேண்டிய
முறைப்படி (நீ) எழுந்தருளினாய், (ஆதலான்), இருவினைபோயின் - நலவினை தீவி
னையாகிய இரண்டிமிக்கின், இனி ஒருவினை இல் - இனி (இக்கேசெய்யவேண்டி
ய) காரியம் ஒன்றுமில்லை.

குறிப்பு—ஆயிரம் - மிகுதி குறித்தறினறது. இனி, ஆயிரம் உகம் உளதவம் எனக்கொண்டு அநேகபுகமாயித தவம் எனக்கோடலுமாம். வந்தி-முறை இப்பொருட்டாதலை 'ஊழ்' என்னும் அதிகாரமுகத்தது ஆசிரியர் பரிமேலழகியார் கூறிய அவதாரிகையான உணாக புகலுறுவந்தி-சிறப்பித்தது கூறப்படும வந்தியுமாம். (சு0)

இந்திர னருளின னிறுதிசெய பகலா
வந்தனன மருவுதி மலரய னுலகந்
தந்தன னெனவது சாரலெ னுரவோ
யந்தமி னுயாபத மடைதலை முயலவேன

இ - ன உரவோய - வலிமையை யுடையவனே! இறுதிசெயபகலா - (கேற்ற) மாலையொழுதில், இந்திரன் வந்தனன - இந்திரன்வந்தது, மலா அயன - தாம றையிலே தோன்றிய பிரமன், அருளினன - அருளையுடையவனாகி, உலகம் தந்தன - (தனது) சத்தியவோகத்தை (உனக்கு) கொடுத்தான்-மருவுதி எனலும்-எழுந்த றுளவாய் என்றசொல்லவும், அநகம் இவ் உயாபதம் அடைதலைமுயலவேன - அழிவிலலாத பரமபதத்தை அடைவதற்கு முயற்சிசெயப்படுகிய யான அத்சாரலென - (அப்பதவியை) அடைந்தேனிலை

குறிப்பு —இறுதி செயபகல - முடிவைசெய்த பகல எனவே பகலின் முடிவாகிய மாலையாயிற்று அருளினன - என்பதனை இந்திரற்கே கூட்டி அருளையுடையான் மாலையோதில் வந்தது என ஆற்றொழுக்கிற பொருள்கோடலுமாம் இனி, இந்திரன் வந்தனன இந்திரன்வந்தது, மலரயன உலகந்தந்தனன - பிரமன் தன்னுலோகத்தை யுனக்குக்கொடுத்தான், இறுதிசெயபகலா மருவுதி என அருளினன - உலகமழியுங்காலம் வரையும் அயதுவந்த தவருவாயாக என்றான் என அநவயிதது ப பொருளையெவாரு முளா “தாவென்களவ் யொப்போன கூற்றே” என்பவாகலின் ‘வந்தனன’ என்றான் உரவோய - அறிவுடையோனே? எனலுமாம் (சுக)

ஆதலி னிதுபெற வருளென வுரையாக
காதலி யவளொடு கதழெரி மூழகிப்
போதலை மருவின னொருநெறி புகலா
வேதமு மறிவரு மிகுபொரு ளுணாவோன

இ - ன புகலா - எவராலுஞ் சொல்லப்படாத, வேதமும் அறிவு அரு - வேதங்களு மறிதற்கரிய, மிகுபொருள்-பரத்துவத்தை, உணாவோன - அறிபவராகிய சரபங்கமுனிவா, ஆதலின் - ஆகையால், இதுபெற-இந்த மோக்ஷசாரமபிராசவ்யத்தை அடையும்படி, அருள என - அருளசெய்யென்று, உரையா - சொல்லி, (உடனே) காதலியவளொடு - தமமனைவியுடன், கதழ் எரி மூழகி - கொடிய அக்கினியிற் பிரவேசித்தது, ஒரு நெறி - ஒப்பற்ற பரமபதத்தை, போதலை மருவினன - போய்ச்சோந்தாரா

குறிப்பு —ஸ்ரீராமனது கிருபை பயங்கருதாத தாசலானும் இதுவரையிலுங் கூறிப் போந்தது அதுவாகலானும் ‘இது’ எனக்கூட்டினா ‘அது’ என்றும் பாடம். வேதம் அபெனருஷையாய நிற்கியமையிருப்பதாதலின் ‘புகலாவேதம்’ எனச் சிறப்பித்தார். மிகுபொருள் - சிசுதையும்முஞ் செல்லத்தகரிய பரம்பொருள். (சஉ)

தேவரு முனிவரு முறுவது தெரிவோரா
மாவரு நறுவிறை மலரயன முதலோ
ரோவரு மறிவினி லிருவினை யொருவிப
போவது கருதுமவ வருநெறி புககான.

இ - ள். உறுவது தெரிவோரா - (பின்னே) வருவதை (முன்னே) அறிபவா
களாகிய, மாவரு - வண்டுகள் வருவதற்கேதுவாகிய, நறுவிறை - கல்லவாசனையு
டைய, மலா - தாமரை மலரிலுள்ள, அயன முதலோரா - பிரமனை முதலாகவுடைய,
தேவரும் - தேவர்களும், முனிவர்களும் - மகர்வதிலும், ஏவரும் - மறையெல
லோரும், அறிவினில் - அறிவினால், இருவினை - இரண்டு வினைகளையும், ஒருவி -
நீக்கி, போவது - கருதும் - போய்ச்சேர எப்பொழுதும் விரும்பிக்கொண்டிருக்கும்
மாதக்கத்தை எண்ணும்படியான, அ - அருநெறி - பெறுதற்கரிய அபரம்பதத்தை,
புககான - போய்ச் சோந்தான

குறிப்பு - 'உறுவது தெரிவோரா' என்பதை பிரமன முதலிய ஒவ்வொருவருக்
கும் அடையாக்குக. உறுவது தெரிவோரா - வருங்கால முணரவல்லவா. உறுவது
ஒருமை இது பூவருந்ததுக்கும் உபலக்கணம், திரிபால் ஞானியாகள் என்றபடி.
மாவரு என்பதற்கு அழகுபொருந்திய, பெருமை பொருந்திய என்று பொருளாகநி
ஹுமமையும். (சக)

அண்டமு மகிலமு மறிவரு நெறிபா
லுண்டவ னொருபெய ருணாகுந ருறுபே
றெண்டவ நெடிதெளி லிறுதியி லவனைக
கண்டவ ருறுபொருள கருதுவ தெளிநோ.

இ - ள். அண்டமும் - எல்லா அண்டங்களையும், அகிலமும் - (அவற்றிற்கு
டபட்ட) எல்லா சராசங்களையும், அறிவு அருநெறியால் அறிதற்கரிய வழியால்,
உண்டவன் - (பிரளயகாலத்தில்) வயிற்றில் வைத்து அடக்கிய ஸ்ரீராமபிரானது,
ஒருபெயா - (ஆயிரநாமங்களால்) ஒரு நாமத்தை, உணாகுநா - அறிபவா, உறுபேறு -
அடையும் பெருமபாக்கியம், எண் - நினைப்பிற்கும், தவநெடிது - எட்டாது மிக
வும் பெரிது, என்ன என்றால், இறுதியில் - முடிவுகாலத்தில் (பிரணை நீங்குகை
யில்), அவனைக்கண்டவா - அந்த எம்பெருமானை (கண்ணுக்கெதிராகச்) சேவி
ததவா, உறுபொருள் - அடையும்பதவி, கருதுவது எளிதோ - (மனத்தால்) நினைப
பதற்கு எளிதோ?

குறிப்பு - மனத்தால் நினைப்பதற்கருமை கூறவே வாயினா கூறவினது அரு
மை கூறவேண்டாதாயிற்று. தவ-உரிச்சொல், ஏகாரம் எதிமறை, (சச)

இரண்டாவது சரபங்கர் பிறப்புநீங்கு படலம்

முற்றிற்று.

ஆசுப்படலம் ௨-க்கு விருத்தம் ககக.

மூன்றாவது அகத்தியப்படலம்.

அனையவ னிறுதயி னமைவு நோக்கவி
 னினியவ ரினனவி னிரங்கு நெஞ்சினா
 குனிவரு தினசிலைக குமரா கொம்பொமே
 புனிதன துறையுணின றரிதிற போயினா

இ - ன். அனையவன் - அச்சரங்க முனிகரது, இறுதியின் அமைவு - முடிவுகாலத்தின் தன்மையை, நோக்கவின் - பார்த்ததனால், இனியவா - (பாலாக்கும்) இனிமையை யளிக்கின்றவாகளும், இன்னவின் - (அச்சரங்கா ஹோமாக்கினியிற பிரவேசித சைப பார்த்ததனால் உண்டான) துன்பத்தினால், இரங்கும் நெஞ்சினா - கரைகின்ற மனமுடையவாகளுமாகிய, குனிவரு தின சிலை குமரா - வளைந்த வலிய வில்லினையுடைய பூர்வமலசுக்குமணாகன், கொம்பொமே - சீதாபிராட்டியோடும், புனிதனது உறையுள் நின்று - பரிசுத்தராகிய அச்சரப்பகரது ஆச்சிரமத்தினின்றும், அரிதில் போயினா - அருமையாகப் போனாகள்

குறிப்பு — அனையவன் சுட்டிடைச் சொல்லடியாகப்பிறந்த பெயர் நோக்கவின், இன் பதுப்பொருட்டு, இது 'இரங்கு' எனவும் விளையுண்டது குனிவளைந்தறக்கரிய (வலிய வில்) என்னலுமாம். கொம்பு உருமையாகுபெயர். பூர்வமபிராணைத் தரிசித்து ஆதமியின்பத்தொழிவில வீட்டை யடைந்தமையான அச்சரப்பக முனிவரைப் 'புனிதன்' என்றார். உறையுள் உள்ள தொழிற்பெயர் விருத், 'செய்யுள்' என்பதுபோலத் தொழிலாகுபெயர் அம்முனிவரது பிரிவாற்றாமை யால் திருமயிப்போதற்கு மனமில்லாராயினும், வருத்தத்தோடு சென்றா என்பார் 'அரிதிறபோயினா' என்றார்.

(௧)

மலைகளு மரங்களு மணிககற் பாரைபு
 மலைபுன னறிகளு மருவி சாரலு
 மில்செறி பழுவமு மிளிப சூழலு
 நிலைமிகு தடங்களு மிளிது நங்கினா.

இ - ன். மலைகளும் - மலைகளையும், மரங்களும் - விருகங்களையும், மணி கலபாரையும் - அழகிய சுறபாறைகளையும், அல்புனல் - அல்கின்ற நீரினையுடைய, நகிகளும் - யாறுகளையும், அருவி சாரலும் - அருவிகள் பாய்கின்ற மலைப்பக்கங்களையும், இலை செறிபழுவமும் - இலைகள் அடர்த்த சோலைகளையும், இனிய சூழலும் - (கண்ணுக்கு) இனிமை பயக்கத்தக்க (மற்றைச்) சுற்றுப் புறங்களையும், நிலைமிகு தடங்களும் - கண்ணகன்ற தடாக்களையும், இனிது - இனிமையாக, நங்கினா - கடந்து சென்றாகள்.

குறிப்பு — அருவி மலையின்வீழாயு. சாரலு மலைப்பக்கத்துக்குத் தொழிலாகுபெயர். நிலை பரப்பு, இனி, நீர் நிலைத்துள்ள மிகக் தடாகமென்னலுமாம். சூழ மெனினு மிகுக்காது.

(௨)

பண்டயன் பயதருள பால கிலநு
முண்டரு மோனரு முதலி னோகனத
தண்டக வனததுறை தவதது னோராகடாங்
கண்டன ரிராமனைக் களிகஞ்சுந் சிந்தையா.

இ - ள். பண்டி அயன் பயதது அருள் - முன்பு பிரமதேவன் பெற்றருளிய, பால கிலநரும் - வாலகிலயா என்னும் மகருஷிகளும், முண்டரும் - மழித்தலை யுடையவாகளும், மோனரும் - மெளனவிரதமுடையவாகளும், (ஆன் இடாகளை) முதலி னோகன் - முதலாகவுடையவாகளாகிய, அ தண்டகவனதது உறை - அந்தத் தண்டகாரணியத்தது வசிக்கின்ற, தவதது னோகன்-தவநெறியிலுள்ளவாகள், எளிக் கும சிந்தையா - சந்தோஷிக்கும் மனமுடையாராகி, இராமனை - ஸ்ரீராமபிரானை, கண்டனா - பாரததாரகன்.

குறிப்பு — ‘பண்டையவய-தரு’ எனவும் பாடம் பாலகிலயா, மோனா வட சொற்றிரிபு வாலகிலயா இவா அங்கு ட்டப்பிரமானமுடையவாகளாயப் பகவா னது மயிரினின்றுத் தோன்றியவா ‘முண்டா’ என்றது சகலியாசிகளை. இராமன் மேல்கூறியவாகு யாவளையும் ரமிப்பிக்கின்றவனாகிய, அம்மனைக்காண்டலும், அந் கெனவே களித்தனவென்றேனும், இனி அவ்விராமனால் தம்பனைவராய அரக்காக்கி றந்து பரிவாரென்னுந் துணிப்புறநிக் களித்தனா எனேறும் பொருள்கொள்ளு மாறு ‘கண்டனரிராமனைக் களிகஞ்சுந் சிந்தையா’ என்றா (உ)

கனைவரு கஞ்சினத தரங்கா காயவோர
வினைபிறி தினமையின வெதுமபு கின்றன
ரனைவரு கானகக் தமுத ளாவிய
புனைவா வுயிர்வரு முலவை பொலகின்றா.

இ - ள். கனைவரு - மிகரு வளாகின்ற, கடும சினதது - கொடிய கோபத்தை யுடைய, அரக்கா - இராகக்தா, காய - கோபிப்பதனால், ஓர் வினை பிறிது இன்மையின் - (அவர்களை அழிக்கத்தக்க) முயற்சி வேறென்றும் இல்லாமையால், வெதும புகின்றனா - வாடுகின்ற அம்முனிவர்கள், அனைவரு கானகத்த - தீப்பற்றி யெரியா நின்ற காட்டில், அமுது அளாவிய புனை-அமுதத்தின் தன்மைபொருத்திய ஜலப்பி ரவாகம், வர - வருகலால், உயிர்வரும் - (அழியாமற்) பிழைத்துச் செழிக்கின்ற, உலவைபொலகின்றா - உலராத மரங்களை ஒக்கின்றவரானார்கள்

குறிப்பு — கனை செறிவு இனி, “கனைசெறிவொலியாமெனப்” என்பவாகலி ன், ஆரவாரஞ்செய்கின்ற என்றமாம், இப்பொருள் கொள்ளுங்கால் ‘கடுமையை’ மிகுதி எனக், ‘அனல்,’ ‘புனல்’ என்பன எதுகைகொக்கி ‘அனை’ ‘புனை’ என்கின்றன இனி, ‘புனைவா’—அவ்வகாரமடைய வென்றுமாம், இப்பொரு ளுரைப்புழி ‘அளாவிய’ என்றதைச் செய்யிய வென்னும் வினையெச்சமாக்குக் உலவை தொழிற்பெயா, உல-பகுதி. ஐ-விகுதி இஃது உலாந்தமரத்தினைக் குறித்தலின், தொழிலாகுபெயா போலகின்றா,—போலுதல் என்னும் வினையடியாகப்பிறந்த முறறு. தாபதாகடரு உலாந்தமரங்களையும், இராகக்தாகடரு அனலையும், அவ்விராகக்தரது காயவுக்கு அனலின் வெப்பத்தையும், ஸ்ரீராமபிரானது வருகைக்கு அமுதப்பிரவாகத் தினவரவையும், அத்தாபநர் மகிழ்வுக்கு உயிர்வருமுலவையையும் உவமையாக்கினார்.

ஆயவரு பெருவலி யரக்கா நாமமே
வாயவெரீஇ யலமரு மறுக்க நீங்கினா
தீவரு வனத்திடை யிடடுத தீராததோ
தாயவர னோக்கிய கனநின் நனமையா

இ - ன். ஆயவு அரு - ஆராயதற்கரிய, பெருவலி அரக்கா நாமமே - மிகப் பலத்தினையுடைய இரக்கதானது பெயர்களுடைய, வாயவெரீஇ - வாய தடுமாறச் சொல்லி, அலமரும் மறுக்கம் நீங்கினா - வருத்தத்தினை மனக்குழப்பம் நீங்கப்பெற்ற அம்முனிவர்கள், தீவரு வனத்திடை - செருப்புப் பற்றியெரியுங் காட்டில், இடடு தீராதது - விட்டு நீங்கியதாகிய, ஓ தாய வரல - ஒருதாயப் பசுவானது மீண்டவருதலை, கோக்கிய - கண்ட, கனநின் தனமையா - கனநின் தனமையையுடையவரானார்கள்.

குறிப்பு — அரக்கரோடு சரிவரப் போபுரிந்து அவராற்ற லறிவதருமையென்பாரா ‘ஆயவரு பெருவலியரக்கா’ என்றா இனி, அரக்காதம் எடுத்த காரியமனைததும் முடித்துவர வல்லவராகலின், ஆயவருதின [கைகூடியவருகின்ற] பெருவலியரக்கரென்றுமாம், இங்கே, ‘ஆய’ வினைபெச்சம். மற்று, பெருவலி ஆயவரு எனப் பிரித்துக் கூட்டிப்பொருளுரைத்தலுமாம் முனிவா வேதமந்திரங்களை யுச்சரிக்குந் தமது கவலாயினால் தீயராகிய அரக்கரது பெயர்களுடைய யெடுத்தத்சொல்லி அவகலாயக்குமபடி நோந்ததே யென்பாரா ‘அரக்கா நாமமே வாயவெரீஇ யலமரு’ என்றா. இங்ஙனம் முனிவா அஞ்சுவானென அவர்க்குத் தவவலியின்றோ’ எனின், “வேணமன வேண்டினாகு” என்னுங் கவியிற் கூறியபடி தம் பெரும் பொறையான வெகுளியை நீக்கி அரக்கரால் அலைபுண்டா ரெனக் வெரீஇ வெருவி, சொல்லிசையுளபெடை. அலமரு அலமா - பருதி இஃதிறந்தகாலத்து ‘அலமரத்’ எனவரும். மறுக்கம், மறுகு பருதி இனவெதுகையாய ‘தீவரு’ என நின்றது இனி, ‘ஓதாய’—கருதுகின்றதாய [அன்புள்ளதாய] என்றமாம் பிரித்த தாயப்பசு மீண்டவருதலைக் கண்ட கன்று எவ்வன மகிழ்மோ அவ்வன மகிழ்வுதயத்தா என்பது ஈற்றடியாற் போதருப் கருத்து. வனம் அரக்கருக்கும், தீ அவரது கொடிய செயல்க்கட்கும், தாய ஸ்ரீராமபிரானுக்கும், கன்று தப்பதற்கும உவமை

(டு)

கரக்கருங் கடுந்தொழி லரக்கா காயதலிற்
பொரற்கிட மினமையிற் புழுவகிச் சோருந்
ரரக்கரெனக் கடலிடை யாழ்கின் றுரொரு
மரக்கலம் பெற்றென மறுக்க நீங்கினா

இ - ன். கரக்க அரும் கடும்தொழில்—ஒளிதகவிலலாத [வெளிப்படையான] செயல்களையுடைய, அரக்கா காயதலின் - இரக்கதான வருத்துவதனால், பொரற்கு இடம் இனமையின் - (அவர்களோடு போபுரிதற்கு உபாயம் [இதுகாறும்] இல்லாமையால், புழுவகிச் சோருநா - (மனம்) நொந்துவாடுகின்ற அம்முனிவர்கள், அரக்கா என்கடல் இடை ஆழ்கின்றா - ராக்ஷஸர்களென்கிற கடலினிடையே அமிழ்கின்றவர்கள், ஒரு மரக்கலம்பெற்றென - (கரைசோதற்கு) ஒரு கப்பலைப் பெற்ற ருதபோல, மறுக்கம் நீங்கினா - மனக்கலக்கம் நீங்கப்பெற்றார்கள்.

குறிப்பு—‘கரக்கரு’ அரம்—தொகுத்தல். அரக்கா தமக்கு ஆபத்து நேருமன்னாத தமது மாயப்போரைக் கையாடாநென்பதும் அந்நன்ம மாயப்போர் புரிதற்

குத் தக்கபோரே நேரிடவில்லை யென்பதும் விளங்க 'காசநாடு களிந்தொழில்' என்றா. இனி, அரக்கரது மாயப்போர மிகவுங் கொடியதாதலின் அதனை மனக்கவழக்காக வெளிப்படையான போரெனக் கூறினா ரெனனுமொன்று அன்றியும், விஷத்தினது பெரிய கொடிய செயலின்றுடைய அரக்க ரெனனுமாம், இப்பொருளில் கரம் - விஷம், கருமை-பெருமை, இதனை 'அரக்கரென்கடல்' என்னும் சொல் மிகவும் வற்புறுத்துகின்றன சோருநா இதனாகரம் பெயரிடைநிலை இது நிகழ்காலங் காட்டுமென்பா தீராவீட்சுபித்தந்துவமுடையார அரக்கரது மிகுதியும், கரிய நிறமும், அவரிடமிருக்கப்பட்டோர் மீள் வருமையும் விளங்க அவ்வரக்கர்கட்குக் கடலையும், அவ்வரக்கர்பா லுக்கப்பட்டி மீள்வனையறியாது வருந்துந் தாபதாக்கு ஆழ கிழற் செயலையும், அவ்வனம் ஆழ்கின்றனரை அக்கடலினின்றும் கரையேற்றி ஆதரிப்பான் வந்தானாகலின் ஸ்ரீராமபிரானுக்கு மரக்கலத்தையும் உவமைகூறினா. (சு)

தெரிஞ்சுற நோக்கினா செயத செயதவ
மருஞ்சிறப் புதவநல லறிவு கைதர
விரிஞ்சுறப் பறநிய பிறவி வெந்நயாப
பெருஞ்சிறை விடுபெற றனைய பெற்றியா.

இ - ன் தெரிஞ்சு - (ஸ்ரீராமபிரானை ஆதிமூலப்பொருள் என்று), அறிந்து உற நோக்கினா-(தமமனத்தினிடத்தே யன்பு) பொருத்தமபடி தரிசித்தவர்களாய், செயத செயதவம் - (தரம்) செயத சிறந்த தவமானது, அருஞ்சிறப்பு உதவ - அடைதற்கரிய சிறப்பினை யளித்தலானும், நல அறிவு கைதர - (தரம்பெற்ற) தத்துவஞானமானது (தமக்குத்) துணைசெய்வதன்னும், விரிஞ்சு உற பற்றிய-மிகுதியாய் (அடிக்கடி தாம்) அடையும்படி தொடர்ந்துவந்த, வெம் - கொடிய, பிறவியுயா - பிறவித் துன்பங்களாகிய, பெருமசிறை - பெரியசிறைச்சாலையினின்றும், வீடு பெற்றனைய - விடுதலையடைந்த மோகக்ஷம் பெற்றறற்போன்ற, பெற்றியா - தன்மையுடையாரானார்கள்

குறிப்பு — 'தெரிஞ்சு' 'விரிஞ்சு' என்பன தெரிந்து, விரிந்து என்பவற்றின் போலிகா பதத்துடையடியவாக் கெளியனாய் உபாவம் வுயர்வமுடைய எம்பிரான சேவை சாதித்தருளும் அவனைச் சாமானிய மாநுஷ்யஸவநப்பெயர் றுணராது இவனே சாவலோக சரணய பராகபரன் என அறிந்து தரிசித்த முனிவர்களின் மகிமையை யாவராதசொல்லீ முடியும் அவாசெய்த தவமே தவமென்பாரா 'செய்தவம் ருஞ் சிறப்புதவ' என்றா. அத்தவத்திற் கின்றிமையாத தத்துவஞானம் 'தெரிஞ்சுற நோக்கினா' எனச் செய்ததோடு, அரக்கரா ளுற்றுமிக்கணமட்டு மொழித்தற்கு வேண்டுவாராய் அபாகய அசேதனராகாமே வீடுபெறுதலும் வேண்டினமை குறிக்க 'நலலறிவு கைதர' என்றா இப்பொருளை மூன்றுநாண்டுகட்குள் மிகவும் வற்புறுத்தல்காணக் கிறை காவல

(எ)

வேண்டின வேண்டினாக் களிக்கு மெய்த்தவம்
பூண்டோ ராயினும் பொறையி னுற்றலான
மூண்டெழு வெகுளியை முதலி னீக்கின
ராண்டிறை யரக்கரா னலைப்புண டாரரோ.

இ - ன். (அம்முனிவர்கள்), வேண்டினாகரு - விரும்பிச் செய் தவர்களுக்கு வேண்டின - (அவா) வேண்டிய பயன்களை, அளிக்கும் - (வேண்டியவாறே பெறு

மபம) கொடுக்கின்ற, மெய்ததவம் - உண்மையான தவத்தை, பூண்டினர் ஆயினும் - மேற்கொண்டிருக்கின்றனராயினும், பொறைவின் ஆற்றலால் - பொறுமையினது வலியால், மூண்டு எழுவெகுளியை - பறநிக் கிளம்புகின்ற கோபத்தை, முதலின் நீக்கிஞா - வேரோடு களைந்தார்கள, (ஆசலின்), ஆண்டு உறை - அவ்வனத்திலே வசிக்கின்ற - அரக்கரான - இராக்கதாக்களால், ஆலைப்புண்டா - வருத்தமடைந்தார்கள

குறிப்பு - வேண்டின இறந்தகால வினையாலன்றியும்பெயா, "வேண்டிய வேண்டியாய் செய்வதாற் செய்வ மீண்டு முயல்ப படும" என்றா நாயனாரும் கூடா வொழுக்கத்தாலெய்தும் பொய்ததவத்தினின்றும் நீக்குதற்கு 'மெய்ததவம்' என்றா 'பொறை'யாவது காரணம்பற்றியாவது அநியாயமாலாவது ஒருவன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவழித் தாமும் அதனை அவன்கட செய்யாது பொறுத்தல் "அக் முவாரைத் தாங்கு நீலம்போலத் தமமை, யிக்முவாரப் பொறுத்த நிலை" தவர்பூண்டோர்க்குப் பொறுமை யின்றியமையாதாகலின் 'பொறைவிறுத்தலான்' என்றா நிறைமொழி மாக்கார்க்கு வரக்கோபம் வரின் அக்கோபத்தைய அவிப்பதற்கு என்றா 'மூண்டெழு வெகுளியை' என்றா "குணமென்னுங் குணேறி நீன்றா வெகுளி, கண்மெயுங் காத்தலரிது" என்றா நாயனாரும் "மறந்தல் வெகுளியையா மாட்டிக் கீய, பிறத்த வதூறல் வரும்" என்பவாக்காலும் தவங்கெடுமென்றஞ்சியும் வெகுளியை 'முதலினீக்கிஞா' ஆகி, 'அரக்கரானலைப்புண்டா' ஆயினா (அ)

எழுந்தன ரெயநின் நிருண்ட மேகத்தின்
கொழுந்தென மின்றவக் குரிசில் வீரனைப்
பொழிந்தெழு காதலிற் பொருந்தி னுரவன்
நொழுந்தொறுந் தொழுந்தொறு மாசி சொல்லுவார.

இ - ன் (ஸ்ரீராமபிரான் வரவைக் கேள்வியுற்ற சில முனிவா), எழுந்தனா - (தமகாட்சியத்தினின்றும்) எழுந்திருந்து, எய்தினா - வந்து, நிருண்ட மேகத்தின் கொழுந்து என நின்ற - கறுத்தமேகத்தின் கொழுந்து என நின்ற, அ குரிசில் வீரனை - பெருமையிற் சிறந்த வீரனாகிய அந்த ஸ்ரீராமபிரானை, பொழிந்து எழுகாதலின் - பொங்கியெழுந்தன அன்பினால், பொருந்தினா - அடைந்தார்கள, (அப் பொழுது), அவன் - அந்த ஸ்ரீராமபிரான், தொழுந்தொறுந் தொழுந்தொறுந் (தயமைத்) தனித்தனி வணங்குகின்றோம், ஆகி சொல்லுவார - ஆசுவதிப்பாராயினா

குறிப்பு.-எழுந்தனா, எய்தினா என்பன - முற்றெச்சங்கள் விரைவாய்வந்தனா என்பதுதோன்ற 'எழுந்தனா எய்தினா' என்றா அரக்கா சினம் என்னும் வெப்பத்தாலுலாநடுவாழும் தாபதராகிய பயிர் செழிப்புறவும் அவ்வெப்பத் தன்னியவும் இனிமேல் அம்புகளென்னும் மழைப்பொழித்தற்பொருட்டுப் பாரகடலினின்றும் வந்த கரியமேகமென்பது தோன்ற 'நிருண்ட மேகத்தின்கொழுந்து' என்றா. இக்கருத்துக்கின்பக் 'பொழிந்து' என்றதைக் காரியப்பொருட்டுச் செய்வெனெச்சத்திரிபாக்ககொண்டு அமமேகக்கொழுந்தை மழைப்பொழியும்படி (செய்ய) எழுகாதலிற் பொருந்தினார்கள என்று முடிக்க் குருசில் 'குருநீ' என்னும் வடசொற்றிரி பென்பா அடுக்கு மிகுதிக்குறித்தது ஆகி ஆசீஸ் என்னும் வடசொற் நிரிபென்பா. அயாவறு மமராக் கிபதியாகிய எம்பெருமான் இப்போது தான்கொண்ட மாது அயாவதாரத்துக் கிணங்க, தன்னை வணங்குதற்குரிய முனிவரைத் தானவணங்கி னுணென்க.

இனியதோ சால்கொண் டேகி யிவவரி
 னனியுறை கென்றவற் கமைய நலகித்தாக
 தனியிடஞ் சாரந்தனா தவகி மாதவ
 ரனைவரு டெய்தின ரலலல் சொல்லுவான.

இ - ன். (பிறகு), மாதவர் அனைவரும் - அம்முனிவர்களெல்லாரும், இனி யது ஓர் சாலை - வசித்தறிகினியதாகிய ஒரு பன்னசாலையில், கொண்டு வி - (ஸ்ரீராமபிராண) அழைத்தகொண்டுசென்று, இவ்வின் நனி உறைக என்று இவ்விடத்தில் சுகமாகத் தங்குவாயாகவென்று சொல்லி, அவற்கு - அவ்விராமபிரானுக்கு அமைய நலகி - ஒரு சிறந்த இடத்தை மனக்களிப்போடு பொருந்தக்கொடுத்து, தாம் - தான்கள், தனி இடம் சாரந்தனா - வேறிடத்தைச் சேர்ந்தவர்களாய், தங்கி-தங்கியிருந்து, (பின்பு), அலலல் சொல்லுவான - (அரக்கர்களால் தங்களுக்கு நேர்ந்த) துன்பங்களைச் சொல்லும்பொருட்டு, எய்தினா - மீண்டும் (ஸ்ரீராமபிரானிருக்கும் இடத்தை) அடைந்தார்கள்

குறிப்பு — நனி உறைக - பலகாள வாசஞ்செய்க என்னலுமாம், ‘நனி யுறை’ என்பது உம பாடம். சாரந்தனா முற்றெச்சம் சொல்லுவான வானீற்று எொர் காவலினையெச்சம் (40)

எய்திய முனிவரை யிறைஞ்சி யேததுவந்
 தையனு மிருந்தன னருளெ னென்றலும
 வையகங் காவலன மதலை வந்ததோர்
 வெய்யவெங் கொடுந்தொழில் வினைவு கேளெனு

இ - ன் ஐயனும் - ஸ்ரீராமபிரானும், எய்திய முனிவரை - (தன்னிடத்தி லுந் முனிவர்களை, இறைஞ்சி - வணங்கி, ஏததுவந்த - (அவர்களைத் தனவாயில் துதிக்குந்) துதிவந்த, [துதித்து], இருந்தனன் - (அம்முனிவரிருந்தபின் தானு மோபால) இருந்தகொண்டு, அருள வன என்றலும் - (எனக்குக்) கட்டளையிடுதல யாது என்று கேட்டவனவில, (அம்முனிவர்கள்), வையகங் காவலன மதலை - உலகத்திற்கு அரசனாகிய தசரதசக்கரவாதியின் குழந்தாய் வந்தது - (எனக்குக்கு) நேரிட்டதாகிய, ஓர் - ஒரு, வெய்ய வெங்கொடுந்தொழில் - கொடியசெய்கையின் வினைவு - பெருக்கத்தை, கேள் என - (கீ) கேட்பாயாக என்று,

குறிப்பு — ஏதது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். ‘ஏததி’ என்னுத ‘ஏததுவந்த’ என்றமையான, தன்னை இறைஞ்சி யேதத்தக்கவரைத் தான் மாறடிவாவதாரத்துக் கேறப் இறைஞ்சியேதத்துத்தன்மை புதிதாகவந்ததென்பதாம். இனி, ஏததுவந்த ஐயன் எனப்பிரித்து, (சமயரதோறுந் தத்தந்தெய்வமென்று வெவ்வேறப்பெயரிட்டுத் துதிக்கின்ற) துதிகள் (எல்லாந் தன்னதாக) அடைந்த ஐயன் என்னலுமாம், ஈண்டு அகரம் - தொகுத்தல், “தொல்லியினொன்றையாகித் துறைதொறும் பார்த்துஞ்சரிப, பலபெருஞ்சமயஞ் சொல்லும்பொருள் ” என்னும் பாலகாண்டச் செய்யுள் இங் கே போக்குக. ஏதது உவந்தது எனப்பிரித்து, முனிவர்கள் வாழ்த்துதலினுன் மனம் கிழ்ந்தது எனப் பொருள்கோடஊர் மியையும். இருந்தனன் முற்றெச்சம். ‘அருள வன்’: பெரியோரிடத்தாக் கூறும் மரியாதைச்சொல். மதலை அண்ணமவின், ‘மைந்த’ என்பது உம பாடம். ‘வெய்யவெங் கொடுந்தொழில்’—ஒருபொருட்பனமொழி; மனத்திக்குச் சஞ்சலமும் வாக்ருக்குத் தமோற்றமும் வினைத்த கொடிய செய்கை.

கன என்பது குறிக 'வெய்யவெவகொடுமை' என மூன்றசொல்லுக்கி ரென்ன
ஹாம, வினவு கொடுதொழிலின மிகுதி குறிக நிறைது, இனி, கொடுதொழி
வினபயன (துன்பம்) எனலும (கக)

இரக்கமென ரெருபொரு ளிலாத நெருசின
ரரக்கரென றுளாகில ரதத்தி னீங்கினா
நெருக்கவும யாமபடா நெறிய லாநெறி
தூரக்கவு மருகதவத துறையு ணீங்கினேம்.

இ - ள இரக்கம் என்ற ஒருபொருள் - (மன்னுயிர்களிடத்தே) இவருதல்
என்று சொல்லப்பட்ட ஒருபொருள், இலாத - இல்லாத, நெருசினா - மனமு
டையவர்களாகிய, அரக்கா என்று - இரக்கதாக என்னப்பட்டி, சிலா உளரா -
சிலரிருக்கின்றார்கள்; அறத்தின் நீங்கினா - தாமமாகத்தினின்றும் நீங்கின அவ
வரக்காள், நெருக்கவும - (எவகளை) வருத்தப்படுத்தவதெனா, யாம படாநெறி
அலா - நாவகொழுந்தறையி நல்லொழுக்கமல்லாத, நெறி - தீயொழுக்கத்தில்,
தூரக்கவும - செலுத்தவதெனும், அருகதவம் துறையு ளீங்கினேம் - அரிய தவத்
தினது வழியினின்றும் விலகினோம்.

குறிப்பு - என்றொரு, அகரம் - தொகுதல் "சினத்தைப் பொருளென்று
கொண்டவன் கேடு" என நாயனார் சினத்தைப் பொருளென்றதற்குப் பரிமேலழ
கியார், "வைசேடிகா" பொருள், பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என
பணவற்றை யறுவகைப் பொருளென்றறப்போல, ஈனநிக் குணம் பொருளெனப்
பட்டது" என்று கூறினா. அதுபோல ஈண்டு இரக்கமெனலாக தொழில் பொரு
ளெனப்பட்டது அறத்தினீங்கினா என்னும்பெயர் சொல்லுவாரா குறிப்பான
அவரென்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் மாத்திரையாயிற்று; "நாணி நின் றேணிலைகண்டி யா
னும், பேணினே னல்லனோ மெழுக வானத, தணங்கருங் கடவு ளன்னோளென,
மகன்ற யாதல புரைவதா வெனவே" என்னும் அகப்பாட்டில், "நாணிகின்றேன்"
என்றும், "அணங்கருங் கடவுளன்னோள்" என்றும் கூறினாற்போல இது "பொரு
ளொடு புணராச சுட்டுப்பெயராயினும், பொருள் வேறுபடா தொன்றாகுமமே"
என்னுஞ் சூத்திரவிதி துறையுள், உள் - எழனுருபு இது ஐந்தனுருபு நீக்கப் பொ
ருளில் மயங்கிவந்தது. (கஉ)

வல்லியம் பலதிரி வனத்து மாளென
வெவலியும் பகலுநொந் திரங்கி யாற்றலெரு
சொல்லிய வறநெறித் துறையு நீங்கினேம்
விலலியன் மொயாபிளைய வீடு காணகுமோ

இ - ள வில இயல் மொயம்பிளைய - கோதண்டம்பொருத்திய புயத்தைபுடை
யாய் பல வல்லியம் திரி வனத்து - அகேசம்புலிகள் சஞ்சரிகின்ற காட்டில்,
மான என - (வருகத்தின்ற) மானபோல, எவலியும் பகலும் - இரவும் பகலும்,
தொகை திரங்கி - மனநொந்த வருத்தி, ஆற்றலேம் - (அவ்வரக்காசெய்யுங் கொடு
மைகளைப்) பொறுக்கமாட்டாதவர்களாய், சொல்லிய - (தூலகன்றி) சொல்லப்பட்ட
ட, அறம் நெறி துறையும் - தாமமாகத்தின் வகைகளினின்றும், நீங்கினோம் -
வழுவினோம், (ஆதலின்), வீடுகாணகுமோ - மோகும் அடைவேமோ?

குறிப்பு—உலலியம் அரக்கர்க்கும், மான முனிவர்க்கும் உகமை. என உலம விடைச்சொல், ஆறறலேம் உளப்பாட்டுத்தன்மைப் பன்மை யெதிரை வின் முற்று. தமது இடுக்கண ஒழியுமென்னுந் துணிப்புறறி 'விலலியன் மொய்யபினாய்' என விளித்தா. அறநெறித்திறையினினறம் நீங்கினமையால், மோகந் கிடடு மோகென்னும் ஆசைத்தால் 'வீடுகாணகுமோ' என்றா இனி, 'வீடுகாணகுமோ' என்றகு இதனபத்தினினறம் விடுதலையடைகோமோ என்னலுமாப். காண்கும், கும தன்மைப்பன்மை யெதிராகலமுற்று விடுதி. (கங்)

மாதவத் தொழுகலே மறைகள் யாவையு
மோதலே மோதுவராக குதவ லாற்றலே
மூதெரி வளாகக்கிலே முறையி னீங்கினே
மாதவி னாதண ரேயு மாகிலேம்.

இ - ள் மாதவத்து ஒழுகலேம் - பெருமைபொருத்திய தவநெறியில் நடக்கி
னறேமில்லை, மறைகள் யாவையும் ஒத்தலேம் - வேதவக்ளெல்லாவற்றையும் ஒதுகி
னறேம் இல்லே, ஒதுவாக்கு உதவல் ஆறறலேம் - ஒதுகின்றவர்களுக்கு உதவிசெ
யுகின்றே மில்லை [ஒதுவிக்கின்றே மில்லை], மூது எரி வளாகக்கிலேம் - பழமையா
கிய யாதாக்கினியை வளாக்கின்றே மில்லை [யாக்குசெய்குகின்றே மில்லை], முறை
யின் நீங்கினேம் - (அத்தணாக்குரிய) முறைமையினின்றும் தவறினோம், ஆத்
லின்—, அந்நன்றையும் ஆகிலேம் - பிராமணராயு மாகின்றே மில்லை,

குறிப்பு—அரக்கரால் நோத இடையூறுகளால், அந்நணாக்குரிய தொழில்க
ளான ஒதல், ஒதுவித்தல் முதலியவனைத்தும் தவறினமையின் இன்னணங் கூட்டி
னாக். 'மறைகள் யாவையு' என்றது வேதவக்ளோடு அவற்றின் அங்கங்களும்
உபாங்கங்களும் அடங்குத்தற்கு எரி காருக்பத்தியம், ஆகவநீயம், சகிபுந்நிகியம்
என்பவை. "மறப்பினு மோத்துக் கௌலரகம் பாப்பான, பிறப்பொழுகக்க குன
றக் கெடும" என நாயனார் கூறியபடி வேதமோதாமை அந்நணாக்குமைக்குரிய
காரணங்களு னொன்றாய் மறு "அந்நண ரென்போ ரறிவோமற மெவவியாக்குந்,
செந்கண்மை பூண் டொழுக் லான" என்று வரையறுத்திருத்தலால், ஈண்டு அந்
ந்நணத்து முனிவரை (கசு)

இத்திர னெனினவ னரகக் ரேயின
சிறைதயிற செனனியிற கொளளுந் தெய்கையா
நெனதைமற றியாருள ரிடுக்க ணீக்குவார
வநதனை யாளுசெயத் தவத்தின மாட்சியான.

இ - ள். இத்திரன் எனின் - இந்நிறைவேற்றால், அவன்—, அரக்கர் வயி
ன் - ராக்ஷஸ் கடடையிட்ட தொழில்களை, சிறைதயின் செனனியின் கொள்கும்
செய்கையான் - மனத்தினும் சிந்திதும் கொள்கின்ற தொழிலினையுடையவையி
ருக்கின்றான், (ஆகையால்), எதை - ஏகதட்சிணைவனே! இங்ககண் க்குக் குவார -
ஏககன் துன்பத்தைப் போக்குபவா, மற்ற யார் உளா - (உண்ணையன்றி) வேறு
வகிருக்கின்றனா, [ஒருவருமில்லை], யாம் செயததவத்தின் மாட்சியான - யாங்
கள் முன்பு செய்த தவத்தின் மகிமையால், வநதனை - (நீ யெவகளைக் 'தவதற்கு
இங்கே) எழுந்தருளியு

குறிப்பு.—இந்திரன் திரிலோகாதிபதியிருந்தும் அடித்தக் கூறுமாறு அவலை யாதும் பயனிலலை யெனப்பதுபற்றி அவனையின்னடி சுட்டிக் கூறினாகன. ஏயின் - ஏவின் எனப்பதன்றிப்பு, பலவின்பாற பெயர், சிதைவிற கொளந்தலாவது அரக்கரிட்ட வேலையைச் செய்தமுடித்தப் பின்னா அவாபான முடிவைப் புலச சந்தாபம வாயாவிடத்து வினவும் போழ்த தெரிவித்தற்கு மறவாதிருத சம்பொருட்டு அதே தியானமாக விருத்தல. சென்னியிற கொளந்தலாவது கீழான வேலையையும் மேலாக நினைத்துச் செய்தல். எதை அண்மைவிளி, 'யார்' என்னும் வினா இன்மை குறித்தது (கடு)

உருளுடை நேமியா லுலகை யோம்பிய
பொருளுடை மன்னவன புதலவ போககிலா
வீருளுடை வைகலே மிரவி தோனறினா
யருளுடை விரனின னபயம யாமெனறா.

இ - ள உருள உடை நேமியால் - உருண்டு செல்லுதலையுடைய (ஆகுஞ்) சக்கரத்தினால், உலகை ஓம்பிய - உலகமுழுவதையுங்காத்த, பொருள உடை - செலவழக்கையுடைய, மன்னவன புதலவ-சக்கரவாததி திருமகனே! போக்கு இலா-ஒழிவிலலாத, இருள உடை - (துன்பமாகிய) இருளையுடைய, வைகலேம - னானையுடையரா யிருக்கின்றோம், இரவிறோன்றிய - (அவ்விருளைப்போக்குதற்குச்) சூரியனபோல (ஈ இவகே) எழுந்தருளியுய, அருள உடை வீர - அருளையையுடைய வீரனே! யாம் நீன் அபயம் எனறா - யாங்கள் நினக்கு அடைக்கலமென்று வேண்டினாகள்.

குறிப்பு —உருள முத்திலைத்தொழிற்பெயர். ஆளுஞ்ஞயைச் சக்கரமென்றல் செய்யுளவழக்கு 'உலகையோம்பிய மன்னவனபுதலவ' என்னும் சுவாபிப்பிராய விசேஷணத்தால், எவகளைக் காத்தருளுதல் உனது கடமையெனப்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது. இது பரிசராலங்காரம் சரணமடைந்தாரைக் கைநெடுகிவிடாது காத்தருளும் புத்திரனைப் பெற்றமையின் "தம்பொருளெனப் தம்மக்கள்" என்றபடி 'பொருளுடைமன்னவன்' என விசேடித்தார் 'அருளுடைவீர' என்றதனால் சிஷ்டரைக் காத்தற்கண் வேண்டி அருளுடைமையும், துஷ்டரை யொறுத்தற்கண் வேண்டி வீரமும் கூறப்பட்டன அபயம் - பயப்படாதே யென்றுசொல்லிக் காக்கத்தக்கபொருள். (கங்)

புகலபு குந்தில ரேறபுறத தண்டத்தி
னகலவ ரேனுமென னம்பொடும் வீழுவரா
றகவி றுன்பந் தவிருதிர் நீரெனாப்
பகல வனகுல மைந்தன பணிககினறா

இ - ள. பகலவன் குலம் மைந்தன - சூரியகுலத்தில் தோன்றிய ஸ்ரீராம பிரான், (அம்முனிவர்களது விண்ணப்பத்தைக்கேட்டு), புகல் புகுந்திலரேல - (அவ்வரக்கா இனிக் கொடுமைபுரிவதிலலையென்று) சரணமடையாம்போனால், புறத்த அண்டத்தின் அகலவரேனும் - (இவ்வண்டத்தைவிட்டு) அப்பாழ்ள்ள வேறு அண்டங்களில் ஒடிப்போவாரானாலும், என் அம்பொடும் - (யான் பிரயோகமும்) பாணத்தோடும், வீழுவா - (இறந்த கீழே) வீழுவார்கள, ஆல - ஆகையா

ல, நீர் - நீங்கள், தகவு இலதன்பம் - தகுதியிலவாத இததன்பத்தை, தவிருதி - விட்டு விடுங்கள், ஏனா - என்று, பணிகளினுண - சொல்லுகின்றன.

குறிப்பு — ‘அம்பொடும் வீழ்வா’ என்னுமிடத்து முன்னே சிகழும் அம்பின் வீழ்ச்சியாகிய காரணமும், பின்னே சிகழும் அரக்கர்களின் வீழ்ச்சியாகிய காரியமும், சமகாலத்தில் சிகழ்வதாக முறைபிறழ்வததமையின் இது முறையிலுபாவு நவீரசியணி, இதனை வடநூலாரா அககிரமாத்சயோகதியென்பாரா இது காரிய விரைவைத் தெரிவிப்பது. இனி, “ஊசியொடு குயினை தூசும்படநிம்” எனபுழிப போல ஒடு உருபைக் கருவிப்பொருளினதாயி ஆல உருபாகக்கொண்டு அம்பினால் வீழ்வவரெனினுமாம். பகலவன் - தினங்களை யுண்டாக்குபவன் என்பதுபொருள் புருகதிலரேல அகலவரேனும் ஏல், ஏனும் வினையெச்ச விருதிகள் (கஎ)

வேந்தன் வியவும் யாயவர மேவவு
மேந்த லெம்பி வருந்தவு மென்னகா
மாந்தா வன்றுயா கூரவும் யானவனம்
போந்த தென்னுடைப புண்ணியத் தானென்றான்.

இ - ள வேந்தன் வியவும்-(தசாதச)சககரவாததி யிறக்கவும், யாயவரம் மேவவும் - (கைகேயி என்னுந்) தாய வரங்களை விரும்பிக்கேட்கவும், ஏந்தல் எம்பிவருந்தவும் - பெருமையையுடையோனாகிய என்மையி பரதன் தனபமடையவுந், என் நகாமாந்தா வலதுயா கூரவும் - என்னு நகரத்தில் [அயோத்யியில்] உள்ள ஜனங்கள் வலியுதன்பத்தை மிகுதியாக அடையவும், யானவனம் போந்தது - நான் காட்டிறகுப் புறப்பட்டுவந்தது, என்னுடைப புண்ணியத்தான என்றான் - என்னு நல வினையாலாகும் என்றான்.

குறிப்பு—வேந்தன்வீதல் - புத்திரசோகத்தால. வரங்கள் - பரதனுக்கு நாடளித்தலும் இராமனுக்குக் காடளித்தலுமாம் பரதன் வருந்ததல் - தனது பிரிவாற முமையாலும், இராசசியபாரம் பொறுத்ததற்குமையாலும் மூத்தமகனாகிய தனக்கே யுரியதாதலால் ‘என்னகா’ என்றான். தம்பிரியு மரசரிமையை வேறமுமையினறித் தானபுரிவதாகக் கொண்டிருந்ததலின் ‘என்னகா’ என்றான் எனினுமாம். யானவனம் எய்தாவிடின் முனிவாக்குறற இடாநீக்க நேரிடாதென்னும் அருமைதோன்ற ‘யான் போந்த தென்னுடைப் புண்ணியத்தான’ என்றான். (கஅ)

அறந்த வானெறி யந்தனா தன்மையை
மறந்த புல்லா வலிதொலை யேனெனி
னிற்றது போகிலு நன்றிது வல்லது
பிறந்தி யானபெறும் பேறென்ப தியாவதோ.

இ - ள அறம் தவானெறி - தருமத்தினின்றும் நீங்காத நல்லொழுக்கத்தினை யுடைய, அறந்தா தன்மையை - முனிவர்களது பெருமையை, மறந்த - (அம்முனிவர்களுக்குத் தன்பத்தைச் செய்தலான) மறந்தபோன, புல்லா - அற்பாகளாகிய அவ்வரக்கர்களது, வலிதொலையேன என்ன - வல்லமையை அழியேனாயின், இறந்துபோகினும் - (அவ்வரக்கர்களாலேயான) இறந்தபோனாலும், நனது - நல்லதே; இது அல்லது - இதனையல்லாமல், பிறந்த - (மானிட ஜமத்தில்) தோன்றி, பெறு

ம்பேறு எனபது யாவதோ? - அடைசெற பாகியமென்று சொல்லப்படுவதுவேறு எதுவோ.

குறிப்பு — ஒன்றுமில்லை யென்பதாம். எனபது - முதல்வேற்றுமைச் சொல் ளுருபு. ஒ - எதிர்மறை 'இதுவல்லது' என்பதூஉம் பாடம் நான்காமடியின்கண்ணு ள்ள குறிகரவகளிரண்டனுள் முன்னது அலகுபெற்றும் பின்னது அலகுபெற்றும் வந்தமைகாண்க. (கக)

நிவந்த வேதியா நீவிருந தியவா
கவந்த பந்தக களிநடங் கண்டிட
வமைந்த விலலு மருங்கினைத் தூணியுஞ்
சுமந்த தோளும் பொறைத்துயா தீருமால்.

இ - ன் நிவந்தவேதியா - உயர்ந்த அந்தணர்களாகிய, நீவிரும - நீங்கள்ரும், தியவா - துஷ்டர்களாகிய அவ்வரக்கார்களது, கவந்தபந்தம் - உடற்றகுறைநிறைகளி னது, களிநடம் கண்டிட - பிறா களிக்குமாறு குகிக்குங்கூத்தினைக் காணும்படி யாக, அமைந்தவிலலும் - (வலியகட்டுக்கள்) பொருந்திய விலலையும், அரும் கிணைத் தூணியும் - தடுத்தறசரிய அம்புகளையுடைய தூணீரவகளையும், சுமந்ததோளும் - தாங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற (எனது) தோள்களும், பொறைத்துயா - அவற்றைச் சும ப்பதாலாகிய துன்பத்தை, தீரும - நீங்கப்பெறும்,

குறிப்பு — நீவிரும என்ற உமமை மற்றைய யாவரையுந் தழுவியது. உம தியவா என்று பிரித்து உமக்குத் தீமையைச் செய்கின்றவரெனலுமாம். கவந்தம் - க்பந்தம், உடற்றகுறை கிணைத்துணி அம்புப்பட்டிடல் தோள்கள் விலலுந் தூணியும் தாங்கு தற்குப்பயன் பேரிற் பக்கவரைவெல்லுதலே யாதலால், தோளும் பக்கத்துயாதீரு மென்றா. தோளும் என்ற உமமை, பூயியும் பாரநீங்கும், நீவிருந்துன்ப நீங்குவிரெ னக் குறிப்பித்தது இனி, நீவிரும தோளும் களிநடங் கண்டிடலால் பொறையினு ளுளதாகிய துயா தீருமென வுரைத்தலுமாம், ஈண்டு, பொறைத்துயா என்பது சிலே டைவகையால் வேதியா மேலேறும் பேரது அவாதம்பொறுமையான விளைந்தது ய ரெனவும், தோண்மேலேறும்போது சுமைப்பாரத்தானவந்த துயரெனவு முரை காண்க. முற்கூறிய பொருளில் நீவிரா என்பது கண்டிட எனலும் வினையடி கொண்டது (உஉ)

ஆவுக் காயினு மந்தணாக காயினும்
யாவாக கேனு மெளியவாக காயினுஞ்
சாவப பெற்றவ ரேதகை வானுறை
தேவாக குந்தொழுக தேவாக ளாகுவாரா.

இ - ன். ஆவுக்கு ஆயினும் - பசுக்களை இரக்பிக்கும் பொருட்டானாலும், அந்த ணாக்கு ஆயினும் - அந்தணர்களை இரக்பிக்கும் பொருட்டானாலும், எளியவாக்கு ஆயினும் - ஏழைகளை இரக்பிக்கும் பொருட்டானாலும், யாவாக்கு எனும் - இன னும் வவர்களைக் காக்கும்பொருட்டானாலும், சாவப்பெற்றவரே - (உதவிசெய்து) இறக்கப் பெற்றவராகளே, தகைவான உறை - தகைமைப்பொருந்திய சுவாகவோ கத்தில் வசிக்கின்ற, தேவாக்கும் - தேவர்களானும், தொழும் தேவர்கள் ஆகுவாரா - வணங்கத்தகுந்த தேவர்களாவாகள.

குறிப்பு—எளியவா - தேகவலியும், பொருள்வலியும் மாண்பு வலியுமில்லாத
வா தேவாக்கும் - இது வேறற்றைப் பொருண்மயக்கம் தேவருளும் சிறந்த
தேவரென்றபடி. (உச)

சூர றுத்தவ னுஞ்சுடா நேமியு
மூர றுத்த வொருவனு மோம்பினு
மார றத்தினு டனறிநின் றூரவா
வோ ருப்பென வெருவனமி னீரென்றான

இ - ன். சூர அறுத்தவனும் - சூரபதமன்னெனனும் அசுரனை அழித்த குமாரர்
சுடவுளும், சுடாநேமியும் - பிரகாசிக்கின்ற சகசராயுதத்தையுடைய திருமாலும்,
மூர அறுத்த ஒருவனும் - திரிபுரங்களை எரித்தழித்த பாரசிவனும், ஒம்பினும் - (உத
விசெய்து) காக்கினும்,— ஆர அறத்தினொடு அன்றி நின்றாரா அவா - எவ்வரசர்கள
தரும்ததோடு பொருந்தாமல் அதரும்ததோடு பொருந்நின்றாரார்களோ? அவர்களை,
வோ அறுப்பன - வோரோடுகளைவேன, நீர் வெருவனமின - நீங்கள் அஞ்சாதேயுங்
கள், என்றான் - என்று கூறினான்.

குறிப்பு — திரிமூர்த்திகளுள்ளும் பிரமன் அந்தணனாடு வைதிகநிஷ்டையிலிரு
ப்பவனாகலானும், தவஞ்செய்தோர்க ளுதவுதலேயன்றி லோககண்டகார்களை நிக்கிர
கஞ்செய்யாதவனாகலானும் அவனை நீக்கிப் பேரிலவல்லவனாக தேவசேனாதிபதியுமா
கிய குமாரக்கடவுளாக்கூட்டி யுரைத்தனரெனக் சூர - வடசொற்சிறைவு நேமி -
சக்கரபாணிகரு ஆகுபெயர், சுடாநேமி - வினைத்தொடைப்புறத்துப் பிறந்த அன்
மொழித்தொடையுடைய 'ஒம்பினும்' என்ற உம்மை எதிர்மறையாய் அவா காவா
மையைக்குறித்தது. அப்பயப்பிரதானஞ்செய்தான் என்பதாம். (உஉ)

உரைத்த வாசகங் கேட்டுவந் தோங்கிட
விரைத்த காதல ரேகிய வினனலா
திரித்த கோலினா தேமறை பாடினா
நிருத்த மாடினா நின்ற விளம்புவார.

இ - ன். உரைத்தவாசகம் - (அவ்வாறு பூரீராமபிரான்) சொன்ன வார்த்தை
யை, கேட்டு - (முனிவர்கள் கேட்டு) உவந்த - மகிழ்ந்த, ஒங்கிட இரைத்தகாத
லா - அதிகமாகப் பொங்கியெழுந்த அன்பினையுடையவர்களும், ஏகிய இன்னலா -
நீங்கிய துன்பமுடையவர்களும், திரித்த கோலினா - (கையால்) திரித்த தண்டந்
தையுடையவர்களும், தேமறைபாடினா - இனிமையான வேதங்களை யுச்சரித்தவாக
ளும், நிருத்தம் ஆடினா - (ஆராதத்ததம்) கூத்தாடினவர்களாகி, சின்று விளம்பு
வார - நின்று சொல்லுவார்கள்.

குறிப்பு — உவந்தோங்கினா - மகிழ்ந்து துள்ளிகுதித்தன ரெனனலுமாம் 'இரை
த்தகாதலா', 'ஏகிய இன்னலா', 'திரித்தகோலினா' இவையனைத்தும் 'செய்தவேலை
யன்' எனபுழிப்போல வடதுன்முடிபுகள், திரித்தண்டமும் ஏதண்டமும் மடங்கு
தற்குக் 'கோல' எனப் பொதுப்படக்கூறினா தேமறை எனபதற்குத் தெய்வத்
தன்மையுள்ள வேதமெனிலுமாம். நிருத்தம்—நருத்தம், கோலத்திரித்தல் முதலிய
மூன்று மாணத்தக்குறிப்பு. (உஉ)

தோன்ற னீமுனி யிற்பு வனதொகை
மூன்று போலவன முப்பது கோடிவ
தேனற போது மெதிரல வெனறலிற
சான்று வேதந தவமபெரு ஞானமே

இ - ள். தோனறல - தலைவனே ! நீ முனியின - நீ கோபிப்பாயே யானால், மூன்றுபோலவன - கிரிலோகத்தை ஒப்பணவாகிய, முப்பதுகோடி புவனதொகை - முப்பதுகோடி லோகங்களின்கூட்டம், வந்து - (ஒரேகாலத்தில் ஒருவகே சோகது) வந்து, ஏனறபோதும் - எதிர்த்தாலும், (அவை), எதிர் அல-(உணக்கு) நிகர் அல்ல, எனறலின - எனறதன்மையில, வேதம் - வேதங்களும், தவம் - தவங்களும், பெருஞானம் - விசேடமான தத்துவ ஞானமும், சான்று - சாட்சியாகும்.

குறிப்பு —தோனறல் எப்பொருட்குந் தலைவன, “இறையே சாரண னியவு டோனற - லதிபன் நலைவற கபிதானமே” இது பிங்கலம், அண்மைவிளி நீ சினகதாலே யழியுந் தனைய வுலகங்கனோடி போபுரிதலும் வேண்டிமா ? எனபா ‘முனியின’ என்றா. இவ்வரககா உனக்கொருபொருட்டா ? எனபா ‘புவனத் தொகை மூன்று போலவன முப்பதுகோடி வந்தேனறபோது மெதிரல’ என்றா. ‘மூன்றுபோலவன முப்பதுகோடி’ என்றா போ புரிய வருபவரின் மிகுதியைக் குறித்தறகு. புவனம் இடவாகுபெயர் என்ற, வ - பகுதி எமிரானது பெரு மையையே வேதங்களை ஒதுவதுபற்றியும், அவனனம் ஒதாநிற வேதங்களைநீய் தமக்குப் பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு புரிசிற தவவலிமையினாலும், அத்வததா லுண்டாகின்ற தத்துவஞானத்தாலும் ஈஸ்வரனைத் தாம் அநிந்திசூப்பது பற்றியம் ‘சான்று வேதந தவம் பெருஞானமே’ என்றா (உச)

அன்ன தாகவி னேயின வாண்டெலா
மின்னல காததிநு சினிதுறை வாயெனச
சொன்ன மாதவா பாதந தொழுதுயா
மன்னா மன்னவன மைந்தனும் வைநினுன

இ - ள். அன்னது ஆலின - (நின்மகிமை) அததன்மையதாதலால், ஏயின ஆண்டி எலாம் - (நீ வனத்திலிருக்கும்படி நினதாய) சுட்டலாயிட்ட வருடங்களெல்லாம், இன்னலகாதது - (ஏவகளுக்குத்) துன்பமவராதபடி காததுக்கொண்டு, இவகு இனிது உறைவாய் என - இவவிடத்தே இனிதாக வாசஞ்செய்வாயென்று, சொன்ன மாதவா - சொல்லிய பெருமைபொருத்திய முனிவர்களது, பாதம் தொழுது - அடிகளைவணங்கி, உயர் மன்னா மன்னவன் - சிறந்த அரசாக்கரசனாகிய தசரத சக்கரவாதியின், மைந்தனும் - பதல்வனாகிய பூர்வமபிரானும், வைகிஞன் - (அதற்கு உடம்பட்டுத்) தங்கியிருந்தான்,

குறிப்பு —ஏயின - பொருத்தியவெனினுமாம். “குறமேகாக்க பொருளாக,” “அருமண்பிஹ நீமைகாக்க” என்பனவற்றிற்போல, இன்னல்காதது என்பதற்கு இன்னல்வாராமற் காதது எனப் பொருள்கொள்க. உயர் என்பதனை மன்னர்க்காதல், மன்னவர்க்காதல், மைந்தற்காதல் கூட்டுக. மன்னர் மன்னவன் - ராஜாதிராஜன். (உடு)

ஐரது மைந்து மமைதியி னுண்டவண்
மைந்தா தீதிவா வைகினா மாதவா
சிரதை யெண்ணி யகத்தியற் சோகென
விரது நன்னுத றனனெடு மேகினா.

இ - ள் மைந்தா - ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள், அவண் - அவலிடத்தில், ஐர
தும் ஐரதம் ஆண்டு - பத்துவருஷகாலம், அமைதியின் வைகினா - சுகமாகத் தங்கி
யிருந்தார்கள, (பின்) மாதவா - அம்முனிவர்கள், சிரதை எண்ணி - மனத்தின்கண்
ஆலோசித்து, அகத்தியன் சோக என் - அகத்திய முனிவரைச் சோவீராக என்று
சொல்ல, (அவ்வாறே) இரது நல் துதல் தனனெடும - பிறைச் சந்திரனபோன்ற
அழகிய நெற்றியையுடைய சீதாபிராட்டியுடனே, ஏகினா - சென்றார்கள்

குறிப்பு — திரிகால் ஞானிகளாகிய முனிவர்கள் மேல இராவண வதம் நடக்க
வேண்டியிருந்ததால், அறிந்திருந்தவீற 'சிரதையெண்ணி' யென்றும், அதற்கு அகஸ்
தியரிடத்துத் தஞ்செய்தேண்டியிருந்ததின் 'அகத்தியற் சோகென' என்றுவு கூறி
னா (உசு)

விடர கங்கனும் வேயசெறி காணமும்
படருளு சினனெறி பைப்பைய நீங்கினா
சுடரு மேனிச் சுதீககண் னென்னுமவ
விடரி லானுறை சோலைசென நெய்தினா

இ - ள் விடர அகங்கனும் - பூமியில் வெடிப்புள்ள இடங்களிலுள், வேய்
செறி காணமும் - மூங்கில்கள் நிறைந்த காடுகளிலும், படா - செல்லுதல், சில
நெறி - சிறியவழியை, பைப்பைய - மெல்லமெல்ல, நீங்கினா - நடக்கவாகளாய்,
சுடரும் மேனி - விளங்குகின்ற மேனியையுடைய, சுதீககண் னென்னும் - சுதீகை
ண்ண என்னும் பெயரினையுடைய, அ விடா இலான் - துன்பமில்லாத அம்முனி
வா, உறை - வாசஞ்செய்கின்ற, சோலைசென்று எய்தினா - சோலையிற்போய்ச்
சோந்தார்கள்

குறிப்பு — வேய - மறை முண்டங்களுக்கு முபலக்ஷணம் சினனெறி -
சிறியநெறி, பண்புச்சொகை, ஓரறையடிப்பாலை பையப்பைய என்னுமிக்குப்
பைப்பைய என விகாரப்பட்டது "பைப்பைய வீழ்க்கனே" என்றா சித்திரம்
ணியிலும் பிரம் தேஜஸ் விளங்கப்பெற்ற சரீரத்தை யுடையா என்பா "சுடரும்
மேனி" என்றா சுதீகக்ஷண - சுதீகக்ஷண, உகரமான தவமுடையவரென்பது
பொருள் இடா - பிறவீசதுன்பம். ஐம்புலன்களாலாகாத துன்பமுறாம் (உஎ)

அருகக் னன்ன முனிவனை யவவழிச்
செருக்கில சிரதையா சேவடி தாழ்தலு
மிருகக் வீணடென நிமியன கூறினா
மருக்கொள சோலையின் மைந்தரும் வைகினா.

இ - ள். செருக்கு இல் சிரதையா - காலமில்லாத சிந்தையையுடைய ஸ்ரீராம
லக்ஷ்மணர்கள், அவ்வழி - அந்த இடத்தில் [ஆசிரமத்தில்] அருகக் னன்ன -

சூரியனையொத்த, முனிவனை - சுதீக்ஷணமுனிவரை, சேவடிதாழ்த்தலும் - சிவந்த திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினகளவில், (அமமுனிவா) ஈண்டு இருக்க என்றும் - இவ்விடத்தில் தங்குகவேண்டும், இனிபன கூறினான் - இனிய உபசாரவார்த்தைகளைச் சொன்னா, (சொல்ல) மைந்தரும் - அக்குமரர்களும், மரு கொள சோலையில் - (பிக்க வாசனையைக்கொண்ட அச்சோலையில், வைகிஞா - தங்கிஞாதன்

குறிப்பு -- அஞ்ஞானமாகிய வீரகோக்கெடுத்த விளவருதலின் 'அருக்கனனன முனிவன்' என்றா யாம இறைமக்களாய வீரர்களாயிருக்கின்றோமே என்பதுபற்றித் தருக்குறமையிற் 'செருக்கில சிந்தையா' என்றா (உஅ)

வைகும் வைகலின் மாதவன மைந்தனபாற
செயகை யாவையுஞ் செயதிவட செலவநீ
யெய்த யானசெய்த தெத்தவ மென்றன
னைப் னுமமவற கனபினன கூறுவான்.

இ - ன வைகும் வைகலின் - (அவ்வாறு) தங்கியிருக்கும்போது, மாதவன் - அமமுனிவா, மைந்தனபால் - புரீராமபிரானிடத்தில், செயகையாவும் - செய்யவேண்டிய உபசாரங்க ளெல்லாவற்றையும், செய்த - நடத்தி, செலவ - அருமைக்குழந்தாய்! நீ இவனை எய்த - நீ இவ்விடத்தில் எழுந்தருளுமபடி, யான செய்தது எத்தவம் - யான பண்ணியது எத்த மேலான தவமோ? என்றனன் - என்று சொன்னா, (அதற்கு) ஐயனும் - புரீராமபிரானும், அவற்கு - அமமுனிவருக்கு, அன்பினன் - அன்பையுடையவனாக், கூறுவான் - சொல்லுவான்.

குறிப்பு -- வைகல் - பொழுதும் நாளுமாம், செலவன் - இம்மை மறுமை வீடுகளில் அடையும் பாக்கியங்களைத் தன் அடியார்க்குத் தருபவன் ஆகலின் இவ்வாறு விளித்தாரெனினுமாம் அவற்கு வேறமையுருபு மயக்கம் (உஆ)

சொன்ன நானமுகன நனவழித் தோன்றினா
முனனை யோரு ளுபாதவ முற்றினு
ருன்னின் யாருள ருன்னரு ளெய்திய
வென்னின் யாருள நிற்பிறந் தாரென்றா.

இ - ன. சொன்ன - யாவராலும் புத்தூத்து சொல்லப்படுகின்ற, நானமுகன - பிரமதேவனது, வழி - வயிச்சத்தல், தோன்றினா - பிறந்தவர்களாகிய, முன்னையோரின் - முன்னையான முனிவர்களுள், உயாதவமுற்றினா - உயாத தவத்தை முற்றச்செய்தவர்கள், உன்னின் யா உள்ள - உன்னைப்போல யா இருக்கின்றாக்கள்? [ஒருவருமில்லா], உன் அருள் எய்திய - உன்னுடைய கிருபையை யடைந்த, என்னின் - என்னைப்போல, இவ் பிறந்தா - உயாருடியிற் பிறந்தவர்கள், யா உள்ள - யாவருக்கின்றாக்கள்.

குறிப்பு - பிரம வம்சத்திற் பிறந்தவர்களுள் உன்னைப்போல் தவஞ்செய்தவரில்லை, சூரிய வயிச்சத்திற் பிறந்தவருள் என்னைப்போல கின்னருளைப்பெற்றவரில்லை. பெண்பதாம் பிரமண ரொன்பதன் பொருள்பற்றி, 'நானமுகன நனவழித்தோன்றினா, என்றார். இனி, இப்பிறந்தாரென்பதற்கு இவ்வாழ்க்கையை யுடையவரென்றும், உன்னின் என்பதற்கு ஆராயுமிடத்து என்றும் கூறலாம். (க0)

உவமை நீங்கிய தோன்ற லுரைக்கெதிர
நவமை நீங்கிய நற்றவன சொல்லுவா
னவமி லாவிருந் தாகியென் னாலமை
தவமெ லாங்கொளக தக்கிணை யாவென்றான,

இ - ன். உவமைநீங்கிய - சமமானிலலாத, தோன்றல உரைக்கு - ஸ்ரீராமபிரானது வாத்தைக்கு, எஞ்சா - உத்தரமரக, நவமைநீங்கிய - புதுமைபில்லாத [பழைய], நவதவன - சிறந்தசுவதையுடைய முனிவர, சொல்லுவான் - சொல்லுவாரா, அவம் இலாவிருந்து ஆகி - பழுது இல்லாத விருந்தாக நீ இருந்து; எனனால் அமை-என்றோசெய்யப்பட்ட, தவம் எலாம் - தவங்களைமெல்லாம், தக்கிணை ஆ - தக்கிணையாக, கொளக - பெற்றுக்கொள்வாயாக, என்றான் - என்றுசொன்னான்

குறிப்பு — நவமை - வடசொல்லடியாகப்பிறந்த பண்புப்பெயர் நவம் - பூமி, மை - குற்றம் எனவே பூமிசம்பந்தமாகிய குற்றங்களெனலுமாம் அவமிலாவிருந்து - தகுதியானவருந்து, விருந்து - ஆகுபெயர் தக்கிணை - தக்கிணை, காணிகளை.(கக)

மறைவ லானெதிர வள்ளலுங் கூறுவா
னிறைவ நினனரு ளெதவத திறகெளி
தறைவ தீண்டொன நகத்தியற காண்பதோ
குறைகி டந்த தினியெனக கூறினான்

இ - ன் வள்ளலும் - ஸ்ரீராமபிரானும், மறைவலான எதிர - வேதத்தில வல்லவரான சதீக்கண முனிவருக்கு எகிரில, கூறுவான் - சொல்லுவான், இறைவ - மேலோனோ கின் அருள் - உணர்வுணை, எதவத்திறகு - எதத்தவத்திறகு, எளிது - எளிமையானது? (என்றுகூறி அவரளித்த தவத்தினையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்ட பின்பு) ஈண்டு - இப்பொழுது, அறைவது - சொல்லவேண்டியது, ஒன்று - ஒன்று எது, (அது என்னவென்றால்) இனி அகத்தியன் காண்பது - இனி அகத்திய முனி வரைக்காணவேண்டியதாகிய, ஓர் குறைகிடந்தது - ஓர் குறைவு (எனமனத்தில) உள்ளது, என கூறினான் - என்றுசொன்னான்

குறிப்பு — முனிவர தலைவனாக இறைவ என்றார் நினனருளே எல்லாத் தவத்திற்கும் உயர்ந்த தென்பதாம் குறை - இன்றியமையாப் பொருளுமாம் இப்பொருட்டாதலை “வினைக்குறை தீர்தாரிற் தீர்த்தனறுலகு” எனனும் குறளினும, “பயக்குறை பிலிதைதாமவாழ்வுளே” எனனும் புறப்பாட்டினுமுணாக. (1)

நல்ல தேகிணை தாயது நானுமுன
சொல்லு வானறுணி கின்றது தோன்றனி
செல்லு காண்டவற சேருதி சோந்தபின
னிலலை நினவயி னெயதலில லாதவே

இ - ன். தோன்றல - தலைவனோ நீ நல்லதே கிணைந்தாய் - நீ நல்லகாரியத்தைசெய்யெண்ணினாய், அது - அக்கருமத்தை, நானும் முன் சொல்லுவான் துணி கின்றது - நானும் முன்னமே சொல்லும்படி நிச்சயித்தது, அணுகிசெல்லுக அவன் சேருதி - அவ்விடத்திற்கு விரைவிற்போய அவ்வகஸ்திரை யடைவாய், சோந்த

பின் - (அம்முனிவரை) யடைந்தபிறகு, நின்வயின் - உன்னிடத்தில், எய்தல இங்
லாத இலலை - அடையாத பேறுகன ஒன்றுமில்லை.

குறிப்பு — சொல்லுவான் - வானீற நெதிகாஸவீணையெசசம் 'முன்தணி
கிணறு' இயல்பினால் இறந்தகாலம் நிசுழகாலத்தில் வந்தவமுமெதி உனக்குச
சகல பாககியமும் உண்டாகுமென்பகாம் (கஉ)

அனநி புநகின வரவினை பாதரித
நின்று காறுகிள நேமுறு மாலவற
சென்று சேருதி சேருதல செவயியோய
நன்று தேவாகும யாவாகு நனறென

இ - ன அனநியம் - அதுகலலாமலும், (அம்முனிவா) நின்வரவினை - உன
துவருகையா, ஆதரித்து - இச்சித்து, இன்றுகாறும் நின்ற - இந்நாளவரையில்
(எதிர்பார்த்து) நின்ற, ஏழும் - களிப்புற்றிருப்பா, ஆல - ஆகையால், செவவி
யோய - செம்மையுடையோனே! அவன் சென்று சேருதி - அம்முனிவரைப்போய்ச
சேருவாயாக, சேருதல - அவவாறுபோயடைதல, தேவாக்கும் நன்று - தேவாக்கு
க்கும் நல்லது, யாவாக்கும் நன்று - மற்றையெல்லோருக்கும் நல்லது, என்-என்று.

குறிப்பு - ஏழுததல - ஏழுமுறதலென்பதன் விகாரம், ஏழம் - இன்பம் முத
லடியில் அனநியம் எனப்பறி மகரவொற்றாக கெடாது யாப்பழியாமைப் பொருட்டு
விரித்தல விகாரமாயின்று, “தூதம் எமம் நீரூமவருளுகவே” என்ற நன்னூல்
விகிழ் னுபலக்கணத்தால நகரமாயத்திரிந்து நின்றது. மேல, இராவணசங்காரஞ
செய்து, தரிலோகத்திக்கும் நன்மைசெய்யவேண்டி யிருத்தலின், “தேவாக்கு
நன்று யாவாக்கு நன்று” என்றா தேவாகளது பிராத்தனையால் திருவவதரித்த
மைபற்றி, தேவரை முன்னாக்கறினா (கச)

வழியுபகூறி வரப்பக லாகிண
மொழியு மாதவன மொயமலாத தாடொழாப
பிழிபு தேவிற பிறங்கரு வித்திரள
பொழியுஞ் சோலை விரைவின்றி போயினா

இ - ன வழியும் கூறி - (அவகாசசிரமத்திற்குப்போகும்) மாககத்தையும்
சொல்லி, வரம்பு அகல ஆகிண - அளவிலலாத அசோவாதகளை, மொழியும்-சொ
ல்லுகின்ற, மாதவன - பெரிய தவதையுடைய சுதீக்கண முனிவரது, மொயமலா
தான் - நெருங்கிய தாமரை மலாபோன்ற பாதகளை, தொழா - (பூராம லக்ஷ்ம
ணாகன) வணங்கி, (பின்பு) பிழியும் தேனின் பிறங்கு - வடிக்கின்ற தேனினது
விளங்குகின்ற, அருவித்திரளபொழியும் சோலை விரைவின்றி போயினன - கூட்ட
மாகிய அருவிகளைச் சொரிகின்ற (அகஸ்தியமுனிவா இருக்கும்) சோலைக்குச் சீக்
கரமாகப் போயினா.

குறிப்பு — வழியு மென்பதன்மீதும் இறந்தத தழீஇயிற்று. வரம்பகலா
கிசன் முனிவரது உவகைமேலீட்டையும் இராமனது பெருமையையுங் குறித்தன.
மொயமலா: முனிவரனரூளை இராமனேயன்றிப் பல உதம் புருஷாக்கும் வண
ங்குதருகிறார் எனலும் பொருளபமொறு 'மொய' என்னுஞ் சொற்பெய்யப்பட்ட-

டது. என்னை? மலரிடத்து வண்டுள் பலமொய்ததலுண்மையான் தொழா - செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம் தேனின் இன ஐந்தனுருபாக்கொண்டு தேனமானுந் திவ்வியநீரைப் பொழிதரு மருவித்திரைகள் எனினுமொசும. இப்பொருள்கொள்ளுநகால தேன பிழிவதிற பிறங்கு மருவித்திரை எனமாறி யுரைத்தலே யமைவுடைத்து. அருவியென்னவாளா கூறாது அருவித்திரை என்றமை கலயாணிதீர்த்தம், பாணதீர்த்தம், பழைய பாவநாசதீர்த்தம் எனப்பல அருவித்துறைகள் அகத்தியவரைப்பிற நிகழ்தலப்பற்றி யெனக்கொள்க. சோலைபோயினா எனபுழி நான்காவது அன்றி ஏழாவது தொக்கதாகக்கொள்க. ()

வேறு.

ஆண்டகைய ரவவயி னடைந்தமை யறிந்தா
னீண்டுவகை வேலைநுணை யேழுலக மெய்த
மாண்டவர தனசரண வழங்கவெநிர் வந்தா
னீண்டதமிழ் மூலுலகை நேமியி னளந்தான

இ - ள் ண்டை தமிழால் - பெரிய திராவிடபாஷையால், உலகை - உலகத்தை, நேமியின் அளந்தான - திருமால்போல அளந்தவரான அக்ஸ்கிய முனிவர, ஆணதகையா - வீரராகிய ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள், அவயயின் - அவவிடத்தில் [அப்பொழுது], அடைந்தமை - சோந்ததனை, அறிந்தான - தெரிந்துகொண்டவராகி, ஈண்டு உவகைவேலை - மென்மேலெழுகின்ற சந்தோஷமாகிய கடல, துணை ஏழ் உலகம் எய்த-சுரேழு லோகங்களையும் அடையும்படி, மாண்டவர்தன் - மாடிகெம்பப்பட்டவரங்களைக் கொடுத்தருளுவதற் ஸ்ரீராமபிரானுக்கு, சரணவழங்க - (ராவனாதி ராக்ஷஸ் வந்ததிறங்காகத்) திருவடினை யருளுமாறு, எதிரவந்தான - எதிரில் வந்தார்.

குறிப்பு — தகை - தகுதி, சமருணம் இது தொழிலடியாகப் பிறந்ததாயினும் பொருளாற் பண்புபெயர் ஈண்டுவகை - வினைத்தொகை உவகை அளவுகடந்து மென்மேல அகிசரித்தலால் 'உவகைவேலை' என உருவகஞ் செய்தார் பலருந் தேடிச்சென்று வணங்குதற்குரிய ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்கள் தம்மைத் தேடிவருகின்றமையின் அத்நிலையிலுண்டான அன்பிற்கும் தமது பாக்கியத்திற்கும் வியந்து பெருமகிழ்ச்சி கொண்டாரெனக் திராவிட மென்பது, தமிழெனத் திரிந்தது, தனிமைப்பொருள் குறித்த 'தமிழ்' என்னும் வினையடியாகப் பிறந்தது, வினமுதற் பொருண்மையுணர்த்திய வீகுதி குணறித் தனக்கு வினையிலலாப்பாஷையென்ப பொருள் பயப்படுத்தன்பாரும் செவிக்கினிம்பையத்தலான மதுரமென்றும் பொருட்பேறுடையதாகித் 'தமிழ்' என வழங்கிய தென்பாரும் உளர் "இருமொழிக்குங் கண்ணுதலார் முதற்குரவ ரியலவாயப்ப - விருமொழியும் வகைப்படுத்தார் முனிவேந்த ரிசைப்பரப்ப, விருமொழியு மான்றேரே சந்நிபிஷ் ரொணுலிவ - விருமொழியு கிரென்னு மிதற்கைய முளச்சேயோ" வடமொழிஷ் ஸ்ரீரணினிக்கு வகுத்தருளி யதற்கிணையாத், தொடாபுடைய தெனமொழினை, 204 மலர்ந்த தெனத்தேதக் குடமுனிக்கு வலியுறுத்தார் கொலலேம் 19 னிதன்பெருமை யாவரே கணித்தநீனார்" ஆதியற் சிவபிரான அகத்தியமுனிவாக கருதுவாராய்போல இது தென்கிண நின்றோருக்கிப் பாரத்ததனும, இறைவன குணங்களை யெடுத்தப் புழங்கப் பெரியோர்களால் ஆதரிக்கப் பெற்றமையானும், நிரம்பிய இலக்கிய விலகணை களையுடைமையினும 'நீண்ட தமிழ்' என்றார் தமிழால் உவகையுள் ள்தல - தமிழ்

ழப்பாஷையை உலகமுழுமையும் பரவச்செய்தல். நேமியின் - இன் உலகப்பொருள்.
உலக மனத்தறகுத் திருமாலுமை (கூசு)

பண்டவுணர் முழுகினா படார்களென வானோ
ரெண்டவ வெமக்கருள கெனக்குறை பிரந்தா
கண்டொருகை வாரினன முகந்துகட லெல்லா
முண்டவாகள் பின்னுமிழக வென்றனு முமிழந்தான்.

இ - ள வாறோ - தேவர்கள், பணி - முன்னொருகாலத்தில, அவுணர் - அ
சுரர்கள், முழுகினா (கடலில்) ஒளித்துக்கொண்டார்கள், படார்கள் என - இனியிற
வர்கள் என்றெண்ணி, (அசுர சிய முனிகரை யடைந்த) எந்தவ - (யாவரும்)
மதிக்கத்தக்க தவததையுடையீரே! எமக்கு அருள்க என-எங்களுக்கு அருள்பாலிப்ப
பீராகவேனறு, குறை இரந்தா - (தமது) குறைமைச் (சொல்லி) இரந்தவர்களாக,
கண்டு - (அவர்கள் குறையை) அறிந்து, கடல எல்லா - சமுத்திர நீரமுழுவதை
யும், ஒரு கை முகந்து வாரினன் - ஒரு கையாலவாரி மொண்டெடுத்தது, உணர் -
குடித்து, பின் அவர்கள் உமிழக என்றலும் உமிழந்தான் - மீண்டும் அவர்கள் உமி
ழந்தருளுக எனவேண்டவே (அதனை) உமிழந்தவா

குறிப்பு - இரந்தார்க்கண்டு என்னும் பாடத்திற்கு இரந்தவர்களைக்கண்டு என்
று பொருள்கொள்க ஒருகாலத்தில இதிராதி தேவரோடு போரியறறிய விருத்தி
ராகரன் பல அசுரரோடு கடலில் ஒளி, துக்கொண்டது கண்ட தேவர்களது வேண்
டுகோடிகிரங்கி அகத்தியமாமுனிவா அக்கடலினீரைத் தமது ஒருகையான முக
ந்து முற்றம் பருகியருளி அவவசுரரை வெளிப்படுத்த இதிரன் கொன்றபின், அ
வர்கள் வேண்டிக்கொள்ளின்படி மீண்டும் உமிழந்தனர் (கூசு)

தூயகட நீரடிசி லுண்டது துரந்தா
பாவத லாலமரு மெய்யுடைய வனனா
மாயவினை வானவுணன் மாயவவன் வன்மைக்
காயமினி துண்டெலகி னுரிடா களைந்தான்.

இ - ள. அமருமெய உடைய அனனா - குறுகிக்கிடக்கின்ற சரீரத்தையு
டைய அவவகத்தியமுனிவா, தூய கடலநீர் அடிசில் உண்டு - பரிசுத்தமான கட
லீரை புனவாகப்பருகி, அது துரந்தான் - அதனை மீண்டும் உமிழந்தவா, ஆய
அது அல்லால் - (அவனும்) செய்த அக்காரியமாததிரமேயன்றி, மாயமவினை - வ
ருசுமான பிழைக்கையுடைய, வான அவுணன் - வானபோலுக்கொடிய (வாதா
பியெண்ணு) அழிந்தபோமபடி, அவன் வன்மை காயம் - அவ
னது உலர் காயம் உலர் காயமாகப்புகித்து, உலகின் அரு இட
நப்பததைப் போக்கினவா

இ - ள. அமருமெய உடைய அனனா - குறுகிக்கிடக்கின்ற சரீரத்தையு
டைய அவவகத்தியமுனிவா, தூய கடலநீர் அடிசில் உண்டு - பரிசுத்தமான கட
லீரை புனவாகப்பருகி, அது துரந்தான் - அதனை மீண்டும் உமிழந்தவா, ஆய
அது அல்லால் - (அவனும்) செய்த அக்காரியமாததிரமேயன்றி, மாயமவினை - வ
ருசுமான பிழைக்கையுடைய, வான அவுணன் - வானபோலுக்கொடிய (வாதா
பியெண்ணு) அழிந்தபோமபடி, அவன் வன்மை காயம் - அவ
னது உலர் காயம் உலர் காயமாகப்புகித்து, உலகின் அரு இட
நப்பததைப் போக்கினவா

னிவன் என்பதன் பொருள்வினாக. 'அமருமெய்யுடையவனான' என்னப்பட்டது. வான்போலவயிறறைக்கிழித்தவரும் செயலினதெனின வாநாபியை 'வானவுண்ண' என்றா. வாநாபியாகத் திப்பரம் — விலவலன் வாநாபி என்னும் சகோதரராகிய இரு வரிவ விலவலன் பிராமணமடிவவனாகொண்டு சிராத்ததமென்னும் ஒருவ்யாஜத்தை மேறகொண்டு, தம்பியாகிய வாநாபியை யுணவாகச்சமைத்தபு பிராமணரையுண்பித்து, அவா உண்டபின் 'வாநாபிவெளிப்படு' என அழைத்தலும் இறந்து பிழைக்கும் வன்மை பெற்றவனான அவன் அவருடைய வயிறறைக்கிழித்துக்கொண்டு வெளிப்பட, அவலிருவரும் இறந்தவரது மாமிசத்தை யுண்டிடுவதனா இவ்வன்ம பலமுனிவரைக்கொன்ற வாராநிறக, பலரும் அகத்தியமுனிவரையடைந்து அவரை வேண்டலும் அவா அவனையுண்டு விலவலன் வாநாபியை 'வெளியே' என்றழைப்பதன்முன் அவா வாநாபி! ஜீரணமாகுக என அவன் மாயந்தத்கண்டு விலவலன் அவரைக்கொல்லுமபடி முயல் அவா அவனையும் தீவிழித்தெரித்தாரா என்றது. (உஅ)

போகமுது பேருயிரக டாமுலை வுறும்
லோகுநெறி யாதென மிதித்தடியி னேயி
மேகநெடு மாலேதவழ விந்தையெனும் விண்டோய
நாகமது நாகமுற நாகமென நின்றான

இ - ன யோகம் உறு - யோகமுறமதிகையுடைய, பெரு உயிராகதாம் உலவுறாமல் - மகாதமாகக்களாகிய முனிவர்கள் துன்பமடையாதபடி, ஏகுநெறி - (சூரிய சந்திராதி கிரகங்களும் நகைத்திரகளுக்கு) செல்லுகின்றவழி, யாது எ - ஏது வென்று சொல்லி வேண்ட, அடியின் மிதித்து ஏறி - (தமது) காலான மிதித்து மேலேறி, மேகம் நெடுமலை தவழ-மேகங்களினது பெரிய வரிசை தவழப்பெற்ற, விந்தையெனும் விண்டோய நாகம் அது- விந்தியமென்னும் ஆகாயத்தை அளவிவளாந்த மலையானது, நாகம் உற - பாதாளத்தையடைந்து குறுகும்படி, நாகம் என - யானேபோல, நின்றான - (கம்பீரமாக) நின்றவா

குறிப்பு — விந்தை - வடசொற்சிறைத்து, 'விந்தம்' என்றும் பாடமுண்டு. நாகம் - வடசொல், அது மலையும் பாம்பும் யானையுமாதலால் "நாகம் விண் குரங்கு புண்ணை நறறுசு மலை பாம்பி யானே" எனப்பதனாலிசு. 'நாகமுற' எனப்பதில் நாகம் - அவை வரிசையினர லோகத்துக்கு அருபெயர்- விந்தியமலை குறுகிய விபரம் - ஒருகாலத்திலவிரத்யமலை மறறை மலைகளினும் தான் உபரவேண்டுமென்று கருதி வானையளாவி வளாந்த சூரிய சந்திராதியா செல்லவொண்ணாதபடி மறைத்து நிறக, தேவா முனிவா யாவரும் அகத்தியரைவேண்டலும், அவா அதன் முன்செல்ல அம்மலை அவரைவணங்கக் குனிந்தபோது அவா தாம் வடதிசையினின்று வெறிசை சென்று மீண்டு வரும்ளவும், அங்ஙனமே குறுகிக் கிடக்கும்படி அகத்திய கட்டையிட்டு அதன்மேலேறி அப்பால நடந்தாரா என்பது (உஅ)

முசரவு குடுமுத லே
மாசிறவ வேகென வுடையகென கரெனிற,
னீசரு
வீசனிக ராயுலகு சோபெற விரு
உரைக்குதவும் - த

இ - ன மேல் காண்-முன் ஒருகாலத்திலித்த - உரைக்கப்படும் வேண்டும்திக்குத தாமுவையுடைய, (அதனைவேகி), பொருள் கொள்ளலு மொன்று. (உஅ)

சிய சர்ப்பங்களைத் தரித்த சிவபிரான, மூவா - செடாத, மாசு இல்தவ - குற்றமில்லாத தவதையுடையோனே! ஏகு என-(தெனறிக்கஞ்சு) செவ்வாயாக என்றுரிய மிகச், உரையின-அவா மொழிப்படி, வானின் நெடு-ஆகாயத்தை அளாவி உயர்ந்த, மாமலயம் - பெரிய பொதியமலையை, நேரா - அடைந்த ஈசன நிகராய - சிவபெருமானாகு ஒப்பாக, உலகு சீர்பெற இருந்தான்-உலகம் சமநிலை பெறும்படி அதன்கட்டகம் இருந்தவா.

குறிப்பு —நாகாபரண னாதலால் 'மூசரவுருடு' என்றும், மும்மூர்த்திகளுள் முதன் மூர்த்தியாதலால் 'முதலோன்' என்றும் கூறினா "செய்யாயென்னு முன்னிலை வினைச்சொல் செய்யென கிளவியாகிடனுடைத்தே" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திர விதிப்பற்றி 'ஏகு' என நின்றது வடாது - வடக்குள்ளது மருஉ நீசம் - இழிவு ஆதலின், 'வடாதுதினை நீசமுற' என்றதனால், தெனறினை கைலாசத்தின்கட சிவபிரானோடொப்பப் பொதியமலையில வீற்றிருந்ததனாலும், அவரோடொத்த பெருந்தன்மை யுடைமையாலும் 'ஈசனிகராய' என்றா.

(சு0)

உழக்குமறை நாலினு முயாநதுலக மோதும்

வழக்கினு மதிககவியி னுமமரபி னுறு

நிழற்பொலி கணிசகிமணி நெறியுமிழ செங்கட

டழற்புரை சுடாககடவு டந்ததமிழ் தந்தான்.

இ - ன் நிழல்பொலிசுனிச - ஒளி விளங்குகின்ற மழுவாயுத்தையும்; மணிநெறியி உமிழ்செங்கண் - அழகியநெறியிலே (தழல்) உமிழ்கின்ற சிவந்த கண்ணையுமுடைய, தழல்புரை - நெருப்பைப்பொக்கின்ற, சுடாககடவுள் தந்ததமிழ்-தோஜோருபியான சிவபெருமான் அளித்தருளிய தமிழை, உழக்கும மறைநாலினு முயாநது - வருந்திப் பழகுகின்ற கான்குவேதங்களிலும் மேனமைபெற்று, உலகம் ஒதும் வழக்கினும் - நல்லாசிரியா கூறுகின்ற வழக்கக்கொணமும், கவியினும் - செய்யுள்வழக்கைக்கொணமும், மதி - (தமது அறிவிறால்) மரபின்காடி - முறைப்படி யாராய்ந்து, தந்தான் -உலகுக்குக் கொடுத்தருளினவா

குறிப்பு: —கணபது முதலியவராக உருசெய்தது ஸ்வரமதவருமல கேதம் கற்பத்தில் வருத்தம் மிகுதியுமுளதாகலின் 'உழக்குமறை' பெனவும் அவ்வேதத்தினும் தமிழ் எளிதிறகற்கலாமபடி யிருத்தலானும் பல பெரியோர்கள் தமிழ்மொழி மாலையிட்டே கடவுளைத் துதித்திருத்தலானும் மீத்தமிழ் வடமொழியினும் சிறந்ததென்பாரா 'உயாநது' எனவும் கூறினா மரபினுதல்—அவ்விவடசுணங்களை மெல்லாம் சிவவாழ்காட பலவினிக் சிறநிலிவினோக்கு அறியலாகுமாறமைத்தல். சிவபெருமானிடத்து அகத்தியா தமிழுபதேசம்பெற்று உலகைவாழ்வித்த விவரத்தை "ஆதியிற தமிழின் வகை" என்ற நூலுக்குப் பாக்கி வழுத்ததும், போதமெய் னான நலம்பெற்றதென வரையாது கூற்றானாக. பூவம் காசிமாசுரில் முனிவர்ப்பலரும் குழுமி வடமொழியை அபிவிதத்செய்யுகருத்தான சங்கமொன்று தாபித்த நடத்தினர்; அச்சங்கத்துள் ஒருவராகிய அகத்தியனா எனையரோடு ஓயாது கூகிடப்பெ றிரிந்த, அவர்களிறுமாப்பை யொழிப்பானசிகபெருமானிடஞ்செனது வேண்டி சிற்புழி, அங்குத் திவவியதோ பரிமளகமழ் அதுவந்த காரணை யறிவார் பரமசிவனேநேருக்கிச் சுவாமி! இப்பதுமண மெங்கிருத்தபோத ருகின்றது? எனலும், பரமசிவன் ஆங்கோமுலையிற குவியுண்கிடந்த சிலபத்திர

ங்களைக்காண்பிக்க, அலுற்றைக்காண்டலும் 'தமிழ் தமிழ்' என்னும் இன்பமான பெயரைச்சொல்ல, உடனே பரமசிவன் அப்பாஷைக்கு ஆதாரவிதிகள் 'இவவேட்டுப்பிரதிகளிலுள்ளனவென்று எடுத்துக்கொடுத்த துபதேசிக்கத்தெளிந்து, தக்கணமேதக்கணத்தாளா பொதியமலைக்குச்சென்று அவசேயே வாசஞ்செய்துகொண்டு பேரகத்தியம் சிறுமகத்தியம் எனலும் இலக்கணதூலகளைச்செய்து அவற்றைத் தமமாணுகார்பணினிருவாக்குவதற்குத் தமிழ்மொழியைத் தழைத்தோங்கச்செய்த ரொன்பது வரலாறு. (சுச)

விண்ணினி னிலத்தினில் விகற்பவுல கிறபே
ரெண்ணினி லிருக்கினி லிருக்குமென யாரு
முண்ணினை கருத்தினை யுறப்பெறுவ னாலென
கண்ணினி லெனக்கொடு களிப்புறு மனத்தான.

இ - ன். விண்ணினில் - தேவலோகத்திலும், நிலத்தினில் - பூவுலகத்திலும், விகற்ப உலகில் - மறறும் பல உலகங்களிலும், போ எண்ணினில் - (அவ்வுலகங்களிலுள்ளவாக்களுடைய) பெரிய உள்ளத்திலும், இருக்கினில் - வேதத்திலும், இருக்கும் என யாரும - (எப்பொழுதும்) உள்ளதாது மென்று யாவரும், உள் நினைகருத்தினை - உள்ளத்தில் நினைக்கின்ற தியான வஸ்துவை, [ஸ்ரீராமபிரான] என கண்ணினில் உற பெறுவன - என் கண்ணிற் காணப்பெறுவேன, என கொடு-எனறெண்ணி, களிப்பு உறமனத்தான - மகித்சசிபுடைய நின்றமனத்தையுடையவா.

குறிப்பு - விகற்பம் - விகற்பம், வேறு என்பது பொருள். விகற்ப வஸ்துவென்றது அத்வம் முதலியவற்றை. முதலிரண்டுகளிறு கூறியது சாவாரதாயாமி எனலும் சொல்லினை பொருள் - 'சுருத்தனை' யெனலும் - கு எல்லாவற்றிற்கும் சுருத்தாவாகியவனை யென்க. (சுஉ)

இரைகதமறை நான்குநே டியைநத பிற யாவு
நிரைகதநெடு நான்கிமிட கலவினெடு காவிட
டரைதநுமய னாலுமறி யாதபொரு ணோரின
றுரைக்குதவு மாலென முணாச்சி னுயப்பாறு.

இ - ன். இரைத்த - (இறைவன் குணங்களை) உத்கோத்தித்துப் புகழ்கின்ற மறை நான்கினெடு - வேதங்கள் நான்கொடும் இயைந்த பிற யாவும் நிரைகத-சோகத மறறைச் சாஸ்திரங்கள் எல்லாவற்றையும் சீரமைக்கற்ற, கிமிட ஞானம் கலவில் சிறந்த அறிவாகிய கல்வில், நெடுகளை இட - இரைத்தம் - பலநாள் வைத்து அரைத்துப் பார்த்தாலும், அயனாலும் பிரமதேவலும், அறியாத - அறியப்படாத, பொருள் - பரம்பொருள் [ஸ்ரீராமபிரான], (இ - ன்) கோகின்று - எதிரில் நின்று, உரைக்க உதவும் பேசும்படி அருளும், எனும் உணர்ச்சியின் மூலம் அறிவால், உயப்பான் - மகிழ்வா.

குறிப்பு - இயைந்த பிற யாவும் என்பது இவைகளின் பொருளை அறிதற்குக் கருவியாகிய மீமானுசு, தந்திரம், தரும்சாஸ்திரம் முதலியவற்றை அயனாலும் - உமமை மறறைத்தேவர்களையும் உணரப்படுத்தி கின்றது அறிபாத - அறியப்படாத என்னும் செய்யப்பாட்டுவினை உரைக்குதவும் - அகரம் தொகுதல. இனி உரைக்கு கோகின்று உதவும் என்பித்து - உரைக்கப்படும் வேண்டு கோளுக்கு கோகின்ற உதவிசெய்பவன் எனவும் பொருள் கொள்ளலு மொன்று. ()

உயந்தன ரிம்மப்பில ருபிரததனர் தவத்தோ
ரந்தன ருத்தினெறி நினறனாக ளான
வெந்திற லரககாவிட வோமுக லறுப்பான
வந்தனன மருத்துவ னெனத்தனி வலிப்பான்.

இ - ன் ஆன வெமதிறல - கொடாத கொடியவனமையை யுடைய அரக்
கா விடம் - இராககதராகிய விடத்தினது, வோமுகல அறுப்பான - வேரை அடி
முதலோடு அறுப்பதற்கு, மருத்துவன வந்தனன - வைத்தியன் [ஸ்ரீராமபிரான்]
வந்தான, (ஆதனான்) இமைப்பு இலா - தேவர்கள், உயந்தனா - பிழைத்தாராகன,
தவத்தோ - முனிவர்கள், உயிரத்தனா - உயிர்பெற்றாராகன, அந்தனா - பிராமணா
கள், அந்தனை நெறிநின்றனா - தருமவழியில் நின்றார்கள், என தனிவலிப்பான -
என்று மிகுதியும் துணிபவா

குறிப்பு -- உயந்தனா முதலிய வினைகளை இறந்தகாலத்தாற் கூறியதும், பய
னிலைகளை முன் நிறுத்தியதும், காரியத்தை முன்னே வைத்துக் காரணத்தைப்
பின்னோவைத்ததும் துணிவு குறித்தற்கெனக் இமைப்பிலா - இமைத்தலில்லாத
வா, இது, அநீமிகா என்பதன் மொழிபெயர்ப்பு சுவர்தோ - திறவந்ததவா
அந்தனா - இல்லந்ததவா, நின்றனாகன - கன விசுவாமேவ விசுவதி 'வேறுபுப்பான'
என்பதற்கேற்ப விசுவத்தை நச்சுமரமாக வருவகஞ் செய்து கொள்ளலுமாம், மரு
த்துவன - மருத்தின் தன்மையுடைய கொடுப்பவன். (சச)

ஏனையுட் டாமுதல யாவும்மீட வேவித
துணை வாய்மையுட் டுமைக்கடி சினத்தி
துணை வாய்மையுட் டுமைக்கடி சினத்தி
துணை வாய்மையுட் டுமைக்கடி சினத்தி

இ - ன் ஆன வெமதிறல - ஆம்யாவும் - மற்றையுயிரகள் முதலான எல்லாப்
பொருள்களையும், இவ்வெவித - இவ்வெவித வேருமடிசெய்த, ஊன துகா -
(அவற்றின்) உடம்புசினத்தி - உடம்பு சினத்தி சினத்தி, ருமைக்கடி - இடியை
யும் சுடத்தி, சினத்தி - தன்னை, ஆன வெமதிறல - பெரியநெருப்பை, கடிது
அவித்தி - இரைவித்தி - உயிர் - பிராணிகளைக் காப்பதற்கு, வா
னம் மழைக்கத்தி - தன்னை, தோன்துணை மேகம் [ஸ்ரீராமபிரான்] வந்த
து என்று, தோன்துணை - தோன்துணை தன்னிலுமவிரைந்து முற்படுகிற,
மனத்தான - மனத்தான மனத்தான மனத்தான

குறிப்பு - உயந்தனா முதலிய வினைகளை இறந்தகாலத்தாற் கூறியதும், பய
னிலைகளை முன் நிறுத்தியதும், காரியத்தை முன்னே வைத்துக் காரணத்தைப்
பின்னோவைத்ததும் துணிவு குறித்தற்கெனக் இமைப்பிலா - இமைத்தலில்லாத
வா, இது, அநீமிகா என்பதன் மொழிபெயர்ப்பு சுவர்தோ - திறவந்ததவா
அந்தனா - இல்லந்ததவா, நின்றனாகன - கன விசுவாமேவ விசுவதி 'வேறுபுப்பான'
என்பதற்கேற்ப விசுவத்தை நச்சுமரமாக வருவகஞ் செய்து கொள்ளலுமாம், மரு
த்துவன - மருத்தின் தன்மையுடைய கொடுப்பவன். (சச)

கண்டன னிராமனை வரக்கருணை கூறப்
புண்டரிக வாணயன நீர்பொழிய நினறா
னெனடிசையு மேமூலகு மெவவுயிரு முயயக
குண்டுகையி னிறபொருவில காவிரி கொணாநதான

இ - ன். எண்திசையும் - எட்டுத்திசைகளும், ஏழ் உலகும்-ஏழலகங்களும், எ உயிரும் - (அவற்றிலுள்ள) எல்லாவுயிராகளும், உயய- நறத்தியடையுமபடி, குண்டுகையில் - (தமது) கமண்டலத்தில், பொருவு இல காவிரிகொண்டநதான - ஒப்பி லலாத காவிரித்தியைக்கொண்டிருந்த அவவகஸ்தியமுனிவர, இராமனை வரக்கண்டன - ஸ்ரீராமனவரக்கண்டு, கருணைகூர் - அவனிடத்து அன்புமேலிடுதலால், புண்டரிகம் வாணயனம் - தாமரைமலர்போன்ற ஒளியினையுடைய கண்கள், நீர்பொழிய நினறான - ஆநந்தபாஷம பெருக்கின்றா

குறிப்பு.—புண்டரிகமெனும்பெயர் வெண்டாமரைக்கே வழங்குவதாயினும் இங்குக் கண்களுக்கொப்பிட்டமையால், செநதாமரைக்குக் கொள்ளத்தக்கது கண்களுக்குத் தாமரையை யொப்பிட்டதற்கேற்ப, அகினிநூலம் பெருகுகின்ற கண்ணிருக்குத் தாமரையினின்று பெருகுகின்ற தோளையொப்பிடுக காவிரி, காவேரியெனப்பதன் மூலம், காவேரென்னும் மலைன்னிறுபித்ததென்றும், காவேரென்னும் அரசனுக்கு மகளென்றும் பொருள்படும் அகக்கியா கங்காஜலத்தைக் கமண்டலத்திற்கொண்டு பொதியமலைக்குச் செல்பவா காவேர்பருவத்தினருகே வருகையில் விராயக்கடவுள் காக்கையுருக்கொண்டிருந்த அதனைக் கவிழ்த்தவிட அது காவிரியாயுயப் பெருகிறது என்பதும், அகத்தியர் கங்கையாருழைச்சென்று காவிரியைக் கமண்டலத்திற்கொண்டு குடகுமலைச்சாரலில் வைத்தவிட்டி சலகாரியு, அக்குச் செல்லாநிற, ஆங்கொருநாகமவந்து அதனை உருட்டிவிட, அதனே பெருகியாயப் பெருகிறதென்பதும் வரலாறு (சசு)

நின்றவனை வந்தெழு யோனாடி பணிந்தா
ன்னவனு மனபொடு தழீஇயமுத கண்ணு
ன்னவர வென்றுபல நலனுரை பகர்ந்தா
னென்றுமுள தென்றமி ழியமபியிசை கொண்டான.

இ - ன். நின்றவனை - (அகநாமம்) எதிரிலவந்துநின்ற அகஸ்தியரை, வந்தெழுயோன - (அங்கே) வந்த ஸ்ரீராமபிரான், அடிபணிந்தான் - திருவடிகளில் விழுந்த வணக்கினான், அன்ற - அப்பொழுது, என்றும் உள தென்றமிழ டியமபி- எப்பொழுதும் உளதாகிய இளியதமிழைச் சொல்லி, இசைக்கொண்டான் - கீர்த்தியையடைந்தவராகிய, அவனும் - அம்முனிவரும், அன்பொடு தழீஇ - கயாடு அவினைத் தழுவிக்கொண்டு, அழுதகண்ணை - (உட்காஷ்பம்பெருந், அழுதுகின்ற கண்ணினையுடையவராய், வரவு நன்று என்று முடிபட) வரவு நலத்தாக்க கடவது என்று, பல நல உரைபகர்ந்தான் - பரமபிரகாஷிரண்டங்களைச் சொற்றனா

குறிப்பு — திரிவிக்கரமனும் உலகங்கள் திருமாலே இப்பொழுது சக்கரவர்த்தி திருமகனாய்த் திருவவதரித்திருக்கின்றனென்பதுதோன்ற 'வந்தெழுயோன' என்றார். திருக்கலியாண குணங்களால் யாவரினும் முயானதோனென்றும் தன்னமியிழ் - தெற்கின்கண் மிகுதியாக வழங்குந் தமிழென்று கூறினும்மேயும் ஏனை யாண்கள் போலாது எம்ஸ்கருதசருதம்போல நித்தியமானதால 'என்று

முன்தென்றமிழ் என்றார். தமிழியம்பியது - சிவபிரானிடத் துபதேசம் பெற்ற தமிழ்மொழியை உலகிற பிரவசனஞ் செயதமை. (சுஎ)

வேதியாகள் வேதமொழி வேறுபல கூறிக்
காதனமிக நின்றெழிலு கமண்டலுவி னன்னீர்
மாதவாகள வீசிகெட்டு மாமலாக டுவப
போதுமண நானுகுளிர் சோலைகொடு புககான

இ - ள் மாதவாகள் - மிகக் தவத்தையுடையோராகிய, வேதியர்கள், பிராமணர்கள், காதனமிக நின்ற - (அன்பு மிகுதலால்) ஸ்ரீராமபிரானைச் சூழ்ந்தகின்ற, வேறு பல வேதமொழி கூறி - பல வேறுவகைப்பட்ட வேதவாகையங்களைச்சொல்லி, எழில்கமண்டலுவின நலவீ - (தமது) அழகிய கமண்டலங்களிலுள்ள நல்ல நிறை, வீசி - தெளித்தது, நெடுமாமலாகள் - மிகக் அழகிய புஷ்பங்களை, தாவ - மேலே சிந்தாநீரிக், (அகத்தியா ஸ்ரீராமனை), போதுமணம் நானு - மலர்களின் வாசனைவிசுகின்ற, குளிர்சேலை - குளிர்ந்த (தமது) சோலையின்கண், கொடுபுககான - அழைத்துக்கொண்டு சென்றார்.

குறிப்பு - கமண்டலு வடசொல, தீர்த்தபாததிரம். புண்ணிய தீர்த்த மாதவி. நன்னீர் ரெப்பப்பட்டது. மாதவாகள் - இது 'வேதியாகள்' எனப்படுகிறது பண்புத்தொகையாகக் காட்டப்பட்டது போது - காலவாகுபெயர், கொடு - 'கொண்டு' எனப்பண்புத்தொகையாகக் கமண்டலுவின நன்னீர் வீசுதல் - பூரண குமபங்களிற் புண்ணிய தீர்த்தம் கொணர்ந்து தீர்த்தத்தல. மலாதுவாதல - புஷ்ப வாஷம் இவை உபசார வகைகளிற் சேர்ந்தன (சுஅ)

பொருந்தவம் லண்பொழி லகத்தினிது புககான
விருந்தவ னமைத்தபின் விரும்பினன் விரும்பி
யிருந்தவ மிழைத்தவென இலலிடையின் வந்தென
னருந்தவ முடித்தனை யருட்கரச வென்றான்.

இ - ள் அம்மலன் - ஸ்ரீராமன், பொழிலகத்து - அகத்தியருடைய சோலையிலுள்ள, பொருந்த - பொருத்தமாக, இனிதுபுககான - இனிமையாய்ப் பிரவேசித்தவனாய், அவன் விருந்து அமைத்தபின் - அம்முனிவா விருந்துசெய்து உபசரித்தபின், விரும்பினன் - மகிழ்ந்திருந்தான், (அப்பொழுது அம்முனிவா), விரும்பி - மகிழ்ந்து (ஸ்ரீராமனோடு) அருட்கு அரசு - அருளுக்குத் தலைவனே! இருந்தவம் இழைத்த எனது இல இடையின் வந்து - பெரியதவத்தைச்செய்த எனது ஆசிரமத்தித்தாழ்ந்தருளி, என் அரு சுவம் முடித்தனை என்றான் - எனது அரியதவத்தினை வேற்றினாய் என்று சொன்னான்.

குறிப்பு - அம்மலன் - தமிழலாதவன். இனி, விரும்பினனாகப் புககான என்றலுமாம். விருந்து - உணவு; இவ்விருந்தியவந்தவாகருச் செய்யும் உபசாரத்திற் கு இருமடியாகுபெயர் ஸ்ரீராமபிரானை மூர்த்தருளப்பெற்றமையால் இலலின் 'இருந்தவம் இழைத்த இல' என்றார் - கருதிக் - வருத்தற்கு "என்ன மாதவஞ் செயத்திசு சிறந்த குடிவென்றான்" என்றும் பாரதச்செய்யுளையுங் காண்க (சுஅ)

என்றமுனி யைத்தொழு திராமனிமையோரு
நின்றதவ முந்துநெடியோரினெடி யோரு

(சுஅ)
வ
டு

முன்றனருள பெற்றிலாக ஞானனருள் சுமந்தேன்
வென்றன னனைதலுக்கு மேலினிதெ னென்றான்.

இ - ன். என்ற முனியை இராமன தொழுது - என்று இவ்வாறு கூறிய முனிவரை ஸ்ரீராமன் வணங்கி; இமையோரும் - தேவர்களும்' நின்றதவம் - (தாம் செய்யத்தக்கதாய்) நின்றதவத்தை, முற்றும் நெடியோரின - முடியச்செய்த பெரியோர்களுளும், நெடியோரும் - பெரியோர்களாகிய மகாமுனிவர்களும், உன தன் அருள் - உன்னுடைய கருணை, பெற்றிலாகள் - (எளிதில்) பெற்றோர்களிலை; உன்னருள் சுமந்தேன் - உனது கிருபையை யழியேன் பெற்றேன், (ஆதலின்), அனைத்து உலகும் வென்றனன் - எல்லா வுலகங்களையுஞ் செய்ததேன், மேல இனி து என - இதனமேல (அடையத்தக்க) நன்மையாது? என்றான் - என்று சொன்னான்.

குறிப்பு — 'சுமந்தேன்' என்றதனால் மிகுதியாகப் பெற்றேன் என்பதாயிற்று அகத்தியரிடத்து அம்பு முதலியவைபெற்று மேல இராவணவதனஞ் செய்ய நிற்பதை க்கருதி, 'வென்றனனைதலுக்கும் மேலினிதென்' என்றான் என்பது குறிப்பிலுண் றப்படுமாறாக (௫௦)

தண்டக வனததுறைதி யென்றுரை தரக்கொண்
டுனெவிர விததிசை யென்பபெரி துவந்தே
னெண்டகு குணத்தினை யெனக்கொடியோ செனனி
துண்டமதி வைத்தவனை யொத்தமுனி சொல்லும்

இ - ன். உயா செனனி - உயாத கிரகினிடத்தே, துண்டம் மதி - பிறைச்சகதி ரனை, கொடுவைத்தவனை - கொண்டுவைத்தருளிய சிவபிரானை, ஒத்த - போன்ற, முனி - அவைக்கத்தியமகாமுனிவா, (ஸ்ரீராமபிரானைப்பாத்து), எந்தகு குணத்தி னை -)யாவராலும்) தியானிக்கப்படுகின்ற திருக்கலயான குணங்களுையுடையாய் தண்டகவனத்து உறைதி என்று உரைதற்கொண்டு - நீ தண்டகாரணயத்தில வசிக்கின்றாயென்று சொல்லக்கேட்டு, இ திசைவரவு உண்டி என் - இந்த இடத்தி றகு (நினை) வருகை உளதாமென்றெண்ணி, பெரிது உவந்தேன் - மிகவும் மகிழ்ந் திருந்தேன், என் - என்றுசொல்லி, சொல்லும் - (பின்னும்) சொல்லுவார்.

குறிப்பு — என்னெண்ணப்படி நீ யிருகுவந்தருளினையென்பது குறிப்பெச்சம், இனி எந்தகு குணத்தினை என்பதற்குச் சிறந்த எட்டுக்குணங்களை யுடையவனே எனவுக கூறலாம் என்னுணங்களாவன அபஹதபாபமதவம், வீரரதவம், விரா தயுதவம், விசோகதவம், வீஜதஸ்தவம், அபிபாஸதவம், ஸதயகாமதவம், ஸதஸ்ய கஸப்பதவம் எனவிலை. (௫௧)

ரணநிறைதி யையவினி யிவயவி னிருந்தால
வேண்டியன மாதவம் விரும்பின முடிபபாய்.
தூண்டுசின் வாணிநுகா தோனறியுள் ரென்றான்
மாணடுக மலைந்தெமா மனத்தையா துடைப்பாய்.

இ - ன். ஐய - ஐயனே! இனி சுண்டு உறைதி - இனி (நீ) இங்கெழுந்தருளி ருப்பாயாக, இ வயின் இருந்தால-இவவிடத்திலிருப்பாயானால், வேண்டியன மாத - (நாகன்) வேண்டிச்செய்வனவான பெருந்தவத்தையும், விரும்பியன் - (நீ) கும்பினவற்றையும், முடிப்பாய் - நிறைவேற்றவாய், தூண்டு சினம் - வளர்க்கின்

றசேபத்தினையுடைய, வான நிருதா - கொடிய அரசகர், தோன்றி உள் என்ருல் வருவார்களாயின, (அவர்கள்), மாண்டு உக - இறந்த அழியும்படி, மலைத - போர் செயது, எமா - எங்கள்து, மனத்தையா - மனத்திலுள்ள கிலேசத்தை, துடைப்பாய- போக்குவாய்.

குறிப்பு — இனி, வேண்டியன விரும்பியன மாதவம் முடிப்பாய எனக்கொண்டி, (எமக்கு) இனிப் பமையாதனவும், (யாங்கள்) விரும்பிச் செயவனவுமாகிய மாதவத்தை நிறைவேற்றுவாய் எனலுமாம், எமா - மறறை முனிவரையுங் கூட்டிச் கூறிய உள்பாட்டுப் பன்மை. (௫௨)

வாழ்மறை வாழ்மனு நீதிபறம் வாழ்நக
தாழ்மிமை போருயாவா தானவாக டாழ்வா
ராழியுழ வனபுகலவ வையம்லை மெய்யே
யேழுலகும் வாழ்மினி யிங்குறைதி யெனறான.

1. உழவன் புதலவ - ஆளுஞ்சக்கரதசையுடைய சக்கரவாததி திருமகனே! இனி மறைவாழ்ம-இனிவேதங்கள் வாழ்வடையும், மனுநீதிவாழ்ம - மனுநீதி வாழ்வடையும், அறமவாழ்ம - தருமங்கள் வாழ்வடையும், தாழ்ம இமையோரா உயாவா - (அரசர்களால்) தாழ்வடைகின்ற தேவர்கள் மேனமையடைவார்களானவர்கள் தாழ்வா - (உயாவடைகின்ற) அரசர்கள் தாழ்வடைவார்களா, (அதனால்) ஏழ் உலகும் வாழ்ம - ஏழலகங்கும் வாழவுபெறும், ஐயம் இலை - (சிறிதும்) சந்தேகமில்லை, மெய்யே - (இது) சந்தியமே, (ஆதலான), இங்கு உறைதி என்றன - இங்குத் தங்கியிருக்கக்கடவாய் என்றா

குறிப்பு — 'தாழ்மிமையோ' என்றதற்கேற்ப உயாவடைகின்ற தானவா என்பபட்டது - தானவாக்கும் அரசுக்காக்கும் வேற்றுமையுள்ளதாயினும் இமையோராக் குப் பக்கஞராகிய பொதுமைபற்றி அபேதமாகக் கூறினா. அழியுழவன், ஆளுஞ் சக்கரமாகிய பராவ் உலகமுழுவதையும் உழப்பவன் (௫௩)

செருககடையரககாபுரி தீமைகிதை வெய்தித்
தருக்கழி தரக்கழி கொலவது சமைந்தேன்
வருக்கமறையோயவா வருந்திசையின் முந்துற
நிருக்கைநல நிறகருளெ னென்றன விராமன்.

இ - ன் (அப்பொழுது), இராமன் - ஸ்ரீராமபிரான், (முனிவரை கோக்கி), வருக்கம் மறையோய - கூட்டமாகிய வேதங்களில் வல்லவரே! செருக்கு அடை அரசகரா - கருவத்தையடைந்தராக்கூந்தர்கள், புரி - செய்கின்ற, தீமை கிதைவு எய்தி - தீங்குகளெல்லாம் நாசத்தையடைந்தது, தருக்கு அழிதர - (அவர்கள்) களிப்புத்தொலைந்தபோக, கடித கொலவது சமைந்தேன் - (அவர்களை) விரைவிற்கொலவதற்குச் சித்தமாக இருக்கின்றேன், (ஆகையால்) அவர் வரும் திசையின் - அவ்வரசர்கள வருகின்ற (தெருகுத்) திக்கில், முந்த உற்று இருக்கை - முன்னமே போய்நித்தல, நலம் - நன்மை, (என்று எண்ணுகிறேன்), நிற்கு அருள் என் என்றனன் - உமக்கு விருப்பமென்னவென்று சொன்னான்.

குறிப்பு — இனி, 'செருககடை' என்றதை, செரு - கடை எனக் கண்ணழித்தக் கட்டைய ஏழ்ஊருபாக்கொண்டு, யுத்தங்களத்திலென்றும், போரத்தொழிலையுடைய (கடை-இழிவு) இழிவினையுடைய அரசக்கொன்றும் பொருள் கோடலுமாம்.

மறைகள் அநேகமானதால் 'வருகமறை' என்றா. இராவணனுக்கு ராஜதானியாகிய இலங்கையும், கரணமுதலியோருள்ள ஐகநஸ்தாகமுந் தெம்மிலுள்ளவாதலால் அரக்கா வருகதிகையைத் தென்திசையென்று கூறினா நிறகு—உருபு மயகமமாய் கின்று அனுமதி என்னவென்றலுமாம். (ருசு)

விழுமியது சொற்றனையிவ விலலிதிவண மேனாறு
முழுமுதலவன வைத்துளது மூவுலகும் யானும்
வழிபட விருப்பதிது தன்னைவடி வாளிக
குழுவழுவிவ புடடியலொடு கோடியென நலகி.

இ - ள் (அதனைக்கேட்ட அகத்தியமகாமுனிவர்), விழுமியது சொற்றனை - சிறந்தவார்த்தையைச் செப்பினாய், இவண் - இங்குள்ள, இவ்வுருது - இருதவில, மேலாள - முறாலத்தில, முழுமுதலவன் வைத்து உளது—ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு வைத்துக்கொண்டிருந்தது, மூவுலகும் - திரிலோகத்தாரும், யானும் - நானும், வழிபட இருப்பது - வணங்கிப் பூசைசெய்யும்படி இருப்பது, இது தன்னை - இவ்விலலை, வடிவாளிகுழு - கூடையான அம்புகளின் கூட்டம், வழுவு இல - குறைவுபடாத, புட்டியலொடு - தூணீரத்தோடு, கோடி என கொளவாய் என்றுசொல்லி, நலகி - (அவற்றைக்) கொடுத்தது,

குறிப்பு — 'விழுமியது' விழுமமெனனும் உரிச்சொல்லடியாகத் தோன்றிய பெயர் வாளிகுழு வழுவிவட்டிலல் அம்பறத்தூணி ஆதியில விசுவகருமாவினால் நிரூபிக்கப்பட்டு ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவீடத்தில இருந்தவில பரகாரமணுக்குக்கிடக்கத்து அவ்விலை பரகாரமனிடத்திலிருந்து ஸ்ரீராமபிரானவாங்கி வருணனிடங்கொடுக்க வருணன் அதனை அகத்தியரிடம் கொடுத்தவைக்கிருந்தனன் அவ்விலலை அகத்தியர் ஸ்ரீராமபிரானுக்கு ராக்ஷஸதரு செய்யும்பொருட்டாக கொடுத்தார் என்றறிக

இப்புலன முற்றுமொரு தட்டினிடை யிட்டா
லொப்புல விறெனை வுரைப்பரிய வானும்
வெப்புருவு பெற்றவான மேருவரை விலலா
முப்புர மெரிதத்தனி மொய்க்கையு நலகா.

இ - ள் இப்புலன முற்றும் - இவ்வுலகமுழுவதையும், ஒரு தட்டினிடை இட்டால - ஒரு தராகத் தட்டிலேவைத்து நிறுத்தினும், ஒப்பு வரவிறம் எனச் சமானமாமெனது' உரைப்பரிய - சொல்வதற்கரிய, வானும் - வானையும், வெப்பு உருவுபெற்ற அரன் - அனற்பிழம்பின் உருவத்தைப்பெற்ற சிவபெருமான், மேரு வரை - மகாமேருமலையை, வில ஆ - விலலாகக் (கொண்டு), முப்புரம் எரித்த - திரி புரங்களைத் தகனம் செய்த, தனி - ஒப்பில்லாத, மொய்க்கையும் - வலிபொருத்திய அம்பையும், நலகா - கொடுத்தது

குறிப்பு — இட்டால உமமை விகாரத்தாற்றொகத்து வெவமைக்குணம் அத்நையுடைய அங்கியினுக்காகுபெயர். உருவுபெற்ற அரன் என்றமை அடியாக்கள் விருமய வுருவெடுத்துப் போதருதலேயன்றி யவனுக்கென்று ஒருருவு மிலலானே னலை யுணர்த்தி கின்றது. (ருசு)

ஒங்குமர னோங்கிமலை யோங்கிமண லோங்கிப்
பூங்குலை குலாவகுளிர சோலைபுடை விமமித
துங்குதிரை யாறுதவழ குழலதொர் குன்றின்
பாங்குள்ள தாலுறையுள் பஞ்சவடி வஞ்சு.

இ - ன. மஞ்ச - இனையோய்! ஓங்குமரன் ஓங்கி - உயரத்த மரங்கள் வளரப் பெற்றும், மலை ஓங்கி - மலைகள் உயரப்பெற்றும், மணல ஓங்கி - மணற்குன்றுகள் உயரப்பெற்றும். பூ குலை குலாவு-மலர்த்தொகுதிகள் விளங்காநின்ற, குளிரசோலை-குளிரத்த சோலைகள், புடைவீமயி - பக்கங்களில் விளங்கப்பெற்றும், தூங்குதிரை-அசைகின்ற அலைகளையுடைய, யாறுதவழ - ஆறுகள் பாயப்பெற்றுமுள்ள, குழலது - சுற்றிடங்களுையுடையதாகிய, ஓர் குன்றின் பாககா - ஒருமலையினருகில், பஞ்சவடி - பஞ்சவடி என்கிற, உறையுள் உளது - வாசஸ்தானமொன்று இருக்கின்றது

குறிப்பு - பஞ்சவடி ஐந்து ஆலமரங்களின் கூட்டம், அதனையுடைய இடத்திற்கு ஆகுபெயர், அது கோதாவிரி கரையில் நாஸிகாத்திரியம்பகத்துசகுச்சமீபத்திலுள்ளது, மஞ்ச மைந்த என்பதன்போலி (௫௭)

கன்னியின் வாழைகனி யீவகதிர் வாலின்
சென்னெலுள தேனொழுது போதுமுள தெய்வப்
பொன்னியென லாயபுன லாறுமுள போதா
வன்னமுள பொன்னிவளோ டன்பின் விளையாட.

இ - ன. (ஆங்கு), கனிவ - பழங்களைத் தருவனவாகிய, கன்னி இளவாழை-இளமையான வாழைகளும், கதிர்வாலின் செந்நெல்-கடிகளையும் வாலையுமுடைய செந்நெற்பயர்களும், உள உள்ளன, தேன ஒழுதுபோதும் உள - தேன வழிசின்ற மலர்களுமுள்ளன, தெய்வம் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, பொன்னி என்க ஆய - காவேரியென்று சொல்லத் தக்க, புனல் ஆறும் உள - ஈரையுடைய ரதிகளுமுள்ளன, பொன் இவளோடு - இச்சித்தையுடன், அன்பின்விளையாட - அன்போடு விளையாடுதற்கு, போதா - நானாகவும், அன்னம் - ஹம்ஸங்களும், உள - உள்ளன.

குறிப்பு - கன்னியின் ஒருபொருட் பன்மொழி. பொன் இவள் இலக்குமிப் பிராட்டியாகிய இப்பெண் எனலுமாம். அன்பின் - வேற்றுமை மயக்கம் (௫௮)

ஏகியினி யவவயி னிருந்துறைமி னென்றான
மேகநிற வண்ணனும் வண்புகிவிடை கொண்டான்
பாகுநீய சொல்லியொடு தம்பிபரி விற்பின்
போகமுனி சுகதைதொட ரங்கடிது போனான்.

இ - ன இனி - ஏகி - சென்ற, அவவயின் இருந்த உறையின் என்றான் - அவவிடத்திற் தங்க வசியுபுகா என்று (அகத்தியர்) சொன்னார், மேகம் நிறம் வண்ணனும் - மேகத்தின் நிறம்போன்ற நிறத்தினையுடைய ஸ்ரீராமபிரானும், (அம்முனி வரை), உணங்கி - தொழுது, விடைகொண்டான் - உத்தரவுபெற்று, பாகு அநீய சொல்லியோடு - வெல்லப்பாக்கை யொத்த மொழியினையுடைய கோபிராட்டியும், தம்பி - இனையபெருமானும், பரிவின்பின்போக - அன்போடு பின்னே செல்லவும், முனிசுகதை தொடர் - அகத்திய மகாமுனிவரது மனது பின் தொடர்ந்து செல்லவும், கடிதுபோனான் - விரைவாக (அப்பாற) சென்றான்.

குறிப்பு - சொல்லி, இகரவீற்றுப் பெண்பாறபெயர். ஓடு என்னும் மைப்பொருள் பயராக நின்றது. சுகதைதொடர் இராமபிரானைப் போகவிடுத்த முனிவர அவனை சேஷம்மாயப் போய்ச்சேர வேண்டுமென்று விரும்புவா என்பது குறித்தது.

முன்றாவது அகத்தியப்படலம்.

முற்றிற்று.

ஆகப்படலம் கங்கு விருத்தம் கனி.

நான்காவது: சடாயுகுண்படலம்.

நடந்தனா காவதம் பலவு நன்னதி
கிடந்தன நின்றன கிரிகள் கேணமையிற
ரொடாந்தன துவனநின் சூழல யாவையுந
கடந்தனா கண்டனா கழுகின் வேந்தையே.

இ - ன். (இராமலக்ஷ்மணர்கள்) பலகாவதமும் - அநேக காதலுழிகளையும், நடந்தனா - நடந்தது, நல நதி - நல்ல நதிகளையும், கிடந்தன - ஒன்றையொன்று பற்றிக் கிடந்தனவும், நின்றன - (தனித்தனி) நிலையாகநின்றவைகளும், (ஆகிய) கிரிகள் - மலைகளையும், கேணமையின் - நடப்புறற்றேபோல, தொடாந்தன - ஒன்றையொன்று தொடாந்தனவும், துவனநின் - நெருங்கியனவுமாகிய, சூழலயாவையும் - (மற்றும் வசிப்பதற்கு யோக்கியமான) இடங்கள் யாவற்றையும், கடந்தனா - தாண்டினவாகளாய், கழுகின்வேந்தை - கழுகுகளுக்கரசாகிய சடாயுவை, கண்டனா - பார்த்தார்கள்.

குறிப்பு —காவதம் - விகாரம் ஏழரைநாழிகைவழிச் சூரம் பாவங்களை நீக்குதலால் 'நன்னதி' யென்றோ, கிடந்தன்கிரிகள், நின்றன்கிரிகள் எனக், இனிச் கிடந்தனகன்னதி என மாற்றி அவ்விடங்களிற் கிடந்தனவாகிய நன்னதிகளையும் என்ற கூறினுமாம். கேணமையிற்கிடந்தனா என்றவயித்து முறைமையால் தாண்டிச்சென்று என்றும் பொருளுகூறலாம். (க)

உருக்கிய சுவணமொத நதபத வாசினே
ரருக்கரிய வகலிடத் தலங்கு நிககெலா
தெரிப்புறு செநிகடாச் சிகையி னறகிறை
விரித்திருந் தன்னென விளங்கு வானறவே.

இ - ன் உருக்கிய சுவணம் - உருக்கிய பொண்ணை, ஒத்த - போன்று, உதயத்து உச்சி - உதயகிரியின்று சிகரத்தை, சோ அருக்கன் - சோந்த [உதித்த] சூரியன், இ அகல இடத்து - இந்த அகன்ற பூமியில், அலங்கு திக்கு எல்லாம் - விளங்குகின்ற எல்லாத் திசைகளையும், தெரிப்புறு - தெரிவிக்கின்ற, செநிகடா - நெருங்கிய (தனது) கிரணங்களின், சிகையினால் - ஒளியினால், சிறகு - சிறகுகளை, விரித்து இருந்தனன என - விரித்துக்கொண்டிருந்தானபோல, விளங்குவானத்தின் - விளங்குபவரை.

குறிப்பு —உதயம் - உதயகிரியினை ஆகுபெயரானுணாததிற்று அருக்கன் - அருக்கன் உதயகிரியின்கண் விளங்கும் சூரியன் எனவே, சடாயு என்பவரும் அவனோ மலையினுச்சியில் விளங்கினான் என்பது பெறப்பட்டது. இதனை மேலவருங்கவிகளானுணாக சடாயுவுக்குப் பாலசூரியனும், சிறகிற்குக் கிரணங்களும், சடாயுவிருக்கும் மலைக்கு உதயகிரியு முவமை. சிகை - கிரணங்களின் கொழுத்து, எனவே பிரகாசமெனப் பட்டது. (உ)

முந்தொரு கருமலை முகட்டு முன்றிலிற
சந்திர னொளியொடு தழுவச் சாத்திய
வந்தமில் கனைகட லமரா நாட்டிய
மந்தர கிரியென வயங்கு வானறனை

இ - ன். முந்து - முற்காலத்தில், ஒரு கரு மலை - ஒரு பெரியமலையினது, முகட்டு முன்றிலின - உச்சியுடையதிலே, அமரா - தேவர்கள், அந்தம இல - அளவில்லாத, கனைகடல - ஒலிக்கின்ற திருப்பாறக்கடலில், சந்திரன ஒளி ஒடு - சந்திரனது பிரகாசத்தோடு, தழுவ - பொருந்தும்படி, சாத்தியநாட்டிய - சோதனவிறத்திய, மந்தர கிரியென - மந்தரபாவத்ததைப்போல, வயங்குவான தனை - விளங்குகின்றவரை

குறிப்பு — கருமலை - மந்தரமலையைத் தாங்குதற்காகக் கருநிறம்பொருந்திய திருமால் வடிவெடுத்த ஆமைகளும், சடாயுவினது தேக்கநாதியோடுகூடிய மந்தர மலையுமே உவமை. அமரரு மகரரு மமுதமெழப பாறக்கடல்கடையுடையதே சந்திரனை அடை தூண்களென்கொண்டதனால், 'சந்திரனொளியொடுதழுவச் சாத்திய - மந்தரம்' எனப்பட்டது, "மத்து மந்தரம் வாசுகி கடைகயி றடைதூண, மெத்து சந்திரன்." "மலைபிடுங்கினா வாசுகி பிணித்தனா மதிய, நிலபெறுமபடி நடடனா" என்றவற்றானு மறிச், முன்றில் - இவ்வுகருமுன்னுந் இடம், இலக்கணப்போலி இஃது இவ்வே முன்னிடமென்னு மாததிரையாயிற்று (க)

மாணிற விசுமபெழின மறையாத தனமணிபு
காணிறச் சேயொளி கழுவக் கண்ணக
னீனிற வரையினிற பவள நீனகொடி
போனிறம் பொலிந்தெனப் பொலிகின னுன்றனை.

இ - ன். மால் கிறம் - கருநிறத்தையுடைய, விசுமபு எழில் - ஆகாயத்தினது கிறம், மறைய - மறையும்படி, தனமணிகால் - தனது அழகிய கால்களின, கிறம் சேய ஒளி - கிறத்தினது சிவந்த ஒளியானது, கதுவ - (நாற்புறத்தும்) பொருந்த, கண அகல - இடமகன்ற, நீலம் கிறம் வரையினில் - நீல கிறத்தையுடைய அமமலையே, பவள நீனகொடி - நீண்ட பவளக்கொடி, போல கிறம்பொலிந்து என - (தனது) அழகிய கிறத்தோடு விளங்கின்றபோல, பொலிகின்றனதனை - விளங்குகின்றவரை

குறிப்பு — "கீனிறத்தாறசோலை கிறம் பெயர் நீடியதன் - னுன்றத்தாற பொய்கைத் தலஞ்சிவப்ப - மாணிறத்தான் - முன்னப்புட டோன்று முளிறத் தலைவைகு - மன்னப்புட டோன்றிறதே யாகு" என்றா புத்தேந்திப் புலவரும். விசுமபெழில் மறையும்படி கால கிறத்தின சேயொளிகதுவ எனக் கூட்டுக. செம்மை என்னும் பண்புபெயர் ஈறகெட்டு ஆதி நீண்டு முன்னின்ற மெய்திரிந்து 'சேய்' என நின்றது. நீல - கடைக்குறை, பவளம் - பரவாளம் என்னும் வடமொழி திரிந்ததென்பா பொன் - போன் என எதுகைகோக்கி நீண்டது, "போனிறப் புத்திசேனை" என்றா கிந்தாமணியினும் இனி, இச்செய்யுளுககு விசுமபெழின மறையும்படி அவ்விசுமபில் கால கிறச்சேயொளி கதுவலால் நீல கிறத்தையுடைய மலைவிற்பவளக்கொடி. படாந்தாற்போல கிறம்பொலிந்த தென்னும்படி விளங்குகின்றவரையென்று கூறினமாம். (ச)

தூய்மைய னிருங்கலை துணிந்த கேளவியன்
வாயமையன் மறுவிலன் மதியின் கூாமைய
ஞாயமையின் மந்திரத் தறிஞ னுமெனச்
சேயமையி னோக்குறு சிறுக ணுன்றனை

இ - ன் தூயமையன் - பரிசுத்தமுடையவரும், இரு கலை துணிந்தகேளவியன் மிக்க கலவியுந் தெளிந்தகேளவியு முடையவரும், வாயமையன் - சத்தியத்தையுடையவரும், மறு இலன் - குற்றங்களிலலாதவரும், மதியின் கூாமையன் - புத்திதடபமுடையவரும், ஆயமையின் - ஆராயவதில், மந்திரத்து - மந்திராலோசனைக்குரிய, அறிஞன் - அறிவையுடையவரும், ஆம் என - ஆவாரென்று, (கண்டாராயவரும் மதிக்க) சேயமையின் நோக்குறு - மிக்க தூரத்திலுள்ளவற்றையுங் காண்கின்ற, சிறுகணுன்றனை - சிறிய கண்களையுடையவருமானவரை.

குறிப்பு - தூயமை - மனத்தூயமை. கலவியாவது தான் கற்றறகுறிய தூலகளைக் கற்றல், அவை அறநூல் நீதிநூல் முதலியன கேட்டலாவது - கேட்கத்தகுந்த நூல்களைக் கற்றறிந்தவா சொல்லக்கேட்குதல், கற்றவிடத்தே அதனுலாயவறிவைத் திடப்படுத்தலானும், சல்லாவிடத்தும் அதனை யுண்டாக்குதலானும் 'இருங்கலை துணிந்தகேளவியன்' எனக் கலவியை முன்னேகூறினா. வாயமையென்பது மெய்யினது தன்மை மறு - காமம் முதலிய ஆறுகுற்றங்கள். மதியென்பது கலவிகேளவியானுய அறிவோடு தன்னுண்மையறிவு 'நுண்ணிய தூலபல கற்பினு மற்றுத்த னுண்மை யறிவே மிகும்' என்று நாயனார் கூறியபடி யுண்மையறிவில்லாக்கால் கலவி பன்னிரங்குத்தற்கே பயனாவதன்றி, முனவந்து உதவாதாகலான சேயமையினோக்குதல் - வெகுதூரத்திலுந் கோக்குதல் அன்றி வெகுதூரமாகண்ட சிறியகண் எளிதுமாம். 'ஆம்' என்பதனை அசையாகக்கொண்டிரைத்தலுங் கூடும். (௫)

வீட்டிவா எயுணரை விருந்து கூற்றினை
யூட்டிவீழ் மிச்சினு ஞாண்டு நடொறுந்
தீட்டிமே விர்திரன் சிறுகண் யானையின
தோட்டிபோற் நேபந்தொளிர் துண்டாத தானறனை.

இ - ன் நான்தோறும் - தினந்தோறும், மேல இருதிரன் - மேலுலகிலுள்ள இருநீரனது, சிறுகண் யானையின் - சிறிய கண்களையுடைய ஐராவத் மென்னும யானையினது, தோட்டிபோல - அவருசத்தைப்போல, வாள் அயுணரை - கொடிய அசுரர்களை, வீட்டி - (உடலும் உயிரும் வெவ்வேறாக) விடுவித்து [கொன்று], கூற்றினை - யமனை, விருந்து ஊட்டி - (அவருயிரை) விருங்கிட்டு உண்பித்தது, வீழ் மிச்சில் - கீழே வீழ்ந்த மிகுதியான உடலை, தான் உண்டு - தான் புசித்தது, தீட்டிதேய நது ஒளிர் - தீட்டப்பட்டதே தேய்ந்து விளங்குகின்ற, துண்டத்தானறனை - மூக்கையுடையவரை.

குறிப்பு - உயிரையும் உடலையும் வேறுபடுத்தி உயிரை யமனுக்களித்தது மிகுந்த உடலைத் தான் புசித்தலின் 'மிச்சில்' என்றா. மிச்சில் - மிகுந்தது. தோட்டி: அவருசம், "யானையின் குடாரியங்குசக தோட்டி - கோணமியானை வணங்கியவகூறும்" என்பது பிங்கலநீதி. துண்டம் - பறவைமூக்கு, மேல்-ஆகுபெயர், தீட்டித் தேய்த்தொளிர் துண்டமெனக்.

கோளிரு கானகிளே டொன்று கூடின
வாளுறு திகிரிபேர லாரத தாறறனை
நீளுறு மேருவி னெறறி முறறிய
வாளிர வியிறபொலி மௌலி யானறனை

இ - ன். இருநானகிளேடு ஒன்று கூடின கோள - நவககிரகங்களையும், ஆள் உறுதிகிரிபோல - ஆளுகின்ற துருவசக்கரம்போன்ற, ஆரத்தான்தனை - நவமணிகள பதித்த மாலையையுடையவரை, நீள் உறு - நீட்சியுடைய, மேருவின் - மக மேரு மலையினது, நெறறி முறறிய - உச்சியில் பொருந்திய, வாள இரவியின் - ஒளிபொருந்திய சூரியனையபோல, பொலி - விளங்குகின்ற, மௌலியானதனை - கிரீடதையுடையவரை

குறிப்பு — ஆறறந் திகிரியெனறது துருவ சக்கரத்தை துருவன இடையே சுழன்றுகொண்டு வாயுவடிவான கயிறுல வலிக்கப்பட்ட நவககிரகங்களையும் சுற்றித் திருப்பும் சக்கரம் ஆரத்திற்குத் துருவ சக்கரமும், அவ்வாரத்திலுள்ள நவமணிகளுக்கு நவககிரகங்களுமுவமை. கழுநின் வேந்தனாகலால் ஆரமும் முடியுங் கூறினா.

(எ)

சொறபங்க முறறிமி ரிசையின் சுமமையை
யரபங்க முறவரு மருணன் செமமலைச
சிறபங்கொள பகலெனக் கடிது சென்றுதீர்
கறபங்க னெனைபபல கண்டு ளானறனை

இ - ன் சொல பங்கம் உற - (புத்தூதசொலலும்) சொல தோலவியடையும் படி, நிமிர் - (அச்சொலலுக்கு மேம்பட்டி) வளாகின்ற, இசையின் சுமமையை - கீர ததியினசுமையோல பவரை [கீரத்தி வடிவெடுத்தாறபோன்றவரை], அலபங்கம் உற - இருள் அழியும்படி, வரும் அருணன் செமமலை - உதிக்கின்ற அருணனது புத்திரரை, கறபங்கள் எனைபபல - அநேக்கறபகாலங்களை, கடிதுசென்றுதீர் - விரைவிற சென்று கழிச்சுற, சிறபம் கொள பகல் என - சிறுமையைக்கொண்ட நான்களைப் போல, கண்டு உள்ளன தனை - கண்டிருப்பவரை,

குறிப்பு — சொல்லமுடியாத கீரத்திபென்பா 'சொறபங்கமுற நிமிரிசை' யெனரா. "புனைப்பலிவனதேசரைப்பின்" எனரா சித்தாமணிபிலும், அருணன் சூரியன் சாரதி.

(அ)

ஓங்குபா நெடுவரை யொன்றி னின்றது
தாங்கல திருநிலந் தாழ்ந்து தாழ்வுற
வீங்கிய வலியினி லிருந்த வீரனை
யாங்கவ ரணுகின ரயிரககுரு சிகழையார.

இ - ன். ஓங்கு உயா நெடுவரை ஒன்றில் - உயாதத் மலையொன்றில், கின்று - தங்கி, அது தாங்கலது - அமலை (தமமைத்) தாங்கமாட்டாமல், இருநிலம் தாழ்ந்து - பெரிய பூமிகளுளே புதைந்தது, தாழ்வு உற - தாழ்ந்திருக்கும்படி, வீங்கிய, வலிமையின் - அதிகரித்த பலத்தோடு, இருந்த - அதிலிருந்த, வீரனை - வீரத்தன்

மையுடையவரை, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அவா - அவவிராம லக்ஷ்மணர்கள், அயிராகும் சிந்தையா - சந்தேகிக்கும் மனமுடையவர்களாகி, அணுகினா - சோந்தார்கள்.

குறிப்பு — ஒருதயா கெடு - ஒருபொருட் பண்பொழி. ஸூகரு - “கெறி” என்றதனானு சுட்டி நீண்டது அயிராகும் சிந்தையா - முற்றெச்சம் அணுகினாரென்பதை முற்றெச்சமாகி யுரைப்பினு கூடும் (க)

இறுதியைத் தனவயி னியற்ற வெய்தினு
எனவியி யரககரு மல்ல னுமெனி
என்றுழவிக கலுழனே யெனன வுனனிபச
செறிக்கும் வீரருளு செயிதது நோக்கினா

இ - ள செறிக்கும் வீரரும் - நெருங்கிய வீரகமூலையணிந்த அவவிராமலக்ஷ்மணர்களும், (சடாயுகைநோக்கி) இறுதியை - முடிவை, தனவயின் இயற்ற - தன்னிடத்திலேயே செய்துகொள்ள, எய்தினு - வந்தவனாகிய இவன், அறிவு இலி - அறிவில்லாதவனாகிய, அரக்கன் ஆம் - (படசியுருக்கொண்டவனாக) இராககதனவான, அல்லன் ஆம் எனின் - அவ்வாறல்லாமற்போனால், எழுவலிக் கலுழனே (ஆம்) மிக்க வலியினையுடைய கருடனேயாவான், என்ன உனனி - என்று எண்ணி, செயிராதுநோக்கினா - கோபித்துப்பார்த்தார்கள்.

குறிப்பு — அரக்கனுயின் தனக்குத்தானே முடிவைத்தேடிக்கொண்டா என்னபா “இறுதியைத் தனவயினியற்ற வெய்தினு” என்றா தனக்குத்தானே தனக்குத்தேடிக்கொள்ளவிருத்தலின் “அறிவிலி” என்றா எழுவ - உரிச்சொல் “எழுவலியாகும்” என்பது சூத்திரம். எழுவலி ஒருபொருட்பண்பொழி கருடன் என்னும் வடமொழி கலுழன் எனச் சிதைந்ததின் தது. (க0)

வளைகமூல வரிசிலை ம னைக மைந்தரை
யலையவன் றுணங்கண்டயித்தது நோக்கினு
விலையறு நோன்பின் ரல்லா விலவின்
புனைசடை முடியினா புலவ ரோவென.

இ - ள வளைகமூல - தரித்த வீரகமூலையும், வரிசிலை - கட்டமைந்தவிலையும், மதுகை - வலியையுமுடைய, மைந்தரை - இராம லக்ஷ்மணர்களை அனையவன்கண்டு - அச்சடாயுபார்த்து, புனைசடை முடியினா - தரித்த ஜடையாகிய முடியினையுடைய இவர்கள், வளை அறு நோன்பினா - இருவினையும் அறுதற்குக் காரணமான தவத்தினையுடைய முனிவர்களென்றாலோ, விலவின் - விலையுடையவர்களாதலால், அல்லா—, புலவரோ என் - தேவர்களோ’ என்ற, அயிராது - சந்தேசித்து, நோக்கினு - பார்த்தா

குறிப்பு — புலவா - அறிவியுடையவா, புலம் - அறிவு “புலமையாவது பல் வேறுபாடுபட்ட தூண்காசிக்கோ யெல்லாம் ஒருங்கேகொண்ட பேரறிவுடைமையாம்” என்பா சுவாணப்பெருமானாயி. விபுத்தரனனும் வடமொழியின் மொழி பெயர்ப்பு. (க)

புரந்தரன் முதலிய புலவா யாரையு
கிரந்தர நோக்குவெ னேமி யானுமவ

வரத்தரு மிறைவனு மழுவ லாளுங்

கரத்தில ரெனனையா னென்றுங் காண்பெனல

இ - ள். புரந்தரன் முதலிய - இரத்திரன் முதலான, புலவா யாரையும் - தேவர்கள் எல்லோரையும், கிரத்தரம் - எப்போதும், நோக்குவன - பாப்பேன், நேமியா னும் - சக்கராயுத்ததையுடைய விஷ்ணுவும், அ வரம் தரு இறைவனும் - (வேண்டிய) வரங்களைத் தருகின்ற அப்பிரமதேவனும், மழுவலா னும் - மழுவாயுத்ததையுடைய சிவபிரானும், என்னை-எனக்கு, கரத்திலா - ஒளிக்கமாட்டார்கள், (எனெனின் அவர்களை), என்றும் காண்பென - எப்பொழுதும் பாப்பேன்

குறிப்பு - கிரத்தரம் - வடமொழி. என்னையே - வேறற்றமை யுருபு மயக்கம் பிரம் விஷ்ணு ருத்திரரென்பதே முறையாயினும் ஈண்டுச் செய்யுள் நோக்கிப் பிறழ்வைத்தரா. (உ)

காமனென பவனையுங் கண்ணி னோக்கினென
முமரைச் செங்கணித் தடககை வீரர்கள்
பூமரு பொலனகழற பொடியி னோடுமொப
பாமென வறிகில னாகொ லாமிவா

இ - ள். காமன் என்பவனையும் - (அழகின்மேம்பட்ட) மனமதனையு, கண்ணின் நோக்கினென - கண்களாற் பார்த்துளேன், (அக்காமன்) தாமரை செங்கண் - தாமரைமலர்போலுஞ் சிவந்தகண்களையுடைய, இ தடகைவீரர்கள் - விசாலமொபருத்திய கைகளையுடைய இவ்வீரர்கள் து, பூமருவு பொலமகழல - தாமரைமலர்போன்ற அழகியபாதங்கள், பொடியினோடும - தாளியினோடும, ஒப்பு ஆம் என - ஒப்பாவானென்று, அறிகிலென - துணியவலலேனலலேன, (ஆதலின்), இவா ஆகொலாம் - இவர்கள் யாவரேயோ?

குறிப்பு - நோக்கினென என்பதே அமைவதாக, கண்ணின்ன வேண்டாது கூறியது அநங்களுசிய அவனைக்காணற் கருமைவீளக்குதற்கு என்க. அன்றி, சிவ பிரான நெற்றிக்கண்ணழற்சிலக்காகி அநங்களுவதற்குமுன்னறி காமனைநோக்கினென என்பது கூறுவார இவ்வனம் கூறினாரெனினும்மைவதேயாம், இவை இரண்டுபாட்டினும் புலவரல்லரெனத் தெளிந்தமை கூறப்பட்டது (க)

உலகொரு மூன்றுதம் முடைமை யாக்குற
மலகறு மிலக்கண் மமைந்த மெய்யினா
மலாமகட சுவமையா னோடும வந்தவிச
சிலைவலி வீரரைத் தெரிகி லேனென.

இ - ள். உலகு ஒரு மூன்றும் - ஒரு மூன்றுலோகத்தையும், தம் - தமக்கு, உடைமை ஆதற்கும் - உரிமையாகச் செய்துகொள்ளும், அலகு அறம் இலக்கணம் - அளவிலலாத உத்தம் இலக்கணங்கள், அமைந்த மெய்யினா - பொருத்திய மேனியை யுடையவர்களாய், மலாமகடசுவமையானோடும - தாமரைமலரில் தோன்றிய திருமதளுக்கும உபமானமாகச் சொல்லத்தக்க ஒரு பெண்ணுடனே, வந்த (இவரு) வந்த, சிலைவலிவீரரை - வில்லில் உல்லமையுடைய இந்த வீரர்களை, தெரிகிலேன - (இன்னாரென்று) யான தெரிகிலேன, எது - என்று.

குறிப்பு—உலகொரு மூன்று - சுவாகம, மத்தியம், பாதாளம் சக்கரவாத
திகுரிய இலக்கணங்கள் யாவும்மைதிருத்தவின உலகொரு மூன்று தம்முடை
மையாகுறு மலகறுமிலக்கணம் என்றா அலகறு - குறமற்ற வென்னலுமாம்,
இலக்கணம் - லக்ஷணமென்னும் பொருளில் வடமொழிச்சிதைவு மலாமகட்டு என
புழி உமமை தொக்கது. எல்லாப் பெண்களுக்கு முடிமையாகச் சொல்லத்தக்க சிற
ப்பிணையுடைய திருமகளுக்கும் உவமானமாகச் சொல்லத்தக்கவென்னவே, ஒப்புயா
விலலாதவ னென்பதாயிற்று (கச)

கருமலை செம்மலை யனைய காட்சியா
திருமகிழ் மாபினா செங்கண் வீராதா
மருமைசெய குணத்தினென றுணைவ னாழிபா
நெருவனை யிருவரு மொத்து ளாரரோ.

இ - ள கருமலை செம்மலை அனைய - கரியமலையையும் சிவந்த மலையையும்
ஒத்த, காட்சியா - தோற்றத்தை யுடையவரும், திருமகிழ் மாபினா - இலக்குமி
விரும்பித் தங்குகின்ற மரபிணையுடையவரும் ஆகிய, செம் கண் வீரா இருவரும் -
சிவந்த கண்களையுடைய இவ்விரண்டு வீரர்களும், அருமைசெய - அருமையாகச்
செய்கின்ற, குணத்தின - நற்குணங்களையுடைய, என றுணைவன் - எனது நண்ப
னாகிய, ஆழியான ஒருவனை - தசரத சக்கரவாததியொருவனையே, ஒத்துளா - ஒத்
திற்குகின்றார்கள்

குறிப்பு—பூராமபிரானுக்குக் கருமலையையும், இனையபெருமானுக்குச் செம்
மலையையும் நிறம்பற்றி உவமை கூறினா திரு ஜயலக்ஷமி (கடு)

என்பபல நினைப்பின மனத்து னெண்ணுவான
சினப்படை வீராமேற் செல்லு மனபிணை
கனப்படை வர்சிலைக காளை நீவியா
மனப்பட வெனக்குரை வழங்கு வீரேனாளு.

இ - ள என - என்று, பல - பலவாகிய, நினைப்பின - எண்ணங்களை, மனத்
துள எண்ணுவான - மனத்தில் நினைப்பவராய், சினம் படை வீராமேல் - கோபத்தை
யுடைய ஆயுதங்களுடைய இவ்வீரர்களிடத்தில், செல்லும் அன்பினான் - செல்லுகி
ன்ற அன்பினையுடையவராய், (அவர்களுடேநாகி), கனம் - பெருமையுள்ள, வர்சிலை
படை - கட்டமைந்த விற்படையையுடைய, காளை நீவியா - காளைப்பான்ற நீங்கள்
யாடி - யாவிர? மனம் பட எனக்கு உரைவழங்குவீர் - மனத்திறபடுமபடி எனக்கு
உத்தரஞ்சொல்லுங்கள்; என்றான் - என்று சடாயு மூனவா சொன்னான்

குறிப்பு—காளை அணமைவிரிபுமாம். 'கோகன்', 'மீகன்' எனவும் பாடம்.
'மனப்பட' எனறமையின் உணமைகூறவேண்டி மெனபது கருத்து (கசு)

வினவிய காலையின மெய்மமை யலலது
புனைமலாத தாரவா புகலகி லாமையாற
களைகட நெடுநிலங் காவ லாழியான்
வனைகழற் றயாதன மைநதர் யாமென்றா.

இ - ள். வினவிய காலையில் - (என்று சடாயு) கேட்டகாலத்தில், புனைமலர் தாரவா - அணிந்த மலாமாலையையுடைய இராமலக்ஷ்மணர்கள், மெய்மமை அல்லது - உண்மையல்லாமல், புகல்கிலாமையான - (வேறொன்றைச்) சொல்லாத விலவாமையான, யாம-நாங்கள், கனைகடல் நெடுநிலம் காவல்-ஒலிக்கின்ற கடலாற குழப்பபட்ட பெரிய உலக முழுவதையுங் காத்தலையுடைய, ஆழிபாண - ஆளுஞ்சக்கரத்தையுடையவராகிய, வனைகழல் தயாரதன் - தரித்த வீரக்கழலையுடைய தசரத சக்கரவாததியினது, மைந்தா என்றா - புத்திராக் கொன்றாக்கள்

குறிப்பு —சடாயுவை இன்னொருவரே ஆந்திரவரையினும் உண்மையே கூறியது. 'மெய்மமை' யல்லாத புகல்கிலாமை யாலென்பது விளக்குமாற்றிக். தாரவா பெயரடியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயர். (கஎ)

உரைத்தலும் பொங்கிய வுலகை வேலைபா
றரைத்தலை யிழிந்தவாத தழுவுங் காதலன்
விரைத்தடந் தாரினிர் வேந்தா வேந்தனறன்
வரைத்தடந் தோளினே வலிய வோவென்றான்.

இ - ள் உரைத்தலும் - (இவ்வாறு அவர்கள்) சொல்லலும், பொங்கிய - (மேலெழுந்த) பொங்கிய, உலகைவேலைபா - சந்தேகம் சமுத்திரத்தையுடையவராய், தரைத்தலை - பூமியில், இழிந்து-(மேலியிருக்கியினின்றும்) இறங்கிவந்த, அவாதழுவுங் காதலன் - அவர்களைத் தழுவுமி ஏற அசைபையுடையவராய், (அவர்களை நோக்கி), விரைத்தடந்தாரினிர் - வாசனையையுடைய பெரிய மாலையையுடையவர்களே! வேந்தா வேந்தன் தன் - அரசாக்கர்களுகிய தசரத சக்கரவாததியினது, வரைத்தடந் தோள் இணை-மலைப்பான்ற விசாலமான இரண்டி புபகஞ்ஞ, வலியவோ - வலியுள்ளனவாயிருக்கின்றனவோ [கேதம்மா]? என்றான் - என்று சொன்னார்.

குறிப்பு —'வேலையன்,' 'காதலன்' என்பன முற்றெச்சங்கள் தரைத்தலை, தலை. ஏழ்ஊருபு சக்கரவாததியின் கேதம் வினவுவார ஒன்றரை ஓறத்த உலகைப் பொறுத்துக் காப்பது தோளாக்வின வரைத்தடந் தோளினே வலியவோ? என்றான் (கஅ)

மறக்கமுற றுகன் வாயமை காததவன்
றுறக்கமுற றுகனென முன்னஞ் சொல்லு
மிறக்கமுற றுகனென வேகக் மெய்நில
னுறக்கமுற றுகனென வுணர்வு நீங்கினான்

இ - ள் (அதற்கு இராம லக்ஷ்மணர்கள்) அவன் - அசக்கரவாததி, மறக்க முற்றத்தன் - மறக்க முடியாதவையாகிய, வாயமை காத்து - சத்தியத்தைப் பாதுகாத்து, தறக்கம் உற்றான் என - சுவாகத்ததை யடைந்தார் என்று, முன்னம் சொல்லும - (சடாயு என்பவருக்கு) எதிரிற் சொன்னவுடன், (கேட்ட அவர்) இறக்கம் உற்றான் என - (தனது உயிர் நண்பன்) மரணமடைந்தானென்னுங் காரணத்தால், ஏகம் எய்தினான் - துன்பமடைந்தவராய், உறக்கம் உற்றான் என - தூக்கமடைந்தவனபோல, உணர்வு நீங்கினான் - அறிவு நீங்கப்பெற்றார் [மூச்சிதது விழுந்தார்].

குறிப்பு.—சத்திய வந்தார்களும் மறவியால் உண்மையிற் பிறழ்தல் கூறியவராயினும், இவர்க்கு அம்மறவியுமில்லையென்பார் 'மறக்க முற்றத்தன் வந்தவராகத்த'

என்றா. முற்றதன வெண்ப பனமையாற கூறினா வரவக ளிரண்டாத்னோகி. இனி, இறக்கம் உறமுன்ன உறக்கமுறமுன்ன ஏக்க மெய்தினுன உணாவு நீங்கி னுன என்று அநவயித்தி, இறத்தலையடைந்தான போலவும், தூக்கம்டைந்தானபோலவும், ஏக்கமெய்தி உணாவு நீங்கினுன என்று பொருள்கொள்ளினுமாம். (கக்)

தழுவின் ரெடுத்தனா தடக்கை யானமுகங்
கழுவின் ரிருவருங் கண்ணி னீரினால
வழுவின் வின்னுயிர வந்த மன்னனு
மழிவுறு நெஞ்சின னரற்றி னுனரோ.

இ - ள இருவரும் - ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணாகள் இருவரும், தட கையான் - தங்க ளுடைய பெரியகைகளால், தழுவின் எடுத்தனா - மூச்சித்துக் கீழேவிழுந்த சடாயுவை அணைத்தெடுத்தது, கண்ணின் நீரினால் - தங்கள் கண்களினின்றும் பெருகுதின்ற ஜலத்தினாலே, முகம் கழுவின் - அவா முகத்தைக் கழுவினார்கள், (அப்போது) வழுவிய - நீங்கிய, இன உயி - இனிய உயி, வந்த மன்னனும் - வரப்பெற்ற ஜடாயு ராஜனும், அழிவுறு நெஞ்சின - அழிவையடைந்த மனமுடையவராய், அரற்றி னுன - புலம்புவாராயினா

குறிப்பு - அடைந்த மூச்சைத் தெளிதவின், வழுவிய வின்னுயிர்வந்த மன்னன், னன்றா மன்னனிறந்தமை பற்றியும் அவரிடத்துள்ள அன்புபற்றியும் தாங்குந்ம சோகத்தாற கண்ணீர் பெருக்கினா. தழுவின், எடுத்தனா முற்றெச்சங்கள் (உப)

வேறு

பரவலருங் கொடைக்கு நின்றன பரிபுருடைக்கும் பொறைக்குநெடும பவா
கரவலருங் கற்பகமு முடுபதியுங் கடலிடமுங் களித்து வாழப் புழேற்ற
புரவலாதம் புரவலனே பொய்ப்பகையே மெய்க்கணியே புகழின் வாழிவ
யிரவலரு நலலறமும் யானுமினி பென்படந்த தேகி னுயே

இ - ள புரவலாதம் புரவலனே அரசாக அரசனே! பொய் பகையே-பொய்மைக்குப் பகைவனே! மெய்க்கு அணியே - சத்தியத்திற்கு ஆபாணமாயிருப்பவனே! புகழின்வாழவே - கீர்த்தி வாழ்க்கிடமானவனே! நினதன் - உன்னுடைய, பரவல அரும் - துதிப்பதற்கு அரிய, கொடைக்கும் - தானத்திற்கும், பனி குடைக்கும் - குளிர்ச்சிபொருத்திய வெண்கொற்றக்குடைக்கும், பொறைக்கும் - பொறுமைக்கும், நெடுமபண்புதோற்ற - மிகுந்த குணம் தோலவியுற்ற, கரவல அரும் - ஒளித்தல இல்லாத, கற்பகமும் - கற்பகவீருச்சுமும், உடுபதியும் - சந்திரனும், கடலிடமும் - சமுத்திரக்குழந்த பூமியும், களித்துவாழ - சந்தோஷித்துவாழும்படி, இரவலரும் - யாசகர்களும், நல அறமும் நலலதருமமும், யானும் நானும், இனி - எனப்பட - என்னதக்கத்தையனுபவிக்க, நீத்து - (எங்களை) விட்டு, ஏகினுயே - (நீ) போயினுயே?

குறிப்பு.—கொடைக்குத்தோற்ற கற்பகமும், குடைக்குத்தோற்ற சந்திரனும், பொறைக்குத்தோற்ற பூமியும் என நீரலேகூட்டுக. தோற்றம்—உவமைசொல்லப் பெறுமை. பிரதிப்பிரயோஜனத்தை யெதிர்பாராது ஈதலே கருதி வேண்டிய வேண்டியபடி நல்கும் தன்மையால் கொடைக்குக் கற்பகத்தருமும், வீருத்தமாயும்,

சீதளமாயும், வெண்மையாயும் விளங்குநனமையால் குடைக்கு உவமதியும், தொடுகருவிகொண்ட கழந்தம் எச்சில நிரப்பியும் தீயனசெய்வாரையும் வீழாமற் சம்பப்பதுபோலத் தமமை யிகழ்வாரையும் பொறுததலால் கூமைக்குப் பூமியும் உவமை புண்ணியபலதலால் தமமையடைந்து ஏறவாக்குமாத்கிருஞ் சிற்றி நலக லானும், தமது காவலனாகிய இரத்திரனையும் “தமதிருக்கை யிறந்து போந்த-நின்றளி கருந் தனிகருடைக்கீழ்திடுதுவகிக் குறையிரந்து நிற்கப்” பாததிருந்தத் தானும் தசரதன் உடைமையாயப்பின் இரத்திர களிககபாட்டமையானும், பலவான களாண் நிலைபெயாந்து சிறைவைக்கப்பட்டமையானும் பஞ்சமென்னு மெண்ணுப பெயரை வறுமைப்பொருளதரும் பெயராகக்கொண்ட தருக்கள், அடைந்தவா யாவ ராயினும் விரும்பியவளவினும் மிகுதியாய் வெறுப்பவீசுந் தன்னையடைந்தாரைக் கைநெகிழாவிடாது உலகமுழுவதும் தன்னடிப்படுத்திவாழும் தசரதசகரவாதத்திவி னது கொடைக்கும், நகதுதலும், முயற்கதையும், பகலி லொளிவிளங்காமையும், அரவத்தாலுண்டிமிழ்தலும் பெற்று நிலைநிலலாது திரிகின்றமையால் சந்திரன் - தேயதலும் வளாதலுமினி என்றும் ஒருபடித்தாய்க் களங்கமற்றப் பகலினுமொளி கானது பிறராத கொள்ளப்படாததாய் நிலையாய் நின்றளிக்கு மவனது குடைக்கும், தீவகிமுத்தாரையுந் தாவரும் புவனம்-தன்னையும் தாவரும் அவனது பொறுமைக் கும் தோற்றனவெனக் “நாதே கடந்தா னிரப்போ கடல” “மண்ணிடை யுயிர தொழும் வளாந்து தேயவினறித் - தண்ணிழல பரப்பவு மிருந்தே தளவும-அண்ண னன் குடைமதி யமைபு மாதலான்-விண்ணிடை மதியினை மிகையி் தென்பவே” என்று பாலகாண்டத்தைக் கூறியவாற்றாணுணாக உடுபதி - நகந்ததிரங்களுக்குத் தலைவன், களித்து வாழ்கல் - இனித் தமமை வெவ்வாரின்மையின். வாழ் ஏகி றுய என வீனமுழப்பு காணக் சக்கரவாதத்தியென்பார் - “புரவலா தம்புரவலனே” யென்றார். ‘பொய் சொல்லறகாற்றது உயிரைவிட்டு மெய்யை நாட்டலின் ‘பொ யப்பகையே மெய்க்கணியே’ என்றார், ‘நெறித்திறம்பாத் தன்மெய்யை நிற்பதாகி- இறந்தான்’ என்றார் அயோத்தியாகாண்டத்தும் கொடை, குடை பொறை என முன்னாக் கூறியதனுக்கேற்ப இரவலரும், நல்லறமும், யானும் என்றார் கொடையி னால் வாழ்கத் இரவலரும், குடையினால் நிலத்த் லல்லறமும், பொறையினால் நட் புக்கொண்ட யானும், என்பட நீத்தெகிறுயே என்றதனால், இரவலரையும் நல்ல றத்தையும் என்னையும் பரிபாலிப்பார் யாவரென்றபடி ஏகிறுய - மங்கலவழக்கு, செத்தாரை அஞ்சிடு ரென்பதுபோல. ஏகாரம் - இரக்கம் (உக)

அலங்கார மெனவுலக்கு கமுகளிகருந் தனிகருடையா யாழி குழந்த நிலங்காவ லதுகிடக்க நிலையாத நிலையுடையே னேய நெருசி னலங்காரன் நடந்தனையோ நாயகனே தீவியேனே னனபி னின்றும் விலங்கானே னுதலினால் விலங்கினே னினனுமுயிர விடடி. லேனல்

இ ன். அலங்காரம் என - அலங்காரம் என்று சொல்லும்படி. (இருந்து) உலகிற்கு - உலகங்களுக்கு, அமுது அளிகரும் - அபிராதததைக் கொடுக்கின்ற, தனி குடையாய் - ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடையையுடையவனே! ஆழி குழ்ந்த - சமுத்திரஞ் குழந்த, நிலம் காவல் அது - பூமியைக் காத்தலாகிய அது, கிடக்க - நிற்க, நாயகனே! - உலகத்திற்குத் தலைவனே! நிலையாத - நிலத்தவிலலாத, நிலையுடையேன - தன்மையையுடைய எனது, நேயநெருகின் - அன்பினை யுடைய மனத்தின், நலம் காண் - (நட்பின்) நலத்தைக் காணும்பொருட்டு, நடக் தனியோ - (தூவ்வுலக) விட்டுப் போயினையோ? தீவியேனே - பாஷத்தொழில்

சையுடைய நான், விலங்கானேன் - விலங்காயிருக்கின்றேன், ஆதலினால் - ஆகையால், நண்பினின்றும் - சிநேக தருமத்தினின்றும், விலங்கினேன் - தவறினவனாகி, இன்னும் - இன்னமும், [உன் மரணத்தைக் கேட்டிருப்பினனும்], உயிர்விட்டேனே - உயிரை நீத்தேனிலை.

குறிப்பு—அலங்காரம் - என்பது உலகினுக்கு இன்பஞ்செய்வதோரமுதல் கீழ்க்கவியில் சந்திரனை இவரது குடைக்கு ஒப்பிட்டமையால் அதற்கேற்ப, ‘அமுதளிக் குடை’ என்றா அமுதளித்தலாவது அருளவைத்துக்கொடுத்தல் இனி, அமுதளிக்கும் என்பதற்கு அமுதம் போலும் என்றலுமாம். தனிக்குடை - எக்சத்திரமும், என மனநிலையைச் சோதிக்கும்பொருட்டு உலகளித்தலையும் விட்டேனெனப்பாரா ‘நிலங்காவ வதுகிடக்க நிலையாத நிலையுடையே நேய நெஞ்சினவனாக நடைநின்றேனோ’ என்றா நெஞ்சின தேயநலம் எனமாற்றிப் பொருள்கோடலுமமையும். கிடக்கவென்னு மெச்சம் நடைநின்றேனோ என்பதனைக் கொண்டுமுடியும் நிலையாத நிலை - ஸ்திரியிலாத மன நிலையும், இருந்த விடத்திலிராது எப்போதுதான் சஞ்சரித்துக்கொண்டேயிருக்கின்ற சரீர நிலையுமாம். நடந்தேன் - மன்கல் வழக்கு தீவினை - இன்னுயிர்த்தோழனை இழக்கவுற்ற பாபம். விலங்கு - குறுக்காக நடப்பதெனனும் பொருளினதாகிய ‘நாயக’ என்னும் வட சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு விலங்கு - குறுக்கு “விலங்கு கெடுமொர்ப” என்றா புறநானூற்றிலும், விலங்கலெனையி னிதற்குள் உயிரை விட்டிருப்பெனென்பாரா ‘இன்னு முயர்விட்டேனெனல்’ என்றா

(22)

தயிருடைக்கு மத்தென்ன வுலகைநனி சம்பரனைத் தழந்த வநநாளயிரகிடக்குங் கடலவலயத் தயலறிய நீயுடனா னாவி யென்று செயிரகிடத்தல் செய்யாத திருமனத்தாய் செய்பினாய் திறம்பா நினசொ லுயிரகிடக்க வுடலைவிசும் பேற்றினா ருணாவிறந்த கூற்றி னாரே.

இ - ன் செயிரகிடத்தல் செய்யாத திருமனத்தாய் - குற்றத் தருக்தல் சிறிதுமில்லாத சுதந்தான மனமுடையவனே! [களங்கமற்ற வுள்ளத்தாய்], தயிரகிடக்கும் மத்து என்ன - தயிரகிடக்கடியை யுடைத்துச் சிதற அடக்கின்ற மத்துப் போல, உலகை நலிசம்பரனை - உலகங்களை வருத்திச் சிதற அடக்கின்ற சம்பராசரனை, தழந்த அநநாள - வென்ற அக்காலத்தில, அயிரகிடக்கும் கடலவலயத்து - நுண்மணல கிடக்கின்ற சமுத்திரஞ்ஞாந்த பூமியில், அயல அறிய - அயலவா அறியும்படி, நீ உடல நான் ஆவீ என்று - நீ உடல நான் உயிரென்று, செப்பினாய்சொன்னாய், நினசொல் திறம்பா - (அப்படிச்சொல்லிய) நினது வார்த்தைகள் தவறாம (அப்படியிருக்கவும்) உணர்வு இறந்த - பருத்தறிவிலலாத, கூற்றினா - மமனா, உயிரகிடக்க - உயிர (இப்பூமியில்) இருக்க, உடலை - சரீரத்தை, விசம்பு ஏற்றினாரே - சுவாகத்தறி கொண்டுபோயினாரே

குறிப்பு — உலகத்துக்குத் தயிரும், சம்பரனுக்கு மத்தும் உலகை “பாயு மாரி போற பசுழி சிந்தினு, ராயா மத்தெறி தயிரினாயினா” எனச் சிந்தாமணியிலுமகண்ணக “மத்துறு தண்டயி ரிற்புலன நீக்கது வக்கலங்கி-வித்துறு வேளை விடுதிக்கண்டாய்.” என்றா ஆளுடைய வடிக்ஞம் தடித்தல் - அறுத்தல், “கடித்தறத்தல் பரிதல் கண்டித்தல் - சேதித்தல் கொய்த வறுத்தலாகும்” என்பது நீக்கி அயிர் - நுண்மணல் “அதருமயிரு மெகெரு நுண்மணல்.” வல்யம் - வட்டம்; “கடல் வலயம்” என்றதன் பூமியாயிற்று, அயல் - ஆகுபெயர். ‘நீயுடல் நானாவி’ என்றது சடாயு: நீ என்

பது சக்கரவர்த்தியென்றும் நான் எனபது ஜடாயுவென்றுங் கொள்க சம்பராசர யுத் தத்தில் துணையிருந்து செய்த வுதவியைக்கருதி 'உயிர்' எனறது. உடலை வைத்து உயிரைக் கொண்டிப்போரும் வழக்கிற்கு மாறாக உடலை எடுத்து உயிரைவைத்தப் போனால் எனனும் புனமைகருதி 'உணாவிறந்த கூற்றினா' என்றா கூற்றினா எனபது இகழ்ச்சியிறை பணமைப் பொருளில் வந்தது. இனி, கூற்றுகிய இயமனா எனப்பிரித துரைத்தலுமாம். (உக)

எழுவதோ ரிசைபெருக விப்பொழுதே யொப்பரிய வெரியுந் தீயின விழுவதே நிறகமட மெல்லியலா தமமைப்போ னிலத்தின மேலவீழந் தழுவதே யானெனனா வறிவுறா நெனவெழுந்தாங் கவரை நோக்கி முழுவதே முலகுடைய மைந்தனமீர் கேணமினென முறையிற சொலவான்.

இ - ன். யான்—, எழுவது - (பாவிச) கிளம்புவதாகிய, ஓர் இசைபெருக - ஒப்பற நோத்தி அதிகரிக்கும்படி, இப்பொழுதே - இவகேவையிலே, ஒப்பு அரிய - ஒப்பில்லாத, எரியும் தீயில் - எரிசிறை நெருப்பில், விழுவதே நிறக - விழுவேண டியதேயன்றி, மடம்-அறியாமையையுடைய, மெல்லியலா தமமைப்போல -பெண களைப்போல, நிலத்தில் வீழ்ந்து அழுவதே - பூமியில் விழுந்து அழலாமோ? எனனா- என்று கினைத்து, அறிவ உற்றான என - அறிந்தவனபோல, எழுத்து - எழுத்திருந் ஆககு - அப்பொழுது, அவரைநோக்கி - அவவிராம லக்ஷமணாகளேநோக்கி, முழு வது ஏழ் உலகுடைய - எழுவகங்கள் முழுவதையும் உரியபொருளாகவுடைய, மை ந்தனமீர் - குமாரர்களே! கேணமின் - கேளுங்கள், என-என்று, முறையின்-முறை மையாக, சொலவான் - சொல்லுவாராயினா.

குறிப்பு —“பசைநதாரிற் றீர்தலிற் றீர்ப்புகு தன்னது” என்றதற்கிசைய நண்ப லிறந்ததற்கு நானும் அக்கிளிப் பிரவேசஞ்செய்து பிராணனை விட்டுப் புகழை நிறு த்தாது இரங்கியழுவதோ எனபா அவ்வாறு கூறினா. துன்பம் நோத்தவிடத்து அவசமாய்ப் பூமியின் வீழ்ந்து புரண்டு புலம்பல பூவையா இயற்கை, “பூனையிழை மகளிர்போலப் புலம்பல” என்றா சிந்தாமணியிலும் மைந்தனமார் எனபது மைந் தனமீர் என விளியேற்றது மா - பல்லோர் பாடாக்கைப்பெயர் விருதி சக்கரவா ச்தி திருமகளாகாதலால் 'முழுவதேமுலகுடைய மைந்தனமீர்' என்றா 'உலகுடை யான் மைந்தனமீர்' என்றும் பாடம். (உச)

தக்கனளி வயிறுறுதித்தா ரைமபதினமா தடங்கொங்கைக தைய லாருட் டொக்கப்பதின மூவரையக் காசிபனும் புணாந்தனனத் தோகை மாருண மிக்கவதி திப்பெயராண முப்பத்தது முக்கோடி விண்ணோ ரீந்தான மைக்கருங்கட டிதியென்பா ளதிரிரட்டி யசுராதமை வயிறு வாயத்தாள.

இ - ன். தக்கன வயிறு - தகப்பிரஜாபதியினது வயிறுநில, நனிஉதித்தார்- மிகுதியாகத் தோன்றியவர்களாகிய, ஐம்பதினமா - ஐம்பது பேராகிய, தடம் கொ ட்கை தையலாருள் - பெரியதனங்களை யுடைய மகளர்களுள், தொக்க - ஒருவருப் பாடிச்சோந்த, பதினமூவரை - பதினமூன்று பெண்களை, அ காசிபனும் - அந்தக் காசிப் பிரஜாபதியும், புணாந்தனன்-மணந்த கூடினா, அ தோகைமாருள் - அந் தப் பெண்களுள், மிக்க - (புத்தியிற்)சிறந்த, அதிதிப் பெயராண - அதிதிப்பெயரு டையவன். முப்பத்தது முக்கோடி விண்ணோ ஈந்தான் - முப்பத்த மூன்றகோடி.

தேவர்களைப் பெற்றான, மை கரு கண்-மையெழுதிய கரிய கண்களையுடைய, திதி
என்பான் - திதி என்னும் பேருடையவன், அதின் இரட்டி அசுராதமை - அதனொ
கையின் இரட்டிப்பாகிய [அறுபத்தாறுகோடி] அசுரர்களை, வயிறுவாயத்தான் -
பெற்றான்.

குறிப்பு — சக்கன் - சக்கன், இவன் பிரமனான புதலவன், தக்கன் மனைவி
மக்களைப் பெற்றினும் அவன் வயிறற்ற பிறந்ததாகச் சொன்னது, உலக வழக்கு
கோக்கியும், இரண்டு மாதமவரை ஆடவா வயிறற்றதற்குப் பின் காப்பம் ஸ்திரீக
ளிடத்தில தங்குமென்ற ஸூலவழக்கு கோக்கியு மெனக் இவ்விருவகையுமபற்றியே
“பத்திரு மாதவ கருவியினூறிய பாழுடம்பை” என்று மறைசையந்தா தீயிலுங் கூறி
னா நவப பிரமர்களில் காசிபரு மொருவராதலால் அக்காசிபா என்று சட்டிக் கூறி
னா. தையல்-அழகு, இவ்வுகுப் பெண்களுக்கு ஆகுபெயர் அசுரா-என்பதற்கு அமீர
தம் புரியாதவரென்றும் சுரர்களுக்குப் பகைவரென்றும், பகைவ ருமிவர்க் கவருப
வரென்றும் பொருள்கொளத்தகும். வயிறு வாயத்தல் - காப்பமாதல் ஈண்டு மகப்
பேற்றை யுணர்த்தியது (உரு)

தானவரே முதலோரைத் தனுப்பபந்தான மதியென்பான் மணிதா தமழ
டானவரு ணங்கனவ யவத்தடைவே பயந்தனளாற் சுரபி யென்பா
டேனுவுடன் கந்தருவ மறுள்ள பிறப்பந்தா டெரிக்குங் காலே [எ.
மானமுடைக் குரோதவசை கழுதைமறை பொட்டைபிற வயிறு வாயத்தா

இ - ள் தனு என்பான்-தனு என்பவன், தானவரே முதலோரை-தானவா முத
லியவர்களை, பயந்தான் - பெற்றான், மதி என்பான் - மதியென்பவன், மணிதா தம்
ஊடு ஆண் - மணிதாக்களிடத்துப் பொருந்திய, வருணங்கள் - ஜாதிகளை, அவயவத்
து - தன் உறுப்பினின்றும், அடைவே - முறையாக, பயந்தான் - பெற்றான், சுர
பி என்பான் - சுரபியென்று சொல்லப்பட்டவன், கேனுவுடன் - காமத்தெனுவோடு,
கந்தருவம் - குதிரைகளையும், மறுள்ள - வேரையுள்ள, பிற - பிறவற்றையும், பயந்
தான் - பெற்றான், தெரியும் காலே - ஆராயுமிடத்து, மானம் உடை - பெருமையுடை
ய, குரோதவசை - குரோதவசையென்பவன், கழுதை மறை ஒட்டை - கழுதைக்களை
யும் கண்டிரவங்கலையும் ஒட்டக்களையும், பிற - மற்றவைகளையும், வயிறுவாயத்
தான் - பெற்றான்.

குறிப்பு — தானவா - தேவசாதியினோ வகுப்பு வருணங் களவயவத்தடை
வே பயந்தான் என்றது - முகத்திற் பிராமணர்களையும், தோளில் கூத்திரியர்களை
யும், தொடையில் வைசியர்களையும், பாதத்திற் குத்திரர்களையும் பெற்றாளுன்ற
படி. தேனு என்றது காமதேனு முதலிய பசுக்களை கந்தருவம்-குதிரைமுகத்தோடு
கூடியதோர் கந்தருவஜாதி. மானம் - பெருமையும் நான்முமாம். இது மற்றைப்
பெண்களுக்கு முபலக்ஷணம். குரோதவசை - கோபத்துக்கு வசப்பட்டவன், உஷ்
டரம் - ஒட்டையெனத் திரிந்தது, (உசு)

மழைபுரைபூங் குழலவீரதை வானிழமி னருண்ணுடன் வயிற் தேயன்
றழைபுரையுஞ் சிறைக்கூகை பாறுமுதற் பெருமபறவை தம்மை யீன்ற
ளிழைபுரையுந் தாமபிரையாக் குருவிசிவல காடைபல பிறவுமீன்றாள்[லாம்.
கழையெனும்க் கொடி யந்தாள் கொடியுடனே செடிமுதலாக் கண்டவெல்

இ - ன். மழைபுரையுமேகத்தையொத்த, பூ குழல் விதை-அழகிய கூந்தலையுடைய விதை யெனப்பவன், வான் - மேகத்திற றேனறுகின்ற, இடியின் - இடியும் மின்னனும், அருண்ணுடன் வயிநதேயன் - அருண்ணும் கருடனும், தழைபுரையும் சிறை - தழைகளையொத்த சிறகுகளையுடைய, கூகை பாற முதல -கோட்டானும் பருந்தும முதலாகிய, பெரு பறவை தமமை -பெரிய பறவைகளே, ஈனறாள் - பெற்றாள்; இழைபுரையும் - மகளிரை ஆபரணத்தை யொக்கின்ற [மகளிரைக்குட சிறந்த], தாயிரை - தாயிரை யெனப்பவன், ஊர்க்குருவி - ஊர்க்குருவிகளையும், சிவல் - கௌதாரிகளையும், காடை - காடைகளையும், பலபிறவும் - மறநாம பலவற்றையும் ஈனறாள் - பெற்றாள், கழையெனும் அக்கொடி - கழையென்னும் பெயரையுடைய பூங்கொடி போன்றவன், கொடியுடனே செடிமுதலா - கொடியும் செடியும் முதலாக, கண்ட எல்லாம் - காணப்படுகின்றவற்றை யெல்லாம், பயந்தான் - பெற்றான்

குறிப்பு —வைநதேயன் - தத்திதாரதம், விரதையின் குமரன் எனப்படு பொருள். கூகை - கூகம் என்னும் வடமொழிச்சிதை வெனபா கூவெனறெலிக்கின்றமையான வந்தபெயராகலின் தமிழே யெனலுங்கூடும். தாமபிரை - வடமொழிச்சிதைவு. கொடி - வஞ்சிக்கொடியுமயின்னனற்கொடியுமாம். இவகுப் பெண்ணுக்கு உவமவாருபொயா. விதை - ஆகாரம் ஐகாரமாயிற்று. (உ௭)

வெருட்டியெழுவ கணபண்பை வியாளமெலாவ கததுருவா மின்னு மீன் மருட்டிகழு மொருதலைய புயங்கமெலாஞ் சுதையெனனு மாது தந்தா[ருள்ளருட்டையெனும் வலவிதந்தா னோரத்தியுடும் பணிலகணமுத லான ஹெல தெருட்டிமொ தினையீந்தாள செலசரமா கிப்பலவுந தெரிகருங் காலை. [லாந

இ - ன். கததுருவரம் - கததுரு என்பவளாகிய, மின்னும் - மின்னல்போன்றவளும், வெருட்டி எழும்-(பிறரை) அச்சமுறுத்தியெடுக்கின்ற, கண பணம் பை - கூட்டமாகிய பணம் என்னும் பெயரையுடைய படங்களுையுடைய, வியாளம் எல்லாம் - சாப்பங்களுையெல்லாம், ஈனறாள் - பெற்றாள், சுதை என்னும் மாது - சுதையென்னும் பெயரையுடைய பெண், மருள் திகழும் - அச்சஞ்செய்து விளங்குகின்ற, ஒரு தலைய - ஒற்றைத் தலையையுடைய, புயங்கம் எல்லாம் - காக்கங்களெல்லாவற்றையும், தந்தாள - பெற்றாள், உருட்டையெனும் வலவி - அரிஷ்டையெனும் பெயரையுடைய பெண், ஒத்த உடுப்பு அணில முதலாய - ஒணை உடுப்பு அணில முதலாகிய, எல்லாம் - எல்லாவற்றையும், தந்தாள - பெற்றாள், இளை - இளையெனும் பெயரையுடைய, தெருட்டிமொ மாது - (யாவரையு) தேற்றுகின்ற பெண், செலசரம் ஆகிய பலவம் - ஜலத்திற சஞ்சரிப்பனவாகிய மீன் முதலிய பலவற்றையும், ஈந்தாள - பெற்றாள், தெரிகரும காலை - ஆராய்ந்து சொல்லுமிடத்து

குறிப்பு —இருதலை, ஐந்தலை, ஏழுதலை, ஒன்பதுதலை, ஆயிரத்தலை முதலிய தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சாப்பங்களுென்பா 'கணபண்ப்பை வியாளம்' என்றா. புயங்கம் புஜங்கம், வக்கிரமாகச் செலவது, அன்றியும், மாட்பினால் நகர்வது என்பது பொருள். (உஅ)

அதிதிதிதி தனுவருட்டை சுதைகழையே சுரபியணி விரதை யான்ற மதியினைகத துருவுடனே குரோதவசை தாமபிரையா மடந லாககள்

விதிமுறையே யிவையனைத்தும பயனாகிய அநுணை மென புதுமதிசோ துதலாமபை தனைபுணரகிய மெனயிலனிமீதே [ரோட

இ - ன். அகிதி - அகிதியும், திதி - திதியும், அருட்டை - அருட்டையும், சுதை - சுதையும், கழை - கழையும், சுரு - சுருவியை, அழகிய விநதையும், ஆனமதி - சிறந்த மதியும், இளை - இளைய, அருவம, ஆகிய இவாகளுடனே குரோதவகை-குரோதவகையும், னையும், ஆம் - ஆகிய, மடலாரகை - இளமையும் கலமுஞ் சானை - முறையே-(முறையிய) விதிமுறையின்படி [கிரமப்படி], இவையனைத்து கெல்லாவறறையும், பயந்தனாகை - பெற்றனாகை, (அவர்களுள்) விநதைய, விநதையின் புதலவஞ்சிய, அருணை, மெல தோன் - மெலவிய தோனாகை, புதுமதிசோ - புதியபிறைச சந்திரனை யொக்கின்ற, துதல - நெறியையுமுடைய, அரமபைதனை புணர-அரமபையைச சோதலான, புலனிமீது - இவவுலகத்திலே, யாம் உதித்தனம் - யாவகை பிறந்தோம்

குறிப்பு—கருடனையும், தகையாகிய அருணையும் பெற்ற சிறப்பு கோக்கி 'அணிவிதை' என்றா. நாமபற குலத்து மனிதர்களைப் பெற்றமையின் 'ஆன மதி' எனப்பட்டாள் புதுமதி - அட்டமிச்சந்திரன் மூன்றாம் பிறையெனின் துதலைப் புருவமெனக்கொள்க. 'யாம்' சம்பாதினய்யு முளப்படுத்தியது. (உக)

அருணைநன புதல்வனியா னவனபடரு முலகெலாம படாவே ஞழி யிருணமொயம்பு கெடததுரந்த தயரதற்கின னுயிததுணைவ னிமையோ வருணத்தே வகுத்தது காலத்தே வந்துதித்தேன் கழுகினமன்னன[ரோடும் தருணைகொண்ட, பேரோளி சம்பாதி பின்னாவரு சடாயு வென்றான்

இ - ன். அருணைநன - அருணையையுடையனாக, அருணைநன புதல்வன் - அருணைக்குப் புதனாக, அருணைநன புதல்வன் - அருணைநன செவ்வனென்ற வகைகளினி லெல்லாம், படாவேன் - செவ்வனேன், ஆழி - ஆஞ்ஞாசக்கரத்தால், இருள மொய மபுகெட - (பகைவாகளாகிய) இருளின் வலிமை கெடுமபடி, துரந்த - (அப்பகை வரைத்) தடிந்த, தயரதற்கு - தசரத் சக்கரவாதத்திக்கு, இன் உயிததுணைவன் - இ - னுயி ய பிரணசிக்கெதன், இமையோரோடும் - தேவர்களுடனே, வருணநகை - ம சாதிகளையும், வகுத்திட்ட காலத்தே - வகைப்படுத்திய காலத்திலே, வகு தேன் - வந்து தோன்றியவன், கழுகின் மன்னன் - கழுக்குளுக்கு அரசன், பின்னாவரு - சம்பாதினயன்பவரது பின்னே தோன்றிய, சடாயு - சடாயு ம பெயருடையேன், என்றான் - என்றுசொன்னான்.

குறிப்பு—புதலவனியான் - தனஞ்ஞெழி மெய்மமுன யவவா னுயிததுணைவ னியது. இ - ன். கலியிருளுமாம் தருணம், பேரோளி யிவற்றையுடையவன் வும மைத் தகையுரைத்தலு மொன்றம். சம்பாதி - நன்றாய்ப் பற்றியிருப்பவன்.

அருணைநன புதல்வன் வகுசலித்த மலர்க்கையா ரனபிஞ்ஞே [ரா ருணைநன புதல்வன் துணைபததான முறைமுறையி னிறைமலாககண மொயத்த நீ யரும் புதழிறுவித் தம்பொருட்டான் மேலுலகம் புகக தாதை னனவர தானவனைக கண்டனரே யொத்தனரவ விவகற றோளார்.

இ - ன் ஆண்டு - அப்பொழுது, அவன் ஈது உரைசெய்ய - அச்சடாயு இவ் வார்த்தையைச் சொல்ல, அது விவகல் தோளா - மலையையொத்த தோளையுடைய அவவிராம லக்ஷ்மணாகன், அஞ்சலித்த - அஞ்சலிசெய்த, மலா கையா - தாமரைமலாபோலு கையையுடையவராய, அன்பினோம - பிரியத்தடனே, மூண்ட பெரும் துன்பத்தால் - மூளுகின்ற மிகுந்த துன்பத்தினால், முறை முறையின் - முறைமுறையாக [அடிக்கடி], மலா கண் - தாமரை மலாபோன்ற கண்களில், மொய்த்து நின்ற நீரார் - நின்றத கண்ணீரையுடையவர்களாய, மூண்ட பெரும்புகழ் நிறுவி - மேற்கொண்ட மிகக் கீர்த்தியை (இவ்வுலகத்தில்) நிலைநிறுத்தி, தம்பொருட்டால் - தமக்காக, மேல் உலகம் - தேவலோகத்தை, புகத்தாளை - அடைந்த (தமது) தந்தையாகிய தசரதன், மீண்டனன் வந்தான் அவனை - திரும்பிவந்தவனை, கண்டனரே ஓததனா - பாரதவாகனையே யொத்தான்கள், [தந்தையைக் கண்டவர்களபோல லாளுக்கள்]

குறிப்பு — ஈது இது, சுட்டு நீண்டது அஞ்சலித்தல் கூப்புதல் தாளை - தாத என்னும் வடசொல்லின் விகாரம் (கூக)

அரணிய குணத்தவரை யிருசிறகா லுறத்தமுவி மக்கா ணீரே
அரணியகடன் வினையேறகு முதவுவி ருடவிரண்டிக் குயிரொன றுனான்
பிரியவுந்தான் பிரியாதே யினிதருக்கு முடற்பொறையாம பிழை பாரா
தெரியதனி னினறேபுக கிறவேனே விததுயர மறவே னென்றான்

இ - ன் (பிறகு சடாயு) மருவு - பொருத்திய, இனிய குணத்தவரை இனிமையான நற்குணங்களையுடைய ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணாகளை, இருசிறகால் - இரண்டு சிறகுகளாலும், உற தமுவி - நன்றாய் அணைத்துக்கொண்டு, மக்கள் - பிள்ளைகளே! வினையேறகும் - தீவினையையுடைய எனக்கும், உரியகடன் - (இறந்தபின்) செய்ய தற்குரிய கடமைகளை, நீரே உதவுவீர் - நீங்களே செய்யுங்கள், உடல் இரண்டுக்கு - இரண்டு உடம்புக்கும், உயிர் ஒன்றான - ஒருயிரையுடையவனான தசரதன், பிரியவும் - பிரிந்துபோகவும், தான் பிரியாதே - தான் நீக்காமல், இனிது இருக்கும் - இனிமையா விருக்கின்ற, உடல் பொறை ஆம் - தேகபாரமாகிய, பிழை பாராது - துன்பம் தருவதனைப் பாராமல், எரி அதனின் - அகினியில், இன்றே புகு இறவேனெல் - இன்றுதானே பிரவேசித்து இறவாமற்போவேனெனல், இ துயரம் மறவேன் - இத்துன்பத்தினை மறக்கமாட்டேன், என்றான் - என்றுசொன்னான்.

குறிப்பு — உரியகடன் - சரமகிரிமை வினையேறகும், உமமை - இறந்தது தமு விழுது, பிழை - 'பிடை' வெண்ணும் வடமொழிச்சிதைவு. (கூஉ)

வேறு

என்று ரைத்த வெருவை யரசனைத்
துன்று தாரவா நோக்கித் தொழுதுக்
நென்று முத்த முறைமுறையாயுக்
நின்று மறநின்ன நீரமை நிகழ்த்தினா.

இ - ள். என்று உரைத்த - என்று சொன்ன, எருவை அரசனை - கீழ்க்கண்ட
கிய சடாயுவை, நோக்கி - பார்த்து, துன்றுதாரவா - நெருங்கிய மலர் மான்களையு
டைய ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணாகள், தொழுது - வணங்கி, கண் - கண்களில், ஒன்றாய்

த்தம் முறை முறையாய் உக - பொருந்திய முததபபோன்ற நீர் மேனமேலுஞ்
சிறதும்படி, நின்ற - (சடராய்காண் ஏதிரில்) நின்றபொருள், இன்ன - இததனமை
யான வாததைகளை, நீர்மை - முறைமையோடு, நீகழத்தினா - சொன்னார்கள்.

குறிப்பு — முததம் - உவம வாகுபெயர் மற்று - அனச. (உக)

உயவி டததுத வறகுரி யானுந்தன
மெய்வி டககரு தாதுவின ணேறின
னீவவி டத்தினி லெமபெரு மா அனெமைக
கைவி டிறபினை யாகளை கண்ணுளார

இ - ள உயவிடதது - பிழைக்க வேண்டுமபொழுது [துன்பம் நேருங்கால
ததில்], உதவறகு உரியானும் - உதவிசெய்தற்குரியவராகிய சக்கரவாததியும், தன்
மெய்விட கருதாது - தனக்குரிய சத்தியத்தைக் கைவிட எண்ணாமல், வின ஏறி
னா - சுவாசம் சென்றா, எம்பெருமா அன் - எமது பெருமானே! இவ்விடதது -
இந்தவிடத்தில் [இந்தவேளையில்] எமை கைவிடல் - (நீயும்) எங்களைக் கைசேரவி
ட்டால், பினை களைக்க உளார - பின்பு (எங்களுக்குப்) பற்றுக் கோடாகவுள்ளவா,
யார - (வேறு) யாவா? [ஒருவருமில்லை]

குறிப்பு — உயவிடதது, வகரமெய - உடம்படு மெய்யல்லாத மெய், இதனை
மெய்யிறுடம்படு மெய்யென்பா நீச்சினுக்கினியர், உதவறகு - குவவீற்றவியை
யெச்சம். எம்பெருமா அன், அளபெடை - விளியுருபு. (கச)

தாயி னீங்கருத் தந்தையிற றண்ணகா
வாயி னீங்கி வனம்புகுந தெயுதிய
நோயி னீங்கினே துன்னினே னெங்களை
நீயு நீங்குதி யோடுநி நீங்கலாய

இ - ள. தெறி நீங்கலாய - நனமாகக்கதினினும் நீங்காதவனே! நீங்க
அரும் - பிரித்தரு அருமையான, தாயின் தந்தையின் - தாயினினும் தந்தையி
னினும், தன் நகர் வாயின் - குளிராத பட்டணத்தினினும், நீங்கி - பிரிந்து,
வனம்புகுந - காட்டைச்சேர்ந்து, எயுதிய - அடைந்த, நோயின் - வருத்தத்தி
னினும், துன்னின் - உன்னால், நீங்கினெம் - தீராதோம், எங்களை - (துன்பம்
நீங்கப்பெற்ற) எங்களைவிட்டு, நீயும் நீங்குதியோ - (துன்பத்தை யாற்றிய) நீயும்
பிரிவாயோ? என - என்ன

குறிப்பு — 'நீங்கரும்' என்பதனை, தாய், தந்தை, நகரம் இம்மூன்றனோகே கூட்
டுக, இது இடைநிலைத் தீவகம். நீ என்பது 'துன்' என்றாயிறும், "துன்பமும்
பகைதவ துறு வாயென்" [நாமகளில்பகம் 295], "துன்சீடி நோவ கடந்த செ
வேல்" [கேமசரியரில்பகம் 109] எனனுஞ் சிந்தாமணியிறபோல, இதனை ஆச
ரியா நீச்சினுக்கினியர் திசைச்சொல் என்பர். (கரு)

என்ற சொல்ல ரிரந்தழி நெஞ்சினா
நின்ற வீரரை நோக்கி நினைந்தவ

என்ற தெனனி னயோத்தியி னையன்மீர்
சென்ற பின்னவற சேர்குவென யானென்றான்.

இ - ன் என்ற சொல்லா - என்று சொல்லிய வாததையை யுடையவராய்,
இராத - (தன்னை யிறவாதபடி) யாசித்த, அழிகெஞ்சினா - வருகுகின்ற மனத
தையுடையவர்களாய், கின்ற வீரரை - கின்ற பூர்வம் லக்ஷணாகளை, (அச்சடாயு)
நினைந்த - (அவர்கள் இரக்கத்தைப்பற்றி) ஆலோசித்து, ஐயனமீர் - பிள்ளைகளே!
அன்று அது என்னின் - இப்பொழுது யான் இறப்பது (உங்களுக்கு) உடன்பாட
ன்றாகுமாயின், அயோத்தியின் சென்றபின் - அயோத்தியாபுரிக்கு (நீங்கள்) சென்
றபிறகு, யான் அவன் சோகுவென - யான் அச்சக்கரவாதத்தியை யடைவேன [இ
றப்பேன்], என்றான் - என்று சொன்னான்

குறிப்பு — அயோத்தி - அயோத்தியா என்னும் வடசொல்லின் திசீபு, ஒருவ
ரானும் யுத்தம் செய்தற்குக் கூடாதது என்பது பொருள் இதனால் அவவயோத
தியா நகரைப் பரிபாவித்துவந்த சக்கரவாதத்தினை பராக்ரமம் விளங்குகின்றது.

வேந்தன் விண்ணடைந் தானெனின் வீரநீ
ரோடு ஞால மினிதளி யாதிவட
போந்த தெனனை புருந்தவென புந்திபோயக
காந்து கின்றது கடநரை யிரென்றான்.

இ - ன் வேந்தன் - சக்கரவாதி, விண் அடைந்தான் எனின் - சவாக்ஷம்
புருந்தானாயின், வீரநீர் - வீரர்களாகிய நீங்கள், எந்தஞாலம் - தாங்குதற்குரிய பூமி
யை, இனிது அளியாது - இனிமையாகக் காவலசெய்யாமல், இவன் - இவ்விடத்
தில் [வந்ததில்], போந்தது என்னை - வந்தது என்ன? புருந்த என் - நடந்த விஷ
யங்கள் என்ன? புந்திபோய - புத்திசென்று, காந்துகின்றது - வருந்துகின்றது,
கடநரையீர் என்றான் - உறுதியாகச் சொல்லுங்க ளென்றான்.

குறிப்பு — புந்தி - 'புத்தி' என்னும் வடசொல்லின் விகாரம் புருந்த—வினை
யாலணையும் பெயர் (கௌ)

தேவா தானவா திண்டிற் றாகாவே
நேவ ராக விடரிழைத் தாரென்றிற்
பூவ ராவு பொலங்கறை வேலினீர்
சாவ ராகுகித் தருவெ ன்னசென்றான்.

இ - ன். பூ - இலைபோன்ற, அராவு - கூர்மைசெய்யப்பட்ட, பொலம் கறை
வேலினீர் - அழகிய இரத்தக்கறையுள்ள வேலாயுத்தையுடையவர்களே! தேவா
(ஆக) தேவர்களாயிருந்தாலும், தானவா (ஆக) அசுரர்களாயிருந்தாலும், காகா (ஆக)
பாதாளலோகவாசிகளாயிருந்தாலும், வேறு எவா ஆக - வேறு எவர்களாயிருந்தா
லும், இடா இழைத்தாரா எனின் - (உங்களுக்குத்) துன்பத்தைச்செய்திருப்பாரா
ஆனால், சாவா ஆகி - (அவர்களை) இறந்தவர்களாச்செய்து, அரசுதருவென - இ
ராசியத்தை (உங்களுக்குக்) கொடுப்பேன், என்றான் - என்றுசொன்னான்.

குறிப்பு — ‘கிணடிறல்’ என்பதனை, தேவாமுதலியவர்க்கு விசேடணமாகிய யுரைப்பினும் பொருத்தம். ‘ஆக’ என்பதனை, தேவா, தானவா, நாகா என்னுமிடத்துக் கூட யுரைக்கப்பட்டது (௩௮)

தாளை கூறலுந் தம்பியை நோக்கினான்
சீதை கேளவ னவலுநதன் சிறறவை
மாத ரரலவநத செய்கை வரம்பிலா
வோத வேலை யொழிவின றுணாததினான்.

இ - ள். தாளைகூறலும் - சடாயு (இவவிதம்) சொல்லலும், சீதைகேளவனும் - ஸீதாபதியாகிய ஸ்ரீராமபிரான், தம்பியைநோக்கினான் - இலக்ஷ்மணரை (ச சொல்லு மபடி குறிப்பாய்ப்) பார்த்தருளினான், அவனும் - அவவிலக்ஷ்மணனும், தன் சிறற வைமாதரால் - தன் சிறியதாயாகிய கைகேயியால், வநதசெய்கை - நோக்கசெய்கதி ளாகிய, வரம்பு இலா - முடிவிலலாத, ஒதவேலை ஒழிவின்று உணாததினான் - பெரியகடலைச் சிறிதும் தவிர்த்தலிலாமல சொன்னான்.

குறிப்பு — தசரதனுக்கு இன்னுயிர்த தோழரானமைப்பற்றிச் சடாயுவைத் தா னைமுறையாகக் கூறினார். (௩௯)

உநதை யுண்மைய னாககியுன் சிறறவை
தநத சொல்லைத் தலைக்கொண்டு தாரணி
வநத தம்பிக் குதவிய வளளிலே
யெநதை வலலது யாவாவல லாரெனா.

இ - ள். (அதுகேட்ட ஜடாயு ஸ்ரீராமபிரானைநோக்கி), உநதை - உன் தந தையாகிய தசரதசுக்ரவர்த்தியை, உண்மையன் ஆக்கி - சத்தியத்தை யுடையவராகச் செய்து, உன் சிறறவைதநத சொல்லை - உன் சிறியதாய்சொன்னவாததையை, த லைக்கொண்டு - சிர்சிவவகித்து, தாரணி - பூமியை, வநததம்பிக்கு - உடன்பிறந்த தம்பிக்கு, உதவியவளளிலே - கொடுத்த உதாரணமுடையவனே! எநதை - என் னப்படுகிய நீ, வலலது - செய்யவல்லகாரியத்தை, வலலா - செய்யவல்லவா, யா வா என - வேறுயாவா என்று சொல்லி,

குறிப்பு — தாரணி - தாரணியென்பதின் விகாரம் எதை - மரபுவழுவமைதி, முன்னிலைப்படாக்கை. (௪௦)

அல்லித் தாமரைக் கண்ணனை யனபுறப்
புலவி மோநது பொழிந்தகண் ணீரினன்
வலலை மைந்தவம் மனனையு மெனனையு
மெலலை யிடபுக முழயதுவித தாயெனருன்.

இ - ள். அல்லி தாமரை - இதழ்களையுடைய செந்தாமரைமலர்போன்ற, கண் ணனை - கண்களையுடைய ஸ்ரீராமபிரானே, அனபு உற புலவி - மிகக் அன்பினால் தழுவிக்கொண்டு, மோநது - உச்சிமோந்து, பொழிந்தகண் ணீரினன் - சிந்திய கண் ணீரையுடையவராய், வல்லை - சாமாததியமுடையாய்! மைந்த - மைந்தனே! (௪௧)

அ மன்னையும் - அசக்கரவர்த்தியையும், என்னையும் - என்னையும், எல்லை இல்புகழ்-
அளவிலலாதபுகழை, எய்துவித்தாய் - சோபித்தாய், என்றான் - என்றுசொன்னான்

குறிப்பு - வலலை - விரைவிலே யெனநுரைப்பினுமாம் மன - பெருமை, நக
கு ஆகுபெயராய் அதனையுடைய அரசனையுணர்த்திற்ற பிதாவாக்கியபரிபாலன
முதலியவற்றால் இவன் தனதை இவனைப்பெறுதற்கு என்னதவஞ்செய்தானோ என
னுஞ் சொல்லி யெய்துவித்தலான, 'அமமன்னையு மென்னையு மெல்லையில் புக
ழெய்துவித்தாய்' என்றான், "மகனநகதைக் காரற்று முதலியவனநகதை, யென்னேற்
றான் கொல்லெனுஞ் சொல்" என்றான். சேந்நாப்போதாரும். (சக)

பின்ன ருமமப பெரியவன் பெயவளை
யன்ன மன்ன வணங்கினே நோக்கினான்
மன்னா மன்னவன் மைந்தவிவ வாணுத
வினன ளென்ன வியமபுதி யாலென்றான்

இ - ள் - அ பெரியவன் - அந்தப்பெரியவராகிய சடாயு, பின்னரும் - பின்னு
ம, பெயவளை - அணிந்த வளையல்களையுடைய, அன்னம் அன்ன - அன்னப்பேட
டையொத்த, அணங்கினே - சேரபிராட்டியை, நோக்கினான் - பார்த்து, மன்னா ம
ன்னவன்மைந்த - சக்கரவர்த்தி திருமகனே! இவரன் துதல் - ஒளிபொருந்திய நெ
றறியையுடைய இப்பெண், இன்னன் என்ன - இன்னாளென்று, இயம்புதி என்றான் -
(எனக்கறியச்) சொல் என்றான்

குறிப்பு - பெய்வளை - விளைந்தொகை நோக்கினான் - முற்றெச்சம், வாணு
தல் - அனமொழிந்தொகை (சஉ)

அலலி றுத்தன் தாடகை யாதியா
விலலி றுத்த திடையென மேலேநாட
புலலி றுத்ததி யாவும் புகன்றுதன்
சொலலி றுத்தன்ன றேனறலபின றேனறினான்

இ - ள். தோன்றலபின் தோன்றினான் - ஸ்ரீராமனுக்குப்பின்னே திருவவதரி
த்த இளையபெருமான், அல இறுத்து அன் - இருள் ஒருவடிவமெடுத்தது தவகிறு
போன்ற, தாடகை ஆதியா - தாடகையைக் (கொன்றது) ஆதியாக, வில இறுத்த
து இடை என் - (மிதலாபுரியிற் பிராட்டிகாரணமாக) ஹரதனுவைப் பங்கஞ்செய
த்த இடையாக, புல இறுத்ததுயாவும் - வனத்தையடைந்தது முதலியாவற்றை
யும், புகன்று - சொல்லி, தனசொல் இறுத்தன்ன - தனவாத்தையை முடித்தார்.

குறிப்பு. - கொன்று என் ஒருசொல்வருவிக் தாடகை - மலைகளிற் நிரிப்பவன்
இனி, 'புலலி றுத்தது' என்பதற்கு சக்கரவர்த்திக்குச் சரமனைவகரியம்செய்ததென
று உரைப்பினும் அமையும். (சக)

கேட்டு வந்தனன் கேழ்கிளா மௌலியான்
றோட்ட லங்கலி னீரதுறந் தீரவன்
நாட்டி னீவிரு நன்னுத றுனுமிக
காட்டில வைகுதிர் காக்குவென் யானென்றான்.

இ - ள். கேழ்கிளா மௌலியான் - ஒளிவிளங்குகின்ற கிரீடத்தையுடைய சடாயு, கேட்டு - (லக்ஷணாகூறியவற்றைக்) கேட்டு, உவந்தன்ன - மகிழ்ந்தவராய், தோடு அலங்கலினீர் - சூவிதழையுடைய மாலையையுடையவாகனே! உளம் நாட்டி - வளப்பதையுடைய நாட்டினின்றும், துறந்தீர் - விட்டுக்கிடைத்தவர்களாகிய, நீவிரும் - நீங்களும், நல துதல தானும் - நலவு நெற்றியையுடைய சேதையும், இ காட்டிலவையுதிர் - இந்தக்காட்டிறுந்நே இருங்கள், யான்காக்குவென் - நான் பாதுகாப்பேன், என்றான் - என்றுசொன்னான்.

குறிப்பு — உவந்தன்ன - முற்றெச்சம். நன்னுதல்: பண்புத்தொகைப்புறத்தபிறந்த அனமொழித்தொகை. (சசு)

இறைவ வெண்ணி யகத்திய நீந்துள
தறையு நனமணி யாற்றி னகனகரைத
துறையு னுண்டொரு சூழலச் சூழல்புக
குறைது மென்றன னுள்ளத துறைகுவான்.

இ - ள். உள்ளத்த உறைகுவான் - (எல்லாருடைய) இதப் கமலத்திலும் தங்கியிருப்பவனாகிய ஸ்ரீராமபிரான், (சடாயுவை நோக்கி) இறைவ - இறைவனே! அகத்தியன் - அகத்தியமாமுனிவா, எண்ணி - (வாசத்திற்கு போகக்கூடியமானது என்று) ஆலோசித்தது, ஈத்து உளது - (வசிக்கமுடியா) சொல்லியருளியதாகிய, அறையும் நலமணி யாற்றின் - ஒலிக்கின்ற நலவு இரத்தினங்கையுடைய கோதாவிரி யற்றினிதது, அகனகரை துறையு - அகன்ற கரைவிடத்துள்ளதும் துறையைத் தன்னகத்துக் கொண்டதமாகிய, ஓர் சூழல் - ஓர் இடம், உண்டு - உளது, அ சூழல் - அவவிடத்தில், புக்கு உறைதம் என்றன்ன - போய் வசிக்கின்றோம் என்று சொன்னான்.

குறிப்பு — ஸ்ரீராமபிரான் சடாயுவை 'இறைவ' என்று கழுஞ்களுக்கு அரசா யிருந்தாலையும், தனக்குப் பிதா முறையாதலையும் நோக்கியெனக்க. 'அறையு நனமணியாறு'—சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்ற நலவு முத்துப் போலத் தெளிந்த நீருள்ள ஆறு என்றலுமாம். (சரு)

பெரிது நனறப் பெருந்துறை வைகிரீர்
புரிதீர் மாதவம் போதுமின் யானது
தெரிவு றுத்துவெ னென்றவா திண்சிறை
விரியு நீழலிற் செல்லவிரண் சென்றனன்

இ - ள். (பின்பு சடாயு) பெரிதும் நன்று - மிகவும் நல்லதாயிற்று, அ பெரும் துறை - அந்தப் பெருமைபொருத்திய இடத்தில், வைகிரீர் - தங்கிச் சிறந்த/தவத்தைச்செய்யுங்கள், யான்-நான், அது தெரிவுறுத்துவென் - அவவிடத்தை (உங்களுக்குக்) காணப்பேன், போதுமின் என்று - வாருங்கள் என்றசொல்லி, அவா - அவவிராமலக்ஷணாகன, திண்சிறை - (தனது) வலியுதிருகளின், விரியும் நீழலில் - பரந்தநீழலில், செல்ல - வரும்படி, விண் - ஆகாயமாகத்தே, சென்றனன் - பறந்துபோனான்.

குறிப்பு — சடாயு ஸ்ரீராமலக்குமணர்களுக்கு நிழலாததது ஆகாயத்திறசெல்ல அங்கீழில் இவர்கள் சென்றனா என்பதாம். அப்பெருந்திறைபெரிது நன்று எனமாற்றிப் பொருளகூறினாமாம். நிழல் - நீழல், நீட்டல் விகாரம். (சசு)

ஆய சூழ லறியவு ணாததியத்
தூய சிந்தைய தோமில் குணத்தினை
போய பிண்ணைப் பொருசிலை வீரரு
மேய சோலை யினிதுசென ரெய்தினா.

இ - ன் தூய சிந்தைய - பரிசுத்தமான மனதையுடைய, அதோம் இல் குணத்தினை - குற்றமற்ற குணங்களுடைய அச்சடாயு, ஆய சூழல் - எதிர்ப்பட்ட தாகிய பஞ்சவடிவைய, அறிய - (அவர்கள்) அறியும்படி, உணத்ததி போயபிண்ணை - காட்டிப்போன பிண்பு, பொருசிலை வீரரும் - போசெய்கின்ற வில்லையுடைய அவ வீரர்களும், ஏய - பொருந்திய, சோலை இனிது சென்று எய்தினா - அச்சோலையில் இனிமையாகப் போய்ச் சோந்தார்கள்.

குறிப்பு - நடந்த செல்லும் வழிதொலையக குறுகியதாதலின் 'ஆயசூழல்' என ரா இனி, இவா வந்து வசித்தற்கும அதனால் சிறப்படைதற்குமே உற்பத்தியாகிய சூழலென்றலுமாம், சிந்தைய குறிப்புப்பெயரெச்சம் இனி, 'ஏய்சோலை' ஓக ஸதிய மகா முனிவரால் ஏவப்பட்ட சோலை யென்றலுமாம். (சஎ)

வாரப்பொற கொங்கை மருகியை மகக்களை
யேறபச சிந்தனை யிட்டவ் வரக்காதரு
சோப்பைச சிக்கறத தேறினன் சேக்கையிற
பாரப்பைப பாரக்கும் பறவையிற பராக்கினறான்.

இ - ன் அ அரக்காசம் - அவவிடத்தள்ள இராக்காக்களுடைய, சோப்பை சிக்கு அற - சிறப்பை ஐயமில்லாமல், தேறினன் - நன்றாய் அறிந்தசடாயு, வார பொன கொங்கை - கச்சணிர்த அழகியதனங்களுடைய, மருகியை - (தன்) மருமகளாகிய சிந்தையையும், மகக்களை - குமாரர்களாகிய ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களையும், ஏறப சிந்தனை இட்டி - தக்கபடி சிந்தனைசெய்து, சேக்கையில் பாரப்பை - கூட்டினுள்ள (தமது) குஞ்சுகளை, பாரக்கும் - (அடிக்கடி) வந்து பராக்கின்ற, பறவையின் - பறவைபோல, பராக்கினறான் - பாதுகாத்துக்கொண்டு வருவாராயினா.

குறிப்பு - பொறகொங்கை - தேமலபரந்த கொங்கையுமாம், பொன - அது போன்ற தேமலுக்கு ஆகுபெயர். பாரப்பு பறப்பவற்றினம், "பாரப்பும பிணையும் பறப்பவற்றினம்" என்பது தொல்காப்பியம் சேக்கை படுக்கப்படுவது, சேபகுதி, கு சாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, ஐ செயப்படு பொருள் விடுதி. (சஅ)

நான்காவது: சடாயுகாண் படலம்.

முற்றிறறு.

ஆகப்படலம் ச-க்கு விருத்தம் உஉக.

ஐந்தாவது குர்ப்பநகைப் படலம்.

புவியினுக் கணியா யானற பொருடநது புலத்திற றுகி
யவியகத துறைக டாங்கி யைநதினை நெறிய ளாவிச
சவியுறத தெளிநது தண்ணென நெழுக்கமுந் தழுவிச சானறோ
கவியெனக கிடநத கோதா வரியினை வீரா கண்டார.

இ - ள். வீரா - ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணாகள, புவியினுக்கு அணியாய - பூமிக்கு
அலகாரமாய், ஆனற பொருள் தநது - மிகுந்த வஸ்துக்களைக்கொடுத்தது, புலத்தி
றறு ஆகி - பக்கத்தே வீளை நிலங்களை யுடையதாகி, அவி அகம் துறைகள் தாங்கி -
அவிநதபாவங்களை யுடைய நீர்த்துறைகளைக்கொண்டு, ஐந்தினை நெறி அளாவி -
ஐவகை நிலத்தின் வழிக்கலந்து, சவி உற தெளிநது - கண்ணொளி யூடு செல்லு
மாறு தெளிவினையடைநது, தண்ணென்று - குளிரந்து, ஒழுக்கமும் தழுவி - ஒழு
குதலையும் பொருநதி, சானறோ கவி என - அறிஞரானற செய்யப்பட்ட கவி
களைப்போல, கிடநத - இருந்த, கோதாவரியினை - கோதாவரியெனலும் நதியினை,
கண்டார - பாததாரகன்

குறிப்பு — “நீரினமையாதலகு” என்றபடி யுலகிலுள்ள சராசரப்பொருள்க
ளெல்லாம் உயதற்குக்காரணமாகியும், தூயமைசெய்வதாகியு மிருத்தல பற்றி ‘புவி
யினுக்கணியாய’ என்றா “ஆறிலலா ளுருக கழுகுபாழ” என எதிராமறைமுத்தான
ஒளவையார் கூறியதுங்காண்க ‘ஆனறபொருள்’ என்றது மணியும் பொன்னுமாரமு
மகிலுமுதலிய பொருள்களை, தானே நின்று உணவாதலன்றியும் உணவாம் பிற
பொருளையுநதவல்ல தென்பா ‘புலத்திறுகி’ என்றா இந்நகதிபுண்ணிய தீர்த்த
மாகலின் ‘அவியகத்துறைகடாங்கி’ எனப்பட்டது “வீதாக்க” - (போயின ஆசை
யினுன்) என்றதபோல, ‘அவியகம்’ எனநின்றது, ஈண்டு அவித்தல - கெடுதலு,
“ஒருமுனறவித்தோன்” என்புழி அவித்தோன் கெடுத்தோன் என்றா அடியார்க்கு
நல்லார். அகம் அவி யெனமாற்றி இரண்டன் நெருக்கையெனக்கோடலும் பொரு
நதம் இப்பொருளில் அவி வினைத்தொகை இனி, அவிப்பாகத்தைத்தருகின்ற யாக
சாலைகளை யுடைய துறைகளைத்தாங்கி யென்றும், (கெப்பத்தைத்) தணிக்கின்ற மர
ச்செறிவினையுடைய துறைகளைத்தாங்கி யென்றும், பொருள் கூறுதலுமேற்கும்.
ஐந்தினையாவன — குறிஞ்சி, மூலலை, பாலை, மருதம், நெய்தலென்பன “மாயோ
ன் மேய காடுறை யுலகமுஞ், சேயோன்மேய மைவரை யுலகமும், வேதன மேய
தீம்புன் லுலகமும், வருணன் மேய பெருமண் லுலகமு, மூலலை குறிஞ்சி மருதம் நெ
ய்தலெனச், சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே” எனனுஞ் சூத்திரத்தில்
‘சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படும’ என்பதனாற் சொல்லாத முறையாற்
சொல்லவும் படுமென அருத்தாபத்திகோடலானும், “நடுவுநிலைத் திணையே நண்பர்,
ல வேனிலொடு, முடிவுநிலைமருங்கின் முன்னிய நெறித்தே” என்றும் “நடுவு னு”
நகினை நடுவண் தொழியப் - படுதிறை வையம் பாததிய பண்பே” என்றும் சீமா
யா நொல்காப்பியனா அருளிச்செய்தமையானும் “மூலையுற குறிஞ்சி யு கிட
மையிற நிரிநது, நல்லியல பிறழ்ந்த நடுகுதய ருறுத்தப், பாலை யென்பரேகலான
முலக கொள்ளும்” எனனுஞ் சிலப்பதிகாரத்தானும் போந்த இப்பெற்றித்தபது உம்,
த்திணையினையுதழுவீத திணை ஐந்தெனறா. “வான மூர்ந்த வயங்கொக்கெயின்”

புலி ஈண்டு ஆடுபொய்யாய் மக்களை யுணாததிறுது அணி என்றது ஐவகை இலக்கணத்து னொன்றாகிய அணி என்பதனை, இனி, சான்றோர் கவியை மேற்கொள்க எடுத்துரைப்பார் சொற்கழகாய் என்றலுமாம், அணி-அழகு, “நூற்கியைந்த சொல்லின் வனப்பே வனப்பு” என்றா ஆண்டோரும் ‘ஆனற’ ஈண்டு அமைந்த என்னும் பொருடே, “ஆனற பெரியரகத்து” என நாயனரும், “மரங்கள் - ஆனற பருவத்தாற பூத்து” என இரதநாலாசிரியரும் அமைந்த என்னும் பொருளிலுரைத்தமையறிச் “ஆனற பொருள் - சதுர்வித புருஷார்த்தம் “அறம்பொருளின் பம் வீடென நான்கும் - திறம்படு பொருளுெனச் செப்பினா புலவர்” என்பவராவின், சான்றோர் தாம் கற்றுக்கேட்டும் பெற்ற பல அரிய பெரிய விஷயங்களுங்கற்பித்த கற்பனைகளும் அக்கவியின்கண்டங்கி ஆக்கியோ பேராற்றலைக் குறிக்குமென்பார் “புலத்திறுக்கி” என்றா நூலவழிப் பட்டதெனினும் மமைபும், புலம் நூலாதலை, “புலம் தொகுத்தோன” என்னும் தொல்காப்பியப் பாயிரத்தாற கண்டு தெளிக. அகப்பொருட்டுறைகள் இன்பப் பாலனவாகவின் அத்துறைகட்குத் தேவருணவாகிய அயிர்த்ததை யுவமைகூறினா, ஐவகைத் திணைகளும் திணையக்கவகளும் விரவி நடத்தவின் “ஐந்திணை நெறியளாவி” என்றார், கற்போதாம் உடமை நீங்கி அறிவா மொளியையப் பெறுதற்கு அக்கவியே கர்ணமாக விரும்பத் ‘சவியுற’ என்றா, தெளிவு குறைக்கூறன முதலிய குற்றங்களி னீங்கிய இனி, ‘ஐந்திணை’ என்பதற்கு ஐந்தின இணையாகிய பத்து எனக்கொற்கைச் சொல்லல் விளங்கவைத்தல் முதலிய பத்துவிதத்திற் கலந்து அழகத் தெளிவடைகது என்றலுமாம். உலகம் இருள் நருமா ஞாலத்து வழி உழுன்று பின் எரிவாய் கரகிற்றிரையாகமே கன்னெறிச் செலுத்தி ரிகுரு தண்ணளி பூண்டுஎனதாகவின் ‘தண்ணென்று’ என்ற

குறிப்பு — உத்தமன், உழையன் என்னும் சொல்லாற்றலான ஸ்ரீராமபிரான் வகைபதீ விரதன் என்னும் பொருள் தோன்றல கானக உழையன் ஸக்தாம் சாரிணி. இனி, உழையனாகு மென்பதற்கு மானபோன்றவளாகிய எனப் பொருள் கூறவியலுமாயினு மப்பொருள் ஈண்டுச் சிறவாமையறிக் சிறிய முழுவல் - மந்த லாஸம் போதகம் - பததுவது சென்ற யானைக்குடடி போதம் என்னும் வட மொழிப் பெயர் நிகழைப் பொருளில் வந்த கப்பிரத்தியமம் பெற்றப் போதகம் என வந்தது இன்னும் இக் கப்பிரத்தியமம் குத்திரகன் எனப் பெயர்ப் பொரு ளிலும், புத்திரகன் என அனுகமப்பப் பொருளிலும், தைலகம் என அறப்பப் பொருளிலும், விருக்ஷகம் எனச் சிறுமைப் பொருளிலும் வரும் (இ)

விலலிய நடக்கை வீரன் விங்குநீ ராற்றின் பாங்கா
வலலிக ணுடங்கக் கண்டான் மங்கைதன் மருங்கு னோக்க
வெலலியங் குவளைக் கானத் திடையிடை மலர்தது நின்ற
வலலியங் கமலங் கண்டா ளண்ணற்றை வடிவு கண்டாள்.

இ - ன். வில இயல் தட கை வீரன் - கோதண்டம் பொருந்திய பெருமை தங்கிய கையினையுடைய வீரனாகிய ஸ்ரீராமபிரான், வீங்கு நீர் - மிகுந்த ஜலப்பெருக்கியையுடைய, ஆற்றின் பாங்கா - கோதாவரி நதியின் பக்கத்திலு, வலலிகன் துடங்கக் கண்டான் - கொடிசுள் அசைவதைப் பார்த்து, மங்கை தன் - சிதாபிராட்டியினையுடைய, மருங்குல கோக்க - இடையைப் பார்க்கவும், (சிதாபிராட்டி), அண்ணல் தன் வடிவுகண்டாள் - பெருமையிற் சிறந்த ஸ்ரீராமபிரான் து திருமேனியைப் பார்த்து, எல்லி குவளை கானத்தது - இருள் நிறத்தினையுடைய நீலோற் பலக காட்டில், இடை இடை - நடுநடுவே, மலர்தது நின்ற - பூதிருகின்ற, அவலி அய்கமலம் கண்டாள் - இதழ்களையுடைய அழகிய தாமரை மலர்களைக் கண்டாள்

குறிப்பு — கண்டான்' கண்டாள் - முற்றெச்சங்கள். அம் - சாரியை. வலலிகன் பிராட்டியின் மருங்குலுக்கும், குவளைக் கானம் பெருமானின் நிறத்துக்குப், கமலம் பெருமானின் கண், கை, கால் முதலிய பத்தத் திருவவயங்களுக்கு உவமை. (சு)

அணையதோ தன்மை யாலவ வருவீநீ ராற்றின் பாங்காப்
பனிதரு படிவப் பஞ்ச வடியெனும் பருவச் சோலைத்
தலியிட மதனை நண்ணித் தம்பியாற் சமைக்கப் பட்ட
வினியபூஞ் சாலை யெய்தி யிருந்தன் னிராம னிப்பால்.

இ - ன். இராமன் - ஸ்ரீராமபிரான், அணையது ஓர் தன்மையால் - (அநாதி) அப்படிப்பட்டதாகிய ஒப்பற்ற நிலைமையைப் பெற்றிருப்பதினாலே, அ அருவிரீர் ஆற்றின் பாங்கா - மலையின் வீழாறுகளாற் பெருகிய ஆக்கோதாவரி நதியின்பக்கத்திலிருக்கிற, பனிதரு - குளிர்ச்சியைத் தருகின்ற, படிவம் - அழகாகிய, பஞ்ச வடியெனும் - பஞ்சவடியென்று சொல்லப்பட்ட, பருவம் சோலை - இனஞ் சோலை குழந்தை தனி இடம் அதனை நண்ணி - ஒப்பற்ற இடத்தை யறிந்து, (அநாதே) தம்பியால் அமைக்கப்பட்ட - இனையபெருமானால் செய்து முடிக்கப்பட்ட, இனிய - இனிமையாகிய, பூ சாலை யெய்தி - அழகிய பன்னாசலையை யடைந்து, திருந்தன் - (அதில) அதிததுக்கொண்டிருந்தான், இப்பால் - இன் பாலா,

குறிப்பு — இனி, அனைய தோ தன்மையால் எனபதனை நண்ணி எனபத னோகூட்டி யுரைத்து, அப்படிப்பட்டதாகிய ஒப்பற்ற (வினோதங்களை நோக் கும்) தன்மையோடு சோந்தது என்னலுமொன்று சூரிய வெபடம் உள்ளே துழை தற்கிடமின்றி இலைகளடாந்திருக்கலின் ‘பனிதரு படிவம்’ என்றா இனி, விசே டமாக ஜன சஞ்சார மின்மைபற்றியும் அரக்கர் வசிக்கின்ற இடத்திற்குச் சமீப மாக இருக்கின்றதுபற்றியும், ஏனையோர் வசித்தற்கு அச்சத்தைத் தருகின்ற பஞ் சவடியென்னலுமாம் பனிதரு எனபதனால் ஸ்ரீராமபிரான் பஞ்சவடி தீரத்தை யடைந்தகாலம் பனிக்காலம் என முதலூலாகிய வானமீக்கதிற கூறிய விடயம் குறிப்பிக்கப்பட்டது “பாவஜஞ்சு கிருதஜஞ்சு தாமஜஞ்சு சலக்ஷ்மண தீவய புதமேண தாமாதமா நஸம்விரதத் பிதா-மா||” என மெபெருமான மனமுநவது பாராடமுபடியாய் நியமன மிலலாதிருக்கவேயும் பெருமானும் பிராட்டியும் ஏதோ தமாயிருக்கத்தக்க இடத்தை யு மமைப்பித்தாரா என முதலூலிட கூறிய விசதாந தத்தை ‘இனிய பூஞ்சாலை’யென்று கூறிப் பெற்றவைத்தாரா. (வ)

வேறு

நீலமா மணிநிற நிருதா வேந்தனை
மூலநா சம்பெற முடிசுது மொயம்பினுன
மேலைநா ஸ்மிரோமும் பிறந்து தானவிரை
காலேமோரந் துடினுறை கடிய நோயனாள்

இ - ன் - மேலைநாள் - ஆதியில், உயிரோடும் பிறந்து - உயிரோடு உறபவி தது [உடலில் உயிர்தோன்றிய காலத்தில்தான் தானுந்தோன்றி], தானவிரைகாலம் ஓர் நது - தான் (செடுத்தியச செய்வதற்கு) விருத்தியாகின்றகாலத்தை அறிந்து, உடன் உறை - (உடலில் உயி) உடனே வசிக்கின்ற, கடியநோய் அனாள் - கொடியவியா தியையொத்தாளாகி, நீலம் அம் மணி நிறம் - நீலநிறத்தினையுடையதாகிய மிகத்தொ மன்னும் இரத்தினம் போலும் சிறத்தினையுடைய, நிருதாவேந்தனை - அரக்கர்களுக்கு அரசனாகிய இராவணனை மூலம் நாசம் பெற-அடியோடு அழியுபடி, முடிக்கு - அழிக்கும், மொயம்பினுள் - வலிமையையுடையானும்.

குறிப்பு - நாசம் - தொழிற்பெயர், நசி - பகுதி, வாசம், பாடம் என்பனபோல விகாரம் பெற்றுவந்தது இவ்வரக்கி இராவணனுடன் பிறந்து வளர்ந்தும் அவன் மடிவதற்கு இவளே காரணமாக ஏற்படுகின்றாளாகலின் இவளுக்கு உயிருடன் பிறந்து உடன் உறை கடியநோயை உவமை கூறினா “உடன் பிறந்தார் சுற்ற ததாரென்றிருக்க வேண்டா, முடையிறந்தே கொலலும் வியாதி” என்றா பிறரும் மேலை என்பதில் ‘ஐ’ சாரியை. உயிரோடும் பிறந்த நோய் - கனமனோய் மூலம் மூலபலத்தை யுப் குறிப்பி னுணர்த்துமாற்றிக். (அ)

செம்பரா கம்படச் செறிந்த கூந்தலாள்
வெம்பரா குத்தனி விரைந்த மெய்யினு
ளும்பரா னவாக்குமொண் டவாகுது மோதநீ
நிம்பரந் தவாகுமோ ரிறுதி யீட்டுவாளா.

இ - ன். செம்பு அராகம்பட - செம்பினது செந்நிறம் பொருந்திய, செறிந்த - இடந்தெரிய, கூந்தலாள் - கூந்தலையுடையாளும், வெம்பு அராகு - சிவநகொண்ட

ராகு வென்னுங் கருமபாம்பையொத்தது, தனிவினைநத மெய்யினுந் தனையுடைய வுடலினையுடையானும், உமபா ஆனவாகும் - தேவலோகத்தினுள்ளவர்க்கு ம, ஓர் தவாகும் - ஒளரிய தவத்தினையுடைய முனிவாகட்கும், ஓதம் நீ இவ் ஆனவாகும் - கடவுளுந் த இவ்வுலகத்தினுள்ளவர்களுக்கும், ஓர் இறுதி ஈடென - ஒருமுடிவைத் தேவோளும

குறிப்பு—அராம - சிவப்பு, “முநியல் செந்நீரம் பாலையாழத்திற - மாத் தகதகராக மராகம்” என்பது பிங்கலத்தை இனி, செம+பராக் எனக் கண்ணு தித்து, சிவநத் மகரநதம் என்பபொருள் கூறுவாருமுள்ள அராகு - அராகமென் பதுபோல வந்தது. இது கரியநிறமும் கொடிய செயலு முடைமைக்கு உவமை. தலை மாத்நீரமேயுள்ள அராகுவா லுளதாநதீய்கிலும் உடன முழுதமுள்ள அராகுவா லுளதாநதீய்கு இறப்பப் பெரிசென்னுங் கருத்தானிவ்வாறு கூறினா இறு தி - தொழிற்பெயர். அமரரென்றிருப் பராகும், கூறங் குத்ததலுங் கைகூடு மென்றிருப்பராகும் காய்சித்தி யடைநதிருப்பராகும் இறுதி யீடெனவா னனவே ரூபபநகையின வனமை கூறினா இனி, இராவணதி இராகுஸ் கணங்கள்ல மிகக் கூட்டத்தை யனுபவிக்கும் தேவருக்கும், தண்ட கரணிய வாகிகளாகிய மக ருஷிகளுக்கும், மற்றுமுள்ள ல்லவுலகத்தார்க்குப் அக்கஷ்ட நிவர தியுண்டாமபடி யான வழிதேவோள என்னலுமாம். (3)

வெயயதோர காரண முணமை மேயின
வயகலுந் தமியளவ வனதது வைகுவா
னெயதினிவ வுலகெலா நுழையு னானபைய
னெயதின ளிராகவ ளிருந் துழலைய

இ - ள் வெயயது ஓகாரணம் உணமை - (பின்னிசூ) தீபகாரியத்திற கெல்லாம் ஓகாரணமாயிருத்தலை, மேயினா - பொருத்தினவருப், வயகலு - நா னும், தமியள - ஒன்றியாய், அ வனதது வைகுவா - அந்தவனத்தில வசிப்பவரும், நெயதின - சேகரத்தில, இ உலகு எலாம் - இத்தவலகமெல்லாம், நுழையும் - புகு கின்ற [புகுநது சுற்றிவரத்தக], நோனமையள - வலிமையையுடையவளுமாயி ய ரூபபநகை, இராகவன இருந்த சூழல வாய - ஸ்ரீராம பிரானிருந்த இட, திறகு, எயதினள - (போய்ச்) சோந்தாள.

குறிப்பு — முதலடிக்குத் தீங்கு தேவகாரணமாக முனையுழை யடைந்தன ளாள் என்றலு மொன்று - இவள ஊழானே பிறர்க்குத் தனக்குத் தீங்குதேதிறக் கைத்தாள என்பது கருத்து - ஈனம், உணமை - ஊழ, “உண்மையறிவே மிகும்” என்புழிப்போல, உணமை - ஊழ என்பதை, ஊழென்னும் அதிகாரமுகத்தப் பரி மேலழகருரைத்த வாராணமுணாக இனி, ரூபபநகைதன மகனிந்தக் கொடிய காரணத்தின மெயமமையையறிய விரும்பினவளாய அவ்வனத்தில வசிக்கின்றாளெ ன்று பொருள் கூறுவாருமுள்ள. வயகல - போலி நெயதின - இலேசாகவென்றலு மாம் இராகவன - ரகுவங்கித்திறப்பிறந்தவன்; தத்திதாநதம். வாய - ஏழனுருபு (30)

எண்டகு மிமையவ ரரகக் ரெங்கண்மேல
விண்டனா விலக்குதி யெனன மேலைநா

தனது உட்குத தருதாயி றுறந்த வையனைக்
கண்டன டனகிலைக் கிறுதி காட்டுவாள்.

இ - ன். தன கினைக்கு - தனது சுறத்ததாராகளுக்கு, இறுதிகாட்டிவாள் - முடி
காட்டுகின்ற ரூபபங்கை, மேலைநாள் - ஆதிகாலத்தில், என் தரும் இமைய
மதிக்கத்தருந்த தேவர்கள், அரக்கர் - இராகுதாசன், எங்கள்மேல் - எங்கள்
மீது, விண்டனா - படைகொண்டாட்கள், விலக்குதி என்ன - (அவர்களால் எங்க
ளுக்கு நேரிடுக துன்பத்தை) விலக்கி யுள்ளவாயென்று வேண்ட, அண்டசக்தி -
செஷசயனத்தினின்றும் அரு தயில் துறந்த - அரிய நித்திரையையொழிந்த
பூரீராமபிரானுத திருவவதரித்தருளிய, ஐயனை - ஸ்ரீமந்நாராயணனை, கண்டனாள் -
பார்த்தாள்

குறிப்பு — விண்டனா, விள - பகுதி விளவல் - வேறுபடுதல் அண்டஜம் -
முட்டையிற் பிறப்பதென்பது பொருள் இவ்வுச சிறப்புவுகையால் நிதி செஷ
னென்னும் பாம்பை யுணர்த்திற்று யோசகித்திரை யாசலால், 'அருந்தயில்'
என்றா, இது அறிதயிலெனவும், பொய்சதுயில் எனவும் சொல்லப்படும ஐயன் -
சுவாமி, அழகனுமாம் கினை - உவமவாகுபெயர். (கக)

சிகதையி னுறைபவற குருவந தீரத்தா
லித்திர காயிர நயன மீசறகு
முந்திப் மலாகக்கனோ மூன்று நான்குதோ
ருந்தியி னுலகளித தாற்கென றுன்னுவாள்

இ - ள் (அசுரூபபங்கை), சிகதையின் உறைபவறகு - மனமதனுக்கு, உரு
வம் தீரத்தது - வடிவம் (சிவபிரானது நெற்றிக் கண்ண லெரிபட்டு) ஒழிந்தது;
இரத்திரகு ஆயிர நயனம் - தேவேந்திரனுக்கு ஆயிர நகண்கள் (உண்டு), சுசுறகு -
சிவபிரானுக்கு, முந்திய - முற்பட்ட, மலர் கண் ஓர் மூன்று - மலர்போலுக் கண்
கள் மூன்று (உண்டு), உந்தியினை - (தனது) திருவுருக்கி கமலத்தினின்றும், உலகு -
எல்லா வுலகங்களையும், அளித்தாறகு - அளித்த நாராயணனுக்கு, நான்குதோள் -
சதுர புஜங்கள் (உண்டு), என்று - என்றுகூறி, உன்னுவாள் - (யினை இப்புரு
டோத்தமன யாவன் என) ஆலோசிப்பாளாயினாள்

குறிப்பு — ஸதி புருஷர்களுடைய மனதின் கண்ணே நிகழ்தலாய காம
வேட்கை யெழுச்சிக்குக் காமனே காரண காததாவாக விருத்தவபற்றி, 'சிக
தையி னுறைபவன்' என்றாள். இதுபற்றியே மனமதனுக்குச் சித்தசன், மனோச
ன், மனோபு, மனோதபவன் எனும் பெயர்கள் வாய்ந்தன. சோம சூரியாக்கிகள்
சிவபிரானது கண்களென்று சொல்லப்படுங் காரணம்பற்றி 'முந்தியகண்' என்றாள்.
திருமால் தனது உந்தியினின்றும் தோனிய நான்குக் கட்டவுள்கொண்டு உல
கைப் படைப்பித்தாராயினும், அப்படைப்புத் தொழிலும் அவனதே யெனக்குறிப
பித்தற்கு 'உந்தியி னுலகளித்தாறகு' என்றாள். 'உலகமெல்லா முந்தியிருக்கமண்டி
த்த வொருமுதலே' என்றா பிறரும். - கட்டவிழ்த்தாரைமரை மலருக்

- 32 - ஸயிற் சூவிதலுண்மையால் தாமரை நிகராவதில்லை) ககி
ம எனின் - கிரணங்களோடு கூடியசுந்திரனேதான் தகவுவமையாமெனின்,
கலைகள் தேயும் - கண்குறைந்து தேயதலையுடையும்; அம் மதியெனின் - (அங்

னறவ மியற்றியவ வரங்க னல்லுருபு

பெற்றன னுமெனப் பெயாத்தது மெண்ணுவாள்.

இ - ன். கறறை அம் சடையவன் - திரளான அழகிய சடாபாரதையுடைய சிவபிரான், கண்ணில் - (தன்) நெற்றிக்கண்ணினால், காயதலால் - எரித்ததால், இறவன் - (உடல) இழந்தவனாகிய, அ அநங்கன் - அந்தமனமதன், அன்று தொட்டு இன்று காறும் - (உடலிழந்த) அநாண் முதலிநாளாவரையிலும், நல தவம் இயற்றி - நலவதவத்தைச்செய்து, நல உரு பெற்றனன் ஆம் என - (இந்த) நலவரு வத்தையடைந்தான் போலும் என்று, பெயாத்தம் - மீண்டென, எண்ணுவாள் - (அவள்) ஆலோசிப்பாளையினாள்.

குறிப்பு — யோகத்தொடர்த் பரமசிவன் என்பான் ‘சுற்றையஞ்சடையவன்’ என்றான் அம் - நீரெனக் கங்கை தங்கியசடையுமாம் சடை - ஜடா என்னும் வட மொழித்திரிபு, ஆகாரம் ஐகாரமாயிற்று இறவன், இறு - பகுதி - ஸ்ரீராமபிரானுடையவடிவம் மனமதன் வடிவினும் அழகுடைத்தது என்பான் ‘நறவம்’ எனவும், ‘நலவரு’ எனவுபகூறினா ஐம்புலன்வித்த அருந்தவரும் இவன்காடு புகக்குன்று இவன்படிவத்தின் விழைந்தமை நோக்கியனதே ‘இராமன்’ என்றான். முனிவா விழைந்தமையை இவ்வாசிரியரும் கோசிகா கூற்றாக “ஆடவா பெண்மையை யவாவுந் தோளியுய் என்பா “கண்டாரையழகார் றுவக்குண்ணவல்லான்” என்றான் பெரியாரும் அநங்கன் - அங்கமில்லாதவன் (கூ.)

தரங்களி னமைந்துதாழந் தழகின் சார்பின்

மரங்களு நிகாக்கில் மலையும் புல்லிய

வரங்களி னுபாதிசை யோமபு மாணையின்

கரங்களே யிவன்மணிக் கரமென றுன்னுவாள்

இ - ன் தரங்களின் அமைந்து - உவமையோடு பொருந்தி, தாழந்து - (முதுநதாளளவும்) தாழ்தலடைந்து, அழகின் சார்பின் - அழகிற்கெல்லாம் இருப்பிடமாயுள்ள இவன் கரங்கட்கு, மரங்களும் - (சுறபக் முதலாகிய) மரங்களும், மலையும் - (மேரு முதலாகிய) மலைகளும், புல்லிய - தாழ்ந்தன (ஆதலின்), நிகாக்கில் - இணையாகமாட்டா, (ஆகையால்), உரங்களின் - வலிமையோடு, உயா - உயர்ந்திருக்கின்ற, திசை ஒம்பும் - திக்குக்களைக் காவலசெய்கின்ற, ஆணையின் கரங்களே - யானைகளின் துதிக்கைகளே, இவன் மணிகரம் என்று உன்னுவாள் - இவனது அழகிய கரங்களென்று நினைப்பாள்.

குறிப்பு — கரங்க ளொன்றுக்கொன்று உவமையாய் உவமையிரண்டாதலின் தரங்களெனப் பன்மையாற் கூறினா முழங்காலளவுத் தாழ்ந்த கரங்களெனவே, ஆசாதுவாகு என்றாயிற்று “உயர்ந்ததன் மேற்றே யுள்ளது காலை” என்னுந் தோல்காப்பிய வுமவியற் குத்திர விதிபற்றிக் கற்பகமும் மேருவுக்கொண்டாம். இவைபோன்ற அளவில் மரங்களையும் மலைகளையும் மற்றவற்றையும் பரிசுடம் பேருலகைத் தரங்கும் பொதுமைபற்றி யானையின் கரங்களென்றான். (கச)

மரம் இராகவன்

வீரத் தோளொடு

எண்டகு மிமையவ ரரக்க ரெங்கனமேவ

விண்டனா விலக்குதி யென்ன மேலோ

இ - ள வில் மலை வலவவன் - விற்போரிஸ் உல்லவனாகிய இவனது, வீரந்
தோனொடும-வலிபொருந்திய புயங்களுக்கு, கனிந்த நீல - தின் நன் மலை அலவது -
முதிர்ந்த நீலநிறத்தினையுடைய கலமலைப் பயலலாமல, கல மலை நிகராகிய - கலலா
லாகிய மலைகள் இனையாகமாட்டா, நாமமேருவும் - பெருமைபொருங்கிய மகாமேரு
வும், பொன்மலை ஆதலால் - பொன்னினாலாய மலையாயிருக்கவதற்காகையால், பொ
ருவலாது - ஒப்பாகாது, என்பான் - என்று கீனைப்பாரா.

குறிப்பு — மலை - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கனமலை ஊரப்பாவைக்கு நீல
மானதாகக் காணப்படும் அணிந்து வந்த பாகசுதம்போது வெண்மைநிறத்த நற்
மாகக் காணப்படுமதலால் 'கனமலைநிகராகிய' என்றான். கனிந்த நீல - தின் நன்மலை -
இலபொருளுவமை பூநீரம்பிரானது சேரவேளாடு உவமை கூற நிறநயின் அநீல
மலைக்கு 'நல' என்னும் அடைந்தது கூறினான். (௧௫)

தானுயா தாமரைத் தளங்க டமமொடுங்
கேளுயா நாட்டதற்கு வியின் றேற்றறதான
தோளொடு தோளசெலத் தொடர ந னோகரு
னீளிப் வல்லப் பொடிப் மாபென்றான்

இ - ள. தான் உயா தாமரை நாள தினையுடைய உய ர்த தாமரைமலரினது
தளங்கள் தமமொடும - இரத்தங்களுடனே, கேடா - உறவினைக்கொண்ட, உயா நாட்ட
த்து - உயர்ந்தகண்ணையுடைய, வியின் தோற்ற, தான் - மலைப்ப லுந் தோற்ற - கி
னையுடைய இப்பருடனது, தோளொடு தோள - இரண்டு புய - உரு, செல - (பா
து முடிபுலாபகாரிய சித்தியாம படி) சுழிப், தொடரநது கோமகூரின் - இடை
விடாமற்பாங்கு மிடத்த, கள் - நீரிய அல்ல - (௧௬) கண - (1) நீட்சியுள்ளனவ
ல்ல, கெழியமாடி - (மிகவு) அ - உறமாபாக இருக்கின்றது, என்றான் - என்பான்
நனைத்தான்

குறிப்பு — இனி, உயாதா தாமரை எனக்கொண்டு நீண்ட உண்டினையுடைய
தாமரையென வுரை, குறு மெ லந், தண்டிக்கு நீட்சிகூறவே லுலசபா - வியின் மல
ராகது பொலிவுற்ற மாமை - பென்பது பெற்றும் தாமரை - முதல் குறிப்பா மல
ராசியும், குளிர்சரியும், கண்டே - ரை மகிழ்ச்சிதலுமாதல் பொருமைபற்றி தாம
ரைக்குச்சுண்கள் உறவென்றான். நாட்டத்து, அ - து - சாரியை (௧௬)

அதிககின் றொளிநுமிப் வறிக னுணமுகம்
பொதியவிழ தாமரைப் பூவை பொப்பதோ
கதாமதி யாமென்றிற் கலைக டேபுரம்
மதியெனின் மதிக்குமோர் மறுவுண் டென்பாரல்

இ - ள அதிகம் நின்று ஒளிநும் - அதிகமாக நின்று விளங்குகின்ற, இ அது
நுணமுகம் - இரத்தசுந்தர புருஷனது வீரத்தன்மை விளங்கும் திருமுகமண -
த, பொதியவிழ தாமரை பூவை ஒப்பதோ - கட்டவிழாததாமரை மலருக்
கு ஒப்பாகுமோ, (மாலையிற் குவிதலுண்மையால் தாமரை நிகராவதிலலை) கதி
யும் எனில் - கிரணங்களோடு கூடியசுந்தரனேதான் தக்கவுமையாமெனின்,
கலைகள் தேயும் - கலைகூறாதது தேயதிலையடையும், அம் மதியெனின் - (அங்

புனம் தலைகள் தேயவடையாத் அழகியவுவாமதியோ வெனில், மதிக்கும் - அப்பூரண சக்திரனுக்கும், ஓமறு உண்டு என்பா - ஒருகளைக மிருக்கின்றதென்று (உலகத்தா) சொல்லுவார்கள்.

குறிப்பு - அதிகம் நின்றொளிராதல் - இனி அழகு தாணிநுபத்தமிட மில்லாநுத்தல் 'தவவதன வெளந்தாயலஹிபர் வாழ்மகரோதஸ் ஸரணிரிவவீமந்த ஸரணி - என்றா சங்கராசாரியசுவாமீந்ரம் ஆண்முகம் என்பதனை ஆளமுகம்' எனக் கண்ணழித்து யாவரையும் ரக்ஷிக்குதன்மை விளங்கும் முகம் என்னலுமாம். பெய்தியவிழாமாரை மென்ற விசேடமெடுத்து வந்திருக்கலே குவிதலுண்மையையும் கட்டிநிற்கும்'றிக் பொதி - முதனிலைதொழிற பெயர் மதிக்கும் என்பது அதற்கும் என்ககட்டுமாதிரித்தல் வந்தது அமமகி - அமிரதம் நிறைந்த மதியுமாம் "நீர் துபதா" என்றதற்கு அடியாரீக்துநல்லாரு மிவவாதே பொருள் விரித்தா.

(க௭)

எவனசெய வினியவின வழகை மெய்தனே
எவனசெயத திருவுடம் பலச நோற்கின்ற
எவனசெயத தகையவின நளின நாட்டத்தான
எவனசெயத தவனசெயத தவனென்னென்கின்ற

இ - ன் (இப்புருடோத்தமன்), எவனசெய - யாது செய்யக்கருதி, இனிய இவழகை - (கண்ணுக்கு) இராமியமான இந்த அழகினை, எய்தினேன் - பெற்றான், அவம் செய - (இவ்வழகை) வீணசெய்ய, திரு உடம்பு அலச நோற்கின்றான்-திருமேனிரி உட்கொண்டான்மபம் தவனசெய்கின்றான், நவம் செய தகைய - (எவரையும்) உறவாக்கித்தக, இந்நளினம் நாட்டத்தான - தாமரை மலர்போலுங்கண்ணையுடைய இப்பருடன், தவம் செய - தவம்புரியுமபடி, தவம் செய்ததவம் என என்கின்றான் - தவமென்பது புரிந்ததவமயாதீர்? என்று சொன்னான்

குறிப்பு - அவன், நவன் தவன் என்பனபோலிகள் இனி நவம் செய்ததகைய என்பதற்குத்தோத்திரம் செய்யத்தக்க என்ற பொருளுரைத்தலும் கூடும், நவம் - 'நவ' என்றும் புகுதியடியாகப் பிறந்தபெயர் "நவ" என்பவாகலின், எவன் என்னும் வினாவனைக் குறிப்பு முற்று இடை குறைந்து என என நின்றது. (கஅ)

உடுக்கி ராசுடைய ன் நவா செயவியள்
பிடித்தரு நலையினள் பெண்மைநன்றவ
எழுத்தால் தீண்டலி னவனி உமாயிர
பொழுத்தன் நிகாக்குமாறு புலலென னுனனுள்ள.

இ - ன் உருவம் செவ்வியன் - ரூபலக்ஷணத்தையுடையவனும், பிடித்தரு நலையினள் பெண்மையினைபோன்ற நலையினையுடையவளுமான, உடுத்த நீர் ஆடையன் - தரித்தகொண்ட கடலாடையையுடைய பூமிகேவியினது, பெண்மைநன்ற - பெண்மிறுக்கண்மையையுடையது, (என்னெனில்), இவன் அடி தலம் தீண்டினான் - இப்புருடோத்தமனது தருவடிகள் தீண்டப்படுவதால், அவனிகு - இப்பூமிகுக்கு, அமமயிர பொடித்தன் - அழகிய உரோமங்கள் சிலிர்த்தவற்றை, புனியும்கும் - புறகொப்பாகும், என்று உன்னுவான் - என்று நினைத்தான்

சருத்த — இப்புருடோதமனது திருவடிகளைத் தீண்டி மகிழ்வடைந்த பூமிகே வியின் அகாஷ்டம எனக்கும் மறறைப்பெண்பிறவி சடருவ கிடைத்ததம் கிலையே யெனறென்பதாம் —

குறிப்பு — ‘பிடித்தரு’ என்பது — “கிண்குறிது” என்பதுபோல விசிற்பித்த வந்தது. ஏதனைகேடுககி யிரட்டித்த செனினுமிழுக்கிறது கரு - உவமவுதபு அவ னி - காத்தப்படுவது, அஹம் - காத்தல், இ செயப்படு பொருளவீதன் புரியி லியலபாகவுள்ள புலலை ஸ்ரீராமபிராணுடைய தீருமடிப்பாத்தால் உண்டான மகி ழ்ச்சியால் பூமிகேவீக்கு உரோமங்கள் சிலிர்க்குண்டாக உயிர்நடைமாண் இத்த, குறிப்பேற்றவணி (மரு)

வாணிலை மருங்குலான வயங்கு சோநிபைப்
காணில நேகொலோ கந்திரியசன
சேனொலாம புல்லொளி செருகதி நிரைசயி
ஞ்ஞலன் மீமிசை நடக்கின முனை நஞ்ஞ

இ - ள வாள் நிலை மருங்குலான - உள் மாடகலநிப ஆளவீனயுடைய இப் புருடனது, வயங்குசோதியை - வியங்குள்ள நுரினப், சந்திரியகன் - சூரியன், காணிலனே - பாகக்கவிலையோ? சேனொலாம - ஆகாஷ்டமம், பல பூமி செட் தகி - (அவனதனது) அறப்பமான பாகாத்தந்தகிவெழு, செருகதிய நிரைவன் - மனத்தில் வெட்கமடையாதவனாய், மீமிசை நடக்கின்றான் - ஆராமத்தி நடந்து செலவுகின்றான்

நிபு - வாள் - ஒளியுமாக, இப்பொருட்கு “வெள்ளு நியாகும” என்பது ம உரியயற குத்திரத்தானுணாக சூர்யன் ஒளியையுடையான் அடக்கவெள்ளந் தலால் ‘வயங்குசோதி’ என்றான் ‘வெய்யொருளினி தன்மெனியின் விநயொழிவன் மறைய’ என்றா அடியாகியாகண்டத்தால் சோதி - அடியானி விநயம் வட மொழித்திரிப இலவுகெல்லாமபரவிய ஒளி ஸ்ரீராமபிராணுடைய கருமெனியின் ஒளியாதலானும், ஸ்ரீரகுநிடிக்கு வாணில வெய்யொருளினி தீருளியாயக்காணப் படுதலானும் ‘சேனொலாம புல்லொளி’ என்றான் நானலன் - முறநெச்சம் மீமிசை - ஒருபொருட பன்மொழி ஏகொல - அசைகள் (உரு)

குறிப்புற கரியமாக குன்றை வென்றப்
நிபபெருக தோளவ எறித்துக் கெறாமிதா
ரொப்பென வுலகமே லுரைக்கி னுள்ளமே
நிபபெறிந் துப்புடை யாதகை சொல்லுகொ

இ - ள உளமே - என்மனமே! குறிப்புறகு அரிய - கடப்பதற் கருமையா ன, மா குன்றை வென்ற - பெரியமலைகளைச்செய்தது, உயா - உயரந்த, இ பெரு தோளவன் - பெரித்த அடியுடையுடைய இப்புருடனது, இத்திருக்கு ஏறபத - அதரத்தக்குப் பொருத்தவதாகிய, ஓர் ஒப்பு என் உரைக்கின் - ஓர் உவமை யென றுசொன்னால், (அதனை), துப்பு எனின் - (உலகத்தவாகன்) துப்பு என்பார்களா வின், உலகமேல் - உலகின்கண், துப்பு உடை யாதை - சிவப்புநிறமுடைய எப் பொருளை, சொல்லுகென் - (அதற்கினை) கூறுவேன்.

குறிப்பு —கடப்பதற்சரிய மலையையுலமை கூறவே இவன்புயங்கனையும் கெல
உதலருமை குறிப்பிக்கப்பட்டது தப்பு - பவளமுட, உமிழ்முன்னேவலுமாம
இதமுதகுசிறந்தவுலமையாகக் கூறப்படுததப்பு என்பது உமிழ்முன்னும் மறீரூரி
ழிகத் பெயரையும் பெற்றிருத்தலான அது உலமையாதற பற்றன்றாயின் மற்றை
யாதையுலமை கூறுவேன என்பது ஈற்றடியாதற போதருங்கருத்து இனி, மாக
குன்று - கரியமலையுமாம உள்ளமே துப்பெனின் என ஆற்றெழுக்கிலேயே கொ
ண்டி என மனமேதுப்பென இகழுகுதாரகருமாயின் என்பொருள கூறலுமமையும்
ஒரு அம்சத்திலேனும் பவளம் இதமுக்கு நிகராசாப்தென்பாள் 'தூ ஒப்பு' என்றாள்

நறகலை மதியுற வயங்கு நமபித
னேறகலை திருவரை யெய்த மே முற
வறகலை கொற்றன மாறி லாமணிப
பொறகலை கோற்றில போளு மாலென்றாள்

இ - ள். கல கலை மதி உற- கலலகலைகளோடு கூடியசநதிரனையொப்பாக, வய
ங்கும - விளங்குகின்ற, நமபிதன் - இப்புநடோசதமனது, எல கலை - இருளை
விலக்குகின்ற, சிறு உடை - சிறு புப்பாருக்கிய இடைவிண்ணே, எய்தி -
அடைந்த, எம் உற - இப்பம் அடையுமபம், வறகலை - மரவுரி, கோற்றன் - செ
ய்த தவங்களை, மாக இலா - குறமில்லாத, மணி - அழகிய, பொனகலை - பீதாம
பரம், கோற்றிலபோலும்- செய்யவில்லைப்போலும், என்றாள் - என்று சொன்னாள்

குறிப்பு —தேயுவோடு சனா கமினமைவிளங்க 'கல்' என்றாள் கலலசாஸ்திர
விசாரணையெய்க அறிவுறவயங்கு நமப்பெ ன்றலுமாம கலை - சந்திரனப்பங்கு, கலைய
ரை - விண்ணதொகை "கிருவெலாப சமலை செலவம் சிறப்பொடு முப்போ" என
பவாகலின், சணநித்திருவைச்சிறப்பெ ள்ளும் ஆரை - எண்ணவளவப்பெயர்
கலையினக் ஸ்ரீபுரிநகராவையின் ஐந்தெயர் எம்ம என்னும் உடலகொருபு
சருணப்பெயர் ஈழபோய 'எ' என்கின்றது வறகலை - வண்டையாகிய கலையெ
ன்பாரை இதுவடசொல்லென்று கூறியுள்ளது (உஉ)

தொடையமை நெடுமழைத் தொங்க லாமெனக்
கடைகுழன் நிடைகெரி சரிப குஞ்சியைச்
சடையென்ப புனைநிலை என்னன்ற றையலா
ருடையுமீர் யாவையு முடையு மாலென்றாள்

இ - ள். தொடைஅமை - தொடுத்தலமைந்த, நெடுமழை-நீண்டமேகத்தின்
து,தொங்கல் ஆம் என - வரிசையாடெ ன்றும்படி, (தொங்குதலுற்று) கடைகுழன்
று - கடைப்பாகத்திற சுருண்டு, இடைகெரி - மத்தியிலடாத்தியுற்ற, கரியகுஞ்சி
யை - கருமைநிறங்கொண்ட குடுவியை, சடை என - சடையென்னும்படி, புனைந
திலன் எனனில் - அணியாளுயின், சைவலா - பெண்களினுடைய, உடை -
ஆடையும, உயிர் - உயிரும, யாவையும் - (அவாகுரியமற்றை) எவையும், உடை
யும் - நிலைகெட்டுப்போம், என்றாள் - என்று சொன்னாள்

குறிப்பு —தொடை - தொடுக்கப்படுவது, "நீண்டு குழன்று கெயத்திருண்டு
நிகது செறிந்த நெடுநீலம், பூண்டு புரிந்து சரிந்துகடை சுருண்டு புனையு நறமபூ
வும், வேண்டி மல்ல வெனத்தெய்வ வெறியே கமழு நறங்குஞ்சி, யீண்டு கடையா

யினதென்றான மழையென றரைதத லீழிபனரே” என னுந நிருவிருத்ததையீ
ணடொப்பிடுக உடை - உடுக்கப்படுவதெனச் செயப்படுபொருள் விதுதிபுணராத
பெயா, உடு - பகுதி, யாவையுமெனறதனால் - உயிரினுஞ்சிறந்தவாகிய நானுந்கற
புகொளக் உயிரினு மிவை சிறந்தவாதலே “உயிரினுஞ் சிறந்தன நானே நானி
னுஞ், செயி தீ காட்சி கற்புச் சிறந்தன” - என னுந் தோல்பாப்பியக் களவி
யற குத்திரத்தானுணர்ச்சு. (உஉ)

நாறிய நகையணி கலல புலவின

மேலிய செயலி னிரிபறறு மோவென

மாறகன முழுமணிக் கரசின மாட்சிதான

வேறொரு மணியினுல விளங்கு மோவொ பாள

இ - ள், நாறிய - மணமவீசு, ககைஅணி - நகைக்கிணறமாலையும் (முல்லைமா
லையையும்), கலல (ககையணி)-(நகைக்கிணறமாலையாகிய) கலல முததுவடததையும்,
புலவின - (இப்புருடோததமன) அணிந்து கொண்டால், ஏறிய - (இவ்வழகைக்கா
டடழிம) அந்நகையான, செயலி - அழகை, இயற்றுகமோ - செய்யுமோ? [செய்யாது],
என - என்று சொல்லி, (பின்பு) மாறு அகல - (உண்பபோலப்) பிறிதொன்றி
லலாத [இணையிலலாத], முழுமணிக்கு அரகின மாட்சி - குறைவுபடாத சிறந்த மா
ணிக்கத்தனது (இயற்றகைப்) பெருமையானது, வேறு ஒருமணியினுல - மற்றொரு
இரத்தினத்தினுல, விளங்குமோ - (அந்நகை அழகினையுடையதாகக்) காணப்படுமோ?
[காணப்படாது], என்பாள் - என்று சொல்லுவாள்

குறிப்பு - நாறிய-செயலியெனவும் வினைமொச்சம், இது ‘புலவின’ எனவும்
வினைகொண்டு முடிந்தது நகையணி-அணிந்த மாலையாகவே முல்லைமலை, முதது
வடமென்று கூறினும் - நகையணியென்பது டிடைசிலத்திலக்கமாக நிறையின
கலலவெனப் தோபெகூட்டப்பட்டது “நாம வென்றி லீவ னைக்கொண மாப்பனை”
என்புழி நகை - முததுவடமென்று ஆசிரியா நச்சிட்டும்கிளியரும் மேனியின
கருமைக்கேற்ப வெண்மையணிக் கிழித்த லழகுடைத் தென்பா ராயினும், இப்புரு
டோததமனது இயற்ற நகையழகு மிகுந்தான நருமேனிக் குமுன அவைசிறவாவென
பா ளிவநகை கூறினொளகை இனி நாறியகலல அணிநகைப்புலவின வெனக் கெடி
நவாசனேவீசுகின்ற மாலையையும் கலல ஆபரணப் பகையும் அணிந்துகொண்டாலென
பபொருள் கோடலுமொன்று செயலியின, இன - தவிவழிவந்தசாரியை. இனி
அகனை ஐக்கணுருபு எல்லைப்பொருளாகக்கொண்டு ஏறிய இவ்வழகைக்காடடழி
(அழகைச்) செய்யுமோ எனக்கூறலுமியையும் மாறகல மணி - விலையிலாத ம
ணியுமாம். (உசு)

கரந்தில னிலக்கண மெடுத்தற்கு காட்டிய

பரந்தரு நானமுகன பழிப்புற னுனரோ

விரந்திய னிணையடிப் பொடியு மேற்கிலாப்

புரந்தர னுலகெலாம் புரக்கின னுனென னுள்.

இ - ள் கரந்திலன் - (சிறிதம்) ஒளியாதவனாய், இலக்கணம் - சாமுத்திரிகா
லக்ஷணமனைத்தும், எடுத்த காட்டிய - (உலகத்தாருக்கு) எடுத்துக்காட்டும் பொரு
ட்டாக, பரம் தரு - (இவனுக்குச்) சரீரத்தைத்தந்த, நானமுகம் - நானரும்கங்கையு

டைய பிரமதேவன், பழிப்பு உறளு - நிந்திக்கப்பட்டவனான; இவன் இணைய
டி - இப்புருடோத்தமனது இரண்டுபாதங்களினின்ற முதிர்ந்த, பொடியும் - துளி
யையேனும், இரந்த ஏறநிலா - யாசித்துப்பெற்றுக்கொள்ளாத, புரந்தரன் - இரந்திர
ன், பலகு லலாம் - உலகமுழுவதையும், பூக்கினுள்ள - ஆளுகையெய்கினுள்ள
என்றான் - என்று நினைத்தான்

கருத்த - சகலலக்ஷணமும் பொருந்தும்படி இப்புருடோத்தமனுக்கு உடலை
யாளித்தபிரமதேவன், இவன்பாதாநுளிகளும் நிகராகாத இரந்திரனுக்குச்செலவததைக்
கொடுத்த இவனுக்குச்செலவங்கொடாமற் போயினானவன் அவன் அபகீர்த்திரு
ஆளுஞ் என்பதாம். (உரு)

நீததமும் பரவையுங் குறுக நெஞ்சிடைக
கோத்தவன் புனாவிடைக குளிப்ப மீக்கொள்
வேத்தவம் புரியவொன் றிக லான்பொருள்
காததவன் புரமெனத் தேயுங் கறபினுள்

இ - ள நீததமும் - கொள்ளும், பரவையும் - கடலும், குறுக - சிறியன்
வாக, நெஞ்சிடைகோத்த - மனத்திறத்திந்த, அன்பு - (முந்ரமபிபாந மிசைக்கொ
ண்ட) பிரியமானது, உணவு - அறிவு, இடை குளிப்ப - தன்னுள் முழுகிப்பே ம
படி, மீ கொள் - மேற்கொண்டு விட்டதனால், ஏதது அவம் புரிய - (ஏழைகள்) எத்
தால கேடுசெய்ய, ஒன்று (உம்) - ஒருபொருளையும், எல்லான் - கொடாதவனாகி,
பொருள் காததவன் - ஐரலியத்தைக்கொச்சுநிபுப்பவனது, புரமென் - நித்ததியைப்
பே ல, தேயும் - அழிவின்ற, கறபினுள் - கற்பினைபுடையவனும்.

குறிப்பு - குளிப்ப மீக்கொள் என்னுஞ்செய்வை நெச்சகங்கு முறையேநா
ரியகாரணப் பொருளில் வந்தன எதது - முந்ரமபிபாநமென்பவன் அவம் -
கேடு, “அவருசெய்வாராசையுட்படநி” என்புழி அவம் - கேடு என்றான் பரிமேலழ
கரும். இல்லாபுத்தவில வைதிலே நனராசலபற் பிறரேசத்துகல கேடுழைத்தலாயிற்
று. ஒன்றும் என்பதில் உம்மைவி ரகதாற் றொசுத்து - இனி, ஏததவம் புரியவொ
ன்றீக்லான் என்பதற்கு, (இரப்பார்) பெருக்கமான தவம் புரியவும் ஒன்றும் எல்லான்
வல்லினுமமையும், எண்டு ஏ என்றும் உரிச்சொல் பெருக்கமென்னுங் குறிப்பினை
யுணர்த்தும் “ஏகலநிக்ம” என்புழிப்போல “உல்லல வன்னே யேபெற்றா
ரும்” என்பதனுரையானுணரக், [தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் உரியியுல]
புரியவும் என்புழி உம்மை விகாரத்தாற் றொசுத்து இனி “ஏததவம் புரியவொன்றீக்
லான்” என்ற பட்டபேதத்திற்சேர்ப இரப்போர தகாத வாழ்த்துக்களாற் றுதிப்பவும்
அவற்றை மனங்கொள்ளாது, விரும்புமாறு உணரையுந் தாரதாளுய் என்ப பொருள்
கூறலுஞ் சான்றும். (உரு)

வானறனில் வரைந்ததோர மாத ரோவியம்
போனறன்ன புலாந்தன்ன புழங்கு நெஞ்சின
டோனறல சுடாமணித் தோளி னுடடங்க
புன்னறின பறிக்கவோ னுற்றம் பெற்றிலன்.

இ - ள. புலாந்தன்ன - வாட்டங்கொண்டவனும், புழங்குநெஞ்சினன் - (கா
மாக்கனியால்) கொதிக்கிற மனமுடையவனும், தோன்றல - காணக்கூடையாதன்

வாகிய, சுடர்மணி - பிரகாசம்பொருங்கிய மரகதமணியின் நிறத்தினையுடைய, தோளில் - ஸ்ரீராமபிரானுடைய திருத்தோள்களில், காட்டங் ஊன்றினாள் - தனது பாவவையை நிலைநிறுத்தினவளும், பறிக - (அவ்வகை நிலைநிறுத்தியபாவவையை அதோளினின்றும்) பெயர்த்தெடுக்க, ஓர் ஊற்றம் பெற்றாள் - ஒருவன்மையிலலாதவளுமாய் சூர்ப்பநகை, வான் தனில் - ஆகாயத்தில், வரைந்த - எழுதப்பட்டதாகிய, ஓர் - ஒரு, மாதா ஓவியம் டோன்றினாள் - பெண்சித்திரம்பேல் அசைவற்று நின்றாள்.

குறிப்பு - கண்ணிமைத்தலுமின்றிப் பார்த்துக்கொண்டு சலியாது நின்றமையால் ஓவியத்தையுடைய கூறினா 'மாதாஓவியம்' என்பதற்கு அழகுவாய்தான் என்கிறார் என்பபொருள் காண்டலுங் கூடுமாயினும் இது சண்டைக்கேலாமையறிந், மாதரென்றுஞ்சொல்லுக்கு அப்பொருளே சித்திக்ருமேனும் சண்டிப்பெண் என்று மனவோ குறித்துவந்த சென்சு காமம் கைமயிருத்தினோத்தலாற் 'புலாதனை' என்றோ போல என்றும் உருவியவம்செல்ல செயலுவமத்திற்கு வந்தது. இடைச்சொல்லாய் மரீஇவகத் வினைப்பாடப் பட்டதாயக்காரணப் கூறப்படாத 'போலும்' என்று முடிவச்செல்ல அன்னவென்பதுபோல மற்றை மூன்றுவமத்தும் பயின்றுவருமென்பதை எய்து விசிற பொருட்டானதே பொருளுடையவற்றையும் பின்னிந்துதீர்ப் "போல மறுப்ப பொப்ப" எனச்சூத்திரஞ்செய்தா ரென்பது தோன்றல் - பலவினா பாலவினையாலையும் பெயர் "தோன்றல்" என்பதுஉட்பாட்டம். ஊற்றம் முயற்சியுமாம் (உஎ)

நின்றான் விருந்தவ னெழிய மாறாக
மொன்றுவெ னன்றெளி னமுத முணிகினும்
பொன்றுவென போகக்வி யிரிற் போவாரொன்றா
சென்றெதிரி நிற்பதொ செய்கை தேவொள

இ - ா நின்றான் - (அவ்வாறு சித்திரம்போல்) நின்றதூபநகை, இருந்தவன் - ஆங்கிருந்த ஸ்ரீராமபிரானது, கெடியமார்பகம் - விசாலமானமார்பை, ஒன்றுவென் - அனைவேன், அன்றுளின் - அல்லவென்றால், அமுகம் உண்டெனும் பொன்றுவென் - அமுதத்தைச் சாப்பிட்டாலும் இறந்துபோவேன், இனி போகது - இனி (தத்திரும்பிப்) போதல், அரிதுபோலம் ஏறு - முடியாது போலும் என்றுசொல்லி, சென்று - கடந்தபோய், எதிரி நிற்பது - (ஸ்ரீராமபிரானுக்கு) முன்னேநிற்பதாகிய, ஓர் செய்கைதேவொன் - ஒருசெயலை ஆராயவாவ் யிடுவான்

குறிப்பு - இரு சுவன் ானப்பெரியதவத்தினையுடையா னென்றும்மாம் அமுதம் - மாண்டதை யொழிப்பதெனக் காரணம் பற்றியபொய் சாவாமருந்ததைபுதும் அது போனம் - மசரக்குறக்கம் ஸ்ரீராமபிரானுடைய ஆவிக்கனம் கிடை யாவியடி அமுதமுண்டாலும் பொன்றுவென் என்று ஸ்ரீராமபிரானுடைய ஆவிக்கனத்திற்குச் சமானமாய் அமீராதத்திற்குக் குறைகூறினமையால் இதுவியத்திரோல வகாரத்தொளி ஸ்ரீராம பிரானுடைய எதிரிநிற்பதற்கும் இவ்வுருக்கூடாதென்பதையேயன்றிச் சேருந்தன மனத்தாலுஞ் சித்திக்கவிலையென்பா 'சென்றெதிரி நிற்பதொ செய்கைதேவொன்' என்றா (உஅ)

எயிறுடையாக்கியெவ வுயிரு மிடடதோ
வயிறுடையாளென மறுக்கு மாதலாற்

குயிரோடா குதலையோ கொவவைச செவ்வியாய
மயிரோட ரியலியாய மருவ னனறென.

இ - ள் எயிறுடை அரகி - (இவன்) வக்கிரதந்தவகையுடைய இராக்ஷஸ், எ உயிரும் இட்டது - எதிலேயும் வைத்தாகிய, ஓராவிறுடையான் - பெரியவ யிறறினையுடையவன், என் - னென்று நினைத்து, மறுக்கும் - மறுத்தவிடுவான், ஆதலா ல- ஆதலினால், குயில - குயில்கள், தொடா - (தமிழின்) மென்றுகருதித் தொடர்ந்து வரத்தக்க, குதலை - குதலைச்சொற்பயின்ற, ஓர் கொவவைசசெவ்வியாய - ஒப்பற்ற கோவைக்கனியை யொத்த சிவந்தவாயினையுடைய, மயில தொடா இயலியாய- மயில்கள் பின்தொடர்ந்து வரத்தக்கரையையுடையவளாகி, மருவ னன்று என - பொருத்ததல் நன்மையுடையது என்று நினைத்து

குறிப்பு - உடை - உடையன்னும் குறிப்புப்பெய ரெச்சத்தில் அகரம் விகா ரத்தாற்றெக்கற் றுடம் கருதி எயிறுவக்கித்தகரம் என்றும் “பிறழ்பல்” எனத் தமிழிலவரும் ஆகாரத்தால் மாதகர ம்சொயிலலாமல் ஜீவஹிமஸ்யில் தத்பவர யாயிருந்து கொண்டு மகர்வதின முதல் கடைப்பட்டபிராணிகள் ஈருக்கொல்லு மவள் என்பது ‘எவவுயிரு மிட்டசொ வயிறுடையான்’ என்பதன்கருத்த மறுக் கும் என்பதனை மறுகும் என்பதன் பிறவினையாகக் கொண்டு மனக்கலக்கஞ்செய்வான் என்பபொருள் கூறலுமொன்று இசுரால் சாஷீகதயாபரணாகிய பூரீராமபிராணசு ததான முறுமொவ்வாத வன்மையையானே யறிந்தான் என்பது ம (உரு)

பங்கயச செலவியை மனதருப பாவியா

வங்கயி னுயமந திரதலாத யாபந்தன்

முங்களிற் சிவந்தொளிர் முகத்தன் செவ்வியன்

பொங்கொளிர் விசுப் பிணிற் பொலியத் தோன்றினான்.

இ - ள், பங்கயம் செலவியை - தாமரைபலரில் வீற்றிருக்கின்ற இலக்குழி தேவியை, மனத்து - மனத்துள்ளுள், பாவியா - தியானித்த, அங்கையின் ஆயத்தன் கைகசப்பட்டதாயி யிருக்கிறான், மந்திரத்தை - ஆயத்தன் - தியானித்தான். (உடனே) திங்களில் சிந்தர ஒளிமுக்கத்தன் - சந்திரனைக்காட்டிலும் மேலமையு டையதாய விளங்குகின்ற முக்கையுடையவரும், செவ்வியன் - அழகையுடைய னுமான், பொங்கு ஒளி - தன்னு தேத்தன் எய் மிக்கந்தபிரகாசம், விசுமயினிற்பொலி ய - ஆகாயத்தில் விளங்கத், தோன்றினான் - காணப்பட்டான்

குறிப்பு - இம்வாணில் மரத்தபயனாயில் பதையென்னும் கயசுநிறேற்றநி ய பொற்றாமையிறிருவென்பார் ‘பங்கயசெலவியை’ என்றா செலவி - செல் வகைத்ததருபவன் மனத்து - இவன் ‘அத்து’ சாநியை, “மன்கா ர புள்ளிமு னத்தே சாயியை” என்பதனால் எழனுருபின்கணசாயியென்று “அத்தே வறறே யாயிரு மொழிம, லொற்றமெய்க்கி மெற்றென்றறே” என்பதனால் வரக்கொட்டு “அத் தினகர மகர்முன யிலை” என்பதனால் அகபட்கொட்டு முடிந்தது. பாவியா பாசம் என்னும் வடசொல்லடியாகப்பிறந்து வந்த செயயாவென்னும் வாய்பாட்டு வீண யெச்சம், இஃது ஆயகனன் என்னும் தன் கருத்தாவின் வீணகொண்டு முடிந்தது. அகம் கை - அங்கைகெனரூபிற்று மந்திரம் - வடசொல், இதற்கு நீனைப்பவனைக் காப்பதென்பது அவயவப்பொருள். திங்களில், ‘இல்’ ஐந்தாம் வேற்றமையெ ல்லப்பொருளது. செவ்வியன் என்பதற்குச் செவ்வியமேனியையுடையவ னென

ஞுவது ஒத்த பருவததையுடையவனெனறுவது பின்னுமிருவையாற பொருள
கொள்ளவும் படும செவவி - பருவமாதலை "செவவி யருமையும் பாரா" என
பதனுமுணாக. (க0)

வேறு.

பஞ்சியொளிர் விஞ்சுகுளிர் பலலவ மறுங்கசு
செஞ்செவிய கஞ்சமிர் சிறடிய ளாகி
யஞ்சொலிள மஞ்ஞையென வன்னமென மின்னும
வஞ்சியென நஞ்சமென வஞ்சம்கள வந்தாள.

இ - ள ஓளிப்பஞ்சி - சோதிமிகுகின்ற செம்பஞ்சும, குளிர்விஞ்சுபவலலவ -
குளிர்ச்சியிருந்த தளிர்க்களும், அனுங்க - (ஒப்பாகமாட்டாமையு) வருந்த, செம
செவிய - சிவங்க, கஞ்சம் நீயி - த மறையைப்போலுமுயாகத், சிறடிய ளாகி -
சிறிய பாசங்களையுடையவளாகி, அஞ்சொல - அழியவாராததைக்கேற்பேசும், இள
மஞ்ஞையென - இளமைப்பொருங்கிய மயிலைப்போலவும், அன்னமென - அன்னப்
பேட்டைப்போலவும் மின்னு, வஞ்சியென - விள - துகின்ற செம்பையப்போல
வா, நஞ்சமென - வீரத்தைப்போலவும், வஞ்சம - வந்தா - பெய்கேட்ப
கண்ணட ரூபங்களைவந்தா.

குறிப்பு - தாமரைப்பேசு செம்பஞ்சுகு ஈழிலினைப்பற்றியும், பல்ல
வந்திறஞ்செம்மை மிகுதியினைப்பற்றியும் அவை ஒருவாறேயுள்ளது. 'அனுங்க'
என்றா குளிர் - முள்ளில் கெழிற்பெயர் பலலவம் - வடசொல் தாமரை.
செம்பஞ்சைப்போலும் செம்மையும் டல்லவம் போலும் செவவியுமுடையதென
துவிளங்க 'செஞ்செவிய கஞ்சம்' என்றா இனி, 'அனுங்க' என்பதன் அயுவமவரு
பிடைச்சொல்லுக்ககொண்பு பஞ்சியும் பலலவமுமொரு நகருதமப்போல மடிப
யுடையளாகி பென்ன கூறுதலுமேறதும் இது "கயலொத்த குவிர யொண்கண்
னை" என்பதபோலவந்ததென்க. அஞ்சொலி ராமரெனத் - இளப்பொருளுவடை.
இச்செய்யுண்மெல்லினை வன்னதானவந்த மெல்லெழுத்துமிருவருவது மெ
ல்லினை வண்ணம், "மெல்லினை வண்ணம் மெல்லெழுத்து மிகும்" என்றா நே
ல்காப்பியனு? (கஉ)

பொன்னொழுகு பூவிறுறை பூவையெழில் பூவைப்
பின்னொழுகொள வாளினை பிறந்ததொளிர் முகத்தாள
கன்னியெழில் கொண்டது கலைத்தட மணித்தோ
மின்னிழிவ தனமையிற விண்ணிழிவ தென்ன

இ - ள். பொன்னொழுகு - அழகு ஒழுகுகின்ற, பூவில் உறை - தாமரைப்பு
ஷ்பத்தில வசிக்கின்ற, பூவைமெழில் - இலக்குமிதேவியினது அழகையும், பூவைப்
பின் - பூவைப்புள்ளினிடத்துள்ள, எழில் - அழகையும், கொள - தன்னிடத்துக்
கொண்ட, வாளினை - இரண்டிவாளாகிய கண்கள், பிறழ்ந்து ஒளிர் முகத்தாள - மா
றுபட்டுவிளங்கும் முகத்தீனையுடையாள், கன்னி எழில்கொண்டது - இளம்பெண்
னின்வழிவைக்கொண்டதாய், கலைவஸ்திரத்தினையுடைய, தட மணித்தோ - பெரி
யமணியணிந்ததேரொன்று, மின் இழிவது - மின்னோழிறங்குவது, அன்னம் - அல
லாமல், விண் இழிவது - விண்ணோழிறங்குவது, என்ன - கண்டார செவ்வாசிரிப்பு.

குறிப்பு — அலகுலாகிய தேரீழியுமிடத்து முதற்கட்டோன்றவது இடையே யாகவின மின்னேமுன்னரும் முடிவிறஞ்ஞென்றவது கூந்தலாகவின விண்ணைப்பின் னருங்கூற்றொ இடையே சிறிதுகண்ணிறகுப் புலஞ்செவ்வானமின என்றும் அச்சி றிதூதோன்றது வெளிப்போறலால் விண்ணென்றவகூற்றொரென்றது மிழுககாது பின் - எழனுருபு- பூவையையப்பினிய எழில் எண்ணுமையும. அதன்கண் அழகு- சொல்லிவழிகெனக் - குள்கமாதவின அநிததுவருஞ்செய்யுளில் வந்தாளென்னும் வினையொண்டது. (௩௨)

காணினியா கற்பக முப்பித்தகந்திர வல்லி
மேனிரனி பெற்றுவினோ காமநெறி வாசத
தேனினமொழி யுற்றினிய செவவிரனி பெற்றோ
மானினவிழி பெற்றமயில் வந்ததென வந்தாள.

இ - ன். காணின் உயா - வாசனையினுலுயர்ந்த, கற்பகம் - கற்பகவிருக்கம், உயர்த்த - பெற்ற, கதிராவலி - பிரகாசமுடைய கொடியினது, மேனி - வடிவத் தை, நனிபெற்று - மிக்ககொண்டு, வினோ காமம் நெறி - உற்பத்தியாகும் காமவிச சைக்குவழியாகிய, வாசம் தேனின் மொழியுற்று - வாசனையுள்ளதென போலும் சொற்களையடைந்து, இனிய செவவிரனிபெற்று - கண்ணக்கினிமையான அழகி னை மிக்ககொண்டு, ஓர் மானினவிழிபெற்று - ஒப்பற்றமான போலுக்கண்களைய டைந்து, மயில்வந்தது - ஓற்றமயில்வந்ததெனும்படி, வந்தாள - வந்துசேர்ந்தாள

குறிப்பு — காண - பூங்காவனமுமாம் கற்பகமுயர்த்த கதிராவலி-காமவல்லி, “கற்பகஞ் சோகொடி காமவல்லி” இது நீக்கண்டு. மேனி-நிறத்தினுக்கு ஆகுபெயர். வினோகாமம் - முற்றியகாமம் வினோசல - முற்றத்தல செவவி - ஈண்டுமேனோதம், நடுவுநிலையமுமாம் “செவவியானகேமம்” எனத்திருக்குறளிலும், “செவவியரல லா” என நாலடியாரிலும் பயின்றவருதலால் செவவி நடுவுநிலையமாத நெளளிது அழகுசூறவந்தவிடத்து நடுவுநிலையமும் உடனகூறியதெற்றுக்கெனின், குணமும் முகுமுளவழியானதே அவையுடையார்க்கு இவண்மாட்டுக் காமம் நிகழுமென்பது கருதிக்கொண்டது வெளிப்படுத்தற்கெனக் நடையானுவமைதோன்றுமாறுங் கருதி ‘மயில்வந்த தெனவந்தாள’ என்றார். “மயின்மரு ணடைப்பூங் கொம்பே” என வும் “நடைமயிலே” எனவும் நிரம்பிய இலக்கணத்தவாகிய சானோரோசெய்யுட்க ளில் பயின்றவருவதால் மயில் நடைக்குவமையாதலநிக் (௩௩)

நூபுரமு மேகலையு நூலுமற லோதிப
பூமுரலும் வண்டுமவை பூசலிடு மோசை
தாமுரைசெய கின்றதொரு தையலவரு மெனனாக
கோமகனு மத்திசை குறித்தன்ன விழித்தான

இ ன். நூபுரமும் - சிலம்பும், மேகலையும் - அரைப்பட்டிகையும், நூலும் - ஆடையும், அறவ ஒதி - கருமணலபோலுங் கூந்தலிலணிந்த, பூ - புஷ்பத்தில, முர லும் - ஒலிசெய்கின்ற, வண்டும இவை - வண்டுக்களுமாகிய இவைகண், பூசல் இடும்- ஒன்றுடன் ஒன்றுதாக்கும், ஒசை - சபத்ததினல், உரைசெய்கின்றது - பொருள செயல்படுவதாகிய, ஒருதையலவரும் எனன - ஒருபெணவருகின்றனென்ற, கோ மகனும் - ஸ்ரீராமபிரானும், அத்திசை - (ஒசைவரும்) அத்தத்திசையை, குறித்தன்ன விழித்தான - குறித்துப்பார்த்தான.

குறிப்பு—நூபுரம், மேகலை - வடசொறகள் மேகலை - பவளக்கோவை எட
டினாசெய்தது. “என்கோவை மேகலை காஞ்சி யெழுக்கோவை - பண்கொள் சலா
பம் பதிற்று - கண்கொள், பருமம் பதினெட்டு முப்பத திரண்டு, விரிசிகை யென
றுணாற பாற்ற - எனபதனுணாக - நூல் - அத்தனைய ஆடைகளுகருவியாகு
பெயா - இதுகண்குவிவரி, கண்கூடாவது பரிசுதரிசனம், அஃதாவது காட்சி, அஃ
து ஒருவாகூட்டவன்றித் தானே வந்திறற்குநிலைமை, என்னே? “கண்கூடாவது
கருதுங் காலே, இசைப்ப வாறாது தானே வந்த, தலைப்பெய்து நிற்குந் தன்மைததெ
ன்ப” எனறாசலின் கோமகன் - சக்கரவர்த்திநிருமகன், விவவலலாறுமாம். பர
மபதநாத னென்றுரைப்பினுமிழக்காது குறித்தனன் விழித்தான்-முற்றெச்சவகன்.

விண்ணருள வந்ததொரு மெல்லமுத மென்ன
வண்ணமுலை கொண்டிடை வணங்கவரு போழத்த
தெண்ணருளி யேழைமை ஏடைத்தெழுமெயளு ஞானக்
கண்ணருளசெய கண்ணனிரு கண்ணினெதிர கண்டான்*

இ - ள ஒருமெல் அமுதம் - ஒருமென்மையான அமுதமென்பது, விண் அரு
ள்வந்தது என - ஆகாயந்தா (புபுவிக்கு) வந்ததென்னுமபடி, வண்ணமுலை கொ
ண்டு - அழகியதன்மங்களைக் கொண்டு, (அதனால்) இடைவணங்க - மருங்குல் வளைந
துதுவருமபடி, வருபோழத்தது - (சூப்பங்கை) வரும்பொழுது, (அவளை), என்
அருளி - எண்ணினதென்று, ஏழைமைதுடைத்தது - (அதனால்) அறிபாமைமையாகி, எ
ழும-பின்னுண்டாகின்ற, மெய ஞானம் கண் - தத்துவஞானமாகிய கண்ணின்,
அருளசெய - கொடுத்தருளுகின்ற, கண்ணன் - ஸ்ரீராமபிரான், இருகண்ணின் - தன்
து உபயநேத்திரங்களாலும், கண்டான் - பார்த்தருளினான்

குறிப்பு.—இவை விண்ணினின்று மிழித்தன்மை விண்ணுலகத்துள்ள அமு
தம் வந்ததை யொப்பாமென்றபடி காட்சியின் உயிரமயக்குறதலிற் கொல்லியற
பாவை போன்றன அவ்வாறு அழியுமுயிரையிமைப்பிறநருகலின் அமுதத்தையும்
போன்றன என்பதாம் வண்ணம் - வாகம் என்பதன்றிரிப்பு, பொழுது - போழது
என விகாரப்படுவந்தது - அத்து சாரியை எண் - கணிதம், அது கருவியும் செ
யக்கையுமென இருவகைப்படும் அவை ஏழம்புமுதலிய நூல்களுட்காண்க. என்
னென்றதனால் தன்னோடொற்றமையுடையதாய இன்றியமையாத எழுத்துவகைகள
க- இவை அமுதம் பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாகலின் அவற்றையருளி
என்றா. அவைகருவியாதல் “ஆதி முதலொழிய வல்லா தனவெண்ணி-னிதி வழு
வா நிலையவான, மாதே - அறமா பொருளினபம் வீடென நிகழ்ந்த - நிறமா
மோ வெண்ணிறந்தா செப்பு,” “எழுத்தறியத் தீரு மிழித்தகைமை தீராதான், மொ
ழித்திறத்தின் முட்டமுப்பா னாகு-மொழித்திறத்தின், முட்டமுத்த நல்லோன முத்
னாற பொருளுணர்ந்து, கட்டமுத்து வீடு பெறும்” இவற்றானறித் தேயமிடையிட
டவற்றையும் காலமிடை யிட்டவற்றையும் காணுதலின் ஞானத்தைக்கண்ணென
றா “எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவவிரண்டிவ - கண்ணென்ப வாழு
முயிர்க்கு” எனனு மிவவருமைத் திருக்குறையு மீண்டு கோக்குக, சூரமிரட்டித்
தது “மிகலுமாம்” என்றதனால். கண்ணன் - கிருஷ்ணன் எனலும் வடமொழித்தி
ரிப்பு, அடியார்களது பாவங்களை யொழிப்பவனென்பது பொருள். கருமைநிறமுடை
மையிற் கிருஷ்ணனென்பாரமுள்ள - இன்னும் வேறு வேறு பொருளுட்கூறுவா, அ
வையெல்லாம் வடமொழிவவலா வாயக்கேட்டுணர்க. சண்டிரைப்பிறப்பெருகும். இ

தனல், தன்னடியாகட்டு எண்ணின்வழி மெய்குளுனதையளித்தருளும் அமலனு
திபிரானிய எய்மெருமான இவளது மெலமுகமாயி பெண்டணமைகண்டு பேது
ற்றப்பெருமைகுளுனென்பது நன்குருபிப்க்கப்பட்டமையறிக. (கூடு)

பேருழைய நாகருல கிறபிறிதின் வானின்
பாருழையி னிலலதொரு மெலலுருபு பாரா
வாருழை யடங்குமழ றெகவநி யுண்டோ
வேழைபா யாவரிவா வேரென நினைந்தான

இ - ள். பேருழைய - அகனற இடத்தினையுடைய, நாகா உலகில - நாகலோ
கத்திலும், வானின் - தேவலோகத்திலும், பாருழையின் - புவியினும், இலலத-இல
லாததாகிய ஒரு - ஒப்பற்ற, மெல - மென்மையான, உருவு - (ரூபபக்கையின்
புது) உருவத்தை, பாரா - பார்க்கு, ஆரூழை அடங்கும் - யாவரிடத்தடங்கும், அழ
கிறகு - அழகினுக்கு, அவர் உண்டோ - அல்லையுண்டோ? [இலலை, இவரோ -
இவருக்கு நிகரானவா, கேர்ழையாய்வா என - மாதார்களில் எவார்களிருக்கின்றா ரெ
னறு, நினைந்தான - எண்ணினான்.

குறிப்பு -பெருமைமென்றும் பண்புகிரித்த போ எனநின்றது இதுவும் இது
போன்ற அருமை - சருமை முசலிய பண்பின் றிரிபுகளுமையி முதன்மொழிகளோ
டேயே பெருமையும புணர்நதுவருமெனக் உழைய குறிப்புப்பொருசெசம் வான-
குருபெயா பார - பருமைமையுடையதென்ப பண்பாகுபெயா. பாரக்கப்படுவதென
னும் பொருளில் உத்தென்பாருமுளா. பாரா இச்செய்யாவெனனும் வாய்பாட்டு
வினையெசசம் நினைந்தான என்னும் தனக்குத்தாவின் வினையெனட்டது ஆ - யா
வரென்பதன் மருஉ இவளிடத்தான இவ்வழகு பிறரிடத்தான அழகில் அடங்
குவதிலலை என்றபடி. “யானலத்துள்ளது உ மனது” என்றிருத்தலுங்காண்க- “ஒரு
வரைக்கூறும் பன்மைக் கிளவியு, மொன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும், வழக்கி
னாகிய வயாசொற்றெனிய, யிலக்கன மருங்கிற சொல்லா றல்ல” எனவழுவுமைத்த
னான ‘இவா’ எனசுசட்டினான இதனால் ஸ்ரீராமன் பரஸுதிரியைக் கணவனுந்
ண்டானென்பது குறிப்பிக்கப்பட்டமை யறிமக்கிடத்தல் காண்க. (கூசு)

அவவயின் வாசைத னகத்துடைய வன்னாள்
செவவிறும முனவியடி செங்கையி லீறெருசர்
வெவவிய தெடுங்கண்பில் வீதியபல பாரா
நவவியி னெதுங்கியிறை நாணியய லினனாள்,

இ - ள் தன் அகத்து தன்மைத்தனைகண்ணே, அ ஆசை உடைய - (ஸ்ரீரா
மபிராணபபுலலுவான சொன்ன) அந்த ஆசையினையுடைய, அன்னாள் - அத்தனை
யளாகிய ரூபபக்கை, அவவயின் - அவவிடத்தே, செவவிறும - (ஸ்ரீராமபிரான
து) அழகிய முகத்தை, உன்னி - (மனத்தில) நினைத்தவளாய், அடி - (அவனது) திரு
வடிகளை, செங்கையின் இறைஞ்சா - (தனது) சிவந்த கைகளினால் வணங்கி, நெடு
ங்கண - நெடியகண்களாகிய, வெவவிய அயில் வீசி - கொடியவேலை (ஸ்ரீராமபி
ரான் மேற்படுமபடி சுழற்றி) எறினும், [ஸ்ரீராமபிராணகாமத்தை விளைக்குகொ
டியபாராவையாற பார்த்து], அயல்பாரா - (பின்னும் அகளைப்பாராதவன் போற்
பகத்திற்பார்த்தும், இறைநாணி - சிறிதெடுக்கப்பட்டி, நவவியின் ஒதுங்கி - மா
ணப்போல ஒதுங்கியும், அயல் நினனாள் - (அவன்) பகத்தே நினனாள்.

குறிப்பு -- அவ்வழின் - அப்பொழுது எனலுமாம் முத்தையேறிட்டு கோக
காமை விளங்க 'உனனி' என்றா செங்கையினிறஞ்சல குடபிடுதல். கண்ண
யிலவீசி - விபீதவுமை பெருங்காமிகள் காணிலராயினு தமமைத்திதற
பொருட்டு மாயவிதைபுரிவாரென்பார் 'இறைநாணி' என்று காணமாவது - கா
மக்குறிப்பு நிகழ்வழிப் படுவதோ ருள்ளவொடுக்கம் - இதுமடவா கருமியமுக்
குணங்களினென்று - மறறையிரண்டு அச்சமும் மடனும் பயிப்பும், பேதைமை
யும், நிறையுங்கூறுவா (௧௭)

திதிலவர வாகநுரு நினவரவு சேயோய
போதவுள தெமமுழையோ புண்ணியம் தனரோ
வேதுபுநி யேடுபெயா யாவரு வென்றான்
வேதமுதல பேதையவ டனலிலை விரிப்பாள.

இ - ன வேதமுதல - வேதத்தின் முதற்பொருளான புராமபிரான், சே
யோய - சேயுமையிலுள்ளவரே! திருநின்வரவு - சிறப்பினையுடைய துமதுவருகக்
யானது, தீது இலவரவு ஆக-லவரவாக்கக் கடவுள், (துமமைப்போலும் உயாகுலமட
வா), போத உளது-(துமமைஒருபொருட்டாய் தோம்) வரவேந்தது, எம் உழை
ஓர் புண்ணியம் அது அன்றோ-எம்மிடத்திலிருக்கின்ற ஒருபுண்ணியம்தனாலவ்வா?
எதுபதி - (துமது) இருப்பிடம் யாது? எதுபெயா - (துமது) பெயாயாது? யாவா
உறவு-(துமது) படுத்துக்கள் எவா? என்றான் - என்று வினாவினான், (அவவினாக்கட்குத்
விடையாக), பேதை அவன் - அறிவிலியாவிய அசூரப்பநகை, தன நிலை- தனதுநி
லைமையை, விரிப்பாள - (பின்வருமாறு) விரித்துச்சொல்வாளாயினான்.

குறிப்பு --சேயுமை - தூயம். விண்ணிறழிந்தமையாத 'சேயோய' என்றார்
இனி, இளையவளே எனவும், செம்மையென்னும் பண்பினிறிப்பாகக்கொண்டு செவ
வியோயெனவுங் கூறலாம் வேதமுதல - அனமொழித்தொகை மாதாக்கணிகல்
மாகிய பேதைமையைக் குறித்தற்கவ்வா தங்காளல்லளாதலின் அறிவிலியென்னும்
பொருளில் 'பேதையவன்' என்றார். (௧௮)

வேறு

பூவிலோன புதலவன மைந்தன் புதலவிழாப் புரங்கள் செற்ற
சேவலோன நுணைவ னுன செங்கையோன நங்கை நிக்கின
மாவலோன தொலைத்து வெள்ளி மலையெடுத்த துலக மூன்றுங்
காவலோன பின்னை காம வல்லியாங் கணனி யென்றான்

இ - ன. பூவிலோன -தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமதேவனது, புதலவன் -
புத்திரனாகிய புலஸ்தியபிரமமாவின்னுடைய, மைந்தன் - குமாரனாகிய விசநிவரசு
வினது, புதலவி - மகன், முபுரங்கள் செற்ற - திரிபுரங்களையுத்தத்தருளிய, சே
வலோன - ருஷ்பவாகனத்தையுடைய சேவபிரானது, துணைவன் ஆன - (தொழுவான்,
செங்கையோன - ருபேரனது, தங்கை-- திக்கினமா எலாம் தொலைத்து - திக்க
ஜங்களை யெல்லாம் வென்று, வெள்ளிமலை எறித்து -கைலாசமலையை (அடியோடு)
தூக்கி, உலகம் மூன்றும் - திரிலோகங்களையும், கா-காவலசெய்கின்ற, கவலோன -
வல்லவனான இராணனாகு, பின்னை - தங்கை, காமவல்லியாம் கணனி என்
றான் - (கான்) காமவல்லியென்று சொல்லப்படுகின்ற கணனி என்று சொன்னான்.

குறிப்பு — “ஏதபகி? ஏதபெயா? எவருறவு?” என்ற கேள்விக்கு இன்னவூர், இன்னபெயா, இன்னா உறவ எனநிரலே விடையளித்தலைவிட்டு ‘பூவிலோன புதலவனமைநதன’ எனத்தொடங்குகுலத்தின ஏறத்ததையே முதலில் எடுத்துக்காட்டினான். ஏனெனில், நிலையில்லாதகாமசாரிணியாய் எங்கும் சஞ்சரிப்பவனென்றால் குடியிருக்கவு மிடமில்லாத காலாடியாயத்திரிப்பவ னென்றும், சூரப்பகை என்று நாமத்தைச்சொன்னால் முறம்போலொத்த நகத்தினையுடைய பயங்கரியான ராக்ஷஸ்யென்றும் நினைந்து உத்தேச சாரியத்திற்கிசையாது மறுத்துவிடுவான் என்று கருதியெனக் - பூவிலோன புதலவனமைநதன புதல்வி என்றான் தன்னை அநாம குலகோத்திரை யென்று நினையாமல் ஸதகுலபிரஸங்கையென்று நினைப்பதற்கெனக். பூவிலோன - பூவை இல்லாத உடையவன், பிரசித்தஞ்ஞன் விசகிரவசு என்பவனுடைய புதலவியென்றதனாலேயே குலத்தினேற்றந தேனறவியிருக்க பிரமனைத் தொடுத்தது சொன்னகாரணமென னெனில், “வியாசம் வவரிட்டநபதாரம்” என்றவியாசருடைய புகழ்பேச வநக்கிலோகத்தில, வசிடடருடைய கொடபேரன், சக்தியினுடைய பேரன், பராசமனமைநதன், சுகனதநதை என்றும்ஹரிவிசந்ததியின ஏறத்ததை எடுத்துச்சொன்னது போலத்தன் குலத்தின் ஏறத்ததை வியரிப்பதற்காகவெனக். ‘மூப்புரவசுள செற்ற சேவலோனறுணைவனுன் செங்கையோன நங்கை’ நேரேதமையனமராகளாகிய பாவணகுமபகாணுதிசருடைய தங்கையென்று சொன்னால் தன் ராக்ஷஸ ஜனமதையும் கிரவுரியதையும் காட்டுமென்றும் அது உத்தேசசாரியமுறானியென்றும் கருத்தனக்குத்தெய்வத்தனமையும் தோன்றும்படி அண்டாதிக்காரிகள மூவரில் ஒருவனுடைய திரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுளைத் தோழமை கொண்ட திக்பாலகனுடைய ரூபேரன் நங்கை யென்றெடுத்தற்காட்டினான். செங்கையோன-செம்மையாகிய கையினான், சம்பததைக்கொடுக்கின்றவ னாதலிறக்கக்குச் செம்மை கொடையென்பது தெள்ளியது, இதனால் நீவறுமை நீங்கிச் சகிச்சல்லாமென்பதைத்தோற்று வித்தாளெனக் ‘திக்கின் மாவெலாக் தொலைது வெள்ளி மலையெடுத்த தூக மூன்றுங் காவலோன பின்னை’ இதனால் பிரம்மகுலோற்பகையையும், வைசிரவனன்நங்கையும், சுநதரியுமாகிய இவனேசகைப்பற்றும் விஷயத்தில் இராக்ஷஸர்களுடைய பீதிபின்னும் அதிகமாகவன்றோவளரு மென்று சங்கைத்தட்டாதிருக்கும்படிக்குப் பின் தனக்குள்ள மெய்வலிமை கூறுகின்றான் கதற்செய்யுமவன் என்னும் பொருட்டாய் ‘இராவணன்’ என்பபெயா குறித்தால் அதுகலக்கத்திற்கிடமாய்க் கைவிடற்கு மேதுவாமென்று கருதியொழித்து அத்த நகரமாய் அப்பெயரைக்குறித்தான், மாவெலாம் தொலைத்து என்பதனால் அழச்செய்கிறவன் என்பதும் வெள்ளிமலையெடுத்தது என்பதனால் அமூமவன் என்பதும்பெறப்படுமாறிருத்தலறிக். பின்னை - ஆகுபெயா வைதவவிய மடைந்திருக்கு நிலைமையில் தன்னைக் கன்னியென்றான் அதுவும் இராமன் தன்னை அவகீகரித்த கோகாரணமாக வெண்ககருதியெனக் (கூக)

அவவுரை கேட்ட வீரனையுறு மனத்தான செயகை
செவவிதன் றறித லாகுஞ் சிறிதினென றுணரச் செங்கை
வெவவுரு வமைந்தோன் நங்கை யென்றது மெய்மமை யாயி
னிவவுரு வியைநத தனமை யியம்புதி யியலபி னென்றான்.

இ - ன். அ உரை கேட்ட வீரன் - அநதச்சொற்களாகக்கேட்ட ஸ்ரீராமபிரான், ஐயுறுமனத்தான் - சந்தேகங்கொண்ட மனத்தினையுடையவனாகி, செயகை - (இவனது) நடக்கை, செவ்வித அன்று - அழகியது அல்ல, சிறிதின் அறியல

ஆகும் என்று - சற்றுநேரத்தில் தெரியலாம் என்று, உணர் - (அதனை) அறியும் பொருட்டு, செங்கண் - சிவந்தகண்களும், வெவ்வுரு - வெவ்விவ்வுருமும், அமைந்தோன் - பொருந்தினவனான இராவணனது, தங்கை என்றது - தங்கை என்று நீ கூறியது, மெய்மை ஆயின் - உண்மையே ஆனால், இ உரு இமைந்ததன்மை - (உனக்கு) இவ்வுருவம் பொருந்திய தன்மையை, இயல்பின் இயம்புதி உள்வாறே சொல்லாய், என்றான் - என்றருளிச்செய்தான்.

குறிப்பு — “பிரமாணவயம்புச்சது ராஜநோவா” என்றகலோகத்தில் இராமனால்கொலலத திராமானிக்கப்பட்டவனை பிராமருத்தநேரத்திராதிகளாலும் காக்க முடியாதென்றும், “ஸபித்திராச” என்கிற கலோகத்தில் அராமுவருன்பட உலகத்திலுள்ளயாகுராலும் காகாசுரன் கைவிடப்பட்டானென்றும், “பிசாசாநதான வாகாயகூந” என்கிற கலோகத்தில் கோழிபாவணனை போன்றவர்கள் வந்தாலும் சுண்டு விரன்கத்தாற கொல்லுவேன என்றும் கூறியிருப்பதும் கவிர திருவனை நிராமானி ததையும் வாலியைவதைத்ததையும், காரத்தவீரியனையும் கொன்ற பரசுராமனை வெற்றிகொண்டதையும், மேருசாரமான ஹரகோதண்டத்தைப்பங்கம் செய்ததையும், பின்னும் பலபாகுகிரமங்களையும் கவிதான் ராமாயணமுகமாயக்கண்டவ ராகையால் சூரப்பகை வியத்தபேசின இராவணன் விஷயத்தில் ஸ்ரீராமபிரான் சிறிதுமச்சமுறாமல் திரணப்பிராயமாக மதித்துப்பேசினான் என்பதைவிளக்க ‘வீண’ என்றா, மேல், வீரன் என்ற பதப்பிரயோகத்தால் ஈண்டு ஐயுறுதல் ராவணன் மாட்டன்று, சூரப்பகையின் பரஸ்பரவிரோதமான ஜாதிர்புகளில் என்க செவ்வது - செடமையென்னும் பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினை ‘சிறிகின் அறியலாகும்’ என்பதற்கு, இவ்விஷயம் தீரப்படுகது விசாரிக்கவேண்டியது அநாவசியமேயாயினும் வந்தமட்டில் சிறிதுவிசாரிப்போம் என்று பொருள் கூறலுமாம் பொய்யே கூறும்வனாகலால் ‘இயல்பின் இயம்புதி’ என்றான் (சுப)

தூயவன் பணியா முன்னா ரொல்லுவாள் சோர்வி லாளம்
மாயவல் லரக்க ரோடு வாழ்வினை மறிக்க லாதே
ஐயுறு மனத்தே னாகி யறந்தலை நிற்ப தானேன்
நினை நிய நேற்றதுத தேவறி பெற்ற தென்றான்.

இ - ன். தூயவன் பணியாமுன்னம் - பரிசுத்தஞ்செய் ஸ்ரீராமபிரான் அவ்வாறு பணித்தருளுவதன் முன்பு, சோர்விலாள் சொல்லுவாள் - சொற்சோர்விலாதவளாய் அந்தச்சூரப்பகையை சொல்லுகதொடங்குவான், அ மாயவல் அரக்கரோடு - மாயவர்களில் வலிய அந்த இராகுத்தர்களோடு, வாழ்வினை - வாழ்க்கிருந்தலை, மறிக்கலாதேன் - மறிக்காதவளாகிய நான், ஆய்வுறுமனத்தேன் ஆக - நன்மையிது தீமையிது என்று ஆராய்ந்தியத்தக்க மனத்தினையுடையவளாகி, அறந்தலை நிற்பதானேன் - தரும்த்தின்வழியே யொழுதுதலுற்றேன், (மற்றும்) தீவினையி - பாபகாமங்கள்கித்தமபோம்படி, நோற்று - நோன்பியற்றி, தேவரில் பெற்றதென்றான் - (இவ்வுருவம்) தேவர்களாற் பெறப்பட்டது என்று சொன்னான்

குறிப்பு — தூயவன் - தூயமையென்னும் பண்படியாகப்பிறந்த பெயர் பணித்தல் - அருளிச்செய்தல், “பட்டையுன்படுவோன் பணிமொழிகறி” என்னுமிடத்தில் பணித்தல் - திசைச்சொல்லென்று கொண்டு “விண்டலை யாவாகும் வேந்தாவண் தில்லைமெல் ளுகழறிஞது, கண்டலையேகரி யாக்கண்ணிப் புனைக்க கலந்தான்

வா, கண்டிலேயேவாக கங்குலெவலாமருவல் வாய்வீளக்கு, மண்டல மேபணி யாய் தமிழேறொரு வாசகமே” எனறிதனைக்காட்டாகக் காடழிப் பணிவிடையென்னும் வழக்குமது என்றா அடியார்க்கு நல்லாக். சோரவு - சொல்லவேண்டிவதனை மறப்பாடுழிதல், இனி, பொய்யமொழி புகற்றகணை சிறிதும் சோவிலலாளாகி யென்னலுமாம் மாயம் - மாயையின்காரியம் - தேவகிற்பெற்றது என்பதற்குத் தேவாக்களைப்போலப்பெற்றது என்னலுமாம், இதில் ‘இவ்’ ஐக்கன ஒப்புப்பொருண்மைக்கணவந்தது. தேவாக்களைப்போலப் பெறுதலாவது - தேவாக்களைப்போலப்பண்ணியதனை மிகுதிப்பாட்டான நல்லுருப்பெறுதல் புண்ணியத்தின் மிகுதியால் மனிதநல்லுருப் பெற்றுத்தேவர்களாகின்ற ரொன்பது நூற்றுகிபு. (சக)

இமையவா தலைவ னேயு மெளிமைபி னேவல செய்யு
மமைதியி னுலக மூன்று மாளபவன றங்கை யாயின
சுமையுறு செலவத தோடுந தோன்றலை துணையு மினறித்
தமியைநீ வருதற கொதத தனமையென மைய லென்றான்.

இ - ள் தையல் - பெண்ணே ! இமையவா தலைவனேயும் - தேவாளுக்குத் தலைவனாகிய இந்நிறனும், எளிமையின் - எளியதன்மையில், எவலசெய்யும் - பணிவிடை செய்வதற்குக் காரணமாகிய, அமைதியின் - மாட்சிமையுடனே, உலகம் மூன்றாம் ஆளபவன - தீரிலோகங்களையும் ஆள்கின்ற இராவணனது, தங்கை ஆயின - தாய்க்கையையாளுவ, சுமை உறு செலவுத் தோடும் - மிகுதியான செலவுப் பெருக்கத்தோடும், தோன்றலை - வந்தாயிலலை, துணையு மினறி - யாடுதொதுணையுமில்லாமல், தமியை - ஒன்றியாய், நீ - வருதற்கு - (ரண்டு) வருதற்கு, ஒத்ததன்மை என - பொருந்திய நிலைமையாது ? என்றான் - என்று வினாவினான்

குறிப்பு - இமையவா தலைவனேயும் - உமமை உயாவு சிறப்பு. எளிமை - எளருந்தன்மை, பண்புப்பெயா அமைதியின் ஆளுதல் - கல்கமின்றி யாளுதலுமாம், அதாவது, பகைவரின்றி யாளுந்தன்மை. தாய்கை - முறைப்பெயா சுமையுறு செலவம் - கோஷிக்கின்ற செலவுமூலம் அவை வாததியமும் யானை குதிரை முதலிய விருதகளும் சுமைபொலியாதலை, “கம்பலை சுமமை கலியீய யமுங்க லென்றிவை நான்கு மரவப் பொருள்” என்னும் தொல்காப்பிய வரியியற் குத்திரத்தானுணாக் இவகுசு சுமையென இடை குறைதது வந்தது. (சஉ]

வீரனல் துரைத்த லோடு மெய்யிலாள் விமல யானைச்
சிரிபரலலா மாடுசு சோகிலென நேவா பாலு
மாரிய முனிவா பாலு மடைந்தனெ னிறைவ வீணடோ
காரிய முனமை நின்னைக் காணிய வந்தே நென்றான்.

இ - ள் வீரன் - ஸ்ரீராமபிரான், அஃது உரைத்தலோடும் - அம்மாற்றங் கூறியவுடனே, மெய் இலாள் - உண்மைபேசுதலிலலாத் சூப்பநகை, விமல - சுவாமி யான் - நான், அசிரியா அலலா மாடு - அறிவுடையோரல்லாராகிய அவ்வரசுகாபகத்ததே, சோகிலென - சோவதேயிலலேனாகி, தேவாபாலும் - தேவர்கள் பக்கத்தும், ஆரியமுனிவாபாலும் - ஆரியராகிய ருஷிகன்பக்கத்தும், அடைந்தனென - சோந்தேன், இறைவ-அரசே! ஈண்டு ஓர் காரியம் உண்மை-சுவகோகாரியியிருக்கின்றதை உத்தேசித்து, நின்னை - துமமை, காணியவந்தேன் - காணுதற்காகவந்தேன், என்ருள் - என்று சொன்னான்.

குறிப்பு —மெய்யிலான என்பதற்கு - உண்மையான தேகமில்லாதவனெனினு
மறையும். விமல - அண்மைவிளி, மலரகிதனை என்பதுபொருள். ஆரியமுனிவர் -
பூஜ்யர்களான முனிவர்கள், முனிவர் - பகவததியான முடையவர் இம்மயமேல்க
கும் பெதியமேல்ககும் இடையிட்டதேசம் ஆரியமெண்ப்பிதலால் ஆகருள்ள மு
னிவரென்பார் 'ஆரியமுனிவர்' என்றார். இனி, ஆரியம் வடமொழியாகலின்
அதனிலமைந்தவேதவேதாங்கங்களிற் தோர்த அறிஞராகிய முனிவரெனினுமிய
லும் காணிய - செய்யியவெனலும் வாய்பாட்டுவினையெச்சம், அது வந்தேனென
லும் வினையெனலது (ச.க.)

அனவவ ஞ்ரைதக லோடு மையனு மறிதற் கொவவா
நன்னுதன மகளிர் சிந்தை நன்னெறிப் பால வலல
பின்னிது தெரியு மெனொபு பெயவளைத் தோளி யெனபா
லெனனைகா ரியத்தை சொல்லலி தியையுமே விழைப்ப வென்றார்

இ - ன் அனவவ - அசுரூபநகை, உரைதகலோடு - (அனவவ) கூட்டி
யவுடனே, ஐயனும்-பூராமபிரானும், நல துதல மகளிர் சிந்தை-அழகிய நெறியை
யுடைய மாதாக்கள் எண்ணவகன், அறிதற்கு ஓவவா - (இலெலி) அறிந்துகொ
ளவதற்கு ஓவவமாட்டா, [முடிவகலல], (மேலும்), நல நெறிப்பால அல்ல-சன்
மாராகத்தையித்தவையு மவல, இது - இவ்வெண்ணம், பின் தெரியும் எனது இ
னிமேல் (பேசப்பேச) அறியலாமென்று நினைத்து, பெய வளை தோளி - வளைவல
னிகத் தைகையுடையாய் என்பால் - என்னிடத்தே, என்னை காரியத்தை மாது
காரியத்தினையுடையாய் சொல் - உரைப்பாயாக, அஃது - அக்காரியம், இயையுமே
ல-(மனத்துக்குப்) பொருந்தமே யாயின், இழைப்பல - செயவேன், என்றான் - .

குறிப்பு —அனவவ - அனனம்போன்றவனும் ஐயன் - ஆயன் என்றும்
வடமொழி பாகதமாய ஐயன் எனவந்தது, அழகனும் சுவாமியும் மூத்தோனும் எனக்
தமிழ்மொழியாகக்கொண்டு பொருளகூறுதலுமாம் “அன்புநா லாக வினசொ லலா
தொடுத் தமைந்த காத்த, வின்பஞ்செய காமச சாந்திற் கைபுனைத் தேற்ற மால், நன்
பகற் குடம் வினளா தொழுவனு நகை மராக்ருப், பின்செல்லு மிராக னுன்னம்
பிணையனாக கடிய தனறே” எனவும் ‘பெண்ணென்ப படுவ கேணமோ பீடில
பிறப்பு கோக்கா, வுண்ணிறை வடைய வலல வொராயிற் மனத்த வாகும்” எனவும்
சிந்தாமணியில் மகளிர்சிந்தையறிதற் கொவவாததன்மைய வெனக்கூறியிருந்தல
காணக் தோளி - அண்மைவிளி காரியத்தை-காரியத்தினையுடைய எனமுன்னி
லவினை. (ச.ச.)

தாமுறு காமத் தன்மை தாங்களே யுரைப்ப தென்ப
தாமென லாவ தனா லருங்குல மகளிர்க் கமமா
வேமுறு முயிரக்கு கோவே நெனசெய்கேன யாரு மிலவேன
காமனென றொருவன் செய்யும் வனமையைக் காத்தி யென்றான்.

இ - ன் தாம் உறு காமம் தன்மை - தாங்களடைந்த காமத்தினது நிலைமை
யை, தாங்களே உரைப்பது என்பது - தாமே (தமதுவாய்திறந்து கவிதிற) கூறு
வதென்பது, அருங்குலமகளிர்க்கு- அரியகுலமாதற்கு, ஆம் எனல் ஆவதுதன்
(தகுதியுடையது) ஆகுமென்றுரைத்தல் (ஒருபோதும்) சமடவிக்கக்கூடியது அன்று

(ஆயினும்), ஏம் உறு உயிரகரு கோவேன - இன்பததையடையும் உயிரின (நீல தளராதிருக்கும்) பொருட்டு ஒருநதகின்றயான, எனசெயகேன-யாதுசெயவேன, யாரும் இவவேன - (என்காமகோயகருப பரிசாரகதேபுவா) யாருமில்லாதிரு- கின்றேன, காமன எனற ஒருவன செய்யும் - காமனெனனும் பெயரைக்கொண்ட ஒருவன செய்கின்ற, வனமையை சாததி - கொடுமையை நீக்கி இரட்சிப்பீராக, என்றாள் - என்றுசொன்னாள்.

குறிப்பு — “அச்சமு நாணு மடனுமுந துறத்தி, நிச்சமும் பெண்பாற குரிய வென்ப” என்பவர்கலின் அருங்குலமளிராக குரைத்தவாவதில்லை யென்றாள் “இற பிறந்தா கண்ணலல தில்லை யியலபாகச செப்பமு நாணு மொருங்கு” என்றபடி. இறபிறந்தாக்கே சிறந்தபலவாய குணங்கள் ஒருவாகற்பிக்க வேண்டாமே யுளவா நதனமைகோக்கி ‘அருங்குலம்’ என விசேடித்தாள எம்-உலிமையுமாம் தீராத இருநது வருத்தகின்றமைகோக்கி இங்ஙனம் வெறுப்புமீக்கொண்டு கூற்றினாள். கோவேன - வினையாலையும் பெயர். என-எவன் என்பதனவிகாரம் ஒரு வன் என அவனது வன்கண்மை கூற்றாள் “தன்னைத்தான காகநிற சிங்ங்காகக் காவாககாற, தன்னையே கொல்லுஞ் சினம்” எனனும் இத்திருக்குறளிற போல ‘வனமையைக்காததி’ என்கின்றத, வனமையிலலாமறகாக்க என்பதாம். (சுரு)

சேனாற நீண்டு மீண்டு செவ்வரி சிதறி வெவவே

நேனாற மிளிராது நாணு விதம்புரண 19 ருண்ட வாடகட

புணியல கொங்கை யனா ளம்மொழி புகற லோடு

நாணில னைய னொயய ளாலலாரு மல்ல னென்றாள்

இ - ள சேன உற நீண்டு - (பாலை) நெடுந்தூரத்தே சேருமபடி. நீண்டு, மீ ண்டு - (அப்பாலை) மீளுதலடைந்து, செவ்வரிசிதறி - சிவந்தவரிகள் பரவலுற்ற, வெவவேறு - பலவிதமான, என உற - எண்ணம் (கண்டா) அடையும்படி, மிளிராது - விளங்கி, நாணுவிதம் புரண்டு-வெவவேறு வகையாகப் புரளுதலுற்று, இ ருண்ட-சுருமையுற்ற, வாள் கண் - ஒளிபொருந்திய கண்களையும், பூண் இயலகொங் கை - ஆபரணம் பொருந்திய முலைகளையுமுடைய, அனாள் - அச்சுபாபங்கை, அ மொழி புகறலோமே - அவ்வாததை சொன்னவுடனே, ஐயன் - ஸ்ரீராமபிரான், (இவன்), நாணிவன் - நாணமில்லாதவன், நொயயள் - அறபமானவன், நல்லாரும அல்லன் - நன்னடக்கையுடையாளு மல்லன், [கெட்டவன்,] என்றான்—,

குறிப்பு — வாடகன் - வானபோலுங் கண் என உவமைத்தொகையுமாம் நா ணிலன் என்பது விதந்த என்சசிலேடைப் பொருள் தந்து நிற்பதறிக்க நொயயள் - நொயயின் தன்மைவாயந்தவன், அஃதாவது அறபமெனக்கருதப்படுதன்மை மாண்போன்று முறுக்குடையா திருத்தலின் ‘நான்’ எனபா ஆசிரியா நச்சி னு ஷக்கியர். அதனை “சிலைகொ ண்ணிற நீராத திருந்துகற்பின் னவாதம்” என னும் செய்யுட்குறிப்புரை யுட்காண்க (சுசு)

பேசல ளிருந்த வளள் லுள்ளத்தின் பெற்றி யோராள

பூசலவன் டாற்றுங் கூடதற பொயமமகள் புகன்ற வென்க

னாசைகண் டருளிற துண்டோ வனறென லுண்டோ வெனனு

மூசலா லுலாவு கின்றாள் மீட்டுமோ ருரையைச் சொல்வாள்.

இ - ள பூசல - போசெயதலையுடைய, வண்டு - வண்டிகள், அறறும் - ஒலிசெயயாறினற, கூந்தல - அளகபாரத்தினையுடைய, பொப மகள - (உருவத்தினும் மொழியினும்) பொயமமையைக்கொண்ட சூர்ப்பநகை, பேசலன இருந்த வள எல-பேசாது (மௌனமாக) இருந்த ஸ்ரீராமபிரானந்த, உள்ளத்தின் பெற்றி ஓரா ள-மனத்தினதன்மை யாராபாதவளாகி, புகன்ற - (உள்ளக்கருத்தை வெளிவிடச்சி) சொன்ன, என் கண்-எண்ணிடத்தே, ஆசைகண்டு - விருப்பத்தைக்கண்டு, அருளிற்று உண்டோ-அருள்செய்தது உள்ளதோ? அன்று எனல உண்டோ- (அருள்செய்தது) அல்லதென்று கூறதலுள்ளதோ? என்னும் - என்று சொல்லப்படும, ஊசலால் - கலக்கத்தால், [ஐயத்தால்], உலாவுகின்றான் - உலவித்திறகின்றானாகி, மீட்டும் - திருமபவும், ஓர உரையை சொல்வான் - ஒருவாரத்தைக்கூறவாளாயினான்.

குறிப்பு — “சுருமபெழுந் திருத்தணுந் தொங்கல வாகுழல்” “எழுந்திருந் ஊண்ண நறந்தா தூதம், துமபிகையாடு வட்டிற றேன்றம்” என்றா பிறறும் - பொயமமகள- குறிலவழி யகரத்தின்முன் மெலியிருத்தது, “எண்ணெழுந்திறநெ லவகை மொழிக்கும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தால் கண்டருளல் - ஒருமொழி பேசலன், ஓரா, உலாவுகின்றான் முற்றெச்சக்கள் (சல்)

எழுத்தரு மேனி யாயின டெய்திய தறித்தி லாதேன
முழுதுணா முனிவ ரேவல செய்தொழின் முறையின் முறற்ப
பழுத்த பண்ணை யோடு மிளமையும் பயனின் நேகப
பொழுதொடு நாளும் வாளா கழிந்தன போலு மென்றான்.

இ - ள. எழுது அருமேனியாய - (ஒவியத்தமை கைபோயவரானு) தீட்ட வெண்ணைத் திருமேனிவையுடையாய! என்மி - இவகு, எய்தியது அறித்தலாதேன (கோ) எழுந்தருளிய விஷயத்தை யறியாதயான், முழுது உணர் முனிவா எவல - முற்றும் உணராத முனிவர்களேவிய வேலையை, செய - செய்கின்ற, தொழில் முறையில் - வேலையின்து ஒழுங்கில், முற்றி - தோச்சியடைந்து, பழுது அறுபெ ண்மையோடும் - குற்றமற்ற பெண்டைமையுடனே, இளமையும் - வாலிப்பருவ மும், பயன் இன்று ஏன் - பிரயோசனமில்லாமற் போகும்படி, பொழுதொடு நாளும் - இரவுமபகலும், வாளாகழித்தன் என்றான் - வீணாகழித்துடையின்வென்று கூறி னான் ,

குறிப்பு — எழுத்தருமேனியாய என்றற்கு (யாவா மனத்தினும்) எழுச்சிதருட் மேனியாய என்னலும், மேனமேலும் வளாச்சிமடைகின்ற திருமேனியாய என்ன லும் பொருத்தம் “சுருளிட டாடிய மருளபடு பூங்குழல்-பவன்ச செவவாயத் தவ ன வெண்ணைக்-யொள்ளரி கெடுகணை வெள்ளிவெண் டோட்டிக - கருங்கொடிப புருவத்து மருங்குவோ திருத்தற - கார்தளஞ் செவகை யேந்தின் வனமுல் - யக னற வலகு லந்தன் மருங்குல்” என்றவாறு அகவல விலக்கணம் பொருத்திய வழ கிய பெண்பிறவியென்பான் “பழுதறுபெண்ணை” என்றான் ஒநம் - உடனிகழ்ச் சிப்பொருட்டி பொழுதும் நாளும் எனபன் ஈண்டு இராப்பகல் மாததிரையாய னின்றன். ஒநி - எண்ணப்பொருட்டி. போலும் - ஒப்பிலவோலி முழுந் - எஞ் சாமையுணரத்தம் உரிச்சொல், “முழுநென்கின்றி பெருகாப்பொருட்டே” என பது தொல்காப்பியம் (சுடி)

நீர்தனை யரககி நீதி நிலையிலாள் வீணைமற நெண்ணி
வந்தன னாகு மென்றே வள்ளலு மனத்துட் கொண்டான்
சுந்தரீ மரபிற கொத்த தொன்மையின் றுணிவிற நன்றா
லந்தணா பாவை நீயர் னரசரில் வந்தே னென்றான்.

இ - ன். வள்ளலும் = ஸ்ரீராமபிரானும், நீர்தனை அரககி - (இவன்) அபகீதநி
யையுடைய அரககி, நீதிநிலையிலாள் - நீதிமாரக்கத்தில் நிறைவு இல்லாதவள், வீணை
மற்று எண்ணி - வேறுகாரியத்தை யுத்தேசித்து, வந்தனள் என்றே - வருவாளா
ளென்பதாகவே, மனத்துள் கொண்டான் - (தன்) மனத்திற்கருதினவனாகி, சுந்தரீ -
அழகினையுடையாய்! நீ அந்தணாபாவை - நீ பிராமணாபெண் [பிரமமருவஸ்திரி],
யான அரசரில் வந்தேன் - நான் அரசர்களில் வந்தேன் [கூத்திரியன்], (ஆக
வீணை காரியருவரும் மணஞ்செய்துகொள்வது) மரபிற்கு ஒத்த - வயிச்சத்துக்குத்
தகுதியான, தொன்மையின் றுணிவிற்கு - பழமையாகிய துணியின் வழிப்பட்டது
அன்று என்றான் - தனதென்று கூறினான்.

குறிப்பு —வீணைமறநென்பது புணர்ச்சியை ஆகும் - அசை. பாவை -
உவமவாகுபெயர் பூவாகலத்து அரசர்கள் கூத்திரியர்களையாகலின், அரசர் என்
பது கூத்திரிய வயிச்சமாததிரையாய் கின்றது, “மறையோர் மன்னர் வணிகாருத்
திரரெனு மிறையோர் தத்தமக் கெய்து மற்றதுவே..” என்புறியும் ‘மன்னர்’ என்
நமையறிக் அந்தணர் குலப்பெண்ணை கூத்திரியர் வைசியர் குத்திரர் என்னும்
மூவகை வருணத்தாரும் வேட்டறகு விதியிலலயாதலின் ‘மரபிற்கொத்த தொன்
மையின் றுணிவிறன்ற’ என்றார், “இழிந்த புண்குலத் தாதற்கு குலத்தினு மியல்
புற மேம்பட்கெ, கழிந்த நன்குலத் தாதலபொன் னையவா கவினுடை வடிவெல
லா, மொழிந்த தூலவழி பிறழ்ந்தமெல லுருவினா முகிணமுலை முயக்குறறு, வழிகது
போருகல் லுணாவது னிரையமு மாங்கவாக் கணித்தாமால்” பின்னவா தமது மரபின்
வேட்டிடலாம் வணிகாரின் னவருழைத் தமது, நனமர பதனிற் கோடலா மரசா தம்
முழை நாயகாதம் மரபின், மன்னும்வே ளாளா மரபினிற் கொளலா மறையவா வருண
நான் கிடத்துக், கணனியைக் கொளலாம் பின்னவன் மறையோர்க் கருமகப் பெற்ற
கதி யடையான்” என்றார் அத்வீரராமபாண்டியரும் [காசிகாண்டம்] தொன்
மை-பழைய ஒழுக்கத்துக்குப் பண்பாகுபெயர் அரசர் - ராஜசபதபவம் (சக)

ஆரண மறையோ னெகதை யருந்திக் கற்பி னெம்மோய
தாரணி புரந்த சால கடங்காத மரபின் றையல
போரணி பொலங்கொள் வேலாய பொருந்தலை யிகழ்தற கொத்த
காரண மிதுவே யாயி னென்னுயிர் காண்பெ னென்றான்

இ - ன். போர் அணி பொலங்கொள் வேலாய - போர் செய்தலையே ஆபர
ணமாகக்கொண்ட அழகுள்ள வேலையையுடையாய்! எகதை - எககை தகதை,
ஆரணம் மறையோன் - வேதத்துக்குரிய அந்தணன்; அருந்தி கற்பின் எம்மோய-
அருந்ததியைப்போலும் கற்பு நிலைமையையுடைய எககை தாய், தாரணி புரந்த
சாலகடங்கா தம்மரபின் றையல - பூமியை யரசாண்ட சாலகடங்கரென்னும்
தூரக்கதானது குலத்திற்பிறந்தபெண், (ஆதலால்) பொருந்தலை இகழ்தறகு ஒத்த
காரணம் இதுவே ஆயின் - (கீ என்கோடி) கூடுதலை இகழ்த்து விடுதற்கு ஏற்றகார

ணம் இதுவேயாமாலும், என உயிர காண்பென - (உடலை விட்டுப்பிரிந்தபோகும் நிலைமையிலிருக்கும் எனது உயிரை (அங்கணம் பிரித்துப் பாப்பேன, [இறந்தபடுவேன்] என்றான்—,

குறிப்பு —மறைகளை ஒதல் ஒதுவித்தல் என்னும் இருதொழிறகும் உரியவா அந்நன்றையாதலால் மறையோ எனபது அவாக்கே காரணப்பெயராம் இவகே 'ஆரணம்' என்ற அடைமொழிவந்ததால், 'மறையோன்' என்றது காரணங்கருதாமல் வெறும் சாதிப்பெயராததிரமாய் கின்றது. அருந்ததி - வசிஷ்ட முனிவரது மனைவி மோய - தாய், "வெவ்மிலாயி மோயதாய் ஈன்றவள் காமம்" எனபது நீகண்டு தாரணி - தரணி என்னும் வடசொல்லின் விகாரம்.

ராகுச குலத்தபிறந்த ஹேதி யென்பவனது மகன் விதயுதகேச னென்பவன் சந்தியையின மகளான சாலகடங்கடை யென்பவளை விவாகம் செய்துகொண்டு சுகேசனைப்பெற்றான் அசுகேசனது மக்கள் மாலிபவான், சுமாலி, மாலி என்பவருள் சுமாலியினமகள் கேகசி யென்பவள் விசகிரவக என்னும் பிரமகுலத்தோன்றலோடுகூடி இராவணனையரை யினரென்றெனாக்க இவருக்குறித்த சாலகடங்கடை பிள்ளையைப்பெற்றவுடன் அவகேயே விட்டிடடிக் கணவனுடன் சென்றிட யாருமல்லாமல் அழுதுகொண்டிருந்த அக்குழந்தையைப் பாவதிப் பரமேசுவரா கண்டெடுத்தது அக்குழந்தைக்கு அப்பொழுதே தாய்க்குச் சமமான பருவமுண்டாமபடி அனுகூலித்தது நீண்ட ஆயுளையுந்தந்து வானத்திற்பிறந்து செல்லத்தக்கதொரு நகரத்தையுங்கொடுத்தது, இனி இராகத்த மகளிராகக் விரைவிறகருவுறுதலும் உடனே மகப்பெறுதலும் பிறந்த மகவு உடனே தாயோடு ஒத்த பருவமுடைய ஆமாகிய வரத்தையும் அளித்தசுகேசலல், அவவரப்பயன்களைப் பித்தின அரக்கராயாவரும் பெற்றசுசிறப்புற்றனராதலால், இவரு இராகத்தகுலம் 'சாலகடங்கா தம்மரபு' என அவன் பெயரார் குறித்தது கூறப்பட்டது. சாலகடங்கடையின் வழித்தோன்றியவா, சாலகடங்கடா, அது, "சாலகடங்கா" எனவிகாரப்பட்டது என்று தந்தை அந்நன்னாயினும் தாய் அரசா குலத்தவளாதலால் அவளிடத்தபிறந்த என்னை நீ மணஞ்செய்துகொள்ளாடல் என்னைச் சரியான பிராமணசாதிக் கணனிகையென்று என்னை நீக்கிவிடக் கருதுதல் நியாயமன்று. ஏனென்றால் பிராமணனுக்கும் கூத்திரிய ஸ்திரீக்கும் பிறந்தவாகன அந்நிலை சாதியான பிராமணரையொத்த கூத்திரியொன்றும், இவர்கள் உயர்ந்த தந்தையின் சாதியைச் சேராதவர்களாய்த் தாயின் சாதியைக்காட்டிலும் சிறிது மேன்மையான தனிச்சாதியாராகின்றனரென்றும் இவர்கள் தாயவம்சத்துத் தருமங்களை அதுஷ்டிகத்தக்கவர்களாகையால் இவர்களை கூத்திரியா மணஞ் செய்துகொள்ளலாமென்றும் தூறகொள்கையுள்ளது. ஆதலின், நீ தடைசொல்லாமல் என்னை மணஞ்செய்வாயெயன்றி யிகழ்தற்கேற்ற காரணமுதையன்று விரக தாபத்தாலாகும் மரணவேதனை யெனின் கிச்சயமாய் வந்ததையும் எனபது தோன்றப் 'பொருந்தலை யிகழ்த்தகொத்த காரணமிதுவேயாயி னென்னுயிர காண்பென' என்றொன்றைப் பொருந்தலை என்பதை - முன்னிலையொருமை யெதிர்மறைத் தெரிநிலை முற்றெச்சமாத்கொண்டு (நீ மனம்) இணங்காமல் எனப்பொருள் கோடலுமாம். (ரு0)

அருத்திய ள்ளைய கூற வகத்துறு நகைவின் வெள்ளைக்

குருத்தெழு கின்ற நீலக் கொண்டலுண்ட டாட்டங் கொண்டான்

வருத்தநீங் கரக்கா தமயின் மர்னுடா மணத்த நங்கை
பொருத்தமன நென்று சாலப புலமையோரா புகலவ ரென்றான்.

இ - ள். அருத்தியன் அணையகூற - ஆசையை யுடையாளாகிய குர்ப்பரசை
அததையை மொழிகளைக்கூறினதால், அகத்து உறு - தன் மனத்திற்பொருத்திய
நகையின் - சிரிப்பினது, வெண்ணை குருத்து - வெண்மை நிறம்பொருத்திய இள
கொளி, எழுகின்ற - வெளித்தோன்றப்பெற்ற, நீலக்கொண்டல - நீலமேகம போ
ன்ற ஸ்ரீராமபிரான், உண்டாட்டங்கொண்டான் - வீளையாடுதலைக்கொண்டவனாகி,
நங்கை - பெண்ணை! வருத்தம் நீங்கு அரக்கா தமயின் - துன்பம் நீங்கிய இராகக்
கா தமது பெண்ணை, மானுடா - மணிதா, மணத்தல் - விவாகஞ்செய்து கொள்
என, பொருத்தம் அன்று என்று - பொருத்தமல்லதென்று, சால - மிகவும், புலமை
யோரா - அறிவுடையோரகள், புகலவா என்றான் - கூறுவாரகள் என்று கூறினான்

குறிப்பு - அருத்தி - அதத ஓயெனலும் வடசொல்லின் திரிபு என்பா. அணைய -
பெயா. நகை - முதனிலை தொழிற்பெயா தன் மனத்திலுதித்த களிப்புமுழுதும்
வெளியிறேனறவாறு தனது மேனமைத்தனமைக்கு உற்றபடி யடக்கிக்கொண்டு
புன்னகைபுரிந்தமை தோன்ற 'அகத்து நகையின் வெண்ணைக்குருத்து எழுகின்ற'
என்றா குருத்து - இளங்கொழுத்து, இளகொளிகுரு இலக்கணை. நீலக்கொண்
டல - உவமவாகுபெயா. உண்டாட்டு - வீராமதுவையுண்டு மனங்களித்தல், ஈண்டு
அச்செயலின்மையானும், கொண்ட களிப்பின் நன்மை அச்செயல் போலலானும்,
உடன்படுதல் மறுத்தல் எனலும் இருதன்மையையும் உடையவன் போல விஜோத
மாக வெவவேறு காரணங்களை ஒன்றன் பின் ஒன்றாகக்கூறிப் பேசவைவளாதற்ச
சாந்தமானவழியில் மறுக்கின்றமை பற்றியும் 'உண்டாட்டங்கொண்டான்' என்
றா வருத்த நீங்கு என்றகு மனவருத்தப்பபடாதே என்பபொருள் கொள்ளலும்
அமையும். தமயின் என்பதைத்தமயில் எனக்கொண்டு இராகக்காகளில் என்பபொ
ருள் கோடலாமாயினும் ஈண்டு ராகஸப்பெண்ணும் மானிடப்புருஷனுமாகிய சிற
ப்புநோக்கி தம்மின் எனக்கண்ணிதித்து மின் பெண்ணெனக்கூறினும் மின் -
ஆகுபெயா. மதுஷ்யராகச்சுக்கணங்கள் ஒருவரோடொருவா மணஞ்செய்து கொள்ளக்
கூடாது என்பா 'பொருத்தமனது' என்றா 'மானுடா' என்னும் பாடம் சிறப்பு
டைத்தன்று. (இச)

பராவரும் சிரத்தை யாரும் பத்தியின் பயத்தை யோரா
திராவண்ண நங்கை யென்ற தேழைமைப் பால தென்னு
வராவண்ண யமல னன்னா யறிவித்தேன முன்னந் தேவாப
பராவிரி வீங்கி னேனப பழிபடு பிறவி யென்றான்.

இ - ள். பராவரும் - புகழ்தற்கருமையான சிரத்தை ஆரும் - ஊக்க மிகு
கின்ற, பத்தியின் - பக்திகருணத்தினது, பயத்தை - பயனை, ஓராது - கருதாமல்,
இராவண்ண தங்கையென்றது - இராவண்ணுக்குத் தங்கையென்று கூறியது, ஏழை
மைப்பாலது - (என) அறிவினமையிடத்தது, என்னு - என்று நினைத்து, (அச்சுரப்
பரசை), அரா அணை அமலன் அன்னாய் - சேஷசயனத்தையுடைய காமலனாகிய
ஸ்ரீமகநாராயணனை யொப்பாய் பழிபடு அபிறவி - குற்றம் பொருத்திய அவவீரா
கூச்சப்பிறப்பின், தேவா பராவிரி - தேவர்களைத் துதித்ததினால், நீங்கினேன -
ஒழியப்பெற்றேன, முன்னம் அறிவித்தேன - (இவ்விஷயத்தை) முன்னமேயே
தெரியப்படுத்தினேன, என்றான் - என்று கூறினான்.

குறிப்பு — சிரத்தை, பத்தி, இராவணன் - சரத்தா, பகதி, ராவணன் என்ற வடமொழித் திரிபுகள் பகதி - தன்னினம் மேம்பட்டோரிடத்துச் செய்யும் அன்பு தான் அரசன தனக்கென்று கூறாமல் முனிவரால் அன்பொழி வழிபட்டதையே பெரிதாக எடுத்துக் கூறியிருக்கும்படித்துத் தன்னை மன்னஞ்செய்ய மறக்காணென்றம் அந்நவந கூறியது தன் ஏழைமைப்பால்தென்றாக கருத்துள்ளெனக். 'அறிவித்தேன் முன்னம்' என்றது, கீழ் 41, 43 கவிகளிற கூறியவற்றைக் குறிக்கும்.

ஒருவனோ வுலக மூன்றிற கோங்கொரு தலைவ னுங்கி
லொருவனோ குபேர னினனோ டெனப்பிறத் தவாக ளன்னா
தருவரேற கோடு மன்றேற றமீயையே நிதத்துச் சார
வெருவுவெ னங்கை யென்றான வேதத்தி னறிவை வென்றான.

இ - ள வேதத்தின் அறிவை வென்றான் - வேதத்தி னறிவுக்குமெட்டாத பூர்வமாயிரான், நவகை - பெண்ணே! நினனோடு உடனப்பிறந்தவாகன் - உன்னோடு கூடப்பிறந்தவாகனில், ஒருவனோ - உலகம் மூன்றிறகு - திரிலோகங்களுக்கும், ஓங்கு ஒருதலைவன் - உயர்ந்த ஒரு அரசன் [இராவணன்], ஊங்கல் ஒருவனோ - உவ்விடத்திலிருக்கிற ஒருவனோ? குபேரன் - அன்னா - அதற்கைய (அரசாட்சியுஞ் செல்வமுமுடைய) வாகள், தருவரேல - (மனமகிழ்ந்து) கொடுப்பார்களானால், கோடம் - (உணை யேற்றுக) கொள்ளுவேம், அன்றேல - அல்லதாயின், தாயியை - (நீ) தனித்திருக்கின்றாய், (ஆதலினால்) வேறு இடத்துச்சார - (இவ்விடத்தைவிட்டு) வேறிடத்தைச்சாரும்படி, வெருவுவெ னன்றான் - பயப்படுகிறெனென்று கூறினான்.

குறிப்பு — ஓகாமிரணமே - பிரிவில் மூன்றிறகும், 'உமமை' விகாரத்தாற் றொக்கது ஊங்கு - சுட்டுகின்றது. கோடம் - தன்மைப்பணமை எதிர்காலவினை முற்று நவகை - பெண்ணிற சிறந்தாள, விரும்பப்படுபவள் அன்னமவ்விளி, இயல்பாயிற்று. எம்பிரான் இராவணனுக்கும் குபேரனுக்கும் பயந்ததாக விளையாட்டாக்கூறி மறுக்கஊற்ற பேரறிவை வியந்து 'வேதத்தின் அறிவை வென்றான்' என்றான் (டுக)

காதாபப மென்ப துண்டாற காதலிற் கலந்த சிந்தை
மாந்தாக்கு மடந்தை மார்க்கு மறைகளே வகுத்த கூட்ட
மேந்தறப்பொற றேளி னுயிர் தியைந்தபி னெனக்கு மூத்த
வேந்தாக்கும் விருப்பிற் றாகும் வேறுமோ ருரையுண்டென்றான்

இ - ள் வந்தல பொன்தோளினிய - பெருமையிற் சிறந்தவராகிய அழகிய தோளினியுடைய! காதலி - (ஒருவாமேலொருவா கொண்ட) வேட்கையினாலே, கலந்தசிந்தை - ஒன்றுபட்ட மனத்தினையுடைய, மாந்தாக்கும் மடந்தை மார்க்கும் - ஆடவர்களுக்கும் பெண்களுக்கும், மறைகளே வகுத்த கூட்டம் - வேதங்களே வகுத்துக்காட்டிய விவாகத் தொகுதியுள், காதாபபம் என்பது உண்டு - காதருவ விவாகம் என்னு மொருவிவாகமுள்ளது; இஃது இயைந்தபின் - இவ்விவாகம் பொருந்திய பிறகு, எனக்கு மூத்தவோதாக்கும் - எனக்கு மூத்தவர்களாகிய குபேரராகவாக்களுக்கும், விருப்பிற்று ஆகும் - விருப்பினையுடையதாகும், வேறும் ஓர் உரை உண்டு என்றான் - பின்னும் ஒருவார்த்தைபுள்ளதென்று கூறுவான்.

குறிப்பு —காதாப்பம் - மனறலெட்டினுள் ஒன்றைய காதருவம், இது காதரு வுமாரருவ கன்னியருக தமமுனெதிரப்பட்டு இயைந்ததுபோலத் தலைவனுத் தலை வியு மெதிர்க்கப்படட்டுப் புணாவது, “அதிப்பில்பைம் பூனரு மாடவருத் தமமு, னெதிப்பட்டுக் கண்டியைத் லென்ப - கதிப்பொன்பாழ், முந்திருவா கண்ட முனிவரு தன்காட்சி, காதருவா கண்ட கலப்பு.” பிரமம், பிராசாபததியம், ஆரிடம், தெய்வம், காதருவம், ஆசிரம், இராககதம், பைசாசம் என மனறலெட்டாம் இவற்றை “முன்னைய முனறுவ கைக்கிளைக் குறிப்பே, பின்னைய நான்கும் பெருந கிளை பெறுமே” என்றவாறு இது பெருநகிளைப்பாற்படும். இது களவொழுக்க மம். களவொழுக்கம் பொதுவாகவின நான்கு வருணத்தார்க்கும் ஆயா முதலி யோருக்கு முரித்த. இக்களவொழுக்கம் வேதமுடிவென்பார ‘மறைகளே வகுத்த’ என்றா, “அந்தண ரருமறை மனற லெட்டினுட் காதருவ வழக்க மெனமனா புல வா” எனப்பலாவின் காதருவ வழக்கத்தோடொத்த வழக்கிளைக் காதருவம் [காத தாப்பம்] என்றது உபசார வழக்கு (௫௪)

முனிவரோ டெடயா முன்னே முதிப்பகை முறைமை நோக்கார
தனியைநீ யாத லானமற நவரொடுத் தழுவற கொத்த
வினையமீ தலல திலலை விண்ணுநின் னுடசி யாககி
யிரிபரா யனனா வந்துன னேவலி னிற்ப ரென்றாள்.

இ - ன முன்னே - தொன்று தொட்டு, முனிவரோடு - இருபுகளுடனே, முதிப்பகை உடையா-முதிர்ந்த விரோத்தத்தினையுடைய ராவணத்தியாகன், முறைமை நோக்கார - (நீவிரும் இருபுயென்று பகையின்) முறைமையைக் கருதமாட்டார்கள, நீ - நீவிர, தனியை ஆதலால் - தனித்திருக்கின்ற ராசலால், அவரொடும் - அவ்விரா வணத்தியருடனே, தழுவறகு ஒத்த - சோதற்குத் தகுதியான, வினையம் - தற்கிரம், ஈது அலவது இவலை - இவவ்வாக மலலாமல வேறிலல், அன்னா - அவ்விராவணத் தியா, விண்ணும் நின் ஆட்சி ஆக்கி - தேவலோகத்தைப் புகழ்கு உரிமையாககி, இனி யாராய - மகிழ்ச்சியை யுடையாராய, வந்து - உன் வலவில நிற்பா என்றான் - நீவிரே வும் பணியில நிற்பார்கள என்று கூறினான்

குறிப்பு —மற்று - அசை. விண்ணும் உமமை எச்சத்தோடு சிறப்புடாம வந்து - உரையசையும்.

கிருதாதம் மருளும் பெற்றே னினன்னலம் பெற்றே னினனே
டொருவருளு செலவத் தியாண்டு முறையவும் பெற்றே னென்றே
திருநகா தீராத பின்னாச செய்தவம் பயந்த தெனன
வரிசிலை வழத்த தோளான வாளெயி நிலங்க நக்கான.

இ - ன. வரிசிலை வழத்த தோளான - கட்டமைத்த விலலினே வசமாககிய தோளினையுடைய பூரிபாபிரான், கிருதாதம் அருளும்பெற்றேன - அரக்கர்களு டைய கருணையையும் அடைந்தேன், நின்னலம் பெற்றேன - நின்னினப்பதையும் டைந்தேன், ஒருவரும் செலவத்த - நீங்குதற்கருமையான செல்வத்தில், யாண்டும்- எப்பொழுதும், நினனேடு உறையவும் பெற்றேன - உன்னேடு வசிக்கவும் பெற றேன், திருநகா தீராதபின்னா - திருவயோத்தியைவிட்டு வந்தபின்பு, செய்தகம் பயந்தது - (யான)செய்த தவங்கொடுத்தபயன், ஒன்றோ—? [அசேகம்]; என்ன -

என்றுகூறி, வாள் வயிறு இலங்க நகை - ஒளிபொருந்திய பறகன் விளங்கும்படி சிரித்தான்.

குறிப்பு — ஒன்றோ, ஒ - எதிர்மறை. அருள்பெற்றேன நலம்பெற்றேன செல்வத்தியாண்டு முறையவும் பெற்றேன என்று எதிர்மறை விலக்கணையாற பரிசாசமாக்கூறி யிகழ்ச்சிநகை செய்தனை எனக். வடித்த என்றது நீள்செய்த எனப் பொருள் கூறலுமியையும். (இக)

விண்ணிடை யிம்பா நாகா விரிஞ்சனே முதலோக கெல்லாங்
கண்ணிடை யொளியின் பாங்காக கடிக்கமு சாலை நின்று
பெண்ணிடை யரசி தேவா பெற்றநல வரத்தாற பின்னா
மண்ணிடை மணியின் வந்த வஞ்சியே போலவாள் வந்தாள்.

இ - ன் இம்பா - இவ்வுலகத்தவர்கள், நாகா - சாப்பசாதியா, விண்ணிடை விரிஞ்சனே முதலோக்கு எல்லாம் - விண்ணிலிருக்கின்ற பிரம் தேவனே முதலானவர்க்கெல்லாம், கண்ணிடை - கண்ணிலிருக்கின்ற, ஒளியின் - பிரகாசத்தினது, பாங்கா - பக்கமாகிய, கடிக்கமு - புதுமணங் கமழுகின்ற, சாலையினதும் - பன்னகசாலையிலிருந்து, பெண்ணிடை அரசி - பெண்ணிற் சிறந்தாளும், தேவாபெற்ற நலவரத்தால் - (ஸ்ரீமந்நாராயணனால்) தேவர்கள் அடைந்த நலவரத்தினால், பின்னா - பிறகு, மண்ணிடை - புவியில், மணியின்வந்த - இரத்தினம்போலத் திருவவதரித்தருளிய, வஞ்சியே போலவாள் - (சாமான்ய மானிடப்) பெண்ணையே யொப்பாளுமாகிய எம்பிராட்டி, வந்தாள்—.

குறிப்பு — இம்பா - இடவாருபெயர். விரிஞ்சன - சிறுஷ்டிக்கிறவன் ஏகாரம் - பிரிதிலையும் உயாவு சிறப்புமாம் எம்பிராட்டியை இவ்வரசி பாப்பதுமுதல் ராக்கச் சமமார்த்துக்குக் காரணமெற்படுதலானும் அதற்குக் காலங்கிடழியதானும் இனிநடக்குஞ் செயல்களைக் காணத் திரிலோகத்தவரு மொருங்குகூடிச் சாலையின்கண் ஓயாது பார்த்துக்கொண்டிருந்தன ரென்பார் 'கண்ணிடையொளியின் பாங்காககடிக்கமு சாலை' என்றார். இனி, முதலிரண்டடிகட்கு விரிஞ்சனே முதலோக்கு எல்லாம் கண் இடைதற்குக் காரணமான [காணக்கண் கூசும்படியான] ஒளிவடிவ முள்ள ஸ்ரீராமபிரானருளில் எனப்பொருள்கூறலுமையும், இங்கே ஸ்ரீராமபிரானது திருமேளியின் திவ்வியகூந்தியைச் சிறப்பித்து அவனுக்கு ஒளியென்று ஒருபெயர் கூறினான் எனக் 'கண்ணிடைதற்குக்' காரணமான ஒளியோடு இனிய பக்கத்திலுள்ள (கடிக்கமு சாலையினின்று பிராட்டிவந்தாள்) என்னலுமாக (இக)

ஊன்கட வுணங்கு பேழுவா புணர்விலி யுருவ நாறும்
வான்கடாச சோதி வெள்ளம் வந்திடை வயங்க ளோக்கி
மீன்கடா விண்ணு மண்ணும் விரிந்தபோ ரரக்க ரென்னுங்
கான்கட முனேத்த கற்பின கணலியைக் கண்ணிற் கண்டாள்.

இ - ன். ஊன்கட - (சுட்ட) மாயிச்சுட்ட, (அதனால்), உணங்கு - வருத்தமுறுகின்ற, பேழுவாய் - பெருவாயையுடைய, உணர்வு இல - அறிவிலலா அசுரூப்பகை, உருவம் நாறும் - (பிராட்டியின்) திருவுருவத்தினின்றுண்டாகின்ற, வான்கடா சோதிவெள்ளம் - சூரியப்பிரகாசம்போன்ற ஒளியின் மிகுதியானது, வந்தா—,

இடை - பக்ததே, வயங்கல் கோக்கி - விளங்குதலைப்பாத்தது, மின்சுடா - கட்சுத திரைகளையும் சூரிய சுந்திராகளையுமுடைய, விண்ணும் - ஆகாயத்தினும், மண்ணும் - புவியினும், விரிந்த - விரிவுபெற்ற, போர் அரக்கா என்னும் காண் - போத்தொழிலையுடைய இராகத்தாக்கெனறுகூறும் காண்கததை, சுட - சுட்டெரிப்பதற்காக, முளைத்த - தோன்றிய, கற்பு கனலியை - கற்பாகிய நெருப்பினையுடைய பிராட்டியை, கண்ணில - (தன்) கண்களால், கண்டான் - பார்த்தான்.

குறிப்ப - ஊ - தசை, நைரச்சாரிமைபெற்று 'ஊன்' எனவந்தது, வான் - பெருமை, வானசுடா எனவே சூரியனென்றும் மின் - மின்னுவது, முதனிலை திரிந்த காரணப்பெயராய் கட்சுத்திரத்தை யுணர்த்திற்று. இனிமேல் தூலங்கை தீப்பட்டுநின்றதற்கும் அரக்கா மடித்ததற்கும் எம்பிராட்டியினது அழியாத கற்பே காரணமென்பது தோன்றக் 'சற்பின்கனலி' என்றா. அரக்கரென்னுங் காணசுடமுனைத்த கற்பின்கனலி - உருவகம் காணற்கரியவளைக் கண்டான் என்பார் 'கண்ணிற கண்டான்' என்றா. இங்கே, கனலி என்பதில இ - பெண்பால் விருதி. (ருசு)

மருவொன்று கூந்த லாளை வனத்திவன கொண்டு வாரா
னுருவினகி துடைய ராக மறையோ யாரு மில்லை
யரவிரத மலரு ணீனகி யடியினை படியிற றேயுத
திருவின்கு வருவாள கொல்லோ வென்றாகத் திகைத்து நின்றாள்.

இ - ன் மரு ஒன்று கூந்தலாளை - வாசனை பொருந்திய கூந்தலையுடைய இப்பெண்ணை, வனத்த - வனத்திற்கு, இவன் கொண்டு வாரான் - இவன் அழைத்து வரமாட்டான், இங்கு - இவவுலகத்தில, இது உருவு உடையாடிக் - இவவுருவத்தை யுடையவராக, மறையோ யாரும் இல்லை - மறப்பெண்கள் எவரும் இல்லை, திரு - இலக்குமிதேவி, அரவிரத மலருளநீனகி - தாமரைமலரினின்றும் நீனகி, அடியினை - இரண்பொத்தகளும, படியிலதோய - புவியிறகலக்குமபடி, இங்கு - இவ்விடத்திற்கு, வருவாள கொல்லோ-வருவாளோ? என்று - என்றறினதது, அகம் திகைத்து நின்றாள் - மனம்பிரமித்துநின்றாள்.

குறிப்பு - கொல - ஐயம், ஒ - வினா இங்கு - அசையும் மலருள் - உருபுமயக்கம் பிராட்டியின் கூந்தலமணம் இயற்கைமணமே யென்பான் 'மருவொன்று கூந்தல' என்றாள் கூந்தற்கு இயற்கையாகவே மணமுண்டென்றால், "கொங்குதோ வாழ்க்கை யஞ்சிறைத்தும்பி, சாமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ, பயிலியது கெழீஇய நட்பின மயிலியற, செறியெயிற நரிவை கூந்தலி, னறியவு முளவோநீ யறியும் பூவே." என்னுந் தீர்ப்பாகூர்த்தாலறிக. இனி, செயற்கை மணமுமாம் தெய்வமகையாகிய திருமகள் அதன்மையைவிட்டு மானிடத்தன்மை பூண்டுவந்தாளென்பது தோன்ற 'அடியினைப்படியிறேயு' என்றாள். (கூசு)

பண்புற நெடிது நோக்கிப் படைக்குநா சிறுமை யலலா
லெண்பிறங் கழுகிற கெல்லையிலையா மென்று நின்றாள்
கண்பிற பொருளிற செலலா கருத்தெனி ன்ஃதே கண்ட
பெண்பிறந் தேனாக் கெனறு லென்பமெ பிறருக் கெனறாள்.

இ - ன். பண்பு உற - குணமாயமையுமபடி, நெடிது நோக்கி - மிகுதியாகவாலோசித்துப்பாத்தது, படைக்குநர் - சிருஷ்டிப்பவரது, சிறுமை அவலம் - குறைவ

வலாமல, எண்பிறங்கு அழகிறகு-மதிப்புமிருகத அழகினுக்கு, எல்லை இல்லை என்று நின்றாள்-வரம்பிலலை யென்றுகூறி (பிரமைகொண்டு) நின்றவசு சூரப்பநகை, கண்ட- (இப்பெண்ணை) பார்த்த, பெண்பிறத்தேனுக்கு-பெண்ணுப்பிறந்த எனக்கு, கண்பிறப்பொருளில் செல்வா-கண்கள வேறுவஸது வினிதத்திற செல்வமாட்டா; கருத்தது எனின் - (என) மனமோ கென்றால், அஃதே - இவ்வாறே பிறப்பொருளிற செல்வமாட்டாது, என்றால்—, பிறருக்கு - ஆடவருக்கு, எனபமம் என்றால் - (கண்களும்மனமும்) யாது (நிலைமையை) ஆடையும் என்றுகூறினாள் (க0)

பொருத்திறத தானே நோக்கிப் பூவையை நோக்கி நின்றாள்
கருதமற நினைவே நிலை கமலத்துக் கடவு டானே
யொருத்திற துணர நோக்கி யுருவினுக் குலக மூனறி
நிருத்திறத தாக்குஞ் செயத வரம்பிவ நிருவ ரென்றாள்.

இ - ன் பொருத்திறததானே நோக்கி - போசெய்யும் வலிமையையுடைய ஸ்ரீராமபிராணைப்பாத்தம, பூவையைநோக்கி - சீதாபிராட்டியைப் பாத்ததும், நின்றாள் - (வியப்படைந்து) நின்ற அசுசூரப்பநகை, கமலத்துக் கடவுள்தானே - தாமரைமலரிலிருக்கிற பிரமத்தேவனே, ஒருத்திறதது உணர் - ஒரு தன்மையிலறியுமாறு, நோக்கி - ஆலோசித்ததுப்பாத்தது, உருவிலுக்கு - வடிவிறப்பொருட்டு, உலகம் மூன்றின் - (சுவாகமத்திய பாதாளமெண்ணு) திரிலோகங்களிலு மிருக்கிற, இருத்திறத தாக்கும - (ஆண்பெண் என்னும்) இருவகையாக்கும, செயத—, வரம்பு - எல்லை, இவா இருவா - இவாகள் இருவருமாயினா, இனி, கருத்தேறு இல்லை - இனி ஆலோசிக்க வேறு (உவமை) இல்லை, என்றாள்—, (கக)

பொண்ணைப்போற பொருவின மேனிப் பூவைப்பூ வண்ணத தானிம்
மின்னைப்போ விடையா னோடு மேவுமெய யுடைய னல்லன்
றனைப்போற நகையோ நிலலாத தளிரைப்போ லடியின் னுஞ்
மெனனைப்போ விடையே வந்தா ளிகழ்விப்பே னிவனே யெனனா.

இ - ன். பொண்ணைப்போல - பொன்னினைப்போல, பொருவு இல் மேனி - ஒப்பில்லாத திருமேனியையுடைய, பூவைப் பூவண்ணத்தான் - சாயாமலாபோலுங் கரிய நிறத்தினையுடைய இப்புருடோத்தமன, இமின்னைப்போல இடையாளோடு - மின்னலைப்போல மிடையினையுடைய இப்பெண்ணுடனே, மேவும் - சோகின்ற, மெய் உடையன் அல்லன் - உடையுடையவனல்லன், தனைப்போல தகையோ இல்லா - தனைப்போலிருக்கிற அழகினையுடையா நிலலாமலிருக்கப்பெற்ற, தளிரைப்போல அடி-(இளம்) தளிரைப்போன்ற (மிருதுவான) பாதத்தையுடைய, இன்னாலும் - இப்பெண்ணும், எனைப்போல - எனைப்போல, இடையேவந்தாள் - நடுவே வந்தவளாயிருக்கின்றாள், இவனே—, இத்தீவீப்பேன என்னா - (இப்புருடோத்தமன்) இகழ்த்து கூறுமாறு செயவேன என்று நினைத்தது. (ககஉ)

வருமிவண் மாயம் வல்லன் வஞ்சனை யரக்கி நெஞ்சந்
தெரிவில டேறுந் தன்மை சீரியோய் செயலிற நன்றா
லுருவின மெய்ய தன்றா ளானாக வாழ்க்கை யானே
வெருவினா னெய்தி டாமல் விலக்குதி ஹீர வென்றாள்.

இ - ள், சீரியோய் - நற்குண நற்செய்கையுடையவனே! வீர - ஆணமையை யுடைய! வரும் இவன் - (இவரு) வருகின்ற இப்பெண், மாயமவல்லன் - மாயையில் வல்லவன், (மேலும்), வஞ்சனை அரசு - வஞ்சகத்தையுடைய ராக்ஷஸி, நெஞ்சம் தெரிவு இவன் - மனதை யறிதற்கில்லாதவளா யிருக்கின்றாள், (ஆதலின்) தேறும தன்மை - (இவனை இன்னாளுள்ளை) தெளிதல், செயலிறு அன்று - செய்யத்தக்க தன்மையுள்ளதன்று, (அன்றியும்), உருவு இது மெய்யது அன்று - இவவுருவம் உண்மையானதில்லை, ஊனதுகா வாழ்க்கையான வெருவினென - தன்செய்ய யுண்ணுகின்ற வாழ்வியையுடைய இவனை அஞ்சினென, எய்திடாமல் - (இவன் இவருவந்து) சேராதபடி, விலக்குதி என்றான் - தடுத்தவிலவீராக என்று கூறினான்

குறிப்பு —சுந்தர சொரூபியாய மாறுவேடந் தரித்து வந்தவனென்பான் 'மாயமவல்லன்' என்றான் நமமை உண்ணவோ? துமமனமென்பார் செவ்வாவண்ணம் செய்யவோ? இத்தகதிர மெதேதாளென்பான் 'வஞ்சனையாகி' என்றான் இவள் மேனியைக்கண்டு மயங்கலாகாது யதாரத்தவாழியல்லன் என்பான் 'நெஞ்சத்தெரிவிலன்' என்றான். இனி, (எனக்கு வசமாகும்படியிளகியவுமது) மனத்தின் தன்மையை யறியாதவன் என்றும், (என்பாலும் அவன் பாலும் இரங்கற்கரியதானவுமது) மனத்தின் தன்மையறியாதவனென்றும் பொருள்கோடலுமாம் அன்று ஆல் என்பன் அசைகன் இனி, வஞ்சனையறியாத சீரியோயாகிய வுந்து செயலினது அன்று, மாயமவஞ்சனை இவற்றையுடைய அரசுகியாகிய என்று செயலாம் எனவோ உண்மைப்பொருள் விளங்குமாறு கூறினாளுள்ளுமாம். (௧௬)

ஒள்ளிது னுணர்வு மினனே யுணையா ரொளிக்கு மீட்டா
தொளரிய நலத்தி னாலுன சிந்தனை தெரிந்த தம்மா
களள்வல லரக்கி போலா மிவனைக் காண்டி யெனன
வெள்ளிய முறுவன முததம் வெளிப்பட யீர னக்கான்.

இ - ள். வீரன் - ஸ்ரீராமபிரான், மினனே - பெண்ணே! உன் உணர்வு - உனது அறிவு, ஒள்ளிது-பிரகாசமுடையது [தீக்ஷையமுடையது], உன்னை ஒளிக்கும மீட்டா - உன்னை மறைத்தவைக்கும் உலியுள்ளவர்கள், யா-எவா? தெனளிய-தெளியும்படிசெய்த, நலத்தினால் - நன்மையினால், அம்மா—! உன் சிந்தனைதெரிந்தது - உனது எண்ணம் அறியலாய்ற்று, கள்ளம் வல அரசு ஆம் இவனை - திருடத்தனமுள்ளவலிய ராக்ஷஸியாகும் இவனை, நீ—, காண்டி - பாப்பாயாக, என்ன-என்று கூறி, வெள்ளிய -வெண்மை நிறம் பொருந்திய, முததம் முறுவல் - முதற்போன்ற பற்கள், வெளிப்பட - வெளியேதோன்றும்படியாக, கக்கான் - சிரித்தான்,

குறிப்பு —மின் - உவமவாகுபெயர் இவ்வரசுக்கருத் தப்பி நான் பிழைப்பதே யருமையாயிருக்க நினை யெவ்வாறு காப்பேனென்பார் 'உன்னையாரொளிக்கு மீட்டார்' என்று கூறினார். இனி, இவள் அரசுகியல்ல நீயேயரசுக்கி யென்பார் இங் கண்கூறினா ரென்னலுமியையும் "கடிசொல்லிலலை காலத்தப்படினே" என்றதனால், அம்மாவென்பது. திசைச்சொல்லாகிய விலாவனை, அன்றி 'அம்ம' என்ற அகரவீற்றுரிச்சொல் "அம்மசேட்பிக்கும்" என்றதனால் யானொன்று சொல்வேன சேனாயெனும் பொருண்மையை யுணர்த்தி உரையசையாயவிடத்த "உரைப்பொருட்கிளவீட்டமும் வரையார்" என்னும் சூத்திரப்படி நீண்டு, பின்பு "அம்ம வென்னு மசைச்சொ ளீட்டம், அம்முறைப் பெயரோடு சிலனா தாயினும், விளியொ

யுகொன்பதெனியு மோரே” எனனுஞ் சூததிரததால் அம்மொகொற்றா என்ற வழிக் கொற்றனெனது எதிராக மாகுதற்குக் கோளையெனும் பொருட்கு நின்றதாத விற பிரிந்து நின்றவியியேலா தெனறுணாக. போல - ஒப்பில் போலி, இப்பாட்டில் முதல் மூன்றடியில் வந்தனயாவும், எதிர்மறையிலக்கணையாகிய பிறகுறிப்பு வஞ்சப்புழைசெயணி

(கசு)

ஆயிடை யமுதின வந்த வருந்ததிக் கறபி னஞ்சொல

வேயிடை தோளி னாளும வீரனைச் சேரும் வேலை

நீயிடை வந்த தெனனை நிருதாதம் பாவை யெனனாக

காயெயி யனைப கள்ள வுள்ளத்தாள கதித்த லோடும்

இ - ன். ஆயிடை - ஆங்கு, அமுதின வந்த - அமிதம்போலு மெழுந்தருளிய, அருந்ததி கறபின் - அருந்ததியினது கறபினையும், அம் சொல - அழகிய வாததையையுமுடைய, வேய இடை தோளி னாளும - மூங்கில் (உவமைக்குத் தோலவியுற்றுப்) பின்வாங்குகின்ற புயத்தினையுடைய சோபிராட்டியும், வீரனைச் சேரும் வேலை - ஸ்ரீராமபிரானைக் கிடம்கின்ற சமயத்தில், காய எரி அனைய - எரிசின்ற தீயினையொத்த, கள்ளம் உள்ளதான - வஞ்சகத்தன்மைபொருந்திய மனத்தினையுடையாளாகிய அசுரூபநகை, (பிராட்டியை நோக்கி), நிருதாதம்பாவை - அரக்கர்களுடைய பெண்ணை! நீ, இடை வந்தது என்னை - (எவர்களுக்கு இடைபூறு) நடுவேவந்தகாரணம் யாது? எனனா - என்கூறி, கதித்தலோடும் - கோபித்தவளவில.

குறிப்பு - அ + இடை - ஆயிடை, சுட்டு நீண்டது “நீட வருதல் செய்யுளு ன்ரித்தே” என்பவாசலின் அமிதம் கட்கினிதாகிய மென்மையுந் தன்னைநுகாததா பிறிது நுகராமற்றதற்கு மென்மையுமுடைமையின் ‘அமுதினவந்த’ என்றா. இதனால் அரக்கி விடமென வந்தவென்பதாம். அமுதின, இன் - உவமவுருபு இனி, உருபு மயக்கமாகக்கொண்டு அமுதொடுவந்த வென்விரித்துப் பாறகடலில் அமுதொடு பிறந்தவென்னெனலுமியையும் மற்று, அமுதினவந்த அஞ்சொல எனக் கொண்டு “அஞ்சொறக் னாமுதி னள்ளிக்கொண்டவன்” என மேலவரும் செய்யுட் கொப்பிட்டுக் கூறுதலுமாம்

(கசு)

அஞ்சின ளஞ்சி யன்ன மினலிடை யலச வோடிப்

பஞ்சினமெல லடிக னேவைப் பதைத்தனள் பருவக் கால

மஞ்சிடை வயங்கித் தோன்றும் பவளத்தின் வலவி யெனனக்

குஞ்சர மனைய வீரன் குவவுத்தோ டழுவிக் கொண்டாள்.

இ - ன். அஞ்சின - இயற்கைஉகவே யசத்தினையுடைய சோபிராட்டி, அஞ்சி - பயந்த, அன்னம் - அண்ப்புட்போலும், மின் இடை அலச ஒடி - மின்னல் போன்ற இடை தளருமபடி ஒட்டவகொண்டு, பஞ்சின - பஞ்சியைப்போலும், மெல் அடிகள் - மென்மை பொருந்திய பாதகளை, கோவ - நோகுமபடி, பதைத்தனன் - பதறுதலுற்றவனாய், பருவம் காலம் மஞ்ச இடை - காப்பருவக்காலத்தி லிருக்கிற மேகத்தின்கண், வயங்கி தோன்றும்-பிரகாசித்தக் காணப்படுகின்ற, பவளத்தின் வலவி என்ன - மின்னலைப்போல, குஞ்சரம் அனைய வீரன் - யானையை

யொத்த ஸ்ரீராமபிரானது, குவவு தோள - திரட்சிபொருந்திய புயங்களை, தழுவிச்
கொண்டாள் - கட்டியனைத்துக் கொண்டன

குறிப்பு —மககே குணங்களிலொன்றாய் அச்சத்தினையுடையான அஞ்சியது
வியப்பனறென்பா 'அஞ்சினஞ்சி' என்றா விரைந்தோடும் வலியினமை விள
கக் அன்னத்தை உவமை கூறினா, அன்னம் மின் எனபுழி உவமவுருபு தொகு
ததல். இனி அஞ்சினன் என்பதை, முற்றெச்சமாகக்கொண்டு அஞ்சி யஞ்சி
எனலுமாம். பதைத்தன்ன - முற்றெச்சம் பருவக்காலமஞ்சு - ஆவணி புரட்டாதி
மாதங்களில் தோன்றமேகம் இமமாதங்கள் காப்பருவமாதலை "காரே கூடா
முன்பனி பின்பனி, சீரிள வேனிவ வேனி வென்றாவ, கிருமூன்று திறத்தது பெரும
பொழுத வைதா, மாவணி முதலா வீரணமுரண் டாக, வாடி வீறுதிய வாயுங் காலே"
என்பதனுணாக கரியமேகமென்பா இவ்வனங் கூறினா. மஞ்சு - பிரானுக்கும்,
பவளத்தின் வல்லி - பிராட்டிக்கும் உவமை. பவளவல்லி - ஆகுபெயராய் மின்
னிலே யுணர்த்திறது ஸ்ரீராமபிரானுக்கு யானையை உவமைகூறியதில் அவனது
தோள் யானையின் துதிகைப்போன்றதென்பது குறிப்பாலமையும். (சுசு)

வளையெயிற நவர்க ளோடு வரும்விளை யாட்டென றுலும்
விளைவன தீமை யேயா மென்பதை யுணர்த்து வீர
ணுவை வியற்ற லொலலை யுள்ளிலை யுணர் மாயி
விளைவன முனியு நகைக யேகுதி விரைவி னென்றான

இ - ன். வீரன் - ஸ்ரீராமபிரான், வளை எயிறறவர்களோடு வரும் - வளைந்த
பற்களையுடைய அரசுக்கிட்டுனே சமஸ்கிணை, விளையாட்டு என்றாலும் - விளை
யாட்டென்று கூறினாலும், விளைவன - விளையுஞ் செயல்கள், தீமையே ஆம் என்ப
தை - தீதேயாக்குமென்பதை, உணர்த்து - நினைத்தது, நகைக-பெண்ணை! உளைவன
இயற்றல் - மனவருத்தப் பரிமபடியான செயல்களைச் செயலாகே, இளையவன் -
இலக்குமணன், ஒலலை உன் நிலை உணரும் ஆயின் - சீக்கிரம் உன்னுதன்மையையறிவா
னையானால், முனியும் - கோபிப்பான், விரைவின் ஏகுதி என்றான் விரைவாகப்
போய்விடு என்று கூறினான். (சுசு)

பொற்புடை யரக்கி பூவிற புனலிலிற பொருப்பில வாழ்
மற்புடை யுள்ளத தாரு மநங்கனு மமரா மற்று
மெற்பெறத் தவஞ்செய கிளரூ ரெனனை நீ யிகழுவ தென்னே
நற்பொறை நெஞ்சி னிலலாக களவியை நச்சி யென்றான்.

இ - ன். பொற்பு உடை அரசுக்கி - அழகினையுடைய அவவிராக்ஷியானவன்,
பூவில - பூமியிலும், புனலினில் - ஜலத்திலும், பொருப்பில - மலையிலும், வாழும் -
வாழுகின்ற, அற்பு உடை உன்னத்தாரும் - அன்பினையுடைய மனத்தினையுடையவாக
ளும், அநங்கனும் - மண்மதனும், அமரா - தேவர்களும், மற்றும் - மற்றவர்களும்,
என் பெற - என்னையுடையுமபடி, தவம் செய்கின்றா - தவஞ்செய்தவருகின்றா
கள், (இவ்வனமிருக்க), நீ - நீவிர், எல் பொறை - கல்லபொறுமை, கொஞ்சின இல்லா-
(தன்) மனத்திலல்லாத, களவியை - களத்தன்முடைய இவனை, நச்சி - விருமபி,
எனனை இகழ்வது - எனனை இகழ்ச்சி செய்வது, என - யாதர் என்றான்—;

489. VII. 2. 2 (அ).

சூர்ப்பநகைப் படலம்.

ககௌ

குறிப்பு — உடை - உடைய என்பதன் விகாரம். அன்பு - அறபென விகாரப் படத்தி. செய்யுளாதலின், புலியிலும் நீரிலும் மலையிலும் இருந்து தவமியற்றிக் கடவுளிடத்தி லன்பினையுடைய முனிவா என்பான் 'பூவிற புனலினிற் பொருப்பில் வாழ் மற்புடையுள்ளதநா' என்றான் இனி, பூவிலும் புனலினும் பொருப்பிலும் வாழ்கின்ற அன்புடையுள்ளதநாறிய பிரமா விஷ்ணு நுத்திரன் எனலும் இவரும் எனப் பொருளுகோடலுமாம் (சுஅ)

தன்னொடு தொடாவி லாதே மென்னவுந் தவிரா டானிக் கன்னெடு மனத்தி சொல்லுங் களவா சகங்க ளெனனா மின்னொடு தொடாநது செல்லு மேகம்போன மிதிலே வேந்தன் பொன்னொடு புனிதன் போயப் பூம்பொழிற் சாலை புககான்

இ - ன். தன்னொடு தொடர்வு இலாதேம என்னவும் - நின்னுடனே உறவி லலாமலிருக்கிறே மென்று கூறவும், தவிராள் - ஒழியாதவளாகி, இக் கல் நெடுமனத்தி - கல்வினும் பெரிய மனத்தினையுடைய இவன், களவாசகங்கள் - பொயம் மொழிகள், சொல்லும் - கூறுகின்றான், எனனா - என்று நினைத்தது, புனிதன் - பூநீராமபிரான், மின்னொடுதொடாநது செல்லும் மேகம்போல - மின்னனுடனே தொடாநது போகின்ற மேகத்தைப்போல, மிதிலே வேந்தன் பொன்னொடு - ஜானகிப் பிராட்டியுடனே, போய-சென்று, அ பூ பொழில் சாலைபுககான் - அவ்வழியே சோலைகுழந்த பன்னசாலையுட் புகுந்தான்.

குறிப்பு — “வைகலு நீருட கிடப்பினுங் கலவிறகு, மெல்லென்றல் சால் விரிதாரு - மலேதேபோல, வைகலு நல்லறங் கேட்பினுங் கீழ்க்குக், கல்வினும் வல்லென்னுநெருக்” என்றபடிதான் வைகலுவு சொல்லக்கேடமும் அவன் மனநதாழாததபற்றி ‘தன்னொடு தொடாவி லாதே மென்னவுந் தவிரா டானிக் கன்னெடு மனத்தி’ என்றான் ‘நெடுமனம்’ என்றது, “என்பதற்கோடி நினைந்தெண்ணுவன்” என்றபடி வரம்பில்லாது மேனமேற் செல்லும் ஆசைக்கருத்து நீட்சியையுடைய மனமென்றபடி மின்னல் பிராட்டிக்கும் மேகம் பெருமானுக்கும் உவமை மிதிலே - நிமியெனலும் அரசனது குமாரனும் சனக்குலத்திலவனுமான மிதி என்னும் அரசனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நகரமென்று காரணப்பெயர், (சுக)

புக்கபின் போய் தென்னு முணாவின்ன பொறையு ணீங்கி யுக்கதா முயிர ளொன்று முயிரத்தில ளொடுங்கி நின்றா டக்கிலன் மனத்துள் யாதுந் தழுவிலன் சலமுங் கொண்டாண் மைக்கருங் குழலி னுணமாட டன்பினில வலிய னென்பான்

இ - ன் புக்கபின் போயது என்னும் உணர்வின்ன - (பூராமபிரான் பன்னசாலையுட்) புகுந்தபிறகு போயவிட்டதென்னும் அறிவினை யடையவனும், பொறையு ணீங்கி உக்கது ஆம் உயிரன் - உடலினின்றும் நீங்கிவிட்டதாகிய உயிரினையுடையானும், ஒன்றும் உயிரத்திலன் ஒடுங்கி நின்றான் - சிறிதும் கூவாசம் வீடாமல் ஒடுங்கி மின்றவனும், தக்கிலன் மனத்துள் யாதும் தழுவிலன் - வசப்படாத மனத்தில வலிஷயமும் ஏற்றுகொள்ளாதவனுமாகிய சூர்ப்பநகை, சலமும் கொண்டான் - கோபத்தையும் அடைந்து, மை கருங்குழலினுள் மாட்டு - கரிய கூதலினை

யுடையாள் (சிதாபிராட்டியின்) இடத்த, அன்பினில் வலியன் - அன்பில வலிமை யுள்ளவன் [பேரணயுடையான்], என்பான் - என்ற உறுவான்.

குறிப்பு:—பொறை - சுமக்கப்படுவதென்று உடம்புக்குக் காரணப்பெயர், பொறு - பகுதி, ஐ - செயப்படுபொருள் விருதி. காமவேதனை மிக்க இவளுக்கு அப்பொழுது வலிமையழிவால் தன் உடம்புந் தாங்கமாட்டாததொரு பெரிய பாரமாகத்தோன்றியது என்பது தோன்ற இங்கே உடம்பை வேறுபெயராக குறியாமற் 'பொறை' என்ற சொல்லாக குறித்தாரா பொறையுள் - உருபுமயக்கம் (எ0)

நின்றில ளவனைச் சேரு நெறியினை நினைந்து போன
 என்னிவ னாகம புலலே னென்னுயி ரிழப்பெ னெனனாப
 பொன்றிணி சரளச சோலைப் பளிக்கறைப் பொதுமபா புக்காள
 சென்றது பரிதி மேலபாற செக்காவந் திறுத்த தன்றே.

இ - ன் நின்றிலன் - (ஆங்கு) நிலலாமல், அவனை - அந்த ஸ்ரீராமபிரானை, சேரும் - அடைகின்ற, நெறியினை நினைந்து - வழியை நினைத்துக்கொண்டு, போன - சென்ற ரூபபாகை, இவன் ஆகம் - இவனது மார்பினை, இன்று புலலேன் எனின் - இற்றை நான் அணையேனாயின், உயிர் இழப்பென என்ன - (என்) உயிரினை இழந்துவிடுவேன் என்று கூறி, பொன் திணி - பொறப்பொழுப்போன்ற பூக்கூறுகள் அடர்ந்த, சரளம் சோலை-கோமைப்பொருந்திய சோலையிலுள்ள, பளிக் கு அறை பொதுமபா புக்காள - (தனது) பளிவகுமண்டபத்தினது உள்ளிடத்திலே துழைந்திடாள, (அப்பொழுது), பரிதி - சூரியன், மேலபாற சென்றது - மேற்குத்திக்கிற போய்ச் சோந்தது [அஸ்தமித்தது], செக்காவந் திறுத்தது - (அத்திசையிற்) செவ்வானம் வந்து சோந்தது

குறிப்பு —பொன் - உவமையாகுபெயர் பளிக்கறை - ஸ்படிகக்கவலினு வமைக்கப்பட்ட சிறுவீடு. பளிக்கறை - வேற்றுமையில் மென்றொடாவன் ரொட ராயிற்று 'மேலபாற' என்பது மத்திமதிபமாய் 'பரிதிசென்றது செக்காவந்திறுத்தது' என்ற இரண்டனோடு மிகையும.

வேறு

அழிந்த சிந்தைய ளாயயா வாள்வயின்
 மொழிந்த காமக் கடுங்கனன் மூண்டதால்
 வழிந்த நாகத்தின் வனறொனை வானெயிறு
 நிழிந்த காவிட மேறுவ தென்னவே

இ - ள் (அவநகிப்பொழுதில்), அழிந்த சிந்தையளாய் அயாவான் வயின் - அழிந்த மனமுடையவளாய்ச் சோரும் அச்சரூபபாகையினிடத்து, மொழிந்த - (முன்) கூறிய, காமம் கடுங்கனல் - காமமாகிய கொடியதீயானது, வழிந்த - ஒழு குதலுற்ற, நாகத்தின் - நாகசாப்பத்தினது, வல தொனை - கொடிய தவாரத்தினை யுடைய, வான் எயிறு - வானபோலக் கூமைப்பொருந்திய பற்களினின்றும், இழிந்த - இறங்கிய, காவிடம் - கரியவிகும், ஏறுவது என்ன - (உடலில்) ஏறுவது போல, மூண்டது - (அவன் உடல் முற்றும் வியாபித்து) எரிவதாயிற்று.

குறிப்பு—ஸ்ரீராமபிரான தன்னை மறுத்தமையாலினிச செய்வதையாதெனப் பலவாறு சிந்தித்து ஒன்றுதோன்றாது உடைந்தமைவினக ‘அழிகதெனையனாய்’ என்றா. அபாவாள் - வினையாலையும் பெயர், வயின் - ஏழ்நூறு, கனல் - கனல் வது வினைமுதற்பொருள் விருதி புணர்ந்து கெட்டது. நாகத்தோலுரிசும பொழுது நகுகுதலுதல் மிகுமாதலின் ‘வழிகத’ என்றா எய்தநின் துணைவழியாய் இதனைய நஞ்சால் பாம்பின் உடலவெந்து தோல் உரிபடும என்பா கார கரும யினதிரிபு “உள்ளினுஞ் சுட்டிடு முணருங் கேள்வியிற, கொள்ளினுஞ் சுட்டிடுங் குறுகி மறந்தை, தள்ளினுஞ் சுட்டிடுந் தன்மை யீதினா, கள்ளினுங் கொடியது காமத்தியதே,” என்பவாகலின் ‘காமக்கடுகனை’ லென்றா. (எஉ.)

தாட கைக்கொடி யாட்ட மாபிடை
யாட வாககர சன்னயி லம்புபோற
பாட வத்தொழின் மனமதன் பாயகனை
யோட வுட்கி யுயிருளை தாளரோ,

இ - ன். தாடகை கொடியாள் - தாடகையென்னுங் கொடியராக்கலியினது, தடமாபிடை - பெரியமாபிண்டத்தே, ஆடவாக்கு அரசன் - புருஷோத்தமனாகிய ஸ்ரீராமபிரானுடைய, அயில அம்புபோல - கூமைபொருந்திய பாணத்தைப்போல, பாடவம் தொழில் மனமதன் - சாமாததியமான போர்த்தொழிலையுடைய மனமதனது, பாயகனை - பாயகின்ற அம்புகள், ஓட - (தன்மனத்திற்பாயந்த) ஒழிவதால், உட்கி - (அவன்) அஞ்சி, உயிர் உளைந்தான் - பிரானாவஸ்தை யடைந்தான்

குறிப்பு—கொடியாள் - கொடுமையென்னும் பண்படியாகப் பிறந்தபெயர் ஆணமையுடையா யாவரினுஞ் சிறந்தவளுதலபற்றி ‘ஆடவாககரசன்’ என்றா அரசனையில - விரித்தல் கனை முதலியன கட்டபுலனுக்குத் தோன்றாது கொண்டு தானும் அநங்கனாய் நின்று “திண்பரித தென்றனாக் தேருந் தார்புனை, வண்பரிசு கிளையு மாலை யாணையுங், கணக்கடைப் படுகுகொலைக் காமாசேனையு மெண்படப் புருத்தன் னிரதி காததே” என்றவாறு வீராபோக்குரியனவாகாச சேனையோடு சென்று எவரையும் வெல்லுந் திறமையுடையான் என்பதுபற்றிச் சாமாததியமான போர்த்தொழிலையுடையானென்று கூறினா. பாடவம் என்றற்குக் களிப்பென்றே னும், சுகமென்றேனும் பொருள் கோடலமையுமாயினும் இப்போரின்றியதில் இவள் இன்பம் பெற்று துன்பமே பெற்று மடிவாளென்னும் உறுதி கோக்கி அவை பொருந்தாவெனக் இது பற்றியே மனமத னிவளமேலேவிய கனைக்குத் தாடகையைக்கொன்ற அம்பின் யுவமைகூறினா. மனமதன் கனை - தாமரை, மாமூ, அசோகு, முல்லை, நீலோற்பலமென மலர்கள் ஐந்தாம், “அநத் தரைவிரத மாமூ வசோகப்பூப, பைந்தளிர் முல்லை பனிசீலை - மைந்தமே, வீரவேண னைக்கதரையும் வேனெடுககண் மாதரையு, மாரவே ளெய்யு மலர்” இவை திரவியபாணம். இவ்விதம் மதகம், வசிகரணம், மோகனம், சந்தாபம் இவை பாகபாணமென ஐவகளை இருவகை எனப் இவ்விதம் செயலில் வனமையுடைமை பற்றிப் ‘பாயகனை’ என்றா. அம்மலர்களின் செயலின் வன்மையை “நினைக்கு மரவித நீளபசலை மாமூ, வளைத் துணவு நீக்கு மசோகு - வனத்திலுறு, முல்லை கிடைகாட்டி மாதே முழுசீலை, கொல்லுமத் தன்மையின் குணம்” என்பதனாலறித தாடகை- மலையிற சஞ்சரிப்பவன், இவள்குதேத னெனும் யகூன்துமகன், சுந்த நென்பவனது மனைவி; ஆயிரமாயினாவலிமை கொண்டவன், கணவன் அகஸ்தியரது கோபத்திற்கு இலக்காய்ச் சாமபாணத்தை

யறிந்த இவன் தன் புத்திரர்களாகிய சபாரு மாரீசன என்னும் இவர்களுடனே அம் முனிவரை யெதிர்த்துச் சென்ற பொழுது அவர் இட்டசாபத்தால் மூவரும் ராகு ஸாகளாயினர். பூரீராமபிரான் தாடகையைக் கொன்றது, விசுவாமித்திரரரசிரிமத துக்குச் செல்லும் வழியிட்டயிலென்க. (௭௩)

கலையு வாமிதி யேகறி யாகவன
சிலையின மாரணை தின்னு நீனைப்பினு
மலைய மாருத மாநெடுங் காலவே
லுலைய மாபிடை யூனறிட வோயுமால்.

இ - ன் (அசுரூபபாசை), கலை உவாமதியே - (பதினாறு) கலைகளையுடைய பூரண சக்திரனே, கறிஆக - கறியாகுமபடி (கொண்டு), வன சிலையின் மாரணை - னவிய (சுருப்பு) வில்லியையுடைய மனமதனை, தின்னும் - தின்னின்ற, நீனைப்பினு - எண்ணத்தையுடையானாகி, மலையமாருதம் மாநெடுங்காலவேல - தென்றற்குற்றாகிய பெரிய கொடிய வேலானது, உலைய - (அவன்) வருந்தாமபடி, மாபிடை ஊனறிட - (அவனுடைய) மாபிணித்தே தாக்கிட (அதனால்), ஓயும் - சோவடைவாளாயினு

குறிப்பு.—கலை - சக்திரணபகரு, உவாமதி - பெளர்ணமிச் சக்திரன். ஏகாரம் - பிரிநிலை. கறி - கறிககப்படுவது செயப்படுபொருள் விசுதி புணாகது கெட்டது, கறித்தல் - கடித்தல், புசித்தல் கரும்புவில் பிறவிறகன்போல் வனமைபெறுது இலேசையாயினும் மனோவேதனை பெரிதும் விளைக்கும் மாரணை கொடிய செயலை அவலினமேலேற்றி 'வனசிலை' எனறார். மதியும் மாரணும் இவனை வருந்தவதில் ஒரு தனமையராயினும் கடபுலனுக்குத் தோன்று மதியினமேற் சினமிக்கது தோன்ற மதியை உணர்பொருளினையுட்செலுத்தற் கின்றியமையாத கறியாகக் கருதினாளை. மலையமாருதம் - பொதியுமலையினின்றும்புறியுங்காற்றம். மலையம் - பொதியுமலை, "தெனமலை மலையம் தென்றல் வருமலை" என்பது பிங்கலநீதை மாநெடு ஒரு பொருட் பனமொழி. இச்செய்யுளிறகுறித்த சக்திரன் மனமதனை தென்றல் என பனவும அடுத்த கவிகளில் வருகிற கடல அன்றில் முதலியனவும் காமோத்திபகப பொருள்களாதலை "தென்றற்கும் வீணைக்கும் சேமணிகருவ கோகிலத்துக, கன்றிற் கமைக்காழிச் சுமபுலிக்கு - நீன்றாற்று, மனைக்கு மாரர கயாநதாளென நன்னமே, யெண்ணை குமாற கியமபு" என்பதனுணாக (௭௪)

அலைக்கு மாழி யடங்கிட வங்கையான
மலைக்கு லங்களிற் றார்க்கு மனத்தினு
ணிலைக்கும் வானி னெடுமதி நீணிலா
மலைக்க நீங்கு மிடுக்கினை மாந்துவாள்,

இ - ன் அலைக்கும் ஆழி அடங்கிட - துன்பஞ்செய்கின்ற கடல் (கோஷி வாது) அடங்கிப்போம்படி அவகையால் - (தனது) உணர்ச்சையினாலே, மலைக்கு லங்களில் - மலைக்கூடல்களால், தார்க்கும் மனத்தினு - (அதைத்) தாத்தவிடக்கொள்ளும் மனத்தினையுடையாளாகி, வானில் நீலக்கும் செடுமதி - ஆகாயத்தில் நீலப்பெற் றிருக்கின்ற பூரண சக்திரன், நீங்கிலா - நெடிய நிலவிலாலே, மலை

௧௧ - (அவனை) தியங்கும்படி செய்ய, (அதனால்), நீவரும் - (தான் செய்யக்கருதிய தொழிலினின்றும்) நீவி, இங்கினென மாநதுவான் - இடைஞ்சலையுடையானாகி உள்ளழிந்தான்.

கருத்த - கடலைத் தூக்கக்கருதியவுடனே, கடல் மதலையாகிய சாதிரன் தனதாய்கருத் தீவரு கேரிடாவாறு தன்னிலவினால் அவனை வெருட்டி வெற்றிகொண்டதென்பதாம் “குரைகடன் மதிக்கு மதலையை, குறுமுய லொளிகரு மானனை, வீரவிரு ள்ஹை நிலவனை, பிறையவன் முடித்த வணியனை, கரியவன் மணத்தி னுடையனை, கயிர்வ மலாத்த மவுண்ணை, பரவுரா தமக்கு நினதிரு, பதமலா தப்புப வினையையே” என்பதனால் கடலுக்கு மதி மதலையாதல் காண்க.

குறிப்பு.—மயவவினை செழிக்கவும், துயில்வினை யொழிக்கவும் இரைதலபற்றி ‘அலைக்கும்’ என்றா இனி, அலைகளைக்கரையில மோது மாழியென்றலுமாம். அவனை - அகவைக் கெனப்பன் விகாரம். அவலக்கண்முடையானாகலானும், அவள உள்ளவகையிற் பகதபோல மலைநிறகுமெனல லைக்குப் பெருமையாகலானும் (அவனை) - அழகியகையென வுரைக்கருது விட்டாம். குலங்களில், இல - உருபுமயக்கம் மேகங்களாற்சிறிது மறைபடாத தன்மைதோன்ற ‘நிலைக்கும்’ என்றா. நிலா - சாதிரப்பிரபை மலைக்க - இப்பிறவினை யெச்சத்திற்கு மலைய என்பது தன்வினையாம், நீவரும் - முறறெச்சம். நீவரும்புகினென மாநதுவாளென்பதற்கு வலி நீவினவளாய மரணாவஸ்தை யடைந்தாளென்ப பொருள்கோடலுமாம் (௭௫)

பூவெ லாமபொடி யாகவிப் பூமியுட
காவெ லாமொழிப் பென்னெனக் காந்துவான்
சேவ லோடுறை செந்தலை, யனறிவி
னாவி னாவலி யெஞ்ச நடுங்குவரள்.

இ - ன். பூ எலாம் பொடி ஆக - புஷ்பங்களெல்லாம் பொடியாகும்படி, இபூமியுள் - இந்தப் பூமியிலிருக்கிற, கா எலாம் ஒழிப்பென என் - சோலைகள் எல்லா வறறையும் ஒழித்தெறிவேனென்று, காந்தவான் - கொதிப்புறமவளாகி, சேவலோடு உறை - ஆண்பறையோடு வசிக்கின்ற, செந்தலை அனறிவின - செய்ய தலையிளையுடைய அனறிற் பறவையினது, நாவினால் - தொனியினால், வலி எஞ்ச - (தனது) பலங்குறைய, நடுங்குவான் - நடுக்கங்கொளவாளாயினான்.

கருத்து.—புஷ்பங்களின் மேற்கொண்ட கோபத்தால் இவன் இச்சோலையை அழிக்கின், தனக்கு இருபட்டினி அவதிப்பட்ட நேரிடுமென அனறினுணர்ந்து உலி அவனை அச்செயலியற்றுவாறு தடுத்த வெற்றிகொண்ட தென்பதாம்

குறிப்பு — மனமதனுறைவிடமாகிய சோலையையும் அச்சோலையினுள் மலாகையும் காசஞ்செய்தால் மனமதனுக்கு வலிகுன்றமென்று கருதிக் காலை யொழிக்கக் காந்தினுனெனக். காவென்ற குறிப்பால் பூ - மாமலரும் அசோகமலருமாம். இனி, பூ எலாம் என்றகுப் பூமிமுழுதும் எனப்பொருள்கொண்டு அவலிருவகை மலரோடு நாமரை முல்லை நீலோற்பலம் என்னுமலர்க்கையும் காசஞ்செய்யக் கருதினுனெனது மேற்கும். ஒழிப்பெனென - விரித்தல். சேவல் - ஆணனறிவாதல், “சேவற் பெயர்க்கோடை சிறகோடு சிலுணு, மாயிருந்துவி மயிலவங் கையே” என

ஊர் தொல்காப்பியச் சூத்திரதானுணாக அன்றிறப்பவை ஆன் பெண் பிரிக
திங்லை பிரியுமபடி கேரின் இரவில் இரையினபொருட்டு ஆண்பிரியும். அகந
னம் பிரிவதுஞ் சிறியகேரமே. அச்சிறியகேரத்திறு பெடையனறில் கூவும. அவ
நனக டவியவளவில ஆணவநது சேரவேண்டும், அவலது பிரதித்தொனியேனுஞ்
செயயவேண்டும், இல்லாவிடில் பெடையிற்த்தவிடும் இதுபற்றியே 'சேவலோ
டுறை' என்றா, அன்றி லாணுமபெண்ணும் தலையோடுதலை பிணைத்திருக்குஞ் சிற
ப்புதோக்கிச் 'செந்தலைபனறில்' என்றா கா என்னுங் கருவி அதன் காரியமாகிய
தொனியை யுணர்த்துதலின் கருவியாகுபெயர் இவ்வனறிலின் தொனி, குரல்,
துத்தம், கைக்களை, உழை, இனி, விளரி, தாரம் எனும் ஏழுவகை யிசைவினுளொ
ன்றாய விளரியாம் இது ஷடஜம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவ
தம், சிஷாதம் என்னும் ஏழனுங் தைவதமாமென்றும் விளரியென பொருபண்ணின்
பெயரென்றுங் கூறுப மயில் பஞ்சமஸவரத்தைச் செய்வதுபோல, அன்றில்
தைவதஸ்வரத்தைச் செய்யுமென்றறிக்க இவ்வனறிலின் விளரிஸ்வரங் கேட்ட
வுடனே சேவலவநது அதனை மட்டில்கருக தன்மைபோலத் தானெப்பாடுபடி னும்
தனக்குக் காமமுடைய கட்டழகன் கிடடானெயெனும் விசாரத்தால வலியெஞ்ச
நடுங்குவானென்க.

(எசு)

அணவி நிங்களை துங்க வராவினைக்
கொணாவெ னேழ் யெனக்கொதித் துலானுவாள
பணையின் மெனமுலை மேற்பனி மாருதம்
புணர வாருயிர வெந்து புழுங்குமால்.

இ - ள். அணவு இல திங்களை - கிட்டுதலில்லாத [சேய்மையிலுள்ள] சுந்தி
னை, துங்க - விழுங்க, அராவினை - பாம்பினை, ஒழி - விரைந்து சென்று, கொணா
வென் என - கொண்டு வருவேனென்று, கொதித்த - கோபித்த, உன்னுவாள -
கருதுவாளாகி, பனை - பெரிய, மெனமுலைமேல் - மெல்லிய தனங்களினமீது,
பனிமாருதம் - குளிராக் காடையானது, புணர - தோய்வதால், ஆருயிரவெந்து -
(தனது) அரிய உயிரும் வேவுதலுற்று, புழுங்கும் - வருந்துவானாயினுள்.

கருத்த - திங்களை துங்க அராவினைக் கொண்டுவாளாகில் அவ்வரா தன்னை வி
ழுங்கிவிடுமென ஆஞ்சிப பனிமாருதம் அவன் முலைமேற்பாயதது வருத்தி அவனை
அச்செயலினின்றும் நீக்கி வெற்றிபெற்ற தென்பதாம்.

குறிப்பு - அணவு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். திங்கள் - கலைநிறைந்த சுந
திரன், பணையின் எனபுழி இன் - தவிரவழி வந்தசாரியை இனி, பணையின் முலை
என்றகு முரசுபோன்ற முலையெனலும் பொருந்தும்

(எசு)

கைக ளாற்றன் கதிரிளங் கொங்கைமே
லைய தண்பனி யளவின் ளப்பினண்
மொய்கொ டியிடை வெந்து முருங்கிய
வெய்ய பாறையில் வெண்ணைய நிகர்க்குமால்.

இ - ள். தன் கதிர் இளங்கொங்கைமேல் - தனது ஒளி பொருத்திய இளமை
காய்க் முலைகளினமீது, ஐய - வியசுருட்டியபாசு, தண்பனி - குளிர்த்த பனிச

கட்டிகளை, கைகளால் அள்ளினன் அப்பினன் - (தன்) கைகளால் அள்ளி அபயிக் கொண்டான், (அபயனிக் கட்டிகன்), மொய்கொளதி இடை - மொய்ததல கொண்ட [மிகுதியான்], அககினியில், வெந்த—, முருகிய - உருவழிகத், வெய்யபாறையில் - வெப்பமான கவலினமேலிருக்கிற, வெண்ணெய் நிகர்க்கும் - வெண்ணெய்க்கட்டிகளை ஒத்தன.

சூர்ப்பு—காமததார சூடுகொண்டது வினங்க அககினிச்சுவாலை பொருந்திய முலையென்பா, 'கதிகொள்கை' எனஞா ஐ - வியப்பாதலை "ஐயிரு வட்டமோ டெஃகு வலங்கிரிப்ப" எனனுந் தீநுழங்காற்றுப்படைய னுரையானும், "தெருளுந் தைய முடிப்பையின் மெனவே" எனனுந் கல்லாடத்தி னுரையானுமறிக்க. "ஐவியப்பாகும்" என்பது நோல்காப்பியம் இனி, ஐய - அசைநிலையாகக் கோடலும், அழகியவெனப்பொருள்கோடலும் பொருந்தும் அள்ளினன் - முறமெச்சம் மொய் - முதனிலை மொய்கொளதி - காமாக்கினிக்கும், வெந்தமுருகிய வெய்யபாறை - அவன் உடலுக்கும், வெண்ணெய் - பனிக்கும் உவமை (எஃ)

அளிக்கு மெய்யுயிரி கானறழ் லஞ்சினன்
குளிக்கு நீருங் கொதித்தெழுக கூசுமால்
விளிக்கும் வேலையை வெங்க ணங்களை
யொளிக்கு லாமிட மியாதென் வுன்னுமால்

இ - ன விளிக்கும் வேலையை - கூவுகின்ற கடலையும், வெங்கண் அங்களை - கொடிய மனமதனையும், ஒளிக்கல் ஆம் இடம் யாது என உன்னும் - (எடுத்தச் சென்று) ஒளிப்பதற்காகிய (தக்க) இடம் யாதென்று ஆலேச்சிப்பாளாய், அளிக்கும் - அனபோதி பாதுகாக்கப்படுகிற, மெய் - (தன்) உடம்பினின்றும், உயிராகன்று - உயிர் வெளிப்படுமபடியான நிலைமையையடைந்த, அழல் அஞ்சினன் - காமாக்கினிக் கு அச்சங்கொண்டவளாய், (அவகெப்பந் தனியும்படி), குளிக்கும் - (தான்) மூழ்குகிற, நீரும் - (சிறிய) தண்ணீரும், கொதித்த எழ கூசும் - கொதிப்புற்றுப் பொங்கியதால் நாணமடைவாளாயினாள்.

சூர்ப்பு—உயிர் சோர்வடையாத நிலைமையிலும் காணுதற்கரிய மனமதனை உயிர் சோர்ந்த இந்நிலைமையில் எங்குத் தேடிக்கண்டுபிடிப்பேனென்றும், தான் குளிக்கின்ற இச்சிறிய நீரே இங்ஙனம் கொதிக்குமாயின் வடவைத்தியைத் தன்னிடத்தே கொண்டிருக்கிற பெரியகடலினது கொதிப்பை எவ்வாறு பொறுப்பேனென்றும் நாணங்கொண்டு கடலையும் மனமதனையும் எடுத்தச் சென்று ஒளிக்கக் கருதிய எண்ணத்தை நீக்கினுள்ளாக. இனி, உயிர் என்றகுப் பெருமூச்சு என்ப பொருள்கொண்டு, தன் உடம்பிற் சரியாய் மூச்சுவர வொட்டாமற் பெருமூச்சுறியும்படி தயக்கிற காமதாபத்துக்கு அஞ்சி அதனைத் தணிக்கும்பொருட்டு அனலுக்கு எதிரிடையான குளிக் த நீரிலேமூழ்க, உலகத்துத்தியை அவிக்க வல்லதான அகநீரும் இரத்த தியை அவிக்கமாட்டாமல் இதன் கெப்பத்தால் தான் கொதித்த மேலெழக்கண்டு யாதொன்றும் பரிசுரங்கிடையாமைமையால் மிக அஞ்சுகாள், ஒவியால் வருத்தகிற கடலுக்கும் செயலால் வருத்துகிற மனம்மனங்க்கும் வருத்த மிலக்காமை மறைமும்படியான இடமு முண்டோ வன்று கிதப்பாளாயினாள் என்று கூறுத்தலும் அமையும்.

‘அழகுவினை’ குளிக்குருவ கொதித்தெழக்கூசும்’ என்ற இடத்து, “ஊரு னெழுந்த வரு செழு செத்திக்கு, நீருடருளித்த முயலாகும் - நீருட, குளிப்பினு வகாமஞ சுடுமே” என்றது அறியத்தக்கது. பின்னுரைக்கு வேலையை, அகலகளை எனபன உருபுமயக்கம். விளிகும் - மடிபச்செய்யும் எனப்பெருள கோடலுமாம்.

வந்து கார்மழை தோன்றினு மாமணிக்
கந்த காணினுங் கைத்தலங் கூப்புமா
விந்து காரத்தி னீர நெடுங்குலும
வெந்து காரத் வெதுமப்பு மெனியாள.

இ - ன். ஈரம் நெடும இரதுகாரத்தின கலும - ஈரமாகிய பெரிய சந்திரகாந் தக்கலலும, வெந்து—, காரத் - கொதிக்கும்படி, வெதுமப்பு உறு மெனியாள - குடி கொண்ட உடலினையுடையாளாகிய அச்சுரப்பகை, காமழைவந்து தோன்றினும்- (உருவெளித்தோற்றத்தில) கரியமேகமவந்து காணப்பட்டாலும், மாமணிக் கந்த காணினும் - நீலரத்தினத்தாலாகிய துணைக்கண்டாலும், கைத்தலம் - கைகளை, கூப பும் - குவிப்பாள [குமபிவாள],

குறிப்பு — ஸ்ரீராமபிரானுடைய சிறத்துக்குக் காமழையும், புயத்துக்கு மாமணிக் கந்ததும் உவமை. இரதுகாரதம் - சந்திரனது பிரகாசம், இப்பிரகாசத்தினாலே நீராலுங்கலலுக்குச் சந்திரகாரத்தகல் என்றுபெயர். (அ0)

வாம மாமதி யுமபனி வாடையுங்
காம னுந்தனைக் கண்ணெ ராவகை
நாம வாளெயிற றோகத் நாகமவாழ்
சேம மாலவரை யினமுழை சேருமால.

இ - ன். வாம மாமதியும் - அழகிய மேனமைபொருந்திய சந்திரனும், பனி வாடையும் - குளிராத காரதும், காமனும் - மனமதனும், தனைக்கணி உணராவகை - தனைக்கண்டறியாத விதமாக, நாம வான வயிறு - அச்சத்தைத் தருவதான வாள போலும் (காமமைபொருந்திய) பறக்கையுடைய, ஓர கதம் நாகம்-ஒருசின்னங்கொண்ட நாகசாப்பம், வாழ் - வசிக்கின்ற, சேமம் - காவல்பொருந்திய, மாலவரையின் முழை - பெரியமலையின்கண் உள்ள குகையினிடத்து, சேரும் - சோவாளாயினுள்.

குறிப்பு—கேடையோன் முதலாந் தேவர் கூடி, வானகிக் கடைந்த தேம்படு கட லி, னமுதுடன் றேனறிய விரிமை யானு, மண்ணக மனைத்து நிறைந்த பலலுயிரக ட், காயா வமுத மீக் லானும், காதலாப் புணராதோர களிமிகிழ் வெய்தக், காம வுத்தி யைக் கரைவீடவுகையு, நாவா யாக லானும் ‘வாமமாமதி’ என்றோ, இத்தகைய மதி யும், களிப்பை மிகுதியுந் கொடுக்கவல்ல குளிராதவாடையும் அவட்டுப் பகையா யதைப் பின் மூன்றடிகளாலுங் குறிப்பித்தார், மதிக்கும் காரறுக்கும் நாகம் பகை யாதலானும் நாகமவாழ்கின்ற முழைக்கட்சேரின் மதியும்வாடையும் வாராதொழிவ தோடு மாரனும் வாரானென்று கருதி யாகருச் சேர்ந்தாளென்க “குன்றேறி யொளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமே” என்பதைப் பேதைமையாலும் உணர்வுழிவாலும் ஆரா யாது இங்ஙனஞ் செய்யத் தொடங்கினுளென்க. (அ௧)

அன்ன கால யழன்மிகு தென்றலு
முன்னின முமமடி யாய்முலை வெந்துக
வினன வாசெயவ தென்றறி யாதினம்
பொன்னின் வாரதளி ரிறபுரண் டாளரோ.

இ - ன். அன்னகால - அந்தநேரத்தில், அழல மிகுதென்றலும் - வெப்ப மிகுந்த தென்றற்காற்றும், முன்னின் மும்மடியாய - முன்னிலு மூன்றாமடங்காதி, முலை வெந்து உக - முலைகள வெந்துவிட்டதால், செயவது - செய்யத்தகுவது, இன்ன ஆ என்று அறியாது - இன்னவீதமென்று தெரியாமல், இளம் பொன்னின் இலேசான பொறற்கடுபோல, வாரதளிரில் - நீண்டதளிராகவினமேல், புரண்டான - புரளுதலுற்றன.

குறிப்பு—அன்ன - இஃதீண்டுச சட்டனவாய்சினறது. அழல் - அழல்வது, தளிர் - தளிர்வது, கருத்தாப்பொருள் விசுதி புணர்த்துக்கெட்டது. தென்றலும், உமமை - எச்சம், மதியும் முமமடியாயிறெனக ஆ - ஆறென்பதின்விசாரம். முன்னின், இன் - எல்லைப்பொருட்டி. பொன்னின், இன் - ஒப்புப்பொருட்டி, இளம் பொன் எனவே பொறற்கடெனறும். (அஉ)

வீரன மேனி வெளிப்பட வெயயவள
கார்கொண மேனியைக கண்டன ளாமெனச
சோரும் வெள்குந துணுககெனு மவவுருப
பேருங் காலவெம பிணியிடைப பேருமால்.

இ - ன். வீரனமேனி வெளிப்பட - ஸ்ரீராமபிரானது திருமேனி உருவெளித் தோற்ற மாகக்காணப்பட்டதால், வெயயவள - அசுசூர்ப்பநகை, கார்கொண மேனியை - மேகங்கொண்ட நிறத்தை, கண்டன ளன் - பார்த்தானபோல, சோரும் - சோவான், வெள்கும - காணுவான், துணுககெனும - அசசப்படுவான், அ உரு பேருங்கால் - அந்த உருவம் மறைபட்டால், வெம்பிணியிடை - வெவவிய (காம) நோயில், பேரும் - மறுபடியுஞ் சோவான்.

குறிப்பு—வெயயவள - வெம்மையென்னும் பண்படியாகப் பிறந்தபெயர், இது அவள தீயகுணத்தையும் காமவெப்பமுற்ற தன்மையையுங் குறிப்பித்தது தினறது. கா - குணவாகுபெயர். மேனி - ரூபமும் நிறமும் குறித்தபலவொரு னொருசொல். உருவெளித்தோற்றமாய ஸ்ரீராமபிரானது கரியநிறத்தைக் காாமேகமென்று கருதித்தளாவடைந்து பின்னா அஃதன்மெனவும் பிரானுடைத்திருமேனியெனவு முணர்த்து காணியும், அவாகரு மரியாதைபுரியாது அலங்கோலமாய்க்கிடந்தமை யுணர்த்து அசசப்பட்டானென்பதும் வினாக 'சோரும் வெள்குந துணுககெனு' என்றார். கார்காலங்கண்டாற்றாமையை "கடல்கொண்டெழுந்தத வானமல் வானத்தை யன்றிசென்று, கடல்கொண்டொழிந்த வதனா விதகண்ணை மண்ணுமவிண்ணுங், கடல்கொண்டெழுந்தவக காலங்கொ லோபுயற்காலங்கொலோ, கடல்கொண்ட கண்ணீ ரருவியெய் யாசிறகுங் காரிகையே" என்றா திருவிநீந்தந்தானும், "வின்கொண்ட மலையீது வினமாரி பொழிவென்ற விசைபோலவென, கண்கொண்ட முலையீது கணமாரி பொழிவின்ற காகாலமே" எனுந்தவிய சலிப்பினைப்பெருமடியுங்கொர் பாடலானும் அறிக. பேருங்கால் - வினையெச்சம்

காமநோயால் வருத்தலையே புறந்தன்மையில் உருவெளித்தோற்றத்தைக்கண்டு இடையே சிறிது மகிழ்ந்தமைதோன்ற 'பிணியிடைப்பேரும்' என்றா. துணுகக்கெனும் அச்சக்குறிப்புப்பொருளைத்தரும் இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த செய்யுளும் எனமுற்ற (அங்)

ஆகக் கொங்கையி னையனென் றஞ்சன
மேகத் தைத்தழு வுமமவை வெந்தன
போகக் கண்டு புலம்புமப புனமையாண
மோகத் துககொ முடிவுமுண டாங்கொலோ

இ - ள் அஞ்சனம் மேகத்தை - கரிய மேகங்களை, ஐயன் என்று - ஸ்ரீராமபிரானென்ற, ஆகக் கொங்கையின் - (தன்) மாபிணது முலைகளினிடத்தே, (அழகு தும்படி), தழுவும் - ஆலிங்கனஞ்செய்து, அவை - அமமேகங்கள், வெந்தனபோகக் கண்டு - வெந்து அழியப்பார்த்து, புலம்பும் - அழுகின்ற, அ புனமையாண - அச்சிறு மையையுடைய ரூபபாநகையினது, மோகத்துக்கு - காமவிகாரத்துக்கு, ஓர்முடிவும் உண்டாகவொல - ஒரு முடிவுமுண்டாகுமோ?

குறிப்பு - தழுவும்மவை - மகரம் விரித்தல் (அச)

ஊழி வெங்கன லுற்றன ளொத்தும்வ
வேழை யாவி யிறந்தல் ளெனபரா
லாழி யாணை யடைந்தனள பினனையும்
வாழ லாமெனு மாசை மருந்தினே

இ - ள். அ ஏழை - அச்சரூப்பங்கை, ஊழி வெங்கனல் உற்றனள ஒத்தும் - யகந்த காலாகுகினியை யடைந்தவளை யொப்பாயும், பினனையும் - மறுபடியும், ஆழியாணை அடைந்தனள - ஸ்ரீராமபிரானையடைந்து, வாழலாம் எனும் ஆசை மருந்தின - வாழ்ந்திருக்கலாமென்கிற ஆசையாகிய மருந்தினுலே, ஆவி இறந்திலள என்பா - உயிர் நீங்கினாளிலையெனக்(கண்டா) கூறுகிறபா (அரு)

வஞ்ச னைக்கொடு மாயை வளாகருமென
னெஞ்சு புகுகென தாவத்தை நீக்கெனு
மஞ்ச னக்கிரி யேயரு ளாயெனு
நஞ்ச நக்கினள போல நடுங்குவாள.

இ - ள் அஞ்சனம் கிரியே - மைமமலைபோன்றவனே! வஞ்சனை கொடுமையை - வஞ்சகமாகிய கொடியமாயத்தை, வளாகும் - விருத்திசெய்கின்ற, என நெஞ்சு புகு - எனமனத்தில (நீ) பிரவேசித்து, ஏன் - எனனுடைய, தாவத்தை - துன்பத்தை நீக்கு எனும் - நீக்குவாயாக என்பாளும, அருளாய எனும் - கருணைபுரியாயாக என்பாளுமாகி, நஞ்ச நக்கினளபோல - விஷத்தை நக்கினவளைப்போல, நடுங்குவாள - நடுக்கமுறுவாளாயினாள்.

குறிப்பு - எனது ஆவத்தை [ஆபத்தை] என்றும் பிரிக்கலாம் அருளாய, ஆய் - வை லொருமை விருதி. ஸ்ரீராமபிரானது கரியதிருமேனி இவளை மிக வருந்த

ததலால் அதனைக் காதலித்ததற்கே 'கஞ்சககினைபோல' என்று உவமை கூறின் தாகவுங் கொள்ளலாம்.

(அக)

காவி யோகய லோவெனுங் கண்ணினைத்
தேவி யோதிரு மங்கையிற் செவவியாள்
பாவி யேனையும் பாகருங்கொ லோவெனு
மாவி யோயினு மாசையி னேயவிலாள்.

இ - ன். ஆவி ஒயினும் உயிரொடுங்கினாலும், ஆசையின் ஒயவு இலாள் - (எம்பிரானது திருப்புயங்களைப் புல்லுவான்கொண்ட) ஆசையினது ஒழிவிலலாவச சூர்ப்பநகை, காவியோ - கிலோறபலமோ? கயலோ - சேலோ? எனும் - என்று கூறும்படியான, கண் இனை - இரண்டு கண்களையுடைய, தேவியோ - (அவன்) மனைவியோ, திருமங்கையிற் செவவியாள் - இலகருமிதேவியைப் பாக்கிலும் அழகி னையுடையாளா யிருக்கின்றாள், (ஆதலினால்), பாவியேனையும் - பாவியாகிய என் னையும், பாகருங்கொல் (அவா) கண்ணேறிட்டுப் பாப்பாரோ? [பாக்கமாத டா], எனும் - என்று சொல்வாள்.

குறிப்பு - காவியோகயலோ, ஒகாரமிரண்டும் - ஐயவினாப்பொருளன், காவி- கருமை நிறத்திற்கும், கயல் - பிறமுஞ் செயலுக்கும் உவமை, முதலாடி ஐயவணி தேவியோ, ஒ - தெரிநிலை, திருமங்கையில, இல் - எல்லைப்பொருட்டி. தன்னைய பிராணமதியானென்பதுபற்றி விதியை நோவாள் 'பாவியை' என்றான், உவமை- இழிவு சிறப்பு கொள் - அசை. ஒ - எதிர்மறை

(அ௭)

மாண்ட கற்புடையாண்மலா மாமக
ளீண்டி ருக்குநல லாண்மக ளென்னுமால்
வேண்ட கிறபினல லானவர மெய்யிடைத்
தீண்ட கிறபதன றோதெறுங் காமமே.

இ - ன். ஈண்டு - இவ்விடத்தில், இருக்கும் - இருக்கின்ற, நல்லாள் மகள் - அழகுடையவளான இப்பெண், மாண்டகற்பு உடையாள் - சிறந்த பதிவிரதாதரு மத்தை யுடையவளான, மலாமாமகன் - செந்தாமரை மல்லி வாமுநதிரும்களே யாவள், என்னும் - என்று எண்ணுவாள், வேண்டகிறபின் - (காம ஆவனை) விரும் பியாசைப்பட்டாலும், [ஆசைப்பட்ட மாதிரித்தில்], தெறும் காமம் - அழிப்பதாகிய ஆசைகளேய, நல்லான் வரம் மெய் இடைதீண்டகிறபது அன்றோ - அவ்வழகனது சிறந்த உடம்பில் சோவதன்று போலும், (என்று எண்ணுவாள்),

குறிப்பு - இலகருமிதேவிக்கு இந்நல்லாள் மாண்ட கற்புடைமையோடு மிகுதி யான அழகும் பெற்றிருப்பதால் மகளேயாவாள் என்று கூறினொன்னல்லு மாம, இனி, மாண்டகற்புடையா என்பதைச் சூர்ப்பநகையாக்கி அழிந்த கற்புடையா னென்று உரைத்து என்னும் என்னு முற்றுக்கு எழுயாவாக்ககொள்ளினும் அமை யும். எனனை வருத்துகிற காமத்திவேண்டினாலும் அவனை வருத்தமாட்டாதோ என் று வங்கினென்க. சிறப்பென்பது விவ்விதமுட்டு நான்போலும் உடைபட்டாக தன்மையை யுடைத்தாயிருப்பதாதலின் கற்பு உடையாள் என்றரு கற்பு உடையா தவன் [கொடாதவன்] என்றும் பொருள் கூறலாம், "சிலைகொணுணிற்றாததிரு

நது கற்பினவாதம்” என்றா சிந்தாமணியில் வேண்டுகிறபின், தீண்டுகிறபது
என்றவற்றில், அ - சாரியை, சில - ஆற்றலுணாதது மிடைநிலை ப - முறையேயெ
முத்துப்பேறும், எதிரகால இடை நிலையுமாம். (௮௮)

ஆனந் காத லுத்துற வெயதுழி

மூன்று லோகமு மூடு மரக்கர

மேனந் காரிரு ணீக்க விராகவன

ரேனந் தினென வெயயவன ரேனந் தினென

இ - ன். ஆனந் காதல அஃது - அமைந்த அக்காதலானது, உறவு எயதுழி -
(ஸ்ரீராமபிரானது) உறவினை யடைகின்ற சமயத்தில், வெயயவன - சூரியன், இராக
வன - ஸ்ரீராமபிரான், மூன்றுலோகமும் - திரிலோகங்களையும், மூடு - மூடிக்கொ
ண்டிருக்கிற, அரக்கர் ஆம் - இராகத்தாங்களாகிய, என்றகா இருள் - பொருந்திய
சூரிய இருளினே, நீக்க தோன்றினான் என - நீக்குதற்காகப் பிறந்திருக்கின்றான்
என்று சொல்வதற்காக, தோன்றினான் - (கீழ்த்திணையில) உதயமாயினான்

குறிப்பு — காதல - எல்லாப்பொருளையும் துறாதற்குச் செல்லுமேவென
காதலஃது, அஃது - பகுதிப்பொருள் விசுதி உறவு - நடப்பு, இது அவ்வரக்கியின்
மனோரட்சியத்தில் நீடித்ததாகத் தோன்றியசெயல், எம்பிரானது உறவை என்
னத்தினும் இவன் அடையாவாறு தடுக்குமபடி சூரியன் உதயமானது கொடுமையெ
ன்பா ‘வெயயவன்’ என்றா அரக்கர் உள்ளும் புறனும் இருளுடையா என
பா ‘எனந்’ என்றா, “இருடரும்புரத் திழைதயா பழுதுற கெளிதே” என்பா
மேலும் இனி, உறவுதுழி எனக் கண்ணித்தது அக்காதல மிகுதியாயுற சம
யத்தில் என்று பொருள்கோடலுமாம். இப்பொருட்கெய்ய இராகத்தரை நீக்க இரா
கவன் தோன்றினானபோல இருளைநீக்க சூரியனுதயமாயினானெனக் சூரியன்
உறவினைக்கெடுக்க இடையூறுத தோன்றினமைக்கு உதாரணமாக “மனமனுக்கம்
விடத்தனித்தனி வளவிலைபுணர் களவன, கனவினுக்கிடை யூறெக்க மயங்கினா
சில கன்னிமா” னனுஞ் செயயனை யீண்டுநோக்குக (௮௯)

வேறு

விடியல் காண்டலி னீனநெ னுயிரகண்ட வெயயாள்

படியி லாணமருங் குள்ளள் வெணையவன் பாராள்

கடிதி னேழெனெ னெடுதெதால்கை கரந்தவன் காதல்

வடிவி னானுடன் வாழுவதே வாழுவென மதியா

இ - ன் விடியல் காண்டலின் - விடியற்காலத்தைப் பார்த்ததினால், ஈண்டு
இப்பொழுது, தன் உயிர் கண்டவெயயாள் - தன்னு உயிர் (உடலினின்றும் பிரியா
து தங்கியிருத்தலைப்) பார்த்த குடும்பத்தை, படி இலாள் - ஒப்பிலாதவளானதேவி,
மருங்கு உள்ள அளவு - தன் பக்கத்திலிருக்கிற வரையும், அவன் எனை பாராள் -
அவன் எனை (சகித்துக்கண்ணேறிட்டுப்) பாக்கமாட்டான், (ஆதலினால்), கடி
தின ஒடினென் எடுதது - (அவனை நான்) விரைவிலோடி யெடுதது, ஒலலை கரந்த -
விரைவில் மறைத்தது, அவன் காதல் வடிவினானுடன் - அவனது காதற்குரிய கட்ட
முன்னுடனே, வாழுவதே வாழவு என மதியா - வாழத்திருப்பது தான் வாழ்க்கை யெ
ன்று மதித்தது.

குறிப்பு — விடியல் - நானவெயிறகாலே, “விடியல் வெங்கதிர் காயும் வேயமல கலறை” என்பவர்களின் “வைகுறு விடியன் மருதம்” என ஆசிரியர் தொல்காப் பியனாரோதிய வைகுறு விடியலென்பதற்கு, செவியறிவுறுத்தலைச் “செவியறிவுறு” என்றார்போல வைகுறுவை வைகுறுதலெனக்கொண்டு வைகுறுதலும் விடியலுமெ ன்று உமமைத்தொகையாகவும், “விடியல் வைகறையிலே லூரன்” என்றது விடி யற்கு முன்னாததாயி வைகறையென வருபுதொக்கு முன்மொழி சிலையாலாயிற்று எனவும் பொருள் கூறி “மாலையாமம் வைகுறுவென்ற காலைண்பக லெற்பாடெ ன்று வறுவகைத்தென்ப திற்பொழுது” என்பவர்களின் வைகறைக்குப்பின்னிட டது விடியல் என்று கூறுக. சென்ற இரவில் மதிமுதலியவற்றான மிகவுக்துண புற்றுத்தன்னிலையுணராத தளர்ந்து கிடந்து தெளிந்தமைப்பப்ப ‘சுண்ணை னுயி’ கண்ட செயயான்’ என்றார். (க0)

வந்து நோக்கினள் வள்ளலபோ யொருமணித் தடத்தான
சந்தி நோக்கின னிருந்தது கண்டன டம்பி
யிந்து நோக்கிய நுதலிபைக் காததய விருண்ட
கந்த நோக்கிய சோலையி லிருந்தது காணாள்.

இ - ன். வந்து நோக்கினள் - (பன்னசாலைக்கு அருகே) வந்து பார்த்தாள், (ஆங்கு ஸ்ரீராமபிரானைக்காணாததால் சுற்றிப்பார்த்து), வள்ளலபோய் - ஸ்ரீராமபிரா ன் சென்று, ஒருமணி தடத்தான-ஒரு அழகிய துறையின்கட சோந்தவனுய், சந்தி- காலே நியமத்தை, நோக்கினன் இருந்தது கண்டனன் - கருதியிருந்ததைப் பார்த தாள், (பின்னாததிரும்பிப் பன்னசாலைக்கு அருகேவந்து), தம்பி - இளையபெருமான, இந்து நோக்கிய நுதலியை - சந்திரனைப்போலும் அழகிய நெற்றியையுடைய சீதா பிராட்டியை, காதது - காவலசெய்துகொண்டு, அயல் - பக்கத்திலிருக்கிற, இருண் டகந்தம் நோக்கிய - இருள் சூழ்ந்ததும் வாசனையிக்கதுமான, சோலையில் - சோலை யினிடத்து, இருந்தது காணாள் - இருந்ததையறியாதவளாய்

குறிப்பு — சந்தி - ஸந்தயா என்னும் வடசொல்லின் திரிபு இது, இங்கே சிற்ப பாயக்காலேச் சந்தியையுணர்த்தி அது பின் காலவாருபெயராய் அக்காலத்துக்குரிய கடமைகளைக் குறித்தது. இந்து என்புழி உலமவுருபு தொகுத்தல் சென்ற இரவில் அவளை வருத்திய சந்திரன் காலையிலும் தோன்றித்தனக்கு மனோவேதனை தரவந்தா ன் என்று அவ்வரக்கி சிவன்கொள்ளுமாறு விளங்கிய மதிமுகமெனக் இவ்வனன் கூறியது பிராட்டியின்பா லவடருள்ள பகைத்திறமை விளங்கற்கு (கக)

தனியி ருந்தனள் சமைந்ததென சிந்தனை தாழ்ந்து
நினியி ருந்தெனக் கெண்ணுது திலலென வெண்ணுத
துனியி ருந்தவன் மனத்தின டோகையைத் தொடர்ந்தான்
கனியி ரும்பொழில் காததய லிருந்தவன் கண்டான்.

இ - ன் தனி இருந்தனள் - இவள் தனித்து இருந்திட்டாள், என சிந்தனை - எனது எண்ணம், சமைந்தது - பலித்தது; இனி தாழ்வு உற்று இருந்து - இனித் தாமதித்திருந்தகொண்டு, எனக்கு எண்ணுவது இல் என எண்ணு - நான் ஆலோ சிக்கும் விஷயமில்லையென்று எண்ணி, தனியிருந்த வல் மனத்தினள் - அச்சமிக் குந்தவலிய மனத்தினையுடையவளாகி, தோணையை தொடர்ந்தான் - பிராட்டியைப்

பின் பற்றிச்சென்றாள், கனி - கனிகையுடைய, இரும்பொழில் - பெரியசோலை
ன்கண், காத்து - காவல்செய்துகொண்டு, அயல இருந்தவன் - பக்கத்திலிருந்த இன்
யபெருமாள, கண்டான் - பார்த்தான்

குறிப்பு —சமைந்தது - தெளிவினவந்த காலவழுவமைதி. எனக்கு - உருபு
மயக்கம் இல்லை என்பது இவ்வெனக்கடை குறைந்த நின்றது, “பழியஞ்சிப் பாத
து ணுடைத்தாயின வாழ்க்கை, வழியெஞ்சு வெஞ்ஞான்று மில்” என்பதிற்போல
தோகை இருமடியாகுபெயா தொடர்ந்தான் என்றதனால் பிராட்டி இவனைக்கண்டு
அஞ்சி ஒடினாள் என்பது பெற்றும். கனி - கனிகை. கருத்தாப்பொருள் விருதி
புணாந்து கெட்டது (கஉ)

நிலல மஇயெனக் கம்கினன பெண்ணென நினைந்தான்

விலலெ டாதவள வயங்கெரி யாமென விரிந்த

சிலல லோதியைச் செங்கையிற் றிருகுறப் பற்றி

யொலவ யிற்றுதைத் தொளிகிளா சுறுவா ஞருவி.

இ - ன், (அச்செயலை நோக்கிய இளையபெருமான்), நிலலமஇ என கம்கின
ன் - அமஇ நிலலய என்று விரைந்தவந்தது, பெண் என நினைந்தான் - பெண்
னென்று நினைத்தது, வில் டொது - விலவினை எடுக்காமல், அவள்-அவ்வரசுகியினது,
வயங்கு எரி என விரிந்த சில அல ஒதியை - பிரகாசிக்கின்ற கெருப்பைப்போலப்
பரவிய வட்டமலலாத கூந்தலை, செங்கையல் - (தனது) செய்யகையில, திருகு உற
பற்றி - சுற்றுத்தலுறம்படி பிடித்தது, ஒல வயிற உதைத்தது - அடிவயிற்றில் (காலால்)
உதைத்தது, ஒளி கிளா - பிரகாசமிருந்த, சுறுவாள் உருவி - சுருளவாளை யுரையி
னின்றும் எடுத்தது

குறிப்பு —வீரகன், பசு பாரப்பா பாலா பேடி பெண்கள் முதலிய வீரமில்
லாரைக்கோறல் புரிதல் தமக்குப்புக்கூந்தருமலல வாகவின ‘பெண்ணென் நினை
ந்தான்’ என்றா, “தன்பான் மனையா எயலானதலைக் கண்டு பின்னு, மினபா லடி
சிறி கிவாகின்றதைப் பேடி போலா, நனபால பசுவேதந்ததா பெண்டிர் பாலா
பாப்பா, ரென்பாரை யோம்பே நெனினயா னவனாக வென்றான்” எனனுஞ் சிந்தா
மணிச் செய்யுளையும், “ஆடி மானியற் பாரப்பன் மாக்களும், பெண்டிரும் பணியு
டை யீருமபேணித், தென்புல வாழ்காக்கருங்கட னிறுக்கும், பொன்போற் புதல்
வாப் பெருஅ தீரு, மெமமப்பு கடிவிடுது துமமரண சோயின” எனனும் புறப்பா
ட்டையும் நோக்கி இத்தனுணமையை யுணர்ச எரி - எரிவது வினைமுதற் பொரு
ணமை விருதி புணாந்து கெட்டது. ஆம் - அசை அரசுகியரணவாக்கும் எரிபோ
லவிரிந்த வட்டமாய்ப்பரவிய குட்டைச்சுருட்டை மயிரேயாயினும் அது போலா
து நீண்ட கூந்தலையுடையானென்பா ‘சிலலல ஒதி’ என்றா இத்தனுணமை இச
செய்யுளில் ‘திருகுறப்பற்றி’ என்றதனாலும் மேலவருக கரணவதைப்படலத்தது “இரு
ந்தமாக்கரண ருளினையினயிசைச், சொரிந்த சோரியள கூந்தலன்” என்றதாலும்
கன்கு புலப்படுத்தல் காண்க. ஒல் - முடிவிடமாகவே அடிவயிற்றென்றும். (கக)

ஊக்கித் தாங்கிவிண படாவெமமென் றுருத்தெழு வானை

நூக்கி நொயதினின் வெய்திழை யேலென நுவலா

மூக்குங் காதுமவெம் முரணமுலைக் கண்களு முறையாற
போககிப் போககிய சினத்தொடும் புரிமுழல் விட்டான்.

இ - ன் ஊக்கி - உறசாகமடைந்து, தான்கி - (இனையபெருமானைச்) சுமந்து
கொண்டு, விண்படா - ஆகாயத்திறசெல்ல, வெம்மென்ற - வெம்மையென்னும்
படி, உருத்த - சோபித்த, எழுவானை - எழுகின்ற சூப்பாக்கையை, (இனையபெரு
மான்) கொய்தினின் - விரைவில், தூக்கி - (கீழேவிழத்) தள்ளி, வெயது இழை
யேல் என நுவலா - கொடியசெயலைச் செய்யாதே என்ற கூறி, மூக்கும் காதும
வெம்முரணமுலைக்கண்களும் - (அவனது) மூக்கினையும் காதுகளையும் வெப்பம்பொ
ருத்திய வலியமுலைகளினுடைய காமபுகளையும், முறையால் போககி - ஒழுகினாலே
அறுத்தததள்ளி, போககிய சினத்தொடும் - நீக்கிவிட்டகோபத்துடன், புரிமுழல்
விட்டான் - திருகுற்ற கூரதலை விட்டுவிட்டான்

குறிப்பு — இனையபெருமானின் கரஸ்பரிசமப்பட்டதா லுளமகிழ்ந்தமைதோன்ற
'ஊக்கி' என்றா, பெரியநம்பிபோ லினையநம்பியு மழகுடையாராகலின் அவரால்
தந்து காமநோய நீக்கிக்கொள்ள அடரைத்தான்கி விண்படாக்கருதினாளென்க.
படா - படா என்பதின் விசாரம் சேஷமஸராசிய இனையபெருமானிவனெண்
ணம்போ லெடுத்தசெல்லறகு எளியராகாமையால் 'வெம்மென்றுருத்த' எழுவா
ளாயினென்க இனி, படாவெம் என்பதைத் தனித்தன்மைப் பன்மை யெகி
கால் வினைமுறாக்கக்கொண்டு, செல்லுவேம் என்று உருத்தெழுவானையென்ற கூற
லுமியையும் இப்பொருளில் மகரப்புகளி, விரித்தல் இவள் முலைகள் இனையபெ
ருமாளால் இச்சிக்கப்படாமையானும், காமவெப்பமிக்ககொண்மிளமையானும் வெ
ம்மை வெப்பமென்னலே சிறப்புடைத்து கொடியசெயலைப் புரிந்த தீயவனாயுங்
கொல்லலாகாதென்பதும் அத்தகையானே யீவவாறு சிணைச்செயது அனுப்பலே
நீதியென்பதாதோன்ற 'முறையாறபோககி' என்றா, "தொல்லிரு டனைக்கொலத்
தொடாகின் றானாயுள், கொல்லலை நாளையக் கொயது நீக்கினாய், வல்லலை மனுமுத்
ன் மரபி லேயென்ப, புலவின் னுவகையிற் பொருமி வீமமுவான்" என மேலவரு
ஞ் செய்யுளையினைக் கொக்கு. இனி எம்பிரானையிச்சித்ததும், பிராட்டிக்குத் தீவ
கிழைக்கப்போந்ததும், தனனையெடுத்து விண்ணிறசெல்ல எழந்ததமாகிய குற்ற
மூன்றுக்கு மூக்குககாதும முலையும் அறுத்து மூன்றுத்தண்டனை புரிந்தா என்பா
'முறையாறபோககி' என்றாரென்னலுமாம் முறையாப்போககி என்னும் பாடத்
திறகு முதலில் மூக்கினையும் கடைசியாக முலையையும் போககின் வரிசையைக்
கூறுக

(சக)

அக்க ணத்தவள் வாயதிறந் தரற்றிய வமலை
திகக் ணைத்தினுஞ் சென்றது தேவாதஞ் செவியும்
புகக துறந்து புகலவதென மூக்கெனும் புழையு
கெக சோரியி னீரமுற றுருகிய துலகம்.

இ - ன் அ கணத்த - அப்பொழுது, அவன் அவவாககி, வாயதிறந்து -
(தன்) வாயைத்திறந்து, அரற்றிய - அழுத, அமலை - சபதமானது, திகு அனை
தினும் சென்றது - திணைகளெல்லாவற்றினும் சென்றது, தேவாதம் செவியும் புக
கது - தேவாக்களுடைய காதுகளினிடத்தும் பிரவேசித்தது; மூக்கு எனும்புழை ஊடு
உக்கசோரியின் - மூக்கு என்கிற துவாரத்திலிருந்து சிந்திய அரத்ததால், உலகம்-

இப்பூமியானது, ஈரம் உற்று உருகியது - ஈரத்தையடைந்து கரைதலுற்றது, (என்றால்), உற்றது புகலவது என - (மூக்குமுதலியவை யறுபட்டதால் அவன்) அடைந்த துண்பத்தைச் சொல்வது என? [அநாவசியமேயாம்.]

கொலைது மிததுயா கொடுங்கதிர வாளினைக் கொடியான
முலைது மிததுயா மூக்கினை நீக்கிய முறைமை
மலைது மிததென விராவணன் மணியுடை மருடத்
தலைது மிததற்கு நாடகொண்ட தொத்ததோர தன்மை.

இ - ன். கொலை துமித்து - கொலலுந்தொழிலைக்கி, அ கொடியான முலை - அந்தக்கொடிய வரக்கியினது முலைகளை, உயா - உயானத, கொடுங்கதிரவாளின் - பிரகாசம்பொருந்திய கொடியவாளினாலே, துமித்து - அறுத்தது, உயா மூக்கினை நீக்கிய முறைமை - உயானத மூக்கை அறுத்தததளளிய செயலையானது, இராவணன் - இராவணனது, மணி உடை - இரத்தினங்கடையுடைய, மருடம் தலை - ஈரீடங்கடையணிந்த சிங்ககளை, மலை துமித்தென - மலைகளைவெட்டி (ததளளி) ஹரபோல, துமித்தற்கு - வெட்டுதற்கு, நாடகொண்டது ஓர் தன்மை - முகூர்த்தநாள் கொண்டதாகிய ஒருதன்மையை, ஒத்தது - ஒத்திருந்தது

குறிப்பு — நீக்கிய மூத்தம் என்றபாடத்திற்கு - முகூர்த்தமெனச், மூத்தம் - வடசொற்சிறைவு (கக)

அதிர மாரிலத் தடிபதைத் தரற்றிய வரக்கி
கதிரகொள காலவேற கரனமுத னிருநாவெங் கதப்போ
ரெதிரி லாதவ ரிறுதியி னிமித்தமா வெழுந்தாண்
டுதிர மாரிபெய காராநிற மேகமொத் துயாநதாள,

இ - ன். அதிர - அதிர்ச்சியுண்டாகும்படி, மாரிலத்து - பெரிய நிலத்திலே கிடந்து, அடிபதைத்து - கால்களை உதறிக்கொண்டு, அரற்றிய - கத்திய, அரக்கி - ரூபப் பாகையெனனும் அவவிராட்சி, கதிரகொள - பிரகாசத்தைக்கொண்ட, கால வேல - யமன் போலக் கொடிய வேலாயுதத்தையுடைய, கரனமுதல் - கரனமுதலான, வெம் கதம் போர் எதிர இலாதவர் - கொடிய உக்கிரத்தோடு கூடிய யுத்தத்தில (தமக்கு) ஒப்பிலலாதவராகிய, நிருதா - இராகத்தரது, இறுதியின் நிமித்தம் ஆ - நாசத்தின் பொருட்டாக, எழுந்த —, ஆண்டு - அவவிடத்து, உதிர மாரிபெய காராநிறம் மேகம் ஒத்து - இரத்தம்மையைப் பொழிவின்ற கரிய நிறமுள்ள மேகத்தைப்போன்று, உயாநதாள - உயானது தோன்றினாள்

குறிப்பு — இனையபெருமானால் தள்ளப்பட்டே கீழ்விழுந்து உறுப்பறுப்புண்ட கோவையாற்று கிறகிலளாய கீலம் அதிருப்படி கால்களை உதறிக்கொண்டு பேரிசைச்சலிட்ட ரூபப் பாகை பின்பு எழுந்து இரத்தஞ்சொரிய உயானத் தோற்றத்தோடு நின்றன ளென்பதாம், கரியபெரிய வடிவத்தினின்றும் இரத்த மிகஞ்சு சொரிய நிறறலின், 'உதிரமாரி பெய்காராநிறமேகம்' உவமைகூறப்பட்டது. இனி இவ்வரக்கி சென்று கரனாகியரை யழைத்து வந்து இராமபாணத்துக்கு இரையாக்குவதைக் கருதி 'நிருதரிறுதியி னிமித்தமாவெழுந்த' என்றா. 'கீமித்தமா எழுந்த' என்றதற்கு இராகத்த நாசத்துக்கு அநிருதியாயத் தோன்றும் தீகிமித்தம்போ வெழுந்து

என்று கூறலுமாய் இப்பொருளுக்கு 'ஆ' எனபது உயமவுருபு, மேகம் இரத்தமழை பொழிதல ஓர் உற்பாதம், உதிரம் - ருதிரம் எனினும் வடசொல்லின் விகாரம். (க௭)

உயரும் விண்ணிடை மண்ணிடை விழுங்கிடத் துழைக்கு
மயருங் கைகுலைத் தலமரு மாருவீர் சோரும்
பெயரும் பெண்பிறத் தேனபட்ட பிழையெனப் பிதற்றுத்
துயரு மஞ்சிமுன ரொடாந்திலாத் தொலகுடிப் பிறந்தாள்.

இ - ன் துயரும் - துன்பமென்கிற குணமும், அஞ்சி - பயந்து, முன் .தொடங்கு இலா - இதற்குமுன் சோந்திலாத், தொல குடி பிறந்தாள் - பழமையான (அரசா) குலத்திற் பிறந்த அசுரூர்ப்பநகை, விண்ணிடை உயரும் - வானத்தில் எழுவான், மண்ணிடை விழும் - (அதற்கேற்ற வலியிலலாமையால்) தரையில் விழுவான், கிடந்து உழைக்கும் - (கிடந்த இடத்தே) இருந்தபடி யிருந்து மிகவருந்துவான், அயரும் - தளர்வடைவான், கைகுலைத்து அலமரும் - கைகளைப்பிசைத்துக் கொண்டு மன்னஞ்சுழல்வான், ஆர் உயிர் சோரும் - அரிய உயிர் சோருவான் [மூச்சையடைவான்], பெயரும் - (அம்மூச்சைத் தெளிந்து) எழுவான், பெண்பிறத்தேனபட்ட பிழை எனப் பிதற்றும - பெணனாகப் பிறந்தயான அடைந்தபரிபவம் (என்னே!) என்று பலமுறை கூறுவான். (கஅ)

ஒற்று மூக்கினை யுலையுறு தீயென வுயிரககு
மெற்றுங் கையினை நிலத்தினி லிணைத்தடங் கொங்கை
பற்றும பாரக்குமெய் வெயாகஞ்சுதன பருவலிக் காலாற்
சுற்று மோமெபோய்ச் சோரிநீர் சொரிதரச் சோரும்

இ - ன். மூக்கினை ஒற்றும - மூக்கை ஒற்றிக்கொள்வான், உலை உறுதி என உயிரகமும் - கொல்லுலையிலுற்ற தீயைப்போலப் பெருமூச்சுவிடுவான், நிலத்தினில கையினை எற்றும - பூமியிலே கையையறைவான், இணை தடம் கொங்கைபற்றும பாரகமும் - இரண்டு பெரியமூலைகளைப் பிடித்துப்பாரப்பான், மெய்வெயாகமும் - உடலவோப்பான், தன பருவலி காலால் - தனது பருத்தவலிய் கால்களினால், சுற்றும ஒமெ போய் - சுற்றியோடிச்சென்று, சோரிநீர் சொரிதர - அரத்தநீர் சொரிவதால், சோரும் - தளர்வடைவான். (கக)

ஊற்று மிக்கநீ ரருவியி னொழுகிய குருதிச்
சேற்று வெள்ளத்துட டிரிபவ டேவரு மிரியக்
கூற்று முடஞ்சுதன குலத்தினோ பெயரெலாங் கூறி
யாற்று கிறகிலாள் பறபல பன்னிநின் றழைத்தாள்.

இ - ன். ஊற்று மிக்க நீர் அருவியின் - ஊற்றினின்று மிகுப பெருகிய நீர் பபெருக்குப்போல, ஒழுகிய - (தன் உடம்பினின்று மிகு) வழிந்த, குருதி - இரத்தத்தாலாகிய, சேற்று வெள்ளத்துள் - மிக்க சேற்றினிடையிலே, திரிபவன் - அலைப்பளாகிய அவன், ஆற்றுகிறென் - துன்பம் பொறுக்கமாட்டாதவளாய், தேவரும் இரிய - தேவர்களும் அஞ்சியோடும்படி, கூற்றும உட்கும் தனகுலத்தினோ பெயர் எல்லா கூறி - யமனும் அஞ்சும்படியான தனது குலத்தாரது பெயர் எல்லாமுசொல்

லி, பப்பபபனனி கின்று - (மற்றம்) பலபல பேசுக்கனையும் எடுத்தத்சொலவிக
கொண்டே, அழைத்தாள - கூப்பிடுவாணயினு

குறிப்பு — ஊறவது - ஊற்று தேவரும் கூற்றும், உமமை - உயாவுசிறப்பு.
'ஆற்றுகிறவன்' என்றதில் உள்ள 'கில' என்ற இரண்டனுள் ஒன்றை - ஆற்றலு
ணாதது மிலைகிலையாகவும், மற்றொன்றை கு + இல் எனப்பிரித்துச் சாரியையும்
எதிராமறை மிலைச்சொல்லுமாகவுவகொள்க. அறுபட்ட மூக்கு முலை செவிய்வற
றின் தவாரங்கட்கு ஊற்றும், அரத்தத்துக்கு மிக்க நீரும் அருவியெனறதால் அவ
ருடலுக்கு மலையும் உவமை (400)

நிலையெடுத்த நெடுநிலத்து நீயிருக்கத் தாபதாகள
கிலையெடுத்தது திரியுமிது சிறிதன்றோ தேவரெதிரா
தலையெடுத்த விழியாமை சமைப்பதே தழலெடுத்தான
மலையெடுத்த தனிமலையே யிவைகாண வாராயோ.

இ - ன். தழல் எடுத்தான - அனலைக் கைவிலேந்திய சிவபிரானது, மலை -
வெளியங்கிரியை, எடுத்த—, தனிமலையே - ஒப்பற்றமலைபோன்ற இராவணனே!
நீ—, நெடுநிலத்து - பெரிய இப்பூலோகத்தில், நிலை எடுத்த இருக்க - வாழ்க்கை
கிலைகொண்டிருக்கையில், தாபதாகள - முனிவேடங்கொண்டவாகள, கிலை எடுத்து
திரியும் இது - (அச்சமின்றிக்கையில்) விலையெடுத்திக்கொண்டு சஞ்சரிப்பது, சிறிது
அன்றோ - (உன்பெருமைக்குச்) குறைவானதன்றோ? தேவா எதிர்தலை எடுத்து விழி
யாமை சமைப்பதே - தேவர்களுக்கு முன்னே (நான்) தலை எடுத்துவிழிக்கமாட்டா
மலிருத்தலை (இத்தாபதாகள) செய்யத்தருவதோ? இவைகாணவாராயோ - யான
பட்ட) இப்பாடுகளைப் பராக்ஷரமாட்டாயோ?

குறிப்பு — தாபதா - தாபஸரென்ற வடசொல்லின்திரிபு, தவருசெய்யவரென
றுபொருள். மரவுரியும் சடைமுடியுமாகிய வேடமாததிரத்தைக்கொண்டு 'தாபதா
கள்' என்றான தேவரெதிர்தலையெடுத்து விழியாமை சமைப்பதே என்றரு - தேவ
ர்கள் நின் எதிரே தலையெடுத்து விழியாமலிருக்குமாறு அடக்கிவிட்டமைமாதிரி
மே அமைவதோ? (இப்படிப்பட்ட சிறுபகைகளையும் கவனிக்கவேண்டாமோ) என
றுபொருள் கோடலுமாம் தாருகாவனத்து முனிவர்கள் தண்ணைக்கொல்ல எவிய
பெருநெருப்பைத் தனது ஆற்றலால் கவியடக்கித் தனது கையொன்றில் ஏந்திய
திவலியசக்தியுடைய சிவபிரானுக்கு அழலேந்தியெனப் பெயருளதாதலின் 'தழலெ
டுத்தான' என்றான். மலை - இராவணனுக்கு உவமையாகுபெயர். (401)

புலிதானே புறத்தாக்க குடழிகோட படாதென
வொலியாழி யுலகுரைக்கு முரைபொய்யோ லுழியினு
சலியாத மூவருக்கும் வானவாக்குந் தானவாக்கும்
வலியானே யானபட்ட வலிகாண வாராயோ

இ - ன். ஊழியினும் - ஊழிக்காலத்தினும், சலியாத - இளைத்தோயதலில்
லாத, மூவருக்கும் - திரிமூர்த்திகளினும், வானவாக்கும் - தேவர்களினும், தானவ
ாக்கும் - அசுரர்களினும், வலியானே - வலிமையையுடையானே! [இராவணனே!],
புலி - வேகனைப்புலியானது, புறத்தி ஆக - சமீபமான மற்றொரு இடத்திலிருப்ப

தினூ, குட்டி - (அதன்) குட்டியானது, கோள ட்டாது - (பிறரால்) பிடிக்கப்பட மாட்டாது, என்ன - என்பதாக, ஒலி ஆழி உலகு உரைக்கும் - ஒலிக்கின்ற கடலாற சூழப்பட்ட இவ்வுலகத்தின்க ணிருப்பவாகன சொல்லுகின்ற, உரை - சொல்லானது, பொய்யோ - அபத்தமோ? யான்பட்ட - நான் அடைந்த, வலிகாண் - துன்பத்தைப்பார்க்க, வாராய - வருவாயாக.

குறிப்பு - குட்டி - இனம்பெய்யா, “குட்டியும் பறமூல் கூறவண்ண வரையார்” என்ற தோல்காப்பியத்தால் இது புலிக்கு உரியதாதல் உணராக. கோள - முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர் “புலிதானே புறத்தாக்க குட்டி கோடபடாது” என்றவாக்கியம் உபமானத்தால் வலிய பெரியோர் புறத்தேயிருக்க அவரைச் சாராதோர் வரையாலும் துன்புறுத்தப்படார் என்ற உபமேயத்தை விளக்கியதால் பிறிதுமொழிதல் என்னும் அவநகாரமாம் “புலிபுறநகைக்குருகு குருளை போல, மெலிவில் செங்கோனிபுறநகைப்ப” என்றார் புறப்பாட்டிலும் புலிதானே, ஏகாரம் - பிரிநிலைவலகு - ஈண்டு இடவாருபெயர் பொய்யோ, ஒகாரம் - ஏதிரமறை மூவர - தொலைச்சுறியிபு தரவா - தது என்பவளுக்கு மக்கள், தத்திகாரம் - மூன்றாமடியில் நான்குருபு அனைத்தும் ஐந்தனுருபு எல்லைப்பொருளைப் பயத்தலின் உருபுமயசகம், நற்றோகாரம் அசை (க0உ)

ஆரத்தானைக் கரந்தி யமராகனாத் தொடுமடாந்த
போரத்தானை யிரந்திரனைப் பொருதவனைப் போர்தொலைத்து
வோரத்தானை யுயிரகொண்டு மீண்டானை வெறிநபனடு
பாரத்தானை யான்பட்ட பழிவநது பாராயோ.

இ - ன் ஆரத்த - முழக்கி, ஆனைக்கு அரசு உரத்தி - சிறந்த யானையாகிய ஐராவதத்தை நடத்தி, அமராகனாததொடும அடாந்த - தேவா குழுவோடு மேற்சென்ற, போரத்தானை இரத்திரனை - போரவல்ல சேனையினையுடைய இரத்திரனை, பொருதவனை - எதிர்த்த சம்பராகாரனை, போர்தொலைத்து - போரின்கண் அழித்து, வோரத்தானை - வியாதத்தசரத்தனை, உயிர கொண்டு மீண்டானை - உயிரகொண்டு போயயமனை, பனடு - முனைநாள் [திக்குவிசயகாலத்தில்], வெறிந பாரத்தானை - புறநகண்டவனை! [இராவண்ணை], யான் பட்டபழிவநது பாராய - (அத்தயரத்தன் மக்களால்) நான் அடைந்த அபகீர்த்தியை வநது காண்பாயாக.

குறிப்பு:—சிறந்ததை அரசென்னும் மரபுபற்றி ‘ஆனைக்கரசு’ என்பப்பட்டது தயரத்தன் சம்பரானை வென்றதை “தயிருடைக்கு மத்தென்ன வலனைநலி சம்பரனைத் தடிந்த வநநான்” என்றும், “குன்றளிக்ருந் குலமணித்தோட சம்பரனைக் குலத்தோடுந் தொலைத்து” என்றும் கீழ்க்கூறிய செய்யுட்களாணுணராக. இராவண்ண கூற்றுவனைவென்றதை “கடுங்காலக கூற்றினையும் பணிகோடற் காற்றின்” என மேலைக்கவிவினும் விரித்துக்கூறினமைகாண்க. இராவண்ணை! கினக்குத் தோற்றவநுற கொல்லப்பட்டவன் புத்திரர்களால் யானிப்பழியடைந்தது நின் வலிமைக்கு இழக்காகும் என்னுந் கருத்தடைமை விளக்கலின் இப்பொருளை சிறப்புடைத்து இனி, இக்கவிக்கு இரண்டனுருபுகளை பெல்லாம் இரத்திரன் மேலேற்றி அவலிக்ருனைப் புறநகண்டவனை எண்பொருள் கூறுவாருமுள். (ரேங்)

காற்றினையும் புனலினையும் கணலினையும் கடுங்காலக
கூற்றினையும் விண்ணினையும் கோளினையும் பணிகோடற்

காற்றினீ யீண்டிருவா மானுடவாக காற்றாது

மாற்றினையோ வுள்வலததைச் சிவனறடக்கை வாளகொண்டாய்.

இ - ள். சிவன தடவைவாள் கொண்டாய் - சிவபிரானது பொருளம்பொருள் திய கைத்தலதது வாள்வினைப் பெற்றுக்கொண்டோனே! [இராவணனே!], காற்றினையும் - வாயுதேவனையும், புனலினையும் - வருணனையும், கனலினையும் - அக்கினி தேவனையும், கடுகொலம் கூற்றினையும் - கொடிய நமனையும், விண்ணினையும் - விண்ணுலகத்தாரையும், கோளினையும் - நவகிரகங்கனையும், பணிகோடறகு ஆற்றினீ நீ - ஏவலகொளஞதற்கு (அடிமைகளாமபடி) செய்துகொண்ட நீ, ஈண்டு - இப்பொழுது, இருவாமானுடவாகு - இரண்டுமனிதர்களுக்கு, ஆற்றாமல் - எதிராக முடியாமல், உன்வலததை - உனது வலிமையை, மாற்றினையோ - மாறுபடுமபடி செய்துகொண்டனையோ?

குறிப்பு — பணிகொண்டற காற்றினையெனவும் பாடப்பேதமுண்டு, கொண்டவ - தொழிற்பெயர் சிவன - மங்களததைச் செய்பவன், சிவம் - சுபம் சிவபிரானிடம் இராவணன் பெற்றவாளுக்குச் சந்திரஹாசமென்பபெயர். (40ச)

உருப்படிவ மன்மதனை யொத்துளரே யாயினுமுன்
செருப்படியிற பொடியொவ்வா மானுடரைச் சீறுதியோ
நெருப்படியிற பொடிசிதற நிறைந்தமத்த திசையானே
மருப்பொடியப பொருப்படியத தோணிமிரத்த வலியோனே

இ - ள். அடியின் நெருப்பு பொடி சிதற - (கோபத்தினாலே) பூமியில் அக்கினிப்பொறிகள் சிந்துமபடி, நிறைந்த - மிகுந்த, மதம் திசையானே - மதத்தினைக் கொண்ட திக்கியானைகளினது, மருப்பு ஒடிய - கொம்புகள் முறிபடவும், பொருப்பு இடிய - மலைகள் தூளாகவும், தோள் நிமிரத்த வலியோனே - புயங்களை உயரத் தூக்கிய வலிமையை யுடையானே! [இராவணனே!], (இவாகன), உரு படிவம் மன்மதனை ஒத்து உளா ஆயினும் - அழகில ரூபமுள்ள மன்மதனை ஒத்திருக்கின்றார்களானாலும், உன் செரு படியில் - உனது யுத்த பூமியில், பொடி ஒவ்வா - தூசிக் கும இன்னையாகாத, மானுடரை - இம்மனிதர்களை, சீறுதியோ - கோபிப்பாயோ?

குறிப்பு — அரக்கி கூற்றத்தின் செருப்பு அடியின் பொடியெனப் பிரித்ததச் செருப்பினடியிலுள்ள துகளென்று பொருள் படவும் சிலேடையாகக் கூறினா ()

தேனுடைய நறுந்தெரியற் றேவரையுந் தெறுமாற்ற
ருனுடைய விராவணற்குந் தம்பியாகுந் தவிராததோ
வூனுடைய வுடம்பினரா யெங்குலத்தோக குணவாய்
மானுடவா மருங்கேடிக் கொடுக்கினதோ வலியமமா

இ - ள். தேன் உடைய - தேனையுடைய, நறுந்தெரியல் - கலவாசனையுள்ள பூமாலையினையணிந்த, தேவரையும் - தேவர்களையும், தெறும் - அழிக்கும், ஆற்றல் உடைய - வலிமையையுடைய, இராவணற்கும் - இராவணனுக்கும், தம்பியாக்கும் - (குமபகருணன் கரன் முதலிய) தம்பியார்களுக்கும், வலி தவிராததோ - வலி மைக்குப்போய விட்டதோ? ஊன் உடைய உடம்பினராய் - (மிகுந்த) மாமிச

முன்ன தேசத்தையுடையவர்களாய், எம் குலத்தோர்க்கு உணவு ஆய - எமது குலத் தரகர்களுக்கு உணப்பொருளாகிய, மாணுடவா மருவகே - இம்மனிதர்களிடத்தி லேயே, புசு கு ஒடுவகினதோ - (அவ்வலி) புருத்த அடங்கிப் போயவிட்டதோ ? அம்மா ஆசசரியம் !

குறிப்பு —தேவரையும் உமமை அமிருத் முண்பதனால் மரணமில்லாதவா என் னுஞ் சிறப்பை விளக்க நிறைவின் சிறப்பும், அசுரரையும் மறவர்களையுடையதென்றும் எண்பொருள் படநிறைவின் எச்சமுமாம் தம்மினத்தார்க்கு உண்ணுநதையாதற் கே அமைந்த உடம்புடையவரென்பான் 'உண்ணுடைய வுடம்பினராய்' என்றான் ()

மரனேயு நெடுங்கானின் மறைநதுறையுந் தாபதாக
ஞரனேயோ வடலரக்க ரோய்வேயோ வுறநெதிரந்தா
ரரனேயோ வயனேயோ வரியேயோ வெணுமாற்றற
கரனேயோ யானபட்ட கையறவு காணுயோ.

இ - ள் (எதிர்வந்து பொருதவர்கள்), அரனேயோ-(இவன்) சிவனேதானோ? அயனேயோ - பிரமனேதானோ? அரியேயோ - விஷ்ணுவேதானோ? எனும் - என்று கூறுதற்குக் காரணமான, ஆற்றல் - வலிமையையுடைய, கரனேயோ - ஓ கரனே! மரன் ஏயும் - மரங்கள் பொருத்திய, நெடுங்கானின் - பெரியகாணத்திலு, மறைநது உறையும் - மறைநதுவசிக்கின்ற, தாபதாக - தவசிகளது, உரனேயோ - பலமே தானோ? அடல அரக்கா ஓயவேயோ - வெற்றிபொருத்திய இராசகத்தாக்களது தளர் வேதானோ? [அரியேன்], உற்று எதிர்த்தா - (இத்தபசிகள் தைரியம்) அடைநது (எனனை) எதிர்த்தாக்கள், (அதனால்), யானபட்ட கையறவு காணாய் - யானடைந்த துண்பத்தை (வந்து) பாராய

குறிப்பு —மரன், உரன் - இறுதிப்போலி இரண்டாம் அடியில் ஏகாரங்கள் அசையும் ஒகாரங்கள் ஐயமுமாம் மூன்றாமடியில் ஏகாரங்கள் உயாவு சிறப்பும் ஒகாரங்கள் ஐயமும் எனக், கானகாமடியில் எ - விளியருபு, ஓ - விளிகு - அ டையாயவரும் இடைச்சொல், அன்றி, ஓ - புலம்பல விளிகு உரிய உருபுமாம், கையறவு - செடலறுதல், அறவு - அறு என்னும் பகுதியின் தொழிற்பெயர், ஈற ரோகாரம் - அசை. (௪௦௭)

இந்நிரனு மலரயனு மிமையவரும் பணிகேட்பச
சுந்தரிபல லாணடிசைப்ப வுலகேழர் தொழுதேத்தச
சந்திரனபோற நனிககுடைக்கீழ நீயிருக்குஞ் சவைவடுவே
வந்தடியே னுணுது முகங்காட்ட வல்லேனே.

இ - ள். (கரனே!), இந்நிரனும் - தேவகநிரனும், மலர் அயனும் - தாமரை மலரிலிருக்கிற பிரமதேவனும், இமையவரும் - தேவர்களும், பணிகேட்ப-(நீ இருந) கட்டளைக்கேட்கீழ் அவற்றின்படியே குற்றேவல் செய்தொழுவும், சுந்தரி - இந்நிராணி, பலலாண்டு இசைப்ப - வாழ்த்துப்பாட்டுப் பாடவும், உலகு ஏழும் - ஏழல்கள்களினுள்ளாரும், தொழுது ஏத - வணங்கித் துதிசெய்யவும், சந்திரன் போல - சந்திரனைப்போல, தனி குடை கீழ் - ஒப்பற்ற (வெண்கொற்றம்) குடை யின்கீழ், நீ இருக்கும் - நீ வீற்றிருக்கின்ற, சவை வடுவே - சபையின் மத்தியில்,

அடியேன்—, காணுது - வெடகயிலலாமல், வரது—, முகம் காட்ட வல்லேனோ-
முகமாகாட்டு தருதியுடையேனோ?

குறிப்பு—திருமால் இராவணனுதிராக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்தவனாதலா லத் திருமாலையும், சிவபிரான் அரக்காக்கு வழிபடு கடவுளாயினராதலின் அச்சிவபிரா னையும் ஒழித்து இங்கே 'இந்திரனு மலையனு மிமையவரும் பணிகேடப்' என்று கூறினான். சுந்தரி - இத்திராணி; "சுந்தரி சசியயி ராணி புலோமசை - னையந்தருச செவ்வி யிரதிரன் றேவ்பெயா" என்றா பிங்கலநீதையில், சுந்தரி யென்பதைச் சாதியொருமைப் பெயராகக்கொண்டு தேவமாத்ரென்பபொருள் கூறுவாரு முனா. பலலாண்டு - அநேகவருஷகாலம் வாழ்வேண்டுமென்று வாழ்த்திப் பாடும் பாட்டுக்கு இலக்கணை சுந்திரன், சவை - வடசொற்றிரிபுகள் தன்னுடைய நிழல்ல வாழ வார பலாக்குங் குளிர்த தீற்றைமசிபோலவும், படைவாக்கு வெவவிய இரவிபோல வும் தனிக்குடைக்கீழ் வாழ்வாென்பது தோன்றப் பேரவ என்பது வினையெச் சப் பொருளபடநின்றது, இனி, சுந்திரனபோ மனிக்குடை யெனக்கொண்டு கு டையினது வட்டவடிவுக்கும் டெண்மை நிறத்தாக்குஞ் சுந்திரனை யுவமையாகசிப் பொருள் கூறுவாருமுள்ள

(க0அ)

உரனெரிந்து விழுவெனனை யுதைத்துருட்டி முகக்கிரத
நரனிருந்து தோளபாக்க நானகிடந்து புலம்புவதோ
கரனிருந்த வனமன்றோ விவைபடவுங் கடவேனோ
வரனிருந்த மலையெடுத்த வண்ணுவோ வண்ணுவோ

இ - ள் அரன் இருந்த மலை எடுத்த - சிவபிரான் வீற்றிருக்கின்ற கைலாசை யை (பெயர்த்து) எடுத்த, அண்ணுவோ அண்ணுவோ—, [இராவணனே!] உரம் நெரிந்தவழி - பலமழிந்த (கீழே) விழும்படி, என்னை உதைத்து - என்னை (த்தன் காலால்) உதைத்து, உருட்டி - புரட்டி, முகக்கு அகிரத - (எனது) முகங்களை அறு த்த, நரன் - மனிதன், இருந்து - (மகிழ்வோடு) இருந்து, தோள பாக்க - (தனது) புயங்களைப்பார்த்துக் கொண்டிருக்க, நான் கிடந்து புலம்புவதோ - நானிருந்தபடி யிருந்தழத்தக்கதோ? கரன் இருந்த வனம் அன்றோ - (இ.க) கரனிருக்கின்ற வன மல்லவா? (இவ்வனத்தில), இவைபடவும் கடவேனோ - (நான்) இத்துன்பங்கள் டையவுங் கடமைப்பட்டவனதானோ?

குறிப்பு—உரன் - இறுதிப்போலி, நரன் - வடசொல இவ்வனஞ் செய்தவ னைத்தோனைத் தணித்தத் தண்டியாமலிருக்கின்றய அவன் எனபோலத் துன்பத்த முரதிப் புலம்பினாலன்றோ என துயரொழியும் எப்பாள் 'நரனிருந்து தோளபாக்க நான் கிடந்து புலம்புவதோ' என்றான் எனது தமையனாகிய கரன் இவ்வனத்திரு ந்தும் நான் இத்துன்பமடைதற்கு யாது குற்றஞ்செய்தேன் என்பாள் 'கரனிருந்த வனமன்றோ விவைபடவுங் கடவேனோ' என்றான் அண்ணன் - தமையன், ஈறு செடெ ஈற்றமல் கீண்டு ஒகாரமிகத்து, விளியுருபு "புலம்பின் னுஷமாகும்" என பது காண்க. அடுக்கு - புலம்பல பற்றியது.

(க0ஆ)

நாகயாலே முக்கிழந்து நாணமிலா நான் பட்ட
வசையாலே நின்றுபுகழ் மாகுண்ட தாகாதோ

திசையானே விசைகலங்கச செருசுசெயது மருப்பொசித்த
விசையாலே நிறைந்தபுயத திராவணவோ விராவணவோ.

இ - ன். திசையானே - திசையான்களினது, விசைகலங்க - வேகம் ஒழிவ
மூம்படி, செரு செயது - போர்புரிந்து, மருப்பு ஒசித்த - (அவற்றின்) கொம்புகளை
ஒடித்த, இசையால் - கீர்த்தியினால், நிறைந்தபுயத - பூரித்ததோள்களையுடைய,
இராவணவோ இராவணவோ - நசையால் - ஆசையினால், மூக்கு இழந்த - மூக்
கிணியிழந்த, காணம் இலா - நான்பட்ட - வெட்கமில்லாத - நான் அடைந்த, வசை
யால் - பழியினால், நினதுபுழம் - உன்னுடைய கீர்த்தி, மாசு உண்டது ஆகாதோ -
குற்றமடைந்ததாகமாட்டாதோ?

குறிப்பு — நசையாலே என்றதற்குக் கருத்து - “கணம் கோக்கருங் காரிகை யா
டனை, கொண்டு போவ விலங்கையா கோக்கென, விண்மேலவிழுக தேனை வெ
குண்டவா, துண்ட மாக்கினா மூக்கெனச் சொல்லினே” என மேலவருளு செய்யுட்
கேற்ப இராவணன்பொருட்டாகச் சீதையையெடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டுமெ
ன்ற ஆசையினால் என்று கோடவவேண்டும், இது, அவள் பொய்யாகக் கூறுதல்
அன்றி, உள்ளபடி இராமனைச் சேரவேண்டுமென்ற ஆசையாலென்று கூறுதல் சிற
ப்பன்று, உண்மைகூறித் தன்குற்றத்தைத் தன்னினத்தார்க்கு உணர்த்தானாதலின்

கானமதி னிடையிருவா காதொழுகுக் குடனரிய
மானமதாற பாவியே னிவண்மடியக கடவேனே
தானவரைக கருவறுத்துச் சதம்களைத் தனையிவிட்டு
வாளவரைப பணிகொண்ட மருகாவோ மருகாவோ

இ - ன் தானவரை கரு அறுத்து - அகராண் அடியோடு தொலைத்து, சத்
ம்களை - இரத்திரனை, தாயில் இட்டு - விலங்கிவிட்டு, வானவரை பணிகொண்ட -
தேவர்களை ஏவல்கொண்ட, மருகாவோ மருகாவோ - ஓ மருமகனே! ஓ மருமகனே!
[இரத்திரசித்தே], கானமதினிட - கானகத்தில், இருவா - இரண்டு மனிதர்கள்,
காதொழுகு - செவியையும் மூக்கையும், உடன் அரிய - ஒரே காலத்தில் அறக்க,
மானமதால் - மானத்தினால், பாவியேன - பாவியாகிய நான், இவண் மடிய கடவே
னே - இவ்விடத்தி லிறந்துபோகக் கூடியவனதானே?

குறிப்பு — ‘மானமதால் மடிய’ என்பதற்கு - மானமுள்ளவளாய வாழும் நான்
மானக்கேடு கோந்தபின் வெளிப்புறப்படாமல் வெட்கமுற்று இருந்த இடத்தேயிரு
ந்து அழிய என்பது கருத்து. நான் இத்துன்புற்றது துணைவலிமைக்குறைவாலான
து, முற்பிறப்பின் தீவினையினால் தான் என்பான் ‘பாவியேன’ என்றான். சதம்களை -
கடசொல், நூறு (அசுவமேத) யாகஞ்செய்தவன், ‘கானமதினிட’ என்றதனால்,
மமதாளுக்கைக்குட்பட்ட இடத்தி லென்றதையும், ‘இருவா’ என்றதனால் துணைவலி
யில்லாமைபடையுங் காட்டினான் இவண், அண் - இடப்பொருள் காட்டிம விருதி
தம்பிசெய்த செயலைக்குத் தமையனும் உடன் படமிருந்ததாகக் கருதினனாதலின்
‘இருவா அரிய’ என்றான். மருகன் - மருமகன்; இவகே, உடன் பிறந்தான் மகன். ()

ஒருகாலத் துலகேழு முருகதெரியத் தனுவொன்றாற
நிருகாத சிளந்திருகித் திசையனைத்துஞ் செலநூறி

யிருகாவிற புரந்தரனை யிருந்தனையி னிவித்த
மருகாவோ மானுடவா வலிகாண வாராயோ

இ - ன். ஒருகாலத்த - முன்னொருகாலத்திலே, உலகு எழும் - ஏழல்கள்க
ளும், உருத்த எரிய - மிகு எரியும்படி, தனு ஒன்றால் - ஒரு விலைக்கொண்டு,
திருகாத சினம் திருகி - மாறுபடாத கோபம் திருமபவும் அதிகரித்தது, திசை அனை
ததும் செலுதறி - எவ்வாதிகருகளைப் முற்ற அழித்தது, புரந்தரனை - இரதிரனை,
இருகாவில - இரணிகொல்களிலும், இருந்தனை - பெரியவிலங்குகளை, இவித்த -
பூட்டுமபடி செய்த, மருகாவோ - மருமகனே! [இரதிரசுத்தே!], மானுடவா - இம்
மனிதர்களுடைய, வலிகாண வாராய - வலிமையைப் பரக்க வருவாயாக.

குறிப்பு - தனு - தனுஸ் என்னும் வடசொல்லின் திரிபு திசை - திசெறு
ள்ளாரைக் குறிக்க நிறறலின் இடவாருபெயர், தனையின், இன் - தவிரவழிவந்த
சாரியை (ககஉ)

கலவீரும் படைத்தடக்கை யடற்கரதூ டணாமுதலா
வலவீருஞ் சுடாமணிபபூ ணரக்காகுலத் தவதரித்தீர்
கொலவீரும் படைக்குமப கருண்ணைப்போற் குவலயத்தது
ளெலவீரு முறங்குதிரோ யானழைத்தல கேளீரோ.

இ - ன். சல ஈரும் - மலைகளைப் பிளக்கவல்ல, படை - ஆயுதங்களைக்கொண்
ட, தட கை - பெரியகைகளையும், அடல - வெற்றியையுமுடைய, கரதுடணா
முதல் ஆ - கரனதுடணன் முதலாக, அல ஈரும் - இருளை விளக்குகின்ற, சுடா
மணி பூண் - பிரகாசமுள்ள இரத்தினபரணங்களுடைய, அரக்காகுலத்தது அவதரி
த்தீர் - ராக்ஷஸகுலத்ததுப் பிறந்தவர்களே! எலவீரும் - வீவகள் எல்லோரும், கொல
ஈரும்படை - கொல்லலை அராவப்பட்ட [கூமையான்] படைகளையுடைய, கும
பகருண்ணைப்போல - குமபகருண்ணைப்போல, குவலயத்தது - இப்புவியின்கண், உற
ங்குதிரோ - தூங்குகின்றீர்களோ? யான அழைத்தல கேளீரோ - நான் கூவுகின்ற
சத்தத்தை (க் காதுகொடுத்துக்) கேட்கமாட்டார்களோ?

குறிப்பு - கொல - இரும்பைக்காய்ச்சியடிக்குக் தொழில், இது இங்கே, ஆரு
பெயராய்க் கருமானைக்குறித்தது, அடிக்கடி போரியற்றி யொளியுங் கூமையு மழு
வகாத ஆயுதங்களென்பது தோன்ற 'கொலவீரும்படை' என்றான், இதனால் குமப
கருண்ணை யெதிரப்பார இன்னமையும் அவனாற்றவின் வன்மையுங் குறிப்பிக்கப்பட்ட
ன. குமபகருண்ணை என்ற வடசொல்லுக்கு - குடம்போன்ற காதினையுடையானெ
ன்று பொருள். (ககஉ)

என்றின்ன பலபனனி யிகலரக்கி யழுதிரங்கிப
பொன்றுன்னும் படியகத்ததுப் புரள்கின்ற பொருத்தகது
நின்றகத் நதியகத்தது நிறைதவத்தின் குறைமுடித்தது
வனறிண்கைச் சிலைநெடுநோண் மரகத்ததின் மலைவந்தான்.

இ - ன். என்ற - என்றசொல்லி, இன்பபல்பன்னி - (பின்னும்) இதனைய
பலவாத்தைகளைச்சொல்லி, இலை அரக்கி - படைக்கொண்ட அச்சுரப்புகை, அழு

துஇரங்கி - அழுது துகித்தது, பொன்னுன்னும் படிஅசத்தது - அழகுவிளங்கும் பூமியின்கண், புரளினிற்பொழுது - (வீழ்ந்த) புரளுகின்ற சமயத்திலு, வலதின் கைசிலை - வலியதான அவலங்காரமுள்ள விலலைத்தாங்கிய, நெடுநோன் - பெரியபுயத்தினையுடைய, மரகத்ததின்மலை - மரகதமலைபோன்ற ஸ்ரீராமபிரான், அநதநி அசத்தது - அநதகோதாவிரதநிபிடத்தது, அசத்தது நின்றது - (ஒரேநிலையான) எண்ணத்தளிருநது, நிறைந்தவத்தின் - நிறைந்தவத்தினது, குறைமுடித்தது - சேடத்தைப் பூத்திசெய்தது, வந்தான—,

குறிப்பு — ‘பொன்னுன்னும்படி’ என்றது - இலகசுமியாகிய பிராட்டியிருக்குமிடமென்று கூறலுமமையும். பொழுதகத்தது என்புழி அகம் ஏழனுருபுடாம். குறைமுடித்தது என்றதால் இவ்வரககி யமுருவகேட்டுள்ளானென்பதும், நிறைந்தவம் என்றதால் அதவத்ததுக்கு அவவமுருவாரபகம் கேரிடவிலையென்பதும் பெற்றம்தவம் என்றது - இங்கே, வைத்திச சடவகென்ற மாதிரியாய் நின்றது, மரகதம் - மரகதம், எழுத்துநிலை மாறுதல், இலககணப்போலி. மலை - உவமையாகுபெயர். ()

வந்தானை யிடையோக்கி வயிறிலைத்து மழைக்கண்ணீர்
செந்தாரைக் குருதியொடு செழுநிலைகதைச் சேராகுகி
யந்தோவுன நிருமேனிக் கண்பிழைத்த வனபிழையா
லெந்தாயான பட்டபடி யினுகாணென நெதிர்விழந்தாள

இ - ன வந்தானை - வந்த ஸ்ரீராமபிரானை, இடையோக்கி - இடையேபார்த்தது, வயிறு அலைத்து-வயிறறைப்பிசைந்து கொண்டு, மழை கண் நீர் - மழைபோன்ற (தனது) கண்ணீரினால், செந்தாரை குருதியொடு - தாரை தாரையாய் ஒடியிருக்கின்றதாகிய செய்ய அரத்தத்தோடு, செழு நிலத்தை - கலவ பூமியை, சேற ஆகி - சேறு பம்படிசெய்தது, (நெருங்கி), எந்தாய—! அந்தோ—, உன் நிருமேனிக் கு - உனது அழகிய நிருமேனிக் கு, அன்பு இழைத்த - அன்பினைசெய்த, வனபிழையால் - வலியுடையத்தால், இது - இத்தனபம், யான்பட்டபடி காண என்று எதிர் விழந்தாள - நான் அடைந்த வரங்காணென்று கூறி எதிரே விழந்தாள

குறிப்பு — அந்தோ - இரகப்பொருளுணர்த்து மோரிடைச்சொல் எந்தாய-சிறப்புப்பற்றி வந்தமரபு வருவமைதி. எந்தாய-யான - எந்தாயான, தனிகருநிலை சாராதயசரம் யகரமவரககேட்டது; ‘யாழமுணர்’ என்னுஞ் சூத்திரத்தது ‘மேல்’ என்றமிகையால் இது அமைக்கப்படும். (ககடு)

விரிந்தாய் கூந்தலாள் வெய்யவினை யாதானும்
புரிந்தாளென பதகனது பொருவரிய திருமனத்தார
நெரிந்தாளின நினையானே யிவளைநெடுஞ் செவியொடுமுக
கரிந்தாளென பதுமுணர்ந்தா னவளைநீ யாரென்றாள்.

இ - ன. விரிந்த ஆய - விரிபட்டதாயுள்ள, கூந்தலாள் - கூந்தலையுடைய இவ்வரககி, வெய்யவினையாதானும் புரிந்தாள என்பது - கொடிய செய்கையாதாவதொன்று செய்தாளென்பதை, பொருவு அரிய - ஒப்பில்லாத, தனது திருமனத்தால் தன்னுடைய சிறந்த மனத்தினாலே, நெரிந்தான - அறிவதொருண்ட ஸ்ரீராமபிரான், இனையானே - (தனது) தமபியே, இன்று - இற்றைநாள், இவளை - இவ்வரககியை,

செஞ்செவியொடு மூக்கு - பெரியகாறுகளையும் மூகையும், அரிந்தான் என்பதும் உணர்தான் - அறுத்தான் என்னவென்பதையும் அறிந்தகொண்டானோ, அவனை - அசுரப்பரகையை, நீயா? என்று வினவினான்.

குறிப்பு - இவன சேற்று வந்தபொழுது கொண்ட அழகிய வடிவத்திற்கும் இன்றைக்குக் காணப்படுகிற கோரவடிவத்திற்கும் சிறிதும் பொருத்தமிலாமையால் இவனை முந்திவந்தவனென்று துணியாமல் வேறொருத்தியாகக்கருதி நீயா? என்று புதிதாக வினவினனென்க. (ககசு)

அவவுரைகேட்ட டடலரக்கி யறியாயோ நீயென்னைத்
தெவவுரையென றோருவகு மிலலாத சிறத்தான்
வெவவிலைவே விராவணனும் விண்ணுலக முதலாக
வெவவுலகு முடையானாக குடனபிறந்தேன யானெனறாள்.

இ - ள். அ உரை கேட்டு - அந்த மொழியைக்கேட்டு, அடல அரக்கி - அக் கொடிய ராக்ஷசி, நீ என்னை அறியாயோ - நீ யென்னை அறிந்திலாயோ? தெவ என்ற உரை ஓர் உலகும் இவலாத - (தனக்குப்) பகைமையென்ற வார்த்தையும் உலகமொன்றிலும் இலக்யம் படிசெய்த, சிறத்தான் - கோபத்தினையுடையானும், வெவ இலை வேலை இராவணன் ஆம் - வெவ்விய இலைவடிவத்தை வேலினையுடைய இராவணன் (என்னும் பெயரினையுடைய)னும் ஆகிய, விண் உலகம் முதல் ஆக எ உலகம் உடையானாகு - சுவாக்ஷோகம் முதலாக எல்லாவுலகங்களையும் தனக்கு உரிமையாக் கிடையானாகு, யான் உடன பிறந்தேன என்றான் - நான் கூடப்பிறந்தவன் என்று கூறினான்.

குறிப்பு - தெவ - பகையுணர்த்து முனிச்சொல்ல, “தெவ்வுப்பகையாகும்” என்பது தோல்காப்பியம். என்றோருவகு - அகரம் தொகுத்தல் இராவணனது கொடுஞ்செய்கையால் எல்லாவுலகத்தவரும் உட்பகையுடையாரே யாயினும் வாய்ப்பே - சிலும் பகைவரென்று காட்டிக்கொள்ளுதற்கு அசகதாக்காய அசகதாக்க மென்ன மாயிருப்பார்களென்பது தோன்ற ‘தெவ்வுரையென்று’ என்று கூறினான். இராவணனது வீரதீரத்தை யெடுத்துக்காட்டி அத்தகையானாகுத் தங்கையென்று கூறினான் இராமபிரான் அசசமடைந்து கொஞ்சித்தனது தயவைத்தேவோன் என்பது கருதி ‘சிறத்தான் இராவணன் எவ்வுலகுமுடையான்’ என்று தன் தமையனது பெருமையை யெடுத்துக்கூறினான். நான் நேற்று வந்தவனல்லவா என்பான் ‘அறியாயோ நீ யென்னை’ என்றான். (ககக்)

தாமிருந்த தகையரக்கா புகலொழியாத தவமியற்ற
யாமிருந்த செஞ்செய்வத் தெனசெய்வத் தீரெனலும்
வேமிருந்தை யெனக்கனலும் வெவகாம வெவபிணிகு
மாமருந்தே செருனவினும் வந்திலனோ யானெனறாள்.

இ - ள். தகை அரக்காதாம இருந்தபுகல் ஒழிய - பெருமையையுடைய ராக்ஷஸர்கள் இருந்த இடம் நீங்க [அவ்விடத்தைவிட்டு] என்றபடி, தவம் இயற்ற யாம் இருந்த செஞ்செய்வதற்கு என்செய்வதீர் - தவஞ்செய்யும்பொருட்டி நாம் தவமிருந்த செயலையான இவ்விடத்திற்கு யாதுசெய்யும்பொருட்டி வந்தீர்? எனலும் -

என்று (ஸ்ரீராமபிரான்) வினாவியவனவில, வேம இருந்தை என ஈனலும் - நெருப்
பில வேகிற கரிபோலத் தபிகிற, வெவகாமம் வெம்பணிக்கு - வெய்யகாமமாகிய
கொடியநோய்க்கு, மா மருத்தே - சிறந்தமருந்துபோன்றவனே! யான் நெருநவின்னும்
வந்திலனே - நான் நேற்றும் வந்தேனிலையோ? என்றான் - என்று (சூரப்பநகை)
கூறினான்

குறிப்பு — புதல் என்னுள் தொழிற்பெயர், புத்கு உறையுமிடத்துக்கு ஆகுபெய
ராம். யான் இராவணன் தனகையென்று இவன் சொல்லலும் உருவினமாறுபாட்
டால் நேற்றுச் சுநதரியாய் வந்தவனோடு குரூபியாகிய இவனும் இராவணனுக்குத்
தனகையாயிருக்கலாமெனக்கருதி உபசாரமாக வுரையாடினாரென்பது தோன்ற 'என
செய்வகதீ' என்ப பன்மையாகக்கூறினான் இருந்தின் என்னும் பாடத்திற்கு இரு
ந்தையென்பது இருந்த என்னு லிகாரப்பட்டுத்தென்றும் இன் சாரியையென்றுங்
கூறுக. இனி, வேம இருந்தின் எனக்கு அனலும் எனக்கொண்டு வேகிறகரிபோல
எனக்குத் தாபஞ்செய்கிற என்று கூறுதலும் இயையும் இனி, முதல் அடிக்கு இது
வரையிலும் பெருமையோடிருந்த இராகத்தானது பிரவேசம் நீங்கும்படியாகவும்
(முனிவர்கள் இடையூறினறித்) தவம் இயற்றும்படியாகவும் என்ப பொருள்கோடலும்
பன்மையும், நெருநல் - நேற்று என்னும் பொருள் தரும் இடைச்சொல் (கசுந்)

செங்கயலபோற் கருநெடுங்கட டேமருதா மரையுறையு
நங்கையிவ ரெனநெருந னடந்தவரோ காமென்னக
கொங்கைக்குந் குழைக்காதுங் கொடிமூக்குந் குறைத்தழித்தா
லங்கணர சேயொருவாக கழியாதோ வழிகென்றான்.

இ - ன் செம கயலபோல் - சிவந்த கயலமீன் போலப்பிறழ்கிற, கருநெடுங்
கண் - கரிய நெடிய கண்களையுடைய, தேமரு தாமரை உறையும் - தேன் பொருந்
திய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற, நங்கை இவா என - பெண்ணிற சிறந்தவளா
கிய திருமகன் இவா என்று (சண்டார) கூறும்படி, நெருநல் - நேற்று, நடந்தவரோ -
வந்தவாதாமோ? நாம் என்ன - நீர் என்று (ஸ்ரீராமபிரான்) கூறு, (அத்தகு அரக்கி),
அம் கண் அரசே அழகிய கண்களையுடைய அரசனே! கொங்கைக்கும் - தன்னக
ளையும், குழை காதும் - குழையை அணிந்த காதுகளையும், கொடிமூக்கும் - கொடி
போன்ற மூக்கையும், குறைத்து அழித்தால் - அறுத்துப் போக்கிவிட்டால், ஒருவா
க்கு - அழகு அழியாதோ - வனப்புக்கெடாதோ? என்றான் -

குறிப்பு.—காமென்பது -இவனே நீர் என்னும் பொருளில் வந்தது, இது, 'ஒரி
டம் பிறவிடத் தழுவுவது முளவே' என்றவாறு வருவதோடு இடவழுவமைதி. "நாம
ரை யாமத்தென லேவாத வைகி நயந்ததுவே" எனத்திருக்கோவையாரிலும் வந்த
மையறிக "புலக்குண்ட லபபுண்ட ரீகத்த போர்க்கெண்டை வல்லியொன்றால்,
விலக்குண் ளோரின்று வேல்வழிக்கின்றன்" என்னும் பெரியார்பாகிரத்தினும்
மூக்குக்குக்கொடி உவமையாதல் காண்க. (கசுந்)

மூரன்முறு வலனினைய மொய்ம்பினேன முக்கோக்கி
வீரவிரை தனையிவடன விகோதுங் கொடிமூக்கு
மீரினின திவளிழைத்த பிழையென்னென நிறைவின வசு
சூரநெடு தகையவனை யடிவணங்கிச் சொல்லுவான்.

இ - ன இறை - ஸ்ரீராமபிரான, மூரல் முறவவன் - பந்தன சிறிது வெளிப் படக்கொண்ட புன்னகையுடையானது, இனையமொய்யப்பினே முகமநோக்கி - இனையவிரைந்து முகத்தைப்பார்த்து, வீர - ஆணமையையுடையாய் (சீ), விரைந தனை - விரைந்து, இவன் தன் - இவ்வகையினது, விரைதம - அகன்ற செய்வையு மும், சொழிமுகமும் - கொழிபோல நீண்டமுககிணையும், ஈர - அறகருமபடி, இவ ன நீண்டது இழைத்தபிழை என் - இவன் கருதச்செய்த தப்பிதம யாத? என்று வினவ - என்றுகேட்க, ரூரம் நெடுந்தலை - அச்சத்தை விளைவிக்கும் வீரத்தினையு டைய மிருத கோத்திமாணிய இனையபெருமான், அவனை அடிவணங்கி - அவவி ராமபிரானை திருவடிதொழுது, சொல்லுவான் - (மேலவருமாறு) கூறுவானாய் னுன் (கஉ௦)

தேட்டநதான் வாளெயிறறிற் நிண்ணவோ தீவினையோ
கூட்டநதான் புறத்துளதோ குறித்தபொரு ளறிந்திலமா
ஒட்டநதா னெரியுமிழ நலலாணமேற் பொலலாதா
ளோட்டநதா ளரிதினிவ னுடனறெழுந்தா ளெனவுரைத்தான்

இ - ன தேட்டம் - (இவன்) விருப்பமானது, வான் எயிறறில் திணைவோ - கூரிய (கொடிய) பற்களால் (கடித்துமென்று) திணைத்தறகோ? (அல்லது), தீவினையோ கூட்டம்புறத்து உளதோ - தீயசெயலைப்புரியும் அரக்ககூட்டம் வெளியே யிருக்கின்றதோ? (என்னும் இவ்வண்ணம் விஷயத்தன்), குறித்தபொருள் அறிந்திலம் - (இவன் செய்யக்) குறித்த விஷயம் (இன்னதென்று துணிவாக) அறிந்தே மில்லை, பொலலாதான் இவன் - தீயவளான இவன், நாட்டம் எரி உமிழ - கண்கள் நெருப்புப்பொறியைச்சொரிய, அரிதின - பிறர்க்கு அருமையானவகையல் [விரைவாக], ஒட்டநதான் - ஒழுவந்து, நலலாணமேல் - நற்குணமுடையாளாகிய சானகியினமேல், உடன்று - கோபித்து, எழுந்தான் - (சானகியை எடுக்கக்) கிளம்பினான்.

குறிப்பு - பிராட்டியைத் திணைவோ அல்லது பிராட்டியை யெடுத்துவரும் படி இவன் யேவிவிட்டு அரக்கர் போக்கோலங்கொண்டு புறத்திருக்கின்றார்களோ யாதோ அறியேன் விரைந்தொழுவந்து சினங்கொண்டு பிராட்டியை எடுக்க யத்தனித்தான் என்று கூறினென்பதாம் ஒட்டநதநான் என்பது - ஒட்டநதாளென விகாரப்பட்டது 'ஒட்டநது பாயந்திடுகின்றான்' எனத் தீவ்வியப்பிரபந்தத்தி ழும் வந்தமைகாண்க. (கஉ௧)

ஏற்றவனை வரிசிலையோ னியம்பாமு னிகலரக்கி
சேற்றவனை தனகணவ னருகிருப்பச சினந்திருகிச
சூற்றவனை நீருழக்குந துறைகெழுநீர் வளநாடா
மாற்றவனைக் கண்டக்கா லழலாதோ மனமென்றான்

இ - ன. ஏற்ற - கையிலேந்திய, வளைவரிசிலையோ - வளைந்த கட்டமைந்த வில்லையுடைய இனையபெருமான், இயம்பாமுன் - (கடந்தசகத்தியைச்) சொல்லிப் பூர்த்தி செய்தற்கு முன்னமே, இகல் அரக்கி - அவ்வலியராக்கியானவன், சேற்றவனை - சேற்றிலுள்ள (பெண்பாலாகிய) சவரு, தன் கணவன் அருகு இருப்ப - தனது கணவனாகிய ஆண் தவனையின் அருகிலிருந்ததினால், சூல் தவனை - கருக்கொண்ட பெண்தவனை, சினம் திருகி - கோபத்தால் மாறுபாடுகொண்டு, நீர் உழக்கும் - நீரை

சகலவகச்செய்கின்ற, துறைகெழுநீர்வளம் காடா - இறங்கு துறைகள் பொருந்திய
நீர்வளப்ப மிகக் காட்டையுடையவனே! மாற்றவனை கண்டால் - சகசளத்தியைப்
பாத்தால், மனம் அழலாதோ என்றான் - (எனது) மனங்கொடியாதோ என்று
கூறினான்

குறிப்பு - கொடிய விலங்குகளும் இராககதாசனும் வசிக்கும் வனமாதலால் எச்
சமயத்து எவ்வுயிரால் பெருமாளுக்கும் பிராட்டிக்கும் ஏது தீங்கு நேருமோ என்று
சங்கைகொண்டு அதனைப் பரிகரித்தற்காக இனையபெருமான எப்பொழுதும் வில
லங்கையுமாய் நின்று பாது காலங்செய்து கொண்டிருக்குஞ் செயல்கோக்கி 'வளை
சிலை' என்னும் வினைத்தொகையை இறந்த காலத்து விரித்து ஏற்ற வனமருக கையி
லேந்திய எனப்பொருள் கோடல் சிறப்புடைத்து. இனி, அரசுக்கையகோக்கி நீயென
ஞடி யுடனறு வந்தாய் என்று ஸ்ரீராமபிரான் உண்மையிதற்கு முன் என்று முதல்
அடிக்குப்பொருள் கூறலுமமையும். இப்பொருள் கொஞ்ஞவகால் 'ஏற்றவனை' என
மரு போ நேரிடாத காலத்து எம்பிரான் விலவளைவுறது நீண்டேயிருக்கும் ஆத்
வின் காண ஏற்றவளையும் என்று பொருள் கூறுக. 'கீளங்கொள் சிலையோன்'
எனக்கீழ்க்கூறிய செய்யுளை யீங்குகோக்குக. சேற்ற - சேறு என்னும் பெயரின்
மேற்பிறந்த குறிப்புப்பெயரச்சம். இச்செய்யுள் திரிபு என்னும் சொல்லுணியா ய
மைந்ததாதலானும், ஓரடியிற் கூறியவாறு மறநேரடியிலும்பொருள் கூறுதல் மர
பன் மென்றும், அவ்வனங்கூறினால் கவிசமதகாரங்கெடு மென்றாக் கூறுவதாலானு
ம, சேலுத்தவனை என்பிரித்த மூன்றாம் அடியில் வந்த தவனையென்பதற்குள்ள
பொருளையே கூறுதல் சிறப்பன்மெனக்கொள்க "பெண்ணறி வென்பது பெருடபே
தைமைத்து" ஆதலால் தன் கணவனருக்கீழ் தன் இனத்தினுந்நாமுந்த ஈரறிவுயிரா
ன் சங்கு இயல்பிலிருத்தலை நோக்கியும் பெண் தவனை மனம்பொறுது இவ்வனம்
சினந்த தென்க "நகது முரஞ் மீரறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே"
"நனடுந் தும்பியு நாணகறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே" என்னுந்
தொல்காப்பியச சூத்திரங்களின்படி (நகது) சங்கு மெய்யுணாகோடு நாவுணாவு
மாகிய ஈரறிவுடைத்தா யிருத்தலும், நனடுந் தும்பியும் என்னும் சூத்திரத்துப் பிறவு
முளவேயென்றதனால் தவனை மெய்யுணாவு நாவுணாவு மூக்குணாவு கண்ணுணாவு
என்னும் நான்கறிவினையுடைத்தா யிருத்தலும் மறி. பகுத்தறிவிற குறைவுபட்ட
தானதோர் அஃறிணையுயிராகிய தவனையானது தான் குலகொண்டு கலவிக்ருரியதல்
லாத நிலைமையிலிருத்தும் தன் கணவனபால் அயற்பெண்பா விருத்தலை நோக்கிப்
பின்வரும் நாட்டினுள்ளவனான நீ, என போன்ற விவேகிகள் கலவிக்ருரிய பருவத்
தில் கணவனருக்கீழ் மாற்றுகிறுத்தலை நோக்கி மனம்பொறுது அம்மாற்றாளுக்குக்
கேடு சூழக்கருத்தல் இயல்பே என்பதை அறிதற்குரியாய் என்பான், இவ்வனம்
சந்தாபபதற்கு ஏற்ற நாட்டுகொண்ணை கூறி ஸ்ரீராமபிரான் விளித்தான் நேற
றைப்பொழுது எம்பிரான் உண்டாட்டங்கொண்டவன்போல் நடத்து இராவணாதி
யாக்கு அஞ்சுகின்றேன் அவர்கள் விவாகஞ்செய்து கொடுத்தால் கினைக்கைப்ப
ற்றவேன் என்று கூறியதோடு இத்தகைய பலமொழிகளைக் கூறினதினாலேயே
தன்னை இவன் மணஞ்செய்யத் தடையிலலை யென்றும் இப்பெண் இடையேகாரா
திருந்தால் நேற்றே காத்தருவவிவாக முடிந்திருக்குமென்றும் அவன் கெட்டைகரு
த்தினாலேயோ அல்லது இவனை எவ்விதத்திலும் கைவசமாகிக்கொள்ளலாமென்ற
சுருத்தகமைந்த செல்வச்செருக்கினாலேயோ எம்பிரானைக் கண்டெனன்றும் எம்பிரா
ட்டியை மாற்றுகின்றும் வாய் கூசாது துணிந்து கூறினான் போலும் (கஉஉ)

பேடிப்போ வலலரக்கா பெருங்குலத்தை யொருங்கவிப்பான
நேடிப்போ தனமின்று தீமாற்றஞ் சிலவிளம்பி
விடிப்போ காசேயிம மெய்வனத்தை விட்டகல
வோடிப்போ வென்றுரைத்த வுரைகடந்தாற கவளுரைப்பாள

இ - ள். பேடிப்போவல் அரக்கா - பேடித்தனமாகிய போரில் கலியராக்
ஸர்களினது, பெருங்குலத்தை - பெரியகூட்டத்தை, ஒருங்கு அவிப்பான - அடி
யோடு கொல்லும்பொருட்டு, நேடி போந்தனம் - (யாம்) தேடிவந்திருக்கின்றோம்,
(ஆதலால்), இன்று - இப்பொழுது, தீ மாற்றம் சிலவிளம்பி - கொடியவாரத்தை
கள் சிலவற்றைச்சொல்லி, விடிப்போகாது - (வினை) இறந்துபோகாமல், து மெய்வ
னத்தைவிட்டு அகல் ஒடிப்போ - இரத்த சத்தியவனத்தைவிட்டுத் துரமாக ஒடிப்
போ, என்று உரைத்த - என்றுசொன்ன, உரை கடந்தாறகு - சொல்லின்னவின்
யு மீறிய ஸ்ரீராமபிரானுக்கு, அவள் உரைப்பாள - அவ்வரக்கி (மேலவருமாறு)
கூறுவாளாயினள்

குறிப்பு — போரிலிளைக்குகா ஸோடிமற்றது மாயைப்போரையிறறும் அர
க்கரது போரின் தனமை ஆண்மையும் என்று பெண்மையும் நென்பா 'பேடிப்போ
வலலரக்கா' என்றா அவிப்பான—பானீற்று தொகால் வினையெச்சம் மெய்
யினையுணர்ந்து விடுபெறச்செய்யாநின்ற வேதமந்திரங்களைப் பாராயணஞ்செய்யும்
முனிவா வசிக்ருமிடமெல்லாம் ஒழிய நெடுந்தூரத்தே செல்லென்பா 'இம்மெய்
வனத்தைவிட்டகல்' என்றா 'இம்மெய்' என்பதை 'விடிப்போகாதே' என்பதோ
கூட்டி யுரைப்பினும் அமையும், ஈண்டு மெய் - உடல் இதகாறஞ் சினங்கொ
ண்டு கழனவாரத்தைக்கே கூறுது இப்போது 'ஒடிப்போ' என்று கழகது கூறிய
தால் 'உரைகடந்தான்' என்றா இனி, வேதங்களுக்கு மெட்டாதவனென்றும்,
சொல்லுக்கடங்காத கீர்த்திமானென்றும், உரைகள் தந்தானெனக்கொண்டு வேத
ங்களை யளித்தானென்றும் பொருள்கோடலாம் (கஉஉ)

நரைதிரையென நிலலாத நானமுகனே முதலமரா
கரையிறந்தோ ரிராவணற்குக் கரணிக்குங் குடியென்றால்
விரையுமிது நனநன்று வேற்கு யானுரைக்கு
முரையுளது நுமக்குறுதி யுணர்வுளதே வென்றுரைப்பாள.

இ - ள். நரைதிரை என்று இல்லாத - நரையென்று நரைதிரையென்று 'மில்லாம
லிருக்கப்பெற்ற, நான முகனே முதல் - நான்கு முகத்தையுடைய பிரமதேவனே
முதலாகிய, அமரா கரை இறந்தோ - அளவற்ற தேவர்கள், இராவணற்கு - இரா
வணனுக்கு, கரம் இறுக்கும குடி என்றால் - இறை செலுத்தக் குடிக்காயினரென
ரூல, விரையும இது நனநன்று அன்று - அவசரப்படுகின்ற இச்செய்கை நன்மையுடை
யதன்று, நுமக்கு உறுதி உணர்வு உளதேவ் - உமக்குத் திடமாகிய தெளிவிற்கு
மாகில [சுருத்தே மில்லாமலிருப்பீராகில], யான் - நான், கேறு ஆக உரைக்கும்
உரை உளது - தனியாகக் கூறும் வாரத்தை (ஒன்று) இருக்கின்றது, என்று - என்று
சொல்லி, உரைப்பாள - (அதினைச்) சொல்லத்தொடங்கினாள். (கஉச)

ஆதகரிய முக்குங்கை யரியுண்டா ளென்றாரை
நாககரியுத் தயமுக்கு நாக்கிக ரல்லாமை

மூக்கரிநது நுங்குலத்தை முதலரிநதீ ரினியுமக்குப்
போக்கரிதிவ வழகையெலாம புலவிடையே யுகுத்தீரே

இ - ள உங்கை - உமது தங்கை, ஆக்கரிய மூக்கு அரியண்டாள் என்றாரை - (சிருஷ்டி காததாவாலும்) இயற்றத்த நடுமையான (பெரிய) மூக்கறு பட்டாளென்று சொன்னவரை, நாககு அரியும் - நாவின் யறுக்கின்ற, தயமுகனா பத்து முக நகையுடைய இராவணனுக்கு, நாகரிநா அலலாமை - (நீங்கள்) நாகரீகதையுடையவர்கள் அலலாதிருத்தலால், மூக்கு அரிநது - (எனது) மூக்கையறுத்து, தம் குலத்தை முதல அரிநதீ - உங்கள் வயிச்சத்தை அடியோடு கெடுத்தீர்கள், இனி உமக்கு போக்கு அரிநது - (பிழைப்பதற்கு) இனிமேல உங்களுக்கு வழியில்லை, இ அழகை எலாம புல இடையே உகுத்தீர் - (மேலான) இவ்வழகின் முற்றம் புல வினிடத்தே சிந்தி விட்டார்கள்

குறிப்பு - நாகரிசம் - கண்ணோட்டம், “பெயசகண்டு நடுகண்டமையா நய ததக்க நாகரிசம் வேண்டு பவா” எனபுழி நாகரிசம் - கண்ணோட்டம் என்றா பரிமேலழகியாரும் பெறுதற்கரிய அமிருதம் பெற்றதைப் புலவிலே சொரிநது வீணாக கிணறபோல உங்களுடைய நிறைந்த அழகை நீங்கள் வீணேயழகுதிட்டீர் என்றன னெனச அழகை யெலலாம - அழகாகிய அமிருதம் முழுவதையு மெனச தனது டேடகை விளங்க ‘அழகையுகுத்தீர்’ என்று கூறினான். (கஉரு)

வானகாப்போர மணகாப்போர மாநாகா வாழலகந
தானகாப்போ ரினிததங்க டலைகாத்த நினறுங்க
னனகாகக வுரிபாயா ரெனையுயிரி நாகாககின்
யானகாப்பெ னலலாலவ விராவணனா ருளரென்றான்

இ - ள வான காப்போர - விண்ணுலகைப்பூரப்பவா தமயினும், மணகாப் போர - மண்ணுலகைப்பூரப்பவா தமயினும், மாநாகா வாழ உலகம் காப்போர - பெரியசாப்ப சாதியா வசிக்கின்ற உலகைப்பூரப்பவா தமயினும், யா - ஏவா, இனி - இனிமேல, தங்கை தலைகாத்த நினறு - (முதலில்) தமது தலையைக் காப்பாற்றி (இறவாமல்) நினறு, உங்கள் ஊண் காகக உரியா - (பின்) உங்களுடைய உடலை இரட்சிக் கத்தக்கவர்கள், (ஒருவருமில்லை), என்னை உயிரி காக்கின் - எனது உயிரை நீங்கள் காப்பீர்களாயின், யான காப்பேன் - நான் (உங்களைக்) காப்பேன், அலலால் - அவ்வன் மல்லாவிட்டால், அ இராவணனா உளா என்றான் - (உங்களை அழிக்க) அந்த இராவணனாருக்கின்ற ரென்று கூறினான். (கஉ௯)

காவற்றிண கற்பமைநதார தம்பெருமை தாங்கழறா
ராவறபே ரனபிடு லறைகின்றே னுமன்றே
தேவாக்கும வலியானறன் நிருததங்கை யாளிவள்ளி
டேவாக்கும வலியாளென நிரையானு கியமபீரோ

இ - ள காவல் தின கற்பு அமைநதார - (தமமனமாகிய) காவலினையுடைய வலிய கற்பிலககணம் பொருந்திய பெண்கள், தம்பெருமை தாம் கழறா - தமது பெருமையைத்தாமே சொல்லிக்கொள்ள மாட்டார்கள், ஆவல போ அன்பிலை - (உமது புயங்களைத் சமூகம்பொருட்டிக் கொண்ட) ஆசையினாலாகிய மிகுந்த அன்பு

னாலே, அறைகின்றேனே அன்றோ - (நீங்கள் உயதற்குரியவழியைச்) சொல்லுசின்
மேனல்லவா? இவன் - இப்பெண், தேவாக்கும் வலியான திரு தகையான் - தேவா
களைக்காட்டினும் வல்லமையையுடைய இராவணனது சிறப்புப்பொருத்திய தவனை,
நண்டு - இவவுலகத்திலு, ஏவாக்கும் - யாவரினும், வலியான - வல்லமையையுடைய
வன், ஏற்று-என்பதாக, இவையானுக்கு இயம்பி- (உமது) தம்பிக்குச் சொல்வீராக.

குறிப்பு - கற்புடைமகளிரா தம்பெருமையைத்தாமே கூறுதற்குரியாவலா, அது
தகையாருள் யானும் ஒருத்தியேயாயினும், யான், உம் மேற்கொண்டகாதலை நின்ற
வேறிக் கொள்ளுதற்கு இன்றியமையாமையற்றி வேற்றுமை கருதாது உமது முன்
நிலையிலு மாத்திரம் எனது சிறப்பை இப்பொழுது கூறுகின்றேன் இவ்வன்மை
உமது தம்பியினேதிரிலுங் கூறுவேனல்லேன், ஆகையால், எனது சிறப்பை யான்
சொல்லக் கேட்டிருந்த நீதாமே 'இவ்வகனன்று பயமறியாது' என்றபடி அதனை யறி
யாமல் என்னை இவ்வன்மைக்கு செய்த உமது தம்பிக்கு அனைத்தலகையும் வென்றவ
னது தகையான் இவன் யாவரினும் ஆற்றலுடையான் என்று சொல்லி என சிறப்
பை அவனுக்கு உணர்த்தி அவனை அடக்கி அவனுக்கு என்னிடம் நன்குமதிப்பை
உண்டாக்குவீரான் என்பதாம். காவல் தின் கற்பு - "சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செ
ய்யு மகளிரா, நிறைகாக்குங் காப்பே தலை", "கற்பெண்ணுதிணமை" என்பன
காண்க. (கஉஎ)

மாப்போரிற் புறங்காப்பேன் வானசுமந்து செல்வலவேன
றுப்போலக் கனிபலவுஞ் சுவையுடைய தரவலவேன
காப்போரைக் கைத்தென்னீர் கருதியது தருவேனிப்
பூப்போலு மெல்லியலாற் பொருன்னனோ புகலவீரால்.

இ - ள். மா போரின புறம் காப்பேன் - பெரியுத்தத்திலு (உங்களைக்) காப்பே
ன், வானசுமந்து செல்வலவேன - (உங்களுக்கு வாக்கனமாக இருந்து) ஆகாயத்திலு
(உங்களைச்) சுமந்துகொண்டுபோக வல்லவனாயிருக்கின்றேன், தூ போல சுவையு
டைய கனிபலவும் தரவலவேன - மாமிசம்போல உருகியுள்ளனவாய் கனிகள் பல
வற்றையும் (கொணாது) கொடுக்கவல்லவனாயிருக்கின்றேன், (அன்றியும்), நீ
கருதியது தருவேன் - நீங்கள் நினைத்தபொரு (எனத்தகைத்ததாயினும் அப்பொரு
ளைக்) கொடுப்பேன், காப்போரை கைத்து என் - (பலவித்ததினும்) இரட்சிக்குந்
தன்மையுடையவரை வெறுத்தாலென்னப்பயன்? இ பூ போலும் மெல்லியலால் -
பூவைப்போலு மென்மைத்தன்மைவாய்ந்த இப்பெண்ணினால் [சீதைவால்], பொருள்
என் - பிரயோசனம் யாது? புகலவீர் - சொல்லுவீராக.

குறிப்பு, - ஊன் உண்ணும் அரசுகியாதலால் அவளுக்கவை யெல்லாவற்றினு
ஞ்சிறந்ததெனக் கருதி அவளுக்கே கனியின் சுவைக்கு உவமைகூறினான் புற
காதல என்பதிலு புறம் என்பது - தமிழ்ப்பசுருக்கமாதலால், 'புறங்காப்பேன்'
என்பதற்குப் பின் நின்று காப்பேனென்பது பொருத்தது. தூ - தகை, "தூயது
ற மப்பகை தகையுந் தூய்" என்பது பிங்கலந்தை. (கஉஅ)

குலத்தாலு நலத்தாலு குறித்தனவே கொணாதகக்
வலத்தாலு மதியாலு வடிவாலு மடத்தாலு
நிலத்தாலு விசும்பாலு நேரிழையா ரெனனைப்போற்
சொலத்தானிங் குரியாரைச் சொல்லீரோ வலவீரேவ்.

இ - ன். வல்லீரேல் - (கீதகன்) சாமாத்தியமுடையவர்களானால், நிலதாரும் விசம்பாரும் - புலியிலிருப்பவர்களும் விண்ணிலிருப்பவர்களுமாகிய, நேரிழையா - பெண்களுக்குள்ளே, என்னை போல சொல் - என்னை ஒப்பாட்ச சொல்லுமபடி, குலத்தாலும் - சாதியிலும, நலத்தாலும் - சுலத்தாலும், குறித்தனவே கொணாதக வலத்தாலும் - குறித்த பொருள்களையே கொண்டுவரத்தகுந்த சாமாத்தியத்தாலும், மதியாலும் - புத்தியாலும், வடிவாலும் - உருவத்தாலும், மடத்தாலும் - இளமையாலும், உரியாரை - தகுதியுடையவர்களை, சொல்லீர் - சொல்லீர்களாக் (கஉக)

போககிளி ரென்னாசி போயததென்னீர் பொறுக்குவீரே
லாகக்குவெனோ நொடிவரையி னழகமைவெ னருளகரும
பாககியமுண டெனின தனா பெணமைக்கோ பழுதுண்டோ
மேககுயரு நெடுமுககு மடநதையாககு மிகையன்றே.

இ - ன். என நாசிபோககிளிர் - எனது மூககை யறத்ததுவிடமாக, போயதது என - (அதனால்) போனது என்ன? நீ பொறுக்குவீரேல் - நீர் என்னை ஏறக கொளவீரானால், ஓ நொடிவரையின் ஆக்குவென - ஒரு நொடிப் பொழுதில் (அம் மூககிளி) உண்டாககிக கொள்வேன, அழகு அமைவென - அழகும் நிரம்பப் பெறுவேன, அருள் கூறும் பாக்கியம் உண்டு எனின் - நீ அருளைசெய்யும் அதிருஷ்டமுண்டாகுமேயாயின், அதனால் பெண்மைக்கு ஓ பழுது உண்டோ - மூககிலலாமை யால் பெண் தன்மைக்கு ஒரு குற்றமுண்டோ? மேககு உயரும் நெடுமுககும் மடநதையாககு மிகை அன்றே - மேலே உயர்நதிருக்கிற [அதிகமாக உயர்நதிருக்கிற] நீண்ட மூககும் பெண்களுக்குக் குற்றமன்றே?

குறிப்பு - போயதது - இறந்தகால வொன்றைப்பால் வினையாலையும்பெயர், இது அகரசாரியை பெறுகையில், போயது என்றவரும். (கஉ௦)

விண்டாரே யல்லாரே வேண்டாதாரா நானவேண்டி
னுண்டாய காதலினென னுயிரெனப் துமதன்றே
கண்டாரே காதலிகுங் கட்டழகும் விடமன்றே
கொண்டாரே கொண்டாடு முருப்பெற்றாற் கொள்ளீரோ.

இ - ன். விண்டாரே அல்லாரே - மனம் வேறுபட்டவரல்லரோ, வேண்டாதாரா - விரும்பப்படாதவா? [அநாநமனறி], உண்டாய காதலின் நானவேண்டின் - (உமதுமனத்திற்) உண்டான் அன்போடு நான் (உமமால்) விரும்பப்பட்டால், என உயிரா என்பது உமது அன்றே - எனது உயிரா உமக்கே உரியதாமன்றே? கண்டாரே காதலிக்கும் கட்டழகும் - பாராதவா யாவரும் இச்சிக்குமபடியான பேரழகு, விடம் அன்றே - விஷம்போலக் கொடியதல்லவோ? கொண்டாரே கொண்டாடும் உரு பெற்றால் - விவாகஞ் செயதுகொண்டவர் மாதத்திமே கொண்டாடத்தக்க வடிவத்தை (நான்) அடைந்தால், கொள்ளீரோ - அங்கீகரிக்கமாட்டாரோ?

குறிப்பு - மனம் வேறுபட்டால் எத்தகைய அழகினையுடையாரும் விரும்பப்படாதவரே யாவா, மனமிருந்தால் அழகிலிச னுயிரும் உரியதாகக் கொள்ளப்படும என்பது முதலீரண்டடிகளின் கருத்து, இனி, வேண்டாதாரா - பகைவாக, யான வேண்டின் - நான் விரும்பினால், விண்டாரே அல்லாரோ - உயிரினையவரே யாவ

ரவலரோ? எனறும், நான் வேண்டின - நான் (பார்த்து) வீருமபுவேனையானால், வேண்டாதார - (பெண்களுறவே யாகாதென்று வைராக்கியங்கொண்டு) வீருமபாத வாகனம், விண்டாரே அவலாரோ (அவ்வைராக்கியத்தினின்றும் மனம்) வேறுபட்டவரவலரோ? எனறும் தன் ஆற்றலைக்காட்டியதாகவுரைத்தல் இவருள்ள முன்பின் சந்தாபத்திற்கு ஏற்றதன்றும் (ககக)

சிவனுமலாத திசைமுகனுந் திருமாலுந் தெற்குவிசத்
தவனுமதெ தொன்றாகி நின்றனன வருவோனே
புவனமனைத் தையுமொருதன பூங்கணையா லுயிராவாகு
மவனுமுனக கிளையானே விவனேபோ லருளிலுல

இ - ன் சிவனும் - சிவபிரானும், மலா திசைமுகனும் - தாமரைமலரிவீருக்கிற பிரமதேவனும், திருமாலும் - புநீ மஹாவிஷ்ணுவும், தெற்குவிசத்தவனும் - (எதிரத் தவரை) கொலலுகின்ற வசசிராயத்தையுடைய இரத்திரனும், அநீத்த - சோந்தி, ஒன்று ஆகி நின்றனன - ஒருருவாகி நின்றாற்போன்ற, உருவோனே - (ஒப்பற்ற) திருமேனியையுடையாய்! புவனம் அனைத்தையும் - எல்லாவலுக்கத்தவாகளையும், ஒரு-ஒப்பற்ற, பூ கணையால் - தனது புஷ்பாணங்களால், உயிராவாகும் - கொலலுகின்ற, அவனும் - அந்த மனமதனும், உனக்கு இளையானே - உனக்குத் தம்பியோ? இவனேபோல அருள இலன் - (அம்மனமதனும்) இவ்விலையுபெருமானைப்போல அருளிலலாதவனாக இருக்கின்றான் (ககஉ)

வேறு

பொன்னுருவப் பொருகழலீர் புழைகாண மூக்கரிவான் பொருளவே
றுண்டோ, வின்னுருவ மிதுகொண்டங் கிருந்தொழியு நமருங்கே யேகா
ளப்பாற, பிளனிவளை யயலொருவா பாராரென நேயநிந்தோ பிழைசெய
தீரோ, வன்னதனை யநிந்தனறோ வனபிரட்டி பூண்டதுநா னநிவி லேனோ

இ - ன் பொன் உருவம் பொருகழலீர் - பொன்மயமான அழகிய பொருக்கு ரிய வீரகழலை யுடையார்! இன் உருவம் இது கொண்டு - (கண்ணுக்கு) இனிய இவவுருவத்தைக்கொண்டு, இவரு - இவவிடத்தில, நமருங்கே - நமது பக்கத்திலே யே, இருந்து ஒழியும் - இருந்து விடுவான், அப்பால் ஏதான் - அப்பற்ற (நம்மைவிட் டிச) செல்லமாட்டான், பின் - (அங்கப்பக்கமான) பிறகு, அயல் ஒருவா - வேறு புருஷர் எவரும், இவனை பாரா எனறே அநிந்தோ - இவனை (ஏறிட்டி) பாரக்கமாட்டா ராகென்றே எண்ணி (என் மூக்கை) அறுத்து விட்டான, (இதுவேயல்லாமல்), மூக்கு புழைகாண அரிவான் - எனது மூக்கைத்தவாராக காணுமபடி யறுப்பதற்கு, வேறுபொருள் உண்டோ - வேறு கருத்து உளதோ? இல்லை, (ஆதலினால்), பிழை செயதீரோ - (நீங்கள்) குற்றஞ்செய்தீர்களோ? இல்லை, அன்னதனை அநிந்து அன றோ - அந்த உட்கருத்தை துட்பமாக அநிந்தனறோ? நான், அன்பு இரட்டி பூண்டத - முன்னிலும் இருமடங்காக அன்பு கொண்டத, அறிவு இலேனோ - (இல்லாவிட்டால்) என மூக்கு முதலியவற்றை அறுத்தொழித்த உயமிடம் முன்னி னும் இருமடங்கனபுகொள்ளுதற்கு (நான்) அறிவிலலாதவனோ? (ககஉ)

வெப்பழியா நெடுவெகுளி வேலரக்க ரீதநிந்து வெகுண்டு நோக்கி,
னப்பழியா லுலகனைத்து துமபொருட்டா லழிந்தனவா மறத்தை நோக்கி,

லொபயழியச் செங்கிலா ருயாகுலத்துத் தோனறினா ருணாகது நோக்கி, யிப்பழியைத் துடைத்துத்வி யினிதிருத்தி ரெனனெடுமென நிறைஞ்சி நின்றாள்.

இ - ள வெப்பு அழியா-கொதிப்படங்காத், செடுவெருளி-பெருங்கோபத்தோடு கூடிய, வேல அரக்கா - வேலினையுடைய இராகத்தான, ஈது அறிந்து - இதனை யறிந்து, வெருண்டு கோக்கின - கோபித்துப்பாப்பா ராயின், அ பழியால் - அநதப் பொலவாங்கினால், உலகு அனைத்தும் - உலகங்கள் முழுதும், தம்பொருட்டால் அழிந்தன ஆம் - உலகன் கீமித்தமாக அழிந்துபோயின் வாகும், உயாகுலத்துத் தோ னறினா - உயாத குலத்திற் பிறந்தவர்கள், அறத்தை நோக்கில் - நருமத்தை கரு தினால், ஒப்பு அழிய செய்கிலா- (தமனைச்) சமமத் மழியும்படி. (எதையும்) செய்ய மாட்டார்கள், உணர்ந்து நோக்கி - (கீங்கன்) நன்றாய் ஆலோசித்துப் பாதது உதவி - (என்தைத்துன்புறுத்து மனமதனை வெவலத்) தனை புரிந்து, இ பழியை துடைத்து - (எனது முக்கையறுத்த) இக்குறந்ததை கீக்கிக்கொண்டு, எனனெடும இனிது இருத்திா என்று-என்னெடு கூடி மகிழ்வாக வாழ்ந்திருக்கின்றென்று சொல்லி, இறைஞ்சி நின்றாள் - வணங்கி நின்றாள். (ககசு)

நாடரியத் துயிரிழைத்த நலையரக்கி நின்னன்னை தனனை நலகரு தாடகையை யுயிரகவந்த சரமிருந்த தன்றியுரான நயமேற் கொண்டு[றேன தோடகையத் துறுமலாததா ரிகலரக்கா குலந்தொலைப்பான் றேனறி நின் போடகலப் புலலொழுக்கை வலலரக்கி யெனநிறைவன் புகலும் பின்னும்.

இ - ள இறைவன், - ஸ்ரீராமபிரான், வல் அரக்கி - வலியராக்கியியே நாடு அறிய துயா இழைத்த - நாட்டினுள்ளோ அறியும்படி. (பலாக்கு) துன்பத்தையே செய்துவந்த, நவை அரக்கி - குறந்ததின்னையுடைய ராக்கியியாகிய, நின் அன்னை தன்னை நல்கும் தாடகையை - உன்னுடைய தாயாகிய கைக்கேசியையளித்த தாட் கையென்பவனை, உயிரகவந்த சரம் இருந்தது - உயிரகவந்த அம்பு உன்னது, அன றியும் - அவலமலும், நான் - யான், தவம் மேற்கொண்டு - தவத்தொழிலை மிகுதி யாகக்கொண்டு, தோடு - இதழ்கள், அகைய - ஒடியும்படி, துறும் - (ஒன்றினமே லொன்று) நெருங்குகின்ற, மலா தார் - பூமாலையையுடைய, இகல் அரக்காகுலம்- போரினைச்செய்கின்ற இராகத்தா கூட்டத்தை, தொலைப்பான் - தொலைப்பதற்காக, தோன்றி நின்றேன - வெளிப்பட்டிருக்கின்றேன், (ஆனதால்), புல ஒழுக்கை, அகல் போடு என்று - (உனது) கெட்ட நடத்தையைத் தூரமாக வையப்பார்க்கவென்று கூறி, பின்னும் புகலும் - பின்னுஞ் சொல்லுவான்.

குறிப்பு - சுகேதுவின் மகளும் சுந்தனது மனைவியுமான தாடகை கணவனையி ழுத்தபின் மைந்தரான சுபாகுமாரீசரோடு ராக்கஸ்குபத்தையடைந்து இராவணனது தாயைப்பெற்ற பாட்டனும்-மாலியவான் தம்பியுமான சுமாலியைச்சாரகையில் சுபா குமாரீசா அவனுக்கு அபிமான புத்திரராய்ப் பிறகாலத்தில் இராவணனுக்கு மாதுல முறைமைபூண்டனா என்ற வரலாறுபற்றி, இங்கே, சுபாகுமாரீசரது தாயான தாட் கையை இராவணனது தாயான கைக்கேசியின் தாயென்று அன்பு மிகுதியைக்காட் டும் ஒற்றமை நயம்படக்கூறியதென்க. “கீகியினா சுமாலியை நோகது கிறகியா, மோங்கிய புதல்வரென றுறவு கூர்ந்தனா” “அவனெடும பாததத் தநேக நாட்செல் இத், தவனுறு தசமுனை நனக்கு மாதுல, ரிவழென்ப புடைத்தழித் துலக மெங்ணு

ம, பவன்னிற நிரிகுநா பதகி மைநதாக்கள்” என்ற பாலகாண்டச் செய்யுள்கள் அறியத்தக்கன. தெய்வத்தன்மையுள்ள அரபுக்கள் குறித்த இலக்கையழித்துப் பின்வந்தானிடம் மீண்டிவந்தடைதல் இயல்பாதலால் ‘தாடையை யுயிரகவாதத் தரமிருத்தது’ எனப்பட்டது. (கருடு)

தரையளித்த தனிநேமித் தயரதனறன புதலவரியாந் தாய்சொற றுங்கி விரையளித்த கானபுகுநதேம வேதியரு மாதவரும் வேண்ட நீண்டு [டை, கரையளித்தற கரியபடைக் கடலரக்கா குலந்தொலைத்துக் கண்டாய் பண்வரையளித்த குலமாட நகாபுகுவே மிவைதெரிய மனக்கொ ளெனறூன

இ - ள். யாம் - நான்கள், தரை அளித்த - புவியினை யரசாண்ட, தனிநேமி - நுப்பற்ற ஆளுஞ்சக்கரத்தையுடைய, தயரதன தன் புதலவா - தசரதச் சக்கரவாத்திய னுடைய குமாரர்கள், தாய் சொல் தாங்கி - அண்ணையின் உத்தரவை மேற்கொண்டு, விரை அளித்த கானபுகுநதேம - (பலவகை மலர்களின்) வாசனையைத் தராரின்ற இக்கானகத்துட - பிரவேசித்தோம், வேதியரும் மாதவரும் வேண்ட - அந்தனரும் முனிவர்களும் (எம்மை) வேண்டிக்கொண்டதால், நீண்டு - பின்னுஞ் சிலநாளிவ விடத்திலிருந்து, கரை அளித்தற்கு அரிய - எல்லை அமைத்தற்கு அருமையான [எல்லையிலாத], படை கடல - சேனா சமுத்திரத்தையுடைய, அரக்கா குலம் தொலைத்து - ராஜ்யஸா கூட்டத்தை நாசஞ்செய்து, (பின்னா), வரை அளித்த குலம் மாடம் - சித்திரத் தீட்டியிருக்கின்ற சிறந்த மாளிகைகளையுடைய, பண்டைநகாபுகுவேம - பழமையாகிய அயோத்தியா நகரத்துட - பிரவேசிப்போம், இவை - இவ்வியற்கைகளை, தெரிய மனம் கொள் எனறூன - விளங்க மனத்திற் கொள்வாயென்று கூறினான்

குறிப்பு - தயரதன் - தசரதன் எனலும் ஆரியச் சொற்கிதவ, இரத்திரன் வேண்டு கோளாற் சம்பரன்னெனும் அசுரனைச் செயித்த காலத்துப் பத்துததிக் கிணுந் தேரினைச் செலுத்திய தக்கைம்பற்றி இப்பெயர் வந்ததென்பா ‘நீண்டு’ என்பதை, ‘கரையளித்தற்கரிய’ என்பதொடுங் கூட்டலாம். கண்டாய் - அசைநலை. வரைதல் - எழுதுதல் இனி, வரை - மலையெனக் கொண்டு மலைபோன்ற குலமாடமென்னலுமையும். (கக்க)

நெறித்தாரை செலலாத நிருதரெதிர் நிலலாதே நெடிய தேவா மறித்தாரீன முவரிருவா மானுடவ ரெனனாது வல்லையாகின் வெறித்தாரை வேலரக்கா விறலியக்கா முதலினாரீ மிடலோ ரெனது குறித்தாரை யாவரையுங் கொணருதியே றினனெதிரே கோறு மெனறூன

இ - ள். நெடிய தேவா - பேரிய தேவர்கள், நெறி தாரை செலலாத சனமாக்க வழியில் நடவாத, நிருதா எதிர் - அரக்காக்களுக்கு முன்னே, நிலலாத - (எதிர் தது) நிற்க வலியிலலாமல், மறித்தார - சிதைபபட்டார்கள், ஈண்டு - இவ்விடத்திலிருக்கிற, இவா இருவா - இவர்களிருவரும், மானுடவா - மனிதர்கள், என்னாது - என்று சொல்லாமல், வல்லையாகின் - (நீ) வல்லவனானால், வெறி தாரை வேல அரக்கா - கோபாவேசத்தையும் கூாமப்பொருத்திய வேலாயுதத்தையு முடைய அரக்கருளும், விறல் இயக்கா முதலினா - வலிமையையுடைய யக்கா முதலியோரினும், மிடலோ எனது நீ குறித்தாரை யாவரையும் - வலியுடையோ ரெனது உன்

ஞற குறிக்கப்பட்டவ ரெல்லோரையும் கொணருகியேல் - அழைத்தகொண்டு வருவாயானால், கிண ஏதிரே கோறும் என்றான் - உனது முன்னிலையிலே கொன்றிடுவேம் என்று கூறினான்

குறிப்பு - சூரேன் இவளுக்குத் தமையனும் யக்காளுக்கு அரசனுமாயிருப்பதால் இயக்கா முதலினரையும் சேரக்கூறினா வெறி+தரா+ஐ+ வேலரக்கா என்பிரித்து வாசனை பொருத்திய வெற்றிமாலையையணிந்த அழகிய வேலினை யுடையாரெனப் பொருள் கோடலுமாம். (கூஎ)

கொல்லலா மாயங்கள் குறித்தனவே கொள்ளலாங் கொற்ற முற்ற வெல்லலா மறறியற்றும் வினையெலாங் கடக்கலா மேலவாய நீங்கிப் பலலெலா முறத்தோன்றும் பருவாய் னென்னுது பாரத்தி யாயி னெல்லெலாஞ் சுரந்தளிக்கு நீராட கேளென்று நிருதி கூறும்.

இ - ள் நிருதி- அவ்வரக்கி, கெல் எலாம் சுரந்து அளிக்கும் - கெல் முதலிய தானியங்கனையெல்லாம் மேல் மேல் மிகுதியாக விளைவிக்கிற, நீராட - நீர்வளம் பொருத்திய (கோசல்) நாட்டையுடையாய், கேள் - (யான் சொல்வதைக்) கேட்பாயாக, மேலவாய நீங்கி - மேலவாயானது (மூக்கோடு) கழிந்து, பல எலாம் உற தோன்றும் - பறகன் முழுதும் வெளிப்படாத தோன்றுகின்ற, பருவாய் னென்னுது - பிளவுபட்ட வாயினையுடையாள் (இவள்) என்று சொல்லாமல், பாரத்தியாயின் - (சுருணையோடு) பாப்பாயாயின், கொல்லலாம் - (என்னுதலியினால் இராககதையெல்லாம்) கொன்றுவிடலாம், மாயங்கள் குறித்தனவே கொள்ளலாம் - (அரக்காக்கள்) வஞ்சனையாற் கருதினவற்றை (உள்ளபடியே அறிந்து) கொள்ளலாம், கொற்றம் முற்றவெல்லாம் - (அவர்களது) வெற்றியைப் பூரத்தியாக வெற்றிகொள்ளலாம், மறறு இயற்றும் வினை எலாங் கடக்கலாம் - (அவர்கள்) செய்கின்ற வேறுசெயல்கள் எல்லாவற்றையும் (வென்று) மேற்செல்லலாம், என்று - என்றுசொல்லி, கூறும் - (பின்னுங்) கூறுவான் (கூஅ)

காமபறியுந் தோளானைக் கைவிட ரென்னுமியான மிகையோ தளவ ராமபொறியி லடலரக்க ரவரோடே செருசசெயவா னமைந்தி ராபிற றுமபொறியில பலமாயந் தரும்பொறிக னறிந்தவற்றைத் தடுப்பெ னன்றே பாமபறியும் பாம்பினகா லெனமொழியும் பழமொழியும் பாடத்தி லீரோ

இ - ள் காமபு அறியும் தோளானை - மூங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய இப்பெண்ணை, [சீதையை], கைவிடா என்னும் - (கீள்கள்) கைவிட மாட்டார்களென்றாலும், யான் மிகையோ - காணு மிருத்தல்கிமோ? களவா ஆம் பொறி இல் அடல் அரக்கா அவரோடு - வஞ்சகத்தையுடையவர்களாகிய அறிவில்லாத வலிய அவ்வி ராககதரோடு, செரு செய்வான் அமைந்திர் ஆயின் - போர செய்யும் பொருட்டுச் சமமித்ததீர்களானால், தாம் - அவ்வரக்காக்கள், பொறி இல் - இலாஞ்சனையிலாத [அடையாளமில்லாத], பலமாயம் தரும் - பலமாயங்களை யுண்டாக்குகின்ற, பொறிகள் அறிந்து - அடையாளங்களை [குறிப்புகளை] அறிந்து, அவற்றை தடுப்பென் - அம்மாயசெயல்களை விலக்குவேன், பாம்பின்கால் - பாம்பின் தாலை, புரம்பு அறியும் என - பாம்புசாத்திதான் அறியும் என்று, மொழியும் - (உலகத்தார்) சொல்லுகின்ற, பழமொழியும் பாரத்திலீரோ - பழமையான வார்த்தையும் கேட்டிலீரோ?

குறிப்பு — அறியும் - உவமவுருபு “பொறிமரக கலரீம செவ்வம் பூமக நெந்திர கக, எறிவிலாஞ் சனைபெழுததோ டைம்பொறி வலியொன பானபோ” என்ற திக ண்டினால் பொறி யென்ற சொல்லின் பலபொருள்களை யறிக கேளவியும் உண ரப்படுதலிற் காட்சியெய்யாம்; ஆதலால் ‘மொழியும் பாரததிலீரோ’ என்றான், “கம்பி தந்த இதமே நயந்தது காண வோடினா” என்றா, சிந்தாமணியினும் (ககசு)

உளங்கோட லுணையிழைத்தா னுள்ளொருத்தி யென்னுதியே னிருத் தோடுங், களங்கோடற் குரியசெருக கண்ணியக்கா லொருமூவேங் கலந்த காலை, குளங்கோடு மென்றிதவ்வு முறுகோளே யென்றுணர்நா குறிககோ ளிலலா, விளங்கோவோ டெனையிருத்தி விருகோளுஞ் சிறைவைத்தாற் கிளையே னென்றான்.

இ - ள் உனை உளம் கோடல் இழைத்தான் ஒருத்தி உள்ள என்னுதியேல் - நாமுளம் (என்கடபற்றுது) மாறப்படுதலைச் செய்தவனொருத்தி (உமக்கு) உள்ளான என்று கூறுவீராயின், கிருதரோடும் களம் கோடற்கு உரிய செருகண்ணியக்கால் - அரசர்கரோடு களங்கருந்தருகியீ போரினைக் கருதியவிடத்து, ஒருமூவேம் கலந்த கால - (காம) மூவருங் கலந்தபோது, குளம் கோடும் என்று - (அவ்வகர்க்கு) தலை கொள்ளுதலோடென்றும், இதுவும் உறுகோளே என்ற - இதுவும் பொருத்தியகொள ளையெய்தும், உணரும் குறிககோள இல்லா - தெரியும் அறிவில்லாத, இளங் கோவோடு எனை யிருத்தில - இவ்வினவரசுடனே என்னை யிருக்குமபடி செய்வீரா யின், இருகோளும் சிறைவைத்தாற்கு இளையேன் என்றான் - சந்திரசூரியரென்னும் இரண்டு கிரகங்களையுஞ் சிறைவைத்த இராக்ஷஸனுக்கு (போரிட) இண்க்குமாட்டே னென்று கூறினான்

குறிப்பு—பிராட்டியை மாற்றவென்பது கருதி ‘உளங்கோடலிழைத்தான்’ என்றான் கீழ்க்கூறிய “ஏற்றவளை வரிசிலையோன்” என்னுங் சுவியல் ‘மாற்றவளை க் கண்டககா வழலாதோ மனம்’ என்றந்த ஈண்டுக்கோக்கு தாடகைவதை விராத வதை முதலியன களப்போரணமையாகலான களங்கொளஞ்சற்றசூரிய போரென்று கூறுமிடத்து ஆசுவாரென்கருதி அவ்நனங்கூறினானபோலும் குளம் - நெறி, இஃது ஆகுபெயராயத் தலையை யுணர்த்திற்று [ஒருமூவேங்கலந்தகால] - உட லானமூவராய் உளத்தாலொருவராயக் கலந்தபோது என்றவாறு உறுகோள - சம்பவம், இவ்வனுமானப் பிரமாணம் அசம்பாவிதமன்று என்றபடி. குறிககோள- மக்களறிவு, “குறிககோளஞானங்களால்” எனத் திருவழிநாட்டும், “கொன்றேன் ிலலுயிரைக் குறிககோளொன் றிலாமையினால்” எனத் திருவாலி நாட்டும் பணித்த ருளிய வாற்றாணுனாக, “குறித்தது கூறமைக் கொளவாரோ டேனை, யுறுப்போ ரினை யரால் வேறு” என்பதனால் மக்களறிவாதல் தெள்ளிது கோக்குமாரில இளையோ னை இளங்கோ என்பது தொன்மைவழக்கு இராக்ஷனைக்கொவலுதாரு கான ஒருத்தியே அமைவேன் நீவா வருந்தவேண்டியதிலையென்பான், ‘இளைவேன்’ என்றான் இளைத்தல் - தளர்தல் (கசு0)

பெருங்குலா வுறுக்காகக்கே யேசுராள வேண்டெழுந் பிடிப்பே னன்றே லருங்கலா முறறிருந்தா னென்னினுமீங் கிளையவனா னிரந்த நாசி யொருங்கிலா விவளோடு முறைவேனோ வென்பானே விறைவ வொன்று மருங்கிலா தவளோடு மனனோநீ நெடுங்காலம் வாழ்ந்த தென்பாய்.

இ - ன். பெரு குலாவு உறு நகரகே ஏரும் நான் - பெரிய கொண்டாட்ட மிக நகரத்திரு (நீகன்) மீண்டு செல்லுங்காலத்தில, வேண்டி உரு பிடிப்பேன் - (எனது மாயா சக்தியால்) வேண்டிய வழுவததைக் கொண்டுவேன், அன்றேல - அந்நன் அல்லாவிடின், ஈரு - இப்பொழுது, இளையவன் - (உனது) தம்பி, அரு கலாம் உறற்றிருந்தான் எனினும் - நீங்கிய கோபத்தைபுடையவனாயிருந்தான் எனினும், அரிந்த நாகி ஒருவரு இவா இவனோடும் உறையேனோ எனபானேல - அறுபட்ட மூக்கு முழுவது மில்லாத இவனாடன நான் கூடி வாழவேனோ என்று குறை கூறுகானாயின், இறைவ - தலைஉனே! மருகரு ஒன்றும் இல்லாதவனோடும் அன்றோ நெடுகாலம் வாழ்ந்தது எனபாய நீ - இடை சிறிதும் இல்லாதவனோடும் நேருவெருகாலமாய் (நான்) கூடிவாழ்ந்த வருவது என்று நீ (அவனுக்கு ஏற்றசமா தானம்) கூறுவாய்

குறிப்பு -- அருங்கலாம், அருமை - இவனே, இன்மை மேலது. அருங்கலாமுற றிருந்தான் என்றது கீழ் 'வீரராகன்' என்றாற்போல வடமொழி கடைபெற்றத கலாம் - சலஹம் எனும் வடசொல்லின் திரிபு இப்பொழுது உன் தம்பி நீ கூறு தலால் கோபம் நீங்கி என்னை மணஞ்செய்தற்கு ஒருசார உடன் படினும், மூக்கிலா தவனோடும் எப்படி மனம் பொறுத்து வாழவேனென்று தடை கூறுவானாயின், நான் இடையிலாதவனோடும் வாழ்கின்றேனே, நீ மூக்கிலாதவனோடும் வாழத்தடையெ ன்? என்று தக்க விடையளித்து அவனை உடன் படுத்துவாய் என்றன நென் பது 2,3,4 அடிகளின் கருத்து. பிராட்டியாரை இடையிலலானென நிகழுவதற்கு கவியானவா அரக்கியின் வாக்கினாலேயே அவரது அழகை கிலைபுத்ததினா (சசக)

என்றவன்மே விளையவனா னிலங்கிலேவேல கடைக்கணியா விவளை யினைடுக, கொன்றுகளை யேமாயி நெடிதலைக்கு மருளென்கொல கோழே யென்ன, நன்றதுவே யாமன்றோ போகாளே லாகவென நாதனகூற, வொ ன்றுமீவ ரெனக்கிரங்கா ருபிரிழப்பெ னிறகிலென வரக்கி யுனா

இ - ன் என்றவன்மேல - என்று கூறிய சூர்ப்பதகையின் மீது, (பிரயோ கிக்க), இளையவன் - இளையபெருமாள, இவருக்கு இலைவேல - பிரகாசம்பொருந்திய அரகிலேபோலும் வழுவியுடைய வேலின், கடைக்கணியா - கடைக்கண்ணாபா ராதது, கோவே - அரகி ஈண்டு - இப்பொழுது, இவன் கொன்று களையே ஆயிக இவ்வரக்கியைக் கொன்று தொலைக்கா திருப்போமானால், நெடிது அலைக்கும் - மிக வும் வருத்தப்படுத்துவான், அருள என் கொல - (துமது) கட்டளை யாதோ? என்ன - என்று சொல்ல, நாதன் - ஸ்ரீராமபிரான், அதவே நன்று ஆம் - அப்படிச்செய்வதே நலமாகும், ஷோகாளேல ஆக என கூற - (இவன்) போகாமலிருப்பாளேயானால் (அச்செயல்) ஆக்கடவது என்று கூற, (அதனால்), அரக்கி - சூர்ப்பதகை, இவா - இவர்கள், எனக்கு - எனமேல, ஒன்றும் இராபகா - சிறிதும் இரக்கங்கொள்ளாநன், நிறகில - (இனி) நிற்பேனாகில, உயிர இழப்பென் என உன்னு - உயிரை விழந்து விடுவேன் என்று நினைத்தது. (சசஉ)

ஏற்றநெடுங் கொடிமூக்கு மிருகாது முலையிரண்டு மிழந்தும் வாழ வாரறுவனே வஞ்சனையா லுமையுள்ள பரிசுறிவா னமைந்த தன்றோ காற்றினிலுங் கணவினிலுங் கடியானைக் கொடியானைக் கரனை யுங்கள் கூறுவனே யிப்பொழுதே கொணாகின்றே நென்றுசலங் கொண்டுபோனா

இ - ன். ஏற்றம் செவ்வொழிக்கும் - உயாச்சிபும கொடிபோலும் நீட்சியு முள்ள மூக்கினையும், இருகாதுடி - காதுகளிரண்டையும், முலையிரண்டும் - தனங் கிரண்டையும், இழந்தம் - இழந்தபோயும், வாழ ஆற்றுவனே - (நான் உங்கனோடு) வாழுகதிருக்கச் சசிப்பேனோ? [சகிக்கமாட்டேன்], உமை உள்ளீபரிசு - உங்கனி டத்திலுள்ள குஞ்சியங்களை, அறிவான் - அறியும்பொருட்டு, வஞ்சனையால் அமை ந்தது அன்றோ - காண் மீண்டுவந்து கூறியது முழுதும் வஞ்சிக்குந் தன்மையால் அமைந்ததல்லவோ? காற்றினிலும் கடியாணை - காற்றைக் காட்டிலும் வேகமுள்ள வனும், கணவினிலும் கொடியாணை - கெடுபடைக்காட்டிலும் கொடுமையுள்ளவனும், கரணை - கரனென்னும் பேருள்ளவனுமாகிய, உங்கன் கூற்றுவனை - உங்களைக்கொ ளும் யமனை, இப்பொழுதே—, கொண்கின்றேன என்று -கொண்டுவருகின்றேன என்றுசொல்லி, சலம் கொண்டபோனாள் - சேரபத்தோடு சென்றாள் (கசக)

ஐந்தாவது : சூரபநகைப்படலம்

முற்றிறறு.

ஆகப்படலம் இ-க்கு விருத்தம் கசக

ஆறாவது : கரன்வதைப் படலம்.

இருந்த மாககரன றுளிணை யினமிசைசு
சொரிந்த சோரியள கூந்தல மும்பெனத்
தெரிந்த மூக்கினள வாயினள செக்காமேல
விரிந்த மேக மெனவிழுக தாளரோ

ஐ - ன். (சுவன்கொண்டு சென்ற சூரபநகை), இருந்த - (ஐந்தஸ்தானத்திலு) இருந்த, மாக் கரன - பெருமையையுடைய கரனென்னும் ராகஸ்தத்திலவனது, தா ளிணையின மிசை - இரண்கு பாத்தங்களின் மேலும், சொரிந்த சோரியள - சொரிந்த அரத்தத்தை யுடையவளும், (சொரிந்த) கூந்தலன் - சொரிந்த கூந்தலையுடையவ ளும், தாடி என தெரிந்த மூக்கினள் வாயினள் - ஜலதாரைபோலக் காணப்பட்ட மூக்கினையுடையாளும் வாயினையுடையாளுமாகி, செக்காமேல விரிந்த மேகம் என விழுகதான் - செவ்வானம் மேலேபடாததுள்ள மேகத்தைப்போல வீழ்ந்தாள்

குறிப்பு—அரக்கியின் செம்பட்ட மயிர்க்கும் அரத்தத்துக்கும் செவ்வானமும், அவன் கரிய மேனிகு மேகமும் உவமை சொரிந்த எனபதைக் கூந்தலொடும், தாம்பெனத் தெரிந்த எனபதை வாயொடுங் கூட்டிக் (க)

அழுவகு நாளிதென நந்தக் ணையார்
மழங்கு பேரி யெனத்தனித் தேங்குவாண்
முழங்கு மேக முடித்தவெந் தீயிறை
புழங்கு நாக மெனப்புரண டாளரோ.

இ - ன் அமுங்குநான் இது என்று - (அரக்காள்) அழிசினற காலம் இதுதான்
என்ற, அந்தக் கண்ணையால் - யமனுடைய வலவிலுலே, தழுவகு பேரி என் -
ஒலிசெய்யப்படுகின்ற முரசுபோல, (பேரொலிகாட்டி), தனித்த வஞ்சுவான் - ஒன்
றியாயிருந்து அழிசினற சூப்பங்கை, முழுவகு மேகம் முடித்த - பேரொலி செய்கின்
ற கீழ்க்கு (தமிழ்மொழி) கொண்டிருக்கிற, வெகதீயிலை - கொடிய (இடியா
கிய) நெருப்பிலை, புழுவகு நாகம் என் - வெகது வருத்தப்படுகின்ற நாகசூப்பத்
தைப்போல, புண்டான் - புண்டனை

குறிப்பு - சூப்பங்கையழல் இரக்கதர குலம் வேரோடழித்தருக காரணமாத
லின், அவ்வழலுக்கு அந்தக் கண்ணையாற்றழுவகுபேரியை உவமைகூறினா அழ
வஞ்சுவானது என்றமையினுள் இதுகாறும் அரக்கமாட்டு அந்தக் கண்ணைசெல்லா
தேயிருந்ததென்பது தெள்ளித் துடிவழுவதற்கு மெவவாறு துன்புறமோ அவ
வாறு துன்புறமுள்ளென்பது ஈற்றிரண்டடியானும் போதருங்கருத்த “அருமை
மாணனி நாகம்முங்கவோ, ருருமு வீழ்ந்தென் வடகினா” என்றா சிந்நாமணியினும்

வாக்கிற கொக்கப் புகைமுந்து வாயினு
னோக்கிக் கூசலா நுனனையித் தனமையை
யாக்கிப் போனவ ராகொலென னுனவன்
முக்கிற சோரி முழிஇக்கொண்ட கண்ணினுள்

இ - ன், அவன் - அரக்கன், வாக்கிறகு ஒக்க - (தனது) சொல்லை யொப்பாக,
புகை முந்து வாயினுள் - (கோபாக்கினியாலுண்டாகும்) புகையானது விரைந்து
வெளிப்படுகின்ற வாயினையுடையானது, துனனை நோக்கி (உம்) கூசலா - உன்னைய
பார்த்தும் அஞ்சாதவான்றாய், இ தனமையை ஆக்கிப்போனவா - இந்நிலைமையினைய
செய்து சென்றவர்கள், ஆ என்றான் - யாவா? என்று வினவினான், முக்கின சோரி -
முக்கினது அரத்தத்தினுலே, முழிஇக் கொண்ட கண்ணினுள் - மூழ்கும்படி கொ
ண்ட கண்ணையுடைய அசுரூப்பங்கை, (மேலவருமாறு கூறத்தொடங்கினான்.)

குறிப்பு - வாக்கிறகு - உருப் புகை, உரத்தத்ததமும் மிக்க சினமுங்கொ
ண்டு கேட்டா என்னபா ‘வாக்கிற கொக்கப் புகைமுந்து வாயினுள்’ என்றா, கின்
னையொண்டதும் இராவணன் தனக்கையென்றஞ்சி யெவரும் வணங்குவரேயன்றி,
இவ்வன் மியற்ற அஞ்சாத நெஞ்சினருமுளரோ வென்பான் ‘நோக்கிக்கூசலா’ என்
ருன், “என்னையே யிராவணன் தனக்கையென்றபின், என்னையே யென்றடி வணங்
க வன்றியே, யுன்னையே யொண்ணுமோ வொருவரால்” என மேலவரும் செய்யுளை
ரீண்டு நோக்குக. நோக்கியும், உமமை - விகாரத்தாற் றொக்கது. இனி, இவனை
க்காரை நோக்கி யென்னலுமாம் (க)

இருவா மாணிடா தாபத் தோதய
வரிவில வாடையா மனமதன் மேனியா
தரும் நீரா தபரதன் காதலா
செருவி னேரு நிருதரைத் தேடுவா

இ - ன், இருவா மாணிடா - இரண்டு மனிதர்கள், தாபதா - தபவேடங்கொ
ண்டவர்கள்; வரிவில வாடையா - கட்டமைந்த வில வான இவற்றைக்கொண்ட

கையையுடையவர்கள், மனம்தன் மேனியா - மனம்தன்போலும் (அழகிய) மேனியையுடையவர்கள், தருமநீரோ - தருமகுணமுள்ளவர்கள்; தயர்தன் காதலா - தசரத சசகரவாததிரியனுடைய குமாரர்கள், செருவில் நேரும் - போரில் எதிர்ப்படுகின்ற, நிருதரைதேவோ - அரக்கர்களைத் தேடித்திரிபவர்கள்.

குறிப்பு — செரு + வித் என்றும் பிரிக்கலாம்

(ச)

ஒன்று நோக்கலு நுனவலி யோங்கற
 னினறு நோக்கி நிறுத்த நினைப்பினா
 வென்றி வேறகை நிருதரை வேறறக
 கொன்று நீக்குது மென்றுணா கொள்கையா

இ - ன் ஒங்கு அறம் நின்று - உயர்ந்த தருமமாகத்தலில் (தாம்) ஒழுகுபவராய் இருந்தகொண்டு, நோக்கி - (அததருமமில்லா விடங்களை) ஆராய்ச்சிசெய்து, நிறுத்தம் நினைப்பினா - (அவ்வவ்விடங்களில் அசதருமத்தை) கலைபெறச்செய்வான் கொண்ட எண்ண முடையவர்கள், வென்றி வேல் கை நிருதரை - நெற்றி பொருந்திய வேலினையோந்திய கரங்கையுடைய அரக்கர்களை, கொன்று வோ அற நீக்குதும் என்று உணா கொள்கையா - கொலைசெய்து அடியோடு சொலித்த விதிவோம் என்பதாகக் கருதிய கோட்பாடுடையவர்கள், (அவர்கள்), உன் வலி ஒன்றும் நோக்கலா - உனது (வரம் ஆயுதம்படை முதலிய) பலங்களி லொன்றையும் மதியாதவர்களாக இருக்கின்றார்கள், (ங)

மண்ணி னோக்கரு வானினின மறினி
 லெண்ணி நோக்கருநின் யாவாக்கு நோக்கலாப
 பெண்ணி னோக்குடை யுள்ளோரு பேதையென
 கண்ணி னோக்கி யுரைப்பருங் காட்சியாள்.

இ - ன். (அவர்களோடு), ஒருபேதை - ஒருபெண், மண்ணில் - புவிமீடும், நோக்கரு வானினின - காண்டம்கரியுலிண்ணுலகத்தினும், மறினில் - மறையுலகங்களிலும், எண்ணிநோக்குநின் - (இவ்விடையாவாருளரோவென்று ஆலோசித்துப்பார்க்குமிடத்து) யாவாக்கும் நோக்கலா - வருகருங் காண்க்கிட்டாத, பெண்ணின் நோக்கு உடையாள் - பெண்ணினது அழகினைத்து முடையாளாகி, என்கண்ணின் நோக்கி - என (இரண்டு) கண்களானும் பார்த்து, உரைப்பரும் காட்சியாள் - புகழ்தற்கருமையான தோற்றமுடையவளாக இருக்கின்றாள்.

குறிப்பு — நோக்கருவான் என்றது திருவைஞ்சுத் மாநாடும் அடங்குத்தரு இவள் எல்லாவுலகத்தினுஞ் சென்று சஞ்சரித்தவளாதலின் 'எண்ணிநோக்குநின்' என்றான் பெண்ணினோக்கு என்றாகுக் கற்புடைமை முதலியன் வடங்கினும் இவள்கருத்து அழகையேநோக்குதலபற்றி அழகையேகூறுதல் சிறப்புடைத்தது ஒரு அவயவத்தை நோக்கியகண் அவ்வவயவத்தினுழிலேயே யீடுபடப்பிற்சொன்றையும் நோக்கவமையாதாகலின் அழகினைத்தும் நோக்கப்பல்கண்களும், அவ்வழகினவியகற்பு பலநாவும வேண்டிமென்பாள் 'என்கண்ணினோக்கி யுரைப்பருங் காட்சியாள்' என்றான், (சு)

கண்டு நோக்கருங் காரிகை யாடனைக்
கொண்டு போவ லிலங்கையா நோக்கெழு
விண்டு மேலவிழுக தேனை வெகுண்டவா
துண்ட மாக்கினா மூககெனச் சொல்லினாள்.

இ - ன். கண்டு - (அவனை) பார்த்து, இலங்கையா கோக்கு - இலங்கைநகரவாசிகளின் அரசு(னாகிய நமமுனனே) னுக்குக் கொடுத்ததற் பொருட்டு, நோக்கருவகாரிகையான தனை - காணுதற்கரிய அப்பெண்மணியை, கொண்டு போவல் எழு - (எடுத்துக்) கொண்டு போவேன் என்று கூறி, விண்டு - (மனம்) மாறுபட்டு, மேலவிழுகதேனை - அப்பெண் மேற்பாயந்த என்னை, வெகுண்டு அவா - கோபித்து அமமனிதாகள், மூக்கு - (எனது) மூக்கினை, துண்டம் ஆக்கினா என சொல்லினாள் - துண்டு படச்செய்தார்கள என்று கூறினாள் (எ)

கேட்ட னன்னுரை கண்டிலன் கேடினா
தோட்ட நுங்கிற றெனையுறு மூக்கினைக்
காட்டெ னாவெழுந் தானெதிர் கண்டவா
நாட்டந் தீய வுலகை நடுக்குவான்.

இ - ன். எதிரகண்டவா - (தனை) எதிர்ப் பார்த்தவாகளது, நாட்டம் தீய - கண்கள் கருகிப்போக, உலகை - உலகத்திலுள்ளவர்களை, நடுக்குவான் - நடுங்கச்செய்யுங் கரன், கேட்டனன் - (சூரபங்கையினது வாரததையைக்) கேட்டு, உரைகண்டிலன் - (அரக்கரிலங்கைத் துன்புற்றான் நிதுவரையும) சொற்பிறந்ததைக் கேள்வியுற்றேனிலலை, மூக்கினை தொனையுறு நுங்கில தோட்ட - நாசியைத் துவாரம் பொருந்திய நுங்கைப்போலத் தோண்டிய, கேடினா - கேட்டினை யுடைய அமமனிதானை, காட்டு எழு - காட்டுவாயாகவென்று, எழுந்தான் - ,

குறிப்பு - கேட்டனன் - முற்றெச்சம் கண்டிலன் கேட்டிலன் என்னும் பொருளில் வந்தது. கேள்வியும் உணரப்படுதலிற் காட்சியேயாம் “நம்பித்தத் தீதமே, நயந்தகாண் வோடினா” சிந்தாமணி தன் மனங் கலங்கியதால் இன்னது கூறுவதென்று ஒருவாத்தையுங் காணுதலுறைய என்னும்மமையும். மூக்கினை காட்டென என்னும் பாடத்திற்கு, கேடினா தோட்ட நுங்கைப்போலத் துவாரமுற்ற மூக்கினை யுடையாய் (நினைக்குக் கேடுசெய்தோரைக்) காட்டென எனக் கூட்டியுரைக்க. (அ)

எழுந்த நின்றால் கேழு மெரிந்துகப்
பொழிந்த கோபக் கனலுகப் பொங்குவான்
கழிந்து போயினா மாண்ட ரென்னுங்கா
வழிந்த தோவிவ வருமபழி யென்னுமால்

இ - ன். எழுந்தின்று - (அவனனாக்) எழுந்த நின்றகொண்டு, உலகு எழும் எரிந்த உக - எழுவகைகளும் வெந்து பொடியாகும்படி, பொழிந்த - (தன்கண்கள்) சொரிந்த, கோபம் கனல் - கோபத்தியானது, உக - (புவியிற்) சிந்துமாறு, பொங்குவான் - உள்ளக் கொதிப்புற்ற கரன், மாண்டா கழிந்துபோயினா என்னும் கால் - (என்னால் அம்) மனிதாக்கள் இறந்துபோனார்கள என்று சொற்பிறக்குங் காலத்தில், இ அருமபழி - இந்த அரிய அபகோத்தியானது, அழிந்ததோ - நீங்கி விட்டதோ? [இல்லை], என்னும் - என்று சொல்லுவான். (க)

வருக தேரெனு மாத்திரை மாடுளோ
 ரிருகை மாலவரை யேழினே டேழன
 ரொருகை யாலுல கேடது முரத்தினா
 தருக விபணி யெமவயிற ருனெனரா

இ - ன் தோ வருக எனும் மாத்திரை - (எனது) இரதம் வரக்கடவது என
 று (காண) கூறியவளவில, மாடு உள்ளோ - (அவன்) பகத்திலிருப்பவர்களும,
 இருகை மாலவரை ஏழினேடு ஏழ் அரை - இரண்டு கைகளையுடைய கரிய பெரிய
 மலைகள் பதினான்கையொத்தவர்களும், ஒரு கையால் உலகு வந்தும் உரத்தினா -
 (தமது) ஒரு கையினாலேயே உலகத்தை எடுத்ததற்காகும் வலிமையுள்ளவர்களும்,
 மெவயின் இ பணிதருக என்றும் - எம்பிடத்தே இப்போத்தொழிலை யருளக் கட
 வைமென்று கேட்டவர்களும்

குறிப்பு - இருகைமாலவரை - இவ் பொருளுவமை. மால - இரட்டிற் மொ
 ழிதல (க0)

சூலம் வாண்மழு தோமரஞ சக்கரங்
 கால பாசங் கதைபொருங் கையினா
 வேலை ஞாலம் வெருவுறு மாபபினா
 ரால காலந் திரண்டன்ன வர்க்கையாரா.

இ - ன் சூலம், வாண், மழு, தோமரம், சக்கரம், காலபாசம், கதை, (என்
 னும் தீவகாயுதங்களால்), பொருங் கையினா - போசெய்கின்ற கரமுடையவர்களும்,
 வேலை ஞாலம் வெருவு உறும் ஆபபினா - கடலுடைய குழந்த இவ்வுலகத்தவர்கள்
 அச்சத்தை யடைதற்குக் காரணமான சபதமுடையவர்களும், ஆலகாலம் திரண்ட
 ன்ன ஆக்கையாரா - ஆலகாலம் என்னும் விஷந்திரண்டாற்போன்ற தேகத்தையுடை
 யவர்களும்

குறிப்பு - வேலை ஞாலம் - உம்மைத்தொழையுமாம். ஆலகாலம் - ந்ந்ததும்
 சூல தொழிய செயலுக்கும் உவமை (உ0)

வெம்பு கோபக கனலா விலக்கினா
 நம்பி யெமமடி மைத்தொழி னன்னறொ
 வும்பா மேலின் றுருத்தனை போதியோ
 விம்பா மேலினி யாமுளே மோவெனரா.

இ - ன் நம்பி - அரசே! இன்று உம்பாமேல் உருத்தனை போதியோ - இற
 னைப்பொழுது தேவர்கள் மேற்கோபித்துச் செல்கின்றாயோ? இனி - இப்பால்,
 இம்பாமேல் - இவ்வுலகத்தில, யாம் உள்ளோமோ - நான்களிருப்போமோ? என்றா -
 என்று கூறியவார்களாகிய அரசர்கா பதினாலவரும், எம் அடிமை தொழில நன்
 று என் - (நம்மைப்போக்கு அனுப்பிய யாம் வாளாவிருப்போமானால்) எமது அ
 டிமைவேலை நன்றியிருக்கின்றது என்று, வெம்பு - கொதிக்கின்ற, கோபக்கன
 லா - கோபத்தினையுடையவர்களாய், விலக்கினா - (காண்போக்குச் செல்லவா
 ற) தடுத்தார்கள்

குறிப்பு: - வளையேழினே டேழனா என்று கீழ்க்கூறியபடியால் விலக்கினா
 பதினாலவ ராதலிற் (கஉ)

நன்று சொல்லினிர் நானிச சிறாகணமேற்
சென்று போசெயிற் நேவா சிரிப்பாரா
கொன்று சோரி குழத்தவா கொள்கையை
வென்று மீளுதிர மெலவிய லோடென்றா

இ - ன் (கரண), நன்று சொல்லினிர் - (நீங்கள்) நல்லதையே சொன்னீர்கள், நான் இச்சிறாக்கள் மேல் சென்று போசெயின் - யானிந்தச் சிறிய மனிதர்கள் பேரில் சென்று போசெய்தால், தேவா சிரிப்பா - தேவர்கள் நகைப்பார்கள், கொன்று - (அவர்களைக்) கொன்று, சோரி குழத்த - (அவர்களைத்) அரத்தத்தப்படுகி, அவா கொள்கையை வென்று - அவர்கள் (அரக்கரைக்) கொன்று தருமத்தை நிலைநிறுத்துவான் கொண்ட) கோட்பாட்டைச் செய்தது, மெலவியலோடு மீளுதிர என்றான் - (அவா தம்மாட்டுள்ள) பெண்மணி யுடனே திருமயி வம்மின என்று கூறினான்.

குறிப்பு - மெலவியல் - பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அனமொழித் தொகை (௧௬)

என்ன லோடும் விருமபி யிறைஞ்சினா
சொன்ன நாணிலி யந்தகன் றுதென
வன்னள பிறபடா வாரென வாயினா
மன்னன் காதலா வைகிட நண்ணினா.

இ - ன் என்னலோடும் - அவ்வாறு கரண கூறியவளவில, விருமபி இறைஞ்சினா - (அப்பதினாவரும்) விருப்பங்கொண்டு (அவனை) வணங்கி, சொன்ன நாணிலி - (கீழ்க்) கூறிய நாணம் இல்லாதவளாகிய, அந்தன் தூது என் அன்னன் - யமனது துணைப்பதற்கொத்த சூப்பங்கைக்கு, பின்படாவா என் ஆயினா - பின் செலவினறவரென்னுமபடி யானவாகளாய், மன்னன் காதலா - சக்கரவாத்தி திருக்குமாரர்கள், வைகு இடம் நண்ணினா - தங்கியிருக்கின்ற இடத்தைச் சேர்ந்தார்கள்.

குறிப்பு - நாணம் - நாண என்னிறது, “நாணில னைய னெய்ய னல்லன மல்லன்” என்று கீழ்க்குறிஞராகலின், “சொன்ன நாணிலி” என்றா இனி, சொன்னம் நாண இலி எனக்கொண்டு, பொற்றாலியிலலாதது என்னன்னுமாம், “தன்னுடைய தங்கையாக தடவரைத்தோட சூப்பங்கை தன்னைக் கொண்ட, மின்னையச் டர்லிலேவ வித்துருகி கன்றனைவெங்களத்து வீழ்தான்” எனலும் உத்தரகாண்டச் செயயுரை நேரக்கச் சூப்பங்கை விதவையானமையறிக. அரக்கா குலமுழுதும் அழிதற்கு இச்சூப்பங்கையே காரணமாக இருத்தல பற்றி ‘அந்தகன் றுதெனவன்னன்’ என்றார் அவவீரேழர்க்கு மிறப்பரென்னு துணிப்புறறிக கொலைக்களவ கொடுபோகப் படடா என்பார் ‘அன்னன் பிறபடாவா ரெனவாயினா’ என்றார். ‘காதலா’ என்னுஞ் சொல்லாற்றலாற் சக்கரவாத்திக்குப் பிரியமில்லாத புத்திரனுமொளவெனபது பெற்றும் அப்புத்திரன் பரதாழ்வானே “மன்னையாவான் வருமப பரதன் றினையும் மகனென், றன்னேன் முனிகா வவனும் மாகா னுரிமைக் கென்றான்” எனலும் அயோத்தியாகாண்டச் செயயுரானும், “பொனபெற்றா ரெலிலவேதப் புதல்வனையுந் தம்பியையும் பூவைபோல, மினபற்றா றுணமுருகுந் மெல்லியலென

மருகியையும் உனத்திற் போககி, நினபறறு நினமகனமேற பழிவினைத்திட டென
னையுள்ள வானிற் போகக, வென்பெற்றாய கைகேசி யிருந்ததி னினிதாக விருக்க
னறையே” என்று திருக்கோழிய்கோ நனருளிச்செய்த திருப்பாசரத் தானுமறிக.
மன + கனகாதலா எனும் பிரிக்கலாம். (கசு)

துமிலப போராவல லரக்காக்குச சுட்டினு
ளமலத் தொல்பெய ராயிரத் தாழியா
னிமலப பாத நினைவி னிருந்தவக
கமலக கண்ணனைக கையினிற் காட்டினுள.

இ - ன (அசுரூபப்பணை), அமலம் - மலம் நீங்கியிருக்கும் தன்மையையும்,
தொல்பெயா ஆயிரத்த - பழைமையாகிய ஸஹஸ்ர திருநாமங்களை யுமுடைய, ஆழி
யான் - பாறக்கடல்விருப்பானாகிய ஸ்ரீமநாராயணனது, நிமலம் பாதம் நீனைவின
இருந்த - குறமற்ற திருவடித்தியானத்திலிருந்த, அ - அந்த, கமலம் கண்ணனை -
அம்புநுநேத்திரனாகிய ஸ்ரீராமபிரானை, துமிலம் போராவல அரக்காக்கு - பேரொலி
பொருந்திய போரில் வல்லவராகிய அவ்வரக்கருக்கு, கையினில் சுட்டினுள காட்டி -
தன் கையாற் சுட்டிக்காட்டினுள

குறிப்பு — துமிலப போராவலரக்கா என்பது - வாயில் வல்லவரையொழியப்
போரில்வல்லவரல்லரென்பதுங் குறிக்குமாறு நிறுதலறிக ஸ்ரீராமபிரான தனது
பழைமையான நாமங்களைத் தியானித்துக்கொண்டு தானே ஸ்ரீமநாராயணனென
பதை யுணர்கிலா திருந்தானென்பது தோன்ற ‘தொல்பெயா’ என்றா. இனி, சூரி
யகுலத்தோன்றலாகிய இடசுகாரு காலந்தொட்டு அயோத்தியிலிருக்கும் விமானத்
தரங்ககாதன என்பது தோன்ற ‘தொல்’ என்றொனெனலுமாம். “பினியரகச் வினை
யகலப் பெருங்காலந் தவம்பெணி, மணியரங்க செழுமடியாய் மலரயனை வழிபட
புப, பணியரங்கப் பெரும்பாயற் பரஞ்சுடரை யாங்காண, வணியரங்கந் தநதானை
யறியாதா ரறியாதா” எனக் கீழ்கூறிய குலமுறை கிளத்தபுடலச் செய்யுளால்
இடசுகாரு மகாராஜன் பிரமசேவனைநோக்கிப் பலகாலம் அரும் பெருந் தவமபுரிந்து
அத்தேவனருளால் அவ்வெம்பிரானைத் தான் பெற்றுத் திருவயோத்திக்கு எழுந்தரு
ளப் பண்ணிக்கொண்டுவந்து பிரதிநிடைசெய்து ஆராதனம் பண்ணிவந்ததும் அன
றுதொட்டுச் சூரியவமிசத்தரசா அவ்வெம்பிரானை வழிபட்டுவருதலும் அறிக.
அயோத்தியிலிருக்கும் அந்நாட்டைக் கானகத்திருக்கும் இந்நாதன் வணங்கினுனென
பதை ‘நினைவினிருந்த’ என்பது மிகவும் வற்புறுத்துகின்றது இருந்தவக என
பதை, இருந்தவம் என்ப பிரித்துப் பெரியதவத்தினையுடைய (கமலகண்ணனை)
என்று பொருள்கோடலுமாம் (கரு)

எற்று வாமபிடித் தேர்த்துது மெனஞரா
பற்று வானெழும பாசத்தி னெனஞரா
முற்று வாமிறை சொன்முறை யாலெஞ்ச
சுறறி ஞாவரை சூழ்தன்ன தோற்றத்தா.

இ - ன பிடித்து எற்றுவாம் - (இமமணிதரைப்) பிடித்து (மேலே செல்ல)
எறிவோம்; (பிடித்து) எடுத்துத் - (கீழேவிழாதபடி) பிடித்து எடுத்துவோம், எனகு

நா - எனபவாகனும், நெடும்பாசத்தின் பற்றவாம் பெரியசுழிறஞல் வளைத்தப்பிடி
பபோம், எனருநா - எனபவாகனும், இறைசொல முறையால் - (மமது) அரசன்
சொல்லிய ஒழுங்குப்படி, முற்றவாம் ஏன - முடிப்போம் என்று கூறி, வரைமுரசு
தன்ன தோற்றத்தா - மலைகள் சூழநதற்போன்ற தோற்றமுடையவாகளாய், சுற்றி
னா - (பூராமபிரானது பன்னசாலையைச்) சூழத்தொண்டார்களே

குறிப்பு—பிடித்த - இடைநிலைத்தீவகம்.

(கக)

ஏத்து வாயமை யிராம னிளவிலை
காததி தையலை யென்றுதன் கற்பகம்
பூத்த தன்ன பொருவி நடக்கையா
லாதத நாணி னருவரை வாங்கினான்.

இ - ன். ஏதவாயமை இராமன் - (யாவராலும்) துதிக்கப்படுகின்ற சத்தியத்
தையுடைய பூராமபிரான், இளவலை - இளையபெருமானே, (நோக்கி), தையலை காத
தி என்று - ஜாணசியைக் காதத்தக்கொண்டிருக்கென்று கட்டளைவிட்டு, கற்பகம் பூத்
தது அன்ன பொருவு இவ தன் தட கையால் - கற்பகம் பூத்தது போன்ற ஒப்பில்
லாத தன்ன பெருமைபொருந்திய கரத்தினாலே, ஆத்த நாணின் அருவரை - கட்ட
ப்பட்ட நாணினைக்கொண்ட அருமையான விலலை, வாங்கினான் - (இளையபெருமா
ள் எடுத்திக்கொடுக்கப்) பெற்றுக்கொண்டான்

குறிப்பு—ஆரத்த எதுகைநோக்கி ஆத்த என நின்றது கற்பகம் பூத்ததன்ன
கை - பயனுடைய, கற்பகம்போற் கொடுக்குகையெனக் வரை என்றகு - மூங்கி
லாலாகிய விலலென்றவது மலைபோலுந் தோற்றமுடைய விலலென்றவது பொரு
ள் கொள்க (கங)

வாங்கி வாளொடு வாளிபெய புட்டிலுந்
தாங்கித் தாமரைக் கண்ணனச் சாலையை
நீங்கி யிவவழி நோமி னடாவென
வீங்கு தோளன மலைதலை மேயினான்.

இ - ள் தாமரை கண்ணன் - தாமரை மலாபோலுந் திருநேத்திரங்களை
டைய பூராமபிரான், (அகவனவ கைக்கொண்ட விலலை), வாங்கி - வளைத்து, வா
ளொடு வாளிபெய புட்டிலும் தாங்கி - ஒளியோடு கூடிய அடபுகள் வைத்திருக்கிற
துணர்த்தையுஞ் சுமந்துகொண்டு, அச்சாலையை நீங்கி - ஆந்தப் பன்னசாலையை
விட்டு அப்பாற் சென்று, (அவ்வரக்காகளை நோக்கி), இவ்வழி நோமின் அடா
ஏன - இவ்விடத்திற்கு வருகுகளடாவென்று கூறி, வீங்கு தோளன் - பூரித்த
புயங்கையுடையவனாகி, மலைதலைமேயினான் - போர செய்வத தொடங்கினான்.

குறிப்பு—இதுகாற்ற தக்கபோர நேரிடாமையாற் போர புரிந்து அரசுதந்தோ
யநது கிறமாறாத அடபுகளென்பார 'வாளொடுவாளி' என்றார், இனி, வானை இடை
யிலும், அம்புபுட்டிலில் முதுகிலுநதாகி என்று பொருளுக்கோடலுமாம். தாமரைக்
கண்ணன் (அரசுகரைநோக்கி) அடா அச்சாலையை (விட்டு) நீங்கி இவ்வழிசோமின்
என்று கூறினான் னென்னலு மமையும். (கச)

மழுவும் வாளி வயங்கொளி முசுகினைக்
கழுவங் காலவெந் தீயன்ன காட்சியா
ரெழுவி னீட்டக கையெழு நானகையுந்
தழுவும் வாளிக ளாற்றலஞ் சாரத்தினுன.

இ - ன். (ஸ்ரீராமபிரான்), காலமவெந் தீ அன்னகாட்சியா - ஊழிகாலத்துக் கொடியநெருப்பையொத்த தோற்றமுடைய அவ்வரசர்களது, மழுவும் - பரசாயுதங் களையும், வாளி - கணைகளையும், வயங்கு ஒளிமுசுகினை கழுவும் - ஒளிசெய்கின்ற பிரகாசம் பொருந்திய மூன்றுநதிகளையுடைய சூலப்படைகளையும், எழுவில நீள் தட ளைக் எழுநான்கையும் - ஸ்தம்பங்கள்போலும் நீண்டிருக்கிற பெரிய கரங்கள் இருபத் தெட்டையும், தழுவும் வாளிகளால் - (அவற்றோடு) சாக்கிச்சென்ற கணைகளால், தலம் சாரத்தினுன - (துண்டித்தது) நிலத்தில வீழத்தினுன. (கக)

மரங்கள் போனெடு வாளொடு தோளவிழ
வரங்க ளானடாந் தாக்கூர வோனவிடுந்
சரங்க ளோடின தைக்க வவாகடஞ்
சிரங்க ளோடின தீயவ ளோடினாள்.

இ - ன். மரங்கள்போல - மரங்கள் (வெட்டுப்பட்டு வீழ்வது) போல, நெடு வாளொடு தோளவிழ - ஓபரியவாளாயுதங்களும் புயங்களும் (அறுபட்டு) வீழ், (அத னால்), உரங்கன்ன அடாநதாக்கு - (தமது) மாபின் வலியாலே போசெய்ய நெ ருங்கிவந்த அவ்வரசரு(யினோடனு)க்காக, உரவோன விடம் சரங்கன் - ஸ்ரீராமபிரான் விடுகின்ற அம்புகள், ஒடின தைக்க - சென்று பாயந்ததால், அவர்கள் தம் சிரங்கன் ஒடின - அவர்களுடைய தலைகள் (அறுபட்டுப்) போயின, தீயவள ஒடினாள் - கொடியவளாகிய சூப்பங்கை ஓட்டவங்கொண்டாள்.

குறிப்பு - உரம் - ஊக்கம், மாப்பு, வலி, எனப் பலபொருள் குறிக்கும் ஒரு சொல். உரவோன - வலிமையையுடையோன, “ஒருதாமாகிய வரவோ” என னும் புறப்பாட்டினும் இப்பொருட்டாதல கான்க. (உ௦)

ஒளிநு வேறகரற் குற்ற துணாததினாள்
குளிநு கோபவெங் கோளரி மாவடக்
களிறெ லாமபடக் கைதலை மேலுறப்
பிளிநி யோடும் பிடியன்ன பெற்றியாள.

இ - ன். கோபம் வெங்கோள குளிநு அரிமா அட - கோபத்தோடு வெவவிய கொலைத் தொழிலினையுடைய காசுக்கின்ற (ஒரு) சிங்கம் கொணரத்தினால், களிநு ளொம்பட - யானைகளெல்லாம் இறந்து வீழ், (அதுகண்ணு), கைதலைமேல் உற பிளிநி ஒடுமி பிடி அன்ன பெற்றியாள - கையைத் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு வீறிட்டு ஒடுகின்ற பெணயானையை யொத்த நிலைமையடைந்த சூப்பங்கை, உற்றத - நடந்த செய்கையை, ஒளிநுவேல் கரற்கு உணரத்தினாள் - பிரகாசிக்கின்ற வேறப் படையை யேந்திய கரத்தினையுடைய கரனுக்குத் தெரிவித்தாள்.

குறிப்பு—கான் - இரட்டி மொழிதல். கோளரிமா - ஸ்ரீராமபிரானுக்கும், கன்று - அரக்கருக்கும், பிடி - சூப்பங்கைக்கும், துதிக்கை - சூப்பங்கையின் கைக் கும உவமை (உக)

அங்க ரக்க ரவிநதழிந தாரெனப்
பொங்க ரததம் விழிவழி போநதுக
வெங்க ரப்பெய ரோனவெருண டானவிடைச
சங்க ரற்குந தடுப்பருந தனமையான.

இ - ள விடை சங்கரற்கும தடுப்பருநதனமையான - ருஷ்பவர்களைத்தையுடைய சிவபிரானும் தடுத்தற்கு அருமையான நிலைமையை யுடையானாகிய, வெணரப்பெயரோன - கொடிய கரணென்னும் விஷப்பெயரினையுடையோன, அவரு (உம) (மானிடஞ்சி போபுரிநத) அவவிடத்தும், அரக்கா - இரக்கதாக்கள், அவிந்த அழிந்தாரா (ஆ) என - வருந்தி யிறந்து போனார்களா? என்று, பொருந அரத்தம் விழி வழி போநது உக வெருண்டான் - கொதித்துக் களங்கிற்ற அரத்தம் கண்கள் வழியாகவந்து நெதுமபடி கோபித்தான்.

குறிப்பு — அங்கும், உமமை - தொகுத்தல் அழிந்தாரா என்புழி வினவுருபு தொகுத்தல் இனி, முதலடிக்கு அவரு அரக்காக்கள் அவிந்து அழிந்து போனார்கள் என்று சூப்பங்கை சொல்ல என்று பொருள் கோடலாமாயினும் கீழ்க்கவியில உறந்து உணரத்தினுள் என்று கூறிவிட்டபடியால் அப்பொருள் சிறப்புடைத்தாகாமை யுணர்க. சங்கரற்கும், உமமை - உயர்வு சிறப்பு. ஆலகாலமென்னும் விஷமானது சிவபிரானு தடுக்கப்பட்டும் உண்ணப்பட்டு மிருக்கிறது நிறத்திலும் செயலிலும் ஆலகாலவிஷத்தை ஒப்பவனாயிருப்பதால் அவவிஷத்தினது கான் எனனும் பெயரைத் தன்பெயராகக் கொண்டிருக்கிற இவ்வரக்கள் என்னும் விஷம் அச்சிவபிரானும் தடுக்கப்பட்டாடாது என்பது ஈற்றிரண்டடியின் கருத்து. இதனால் அக்கரன் ஆலகால விஷத்தினுள் கொடியான என்பது விளக்க மாயிற்று (உஉ)

அழையென நேரெனக் காகருவென் போபடை
யுழைய ரோடி யொருநொடி யோங்கனமேன
மழையென மாமுர செறறுதிர வல்லென்றான்
முழையின் வாளரி யஞ்ச முழங்குவான்.

இ - ள முழையின்வான் அரி அஞ்சமுழங்குவான் - குகையினிடத்தாகிய ஓளரிய சிங்கங்கள் அஞ்சும்படி பேரொலிசெய்கின்ற கான், (அரக்கெருவனை கோக்கி), வன் தோ அழை - (கீ) எனது இரத்தத்தை அழைப்பாய், வெண போபடை எனக்கு ஆக்கு - வெற்றிபொருந்திய போசச்சேனையை எனக்கு ஆக்குவாய், உழையா - உழையாகான் ஒருகொடி - ஒருகணத்தாக்குள், ஒடி - விரைந்து சென்று, ஒங்கலமேல் - யானைகளின்மேல், மழை என - மேககாசசேனையென்னும், மாமுரசு - பெரியமுரசுனை, ஏறுதிர - அடித்து முழங்குகள், வல் என்றான் - சீக்கிரம் என்றான்.

குறிப்பு:—வெண - வெற்றி, “விஞ்சையன் செய்தியும் வெணவேல வேதன்” என மணிமேகலைபிற கந்திரபாவவருவதுரைத்த காதலினும், “ஒன்னதாரா

முனைசெடவிறதத, வெனவே லாடவன் விறன்மிகுத தன்று” எனவும், “விண்ணின, வகைத்தாய வனனொடு வைகின்ற வெனவே, னகைத்தாரான ஞானவிரும்பு நாடு” எனவும் புறப்போநுள்வென்பாமாலையினும் பயின்றவந்தமைகாணக உழையா - எவல் செயலோ, உழைத்தலையுடையா (உக)

பேரி யோசை பிறததலும் பெடபுறு
மாரி மேகம் வரம்பில வந்தெனத
தேரின சேனை திரண்டன தேவாதம்
முரு நாக ருலகு முலைந்தவே

இ - ன பேரி ஓசை பிறததலும் - முரசினசப்தம் பிறந்த வளவிலு வரம்பு இல - அளவற்றவையாகிய, மாரிமேகம் - மழையைப் பொழிவின்ற மேகங்கள், வந்தென - வந்தாற்போல, பெடபு உறு - (போரில்) வீரப்பமுள்ள, தேரின சேனை - தோப்படைகள், திரண்டன - ஒன்று சேர்ந்து வந்தன, (அத்தோளவந்த அதுசரியினால்), தேவாதம் ஊரும் - தேவலோகமும், நாகா உலகும் - பாதாள லோகமும், உலைந்த - நடுகின்ற.

குறிப்பு - மாரிமேகம் - தேரோலிக்கு உவமை தேவஞரும் நாகருலகும் உலைந்த - வெனவே இடையுற்ற இவவுலகு முலைந்த தென்பது உபலக்கணத்தார்பெற்றும் (உச)

போபபெ ருமபிணை பொமமென முழக்கமா
நீரத்த ரங்க நெடுந்தடந தோள்களா
வாததெ முந்த திறுதியி னாகலிக
காக்க ருங்கடல கால்கிளாந தென்னவே.

இ - ன (அப்படைதான்), பெருமபோ பிணை - பெரியயுத்த முரசத்தொனி யானது, பொம என முழக்கம் ஆ - பொமமெனகிற சப்தமாகவும், நெடுந்தடந தோள்கள் - நீண்ட பெரிய புயங்கள், நீரத்தரங்கம் ஆ - அலைகளாகவும், (கொண்டு), இறுதியின் - யுக்கந்த காலத்தில, ஆகலி கா சருங்கடல - நிறைந்த ஒலியினையுடைய கரிய கடல், கால கிளாந்தென்ன - காற்றைப்போல எழுந்த தென்னும்படி, ஆதது எழுந்தது - ஒலித்தெழுந்தது

குறிப்பு - பொமமெனவ - அனுகரணவோசை காக்கரும் - ஒருபொருட்பன மொழி. போமுரசுக்குக் கடலினது பொமமென முழக்கமும், அரக்க புயங்களுக்கு அலைகளும், அரக்கருக்குக் கடலும் உவமை “காலகிளந்தென்னவெழுமெல்” என னைநீர்நுழந்நிறுப்படை யுரையினும் ‘காலகிளந்தென்ன’ இப்பொருட்டாதல்காணக. இனி, கால - உபசருக்கமுமாம் (உரு)

காநீ துன்றி விசம்பு கரந்தென
நீடி யெங்கு நிமிர்ந்த நெடுங்கொடி
யோடு மென்கள் பசியென துவந்தெழுந்
தாடு கின்ற வலகையி னுடவே.

இ - ள். எங்களபசி - எங்களுடைய பசியானது, ஒமே என்று - கிவிமென்று, உவந்து - மகிழ்ந்து, எழுந்து ஆடுகின்ற - எழுந்து கூத்தாடுகின்ற, அலகையின் - பசாசுக்கிப்போல, காடுதன்றி - மிகுதியாக நெருங்கி, விசமடி கரநென் - ஆகாயத்தை மறைத்தாற்போல, நீடி - விளங்கி, எங்கும் நிமிராத நெடுநெசோடி - எவவிடத்தும் உயர்ந்தோங்கிய பெரியதுவசன்கள், ஆட - அசையவும் (உக)

தறியி னீங்கிய தாழ்தடக கைத்துணை
குறிக்கொ ளாமத வேழக குழுவனா
செறியும் வாளொடு வாளிடை தேயத்துகும்
பொறியிற கானெங்கும் வெங்கனல் பொங்கவே.

இ - ள் தறியின் நீங்கிய - கடடுத்தறியினின்றும் விடுபட்ட, குறிக்கொளா - (வெறையும்) மதியாத, தாழ் தடம் கைதுணை - தொங்குகின்ற பெரியகரங்க ளீரணமீனையுடைய, மதம் வேழம் குழு அனா - மதம் பொருந்திய யானைக்கூட்டத்தை யொத்த அரக்காக்கள், செறியும் - (தங்களுடைய கரங்களிற்) பொருந்தியிருக்கின்ற, வாளொடு - வாளாயுத்தத்துடன், வான - (மற்றொரு) வாளாயுத்தத்தை, இடை - (அவற்றின்) நடுவில், தேயத்து - தேயப்பதால், உகும் - சிந்துகின்ற, பொறியில் - தீபபொறியினால், காண எங்கும் - அடவியெல்லாம், வெங்கனல் - கொடிய நெருப்பு, பொங்க - மிகுதியாகவும்

குறிப்பு —கைத்துணைவேழம் - இலபொருளுவமை (உஎ)

முருடி ரண்டு முழங்குறத் தாக்கொவி
யுருடி ரண்டெழுந் தேரொலி யுடபுக
வருடி ரண்ட வருககன்றன மேலவழங்
கிருடி ரண்மெவந் தீண்டிய தென்னவே

இ - ள் முருடி இரண்டு முழங்கு உற தாக்கு ஒலி - முருடி என்று கூறப்படுகின்ற இரண்டு வாசசியங்களும் பேரொலியுண்டாகும்படி தாக்கப்படுகின்ற சபதமானது, உருள திரண்டு எழும் தோ ஒலியுட்புக - சக்கரங்கள் ஒன்று சேர்ந்து புறப்படுகின்ற தோகளினது (போ) ஒலியினுள்ளே ஐக்கியமாய்ப் போகவும், அருள திரண்ட அருக்கன் தன்மேல வழங்கு - கருணை மிகுந்த சூரியன்மேல் (போசெய்வதற்கு) விடுத்த, இருள திரண்டு வந்து ஈண்டியது என்ன - இருளானது ஒன்று சேர்ந்து வந்து நெருங்கியது போலவும்

குறிப்பு —முருடி - பத்தல், மத்தளமுமாம் பிங்கலமுள்வீர் முருடி என்பதை வாசசியப்பொதுப் பெயருளடக்கி ஞாக்கலின் முருடிரண்டு என்றது - இரட்டையாயுள்ள மத்தளமென்றேனும், இரட்டையாயுள்ள மற்றைத்தோற் கருவிகளென்றேனும் பொருள் கூறுக உருளவது - உருள், கருவிப்பொருள் விசுதி புணர்ந்து கெட்டது இவ்வரக்காக்கள் சூரியனைக்கண்ட இருள்போலத் தொலைவாக்கள் என்பது தோன்ற ஸ்ரீராமபிரானுக்குச் சூரியனையும் அரக்காக்கு இருளையும் உவமை கூறினா (உஅ)

தலையின் மாகுணந் தாங்கிய தாரணி
நிலைநி லாது முதுகை நெளிப்புற

வுலவி லேழல கததினு மோங்கிய
மலையெ லாமொரு மாடுதொக கென்னவே.

இ - ன். மாசனம் தலையின் தாங்கிய தாரணி - ஆதிசேஷன் தன் தலையினிட
ததே சுமரதுகொண்டிருக்கின்ற இப்பூயியானது, நிலைகிலாது - தன் நிலையில் கிறக
முடியாமல், (மிகுதியான பாரத்தினால்), முதுகை நெளிப்பு உற - முதுகினை நெளி
க்கும்படி, உலைவு இல ஏது உலகத்தினும் - அழிவிலலாத ஏழலகங்களிலும், ஓங்கிய-
உயாநது விளங்கிய, மலை வலம் - வல்லாமலைகளும், ஒருமாடு தொகக் எனன் - ஒரு
பகத்திலவந்த சோரதனவென்று கூறவும்.

(உக)

வேறு

வலவியக் குழாங்கனோ மழையி னீட்டமோ
வொலவிபத தொகுதியோ வொங்கு மோங்கலோ
வல்லமற றரிகளி னனிக மேயெனப
பலபதி னுயிரம படைககை வீரரே.

இ - ன் வல்லம குழாங்கனோ - புலிகளின் கூட்டமோ? மழையின் ஈட்ட
மோ - மேகங்களின் கூட்டமோ? ஒவ் இபம் தொகுதியோ - பொருந்திய யானைக்
களின் கூட்டமோ? ஒவரும் ஒவர்களோ - உயாத மலைகளோ? அவ்ல - (அவையெல
லாம்) அவல், அரிகளின் அனிகமே என - சிவகங்களின் கூட்டமேதான் என்று
கூறவும், படை கை பலபதினுயிரம வீரா - ஆயுதங்கனையேந்திய கைகளையுடைய
அநேக வீரர்கள் சோரதாரகன்

(க0)

ஆளிகள் பூண்டன வரிகள் பூண்டன
மீளிகள் பூண்டன வேங்கை பூண்டன
நூளிகள் பூண்டன நரிகள் பூண்டன
கூளிகள் பூண்டன குதிரை பூண்டன.

ஏறநின் மாரத்தன வேன மாரத்தன
காறநின் மாரத்தன கழுதை யாரத்தன
தோறநின் மாததிரத துலகு சூழவரும
பாறநின் மாரத்தன பணில மாரத்தன.

தேரினந துவனநின் சிறுகட செழுக்க
காரினந துவனநின் காவிற காலவரு
தாரினங் குழுமின தடையில கூற்றன்ன
பேரினங் கடலெனப பெயருங் காலையே.

இ - ன் தடையில் கூற்று அன்னபோ இனம் - தடுக்கப்படாத யமனை யொ
தத (முறகூறிய பலபதினுயிரம வீரராகிய) காலாட்படையின் கூட்டம், கடல் என
பெயரும் காலை - கடல் புரண்டு வந்தாற்போல வந்தகாலத்தில், ஆளிகள் பூண்டன-
யாளிகள் பூட்டப்பட்டனவும், அரிகள் பூண்டன - சிவகவை பூட்டப்பட்டனவும்
மீளிகள் பூண்டன - யானை ஏருமைக்கடா முதலிய வலிய பெரிய மிருகங்கள் பூட்

டபப்பட்டனவும், வேங்கை பூண்டன - வேங்கைப்புலிகள் பூட்டப்பட்டனவும், ஞானிகள் பூண்டன - ஞாயகன் பூட்டப்பட்டனவும், னரிகள் பூண்டன - னரிகள் பூட்டப்பட்டனவும், கூளிகள் பூண்டன - பூதங்கள் பூட்டப்பட்டனவும், குதிரை பூண்டன - குதிரைகள் பூட்டப்பட்டனவும், ஏறு இனம் ஆரத்தன் - ருஷபங்கள் கட்டப்பட்டனவும், ஏனம் ஆரத்தன் - பனிகள் கட்டப்பட்டனவும், காற்று இனம் ஆரத்தன் - பசாசுகள் கட்டப்பட்டனவும், கழுதை ஆரத்தன் - கழுதைகள் கட்டப்பட்டனவும், தோற்றின் மாததிரத்து உலகு குழுவரும் பாறு இனம் ஆரத்தன் - கண்ணுக்கெட்டின தூவரையில் (மேலே பறந்துபோய்) உலகத்தைச்சுற்றிக்கொண்டு வரும் பருந்துக்கூட்டங்கள் போர்புரியா நிறப்பெற்றனவும், பணிலம் ஆரத்தன் - வெற்றிச்சங்கங்கள் ஒவ்வொன்றாகப் பெற்றனவுமாகிய, தோ இனம் துவன்றின் - தோப்படைகள் நெருங்கின, சிறுசுண் செமமுகம் கரா இனம் நெருங்கின - சிறிய சண்களும் புகா முகத்தையுமுடைய யானைப்படைகள் கிட்டின, காலில கால வருதாரா இனம் குழுமின - காற்றைப்போலும் (வேகமுள்ள நடையினையுடைய) காலகளைப்பெற்றிருக்கின்ற குதிரைப்படைகள் கூடின

கருத்து - இரத்குதூரக பதாதிக்களாகிய நாலவகைப்படையும் ஒன்று சேர்த்தன வென்பதாம். (கஉ-கஉ-கக)

மழக்களு மயிறகளும் வயிர வாடகளு
மெழக்களு தோமரத் தொகையு மீட்டியு
முழக்களு முசுண்டியுத் தணடு முததலைக
கழக்களு முலக்கையுங் கால பாசமும்.

இ - ன். மழக்களும்—, அயிறகளும்—, வயிரம் வாடகளும் - வலிபொருத்திய வாள்களும், எழக்களும்—, தோமரம் தொகையும் - தோமரக்கூட்டமும், ஈட்டியும் - ஈட்டிக்களும், முழக்க அளளும் - முற்றிலும் அளள்களும், முசுண்டியும்—, தணடும் - தண்டாயுதங்களும், முததலை கழுக்களும் - மூன்றுதலைகளையுடைய கழுப்படைகளும், உலக்கையும் - உலக்கைகளும், கால பாசமும் - காலபாசங்களும்

குறிப்பு —மழு—பரசு, “பரசு கணிக்சி நவியமு மழுலே”. அயில் - வேல், “உடம்பிடி யெல்க மயிலே சத்தி, விட்டே றாண ஞாங்கரும் வேலே” எழு -கணையம் [வளைதடி], “எழுவும் பரிசுமுங் கணைய மென்ப” தோமரம்—பெருஞ்சுவளம், “குந்தக தோமரம் பீலி பெருஞ்சுவளம்,” இனி, கைவேலுடைய, “கைவேல் விகற்பக பபணை தோமரம்” அன—பற்றிருமடி, “கற்பொறி யனவலி பற்றிரும பாகும்” முழக்க, அகரம் - தொகுத்தல், முசுண்டி - சுமட்டி வடிவினதோராயுதம் இதற்குத்தானை, படை, முகரம் என்று பெயர், தானை பட்டையே முற்கர முசுண்டி,” இனி, சிறுவாளுமாம், “முசுண்டி சிறுவான்” முததலைகழு - குலப்படை, “காள நவமி குலம் கழுமுன, மூவில வேலே முததலைக கழுவெனல்” உலக்கை - இருப்புலக்கை காலபாசம் - நமனாயுதம் சங்குகுறித்த குதிரைகளை பிங்குலநீக்கின்ற கண்டவை

குந்தமுங் குவிசமுங் கோலும் பாலமு
மந்தமில் சாபமுஞ் சரமு மாழியும்
வெந்தொழில் வலையமும் விளங்கு
பந்தமுங் கப்பணப் படையும் பாசமும்.

இ - ன். குந்தமும் - சிறு சவனங்களும், குலிசமும் - வச்சிராயுதங்களும், கோலம் - வளைந்திருக்கின்ற, பாலமும் - (ஞாவகை) மழைகளும், அந்தம் இல - முடிவிலாத [அளவற்ற], சாபமும் - விதங்களும், சாமும் - அம்புகளும், ஆழியும் - சக்கராயுதங்களும், வெந்தொழில் வலையமும் - கொடுந்தொழிலுடைய வலையைங் களும், விளங்கு - ஒளி செய்கின்ற, சங்கு - சங்குகளும், அனுபந்தமும் - அச்சங்கு களின் இனங்களும், கப்பணப்படையும் - கைவேற்படைகளும், பாசமும்—,

குறிப்பு — குந்தம் - சிறிய எட்டி கோலுதல் - வளைதல், முகந்தனஞ்ஞதல் இனி, கோல - தடிஞ்ஞமாம். பாலம் - மழுவாயுதத்தில ஒருவகை. வலையம் வலையமென விகாரம். பாசம் - ஞா வகையாயுதம், இனி, கயிறுமாம். (௩௫)

ஆதியி னருக்கனு மனலு மஞ்சுறுஞ்
சோதிய சோரியுந் தூவுந் துன்னிய
வேதிகண் மிடைந்தன விமைய வாககெலாம்
வேதனை கொடுத்தன வாகை வேயந்தன

இ - ன் ஆதியின் அருக்கனும் - முதன்மைமான சூரியனும் அனலும் - அக் கினியும், அஞ்ச உறும் சோதிய - அச்சத்தையடைதற்குக் காரணமான பிரகாசமு ளளவைகளும், சோதியும் தூவும் துன்னிய - அரத்தமும் மாமிசமும் விளங்கக் கொண்டுள்ளனவும், இமையவாகு எலாம் வேதனைகொடுத்தன - தேவர்களுக்கெல் லாம் துன்பத்தைத் தந்தனவும், வாகை வேயந்தன - வெற்றிமாலையை அணியப்பெ ற்றனவுமாகிய, ஏதிகள் மிடைந்தன - ஆயுதங்களும் நெருங்கின

குறிப்பு — விளங்காய்ச சிறப்பினைக்கொடுத்த, கண்ணு எல்லாப் பொருளுந் தெரியப்பண்ணி, நடுவாய் எல்லாப்பொருளையு முண்டாகக், சான்றாய் அவரவா செ யத் தலவினை தீவினை தவறுதுண்மையாய் நின்று, தாமரையாய்க் கண்டோக குவ கையும் விருப்பமுமுண்டாக், வழியாய்க் கதிரிற்செலுத்தி, அருளும் பொருளு மாய் இடுக்கண்தீர்த்து உலகைக்காக்கு முதன்மைபற்றி 'ஆதியினருக்கன்' என்றா "அருளும் பொருளுமாகித் திருவுலகின்கும் பரிதவானவனே" என்றா கல்லாட றும். எதி - ஆயுதங்களின் பொதுப்பெயர் (௩௬)

ஆயிர மாயிரங் களிறறி ன்றறலா
மாயிரு ஞாலத்தை விழுங்கும் வாயினா
தீயெரி விழியினா நிருதா சேனையி
னாகா பதின்மரோ டடுத்த நாலவரே.

இ - ன் நிருதா சேனையின் நாயகர் - (அருவனம் புறப்பட்ட) ராக்ஷஸ் சேனை கருத் தலைவர்கள், ஆயிரம் ஆயிரம் களிறறி ன்றறலா - (ஒவ்வொருவருந் தனித் தனியே) ஆயிரம் ஆயிரம் யானைகளின் பலமுள்ளவர்களும், மா இருஞாலத்தை விழுங்கும் வாயினா - பெரிதான இப்பூயியை விழுங்கத்தக்க வாயினையுடையவாக ளும், தீ எரிவிழியினா - கொடிய நெருப்பையொத்த கண்களையுடையவார்களாகிய, பதின்மரோடு அடுத்தநாலவா - பதினான்குபோகன் (௩௭)

ஆறினே டாயிர மமைந்த வாயிரங்
கூறின வெருபடை சூறித்த வப்படை

யேறின வேழின திரட்டி யெனபரா
ஶூறின சேனையின ரெகுதி யுன்னுவாரா

இ - ன். ஶூறின சேனையின தொகுதி உன்னுவாரா - இவ்வாறு திரண்டுவந்த சேனையினது அனவை யெண்ணுவோர்கள், கூறு இனம் ஒருபடை - (ரதகஜதூரக பதாதி என்ற) கூறப்படுகிற கூட்டமாகிய ஒருபடையானது, ஆறினோடு ஆயிரம் அமைந்த ஆயிரம்- ஆறுயிரமாக அமைந்த ஆயிரம் [ஆறுயிரத்தை ஆயிரதலா பெருகிய தொகை அறுபதலட்சம்], குறித்த - அவனனம் அறுபது லட்சம் என்று மதிப்பிட்ட, அபடை - அம்மாதிரியான படைகள், வழிந்து இரட்டி ஏறின என்பா - பதினான்குக்கு மேற்பட்டன என்பார்கள்.

குறிப்பு,—படைத்தலைவா பதினாலவருள் ஒவ்வொருவரும் அறுபதலட்சம் சேனைக்குத் தலைவர்கள் அப்பதினான்குபோன்றைய சேனையின ஒட்டுமொத்தம் எட்டுக்கோடியே நூற்பது லட்சம் அறுபது லட்சமென்று ஒரேகணக்காகக் கூறுது ஆறினோடாயிரம்மைந்த வாயிரங்கூறின வொருபடையென்று கூறியதால், ரதகஜதூரகபதாதி யெனவும் வகுப்பில் ஒவ்வொருவரும் ஆயிரமாயிரம் [பதது லட்சம்] என்றுகொண்டி நான்கினததுக்கும் நூற்பது லட்சமென்றும் அந்நான்கினத்திலடதாகிக்குக் கூடுகிற கணக்குப்படி, இரண்டு குதிரைகளைக் காலான்கள் வீதம் அதிகப்படுத்தி ஆயிரமாயிரத்துக்கூடுகிற தொகை அறுபது லட்சம் என்றும் ஆக ஒரு படைக்கு ஒருகோடி சேனைவீதம் பதினான்கு படைக்குப் பதினான்கு கோடியென்று கூறலும் அமையும். இப்படிப் பொருள்கொள்ளும்பொருட்டே ஆறினோடு இனவொருபடையென்று கூறினாரென்க. தோ-1 யாளை-1 குதினை-3 காலான-5 ஆகப்படுத்துகொண்டது பதாதி யாம் கழகை மூன்றிற்கொன்ற பெருமைக்கேற பசு சேனைத்தொகையை அதிகப்படுத்திக் கூறுதலே சிறப்புடைத்து (கஅ)

உரத்தின ருருமென வுற்றும வாயினா
கரத்தெறி படையினா கமலத் தோன்றும்
வரத்தினா மலையென மழைது யினறெழு
சிரத்தினா தருக்கினா செருக்குஞ் சிந்தையா.

இ - ன். உரத்தினா - (மிருகத்) பலமுள்ளவர்கள், உரும் என உற்றும வாயினா - இடியைப்போலப் பேரோலிசெய்கின்ற வாயினையுடையவர்கள், கரத்து ஏறி படையினா - கரங்களினிடத்தே ஏறியதற்குக் ஆயுதங்களையுடையவர்கள், கமலத் தோன் தரும் வரத்தினர் - பிரமதேவன் கொடுத்த வரத்தினையுடையவர்கள், மழை மலை என துயின்று எழுசிரத்தினா - மேகங்கள் மலைகளென்று நினைத்துத் தூங்கியெழுக்கின்ற தலைகளையுடையவர்கள், தருக்கினா - அக்ககாரமுடையவர்கள், செருக்கும் சிந்தையா - (தமயினுஞ் சிறந்தோரிலையென்று நினைத்துக்) களிக்கின்ற மனத்தினையுடையவர்கள். (கக)

விண்ணை விடநிமிர துயானத் மேனியா,
கண்ணை விடவரு மாரபா காலினுன்
மண்ணை விடுகெடு வலத்தா வானவ
ரெண்ணை விடவருநு செருவென மேறினா.

இ - ன். வின் அளவு இட நிமிர்ந்த உயரத்த மெனியா - ஆகாயத்தினை அளவிடுதற்காக உயரத்த வளராத தேகத்தினையுடையவர்கள், கண அளவு இட அருமாராபா - (பிறருடைய) கண்களால் (இவ்வளவு தூரமுடைய தென்) அளவிடுதற்கு அருமையான (அகன்ற) மார்பினையுடையவர்கள், காலினால் மண் அளவு இடு நெடுவலத்தா - (தமது) கால்களினாலே (அகலம் நீளம் இவ்வளவின் தென்ற இடு) பூதலத்தை அளவிகின்ற மிருகத்த பலத்தினையுடையவர்கள், வானவா என் அளவு இட வரும் செரு என்ற ஏறினா - தேவர்களுடைய மதிப்பினை அளவிடுதற்காக வருகின்ற போரென்று கருதி (வீராவேசம் மிகுதியாக) ஏறப்பெற்றவர்கள். (௪௦)

இந்திரன் முதலினோ ரெறிந்த மாபபடை
சிற்தின் தெறித்ததுகச செறிந்த தோளினு
ரந்தக னடிதொழு தடவரு மாணையா
வெந்தழ லுருவுகொண்ட டீனைய மெனியா.

இ - ன். இந்திரன் முதலினோ ஏறிந்த மா படை - இந்திராதி தேவர்கள் எவிய (வசிராயுத முதலிய) பெருமை பொருந்திய ஆயுதங்கள், தெறித்த - (தமமேற்பட்டு) முறிப்பட்டு, சிற்தின் உக - சிதறி (கிலத்திற்) பொடியாய் விழுமபடி, செறிந்த தோளினா - வன்மை பொருந்திய புயங்கனையுடையவர்கள், அந்தகன் அடிதொழுது அடங்கும் ஆணையா - யமன் (தமது) பாதங்களைத் துதிசெய்து (தன் தொழிலினை நடத்தற்கு வலியிலாதவனும்) அடங்கியிருத்தற்குக் காரணமான வெற்றியையுடையவர்கள், வெந்தழல் உருவு கொண்டீனைய மெனியா - கொடியிருப்பே ! (இராகத்த) வடிவங்கொண்டாற போன்ற தேகத்தையுடையவர்கள்

குறிப்பு — செறிந்த தோளினா என்றகு மிகுந்த தோள்களையுடையவர்கள் என்னலுமாம். (௪௧)

சூலமும் பாசமுந் தொடர்ந்த செமமயிரச
சாலமுந் தறுகணு மெயிறுந் தாங்கினு
ராலமுந் வெளித்தெனு நிறத்த ராற்றலாற
காலனுங் காலனென நயிரகருங் காட்சியா.

இ - ன். சூலமும் - சூலத்தையும், பாசமும் - பாசமென்னும் ஆயுதத்தையும், தொடர்ந்த செமமயிர சாலமும் - கட்டப்பட்ட சிவந்த மயிரத் திரளையும், தறுகணும் - குருரத்தன்மையையும், எயிறும் - வக்கிரத்தன்களையும், தாங்கினா - தாங்கிக்கொண்டிருப்பவர்கள், ஆலமும் வெளிது எனும் நிறத்தா - விஷமும் வெண்ணையதென்று சொல்லுதற்குக் காரணமான கரியநிறத்தையுடையவர்கள், ஆற்றலால் - (தமது) வலிமையினாலே, காலனும் - யமனும், காலன் என்று - (தன்னைக் கொல்லும்) யமன் (இவராகா) என்று, அயிரகும் - ஐயங்கொள்ளும் (படிவாய்ந்த), காட்சியா - தோற்றத்தையுடையவர்கள்.

குறிப்பு — காலனுங் காலனென்று என்றகு இவ்வரக்காக்கு ஆயுளநாள் முடியினும் அசத்ததால் இன்னும் நெடுங்காலமிருக்கத்தக்கவென்று எனக் கூறலுமாம். (௪௨)

கழலினா தாரினா கவச மாபினா
நிழலுறு பூணினா நெறித்த நெறிய
ரழலுறு குஞ்சிய ரமரை வேட்டுவந
தெழலுறு மனத்தின ரொருமை பெய்தினா.

இ - ன். கழலினா - வீரகண்டையைத் தரித்தவர்கள், தாரினா - பூமாலையணித்
தவர்கள்; கவசம் மாபினா - கவசத்தை யணித்த மாபினையுடையவர்கள்; நிழல் உறு
பூணினா - பிரகாசம்பொருந்திய ஆபரணங்களை யுடையவர்கள்; நெறித்த நெறியா -
நெறிப்புற நெறியையுடையவர்கள், அழல் உறு குஞ்சியா - நெருப்பைப்போன
ற தலைமயிருள்ளவர்கள், அமரையேட்டு வந்து எழல் உறு மனத்தினா - போரினை
விருமபி பெழுச்சியுற்ற மனத்தினையுடையவர்களுமாய், ஒருமை பெய்தினா - ஒரே
தன்மை (யாகப் படைக்கூல தார முதலியன) அடைந்தவர்கள்.

குறிப்பு - அழலுறு, உறு - உவமவாசகம், "செப்புறற்சொற்கை" என்ற சீழ்
கூறியதுகாண்க. வந்து - உரையசை கவசம் - இருப்புச்சட்டை (சக)

மருப்பிறு மதகளிற நமரா மன்னனும்
விருப்புறு முகத்தெதிர விழிக்கில வெநநிடு
முருப்பொரு வுலைவுறு மூலக மூன்றினுஞ்
செருப்பெறுத தினவுறு சிகரத் தோளினா.

இ - ன். மருப்பு - (நான்கு) கொம்புகளையும், இறமதம் - அறுத மதத்தினையு
முடைய, களிறு அமர மன்னனும் - (ஐராவதமென்னும்) யானையை நடத்துகின்ற
தேவராஜனாகிய இந்திரனும், விருப்பு உறு முகத்து எதிர விழிக்கில - (அவர்களு
டைய) சக்தோஷம் பொருந்தாத முகத்துக்கெதிரே பார்த்தால், வெந் இடும - புற
ங்காட்டுவான், உரு பொரு உலைவு உறு - (அவர்களுடைய) உடற்சுமையைத் தா
ங்கமாட்டாமல் துன்புறுகின்ற, உலகம் மூன்றினும் - திரிலோகங்களினும், செரு
பெறு - போரினைப்பெறாமல், தினவு உறு - சொறியுறுகின்ற, சிகரத் தோளினா -
மலைபோன்ற தோளினையுடையவர்கள். (சச)

குஞ்சரங் குதிரைபேய குரங்கு கோளரி
வெஞ்சினக கரடநாய வேங்கை யாளியென்
றஞ்சுறக கனலபுரை முகத்த ராகலி
நஞ்சுதொக கெணப்புரை நயனத் தார்களும்.

இ - ன். யானை யென்றும், குதிரை யென்றும், பேயென்றும், குரங்கென்று
ம, கொலைத் தொழிலையுடைய சிங்கமென்றும், வெவவிய கோபத்தையுடைய கரடி
யென்றும், காயென்றும், வேகைப்புலி யென்றும், யாளி யென்றும், அஞ்சுமபடி
நெருப்புப்போன்ற முகத்தினையுடையவர்கள் கடலிற் பிறந்த விஷமானது சோந
தாற்போல வெளிப்படுகின்ற கண்களையுடையவர்கள்.

குறிப்பு.—அசுக்காகள் முகங்களை குஞ்சரங்குதிரை முதலியன போல விருந்
தன் வெண்பதாம், உமமை - இசை நிறை. (சுடு)

எண்கைய ரெழுகைய ரேழு மெட்டுமாய்க்
கண்கனல சொரிதரு முகத்தர் காலினா
வண்கையில் வளைத்துயிர வாரி வாயிலிட்
மெண்கையி லுவகைய ருலப்பி லாகனும்.

இ - ன் எண்கையா - எட்டுக்கைகளை யுடையவர்கள், எழுகையா - ஏழ்கைகளை யுடையவர்கள், ஏழும் எட்டும் ஆய்க்கண்களில் சொரிதரு முகத்தர் காலினா - ஏழும் எட்டும் ஆகிக்கண்களை நெருப்பைப்பொழிவின்ற முகங்களை யுடையவர்கள், உயிர - பிராணிகளை, வண்கையில் வளைத்து வாரி - அழகியகையால்தடுத்தி எடுத்தி, வாயில் இட்டி உண்கையில் - வாயில் வைத்து உண்ணுதலில், உவகையா - மழிச்சுரியையுடையவர்கள், உலப்பிலார்கள் - கேடிலலாதவர்கள்

குறிப்பு - எட்டுக்கைகளும் ஏழ்கைகளும் ஏழு முகங்களும் எட்டி முகங்களும் ஏழுகால்களும் எட்டுக்கால்களும் உடையவரென்க. இனி, எண்கையா - மதிப்புடையவர்களாய், எழுகையா - புறப்படுகிறவர்கள், ஏழு எட்டும் ஆய - ஏழுலக்ககளும் எட்டும்படியாய், கண்கள்களைச் சொரிவின்ற முகத்தையுடையவர்கள், காலினா - காற்றின் தன்மையுடையவர்கள் என்றும் பொருள் கோடலாம் (சுக)

இயக்ககிற பறித்தன வவுண் ரிட்டன
மயக்குறுத தமரரை வலியில் வாங்கின
துயக்கிலகந் தாப்பரைத் துரந்து வாரின
நயப்புறு சித்தரை நலிந்து வவவின்

இ - ன் (அத்தகையா) இயக்ககிற பறித்தன - இயக்கங்களிடத்தில பறித்தவைகளும், அவுணா இட்டன - (அவர்களுக்கு) அசுரர்கள் கொடுத்தவைகளும், ஆமரரை மயக்கு உறுத்து வலியில் வாங்கின - (அவர்கள்) தேவர்களை மயக்கி வலிமையால் பெற்றுக்கொண்டவைகளும், துயக்கில கந்தாப்பரை - தளரவில்லாத கந்தருவர்களை, துரந்து வாரின - பின் தொடர்ந்து எடுத்துக்கொண்டவைகளும், நயப்புறு சித்தரை - மதிப்பினைப்பெற்ற சித்தர்களை, நலிந்து வவவின் - துன்புறுத்திக் கொள்ளை கொண்டவைகளும்படிய.

குறிப்பு - மயக்குறுத்தல - மாயைப்போ புரிந்து மயங்கச் செய்தல், (சுஎ)

கொடிதழை கவிகைவான ரொங்கல குஞ்சரம்
படியுறு பதாகைமீ விதானம் பலவகை
யிடையிலா தெங்கனு மிசைய மீமிசை
மிடைதலி னுலகெலாம் வெயிலி முப்பவே.

இ - ன் கொடி - கொடிகளும், தழை - பீலிகளுக்குக் குடைகளும், கவினை - (வெண்) குடைகளும், வான் தொங்கல் - உயரந் பீலிகளுக்குக் குடைகளும், குஞ்சரம்படியுறுபதாகை - யானைகளின்மேல் ஆமையப்படுகிற பெருங்கொடிகளும், பலவகை மீ விதானம் - பலவிதமான உயரந் மேற்கட்டிகளும், இடை இலாது ஏவகணும் இசைய - சந்திலலாமல் எவவிடத்தும் பொருந்தியிருக்கும்படி, மீமிசை மிடைதலின் - ஆகையத்தில நெருங்குவதால், உலகு எலாம் வெயிலி இழப்ப - உலகமுழுதும் சூரியப்பிரகாசம் இல்லாமற் போகும்படி. (சுசு)

எழுவரோ டெழுவா முலக மேழோடேழ்
கழுவிய வென்றியா தலைவா தானையா
மழவினா வாள்ளி - வயங்கு சூலத்த
ருழவையோ டரியென வுடறுஞ் சிறந்ததா.

இ - ன உலகம் ஏழோடு ஏழதழுவிய வென்றியா - பதினான்கு உலகங்களி னுள் கலந்த வெற்றியையுடையவர்கள், தலைவா ஆம் எழுவரோடு எழுவா - படை தலைவர்களாகிய பதினான்குபோர்களும், தானையா - (அப்பதினாலவருடைய) சேனா வீரர்களாகிய, மழவினா - பரசாயுதங்களுையுடையவர்களும், வாள்ளி - வாளாயுத முடையவர்களும், வயங்கு சூலத்தா - பிரகடிகின்ற குளாயுதத்தையுடையவர்களும், உழுவையோடு அரி என உடற்றும சிறந்ததா - புவிபோலவும் சிங்கம்போலவும் அனப்பபடுத்கின்ற கோபத்தினையுடையவர்களும்

குறிப்பு - 39-முதல 43-சுறையுள்ள கவிகளெல்லாம் படைத்தலைவா பதினாலவருடைய சிறப்பைக் குறிப்பனவாம் இச்செய்யுளிற பின்னிரண்டடிகளும் 50-வது கவியின் முன்னிரண்டடிகளும் அத்தனைய படைத்தலைவாது சேனாவீரர்களின் சிறப்பைக்குறிக்கின்றன (சக)

விலலினா வாள்ளி ரிதழின் மீதிடும்
பலலினா மேருவைப் பறிக்கு மாற்றலா
புலலினா திசைதொறும் புரவித் தேரினா
சொல்லின முடிக்குறுங் துணீவி னெஞ்சினா

இ - ன விலலினா - விலையுடையவர்களும், வாள்ளி - வாளினையுடையவர்களும், இசுழின் மீது இடும்பலலினா - உதட்டின்மேல் வைக்கும் பற்களையுடையவர்களும், மேருவை பறிக்கும் ஆற்றலா - மகாமேருமலையைப் பறித்தெடுக்கும் வலிமையையுடையவர்களும், புலலினா - வந்த சூழ்ந்தகொண்டார்கள், திசை தொறும் புரவித் தேரினா - திக்குக்களேதோறும் (காணப்படுகின்ற) குதிரைகள் பூட்டிய தோசையுடையவர்களும், சொல்லின் முடிக்க உறும் துணீவின் நெஞ்சினா - சொன்ன வற்றைச் செய்து முடிக்கும்படி கொள்ளுகின்ற துணீவு பொருந்திய மனதையையுடையவர்களுமாகிய, (சுப)

தூடணன் திரிசிராத தோனற லாதியா
கோடண முரசினங் குளிறு சேனையா
பாடவ ருழிகவ ரலங்கல வேலினா
பாடவ நிலையினா பலருஞ் சுற்றினா

இ - ன தூடணன் திரிசிராத தோனற லாதியா - தூணன் பெருமையிற் சிறந்த திரிசிரன் முதலானவர்களும், ஆடவா உலிர்கவா அலங்கல வேலினா - ஆணையுள்ளவர்களுடைய உயிரைக்கொள்ள விரிகின்ற (வானை) மாலையின்கூடிய வேலாயுதத்தை யுடையவர்களும், பாடவ நிலையினா - களிக்கின்ற தன்மையுள்ளவர்களாகிய, கோடண முரசு இமை குளிறு சேனையா - பேரொலிபொருந்திய முரசு வகைகளை முழக்குகின்ற சேனையும், பலரும் - (மற்றும்) பலரும், சுற்றினா - சூழ்ந்தார்கள்

குறிப்பு:—தூஷணன் - காணுடைய தம்பி. திரிசிரா - மூன்றலைகளையுடையவன், 136-வது செய்யுளின் உரையை சுண்டு நோக்குக கோடனை - கோஷண முரசு, நிசாளம், துடுமை, திமிலை யென்னும் வீர முழவுகளைக் கூறுவாரா 'முரசினம்' என்றா.

(16)

ஆனந்மை யெறிபடை யழுவத் தாகவி
வானொடா மேருவை வளைத்த தாமென
வூனறின தேரின னுயர்ந்த தோளினை
நேனறின யாவருந் துணுகக் மெய்தவே.

இ - ன். ஆனந்மை எறிபடை - மிகுதியாகிய கைவிடு படைகளையுடைய, அழுவம் - முரசுகளையுமுடைய, ஆகவி - கடலானது, வானொடா மேருவை வளைத்தது என - ஆகாயத்தையளாவிய பொன்மலையை வளைத்துக்கொண்டதுபோல, வூனறின தேரினன் - (சேனைக்கடவின் நடுவே) நிலைநிறுத்திய தேரியையுடையவனாகிய, உயர்ந்த தோளினை - பருத்தபுயங்கையுடைய கரன், யாவரும் துணுகக் மெய்த - எல்லோரும் அச்சத்தையடையும்படி, தோனறினன் - காணப்பட்டான்

குறிப்பு — ஆகவி அரக்கருக்கும், மேரு கரனது பொற்றேருக்கும் உவமை. தோனறினன் யாவரும் துணுகக் மெய்த என்றமையால் அவ்வரக்கர் எல்லோருக்கும் அச்சஞ்சிய கரன் என்றும்

(17)

அசுமபுறு மதகரி புரவி யாடகத்
தசுமபுறு சயந்தன மரக்கா தாடர்
விசுமபுறு தூளியால் வெண்மை மேயின
பசுமபரி பகலவன் பைம்பொற் றேரோ

இ - ன் உறுமதகரி - மிகுந்த மத்தினையுடைய யானைகளும், புரவி - குதிரைகளும், ஆடகம் தசுமபு உறு சயந்தனம் (உச்சியிற்) பொற்குடங்கள் பொருந்திய இரதங்களும், அரக்கர் - இராகக்காரர்களும், அசுமபு தாளதர்-வழக்கு நிலங்களில் அடிபெயர்த்துவைக்க, (அதனால்), விசுமபு உறு தூளியால் - ஆகாயத்தையடைந்த புழுதியினால், பகலவன் - சூரியனது, பசுமபரி பைம்பொன்தோ - பச்சைக்குதிரைகளும் பசும்பொன்னுறையத இரதமும், வெண்மை மேயின - வெண்ணிறத்தை யடைந்தன

(18)

வனநதுகள் பட்டன மலையின் வானுயர்
கனநதுகள் பட்டன கடல்க னோந்தன
வினநதொரு தூளியா லிசைப்ப தென்னினி
சினநதொரு கெடுங்கடற் சேனை செல்லவே

இ - ன் இனம் தொகு கெடுங்கடல் சேனைசெல்ல - கோபஞ்சோந்த பெரிய கடல்போன்ற காலாட்படை நடந்துசெல்வதால், வனம் துகள்பட்டன - காடுகள் புழுதியடைந்தன, மலையின் வான உயர்கண் துகள்பட்டன - மலையினமே ஆகாயத்தினும் ஏறிய மேகங்கள் புழுதியடைந்தன, கடல்கள் தூங்குதன் - சமுத்திரங்கள் மூழ்ப்போய்விட்டன, (என்றால்), இனம் தொகுனளியால் - (மறைந்ததோ

கரிபரி முசலிய) கூட்டங்களை சோத புழுவியினால், இனி இசைப்பது என் - இனிச்சொலவது யாது?

குறிப்பு---சேனை - நாலவகைப் படைக்கும் பொதுப்பெயராயினும் ஈண்டிச் சின மிகுதிபற்றிக் காலாட்படை மாதிரியாய் நின்றது (ஞச)

நிலைமிசை விசம்பிடை நெருக்க லானெடு
மலைமிசை மலையினம் வருவ போனமலைத
தலைமிசைத தலைமிசைத தாவிச் சென்றனா
கொலைமிசை நஞ்செனக் கொதிக்கு நெஞ்சினா.

இ - ன நிலைமிசை - புவியினமீதும், விசம்பிடை - ஆகாயத்தினும், நெருக்க லான - நெருக்குஞ்செயலால், நெடு மலைமிசை மலை இனம் வருவபோல - பெரிய மலைகளினமீது (வேறு) மலைகூட்டங்கள் (ஏறி) வருவனபோல, கொதிக்கும் - கொதிக்கின்ற, நஞ்சு என் - விஷத்தைப்போல, கொலைமிசை நெஞ்சினா - கொல லாதொழிபெயர் மனமுள்ள அரக்கர்கள், மலை - யானைகளினது, தலைமிசை தலை மிசை - தலைகள்தோறும், தாவிச்சென்றனா - தாண்டிச்சென்றார்கள்

குறிப்பு ---மலை - உவமவாகுபெயராய் யானையை யுணர்த்திற்று. இனி, மலைத் தலை - மலையினது சிதரமுமாம். ஈற்றடியை ஆறெழுக்காக்கொண்டு கொல்லுந் தொழிலமேவ விஷமடோலக் கொதிக்கு மனமுடையார் என்று பொருள் கூறவ் கால், கொலைத்தொழில் நீங்கிய நல்லவா எனப் பொருள்படத்தலின் அது சிறப் பண்மையாதல் காண்க நிலை நிறைவின் புவியப் பெயாபெற்றது (ஞச) வேறு.

வந்தது சேனை வெள்ளம் வளளியோன மருங்கு மாய
பந்தமா வினையை மாளப் பற்றறு பெற்றி யோரக்கு
முந்தரு நிலைய தாகி யுடனுறைந் துமிக்க உடமை
யந்தகற் களிக்கு நோய்போ லரக்கமுன் னாக வடமா

இ - ன. மாயபந்தம் மா வினையை - மாயம்பொருந்திய கட்டாங்கிய பெரிய வினையையும், மாளப் பற்று -முற்றும் நீங்கும்படியாப்பப் பற்றினையும், அறு - அற்ற, பெற்றியோரக்கும் - சனமையையுடைய பெரியோர்களுக்கும், உந்தரு நிலையது - ஆக - நீக்கநகரிய நிலையினையுடையதாகி, உடன உறைந்த - (உடலின் கண் உயிர்) உடனே வந்தது, உயிரகன் தமமை - உயிரகளை, அந்தகற்கு அளிக்கும் நோய் போ ல - யமனுக்குக்கொடுக்கின்ற நோயைப்போல, அரக்கி முன் ஆக - ரூப்பரகை முன் னேவர, சேனை வெள்ளம் - சேனையுடலானது, வளளியோன மருங்கு - ஸ்ரீராம பிராணக்குப் பக்கத்தே, வந்தது--

குறிப்பு ---வளளியோன - வண்மையெனலும் பண்படியாகப் பிறந்தபெயர், அழகின்ன என்னேனும், கொடையானென்னேனும் பொருள்கொள்க. மாயபந்த மாவின் என்றது உணர்ந்தற்கரிதாயும் பிறப்பிறப்புக்கு ஏதுவாயும் விடாது தொட ராத பற்றுக்கொண்ட பூவ காமத்தை பற்றறுதலாவது -புறமாகிய செல்வத்தினும் அச மாகிய உடம்பினு முண்டாகிய அகாலினை நீக்குதல். "அகாலென்ப செல்வா ஷயிக்கு மெஞ்ஞானநா, தவாஅப் பிறப்பினும் விதது" என்பவர்கலின் சிறிது பற

றும பிறவியைத்தருமென்பது வீளகை 'மாள்பற்றறு' என்றா பழவீனையும் புது வினையும் துடைத்தோ என்பது இரண்டாம் அடியின் கருத்து பெற்றியோகாகும், உமமை - உயாவு சிறப்பு "அவாவிலலாக கிலலாகுந்தன்ப மஃதுண்டேற, றகா அது மேனமேல வரும்" என்றவாறு அவாவற்றாக்குத் துன்பமேயில்லை யென்பதேற்படமே அவராலும் உகதருங் லையதாங் என்றது கோயின் வன்மை வீளகைற்கு இவ்வரக்கா அடியோடு தொலைவாக்ளென்பது வீளகை அவவலிய கோபை அரக்கிக்கு உவமை கூறினா. "மேலேகா றுயிரோடும் பிறந்து தானவினை, காலமோக துடனுறை கடிய கோயனா" என்றா ரூபபங்கைப்படலத்தும், 'மாயபங்கமாவின்' எனனும் பாடத்திற்கு வள்ளியோன் மருபகு மாயும்பம் சேனை வென்னம் வந்தது என்று பொருள்கூறுக அம்மா - வியப்பிடைச சொல். (ஞசு)

தூரியக குரலின் வானின் முகிற்கண் துணுகங் கொள்ள
வாசிலை யொலியி னொடு புருமெலா மறுகங் கொள்ள
வாசகலி யாப்பி னுடகி யசைவுற வரககா சேனை
போவனத திருந்த வீர நுறைவிடம் புக்க தனறே

இ - ள தூரியம் குரலின் - முரசத்தொனியினுலே, வானின் முகில கண்ம துணுகம் கொள்ள - ஆகாயத் திலிருக்கிற மேக்க கூட்டங்கள் அச்சமடையவும், வாசிலை ஒலியின் அஞ்சி - கண்ட விலலுக்களினுடைய குணத்தொனியாற் பயந்து உரும் எலாம் மறுக்கம் கொள்ள - இடங்களெல்லாம் துன்பமடையவும், ஆப்பின் உட்கி ஆக்கலி அசைவு உற - (அரக்கா செய்யும்) பேரோசையால் வெட்கப்பட்டுக் கூடலாந்து தளர்வினையடையவும், அரக்கா சேனை - இராகத்தாக்களின் சேனையாந்து, வனத்திருந்த - (அரத்) வனத்திலிருந்த, போர்வீர - போரில் வல்ல ஸ்ரீராம வக்ருமணங்கள், உறைவு இடம்புச்சது - வாசம் செய்வதாகிய இடத்திற புருத்தது

வாய்புலாக தழிந்த மெய்யின் வருத்தத்த வழியில் யாண்டு
மோயவில் நிமிர்ந்து விங்கு முயிரப்பின் வுலைந்த கண்ண
தீயவா சேனை வாச சோகதமை தெரியச்செனறு
வேயதெனிக துரைப்ப போன்ற புள்ளொடும் விலங்கு மமமா

இ - ள (சேனைவரும் ஆரவாரத்திற்கு அஞ்சி) புள்ளொடும் விலங்கும் - பறவைகளும் மிருகங்களும், வாய்புலாகது அழிந்த - வாயவறணி (மனநிலை) கெட்டுப்போயினவையும், மெய்யின் வருத்தத்த - சரீரத்தனுபமுற்றவைகளும், வழியில் யாண்டு ஓயவு இல் - மாகக்கதில் சிறிதும் சோராத தங்காதவைகளும், நிமிர்ந்து விங்கும் உயிரப்பின்-வளாகது பெருகுகின்ற சுவாசமுள்ளவைகளும், வுலைந்த கண்ண - பாவைமங்கிய கண்களுற்றவையுமாகி, தீயவா சேனைவந்து சோகதமை - கொடியரக்காக்களின் சேனைவந்து சோகத் சங்கதியை, தெரிந்தது - அறிந்தது, தெரிய - ஸ்ரீராமபிரான அறியும்படியாக, செனறு - போய், வேய உரைப்ப போன்ற - துது சொல்வனபோலிருந்தன (ஞசி)

தூளியின் படலை வந்து தொடர்வுற மாமுந் தூறுந்
தாளிடை யொடியு மோசை சடசட வொலிப்பக் கானத்

தாளியு மரியு மஞ்சி யிரிதரு மலகக ணேககி
மீளிமொயம் பினருளு சேனை மேலவந்த நுள்தென்றுனன.

இ - ன மீளி மொயம்பினரும் - வலிபொருந்திய புயங்கையுடைய ஸ்ரீராம
லக்கும்ணரிருவரும், தூளியின் படலை வந்த தொடாவு உற - புழு கியின் பரந்த
வடிவுதொடர்ந்து வருதலாலும், மரமும் தூறும் - மரங்களும் புதர்களும், தாளிடை
வெயும் ஒசை - (ராக்ஸபுடைய) பாதங்களுக்கு கடுவே (அகப்படடு) ஒடினிற
சத்தமானது, சடசட ஒலிப்ப - சடசடவென்றொலிப்பதாலும், ஆளியும் அரியும்
அஞ்சி - யாளிகளுஞ் செங்கங்களும் பயந்து, கானத்து - அடவியல், இரிதரும் - ஒடு
கின்ற, அலககணை நோக்கி - துன்பத்தைப்பார்த்து, சேனை - (ராக்ஸப) படையா
னது, மேலவந்தது உள நு என்று உன்னு - பின்னும் வந்திருக்கின்றதென்று நீனை
தது (டுக)

மின்னின்ற சிலைபன வீரக கவசத்தன் விடுதத வாள்ள
பொன்னின்ற வடிமடசீன வாளிபுட்டிலன் புகையு நெஞ்சு
ன்னின்றின்று காண்டி யானசெய நிலையென விரும்பி நேரா
முன்னின்று பின்வந் தோனை நோக்கினன மொழிய ளுறமுன.

இ - ன மின் நின்ற சிலைபன - ஒளிதங்கிய வில்லினையுடையானும், வீரம
கவசத்தன் - வலிபொருந்திய கவசத்தையுடையானும், விடுதத வாள்ள - (அரையிற)
கட்டிய வாளினையுடையானும், வடிமபின்வாளி-கூடும் பொருந்திய பாணங்களை
யுடைய, பொன் சின்ற புட்டிலன் - அழகு தங்கிய தூணீரத்தை யுடையானும், புகை
யும் நெஞ்சன் - கோபசதிப்பற்றி பெய்கின்ற மனத்தினையுடையானுமாகி, (ஸ்ரீராம
பிரானைப்பார்த்து), நில - (நீ) திறவீராக, விரும்பி - விருப்பங்கொண்டு, நேரா-ஒழு
ங்காக, யான செய நிலை - நான்செய்கின்ற (போரின) தன்மையை, நின்று காண்டி
ன - (இவ்விடத்தே) நின்று பாபவீராகவென்று, முன் நின்று - (போக்குச்செ
வல்) முன்னே (சூயத்தமாக) நின்று, (கமையன் தடையை மறுக்கமாட்டாமையா
லும் தன்மையனைத்தனியே அனுப்ப மனமில்லாமையாலும்), பின் வந்தோனை - (தன்)
பின்னே தொடர்ந்து வந்த இளையபெருமானை, நோக்கினன் - பார்த்த ஸ்ரீராமபிரான்,
மொழியல் உறமுன - (மேல் வருமாறு) கூறுவானாயினு -

குறிப்பது - மின்னின்ற என்றகு மின்னல் போலும் தோன்றி மறையுந்தன்
மையோடு நின்ற எண்பொருள் கூறி “வடக்கதோ தெற்கதோவென்றுணராதிலன்
மனிதன் வல்லல்” என மேலவருஞ் செய்யுளோ டொப்பிட இரைத்தலுமாம் பிறா
கணையாற பெயாக்கப்படாத கவசம் என்பா ‘வீரகவசம்’ என்றா இனி, போரக்
குரியகவசமுமாம் பொன் சின்ற என்றகு இலகரூமி தங்கிய என்று பொருள் கூறி
அடபுகள் எடுக்க எடுக்கக்குறைவுபடாம் விருப்பதாகிய புட்டி லென்னலுமாம் [அம்
பறத்தூணி என்றபடி]. இச்செய்யுளுக்கு ஸ்ரீராமபிரான் சிலைபன் கவசத்தன் வாள்ள
புட்டிலன் நெஞ்சன் ஆகி (இளையபெருமானை நோக்கி) நில, நின்று யான செயநிலை
காண்டி என்று கூறி (போரை) விரும்பி நேரா முன்னின்று (பின்பு தன்னைத்தனி
யே அனுப்ப மனமில்லாமல்) பின் வந்த இளையவனை நோக்கி மொழியலுறமுன
என்று பொருள் கோடலாமாயினும் மேலவரும் 62-வது செய்யுளில் “கருநிறக் கம்
லக கண்ணன், சரண்படா புட்டில கடடிச் சாபமுந் தரித்தான் நள்ளா, வரண்படா
தோளின் மீளாக கவசமிட் டிடைவா ளார்த்தான்” என்று கூறியிருப்பதால் அது

பொருந்தாமையாதல் காண்க. பின்வந்தோன என்றது இனையவனென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். (ஈ0)

நெறிகொணமா தவர்க்கு முன்னே நேர்ந்தன நிருத ராவி
பறிக்ருவென யானே யெனற பழமொழி பழுது ருமே
வெறிகொளபூங் குழலி னானே வீரநீ வேண்டி. நேனயான
குறிகொடு காத்தி யினனே கொலவெனிக் குழுவை யெனனா.

இ - ள வீர - வீரனே! நெறி கொள் - வேதநெறியைக்கொண்டொழு
குமி, மாதவாக்கு முன்னே - மாட்சிமைதங்கிய தவமுனிவர்களுக்கு முன்பு, நோ
ந்தன - (என முன்னா) எதிர்ப்படுகின்றனவாகிய, நிருதா ஆவி - அரக்காக்களுக்களை,
யானே - நானே, பறிக்ருவென என்ற - கொய வேள் என்று கூறிய, பழமொழி -
(எனது) முனைய வாததை, பழுது உருமே - வீணாகாமல், இ குழுவை - இவ்
(வரக்கா) கூட்டத்தை, இன்னே கொல்வென - இப்பொழுதே கொல்லுகின்றேன்,
நீ - வெறி கொள் - (இயற்கை) மணத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற, பூ குழலினான் - அழ
கிய கூந்தலினையுடைய சிந்தையை, குறிகொடு - (காக்குதொழில்லேயே) எண்ணங்
கொண்டு, காத்தி - காவல்செய், (இதன்பொருட்கு), யான் - நான், வேண்டினேன் -
(உண்ண மிகவுங்) கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், எனனா - என்று கூறி (ஈக)

மரணபடா கான மெங்கு மதாபட வந்த சேனை
கரணபடை யெனப் தெண்ணிக் கருநிறக் கமலக் கண்ணன்
சரணபடா புட்டில் கடடிச் சாபமுந் தரித்தான றளளா
வரணபடா தோளின் மீளாக கவசமிட டுடைவா ளாரத்தான்.

இ - ள. (பிறகு), கருநிறம் - (திருமேனியிற) கரியநிறத்தினையுடைய, கம
லம் கண்ணன் - தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடைய ஸ்ரீராமபிரான், மரணபடா
கானம் என்கும் - மரங்கள் நிறைந்த அடவிழுமுவதும், அதாபட - புழுதிபடுமபடி,
வந்த சேனை - வந்த படை, கரணபடை என்பது எண்ணி - கரணுடைய சேனையென
பதாக நினைத்து, சரணபடாபுட்டில் கடடி - (முதுகில்) அம்புகள் நிறைந்த துணீர்
த்தைக்கடடி, தளளா - நீக்கிவிடமுடியாத, உரணபடா - வலிப்பொருந்திய, தோளின் -
புயல்களினிடத்தே, மீளாககவசம் இடமி - நீங்காத கவசத்தையணிந்து, உடைவாள
-ஆரத்தான் - உடைவாளி (அரையிற) கடடி, சாபமும் தரித்தான் - கோதண்டத்
தையுங் (சுரத்திற) பிடித்தான்

குறிப்பு - மரண, சரண, உரண - போலி தளளாவும் என்பது - எவராலும்
வெல்ல முடியாத வலிமை. மீளாக் கவசமென்பது - ஸ்ரீராமபிரானுடலினின்றும்
பிறாக்கையாத பெயர்த்தவிடமுடியாத வலியகவசம். உடைவாள - அரையில் விரிந்
துகடமிழுடையோடு பிணைத்துக்கட்டி வாளாயதம். (ஈ2)

மீளருளு செருவின் விண்ணு மண்ணுமென் மீமலவா தாலு
நாளுலக தமிழு மென்றே நானுனக் குரைப்ப தென்னே
யாளியின் துப்பி னாயிவ வமரெனக் கருளி நின்றென
ரோளினைத் தினனு கின்ற சோம்பினைத் துடைத்தி யென்றான்.

இ - ன் (ஸ்ரீராமபிரான், இளையபெருமானே நோக்கி), ஆளியின் தப்பியை - சிவததைப்போலும் வலியினையுடையாய்! மீள அருஞ்செருவின் - (வெண்ம) திருமய வருத்தகருமையான போரில், விண்ணும் - விண்ணுலகத்தாரும், மண்ணும் - மண்ணுலகத்தாரும், என்மேல் வந்தாலும் - என்மேல் (விரோதித்தபு போர்செய்ய) வந்த போதிலும், (அவாகளெல்லாரும்), நான் உலகத் - ஆயுள் நான் ஒழியப்பெற்றது, அழியும் எனறே - அழிவார்களென்றே, உனக்கு நான் உரைப்பது என - உனக்கு நான் சொல்லவேண்டிய விஷயம் யாது? கின்று - (கீபோர்க்கு) வருதலொழிந்து, இ அமா எனக்கு அருளி - இரத்தப் போரத்தொழிலை எனக்குக் கொடுத்தது, என தொள்ளினை - எனது புயல்களை, திண்ணுகின்ற - மெல்லுகின்ற, சோம்பினை - சோம்பலை [தினவை], துடைத்தி என்றான் - கீக்கி விடு என்று கூறினான்.

குறிப்பு — அரக்கரது போரத்தொழில் வன்மை விளங்கற்கு ‘மீளருஞ் செருவின்’ என்றா, விண், மண் - இடவாகுபெயர்கள். ‘என்மேல்’ என்னுஞ் சொல்லாற்றலால் என்னையே சரணாகதியாக நம்பியிருக்கின்ற விண்ணவா மண்ணவரீனவரும் இவ்வரக்கருக்கு உபபலமாக ஒருகால் ஒருவரு திரண்டு வரினும் இவ்வரக்கரோடழிவரென்பதாம் இனி, மென்மேலெனக்கொண்டு, என்னால் இறந்து பரிவா அவா பெற்றவரத்தின் மாண்பால் ஆழக்கடியுயிரகொண்டெவரினு மென் லுமாம், மென்மேலென்பது மேலமேலென்பதன் விகாரம் காளுநகத்திதலாவது - அவனநதேவராகவரத்தின் மாண்பால் கீடியவாயுளும், பிரமதேவன் வித்தத்தவாயுளும் நிரம்புதற்கு முன்னரே யிறந்து படுதல், “ஸ்ரீரீர வண்ணன் - முதலாய், நல்லா னருளல்லால் நாமரீர வையகத்துப், பலவர ரருளும் பழுது” என்றா பெரியாரும். (கக)

என்றன னினைய வீர னிசைந்தில னிராம னேரதுங்
குன்றன தோளி னுறற லுள்ளத்தி னுணரக் கொண்டா
என்றியு மண்ண லாணை மறுக்கில னங்கை கூப்பி
நின்றன னிருந்தான கண்ணீர் நிலனுறப் புலாகின் னுளபால.

இ - ன். இளையவீரன்—, இசைந்திலன் என்றான் - (துமமைத்தனியேபோர்க்கு அனுப்பச்) சமமதிக்கமாட்டேன் என்று கூறி, (பின்பு), இராமன் ஏதும் குன்று அன் தோளின் ஆற்றல் உள்ளத்தின் உணர் கொண்டான் - ஸ்ரீராமபிரான் தான்குகின்ற மலைபோன்ற புயங்களினுடைய வலிமையைத் தன்மனத்தினிடத்தே ஆராய்ந்தறிந்தகொண்டான், அன்றியும் - அல்லாமலும், அண்ணல் ஆணைமறுக்கிலன் - தமையனது கட்டளையை மறுக்காதவனாகி, அம் கைகூப்பி நின்றான் - தனது அழகிய கைகளைக்குவித்து [கும்பிடிகொண்டு] கின்று, கண் நீர் நிலம் உற புலாகின்றன பால் - கண்ணீரானது கிலத்தே விழுமபடி அழுகின்ற பிராட்டியின் பக்கத்து, இருந்தான் - (காவலாக) இருந்தான்.

குறிப்பு — எம்பிரான் கூறியமொழிக்கு இளையபெருமான் இசையேன் என்று கூறியது, அவரன்னையாராகிய சமத்திராதேவி “மகனேயின் பின்செறம்பி, யென்னுமபடியன் றடியாரினி லேவல் செய்தி, மண்ணுந் நகாக்கே யின்னவாத்திடின வாவதனேன், முன்னமமுடி” என்று கூறியிருத்தலால் வெற்றியேனும் இறப்பேனுநானே முன்சென்றடைதல் நலனும் மாதாபாக்கிய பரிபாஸனமுமாமென்று கருதியதாலெனக் எம்பிரானது புயத்தின் பருமையைக்கண்டு எவருமலைப்பாரென்பது தோன்ற ‘ஏதும்’ என்ற வீணைத்தது கூறினா. இவ்வாறு திரண்டிவந்த ராக்கஸ்ப பட்டையை

மெனம பார்த்திலளாதலானும், ஸ்ரீராமபிரானது பேராரத்தையறியாப்பேதைமை யானும், அவ்வரசக்கரால கன நாயகற்கு யாது தீவரு நேருமோவென்ப பிராட்டியரு சினமை வினங்க 'கண்ணீர் கிலனுறப் புலங்கிண றுள்' என்றா (கூசு)

குழையுறு மதியம் பூதத கொம்பளுள் குழைந்து சோரத்
தழையுறு சாலை நினுறு தனிச்சிலை தரித்த மேரு
மழையென முழங்கு கின்ற வாளெயிற நரக்கா காண்
முழையிலின் நெழுந்து செல்லு மடங்கலின் முனிந்து சென்றான்

இ - ள் தனி சிலை தரித்தமேரு - ஒப்பற்ற விலலைதகாவகிய மேருபோன்ற பரி
ராமபிரான், முழையினின்ற எழுந்து செல்லும் மடங்கலின் - குழையிலிருந்து எழு
ந்து செல்லுகின்ற சிங்கத்தைப்போல, தழை உறு சாலை நின்றும் - பன்னசாலையிலி
ருந்து, குழைஉறு மதியம்பூதத் - குண்டலங்களை யணியப்பெற்ற பூரண சந்திரன்
பூக்கிருக்கிற, கொம்பு அளுள் - (பூங்கொம்பையொத்த பிராட்டி, குழைந்துசோர-
வாழத் தளாவடையவும், மழை என் -மேகங்களைப்போல, முழங்குகின்ற - பேரொட்டி
செய்கின்ற, வான் எய்து அரசக்காண் - ஒளிபொருந்திய வக்சிரந்தங்களுடைய
அரசக்கள் பார்க்கவும், முனிந்து சென்றான் - கோபித்து நடந்தான்

குறிப்பு - 'குழையுறு மதியம்பூதத கொம்பு,' - இவ்வொருங்குவமை தழையுறு
சாலை - தழைகளால் வேயநதவீடு, இனி, கண்ணுக்கினிமை பாய்க்கு மழ்கினையுடை
ததாசல பற்றிச் செழிப்புற்ற சாலை யெனலுமாய அரசக்கள் பேசு மொலி மேக
காச்சுனைபோலிருந்தமைபற்றி 'மழையென முழங்குகின்ற அரசக்கா' என்றா இனி,
அரசக்கள் தம் பறக்கை தெற்றெனத திருகுதலாற் கிளம்பு மொலிக் கு மழை
முழக்கத்தை உவமையாக்கலு மொன்று விழியினின்றும் அன்றபொறி பறக்கக்
சிறந்தக்கொண்டு எவ்வினையுங் கருதாது நிமிர்ந்து வீராவேசங்கொண்டு சென்ற
மைபற்றி 'முழையினின் நெழுந்து செல்லு மடங்கலின் முனிந்து சென்றான்' என
றா, 'மாரி மலமழைஞ்சின் மணிக் கிடந்துறங்குஞ், சிரிய சிவக் மறிவுற்றத் தீவ்
ழிகது, வேறிமயிர பொங்க வெப்பாடும் போருதகறி, மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்ப
டடுப, போதருமாபோலே' என்றா பெரியாரும் (கூரு)

தோன்றிய தோன்ற நனைச் சுட்டினள் காட்டிச் சொன்னாள்
வானொட்டா மூங்கி நகத வயங்குவெந் தீயி தென்னத
தானொட்டா குலத்தை யெல்லாந் தொலைக்குமா சமைந்து நின்ற
னென்றுவா தெரிந்தத யிர விவன்க விராம னென்ன

இ - ள் வானதொட்டா - ஆகாயத்தை யளாவியிருக்கிற, மூங்கிலகத - மூங்கி
கிலகன் (ஒன்றுடனொன்று உரையவதாற்) பிறந்த, வயங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, வெந்
தினென் - சோமய நெருப்பு இது வென்றகூற, தான தொட்டா - தான பிறக்க,
குலத்தை எல்லாம் - சாதியாரனைவரையும், தொலைக்கும் ஆறு சமைந்து நின்றான் -
அழிக்கும்வகையிற் பொருந்தி நின்ற சூப்பங்கை, என்று வந்து எதிர்த்த - போக
கோலம்) அமைந்து வந்து எதிர்த்து நிற்கின்ற, வீரன் இவன் - வீரஞ்சிய இம்மணி
தன், இவ் இராமன் என்ன - பகையைக்கொண்ட இராமனென்னும் பெயருடை
யோனென்று, தோன்றிய (அரசகாமுன் சிங்கம்போலக்) காணப்பட்ட, தோன்றல்

தனை - ஸ்ரீராமபிரானை, சுடமுனை காடடி சொன்னான் - சுட்டிக் காட்டிச் சொன்னான்.

குறிப்பு —தோனம் - பெருமையிற் சிறந்தோன் சுடமுனை - முற்றெச்சம், மூவகிலினிடத்தே பிறந்த தியானது அம்மூங்கிற் காடனைத்தும் நாசஞ்செய்வதுபோல அரக்கா குலத்தில தோன்றிய இவளால் அவ்வரக்கா குலமழியும் என்பது கருத்து. ஆறு - ஈறுகுறைந்த ஆவென்கின்றது. இனி, தொலைநூம் மாச அமைந்த எனக் கொண்டு, தொலைபத்தற்குக் காரணமான குற்றத்தைப் பொருத்தி நின்றொன்னலுமாம் (சுசு)

கண்டனன் கனகத் தோமேற் கதிர்வன் கலங்கி நீங்க

வினாடரி னின்ற வென்றிக் கரனெனும் விலங்கற் றோளான

மண்டமா யானே செய்திம் மானிடன் வலியை நீக்கிக்

கொண்டனன் வாகை யென்று படைஞரைக் குறித்துச் சொன்னான்

இ - ன் கதிர்வன் கலங்கி நீங்க - சூரியன் பயந்தவிலக, விண்தனில் - ஆகாயத்தில், கனகம் தோமேல் நின்ற-பொன்னினாலாகிய தேரின்மீது நின்ற, வென்றி கரன் எனும் விலங்கல் தோளான் - வெற்றியையுடைய கரன் என்னும் மலையைப் போலும் புயங்கலையுடையான், கண்டனன் - (ஸ்ரீராமபிரானைப்) பார்த்து, யானே மணி அமாசெய்து - நானே நெருங்கிய (இப்) போரைப்புரிந்து, இமானிடன் வலியை நீக்கி - இரதமனிதனது வலிமையை யொழித்து, வாகைகொண்டனன் என்று - வாகை மலையை யணிந்தேனென்று, படைஞரை குறித்து சொன்னான் -சேனாவீரர்களைப்பார்த்துச் சொன்னான்.

குறிப்பு —கண்டனன் - முற்றெச்சம் கனகத்தோ - கதிர்வனதேருமாம் இவன் தோ விண்ணை யடுத்தலும் வானுலகு அழியுமே யென்று சூரியன் கலங்கியதாம் இனி, சூரியன் ஒளி மழுங்கி மறையுமபடியாக் மேகம்போல நின்றவென்னலுமாம் ஈண்டு விண் - மேகம் வினாடரினின்ற வென்றி என்பது - இவன் வெற்றி வானுலகில் நின்றது மண்ணுலகிலிலை ஆதலின் அபஜயமடைவான் என் மற்றமோ பொருள் கொள்ளுமாறு நிறைவறிக். ஸ்ரீராமபிரான் தனித்து நிற்கும் பேராற்றலைப் பார்த்து மறையேயாரால் இவனை வெல்லுதலரி தெனக்கருதி 'அமாயானே செய்து' னன்றான் ஏகாரம் - பிரிசிலை கொண்டனன் - துணிப்புற்றிவந்த காலவழுவுமெதி, வாகை -வாகைப்பூமால், இது பச்சிலையோடு விரவித்தொடுக்கப்பட்டுப் பணைவரை வெற்றிகொண்டதற் கறிஞரியாகப் புணையப்படுவது, "இலைபுனை வாகை குடி யிகன் மலை, தலைகடற் றுனை யரசட் டாத்தன்று" என்னுஞ் சூத்திரத்தாலுணாக, இனி, யானே என்பதன் ஏகாரத்தை எதிர மறையாக்கக்கொண்டு யானே வாகைகொண்டனன் இவலை என்று அறமாகக் கூறினெனலுமாம். (சுசு)

மானிட னொருவன் வந்த வலிகெழு சேனைக் கமமா

கானிட மிலலை யென்னுங் கடடுரை கலந்த காலே

யானுடை வென்றி யென்னு மியாவருங் கண்டு நிற்ப்

ருனுடை யிவனை யானே யுணாகுவெ னுயிரை யென்றான்

இ - ன். மானிடன் ஒருவன் - (எதிர்த்துநிற்பவன்) மனிதனொருவன், வந்தவ லிகெழு சேனைக்கு - (அவனோடு போப்பரிய) வந்தவலி மிகுந்த (ராக்ஷஸ்) சேனைக்

ரு, காண இடம் இல்லை - காணகத்தில் (நிறக) இடம் இல்லை, அம்மா - ஆசசரியம், என்னும் - என்று சொல்லும், கடடுரை - உறுதிசெல்ல, கலந்த கால - சோந்த பொழுது, யான உடைவென்றி என்னும் - காணகொண்ட வெற்றியாது பயனுடையதாகும்? யாவரும் கண்டு நிறநா - (நீங்கள்) யாவரும் பார்த்துக்கொண்டு நிலவுகள், யானே - காணே, உன்ன உடை இவனை உயிரை உணருவென என்றான் - (நமக்குணவாகிய) மாமிசத்தையுடைய இவனை யுயிரோடுண்பென என்று கூறினான்.

அவவுரை கேட்டு வந்தா னகம்பனென நமைந்த கலவீச
செவவியா னொருவ னைய செபபுவென செருவிற சால்
வெவவிய ராத னனறே வீரரி லாணமை வீர
விவவயி னுளவாக திய நிமித்தமென நியமப லுறமுன

இ - ன் அ உரைகேட்டு வந்தான் - அந்த வாதையைச் கேட்டுவந்தோனும், அகம்பன என்று அமைந்த - அகம்பன என்று (போ) பொருந்திய, கலவி செவவியான - கலவி யழகினையுடையானுமாகிய, ஒருவன் - ஓரரசன், வீரரின அண்மை வீர - வீரருக்குள்ளே நிறந்த வீரனே! செபபுவென - (ஒன்று) சொல்லுவேன, செருவில சால் வெவவியா ஆதல நனறே - போரின மிகவும் கோபமுள்ளவாக அதல நன்மையுடையதான, (ஆயினும்), இவயின் - இவ்விடத்தில், தியநிமித்தம் - அவசுருணங்கள், உள என்று - இருக்கின்றன என்று, நியமபல உறமுன - சொல்லத்தொடங்கினான்.

குறிப்பு - ஐய - அசை நிலை, அண்மைவீரியுமாம் (கக)

வேறு

குருதி மாமழை சொரிந்தன மேகங்கள் குமுறிப்
பருதி வானவ னூர்வளைபு புண்டது பாராய
கருது வீரரின் கொடிமிசைக காகையின் கணங்கள்
பொருது வீழ்வன புலம்புவ நிலம்படப் புளவ

இ - ன் சுருதவீர - மதிக்கத்தகுந்த வீரனே! மேகங்கள் குமுறி - முகில்கள் முழங்கி, குருதி மாமழை சொரிந்தன - இரத்தமாகிய பெரியமழைப்ப பெய்தன, பருதிவானவன் - சூரியனை, ஊர்வளைப்பு உண்டது - பரிவேடஞ் சூழ்ந்திருக்கின்றது; பாராய - பாப்பாயாக, நின்கொடிமிசை - உன்னுடைய துவசத்தின்மேல், காகையின் கணங்கள் - காசத்தின் கூட்டங்கள், பொருது - சண்டைசெய்து, வீழ்வன - (கீழே) வீழ்கின்றன, புலம்புவ - (சில) அழுகின்றன, நிலம்பட புளவ (சில) நிலத்தில் வீழ்ந்து புரளின்றன, (ஏ)

வாளின் வாயகளை ஈவளைக கின்றன வயவா
தோளு நாட்டமு மிடநதுடிக கின்றன தூங்கி
மீளி மொய்ம்பரி னிவுளி ிழ கின்றன விரவி
ஞாளி யோடுகின் றுளைக்கின்ற நிககுலம் பலவால்.

இ - ன். வாளின் வாயகளை ஈவளைக்கின்றன - வாள்களினது வாயகளை ஈக்கன சூழ்ந்திருக்கின்றன, வயவா தோளும் நாட்டமும் இடம் துடிக்கின்றன - படைவீரர்களுடைய புயங்களும் கண்களும் இடதுபக்கத்தில் துடிக்கின்றன, மீளிமொய்யம்

பரின இவுளி துறவிவீழ்ச்சினநன் - வலிபொருந்திய தோள்களைவுடைய சேனாதிபதி
களின் குதிரைகள் (நின்ற நிலையிலேயே) கிததிரைசெய்து (அறிவுமயங்கிக் கீழே)
வீழ்ச்சினநன், ஞானி ஒடுகரி குலம்பல - நாயகனாடன நரிகூட்டங்கள் அகிசம்,
விரவீ நீன்று கலந்த நின்று, உளைக்கிறை - உளைப்புகின்றன (எக)

பிடியெ லாமதம பெய்திடப் பெருங்கவுள் வேழ
மொடியு மானமருப புலகமுங் கம்பிக்கு முயாவா
னிடியும் வீழ்ந்திட மெரிந்திடம் பெருந்திசை யெவாகுது
முடியின் மாலைகள் புலாலொடு முழுமுடை நாதம்

இ - ள் பிடி லாம் மதம பெய்திட - பெண் யானைகள் எல்லாம் மத சலத்
தைப் பொழிய, (அக்ஞை), பெரும் கவுள் வேழம் - பெரிதாகிய கதுப்பினையுடைய
ஆண் யானைகளினது, மாலமருப்பு ஒடியும் - பெரிய கொம்புகள் ஒழுகின்றன, உலக
மும் கம்பிக்கும் - பூமியையும் அசையும்படி செய்கின்ற, உயாவாண் இடியும் வீழ்ந்
திடம் - உயாந்தமேகத்திலிருந்து இடிஞ்ஞம் வீழ்கின்றன, பெருந்திசை எரிந்திடம் -
பெரிதாகிய திசைகள் தீப்பற்றி எரிக்கின்றன, எவாகும் - யாவருக்கும், முடியின்
மாலைகள் - சிவகௌல புனைந்த பூமாலைகள், புலால் ஒடு முழுமுடை நாதம் - புலால்
நாற்றத்தோடு மிகவும் கெட்ட வாசனை வீசுகின்றன (எஉ)

இனைய வாகலின் மாணுட னெருவனென நிவனை
நினைய லாவதொன நன்றது நீதியா நின்ற
வினையெ லாஞ்செய்து வெவல்லாத தன்மைப் பன்னலன்
புனையும் வாகையாய் பொறுத்தியென னுரையெனப் புகன்றான்

இ - ள். புனையும் வாகையாய் - (பகைவரைக் கொன்று) அணிகின்ற வாகை
மாணியினையுடையவனே! இனைய ஆக்ஷி - இதற்கைய அவசருவங்கள் ஆகின்
றபடியால், இவனை - மாணுடன ஒருவன் என்று நினைவல் - மனித னெ
ன்றும் ஒருவனென்றும் நினையாதே, ஆவது ஒன்று அன்று - (இனி) ஆகப்பட்ட
காரியங்களொன்றல்ல, அது நீதி - அது உண்மை, யாம் நின்ற வினை எல்லாம் செ
ய்து - நாம் (இதுவரை செய்து காட்டாமல்) ஒழிந்த வருசனைத் தொழிற் முழுதுஞ்
செய்தும், வெவல்ல ஆம் தன்மையன் அல்லன் - வெற்றிகொள்ளாதற காகிய தன்
மையையுடையவன் அல்லாதவனாக இருக்கின்றான், என உரைப்பொறுத்தி என புகன்
ருன் - (இவ்வாறு கூறிய) என்று வாதத்தைப்போ பொறுத்தன்கொள்வாயாக வெ
ன்று கூறினான்

குறிப்பு - இனி, நினையலாவ தொன்றன்று நினைப்பது ஒன்று அன்று, இவன்
விஷ்ணுவோ? சிவனோ? பிரமனோ? என்று பலவாறு நினைக்கும்படியாயிருக்கின்றன,
இது நீதி ஆம் - இது நீதியாக முடியும், என்று பொருள் கோடலுமாம் (எக)

உரைத்த வாசகங் கேட்டலு முலகெலா முலைச
சிரித்தது நின்றவென சேவகந தேவரைத தேய
வரைத்த வம்மியா மலங்கெழிற் றேளமா வேணடி
யிரைத்தது வீங்குவ மாணுடற் கெளியவோ வென்றான்.

இ - ன உரைத்த வாசகம் கேட்டனும் - (அகம்பன்) கூறிய வாததைகளைக் கேட்டவனவில, உலகு எலாம் உலைய - உலகநகளெல்லாம் நடுவருமபடி, சிரித்து- நகைத்து, தேவரைதேய அரைத்த - தேவர்களைத் தேயும்படி அரைத்துத்தனளிய, அமயி ஆம் அவனகு வழில் தோள - அமயியாகிய அசைகின்ற அழகிய (எனது) புய நகள், அமா வேண்டி இரைத்து வீடுவ - போரை விரும்பிப்பருத்துப் பூரிப்பவை யாயிருக்கின்றன, (ஆதலின்), நின்றனன சேவகம் - நிலபெற்றன எனது ஆணமைத் தொழில்கள், மானுடறகு - மனிதனுக்கு, எளியவோ - இலேசானவையோ? என குண—, (எசு)

என்னு மாததிரத் தெறிப்படை யிடியென விடியா
மன்னா மன்னவன் மதலையை வளைந்தன வளைத்த
மின்னும் வாலுனை மடங்கலை முனிந்தன வேழந
துன்னி னுலெனச் சுடுகின்ற தரக்காதந் தொகுதி.

இ - ன. என்னும் மாததிரத்து - என்று சொல்லுமளவில, வளைந்து மின்னும் வால உளைமடங்கலை - வளைந்து பிரகாசிக்கின்ற வாலினிடத்தே மயிரக்குஞ்சத்தை யுடைய சிவகத்தை, முனிந்தன வேழம் துன்னினால் என - கோபித்த யானைகள் நெருங்குகிறபோல, சுடுகின்றது அரக்காதம் தொகுதி - சுடுகின்ற கோபத்தையுடைய இராகத்தாக்கின் கூட்டம், மன்னா மன்னவன் மதலையை - அரசாக்கரசனாகிய தசரதச் சக்கரவர்த்தியின் திருக்குமாரனை, எறிப்படை - கைவிரிப்படைகளை, இடி என இடியா - இடியையப்போல (ஒன்றுடனொன்று தாக்கி முழங்கும்படி) இடித்து, வளைந்தன - சூழ்ந்துகொண்டன (எசு)

வளைந்த காலையில் வளைந்தன விராமனகை வரிவில
விளைந்த போரையு மாவதும் விளம்புதும் விசையாற
புளைந்த பாயபரி புரண்டன புகாமுகப் பூடகை
யுளைந்த மாலவரை புருமிடி படவொழிந் தென்ன

இ - ன வளைந்த காலையில் - (அவ்வாறு அரக்கா) சூழ்ந்துகொண்ட காலத்தில், வளைந்தன - (விறகளெல்லாம்) வளைவுற்றன, (அவற்றின்), இராமன கைவரிவில - ஸ்ரீராமபிரானது கையிலிருக்கிற கட்டமைந்த கோதண்டத்தால், விளைந்த போரையும் ஆவதும் - உண்டான போர்த்தொழிலையும் (அதனால்) விளையும் செயல்களையும், விளம்புதும் - கூறுவாம், விசையால் - வேகத்தினால், புள பாய ஐந்தபரி புரண்டன பறவைபோலும் பாயத்தல [கதிகள்] ஐந்தினையுடைய குதிரைகள் (கால்களறுபடுவீழ்ந்து) புரளூற்றன, புகாமுகம் பூடகை - கருமைகலந்த பொன்னம் நிறத்துப் பள்ளிகள் பொருந்திய முகத்தையுடைய யானைகள், உரும் இடிப்பட - பேரிடிவீழ் (அதனால்), மாலவரை ஒடிந்த என்ன - பெரியமலைகள் முறிப்படு வீழ்ந்தனபோல, உளைந்த - (துதிகையைறுபடு வீழ்ந்து) வருத்தத்தை யடைந்தன

குறிப்ப - குதிரைகள் புளளைப்போல நிலகதிண்டாது செல்லுகிறமைபற்றி 'விசையாறபுள்' என்றா "புள்ளியற கவினமா வுடைமையான" என்பவாகலின். "பாயந்தது கவின மாவோ பறவையோ வென்ன வடகி" என்றா சித்தாமணியினும். பாயபுரவியெனவே காலக் ளறுபட்டமையும், பூடகையெனவே துதிகளை யறுபட்டமையும் குறிப்பிற கோடலாயிற்று. (எசு)

சூல மறநன வறநன சுடாமழுத தொனகவாண
மூல மறநன வறநன முரட்டணடு பிணடி
பால மறநன வறநன பகழிவெம பருவாய்
வேலு மறநன வறநன விலலொடு பலலம்

இ - ன் சூலம் அறநன - சூலங்கள் அறுபட்டன, சுடா மழுததொனக அறநன - நெருப்புச் சுவாலையுள்ள மழுததொகுதிகள் அறுபட்டன, வாண மூலம் அறநன - வாண்கள் அடியோடு அறுபட்டன, முரண தண்ணி அறநன - பலிய தண்டாயுதங்கள் அறுபட்டன, பிண்டபாலம் அறநன - பிண்டபாலங்கள் அறுபட்டன பகழி அறநன - அம்புகளுக்கள் அறுபட்டன, வெம்பருவாய் வேலும் அறநன - பிளந்த வாயினையுடைய வெவவிய வேல்களும் அறுபட்டன, விலலொடு பலலம் அறநன - விலல்களும் அம்புகளும் அறுபட்டன

குறிப்பு — பிண்டபாலம் - பீலித்தண்டு, எஃகம் எனப்பனவாம், “பீலித்தண்டெஃகம் பிண்டி பாலம்” என்பது பிங்கலநீதை வாளமூலம் - வாளினது அடிப்பங்குமாம் (ஙவு)

தொடிது ணிர்தன தோளொடு தோமரூ துணிர்த
வடிது ணிர்தன கடககளிற் றச்சொடு நெடுந்தோ
கொடிது ணிர்தன குரகதந் துணிர்தன சூலமா
முடிது ணிர்தன முளையொடு துணிர்தன முசலம்.

இ - ன். தொடி துணிர்தன - கைவளைகள் அறுபட்டன, தோளொடு தோமரூ துணிர்த - புயங்களுடனே கைவளைகள் அறுபட்டன, கடம் களிறு அடிதுணிர்தன - மதம் பொருந்திய யானைகளின் பாதங்கள் அறுபட்டன, அச்சொடு நெடுந்தோ - அச்சுக்களோடு பெரிய தோள்களும், கொடி - துவசங்களும், துணிர்தன - அறுபட்டன, குரகதம் துணிர்தன - குதிரைகள் அறுபட்டன, சூலம் மா முடிதுணிர்தன - கூட்டமாகிய (மறறை) மிருகங்களினது தலைகள் அறுபட்டன, முளையொடு முசலம் துணிர்தன - தண்டாயுதங்களும் இருப்புலக்கைகளும் அறுபட்டன (எவு)

கருவி மாவொடு காமதக கைமமலைக் கணத்தோ
மருவி மாதிரத தோடின சுடுசர முதிர
மருவி மாரியிற நேங்கின தவனியி லரககா
திருவின மார்பகந் திறந்தன துறந்தன சிரங்கள

இ - ன். கருவிமாவொடு - கலவையை பூண்ட குதிரைகளோடு, காமதம் கைமமலை கணத்தோடு - கரிய மதம் பொருந்திய யானைகூட்டங்களை, உருவி மாதிரதது ஓடின சுடுசரம் - தைத்த வெளிப்படடுத்த திசைகளிலோடிய (ஸ்ரீராமபிரானது) கொடிய பாணங்களால், அரக்கா திரு இல மார்பகம் திறந்தன - (சில) இராகத்தரது வீரலட்சுமிக்கு வீடாகிய மார்புகள் பிளவுபட்டன; சிரங்கள் துறந்தன - (சில) அரக்கரது தலைகள் அறுப்போயின, (அதனால்), உதிரம் - அரத்தம், அருவிமாரியில் - அருவி நீரைப்போல, அவனியில் தேங்கினது - பூமியில் நிறைந்தது. (எக)

ஒன்று பத்துநூ றுயிரங் கோடியென் றுணராத
துன்று பத்திய விராகவன சுசேரந் தூரப்பச
சென்று பத்திரத தலையென மலைதிரண டென்னக
கொன்று பத்தியிற் குவித்தன பிண்பபெருங் குன்றம்

இ - ன். இராகவன - ஸ்ரீராமபிரான, சுசேரம தூரப்ப - (சில) கொடிய பாண்
கங்கை யெய்ய, (அவைகள்), ஒன்று பத்து நூறு ஆயிரம் கோடி என்ற உணரா துன்று
பத்தியசென்று - ஒன்றென்றும் பத்தென்றும் துன்றென்றும் ஆயிரமென்றும் கோடி
யென்றும் அறிந்த கொள்ளாதபடி நெருங்கிய வரிசையையுடையவைகளாகிச் செ
ன்று, பத்திரம் தலை என - மலைகளின் சிகரங்களென்னவும், மலை திரண்டென்ன -
மலைகள் ஒன்று சேர்ந்தன என்னவும், கொன்று - (அரக்கர்களைக்) கொன்று, பிணம்
பெருங்குன்றம் - பிரேதங்களாகிய பெரியமலைகளை, பத்தியில குவித்தன - வரிசை
யிற்குவியும் படிசெய்தன

குறிப்பு — தலைகளை ஒருபுறமும் உடல்களை 'ஒருபுறமுமாகக் குவித்தமைதோ
ன்ற, 'பத்தியில்' என்றா (அ0)

காடு கொண்டகா றுலவைகள் கதழெரி க்துவச
குடு கொண்டன வெனத்தொடா குருநிமீத தோன்ற
வாடு கினறன வறுகுறை யயிலம்பு விண்மே
லோடு கினறன வுயிரையுந் தொடர்வன வொத்த.

இ - ன். காடுகொண்ட தா லவைகள் - நெருக்கமுடைய பெரிய மரக்கெ
ட்புகள், கதழ் எரி க்துவ - விரைகின்ற நெருப்புப்பற, குடுகொண்டன என - (அச
னுவ) வெப்பமுற்றன என்னும்படி, அறு குறை - (தலை) அற்ற உடற் குறை முண்
டங்கள், தொடா குருநி மீ தோன்ற ஆடுகின்றன - நெருங்கிய அரத்தம் மேற்படத்
துள்ளுகின்றன, விண்மேல் ஒடுகின்றன - ஆகாயத்தின் மீது விரைந்து செல்கின்
றன ஆகிய, அயில அம்ப - (ஸ்ரீராமபிரானது) கூரியபாணங்கள், உயிரையும் தெட்
டாவன ஒத்த - (உடலைத்தண்டப்படுத்திய மாதிரத்திலமையாது) சீவனையுந்தொட்
டது செலவதை யொத்திருந்தன. (அக)

கைகள் வாளொடு களம்படக் கழுத்தறக் கவச
மெய்கள போழ்ப்படத் தாளவீழ் வெருவிட நிருதா
செய்ய மாததலை சிந்தின திசையுறச் சென்ற
தைய லாரொடு விழியெனக் கொடியன சரங்குகள்.

இ - ன். தையலா நெடுவீழி என பெண்களது பெரியகண்களைப்போல,
கொடியன - கொடிய செயலினையுடையனவாகிய, சரங்குகள் - (ஸ்ரீராமபிரானது)
அம்புகள், நிருதா - அரக்கர்களது, கைகள் வாளொடு களம்பட - கைகள் வாளுடன்
ரண்களத்தில (அற்புட்டு) வீழும்படியாகவும், கழுத்த அற - கண்டம் அறும்படியா
கவும், கவசம் மெய்கள போழ்ப்பட - கவசத்தினையணிந்த உடல்கள் பிளவுபடுமபடி
யாகவும், தாளவீழ் - கால்கள் (அற்று) வீழும்படியாகவும், வெருவிட - (கண்டா)

அஞ்சுமபடி, செயயமா தலை - (அவவரக்கரது) சிவந்த பெரியதலை, சித்தின் - சிதறி, திசை உற - திக்குக்களையடையும்படியாகவும், சென்ற - சென்றன

குறிப்பு —செமமயிரத்தலையெனபது தோன்ற ‘செயயமாத்தலை’ என்றா. இனி, மாவென்றதற்கு கருமையெனப் பொருள்கொண்டு சிவந்தகரியதலை யென்னலுமியை யும், “விரிந்த செமமயிரக் கருந்தலை மலையென வீழ்தான்” எனபா மேலும் (அஉ)

மாரி யாககிய வடிக்களை வரைபுரை நிருதா

பேரி யாககையின் பெருங்கரை வயின்றொறும் பிறங்க

வேரி யாககின் யாறுக ளியற்றின் நிறையச

சோரி யாககின் போககின் வனமெனூர தொனமை.

இ - ன் மாரி ஆக்கிய வடி களை - மழைபோலும் எவிய கூரிய (ஸ்ரீராமபிரா னது) அம்புகள், வரைபுரை நிருதாபோ யாககையின் பெருங்கரை - மலையையொ தத் அரக்கர்களினது பெரிய உடல்களாலாகிய பெரியகரைகள், வயின் தொறும் பிறங்க - பக்கங்கள்தோறும் விளங்கும்படி, ஏரி ஆக்கின் - குளங்களைச் செய்தன, யாறுகள் இயற்றின் - நதிகளைச் செய்தன, சோரி நிறைய ஆக்கின் - (அக்குளங்க ளினும் நதிகளினும்) அரத்தம் நிறையம்படி செய்தன, வனம் என்னு தொனமைபோ ககின் - காடுகளென்னும் பழைய நிலைமையை நீக்கவிட்டன (அங்)

அலைமி தந்தன குருதியின் பெருங்கட லரக்கா

தலைமி தந்தன நெடுந்தடி மிதந்தன தடகுகை

மலைமி தந்தன வாமபரி மிதந்தன வயப்போரச

சிலைமி தந்தன கொடியொடு மிதந்தன தோகள்.

இ - ன் குருதியின் பெருங்கடல் - பெரிய அரத்தக்கடலில், அலை மிதந்தன - திரைகள் மிதந்துகொண்டிருந்தன, அரக்கா தலை மிதந்தன - இராகத்தாக்குடைய தலைகள் மிதந்துகொண்டிருந்தன, நெடுந்தடி மிதந்தன - பெரிய தண்டாயுதங்கள் மிதந்து கொண்டிருந்தன, தடம் கை மலைமிதந்தன - மலைபோன்ற பெரிய கைகள் மிதந்துகொண்டிருந்தன வாமபரி மிதந்தன - தாண்டுகின்ற குதிரைகள் மிதந்து கொண்டிருந்தன, வயம் போர சிலை மிதந்தன வலிப்போரக்குரிய விலல்கள் மிதந்து கொண்டிருந்தன, கொடியொடு தோகள் மிதந்தன - துவச்சுக்களுடனே இரத்தங்கள் மிதந்துகொண்டிருந்தன (அசு)

ஆய காலையி னனலவிழித் தாாததிக லரக்கா

திய வாகளை முதலிய வடுகினப் படைகள்

மேய தாலவரை யொன்றினை வளைத்தன மேகந்

தூய தாரைகள் சொரிவன வாமெனச் சொரிந்தா

இ - ன். ஆயகாலையின் - (அவனம்) ஆகிய காலத்தில, இக்ல அரக்கா - வலி மையையுடைய (சில) அரக்கர்கள், அனல் விழித்து - நெருப்பைப்போலப்பார்த்து, ஆரத்து - பேரொலி யெழ வீரவாதத்தைகளைப்பேசி, மால் மேயவரை ஒன்றினை - பெருமை பொருந்திய ஒருமலையை, வளைத்தனமேகம் - சூழ்ந்து கொண்ட மேகங் கள், தூயதாரைகள் சொரிவன என - வெண்மையான நீர்தாரைகளைப் பொழிந்தன போல, தியவாகளை முதலிய - கொடிய நெடிய அம்புகள் முதலாகிய, அங்கினம்

படைகள் - கொல்லுங் கோபத்தினையுடைய ஆயுதங்களை, சொரிந்தார் - பொழிந்தார்கள்

குறிப்பு — அனல் என்புழி உவமவுருப தொகுத்தல். மால்வரை - ஸ்ரீராமபிரானுக்கும், மேகம் - அரக்கருக்கும், தாரைகள் - அம்புகளுக்கும் உவமை. மலைமேல் வீழ்ந்தாரைகளால் மலைக்கு யாதூர்திறஞ்நேரிடாது அதுபோல அரக்கா சொரியுஞ் சரமாரியாற் பிரானுக்குச் சிறிதுநுனப்பிலலை யென்பதாம் (அடு)

சொரிந்த பலபடை துணிபடத் துணிபடச் சரத்தா
லரிந்து போந்தன சிந்திடத் திசைதிசை யகற்றி
நேரிந்து பாாமகண் முதுகிற் வனமுற்று நிறைய
விரிந்த செமமயிாக கருந்தலை மலையென வீழ்த்தான.

இ - ன். சரத்தால் - (ஸ்ரீராமபிரான தனது) அம்புகளால், சொரிந்த பலபடை (அரக்காக்கள் மழையெனப்) பொழிந்த பல ஆயுதங்களும், துணிபட துணிபட - அறுபட அறுபட, அரிந்து - அறுத்துத்தள்ளியும், போந்தன - (மற்றும்) வந்த கண்களை, திசை திசை சிந்திட அகற்றி - திசைகள் தோறஞ் சிதறி வீழும்படி விலக்கியும், பாாமகண் முதுகு நேரிந்து இம் - பூமிதேவியின் முதுகு நொருங்கி யொடியவும், வனம் முற்றும் நிறைய - அடவிழுமுதும் நிறையவும், மலையென (சிரகசுவியல்கள்) மலைகளென்று கூறுமாறு, விரிந்த செமமயிா கருந்தலை - (அரக்கரது) பரந்த சிவந்த மயிரினையுடைய கரியதலைகளை, வீழ்த்தான - அறுத்துத் தள்ளினான். (அசு)

கவந்த பந்தங்கள் களித்தன குளித்தகைம் மலைகள்
சிவந்து பாயந்தவெங் குருதியிற் நிருகிய சினத்தா
னிவந்த வெந்தொழி நிருத்தா நெடுநிணந் தெவிட்டி
புவந்த வனகழு துயிராகும் துளுக்கிய தும்பா.

இ - ன். சிவந்து பாயந்த - செந்நிறமாயோடிய, வெங்குருதியில் - வெவ்வுட அரத்தத்தில, கவந்தம் பந்தங்கள் - உடற்குறை நிரைகள், களித்தன - கூத்தா முன, கைம்மலைகள் குளித்த - யானைகள் மூழ்கிப்போயின, நிருகிய சினத்தால் - திருமயி கோபத்தினாலே, நிவந்த - உயர்ந்த, வெந்தொழில் - வெவ்வி (போர்த்) தொழிலைப் புரிந்த, நிருத்தாம் - அரக்கரது, நெடு நிணம் தெவிட்டி - மிகுதியான கொழுப்பினிடத்தில் வெறுப்பினையடைந்த, உவந்த - மகிழ்ந்த, வல் கழுது - வலியப்பாசுகள், உம்பா - ஆகாயத்தில், உயிர் சுமந்து உளுக்கியது - பிராணைச் சுமந்து கொண்டு கோணி நடந்தன

குறிப்பு — கழுது வயிறு நிறைந்து உடலைச் சுமக்கமாட்டாமல் ஆயாசத்தோடு மெள்ள மெள்ள நடந்ததென்பது தோன்ற உயிர் சுமந்துளுக்கிய தென்றா (அஎ)

மருட ருங்களி வருசனை வளையெய்திற் றரக்கா
கருட னஞ்சுறு கணமணி காகமுங் கவாந்த
விருட ருமபுரத் திழுதையா பழுதுறற் கெளிதே
யருட ருந்திந்த தறனனமி வலியதுண டாமோ

இ - ன். கருடன் (உம்) அஞ்ஈறும் - கருடனும் (பரிததற்கு) அசுசத்தையடைதற்குக் காரணமாகிய, மருள் தரும் களி வஞ்சனை வளை எயிறு அரக்கர் கணமணி - மயக்கத்தைத் தருகின்ற மதுவண்ணங் களிப்பினையும் வஞ்சகச்செயலையும் வகரெதந்தவகையுமுடைய தூக்கரது கண்ணின் மணிகளை, காக்கும் கவாந்த - காக்கைகளுங் கொள்ளையிட்டன, (என்றால்), அருள் தரும் - கருணையைப்புகின்ற, திறத்தா - மேனமையையுடைய, அறம் அன்றி - கருமமென்பதலாலம், வலியது - வலிமையுள்ளது, உண்டோ - (வேறு) உளதோ? [இலலை], (ஆதலின்), இருளதரும் பரத்த இழுதையா - இருளபோன்ற வுடையையுடைய அறிவீனராகிய அவ்வரக்கார்களிடத்திலு, பழுது உறற்கு எளிதே - கெடுதலிசம்பவித்தற்கு இலேசானதேயாம்

குறிப்பு — களி - முகனிலை மருடருங்களி என்னவே கண்ணண்ணங் களிப்பாயிற்று வளை எயிறு - வளைந்த பற்கள், வககிரத்தகங்களை கருடன் எய்ப்புரி உயாவுசிறப்பு உமமை விகாரத்தாற் றெசக்கு காக்கும், உமமை - இழிவுசிறப்பு ஆம் - அசைநிலை உண்டாமோ, ஓகாரம் - எதிரமறை. இருளதரும், தரும் - உவமவாசகம் (அக)

வேறு

பலலாயிர மிருளநீரிய பகலோனென வொளிரும்
விலலாளனை முனியாவெயி லயிலாமென விழியாக
கலலாமழை கணமாழுகில கடைநாளவிடு வனபோ
லெலலாமொரு தொடையாவுட நெய்தாவினை செயதார.

இ - ன். பல ஆயிரம் இருளநீரிய - அநேகவாயிரமாகிய இருட்கூட்டங்களை நீக்கிய, பகலோன் என ஒளிரும் விலலாளனை - ஈரியனைப்போல விளங்குகின்ற விலவீரனாகிய ஸ்ரீராமபிரானை, (மறறைபாக்காகளெல்லாரும்), முனியா - வெருண்டு, வெயில ஆயில என விழியா - பிரகாசம்பொருத்திய வேலாயுத்தமென்னும்படி (கண்கள் உருட்டிய) பாகது), கணமா முகில - கூட்டமாகிய கரிய பெரிய மேகங்கள், கடைநாள - இறுதிநாளத்திலு, ஆ கல மழைவிரிவென்போல - அரிய கனமாரியைச் சொரிவென்போல, எல்லாம் ஒருதொடை ஆ - (கண்கள்) எல்லாவற்றையும் ஒரேதொடாச்செயாக, உடன் - ஒரேநேரத்திலு எய்தார வினைசெயதார - எய்துபோர செய்தாரகள்

குறிப்பு — பலலாயிரம் இருள் - இப்போரிலிறத்த பலலாயிரம் அரக்கர்களுக்கும், பகலோன் - ஸ்ரீராமபிரானுக்கும் உவமை. கலலார எல்லாம் என்றுகொண்டு மலையார்களாகிய அரக்கர்களெல்லாரும் என்று பொருளுகூறலும் அமையும். (அக)

எறிந்தாரென வெய்தாரென நினைந்தாரென வெறிய
வறிந்தாரென வறியாவகை யயிலவாளியி னறுத்தான
செறிந்தாரையும் பிறித்தாரையுஞ் செறுத்தாரையுஞ் சினத்தான
மறிந்தாரையும் வறித்தாரையு மடித்தானசிலே பிடித்தான.

இ - ன் சிலே பிடித்தான - கோதண்டத்தைப்பிடித்த ஸ்ரீராமபிரான், எறிந்தார என - (இவர்கள் ஆயுதங்களை) எறிந்தவர்களென்றும், எய்தார என - (இவர்கள் அடிபுகளை) எய்தவர்களென்றும், நினைந்தார என - (இவர்கள் அடிபுகளை எய்ய)

நீனைத்தவாகளென்றும், எறிய அறிந்தாரா என - (இவர்கள் ஆயுதங்களை) எறியத்தெ
நிந்தவாகளென்றும், அறியாவகை - (எவரும்) அறியாதவிதமாக, செறிந்தாரையும்-
ஒன்று சோந்த கூட்டத்தாரையும், பிறிந்தாரையும் - (தனித்துப் போசெய்யப்) பி
றிந்தவாகளையும், செறுத்தாரையும் - கோபித்தவாகளையும், சினத்தால் மறிந்தாரையு
ம் - (ஒடுகிறவர்களைக்) கோபத்தினாலே தடுத்தவாகளையும், வலித்தாரையும் - (பயந
தவாகளைப் போகரு வரும்படி பிடித்து) இழுத்தவாகளையும், ஆயில வாளியின் -
(தனது) கூடம்பொருங்கிய பாணங்களினாலே, அறுத்தான மடித்தான - அறுத்து
க்கொன்றான், (௬௦)

வானத்தன கடலினபுற வாயத்தன மதிசூழ
மீனத்தன மிளிரகுண்டல மிதுனத்தன மிடலவெங்
கானத்தன மலையத்தன ட்சைசுற்றிய கரியின்
முனத்தன காசுத்தன சாமுத்திய கிரமே

இ - ன் காசுத்தன சரம உருகியசிரம - ஸ்ரீராமபிரானுடைய கண்கள் அறுத்
துத் தள்ளிய தலைகள், வானத்தன - மேகமண்டலத்தைச் சாரத்தனவும், கடலின்
புறவலயத்தன - கடலினது வெளி வட்டத்தைச்சாரத்தனவும், மதிசூழ மீனத்தன-
சந்திரனைச் சூழ்ந்திருக்கிற நக்சத்திர மண்டலத்தைச் சாரத்தனவும், மிளிரகுண்டல
ம் மிதுனத்தன - ஒளிரெய்கின்ற குண்டலத்தையணிந்த மிதுனராசியைச் சாரத்தன
வும், மிடல வெங்கானத்தன - வலிதான கொடிய கானத்தைச் சாரத்தனவும், ம
லையத்தன - மலைகளைச் சாரத்தனவும், சுற்றியதிசை கரியின் தானத்தன - (உலகைச்)
சூழ்ந்திருக்கிற திகழியானைகளினது இடத்தைச் சாரத்தனவுமாயின (௬௧)

மணமேலன மலேமேலன மழைமேலன மதிதோப
விணமேலன நெடுவேலையின மேலகீழன மிடலோ
புணமேலன குருதிப்பொழி திரையாறுகள் பொங்கத்
திணமேருவை நகுமாபினை யுருவித்திரி சரமே

இ - ன் பொழி குருதி திரையாறுகள் பொங்க - சொரிகின்ற அரசத்தமாகிய
அலைகளையுடைய நதிகள் மிகும்படி, திணமேருவை நகுமாபினை - (அரக்கரது),
வலிய மலைகளை யிகழும் மாபுனை, உருவி திரிசரம - உருவிச்சென்று திரிகின்ற
(ஸ்ரீராம பிரானது) அம்புகள், மணமேலன - புவிமேலையாகிறபனவும், மலேமே
லன - மலைகளின் மேலையாகிறபனவும், மழைமேலன - மேகத்தின் மேலையா
கிறபனவும், மதிதேயவிண மேலன - சந்திரனுறைகின்ற ஆகாயத்திலையாகிறப
னவும், நெடுவேலையின் மேலகீழன - பெரிய கடலினது மேற் புறத்திலும் உட
புறத்திலும் அலையாகிறபனவும், மிடலோ 'புணமேலன - வலிய அரக்கரது இரண
த்திணமேல கிறபனவுமாயின (௬௨)

பொலந்தாரின் ரனலினசிகை பொதிகண்ணின் ரெவரும்
வலந்தாங்கிய வடிவெம்படை விவொசர மழையா
லுலந்தாருடல கடலோடு வலவாவுட லுற்றா
ரலந்தாரிசு சராமென விமையோரோடு மாததார.

இ - ன் பொலம் தாரினா - அழகிய மாலையுடையவாகளும், அனலின்
கிகை பொதி கண்ணினா - அக்கினிச்சுவாலே திணிக்கப்பட்டிருக்கிற கண்களையு
டையவாகளும், எவரும் - யாவரும், வலம் தாகிய - வலது கரத்திற் பிடித்திருந்த,
வடிவெம் படை விடுவா - கூமைபொருந்திய வெவவிய ஆயுதங்களை எறிபவர்களு
மாகி, சரமழையால் - (ஸ்ரீராமபிரானது) பாண வருஷத்தால், உலந்தா - இறந்தா
ராக், உடலகடலோடு உற - (அவர்கள்) உடல்கள் கடலையடைந்ததால், உலவா
உடல உறரா - காய்சித்திபெற்ற முனிவர்களும், இமையேரொடும் - தேவர்களும்,
ந்சிரா - இராகத்தார்கள், அவந்தா என் - துன்பத்தையடைந்தார்களென்று, ஆத்
தா - ஆவாரஞ்செய்தார்கள் (கக)

ாரற்செறி கமலத்தன் விரத்திரள் புளிமம்
வீரக்கரி முதலேககுல மிக்ககின்றன வுதிகும
பாரக்குடா மிடைபாசடை படாகின்றன பலவான்
மூரித்திரை யுதிரக்கடன முழுக்ககழு தெழுவே

இ - ள். மூரி திரை உதிரம் கடல - வலிய அலைகளையுடைய அரத்தக்கடல
கள், கழுதுமுழுதி எழ - பசாக்கள் (அவற்றுண்) மூழ்கிக் கிளம்புவதால், சரல் செறி
கமலத்தன் - சரல்களாகிய நெருங்கிய தாமரைமலர்களையுடையனவாகவும், இரத்த
திரள் புளிமம் - இரத்தங்களாகிய திரண்டமன்றதனாகளும், வீரம் கரி முதலே
குலம் - வலியயானைகளாகிய முதலேக்கூட்டங்களும், மிக்ககின்றன - மிக்கப்படு
கின்றனவாகவும், பாரம் குடா மிடைபாசடைபல் - கனமான குடல்களாகிய நெரு
ங்கிய பச்சிலைகளேகம், படாகின்றன - பரவியிருக்கப்படுகின்றனவாகவும், உதிக்
தம் - தோன்றுகின்றன (கச)

அழைத்தாரசில ரயாந்தாரசில ரழித்தாரசிலா கழித்தா
ருழைத்தாரசில ருயித்தாரசில ருருண்டாரசிலா புரண்டா
குழைத்தாழித்தாரச குருதிக்கடல குளித்தாரசிலா கொலையாய
மழைத்தாரைகள் படப்பாரிடை மடிந்தாரசில ருடைத்தா

இ - ள் கொலையாய மழைத்தாரைகள் பட - கொல்லுநதொழில் வாயத்த ம
ழைத்தாரைகள் [ஸ்ரீராமபிரானது கண்கள்] வீழ்வதால், அழைத்தா - (சில அரசு
கா துன்பஞ் சகியாமல் அயயா! அப்பா! என்று) அழைக்கும், சிலா அயாந்தா -
சிலா சோவடைந்தும், சிலா அழித்தா - சிலா (உருத்தெரியாவாறு சித்திரவதை
செய்யப்பட்டு) நாசமாகியும், சிலா கழித்தா - சிலா (வயிறு பேதிகப்பபடு மல
மூத்திராதிகள்) கழித்தலுற்றும், உழைத்தா - (சிலா கைகானமுதலியன இழந்து
தைரியம் விடாது போர புரிந்து) பாடுபட்டும், சிலா உயித்தா - சிலா பெருமூச்சு
விட்டும், சிலா உருண்டா - சிலா (அரத்தப்பிரவாகத்தில) உருளலுற்றும், சிலா
புண்டா - சிலா (நிலத்தில் வீழ்ந்து பிராணவஸையோடு) புரளுதலுற்றும், குழை
த்தா - (நினைமுதலியவை) ஒன்றாய்க் கலக்கப்பட்டு ஆழ் - ஆழ்ந்திருக்கிற, திரை
குருதி கடல - அலைகளையுடைய அரத்தக்கடலிலே, சிலா குளித்தா - சிலா மூழ்கி
யும், பாரிடை மடிந்தா - புலியினிடத்தே யிறந்தார்கள் சிலா உடைந்தா - சிலா
ஒட்டக்கொண்டார்கள் (கரு)

உடைந்தார்களை நகைசெய்தன ருருடேரின் ருடூ
யடைந்தாபடைத் தலைவீரர்கள் பதினாலவரு மயிலவாண்

மிடைநதாரெடுங் கடற்றூனையா மிடலவிலலினா விரிநீர்
கடைநதாவெரு வுறமீதெழு கடுவாமெனக் கொடியா

இ - ன். உடைநதாரகளை நடை செய்தனா - (அவ்வாறு) ஒட்டங்கொண்ட
வரக்காகளை (நோக்கி) சிரித்தவர்களும், உருவ தேரினா - உருண்டு செல்கின்ற
தேரினையுடையவர்களுமாகிய, படைத்தலை வீராகள பதினாலவரும் - சேனாதிபதிக
ளாகிய பதினான்கு போகரும், அயில வாள மிடைநதாரா - கூடமை பொருத்திய வா
ளாயுதங்கள் நெருங்கக்கொண்டவர்கள், மிடல விலலினா - வலிய விலலுகளையுடைய
வர்கள், விரி நீர் கடைநதாரா - விரிந்த பாறகடலைக் கடைந்த தேவாசுரர்கள், வெ
ருவு உற - அசசுமடையுமபடி, மீது எழு கடு என கொடியா - மேலே யெழுந்த
விஷத்தைப்போன்ற கொடியவர்களாகிய, நெடும கடல தானையா - பெரிய கடல
போன்ற சேனாவீரர்களும், உடன ஆய அடைநதாரா - (சமூகநாமசியாமல) உட
னே வந்து சேர்த்தவர்களாய்.

(க. ௪)

நாகத்தனி யொருவிலலியை நளிர் முப்புரா முன்னுண
மாகத்திடை வளைவுற்றன ரெனவள்ளலை மதியா
ராகத்தெழு கணலகணவழி யுகவுற்றெதி ரமுன்னா
மேகத்தினை நிகாவிலலியை வளைத்தாரசெரு விலைத்தாரா

இ - ன். முன் நான் - ஆதிக்காலத்தில், நாகம தனி ஒரு விலலியை - மலையாகிய
பெயற்ற ஒரு விலலினையுடைய சிவபெருமானை, மாகத்த இடை - ஆகாயத்தின்
கண், வளைவு உற்றனா நளிர் முப்புரா என - வளைத்துக்கொண்டவர்களாகிய பெ
ருமையையுடைய திரிபுரத்தவர்களைப்போல, உள்ளலை மதியா ஸ்ரீராமபிரானை
மதியாதவர்களாகியும், ஆகத்திடை எழுகணல - (தனது) மனத்தினின்றெழுந்த நெரு
ப்பு, கணவழி உக - கண்ணின் வழியாகச் சிந்தமபடி, எதிர உற்று - எதிர வந்து,
அமுன்னா - கோபித்தவர்களாகியும், மேகத்தினை நிகா விலலியை - நேகத்தை யெ
ந்த விலலினையுடைய ஸ்ரீராமபிரானை, வளைத்தாரா செரு விலைத்தாரா - உலோத்தப
போ செய்தார்கள்.

(க. 5)

எய்தாபல ரெறித்தாபலா மழுவோசனை ரெழுவாற
பொய்தாபலா புடைத்தாபலா கிடைத்தாபலா பொருப்பாப .
பெய்தாமழை பிதாத்தாரெரி பிறைவாளெயிற நரககா
வைத்தாபலா தெழித்தாபலா மலையாமென வளைத்தாரா.

இ - ன். எரி பிறை வான் எயிறு அரசகா - பிரகாசிக்கின்ற இளஞ்சுந்தரனை
பபோலும் ஒளிதங்கிய வக்கிரத்தங்களுையுடைய அரசகங்களில், எய்தா
(பலா அஸ்திரங்களை) எய்தார்கள், பலா எறிந்தாரா - பலா (சஸ்திரங்களை) வீசிநா
சன, பலா மழு ஒசசினா - பலா மழுவாயுதங்களைச் செலுத்தினார்கள், எழுவால
பொய்தாரா - (பலா) வளைத்திகளால விளையாடினார்கள், பலா புடைத்தாரா - பலா
அடித்தார்கள், பலா கிடைத்தாரா - பலா எதிர்த்தார்கள், பலா பொருப்பு ஆ பெய
தாரா - பலா மலைகளாகப் பொழிந்தார்கள், மழையிதாத்தாரா - (பலா மேகங்களைப்
பிடித்துப் பிணைந்து) மழைசொரியச் செய்தார்கள், வைத்தாரா - (பலா) எரினார்கள்,
பலா தெழித்தாரா - பலா அத்தடினார்கள், பலா மலை என வளைத்தாரா - பலா மலை
களைப்போலச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்.

குறிப்பு — எய்தார எனனும் வினையினுரிமைபற்றி அனாதிரங்கனையும், எதிர்கார எனனும் வினையினுரிமைபற்றிச் சனாதிரங்கனையும் கூறினா, “அதிரம் விடுபடை”, “சத்திரம் விடாப்படை” எனப்பாசலின் பொய்தல் - மகளிராவினையாடின் பெயர், விரைதடிகள் வீசியெறிந்ததில் யாதும் பெருமையிலையென்பார் ‘பொய்தார்’ என்றார். கிடைத்தல் - கிட்டுதலுமாம் ஆ - ஆக என்பதன் விகாரம் எயிறுக்குப் பிறையை உவமைகூற்றே பிறைபோலும் வளைவினையுடைய கக்கிரத்தகங்களாயிற்று (கஅ)

தோபூண்டன விலங்கியாவையுஞ் சிலைபூண்டெழு கொலைபாற
பாபூண்டன மதமாகரி பல்பூண்டன பரிமாத
தாரபூண்டன வுடலபூண்டல தலைவெங்கதிரா தழிவந்
தூரபூண்டன பிரிந்தாலென விரிந்தாருயி ருலைந்தார

இ - ள் சிலைபூண்டு எழுகொலைபால - (ஸ்ரீராமபிரானது) விலவிற பொருத்தியெழுத்த கொலைத்தொழிற கணைகளால், தோபூண்டன - தோகளை சொண்டனவாகிய, விலங்கு யாவையும் - மிருகங்களைத்தம், பாபூண்டன - புவி பூண்டனவாகிய, மதமாகரி - மதம் பொருத்திய பெரியயானைகளும், பல்பூண்டன - கொல்லப்பட்டன, தார பூண்டன பரிமா - அணி வருக்கப்பட்டனவாகிய குதிரைகளினது, உடல் - உடல்கள், தலை பூண்டல் - சிரங்கன் பெற்றிருக்க வில்லை, வெங்கதிரா தழிவந் - சூரியனை நெருங்கிவந்த, ஊர பூண்டன - பரிமேடங்கள் குழந்தைவந், பிரிந்தால் என - விலகிற்றைபோல, விரிந்தார் - அகன்ற அரசர்கள, உயிர் உலைந்தார் - உயிர் நீங்கினார்கள்.

குறிப்பு — தோ பூண்டன விலங்கியாவையும் என்றது - தோகளின் கட்டப்பட்ட யானை, குதிரை, சிங்கம், யானி, நாய, நரி முதலியவற்றை இவற்றின் யானையும் குன்றையும் அடங்கியிருப்பதால் அவனும் தேநிற பூட்டப்படாத யானைகளொன்பதும் குதிரைகளென்பதும் விளங்க ‘பா பூண்டன’ ‘தார பூண்டன’ என்று கூறினா. கொலை - கொல்வது, ஐ - கருவிப்பொருள் விருதி இது தொழிலாகுபெயராய் அம்பினை யுணர்த்தி நின்றது. இக்கொலையென்னும் சொல் கருவிப்பொருள் விருதிக்கெட்டு முதலினை ‘கோல்’ என நின்று அம்பின் பெயராய் வருதலுமுண்டு. விரிந்தாருயிருலைந்தார் என்றதை இரிகது ஆருயிர் உலைந்தார் என்று பிரித்துப்பொருள் கோடலுமாம், இரிதல் - ஒரிகல் தழுவ - தழியென விகாரப்பட்டன.

மாலபொத்தின மறவோருடன மழைபொத்தின வாழிசேம
பாலபொத்தின நதியிற்சொ படிபொத்தின படாவான்
மேலபொத்தின குழவிண்ணவா விழிபொத்தின விரைவெய
காலபொத்தினா நமனநூதுவா கடிதுறநூர் கவாவா

இ - ள். மாலபொத்தின - மயக்கம் கிரம்பிய, மறவோர் உடல் - வீரராகிய அரசர்களின் உடலில், மழைபொத்தினவழி - சரமாரி துளைத்ததுவாரங்களை, செம்பாலபொத்தின - அரத்தங்கள் மூடினவாய், நதியில் - நதியையப்போல, சிவா - நிறைந்த, படிபொத்தின - புலியைமறைத்ததன், படாவான்மேல் பொத்தின குழவிண்ணவா - அகன்ற ஆகாயத்தின்மேல் நிறைந்த கூட்டமாகிய தேவர்கள், விழிபொத்தினா - கண்களை மூடினார்கள், நமனநூதுவா கடிது உறநு உயிர் கவாவா - யமன்

து துதவாகன விரைவிறசாரத உயிரகளைப்பிடித்தது, விரை வெங்கால் பொத்தி
னா - விரைத்தோமே (தமது) வெவவிய காலகளை (வலிநீங்கப்) பிடித்தார்கள

குறிப்பு — மால் - தப்பிப்பிழைக்க வழிகாணுது கொண்டமயக்கம் பொத்த
தல - மூர்தல, புரைதல, பொருளசேன மருங்கி லுரை வேறுபட்டது. மழை - உவ
மவாகுபெயராய மழைபோலுமேவிய கணைகளையுணரத்தியது கிளா - கிளாந்து
என்பதன் விகாரம். அரசகா இறந்து வீழ்ந்த கோரத்தையபாராக அஞ்சினவராய
விண்ணவா விழிபொத்தின ரெனக நமன துதுவா கால் பொத்தியதால் இறந்தவா
ளவிறந்தோரென்பது பெற்றும் செம்பால் - அரத்தம், “செநநா சோரி நெயத்தோ
செம்பால், புண்ணா கடுவல் புலாநீர் சோணித, முதிர்வ குருதி கறையீரத் தப்
பெயா” இது பிங்கலந்தை (சூ0)

பேயேறின செருவேடெழு பித்தேறினா பிலவாய

நாயேறின தலைமேனெடு நரியேறின வெரிகால்

வாயேறின வடிவாளியின வானேறினா வந்தார

நீயேறிக லரியேறென முகிலேறெனச் செறிந்தார.

இ - ன பேய ஏறின - பசாசுகள் மிகுந்துள்ள, செருவேட்டு - போரினை
விரும்பி, எழு பித்த ஏறினா - பிறந்த பைத்தியமிகுந்த (சில) ராகுஸாக்குண்டய,
பிலவாய - குகைபோன்ற வாய்களில், நாய ஏறின - நாயக்கோறின, தலைமேல் -
(அவர்களினது) சிரங்களினமேல், நெடுகரி ஏறின - பெருநரிகள் ஏறின, எரிகால்
வாய ஏறினவடி - நெருப்பைக் கக்குகின்ற வாயினிடத்தே யேறிய கூாமையையு
டைய, வாளியின (ஸ்ரீராமபிரானது) அம்புகளால், வான ஏறினா - (அச்சத்தைப்
டைந்து ஒளித்தபொருட்டு) மேகத்தினமேலேறிநின்ற (சில) அரசுகள்கள், (மறுபடியும்
யும் போசெய்யத்துணிந்து), தீ ஏறு - பெருநெருப்பைப் போலவும், இக்கல ஆர்
ஏறு என - பகைத்த ஆணசிங்கமபோலவும், முகில ஏறு என - மேகத்தின் இடியை
ப்போலவும், வந்தார செறிந்தார - வந்து நெருங்கினார்கள்

குறிப்பு — பேயேறின, வாயேறின - பெயரச்சுவைகள் வந்தார - முறமெச்
சம் பேயேறின செரு என்றது - எந்தத்தோரனைவரும் வென்று மீளவல்லில
ராய இறந்ததுபோல எந்தப்போரனைவரும் இறப்பரென்பது விளங்கறகு. இப்போ
ரினகட் சென்றாரனைவரு மிறத்ததுணராதும் மறறையோ போர்க்கிசைகொண்ட
து அறிவீன மென்பார ‘பித்தேறினா’ என்றார வாளியின வானேறினாதலைமேல்
நரியேறின என்று கூட்டிப் பொருள்கோடலுமாய், சண்டி, வானேறினா - இறந்
தோ இப்பொருட்டேற்பச செறிந்தார வந்தார என்று முடிக்க, சண்டி செறிந்
தார - பெயா வந்தார - வினைமுற்று (சூ0ச)

தலைசிறந்தின விழிசிறந்தின தழலசிறந்தின தரைமேன

மலைசிறந்தின படிசிறந்தின வரிசிறந்தின மழைபோற

சிலைசிறந்தின கணைசிறந்தின திசைசிறந்தின திசையோ

மலைசிறந்தின பொறிசிறந்தின வுயிரசிறந்தின வுடலம்

இ - ன (அவவாறு வந்து செறிந்த அரசுகளது), தலை சிறந்தின - தலைகள்
சிறந்தின, விழிசிறந்தின - கண்கள் சிறந்தின, தழல சிறந்தின - (அக்கண்களினின்றும்)

அக்கினி சிதறின, தரைமேல் மலைசித்திபடி - புவிமேல் மலைகள் சிதறியபடி, வரி
சிந்தரம் சிந்தின - கலலனை சுட்டிய யானைகள் சிதறின, மழைபோல் சிலைசிந்தின
கனை சிந்தின - மேகங்களைப்போல விலலுகள் சிந்திய அம்புகள் சிதறின, திசைசிந்தின
- திக்குக்களிடந்து சிதறின, திசையோடி - அத்திக்குக்களுடனே, உலை சிந்தின
- கொலலுலையிற் சிதறினபோல, பொறிசிந்தின - அக்கினிப்பொறிகள் சித்
றின, உடலம் உயிர் சிந்தின - உடல்கள் உயிரை நீங்கின (௧0௨)

வேறு

படைப்பெருந் தலைவரும் படைத்த தோகளு
முடைத்தடம் படைகளு மொழிய வுறறெதிரா
விடைத்தடாந் தெதிராதவா வீரன வாளியான
முடைத்தவெங் குருதியின் கடலின் மூழ்கினா

இ - ள் படை பெருந்தலைவரும் - பெரிய சேனாதிபதிகளாகிய பதினான்கு
பேரும், படைத்த தோகளும் - அவர்கள் கொண்ட இரதங்களும், உடை தடம் ப
டைகளும் - அவர்களுடைய பெரிய ஆயுதங்களும், ஒழிய - நீங்கலாக, எதிரா உற்று-
(பூநீரம்பிரானுகு) எதிரேவந்து, விடைத்த - கோபித்த, அடாந் - நெருங்கி,
எதிராதவா - எதிராத அரக்கர்கள், (மேற்கூறியவாறு), வீரன வாளியால் - பூநீரம்
பிரானது அம்புகளால், (இறந்து), முடைத்த - புலால் நூற்றம் வீசாநின்ற, வெங்
குருதியின் கடலில் - வெவ்விய அரத்தக்கடலில், மூழ்கினா - ஆழந்துபோனார்கள் ()

சுற்றுற நோக்கினா தொடாநத் சேனையி
லறறில தலையெனு மாககை கண்டலா
தெற்றின ரெய்யுக டிருகி னாசின
முற்றின ரிராமனை முடுகு தேரினா.

இ - ள் சுற்றுறநோக்கினா - (படைத்தலைவா பதினாலவரும்) எட்டுத்திசை
டஞ் சேரப்பார்த்து, தொடாநத் சேனையில - தொடாநதுவாத (சமது) சேனைகளில்,
தலை அறறில எனும் ஆகைகண்டலா - தலை யறுப்படவிலையென்று சொல்லும்
உடலைக் கண்டார்களிலை, (அதனால்), தெற்றினா - (மனநிலை) மாறுபட்டவாக
ளாய், எயிறுகள் திருகினா - பற்களை நெறுநெறெனக் கடித்து, சினம் முற்றினா
கோபமுதிரக்கொண்டு, இராமனை முடுகுதேரினா - பூநீரம்பிரானைக்கிடைய தேர்
னையுடையவரானார்கள்

குறிப்பு — சுற்றுறநோக்கல் - கண்பாண்வ எல்லாத்திக்குக்களிலுஞ் செல்லும்
படி திருமயித்திருமயிப் பார்த்தல் சுற்று - முத்தனிலை தலையோடுகூடிய உடல்
அவர்கள் கண்களுக்குப் புலப்படவில்லை, முற்றுங்கவந்மாயிற்று எவறபடி பற
க்கைக் கடித்துத் திருகுதலால் எழுமோசையை நோக்கி நெறுநெறெனக்கடித்து
என்று கூறினும் ஆகை - யாக்கை யென்பதன் மூலம் (௧0௪)

ஏழிரு தேருமவந் திமைப்பின் முளப்பிடைச்
சூழ்வன கண்களிற றுணிய நூறின
சூழியும் புரவியு மாளு மறறவை
சூழிவெங் காலெறி யோங்க லொத்தவே.

இ - ன வநது இடை சூழவன - வநது பக்கத்தே சூழநதுகொண்டனவாசிய,
ஏழ் இருதேரும் - (அச்சேனுகிபதிகளுடைய) பதினான்கு தோகளும, இமைப்பின
முன்பு - கணமூடித் திறப்பதற்கு முன்னே, துணியதூறினா - சின்னப்பின்ன மாம
படி (ஸ்ரீராமபிரான தனது கண்களால்) அழித்தான, (அக்கண்களின் செயலால்),
ஆழியும் - (அக்கோள்களினது) சக்கரங்களும், புரவியும் - குதிரைகளும், ஜனம் -
தோப்பாக்களும், மறறவை - (கொடி கொடிஞ்சி முதலிய) மறறவைகளும், ஊழ்
வெங்கால - ஊழி காலத்திற பிறக்குவ கொடிய காதமுனது, ஏறி - (எடுத்த) வீச
கின்ற, ஒவகல ஒத்த - மலைகளை ஒத்திருந்தன (௪௦௫)

அழிந்தன தோவ ரவனி கீண்டெ
விழிந்தனா வரிசிலை யெடுத்த கையின்
ரொழிந்திலா சரங்களை யுருமி னேறெனப்
பொழிந்தனா பொழிகனல பொடிக்குவ கண்ணினா

இ - ன அழிந்தன தேரவா - (அவவாறு) அழிந்த தேரினையுடையாராசிய,
சேனுகிபதிகள பதினாலவரும், அவனி கீண்டு உக இழிந்தனா - புவி பிளந்த விடு
மபடி இறங்கி, வரிசிலை எடுத்தகையினா - கடடமைந்த விலவினை யெடுத்த கையின்
யுடையவராய, ஒழிந்திலா - ஓயாமல, சரங்களை - அம்புகளை, உருமின ஏறு என் -
பேரிடி சென்மபடி, பொழிந்தனா பெயது, பொழிசனல பொடிக்கும் கண்ணி
னா - சொங்கின்ற கெருப்பிலுலே (எதிர்ப்பட்டனவற்றைச்) ஸ்ரீராமக்கு கின்ற
கண்களையுடையவா - ளானார்கள் (௪௦௬)

நூறிய சரமெலா நூங்க வாளியா
வீறுசெய தவாசிலை மேழொ டேழையு
மாறினொ டாறுமோ ரிரண்டு மம்பினா
கூறுசெய தமாததொழிற் கொதிப்பை நீக்கினா.

இ - ன நூறிய சரம எலாம - (திசைகளை) நாசப்படுத்திய (அவ்வரசர்களாரு
டைய) கண்களெல்லாம, நூங்க - பொடியாகும்படி, வாளியால் - (ஸ்ரீராமபிரான
சனது) கண்களால், ஈறுசெயது - தொலைத்து, அவா சிலை மேழ ஒடு ஏழையம் - அவ
வரசர்களாருடைய விற்கள பதினான்கையும், ஆறினொ ஆறம் ஓர் இரண்டும் அம்பி
னால - பதினான்கு சரங்களால், கூறுசெயது - துண்டித்து, அரா தொழில் - ஸ்ரீராம
செயலினது, கொதிப்பை நீக்கினா - கொதிப்பை மாற்றினா (௪௦௭)

விலலிழந் தனைவரும் வெகுளி மீக்கொளக
கலலுயா நெவெரை கடிதி னேந்தின
ரொலலையி லுருத்ததுயா விநம்பி னேங்கிநின்
நெலலுயா பொறியுக் வெறிதன மேயினா

இ - ன. அனைவரும் - (அப்படைத்தலைவா) எல்லாரும், வில இழந்த - வில
லுக்கை யிழந்த, வெகுளி மீ கொள் - கோடம் அதிகரிக்க, (அதனால்), கல உயா
நெவெரை - மலைகளிலுயாந்த பெரியமலைகளை, கடிதின் - விரைவில், ஏந்தினா -
(கையிற்) பிடித்தவர்களாட, ஒலலையில - விரைவில், விசம்பின் நின்ற - ஆகாயத்

திவ ினற்கொண்டி, எல் உயா பொறி உகருயிவனு உயாத இரதம் பொடியாகும்
படி, ஒவகி - (மலைகளைபேசுகிய கைகளை) உயாததி, உருத்து எறிதல மேயினா -
கோபித்து (அம்மலைகளை) வீசி எறிந்தார்கள் (40௮)

கலைகளின் பெருங்கடல கடந்த கலவியா
விலைகொளவெம பகழியே ழிரண்டு வாங்கினா
கொலைகொளவெரு சிலையொடு புருவங் கோட்டினுன
மலைகளுந் தலைகளும் விழுந்த மண்ணினே.

இ - ள் கலைகளின் பெருங்கடல் - சாஸ்திரங்களுக்கிய பெரியகடலை, கடந்த-
காணாய, [சுற்றுத்தோந்த] கலவியான் - படிப்பாளியாகிய ழீராமபிரான், கொ-
லைகொளவெஞ்சிலையொடு புருவம் கோட்டினுன - சொல்லாத தொழிலைக் கொண்-
டிருக்கிற வெவ்விய விவலையும் புருவத்தையும் வளைத்து, இலைகொள் - இலை வடி-
வினைக் கொண்டிருக்கின்ற, வெம பகழி எழ இரண்டு - வெவ்விய பாணங்கள் பதி-
நுணை, வாங்கினா - (தூணீரத்திலிருந்து) எறித்தான், (அவ்வளவில்), மலைகளும்
(அச்சேருதிப்புகிய கைக்கொண்ட) மலைகளும், தலைகளும் - (அவர்கள்) சிரவங்களும்,
மண்ணின் விழுந்த - புவியில்விழுந்தன

குறிப்பு - கலைகள் - தனாவேத் முதலிய நால்கள். இலை - அரசிலையும் வெவ்-
விலையுமாம் கலைகள் எடுக்கவே மலைகளும் தலைகளும் விழுந்தன என்றது - காவேக்
முஞ் சரவேகமும் விளங்கறது கோபத்தோடு ஆகாயத்தை நோக்கினுன்னென்பா
புருவங் கோட்டினுன' என்றா (40௯)

படைத்தலைத் தலைவர்கள் படலும் பலபடை
புடைத்தடங் தெநிரழல் புரைபுங் கணணிநா
கிடைத்தன ரரக்காள் கீழ் மேலுமா
யடைத்தனா நிசைகளை யமர ரஞ்சினா.

இ - ள். படை தலை தலைவர்கள் படலும் - சேனைக்கு முதன்மையான தலைவ-
ர்கள் பதினாவரும் இறந்த வளவில், அரக்கர்கள் - (மற்றும்) இராகத்தர்கள், பல
படை புடைத்து - பல ஆயுதங்களால், அடங்கு - செருங்கி, எதிரா - (ழீராமபி-
ரானுக்கு, முன்னே, அழல் புரையும் கண்ணினா - செருப்பு வெளிப்படுகின்ற கண்-
களை புடையவர்களாயும், கீழும் மேலும் ஆய - புவியிலும் ஆகாயத்திலும் (நிறைந்த
வர்கள்) ஆகி, நிசைகளை அடைத்தனா - திக்குக்கொல்லாவற்றையும் மூடிவிட்டவா-
களாயும், கிடைத்தனா - கிடமினார்கள், (அதுகண்டு), அமரர் அஞ்சினா - தேவா-
களை பயந்தார்கள் (4௧0)

முழங்கின பெரும்பனை மூரி மாலகரி
முழங்கின வரிசிலை முடுகு நாணெளி
முழங்கின சங்கொடு புரவி முற்றற
முழங்கின வரக்காத முகிலி னாப்பரோ.

இ - ள். பெரும்பனை மூரிமாலகரி முழங்கின - பெரிய முரசுகளும் பெரிய
பாணைகளும் பேரொலி செய்தன; வரிசிலை முடுகு நாண ஒலி முழங்கின - கட்டமை
32

நத விறகளினிடத்தே விரைநது பூட்டப்படுகின்ற நாண்களின் ஒலக்கள முழங்கா நின்றன, சங்கொடு புரவி முழங்கின - (வீராகள கைக்கொண்ட) சங்குகளுங் குதிரைகளும் முழங்காநின்றன, அரக்காதம் முகிலின் ஆரப்பு - இராக்கதாக்களு டைய மேக்காச்சினைபோன்ற பேரொலிகள், முநது உற முழங்கின - குறைவில்லா வாறு முழங்கா நின்றன

குறிப்பு — பணை - மறறை வாச்சியங்கடகு உபலக்கணம். பணைகரி முழங்கின வெனவே பணை, யானைமேல ஏற்றப்பட்டதென்பதாம், 'ஒங்கனமேன மழையென மாடா செறந்தா' எனக்கீழ்க்கூறியது கண்ணனாக சங்கொடு புரவி எனவே குதி ரைமேலேறிய வீராகளைக்குறிப்பித்தது ஆரப்பு-மாததிரை யிறந்த சபதம் முழங்கல்- பலவகையான சபதங்களுமொன்ற சோந்த கிளம்பும் ஒலி வீராதம் து ஆணமையை யும் தமதே வெற்றியென்பதையும் விளக்கவும் சேனைகள் பின்னிடாது முன்னின் று போராபுரிதற்கு உற்சாக முண்டாக்கவும் சங்கநாதம் புரிவாரென்பதுணாக சங்க நாதம் உக்தமமான விசையோடு கூட்டப்படுவது, "தயயமொழி மெனருயிலுஞ் சோலைவரி வணமுனமும், வைவமுழங்கும் லலம்புரியுங் - கையத்துத், தம்புருவு நாரதரும் பாம்புரு வோசைபென் நம்புநீர் நாலவேத துள்" என்று இசை மரப டையாரா கூறினார்களின் மூரிமால் - ஒருபொருட்பனமொழி, "முன்னா முரசிவங் மூரிக்கடாற்றனை" எனபுழி மூரி - பெருமையாதல்காண்க இனி, பெரியசரியயா னை யெனலுமாம், மால் - கருமை (கக்க)

வேறு

வெம்படை நிருதா வீச விண்ணிடை மிடைந்த வீர
னம்பிடை யறுக்கர சிந்தி யற்றன படுமென மஞ்சி
யுமபரு மிரியல போனா ருலகெலா முலைத்து சாபந்த
கம்பமி நிசையி னின்ற களிந்துங் கணிமைத்த வனநே.

இ - ன வெம்படை - சொடிய ஆயுதங்கள், நிருதாவீச - இராக்கதாக்கள் வீசி ஏறித்தால், விண் இடைமிடைந்த - (அவைகள்) ஆகாயத்தில நெருங்கின, வீரன அப்பு - ஸ்ரீராமபிரானது கணைகள், இடை அறுக்க - கடுவே (புருத்து) அறுப்பதால், சிந்தி அற்றன - சித்தி அறுபட்ட அவவாயுதங்கள், படும என்று அஞ்சி (தம்மேல) வீழும் என்று பயந்த, உம்பரும் - தேவர்களும், இரியலபோனா - ஒடிப்போனாகள், உலகு எல்லா உலைத்து சாயந்த - உலகமுழுதும் அழிந்து சரிவுற்றன, கம்பம் இல - ஆசைதல்லல்லாத, திசையில் நின்ற களிறும் - திக்குக்களில் நின்ற (அஃது) கஜங்களும், கண் இமைத்த - கண்களை மூடித்திறந்தன (ககஉ)

வேறு.

அத்தலைத தானைய னளவி லாற்றலன
முத்தலைக குரிசிலபொன முடியன் முக்கண்ணை
கைத்தலைச சூலமே யனைய காட்சியான
வைத்தலைப பகழியான் மழைசெய் விலவினா.

இ - ன அ தலை தானையன் = முதன்மையான அச்சேனையையுடையவனும், அளவில் ஆற்றலன் - அளவில்லாத உலிமையையுடையவனும், பொன்முடியன் -

பொன்னினவாகிய மகுடத்தையுடையவனுமாகிய, மு தலை குரிசிவ்- மூன்று சிரங்
களையுடைய பெருமையிற் சிறந்த திரிசிரனைப்பவன், முக்கண்ணைக்கைத்தலை சூல
மே அனைய காட்சியான் - மூன்று கண்களையுடைய சிவபிரானது கையினிடத்தே
யுள்ள திரி சூலத்தையே ஒத்த நோற்றத்தையுடையவன், (மற்றும்), வை தலை பகழி
யால் - கூடாமபொருதகிய துதியினையுடைய அம்புகளால், மழைசெய - மழையைச்
செய்கின்ற, வில்லினுன் - வில்லினையுடையவன்

(கக க)

அன்னவ னடுவுற வாழி யூழியி

தென்னவக் கெங்கணு மிரைத்த சேனையுட

டனனிகர வீரனுந் தமிழன் வில்லினன்

றுனனிநு ளிடையதோர் விளக்கிற றேனறினான்

இ - ௪^{ம்} அன்னவன் நடுவற-அத்தகைய திரிசிரன் நடுவேவர, ஊழி ஆழிநது
என்ன - பிரளயகாலசமுத்திரம் இதுவென்று சொல்லாபடி, வந்து—, எங்கணும் -
எவ்விடத்தும், இரைத்த - பேரொலியெய்த, சேனை உள் - சேனைக்கு நடுவே, தன்
நிகர வீரனும் - தன்னைத்தானே ஒத்த வீரனாகிய ஸ்ரீராமபிரானும், தமிழன் - தனித்த
வனாகவும், வில்லினன் - ஒரே வில்லினையுடையவனாகவும், (நின்று), தான் இருள்
இடையது ஓர் விளக்கில் தோன்றினான் - கெருங்கிய இருளுக்கு மத்தியிலிருப்பதா
கிய ஒரு விளக்கைப்போலக்காணப்பட்டான்

(ககச)

ஒங்கெள்ளி வாளின் னுருபி னாபபின்ன

யிங்கிய கவசத்தன் வெடய கண்ணின்

னாகவ னணிகெதி ரணிக ளாகநோ

தாங்கின னிராமனுந் சரத்தின் முனையால்

இ - ௪ ஆங்கு - அவ்விடத்தில், இராமனும் - ஸ்ரீராமபிரானும், ஒங்கு ஒளி
வாளின்ன - மிகுந்த பிரகாசமுள்ள வாளையுத்தையுடையவனும், உருமின ஆபபி
ன்ன - இடையைப்போலும் பேரொலியையுடையவனும், வீங்கிய கவசத்தன் - பரு
த்தகவசத்தையுடையவனும், வெயய கண்ணின்ன - கொடியகண்களையுடையவனு
மாகிய, அவன் - அத்திரிசிரனது, அணிகு - படைவகுப்புக்கு, எதிர் - முன்
னே, அணிகள் ஆக - படைவகுப்புக்களாக, சரத்தினதானையால் - அம்புகளாகிய
சேனையினாலே, நோதாங்கினன் - உவமைதாங்கினன் [சமத்துவமுடைமைகாட்டி
னது],

(ககடு)

தாளிடை யற்றன் தலையு மற்றன்

தோளிடை யற்றன் தொடையு மற்றன்

வாளிடை யற்றன் மழுவ மற்றன்

கோளிடை யற்றன் குடையு மற்றன்

இ - ௪. (அவ்வாறு நிறுத்திய சரத்தானையால்), தான் இடை அற்றன் - கால
கள் நடுவே யறுபட்டன, தலையு மற்றன் - சிவக்கனம் அறுபட்டன, தோள்
இடை அற்றன் - புயங்கன் நடுவேயறுபட்டன, தொடையு மற்றன் - சரங்கன்
மறுபட்டன; வாளிடை அற்றன் - வாளாயுதங்கள் நடுவே யறுபட்டன, மழு

வும் அறநன் - பரசாயுதங்களும் அறுபட்டன, கோள இடை அறநன் - வலிய இடைகள் அறுபட்டன, குடையும் அறநன் - கவிதைகளும் அறுபட்டன

குறிப்பு — கோளிடையறநன் எனற்கு - அரக்கரது வலியதிமைகளிடையே யறுபட்டன என்னலும் பொருந்தும், ஸ்ரீ ராமபிரானது கணைகள் அரக்கா உயிர் னையும் அவா பாவங்களையும் நீக்குதலை கைமையையுடையவென்னுந் துணிபுபற்றி இவ்வளவு கூறினதெனக்; “தெரிகளை மூழ்கலிற் றிறந்த மாபின், நிருவினைகடா துபோய ” என மேலவருஞ் செய்யுனை யீண்டுநோக்குக, கோள + இடை + அறு + அனன் + குடையும் எனக் கண்ணழித்து, சந்திரன் (இருகூறாய்) இடையே யற்று வழந்தாறபோலக் குடைகளும் அறநன் என்று பொருள்கோடலுமாய், குடை சகுலமை நோக்கிக் கோளினைச் சந்திரனென்று கூறினும் (கக்க)

கொடியொடு கொடுஞ்சினப் புரவிசு கூட்டறப்

படியிடை படிந்தன பருத்த தோபனை

நெடியவன் கடகரி புரண்ட நெறியி

நீடியொடு முறிந்துவீழ சிகர மென்னவே

இ - ன் பருத்ததோ - பெரிய இரதங்கள், கொடியொடு - கொடுகளுடனே கொடுஞ்சினம் புரவி - கொடிய கொபசதையுடைய குகைகளினது, கூட்டு அற கூட்டங்கள் தற்று, படியிடை - புவியில், படிந்தன - வீழ்ந்தன, பனை - முரசுக் கையுடைய, நெடிய வலகடம் கரி - பெரிய வலிய மதம்பொருந்திய யானைகள் நெறியில் - உச்சியில், இடியொடு - இடியினோடு, முறிந்து வீழ்சிகரம் என்ன - ஓடிந்த விழுதின்ற மலைகளைப்போல, புரண்ட - (துதிக்கை யறுபட்டு வீழ்ந்து) புரண்டன

அறநன் கிரமென வறித நேற்றலா

கொற்றவெஞ் சிலைச்சரங் கோத்து வாங்குவா

நிறைவ நிரூதவ ரெழுந்த விண்ணினைப்

பற்றின் மழையெனப் படைவ முங்குவா

இ - ன் இறநன் - (தலை) யறுபட்ட அரக்கர்கள், கிரம அறநன் என அந் தல தேற்றலா - (தம்) தலைகள் அறுபட்டன வென்று அநியாமல், சரம் கோத்து - அம்புகளைப்பூட்டி, கொற்ற வெஞ்சிலை - வெற்றி பொருந்திய வெவ்விய விலலை, வாங்குவா - வளைப்பா, இரூதவா எழுந்து - தலைகள் அறுபட்டாதவாகெழுந்து, விண்ணினை பற்றின் மழை என - ஆகாயத்தைப்பற்றிய மேகந்தாரைகளை வழங்கு தலபோல, படை வழங்குவா - ஆயுதங்களை எறிந்தார்கள் (கக்க)

கேடகத் தடககையா கிரியின் றோற்றத்த

ராடகக் கவசத்தா கவந்த மாடுவ

பாடகத் தரம்பையா மருளப் பலவித

நாடகத் தொழிலினை நடிப்ப வொத்தவே

இ - ன் கேடகம் தடம் கையா - கேடகத்தையுடைய பெரியகையினையுடைய வாங்களும், கிரியின் தோற்றத்தா - மலைபோலுந் காட்சியையுடையவாளுமாகிய, ஆடகம் கவசத்தா - பொற்கவசத்தையணிந்த வீரர்களுடைய, கவந்தம் ஆடுவ - கவ

நதவசன ஆவென, (எதனமையாயிருந்தெனினில்), பாடகத்து அரம்பையா -
(காலிற்) பாடகதையணிந்த சேவமாதாகனும், மருள் - மயங்குமபடி, பலவிதம் -
பலவகையாகிய, நாடகம் தொழிலினை - நடனத்தொழிலோடு, நடிப்ப ஒத்த - கூட
தாவெனபோன்றன (ககக)

கவரிவெண குடையெனு நுரைய கைமமலை
சுவற்றா சுறவமாழ சுழிய தண்ணறைப்
பவரினப் படுமணி குவிக்கும் பண்ணைய
வுவரியைப் புதுக்கின வுதிர் யாற்றோ.

இ - ள் கவரிவெண குடை எனும் நுரைய-வெணசாமரங்கள் வெண் குடை
கள் என்று கூறும் நுரைகளையுடையனவும், கைமமலை - யானைகளும், சுவல் -
(அரக்கர்களின் அறுபட்ட) தோள்களும், சுறவம் தரு - சுறாயினங்களைப்போல, ஆழ-
ஆழ்கின்ற, சுழிய - நீர்ச்சுழிகளையுடையனவும், தண் துறை - குளிராத இறங்கு
துறைகளில், இனப்படும - குலங்குலமாக வகுக்கப்படுகின்ற, மணி - இரத்தினங்
களை, குவிக்கும் - (கொணர்ந்த) குவிக்கின்ற, பவா பண்ணைய - கொடிகளாகிய
படகுகளை யுடையனவுமாகிய, உவரியை - உப்புக்கடல்களை, உதிர்ம யாற்று - அர
த்தந்திகள், புதுக்கின - நூதனமாகச் செய்தன

குறிப்பு —கவரி - சமீபியென்னும் வட்சொற் சிதைவென்பா, இது ஒருவகைப்
பெண் மானின் பெயர் இப்பெயர் அப் மானினது வான் மயிரை யுணர்த்திப் பின்
னா அவ்வான் மயிராற் செய்யப்படுஞ் சாமரத்தையுணர்த்துதலின் இரும்பியாகுபெ
யர். இக்கவரி வெணமை நிறமுடைத்தாதல் பற்றி இடைநிலைக்குணத்தீவகமாந்
தவெண என்பதைக் கவரியோடு கூட்டி வெணசாமரங்களுள்ளும் சுவல் தரு
மேடுதருகின்ற [பெரிய] எனவும், சுவற் அரு - வற்றாத எனவும் பொருள்கொண்டு
நீர்ச்சுழிக்கு அடையாக்கிக் கூறலாமாயினும், கைமமலை+சுவற்றா சுறவம் என்பது
பண்புத்தொகையாக நல்லாது உமமைத் தொகையாக நிறநிலை அது பொருந்தா
தெனக், பண்புத்தொகையா மிடத்துக் கைமமலைச் சுவற்றா என வலிமிக்கு நிற
கும் பற்பபாட்டில், “சுவல்முத்தப்பலகாய” என்புழியும், சுவற்புண ஞாணமி
சைப் பொலிய என புழியும் சுவல்-தோளாதலும், “உழிநெடுப் பவரோடு மிடைந்து”
என்புழிப் பவரென்பது கொடியாதலுக்கானாக. தரு - உவமவாசகம். நுரை, — நு
னிலைத்தொழிலாகு பெயர் சுழி - சுழிப்பது, வீண முதற் பொருண்மை விசுதி
பணர்ந்த கெட்டது தண்ணறை - ஆயுதவுறை யெனவும், பவா - நெருங்க லெ
னவும் பொருள் கொண்டு தண்ணறையாகிய நெருங்கலுற்ற இனமணிகளைக் குவிக்க
கும் பண்ணைய என்று கூட்டியுரைத்தலுமாம் உவரி - உவாப்புடைமை பற்றிக்
கடலுக்கு இப்பெயர் போந்தது, உவா - பகுதி, இ - வீணமுத்தற் பொருண்மை
விசுதி (கஉ௦)

சண்டவெங் கடுங்களை தடியத் தானசில
தினாழிநல வளையெயிற றாககா தேவராய்
வண்டுமூல புரிமுழை மடந்தை மாரொடுங்
கண்டனா தம்முடைக் கவந்த நாடகம்.

இ - ன். சண்டம வெங்கடுங்கணை - வேகம்பொருந்திய கொடியபாணங்கள், தடிய - கொல்லுவதால், திண திறல் வளை வயிறு அரக்கா - வலிய வககிரதந்தகளை யுடைய இராகக்காரர்கள், தேவராய - தேவா உருவத்தை யடைந்தவராய், வண்டு உழ ல புரி குழல் மடநடை மாறொடும் - வண்டிகள் உழுகின்ற (பாரிசாத முதலிய பாஷபங் களை யணிந்த) சுருட்டிமுடித்த கூந்தலினையுடைய பெண்களோடும், தம் உடை கவந்தம் நாடகம் - தங்களுடைய கவந்தங்களினது நாடகத்தொழிலை, கண்டனா - பார்த்தார்கள்.

குறிப்பு - சண்ட வெங்கடுங்கணை - நமனபோன்ற கொடியகணைகளுமாய் வெங்கடு, திணதிறல் எனப்பன் - ஒருபொருட் பன்மொழிகள் இராகக்க வுருவ மொழிக்கு வீரசுவாக்கமடைந்து தேவாபோலும் இன்பம் நுகர்வாராயின் தன்மை பற்றி 'தேவராய' என்றா இறந்து தேவராய அரக்கர்கள் போக பூமியின்கண் இ ன்பம் அடையுந் தகைமைவிளங்க 'வண்டுமுல் புரிசுழை மடநடை மாறொடும், கண்ட னன்' என்றா போகபூமியியலை 'பதினா றுடடைக் குமரனுஞ் சிறந்த, பன்னி ராடடைக் குமரியு மாசி, மொத்த மரபினு மொத்த வன்பினு, கற்பக நனமர மற்பய னுதவ, வாகிய செய்தவத் தளவு மவவுழிப், போக நுகாவது போக பூமி' என்பதா லறிக வண்டுமுஞ் செயல்கொக்கியும், தேவமாதரென்பது நொக்கியும் பாரிசாத முதலிய விண்ணாடு மலாக்கைக் கூறினும் கூந்தலை உச்சியினமுடித்தல் மூட யும், சுருட்டிமுடித்தல் குழலும், மயிரை முடிந்துவிடுதல் தொங்கலும், பின்னி விடுதல் பணிச்செய்யும், பின்னே செருக்கல் சுருளுமாதலின், குழல் - சுருட்டிமுடித்த கூந்தலென்றும் உடை - உடைய என்பதன் விகாரம் (௧௨௧)

ஆயவளை மகளிரோ டமர ரீட்டத்தா
தூயவெங் கடுங்கணை துணித்த தங்கடோள்
பேயொரு தலைகொளப் பிணங்கி வாய்களி
னொயொரு தலைகொள நகையுற ஞாசிலா.

இ - ன். ஆயவளை மகளிரோடு - ஆராயநடுத்தெத் வளையல்களையுடைய தேவ மாதருடனே, அமரா ஈட்டத்தா - தேவாக்கூட்டத்தைச்சேர்ந்த அரக்கர்களில், சிலா - , தூய - பரிசுத்தம்பொருந்திய, வெங்கடுங்கணை - விரும்பத்தகுந்த வேகம்பொருந்திய (ஸ்ரீராமபிரானது) அம்புகள், துணித்த - அறுத்த, தங்களதோள் - தம்மு புயங்களை, பேய ஒருதலைகொள் - பேய்கள் ஒருபக்கத்திற் பற்றுவதாலும், நாய - நாய்கள், பிணங்கி - சண்டைசெய்து, வாய்களின் - வாய்களினால், ஒருதலைகொள் - மற்றொ ருபக்கத்திற் பற்றுவதாலும், நகை உறரா - சிரித்தார்கள்.

குறிப்பு - பாவிக்களாகிய அரக்கர்கள் தேவர்களானது ஸ்ரீராமபிரானது கணை களின் மகிமையாலென்பாரா 'தூயவெங்கடுங்கணை' என்றா "செஞ்சுரத் தூயமை யாற் தேவ ராக்கினான்" என மேலுங் கூறுவா (௧௨௨)

தெரிகணை மூழ்கவிற நிறந்த மார்பின்
ரிருவினை கடந்துபோ யுமப ரெய்தினா
நிருதாதம் பெருமபடை ரெடிது நின்றவ
னொருவனென துள்ளத்தி னுலைவுற் றாரரோ.

இ - ள் தெரிகளை மூழ்கலின் - ஞானஸ்திரங்கள் பாய்கததினால், திறந்த
மாயினா - பிளவுபட்ட மாயினையுடைய அரக்கர்கள், இருவினை கட்டுதுபோய் -
பெரிய பாவத்தைத் தானமச்சென்று, உமபா எய்தினா - விண்ணுலகை யடைந்த
வார்களாய், நிருதாதம் பெருமபடை - அரக்கருடைய பெரியசேனையின் கண, செ
ழித நின்றவன் - செடுகேரமாக கிறகின்ற ஸ்ரீராமபிரானே, ஒருவன் என்று - ஒப்பற
றவனாகிய பரம்பொருளென்று கூறி, உள்ளத்தின் - (தமது) மனத்தில, உலையு
உறறா - அச்சத்தை யடைந்தார்கள் (42க)

கைக்கரி யன்னவன் பகழி கண்டவா
மெய்குலம் வேரொடுந் துணித்து வீழத்தின்
மைக்கரு மனத்தொரு வருசன் மாண்பிலன்
பொய்க்கரி கூறிய கொடுஞ்சொல் போனறவே.

இ - ள். கைக்கரி அன்னவன் - துதிக்கையினையுடைய யானையை யொத்த
ஸ்ரீராமபிரானது, பகழி - அழகன், கண்டவா மெய்குலம் - பாதத் அரக்கர்களின்
உடற் கூட்டங்களை, வேரொடுந் துணித்து வீழத்தின் - அடியோடு அறுத்துத்தன்
ளின், (அக்கனைகள்), மை கருமனத்து ஒரு வருசன் - குற்றம் பொருந்திய அஞ்ஞா
ன விருள் சூழ்ந்த மனத்தினையுடையானாகிய ஒரு பொய்யன், மாண்பு இலன் -
பெருமையிலலாதவனாகி, பொய்க்கரி கூறிய - (சியாழ்சம்பவீற) பொய்ச்சாட்சி சொ
ன்ன, கொடுஞ்சொல்போன்ற - கொடிய வாதத்தைகளை ஒத்திருந்தன. (42உ)

அஞ்சிறை யறுபத மடைந்த கீடத்தைத்
தஞ்செனத் தன்மய மாகுந் தன்மைபோல
வஞ்சகத் தரக்கரை வளைத்து வள்ளுன்ன
செஞ்சரத் தூயமையாற் றேவ ராக்கினுன்

இ - ள் அம் சிறை அறுபதம் - அழகிய இறகுகளையுடையவண்டு, அடைந்த -
(தான்) கொண்ட, கீடத்தை - புழுகளைத் தஞ்சு என - தஞ்சமென்று, தன்மயம்
ஆகும் தன்மைபோல - (அவற்றிற்குத்) தன்னு உருவைச் செய்கின்ற தன்மையைப்
போல, வளளல் - ஸ்ரீராமபிரான், வஞ்சகத்து அரக்கரை வளைத்து - மாயச்செயலி
னையுடைய இராககதரை வளைத்துக்கொண்டு, செஞ்சரத்தூயமையால் - தன்னு நல
லபாணங்களிலுடைய பரிசுத்தத்தினாலே, தேவர ஆக்கினுன் - (அவ்வரக்கர்கள்)
தேவர்களாகும்படி. செய்தான்

குறிப்பு - அறுபதம் - ஸீனையாகுபெயராய் ஆறுகாற்பறவையை யுணர்த்திற்று.
இப்பறவை வண்டிகளுள் ஓவகையாகிய குளவியாம இக்குளவி வெண்ணிறங்
கொண்ட புழுகளைக் கொண்டபோய் அடைகாததுத் தன்னுருவை அதனுக்கு
அளித்துத் தன் இனமாகுந் தன்மையையுடையதாம், இதுணுணமை பாகவத்தில
“பொன்னிற மாமெனப் புலனம் படைத்தககாதது” எனவருஞ் செய்யுளால் நன்கு
விளங்குதலறிக் தஞ்சு - தஞ்சம் எனபதன் விகாரம் இனி, தன்குஞ்சு எனபதன்
விகாரமுமாம் தன்னிப்போல சுதாபுணங்குள் முதலியன கொண்டு விளங்கும் நித
தியுரிக்களாகும்படி செய்த இவ்வரக்கருக்கு மோட்சத்தைக் கொடுத்தான் என்பா
‘தன்மைபோல செஞ்சரத்தூயமையால் தேவராக்கினுன்’ என்றா (42ரு)

வலங்கொளபோ மானுடன் வலிந்து கொன்றமை
யலங்கலவே விராவணை கறிவிப பாமெனச
சலங்கொளபோ ரரக்காத முருக்க டாங்கின
விலங்கையி னுற்றவக குருதி யாற்றோ

இ - ள வலம் கொளபோ மானுடன் வலிந்து கொன்றமை - வலிகொண்ட
போரில் ஒருமனிதன் துணிந்து (அரக்கரைக்) கொன்ற விஷயத்தை, அலங்கல
வேல இராவணரு - வெற்றி மாலையைப்பினைந்த வேலினையுடைய இராவணனுக்கு
அறிவிப்பு ஆம் என - அறிவித்தலாகும் என்னும்படி, சலம் கொள போர அரக்கா
தம் - கோபங்கொண்ட போரினையுடைய அரக்கர்களினது, உருக்கள தாங்கின
உருவங்களைத்தாங்கிக் கொண்டு, அருருதி யாறு - அவ்வரத்தாங்கிகள், இலங்கையின்
உற்ற - இலங்கையின்கண் அடைந்தன

குறிப்பு - 'அறிவிப்பாம்' என்பது தன்மைப் பன்மை முற்றுமாம் (கஉசு)

குழங்கதார நெடுமபடை பசுழி சுற்றுறப்
போழந்தயிர குடித்தலிற புரளப் பொங்கினுன
முழந்திலன் முத்தலைத் தலைவன் சோரியி
முழந்தே ரம்பரத் தோட்டி யார்க்கினுன

இ - ள குடித்த - வளைத்த, தார - அணிவகுப்பினையுடைய, நெடுமபடை -
(தனது) பெரிய சேனையை, பசுழி - (நீராமபிரானது) அம்புகள், சுற்று உற போ
ழந்து - ஒருங்கு சேரப்பிள்ளுது, உயிர குடித்தலின் - உயிரகளை யுண்பதால், முத்த
லைத்தலைவன் - திர்சிரன், புரளப் பொங்கினுன - (கண்டார நிலைமை) மாறுபடுமபடி
கோபித்து, தாழந்திலன் - தாழ்தியாகவஞ்சி, சோரியின் - அரத்தத்தில, ஆழ்கத்
புதைந்த, தோ - (தனது) இரத்தத்தை, அம்பரத்து ஓட்டி - ஆகாயத்திற் செலுத்தி,
ஆர்க்கினுன - பேரொலிசெய்கின்றனஞ்சி (கஉஎ)

ஊன்றிய தேரின னுருமின வெங்கலை
வானறொடா மழையென வாயமை யாவாக்குரு
சானறென கின்றவத் தரும மன்னவன்
றோனமறன் நிருவுரு மறைபத் தூவின

இ - ள ஊன்றிய தேரின - (வானத்தினின்றும் இறக்கப் பவியில்) நிறுத்
திய தேரினையுடைய திரிசிரன், வாவாக்கும் - வொங்கும், வாயமைசான்று என -
சத்தியத்திற்குச் சாட்சிபோல, கின்ற - நிற்கின்ற; அ தரும மன்னவன் - புண்ணி
யத்தையுடைய அத்தசரத்தசக்கரவாததியினது, தோன்றல்தன் - குமாரனாகிய ஸ்ரீ
ராமபிரானுடைய, திரு உருமறைய - திருமேனி மறையுமபடி, உருமின் வெங்க
லை - இடியைப்போலுங் கொடியபாணங்களை, வான தொடா மழை என - விண்
னைப்பற்றிய மேகம்போல, தூவின - பொழிந்தான்.

குறிப்பு - "ஊளத்தாற பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா, றுளளத்து னெல்லா
முளன்" என்றவாறு தான கைகேசிகளுக்கு கொடுத்த வரத்தின்படி நடந்து சத்திய
த்தை நிலைநாட்டி யெவரும் நன்குமதித்துத்தகிக்கின்றவனென்பது விளங்க 'யா
வாக்குரு சானறென' என்றா. "ஒன்று வலகத் தியாந்த புகழல்லார, பொன்னுது

நிற்பதொன் நில” என்றவாறு தான் இறந்ததனை புகழ்ச்சிலைத்திருக்கப்பெற்றமையால்கின்ற என்னும் இறந்தகாலப் பெயரெச்சத்திற்கு நிற்பின்றவென நிகழ்காலத்துப் பொருள்கூறினும் இவ்வனமின்றது தெளிவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி. அத்தரும் மன்னன் தோன்றல் எனவே எம்பிரானும் மாதாபிதா வாக்கிய பரிபாலனத்தின் பொருட்கே கான்டைந்து சத்தியத்தை நிலைநிறுத்திய தன்மை குறிப்பிக்கப்பட்டது (கஉஅ)

தூவிய சரமெலாந் துணிய வெங்களை
யேவின னிராமனு மேவி யேழிநு
பூவியல வாளியாற பொலங்கொ டேரழிந்
தாவிவெம் பாகளை யழித்து மாற்றினுன்.

இ - ள் தூவிய சரம் எலாம் - (திரிசிரன்) பொழிந்த கணைகளெல்லாம். துணிப் - அறுபடுமடி, வெங்களை ஏவினன் இராமனும் - வெவ்வித சரங்களை யேவிய ஸ்ரீராமபிரானும், மேவி - விரும்பி, பூ இயல் - பொலிவு பொருத்திய, ஏழ் இரு வாளியால் - பதினான்கு கணைகளால், பொலம் கொள்தோ அழித்து. பொன் கொண்ட சேரினை நாசப்படுத்தி, ஆவி வெம்பாக்களை அழித்து - (அவனுக்கு) உயிர்போலும் பிரியமான ரதசாரதியைக்கொன்று, மாற்றினுன் - (அவன் நிலையை) மாறுபடுமடி செய்தான். (கஉக)

அன்றியு மக்கணத்த தமர ராததெழப்
பொன்றெரி வடிமபுடைப் பொருவில வாளியால்
வனநெழிந் நீயவன மருட மாததலை
யொன்றெழித் திரண்டையு முருட்டி னுனரோ

இ - ள் அன்றியும் - அல்லாமலும், அக்கணத்து - அப்பொழுதில், அமரராதது எழ - தேவர்கள் ஆரவாரஞ்செய்து கிளம்புமாறு, (ஸ்ரீராமபிரான்), பொன் தெரிவடிபு உடை - பொன் காணப்படுகிற துகிலினையுடைய, பொருவு இல் வாளியால் (தன்) ஒப்பில்லாத கணைகளால், வல தொழில் தீயவன் - கொடியசெயல்களையுடைய பாவியாகிய திரிசிரனது, மருடம் மாதலை - கிரீடம்பொருத்திய பெரிய தலைகளில், ஒன்று ஒழித்து - ஒன்றின்கீக்கி, இரண்டையும் - மற்றைய விரண்டு தலைகளையும், உருட்டினுன் - உருளுமபடி செய்தான் (கஉ௦)

தேரழிந் தவவழித் திரிசி ராவெனும்
பேரழிந் ததனினு மறம்பி னைத்திலன்
வாரழிந் துமிழ்சிலை வான நாட்டுழிக்
காரழிந் தாலெனக் கணைகள் சிந்தினுன்.

இ - ள் தோ அழிந்து - இரதம் நாசமாகிய, அ வழி - அவவிடத்து, திரிசிரானும் - திரிசிரனே என்று கூறும், போ அழிந்ததனினும் - பெயர் அழிந்த தன்மையினும், மறம் பிழைத்திலன் - வலிமை நீங்காதவனாகிய திரிசிரன், வார அழிந்து - நீளக்கெட்டு [வளைந்து], உமிழ் - (கணைகள்) சிந்துகின்ற, சிலை - விலவிலுலே, வான நாட்டுழி - விண்ணாடினின்றும், கார இழிந்தாலென - மலழ் பிறக்கின்ற போல, கணைகள் சிந்தினுன் - பாணங்களை யெய்தான்.

குறிப்பு — மூன்று சிங்களில் இரண்டு சிர்மொழிந்த ஒருசிரத்தோடு மீனரா
னென்பா 'திரிசிராவெனும் பேரழிந்த' என்றா இவன் ஆகாபத்தினின்ற சர
மாரி பெழிந்தமை விளங்க 'வானநாட்டுழிக்காரிழிந்தாலென' என்றா இவன்
கரிய மேனிக்கும் சா வருவதற்கும் மேகம் உவமையாகக்கப்பட்டது (௧௩௧)

ஏறிய நுதலின் னிருண்ட காராயழை
தோறிய விலலொடு தொடர மீமிசைக்
காற்றிடை யழிந்தெனக் காரமு கததையு
மாற்றரும் பகழியா லறுத்து மாற்றினுன

இ - ள் ஏறியநுதலின்ன - (அததிரி சிரன் நெற்றியின்மேல்) ஏறிய புருவத்
தையுடையானாகி, இருண்ட காராயழை தோறிய - இருள் சூழ்ந்த காப்பருவத்து
மேகத்தைப்போலக் காணப்பட்ட, விலலொடு தொடர - விலலுடனே வர, மீமி
சைக் காற்றிடை அழிந்தென - வானத்தின்கண் காற்றினால் (அமீமேகம்) அழிந்தது
போல, (அழியும்படி), காரமுகத்தையும் - விலவீனையும், (நூர்ராமபிரான்), மாற்ற
ரும் பகழியால் - (யாவராலும்) விலக்க முடியாத (தனது) பாணங்களால், அறுத்
து மாற்றினுன - துணித்து வேறுக்கினுன (௧௩௨)

வேறு

விலவி முத்தன னென்னினும் விழித்தவாண முகத்தி
னெலவி முத்தி னிழந்திலன வெங்கத மிடிக்குளு
சொலவி முத்திலன றோளவலி யிழந்திலன சொரியுபு
கலவி முத்தில னிழந்திலன கறங்கெனத் திரித்தல

இ - ள் வில இழந்தனன் என்னினும் - (ஆவன்) விலவீனையிழந்தா னென்
றாலும், விழித்த ஆண்முகத்தின் - (கண்களை யிமையாத) பார்த்த ஆண்மைவிளங்
கிய முகத்தினது, எல - பிரகாசத்தை, இழந்திலன் இழந்திலன் - (சிறிதும்) இழக்
கவேயில்லை, வெங்கதம் இடிக்கும் - கொடிய கோபத்தோடு சொல்லுகின்ற சொல்
இழந்திலன் - வார்த்தைகளை யிழந்தானிலலை, தோளவலி இழந்திலன் - புயவலி
யிழந்தானிலலை, சொரியும் கல இழந்திலன் - (பறித்துப்பறித்து மழைபோலப்)
பொழிகின்ற மலைகளை இழந்தானிலலை, கறங்கென கிரித்தல இழந்திலன் - காற்றாடி
யைப்போல(சகசுன்னு) திரியுஞ் செயலை இழந்தானிலலை

குறிப்பு — அகேசு - துணிவு. கோபத்தோடு கூறிய மொழிகள் கேட்பான்
மனத்தைப் புண்ணுக்குத் தன்மையனவாகவின் 'இடிசுக்குஞ்சொல்' என்றா. இவ்வ
ரக்கன கையுடனாலும் ஓயாதவரையப் பறித்துப்பறித்ததெறியும் பருவதங்க ள்னைத்
தையும் நூர்ராமபிரான் தன் கண்களால் தூளாக்கிக்கொண்டேயிருந்தானென்பது
ஈற்றிரண்டடியானும் போதரும் கருத்து (௧௩௩)

ஆளி ரண்டுதூ ளுளவென வந்தரத் தொருவன்
மூளி ரும்பெரு மாயவென செருமுயல் வாளைத்
தாளி ரண்டையு மிரண்டுவெங் கண்களாற றழிந்து
தோளி ரண்டையு மிரண்டுவெங் கண்களாற றுணித்தான

இ - ன (ஸ்ரீராமபிரான்) அந்தரத்து ஆகாயத்தில், ஒருவன்—, இரண்டு நூறு ஆள் என - இரு நூறுபேரிகுக்கினராக்னென்னும்படி, மூள் - கூடுகின்ற, இருபெருமாயம் - பெரிய மாயமாகிய, வெஞ்செரு முயலவானை - கொடிய போரைச்செய்கின்ற திரிசிரந்து, தான் இரண்டையும் - இரண்டுகொல்களையும், இரண்டு வெங்கணைகளால் தழிந்த - இரண்டு கொடிய பாணங்களால் துணித்த, தோள் இரண்டையும் - இரண்டு பயங்கலையும், இரண்டு வெங்கணைகளால் - இரண்டு கொடிய பாணங்களால், துணித்தான் - ஆறுத்தான்

குறிப்பு — உளரென்றபாலது உளவென நின்றது, தீணை வழுவுமைதி கிரணைப்போலவே இருநூறுதிரிசிராகள் ஆகாயத்தினின்றும் போசெய்வதாகத் தோன்றும்படி மாயவெஞ்செரு முயன்றான் என்க. இருபெரு - ஒருபொருட்பன்மொழி - நானூறு கால்களையும், நானூறு கைகளையும் துணித்தான் என்றது இரண்டு தான் இரண்டு தோளொன்றைச் சூல ஞானஸ்திரமேவி அவன மாயையை விலக்கிப் பின்னர் அவன் கால கைகளைத் துணித்தமை பெற்றாம் (கருசு)

அற்ற தாளொடு தோளின் னயிலெயி நிலங்கப்
பொற்றை மாமுழைப் புலாலுடை வாயினன் புகுந்து
பற்ற வாகரிப் பானறனை நோக்கினன் பரியான்
கொற்ற வாகிலைச் சரங்கொடு தலையையுங் குறைத்தான்.

இ - ன அற்றதாளொடு தோளின் - அறுபட்ட கால்களோடு புயங்களை உடையானும், அயிலெயிறு இலங்க - கூமைப்பொருத்திய பற்கள் விளங்கும்படி, பொற்றை மா முழை-மலையிலுள்ள பெரியகுகையாகிய, புலால் உடை வாயினன் - புலால் நாற்றத்தைச்சுடைய வாயினையுடையானுமாகி, புகுந்து - பிரவேசித்தது, பற்ற (சுண்ணை) சவ்வுமபடி, வாகரிப்பான் தனை - விருப்பங்கொள்வானாகிய திரிசிரனை, நோக்கினன் - பார்த்த ஸ்ரீராமபிரான், பரியான் - இரக்கமில்லாதவனும், கொற்ற வாகிலைச் சரங்கொடு - வெற்றப்பொருத்திய கெடியவிலலிற்கோத்த கணையினால், சிலையையும் குறைத்தான் - (அறுபட்டாத் ஒற்றைத்) தலையையும் அறுத்தான்

குறிப்பு — காலகை யறுபட்டிப் போபுரியச் சகதியிலலாத நிலைமையிலும் உயாமகவலிக் கொன்றுவிட வேண்டாமையால் அவ்வரக்கணமேல் எம்பிரானாகு குரக்கமில்லாமற்போயிற்று (கருசு)

திரிசிராவெனுஞ் சிகரமண சோதலுஞ் செறிந்த
நிருத ரோடினா தூடணன் விலக்கவு கிலலா
பரிதி வாளினா கேட்கத் தடக்கையா பரந்த
குருதி நீரிடை வாகமுற கொழுங்குடா தொடக்கம்.

இ - ன திரிசிரா எனும் சிகரம் - திரிசிரா என்றுகூறு மலையானது, மண சோதலும் - மண்ணில வீழ்ந்த வளவில, தூடணன் விலக்கவும் கிலலா - தூடணன் தடுக்கவும் கிலலாதவர்களாகி, செயிந்த நிருதா - நெருங்கிய அரக்கர்கள பரிதி வாளினா - சூரியனைப்போலும் ஒளரிய வாளினையுடையவர்களும், கேட்கம் தடம் கையா - கேட்கத்தைப்பரிசுத்த பெரிய கையினையுடையவர்களாய், பரந்த குருதி நீரிடை - பரவிய அரத்த நீரில், வாகமுற - கெடிய வீரகணடைகளில், கொழுங்குடா - கொழுப்புள்ள குடல்கள், தொடக்கம் - மாடடிக்கொள்ளும்படி, ஒடினா - ஒடினார்கள்.

குறிப்பு — திரிசிரா - திரிசிரனது பெயர் திரிசிரனே என விய்யுதக கூறலும் மையும, மூன்று தலையுடைமை பற்றி இப்பெயர் போந்தது திரிசிரன படைத்தலை வா யாவரினும் வலியனும் முதன்மையானு மாதலபற்றி 'சிகரம்' என்றா சிகரம் - மலையினுச்சி, தூஷணன் - தூஷணம் என்னும் வடசொல்லடியாகப்பிறந்த பெயர் இவன் அநேக கொடிய செய்கைகள் புரிந்து நிகழ்னைக்குள்ளாவோ னாதலபற்றி இவனுக்கு இப்பெயர் போந்தது இத்தூஷணனும், விஷம்போலும் உருவமுஞ் செய லும் பொருந்திய கரணம் சகோதரர்கள் இவர்கள் இராவணனது அனையாகிய கை கேசிகு உடன பிறந்தான் மகக்ளாதலின், இராவணனுக்குத் தம்பிமார்களானமை யறிசு "என்று தங்கை மனமுலப ப வெல்லாப பூசை கருமியற்றி, மொன்று குண ததி னுநதாய ருடனே பிறந்தான் வயிற்றுதித்த, வென்றி வீரா கரணமவன் விரித்த படைக்குத் தலைவனாக, துன்று விறகைத்துடனனுநதோலா வலிமுச சிரத்தோனும்" எனமேலவரும் உத்தரகாண்டச செய்யுளை யீண்டு கோக்கு ஒழுவனவாக்ளும் தக்க வீரர்களேயென்பாரா 'பரிதிவாளினா கேடகத்தடக்கையா' என்றா கழல் - வீராகா லில் அணிநின்ற அணி, இதனை "வீரத்தில வீச்சிய கழலே யாடவா, கானமிசை யணி வடம்" என்பதானுணாக வாராதல் - அளஞ்ஞமும், தடவுதலுமாம் இனி வரா என பதைக கொழுங்குடரோடுவ கூட்டலாம் கொழுங்குடல் - மணிக்ருடல், இது மற றைக குடல்களைப்போலாது கொழுப்போடு கூடியிருப்பதாம் தொடக்குதல் - சுடடுகல், பொருத்துதல்.

(ககசு)

கணத்தின் மேனின்ற வானவா கைபுடைத் தாராததார
பணத்தின் மேனிலங் குழியுறக காலகொடு பதைத்தார
நிணத்தின் மேலவிழுக தழுந்தினா சிலாசிலா நிவந்த
பிணத்தின் மேலவிழுக துருண்டன ருயிரகொடு பிழைப்பார

இ - ள் (அவவாறு ஒடிய அரக்கர்களைக்கண்டு), கணத்தில - அந்நேரத்தில, மேல் நின்ற வானவா - ஆகாயத்தில நின்ற தேவர்கள், கைபுடைத்து ஆரத்தார - னை கொட்டி ஆரவாரம் செய்தார்கள், சிலா பணத்தின் மேல் நிலம் குழி உற - ஈல் அரக்கர்கள் ஆதி சேஷனது பணமுடி மேலிருக்கிற பூமியானது குழிபடுமபடி, கால கொடு பதைத்தார - காலக்ளால் (மிதித்து) விரைந்தோடினவர்களாய், நிணத்தின் மேல் விழுகது அழுகினா - கொழுப்பினமேல் (வழுக்கி)விழுகது (அந்நிணச்சேற்றில்) ஆழ்ந்துவிட்டார்கள், சிலா நிவந்த பிணத்தின்மேல் - சிலா உயர்ந்த பிணங்களின்மேல், விழுகது - (இடறி) வீழ்ந்து, உருண்டனா - புரண்ட வர்களாய், உயர் கொடு பிழைப்பார - (அப்பிணக் குவியலுள் மறைந்து) உயிரைக் (காப்பாற்றிக்) கொண்டு பிழைத்திருப்பவரானார்கள்

குறிப்பு — கணம் - கூட்டம் என்னும் வடமொழித்திரிபு, இனி, மேல் கணத் தின் நின்ற வானவா எனக்கொண்டு, ஆகாயத்தில பதினெண் கணத் தோடு நின்ற தேவா என்று கூறலுமாம் ஈண்டு, கணத்தின், இன் - உருபுமயக்கம். வானவா - நாலவகைத் தேவரும் மறறைத் தேவருங் கூடிய கூட்டத்தைக் குறித்த பொதுப பெயர், "நாலவகைத் தேவரு மூவறு கணங்களும், பாலவகை தெரிந்த பகுதித் தோற்றத்தது, வேறுவேறு கடவுளா சாறுசிறந தொருபால்" என்றா இளங்கோவ டிகள் "அமரா சித்த ரகரா தைத்தியா, கருடா கிணனரா நிருதா கிம்புருடா, காரதரு வ ரியக்கா வஞ்சையா பூதா, பசாசுரந்தரா முனிவருசு, ராகாய வாகியா போகபூ மி யரென்ப, பாகு பட்டன பதினெண் கணமே" என்பதிறை கணவகையறிசு நாலவகை

ததேவரெனத நுபபதது மூவரை “ஆதிததா பனநிருவ ரசசுவனிக ளிருவ, ரீசா பதினெருவ ரெணமா வசக்க, ளாகமுப பதது மூவாதம் பெயரே” மறதைத் தேவ ரெனத இத்திராதி திக்ருப்பாலகா முதலியவர்களை பணம் - பாம்பின்படம் நிண சசேறநில வழுக்காவண்ணம் காலகளை ஊனறியுநறிவைதது ஒழுனரென்பா. ‘நிலநகுழியுந காலகொடு பதைத்தா’ என்றா பதைத்தல - பதமுதல, உடுங்கல, விரைதல, நிணம் - தசைச்சேறுமாம் உருண்டனா, உருள - பகுதி, இனி, உரு ண்டனா - இறந்தார்களெனலுமாம், இப்பொருளில் உயிரகொடு பிழைக்கக் கருதிய வாகன இறந்தார்களென்று கூறிமுடிக்க. (கருள்)

வேயநத வாளொடு வேலிடை மிடைநதன வெட்ட
வோயநது ளாசில ருலநதன ருதிரநீர் யாறநிற
பாயநது காலபநிக தமுநதினா சிலாசிலா பயத்தா
நீந்தி னூரெடுங் குருதியங் கூடலபுகு நிலையா

இ - ள சிலா வேயநத வாளொடு வேல இடையிடைநதன வெட்ட - சில அரசர்கள அலங்கரித்த வாளாயுதங்களும் வேல்களும் நடுவழியில் நெடுங்கண்ணை களாய்த் தமதுகாலகளை வெட்ட, (அதனால்), ஓயநது ஊரா உலந்தனா - (ஓட வலியறது) சொந்தவர்களாயிறந்தார்கள், சிலா - சில அரசர்கள, உட்கிரம் நீயா றநில - அரசுத நீர் நதியில், பாயநது - குதித்து, காலப்பித்து - (நிணச்சேறநிற பதிகத் தமது) காலகளைப் பிடுங்கி, அமுநதினா - (எடுக்கமுடியாமல்) அச்சேறநிலே யே) மூழ்கிப்போனார்கள், சிலா - சில அரசர்கள, பயத்தால - அச்சத்தினால், நெடுங்குருதி கூடலபுகு - பெரிய அரசத்தக்கடவிற்புகுநது, நீந்தினா - நீந்தி, நிலையா - நிலையாதவர்களானார்கள் [இறந்தார்கள்]

குறிப்பு — வேயநத - (சிலந்தை) மூடிய என்னுமாம் அம் - சாரியை நீந்த முடியாமற் காலையேயநது அக்கடலில் மூழ்கி யிறந்தாரென்பா ‘நிலையா’ என்றா (கருள்)

கச்சும வானுநதங் காற்றொடந் தீவன காண
ரசச மெனபடுதான றுருவுகொண டாலென வழிவா
ருச்ச வீரனகைச சுடுசர நிருதானெஞ் சுருவத
தச்சு நினறன கண்டன ரவவழித் தவிரந்தா.

இ - ள கச்சும வானும் - அரைக்கச்சைகளும் வானகளும், தம் கால தொட ரநது - தமது காலகளில் (கழுவீழ்ந்து) பறநி, சாவன - இழுப்பபணம் பின்பப னவுமாகிய செயல்களை, காணா - பாராமல், அச்சம் என்பது ஒன்று - பயமென்று சொல்வதாகிய ஒருகுணம், உருவுகொண்டால் என - உருவத்தையடைந்தாற்போல, அழிவா - (மனசில) கெட்டோடு மரக்காக்கள், உச்சவீரன் உயரந்தவீரனாகிய ஸ்ரீராமபிரானது, கை சுடு சரம் சையினினறும் விடுபட்ட கொடியபாணங்கள், நிரு தா நெஞ்சு - அரசர்களது மார்பினை, உருவ - உருவச்செல்வதற்காக, தச்சுநிறை ன - தைத்து நிற்பவற்றை, கண்டனா - பார்த்து, அயழித்தவிரந்தா - (தாம்செல் லும்) அந்தமரக்கத்தினினறும் நீங்கினார்கள்

குறிப்பு — கச்சும சாவன வானும் சாவன என நிரனிறையாகக் கூட்டிமுடிக்க. சாதல் - இழுத்தலும் பிளத்தலுமாம், சாவன இரட்டுறமொழிதல், மிகுந்த பயத்தோ

ஓம் ஒஹொனபா 'அசசமெனபதொன்றுருவுகொண்டாவென வழிவா' என்றா
எல்லாம் வல்ல கடவுள் எனபா 'உசசவீரன்' என்றா உசசம் - உயாசசி இனி,
யுசதவீரனெனக்கொண்டி யுதகம் - உத்தமென மருஉவாய் எதுகை நயநோக்கி உச
சமெனத் திரிந்து நின்றதென்றேனும, பித்து - பிசசு என வருதலபோலப் போலி
யாயிறென்றேனுங் கூறலாம் மற்றும், ஏகாதசா நாலவரோடு இரண்டாம் வீட்ட
த்பஞ்சிய ரவியும் உசசம் பெற்று ஒருவரையொருவா நோக்கியதால் வலிமிழந்தா
எனம் கிடமின்றித் தான்பல மேறிநிற்குங்கால ஜனித்த மஹானுபவன் எனபா
'உசசவீரன்' எனக்கூறி அவா பலாபலமனைத்தும் அம்மொழிகளைத் சொசுத்துச
சுநலசுசொலவி விளங்கவைத்தாரென்பாருமொளா தைத்து - தசசு என்பபோலி
ஆளவற்ற சரங்கள் ஒன்றாடு ஒன்று தொடுக்கப்பட்டுச் சரக்கூடமாய் அரக்கா ஒடுதற்
கு வழியிலலாது மறிக்கமை விளங்கத் 'தசசுகின்றன்' என்றா (4௪௩)

மணடி யோடினா சிலாநெடுங் கடகரி வயிறற்ற
புணடி நந்தமா முழையிடை வானொடும புருவா
தொண்டை நீங்கிய கவந்தத்தைத் துணைவநீ பெமமைக
கண்டி லேனெனப் புகலெனக் கைதலைக் கொளவா

இ - ள் மணடி ஒடினா சிலா-நெருங்கி ஒடிய சில அரக்கர்கள், நெடுங் டட்ட
கரி வயிறறில் - பெரிய மகம் பொருத்திய யானையின் வயிறறில், திறந்த புண - விரி
ந்த ரணமாகிய, மா முழையிடை - பெரிய குகையில், வானொடும புருவா - வானாய்
சத்துடன் பிரவேசித்து, தொண்டை நீங்கிய கவந்தத்தை - தொண்டை யறுப்படு
திதேவோன்றிய உடற்குறையை (கண்ணி), துணை - சிநேகிதனே! - எமமை - எ
ங்களை, சுணமிலேன என் - (நான்) பாருக்கேயில்லை பென்று, புகல் என் - சொல்
வாயாக்கவென்று, கை - (தமது) கைகளை, சிலை தொண்டா - சிரசிற கொள்வாராய்
ஓ [நமஸ்கரித்தாராகுள்],

*௪, த - ஒருவாமே லொருவா வீழ்ந்து ஒடி யானையின் பின்வுபட்ட வயிறறி
லொழிந்து கொண்ட அரக்கா தொண்டை யறுப்படு தெனீரே நின்ற கவந்தத்தை
நோக்கி ராமபாணத்தால் நோந்த அசசத்தால் சித்த சுவாதீனமற்றவராய்ச் சிநேகனே
நீ எமமைக்காண் வில்லை பென்று கூறுவாயாகவென் நமஸ்கரித்தா என்பதாம்

குறிப்பு - ஒடினா - முற்றுத்திரிந்த பெயரெசசம் பேம்களென்பா 'வானொ
டுமபுருவா' என்றா தலையறுப்படும அது உடலைவிட்டு நீங்காது ஒட்டிக்கொ
ண்டிருந்த தென்பா 'தொண்டை நீங்கிய கவந்தம்' என்றா துணை - அணமை
விளி ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கவந்தத்தைக்கண்டு நமஸ்கரித்தார்களென்பது
சாற்றிரண்டடியின் கருத்து. (4௪௪)

அனைய ராகிய வரக்கரை யாண்டொழிற் கமைந்த
வினைய நீங்கிய மனிதரை வெருவனமி னன்ன
நினையு நானுமக் குரைப்பது முண்டென நின்றே
துனையும் வாய்பிக தேரினன றாடணன் சொன்னான்

இ - ள் அனைய ஆகிய அரக்கரை - அவ்வாறு அஞ்சி யோடி யொளித்தவ
ராகிய அரக்கரை, துனையும் வாய்பரி தேரினன றாடணன் - வீரரகது செல்கின்ற

உயரத குதிரைகளைப் பூண்ட தேரினையுடைய தூண்ன (கோகி), நின்றே - (கம்பீரமாக) நின்ற கொண்டே, ஆண்ட தொழிறகு அமைந்த வினையம் நீங்கிய-ஆண்ட மைச்செயலுக்குப் பொருத்திய செயல்கள் ஒழிந்த, மனிததரை வெருவல மின் - மனிதர்க்கு அஞ்சாதீர்கள், அன்ன நினைபும் - அதனைமையாக [மனிதரைக்கண்ட ஞ்சத்தகாதென்] நினைக்கின்ற, நான் - யான், உமக்கு - உங்களுக்கு, உரைப்பதும- சொல்லவேண்டிய விஷயமும், உண்டி என உளது என்று, சொன்னான்— (1)

வசனை யாமெனும் பயமனத துண்டென வாழுவ
கொசனை மாந்தரைக் கொலவனை மகளிருங் கூசா
நிச்சயம்மெனுவ கவசந்தா னிலைநிப தன்றி
யசச மெனனும் தாருயிரக கருதனையோ யாமோ

இ - ள வசனை எனும்- பழியென்பதற்குக் காரணமான, பயம் - அச்சமெனப் பது, மனதது உண்டி என் வாழும் - தம்மனத்தினிடத்தே யுள்கொண்டமபடி வாழ் னெற, கொசனை மாந்தரை - தாழவுள்ள மனிதர்களை, கொலவனைமகளிரும் - வளைந்த வளையல்களை யணிந்த பெண்களும், கூசா - அஞ்சாதீர்கள், நிச்சயம் எனும் - நிறக்கமாட்டோம் என்கிற, கவசம் தான் - கவசமென்பதே, நிலைநிற்பது அன்றி - நிலைநிற்கக்கூடியதல்லாமல், அச்சம் என்னும் ஈது - பயமெனும் சொல்லுகிற இக்குணம், ஆ உயிரக்கு - அரிய உயிருக்கு, அருந்தினையாமோ - அரியதனையாருமோ? [ஆகாது]

குறிப்பு - வசனை - வசை, விரிதகல் விகாரம் ஆம் - அசை. இனி, வசனை - பெண்பிள்ளை, யாம் எனும்- நாங்கள் என்கின்ற என்னுமாம் இப்பொருளில் வசனை - வதஸை எனும் வடமொழித்தற்பவம் கொலவனை - வினைதொல்க வுடையிடையே வளைவுபொருதிய வளையலென்னும் பொருளது இனி, அழகியவளையலெனலுமாம் இப்பொருளில் அழகென்றும் பொருட்பெறுடைய கோலம் என்னஞ்சொல் ஈறுகுறைந்த நின்றது மகளிரும், உமமை - இழிவுசிறப், நிச்சயம் - நிஸ்சயம் எனும் ஆரியர் சொற்றிரிபு குறைவிலலை யென்னும்பொருட்டு இறக்கமாட்டோம் என்னும் ஐதரியத்தோடு நின்றது போபுரியின் பகையை வெல்லலாம் என்பான் 'நிச்சயம் மெனுவ கவசந்தானிலைநிற்பது' என்றான் "கூறுதனன்று மேலவகினுங் கூடிய யெதிரகிருகு, மாற்ற லதவே படை" "சிறுமை யுஞ் சொல்லாத துனியும் வறுமையு, மிலலாயின் வெல்லும் படை" என்றா நாயனரும், கவசம் உடலைக்காப்பதுபோல நிச்சயமென்பது மனாபேதியாவாறு காக குமாகலின், 'நிச்சயமெனுவ கவசம்' என்றான் ஈது - சுட்டிக் கொண்டது ஆ - அருமையினதிரிபு. அதையியத்தா விவகே இறந்தபோக்ககூடிய நீங்கள் மறைந்தோடிச்சென்று பிழைக்க நேரிடினும் எமதர்க்கினையா லிறப்பாக என்னபாண தனையெனனுஞ் சொற்க அருமையென்னும் அடைமொழித்தது கூறினான். ஓகாரம் - எதிமறை (கசஉ)

பூவ ராவுவேற புரந்தர னோதொன பொன்றா
மூவ ரோதொன முன்னினது முட்டிய முனையி
லேவ ரோடின ரிராகத்தா நுமக்கிடைந் தோடு
தேவ ரோடுகற றறிந்ததுளி ராமெனத் திகைத்தோ.

இ - ன பூ அராவ் வேல் - இலை போலும் அராவிய வேலினையுடைய, புரக தரனோடு - தேவேந்திரனுடனையும், பொன்ற மூவரோடு - இறவாத திரிமூர்த்திக ளுடனையும், முன் நின்று முட்டியமுனையில- எதிரி நின்று தாக்கியபோலில், இராக கதா எவா ஒழனா - அரக்கர்களுக்குள் எவர்கள் ஒழனவர்கள்? நமக்கு இடைநது ஓடும் - (ஃவகள்) உங்களுக்குத் தோற்றோடுகின்ற, தேவரோடு - தேவர்களிடத்தில, கற்று அறிந்து உளிரா என் - கற்றுத்தெரிந்திருக்கின்றீர்களென்று கூறுமபடி, திகை ததிரா - பிரமை கொண்டார்கள

குறிப்பு - பூவராவ்வேல் - பொலிவுற்ற அராவிய வச்சிராயுதமுமாம், ததி சிமகாருவழிவினுடைய முதுகென்பினை யராவிய யாயுதமாகக் பட்டமையான் 'அராவ்வேல்' எனப்பட்டது புரகதரன் - சசுதருக்களுடைய பட்டினங்களை யழி க்கிறவனெனனும் பொருட்டு திரிமூர்த்திக்கும் ஒரு மூர்த்தியை எனபது வினங்க 'பொன்ற மூவா' எனப்பட்டது மூவா - பிரம் விஷ்ணு நுத்திராக்குத்தொகைக் குறிப்பு தான், தான் - அசைக்க இராககதா - வருத்தகிறவா எனனும் பொருட்டு

இங்கொ மாணிதற கிததனை வீராக ளிடைநதி
நுங்கை வானோடு போயவிழந் தூர்புக ஷுறநீர்
கொங்கை மாபிடைக குளிப்புக களிப்புறறுங் கொழங்க
ணங்கு மாபிடை புலலுதி ரோநல நுகாவீர்.

இ - ன ஸம் நுகா வீர் - இன்பத்தை யனுபவிக்கின்ற அரக்கர்களே! (ஃவ கள்), இங்கு ஒ" மாணிதறகு - இங்கு ஒரு மனிதனுக்கு, இத்தனை வீரர்கள் இடை நதிர் இவ்வளவு வீரர்களும் தோலவியடைந்து, உமகை வானோடு போய- உமது கையிலிருக்கிற வாளுடனே சென்று, விழுகது - ஒருவாமே லொருவா முட்டிக் கொண்டு, ஊர புகல உறநீர் - ஊறிற் புகக்கொண்டார்கள், கொழங்கண நங்கை மாக்களை - செழிப்புப்பொருளிய கண்களையுடைய (உமது) பெண்சாதிகளை, கொ ளங்கை - (அவர்கள்) முலைகள், மாபிடை - (உங்கள்) மாபிண்டிதது, குளிப்புற அழுத்தமபடியாக, களிப்பு உறறம் - (இனிச) சந்தோஷத்தை யடைந்தம், புலலு திரோ - அனைவர்களோ? (சுசு)

செம்பு காட்டிய கண்ணினை பாலெனத் தெளிந்தீர்
வெம்பு காட்டிடை நுழைத்தொறும் வெரிநுறப் பாயந்த
கொம்பு காட்டுதி ரோதட மாபிடைக குளித்த
வம்பு காட்டுதி ரோகுல மங்கையாக கமமா.

இ - ன. செம்புகாட்டிய - (கோபத்தால்) செம்பினது நிறத்தைக்காட்டிய, கண இணை - கண்களிரண்டும், பால் என தெளிந்தீர் - பால்போல (வெளுத்து) தெளிவடையப் பெற்றவர்களே! குலமங்கையாக்கு - கற்புடைய மாதருக்கு, வெம்பு காட்டிடை - கொடியகாணத்தின்கண், நுழைத்தொறும் - பிரவேசிக்கும்போதெல லாம், வெரிந் உற பாயந்த - முதுகிறப்பதியத்தாகிய, கொம்பு காட்டுதிரோ - மரக் கொம்புகளைக் காட்டுவீர்களோ? தடம் மாபிடை - அகன்ற மாபின்கண், குளித்த- முழுதிய, அம்புகாட்டுதிரோ - சாங்களைக் காட்டுவீர்களோ? [எதைக் காட்டுவீர்கள்.]

குறிப்பு --கோபப்பாவை செந்திமுடைத்தாத்தலபற்றி அதற்குச் செம்பினை யும், கோபமுறுவிடத்தக கண்கள் இயற்கைவடிவாய வெளுத்தலபற்றிப் பாலி னையும் உவமைகூறினான் (கசுரு)

ஏகக மிங்கிதன் மேலுமுண டேயிகன் மணித
ணுகும் வெஞ்சமத தானமையவ வமராக்கு மரிதாத
தாக்க நுட்புபத லுங்குலத தலைமகன் றங்கை
முக்கொ டனறியு முதுகொடும போமபழி முடனறீர்.

இ - ன், தாக்கரும் புயத்த உம குலம் தலைமகன் - (யாவராலும்) எதிர்உதற் கரிய உமது குலோததுங்களுைய இராவணனது, தங்கை - தங்கையாகிய ரூபபக் கையிலுடைய, முக்கொடு அன்றியும் - முக்கல்லவந்த பழியோடல்லாமல், முது கொடும போமபழி - (நீங்கள்) முதுகுடனே செலசென்ற [முதுகுடாடடி யோடு கின்ற] அபகீர்த்திக்கு, முபனறீர் - முபறசியடைந்தீர்கள், இதல் மனிதன் - பகை தத மணிகன், அ அமரர்க்கும் அரிது ஆ - அந்நத்தேவர்களுக்கும் அரியசெனப் தாக, வெஞ்சமத்த ஆணமை - வெவவிய பேரிருணமையை, ஆக்கும் - செயவா ன், ஏககம் இகனமேறும் உண்டே - விசாரம் இதற்குமேலு முளதோ? [இல்லை] ()

ஆர வாழ்க்கையின் வணிகரா யமைநிறோ வயிலவேல
வீர வாடகொடு வேனமடுத டுழுந்திரோ வெறிப்போத
தீர வாழ்க்கையிற் றெவ்வரைச செருவிடைய பறித்த
வீர வாடகையி ரெவ்வனம் வாழந்திரோ விளம்பீர்

இ - ன் வெறி போத தீரம் வாழ்க்கையில் - வீராவேசகதையுடைய போர வல்லமை பொருந்திய வாழ்வினுலே, செருநுடை - போரிட, தெவ்வரை பறித்த - பகைவரிடத்திலிருந்து பறித்துக்கொண்ட, வீரம் வான் கையிர் - வலிய வாளினைப் பிடித்த கையினையுடைய! ஆரம் வாழ்க்கையின் வணிகராய அமைந்திரோ - முக் குக்களே வீரரும் ஜீவனத்தையுடைய வாத்தகர்களாய அமைவீர்களோ? ஆய்ல வேல வீரம் வானகொடி - கூடமை பொருந்திய வேலையும் வலிய வாளினைபுற கொ ண்டி, வேல மடுத்தது - (அவற்றைக் கொழுவாக மறறைய) வேலகளிற் பொருத்தி, உழுந்திரோ - (பயிர் செய்கலத்தை) உழவீர்களோ? எவ்வனம் வாழந்திரோ - (வேறு) எவ்வாறாக வாழ்வீர்களோ? விளம்பீர் - சொல்வீர்களாக (கசுள்)

என்று தானுத்தன் னெறிகடற் சேனையு மிறைநீர்
நின்று காண்டிரென னெடுஞ்சிலை வளியென நேராச
சென்று தாக்கினன் நேவரு மருள்கொண்டு திகைத்தார
நன்று காததியென நிராமனு மெநிர்செல நடந்தான்,

இ - ன் என்று - என்று கூறியும், நீர்-நீங்கள், என் நெடுஞ்சிலை வலி-எனது பெரிய வில்லினது வலிமையை, இறை கின்று - சிறிது கின்று, காண்டிர் என -பா ப்பீர்களாக வென்று கூறியும், தானும் - அத்துஷணமும், தன்-அவனுடைய எறிக டல் சேனையும் - (ஆயுதங்களை) எறி கட்டப்போன்ற சேனையும், நேரா சென்று - ஒழு வதாகச் சென்று, தாக்கினன் - (ஸ்ரீ ராமபிரானே) எதிர்த்தான், (அதுகண்டு) தேவரு

மருள்கெண்டு திகைத்தார - தேவர்களும் மயக்கமடைந்து பிரமித்தார்கள் , இராம னும் - ஸ்ரீ ராமபிரானும், நன்று காத்தி என்று- (நின் சேனையை) நன்றாததுகொ ள என்று கூறி, எதிர செல நடந்தான் - (அவனுக்கு) நேராக நடந்து சென்றான். ()

ஊட றுப்புண்ட மொய்படைக கையொடு முயர்ந்த
கோட றுப்புண்ட குஞ்சரங் கொடிஞ்சொடு கொடியின்
காட றுப்புண்ட காலிய நோகதாச சாலி
சூட றுப்புண்ட வெனக்கழுத தறுப்புண்ட தூரகம்.

இ - ள ஊடு அறுப்புண்ட - இடையே அறுபட்ட, மொய்படை - நெருங் கிய ஆயுதங்களையுடைய, கையொடு உயர்ந்த கோடி - அங்கைக்களும் வளரந்த கொ ம்புக்கும், குஞ்சரம் அறுப்புண்ட - - பாணிகள் அறுபடப்பெற்றன, கால் இயல் தோ- காற்றைப்போலும் (வேகம்) டொருக்கிய இரத்தங்கள், கொடிஞ்சு ஒடு கொடியின் காடி - சிவங்களும் துவக்கங்களும், அறுப்புண்ட - அறுபடப்பெற்றன, சாலி சாலி சூடு அறுப்புண்ட என் -கொள்கைய நெறப்பிரிந் தலைப்புறங்கள் அறுபட்ட னடோல, தூரகம் கழுத்து அறுப்புண்ட - குதிரைகள் கண்டங்கள் அறுபடப்பெற் றன (கசுக)

துருவி யோடின வுயிரிலை சுஞ்சரங் தூரந்த
கருவி யோடின கச்சையுங் கவசமுங் கழல
வருவி யோடின வெனவழி குருத்யா நெழுக்க
வுருவி யோடின கேட்கத் தட்டொடு முடலம்.

இ - ள தூரந்த - (ஸ்ரீராமபிரானது விலலிருந்து) விடுபட்டனவும், உயிர னிலை துருவி ஒடின - உயிரிருக்கும் இடத்தை அராயந்து சென்றனவுமாகிய, சுஞ்ச ரம் - கொடிய பாணங்கள், கருவி ஒடின - ஆயுதங்களின்மீது விரிந்த, கச்சையும- அரைக்கச்சுக்கும், கவசமும் - இருப்புச்சட்டைகளும், கழல - நெருங்கு மடியாகவும், அருவி ஒடின என்-மேலின் வீழ்வுகள் சென்றனபோல, அழி குருதி யாறு ஒழுக்க அழிந்த அரக்க நஞ்சோடுமடியாகவும், கேட்கம் தட்டொடு உடலம் - கேட்கமெ ன்னும் பெயரினையுடையதாகிய இருப்புத்தட்டெகளிலும் (அவர்களுடைய) உடல களிலும், உருவி ஒடின - உருவிச்சென்றன (கடுஞ்)

ஆயந்த கங்கபத் திரங்குளபுக காககர காலி
தோயந்த தோயவிலாப பிறைமுகச சாஞ்சிரங் துமித்த
காயந்த வெஞ்சர நிருதாதங் கவசமார புருவப
பாயந்த வஞ்சக நியமும பிளந்தன பலலம்.

இ - ள. ஆயந்த - (ஸ்ரீராமபிரானால்) ஆராயந்தெடுக்கப்பட்ட, கங்கபத்திரங் கள் - (சில) பாணங்கள், புகு - புகுந்து, அரக்கரது ஆவியோயந்த - அரக்கரது உயிர நிலைபுகவந்தன, தோயவு இலா - (அவ்வாறு உயிர நிலையிற்) கலவாத, பிறை முகச்சரம் - ஆரத்த சுந்திர பாணங்கள், சிரம துமித்த - தலைகளை அறுத்துத்தள ளின், காயந்த வெஞ்சரம் - (சில) சின்னத் கொடிய பாணங்கள், நிருதாதம் - அரக் கர்களுடைய, கவசம் மார்பு உருவ - கவசத்தையணிந்த மார்பின்கண் உருவிச் செல

லுமபடி, பாயந்த - தாககின், பலலம் - (சில) அம்புகள், வஞ்சகர் இதயமும் பிள்ளை - (மரபைப் போர்பிரியும்) வஞ்சகர்களாகிய (சில) அரக்கர்களினது (கெட்ட எண்ணங்கொண்ட) நெஞ்சினையும் பிளந்துவிட்டன (சஞ்சு)

தூட ணனவிடு சுசெரம யாவையுந் துணிய
மாடு நின்றவா வழங்கிய படைகளு மாற
வாடல கொண்டன னளபபரும் பெருவலி யரக்கா
கூடி நின்றவக குரைகடல வறளபடக குறைத்தான.

இ - ள், தூடணனவிடு சுசெரம யாவையும் துணிய - தூவணன விய கொடிய பாணங்களெவையும் அறுபடவும், மாடு நின்றவா - (அவன்) பக்கத்தே நின்றவர்கள், உழங்கிய - செலுத்திய படைகளும் மாற - ஆயுதங்களும் மாறுபடவும், ஆடலகொண்டன - (ஸ்ரீராமபிரான்) திருவிளையாடல் புரிபவனாக, அளபபரும் - அளவிடமுடியாத, பெருவலி அரக்கா - மிக்க வலியுடைய இராகக்காளை கூடி நின்ற - சேர்த்துநின்ற, அ குரைகடல - சபதிகின்ற அந்த(சசேனை)கடல், வறளபட - வறறிப்போம்படி, குறைத்தான - சுவச்சித்தான (சஞ்சு)

ஆரததெ முந்தனா வானவ ரருவரை மரத்தோ
மாததெ முந்தன குருதியின பெருந்நி யிராமன
நூரத்த செஞ்சரந் திசைதொறுந் திசைதொறுந் தொடரந்நு
போரத்த வெஞ்சினத் தரக்கரைப் புரட்டின புவியில

இ - ள் (அத்கண்டு) வானவா ஆரத்த எந்தனா - தேவர்கள் பேரொலி செய்து எழுந்தார்கள், குருதியின பெருந்நி - அரத்தச்சரலாகிய பெரிய நதிகள், அருவரை மரத்தோ - அரிய மலைகளையும் மரங்களையும், நூரத்த எழுந்தன - இழுத்துக்கொண்டு சென்றன, இராமன் தூரத்த செஞ்சரம்-ஸ்ரீராமபிரான் நூரபரியநிலைகளே, திசைதொறுந் திசைதொறுந் தொடரந்நு - திக்குகள் தோறும் தொடர்ந்து சென்று, போரத்த - (அத்கினைகளை) மூடிய, வெஞ்சினத்து அரக்கரை - வெவ்வித கோபத்தையுடைய இராகக்காளை, புவியில புரட்டின - பூமியிற் புரளும்படி செய்தன (சஞ்சு)

தோனறு மாலவரைத் தொகையெனத் துவன்றிய நிணசசே
முனற பாழவயிற் நலகையைப் புகலவதெ னமாவேட
நேனி னாரெலா முலைத்தன ரொலலையி லொழிந்தா
கானற வினனுயிர காலனுங் கவாநதுமெயம் மறந்தான

இ - ள் அமா வேட்டு - போரினைவிரும்பி, ஊனறினா எலாம் - நிலநின்ற அரக்கா முழுவதும், ஒலலையில - விரைவில், உலைத்தன ஒழிந்தா - கெட்டொழிந்தார்கள், கானற இன் உயிர் - (உடலினின்றும்) வெளிப்பட்ட (அவர்களுடைய) இனிய உயிர்களை, கவாநது - வைப்பறறி, காலனும் மெய் மறந்தான - யமனும் (சிரமத்தால்) தேகத்தை மறந்தான, (என்றால்), தோனறு - காணப்படுகின்ற, மாலவரை தொகை என - கரிய பெரிய மலைகூட்டங்களைப்போல, துவன்றிய - நெருங்கிய, நிணம் சேறு - (பிணங்குகின்றது) கொழுப்பின் குழம்பு, ஆனற - நின்றதா

பாழவயிறு - பாழத்தவயிறறினையுடைய, அலகையை - பசாசனை, புலவது என்-
சொலவது யாது ? (கடுசு)

களிறு தோபரி கடுததவா முடித்தலை கவந்த
மொளிறு பலபடைத் தங்குலத் தரக்காதம் முடலம்
வெளிறு சோரினம் பிறங்கிய வடுக்கவின மீதாக
குளிறு தோகடி தோட்டினன் றாடணன் கொடுக்கதான்.

இ - ள களிறு - யானைகளும், தோ - இரதங்களும், பரி - குதிரைகளும்,
கடுசுவா முடி தலை கவந்தம் - கோபித்த வீரர்கள் குடுமிச் சிங்களம் தலையற
முண்டங்களும, ஒளிறு பலபடை - பிரகாசிக்கின்ற பல ஆயுதங்களையுடைய, கம
குலத்து அரக்காதம் உடலம் - அவர்கள் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த இரக்கதாக்களுடைய
உடலங்களாகிய வெளிறு சோ - வெண்ணிறஞ்சேர்ந்த, நீனம்பிறங்கிய - கொ
முப்பு விளங்கிய, அடுக்கவினமீது ஆ - மலைகளின்மேலாக, குளிறுதோ - பேரொலி
செய்கின்ற இரதத்தை, தாடணன் - தூஷணன், கடிது - விரைவில், ஓடடினன்
கொடுத்தான் - ஓட்டிக் கொடுப்பதற்கு.

குறிப்பு - மூம் ததலை கவந்தம் என்பனவற்றை களிறு தோ பரி கடுததவா என்
னும் நாலவகைத்தானையொடுங் கூட்டுக் கடுததவா போபுரிந்தோரென்பாரா 'கடு
ததவா' என்றா அவ்வளவு கடுததவரோடு சேர்த்து எதிர்க்கவந்த புறங்காட்டின
வா என்பதும் அன்றோராயுதங்களைச் சிறிதும் உபயோகிக்காமல் வீணே சுமத்தனா
என்பதும் அவ்வா இராமபாணங்கள் அறங்குருதிப்பாயாதிருத்தம் அச்சத்தால் இற
ந்தாரா என்பதும் தோன்ற 'ஒளிறு பலபடைத் தங்குலத் தரக்காதம் முடலம்' என்
றா ஒளிறல் - அரத்தக்கறை தோயாது பிரகாசித்தல் உடலம் - உறுப்புக்களும்
படாமல் வீழ்த்திறந்த சரீரம் (கடுடு)

அறங்கொ ளாதவ ராகுகைக் ளடுக்கிய வடுக்கல்
பிறங்கி நீண்டன கணிப்பில் பெருங்கடு வீசையாற
கறங்கு போன்றன தாயினும் பிண்பெருங் கட்டத்
திறங்கு மேறமத் தோபட்ட தியாதென வுரைப்பாம்

இ - ள அறம் கொளாதவா ஆடுக்கை - தருமத்தைப்பெற்றத அரக்கர்களின்
உடல்கள், அடுக்கிய - அடுக்கின, அடுக்கல் - மலைகள், பிறங்கி நீண்டன - விளங்கி
யபாதன, சணிப்பு இல் - எண்ணிக்கையற்ற அம்மைகள், பெருங்கடுவீசையால் -
(தேரினது) மிக்க வேகத்தினாலுண்டாகிய காற்றினால், கறங்கு போன்ற உளது
ஆயினும் - காற்றுகடபோல உள்ளனவாயினும், பிணம் பெருங்கட்டத்து - பிணங்க
ளாகிய பெரிய கட்டத்தில், இறங்கும் ஏறும் - இறங்கி யேறுகின்ற, அதோ - அந்த
இரதம், பட்டது - அடைந்த கஷ்டம், யாது என் உரைப்பாம் - யாதென்று கூறு
வாம், (கடுசு)

அரிதி நெய்தின் னையைநது கொய்யுளைப் பரிமா
வுருளு மாழிய தொருதனித் தேரின னுலகத்
திருளை நீக்கிய விநதுவிற பொலிகின்ற விராமன்
நெருளும் வராகனைக் கூறநெதி ராவிசென நென்ன.

இ - ள் உலகத்து இருளை நீக்கிய - புலியினது இருட்டை விலக்கிய, இஃது வில் - சந்திரனைப்போல, பொலிசின்ற இராமன - விளங்குகின்ற ஸ்ரீராமபிரானது, தெருளும் - ஆராய்கின்ற, வாக்னை - நீண்ட பாணமாய், கூற்று எதிர - யமனுக்கு முன்னே, ஆவ்சென்றென்ன - உயிர (காணே ஏதிர) சென்றாற்போல, கொய உளை கொயத பிடர்மயிரினையுடைய, ஐயைநது பரிமா - இடபத்தைநது குகிரைகளைப் பூட்டிய, உருளும் ஆழிபது-உருணி செலகின்ற சக்ரத்தினையுடையதாகிய, தனி- ஸ்பபற்ற, ஒரு சேரினன - ஒரு இரத்தத்தினையுடைய தூஷணன், அரிதின் எய்கின் ன - (ஸ்ரீராமபிரானுக்கு) சமீபத்திற் சோந்தான் (சநி)

சென்ற தேரையுஞ் சீலையுடை மலையெனத் தோமே
 னினற தூடணன் நனனையு நீரககிய நிமல
 னன்று நன்னுநின் விலையென வருளிறை நயந்தா
 னென்ற காலத்தவ வெய்யவன் பகழிமூன் நெய்தான்

இ - ள். சென்ற தேரையும் - (அவ்வாறு) சென்ற இரத்தத்தையும், சில் உடை மலை என - விலையினையுடைய மலையைப்போல, தோமேல - அவ்விரத்தத்தின் மீது, நின்ற—, தூடணன் தனனையும் - தூஷணனையும், நீரககிய - பார்த்த, நிமலன் - ஸ்ரீராமபிரான், சின் நிலை - நின்றது நிலைமை, நன்று நன்று என - மிகவும் நன்றாயிருக்கின்றதென்று, அருள - கருணையோடு, இறை நயந்தான் என்ற காலத்து- சிறிது மதிக்காணென்றபொழுது, அ வெய்யவன் - அந்தக் கொடிய தூஷணன் மூன்றுபகழி எய்தான் - மூன்றுகணக்கோ எய்தான்

குறிப்பு — நிமலன் - மலரித்தன் நன்று நன்றென்னும் அநிகு உவமைப்பொருட்கு. நிலை - இத்தனை வீரர்களும் சேனைகளும் இறந்துஞ் சிறிதும் அஞ்சாமல் அவன் தனியே போர்க்குலகத்தனமை இனி, நிலை - யுத்தநிலையுமாம் விறறொடு ததம்பினையெய்வாசுகுரிய நிலை - நாலவகைப்படும அவையாவன பைசாசம், மண்டிலம், ஆலீடம், பிரத்தியாலீடம் என்பன “நவையறு பைசாச நிலையு மண்டிலமு, மாலீட நிலையும் பிரத்தியாலீடமு, மெனக்கொரு நிலையு மொருநால வகையே” அவற்றுள் “ஒருநா னிலையின் றொருகாள் முட்க்கும், பரிசாய் நிலையுந் பைசாச நிலையே” “இருகாள் மண்டிலிக் தித்தனமண டிலநிலை” வலக்காள் மண்டிலித் திடக்காள் முத்துநி, வதற்பெய ராலீட நிலைய தாகும்” “வலக்காள் முத்துநி திடக்காள் மண்டிலித், திடற்பெயா பிரத்தியாலீட நிலையே” என்றா பிங்கலநீதையில் (சநிஅ)

தூர வட்டவெண டிசைகளைத் தனித்தனி சுமக்கும்
 பார வெட்டினே டிரணடினி லொன்றுபா புரக்கப்
 பேர விட்டவ னுதலணி யோடையி, பிறழும்
 வீர படடிகை பட்டன் விண்ணவா வெருவ

இ - ள் தூரவட்டம் என்னிசைகளை - சேய்மையிலுள்ள வட்டமாகப் பெரித்திருக்கின்றன, தனி தனி சுமக்கும் - தனித்தனியாகச் சுமக்கின்ற, பாரம் எட்டினே - சுமையையுடைய அஷ்டகஜங்களைவிட்டு, இரண்டினில் - (புவிச்சுமையையுடைய) ஆதிசேஷன் கூடமென்னும் இரண்டினில், ஒன்று - ஒன்றாகிய ஆதிசேஷனை [பாதுகையை], பார புரக்க - புலியை இரட்சிக்கும்படி, பேரவிட்டவன் - (தனது திருவடியினின்றும்) பிரிந்து போம்படி விட்ட ஸ்ரீராமபிரானது, ததல் - நெ

றறியில், அணி - பூணுகின்ற, ஓடையில் - நெறிப்படடம்போல, பிறமும் - விள
கருகின்ற, வீரபட்டிகை - வீரபட்டிகையில, விண்ணவாவெருவ - தேவர்கள் அச
சுவகொள்ளுமபடி, பட்டன் - (அமரனறு கணைகளுந்) தாக்கின்.

குறிப்பு — தூர - தூரம், வடமொழித் தற்சமம் “தூர்விடல்” (நாலடி) திசை
களைச்சமக்கும் எட்டெனவே அடிக்கணக்களையும், எட்டிநேடிருண்டெனவே செ
ட்டையுங் கூடாததையும், இரண்டினிலொன்று பாபுரகுவெனவே ஆதிசேடனை
யும், பேரவிட்டவன் எனவே பாதுகையையுங் குறிப்பிறக்கோடலாய்ற்று ஆதிசேட
ன் எம்பிராணசகு நடக்கும்பொழுது குடையாசவும், வீற்றிருக்கும் பொழுது சிவகா
சனமாகவும், நிற்கும் பொழுது மரவடியாசவும், பிணம புணை, மணிவிளக்கு,
பூம்பட்டி அணையென்பவகாசவும் இருந்து கைங்கரியம் புரிவாளுகலின் சண்டிசே
சேட்டிப்பாடதையென்று கூறலாய்ற்று “சென்றது குடையா மிருந்தாற்சிங் கா
சனமா, நின்றான் மரவடியா நீளகடலு—, னென்றம், புணையா மணிவிளக்காம் பூம்
பட்டாம் புலகு, மணையா நீருமாற கருவு” என்றா பொய்தகட்பிரானும் பேர -
பெயர்வென்பதன் விக்கார இனி, தூரம் - ஆகாயம், வட்டம் - உலகம் எனவும்,
இரண்டினிலென்பது தருவச்சக்கரத்தையும் சேட்டையும் எஞ்சா நிரனிறையாகக் குறிப்ப
பதாசவுகொண்டு, ஒன்றென்பதை சசராவதாரமாகிய பரதன் மேலேற்றிக் கூறுத
லும் பொருத்தம். வீரபட்டிகையை நுதலணியோடைக் குவமித்தலின் ஸ்ரீராமனையு
ம் யானையோவெமித்தாராய்ற்று (கருக)

எய்த காலமும் வலியுநல லெனநினைந திராமன
செய்த சேயொளி முறுவலன் கடுங்கணை தெரிந்தா
னொய்தி னங்கவ னொலிப்பரித தோபட நூறிக
கையின் வெஞ்சிலை யறுத்தொளிர் கவசமுங் கடிந்தான்

இ - எ எய்த காலமும் வலியும் நலவ என - (தூண்டன் கணைகளை) எய்த
நேரமும் (அவன்) வீரமும் நலவையென்று, நினைந்து - நினைத்து, இராமன் -
ஸ்ரீராமபிரான், செய்து - சேயொளி முறுவலன் - செய்ப ஒளிபொருந்திய புன்ன
கையுடையானாகி, கடுங்கணை தெரிந்தான் - கொடியபாணத்தையுணர்ந்தது, நொய
தின் - விரைவில், அவன் - அக்கூடானந்து, நொறில் - விரைவுள்ள, பரி தோ -
குதிரைகளைப்பூண்ட இரத்தம், பட் - நாசமாம்படி, தூறி - அழித்தும், கையின்
வெஞ்சிலை அறுத்து - (அவன்) கையிலிருந்த கொடியவிலலைத்தண்டித்தும், ஒளிர் -
பிரகாசிக்கின்ற, கவசமும் - கவசத்தையும், கடிந்தான் - அழித்தான்.

குறிப்பு — எல்லென, அகரம் - கொகுதசல பற்கள் வெளிப்படாமல வாய
முடியவண்ணம் புன்னகைபுரிந்தானென்பா ‘சேயொளி முறுவலன்’ என்றார். சே
யொளி - செம்மையொளி, இழிபின் நிறம். தெரிந்தான் - முற்றெச்சம். கரவேக
சரவேகம் விளங்க, ‘தெரிந்தான், கடிந்தான்’ என்றார் (கருக)

தேவ ராததெழ முனிவாக டிசைதொறுஞ் சிலம்பு
மோவில வாழத்தொலி நாறகடன முழக்கென வோங்குக
காவ டாவிது வலலையே னீயெனக் கணையொன
றேவி னுனவ னெயிறுடை நெடுந்தலை யிழந்தான்.

இ - ன தேவா ஆரதது எழ - தேவாகள பேரொலி செய்தெழுமபடிக்கும்,
முனிவாகள - இருடிகள், திசைதொறும் சிலம்பும் - திக்குகள்தொறும் (நின்ற) ஆசீ
வாதிக்கின்ற, ஒவ் இவ வாழ்கது ஒலி-குறைவில்லாத ஆசீவாதத்தினது சபதமான
து, நால கடல முழங்கு என - நானகுடலின் டேரொலிப்பால், ஒவ - வீளங்கும
பமக்கும், (ஸ்ரீராமபிரான), நீ வலையேல - நீ வல்லமையுடையாயாகிலு, இது -
இக்கணைய, கா அடா என - காததுக்கொள அடா! என்று, கணை ஒன்று - ஒரு
பாணத்தை, ஏவினா - செலுத்தினா, (அதனால), அவன் - அசனாஷணன்,
எயிறு உடை நெடுந்தலை இழந்தான் - பறக்கையுடைய பெரியதலையை இழந்தான்

குறிப்பு — முனிவா நானமறைச சுருதினால வாழத்தின்மையால் அவவாழத்
தொலிக்கு நானகுடலை யுலமைகூறினா பலவிளித்ததுக்கொண்டு இறந்தானென
பா 'எயிறுடை நெடுந்தலை யிழந்தான்' என்றா (ககக)

வேறு

தம்பிதலை யறப்படி யுந்தய ரதனசே
யம்புபடை யைதனுணி படுத்தது மறிந்தான்
வெம்புபடை விறகைவிச யக்கரன வெகுண்டான்
கொம்புதலை கடடிய குலக்கரி கடுப்பான்

இ - ன கொம்பு - மருப்பு, தலைகடடிய - தலையிறுக்கடின [தலையிறுப்படியப்
பெற்ற], குலம் கரி கடுப்பான் - அஷ்டக்ஷணங்களை ஒப்பானாகிய, வெம்புபடை விலகை -
கொதிக்கின்ற ஆயுதங்களோடு வல்லிணைப்பற்றிப் கையினையுடைய, விசயம் கரன் -
வெற்றிப்பொருதிய சரன் சம்பி தலை அறப்படிய - தம்பியாகிய தூஷணனது தலை
யற விதமும், தயரதன சேய - சக்கரவாததி திருக்குமாரனது, அம்பு - கணைகள்,
படையை துணிபடுதலும் - (அது தூஷணனது) சேனைகளை அறுத்துக்கொளியதும்,
அறிந்தான் வெகுண்டான் - அறிந்து சினங்கொண்டான், (ககஉ)

அந்தகனு முடகிட வரக்காகட லோடு
சிறுதுரம் வயப்புரவி தோதிசை பரப்பி
யிருதுவை வளைக்குமெழி விகுருல மெனத்தான்
வந்துவரி விறகைமத யானையை வளைத்தான்

இ - ன (அவவாறு வெகுண்டகரன்), அந்தகனும் உடகிட - மமனும் டயப்
படியபடி, அரசகா கட்டலோடும் - ராகுஸசேனமுததிரத்தினுடனே, சிறுதுரம்-யானை
கனையும், வயம் புரவி - வலிமையையுடைய குதிரைகளையும், தோ - இரதங்களையும்,
திசைபரப்பி - திக்குகளிறு பரவிவருமபடி செய்ய ஏ, இரதத்தை வளைக்கும் எழிலி
குலம் என வந்த-சந்திரனைச் சூழத்தொனகின்ற மேகக்கூட்டத்தைப்போல வந்து,
வரி விலகை-கட்டமைந்த விலவ்ணைப்பிடித்த கையினையுடைய, மசம் யானையை -
மதம்பொருதிய யானையையொத்த ஸ்ரீராமபிரானை, வளைத்தான் - வளைத்துக்கொ
ண்டான். (ககக)

அடங்கலில் கொடுந்தொழி லரக்கரவ வந்ததன
படங்கிழி தரப்படி தனிற்பல விதப்போ
கடங்கலுழ தடங்கலிறு தோபரி கடாவித
தொடங்கினா நெடுந்தகையும் வெங்களை தூரந்தான்.

இ - ன் அடங்கல இல - அடங்குதலிலலாத [மேலு மேலும் விருத்தியா
கின்ற], கொடுக்தொழில் - தீய செயலினையுடைய, அரக்கா - இராகக்காதகன், அந்
தன் படம் கிழிதர - அந் ஆதிசேடனது படங்கிழியும்படி, படிதனில - பூமி
யில, கடம் ஈனுழ தடம் களிறு - மதம் பொழிந்தன பெரிய யானைகளையும், தோ -
இரத்தங்களையும், பரி - குதிரைகளையும், கடாவி - நடத்தி, பல விதம் போா தொடங்
கினா - பலவிதமான யுத்தத்தைச்செய்ய ஆரம்பித்தார்கள, நெடுந்தகையும் - ஸ்ரீராம
பிரானும், வெங்கணை துரத்தான - கொடியபாணங்களைப் பிரயோகஞ் செய்தான

குறிப்பு — இது காறும் அரக்கர்களின் தீயசெயலை யடக்கினுள்ளலை பெனபா
'அடங்கலில் கொடுக்தொழில்' என்றா அந்தன்—அந்தமில்லாதவன், சேடன ஓவ
வொருவரும் ஓவ்வொருவிதமான ஆயுதங்களை யேவிப்போசெய்தாா எனபா 'பல
விதப்போ' என்றா மல யுத்தம் முதலியன கோடறகு எம்பிரான சேனையோடி
லலாமையாலியலாமையறிக் நெடுந்தகை - பண்புத்தொகைப் புறத்தப் பிறச்ச
அனமொழித்தொகை (ககசு)

துடித்தன கடக்கரி துடித்தன பரித்தோ
துடித்தன முடித்தலை துடித்தன தொடித்தோ
குடித்தன மணிக்ருடா துடித்தன தசைத்தோ
துடித்தன கழறறுணை துடித்தன விடத்தோள

இ - ன் கடம்கரி துடித்தன - மச்சத்தினையுடைய யானைகள் பதறிவீழ்ந்தன,
பரித்தோ துடித்தன - குதிரைகளைப்பூட்டிய இரத்தகன் குதித்தன [முறிப்படு
நிலைகுலைந்து விழ்ந்தன], முடித்தலை துடித்தன - கீரிடத்தினையுடைய தலைகள் குதி
த்தன [அறுபட்டு வீழ்ந்தன], தொடித்தோள துடித்தன - வீரவனைகளையுடைய
படங்கள் அறுபட்டு வீழ்ந்தன, மணிக்ருடா துடித்தன - மணிக்ருடல்கள் அறுபட்
டுவீழ்ந்தன, தசைத்தோல துடித்தன - மாபிச்சத்தோடுகடைய கோல்கள் அறுபட்டு
வீழ்ந்தன, கழல துணை துடித்தன - தாளிணைகள் அறுபட்டு வீழ்ந்தன, இடச்சோர்
துடித்தன - (பின்னின்றோர் அனைவருக்கும்) இடது பங்கன் துடித்தன

குறிப்பு — முடித்தோள குடல முதலியன அறுபட்டுப் பாணவேகத்தால் தூரத்
தே வீழ்ந்தன எனபா 'துடித்தன' என்றா முடித்தலை - குடுபிச்ச கிரமாமம்
தொட - வீரவனை, "தொடித்தோட குடுபிற்ற றுழ்ந்த வல 'யின்' என்னும் புறப்பா
ட்டில் இப்பொருடாதல காரண (ககரு)

வாளின்வனம் வேலின்வனம் வாங்கில் வனந்திண
டோளின்வனம் மென்றிவை துவனநிறு தப்பே
ராளின்வனம் நின்றதனை யம்பினவனம் மென்னுவ
கோளின்வனம் வனகுழுவி னிறகுறை படுத்தாள்

இ - ன் வாளின் வனம் - வாளாயுதக்காடி, வேலின் வனம் - வேலாயுதக்
காடி, வாங்கில் வனம் - நெடிய விலங்குகாடி, திண தோளின் வனம் - வலிய தோள்
களின்காடி, என்ற இவை துவனநிறு - என்று இக்காடுகள் நெருங்கி, நிருதா போ
ஆளின் வனம் நின்றதனை - அரக்கர்களாகிய பெரிய ஆள்களின் காடி (எதிர்த்து)
நின்றதை, அம்பினவனம் என்னும் - அம்புக்காடி என்கிற, கோளின் வனவனகு

நூலில் - கொலுந் தொழிலையுடைய அழகிய வலிய கூட்டத்தினுலே, குறை
படுதான குறையுமபடி செய்தான (ககசு)

தானுருவு கொண்டதநு மந்தெரி சரந்தான
மீனுருவு மேருவை விலங்குருவு மேலாம
வானுருவு மண்ணுருவும் வானுருவி வந்தா
ருனுருவு மென்னுமி துணாததவு முரித்தோ.

இ - ள் தான உருவுகொண்ட தருமம் - தான உருவமாகக்கொண்ட தருமத்
தை, தெரி - அறிந்த, சரம் - ஸ்ரீராமபாணமானது, மீன உருவும் - நட்சத்திரங்களை
யுருவிச்செல்லும், மேருவை - பொன்மலையை, விலங்க உருவும் - (இடமவிட்டுப்
பெயர்க்து) விலங்குமபடி உருவிச்செல்லும், மேல ஆம் வான உருவும் - உயாவாகிய
ஆகாயத்தை யுருவிச்செல்லும், மண் உருவும்-பூமியை யுருவிச்செல்லும், (என்றால்),
வாள் உருவிவந்தா - வாளாயுதத்தை யுருவிக்கொண்டுவந்த அரக்கர்களினுடைய,
ஊன் - உடலை, உருவும் எனலும் இது உணாகதவும் உரித்தோ - உருவிச்செல்லும்
என்கிற இவ்விஷயம் தெரியப்படுததவும் தகுதியுடையதோ? [அன்று]

குறிப்பு - ஸ்ரீராமபிரானது தருமகுணத்தை அவர் அம்பின்மேலேற்றி 'தானு
ருவுகொண்ட தருமம் தெரிசரந்தான' என்றா, எனவே இராமபாணங்கள் புறமுது
கிட்டோரைக்கோறல் புரியாது விட்டனவென்பது பெற்றாம் (கக௭)

அன்றிடை வளைந்தவா குலங்களோ டடங்கச்
சென்றுலே வுறுமபடி தெரிந்துகணை சிந்த
மன்றிடை நலிந்துவளி யோர்களெளி யோரை
கொன்றனா நுகாந்தபொரு ளிறகடிது கொன்ற

இ - ள் அன்று இடைவளைந்தவா - அறமைப்போழிந் குழந்துகொண்ட
அரக்கர்கள், குலங்களொடு- தமது கூட்டங்களோடு, அடங்க - நிறைவாக, சென்று-
போய், உலைவு உறுமபடி - அழிந்துபோமபடி, தெரிந்து - அறிந்து, கணை சிந்த -
(ஸ்ரீராமபிரான; பாணப்பிரயோகஞ்செய்ய, (அக்கணைகள்), வலியோர்கள் - செலவ
முடையவர்கள், மன்று இடை - நியாயசபையில், நலிந்து - வருந்தி, எளியோரை
கொன்றனா - எளியவர்களைக்கெடுத்தது, நுகாந்த - (அபகரித்து) அனுபவித்த, பொ
ருளில் - பொருளைப்போல, கடிதுகொன்ற - விரைவாகக் கொன்றன

குறிப்பு - அவரவரேவிய கணைக்கெதிரா கணையேவினு னென்பார 'தெரிந்து
கணை சிந்த' என்றா சரம் கூறுமொழியை நியாயாதிபதி மெய்யென்று கருதுமாறு
நமத்தாக் காட்டினு ரென்பார 'நலிந்து' என்றா. பொருளுடையார் எச்செயலு
மியற்ற வல்லுரர்களின் 'வலியோ' என்றா, "கல்லானே யாளுலுங் கைப்பொரு
னொன்றுண்டாயி, நெல்லாருஞ் சென்றங் கெதிரகொளவா" என்பவர்களின், இனி
வாயில் வல்லவரெனலுமாய், "சொல்லவல்லன சோவில னஞ்சா னவனை, யிகலவெ
ல்லல யாகரு மரிது" "பொய்யுடை யொருவன் சொல்வன் மைவினான், மெய்யோ
லுமே மெய்யோலுமே" என்பவற்றானாக. வலியோக்களெளியோரைக் கொ
ன்றனா நுகாந்த பொருள் எனவே பொருட் பற்றுடையோர் தீவினையிறழ்ச்சிநி
தமுஞ்சாரென்பதாம் எனின்? "உலிர்க்கொலை புரித் துன்னு முணவுமா ருட்டரு

செய்த, வயிரப்பிலா நண்பா மாட்டு மமைதரக குயயஞ் செய்தல், பயிரப்பழிக் குறநல்
 லோரைப் பழித்தலபொயக் கரியு ரைத்தல், செயிரப்பிலா லயத்தி டத்துஞ் சென்று
 பட டிஹயி யறநல்” “இவைமுதற் பலவு மாத நியற்றிநான் கழியா நிற்ப, ரவையெ
 லாம் பொருணி மித்த மாகுமப் பொருளைப் பெற்றாறு, குவையுறப் புதைத்தி வைத்துக்
 குத்துதப் படைநத காத்த, நவையுறு பண்பபே யென்னும் நாமமும் பெறுவா பா
 தோ” எனடவாகலின், கொனறனா- முற்றெச்சு, “பொச்சாப் புண்டு பொருளுரை
 யாளா, நச்சுக்கொன நேறகு நன்னெறியுண்டோ” எனபுழிக்கொனதே நென்றகுக்
 கெடுத்தே நென்றுபொருள் கூறினா அடியார்க்கு நல்லார்” “பொருளில்லாந், சீவ
 ளுலக் மில்லாதி யாவது” என்றவாறு இவ்வுலகவின்பத்திற் கின்றியமையாத பொரு
 ளில்லையெல “வாழ்விலலாக் சங்கடத்திற் சாவதே நன்று” என்றவாறு இரப்பது
 நன்றாகுமாவின் எளியா தமரிடத்திலுள்ள சிற்று பொருளும் இழந்தபின் இறந்த
 வரையாவா என்பா “கொளனா” என்றா என்னலுமாம் மன்றோரஞ் சொல்
 லக்கவாத்பொருள் அங்ஙனம், கவாத்நுபவிப்போரை நாசஞ்செய்யும் எனடதை
 “யோதாளஞ் சேருமெ வெனொருக்குப் பூக்குமே, பாதாள மூலி படருமே, —மூதே
 வி, சென்றிருந்து வாழவனே செடன குடிபுகுமே, மன்றோரஞ் சொன்னோ மனை”
 என்பதனானாக.

(கக௬)

கடுங்கர னென்பபெயா படைத்தகழல் வீர

னடங்கலு மரக்கரழிவுறநிட வழனஞ்

னெடுங்கலி னிபாசகுருரி யோதமந் னுள்ளா

னெடுங்கடலின் மந்தர மெனத்தமிழ் னின்றான

இ - “ கடுங்கரன என - கொடியகரன என்று, பெயாபடைத் - நாமத்தை
 படைநத, கழல்வீரன - வீரக்கழலைத் தரித்த ஆண்மையையுடையான், அரக்கர் அட
 ன்குறும் - இராகத்தா முழுவதும், அழிவு உற்றிட - நாசமடைந்தால், அழனறான்
 கொபமுற்றானகி, ஒகிவகல இ - சுருங்குதலில்லாத, நினைம் குருந் ஒதம் அக
 ளானா - கொழுப்போடுகூடிய அரத்தக்கடலிலிருக்குமவன், தெங்கடலில் - பெ
 றாய்சமுதகிரகில், மந்தரம் என - மந்தரமலை பென்னுமபடி, தமிழன் நின்றான்
 சனித்தவனாய் நின்றான்

(கக௭)

செங்கணெரி சித்தவரி விற்பகழி சிந்தப்

பொங்குருகு திபுணரி யுடபுகையு நெஞ்சன

கங்கமொடு காகமிடை யககடலி னேடும

வங்கமென லாயதொரு தேரினமிசை வந்தான

இ - ள புனையும நெஞ்சன - எரிவின்ற மனத்தினையுடையானாகிய அக்கரன்,
 பொங்குருகு தி புணரியுள் - மிகுவின்ற அரத்தக்கடலில், கடலின் ஓடும - சமுத்தி
 ரத்திற் செல்லுவின்ற, வங்கம் எனல் ஆயது ஒரு தேரினமிசை - கபடல என்று
 சொல்லுமபடியானதாகிய ஒரு இரத்தத்தினமேல், செங்கண எரிசிந்த - (தனது) சிவ
 ந்த கண்களினின்றும் அகவினி சிந்தும்படியாகவும், வரிவில - கடடமைந்த விலவி
 னின்றும், பகழிசிந்த - பாணங்கன சிந்தும்படியாகவும், கங்கம் ஒகிகரம் மிடை -
 (தனது தோமேல்) பருந்துகளும் காக்கைகளும் நெருங்கும்படியாகவும், வந்தான -

செறுத்திடு தியிரபுவனி தீயவெழு தீயின
மறத்தினவபி ரத்தொருவன வந்தணுகு முந்தைக
கறுத்தமணி கண்டாகட வுட்சிலை கரத்தா
விறுதகவனும் வெங்களை தெரிந்தன நெநிரந்தான

இ - ன். இறுதியில் - யுகாததகாலத்தில், புவனிதீய - உலகம் எரிந்துபோய்
படி, ஏழுதீயில் - புறப்படுகின்ற நெருப்பைப்போல, மறத்தின் வயிரத்த ஒருவன் -
கோபத்தையுஞ் சலஞ்சாதித்தலையுமுடைய ஒருவனாகியகரன், வந்து அணுகுமுந்
தை - வந்து நெருங்குமுன்பு கறுத்த மணிகண்டாக - கரியநிறங்கொண்ட அழகிய
சூழத்தினையுடைய சிவபிரானது, கடவுள் சிலை - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய வில்
லு, கரத்தால் - (தன் து) கையினால், இறுதகவனும் - ஒடித்த ஸ்ரீராமபிரானும், வெ
ங்களை தெரிந்தன - கொடிய சரங்களை தெரிந்தெடுத்தவனாகி எதிராக -
(காண) வந்தாசென்றன

(௨௭௬)

நியுருவ காலவிசைய செவவியன் வெவவா
யாயிரம் வடிக்களை யரக்காபதி பெய்தான
நியுருவ காலவிசைய செவவியன் வெவவா
யாயிரம் வடிக்களை பிராமனும் மறுத்தான

இ - ன் தீ உருவ தீப்போலும் உருவமுள்ளனவடி, காலவிசைய - கற்றை
ப்போலும் வேகமுள்ளனவும், செவவியன் - அழகுள்ளனவுமாகிய, வெவவாய -
கொடியவாயினையுடைய, வடி - கூடமைபொருந்திய, ஆயிரம் களை - ஆயிரம்பாணங்
களும், அரக்காபதி - கரன், எய்தான் - தீ உருவ காலவிசைய செவவியன் வெவ
வாய ஆயிரம் வடிக்களை - அத்தகைய ஆயிரம் பாணங்களால், இராமனும் - ஸ்ரீராம
பிரானும், அறுத்தான் - (கரன்களை ஆயிரத்தையும்) துண்டித்தான்

(௨௭௭)

ஊழிபெரி யிற்கொடிய பாயபகழி யொன்பா
னேமுலகி னுகருமொரு நாயகனு மெய்தான
குழுகடா வடிக்களை யவற்றெதிர் தொடுத்தே
யாழிவரி விற்கரனு மன்னவை யறுத்தான.

இ - ன் ஏழ் உலகினுக்கும் - எழுவகைகளுக்கும், ஒருநாயகனும் - ஒப்பற்ற
தலைவனாகிய ஸ்ரீராமபிரானும், ஊழிஎரியில் கொடிய - ஊழித்தீயைப்பரக்கல்லுங்
கொடியவையான, பாயபகழி ஒன்பான் - (மார்பில்) ஊடுருவிச்செல்லும் ஒன்பது
களைகளை, எய்தான் - ஆழிவரியில் கரனும் - கடலப்போன்ற கட்டமைந்த விலலை
யேந்திய கையினையுடைய கரனும், குழுகடா - குழந்தை கூலையையுடைய, வடி - களை
அவற்று எதிர் தொடுத்த - கூடமைபொருந்திய அக்களைகளுக்கு எதிராக (ஒன்பது
களைகளைச்) செலுத்தி, அன்னவை அறுத்தான் - (ஸ்ரீராமபிரான் எவிய) அவ்வொ
ன்பது களைகளையும் அறுத்தான்.

(௨௭௮)

களளவமா மாயவினை கலவியின விளைத்தான
வள்ளலுரு வைப்பகழி மாரியின மறைத்தா

னுள்ளுமூலே வுறறமா ரோடின ரொளித்தார
வெள்ளெயி நிதழப்பவள வீரனும் வெகுண்டான

இ - ன (அரக்கன்), கலவியின் - (தனது) படிப்பினாலே, களளம் அமா - திருடதெனமான போரையும், மாயவியை - மாயச்செயல்களையும், விளைத்தான் - செய்து, பகழி மாரியின் - சரவருஷத்தால், வளளம் உருவை மறைத்தான் - ஸ்ரீராம பிரானது திருமேனியை மறையும்படிசெய்தான், அமரா - தேவர்கள், உளளம் உலேவு உற்று - மனமழிந்தவர்களாய், ஒடினா ஒளித்தார - ஒடி யொளித்துக்கொண்டார்கள், (அதனால்), வென எயிறு - வெண்மைநிறம் பொருந்திய பற்களையும், இகழ் பவளம் - இகழாகிய பவளத்தினையுமுடைய, வீரனும் - ஸ்ரீராமபிரானும், வெகுண்டான் - கோபித்தானாகி

குறிப்பு --- களளவமா - உருமறைந்தது நின்று செய்யும்போர் மாயவியை - பல ரூபமாகவும் பலவகைப்பட்ட வேறு வேறு ரூபமாகவும் நின்று போர்விளைப்பது இம்மாயவியை கலைஞானம் அறுபத்துநான்கு இக்கிரசாலம், மகேந்திரசால முதலியவற்றுள்ளடங்குமாகலின் 'கலவியின் விளைத்தான்' என்றா ஒடினா - முற மெச்சம் (கஎசு)

வேறு

முடிப்பெ னின்றொரு மொய்களை யாலெனது
தொடுத்தது நின்றயா தோளுற வாங்கினா
பிடித்த துண்சிலை பேரகல வானிடை
யிடிப்பி னோசை படக்கடி திறந்தே.

இ - ன (ஸ்ரீராமபிரான்), இன்று - இறறைப்பொழுது, ஒருமொய - ஒரு போரை, (ஒரு) கணையால் - ஒருபாணத்தினால், முடிப்பென என் - முடித்துவிடுகிறேன் என்று கூறி, நின்ற - நின்றகொண்டு, தொடுத்த - (ஓரம்பினை விலலிற்) பூட்டி, உயாதோள் உறவாவகினை - (அவ்வம்பின் அடிப்புறமானது தனது) உயாநத புயத்திற் பொருந்தும்படி யிழுத்தான், (அப்போத்து), பிடித்த துண்சிலை - (அவன கையிற்) பிடித்திருந்த வலியவிலலானது, அகலவான் இடை போ இடிப்பின் ஒசைபட - அகன்ற ஆகாயத்தில் உண்டாகும் பேரிடியினது ஒசையுண்டாகும்படி, கடிது இறந்த - விரைவாக முறிபட்டது (கஎடு)

வெற்றி கூறிய வானவா வீரனவி
விற்போது துணுக்கமுற நேங்கினா
மற்றொர் வெஞ்சிலை யினமை மனக்கொளா
வற்ற தாலெம வலியென வஞ்சினா

இ - ன. வெற்றி கூறிய வானவர் - சயத்தைக் கூறிய தேவர்கள், வீரனவில இறப்போது - ஸ்ரீராமபிரானது வில்லொடிந்தபொழுது, துணுக்கம் உற்று எங்கினா - அச்சமடைந்து விசாரண்கொண்டவர்களாய், மற்ற தா வெஞ்சிலை இனமை - (ஸ்ரீராமபிரானுக்கு) வேறொரு கொடியவிலவிலலாம் விருப்பதை, மனக்கொளா - மனத்திற்கொண்டு, எம் உலி - எங்களுடைய தாஷ்டகம் அற்றது என அஞ்சினா - அற்றுப்போயிற் நென்று பயந்தார்கள். (கஎசு)

என்னு மாத்திரத தேநதிய காழுக்கு
 சின்ன மென்றுத தனிமையுஞ் சிந்தியான
 மன்னா மன்னவன செம்மன மரபினு
 பின்னு நததன பெருங்கர நீடினா.

இ - ன் என்னு மாத்திரத - (தேவாகள எவவலியற்றது) என்று கூறு
 மளவில, ஏந்திய காழுக்க - தாங்கிய விலலினு, சின்னம் என்றும் - சிறுமையா
 யிறறென்றும், தனிமையும் - தனித்திருப்பதையும், சிந்தியான - கருதாதவனாகி,
 மன்னா மன்னவன செம்மல - அரசாங்களுக்கு அரசனாகிய தசரத சகரவாததீயின
 கிருக்குமாரனாகிய ஸ்ரீராமபிரான, மரபினு - (கூத்திரியதரும்) வெறுக்கினு,
 (புறங்காட்டாமல்), தன பெரும் கரம் - தனது பெரியகரத்தை, பின் உற நீடினா -
 பின்பகத்திற சேர நீடினா (கஎஎ)

கண்டு நின்ற கருதுணாந தானென
 வண்டா நாதன் நடக்கையி னததுணை
 பண்டு போமழு வாளியைப் பண்பினு
 கொண்ட விலலை வருணன கொடுத்தன.

இ - ன் வருணன - வருணதேவன், கண்டு - (விலலிற்றதைப்) பார்த்து,
 நின்ற - (அருகில்) நிற்குகொண்டு, கருது உணர்ந்தான் என - (ஸ்ரீராமனது)
 நினைப்பை யறிந்தவன்போல், பண்டு - முற்காலத்தில், போமழுவாளியை - போ
 கருரிய பரசாயுதத்தினையுடையான [பரசராமனை], பண்பினு - தருதியினு,
 (வென்று), கொண்ட - கைப்பற்றிய, விலலை - கோதண்டத்தை, அதுணை -
 அந்தச்சமயத்தில், அண்டா நாதன் - தேவர்களுக்கு நாயகனாகிய ஸ்ரீராமபிரானது,
 தடம் கையின் - பெரிய கையில, கொடுத்தன - கொடுத்தான்.

குறிப்பு — பரசராமன தந்த விலலினை வளைத்து அவனொடு போபுரியாமல்
 அவ்விலலினை கைப்பற்றியதால் ‘பண்பினு கொண்டவில’ என்றா “பூமழை பொ
 ழிந்தனா புருத தேவருள், வாமவேல் வருணனை மாண வெஞ்சிலை, சேபியென முத
 வித்தன சேனை யாராததெழு, நாமரீ ரயோத்திர நகர நண்ணினா” எனக்கீழ்க்கூறிய
 வாறு பரசராமனா பெற்று வருணனிடத்துக்கொடுத்து வைத்திருந்த விலலினை
 அவன் இத்தத்திகொடுத்தானெனக் சிவபிரானும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவும் பிரமதேவனது
 தந்திரத்தினுலே போசெய்தகாலத்து அவவிருவரும் கைக்கொண்ட விற்களில
 சிவபிரானுல முன்னரே பழதடைந்தவில ஜனகமகாராஜன் வசியிருந்தது ஸ்ரீ மகாவி
 ஷ்ணு தான்கொண்ட விலலைத் தவத்திறசிறந்த இரிசிகாக்குத்தா அவா ஜமதக்கினி
 கருத்தா அச்சமதக்கினியால் பரசராமனடைந்தான் இவவிற்களில ஒன்று மிதினிலை
 முறிபட்டது மறறென்று வருணனிடங்கொடுக்கப் பட்டிருந்த தென்றறிச. (கஎஎ)

கொடுத்த விலலையக கொண்ட னிறத்தினு
 னெடுத்த வாங்கி வலங்கொண டிடக்கையிற
 பிடித்த போது நெறிபிழைத் தோக்கெலாந்
 துடித்த வாவிடக் கண்ணொடு தோளுமே.

இ - ள் அ சொண்டவ நிறத்தினு - அந்த மேகம்போன்ற நிறத்தினையு
டைய ஸ்ரீராமபிரான, கொடுத்த விலலை - வருணை கொடுத்த விலலினை, எடுத்து -
ஆக்கி, வலங்கொண்டுவாகுகி - வலதுகரங்கொண்டு வளைத்து, இடம கையில பிடி
த்தபோது - இடது கையிற் பிடித்தகாலசகில, நெறி பிழைத்தோர்க்கு எலாம் -
தருமமாகக்கூர் தவறினவர்களுக்கெல்லாம், இடம் கண்ணெடு தோளும் - இடதுகண்
சரும் இடதுதோள்களும், துடித்த - அடித்தன (௧௭௯)

ஏறநி நாணிமை யாமு நெடுத்தது
கூறநி னுருங் குணிககக் குணிகத்தெதி
ராரநி னுனவ னுழியந் தோசர
நூறநி னுணுண பொடிபட நூறினு.

இ - ள் (ஸ்ரீராமபிரான), இமையாமுன - கணமூடித் திறப்பதற்குமுன்பு,
நாண் ஏறநி - நாரிபூட்டி, எடுத்தது - எடுத்த விலலினை, கூறநி னுருங் - யமையொ
த்தவாக்கும், குணிக - மகிக்கும்படி, குணிகது - வளைத்து, எதி - ஆறறினு
அவன் - எதிர்த்தலசெய்த [எதிர்த்த] கரணுடைய, ஆழி அம் தோ - சக்கரங்களை
புடைய அழகிய இரத்ததை, சரம் நூறநி னுன - நூறுபாணங்களால், நுண்பொடி
பட - சிறுநூளாய் அழியும்படி, நூறினு - அழித்தான் (௧௮௦)

எந்தி ரத்தடந் தோழிந் தானிழர்
கந்த ரத்திடை யாத்தெழுந் தம்பெலாரு
சுந்த ரத்தலி விலலிதன் றோளொனு
மந்த ரத்தின மழையின் வழங்கினு

இ - ள் எந்திரம் சுடம் கோ அழிந்தான் - சக்கரங்களையுடைய பெரிய தூதம்
அழியப்பெற்றகரன், இழந்து - (சேமத்தோகளையும்) இழந்தவனாகி, ஆத்து - பே
ராலிசெய்து, அந்தரத்து இடை எழுந்த - ஆகாயத்திற் கிளம்பி, சுந்தரம் தனி
விலலிதன் - அழகுபொருந்திய ஒப்பற்ற விலலினையுடைய ஸ்ரீராமபிரானது, தோள்
எனும் மந்தரத்தின் - புபமென்ற மலையினமேல, மழையின் - மேகத்தைப்போல,
அம்பு எலாம் வழங்கினு - சரமுழுவதையும் வயதான (௧௮௧)

தாய்கி கின்ற தயரத் தாமனுந்
நூங்கு நூணி யிடைச்சுகு செஞ்சரம்
வாங்கு கின்ற வலக்கையொர் வாளியால்
வீங்கு தோளொடு பாரிசை வீழத்தினு

இ - ள் தாய்கி கின்ற - (கரண்களைக் கீறவாறு) காத்து கின்ற, தயரத் தாமனுந்
மனும-தாசரதியும், நூங்கு - (அம்புகள் குறைந்து) தளரந்திருக்கின்ற, நூணி இடை -
நூணீரத்திய கண், சடுசெஞ்சரம் - திக்கின்ற நல்ல பாணங்களை, வாங்குகின்ற -
எடுக்கின்ற, வலக்கை - (கரண்து) வலதுகையினை, வீங்கு தோள் ஒடு - பருத்த புயத்
துடனே, பாரிசை - புவிமேலே, ஓர் வாளியால் - ஒரு சரத்தினு, வீழத்தி
னு - (அழித்து) வீழும்படிசெய்தான்.

குறிப்பு —கரன சொரிந்த சரவருஷத்தைத் தனக்கண்களால் மாற்றினுனென
பா 'தாவகி நின்ற' என்றா தூக்கு, தூவகெனமெலிததல விகாரம பெற்ற செ
ன்னலுமாம் (க௭உ)

வலககை வீழதலு மறறைககை யாலவெற்றி
யுலககை வானத துருமென வோசகிடு
னிலககு வறகுமுன வந்த விராமனும
விலககி னுனொரு வெங்கதிர் வாளியால்

இ - ள். (அக்கரன), வலககைவீழதலும் - (தனது) வலதுகை வீழத்தவுட்
னே, மறறை கையால் - இடது கையினால், வெற்றி உலககை - வெற்றியையுடைய
(இருப்பு) உலககையை, வானத்து உரும என - மேகத்தினிழையைப்போல, ஒசு
னா - வீசியெறிந்தான, இலக்குவறகுமுன வந்த இராமனும் - இனையபெருமானாக
குமுன்னே (போசெய்ய) வந்த ஸ்ரீராமபிரானும், ஒரு வெங்கதிர் வாளியால் -
ஒரு சொடியிரகாசமுள்ள ஆம்பினால், விலக்கினா - (அவ்வுலகையைத்தணி
தது) நீக்கினா

குறிப்பு —போராககோலங்கொண்ட இனையபெருமானைத்தடுத்த நிறுத்தவிட்டு
வந்தான என்பா 'இலக்குவறகு முனவந்த' என்றா இனி, இலக்குவறகு முன
னை பிறந்தோனென்னலுமியையும். (க௭௩)

விராவ ருங்ககி வெள்ளெயி றிறப்பின
னராவ முன்ற தனையதன் னறறலான்
மராம ரங்கையில் வாங்கிவந தெயதினா
னிராம னங்கொட தனிக்கனை யேவினா

இ - ள் விராவரும் - கலகதற்கருமையான [திண்டமுடியாத], கடு - வடிவ
நினையுடைய, வெள்ளெயி - வெள்ளைப்பற்கள், இறப்பின - முறிபட்டபின்பு, அரா-
பாமப்பு, அழன்றது அனைய - சிறியதையொத்த, தன் ஆற்றலான் - தன்னு வல்மை
யினாலே, (கரன), மராமரம் - ஒரு மராமரத்தை, கையில வாங்கிவந்த - கையில எடு
த்துவந்து, எயதினா - சோதனை, இராமன் - ஸ்ரீராமபிரான், ஓ தனி கனை வவி
னா - ஒப்பற்ற ஒரு பாணத்தைப் பிரயோகஞ்செய்தான் (க௭௪)

குறிப்பு —உலககையை விலக்கியபோது கரனதுபற்களும் முறிபட்டனவென
பது இச்செய்யுளாற றுணியக்கிடந்தது

வாம ரக்கன படைத்தனின் மானயி
னாமு டைத்தனமை யாலுல கேழையும்
பரமு ருக்கிய பாவத்தி னுலவலக
கரமெ னக்கரன கண்டமுற னுனரோ

இ - ள் அரக்கன் வரம் படைத்தனின் - ராகுஸனாகிய அக்கரன் வரங்கள் பெ
ற்றதினாலும், மானயின் - மாயச்செயலினாலும், உரம் உடை தனமையால் - பலமு
டைய தன்மையினால், உலகு எழையும் - உலகங்கள் எழையும், பரம் - முற்காலத்

தில், உருக்கிய - அழச்செய்த, பாவத்தினால் - பாபத்தினாலே, கரன் - அவன், வலக
கரம் என -(தனது) வலதையைப்போல, கண்டம் உறரூன் - கழுத்து (அறுபடக்)
கொண்டான் (கஅரு)

ஆத்தெ முந்தன ராடினா பாடினா
தூராதத மைந்தனா வானவா தூயமலா
திராதத னுமபொலிந தானகதி ரோனறிசை
போதத மெனபனி போக்கிய தெனனவே.

இ - ன். வானவா - தேவர்கள், ஆத்தது எழுந்தனா ஆடினா பாடினா - ஆர
வாரஞ்செய்து எழுந்த கூத்தாடிப் பாடி, தூயமலா - பரிசுத்தமான புஷ்பங்களைக்
கொண்டு, தூராதது அமைந்தனா - (ஸ்ரீராமபிரானது திருமேனியை) மறையச்செய
து அடக்கினார்கள், கதிரோன் - சூரியன், திசைபோதத - திசைகளேழுமைய, மெல்
பனி - இலேசாகிய பனியை, போக்கியது என்ன - நீக்கிவிட்டதுபோல, திராதத
னும - ஸ்ரீராமபிரானும், பொலிந்தான் - விளங்கினான்

குறிப்பு - திராதத - பரிசுத்ததன், ஆலோசனைக்காரன், நியமிப்பவன், மேனமை
யுடையவன் கதிரோன் - ஸ்ரீராமபிரானுக்கும் மெனபனி அரக்கனுக்கும் உவமை.

முனிவா வந்து முறைமுறை மொயப்படு
வினிய சிந்தை யிராமனு மேகினை
னனிக வெஞ்சமத தாருயிர போகத்தான்
நயியி ருந்த வுடலன்ன தையலபால்.

இ - ன் முனிவா வந்து - இருடிகள் வந்து, முறைமுறை - கிரமப்படி,
மொயப்பு உற - சூழ்ந்து கொள்வதால், இனிய சிந்தை இராமனும் - மகிழ்ச்சிபொருந்
திய மனத்தினையுடைய ஸ்ரீராமபிரானும், அனிகம் வெஞ்சமத்த - கூட்டமான
கொடியபொருளுக்கு, ஆர் உயிர்போக - (தனது) அரிய உயிர் மாததிரம் செல்ல, தனி
இருந்த - (அதனோடு செல்லாமல்) தனித்திருந்த, உடல் அன்ன - உடலையொத்த,
தையலபால் - சிதாபிராட்டியின் பக்கத்தில், ஏகினான் - போயினான். (கஅள்)

விண்ணி னீங்கிய வெயயவா மேனியின
புண்ணி னீரும் பொடிகளும் போயுக
வண்ணல வீரனைத் தம்பியு மன்னமுங்
கண்ணி னீரிரிற பாதங் கழுவீனா

இ - ன். விண்ணில் நீங்கிய - ஆகாயத்தில் (மறைந்து கொள்ளும்பொருட்டு)
விலகிய, வெயயவா - கொடிய ராக்ஷஸர்களுடைய, மேனியின் - உடலினது,
புண்ணினீரும் - அரத்தமும், பொடிகளும் - தூசிகளும், போய உக - நீங்க, தம்பி
யும் அன்னமும் - இனையபெருமானும் சிதாபிராட்டியும், கண்ணின் நீரினால் -(தமது)
கண்ணீரினால், அண்ணல் வீரனை - பெருமையிற சிறந்த வீரனாகிய ஸ்ரீராமபிரா
னது, பாதம் கழுவீனா - திருவடிகளைச் சுத்தஞ்செய்தார்கள் (கஅடி)

முத்த மொனறின முடிந்தவா மொயபுணீர்
நீத்த மோடி நெடுநதிசை நேருறக

கோதத வேலைக் குரலென வானவ
கோதத வீர னினிதிருந் தானரோ.

இ - ன் முததம ஒன்றில் - ஓர் முகூர்த்தத்திலு, முடிந்தவா - இறந்த அரக்கா
களினது, மொய்யுணர் நீததம் ஒடி - மிகுந்த அரத்தவெள்ளங்கள் விரைந்து சென்று,
நெடுநிலை - நெடிய திசைகளின் கண், நோ உற கோதத - ஒழுங்காகக் கோக்கப்
பட்டன, வானவா வேலைக்குரல என எதத - விண்ணவர்கள் சமுத்திரகோஷ்டம்
போலத் துதிசெய்ய, வீரன் - ஸ்ரீராமபிரான், இனிது இருந்தான் - மகிழ்வாக
இருந்தான் (சஅக)

இவரு நின்ற துரைத்து மிராவண்ண
நங்கை தனகை வயிறு தகரத்தனள்
கங்கு லன்ன கரணைத் தழீஇருமெ
பொங்கு வெங்குரு திப்புரண டாளரோ

இ - ன் இவரு - இவ்விடத்திலு, நின்றது - (சொல்லாமல்) நின்ற மறறைச்சங்
குகளை, உரைத்தும் - கூறுவாய், இராவண்ண தங்கைக் குரப்பங்கை, தனகை -
சுன்று வையினால், வயிறு தகரத்தனள் - வயிறறினப்பிராந்தலளாகி [வயிறறிவடித்
துக்கொண்டு], கங்குல அன்னகரணைத் தழீஇ - (நிறத்திலு) இருளோ யொத்தகரணைத்
தழுவி, நெடும - நெடிய, பொங்கு வெங்குருதி - பொலிவுற்றவெவ்விய அரத்தத்
தில், புரண்டான் - புரளுதலுற்றான். (சக0)

ஆக்கி னேனமனத் தாசையவ வாசையென
மூக்கி னோடு முடிய முடிந்திலேன
வாக்கி னுலுங்கள் வாழ்வையு நாளையும்
போக்கி னேனகொடி யேனென்று போயினுள்

இ - ன் மனத்து ஆசை - மனத்தின்கண் ஆசையை, ஆக்கினேன் - (விரையச்)
செய்தேன், அ ஆசை - அந்த ஆசையானது, என் மூக்கினோடு முடிய - எனது மூக்
தட்டின் முடிவாக, முடிந்திலேன் - இறவாமலிருக்கிற நான், வாக்கினால் - (என்)
வாய்மொழியினால், உங்கள் வாழ்வையும் - உங்களுடைய வாழ்க்கையையும்,
நாளையும் - ஆயுளையும், போக்கினேன் - அழித்து விட்டேன், கொடியேன் என்று -
(நான் மிகவும்) பொல்லாதவன் என்று கூறி, போயினுள் - சென்றான். (சகக)

அலங்கல வேறகை யரக்கரை யாசறக
குலங்கள் வேறுபுப் பானகுறித் தாளுயிர்
கலங்கு குறைவன் போருநெடுங் காலென
விலங்கை மாநகா நொய்திறசென நெய்தினுள்

இ - ன் அலங்கல வேல்லை அரக்கரை - வெற்றி மாலையைணிந்த வேலினோ
யெந்திய கையினையுடைய இராகத்தாலையும், குலங்கள் - (அவர்கள்) கூட்டங்கள்
பும், ஆச அற - குற்றம் நீங்குமாறு, போ அறுப்பான் - அடியோடு தொலைக்கும் பொ
ருடும், குறித்தான் - கருதிய குரப்பங்கை, உயிர் கலங்கு - உயிர் கலங்கற்குக் கார

ணமான, குறை - சுழல காற்றைப்போலவும், வனபோர் நெடுங்கால என - (மேரு வுடன்) வலிய போரினைச் செய்த பெரிய காற்றைப்போலவும், கொய்தில சென்று - விரைவிறசென்று, இலங்கைமா நா எய்தினாள் - இலங்கையாகிய பெரிய நகரத் தையடைந்தாள்

குறிப்பு — அரக்கரை பாவுதைப்போக்கித் தேவராசருந் தன்மையையுடைய ராமபாணத்துக்கு இரையாக்கக் குறித்தாளென்பா 'ஆசு' என்றா. இராமபாணத் தனைத்தொடருமோ எனனும் அச்சத்தாலும், அவாமேறகொண்ட காம்பிச்சையா லும் அடிக்கடி. திருமயித்திருமயிப் பார்த்துக்கொண்டு சென்றனனெ பது தோன்ற குறைக்காற்றையும், மேருவைப்பறிக்கக் காற்றெழும்பியதுபோள் பாலங்கையைய ழிக்க இவள் புறப்பட்டாளென்பது தோன்ற வனபோர் நெடுமான புடம் உவமை கூறினா

ய) மலை, (ககஉ)

புறம்

ஆரவது கரனவதைப் படலம்

முற்றிறம்.

ஆகப்படலம் சு க்கு விருத்தம் நடுஅ

ஏழாவது மாசனவதைப் படலம்

இறைக்குநெடும பணையர்க்க நிறத்தனை மறந்தனளபொ விராமன் றுங்க வரைப்புயத்தி னிடைக்கிடந்த பேராசை மனங்கவற்ற வாற்றா ளாகித் திரைப்பரவைப் பேரகழித் திண்ணகிற கடிதோடிச் சீதை தன்மை புரைப்பெனெனச் சூரப்பகை வரவிருந்தா னிருந்தபரி சுரைத்து மனனோ

இ - ள் சூரப்பகை—, இறைக்கும நெடுமபணை அரக்கா - ஒலிசெய்கின்ற பெரிய பேரினக்களையுடைய இராக்கதாக்கள், இறந்ததனை - இறந்துபோனதை, மறந்தனள் - மறந்தாளாகிய, இராமன் - ஸ்ரீராமபிரானது, துங்கம் - பெருமைபொருந் திய, வரைப்புயத்தின் இடை - மலைபோன்ற புயங்களினிடத்தில், கிடந்த - தங்கியிருந்த, பேராசை - பெரிய ஆசையானது, மனம் கவற்ற - (தன்னு) மனத்தை வருத்த, ஆற்றாள் ஆகி - சகியாதவளாகி, திரை பரவை போ அகழி - அலைகளையுடைய கடலாகிய பெரிய அகழிருமுந்த, திண் நகரில் - வலிய (மகிழையுடைய) இலங்கைநகரத்தின்கண், கடிது ஒடி - விரைவாகச் சென்று, சீதை தன்மை - சிதாபிராட்டியினது நிலைமையை, உரைப்பென என வர - சொல்லுவென என்று வந்ததால், இருந்தான் - (சபையைவிட்டுச் செல்லுதலினின்ற மொழிந்த) வீற்றிருந்த இராவணன், இருந்த பரிசு - கொலுவீற்றிருந்த (பெருந்தன்மையின்) வித்ததை, உரைத்தும் - கூறுவாம் —

குறிப்பு — அரக்கா கொட்டிய முரசொலியின் இரைச்சல செவியைவிட்டு நீங்கா இச்சிறிய காலவரையறையுள் மறந்தது வியப்பென்பா 'இறைக்கு' என்றா. பணை - மறந்ததோற கருவிகளுக்கு உபலக்ஷணம். அரக்கா - கரதுஷண

தியா போவ - ஒப்பிலபோலி இசைநீத முழுதும் எம்பிரானது தோனாறறலாய முடிதலால் 'துவகம்' என்றா இதுபற்றியே கீழ்க்கூறிய பாலகாண்டதது, "இரா மன றேனவவி கூறுவோக்கே" என்றா வரை - ஆகுபெயர். எங்கோவும் இளங் கோவும் இணங்காமையானும், மூக்கு முதலிபன் அறப்பட்டதானும், கரணிய நிற நததானும் மாறிய அசையெனப்பா 'கிடந்த' என இறந்தகாலத்தகூறினா, இப் பொருட்கியையப்போ என்றகுப் பெயர்ந்த என்ப் பொருள்கூறுதலுமாம் போ - பெருமையினிறிபு மீண்டும் அவ்வாசையுடைமையுறந்த தடைகளைக் கருதிவருத்த மேயந்தமைதோன்ற 'மனங்கவற' என்றா பாவை - பரந்திருப்பது, ஐ - கரு, தாப்பொருள் விசுதி அசுழி - தோண்டப்படுவது, இ - செயப்படுபொருள் விசுதி அசுழியை அடுத்தத்திணை என்றமையால் மதிவென்றும் இனி, காவல்பொருந் திய இலங்கையெனலுமாம் தனக்கு மாற்றவளாய்ச் சீகாரிராட்டி யிருக்கனென வும், அதுபற்றித் தன் எண்ணம் நிறைவேற்றும் போயிறமறனவும், அவளைப் பிரித்தவிடின் தான் கருதியது முடியுமெனவும் எண்ணங்கொண்டு, கரதுஷ்ணசியா இறந்ததனைத் தெரிவிப்பது அவசியமானதாயிருந்தும் அதனை யொழித்ததசு தைத்தன்மை யுரைப்பேனென்று சென்றனெனக் கார் - இச்செயவெனெச்சைய காரணப்பொருட்டா யிறந்தகாலந் தழுவி இருந்தான் என்னும் வினைகொண்டு முடிந்தது இத்தனால அகதிப்போது குறிப்பிக்கப்பட்டது இருந்தான் - வினையா லீனையும பெயர், மன ஒ - அசைகள். (க)

நிலையிலா வுலகினிடை நிற்பனவு நடப்பனவு தெரியி னீந்த மலரினமே னுனமுகற்கும் வகுப்பரிது நுனிப்பதொரு வரம்பி லாற்ற லுலையிலா வகையுறந்த தரும்மென நினைந்தவெலா முதவுந் தச்சன புலனெலாந் தெரிப்பதொரு புனைமணிமண டபமதன்றி பொலிய மனனே.

இ - ள். நிலை இலா - நிலையிருத்தலிலலாத, உலகினிடை - இவ்வுலகத்தின கண, நிற்பனவும் - அசரவஸ்துக்களையும், நடப்பனவும் - சரவஸ்துக்களையும், தெறியின் ஈந்த - ஒழுங்காகப்படைத்து அளித்த, மலரினமேல நான் முகற்கும் - தாமரை மலரின மேலிருக்கிற பிரமதேவனுக்கும், வகுப்பரிது - செயற்கருமையானதும், நுனிப்பது ஒரு வரம்பு இவ் ஆற்றல் - உற்றராயவதாகிய எல்லையிலாத ஒப்பற்ற அறிவினாலே, உலவு இலாவகை உழந்த தருமம் என - தெருதலிலலாத வித்தகில வுருந்திச்செய்த தருமத்தைப்பேரல், நினைந்த எலாம் - நினைத்த பொருள்கள் எல்லா வற்றையும், உதவும் - கொடுக்கின்ற, தச்சன் - (மயன் என்னுதேவ) தச்சனது, புலம் எலாம் தெரிப்பது - அறிவு முழுதும் தெரியக்கூடுவதுமாகிய, ஒரு ஒப்பற்ற, புனைமணி மண்டபம் அதனில பொலிய - அவ்வகரித்த ரத்தக்கிதமான மண்டபத் திற கிறக்கும்படி.

குறிப்பு - வகுணித்தது கூறுதற்கியலாத மேனமைபொருந்திய இமமண்டப மும் இதில் வீற்றிருக்கும் இராவணனது செல்வமும் அழிவனவாக அல்லவோவிரு க்கின்றவென்று பின்னா நீக்குஞ் செயலைக்கருதி யிரங்குவார உலகினியறனகயாசா நிலையினமையை முண்ணிட்டி 'நிலையிலா' என்றா. இனி, பிரமதேவனது கைத்தொழில் வலமைமையப் புகழுவார ஒருவங்கனொவ்வொன்றும் வெவ்வேறு விதமாகவு ள்ளனவெனலும் பொருளில் 'நிலையிலா' என்றாரென லுமாம், ஈண்டு, (நிலை - ஒரு தன்மையில், இலா - இல்லாத,) எனப்பொருள் காண்க. நிற்பன நடப்பன - வினை

யாலணையும் பெயாடன, சராசரமென்றவாறு நானமுதற்கும், உமமை- உயாவுசிறப்பு அறமானவை இன்னன அறமல்லாதவை இன்னன வென்று அறிதற்குரிய நூலக ணணகாராயச்செய்து ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் நனமை தீமைகளை கவனித்து இயற்றாத அறம் மறமாக முடியுமாதலின் 'தனிப்பதொரு வரம்பிலாற்ற ஓலவிலா வகையுமுத தருடம்' என்றா "மனத்துக்கண மாசில னைத் தனத்த, னுருவ நீர பிற" "அழகா நவாவெருளி யினனாசொன னானு, மீழகா வியன ததம" என பனவும் பிறவும் கண்டுதெளி. "சிறப்பினுஞ் செலவமு மீது மறத்தினூஉந கா க்க மெவனே வுயிரகரு" எனநவாறு நினைத்தவெல்லாந் தரவல்ல தருமத்தைத் தச்ச னுக்கு உவமை கூறவே அவனதாற்றலின் மிகுதிக்கெல்லையிலை யென்பதுஉம, மண்டபத்தின் சிறப்பை ஒருணித்தற்கியலா தென்பதுஉம விளக்குவதாயிற்று புலம் - புலனைப்போலி மண்டபம் அதனில், அது-பகுதிப்பொருள் விசுதி இனி, மண்டபம் மதனில் பொலிய எனக்கொண்டு, மண்டபம் அழகோடு விளங்க என்னலுமாம் நினைந்தெல்லா முதவுந்தச்செனவே மயனைக் கூறினும், அம் மயனை அசுரதச்சென்றும் கூறப

(உ)

பண்டலங்க நினைக்களிற்றின் பணைமருப்பி னிணையொடியப் படாந்த பொ விண்டலங்க னுறவீங்கி யோங்குதய மாலவரையின் விளங்க மீதிறுந்ருள குண்டலங்க குலவரையை வலமவருவா னிரவிகொழுந் கதிாசூழ கரணை மண்டலங்க பன்னிரண்டு நாலெதாய்ப் பொலிந்தவென வயங்க மனனொ

இ - ள பணி - மூதகாலத்தில், அவங்கு அல - அசைதலிலலாத, திசை களிற்றின் - திக்கியானைகளினுடைய, பணை - பருத்த, மருப்பின் இணை - கொம்பு களி னிரட்டைகள், ஓடிய - முறியும்படி, படாந்த - விசாலித்த, பொன தோன் - அழகிய புயங்கள், விண்தலங்க உறவீங்கி - விண்ணுலகங்களெல்லா மளவுமபடி பருத்தி, ஓங்கு மீல உதையவரையின் விளங்க - உயாந்த பெருமைபொருந்திய உதயகிரியைப்போல விளங்க, குலவரையை வலமவருவான் - மேருமலையையும் - அதனைச் சூழந்த எழும்லைகளையுந் சுற்றிவருகின்ற, கொடும் கதிா கற்றைஞ்சு செழிப்புற கிரணத்தொகுதி சூழந்த, இரவிமண்டலங்கள் பன்னிரண்டும் - சூரிய மண்டலங்க பன்னிரண்டும், நாலெதாய் பொலிந்த என - இருபதாய் விளங்கின னெழும்படி, மீதில - அத்தோள்களின்மேல், குண்டலங்கள் - காதிலணிந்த குண்டலங்கள், வயங்க - பிரகாசிக்கவும்

குறிப்பு - திசைகளைத்தாங்கி யசையாது நிறறலின் 'அலங்கல் திசைக்களியு' என்றா "கமடபி நிசையி னிறை களிறும்" என்றா கரணவதைப் படலத்தும் இனிப் பிறாற்றலுக்கு இனத்து அசையாத களிற் னன்னலுமாம் அவங்கு திசை க்களிற் னன்னும் பாடத்திற்கு இராவணனொற்றலுக் காரணமல அசைகின்ற திசை களிளுள யானைகளெனக் உயாச்சியும் வெற்றியுந் தோன்ற 'விண்டலங்க னுற வீங்கி' என்றா குலவரை - கூட்டமாகிய மலையே, மேனமைபொருந்திய மலையே யென்றாகலின், மேருவையும் அதனைச்சூழந்த கைலை, இமயம், மந்தரம், வந்தம், நீடதம், மெக்டம், நீலகிரியென்னுஞ் சபதருவாசலங்கையும் கூறினும். இங்ங னைக் கூறியது இராவணனது புயமிகுதிக்குவமைநோக்கி வலம வருதல் - பிரதட்ச ணம் வருவான் - முற்றுத்திரிந்த பெயரெச்சம் இனி, வருடவானிரவியென்றும் பிரிக்ஷலாம் மண்டலம் - வட்டம். சூரியமண்டலம் பன்னிரண்டாதலை "வைத்த தன் விசுச்சுதன் வச்சன் மாதத்தாண்டன, பாற்கர னீரவியு லோகப்பிரகாச, னுலோ

கசாட்சி திரிவிக்கிரம, னாதிதன நிவாகர னங்கிசமால், யாகச் சூரியா பன்னிரண்
டென்ப” என்பதன னுணாக. (ந)

புலியினத னுடையானும் பொன்னுடை புனைந்தானும் பூவி னுனு
நலியும்வலத தாரலலா தேவரினிங் கியாவரினி நாட்ட லாவா
மெலியுமிடை தழுககுமுலை வேயிளந்தோட சேயரிககண் வென்றி மாதா
வலிய நெடும புலவியினும் வணங்காத மகுடநிரை வயங்க மனனே

இ - ன புலியின அதன உடையானும் - புலியினது தோலாகிய ஆடையைய
டைய சிவபிரானும், பொன் ஆடை புனைந்தானும் - ஸீதாம்பர மணிந்த ஸ்ரீ மகாவிஷ்
ணுவும், பூவினனும் - சாமரை மலரிவிருப்பவனாகிய பிரமதேவனும், நலியு - (இரா
வண்ணை) ஒருதச்செய்யும், கலத்தா அலலா - பலமுடையாரல்லா, (என்றால்),
இனி—, தேவரின - தேவர்களில், யாவா நாட்டல் ஆவா - எவாள் (உவமை)
கூறுதற்கு (உரியா) ஆவாகள் மெலியும் இடை - மெலிசிறை இடையையும்,
தழுகும் முலை - பருமனாகிற முலைகளையு, வேய இளந்தோள் - மூவசில போலும்
இளந்தன்மை பொருந்திய தோள்களையும், சேயரி கண் - சிவந்த வரிகளையுடைய
கண்களையும், வென்றி - வெற்றிபெய்முடைய, மாதா - பெண்களினது, வலிய நெ
டும புலவியினும் - தணிததற்சுருமையான நெடிய ஊடலினும், வணங்காத - தாழா
த, மகுடம் நிரை - கிரீடங்களின் வரிசை, வயங்க - விளங்கவும்.

சூறிப்பு — நலியும் என்னுந் தனவினை பிறவினைப்பொருள் படநின்றது இங்கு
ஆசைநிலை மெலிந்த தழுகத் தன்னது மெலியும் தழுகும் என்றது* அழகின்றன்
மையோடு சாமமுடைமையும் விளங்குதரு ஆடவரைத்தமக்கு அடிமையாகிக்
கொள்ளும் பேரழகுடையா என்பார ‘வென்றிமாதா’ என்றா பலவி — தலைவனாக
தலைவியும் ஒரு பரிசுக்கயிற கூடியிருந்த விடத்தது அவனிடத்தது ஒருகாரணம்பற்றிப்
பின்வருதலும், பின்வருதற்குக் காரணமில்லா திருக்கவும் ஆசையிதப்படுதலால்
தடபமாகிய ஒருகாரணம் இருக்கிறதாசுவடகொண்டு அதனை அவன் மேலேற்றி அவ
வன் பின்வருதலுமாம் வி - தொழிற்பெயர் விருதி கெதுணைச்சமாதான மியா
பினும் இணங்காமல்தோன்ற ‘வலியநெடுமபுலவி’ என்றார். “புலத்தலிற புத்தேனா
டுண்டோ நிலத்தொடு, நீரியைத் தன்னாரகத்த” என்றவாறு புலவியாற் பெரிதான்
இன்பங்கிட்டுதலாயிருந்தம் அதனைப் பொருட்டாயெண்ணித் தன்பெருமை குன்ற
ததாழான் என்பதாலும், இவ்விடத்தே தாழாதவன் மறறையோரைத் தாமுவதெவ
ன் மென்பதாலும் பயத்தின்ன உடமை சிறப்புமெச்சமுமாம் இனி, வென்றிமாதா
என்றது எகிரிடமாட்டாமற் சாய்கது [தோற்ற] புணாச்சியினிடத்தே பேரின்பம்
டைதலால் வென்றியையுடைய மாத்ரென்றுங் கூறலாம், “ஊடலிற நேற்றவா
கென்றா ரதமன்னுங், கூடலிற காணப்படும” என்றாசலின் இவ்வனங்கூறுமிட
த்தப் பின்வங்கி மாதா இராவணனது பெருமைக்கஞ்சி அவன் சொற்படி யின்கு
காரணறி யவன் சிறிதும் வணங்காணென்பொருள் பதில்காண்க (ச)

வானுலா முழுமணிகள் வயங்கொளியின றொகைவழங்க வயிரக குன்றத்
தோளெலாம் படிசுமந்த விடவரவின படநிரையிற றேன்ற வானற
நாளெலாம் புடைதயங்க நாமநீ நிலங்கையிறுந வாரி யிட்ட
கோளெலாங் கிடந்தநெடுஞ் சிறையன்ன நிறையாரங் குலவ மனனே.

இ - ன். வாள் உலாம் - ஒளியுலாவுகின்ற, முழுமணிகள் - பெரிய ரத்தினங்கள், வயங்கு ஒளியின் தொகை வழங்க - ஒளி வீசுகின்ற பிரகாசத்தினை கூட்டத்தை யளிக்கும்படி, படிசுமந்த விடம் அரவின படம் நிரையில - புவியைத்தாங்கிய விஷத்தினையுடைய ஆதிசேடனென்னும் பாம்பினது படங்களின் வரிசையைப்போல, வயிரம் குன்றம் தோள் எலாம் தோன்ற - வலிபொருந்திய மல்களை மொத்த புயங்கள் எல்லாம் விளங்கவும், ஆனந் நான் எலாம் - அமைந்த நட்சத்திரங்களெல்லாம், புடைதயங்க - பக்கத்திற சூழ்ந்து பிரகாசிக்கும்படி, தான் - அவ்விராவணன், நாமனீ இலங்கையில - பெருமைபொருந்திய கடலசூழ்ந்த இலங்கையின்கண், வாரி இட்ட - சுவாந்து அடைத்துவைத்த, கோள் எலாம் - கிரகங்கள் முழுவதும் [நவகிரகங்கள்], கிட்டந்த - தங்கியிருந்த, நெரிம சிறை அனை பெரிய சிறைச்சாலையையொத்த, நிறை ஆரம் - நிறைந்த இரத்தினமாலையுடைய, குலவ - விளங்கவும்

குறிப்பு — உலாவும் என்பதன் மூலம் மெய்யொரு கெட்டு 'உலாம்' என நின்றது இவ்விராவணனது புயங்கள் புவியைத் தாங்குதலானும், ஒன்றோடொன்றாகப் பிடித்து வரிசையாகக் காணப்படுதலானும், கண்டோருக்கு அச்சத்தை விளைவித்தலானும், அப்புயங்களின்மேல் இரத்தினமலை கிடப்பதானும் இவன் புயங்களுக்கு மணிகளபொருந்திய படிசுமந்த விடவரவின்பட நிறையை யுலகம் கூறினான் என்றது - இருபானேழு நட்சத்திரங்களை இந்நட்சத்திரங்கள் உள்ள ராசிகளில் நவகிரக சஞ்சாரமுடையதாயின, 'புடைதயங்க' என்றான் நாமம் - அச்சமுடைய கோளெலாம் என்றது நவகிரகங்களோடு குளிகண் முதலிய மற்றவைகளை நவகிரகங்களாகக் கூறலாம் இந்நினைத்தது ஐயத்தால்தான் அவன் எல்லாநிலை சிறந்தவனாகப் பொருட்டு நவகிரகங்களை ஒரிடத்து இராவணன் சிறைவைத்தானென்ற கூறுவான் (6)

வேறு

ஆய்வரும் பெருவளி யரக்க ராதியோ
நாயகா நளிாமணி மகுட நண்ணலாறு
நேபவந்த தேயவந்த பெயாந்து செஞ்சுட
ராயமணிப் பொலன்கழ லடிநின் றாப்பவோ.

இ - ன் ஆய்வு அரும் பெருவளி அரக்கா ஆதியோ நாயகா - ஆராயவந்த நுமையான மிக்க வலிமையையுடைய இராகத்தா முதலினோரது தலைவர்களினுடைய, நளிா - பெருமை பொருந்திய, மணிமகுடம் நண்ணலால் - ரத்தினமாலையால், (அவ்வண்ணங்களுக்கோற்றத்தைக் கழலினைச்சு) சோதலால், தேயவந்த - தேயவந்த, (அதனாலு) பெயாந்து - வேறுபட்டு, செஞ்சுடா ஆய - நல்லபிரகாசத்தை யுடைய தாவி, மணி பொலன் கழல் - இரத்தினங்களை யழகுதிப் பொன்னினுள் செய்த வீரகண்டை, அடி நின்ற - (தன்) பாதத்தின் கண்ணிருந்து, ஆப்ப - பேரொலி செய்யவும்

குறிப்பு — 'ஆய்வரும்' என்பதன் பொருளைக்கேட்டு அத்தியப்பலத்தின் ஐந்தாவது செய்யுளின் ஐந்தாம் கட்டளைக் ஆதியோ என்றது - காவலா தளவா முதலானவர்களை அடக்கு - மிகுதிப்பொருளின் கணவந்தது. அரசர் காரகுப் பொன்னின் பூணுதற்குரியராகலின் பொன்னினுள்செய்த கழலென்றும் 'பூங்கழலாக

கன வரது பொலவகழ லிலவகை வேகதை” என்றா உயுத்தகாண்டத்தும் ஆயமணி-
ஆராயநதெடுத்த மணியுமம் (சு)

மூவகை யுலகினு முதலவா முநதையோ
ரோவல ருதவிய பரிசி னோவகலபோற
றேவரு மவுணரு முதலினோதிசை
துவிய நறுமலாக குப்பை துன்னவே

இ - ன மூவகை உலகினும் - திரிலோகங்களினும், முதலவா - முதன்மை
யாகிய, முநதையோ - முற்காலத்திய வள்ளல்கள், ஓவலா - ஒழிபாடவர்களாய்,
உதவிய - கொடுத்த, பரிசின ஓவகலபோல - கொடைத்திரவியத்தின் மலையைப்
போல, தேவரும் அவுணரும் முதலினோ - தேவர்களும் அசுரர்களு முதலாகிய போ
கள், திசை - திக்குகளில் துவிய - சிறதிய, நறுமலா குப்பை - மணமுள்ள புஷ்ப
வசுளினகுவியல்கள், துன்ன - விளங்கவும். (எ)

இன்னபோ துவவழி நோக்கு மென்பதை
யுன்னலா கரதலஞ சுமந்த வுச்சியா
மின்னவிர மணிமுடி விஞ்சை வேந்தாக
மென்னினா முறைமுறை துறையிற சுற்றவே.

இ - ன. இவழி இன்னபோது நோக்கும் என்பதை உன்னலா - இன்ன இட
ததில இன்ன நேரத்தில (இராவணன்) பாபபாண என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளா
தவார்களும், கரதலம் சுமந்த உச்சியா - கரங்களைச்சுமந்த சென்னியையுடையவாக
ஏழம் [தலைமேறகைக்குவித்து நமஸ்கரிப்பவர்களும்] ஆகிய, மின் அவிர மணி முடி -
ஒளி வீசுகின்ற ரதநகிரீடத்தையுடைய, விஞ்சை வேந்தர்கள் - வித்தியாதரர்கள்,
முறைமுறை - வரிசைக்கிரமப்படி, துன்னினா - கிட்கின்றவர்களாய், துறையில
ஈற்ற - சபையினிடத்தே சுற்றிக்கொண்டிருக்கவும் (அ)

மங்கையா திறத்தொரு மாற்றங் கூறினும்
தங்களை யாமெனத் தாமுஞ் சென்னிய
ரங்கையு முள்ளமுங் குவிந்த வாக்கையா
சிங்கவே நெனத்திற சித்தா சேரவே.

இ - ன. மங்கையா திறத்து-பெண்கள் விஷயத்தில், ஒருமாற்றம் கூறினும்-
ஒருவராததை சொன்னாலும், தங்களை என் - (அம்மாற்றம்) தம்மை(கருமித்துச்
சொன்னது) என்று, தாமும் சென்னியா - வணங்குகின்ற தலையினையுடையவாக
ஏழம், அங்கையும் உள்ளமும் குவிந்த ஆக்கையா - அங்கையும் மனமும் குவித்
திற உடலை யுடையாராமாகிய, திறல் சித்தா - வலிமையையுடைய சித்தர்கள்,
சிங்கம் ஏறு என் சேர - ஆண்சிங்கங்களபோல வரது கூடவும்.

குறிப்பு — பெரும்பயங்கிடந்த நெஞ்சினா என்பது முதலிரண்டடிகளின் கரு
த்து ஆம் - அஞ்ச அகமத்தை - அவகை, “அசமென கிளவிக்குக் கைமுன்
வரினே, முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடுத்தும், உரைநிலை யினதே யாசிரி யாச்சு,
மெல்லெழுத்து மிகுத லாகிய னான்” என்றா தொல்காப்பியனார், அவகை குவிதல் -

சூரபிதல உளளவகுவிதல-பயபகதி விசுவாசங் காட்டுதல, ஆசை யாகையென
மருஉ (க)

அன்னவ னமைச்சரை நோக்கி யாண்டொரு
நனமொழி பகரினு நடுங்குஞ் சிந்தைய
ரெனனை கொல பணியென விதைஞ்சு கின்றனா
கின்றரா பெருமபயங் கிடந்த நெஞ்சினா

இ - ள அன்னவன் - அத்தகைய இராவணன், அமைச்சரை நோக்கி - மந
திரிமார்களைப்பார்த்து, ஆண்டு - அவவிடத்து, ஒரு கல மொழி பகரினும் - ஒரு
பலவாரத்தை சொன்னாலும், (அவ்வாரத்தை தம்மைக்குறித்ததோ வெனவையுற
றஞ்சி), நடுங்கும் சிந்தையா - நடுங்குகின்ற எண்ணத்தினையுடையவாகளும், பணி-
கட்டளை, என்னை கொல என இறைஞ்சுகின்றனா - யாதோ? என்று வணங்குகி
ன்றவர்களும், பெரும் பயம் கிடந்த நெஞ்சினா - பெரிதான அச்சம் தங்கியிருக்
கின்ற மனத்தினையுடையவார்களாகிய, கின்றரா - கின்றராக்களும்

சூறிப்பு — ஆண்டு - சுட்டு நீண்டது நடுங்குஞ் சிந்தையா - பலவாறாகச் சித்
றிய எண்ணத்தினையுடையவாகள். கொல - ஐயம், தம்மேயாயது குற்றங்கண்டு
எத்தண்டனை வியற்ற ஆலோசிக்கின்றானோ என்று அச்சங்கொண்டா ராகவின்
'பெருமபயங்கிடந்த நெஞ்சினா' என்றா அமைச்சா - மந்திரிகள், இஃது அமாத
திய ரொஹம் வடமொழிச்சிதைவ, இவர்கள் அரசாக்குரிய ஐம்பெருங்குழுக்களில்
ஒருவகையினா, "அமைச்சா புரோகிதா சேனாதிபதியா, தவாததொழிற் றாதுவா
சாரண டெனிலா, பாரத்திபாக கைம்பெருங் குழுவெனப்படுமே" என்றார்களின்

பிரகர நெடுந்திசைப் பெருந்தண டேந்திய
கரதலத் தண்ணிலை கண்ணி னோக்கிய
நாகின ராமென நடுங்கு நாவின்
ருரகாக டம்மன முலைந்து சூழவே.

இ - ள பிரகரம் - மிகுந்த கொலைத்தொழிலையுடைய, நெடுந்திசை - நெடிய
(தென) திக்கிலிருக்கிற, பெருந்தண்டு ஏந்திய - பெரிய தண்டாயுதத்தை யேந்தியிரு
க்கின்ற, கரதலத்து - கையினையுடைய, அண்ணலை - பெருமையிற்சிறந்த நமனை, கண்
ணில் நோக்கிய - சண்ணுறபாத்த, நாகினா என - நரகத்திலுள்ளவாகளபோல,
நடுங்கு நாவினா - நடுங்குகின்ற நாவினையுடையவார்களாகிய, உரகா - நாகங்களும்,
தம் - தங்களுடைய, மனம் உலைந்து - மனநிலை மாறுபட்டவார்களாய், சூழ - சூழ்
ந்து நிற்கவும்

சூறிப்பு — பிரகர நெடுந்திசையெனவே தென்றிசையாயிற்று தண்டதரண
யினனும் நமனது பெயரைக் கூறுவாரா 'பெருந்தண டேந்திய கரதலத் தண்ணை'
என்றா "இயமனரி யந்தகன் நென்றிசைக் கிழவன், சமனை சண்டன் சண்பன்
நருமன், நமனை மறவி தண்ட தரணே ." என்பதால் நமனப் பெயருடைமையறிக.
ஆம் - அசை, நடுங்குநாவினா - தமொறு மொழியினையுடையவாகள் தென்னில
களை யிராவணனுக்குத் தென்றிசை நமனும், பயங்கரம் பயத்தலினால் ராஜசபைக்கு
நரகம், நடுங்குநாவினா சிந்தையராதலின் அச்சப்பையிலுள்ள உரகாக்கு நரகின்றும்
உவமை. (கக)

திசையுறு கரிகளைச் செற்றுத் தேவனும
வசையுறக கைலையை மறித்து வானெலா
மசையுறப புரந்தர னடாதத தோளகளி
னிசையினைத் துடிபுரு விசையி னேத்தவே.

இ - ள். திசை உறு கரிகளை செற்று - திகையங்களைச் சினைது [வென்ற]
தேவனும வசை உற - சிவபிரானும் பழிபையடையும்படி, கைலையை மறித்த - வெ
ளளியங் கிரியைக்கீழ்மேலாகும்படி தூக்கி, வான எலாம் - விண்ணவ ரெல்லாரும்,
அசை உற - அருகம்படி, புரந்தரன் - இரதிரனோடு, அடாதத - போர்புரிந்த, தோ
ளகளின் - (இருபு) புயங்கனினது, இசையினை - கீர்த்தியை, துடிபுரு - துடிபுரு
வென்னும் பெயரினான வீணையினது, இசையின் - இசைப்பாட்டினால், ஏத்த - ததி
செய்யவும்

குறிப்பு — தேவனும, உமமை - உயாவு சிறப்பு, மறித்தல் - கீழ்மேலாகச்செய
தல், இது இப்பொருட்டாதலை “மலைபுரை யானை மறித்து” எனனும் புறப்பொருள்
வெண்பாவின் உரையின்கட்காண்க வான் - இடவாருபெயர் அசை - முதனிலை
துடிபுரு - இரட்டுறமொழிதல், ஒரு கந்தருவன் பெயரையும், வீணையையும், வீணைப்
பரீட்சையுள்ளவனுடைய குறிக்கும் பலபொருளொருசொல் பலவியற்பாக்களுட்
னே நிறத்தையிசைத்தலாலிசை யென்றகு இசைப்பாட்டென்றும், “பாவோ டீனை
த விசையென்றா பண்ணென்றா, மேவார பெருந்தான் மெட்டானும் - பாவா—,
பெடுத்தன முதலா வீரு நான்கும் பண்ணிப், படுத்தமையாற பண்ணென்று பா”
என்பவாகவின் (கஉ)

சேனூயா நெறிமுறை திறம்ப வின்றியே
பாணிகள் பணிசெய்ப பழுதில் பண்ணிடை
வீணையி னரம்பிடை விளைத்த தேமறை
வாணியி னுர்தன செவியின் வராககவே.

இ - ள். சேன உயா நெறி முறை திறம்பல இன்றி - தேவலோகத்தி லிய
ற்றும் உயாத விதியினது ஒழுங்கு தவிராமல், பழுது இல் பண்ணிடை - குற்ற
மில்லாத இசைப்பாட்டி, னிடையிடையே, பாணிகள் பணிசெய - கரங்கள் தாளங்
கொட்டவும், நாரதன் - நாரதமாமுனிவன், வீணையின் நரம்பு இடை விளைத்த
தேம மறை - வீணையினது நரம்பிலுண்டாகக்கூடிய இனிய வேதத்தை, வாணியின் -
சரசுவதியைப்போல, செவியின் - காதுகளில், வராகக - பெய்யவும்

குறிப்பு — நாரதா தியா ஈனமும் மகிழ்வுறப் பணியிறறினரென்பார் ‘சேனூ
யா நெறிமுறை திறம்ப வின்றியே’ என்றா இனி, நெடுகாலமாயுள்ள உயாத
சாஸ்திரவியிதினொழுங்கு தவிராமலெனலுமாம். டாணி - கை, இனி, பாணி -
இருவகைத் தாளமுமாக, “ஆடல் பாட விசையே தமிழே, பண்ணே பாணி தூக்கே
முடமே” என்புழிப் பாணியை இருவகைத் தாளமென்றா அடியார்க்குநல்லார்,
கீழ் எடுத்தக்காட்டிய “பாவோ டீனைத் விசையென்றா பண்ணென்றா” எனனும்
வெண்பாவின்படி பெருந்தான் மெட்டானும் கிரியைக் கெட்டானும் பண்ணிப்
படுத்தலாற பண்ணென்று பெயராயிற்று. அவற்றான பெருந்தான் மெட்டாவன்
நெஞ்சம், மிடறும், நாக்கும், மூக்கும, அணங்குகும், உதமும், பலலும், தலையு

மென விவை. கிரியைகனெட்டாவன எடுத்தல, படுத்தல, நவீதல, கம்பிதம், குழலம், ஓலி, உருடரி, தாக்கு என விவை வீணைவாயிலாக வேத சுருதிகளைப் பாடினாரென்பார 'வீணையி னரம்பிடை வினைதத தேமறை' என்றா வாணியின, இன் - உகமவுருபு வாணி - சொல்லப்படுபவனெனும் பொருடரி (கக)

வேறு

மேகமென நுருத்தி கொண்டு விண்ணவா தருவும் விஞ்சை
நாகமுஞ் சுரந்த தீந்தேம புனலொடு மளாவி நவவித
தோகையா துகிவிற் றோபு மெனப்பீதா துணுக்கத தோடுஞ்
சீகர மகர வேலைக காவலன சிந்த மனனோ.

இ - ள் மஃரம் வேலை காவலன - மீன்கள நிறைந்த கடலுக்கு அரசனாகிய
வருணதேவன், விண்ணவா தருவும் - தேவர்களுடைய விருட்சங்களாகிய பாரிசாத
முதலிப் மரங்களிலும், விஞ்சை நாகமும - விஞ்சைப்பதியிலிருக்கின்ற புனை மர
ங்களிலும், சுரந்த - ஊறிய, தீம தேம புனலொடு - இனிமையும் மணமும் பொருந
திய நீருடனே, அளாவி - (கடல நீரைக்) கலந்து, நவவி தோகையா - மாணியு
மயிலையும் போன்ற பெண்களினது, துகிலில் தோயும் எனபது ஓர் துணுக்கத
தோடும் - ஆடையிற் படியுமென்கிற ஒரு பயத்துடனே, மேகம் என துருத்தி
கொண்டு - மேகமென்று சொல்லுகின்ற துருத்தியினால், சீகரம் - மழைத்துளிகளை
சிந்த - சிந்தவும்

குறிப்பு — விஞ்சை- விஞ்சைப்பதி, விததியாதாரிருபிடம் “சேண்பும் விஞ
ச்சைப் பதியுஞ் சேடியும், யாணா நகரும் விததியாதாரிடம்” என்றா பிங்கலமுனிவ
ரும், தேனோடு பணிர்ரென்பார ‘தீந்தேம புனல்’ என்றா (கச)

நமைமலாத தானுந் தேனு நளிர்நெடு மகுட கோடி
முறைமுறை யறையச சிந்தி முரிந்துகு மணியு முதலுந்
தறையிடை யுகாத முன்னந் தாங்கினன றமுவி வந்கித்
றறைதொறுந் தொடர்ந்து கினறு சமீரனை றுடைப்ப மனனோ

இ - ள் சமீரனை - வாயுதேவன், நறை மலாத தாதம் - வாசனையையுடைய
புஷ்பங்களின் மகரந்தப்பொடிகளும், தேனும் - மதுவும், நளிர் நெடுமகுடகோடி -
பெருமைபொருந்திய பெரிய கிரீட மிகுதிகள், முறைமுறை - அடிக்கடி, அறைய -
(ஒன்றோடொன்று) மோதப்படுவதால், முரிந்து சிந்தி உகுமணியும் முததம் - முரி
பட்டுச் சித்திச்சித்துகின்ற (மாணிக்க முதலிய) இரத்தினங்களும் முததுக்களும்,
தறை இடை உகாத முன்னம் - நிலத்தில் வீழாத முன்பு, தாங்கினன தழுவி வாங்கி -
தாங்கித்தழுவி யெடுத்தது, துறைதொறும் தொடர்ந்து நின்று - (அரக்கர் வானவா
தானவா முதலினோ கடைய) ஒவ்வொரு இடங்களிலும் தொடர்ந்து சென்று நின்று,
துடைப்ப - சுத்தி செய்து கொண்டிருக்கவும்

குறிப்பு — நறை - நறமை யென்னும் பண்பின் ஈறு போயிடையுந்ரமையா
யிற்று கோடி - இவ்வெண்ணுப்பெயர் மிகுதி யென்னும் பெயர் மாததிரையாய
நின்றது முறைமுறை - பலதரமெனறாகலின் அடிக்கடி யென்றும், தறை - தரை
தாங்கினன - முற்றெச்சம் தாதுதேன முதலியவற்றின் மிகுதியும் அவை நிலத்திற்

சிறிதும் வீழ்ச்சில் வென்பதும் தோன்ற 'தாங்கினனறழிவி வாங்கி' என்றா சமீர
ணன் - எல்லாப்பொருளையும் எறிதது எறிவேண், சமீரணம் - எறிதல், வீசுதல். ()

வேறு

மின்னுடை வேததிரக கையா மெய்புகத
துன்னெடுங் கஞ்சுகத துகிலா சோராவிலா
பொன்னெடு வெள்ளியும் புரந்த ராதியாக
கின்னியன் முறைமுறை யிருக்கை யீயவே

இ - ள் மின் உடை வேததிரக கையா - பிரகாசத்தினையுடைய பொற்பிரம்
பேங்கிய கையினையுடையவாகளும், மெய்புக - உடல் முழுதும் புகுமபடி, துன் -
விளங்குகின்ற, தெடுங்கஞ்சுகம் துகிலா - நீண்ட சட்டைத்தனியை யுடையவாக்
ளமாகிய, சோரவு இலா - தளாவில்லாத வேட்பாடகன், புரந்தராதியாகு - இந்நி
ரன் முரலினோக்கு, முறைமுறை - வரிசைக்காரமபடி, இன் இயல் - இனிமை
பொருந்திய, பொன்னெடு வெள்ளியும் - பொன்னும் வெள்ளியுமாகிய, இருக்கை -
ஆசனங்களை, ஈய - கொடுக்கவும்

குறிப்பு - மின்னுடை வேததிரமெனவே பொற்பிரம்பென்றும் புரந்தராதி
யா - வடமேழிப் புணர்ச்சி இன் - இனிமையின்நிர்ப்பு இன்னிமல் என்றது -
அவ்வாறாய்வுகூறுதல் தக்கபடி உபசாரஞ் செய்தமை விளங்கற்கு இருக்
கை - தொழிற்பெயர், இஃது ஆசனமாத்திரையாய் நின்றது (உக)

சூலமே முதலிய துறந்து சுற்றிய
சேலைபாற சிறிபவாய புதைத்துச் செங்கையின
நேலுடை தெடுப்பினை துவைத்துத் தோறெலாங்
காலன்வந் திசைக்குறாட கழகை கூறவே

இ - ள் தோல உடை தெடுப்பினை துவைக்கும் தோறு எலாம் - தோற்போ
வைபையுடைய பெரிய முரண் முழங்குமபோதெல்லாம், காலன் - உமன், சூலமே
முதலிய துறந்து - சூலமுதலே முதலாகிய படைகளோடு, சுற்றிய சேலைபாற -
சுற்றிய உத்சரியத்தாலும், செங்கையின - சிவந்த கையினாலும் சிறியவாய்புதைத்து -
(கனது) சிறிய வாயை மூடிக்கொண்டு, வந்தது, இசைக்கும் - (தான்) கூறுகின்ற,
நாள கழகை - நாளின்து நாழிகையை [நாழிகைக் கணக்கை], கூற - சொல்லவும்

குறிப்பு - சூலமே, ஏதாரம் - பிரிவில் யமன் தனது செயலொழிந்தமை
தோன்ற 'சூலமே முதலிய துறந்து' என்றும், அவன் அரசகா மாட்டுப் பயபக்கி
விசுவாசத்தோடு அடங்கி யொடுங்கி நடக்கும் எழைமையோன்ற 'சுற்றிய சேலை
பாற சிறிபவாய புதைத்து' என்றும் கூறினா புலியைப்பொருது கொன்று நின்று
சிலைத்துக் கோடும்மண்சொண்ட ஏறு இறந்தழி அதன் உரிமைபை யெடுத்ததையி
சீவாமற் போர்த்த முரசு ன்னடா 'தோலுடை' என்றா 'உலிப்பலி யுண்டி
முருமுக்குரன் முழக்கத்த, மயிக்கண் முரசொடு மான் பல் யூட்டி' என இளங்கோ
வடிகளும், "புணைருப் பமுந்தச் சூததிப் புலியொடு பொருது வென்ற, கண்கூறு" இ
ருமுசு சீற்றக் கதழ்விடை யுரவை போர்த்த, துணைகூரன் முரசுத் தாண " எனத்
தீருத்தக்கதேவரும், "கொல்லேற்றுப் பசுந்தோல சிவந்து போர்த்த, மயிக்கண்

முரசு மோவல விரங்கு” எனப் பிறருங் கூறியது காண்க. “ஏற்றுரி போாதத் விடியரு முழக்கிற, கூற்றுக்கண் விளிக்கும் குருதிவேடகை முரசு” எனனும் மணிமேகலைச் செய்யுளான ஏற்றுரி போாதத் முரசு கூற்றினை யழைக்கு முரசாதல் அறிசு காலன் - காலத்தைக் கணக்கிடுகிறவன் கடினை - வடமொழித் தற்பவம். நாழிகைக் கணக்கைக் கூறுவோர்க்குக் கடினையாரா என்ப பெயர் அவர்- அரசனுக்குச் சென்ற நாழிகைக்குக் கவி சொல்லுவாரா, “பூமன் சீணையும் பொருகிலையுங் கைக் கொண்டு, காமனறிரியுங் கருவூரா - யாமங்க, னொன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்றுபோய் நாழிகையு, மொன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்று” என நாழிகை வட்டி விடுவாரு மென்ப “குத ரேத்த மாகதா றுவல, வேதாளிகரொறி நாழிகை யிசைப்ப” என்றா பிறரும் என்ற அடியார்க்கு நல்லார் கூறியவாறு ஈண்டு நமன் இராவணனுக்கு நாழிகைக் கணக்கைக் கூறுவோளுதல் காண்க அவ்வனம் நாழிகைக் கணக்கைக் கூறுதலே யமனுக்கு உரிய தொழிலாதலெவற்புறுத்த ‘துசைக்கும்’ என்றா (கள்)

நயங்கிளா நானநெய யளாவி நத்தலில
விபங்கருப பூரமென பஞ்சின மீக்கொளீஇக
கயங்கலின் மரைமலாக காடு பூகதென
வாயங்கெரி கட்டவுநம் விளக்க மாட்டவே

இ - ன வாயங்கு எரி கட்டவுநம் - பிரகாசிக்கின்ற அக்கினித் தீவீனும், நயங்கிளா - நனைமிகுந்த, நானம் நெய - வாசனையையுடைய நெய்யும், நத்தலில - குறைவில்லாத, வியம் - பெருமைபொருந்திய, கருப்பூரம் - சூடனும், அளாவி - கலந்த, மெல பஞ்சினமீ - மெல்லிய பஞ்சினமேல், கொளீஇ - கொளுத்தி, கயங்கலின் மரை மலா காடுபூகதென - குளங்களில் தாமரை மலாக்காடு பூகதாற்போல, விளக்கம் மாட்ட - விளக்குகளை யேற்றவும்

குறிப்பு - நானம் - நெய்யுமாம், ஈண்டு ‘நானநெய’ - ஒருபொருட் பன்மொழி கருப்பூரமும் நெய்யுங் கலந்து அதிறபஞ்சின திரிபோட்டிக் கொளுத்திய தீபமென பது கருத்து இனி, கருப்பூர மென்கின்ற பஞ்சினமேல் நெய் அளாவிக் கொளுத்தி என்று கூறலுமாம் ஈண்டுக்கருப்பூரம்-பஞ்சின வெண்ணை கிறத்துக்கும், பற்றியெரியும் மென்மைத்தன்மைக்கும் உவமை கொளீஇ - கொளுத்தி, “பூதாற நத்த புக்க கொளீஇ” என்றா புறப்பாட்டினும் - கயங்கன்-அதல்களுக்கும், மரைமலாக்காடு-மிகுதியான விளக்கின சோதிகளுக்கும் உவமை. தாமரை - மரையெனல் விகாரம் விளக்கம், அம் - வினைமுதற் பொருண்மை விசுதி- (சுஉ)

அதிசய மளிப்பதற் கருள நிர்துநற்
புதிதலா கற்பகத் தருவும் பொய்யிலாக
கதிரெடு மணிகளுங் கறவை யானகளு
நிதிகளு முறைமுறை நினறு நீட்டவே.

இ - ன அதிசயம் அளிப்பதற்கு - தூதனமான பொருள்களைக் கொடுப்பதற்கு, அருள அறிந்து - (இராவணனுது) கட்டளையையறிந்து, புதிது அலா நல கற்பகம் தருவும் - அன்று பூத்த நல்ல கற்பகத் விருட்சங்களுையும், பொய் இலா - பொய்ததவில்லாத, கதிரெடுமணிகளும் - பிரகாசம் பொருந்திய சிந்தாமணி முதலிய மணிகளையும், கறவை ஆனகளும் - கறத்தலையுடைய காமதேனு முதலிய பசுக்களையும்,

சிதிகளும் - நிதிசனையும், முறைமுறை - அடிக்கடி, நின்ற - (கொணர்த) நின்ற, நீட்ட - (அரக்கராகியோர்க்கு வலலாளர்கள், கொடுத்தகொணருக்கவும்

குறிப்பு — அதிசயம்-அதிசயமான பெருநற்கு ஆகுபெயர் கணசாடை முதலியன கண்டு என்பார் அறிந்து என்றார் திவ்விய சாரமாகிய நானூதி பாணங்களை யுதவும் மத்தியாங்கம், நானூதி வாத்தியங்களை யுதவும் தூரியாங்கம், அநேகவித வாபரணங்களை யுதவும் பூஷணங்கம், அநேகவித இரத்தின தீபங்களை யுதவுத தீபாங்கம், பிராஸாத மண்டபங்களை யுதவுத கிருகாங்கம், சங்கிராதித ரொளியினை யடக்கு மொளியினை யுதவுத சோகிராங்கம் நானூதி ரத்தின வாங்கிய நான்கு வகையுணவியை முசவும் போசனங்கம், வேண்டியவகையினை யுதவும் பாசனங்கம், விசித்திர வளகிரங்களை யுதவும் வளதிராங்கம் என்பபெயர் பெற்ற கற்பகத்தருவின வகைகளைக் கூறவார 'நல்' என்றார் மாறாட்டமில்லாத மணி மென்பார் 'பெயயில' என்றார். மணிகள் என்றது தெய்வ மணிகளாகிய சிந்தாமணி, சூளாமணி, சிமந்தாமணி, சூடாமணி, கௌத்தவமணி யென்பவற்றோடு நவமணிகளை. மனத்தில நினைத்தன வெல்லாக தரற்பாலன வென்பார் 'சுறவையான்கள்' என்றார் 'மறவியொன றுனுமினி மனத்ததே சுரக்கும் பால, சுறவையிற சுறக்குத தமமற காழறப் பட்ட வெல்லாம்" என்றார் திருத்தங்க தேவரும் நிதிசன என்றது - கச்சபநிதி, கற்பநிதி, பதுமநிதி, நந்தநிதி, நீலநிதி, மகாநிதி, மகாபதுமநிதி, முருகநிதி யென்னும் நவநிதிகளை (கசு)

குண்டல முதலிய குலங்கொள பேரணி
மண்டிய பேரொளி வயங்க வீசலா
லுண்டுகொ விரவினி யுலக மேழினு
மெண்டிசை மருங்கினு மிருளின நென்னவே

இ - ன் குண்டலம் முதலிய-குண்டலங்கள் முதலாகிய, குலம் கொள-மென்மைபொருத்திய, பேர் ஆணி - பெரிய ஆபரணங்கள், மண்டிய - கெருங்கிய, பேர் ஒளியவங்க வீசலால் - பெரிதான பிரகாசம் விளங்குமபடி வீசுதலால், இனி இரவு உண்டுகொள - இனி இராததிரி யென்பது உண்டோ? உலகம் எழினும் - ஏழலுக்களிலும், என் திசை மருங்கினும் - எட்டெத திக்குக்களின் பக்கத்தினும், இருள் இன்று என்ன - இருளென்பது இல்லையென்று கூறவும். (உ௦)

கங்கையே முதலிய தீர்த்த கனனிபா
கொங்கைகள் சுமநதிடை கொடியி னொலகிடசு
செங்கையி னரிசியு மலருரு சிந்தினா
மங்கல முறைமுறை கூறி வாழத்தவே

இ - ன் கங்கையே முதலிய தீர்த்தகன்னியா - கங்கையே முதலாகிய புண்ணிய நதிக்களாகிய பெண்கள், கொங்கைகள் சுமந்து - முலைகளைச் சுமப்பதால், இடை - (அவர்கள்) இடையாண்து, கொடியின் - கொடியைப்போல, ஒலகிட - தளவெடைய, செங்கையின் - (தமது) செய்ய கையினால், அரிசியும் - அட்சதைகளையும், மலரும் - புஷ்பங்களையும், சிந்தினா - சிந்தி, முறைமுறை - அடிக்கடி, மங்கலம் கூறிவாழத்த - சுபக கூறி ஆசீர்வாதஞ் செய்யவும்.

குறிப்பு —சமந்த என்னும் வினையுடைய - கொங்கையின் பர மீகுதி விரும்பு
சமந்த - சமக்கவென்னுஞ் செயவெனெச்சத்திப்பு சித்திநா-முறநெச்சம்

ஊருவிற றேனறிய வுயிர்பெ யோவியம்
காரினிற செருக்கிய கலாப மஞ்ஞைபோல
வாரவிசிக கருவியோ வகுத்த பாணியி
ஹிர ரருட நடிப்ப நோக்கியே

இ - ன ஊருவில் தோன்றிய உயிர பெய ஒவியம் - (பிரமதேவனது) து
டையின் சடபிறத்த உயிர உள்ள சித்திரப்பாவைபோன்ற உருப்படியானவள், கா
ரினில செருக்கிய கலாபம் மஞ்ஞைபோல - காகாலத்திற் களித்த தோகை மயி
லைப்போல, வார விசி கருவியோ - தோல வாரிஞ்சில் கட்டப்பட்ட தோற்ரு
வியையுடையவர்கள், வகுத்த - பாணியில் - பாட்டினபடி, காரியா அரு நடம் -
பெண்கள் நடக்கும் அக்கூத்ததானிய அரிய நடனத்தை, நடிப்ப - நடிப்பதை, நோ
க்கி - பார்த்து

குறிப்பு —ஊருவிற றேனறிய வுயிர்பெ யோவிய மெனவே யுருப்பசியென
றும் உயிர பெய ஒவியம் வினையுடைய புறத்துப்பிறந்த அனமொழித்தொகை
சா - மேகம், பண்பாதுபெயர் கா - இராவணனுக்கும், மஞ்ஞை - களிப்போடு
நடக்கும் ஊராவசிக்கும் உவமை வாரவிசிகருவியோ ரெனறது, - எல்லாக்கூ
த்துக்களும், எல்லாப்பாட்டுக்களும், எல்லாவிசைகளும், எல்லாபண்களும், இருவ
கைத்தாளங்களும், எழுவகைத்துக்களுந், இவற்றின் குறையுடனும், இவற்சா
ன முதலிய நாலவகைச் சொற்களுமென்று சொல்லப்பட்டன வற்றை துண்ணிதாக
வணங்கு ஒரோருருவை யிரட்டிக்கூரட்டி சோத விடத்து செழித்தபடி. நிரம்ப
நிறத்தவும, அவ்விடத்தப்பெறும் இரட்டியையாய் பாசவுருவானவழி நிறகுமான
நிறத்திகழிபுமானவ சழிச்சுவர், வல்லனும், இப்படி நிழலு வுருக்களில் யாழ்
பாடலும் குழலின் பாடலும் கண்டப்பாடலும் இயைத்து நடக்கிறபடி கேட்போ
செவிக்கொள்ள அமைந்த காரணத்தாற் குறியறிந்து சேரவாசித்து மறந்தைகருவிக
ளிற குறை நிரபுத்தலும் மிகுதியடக்குதலும் ஆக்கு மிடத்தும் அடக்கு மிடத்தும்
இசையில இரத்திரச்சொன்னுதபடியே செய்தலும் செய்யு மிடத்தகைச்சொழில்
அழகுபெறச்செய்து காட்டலும் வல்லனும்மைந்த தண்ணுமை யாசிரியன் முதலி
னோரை வகுத்த என்றது - அத்தண்ணுமையாசிரியன் முதலினோ தொடங்
கிய பாட்டோ தாளத்தின்படி யென்பது தோன்றறது “மாயோன் பாணியும்” என
புழிப்பாணியைப் பாட்டெனரா அடியார்க்குநல்லார் பாணியினரு நடமென்ன
லும் பாட்டுக்கியைந் அவியத்தோடு கூடிய நடனமாதல காண்க மற்றும், பாணி-
தாளமுமாக, “கொட்டுமையுந் தூக்கு மளவு, மொட்டப் பண்பப்பது பாணியாகும்”
என்றாசலின் இப்பொருள் கூறுமிடத்துப் பாணியின் எனபுழி இன் என்பதைத்
விரிவழி வந்தசாரியையென நீக்கிப் பாணியோடு கூடிய அருநடமெனக் கூடவரும்
ஆணமை திரிந்த பெணமைக்கோலத்தாரும் ஆடுகின்ற அல்லியம், கொட்டி, குடை,
குடம், பாண்டாங்கம், மல, முதலிய வற்றோடு பேரிமாகிப் புறக் கூத்துக்களை நீக்க
‘நாரியருடம்’ என்றா நாரியா என்பது - அக்கூத்ததென்னும் பெயர் மாதத்திரை
யாய் நின்றது இனி, நாரியாகன ஊராவசிப்போலவும் மயிலைப்போலவும் தண்
னுமை யாசிரியர்கள் வகுத்த பாணியில் அரு நடம் நடிப்ப என்பபொருள் கோடலு
மாம். இவ்வமை பொருள் கூறவறியார ஆற்றெழுக்கின்மைதிக்கு வேற்றுமை தோ

ன்ற ஊருவிறறோன்றிய நாரியா எனக்கொண்டு பிரமதேவன் துடையினகட ப்ற
நத மேனகைகளென்பொருள் கூறி யிடாப்படுவாராயினா (உஉ)

இருந்தன னுலகங்க ளிரண்டு மொன்றுந்தன
னருந்தவ முடைமையி னளவி லாற்றவிற
பொருந்திய விராவணன் புருவக காமுகக
கருந்தடங் கண்ணியா கண்ணின வெள்ளத்தே.

இ - ள உலகங்கள் இரண்டும் ஒன்றும் - திரிலோகைச்சுவரியங்கள் அனைத்
தும், தன் அருந்தவம் உடைமையின் - தனது அரியதவத்தாலும், அளவு தீவ ஆற்ற
லின் - அளவிலலாத (தனது) வலிமையினாலும், பொருந்திய - பொருந்தப்பெற்ற
இராவணன் - புருவம் காமுகம் - புருவமாகிய விலலினையுடைய, கருந்தடம் கண்
ணியா - கரிய பெரிய கண்ணினையுடைய மாதாக்களின் து, கண்ணின் வெள்ளத்து -
பராவையின் மிகுதியில், இருந்தன - இருந்தான் (உஉ)

தங்கையு மவவழித் தலையிற றுங்கிய
செங்கையள சோரியின் றுரை சேந்தழி
கொங்கையன் மூக்கினள் குழையில் காதினன்
மங்குலி னெலிபடத் திறந்த வாயினன்.

இ - ள தங்கையும் - அவள் தங்கையாகிய ரூபபங்கையும், அ வழி - அவள்
டத்து, தலையில் தாங்கிய செங்கையன் - தலைமேல் வைத்த செய்ய கையையுடைய
வளும், சோரியின் தாரை சேந்த இழி கொங்கையன் மூக்கினள் குழை இல காதி
ன்ன - அரத்தவொழுக்குச் சிவந்த வடிந்த முலைனையுடையவளும் மூக்கினையு
டையவளும் குண்டலமில்லாத் காதினையுடையவளும், மங்குலின் ஒலிபடத் திறந்த
வாயினன் - மேகமுழக்கம் தோன்றும்படி திறந்தவாயினையுடையவளும் (உச)

முடியிடை வாயிலின் முறைமிட டாகலிக்
கடையுக்க கடலொலி காட்டக காந்தவாள்
குடதிசைச் செக்ககிற சேந்த கூந்தலாள்
வடதிசை வாயிலின் வந்து தோன்றினாள்

இ - ள முடியிடை வாயிலின் - கிரீடங்கள் நெருங்கிய அரண்மனை வாசலின்
கண், கடையுக்க ஆரவில்கடல் ஒலிகாட்ட - யுகாந்த காலத்திய நின்றந்த ஒலியின்
யுடைய கடலபோன்ற பேரொலி காட்டுமாறு, முறை இட்டு காந்தவாள் - குறை
கூறிக் கோப்பவளும், குடதிசை செக்ககிற - மேற்குத்திசையின் கட்டோன்றாரு
செவ்வானம்போல், சேந்த - சிவந்த, கூந்தலாள் - கூந்தலையுடையவளுமாக, வடதி
சைவாயிலின் வந்து தோன்றினாள் - வடக்குத்திசைவாசலின் கண்வந்து காணப்
பட்டாள் (உரு)

தோன்றலுத் தொன்னக ரரக்கா தோகைய
ரேனறெதிர வயிறலைத் திரங்கி யேங்கினா
மூன்றுல குடையவன் நங்கை மூக்கில
டானறனி யவள்வரத் தரிக்க வல்லரோ.

இ - ள் தோன்றலும் - (அவ்வாறு சூப்பநகை) தோன்றிய வளவில், தொலநகா - பழமையாகிய இலங்கை நகரத்திலுள்ள, அரக்கா தோகையா - ராகுச்சபபெண்கள், மூன்று உலகு உடையவன் தங்கை - திரிலோகங்களை யு முடையவனாகிய இராவணனது தங்கையானவள், மூக்கு இலள் - மூக்கில்லாதவளாய், அவள் - , தனி வர - தனித்துவந்தால, தரிக்க வல்லவோ - . தாம் இருக்கும் இடத்தே யிருக்கவல்லமையுடையவார்களோ? [வல்லவா அல்லா], (ஆவின்), என்று - பொருநதி, எதிர் - (அவள்) எதிரே, வயிறு அலைத்து - வயிற்றில்லாததுகொண்டு, இரங்கி - உருகி, எங்கினா - அமுதாக்கள்

குறிப்பு — சூப்பநகையைப்போல விரித்த கூந்தலும் அமுத கண்ணும் முறையிட்டுக்கூவும் வாயுமாக வந்தார்களென்பாரா 'என்று' என்றா ஓதாரம் - எதிர்மறை

பொருக்கென நோக்கினா புகலவ தோகில
ரரக்கரு மிரைத்தன ரசனி யாமெனக்
கரத்தொரு கரங்களைப் புடைத்துக் கண்களை
நெருப்பெழ விழித்துவாய் மடித்து நிற்கின்றா

இ - ள் பொருக்கென நோக்கினா - (அச்சூப்பநகையை) விரைந்து பார்த்தவார்களும், புகலவது ஓங்கிலா - (தாம் அவளோடு) சொல்லவேண்டிய விஷயம் (இன்னதென்று) தெளிந்துகொள்ளாதுவருமளகிய, அரக்கரும் --, அசனி என - இடியைப்போல, இரைத்தனர் - பேரொலிசெய்து, கரத்தொரு கரங்களை புடைத்து - கரங்களோடு கரங்களை மோதி, கண்களை --, நெருப்பு எழ விழித்து - அக்கனி புறப்பமெழி பார்த்து, வாயமடித்து நிற்கின்றா - வாயை மடித்துக்கொண்டு நின்றார்கள்.

குறிப்பு — பொருக்கெனல் - விரைவுக்குறிப்பு புணர்த்து மோரிடைச்சொல் அரக்கரும், உமமை - இறத்தது தழீஇய எச்சம் (உள்)

இந்திரன் மேலதோ வுலக மீனர்பே
ரந்தணன் மேலதோ வாழி யானகோ
சந்திர மௌஸிபாற நங்கு மேகொலோ
வந்தர மென்றுநின் றழலகின் றாசிலா

இ - ள் சிலா - சில ராகுஸாக்கள், அந்தரம் - (இந்தத்) தீமை, இந்திரன் மேலதோ - தேவேந்திரன் மேலுற்றதோ? உலகம் ஈனர்போ அந்தணன்மேலதோ - உலகத்தைப்பெற்ற [படைத்த] பெரிய அந்தணனாகிய பிரமதேவன் மேலுற்றதோ? ஆழிபானதோ - சக்கரதானை விஷ்ணுவின் மேலுற்றதோ? சந்திர மௌஸிபாற தங்குமேகொலோ - பிறையை யுணர்ந்த தலைமுடியினையுடைய சிவனிடத்துச்சாரமோ? என்று - என்று கூறி, நின்ற - (ஒன்றுந் தோன்றாதவார்களாய்) நின்ற, அழலகின்றா - மனக்கொதிப்படைந்தாராள்.

குறிப்பு — அந்தரம் - தீது, “மற்றுந் தீதின பெயர் - ஆங்கு மாயமு மந்தரமு மெனப்” என்றா பிங்கலமுனிவர். இனி, அம + தரம் எனக் கண்ணுழித்து அம்காயிருக்கின்றது என்று பொருளுகோடலுமாடி, ஈண்டு அம் - அம்கு, தரம் - தருதி. ()

செப்புறற் குரியவா தெவ்வா யாருளா
முப்புறத் துலகமு மடங்க மூடிய
விப்புறத் தண்டத்தோக கிபைவ தன்றிது
வப்புறத் தண்டத்தோ ராமென ஞாசிலா.

இ - ள் சிலா - சிலராக்கஸாகள், செப்பு உறற் - சொல்லவற்றதற்கு [சொல்லவற்றது], உரியவா தெவ்வா - பொருத்தியவராகிய பகைவா, யா உளா - எவரிருக்கின்றனராகள்? மு புறத்து உலகமும் அடங்க மூடிய - (கீழ்மேல் நவோகிய) மூன்று பக்கங்களிலுள்ள திரிலோகங்களும் அடங்கும்படி மூடியிருப்பதான, இ புறத்து அண்டத்தோக - இப்பக்கத்திலுள்ள அண்ட கோளத்தி லுள்ளார்க்கு, இது இயைவது அன்று - இச்செய்கை பொருத்தவதன்று, (ஆதலால்), அ புறத்து அண்டத்தோரென்றா - (செய்தவா) இத்திரிலோகத்திற்கும் அப்பாலிருக்கிற அண்டத்திலுள்ளவர்கள் என்று கூறினார்கள் (உசு)

என்னையே யிராவண்ண நங்கை யென்றபி
என்னையே யென்றடி வணங்க லன்றியே
யுன்னவே யொண்ணுமோ வொருவ ராலிவ
டனனையே யரிந்தன டானென ஞாசிலா.

இ ள் சிலா - சில ராக்கஸாகள், என்னையே - ஈதென்ன அதிசயம்? இராவண்ண தங்கை என்றபின் - இராவண்ணுக்குத் தங்கையென்று இவள் கூறியபின்பு, அன்னையே என்று அம்வணங்கல் அன்றி - (எமது) தாயேயென்று கூறி (இவள்) பாகத்தில் வணங்குதலல்லாமல், ஒருவரால் - எவரொருவராலும், உன்னவே ஒண்ணுமோ - வேறுவிதமாக நினைக்கவே முடியுமோ? இவள் தன்னையே அரிந்தன என்றா - இவள் தன்னையே தானே யறுத்துக்கொண்டாளென்று கூறினாள் (நு)

போரிலான புரந்தர னேவல பூண்டன
ஞாருலா கேமியா ன்றற றேறறுப்போய
நீரினா நெருப்பினா பொருப்பி னுனினி
யார்கொலா மீதென வறைகின ஞாசிலா.

இ ள் புரந்தரன் - இரத்திரன், போரிலான - பேரொழிந்தவனாகி, எவல பூண்டனன் - (இராவண்ணுக்குப்) பணிவிடைசெய்யுந் தொழில் மேற்கொண்டிருக்கின்றான், ஆர உலாமை கேமியான - சோதிவிளங்குகின்ற சக்கராயுத்தத்தின்புடைய விஷ்ணு, ஆறறல் தோற்றுப்போய - கலிமை யீழ்த்துப்போய, நீரினா - கடலி விருப்பவருயினா, நெருப்பினா பொருப்பினா - (நெற்றிக்கண்ணிடத்தம் மழுவீடத்தம்) அக்கினியையுடைய சிவன் மலையிலிருப்பவனுயினா, ஈது (செய்தவா) - இச்செய்கை செய்தவர்கள், இனி—, யார்கொலா - எவராகளோ? என அறைகின்றா— என்று சொன்னார்கள். (கசு)

சொற்பிறந் தாக்கிது துணிய வொண்ணுமே
யிற்பிறந் தாராதமக கியைவ செய்திலள

கற்பிற தாளெனக் கரனகொ லாமிவள

பொற்பிற தாக்கினன புகனறென ஞாசிலா.

இ - ள். சிலா—, சொல பிறந்தாக்கு இது துணிய ஒண்ணுமே - இன்னவ ரென்று குறிப்பிட்டிசு சொல்லத்தகுந்தவாக்கு இச்செயல துணிகது செயயக்கூடு மோ? [செயய மனமவராது.] இல பிறந்தா தமக்கு இயைவ செயதிலவ - குடி யிற பிறநத பெண்களுக்குப் பொருநதிய நற்செயகைகளைச் செயயாத விவன், கற்பு இறந்தான என - கற்பினை யிழந்தாளென்ற, புகன்று - (கோபித்து இனிக கிரம மாக நடவென்று) சொவலி, இவள - இவளது, பொற்பு இறநத ஆக்கினன - அழக னைத்தும் ஒழிந்தனவாகச் செய்தவன, கரனகொல என்றா - கரராக்ஷன தானே னன்று கூறினார்கள்

குறிப்பு — ஒண்ணுமே, ஏகாரம் - எதிமறை அநாமதேயா இச்செயலபுரிக திருப்பாக்கள எனபாக்கள 'சொற்பிற தாக்கிது துணிய வெண்ணுமே' என்றா கன. சொற்பிறந்தா என்றத - இராவண்ணுக்கு மிகவும் நெருங்கிய கரன முத லிய சற்றத்தாரலலாத மறறை ராக்ஷ லீராகினே. இறந்தாக்கினன - அகர தொகு ததல (௬௨)

தததுறு சிந்தையா தளருந தேவரிற்

பிததற வலலரே பிழைப்பில சூழ்ச்சியா

முத்திறத துலகையு முடிக்க வெண்ணுவா

ரிததற்ற புணாததன ரெனகின ஞாசிலா.

இ - ள் ததது உறு சிந்தையா - தததளிக்கின்ற மனத்தினையுடையாராகிய, தளரும் தேவரில - சோவடைகின்ற தேவர்களைப்போல, பிதது உற அல்லா மயக்கம் அடையாதவரும், பிழைப்பு இல சூழ்ச்சியா - தவறதல இல்லாத யோச னையையுடையவர்களுமாயி, மு திறதது உலகையும் முடிக்க எண்ணுவாரே - மூவ கையுலகத்தையும் அழிக்க நினைக்கப்பட்டவர்களே, இ திறம் புணாததனா எனகின ஞா - இக்காரியம் செய்தார்கள் என்று கூறினார்கள்.

குறிப்பு — வல்லுநரோபோ லரக்கரோடு போபுரிகது இளைத்து அவாககழமை கனாகி வாழ்ந்து உட்பகையும் வெளியுறவுங் கொண்டிருக்கும் தேவரைப்போலச் சொற்பமதியுடையா அல்லா என்பது முதலிரண்டடிகளின் கருத்து ஏகாரம் மாறுக, தேற்றம் (௬௩)

இனியொரு கற்பமுண டென்னி எனறியே

வனைகழல வயங்குவாள வீரா வலலரே

பனிவருங் கானிடைப பழிப்பி னேனபுடை

முனிவரா வெகுளியின முடிபென ஞாசிலா

இ - ள் சிலா—, இனி ஒரு கற்பம் உண்டு என்னின் அன்றி - இனிமேல் மறறொரு கற்பகாலம் உண்டென்று சொன்னாலல்லாமல், வனைகழல வயங்குவாள வீராவல்லரே - அணிகத கழலையும் பிரகாசிக்கின்ற வானையுமுடைய வீரகன (இத தொழில்செய்ய) வல்லமையுடையவர்களோ? (இச்செயல), பனிவரும் - அச்சமுண

டாகின்ற, காண இடை - காணத்திவ, பழிப்பு இவ னோன்பு உடை - குறமயில
லாத தவத்தினையுடைய, முனிவரா வெருளியின் முடிபு வனரா - முனிசிரேஷ்டா
களுடைய கோபத்தினது முடிவாகும் என்று கூறினார்கள்

குறிப்பு — கற்பம் - கலபம். முதலிரண்டடிசளில் இராவணனை நீடித்த ஆயு
ள் நாளும் அவனை வெல்லும் வீரரினமையுங் குறிப்பிக்கப்பட்டன. வல்லரோ,
ஒகாரம் - வினா பணி - சூனிராசியுமாம் (உசூ)

கரையறு திருக்காக கருங்க ணங்கைமாரா
நிரைவளைத தளிரகைக்க ணெரிதது நோக்கினா
பிரையுறு பாலென நிலையிற பிணற்ப
வுணாயின ரொருவாமுன நெருவ ரோடினா

இ - ள் கரையறு திருக்காக கருங்கண நங்கைமாரா - ஆளவற்ற செலவம்
பொருத்திய இலங்கை நகரத்திலிருக்கிற கரியகண்களையுடைய பெண்கள், நரை
வளை தளிரகைகள் - வரிசையாகிய வளையல்களை யணிந்த (இளக) தளிர்போன்ற
கைகளை, நெரிதது—, நோக்கினா - பார்த்தவார்களும், பிரை உறு பால என-உறை
மோர் உறற்பாலப்போல, நிலையிற பிணறிய - நிலைமையிற பிணைடைந்த, உரையி
னா - சொற்களையுடையவார்களாகி, ஒருவாமுன ஒருவா ஒடினா - ஒருவருக்குமுன
ஒருவா ஒடினார்கள். (உசூ)

முழவினில வீணையின் முரளி யாழினிற
றமுவி ய குழவினிற சங்கிற றுரையி
லெழுசூர வினறியே யெனறு மிலலதோ
ரமுசூரல பிறந்ததவ விலங்கைக்க கனற்றோ.

இ - ன். முழவினில - முழவினிலும், வீணையின் - வீணையிலும், முரளி - முர
ளியிலும், யாழினில-யாழினிலும், சமுவி ய குழவினில- (அந்த யாழினிசையோடு) சமுவி
வாசிக்கலுற்ற குழவினிலும், சங்கில-சங்கிலும், தாரையில - சிறு சின்னத்திலும், எழு-
எழுமபுகின்ற, சூரல இனறியே - தொனியிலலாமல, என்றும் இல்லாத - எக்காலத்திலு
மில்லாததாயி, ஓர் அமு சூரல - ஒரு அழகைச்சபதமானது, அனறு - அறறை
நான், அ இலங்கைக்கு - அவவிலங்கை நகரத்தின்கண், பிறந்தது - உண்டாயது.

குறிப்பு — முழவு எழுவகைப்படும் அவை, அகமுழவு, அகப்புறமுழவு, புறமு
ழவு, புறப்புறமுழவு, பண்ணைமுழவு, நாண்முழவு, காலமுழவு என்னும் இவை
இவற்றை அகமுழவாவன - உத்தமமான மத்தளம், சல்லிகை, இடக்கை, கரடிகை,
பேரிகை, படகம், குடமுழா என விலை. அகப்புறமுழவாவன. மத்திமமான தண்
ணுமை, தகை, தகுணிச்சமுதலாயின. புறமுழவாவன. அத்தமக்குவியான கண்பப
வை முதலியன புறப்புறமுழவாவன நெய்தற்பறைமுதலாயின பண்ணை முழ
வாவன முரசு, சிசாளம், துடிமை, தியிலை யெனவிலை நாண்முழவு. நாடபறை, நா
ழிகைப்பறை. காலமுழவு, துடி. [“பேரிகைபடக மிடக்கை யுடுக்கை, சோமிகு மத
தளஞ் சல்லிகை கரடிகை, தியிலை குடமுழாத் தகைக் கண்பபறை, தமருகந் தண்ணு
மை தாவி நடாரி, யந்தரி முழவொடு சந்திர வளைய, மொகதை முரசே கணவிதனாயு
சிசாளத்துடிமை சிறப்பறை யடக்க, மாசிறகுணிச்சம் வீரவேறு பாகந், தொகை வுபாங்

கதாபெரும் பறைபென, மிக்க தூலோ விரித்தாரைத் தனரே”] வீணை - ஓசையாழ் முரளி - மூக்கால் வாசிக்கவந்தும் யாழ் நாலவகைப்பயிற், அவை பேரியாழ், மதரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோடயாழென்பன இவை நாலும் பெரும்பான்மை சிறப்பானமையான வருவனவுமுள, என்னை? “பேரிபாழ் பின்னு மகரஞ் சகோடமுடன, சோபொலியுஞ் செங்கோடு செப்பினோ, தாபொலித்த, மண்ணுந் திருமாபவணகூடற் கோமானே, பின்னு முளவே யிற்” என்றாராகலின், குழல் வங்கியம், இது-மூங்கில, சுந்தனம், வெண்கலம், செங்காலி, கருங்காலி யென்பவற்றை செய்யப்படுவது என்னை? “ஓங்கிய மூங்கி லுயாசுத் வெண்கலமே, பாங்குறு செங்காலி கருங்காலி—, பூங்குழலாய், கண்ண னுவகத் கழைக்கிவைக் ளாமென்றோ, பண்ணைமாத் தூலவல்லோ பாத்த” என்றாராகலின் இவற்றுள் மூங்கிலிற் செய்வது உத்தமம் வெண்கலமத்திமம் ஏனைய அத்தமமாம், யாழ்குழலும் ஒரு வழியாக வாசிக்கப்பட்டன என்பா “யாழினிற்றழுவிய குழலினில” என்றோ, “கருவிக்ஞெல்லாக், குழலவழி நின்றதி யாமே யாழ்வழித், தண்ணுமை நின்றது தக்வே” என்றோ இளங்கோவடிகளும் எழு குரல்- முழவு, வீணை, முரளி, யாழ், குழல், சங்கு, தாரையென்னும் எழுவகைக்கருவிகளின் எழுவகைச்சுரல்களுமாம் இனி, சரிக்க மபததி என்னும் எழு எழுத்தினையும் மாத்திரைப்படுத்தித்தொழில் செய்யப்பிற்க்கும் சடசம், இடபம், கர்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், வைவதம், கிடாதமென்னும் ஏழிசையுமாம். என்னை? “சரிக்க மபததியென டேறெழுத்தாற் றுனம், வரிபரந்த கண்ணினுய வைத்துத், தெரிவிரிய—, வேழிசையுந் தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிற்க்குஞ், குழமுத வாஞ் சுத்தத் துளை” என்றாராகலின்

(௩௬)

களஞ்சுடை வள்ளமுங் களித்த தும்பியு
முள்ளமு மொருவழிக் கிடக்க வோடினா
வெள்ளமு நாணுற விரிந்த கண்ணினா
தளன்று மருங்கினா தழீஇக்கொண்டேகினா

இ - எ கள உடை வள்ளமும் - மதுவினையுடைய கிண்ணங்களும், களித்த தும்பியும் - (அமமதுவினா) களிப்புற வண்டிகளும், உள்ளமும் - (அமமதுவின கண மிக்க விருப்பமுடைய தமது) மனமும், ஒருவழி கிடக்க - ஒரிடத்திறநங்க, ஒடினா - ஒடிவந்த பெண்கள், வெள்ளமும் நாண உற - நீர்ப்பெருக்கும் வெட்க முறையடி, விரிந்த கண்ணினா - (நீர்துளிகள்) பெருகிய கண்களையுடையவாக னும், தளன்று மருங்கினா - துவளுகின்ற இடையினையுடையவாளுமாகி, தழீஇ கொண்கி ஏகினா - (சூரப்பரகையைத்) தழுவிக்கொண்டி போனாகள்

குறிப்பு—உடை - உடைய தாம பருகும் மதுவினை விட்டேக மனமவராமையும் சூரப்பரகையெய்திய துன்பினை விசாரியாம விருப்பத்தையல்லாமையும் விளக்க ‘வள்ளமும் உள்ளமும் ஒருவழிக்கிடக்க’ என்றோ களித்த தும்பியெனவே இப்பெண்கள் மதுவைப்பருகிக் களியாமை குறிப்பிக்கப்பட்டது. தும்பி - வண்டில் ஒருசாதி கண்ணீர் சோரவிடநி அமுதமையும் விசைத்தால் இதைத் தச சோவற்றமையும் விளக்க ‘வெள்ளமு நாணுற விரிந்த கண்ணினா, தளன்று மருங்கினா’ என்றோ இனி, கடலும் வெட்கமுறையடி விசாலித்த கண்களையுடையவார்களாகிய துவளுகின்ற இடையினையுடைய பெண்கள் ஒடினா ஆகித் தழீஇக்கொண்டேகினர் என்று முடித்தல் மமையும்.

(௩௭)

நாந்தக வழுவரை நாட்டுத் தண்டததா
காந்திய மனத்தினா புலவி கைமயிகச
சேந்தக ணதிகமுரு சிவந்து நீருக
வேந்தனுக் கிளையவ டாளின வீழந்தனா.

இ - ள். நாந்தகம் உழுவரை - வாள வீராகிய கனாவரிடததில், நாட்டும் தண்டததா - நடத்துகின்ற தண்டனையுடையவராகி, காந்திய மனத்தினா - வெதும்பிய மனத்தினையுடைய (ஊடலகொண்ட) பெண்கள், புலவி கைமிக - ஊடலதிகரிப்பதால், சேந்தகண - சிவந்த கண்கள், அதிகமும் சிவந்த - மிகவும் சிவப்புற, நீ உக - நீவடிய (அழுது), வேந்தனுக்கு இளையவள் - (தமது) ஊரகஞ்சிய இரவணனுக்குத் தங்கையாகிய குரப்பங்கையினுடைய, தாளின வீழந்தனா - பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினார்கள்

குறிப்பு - நாந்தகவழுவா - பைசவராசிய நிலத்தை வள்கொண்டி உழுவராகள், விலலெருழுவா என்பது போன்றது உழுவரை - உருபுமயக்கம் புலவியின் பெருமை கூறுவார 'நாந்தக வழுவரை நாட்டுத் தண்டததா' என்றா கைமயிக, கை - உபசருக்கம் மிக உக என்னும் செய்வெனெச்சங்களை முறையே காரண காரியப்பொருட்டில் நின்று சேந்தவென்னும் பெயரெஞ்சுகின்றவியையும் வீழந்தனா என்னும் வினைமுறையுக்கொண்டு முடிந்தன புலவியற்கொண்ட டோபத்தோடு குரப்பங்கைக்கு இக்கேடுழைத்தவா யாவா என்று கோபித்தாரா என்பது தோன்ற 'அகிகமுரு சிவந்து' என்றா (௩௮)

பொற்றலை மரகதப் பூக நோவுறச்
சுறறிய மணிவடந தூங்கு மூசலின்
முறறிய வாடலின் முனிவுற நேங்கினா
சிறறிடை யலமரத் தெருவு சோகினரா

இ - ள் (சிலபெண்கள்), பொற்றலை - அழகிய தலை யினிடத்து, மரகதம் - மரகதம்போலும் பச்சை நிறத்தினையுடைய, பூகம் - கமுகமரங்களுக்கு, நேர்வு உருசமாகும்படி, சுறறிய மணி - குழந்திருக்குமாறு கட்டியிருக்கிற இரத்தினங்கட்டியுமுடைய, வடம் தூங்கும் ஊசலின் - சங்கிலிக்ளிற ரெங்கப்பட்ட ஊசலிலிருந்து, முறறிய ஆடலின் - (ஆடும்) அதிகமான விளையாட்டில், முனிவு உறவு ஏங்கினா - வெறுப்படைந்து அழகவர்களாகி, சிற இடை அலமர - சிறிய இடையானது துவண்டிருந்த, தெருவு சோகினரா - தெருவில் வந்து சோந்தார்கள்.

குறிப்பு - மரகதம் - மறறை நிறக்கட்கும் உபலக்கணம். பாண் குலைமுதலியன குஞ்சவகளோடு மணிகளுக்கும், பூகம் - வடத்துக்கும் உலமை குரப்பங்கைக்கு நேரிட்டானபத்தைக் கேளவிப்பட்டதால் முனிவுறநேங்கினாரெனக். கீழ்க்கவியில் புலவியற்கினத்தோ சினந்தது வியப்பவருக்கின் இக்கவியில் முறறிய வாடலின் முனிவுறாரைக்கூறினா (௩௯)

எழுவென மலையென வெழுந்த தோள்களைத்
தழுவிய வளைத்தளிர் நெகிழத் தாமரை

முழுமுகத் திருகயன் முத்தி னுலிகள்
பொழிதரச சிலருளா பொருமி விமழுவாரா.

இ - ள். எழு என மலை என எழுதத் தோள்களை - தம்பங்கள் போலும் மலைகள்போலும் தோன்றிய (தமது கணவரின) புபுகளை, தழுவிய—, வளை தளிர் - வளையல்களையணிந்த தளிர் போன்றவைகள், நெகிழ் - விவச, தாமரை முழு முகத்தானிருகயல் - தாமரை மலர் போன்ற முகமுழுவிலுமிருக்கிற இரண்டி கெண்டை மீன்கள் போன்ற கண்கள், முத்தின் - முத்துக்களைப்போல, ஆலின் பொழிதர - நீர்த்தளிகள் சித்தமபடி, உளா சிலர் - இருப்பவர்களாகிய சில பெண்கள், பொருமி விமழுவாரா - தேம்பி யழுதாரா.

குறிப்பு - கயல் - உவமவாகுபெயர். முழுமுகம் - முகமுழுதம் என்று ஈண்டு பொருள் கூறியவாறே “முழுகீ வார முழுமெயும் பணிதது” எனபுழி அடியார் கீதநல்லாரும் மெய் முழுதம் எனப் பொருள் கூறினமை காண்க இவ்வாறு கூறியது கண்களின் பெருமை விளங்கறது. விறைத்தளிர் - அனமொழித்தொகை.

(ச௦)

வேறு.

நெய்நிலைய வேலரச நேருகரை யிலலா
னிநிலை யுணர்ந்தபொழு தெநிலைய னென்னு
மைநிலை நெடுங்கணமழை வானிலைய தாகப்
பொய்நிலை மருங்கினா புலம்பினா புரண்டாரா.

இ - ள். பொய் நிலை மருங்கினா - பொய்த் தோற்றமுற்ற இடையையுடைய சில பெண்கள், நெய் நிலை வேல் அரசன் - (பகைவரது) கிணத்தங்கிய வேலினை யேந்திய அரசனும், நேருகரை இல்லான் - (தன்னை) ஒப்பாரை யில்லாதவனுமாகிய இராவணன், இ நிலை உணர்ந்த பொழுது - (சூப்பி நனைக்கரு நோந்த) இந்த நிலை மையை யறிந்தபொழுது, எ நிலையன் என்று - எத்தனையையாவானென்று கூறி, மை நிலை நெடுங்கண - மை தோயந்த (தமது) பெரிய கண்கள், மழைவான நிலை யது ஆக - மழையைச் சொரிவின்ற மேகத்தினது தன்மையை யுடையனவாகும் படி, புலம்பினா புரண்டாரா - புலம்பி (பழமியில் வீழ்ந்து) புரந்தவற்றாக, (சக)

மனநிலை வருங்கணவ ரினசுவை மறந்தாரா
கனநிலை வருங்குழ லொசிகுது கலைசோர
நனநிலைய கொங்கைக டுதும்பிட நடந்தாரா
நனநிலை மங்கைய ரழுங்கியயா கின்றாரா

இ - ள். அனந்தா இள மங்கையா - களை யுண்டமையர் ஆண்டான் செருக கிளையுடைய இளமை பொருந்திய பெண்கள், மனம் தலைவரும் கணவரின் சுவை மறந்தாரா - (தமது) மனத்தில் முதன்மையாக (கிணக்க) வருகின்ற நாயகர்களுடைய (சையோக) இன்பத்தை மறந்தும், கனம் தலைவரும் குழல் ஓசிகுது - கிணைவாகிய தலையில உள்ள கூந்தல் (அவிழ்ந்து) அசைந்தும், கலை சோர - உடை நெகிழ்வும், நனநிலை கொங்கைகள் - அகன்ற இடத்தினை யுடையதாகிய முலைகள், ததும்பிட - குறுங்குவும், நடந்தாரா - நடந்தும், (வந்து) அழுகி அயாக்கின்றார் - அழுது சோர்வடைந்தாராக

குறிப்பு —சம்போக இன்பத்திலே யாழ்ந்த அவ்வின்பத்திற்கயலான வேறு சிந்தனையை யறியாதவாகளென்பா 'மனநதிலவரும்' என்றா. மறந்தார, நடந்தார என்பன முற்றெச்சங்கள். அரக்கியா கூந்தல செந்நிற முடைத்தாதலால் கனம் என்றகு மேகமென்று டொருள் கூறுதல பொருந்தாமை சாணக் கணநதிலை ஒரு சொல், அகன்ற இடம். "பாழ் செய்தனை யவா நணநதிலை நலவெயில்", என்றா புறப்பாட்டினில. அனந்தா என்பது இப்பொருட்டாதலை "பழஞ்செருக்குற்ற அனந்தாப்பாணியும்" என்னும் மணிமேகலைச் செய்யுளுரையானும், "அனந்தா நடுக்க மலவதி யாவதும்" என்னும் பொருநராற்றுப்படைபின் உரையானு முணாக,

(௪௨)

அங்கையி னரன்கையிலே கொண்டதிற லையன
றங்கையிலே யிங்கிதுகொ லென்றுதளா கின்றா
கொங்கையினை செங்கையின் மலைத்துருலை கோதை
மங்கையாக னங்கையெதிரா வந்துவிழு கின்றா.

இ - ன். குலை கோதை மங்கையாகன - அவிழ்ந்த கூந்தலையுடைய (சில) பெண்கள், அரன்கையிலே அங்கையின் கொண்ட திறல் ஐயன் - சிவபிரானது வெள்ளி மலையை (தனது) அங்கையில எடுத்த வலிமையையுடைய இராவணனது, தங்கை நிலை இது கொல என்று தளாகின்றா - தங்கையினுடைய நிலைமையிதுவோ? என்று கூறிச் சொல்வடைந்தது, செங்கையின் இணை கொங்கை மலைத்த - (தமது) செய்யுட்களால் இரண்டு முலைகளைப்பொருது, நங்கை எதிரா வந்து விழு கின்றா - சூப்பங்கைக்கு எதிரேவந்த வீழ்ந்தார்களே,

குறிப்பு —இங்கு அசை தளாகின்றா முற்றெச்சம் மாறடித்துக்கொண்டி வந்தார என்பா 'கொங்கையினை செங்கையின் மலைத்து' என்றா (௪௩)

இலங்கையில் விலங்குமில்வ யெய்தலில வென்றும்
வலங்கையி லிலங்குமயின் மன்னனுள் னென்ன
நலங்கையி லகன்றதுகொ னமமினென நைந்தார
கலங்கனி னிலங்கணினை வாரிகனுழ கின்றா

இ - ன் இலங்கையில் - இலங்கை நகரத்தில, விலங்கும் - மிருகங்களுக்கூட, இவை - இத்தனபங்கன், எய்தல் இல் - அடைதலில்லாமல் இருக்கின்றன, என்றும் - எக்காலத்தும், வலங்கையில் - வலதுகையில், இலங்கும் - விளங்குகின்ற, ஆய்ல் - வேலினையுடைய, மன்னன் - இராவணேசுவரன், உளன் - (அரசு புரிந்து கொண்டு) இருக்கின்றான், (இராவணனது பேரரசு விளங்கும் இக்காலத்திலும்), நலம் - இன்பமானது, நமயின் - நமக்குள்ளே, 'கையில்' அகன்றது - கைவிட்டு நீங்கியது, என்னவன் - யாது காரணம்? என்று, நைந்தார - மெய்தது, கலங்கலின் - மனங்கலங்குதலினாலே, இணை கண் வாரி - இணையாகிய கண்களினது நீர், நிலம் கலுழ்கின்றா - நிலத்தில் வீழும்படி அழுதார்களே,

குறிப்பு :—என்றும் கலங்கையில் இலங்கும் ஆய்ல் மன்னன் என்றகு, சூரியனும் (மதிலினது) வலதுபுறத்திலே பிரகாசிக்கின்ற மதிலையுடைய இராவணன் என்றும் பொருள் கோடலாம். இப்பொருள் கொள்ளுங்கால் இலங்கை நகரத்தன்

சூரியன் பிரகாசியாமல் ஒரு பக்கமாய் ஒதுங்கிச் செல்லுகின்றான்றை கூறுக. விலங்கும், உமமை - இழிவு சிறப்பும் எச்சமுமாம். என்றும், உமமை - உயர்வு சிறப்பு. திரிலோகைச்சுவரிய நலமனைத்தும் கைக்கொண்டு அனுபவிப்போராதலின் 'கையில்குன்றது' என்றாகன. கொல - அசைநிலை நைந்தா - முற்றெச்ச
(சச)

என்றினைய வனறுய ரிலங்கைநக ரெயத
நின்றவ ரிருந்தவரொ டோடுநெறி தேடக
குன்றினடி வந்துபடி கொண்டலென மன்னன
பொன்றிணி கருங்கழல விழுந்தனள புரண்டாள

இ - ள் என்ற இனைய வனறுய இலங்கைநகர எயத - என்று கூறிய இத்தனையான வலியுதயரத்தை இலங்கைநகரத்திலுள்ளவர்கள் அடையவும், நின்றவா இருந்தவா ஒழி நெறிதேட - (இராவணனது சபையின்கண்) நின்றவாகளும் இருந்தவாகளும் ஒட்டங்கொள்ளும் வழியை ஆராயவும், குன்றின அடி வந்துபடி கொண்டல என - மலைக்குன்றின்கீழ் வந்து தங்குகின்ற மேகம்போல, (அசுரூபநகை), மன்னன் - இராவணனது, பொன்றிணி - அழகுதிணிந்த [அழகுபொருந்திய], கருங்கழல - கரியநிறமுள்ள பாதத்தின்கீழ், விழுந்தனள புரண்டாள - விழுந்து புரண்டாள

குறிப்பு - என்றினைய, அகர தொகுத்தல் இலங்கைநகர - இடவாசுபெயர் குன்று - இராவணனுக்கும், கொண்டல ரூபநகரைக்கும் உவமை பொன்றிணி கருங்கழல என்றது, பொன்னும் வலிமையும் பெருமையும் பொருந்திய வீரகண்டையென்று பொருள்கோடலுமாம்
(சரு)

மூடின திருடபட்டை மூவுலகு முற்றச்
சேடனும் வெருக்கொடு சிரக்குவை நெளித்தா
னாடின குலக்கிரி யருக்கனு மயிரத்தா
னொழுந திசைக்கரிக ளுமபரு மொளித்தா

இ - ள் மூவுலகும் முற்ற - திரிலோகங்களும் நிறையுட்படி, இருந பட்டை - இருளினது பரந்தவடிவானது, மூடினது - மூடிக்கொண்டது, சேடனும் வெருக்கொடு சிரம் குவை நெளித்தான் - ஆதிசேடனும் அசுரன்கொண்டு (தன்னு) தலைகூட்டத்தை நெளிக்கலுற்றான், குலம் கிரி ஆடின - சபதகுலாசலங்கள் அசைவுற்றன, அருக்கனும் அயிரத்தான் - சூரியனும் ஐயங்கொண்டான், திசை கரிகள ஒடின - திக்கயங்கள் ஒட்டங்கொண்டன, உமபரும் ஒளித்தா - தேவாசளும் மறைந்தகொண்டார்கள்.

குறிப்பு - இராவணனது கோபத்துக்கு அஞ்சிச் சந்திரன் நட்சத்திரம் அககிளி என்பன மறைந்தமையால் இருடபட்டை மூடினதென்றும், இராவணன் கோபத்து நிலத்திற காலுனறி யெழுந்த அதிசுசியினால் சேடன சிரக்குவை நெளிக்கவும் குலக்கிரி யாடவும் திசைக்கரிகள ஒடவும் உமபா ஒளிக்கவும் நேரிட்டதென்றும் கூறுக. சூரியன் அஸ்தமித்து வேறுவகையடைந்தானாதலின் இவ்வதிசுசியின் காரண மறியானாய்ச் சந்தேகிக்க நேரிட்டதென்றுணாக,
(சசு)

விரிந்தவலை யங்கண்மிடை தோள்படர மீதிட
டெரிந்தய நங்களெயி றினபுற மெரிப்ப
நெரிந்தபுரு வங்களிடை நெறியினை முற்றத்
திரிந்தபுல நங்களவினை தேவரு மயிரத்தாரா.

இ - ள். விரிந்த வலையங்கள் மிடை - விசாலமான வாகுவலையங்கள் நெருங்கிய, தோள்படர - (இராவணனது) புயங்களை பூரிக், மீது இட்டு எரிந்த நயனங்கள் - (அப்புயங்களின்) மேல் நோக்கித் (தீப்போலும்) எரிதலுற்ற (அவனிருப்பது) கண்களுட, எயிறின் புறம் எரிப்ப - வகை தந்தைகளின் பக்கத்தே சுவாவீச, நெரிந்த புருவங்கள் இடை நெறியினை முற்ற - நெரிதலுற்ற புருவங்கள் இடை நெறிவரைசெல்ல, (அதனால்) புண்பங்கள் திரிந்த - எல்லாவுலகங்களும் சுழலலுற்றன, வினை தேவரும் அயிரத்தாரா - பணித்தொழிலையுடைய தேவர்களும் சந்தேகித்தார்கள்.

குறிப்பு — இராவணன் தனது ஆண்மையைக்கருகியது விளக்க 'தோள்படர மீதிடடெரிந்த நயனங்கள்' என்றா எயிறின், வினைத்தேவா என்றபாலன் - எயிறின், வினைத்தேவனைச் சந்தவின்போக்கி நின்றன. (சுஎ)

தென்றிசை நமனறனெடு தேவாகுல மெல்லா
மினறிறுதி வந்தது நமக்கென விருந்த
மினறுயிர நடுநெயுடல விமமிநிலை நிலலா
ரோனறுமுறை யாடலில நுமபரினெ டிம்பா.

இ - ள். தென்கிசை நமனதன் ஒடு - தெற்குத்திசையிலிருக்கிற யமனுடன், தேவா குலம் எல்லாம் - தேவர்களுடைய வகுப்புகள் முழுதும், இன்று நமக்கு இறதிவந்தது என - இன்று நமக்கு முடிவுசாலம் வந்து விட்டது என்று, இருந்த நின்ற உயிர உடல நிகழி - இருந்த நின்ற உயிரும் உடலும் நிகழ்முற்று, விமமி - எங்கி, நிலை நிலலா - (ஒரிடத்தும்) நிலைத்து நிற்கமாட்டாதவர்களாயினார்கள், உமபரினெடு டிம்பா - (இராவணனது சபையிலிருந்து) தேவர்களும் இவ்வுலகத்தவர்களும், ஒன்றும் உரையாடல இலா - யாதொருவிஷயமும் பேசதல இல்லாதவராயினார்கள்.

குறிப்பு — குலம் எல்லாம் என்றது நாலவகைத்தேவா மூன்று கண்களை முதலிய தேவா வகுப்புக்களை. நிரலே இருந்த உயிர நின்ற உடல என்று கூட்டிப்பொருளாகனக் இருந்த நின்ற என இறந்த காலத்துக் கூறியது நிலை நிலலாமை போக்கி நின்றயிர - அகரத்தொகுத்தல் (சுஅ)

மடித்தபில வாயகடொறும் வந்துபுகை முந்தத்
துடித்ததொடா மீசைகள் சுறுக்கொள வுயிரப்பக
கடித்தக்கதிர் வாளெயிறு மின்களுல மேகத்
திடித்தவரு மொத்தூறி யாவாசெய லென்றான்.

இ - ள். மடித்தபிலம் வாய்கள்தொறும் - (இராவணனது) மடிப்புறம் குகை போன்ற வாய்கள் எல்லாவற்றிலும், புகைவந்து முந்த - (கோபாக்கினியின்) புகை 39

வந்த முற்பட, துடித்த தொடர் மீசைகள் சுறுகுகொள் உயிர்ப்ப - துடிப்புற
தொடர்ச்சியுள்ள மீசை ரோமங்கள் கூடும் கொணருமபடி சுவாசம் கிளம்ப,
கமத்த கனியாவன் என்று மினைஞல - (உதட்டினைச்) கமத்த பிரகாசம் பொருந்திய
வான் போன்ற பற்களில் மினைவ ள்மும்ப, மேகத்து இடித்த உரும் ஒத்து உறி -
மேகத்திலே இடித்த இடியைப்போலப் பேரொலி செய்து, யாவா செயல் என்றான் -
(இது) எவருடைய செயலை யென்று வினாவினான்

குறிப்பு — சுறு - சுறுக்கு என்பதன் விகாரம்.

(௪௯)

காஸிடை யடைந்ததுபுவி காவலபுரி கின்றா
மீனுடை நெடுகொடியி னோனையா மேலகீ
ழுனுடை யுடம்புடைமை யோருவமை யொவ்வா
மானுடா தடிந்தனாகள் வாளுருவி யென்றான்.

இ - ள புவி காவல புரிகின்றா - புவியைக் காப்பவாகளும், மீன் உடை
நெடுங்கொடியினோன் அனையா - மீ னுருவமெய்திய நீண்ட துவசத்தை யுடையா
ருகிய மனமதனை யொத்தவாகளும், மேல கீழ் - மேலுலகத்திலும் கீழுலகத்திலு
மிருக்கிற, ஊன் உடை உடம்பு உடைமையோர் - மாமிசத்தையுடைய தேக்கைக்
யுடையவர்களில், உவமை - (குறிக்கப்படும) உவமைக்கு, ஓவ்வா - பொருந்தாத [தம
க்ருத்தாமே உவமையாயுள்ள], மானுடா - மனிதர்கள், காண் இடை அடைந்து -
காட்டில் வந்து, வாள் உருவி தடிந்தனாகள் என்றான் - வானையுருவி அறுத்தா
கள் என்று கூறினான்

குறிப்பு — மேல கீழ் என்பன சுவாக்லோகத்துக்கும் பாதாள லோகத்துக்கும்
ஆகுபடியா அன்றியும் இவ்வலகத்துக்கும் உபலகணம்

(௫௦)

செய்தனாகண் மானுட ரெனத்திசை யனைத்து
மெய்தநகை வந்ததெரி சிந்தினக் லெல்லா
நொயதவா வலித்தொழி னுவனறமொழி யொன்றே
பொயதவிர் பயததையொழி புககபுக லென்றான்

இ - ள. மானுடா செய்தனாகள் என - (இச்செயலை) மனிதர்கள் செய்தா
கள் என்று (சூப்பநகை) சொல்ல, திசை அனைத்தும் எய்த - எல்லாத் திக்குக்களி
லும் அடையும்படி, நகைவந்தது - (இராம ணனுக்குச்) சிரிப்புண்டாயிற்று, கண்
எல்லாம் எரிசிந்தின - (அவனுடைய) கண்கள் எல்லாம் நெருப்பைக்கொட்டின,
(அவ்விராவணன் சூப்பநகையை நோக்கி), நொயதவா - அற்பவலியை யுடையவா
களது, வலி தொழில் - வலவமைச் செயல்களை, துவனற மொழி ஒன்றே - சொன்
னவாரத்தை ஒன்றே? [நீ பலவாரத்தைக்களைச் சொன்னாய்], பொயதவிர் - பொய
சொல்லுதலை ஒழி; பயததை ஒழி - அச்சத்தை நீக்கிவிடு, புககபுகல் - நடந்த சுககி
களைச் சொல், என்றான்—

(௫௧)

மனமதனை யொப்பாமணி மேனிவட மேருத
தன்னெழி லழிப்பாதிர டோளினவளி தன்னு
லென்னதனை யிப்பொழு திசைப்பதுல கேழின
நனமத னழிப்பரோ ரிமைப்பினனி விலலாள்.

இ - ள் மணிமேனி-அழகிய சிருமேனியால், மனமதனை ஒப்பா - மனமதனை ஒப்பாகன, திரள் தோளினவலி தனஞால் - திரண்ட புஜங்களின் பலததால், யட மேரு தன் எழில் அழிப்பா - மேருமலையினது அழகை நாசப்படுத்தி விடுவான, இப்பொழுது அதனை இசைப்பது என் - இப்பொழுது அகைச்சொலவதனால் என்ன பயன்? நனிவிலலால் - பெருமை பொருநதய (தங்கா) விலவினாலே, ஞா இமைப்பின் - ஒரு இமைப்பொழுதில், உலகு ஏழின் - 7முலங்களின், நல மதன் - நலவ வலியை, அழிப்பா - கெடுத்தி விடுவான.

குறிப்பு — மதன் - வலிமை, அழகு, மாட்சிமை முதலியன குறிக்கும் பல பொருள் ஒரு சொல், “யவியு மழகு மலாககணை வேரு, மாட்சிமைப் பெயரு மத னென் லாகும்” என்பது பிங்கலநீதி நனி - பெருமை, “ நளியு மீளிய நன்றம் பாடெம், நனியும் பணையும் வற்றலுஞ் சேரும், பீடுவ க்கழுவம் பெருமைப் பெயரே” என்பதனாலுணர்க (௫௨)

வந்தனை முனிதலைவா பானுடையா வானத
திருதுவின முகத்தரெறி நீரிலெழு நாளக
கந்தமல ரைப்பொருவு கண்ணாகழல கைய
நந்தமி நவத்தொழில் நாரவரை யொப்பார

இ - ள் முனி தலைவாபால் வந்தனை உடையா - முனிசிரேஷ்டர்களிடத்தி லுணக்க முடையவாகன, வானத்து இருதுவின முகத்தா - ஆகாயத்திலுள்ள சந்திர னைபோன்ற முகத்தையுடையவாகன, எறி நீரில் - (அலைகளே) வீசுகின்ற ஜலத்தில், எழு - தோற்றுகின்ற, நாளம் - பூர்த்தண்டினையுடைய, கந்தம் மலரை - யாசனியு ள் நாமரைமலரை, பொருவு - ஒப்பாகின்ற, கண்ணா - கண்ணையுடையவாகன கழல கையா - (அமலரை ஒப்பாகின்ற) பாதங்களையுடைய கையையுடையவாகன அவரை - அமரனிடங்களுக்கு, அந்தம் இல தவம் தொழிலா - முடிவிலாத தவம் தொழிலையுடையவாகனில், ஞா ஒப்பார - ஞா உவமையாயா (௫௩)

வறகலையா வாகழலா மாபிணணி நூலா
விறகலையா, வேதமுறை நாவாகனி மெயய
ருறகலைய ருனனையொர ஸுகட்டனையு முனனா
சொறகலை பெனத்தொலைவி ழுணிகள் சுமந்தார.

இ - ள் வறகலையா - மரவுரினய யுடையவாகன, வாகழலா - கெடியவீரக கழலை யுடையவாகன, மாபிண அணிநூலா - மாபிணித்தே அழகிய பூணூலை யுடையவாகன, வில கலையா - ததாவேத முணார்த்தவாகன, வேதம் உறை நாவா - வேதங்கள் வசிக்கின்ற நாவினையுடையவாகன, நனிமெயயா - மிகவும் சத்தியத்தை யுடையவாகன, உறகு அலையா - உனஞல் துன்பமடையமாட்டார்கள, உனனை ஞா துகள் தனையும் உனனா - உனனை ஒருதூள் அளவும் (மதிப்பாக) எண்ணமாட் டார்கள, சொல் கலை என் - சொற்களாலாகும் சாஸ்திரங்களைப்போல, தொலைவ இல - அழிவிலாத, தூணிகள் சுமந்தார - அமப்பு புடமலகளைச் சுமந்திருக்கிறா கள்

குறிப்பு — அணிநூலா - வினைத்தொகையுமாம், கலை - கலாசுப்பதபவம் வேத முறை நாவா - வேதங்களை யோதுகின்றவா. (௫௪)

ஆறுபுல னஞ்சின மரக்கரை யெனச்சென்
 நேறுநெறி யந்தண நியமபவுல கெலலாம
 வேறுமெனு நுங்கன்குலம் வேரொடு மடங்கக
 கோறுமென முந்தையொரு குளுநவு கொண்டார்

இ - ள். ஏறு நெறி அந்தணா - உயரந்த ஒழுக்கங்களையுடைய வேதியர்கள், சென்று - (அமமானிடாகளபாற்) போய், அரக்கரை - இராகத்தரால், ஆறுபுலன் - ஆறு அறிவும், அஞ்சினம் என - அஞ்சியிருக்கின்றோமென்று, நியமப - சொல்ல, (அவர்கள்), உலகு எல்லாம் வேறும் எனும் - உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் வெல்லுவோம் என்று கூறுகின்ற, நுங்கன்குலம் - (இராகத்தார்களாகிய) உலகங்கள் குலத்தை, வேரொடும அடங்க - முழுதும் அடங்குமபடி, கோறும் என - கொல்வோம் என்று, முந்தை - முற்காலத்திலு, ஒரு குள உறவு கொண்டார் - ஒரு சபதம் செய்திருக்கிறார்கள்.

குறிப்பு — மக்களெனப்பவோர் ஐம்பொறி யுணாவேயன்றி மனம் எனப்போர் அறிவும் உடையவா ஆகலின் ஐம்புலனெனலை யொழித்து ‘ஆறுபுலன்’ என்றா “மக்க டாமே யாற்றி வயிரே, பிறவு முளவே யக்கிப பிறப்பே” என்றா தொல்காப்பியனார் ஆறுபுலன் என்புழி இன்னத்தென வறியும் உமமை விகாரத்தால் தொகத்து. இனி, ஆறுபுலன் - ஆறியபுலனுமாம் (௩௩)

மாரருள ரேயிருவ ரோருலகின் வாழ்வா
 வீரருள ரேயவரின விலலதனில வல்லா
 ராரொருவ ரன்னவரை யொப்பவாக னையா
 வோரொருவ ரேயிறைவா முவவையு மொப்பா.

இ - ள். ஐயா - ஐயனே! ஓர் உலகின் வாழ்வா - ஒரு உலகத்திலு வாழ்பவர்களாகிய, இருவா மாரா உளரே - இரண்டு மனமதாகன இருக்கின்றார்கள், அவரின - அமமனிதர்களைப் பாக்கிலும், வில புதனில வல்லா - விலலில வல்லவர்களாகிய, வீரா உளரே - வீரர்களிருக்கின்றார்களோ? [இலலை], அன்னவரை ஒப்பவர்கள் - அத்தன்மையானவரை ஒப்பாகும் பேர்களில, ஒருவா ஆர் - ஒருவா எவா? ஓர் ஒருவரே - (அவர்களில) ஒவ்வொருவருமே, இறைவா மூவவையும் ஒப்பா - திரிமூர்த்திகளையும் சிகரப்பாக்கள்

குறிப்பு — மாரருளரே, வகாரம் - தேற்றம் வீரருளரே, வகாரம் - எதிர்ப்பறை ஒருவரே, வகாரம் - பிரிகிலை இறைவா - எப்பொருட்குத் தலைவராகிய கடவுளா. அவரின, இன் - எலலைப்பொருட்டே. (௩௪)

தராவலய நேமியுழ வனறய ரதப்பேர்ப
 பராவரு நலத்தொருவன் மைந்தாபழி யிலலா

விராவரு வனத்தவன விளம்பவுரை கினரு
நிராமனு மிலக்குவனு மென்பாபெய ரெனருள

இ - ள். தராவலயம் - பூமி வட்டத்தை கேமி உழவன் - ஆளுஞ்சக்கரஞ்
செலுத்தி யாளுபவனுசிய, தயரதப்போ - தசரதன் என்னும் பெயரையுடைய,
பராவரு நலத்து ஒருவன் - புகழ்தற கருமையான நன்மையையுடைய ஒருவனுக்கு,
மைந்தா - குமாராகன, பழி இல்லா - குற்றமற்றவர்கள், அவன் விளம்ப - அதத
யரதன் (நீவிகாண்டைநது வாழுதிரா என்று) சொன்னதால், விராவரு வனத்து
உறைகின்றா - கலத்தறகருமையான [வசித்தற கியலாது பயங்கரத்தை வீரோ
விப்பதான] வனத்தவன் வசிக்கின்றாசன, பெயா - (அவசஞ்ஞடைய) நாமத்தை,
இராமனும் இலக்குவனும் எனபா - இராம லட்சுமணர்கள் என்று கூறுவார்கள்,
என்றான்—, (௫௭)

மருந்தனைய தங்கைமணி நாசிவடி வாளா
லரிந்தவரு மானுட ரரிந்துமுயிர வாழ்வா
விருந்தனைய வாளொடும் விழித்திறையும் வெளகா
திருந்தன நிராவணனு மினனுயிரகொ டினனும்

இ - ள். மருந்து அனைய தங்கை - அமிரத்தையொத்த (அருமையான) தங்
கையாகிய சூப்பங்கையினது, மணிகாசி - அழகிய மூக்கை, வடிவாளால் அரிந்தவ
ரும் - கூடாமைபொருந்திய வாளினால் அறுத்தவர்களும், மானுடா - மணிகாசனா
யிருக்கின்றாசன, அரிந்தும் - அவ்வாறு மூக்கினையறுத்தும், உயிரவாழ்வா - பிழை
த்திருப்பவரானாசன, இராவணனும் - இராவணனுசிய நானும், விருந்து அனைய
வாளொடும் - புதுமையையொத்த வாளாயுத்தத்துடனே, விழித்து - பார்த்துகொ
ண்டி, இறையும் வெளகாது - சிறிதும் வெட்சமுறாமல், இன்னும் இன் உயிரகொடு
இன்னும் இனிய உயிரை வைத்துக்கொண்டி, இருந்தன்ன - இருக்கின்றேன்

குறிப்பு — தங்கைமேல் தனக்குள்ள அன்புதோன்ற 'மருந்தை' உவமைகூறி
ளுன். அரிந்தவரும், உமமை - இழிவுசிறப்பு இருந்தன்ன எனபது - தெளிவின்
வந்த காலவழுவமைதி இருந்தன்ன, அன் என்னும் தன்மை பொருளும் வீடுகி,
புதியன் புஞ்சல் இராவணன் - இடவழுவமைதி. இராவணனும், உமமை - உய
ரவு சிறப்பு (௫௮)

கொற்றமது முற்றிவளி யாலரசு கொண்டே
னுற்றபயன் மறறிதுவொல காவுரை யிறந்தேன்
முற்றவுல கத்துமுதல் வீராமுடி யெல்லா
மற்றபொழு தத்திது பொருந்துமென லாமே

இ - ள். வலியால் - (என்னுடைய) பராக்ரமத்தால், கொற்றம் அது முற்றி-
வெற்றி யதிகரித்து, அரசுகொண்டேன் - ஆளுகையைப்பெற்றவனுசிய நான், உற்
றபயன் இது - அடைந்த பிரயோசனம் இவ்வப்போதிலே, ஒலகா உரை இறந்தேன்-
நீங்காத புகழை இழந்தேன், முற்ற - முழுவதும், உலகத்து முதல்வீரா - இவவுலக
சுதூனன முதனமைபொருந்திய வீரர்களுடைய, முடி எல்லாம் - சிர்வகன் எல்
லாம், அற்றபொழுத்தது - அறுபட்ட காலத்தில, இது - இச்செய்யகை, பொருந்
தும் எனலாம் - பொருத்தமுடையதாகும் என்று கூறலாம்,

குறிப்பு—மற்ற - அசை, உரை - புழ, “வரைமாயின் வேனமூழ வாளமு
வந தாகி, யுரைமலை குடின னூ” என்றா ஐயனுத்தனும். இது பொருந்தமெ
னலாமே யென்பதற்கு - உலகத்திலுள்ள தலைமை வீரர்களது முடிக்களை யெல்லா
மொருங்கே, சூரபங்கைப்பொருட்டு அறுப்பினும், இவள மூக்குப் பழைய கணமை
யெய்தாதே பென்று இராவணன் துகடத்தானென்று பொருள் கோடலும் பொருந
தம் முறையிறத்தேன என்னும் பாடத்திற்கு ஒழுகைவழிநதது என்று பொருளடறி
இறத்தேன என்பதை முற்றெச்சு மாக்குக், பொழுதத்து, அத்து - சாரியை, (நிக)

முளுமுள தாயபழி யெனவயின் முடித்தோ
ராளுமுள வாமவர தாருயிரு முண்டாம்
வாளுமுள தோதவிட முண்டவன வழங்கு
நாளுமுள தோளுமுள நானுமுளெ னன்றோ.

இ - ள உளது ஆய - (எனும்) இருப்பதாகிய, முளுமபழி - களாகின்ற
இகழ்ச்சிசொல்லை, என் வயின் முடித்தோ ஆனும் உள ஆம் - என் மாட்டுச்செ
யத மனிதர்களு மிருக்கின்றார்களாம், அவரது ஆர் உயிரும் உண்டி ஆம் - அவர்களு
டைய அரிய உயிரும் இருக்கின்றதாம், வாளும் உளது - (என்கரத்தில) வாளாயுத
மும் இருக்கின்றது, ஒது - (புழநதது) சொல்லுமபடி யாக, விடம் உண்டவன் வழ
நகு நானும் உள - விஷத்தையுண்டருளிய சிவபிரான் கொடுத்த (செடிய ஆயுள்)
நாட்களும் இருக்கின்றன, தோளும் உள - (எனக்கு இருப்பது) புயங்கனும் இருக்கி
ன்றன, நானும் உளன் - யானும் இருக்கின்றேன். (கூ0)

புத்தற வுறப்பழி புருத்தென நானித
தத்துறுவ தெனனைமன னேதளர லமமா
வெத்துய ருனகருள திளிப்பழி சுமக்கப்
பத்துள தலைப்பகுதி தோள்களபல வன்றே

இ - ள மனனை - (என) மனமே! புது உறவு - புதுமை யுறுதலாக, உற
பழி - பழியானது மிகுதியாக, புருத்தது என - (குற்ற மற்ற நமது கொற்றத்துட)
பீரவேசித்ததென்று, நானி - வெட்கப்பட்டு, தத்து உறவது என்னை - பாயவது
[பலவீதமாயாலோசிப்பது] எதன் பொருட்டு? இனி பழி சுமக்க - இனி பழி (யா
கிய இப்பெருஞ்சுமையைச்) சுமத்தற்கு, தலை பகுதி - தலையின் பகுப்புகள், பத்து -
பத்தும, தோள்கள் பல - புயங்க ளநேகமும், உள - இருக்கின்றன, (ஆதலால்),
உனக்கு எதுயா உளது - உனக்கு எக்கிலேச மிருக்கின்றது, தளரல் - தளர்ச்சி
யடையாதே (கூக)

என்றுரைசெ யாநகைசெ யாவெரி விழிப்பான
வன்றுணையி லாவிருவா மானுடரை வாளார
கொன்றிலாக ளாநெடிய குன்றுடைய காரி
னினறகர னேமுதவி னோகிருத ரெனறான.

இ - ள என்று உரை செயா - என்று கூறி, நகை செயா - நகைத்து, எரி
விழிப்பான் - செருப்பைப்போற பாப்பவனாகிய இராவணன், வல துணை இலா -
வலிய சகாயம் இல்லாத, இருவா மானுடரை - இரண்டு மனிதர்களை, நெடிய
குன்று உடைய காரில - பெரிய மலைகளை யுடைத்தாகிய கானகத்திலே, கின்ற -

இருந்த, கரணே முதலினோ நிருதா - கரணே முதலாயினோராகிய இராகதர்கள், வானால - (தகன) வானகளினாலே, கொன்று இலாகளா - கொல்லாமல் விட்டு விட்டார்களா? என்றன - என்று வினாவினன, (கஉ)

வேறு

அறவ னுரைத்த லோடு மழுதிழி யருவிக் கலாண்
ளெறிய வயிறுந் பாரி னிடைவிழுந் தேங்கு கின்றன
சுற்றமுந் தொலைத தைய நொயதெனச் சுமந்த கைய
ஞறந்து தெரியும வண்ண மொருவகை யுரைக்க ஹறாள்

இ - ள் அவன் - அவவிராவணன், அற்று - அத்தன்மைய மொழியை, உரைத்தலோடும் - கூறியவளவில், அழுது இழி அருவி கண்ண - அழுது சிந்திய அருவி போலும் நீர்னை யுடையதாகிய கண்ணினை யுடையவளும், ஏறிய வயிறு - (தன் கை கொண்டு) அடித்த வயிறறினை யுடையவளுமாகி, பாரின் இடை விழுந்து ஏங்குகின்றன - நிலத்தின்கண் வீழ்ந்து அழுகின்ற சூப்பங்கை, சுமந்த கைய - (தலையிற்) சுமந்த கையையுடையவளாய், நொயது - விரைவில், ஐய - வியக்கும்படியாக, சுற்றமும் - உறவினார்களும், தொலைத்து என் - நாசமாய்விட்ட டாகன என்று, உறந்து - நடந்த சங்கதியை, தெரியும் வண்ணம் - (இராவணன்) அறிந்து கொள்ளுமாறு, ஒரு வகை உரைக்கல் உற்றான் - ஒரு வித்தகிற கூறுவா ளாயினுள் -

குறிப்பு - அற்று - அத்தன்மைத்து, சுட்டடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைய - லணையும் பெயர் அன்னும் பகுதியும், று என்னும் ஒன்றன்பால் விசுதியும் பெற்று, விசுதி தகர வல்லொற்று மிகுந்து முடிந்தது (கக)

சொல்லென்றென வாயிற் கேட்டா தொடாந்தெழு சேனை யோடுங்
கல்லென்ற வொலியிற் சென்றா கரணமுதற் காளை வீர
ரெல்லொன்று கமலச் செங்க ணிராமனென நிசைத்த வேந்தல
விலலொன்றிற் கழிகை மூன்றி லேறினா விண்ணி லென்றாள்.

இ - ள். சொல் என்று - (நினக்குக்கேடிழைத்தா யாவா) சொல்லாய் என்று கூறி, என் வாயில் கேட்டா - என்வாய் மொழியாற் கேட்டறிந்தவர்களும், தொ டாந்த எழு சேனையோடும் - பின்பற்றியெழுந்த சேனையுடனே, கல்லென்ற ஒலி யில் சென்றா - கல்லென்ற சபத்ததோடு சென்றவாளுமாகிய, கரண முதல் காளை வீரா - கரண முதலிய ருஷபம்போன்ற வீரர்கள், எல் ஒன்று - ஒளிபொருந்திய, கமலம் - தாமரைமலர்போலவதாகிய, செங்கண் - செய்யகண்ணிணையினையுடைய, இராமன் என்று இசைத்த ஏந்தல் - இராமன் என்று கூறிய பெருமையிற் சிறந்தோ னது, வில் ஒன்றில் - ஒரேவிலவினால், கழிகை மூன்றில் - நாழிகை மூன்றுக்குள், விண்ணில் ஏறினா என்றாள் - விண்ணுலகத்தின்கண் ஏறினாளை [இறந்தார்கள்] என்று கூறினாள்

குறிப்பு - கல்லெனல் ஒலிக்குறிப்புணாதது மோரிடைச்சொல் கோபமில் லாது வினையாட்டாயப் போபுரிசுத் தன்மையும், தன்னுள்ளவகவாகத் குறிப்புந் தோன்றச் செங்கண் என்றருக்கமலம் என்ற அடைந்தது கூறினாள். ஒலியில் - உருபு மயக்கம், ஒழி, உமமை - இசைநிறை. மூரீரம்பிரான செயத் போமுன்

இவ்வரக்காசெய்த போ சிறப்பன்மையெனபது தோன்றக் கேட்டார் சென்றா
என்றவன் போபுரிநதா என்பதைக் கூறாதொழிந்தானெனக். (௧௪)

தாருடைத தானே யோடு தம்பியா தமியன செய்த
போரிடை மடிந்தா ரென்ற வுரைசெவி புகாத முன்னங்
காரிடை யுருமின மாரி கனலொடு பிறக்கு மாபோ
வீரோடு நெருப்புக் கானற் றிறைநெடுங் கணக் ளெல்லாம்.

இ - ள் தா உடை தானேயோடும் - அணிவகுப்பினை யுடைய சேனையுட
னே, தம்பியா - (தனது) தம்பிமார்களாகிய கரதுவண்ணாக்கள், தமியன்செய்த போ
இடை - ஒருமனிதன் செய்த யுத்தத்தில், மடிந்தா என்ற உரை - இறந்துபோனா
கென்று கூறியவாததையானது, செவிபுகாத முன்னம் - (தனது) காதுகளிற் பி
வேசியாததற்கு முன்பே, காரிடை - மேகத்தின்கண், உரும மாரி கனல் ஒடு பிறக்
கும் ஆ போல - இப்போலிகடைய மழையானது நெருப்புடனே தோன்றுமாறுபோ
ல, நிறை - (வரிசையாக்) நிறைந்த, நெடுங்கண்கள் எல்லாம் - (அவனுடைய)
பெரிய விழிகள் ஆனதும், நீர் ஒடு நெருப்பு கானற் - ஜலத்தையும் அக்கினியை
யுங் கொட்டின

குறிப்பு — உருமின, இன் - தவிர வழிவந்த சாரியை கனலொடு, ஒடு - உட
னிகழ்ச்சிப்பொருட்டு ஆறு - ஆவென விகாரம் நீரொடு, ஒடு - எண்ணப்பொரு
ட்டி. வாயவிட்டுக்கதரிய ஒலிக்கு உருமும், அழகைக்கு மாரியும், கோபத்திற்குக்
கனலும், இராவணனுக்குக் காரும் உவமை (௧௫)

ஆயிடை யெழுந்த சேறத்த தழுந்திய துன்ப மாழித
தீயிடை யுகுக்கு நெய்யிற் சேறத்தந் கூறறஞ் செயய
நீயிடை யிழைத்த குற்ற மெனன்கொ ளினனை யினனே
வாயிடை யிதழு மூக்கும வலிந்தவா கொய்ய வென்றான்

இ - ள் ஆயிடை - அவ்விடத்தில், எழுந்த சேறத்தது - கிளம்பிய கோபத்
தால், அழுந்திய துன்பம் - (மனத்தில்) பதிந்த துயரமானது, ஆழி நீயிடை உருக்
கும் செய்யில் - கடலிறேன்றும் வடவா முகாக்கினியிற் கொட்டிய செய்யைப்
போல, சேறத்திற்கு ஊற்றம் செய்ய - (முன்னுற்ற) கோபத்துக்கு வலிமையைக்
கொடுத்த நிறக் (கோபம் வளர்), அவா - இராமலக்ஷ்மணர்கள், நினை - உன்
னுடைய, வாயிடை இதழும் - வாயிடத்திலுள்ள உத்தடையும், மூக்கும - மூக்கை
யும், வலிந்த - வலிமைசெய்து, கொய்ய - இப்பொழுதே கொய்தற்கு, நீ இடை
இழைத்த குற்றம் எனனை - நீ (அவர்கள்) இடத்துச்செய்த பிழையாது, என்றான் -
என்று வினாவினான்.

குறிப்பு — நினை - வேற்றுமை மயக்கம் கொல - அசை (௧௬)

எனவயி னுற்ற குற்றம் யாவாக்கு மெழுதொ ணை
தன்மைய னிராமனோடு தாமரை தவிரப் போந்தான் [டாள்
மினவயின் மருவகுல கொண்டாள் வேயவயின் மெனறோள் கொண்
பொனவயின் மேனி கொண்டாள் பொருட்டினுற புகுந்த தென்றான்.

இ - ன் வன் வயின் உறற் குறம் - வன்னிடத்தச் சம்பவித்த குறறமானது, யாவாக்கும் எழுத ஒணுத - வவராலும் எழுத முடியாத, தன்மையன் - அந்நின் தன்மையை யுடையானாகிய, இராமனோடும் - இராமனுடனே, தாமரை தவிர போந்தான் - தாமரை மலராசனம் நீங்கும்படியாக வந்தவனும், மின் வயின் மருக குல கொண்டான் - மின்னலினிடத்தே யிடைவையப் பெற்றுக்கொண்டவனும், வேயவயின் மெல தோள் கொண்டான் - மூங்கிலினிடத்தே மெல்லிய தோளைப் பெற்றுக் கொண்டவனாகிய, பொன் வயின் மேனி கொண்டான் பொருட்டினால் பொன்னினிடத்தே திருமேனியைக் கொண்டவன் கீமித்தத்தாலே, புருத்தது என்ற றுள் - சம்பவித்தது என்று கூறினான்

குறிப்பு - யாவாக்கும் - உருபு மயக்கம் எழுதொணுத அகரந்தொகுத்தல். எழுததல் - சித்திரத்திடத்தில இராமனோடும், ஒடு - உடன நிகழ்ச்சிப்பொருட்டு தாமரை தவிரப் போந்தாளென்றது - இவள் பூர் மகா லட்சுமியேயாமென்பது விளங்குறது. மின்னலினது செயலும், வேயினது மெய்யும், பொன்னினது உரு வும் உவமையாமே யன்றி மருககுல் தோள் மேனி என்பவற்றின் தன்மை யனைத் தங்கும் அவை யுவமையாகா வென்பது தோன்ற 'மின் வயின் மருககுல கொண்டான் வேயவயின் மென்றோன் கொண்டான் பொன்வயின் மேனி கொண்டான்' என்றான் (சூ.அ)

ஆரவ ளென்ன லோடு மரச்சியு மைய வாழ்ந்து
தேரவ டிரண்ட கொங்கை செம்பொன்செய குவிக்க செப்பு
பாரவள பாதந் தீண்டப் பாக்கியம் படைத்த தம்மா
பேரவள சிதை பென்று வடிவெலாம் பேச ஹற்றான்.

இ - ன் அவன் - அப்பெண், ஆர என்னலோடும் - யா? என்று (இராவணன்) வினாவிய வளவில, அரக்கியம் - சூரப்பரங்கையும், ஐய -! ஆழ்ந்து தோ - செம்மை யாக ஆலோசித்துப்பாத்தது தெளிந்தகொள், அவன் திரண்ட கொங்கை - உவ ளுடைய திரண்ட முலைகள், செம்பொன் செய குவிக்கம் செப்பு - செம்பொன்னி னுறசெய்த சாதிவிக்கச் சிமிழ்போன்றுள்ளன, அவன் பாதம் தீண்ட - அவளுடைய பாதங்களைத் தொடுத்தது, பார - பூமியானது, அம்மா -! பாக்கியம் படைத்தது - அதிஷ்டமடைந்தது, அவன் போ சிதை என்று - அவளுடைய நாமம் சிதையென்று கூறி, வடிவு எல்லாம் பேசல் உற்றான் - (அச்சிதோயிராட்டியினது) அழகனைத்தும் (எடு க்தது) சொல்லத் தொடங்கினான்

குறிப்பு - சிதையின் அழகு முழுவதற்கு சொல்ல முடியாது என்பான் ஆழ்ந்து தோ, 'என்றான் தெய்வப்பெண்களின் பாதந்தீண்டதல் பூமிக்கு இன்மையாகவும் இததெய்வப் பெண்களினும் மேம்பட்டவளாகிய சிதோயிராட்டியின் பாதந் தீண்டப் பெற்ற பூமியின் தெய்வபலன் பெரிது' என்பான். பாரவள, பாதந்தீண்டப் பாக்கியம் படைத்ததென்றான் (சூ.அ)

காமர முரலும் பாடல கள்ளெனக் கனிந்த வின்சொற
நேமலா நிரந்த கூந்தற் நேவாக்கு மணங்கா மென்னத்
தாமரை யிருந்த தையல சேடியாக் தாமு மல்லன்
யாமுரை வழங்கு மென்ப தேழைமைப் பால தன்றோ

இ - ள் காமரம் முாலும் பாடல்கள் என - வண்டிகள் பாடுகின்ற பாடலும் தேனுப்போல, கனிந்த இனசொல் - முதிர்ந்த மாதிரியமான வாதத்தை யுடைய, தேம மலா கிரந்த கூந்தல-வாசனை பொருந்திய (பாரசீத முதலிய) மலர்கள் நிறைந்த கூந்தலையுடைய, தேவாக்கும் - தேவர்களுக்கும், அணவகு ஆம் என்ன - (அதிசயிக்கும்படியான மிக்க) அமுத (மிது) ஆகும் என்று சொல்லும்படி, தாமரை இருந்த தையல் - தாமரை மலரில் வீற்றிருந்த இலக்குமிதேவி, சேடி ஆம் தாமம் அல்லள் - (அப்பெண்ணுக்கு) அடிமைக்காரி [தோழி] ஆகுந்தகுதியு முடையாளவ ளன், (என்றால்) யாம் உரை வழங்கும் என்பது - நாம் (அவளுடைய அழகை எடுத்த) கூறுவோம் என்று கூறுவது, ஏழைமை பாலது அன்றோ- அறிவினமை யீடத் தது அல்லவா?

குறிப்பு — உத்தமமான இசைகளுக்குள் வண்டிதழும் ஒன்றாதலின் அவவ ண்டிதழத்தைச் சொற்கு உவமை கூறினான், நிரத்தல - கலத்தல, நிறைதல. தேவா க்கும், உமமை - உயாவு சிறப்பு வழங்கும் வழங்குதல் என்பதன் விகாரம் (சூக)

மஞ்சொக்கு மளக வோடி மழையொக்கும் வடித்த கூந்தல
பஞ்சொக்கு மடிகள் செயய பவளத்தின் விரலக னைய
வஞ்சொறக ளமுதி லள்ளிக கொண்டவள வதன் மைதீர்
கஞ்சத்தி னளவிற நேனுங் கடலினும் பெரிய கண்கள்.

இ - ள் அளகம் ஒதி - குழற்சியாகிய கூந்தல - நீளமாக (அவிழ்த்து) வீட்ட கூந்தல, மழை ஓக்கும் - மழைத்தாரைகளை யொக்கும், அடிகள் பஞ்ச ஓக்கும் - பாதங்கள் பஞ்சை ஓக்கும், செயய பவளத்தின் விரல்கள் - சிவந்த பவளம்போலும் விரல்களுள்ளன, ஐய—! அம் சொல்கள் - அழகிய வாதத்தைகளை, அமுதில் அள ளிக்கொண்டவள் - தேவாமிரத்ததிலிருந்து வாரிக்கொண்ட அப்பெண்ணினது, வதனம் - முகமானது, மைதீர் - குற்றமற்ற, கஞ்சத்தின் அளவிறநேனும் - தாமரை மலரினது அளவினையுடையதாயினும், கண்கள் கடலினும் பெரிய - விழி கள் கடலைப் பாகக்கிலும் பெரியனவா யிருக்கின்றன

குறிப்பு — மஞ்சென்பது ஈண்டு கரிய மேகம் எனலும் பொருளில் நின்றது. அளகம் - மயிர் குழற்சிக்குப் பெயர், குழற்சி - சுருட்டி முடித்தல் பயனாவப் பொருளாகிய மழை யென்பது - ஈண்டு மெய்யுவமமாய் மழைத்தாரை மாத்கிரை யாய் நின்ற அத்தாரையினது நீண்ட மெய்யோடு வடித்த கூந்தல ஒப்பிடப்பட்டது பவளத்தின், இன் - உவமவருபு தன்னை நுகர்த்தா பிழிது நுகராமற்றதற்கும் மென மையும் உயாததவாகக் கிடமே உரிமையுமுடைய அமுதினின்றனஞ் சொற்களெடு ததுக்கொண்டவனெனவே அச்சொற்களைக் கேட்போர் செவிகள் பிறா சொற்க ளைக் கேட்க விரும்பமாட்டா வென்பதும் அச்சொற்களின் இன்பத்தை அவவிராம னே யடைதற்குரியானன்றி மற்றையோரடைதற் பாலரவல் ரென்பதும் விளக்கு தல் காண்க.

(ஏ௦)

ஈசனா கண்ணின் வெந்தா னென்னுமி திருதைச் சொல்லிவ
வாசனா றேதி யானைக் கண்டன வல்ல வரற்றாற

பேசலாக தகைமைத் தலலாப் பெரும்பிணி பிணிப்ப நீண்ட
வாசையா லழிந்து தேயந்தா னநங்கனவ வுருவ மமமா.

இ - ன அநங்கன் - மனம்தன், இ வாசம் காறு ஒதியானே - வாசம் வீசுகின்ற கூந்தலையுடைய இவனே, கண்டன்ன - பாதத்து, வலல ஆற்றல் - வலியவழியாலும், பேசல ஆம் தகைமைத்து அவலா - பேசுதற்காகிய தனமையையுடையது அவலாத், பெரும்பிணி பிணிப்ப - பெரியனோய் தொடருமபடி, நீண்ட - மிகுதலுற்ற, ஆசையால் - (இவன் மேற்கொண்ட) ஆசையினாலே, அ உருவம் - (அவனடைந்திருந்த அழகிய) அந்தவுருவம், அழிந்து தேயந்தான் - தேயந்து அழிந்துபோனான், (இவன் நமிருக்க) அமமா—! ஈசனா கண்ணின் வெந்தான் என்னும் இது - சிவபிரானுடைய (நெற்றிச்) கண்ணால் வெந்தபோனான் என்று கூறுகின்ற இவ்வாற்றதை, இழுதை சொல் - பொய்வாற்றதையேயாம் (எச)

தெவவுல கத்துங் காண்டி சிரத்தினிற் பணத்தி னோக
ளவவுல கத்துங் காண்டி யலைகட லுலகிற் காண்டி
வெவவுலை யுற்ற வேலை வாளினே வென்ற கண்ணு
ளிவவுல கத்தா ளங்கம் யாவாககு மெழுதொ ணுதாள

இ - ன தெவ உலகத்தும் காண்டி - பகையுலகமாகிய தேவலோகத்திலும் பாபபாயாக, சிரத்தினில பணத்தினோகள் அ உலகத்தும் காண்டி - தலையிலே பட தையையுடைய சாப்பசா தியாருடைய அப்பாதாள் வுலகத்தும் பாபபாயாக, அலைகடல உலகில காண்டி - அலையையுடைய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இவவுலகத்திலும் பாபபாயாக, (வெவவுலகத்திலும் இவனே ஒப்பாகும் பெண்ணைப்பார்க்கமாட்டாய்), வெம்மை உலை உற்ற வேலை - வெப்பம்பொருள்கிய கொல்லலையையடைந்த வேலாயுத்தையும், வாளினே - வாளாயுத்தையும், வென்ற கண்ணுள் - வெற்றிகொண்ட கண்களையுடைய இப்பெண், இ உலகத்தான் - இந்த உலகத்திலிருப்பவள், அங்கம் யாவாகும் எழுதொணுதான் - (ஒவியத்துறைகையோயவா) எவராலும் தீட்டுதற்கரிய திருமேனியையுடையவளா யிருக்கின்றாள் (எஉ)

தோளையே சொல்லு கேடுகே சுடாமுகத் துலவு கின்ற
வாளையே சொல்லு கேடுகே வலலவை வழுத்து கேடுகே
மீளவுந் திகைப்ப தலலாற் றனிகதனி விளம்ப லாற்றே
னாளையே காண்டி யனறே நானுனக குரைப்ப தெனனே

இ - ன. தோளையே சொல்லுகேடுகே - (அவளுடைய) தோள்களையே (எதெதுசு) சொல்லுகேடுகே? சுடா முகத்து உலவுகின்ற வாளையே சொல்லுகேடுகே - பிரகாசம் பொருளிய (அவளுடைய) முகத்தின்கண் உலவுகின்ற வாளபோன்ற கண்களையே (எதெதுசு) சொல்லுகேடுகே? வல அவை வழுத்துகேடுகே - சொக்கட டான காய்கள் போன்ற முலைகளையே (எதெதுசு) சொல்லுகேடுகே? (எது எதெதுசு சொல்வதற்கு இலேசானது), மீளவும் திகைப்பது அவலால் - (வருணிப்பதற்குச் சகதி யில்லாமல் மயங்குகின்ற யான சொல்லப் புகுமிடத்தது) திருமபவும் மயங்கும் படி சோவதல்லாமல், தனி தனி விளம்பல் ஆற்றேன் - ஒவ்வொன்றாய் (வருணித்ததுசு) சொல்லுதல் செய்யேன் [சொல்ல வறியேன்], தோளையே காண்டி அனறே -

(கீ) நான்கே (அவனைப் பாப்பாயல்லவா? ஆதலால்), நான்—, உனக்கு—, உரைப்பது என - சொல்வது யாது?

குறிப்பு —வான் - கண்களுக்கும், வல - மூலகளுக்கும் இலக்கணை வல்லவை, அவை - பகுதிபொருள் விசுதி இனி, வல்லவை என்பதை அல்லவை யெனக் கொண்டு மறறைய அவயவங்களை யெனக் கோடலுமாம் (எக்)

விலலொக்கு நுதலென ருலும் வேலொக்கும் விழியென ருலும்
பல்லொக்கு முததென ருலும் பவளத்தை யிதழென ருலுஞ்
சொல்லொக்கும் பொருளொவ வாவாற சொல்லலா முவமையுண்டோ
நெல்லொக்கும் புலலென ருலு நேருரைத் தாக வறறே.

இ - ள். நுதல் வில ஓக்கு மென்றாலும் - புருவமானது விலலை யொக்குமென்ற கூறினும், விழி வேல ஓக்கும்- கண்கள் வேலாயுதத்தை யொக்கும், என்றாலும்—, பல் முத்த ஓக்கும் - தாதகளை முத்தகளை ஓக்கும், என்றாலும்—, பவளத்தை இத்த னென்றாலும் - பவளத்தை அதரத்துக்கு உவமானப்பொருளென்றாலும், சொல் ஓக்கும் - (உவமை கூறும்) சொற்கள் ஓக்குமேயல்லாமல், பொருள் ஒவ்வா - (வில முதலிய உவமானப்) பொருள்கள் ஓக்கும் தன்மையனவல்ல, (ஆதலால்) சொல்ல லாம் உவமை உண்டோ - சொல்லத்தக்கவரான உவமானங்களை உண்டோ, இல்லை நெல்- நெல்லானது, புல் ஓக்கும் என்றாலும்- புல்லு ஓத்திருக்கு மென்னினும், நோ- உரைத்து ஆக வற்று - ஒத்த வுரையையுடையதாக வலியுற்றதாகும்

குறிப்பு —வனையுந் தொழிப்பற்றி வில நுதலுக்கு உவமையென்பராயினும் அவ்வில நுதல்போல எப்போதும் வளைவுபெற்றிராமல் வளைக்கப்படுபொழுது வளை வுறுதலால் வீணாகும், விலலுக்கு காணமிகையாய் உள்ளதால் மெய்க்கும், நிற வேற்றமையால் உருவுக்கும், விலவளைவுறும்போழுது கண்டா அருகத்திலும் நுதல் வளைவுறும்போழுது கண்டா மிழிதலுமாகிய வேற்றமையாத் பயனுக்கும் உவமையாகாமற் போயின்மையாற் பொருள் ஒவ்வா வென்றான் இதைப்போல வேல் முத லு, பவளம் என்பவற்றிற்கும் பொருள் விரித்துக்கொள்க, இங்ஙனம் ஒவ்வா வில முதலியனபோல உவமை கூறுதற்கு வேறுபொருளின்மையாலும், அவைதாம் கூறு தற்கு ஒருவாறு தகுதியுடையவெனக் கருதிப் பெரியோர்கள் அவற்றையே உவமையாகக் கொண்டதனாலும் 'சொல்லொக்கும்' என்றான் புலலென்றது- அரிபட்ட நெ லலந்தானே. நெல் ஓரறிவுயிரென்றும் புல் அதத்தைத்தன்மனநென்னும் பொருள்ப ட "நெல்லும் புல்லு நேரா ராண்டே" என்றா ஆசிரியர் தோல்காப்பியனார் நெல்லை பபோல புல்விளைவு தராத்தினாலும் நெல்லுக்கும் புல்லுக்கும் மெய்யும் உருவமும் வேறுபட்டிருத்தலானும் நெல் பலவகையான வுணவாயப் பயனதருதல்போலப் புல் பயனதராமையாலும் புல் நெல்லை ஓக்கும் என்பதிலாதாயினும் நெல்லிலிருந்து புல்லும் புல்லிலிருந்து நெல்லும் பிறந்த சம்பந்தம்பற்றி ஒருகால ஒன்றற்கு ஒன்றை உவமைகூறினும் கூறலாம் அதுபோல வில முதலியவற்றிற்கும் நுதல் முதலியவற்றிற்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லையாதலின் எங்ஙனம் உவமை கூறுவதென்பது ஈற்றடியின் கருத்து. இனி, "நெல்லொக்கும்... வறறே" என புலவென்னுமொருவரைத் தானியம் நெல்லையொக்குமென்று சொல்வாரா சொல்லி னும், அவை தம்முன் நோ என்று கூறுதல் வலியுடைத்தாமோ? என்றும் பொருள் கோடலாம், கொண்டு, விலமுதலியபொருள்களை நுதல் முதலியவற்றிற்கு உவமை

கூறுதல் சொனமாததிரையேயன்றி பொருட்பெற்றியிலன்ற னெற்றியறபாலது சொல்லொக்கும் பொருளுன்னறகு, மறறையவற்றிற்கு ஒருவிதமா வுவுமை கூறலா மாயினும், சொல்லிறகுவுமை கூறுதல் கூடாதே யென்றறாபினும் பொருந்தும், மேலே சொற்களை அமுதி னனளிக்கொண்டவள் என்றதும் இக்கருத்துப்பற்றியே

இந்திரன் சசியைப் பெற்றா னிருமுன்று வதனத தோனறன
றந்தையு முமையைப் பெற்றான றாமரைச் செங்க ணணுரு
செந்திரு மகளைப் பெற்றான சீதையைப் பெற்றாய் நீயு
மந்தரம் பராக்கி னனமை யவாக்கிலை யுனக்கே யையா

இ - ள் இந்திரன் சசியைப் பெற்றான் - இந்திரன் இந்திரானியை அடைந் தான், இரு மூன்று வதனத்தோன் தன் தந்தையும் உமையைப் பெற்றான் - ஆறமுக் கட்டவுருடைய தந்தையாகிய சிவபிரானும் உமாதேவியை அடைந்தான், தாமரை செங்கணும் செந்திருமகளைப் பெற்றான் - தாமரை மலர்போன்ற செய்ய கண்களை யுடைய விஷ்ணுவும் அழகிய இலக்குமிதேவியை அடைந்தான், நீயும் சீதையைப் பெற்றாய் - (அவர்கள் நல்ல அழகுடைய பெண்களை அடைந்ததுபோல) நீயும் சீதையை அடைந்தாய், அந்தரம் பராக்கின் - (அவர்களுக்கும் உனக்கும் உள்ள) பேதத்தைப்பார்க்கு மிடத்தி, அவாக்கு - அவவிந்திரன் முதலினோக்கு, நன்மை இல்லை - சுகவிலலை, ஐயா—! உனக்கே - (சுகம்) உனக்கேதான்.

கருத்து — அவவிந்திரன் முதல்ய போகன் இச்சீதையைப்போலும் பேரழகு டைய பெண்களை அடையும் பாக்கிய மில்லாதிருந்ததலால் அவர்கள் அனுபவிக்கும் இன்பம் ஓர் இன்பம் அல்ல உனயோகமே யோகம் என்பதாம்.

குறிப்பு — அந்தரம்—பேதம், வித்தியாசம். இனி, அம+தரம் என்பிரி ததி - அழகிய தகுதி என்பபொருள் கோடலுமாம் நன்மையவாக்கு உனக்கு இல்லை எனக்கொண்டு அவர்கள் சசிமுதலிய பெண்களை நியாயவழியில் தாமபத்தினி களாக்கக்கொண்டிருப்பதால் அவர்களுக்கு நன்மை யுண்டு என்றும் நீ அகிரமவழி யிற சீதையைப்பெறு வாயாதலால் உனக்கு நன்மையிலலை யென்றும் உன்மையாய் நிகழும் விஷயத்தை யெடுத்திச் சொன்னாளுன்ன லுமாம் பின்னும், நீயும் சீதை யைப்பெற்றாய் ஆதலால் அந்தரம் அவர்களுக்கு- தேவலோகத்திலுள்ளவர்களுக்கும், பார்க்கு - பூமியிலுள்ளவர்களுக்கும் இன்ன மை - இன்னலும் (துன்பமும்) மையும் (குற்றமும்) இல்லை அவவினன்னுங் குற்றமும் உனக்கே யாம் என்று கூறினா ளென்ன லுமாம் சீதையைப்பெற்றாய் - சீதையையடைந்த அளவில நீயும் அந்தரம்- நீயும் முடிவுபெறுவாய், எனக்கொண்டு கூட்டிக் கூறலுமாம். (எரு)

பாகத்தி லொருவன் வைத்தான் பங்கயத் திருத்த பொனனை
யாகத்தி லொருவன் வைத்தா னந்தண் ணாவில் வைத்தான்
மேகத்தின் மினனை முனனே வென்றநுண் ணிடையை நீயு
மாகத்தோள் வீர பெற்றா லெவ்வளம் வைத்து வாழ்தி

இ - ள் மாகம் தோள் வீர - ஆகாயத்தை யளவுமபடி பருத்துயாகத் தோள் களையுடைய வீரனே! ஒருவன் பாகத்தில் வைத்தான் - ஒருவன் (உமா தேவியைத் தன்னு இடப்) பாகத்தில் வைத்தான், ஒருவன் பங்கயத்து இருந்த பொனனை ஆகத்

தில் வைத்தான் - ஒருவன் தாமரை மலரினமேலிருந்த இலங்குமி தேவியைத் (தனது) மாப்பில் வைத்தான், அந்தணன் நாவில் வைத்தான் - பிரமதேவன் (சாஸ வதியைத் தனது) நாவின்னை வைத்தான், முன்னே—, மேகத்தின் மின்னை - மேகத்தின் கட்டோன்ற மின்னலை, வென்ற - (ஒளியினாலும் தோன்றி மறையுஞ் செயலாலும்) வெற்றி கொண்ட, துண இடைநிலை - துட்பமாகிய இடையினையுடையாளாய் அச்சிதையை, நீயும் பெற்றால் - நீயும் அடைந்தால், எவ்வளம் வைத்து வாழி - எவ்விடத்தில் வைத்து வாழ்வாய்?

குறிப்பு—ஆகம் - அகம் என்பதன் விகாரம் துண்ணிடை - அனமொழித் தொகை துண்ணிடை என்பதைப் பெண்ணெனலும் பெயர் மாதிரியாகக் கொண்டு - கரிய மேகம்போன்ற ஸ்ரீராமபிரானைச் சீதாபிராட்டியார் தழுவுந் தோற்றத்தால் மேகத்தின் மின்னை வென்றவன் என்று பொருள்கோடலும் ஆம். அத்தகைய தோற்றத்தை இவள் முன்னே கண்டெள்ளாதவிடம் 'முன்னே' எனக் கூறினாள் எனக் மாகத்தோள் - ஆகாயத்தின் கண்ணுள்ள புயம் என விரித்துக்கொள்க. "பொற்றோன் விண்டலங்க ஞ்றவீங்கி யோங்குதய மால் வரைவின் விளங்க" என்ற ஸ்ரீமூம் ஒருவன் பாகத்திலும் ஒருவன் மாப்பிலும் ஒருவன் நாவிலுமாக மூர்த்திகள் மூவரும் தமது மனைவிகளை வைத்துக்கொண்டார் அதுபோல அம்மூவீடங் களில் ஒன்றில் இச்சிதையை வைப்பின் இவளது பெருமைக்குக் குறைவாகும் அம்மூவருடைய தேவிகளிருக்குந் தானங்களிலும் உயர்ந்த தான்மாகிய சிர்சின் கண்தான் வைக்கவேண்டும் எனினும் கருத்தோடு 'எவ்வளம் வைத்து வாழி' என்று வினாவினா இனி, (உனக்கு மடியுந்நால்வ் கிடையுவிட்டதால்) எப்படி வைத்து வாழ்வாய் (வாழமாட்டாய்) என்னும் ஓர் அறவுரையும் உள்ளடங்கியிருத்தலறிக

பிள்ளைபோல பேச்சி ன்ளைப் பெற்றபின் பிழைக்க லாற்றாய்
கொள்ளைபோ கின்ற செலவ் மவளுக்கே கொடுத்தி யைய
வள்ளலே யுனக்கு நலலேன மற்றுநின் மனையில வாழுவ
கிள்ளைபோன மொழியாகக் கெல்லாங் கேடுகுழ கின்றே னன்றே

இ - ன ஐய வள்ளலே - அழகனே! கொடையாளனே! பிள்ளைபோல பேச்சினாள் - மகவுபோலு மழலச்சொற்களையுடைய அப்பெண்ணை, பெற்றபின் - (நீ) அடைந்த பிறகு, பிழைக்கல் ஆற்றாய் - (அவனை விட்டு) நீங்கியிருத்தற்குச் சகிசுமாட்டாய், கொள்ளை போகின்ற செலவம் - கொள்ளை போகின்ற (சின்) செலவத்தை, அவளுக்கே—, கொடுத்தி - கொடுப்பாய், உனக்கு நலலேன - (நான்) உனக்கு நலலவளாயின்னே, மற்று—, நின்மனையில் வாழும் - நின்விட்டில் வாழ்கின்ற, கிள்ளைபோல மொழியாகக் கெல்லாம் - கிளியைப்போன்ற சொற்களையுடைய, பெண்களுக்கெல்லாம், கேடுகுழகின்றேன அன்றே - கேடுகிடையுந்நேனெல்லவா?

குறிப்பு—பறவை நாய முதலிவற்றின் இளைமைக்குரிய பிள்ளைப்பெயர் ஈண்டு மக்கட்கண்வந்தது மரபு வழுவமைதி "குழவியு மகவு மாயிரண்டலவலை கிழவ வல்ல மக்கட்கண்ணே" என்ற குத்திரத்தால் மக்களினைமைக்குப் பிள்ளைப் பெய் ரில்லையென்பதாம், 'பெண்ணு மாணும் பிள்ளையு மவையே' என மரீஇவ் வது முடிந்த மரபுணாத்துகு குத்திரத்தால் அப்பெயர் கோடலாம் என்பதும் விளக்குதலறிக பிழைத்தல் - தவறுதல் - பூமண்டலத்தம் விண்டலத்தம் பாதலத்தம் வறிஞராய் ஆகஸ்ப்பட்டார் யாவரும் தாமாஸ்ப்பட்டபொருள்களைத் தடையி

எனத் தாமே யெடுத்துக்கொள்ளுமாறு கட்டளையிட்டுத் திறந்துவைத்த பொக்கிஷ தையுடையான என்பது தோன்ற 'கொள்ளேபோகின்ற செல்வம்' என்றான "பூதலத்து ஸௌலாப் பொருளும் வறியராயக, காதலித்தாரா தாமே கவாதலால் - நீதி—, யறித்துயாந்த சோத்தி யநாயா யாகருங், கொடுத்தியெனக் கொள்கின்றி லேம்" எனபதிண்டு கோக்கற்பாலது நீ சீதையைப்பெற்றபின்ப அவனைவிட்டுப் பிரி யவும் மாட்டாய உன் மனைவிகளை விரும்பவுமாட்டாய அதனால் அவர்களுக்கெல லாம் நான்கேகி குழ்பவளாயக கெட்டவளாகின்றேன என்றானெனக் இனி, பிள னேடோல பேச்சினுளைப்பெற்றபின்—, பிழைக்கல ஆற்றாயுய்யதலசெய்வாய [பிழைக்கமாட்டாய, இறந்துபோவாய], (பின்பு) கொள்ளேபோகின்ற செல்வம் = பனைவரால் கொள்ளேபோகப்படுகின்ற செல்வத்தை, அவளுக்கே கொடுத்தி - அவ ளுக்கு ஒப்பித்துவிடுவாய, நலவேண்—விண்ணோக்கும் மண்ணோக்கும் நலவவனா கின்ற நான், உனக்கும் கிணைபோனமொழியாகருங் கேடுகுழுகின்றேன்—, என வோ ரறவுரையுங் கொள்ளுதலுமாம், (என)

தோதந்த வலகுற சீதை தேவாதம் முலகி னிமபா
வாராதந்த கொங்கை யாதம் வயிறுத்த நதாநு மலல
டாந்தந்த கமலத் தானேத் தருக்கினர் கடையச சங்க
நோதந்த ததனை வெவ்வா னிலந்தந்து நிரம்பிற றனறே

இ - ன தோதந்த அவலு சீதை - இரதம்போன்ற அலகுலையுடைய சீதை யானவள், தேவாதம் உலகின் - இமபா - தேவலோகத்திலும் இவ்வலகத்திலுமிருந் திற, வாராதந்த கொங்கையாதம் - சச்சிட்ட முலையையுடைய பெண்களினது, வயி றுத்தந்தாநும அவலன் - வயிறுதர வந்தவளுமல்லன், தருக்கினர் கடைய - செருக்கு றற தேவசரர்கள் கடைந்ததால், சங்கம் நீர் - பாறகடலானது, தாந்தந்த கமலத் தானே - மலாதந்த தாமரையிலிருப்பவளை [கிருமகளை], தந்தது - கொடுத்தது, அதனை வெவ்வான் - அக்கடலை வெவ்வுமபொருட்டு, நிலம் - பூமியானது, (இச சீதையை), தந்தது - கொடுத்தது, நிரம்பிற - நிறைவடைந்தது

குறிப்பு—தோதந்த, தந்த - உவமவாசகம். சங்கமீர் என்றகு, யாறுகள் சங்க மமாகின்ற நீர் எனறேனும், சங்குக்களை யெறியும் நீ ரெனறேனும், சங்கைப்போலும் வெணமைத்தாகிய நீரெனறேனும் பொருள்கொள்க. தருக்கினர் சங்கம் கடைய நீர் தந்தது எனக்கொண்டு சங்கம் என்றகுக் கூட்டமென்றுபொருள் கோடலுமாம் நீர் திருமகளைத் தந்த களிப்பால் விருத்தியுற்றுப் பொருக்கக்கண்டு பொருமை யுற்றடைந் ததுயாற கரைந்த நிலமானது அத்திருமகளினுஞ் சிறந்த இச்சீதையைத்தான தந்த அத்துயரொழிந்து தன்னைப்போற கடலபொருமையுற்று எய்தத்தால் தான் விருத்தி யுற்றது என்னுங்கூறது விளக்க 'நிரம்பிற' என்றான (என)

மீனகொண்டு டாடும வேலை மேகலை யுலக மேதத்த
தேனகொண்டு டாடுங் கூந்தற சிறுநிடைச சீதை யெனனு
மானகொண்டு டாடு நீயுன வாள்வலி யுலகங் காண
யானகொண்டு டாடும வண்ண மிராமனைத் தருதி யென்பால்.

இ - ன. மீன- மச்சங்களை, கொண்டு- (தமக்கு இருப்பிடமாகக்) கொண்டு, ஊ டாடும-நடமாடுகின்ற, வேலை மேகலை- கடலாகிய மேகலையையுடைய, உலகம் வந்த-

உலகத்திலுள்ளவர்கள் துதிசெய்யுமாறு, தேன- வண்டிகள், கொண்டு - (தமக்கிருப பிடமாகக்) கொண்டு ஊடாடும்-நடமாடுகின்ற, கூந்தல - கூந்தலையும், சிறு இடை- சிறிய இடையையுமுடைய, சிதை என்னும் மானகொண்டு - சிதையென்கிற மாலை களைக்கொண்டு, நீ—, ஊடாடு - (அதனோடு) பழகுவாயாக, ஊடு - இடையே, யான கொண்டு தான (இராமனைக்காக) கொண்டு, ஆடும் வண்ணம்-(என சினைநதிருமபடி) விளையாமொறு, உன் வானவலி உலகம் காண்-உனது வாளாயுதத்தினுடைய வலி மையை உலகத்தினுள்ளோர் காணும்படி, (வென்று), இராமனை—, என்பால்-என னிடத்து, தருதி - (பிடித்துத்) தருவாயாக. (எசு)

தருவது விதியே யென்றற நவம்பெரி துடைய ரோனும்

வருவது வருநா ளனறி வந்துகை கூட வறறே

வொருபது முகமுங் கண்ணு முருவமு மாபுந் தோளக

ளிடுபதும் படைத்த செலவ மெய்துவ தினிநீ யெந்தாய

இ - ள் எந்தாய—, பெரிது தவம் உடையரேனும் - பிருத்தவமுடையராய் னும், தருவது விதியே என்றால் - (அவா வீருமபியதை யவாக்குத்) தருவது ஊழே யென்றிருக்குமாயின், வருவது - வரத்தக்கது, வருநாள் அன்றி - வரப்பட்டகாலத் தில் அல்லாமல், வந்து கைகூடவறறே - (அகாலத்தில) வந்து கைகூடும்வலிமை யுடையதாமோ, ஒருபதுமுகமும் - பத்துமுகங்களும், கண்ணும் - (இருபது) கண் களும், உருவமும் - (பெரிய) ரூபமும், மாபும - (கிடம்பொருந்திய) நெஞ்சும், தோள்கள் இருபதும் - இருபதுபுயங்களும், படைத்தசெலவம் - பொருந்தியசீர்ப பை, நீ எய்துவது - நீ அடைவது, இனி - இனிமேல்தான்.

குறிப்பு—இதன்முன்பு பெற்ற இன்பமெல்லாம் ஒரின்பமல்ல சீதையைப் பெற்றபின் எய்தும் இன்பமே இன்பம் என்பான் 'எய்துவதினி, என்றான். (௮௦)

இன்னவ டனனை யுன்பா லுயப்பலென நெடுக்க லுற்ற

வென்னையவ விராமன நம்பி யிடைபுகுந் திலங்கு வாளான

முன்னமூக கரிந்து விட்டான முடிந்ததென வாழவு முன்னின்

சொன்னபி னுயிரை நீப்பான றுணிந்தனெ னென்னச சொன்னான்.

இ - ள். இன்னவன் தன்னை - இதனமையுடையவனை, உன்பால் - உன்னிடத்து, உயப்பல என்று - சோப்பெனென்று நினைத்து, எடுக்கல் உற்ற என்னை - எடுத்த என்னை, அ இராமன் தம்பி - அந்த இராமனுடைய தம்பி (இலக்குமணன்), இடை புகுந்து - மத்தியிற் புகுந்து, இலங்குவாளால் - பிரகாசிக்கின்ற வாளாயுத தாலு, முன்னை - முதலில், மூககு அரிந்து விட்டான் - (என) மூக்கையறுத்து விட்டான், முன்னின் - யோசிக்கருங்காலு, (மூக்கறுபட்ட அன்றே), என் வாழவு முடிந்தது - என்னுடைய வாழ்க்கை முடிந்த போய் விட்டது, சொன்னபின் - (இச்சுவகதியை உன்னிடத்திற்) சொல்லிய பிறகு, உயிரை நீப்பான் - உயிரை நீக்கும் பொருடாடு, துணிந்தனென - நிச்சயித்தேன, என்ன சொன்னான் - என்று கூறினான்

குறிப்பு—தமையன் 'முன்னிலையில் முலையையரிந்தமை கூறுதலியலாதாதலின் அதனைச் சொல்லாமலே அவனறிந்து கொள்ளுமாறு 'முன்னை மூக்கரிந்து விட்டான்' என்றான். முடிந்ததென வாழவும் எனக்கொண்டு உன்னின் சொன்னபின் என்றது உன்னிடத்திலிதைச் சொல்லிய பிறகு எனக்கொள்ளினுமையும். (1)

கோபமு மறனு மானக் கொதிப்புமென் றினைய வெலலாம்
பாபநின் றிடத்து நிலலாப பெற்றிபோற பற்று விட்ட
தீபமொன் றெனறை யுறறு லென்னலாளு செயலிற புகக
தாபமுங் காம நோயு மாருயிர கலந்த வனநே

இ - ன். கோபமும்—மறனும் - வீரமும், மானம் கொதிப்பும் - வெட்கத்தா
லாகிய உளளக்கொதிப்பும், ஏனற இனைய எல்லாம் - ஏனற இத்தன்மையனவனைத்
தம், பாபம் நின்ற இடத்து நிலலா பெற்றிபோல - பாபமானது கீழைத்திருந்த இட
த்தில நிற்காத செலவம்போல, பற்றுவிட்ட - பற்றுசலவிட்டன, தீபம் ஒன்று
ஒன்றை உறறல் என்னல் ஆம் செயலில் - ஒருதீபம் மற்றொருதீபத்தை யடைந்தா
லென்று கூறுதலிலாநின்ற செயலைப்போல, புககதாபமும் காமநோயும் - (தன்ம
னத்திற்) புகுந்தனபமும் காமநோயும், ஆர உயிர்கலந்த - அரிய உயிரிகலந்தன

குறிப்பு —பெற்றி - பேறு, மணிமேகலை மந்திரவசொடுத்தகாதையில் “பிறவி
ய ளாயின்ன பெற்றியு மைதென” எனவும், சீலப்பதிகாரம் அடைக்கலக்காதையில்
“பிணிப்பறுத தோதம் பெற்றி யெய்தவும்” எனவும் கூறியவிடத்துப் பெற்றியென
பது பேறு என்னும்பொருளில் வந்தமையறிக ஒரு தீபவொளியோடு மற்றொருதீ
பத்தின் ஒளியும் சோதலால் அத்தீபத்தினொளியிது இத்தீபத்தினொளி யதவென்று
பிரித்துக் கூறுதற்கு இயலாததன்மையாய் ஒரே ஒளியாய் தோன்றுவதுபோலத்
தாபமும் காமமும் பிரித்துக் கூறுதற்கியலாமல் ஒன்றாய் அவனுயிரிகலந்தன
வென்பது ஈற்றிரண்டடியின் கருத்து ஈண்டு உயிரெனறது - உருவம், வேதனை,
குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்னும் பஞ்சஸ்கந்தக்கூட்டத்தை. “கவையொப
பன் கைவிர லைந்துகந், மிணவியப்படி கைபிடி யெனறதுபோ, லவையப்படி கந்த
ங்க னைந்துகந், நவையையப்படி நவலுயி ராமெனவும்” என்னும் நீலகேசித்தீரட்டு,
புத்தவாதச்சுருக்கச் செய்யுளால் பஞ்சஸ்கந்தக்கூட்டம் உயிராதல காண்க. அக்
கந்தம் ஐந்தனுள் உருவம் என்பது - பூதவுரு உபாதாயுருவென விருவகைப்படும.
பூதவுரு - பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயுவென்னு நான்குமாம். உபாதாயவுரு - வலி,
கந்தம், இரதம், வன்னமென்னு நான்குமாம். வேதனை என்பது ருசுவேதனை
(சுகவறிவு), அருசுவேதனை (துக்கவறிவு), ருசலாருசுவேதனை (சுகதுக்கவ
றிவு) என்னு மூன்றாமாம் குறிப்பு என்பது - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி
என்னும் ஐந்தாம் மன மொன்றுமாகிய ஆறாமாம் பாவனையாவது மனோவாக்ருக
காயங்களினுண்டாகும் நலவினை பத்தம், தீவினை பத்தமாகிய இருபதுமாம் தீவி
னை பத்து - கொலை, களவு, காமம், பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல்,
வெஃகல், வெஞ்ஞல், பொல்லாக்காட்சி யென்பன நலவினை பத்து - பள்ளி
வலம்புரிதல், தவஞ்செய்தல், தானஞ்செய்தல், மெய்யுரை, நலவாாததை, இனியன்
கூறல், பயன்படு சொற்கூறல், அருண்ணிவு, ஆசையுறத்தல், தவப்பற்று என்பன
இவ்வுருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை என்னும் நாலவகையினும் ஏய்ந்து ஐய
மற வெண்ணும் எண்ணம் விஞ்ஞானமாம்.

‘சுவரும் மாமும் ஆகையும்’ கற்றையுனகூடின சமுதாயத்தை விடென்று வழ
ங்குமாறு போலவும், பலவூருனகூடின சமுதாயத்தை நாவிடன்று பற்றென்று வழ
ங்குமாறுபோலவும், பஞ்சஸ்கந்தக்கூட்டத்தை ஆனமாவென்று வழங்குமது கற்ப
னாமெனக் கொள்க’ என்றும், ‘மரம் கற்றை முதலியவற்றைப் பிரித்தால் வீழ்
லையாறா போலவும் ஊர்களைப்பிரித்தால் பற்றும் நாமிமில்லையாறாபோலவும் ஐ

தஸ்கந்தங்களையும் பிரித்தனருககால் ஆனமா இலையாமெனக் கொள்க' என்றும் விளங்க அகற்றிறகு உதாரணம் காட்டினருமுளா. (சிவஞானசித்தியாரீ, பரபகவரையாசிரியா) மேற்கூறிய ஐந்தஸ்கந்தங்களுடை வகிப மனோவாகருக் காயமுதலிபன் வெல்லாம அக் காமதாபமயமாகவே இருந்தன எனபா 'ஆருயிகலாத' என்றா.

(௮௨)

கரணையு மறந்தான் றங்கை மூக்கினைக் கடிந்து நின்றா
னுரணையு மறந்தா னுற்ற பழியையு மறந்தான் வெற்றி
யரணையு கொண்ட காம னம்பிணை முன்னேப பெற்ற
வரணையு மறந்தான் கேட்ட மங்கையை மறந்தி லாதான்.

இ - ன். கேட்ட மங்கையை மறந்திலாதான் - (ரூபபங்கை சொல்லக்) கேள்வியுற்ற (சீதையென்னும்) பெண்ணை மறந்த இராவணன், கரணையும் மறந்தான் - கரண இறந்துபோனதையும் மறந்துபோனான், தங்கை மூக்கினை கடிந்து நின்றான் உரணையும் மறந்தான் - (தனது) தங்கை ரூபபங்கையினது மூக்கையுறுத்து நின்றவனுடைய வலிமையையும் மறந்துபோனான், உற்ற பழியையும் மறந்தான் - (தனக்குச்) சம்பவித்த அபகீர்த்தியையும் மறந்து போனான், வெற்றி கொண்ட அரண்னையும் காமன் அம்பிணை - ஐயங்கொண்ட சிவபிரானால் வருந்திய மனம்தனது (புஷ்ப) பாணத்தினாலே, முன்னே - பூங்காலத்தில, பெற்ற - அடைந்த, வரணையும் - தேவவீரையையும் [சாபத்தையும்] மறந்தான் -

குறிப்பு - உரன் - உரர, வரன் - வரம். காமனம்பிணை முன்னேபபெற்ற வரமென்றது - அளக்க நாயகன் தன்மகனாய் நளகூபரனை விருமயிகந்த அரம்பையைக்கண்டு காமுற்றுக காமனம்பால் னைந்த விராவணன் அங்குரம்பையை அவனெண்ணத்தகு விரோதமாக வலித்தபுணரத்தொடங்க அவன் சின்னது "வந்தி யாகநீ மாசில மாதாசுரு, சிந்தை யாலன்றி யாவரைத் தீண்டினுங், கந்த வாரகுழலா கற்ற பெரியினால், வெந்து வீழ்தி... ." என்று அவன் கூறிய சாபத்தை (௮௩)

சிறிநிடைச் சீதை யென்னு நாமமுஞ் சீதை தானு
முற்றிரண் டொன்றாய் நின்றா லொன்றொழித் தொன்றையுன்ன
மற்றொரு மனமு முண்டோ மறக்கலாம வழிமற நியாதோ
கற்றனா ஞான மின்றேற காமத்தைக் கடக்க லாமோ.

இ - ன். சிறு இடை சீதை என்னும் நாமமும் - சிறிய இடைபையுடைய சீதை யென்கின்றபெயரும், சிந்தைதானும் - (தன்) மனமும், உற்று - பொருந்தி, இரண்டு - (அவை) இரண்டும், ஒன்றாய் நின்றால் - ஒன்றேபாட (பேதமில்லாமல்) நின்றனவாயிற், ஒன்ற ஒழித்து ஒன்றை உண்ண - (அவற்றை) ஒன்றை நீக்கி மற்றொன்றை நீனைப்பதற்கு, மற்று ஒரு மனமும் உண்டோ - வேறு ஒருமனமும் இருக்கின்றதோ? [இல்லை], (ஆலாச) மறக்கல் ஆம் வழி மற்று யாதோ - மறத்தற்காகிய மாகக்ம வேறு எதுவோ? [எதுவும் இல்லை], கற்றனா - படித்தோர்களுக்கு, ஞானம் இன்றேவ - அறிவில்லாமற்போனால், காமத்தை - கடக்கல் ஆகுமோ - கடப்பதற்கு முடியுமோ?

(௮௪)

மயிலுடைச் சாய லானை வஞ்சியா முன்ன நீண்ட
வெயிலுடை யிலங்கை நாத னிதயமாஞ் சிறையில் வைத்தா

னயினுடை யரக்க னுள்ள மவ்வழி மெல்ல மெல்ல
வெயினுடை நாளி லுறற வெண்ணெய்போல வெதுமபிற் றனறே.

இ - ள நீண்ட எயில உடை இலங்கை நாதன் - நெடிய மதிலையுடைய இலங்கைக்கு அரசனாகிய இராவணன், மயில் உடை சாலாளை - மயிலினுடைய சாயலையுடையாளாகிய சிதாபிராமையை, வஞ்சியாமுனனம் - வஞ்சனைசெய்த கொணராத முனனமே, இதயம் ஆம் சிறையில வைத்தான் - (சன) மனமாகிய சிறைச்சாலையினிடத்தே வைத்தான், அயில உடை அரக்கன் உள்ளம் - வேலாயுதத்தை யுடைய (இராவணனென்னும்) அவ்வரக்கனது மனமானது, அவழி - அவவிடத்தி, வெயில உடைநாளில் உறற வெண்ணெய்போல - வெயிலையுடைய காலத்தில [சூரிபகிண்கெப்பத்தில] சோந்த வெண்ணெயைப்போல, மெல்ல மெல்ல வெதுமபிறறு - மெள்ள மெள்ள கெப்பங்கொண்டு வாட்ட முற்றது. (அதி)

விதியது வலியி னுனு மேலுள விளைவி னுனும்
பதியுறு கேடு வந்து குறுகிய பயத்தி னுனும்
கதியுறு பொறியின வெயய காமநோய கலவி நோக்கா
மதியிலி மறைபச செயத தீமைபோல வளாந்த தனறே

இ - ள விதியது வலியினுனும் - ஊழினது வலிமையினுனும், மேல உள விளைவினுனும் - இனிமேல உள்ள சம்பவிப்புக்களாலும், பதி உறு கேடுவந்த குறுகியபயத்தினுனும் - (சனது) படமுன்மாசிப இலங்கைக்குச் சம்பவிக்கின்ற பொலவாகு கிடமுயபயனாலும், கதி உறு பொறியின - விணரதலுறற அறிவினாலே, வெயய - கொடிய, காமநோய - காமப்பிணியானது, கலவிகோக்கா - படிபைக்கருதாத, மதியிலி - அறிவின்ன, மறைய செயத - தோன்றாமற் போகும்படிசெய்த, தீமைபோல - பொல்லாங்கைப்போல, வளாந்தது - வளாந்தற்றது.

குறிப்பு - இவ்விராவணன் முடமூர்த்திகளையும் வென்று கரத்தினும் பலத்தினுஞ் சிறந்தவனாயினும் இவனும் அழிவது திண்ணம் என்பது தோன்ற 'விதியது வலியினுனும்' என்றா 'ஊழிற் பெருகலி யாவுள மறஞென்று, குழிநூற் தானமுநதறும்' என்றா நாயனும் வேதவதிபெண்பவளுடைய னையை இராவணன் அக கிரமமாய்த் தொட்டகாலத்து அவன் சினந்த "ஏடா வுனக்கு மிலவகைக்கு முன் கினைக்குந், கேடாகத் தோன்றவேன" என்று கூறியபடி நடக்கப்போகிற செயல்கள் விளங்க 'பதியுறு கேடு வந்து குறுகிய பயத்தி னுனும்' என்றா மாரீசன் இறந்தலும் சடாயு மடிதலும் கவரண ஒழிதலும் சவரி முத்தியடைதலும் காலி மடிதலும் சுக்கிரீவன் அரசுகோடலும் முதலிய சம்பவங்கள் விளங்க 'மேலுள விளைவினுனும்' என்றா சீக்கிரத்திற் சிதையைக்கொணர்து நீணைத்தபடி முடிக்க ஆததிரப்பட்ட அறிவினையுடையானென்பா 'கதியுறு பொறியின' என்றா. "ஆததிர்க்காரனுக்கு அறிவு மட்டு" என்பது பழமொழி. கலவியறிவிலாதவன் செய்யுந் தீமைகளுக்கும், அசநீமைகளின் பயனாக அவன் அடையும் துன்பங்களுக்கும் அளவிலையெனப்பதுபோல இராவணன் அறிவியுந்தவனாகக்கொண்ட காமத்துக்கும், அதனால் அவனுக்கு நேருத் துன்பங்களுக்கும் அளவிலையெனப்பது நற்றிரண்டடியின் கருத்தது. (அக)

பொன்மயமான நங்கை மனமபுகப் புன்மை பூண்ட
தன்மையோ வரக்கன் றன்னை யயர்த்ததோர் தகைமை யாலோ

மனமதன வாளி தூவி நலிவதோர வலதத னுன
வனமையை மாற்று மாற்றல காமததே வதிரத தனறே

இ - ன். பொன் மயமான நங்கை - பொன்னின் மயமான (சீதையென்னும்) பெண்ணிற் சிறந்தான், மனம் புக் - (தன்) மனத்திற் புகுமபடி, பூண்ட - அடைந்த, தன்மையோ - தன்மையினாலேயோ? அரசு - அவவிராவணன், தன்னை அயர்த்து ஓர் தனக்கையாலோ - தன்னை மறந்திருப்பதாகிய ஒரு தன்மையினாலேயோ? மனமதன - வாளி தூவி - பாணப்பிரயோகஞ்செய்து, நலிவது ஓர் வலத்தன் ஆனது - (அவவிராவணனை) வருத்தப்படுத்திவதில் உலவையையுடையவனான வனமையை - (இராவணனது) வலிமையை, மாற்றம் - வேறு படுத்தும், ஆற்றல் - வலிமையானது, காமததே - (அவன் கொண்ட) காமத்தினால், வதிரத்து - (மனமதன மாட்டித்) தனக்கியது

குறிப்பு - இனி, ஈற்றம்சு (தன்னை வருத்திய காமன் மேற் சினங்கொள்ளாமல் இராவணன் தனது) வலிமையை வேறுபடுத்தும் பொறுமையானது (அவன் கொண்ட) காமத்தால் (அவனிடத்துத்) தனக்கியது என்றும் பொருள்கோடலாம். ()

எழுந்தன னிருக்கை நின்றாண் டேழல கத்து ளோரு
மொழிந்தன ராடு யோசை முழங்கின சங்க மெங்கும்
பொழிந்தன பூவின மாரி போயினா புறத்தோ ரெல்லா
மழிந்தழி சிந்தை யோடு மாடகக் கோயில புககான.

இ - ன் இருக்கை நின்று எழுந்தன - (இராவணன்) தன் இருப்பிடத்தி னின்றும் மெழுகதான், ஆண்டு - அப்பொழுது, ஏழ் உலகத்து உளோரும் - ஏழல்கத் திலிருப்பவர்களும், ஆசி மொழிந்தனா - வாழ்த்துக்கூறினார்கள், எங்கும் சங்கம் ஓசை முழங்கின - எவ்விடத்துஞ் சங்கத்தங்கள் முழங்கின, பூவின மாரிபொழிந்தன - பூமழைபெய்தன, புறத்தோர் எல்லாம் போயினா - பகத்திலிருப்பவர்களெல்லாரும் (அவ்விராபுரிப்பிடத்திற்குச்) சென்றார்கள், அழிந்து அழி சிந்தையோடும் - (அவவிராவணன்) அழிந்து அழிந்த [கெட்டுத்தேறாத விலலாத பின்னங்கொடுக்கின்ற] மனத்துடன், ஆடகம் கோயில புககான - பொன்னினாலாகிய ராஜமாளிகையிற் புகுந்தான் (அடி)

பூவினல வேயநது செயத பொங்குபே ரமளி கொங்கைத்
தேவிமா ருழவு நீங்கச் சோந்தனன் சோத லோடு
நாவிநா றேதி நவவி நயனமுங் குயமும புகருப்
பாவிதாக கொடுத்த வெமமை பயப்பயப் பரந்த தனறே

இ - ன் பூவினல வேயநது செயத பொங்குபோ அமளி - புஷ்பங்களினால் அலங்கரித்தது செயத உயர்ந்த பெரிய படுக்கையினிடத்து, கொங்கைத் தேவிமா ருழவு நீங்க - முலைகளையுடைய (தன்) மனைவிகளின் கூட்டம் நீங்கலாக, சோந்தனன் - அடைந்தான்; சோதலோடு - (அருவனது) சோந்தவனவில, பாவிநா - (தன்மனத்தில சீதாபிராட்டியின் உருவப்) பாவனைசெய்து, (அப்பாவனையால்) நாவிநா ஒதி - கஸ்தூரிவாசகம் கமழ்கின்ற கூந்தலும், நவவியனமும - மாண்போ னை வீழ்கின்ற, குயமும - தனக்களும், புக்கு - (தன்மனத்திற்) புகுந்த, கொடு

தத - (அவை) கொடுத்த, வெம்மை - வெப்பமானது, பயப்பயப் பராதது - மெள்ள மெள்ள அதிகரித்தது,

குறிப்பு - பயப்பய - பையப் பைய

(அக)

வேறு

நூக்கலாக லாதகாத னூறுநூறு கோடியாயப்
பூக்கவாச வாடைவீச சேதநீர் பொதிந்தமென
சேககைவீக ரிருதுதிக கயவகனெட்டை வென்றதோ
ளாககைதீய வுள்ளரைய வாவிவேவ தாயினுன

இ - ன் தூக்கல் ஆகலாதகாதல் - நீக்குவதற்காகாத ஆசையானது, தூறுநூறு கோடியாயப் பூக்க - தூறுதூறு கோடியாயுண்டாக, (அதனால்), வாரசவாடை வீச - வாசனைபொருந்திய காரற்றை வீசுகின்ற, சேதம் நீர்பொதிந்த - குளிர்ச்சிபொருந்திய நீர்தந்திய, மெல் சேககை - மிருதுவான படுக்கையினது, வீ - புஷ்பங்கள், சரிந்த - கருதி, திக்கயங்கள் எட்டைவென்றதோள - திக்கியானைகள் எட்டையும் வென்ற புயங்களும், ஆசை - யாசையும [உடலும்], தீய - தீர்துரீ பாகவும், உள்ளம் ரைய - மனநதுக்கிக்கவும், ஆவ் - (தன்னு) உயிர், வேவது ஆயினுன - வேகுவதானுன

தாதுகொண்டீ தமேவு சநதுசந்த மென்றளிர்
போதுகொண்ட தெதபோது பொங்குதி மருந்திலை
வேதுகொண்ட தென்னமேனி வெந்துவெந்து விமழுதி
பூதுவன றுருத்திபோ லுயிர்த்துயிர்த துயங்கினுன

இ - ன் சேதமேவுசந்து - குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்தனத்தையும், சந்தம் மெல் தளிர் - அழகிய இளந்தளிர்களையும், தாதுகொண்டபோது - மகரந்தத்தைக்கொண்ட புஷ்பங்களையும், கொண்டி - (எடுத்தது) கொண்டி, அடுத்தபோது - (பணிவிடைபெண்கள்) சமீபித்தபொழுது, பொங்கு - மிகுகின்ற, தீ - நெருப்பாகிய, மருந்திலை - , வேது கொண்டது என்ன - வேதுகொண்டதுபோல, மேனி - உடலு, வெந்து வெந்து - மிகவும் வேகதலுற்று, தீ ஊது வல விமழு துருத்தி போல - நெருப்பை ஊதுகின்ற வலிய பருத்த துருத்திபோல, உயிர்த்து உயிர்த்து - அடிக்கடி பெருமூச்சுவிட்டு, உயங்கினுன - மனத்தளர்ச்சியடைந்தான், (கஉ)

தாவியாது தீதெனது தையலாளை மெய்யுறப்
பாவியாத போதிலாத பாவிமாழை பானலவேல
காவியான கண்ணிமேனி காணமுஞ் சாயசாய
லாவிசால் நொந்துநொந தழுங்குவானு மாயினுன

இ - ன். தையலாளை - சோபிராட்டியை, மெய உற பாவியாதபோது - உண்மையாகத் (தன்மனத்திற்) பாவனை செய்வாத காலத்திலு, இல்லாதபாவி - (அழுங்குதல்) இல்லாத பாவத்தையுடையராவணன், தாயாத - பகையுத, தீது (யாத) - குற்றம் ஏது, ஏனது - ஏன்றுநீண்டயாமல், மாழைபாணல் வேல காவி ஆன - மாவடுவும் கடலும் வேலும் நீலோற்பலமுமாகிய, கண்ணி - கண்களையுடைய சோபிராட்டியினது, மேனி காண முஞ் ஆசையால் - திருமேனியைப்பார்க்க வேண்டிமென

று எழுபென்ற அவாவினா, ஆவி - உயிரானது, சால கொந்த கொந்த - மிகவும் வருத்தி வருத்தி, அழுங்குவானும் ஆயினா - துன்பமடைவானு மாளுன -று

குறிப்பு — தாவியாது, இ-சாரியை தாவியாது தீசெனது கண்ணிமேனி காண மூளு மானசையாலெனவே அவகாசையே கேடுகதையுமாமென்பதாயிற்று. கொந்த கொந்த - இவ்வுடுக்கு மிகுதிபற்றி வருத்த. (௬௨)

பரங்கிடந்த மாதிரம் பரிததபாழி யானையின
கரங்கிடந்த கொம்பொழுக திரங்குவென்ற காவலன்
மரங்குடைந்த தும்பிபோல லங்கனவாளி வந்துவர
துரங்குடைந்து கொந்துகொந்த துளைத்துளைத் தொதுங்கினான்.

இ - ன். பரங்கிடந்த - பரந்தங்கிய, மாதிரம் - திகளுக்களை, பரிதத - சுமந்த, பாழி - வலிமையையுடைய, யானையின - அஷ்டகஜங்களினது, கரம் - துதிகளையினிடத்து, கிடந்த - தங்கியிருந்த, கொம்பு - கொம்புள்ள, ஒடிந்த - ஒடித்தலற்று, இரங்க - (அவமானை) அழுமபடியாக, வென்றாவலன் - வெற்றிகொண்ட மன்னனாகிய இராவணன், மரங்குடைந்ததும்பிபோல - மரத்தைத் துளைத்த வண்டு போல, அங்கனவாளி - மனமதனதுபுணங்கன், வந்து வந்து - அடிக்கடிவந்து, உரம் குடைந்து - (தன்) மாண்புக்குடைய (அத்துல), கொந்து கொந்து - மிகவும் காமமாயுற்று, உளைந்து உளைந்து - மிகவும் உபாதியடைந்து, ஒதுங்கினான் - பதுங்கினான் [மனமதன் காணுவாறு ஒளியலுற்றான்],

குறிப்பு — குடைந்து - செயவெனெச்சத்திரிபு. (௬௩)

கொன்றைதுன்று கோதையோடொ கொம்புவந்தெ னெஞ்சுடை
நின்றதுண்டு கண்டதென நழிந்தழுங்கு நீர்மையான
மன்றறங்க லங்கனமாரன் வாளிபோல மலலிகைத்
தென்றலவந்தெ திரந்தபோது சீறுவானு மாயினான்.

இ - ன். கொன்றை துன்று கோதையோடு ஓர் கொம்பு - கொன்றை மலர்களெருங்கிய கூந்தலுடனே ஒரு கொம்புபோலவான், வந்து —, என் கொஞ்சுடை நின்றது கண்டது உண்டு என்று - என் கொஞ்சினிடத்து நின்றதைக் கண்டதுண்டு என்று கூறி, அழிந்து - (தன் மனசிலே) கெட்டு, அழுங்கு நீர்மையான - அழுங்கிற தன்மையை யுடையானாகிய அவவிராவணன், மன்றல தங்கு அலங்கல மாரன் வாளிபோல - வாசனை தங்கிய (மகிழ்முக) மாலையையுடைய மன்மதனது பாணம் போல, மலலிகை தென்றல-மலலிகை மலர் நாரற்றத்தோடு கலந்த தென்றற்காற்று, வந்து —, எதிரந்தபோது - சந்தித்தபொழுது, சீறுவானும் ஆயினான் - கோபிப்பவனுமானான் (௬௪)

அனனகாலையங்குநின் நெழுந்தழுங்கு சிந்தையா
னின்னவாறு செயவெனென்றெ ரெண்ணிலா வீரங்குவான்
பன்னுகாடி தீபமலை பாலையாழ் பழித்ததொற்
பொன்னனொரெ கெடவங்கொ சோலையூடு போயினான்.

வானுற நிவந்த செங்கேழ மணிமரந் துவன்றி வான
மீனெடு மலாக டமமின வேற்றுமை தெரித நேற்று
தேனுக்கு சோலை நாப்பட செம்பொனமண டபத்து ளாங்கோ
பானிற வமளி சோந்தான பையுளுந் துயங்கி வைவான்.

இ - ள நிவந்த - உயர்ந்த, செங்கேழ்மணிமரம் - செந்நிறம்பொருந்திய இர
தின்னம்போன்ற மரங்கள், வான உற துவன்றி - ஆகாயத்திற்பொருந்த நெருங்கி,
வானம் மீன ஒடு மலர்கள் - வானத்திலுள்ள நட்சத்திரங்களும் (அங்கத்திரங்களினி
லுள்ள) புஷ்பங்களும், தமமின - அவற்றை, வேற்றுமை தெரிதலு நேற்று -
(இவை மலர்கள் இவை நட்சத்திரங்கள் என்னும்) வித்தியாசந தெரிந்துகொள்ள
தலை அறிவியாத, தேன உரு சோலை நாப்பண - தேனசொரிசின்ற சோலைக்கு நடு
வேயுள்ள, செம்பொனமணடபத்து ஓர்பால் நிற அமளி சோந்தான - செம்பொன
னிலாகிய மணடபத்திலிருக்கிற பாவபோலும் வெண்ணிறமுள்ள ஒரு படுக்கை
யிற சோந்தி, பையுள் உற்று உயங்கிவைவான் - (அவ்விராவணன்) துன்பமுற்று
மனந்தளர்ந்து மெய்வானையினுள்,

குறிப்பு - ஆறுகு - அசை

(கௌ)

கணிகளின் மலரின் வந்த கள்ளுண்டு களிக ளான்
வனிதையா மழலை யினசொற கிளையுப குயிலும் வண்டு
மினியன் மிழற்று கின்ற வியாவையு மிலங்கை வேந்தன்
முனியுமென நவிரத வாய மூங்கையா போன்ற வனநே.

இ - ள கணிகளின் - பழவாக்கங்களினும், மலரின் - புஷ்பவாக்கங்களினும்,
வந்த - வந்ததான, கள - தேனை, உண்டு - குடித்து, களிகள் அன்ன - சீட்டுகுடித்து
வெறியுற்றவாக்கையொத்த, மழலையினசொல - மழலைச்சொற்போன்ற இனிய சொ
ற்களையுடைய, வனிதையா - பெண்களும், கிளையும - (மழலையின் சொல்லையு
டைய) கிளிகளும், குயிலும் - குயில்களும், வண்டும் - வண்டிகளும், இனியன்மிழ
ற்றுக்கின்ற யாவையும் - இனியவார்த்தைகளைப் பேசுகின்ற மற்ற எல்லாப்பற்றை
களும், இலங்கை வேந்தன் முனியும் என்று - இலங்கைக்கரசரான இராவணன்
கோப்பபான் என்று, அவிரதவாய - பேச்சொழிந்த வாயினையுடையவனாகி, மூங்
கையா போன்ற - ஊமையாக்கை ஒத்திருந்தன

குறிப்பு - மழலையின் சொல - மதகிபதிபம்

(கௌ)

பருவத்தால் வாடை வந்த பசும்பனி யநங்க பான்
முருவிப்புக கொளித்த புண்ணிற குளித்தலு முனைந்து விமயி
யிருத்ததான யாத டாவென நியமமின நியமப லோடு
வெருவிப் போய்ச் சிசிர நீங்கி வேனிலவந் தறுத்த தனநே.

இ - ள. பருவத்தால் - (சிசிரம் என்னும்) இப்பருவத்தால், வாடைவந்த பசும்
பனி - வடகாற்றோடு வந்த குளிரந்த பனியானது, அநங்க பான்ம - மனம்தன்ன
பாணமானது, உருவி புகு ஒளித்தபுண்ணில் - உருவிப்புகுந்த மறைந்த (மாப்பின்)
புண்ணினிடத்தே, குளித்தலும் - படிந்தவனவில், உனைந்து விம்மி - கைகாலமுந்

விய உளைதலுற்று அழுத, அடா—! இருதான் யாத என்ற இயம்பினை - (இப் போதற) ருத எது? என்று சொன்னான்; இயம்பலோடும் - அந்நன்ம சொன்ன வளவில, வெருவி - அச்சமடைந்த, சிசிரம் நீங்கி போய - சிசிரகாலமீறிப்ப போய, (உடனே) வேனிவவந்து இறுத்தது - வேனிற்காலமவவந்து சோந்தது,

குறிப்பு — இருத - பருவம் சிசிரம் - பின்பனிக்காலம் 'பருவதால வாடை வந்த பசும்பனி, எனவே இக்காலம் பின்பனிக்காலத்தகருரிய பவருனிமாதமென ருதல் காண்க, "வெருக ண்ணிலேன விலவிழாக காணும், பவருனி முயக்கத்துப் பனியர சியாண்ணென" என்றா இளங்கோவடிகளும் (௧௬)

வனபண்ணை மரமுந் தீய மலைகளாங் குளிர வாழு
மெனபனி யெரிந்த தெனரூல வேனிலை விளம்ப லாமோ
வனபெணும் விடமுண டாரை யாற்றலா மருந்து முண்டோ
வினபமுந் துனபந் தானு முள்ளத்தோ டியைந்த வனநே

இ - ன் தீய வல பண்ணைமரமும் - (வெயிலின் கொடுமையால்) உஷ்ணத்தை யுடையவும வலிய கிளைகளையுடையவுமாகிய மரங்களும், தீய மலைகளும் குளிர - (அவ்வெயிலாற் பெருஞ் சூடேறிய) மலைகளும் குளிர்ச்சியுடையவும, வாழும் - வாழ்கின்ற, மென பனி-மென்மையான (சிசிரகாலத்தினள்) பனியும், எரிந்தது என் ரூல - வெதுமப்பியதெனரூல, வேனிலை விளம்பல ஆமோ - வேனிற் காலத்தினள் வெருமையைச்சொல்ல முடியுமோ? [முடியாது] அன்பு என்னு விடம் உண்டாரை ஆற்றல் ஆம் மருந்தும் உண்டோ - (கிட்கிதற்கரிய பெண்மேற் கொண்ட) ஆசை யென்று கூறுகின்ற விஷத்தையுண்டவரைத் தணிப்பதற்காகிய மருந்தும் உண் டோ? [இல்லை], இனபமும் துனபந்தானும் - இனபதுனப் மென்னும் இவ்விரண் டும், உள்ளத்தோடு இயைந்த - (அவன்) உள்ளத்திற் பொருந்தின

குறிப்பு — தீய - மத்திப் தீபம் தீயமரம்-கொடுமையையுடைய கள்ளி முதலி வனவரம் "உருப்பமெண்ண டிறைக்குற கள்ளி நீழல்" என்றா பரஞ்சோதிமுன்வர். இனபம் - வேனிலாற்சற்றே மகிழலாமென்று கொண்ட மகிழ்ச்சி, பண் - பருமையு மாம் வேனல் என்னும் பாடத்துக்கும் வேனில என்றே பொருள் "வேனற்பாணி க்கலந்தாண் மென்கூர் திருமுத்தத்தைக், காணற்பா ணிக்கலந்தாய் காண்" என்புழி வேனல் வேனிலாதல் காண்க [சிலப்பதிகாரம், வேனிற்சாலை 210-வது பக்கம்] வேனில - இளவேனில, வசந்தகாலம் (௨௦௦)

மாதிரத் திறுதி காறுந் தனமனத் தெழுந்த மையல்
வேதனை வெப்பரு செய்ய வேனிலும் வெதுப்புங் காலே
யாதிதிங் கிதனின் முன்னைச் சிசிரநன் நிதனை நீக்கிக்
கூதிராம பருவத் தனனைக் கொணருதிர விராவி னென்றான்.

இ - ன். தனமனத்த எழுந்தமையல் வேதனை வெப்பம் - (இராவணன்) தனது மனத்தின்கண் எழுந்த காமவெறியாற் கொண்ட வேதனையாலாகிய வெப்பமா னது, மாதிரத்த இறுதி காறும் செய்ய - திசைகளின் முடிவுவரையிலும் (வெம் மையைச்) செய்துநித, வேனிலும்-இளவேனிலும், வெதுப்பும் காலே-(அவன்மேலி னை) வாட்டும்பொழுது, இது யாத - இந்த ருதயாத? இங்கு - இவ்விடத்த, இர

னின் - இந்த ருதவைக்காட்டினும், முன்னே சிசிரம் வரது - முதலிய பின்பளிப்பரு
கம் நன்மையையுடையது, இதனை நீக்கி - இந்த வசந்தருதவைக்கி, கூடா ஆம்
பருவம்தனை - (ஐப்பசி காரத்தினைகமாதங்களில் நிகழ்வதாகிய) குளிரகாலத்தை,
விரைவின் தொண்ணாறு என்றான் - விரைவிற கொண்டுவாருங்கள் என்று கூறினான்.

கூடாவர தடைந்த காலே கொதித்தன குவவுத திண்டோள
சிதமுஞ் சுடுமோ முன்னேச சிசிரமே காணி தெனரு
ஓதியாய் வருசு மனறே யருளல தியற்ற வென்ன
யாதுமிங் கிருநு வாகா தியாவையு மகற்று மென்றான்

இ - ள் கூடாவரது அடைந்த காலே - (அவனிடம் கட்டணியின்படி) கூடா
பபருவம் வரது சோரதபொழுது, குவவு திண்டோள கொதித்தன - (அவனுடைய)
திரட்சிபொருந்திய வலியுபுயங்கள் கொதிப்புறந், சிதமும் சுடுமோ - குளிராசசி
யென்பதும் சுடுமோ? [கூடாது] இது முன்னே சிசிரமேகாண என்றான் - இது
முன் வந்த சிசிரமே தான் என்று (அவவிராவண்ண) கூறினான், (அப்போது எவ்வ
செயலோர்கள்), ஆதியாய - முதலவனை! அருள் அலது இயற்ற - கருணையல்லாத
தைச்செய்ய, அஞ்சும் அன்றே - இப்பருவங்கள் பயப்படு மல்லவா? என்ன-என்று
கூற, இவரு - இவ்விடத்தி, இருந்து யாதும் ஆகாது - பருவம் எதுவும் (நன்மையைச்
செய்யுமென்று கருதற்கு) ஆகாது, யாவையும் அகற்றும் என்றான் - பருவங்களெல்ல
லாவற்றையும் நீக்கிவிடுங்களென்று (அவவிராவண்ண) கூறினான் (30உ)

என்னலு மிருது வெல்லா மேகின் யாவுந் தத்தம்
பன்னரும் பருவஞ் செயயா யோகிபோற் பற்றுநீதத்
பின்னரு முலக மெல்லாம் பிணிமுதற் பாசம் வீசித்
துன்னருந் தவத்தி னெய்துந் துறக்கம்போற் றேனற்றிற் றன்றே.

இ - ள் என்னலும் - என்று கூறியவளவில், இருந்து எல்லாம் ரகின் - ருதக்
களெல்லாம் சென்றன, (அன்றியும்), யாவும் - அவ் ருதுக்களைத்தும், பன்னரும் -
சொல்லுதற்கரிதான், தத்தம் பருவம் செயயா - தத் தமக்குரிய பருவங்களினது
செயல்களைச் செய்யாமல், யோகிபோல - யோகிகளைப்போல, பற்றுநீத்த - பற்று
நீத்தன, பின்னரும் - பின்னும், உலகம் எல்லாம் - உலகம் முழுதும், பிணிமுதல்
பாசமவீசி - நோயமுதலாகிய பந்தங்களை யந்ததொலைத்த, துன் - விளங்குகின்ற,
அருந்தவத்தின் - அருமையான தவத்தினால், எய்தும் - அடைகின்ற, துறக்கம்
போல - தேவலோகம்போல, தோன்றிற்று - காணப்பட்டது, அன்று, ஏ - அஞ்சுள்

குறிப்பு—நாகத் தோலுரித்தாற்போல அகப்பற்றும புறப்பற்றும அமுதது இந்
திரியவசமுறுத்து முற்றத்தற்றுது இருக்கும் யோகியாகளபோலப் பொய் கொலை
களவு காமம் பொருளாசை முதலிய வெல்லாச் செயலுமற்று அசைவற்றிருந்தநாக
னென்பது முன்னிரண்டடிபின் கருத்து. யோகம் எண்கவைய, அவை - இயமம்,
சியமம், ஆசனம், வளிரிலை, தொகைநிலை, பொறைநிலை, ரீனைதல், சமாதி யென்பன.
அவற்றுள், “பொய்கொலை களவே காமம் பொருளாசை, பிவ்வகை யைந்தமடக்கிய
நிலை” எனவும், “பெற்றதற் குவத்தல் பிழம்புகனி வெறுத்தல், கற்பன கற்றல்
சுழிகழிற் றுயமை, பூசனைப் பெருமபய மாகாற் களித்தலொடு, பயனுடை மரபி னிய

மமைந்தே” எனவும், “நிற விருத்தல கிடத்த னடத்தலென், றொத்த னானெ னெல்
கா நிலைமையோ, மின்பம் பயக்குஞ் சமய முதலிய, வந்தமில் சிறப்பி னுசன மாகும்”
எனவும், “உருதிபொடி புணர்நத விருவகை வளிபு, தந்த மியக்கத் தடுப்பத வளி
நிலை” எனவும், “பொறியுணா வெல்லாம புதைதின வமாணம், யொருவகைப் பறிப்பது
தொகைநிலையாமே” எனவும், “மனத்தினை யொருவழி கிறுப்பது பொறைநிலை” என
வும், “நிறுத்திய வுமமன நிலைநிரியாமற், குறித்த பொருளொடு கொளுத்தவது
நினைவே” எனவும், “ஆவனவ குறித்த வுமுதற் பொருளொடு, தானபிற னுகாத்
தகையது சமாத்” எனவும் வருவனவற்றாலறிச். அநித்தியமாயத் துன்பத்திற்கிட
மாய உயிரின் வேறுபுள்ள உடம்புக்கு வருத்தம்வருமென்று வீடாமல் தவத்தைச்
செய்து அதன்முன் ஆராதியாயப் பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, இறப்பு என்பவற்றால் துன்ப
பப்படிகொண்டு வரு முயிரானது ஞானம்பெற்று மோட்சத்தையடைதல்போல
அவ்வனம் யோகநிலைபடைந்தோ இராவணன் எவ்விலவீனாத் செயலாற் கடவு
ளைக்கருதித் துதிக்கும் ஞானத்தையடைந்து மோட்சம் பெற்றார்களே போன்றிருந்
தமையால் அவ்விலங்கை வீடுபோன்றிருந்தென்பது பின்னரிடைமீயின் கருத்து
இக்கருத்தகையதே துறக்கம் என்றது வீடு என்றும் துன்னருத்தவம் என்பதற்குத்
துன்னுகன்ற அரியதவமென்றும் பொருளகூறுக “தவஞ்செய்வா தங்கருமஞ்
செய்வாராமற் தலலா, ரவஞ்செய்வா ராசையுட்பட்டு” எனஊர் திருக்குறளானும்,
“நற்றானுஞ் சீல நடுங்காத் தவமறிவா சிறப்பிற் நானஞ், மறற்குஞ் சொன்ன மனை
வியரிந் நாலவரவா வயிற்றுட டோன்றி, யுற்ற றொருத்தனே மேற்கதிகருக கொண்
டுபோ முாவோன்” “இந்நாலவா துணைவியராக காதனமக் னீவஞ் வுடையா போ
கிப், பொன்னுர மாபிற புரந்தராயப் பூமி முழுது மாண்பி, மன்னுர முக்குடைக்
கீழ்வாமன் சிறப்பியற்றி வரம்பிலின்பம், பின்ன வினைவித்தப் பிறவா வுலகையதல்
பேசலாமே” எனனுஞ் சிந்தாமணிச் செய்யுட்களானும் தவத்தால் வீடுபெறத் துண
ாக இனி, தவமுயன்றா போக பூமியின் இன்பத்தைப்பெற்றுப் பின்னா அதனை
இழந்துவிடுதல்போல இவ்விலங்கையாக்குறற் யோகநிலை யழிந்துவிடும் எனனுங்
கருத்துநதோன்றக் கூறினா ரென்னலுமாம் இப்பொருட்குத் துறக்கம் தேவலோக
மென்று பொருள கூறுக “பொன்னிலத் திட்ட வித்திற புறகென் விளைந்து போ
கம், பின்னெனத் துறக்கும்” எனனுஞ் சிந்தாமணிச்செய்யுளான போகபூமியி
னினபம் நிலையிலலாமையாதல் உணாக “தேனெய் தோயந்தன் தீவிய திருமணி
யணைய, வானி னுயப்பன் வரகதி தருவன மதியோ” எனனுஞ் சிந்தாமணிச் செய
யுட்கு ஆசிரியா நீச்சினுக்கினியர் “தேனுகாவாக்கு, அதுபுளிச் சுவையையுந்
தருதலின், நிலையிலலாத் துறக்கத்தருகின்ற அறத்திற்கு உவமையாயிற்று துறக்
கத்தையும், வீட்டையுந்ருகின்ற இருவகையறமும் கூறுகின்றது” என்று கூறிய
வுரையும் ஈண்டு கோக்கற்பாலது (௧௦௧)

கூலத்தா ருலக மெல்லாவ குளிப்பொடு வெதுப்பு நீங்க

நிலத்தா ரரக்கன மேனி நெயின்னி யெரிந்த தன்றே

கூலத்தால வருவ கொன்றே காமத்தாற் கனலும் வெந்தீச

சிலத்தா லவிவ தன்றிச் செய்யத்தா னுவ துண்டோ.

இ - ன். கூலத்து ஆ உலகம் எல்லாம் - கடற்கரையின் கண் தங்கிய உலக
முழுதும், குளிப்பொடு வெதுப்பு நீங்க - குளிர்ச்சியும் வெப்பமும் நீங்கினதால்

நிலத்த ஆர் அரகன் மேனி - நிலத்தின் கிதத்தில் தங்கிய (இராவணன் என்னும்) அவவரகனுடைய உடலானது, செய இனி எரிந்தது - செயயில்லாமல் (நெருப் புப்பற்றி எரிவதுபோல்) எரிந்தது, காலத்தால் வருவது ஒன்றே -காலத்தால் வரப் பட்டது ஒன்று தானே? [ஒன்றல்லபல], காமத்தால் கனலும் வெந்தி - காமத்தினு லே (உடலிறப்பற்றி) எரிந்ததை கொடிய தீயானது, சிலத்தால் அவ்வது அனறி - நல்லறிவிலுல அவியுத தன்மையது அல்லாமல், செய்ய ஆவது உண்டோ - (இதர பரிசாரகன்) செயவதால் (அவியுமச்செயல்) உண்டாவது முண்டோ? [உண் டாக மாட்டாது]

குறிப்பு —ஒவ்வொரு பருவத்தினும் அவவப்பருவங்களுக்கு ஏற்றபடி நீசமுஞ் சுக துகக்களையும், மன நிலைக்குதக்கபடி காலங்கள் நல்லவை தீயவையாகத் தோ ன்றுவதையும் உளப்படுத்தி 'காலத்தால் வருவதொன்றே' என்றார். (௧௦௪)

நாரமுண டெழுந்த மேகந் தாமரை வளைய நானு
சாரமுண டிருந்த சித் சந்தனத் தளிர்மென றுதோ
டாரமுண டிருந்துஞ் சிந்தை யயாகின்ற நயனினை றுரை
பிரமுண டெனப் ரோடி யிருதுவைக கொணாமி னென்றான்

இ - எ. நாரம் உண்டு எழுந்த மேகம் - நீரைப்பருகி எழுந்த மேகம்போன்ற இராவணன், தாமரை வளையம் - தாமரை வளையங்களும், நானு சாரம் உண்டு இருந்த - பலவிதமான (வாசனைத்திரவியங்களுடைய) சாங்களை யுண்டிருந்த, சித் சந்தனம் - குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்தனத்தில் தோயத்த, தளிர் - இளந்த விரகளும், மெல தாதோடி ஆரமம் - மெல்லிய பூந்தாதுகளும் பூமாலைகளும், உண்டு இருந்தம் - (தனது உடலில்) பொருந்தப்பெற்றிருந்தும், சிந்தை அயா கின்றான் - மனந் தளர்கின்றவனாகி, அயல் நின்றாரை - பக்கத்தில் நின்ற சிலநா களை (நோக்கி), ஈரம் உண்டு என்பா ஒடி - (எமமனத்தே) கருணையுண்டு என்று சொல்பவா (உங்களில் யாரோ? அவர்கள்) விரைந்து சென்று, இரதுவை கொணா மின் என்றான் - 'சந்திரனைக்கொண்டு வாருங்களென்று கூறினான்

குறிப்பு —மேகம் - உவமவாகுபெயர் இவ்விராவணன் மேனியிற் குளிர்த் தந்தனத்தினை சோந்த தன்மைக்கும் அம்மேனியின் கிதத்துக்கும் நாரமுண்டெழுந்த மேகம் உவமை. தாமரை வளையம் - தாமரைப் பூச்சுருள், பீசமென்பதும் ஆரம் தனிச்சந்தனமுமாம் நாரமுண்டெனப் பா என்றது - இராவணன் தனது ஆண்வமட் ங்கி ஏவல் செயவோரைத் தன்பாற் கருணை புரியுமபடி வேண்டி முகமன் கூறின தன்மை விளங்கறது. இனி, நெருப்பின் தன்மை பொருந்திய இச்சந்தனத்தின்கிடத் துக் குளிர்ச்சியிருக்கிறதென்று சொல்லுக கொடியோ ரெவரோ அவர்கள் வன் கணமுன் நிலவாது ஒழிச்சந்திரனைக்கொண்டு வரக்கடவா என்று கோபத்தோடு கட்டளை யிட்டான் என்பது விளங்கற்கென்று கூறலுமாம். அன்றியும் நாரமுண்டு என்பா - (சந்திரனிடம்) குளிர்ச்சியுண்டென்று (உலகத்தார்) சொல்வார்கள், (ஆத லால்), என்னினுமமையும். (௧௦௫)

வெஞ்சினத் தரக்க னுண்ட வியனகா மீது போது
நெஞ்சில னெதுங்கு கின்ற நிறைமதி யோனை நோக்கி
யஞ்சலை வருதி நின்னையழைத்தன னரச னென்னச்
சஞ்சலந் துறந்து தானச் சந்திர னுதிகக் லுற்றான்.

இ - ன். வெஞ்சினத்த அரக்கன் ஆண்ட வியம் நகா மீது போதும் கொஞ்சி லன் ஒதுங்குகின்ற கிற்ற மதியோனை கோக்கி - வெவ்வித கோபதையுடைய (இராவணன் என்னும்) அரக்கன் அரசாட்சியைப் பெருமை பொருந்திய (இலங் கையென்னும்) நகா மேற்செல்லும் மனமில்லாதவனாய் (அக்காக்குப்புறத்) ஒது க்சிசெலுகின்ற பூரணசக்திரனை (அச்சிலதாகன்) பார்த்து, அரசன் கிணை அழை த்தன்ன அஞ்சலை வந்து என்ன - (மது) அரசன் உன்னை அழைத்தான் பயப்ப டாமல வருவாயாக வென்று கூற, அசக்திரன் சஞ்சலம் துறந்து உதிக்கல உற்றான் - அந்தச்சக்திரன் மனக்கவலை பொழிந்து உதயஞ் செய்தான்

குறிப்பு — போதும் - செய்யுமெனச்சொல், போதல - செல்லுதல். தான் - அசை இனி, தானம் சக்திரனைப்பிரித்துத் தான்மென்றது காண எனப் பொருள் கூறுதலுமாம் (௧௦௬)

அயிருறக் கலந்த நன்னீ ராழிநின் றாழி நீததுச
செயிருறக் கலந்த தாண்டோ தேயவுவந் துறற போது
வயிரமுற றுடைந்து சென்றோ வலியவற செல்லு மாபோ
லுயிர்தெறக் கால னென்பா னுததன் னுதயஞ் செய்தான்.

இ - ன். அயிர உற கலந்த கல நீர் ஆழிநின்று ஆழிநீத்து செயிர உற கலந்தது - ஐயம் உறுமபடியாக (கிலவோடு) கலந்த நன்மைபொருந்திய நீர்நிறைந்த கடலின் மேலகின்று வட்டவடிவை யொழித்துத் (தன்மனத்தில) துன்பம் பொருந்தும்படி வந்து சோந்ததாகிய அச்சக்திரன், ஆண்டு - அவ்விடத்து, உடைந்து வயிரம் உற்று சென்றோ - (உலிய பண்கவனால்) தளர்வுற்று வயிரக்கியத்தையடைந்து சென்ற வாகள, ஓர் தேயவுவந்து உறறபோது - (அப்பண்கவனுக்கு) ஒரு மெலிவுவந்து சம்ப வித்தபொழுது, உலியவன் செல்லும் ஆ போல் - அவ்வலியவன்மேல் (அவர்கள் எதிர்த்து) செல்லுமாறுபோல், உயிர்தெற - (இராவணனது) உயிரை அழிக்க, காலன் என்பான் ஒத்தன்ன - யான் என்பவனை ஒத்தவனாகி, உதயம் செய்தான்

குறிப்பு — நிலவின் ஒளியால் இததோற்றம் நிலவோ? கடலகீறோ? என்று ஐயமுறுமாறு கடலமேல் நிலவொளி பரந்ததென்பாரா 'அயிருறக்கலந்த' என்றார். அயிர - முத்தனிலைத்தொழிற்பெயர் அயிர என்றது துணைமனவென்று பொருள் கூறுதல் சிறப்பன்றும். கடலால் உலுக்குப் பலவகையான நன்மையுள் வாதலா னும், புலியையுண்ணுந் தன்மைத்தாயிருந்த மகனனியிறுந்து வரம்புக்குட்பட்டுப் பொறுமையோடுநுத்தலானும் 'நன்னீர்' என்றார் கீழ்க்கவியிற் கூறியவாறு பூரண வுருவோடிருந்த அச்சக்திரன் இராவணனால் எதிர்த்து நேருமோ என்றறற வகைத் தால் உருவழிந்து இளைத்தான் என்பாரா 'ஆழிநீத்து' என்றார் இக்கவியிற் செவி ருற என்றவா கீழ்க்கவியிற் 'சஞ்சலத்திறநான்' எனக்கூறியதெற்றுக்கோவெ னின், தன்னுள்ளத்துக் கவலையிருப்பினும் அதனை வெளிப்படுத்தாது இருப்பின் கலமென்றும் அன்றேல் அதவே ஓர் குற்றமாக முடியுமென்றும் கருதினமை விள ப்கற்கெனக் இராவணனது கிலைமைகோக்கித் தான் அஞ்சவேண்டியதில்லை யெ ன்றும் தன்பகையைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு இதுதான் தருணமென்றும் பெருமகி ழ்செயுற்றுப் பூரிப்புற்றுக்கோபித்துக் கோடிஞரியன்போல் வெப்பங்கொண் டெ ழுந்தமை விளங்க அம்மதிக்கு மேற்கவியில் அராவணை துயிலும் அண்ணலின் திதி ரீபை உவமை கூறினார். (௧௦௭)

பராவரு கதிக ளெங்கும் பரப்பிப் பட்டாநது வானிற
தராதலத் தெவரும் பேணு வவனையே சலிககு நீரா
லராவனை துயிலு மண்ணை காலமோநு தற்ற நோக்கி
யிராவனை னுயிராமே லுயதத் திகிரியு மென்ன லானுன.

இ - ள (அச்சநதிரன்) வானில் மீட்டாநது - (பூரித்தசு செருக்குற) ஆகா
யத்தினமேல நடக்கலுற, பராவருகதிகள எங்கும் பரப்பி - புகழ்தற்கரிய (தன
து) கிரணங்களை எவவிடத்தும் பரவச்செய்து, தராதலத்து எவரும் - பூமியிலுள்ள
எததையாரும், பேணு - விருமயி, அவனையே சலிக்கும் நீரால் - (காமநோயுற
காலத்து) அச்சநதிரனையே சலித்துக்கொள்ளும் தன்மையினால், அரா அனை துயி
லும் அண்ணல் - சாப்ப சயனத்தில் நீத்கிரைசெய்தருள்கின்ற பூநீ மகாவிஷ்ணு,
காலம் ஓர்நது - (கெந்தி சம்பவிக்ரும) காலத்தை யறிந்தும், அறறம் நோக்கி -
(மெலிவுற) சமயம் பார்த்தும், இராவணன் உயிராமேல—, உயதத் - செலுத்திய,
திகிரியும் என்னல் ஆணை - சக்கராயுதத்தையும் (ஒத்தான்) என்று கூறுதற்கு (ச
கோடி சூரியபிரகாசத்தை யுடையவனும்) ஆயினான். (௧௦௬)

அருகுறு பாலின் வேலை யமுதெலா மனைநது வாரிப
பருகினல பரநது பாயநத் நிலாசுடாப பணிமென கறறை
நெரியுறு புருவச செங்க ணரககற்கு நெருப்பி னுபப
ணுநகிய வெள்ளி யளளி வீடுகு லொதத் தனறே.

இ - ள பாலின் வேலை - பாதகடலில், அருகு உறு அமுது எல்லாம் - பக்கத்
திஹற அமிாதம் முழுவதையும், அனைநது வாரி - குழைத்தது எடுத்தது, பருகினன் -
பருகி (குடித்து), பரநது பாயநத்-பரவிப்பாயத்தலுற, நிலா சுடா பணி மெல கறறை
நீலாவின் து பிரகாசம் பொருநகிய குளிராசனையுடைய மெல்லிய திரளானது,
நெரி உறு புருவம் செங்கண் அரககற்கு - கெந்திலுற புருவத்தினையும் சிவந்த
கண்ணையுமுடைய இராவணனுக்கு, நெருப்பின் நாப்பன் உருகிய வெள்ளி அளளி
வீசினால் ஒத்தது - அக்கினியினிடையே உருகிய வெள்ளியை அளளி வீசினதை
ஒத்திருத்தது

குறிப்பு — சநதிரன் பாதகடலிற் பிறந்த பொழுது அமுதம் பிறந்ததாலால்
'அருகுறு' என்றா. இனி, அருகுறு என்றகு - அருகுறலுற [சுருகுகுதலுற]
என்று பொருள்கொண்டு கடலுக்கு அடையாங்கிக் கடைநது அக்கடலிலுள்ள சத்
துக்களையெல்லாம் கவாநதகொண்டதால் சுருகலுற தென்று கூறுதலும் அமை
யும், கோபித்தது விழித்துப் பார்த்தமை விளங்க 'நெரியுறு புருவச செங்கண்' என
றா (௧௦௭)

மினனிலந திரிநத் தனன் விழுகிலா மிதிலே சூழநத்
சென்னலங் கழனி நாடன நிருமகன் செவவி கேளா
நன்னலந தொலைநது சோரு மரக்களை நாளுந் தோலாத்
துன்னல நெருவன பெறற் புகழெனசு கூட்ட தனறே.

இ - ள விழுகிலா - மேனமைபொருநகிய சநதிரன், மின்னிலம் திரிநத்து
அன்ன - மின்னல் திலத்தின்கண் திரிநத்தையொத்த, சென்னலசூழநத் அம் கழனி
மிதிலேநாடன நிருமகன் - தேடசெண்டைசூழநத் அழகிய வயல்களையுடைய மிதி

லோகாதி வேந்தனாகிய ஜனகமகாராஜனது செவ்வியாகிய தோபிரட்டியின் நாபகனாகிய பூநீராமபிரானது, செவவி - அழகினை, கோளா - கோளவியுற்றது, நல நலம் தொலைந்த சோரும் அரசர்களை- நலம் மகிழ்ச்சிக்குத் தளவின இராகனை, காஞ்சு-என்றும், தோலா - தோலவியடையாத, துணைவன் ஒருவனபெற்ற - ஒருபகைவன் அடைந்த, புகழ் ஏன் - புகழழப்போல, சுட்டது—,

குறிப்பு —மகன் - கணவன். புகழ் சந்திரனுக்கு உவமை (௧௧0)

கருங்கழற் கால னஞ்சுங் காவலன் கருத்து நோக்கித்
தருங்கதாச சீத் யாகக்கூச சந்திரற் றருதி ரெனன
முருங்கிய தணலின் மூரி விடத்தினை முக்கருஞ் சீற்றத்
தருங்கதி ரருக்கன றனனை யாரழைத் தீரக் கொள்ளுன

இ - ள். கருங்கழல் காலன் அஞ்சும் காவலன் - பெருமை பொருந்திய கழலினை யணிந்த காலினைபுடையானான் காலனும் அஞ்சுகின்ற அரசனாகிய இராகனை, கருத்து நோக்கி - (என்) உள்ளக்கருத்தை யறிந்த, தரும் கதிரா - தருகின்ற கிரணங்களைபுடைய, சீத் யாகக்கூ - குளிராசசிபொருந்திய உடலினையுடைய, சந்திரன் தருதி ஏனன் - சந்திரனைக் கொடுப்பீராக எனது (யான்) கூற, முருங்கிய தணலின் - கெட்ட கெடுப்பைப்போன்ற, மூரி விடத்தினை -வலிப் விடத்தை, முக்கரும் - முக்ககின்ற, சீற்றத்து - கோபத்தினையுடைய, அருங்கதி அருக்கன் தனை - அரிய கிரணங்களைபுடைய சூரியனை, யா அழைத்தீராக எனனா ௧௧௦ அழைத்துவந்தீராக? என்று கூறினான்.

குறிப்பு —காலன் - யமன் முகத்தல் - மொளவல். (௧௧௧)

அவவழிச் சிலத் தருதி யாதியா யுருளில் லாரை
யிவவழித் தருது மெனப் தியம்பலா மியலபிற றனனா
செவவழிக் கதிரோ னெனதுத் தேரினமே லன்றி வாரான
வெவவழித் தென்னுந் திங்கள் விமானத்தின் மேல் தென்றா

இ - ள். அவழிச் சிலத் தருதி - அவ்விடத்திய வேலைகாராக பயந்த, ஆதியாய - முதலகனே! அருள இல்லாரை - கருணையிலலாதவர்களை, இவழித் தருது என்பது இயம்பல் ஆம் இயலபிறற் றனா - இவ்விடத்து (அழைத்துவந்த) தருகோம் என்று சொல்வதானது சொல்வதற்காகிய தன்மையையுடையதன்று, செவவழி கதிரோ - நோவழியையுடைய சூரியன், என்றும் - கெடாததும், தேரின மேல் அன்றி வாரான - இரத்தின்மேல் அல்லாமல் வரமாட்டான், வெவவழித் தென்னும் - வெவவிய தன்மைபையுடையதென்றும், விமானத்தின் மேலது - விமானத்தின்மேலிருப்பது, (ஆதலால்), திங்கள் - (காணப்படுவது) சந்திரனே, என்றா - என்று வற்புறுத்தினார்கள்.

வேறு

பணந்தா ழலகுற் பனிமொழியாக களப் பட்டா படுவகாமக்
குணந்தான முன்ன மறியாதான கொதியா நினனா மதியாலே
தணந்தா மரையின் றனிப்பகைஞ் சென்னுந் தன்மை யொருதானே
யுணந்தா னுணர்வுற் றவன்மேலிட் டியாதத் துயக்க வுரைசெய்வான்,

இ - ள். பணம் தாழ் அவஞ்சு பணிமொழியாககு - பாம்பிப்படம் போன்ற அவஞ்சுமேயும் குளிராகத் சொல்லியேழுமுடைய பெண்களுக்காக, அன்புபட்டா - ஆசைப்பட்டவர்கள், படும - அடைகின்ற, காமம் குணம் - காமத்தினது தன்மையை, முன்னம் அறியாதான் - (இதற்கு) முன் அறியாதவனும், மதியாலே—, கொதியா நின்றான் - கொதிக்கின்றவனுமாகிய இராவணன், தன் அம் தாமரையின் தனி பகைஞன் - குளிராசரி பொருந்திய அழகிய தாமரைக்கு ஒருபகைவனாகிய சந்திரன், என்னும் - என்று கூறும், தன்மை - நிலைமை, ஒருதானே - ஒன்று மட்டிலும், உணர்ந்தான் - அறிந்த, (பின்னா அதன் மூலமாக), உணர்வு உற்று - உணர்ச்சியடைந்து, அவன்மேல் இடம் - அச்சந்திரன்மேல் (நாட்டம்) வைத்து, உயிர்தந்து உயக்க - உயிரைக்கொடுத்த இரட்சிக்குமபடி, உரை செய்வான் - சிலசொற்களைக் கூறுவானாயினான்.

குறிப்பு—தாழ் - உவமவாசகம், மதி-சந்திரன், அறிவு, சந்திரனாக கொதிக்கின்றனனையும், குளிராகத் சந்திரனாக மகிழவேண்டியிருக்க அதற்கு விரோதமாகக்கொதிப்பது அவன் புத்திமாறாட்டத்தால் வென்றும் இருவகையாகப் பொருள் படுமாறு 'கொதியா நின்றான் மதியாலே' என்றா. இனி, பணந்தாழ் . . . அறியாதான், எனவே இதுவரை எவ்வெவ்வாறாக யிவனிச்சிப்பினு மவரையெல்லா மூற்றினதெய்தினான் காமத்தாலொருவிதவிமையு மதுபயித்திலன் என்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது. சந்திரனை முதலிற் குறிப்பென்று கருதிய ராவணன், தன்மேனிப்பிற கிடத்திய தாமரை மலர்கள் தன்னைச் சுதலை நோக்கி, இக்கதி குரியனே யாயின் இத்தாமரைகள் மகிழ்ந்து குளிராசரியைத்தரும் சந்திரனானமையால் அவை வெகுண்டி வெம்மை தருகின்றன என்று கருதிய ஒரு காரணத்தைக்கொண்டு தோன்றிய கதினைச் சந்திரனென்று தீர்மானிக்க உணர்ச்சி பிறந்தது என்பது ஈற்றிரண்டடியின் கருத்து ஒருதானே - ஒப்பற்றதானே என்றும்பொருள்படும (கக௩)

தேயா நின்றாய் மெய்வெளுத்தாய் யுள்ளங் கறுத்தாய் நிலைநிரந்து
காயாநின்ற பொருநீயுங் கண்டா சொல்லக் கேட்டாயோ
பாயா நின்ற மலாவாளி பரியா நின்றா நின்மையலா
லோயா நின்றே னுயிராகத்தற குரியா யாவ ருடுபதியே.

இ - ள் உடுபதியே - நட்சத்திரங்களுக்கு அரசனாகிய சந்திரனே! (மெய்) தேயாநின்றாய் - உடல் தேயுகின்றாய், மெய்வெளுத்தாய் - உடல் வெளுப்புறாய், உன்னம் கறுத்தாய் - மனத்திற் கோபமடைந்தாய், நிலைநிரந்து - (உன்) தன்மை வேறபட்டு, காயாநின்றாய் - காயுகின்றாய், ஒரு நீயும் - (என்னைப்போல) ஒருவனாகிய நீயும், கண்டாசொல்ல கேட்டாயோ - (சீதையைக்) கண்டவா (அவளழகை பெடுத்தா) சொல்லக் கேள்வியுற்றாயோ? பாடாநின்ற மலாவாளி - (மையுற்றாரா மேற) பாயுகின்ற புஷ்பபாணங்களை, பரியாநின்றாநின் மையலால் - பறிகின்ற பெண்மேற்கொண்ட காமவெறியினாலே, ஓயாநின்றேன் - தளர்கின்றேனுடைய, உயிராகத்தற - உயிரை இரட்சிப்பதற்கு, யாவா உரியா - எவா உரிமையுடையவர்கள்.

குறிப்பு.—சந்திரனே! கீ என்னைப்போல் தேய்ந்தும் வெளுத்தும் உன்னக் கறுத்தும் காயுகின்றதன்மையைப் பாகருமிடத்து நீயும் சீதைபின் அழகைக்கேட்டு விரைமுற்றாய்போலும். நான் காழற்ற தன்மையால் மனம்தன் பாணங்கள் என்மேற பாய்கின்றன. நான் எவன்மேல் மையல்கொண்டேனோ அவன் என்மேலும் மையல்கொள்ளாமைமையால் அம்மனம்பாணங்களாகிய புஷ்பங்களைப்பறித்த வினை

யாடுகின்றான். அது எனக்குப் பொருமையா யிருக்கின்றது என உடல வயந்த வெ பபத்தைக் குளிராக அழிந்தகிரணங்கையுடைய உன்னால் தணித்துக்கொள்ளலா மென உன்னை அழைத்தேன் நீயும் ஏன்போல வெப்பக்கொண்டிருப்பதால் இனி வரவால் என வெப்பத்தைத் தணித்துக்கொண்டு பிழைப்பேனென்று நெனப்பதாம்

ஆற்றா ராகிற நமமைக்கொண்ட டடங்கா ரோவென னுருயிரகருக் கூற்றாய நின்ற குலசசனகி குவளை மலாந்த தாமரைகருக் தோற்றாய ததன னகங்கிரதாய மெலிந்தாய வெதுமபத் தொடங்கினாய மாற்றா செலவங் கண்டழிந்ததால் வெற்றி யாக வற்றமோ

இ - ன் ஆற்றா ஆகில - (தாங்கொண்ட வீரகதாபத்தைத்) தணித்துக்கொள் ளாதாராயின, தமமை கொண்டி அடங்காரோ - (அவா) தமது அறிவைக்கொண்டு அடங்கியிருக்க மாட்டார்களோ ? என ஆர் உயிர்க்கு கூற்றாய நின்ற குலம் சன கி - எனது அரிய உயிருக்கு யமனாய நின்ற மேனமை பொருந்திய ஜானகியினு டைய, குவளை மலாந்த - குவளைப் புஷ்பங்கள் விரிந்தன [குவளைபோன்ற கண் கையுடைய], தாமரைகரு - (முகமாகிய) தாமரைமலாக்கு, தோற்றாய - தோல வியடைந்தாய, ததன - அக்காரணத்தால், அகம் கரிந்தாய - மனக்கருகுத்தூற றும், மெலிந்தாய - (உடல்) தேயத்தூற்றும், வெதுமப் தொடங்கினாய - சினக்குறி பபுக்காட்டத் தொடங்கினாய, மாற்றா - பைக்கருடைய, செலவம் கண்டு - செல வத்தைப்பார்த்து, அழிந்தால் - மனநிலை வேறு பட்டால், வெற்றி ஆக அற்று ஆ மோ - வெற்றி போலும் அசதன்மைத் தாருமோ ?

கருத்து.—தாம் இச்சித்தபெண் சமசுக்குகிடழி அவனைக்கொண்டு தமது வீரக நோயை ஆற்றிக்கொள்ள முடியாதென்று ஏற்பட்டால் “கிட்டாதாயின வெட்டெ ன் மற” என்றவாறு மறந்து தமதுறிவைக் கொண்டடங்கி விதிவார்கள அன்போல இராவணனால் இச்சிக்கப்பட்டபெண்ணை விருமபுலத்திற் பயனிலையென்று நீயே உன் அறிவைக்கொண்ட டங்கிவிடுவாய் ஆதலால் நீ வீரகதாபத்தால் இதைத்தாய என்று கூறுதற்கு நியாயமில்லை மறநெனையெனின், தாமரை மலர்கள் எல்லாம் நினைக்கண்டவுடன வூட்டங்கொண்டு குவிசலபோலச், சீதையினுடைய முகமே ன்னுந் தாமரையானது நினைக்கண்டு வூட்டாமல் மலாந்திருக்கும் தன்மை நோ க்கி, இதனை வெவ்வுத்தற்கு வலியற்றேனே என்று நீகொண்ட விசனத்தால் இங்ங னைத் தேயந்து வெதுமபத் தொடங்கினாயேயல்லாமல் வேறவல் என்பேன் மாற்றா ருடைய செலவங்கண்டு பொருண்மப்படுத்தல் வெற்றியாகமாட்டாது. உனக்கு வலியில்லை யாயினும் உன் அரசனாகிய மனமதனை அப்பெண்மேற் போசெய்யச்செ யது யான் வீரகதாப் முற்றதுபோல அவளுக்கும் வீரகதாபத்தை யுண்டாக்கிப் பின்னா நீ செலவாய ஆகில அவன் முகத்தாமரையைவெற்றி கொள்ளலாமென்று கூறினென்பதாம் (ககரு)

என்னப் பன்னி யிடருழுவா வீரவோ டிவனைக் கொண்ட கற்றி முன்னேப் பகலும் பகலோனும் வருக வென்றான் மொழியாரு னுன்னற கரிய வுடுபதிழ் மிரவு மொழிந்த வொருநொடியிற் பன்னற கரிய பகலவனும் பகலும் வருது பரந்தவால்.

இ - ன். என்ன பன்னி இடா உழுவா - என்று சொல்லித் துன்பத்திலே வரு ந்தி, இரவோடு இவனை கொண்டு அகற்றி - இரக்காலத்தையும் இச்சந்திரனையும்

நீக்கிவிட்டு, முன்னை பசுவும் பசுவோனும் வருக என்றான் - முந்திய பதநாலுமூரூரூரியனும் வரக்கூடவதென்று கூறினான், மொழியாமுன் - அங்கனங்கூறி முடிபபதற்குமுன்னமே, உன்னற்கு அரிய உடுபதியும் இரவும் ஒழிந்த - நினைத்தற்கரிய சந்திரனும் இராககாலமும் ஒழிந்தபோயின், ஒருகொடியில - ஒருகொடிப்பொழுதுக்குள், பன்னற்கு அரிய பசுவனும் - சொல்லுதற்கரிய ரூரியனும், பசுவும் - பகற்காலமும், வந்தது - பரந்த - பரவதலுற்றன.

குறிப்ப - இரவிற்காணப்படும பொருள்களை இவை இன்னவையையாமென்றனக்கு தெளிந்தறிதற்கியலாமையால் 'உன்னற்கரிய' என்றா இனி, காமவிஷயங்களில் லிபெட்டு அடையும் அளவற்ற லீலைகளும் அவற்றிற்கு அனுசரணையாயிருக்கின்ற சந்திரன், தென்னல், மலர்கள், வரக்கூடாதிரவியங்கள், யாழ்ப்பாடல் முதலிய பாடல்கள், இனசொற்கள், ஊடல் முதலியவைகளும் அளிக்கின்ற இன்பங்களினைத்தும் இத்தன்மையான வென் ஒன்றென்றாய்ப் பிரித்துக் கருதுதற்கரிய இரவு என்ப பொருள்கோடலுமாம் (கக்க)

இருக்கின் மொழியா ரெரிமுகத்தி னீந்த நெய்யி னவிரசெம்பொனுருக்கி யினைய கதிப்பாய வனலபோல விரிந்த துயாகமலமருக்க நெய்த வமைந்தடங்கி வாழா வடாத பொருளெய்திச செருக்கி யிடையே திருவிழந்த சிறியோ போன்ற சேதாம்பல

இ - ள் (அருக்கன் எய்த -), இருக்கின்மொழியா - இருக்கு என்னும் வேதத்தின் சுருதிகளைச்சொல்லி யாக்குசெய்வா, எரி முகத்தின் எந்த - (யாக்குண்டத்தி) நெருப்பில் அளித்த [வாத்த], நெய்யின் - நெய்யைப்போல, அவிர செம்பொன் உருக்கி அணையத்தா - பிரகாசிக்கின்ற செம்பொன்னை உருக்கின்றபோன்ற (அச்சூரியனுடைய) கிரணங்கள், பாய - (அதனால்), உயாகமலம் - உயாந்த தாமரைமலர்கள், அனலபோல விரிந்தது - (அந்த யாக்குண்ட) நெருப்பைப்போல மலர்ந்தன, அருக்கன் எய்த - சூரியன்வர, சேதாம்பல - செய்ய ஆம்பலமலர்கள், அடாதபொருள் எய்தி - (தாமடைத்தற்கு) தகாத (உயாந்த) பொருளை அடைந்த, அமைந்த அடங்கி வாழா - (அப்பொருள் அடைந்ததற்கேற்ப) பொருத்தமாய் அடங்கிவாழாமல், செருக்கி - அகங்கரித்து, இடையே - மத்தியகாலத்தில், திரு இழந்த - அப்பொருளை யிழந்துவிட்ட, சிறியோடோன்ற - சிறியவர்களை ஒத்திருந்தன

குறிப்பு - இருக்கின்மொழியா - முனிவா. முகம் - ஏழனுருபு. நெய்யின்பாய என்று கூட்டுக் யாக்குண்டத்துப் பெய்யும் நெய் சூரியகிரணத்துக்கும், யாக்காக்கினி தாமரைமலருக்கும், முனிவா - சூரியனுக்கும், அடாத பொருள் - சந்திரனுக்கும் உவமை. அருக்கனெய்த - இடைநிலைத் தீவகம் சந்திரகிரணத்தால் மகிழ்ந்து மலர்ந்த சேதாம்பல்கள் சூரியனுதித்தலுங் குவிர்தன் என்பது ஈற்றிரண்டடியின் கருத்து. இராககால முடிதற்கு முன்பு சூரியனுதயமாய்ச் சேதாம்பல்களாலுயிரேரிட்டமையான, அவற்றிற்குத் திருவிழந்த சிறியோரை உவமை கூறினா இருக்கின் மொழியா வெள்கதிருடனே சூழவரும் விளங்கிய சடையினையுடையாராக வின், அவா சூரியனுக்கு உவமையானுரெனக். "நிலமிசை வாழந் ரஸமரநீர்த், தெறுகதிர்க்கனலி வெம்மை தானகிச, காலுண் வரச்சு சுடரொடு கொடகு, மவிரசடை முனிவரும்" என்றா புறப்பாட்டினும். (கக)

நாணி நின்ற வொளி மழுங்கி நடுகா நின்ற வுடம்பினபுச
சேணி னின்று புறஞ்சாயந்து கங்குற றுரம் பிளசெல்லப
பூணினை வெய்யோ னொருதிகையே புதுதப போவான புகழுவேந்த
ராணை செல்ல நிலையழிந்த வரசா போனரு னல்லாண்டான.

இ - ன். அல ஆண்டான - இராககாலத்தை ஆண்ட சந்திரன், பூணினை வெய
போன ஒரு திகையே புதுத - ஆபரணங்களை யணிந்த சூரியன் ஒரு திகையே பிரவே
சிக்க, (அதனால்), நாணிநின்ற ஒளிமழுங்கி - நாணம் அடைந்த நின்ற (தன்)
ஒளியானது (முற்றும்) மழுங்குதலுற்று, நடுகா நின்ற உடம்பினபுச - நடுகு
கின்ற உடம்பினையுடையானாகி, சேணிந் தின்று புறம் சாயந்த - வானிலிருந்து
ஒருபக்கமாகச்சாயத்தலுற்று, கங்குல தாரம் பிளசெல்ல - இரவாகிய மனைவி (தன்)
பின்னே செல்லுமபடி, போவான - செல்லுகொனாகி, புகழுவேந்தா ஆணைசெல்ல-
புகழையுடைய அரசாகத்து ஆணையானது நடக்க, (அதனால்), நிலை அழிந்த சூ
ரா போனருன - (அம்) நிலைமை கெட்ட அரசரை யொத்தானாயினான்,

குறிப்பு — ஆணை - ஆக்கினை, வெற்றி புகழுவேந்தா - சூரியனுக்கும், ஆணை -
கிரணங்களுக்கும், நிலையழிந்தவரசா - சந்திரனுக்கும் உவமை (சகஅ)

வேறு

மணந்தபே ரன்பரை மலரின சேகனையுட

புணாதவ ரிடையொரு வெகுளி பொங்கலாற

கணங்குழை மகளிராக கங்கு னீங்கிட

வுணாதிலா கனவினு மூ - நிர்ந்திலா.

இ - ன். கணம் குழை மகளிராக கூட்டமாகிய குண்டலங்களை யணிந்த
ராஜஸ்பபெண்கள், மணந்த - விவாகஞ்செய்து கொண்ட, போ அன்பரை -
பெரிதான அன்பினையுடைய தங்கணவரை, மலரின சேகனையுட - மலர்களால்
வேயந்த படுக்கையிலிந்தது, புணாதவா - சலந்தவாகளாய், இடை ஒரு வெகு
ளிபொங்கலால் - மத்தியிலே ஒரு கோப மிகுந்ததால், ஊடல் - (கொண்ட) ஊட
லானது, கனவினும தீரத்திலா - கனவினுங் கூட நீங்காமலிருந்ததாகன, (அத்தருணத்தி
ல்) கங்குல நீங்கிட - (இராவணன் வல்லால்) இராககாலம் ஒழிப, உணாதிலா
(அதனை) யறியாதவர்களாயினார்கள்.

குறிப்பு — இரண்டு காதுகளிலும் பலகுழை அணிந்தாரென்பதும், அநேக முகங்
களையுடைய பெண்கள் தமது அநேகமான காதுகள் தோறும் அநேககுண்டலங்க
ளணிந்தாரென்பதற்கேதான 'கணங்குழை' என்றா. இனி, கணங்குழையெனக்கொ
ளனவாகல எதற்கேனோக்கி னகரம் ணகரமாகத் திரிந்ததென்க (ககக)

தளன்று முயிரினா தலைவா நீங்கலா

னளளிர விடையுறு நடுக்க நீங்கலா

கொளளையி னலாதரு குவளை நாணமலா

களஞ்சு வனவெனக் கலுமுங் கண்ணினா.

இ - ன். நள இரவு இடை - (பகலெனமாறிய) அந்நிராத் திரியில், தலைவா -
நாயகர்கள், தள உறும் உயிரினா - (அமமைத்) தளருதலுற்ற உயிரையுடையவாக

பூகி, நீகலால் - (தம்மைவிட்டுப்) பிரிந்தகாரணத்தால், உற நடுக்கம் நீகலா - உற்ற நடுக்கமானது நீகலாத பெண்கள், கொள்ளையின் - (இரவுபகலாகிய) மிகுதி யால், அலாதருளுவனை நாணமலா - அன்றலாத நீலோற்பலமலர்கள், கள் உருவன் என் - தேனைச் சிந்தவனபோல, கலுழம் - நீர்சிறந்துகின்ற, கண்ணிலா - கண்களை யுடையவர்களாயினார்கள்.

குறிப்பு — நாயகா தமது நாயகிகளைப்பிரிய மனஞ் சிறிதமிலரேயாயினும் ராஜ சமுக்கத்துக்குக் குறித்தகாலத்திற் செல்லாவிடின் அவர்கள் உயிரகருத் தீவகுநேரிடு மாதலின் அவர் உயிர் அவரை ராஜசமுக்கத்துக்குச் செலவதனன்றி ஏனெனும் பொருள் படுமறு 'தளஞறு முயிரினா' என்றா இனி, ஊடலாத புணர்ச்சிக்கிட வகொடாது மாதரால் தளஞதலுற்ற அம்மாதரின் உயிர்போன்றவர்கள் என்றும் பொருள் கோடலாம். ஊடலுக்கிடவகொடுத்தப் பயன்பெறுது வீணே பொழுது விடிந்ததென்று சஞ்சலமுற்றதுத் தளாவடைந்ததால் நடுக்கமுற்றற்றெனக், கொள்ளை யின்கள் எனக்கொண்டு தேனின் மிகுதியைக்கூறுதலுமமையும் (௧௨௦)

அணைமலாச் சேககையு ளாட நீராதனா
பணைகளைத் தழுவிய பவள வலலிபோ
விணைமலாக கைகளி னிறுக வின்னுயிர்த
துணைவரைத் தழுவினா துயிலகின் றாசிலா.

இ - ள சிலர் அணைமலா சேககையுள் - சிலபெண்கள் (சலையனை முதலிய) அணைகளையுடைய புஷ்பமெதையில, ஆடல தீராதனா - வினையாடடொழிந்தவாக ளாயும், பணைகளைத் தழுவிய பவளவலலிபோல - மருக்களைக்களைத்தழுவிய பவளக் கொடிபோல, துணைவரை - (தமது) நாயகர்களை, இணை மலா கைகளின் - (தமது) மலாபோன்ற இரண்டுகைகளாலும். இறக் தழுவினா - அழகுதம்படியாக ஆலிங்க னஞ் செய்தவர்களாயும், துயில்கின்றா - நிகதிரை செய்தாராக

குறிப்பு — அணை - அணையப்படுவது செயப்படுபொருள் விசுதி புணர்தது கெட்டது. இனி, வினைத்தொகையாக்கக்கொண்டு கலவிசெய்தற்குரிய படுக்கையெ ன்றும் பொருள்கோடலாம். பணை - அரக்கா புறங்கட்டும், பவளவலலி - பெண்கட் கும உவமை மலர்க்கொடிகளுட் பவளவலலி யென்றோ கொடியின்மையால் இவ் பொருளுவமை. (௧௨௧)

அளியினங் கடந்தொறு மாரபப் வாயகதி
ரொளிபட வுணராதில வுறங்கு கின்றன
தெளிவில வின்றுயில விளையுந் சேககையுட
களிகளை நிகர்த்தன களிகல யானேயே

இ - ள் கடம் கொறும் ஆரபப் - கட்டுடங்களதோறும் ஒலிசெய்கின்றனவா கிய, அளி இனம் - வண்டிக்கூட்டங்கள், வாயகதி - (அந்நாளிரவில) வாயகத் குரியனது, ஒளிபட - பிரகாசம் (தமமேற்) பட, (அதனை), உணராதில - அறியாத னைகளாய், உறங்குகின்றன - தூங்கின், களிகல யானே - செருக்குடைய கலல யானைகள், தெளிவு இல - (சித்திரமையக்க) தெளியாதவைகளாய், இன்னுயில விளையும் சேககையுள் - இனிய நித்திரையுண்டாகும் படுக்கையின்கண், களிகளை நிகர்த்தன - களஞ்நிடு வெறியேறினவர்களை ஒத்திருந்தன,

குறிப்பு—இனறயில் எனபதை இடைநிலைத் தீவகமாகக்கொண்டு தெளிவில வென்பதொடு கூட்டலாம் (கஉ௩)

விரிந்துறை துறைதொறும் விளக்கம் யாவையு
மெரிந்தழு தஃகல வொளியி ழந்தன
வருந்துறை நிரம்பிய வுயிரி னனபறைப்
பிரிந்துறை தருங்குலப் பேதை மாரினே

இ - ள். அருந்துறை நிரம்பிய - அரியதுறை நிரம்புகலுற்ற, உயிரின அனபரை - (தமது) உயர்போன்ற நாயகர்களை, பிரிந்து உறைதரும் - பிரிந்து (தனித்தது) தங்கியிருக்கிற, குலம் பேதைமாரின - குலத்திரீகளைப்போல, விரிந்து உறை துறைதொறும் - விரிவாயிருக்கின்ற இடங்கடோறுமுள்ள, விளக்கம் யாவையும் - தீபங்கள் அனைத்தும், எரிந்து—, இழுது அஃகல- கெயயிறகுறையாதனவாய், ஒளி இழந்தன - பிரகாசத்தை இழந்திருந்தன.

குறிப்பு—அருந்துறை நிரம்பிய என்றது - மணஞ்செய்து கொண்ட தலைவன் அறம்பொருளினபங்களின் பொருட்டித் தலைவியைப் பிரிதலுற்றதை இது அகப் பொருட்டிறைப் பாற்படும் பிரிதற்குச்சிறிது மனமில்லாத தலைவன் பிரிந்தானென்பதும், “இன்னு நினைவிலுள வாழத் ததனினு, மின்னா தினியாரப் பிரிவு” என்ற பாறு கற்புடைத் தலைவிக்குத் தலைவன் பிரிவு நனியினனல் தருமாதலால் அப்பிரிவு அடிக்கடி நிகழ்த்துபவதன் மென்பதற் தோன்ற ‘அருமை’ என்னும் அடைமொழித்து கூறினா. “விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கண், முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு” என்றவாறு தலைவிக்குத்தலைவனது பிரிவாற்றாமையால் விளக்கம் என்னும் நாயகி நாங்கலயஸ்திரீயென்னுந் தன்மைக்குக் குறைவிலலாமலிருந்தும் ஒளியிழந்தாள என்பது கருத்து வழக்கம்போல இராக்காலம் சென்று சூரியோதயமாயிருக்குமபடத்தில இக்கற்பனை கூறாரென்பதும் தலைவியைப் பிரிந்ததலைவன் தலைவி வருந்துவாளென்னும் எண்ணக்கொண்டு விரைந்து வந்து அவளைக்கூடுதல் போல பிரிந்த இரவு உடனே வந்து சேருமென்பதும் விளங்குதலாக (கஉ௩)

புணைந்த முறிஞ்சுறு பொழுது புலவியும்
வணைந்தல் வைகறை மலரு மாமலா
நனந்தல் யமளியிற றுயிலு நங்கைமா
ரனநகரி னெடுங்குணை டொத்த வாமரோ

இ - ள். வைகறைமலரும் மாமலா - விடியற்காலத்தில் மலர்கின்ற சிறப்புப் பொருந்திய மலர்கள், இதழ் - இதழ்கள், புணைந்து உரிஞ்சு - அழகுசெய்து விரியும் படி, உறு - சோகிசிற, பொழுது - சூரியோதயகாலம், புலவியும் - புணைந்தும் [அடுத்தும்], வணைந்தல் - மலாதல் செய்யாதனவாய், நனந்தலை அமளியில் - அக்ஷர இடத்தினையுடைய படுக்கையின்கண், றுயிலும் நங்கைமா - தூறாக்கின்ற பெண்களினுடைய, அனநதரின் கெடுங்கண் ஒழி ஒத்த - நித்திரையையுடைய நீண்டகண்களோ டொத்திருந்தன

குறிப்பு—புணைந்து - அழகுசெய்தல், “பொன்னியற்புணை தோட்டியால்” எனபுழி இப்பொருட்டாதல காண்க [புறநானூறு, 14-வது பாட்டு] உரிஞ்சு - உரிந்து என்பதன்பேரில், உரிய என்னுஞ்செய்வெனெச்சத்திரிபு உரிதல்-சமலுதல்.

ஆரணியகாண்டம்.

இச்சைபிற றுயிலவதற கியாவா கணகளு
நிச்சயம் பகலுநத மிமைக ணீக்கலா
பிச்சையு மிடுதுமென றுணாவு பேணலா
வச்சையா நெடுமனை வாயி லானவே

இ - ள். இச்சையில் - (தமது) வீருப்பத்தினாலே, துயிலவதற்கு - தூங்கும் நியதித்தமாக, நிச்சயம் பகலும் - உண்மையான பகற்காலத்திலும், தம் இமைகள் நீக்கலா - (யாவரும்) தங்களுடைய தண்ணிமைகளை நீக்கமாட்டார்கள் [பகற்காலக் திலும் செம்மையாகத் தூங்குவார்கள்], (ஆதலால்), யாவர்களுக்கும் - எல்லாருடைய கண்களும், பிச்சையும் இடுதம் என்று உணர்வுபெணலா - பிச்சையும் இடுவோம் என்றறிதலை வீரும்பாதவர்களாகிய, வச்சையா நெடுமனையவரில் ஆன - உலுத்தார்களுடைய பெரிய வீட்டின் வாசலு(போலடைபட்டிருப்பது) ஆயின

குறிப்பு - உண்மையான பகற்காலத்தில தூங்கவேண்டும் என்னும் வீருப்பங் கொண்டு தூங்குவோர்கள் தங்களு எத்தனை வேலைகளிருந்தாலும் அவற்றை மதியாமலே தூங்குவார்கள், ஆதலின் தூக்கத்தி னின்பப்பெருகைக்க சொல்ல முடியாது ஆகையால், தாம் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் இரவிறோன்றிய அசம்பாவிதமான இப்பகற்காலத்தில யாரும் நித்திரை செய்யாதிரா ஆதலால் எல்லாருட தூங்கிக்கொண்டே யிருந்தார்கள் என்பதாம் (கஉரு)

நஞ்சுறு பிரிவினை நாளி னீளமோர
தஞ்சுற விடுவதோர தயாவு தாங்கலால்
வெஞ்சிறை நீங்கிய வினையி னாரென
நெஞ்சுற களித்தன நேமிப புள்ளெலாம்.

இ - ள். ஓர் நாளின் நீளம் - ஒருபகல முழுதும், தஞ்சு உற இன்பமுண்டாக, நஞ்சு உறு பிரிவினை - விடம்போன்ற பிரிவினை, விடுவதோர தயாவு தாங்கலால் - விடுவாகைய ஒரு தயவைப்பெறுதலால், நேமிப்புள் எலாம் - சுகரவாளப்பற்றவை - எல்லாம், வெம் சிறை நீங்கிய வினையினா என - வெவ்வித சுகந்தரசரையினின்று நீங்கிய செயலினையுடையா போல, நெஞ்சு உற களித்தன - மனம் மிகவுங்களிப்பவரென

குறிப்பு - நாளிரவில இராக்காலத் தொலைந்த பகற்கால முற்றமையால் பகற்காலத்தின் பிரிவை யாற்றாதிருந்த நேமிப்புட்கள் இரவொன்று சிறைச்சாலை யினின்றும் விடுபட்டு மகிழ்தனவென்பது கருத்த பிரிவினாற்றாமையைக் குறிப்பிக்க நஞ்சைப் பிரிவுக்கு உவமை கூறினா உறு - உவமவாசகப் இனி, நஞ்சு என பஞ் இரவெலாம் நைந்தது எனப்பொருள் கூறதனுமாம் தஞ்சுமந்தனை. தனையாரும் தஞ்ஞன்புட்களைக் காண்புழியடைதல் மகிழ்ச்சியையாதலின் - பென்பென்றபொருள் கூறினும், தயாவு, உகரம் - சாரியை. (கஉசு)

நாணமதிக கலலது நடுவ னெய்திய
வரணையி னீக்கலா வலறிற பாயவன
மாணவனை பயன்படா மாந்தா வாயிலசோ
பாணிரிற றளநதன பாடற றுயியே.

இ - ள் பாடல் தும்பி - பாடுகின்ற வண்டுகள், நாள அன்று, மதிக்கு அல்லது - சந்திரனுக்கல்லாமல், நடுவண் எய்திய ஆணையின் - மத்தியில் அடைந்த ஆக்கினையினாலே [இராவணன் ஆக்கினையால் நாளிரவிற்போந்த சூரியனால்] நீக்கு அலா - நீக்குதற்கல்லாத [மலராத], அலரில் பாயவன் - மது வண்ணம்பொருட்டிப் புஷ்பங்களிற் பாயவனவாகி, மாணவினை - பெருமையைத்தருவனவாகிய செயல்கள், பயன்படா - பலன்படாத, மாநாதவாயில் சோ - மனிதர்களுடைய வாசல சேராத, பாணரில் - பாடகர்களேப்போல, தளாந்தன் - தளாசெயுற்றன்

குறிப்பு - மாணவினை - பாடலின் தன்மையை யுணர்ந்து கேட்டு மகிழ்தலும் பாணர்க்கு வேண்டியபடி கொடுத்தபு பெருமையைடைதலுமாகிய செயல்களாம்.

அருமணிச சாளர மதனி னூடுபுக
கெரிகதி ரினறுபி லெழுபதி யேற்றவு
மருளொடு தெருளுறு கிலையா மங்கையா
தெருளுற மெய்ப்பொரு டெளிகதி லாரினே.

இ - ள் எரிகதி - பிரகாசிக்கின்ற சூரிய கிரணங்கள், அருமணி சாளரம் அதனை ஊடுபுகு - அருமையான இரத்தினங்களாகிய பலகணிகையே பிரவேசித்தது, இன் துயில் எழுப்பி - இனிய தூக்கத்தினின்றும் எழுமபச்செய்து, ஏற்றவும் - (சூரியோதயமாயிற் றென்பதை) உணர்த்தவும், மங்கையா - பெண்கள், தெருள் உற மெய் பொருள் தெளிந்த இலாரின் - ஞானமுண்டாகும்படி உண்மைப் பொருளைத் தெளியாய் அறியாதவர்களைப்போல, மருளொடு தெருள் உறு நிலையாமயக்கமும் தெளிவுமுற்ற நிலைமையை யுடையவர்களாயினார்கள். (௧௨௮)

ஏவலின் வன்மையை யெண்ண நேற்றலா
நாவல ரியற்றிய நாளி னுமநூற
காவலி னினிதுணா கணித மாகக்களுங்
கூவுறு கோழியும் துயில்லவு கொண்டவே

இ - ள் ஏவலின் வன்மையை - (இராவணனது) கட்டளையினை வலிமையை, எண்ணல் நேற்றலா - நினைத்தற்குத் தேறுதலடையாதவர்களாய், நாவலா இயற்றிய - புலவர்கள் செய்த, நாளின் நாமம் நூல - நாடபலனைக் கூறுகின்ற பெருமை பொருந்திய கணித சாதகிரத்தால், காவலின் - காவற்றொழிலினது, இனித - நன்மையை, உணா - அறிகின்ற, கணிதமாக்களும் - சோதிட நூலவல்லோர்களும், கூவு உறு கோழியும் - கூவுகின்ற கோழிகளும், துயில்லவுகொண்ட - தூக்கங் கொண்டன

குறிப்பு - ஏவலின் வன்மையை யெண்ண நேற்றலா என்றது - இராவணனது நாவலா இரவு பகலாகிய கொடுமையை அறியாதவர்களாய் எனப்பொருள் கோடலுமாக (௧௨௯)

இனையன் வுலகினி னிகழ மெல்லையிற்
கனைகழ லரக்கனுங் கண்ணி னேக்கினு
னினேவுறு மனத்தையு நெருப்பிற் நீக்குமா
லனையவத திங்களே யாகுமா லென்றான.

இ - ன இனையன் - இதனையானவைகள், உலகினில் - உலகத்தில், நிகழும் - நடக்கின்ற, எலையில் - அனலில், கணைமூல அரக்கனும் கண்ணின் கோகதி னுன்-ஒலிசெய்கின்ற வீரகண்டையயணிந்த இராவணனும் (அசுரூரியனத்தன்) கண்ணுறபாத்தது, (இக்கதிர்), நீனைவு உறு மனத்தையும் - (இதனை) நீனைக்கின்ற மனத்தையும், நெருப்பில் - (தன்னிடத்துள்ள) அக்கினியினால், தீக்கும் - தீயச்செய்யும், அனைய-அத்தனையான, அ திங்களே-அச்சகதிரனே, ஆகும்—, என்றான்—,

திங்களோ வன்றிது செலவ செங்கதிர்
பொங்குலோப பசுசையம் புரவித் தேரதால
வெங்கதிர் சுவேதே பன்றி மெய்யுறந்
தங்குதண கதிர்சுடந் தகாதென னாசிலா

இ - ன (இராவணன் அந்நனங்கூறியகாலையில்), சிலா - சிலசிலநாகள், செலவ - அரகை! இது திங்களோ அன்று-இக்கதிர் சந்திரனே? இல்ல பொங்கு உன பசுசையம் புரவி தேரது ஆல - உயர்ந்த புறமயிரினையும் பசுமைநிறத்தையும் டைய ஆழ்கிய குதிரைகள் பூட்டிய தேரின்னயுடைய தாநலால், செங்கதிர் - சூரியனேயாம், வெங்கதிர் சுவேதே அன்றி - சூரியன் சமிகுதேயலலாமல், மெய் உறந் தங்கு தண்கதிர் - உண்மையாகக் குளிர்ச்சி தங்கிய சந்திரன், சுடந் தகாது என்றா - சுவேதமருத்தகுதியுடையதன்றென்று கூறினா

குறிப்பு —செங்கதிர், வெங்கதிர், தண்கதிர் என்பன —அன்மொழித்தொகை மெய்யுற என்பதை மத்திமஜீமமாக்கொண்டு வெங்கதிர் சுவேதே என்பதோடு கூட்டலாம் இனி, மெய்யுற - உடலில் (வெம்மை) யுறுமபடி என்பபொருள் கோடலாம். (ககக)

வேறு

நீலச சிகரக கிரியன்னவ னின்ற வெய்யோ
னலத்தினும் வெப்ப நகற்றி யரற்று கின்ற
வேலை குரலை தவிரகென்று விலக்கி மேலை
மாலைப் பிறைப்பிள லையைக்கூவுதிர் வலலை பொன்றான்.

இ - ன சிகரம் நீலம் கிரி அன்னவன் - சிகரங்கனையுடைய நீலமலைபோன்ற அவவிராவணன், நின்ற - (இங்கு) நின்ற, வெய்யோன் - சூரியனாகைய, அலத்தினும் வெய்யன் - விடத்தைப்பாக்கிலுங் கொடுமையையுடையான, அகற்றி - தூரத்தி விட்டோம், அரற்றுக்கின்ற - பேரொலிசெய்கின்ற, வேலை குரலை - சமுத்திரகோஷத்தை, தவிர என்று விலக்கி - நீக்கிவிடுக என்று கூறி (கடலை) அப்பாற்போகச்செய்தும், மாலை மேலை பிறைப்பினையை - மாலைப்பொழுதில் மேற்றிசையிறேனறுகின்ற இளம்பிறைச்சந்திரனை, கூவுதிர் - கூப்பிடுவதன், வலலை என்றான் - சீக்கிரம் என்று கூறினான்

குறிப்பு —தவிரகென்று, அகரம் - தொகுத்தல் மேலை, ஐ - சாரியை இனி மேலையென்றது - பிண்பு என்றும் பொருள்கோடலாம், மாலை - அந்நிக்கு முற்பட்டபொழுது செவ்வானத்து வெண்பிறையென்பது தோன்ற 'மேலை மாலைப் பிறைப்பினை' என்றான். (ககஉ)

சொன்னுனிரு தாககிறை யமமொழி சொல்ல லோடு
மந்நாளி னிரம்பிய வமமதி யாண்டொ வேலை
முந்நாளி னிளம்பிறை யாகி முளைத்த தென்றா
லெந்நாளு மருந்தவ மன்றி யியற்ற லாமோ.

இ - ள். சொன்னுன் றிருதாக்கு இறை - (அவ்வண) கூறிய அரக்காக்கரச னுசிய இராவணன், அ மொழிசொல்லலோடும- அந்த வாததைசொல்லிய அனவில, அ நாளில் - அறறைப்பொழுது, கிரம்பிய - (சோடசகலைகளும்) கிரம்புதலுற, அ மதி - அந்தப்பூண சந்திரன், ஆண்டு - அப்பொழுது, ஓ வேலை - (இராவணன் கட்டளையிட்ட) ஒரு வேலையின் சிமித்தமாக மு நாளின் இளம் பிறை ஆகி - மூன ரும் பிறைச்சந்திரனாகி, முளைத்தது என்றால் - உதித்தது என்று சொன்னால், எ ன்ளும் - எந்த நாளிலும், அருந்தவம் - அன்றி, - அரியதவதையல்லாமல், இயற்றல் ஆமோ - (வேறு செயல்களைச்) செய்யலாமோ? [செய்யலாகாது].

குறிப்பு — சொன்னுன் - முற்றுத்திரிந்த பெயரெச்சம்.

கருத்து — இராவணன் தான் தவமியற்றி யடைந்த வரத்தாலெய்திய உரத்தால் அறறை நான் உவாமதியை இனி ஒருபட்சத்துக்கு மேற்பட்டுவரும் மூன்றாம் பிறை யினுருக்கொளச்செய்தான் என்றால் தவப்பெருமை சால்வும் பெரிது ஆதலின் யாம் அத்வைதைப்புரியாது நாட்களை வீணாக்குதல் அறிவுடைமை யன்றென்பதாம்

குடபாலின் முளைத்தது கண்ட குணங்க டீயோன்
வடவாவன லன்றெனின் மண்பிடா வைத்த பாம்பின்
விடவாளெயி றன்றெனி னெனனை வெகுண்ட மாலை
யடவாளுரு விகொடு தோன்றிய தாகு மன்றே

இ - ள். குடபாலின் முளைத்ததுகண்ட - (அப்பிறை) மேற்குத்திசையி லுசிசு தைப்பாரத்த, குணங்கள் தீயோன் கெட்டகுணங்களை யுடைய இராவணன், (தன் சிலதாளை நோக்கி), வடவா அனல் அன்று எனின் - (நீங்கள் இதனை) வடவா மு காக்கினி அன்றென்றாலும், மண்பிடாவைத்த பாம்பின் விடம் வாள் எய்தி அன் று எனின் - புவியைப் பிடரியிலவைத்துத்தாக்குகின்ற ஆதிசேடன்து விஷம் பொ ருந்திய ஒளியுள்ள பல்லன்றென்றாலும், வெகுண்ட மாலை என்னை அட - (என மேற) கோபங்கொண்ட மாலைப்பொழுதானது என்னைக் கொலவதற்காக, வாள் உருவி கொடு தோன்றியது ஆகும் அன்றே - வாளாயுதத்தை யுருவிகொண்டு தோ னறியதாகு மன்றே?

குறிப்பு — மாலையிறேன்றிய பிறையானது - இராவணனைக்கொல்ல மாலைப் பொழுதுகொண்ட வாளாயுதம்போன்றிருந்ததென்க. கீழ்க்கூறியவாறு சந்திரன், தென்றல், கடல் முதலியனபோல மாலைப்பொழுதும் விரகரோய தணித்தறகு வகையன்றிக் காமத்தாற் கருத்தழிவோக்குக் கொடியதாகு மாதலின் 'வெகுண்ட மாலை' என்றான் "தாழ்த்துணை துறந்தோ தணித்துய ரெய்தக், காதலாப் புணர்ந்தோ களிமகிழ் வெய்த... மாலைவந் திறுத்தென" எனனுஞ் சிலப்பதிகாரச் செய்யுள் யும், "திங்கடும் பிள்ளை புலம்பத்தன் செங்கோ லரசுபட்ட, செங்கடும் பறநினை மெனகுபுன் மாலைதென் பாலிலவகை, வெங்கடஞ் செய்தகம் விண்ணோ பிராலா

தூய துணையாய், நன்களை மாமைகொள் வானவநது தோனறி கலிகின்றதே” என்ற திருவிருத்தத்தையும் ஈண்டு நோக்குக (௧௯௪)

தாதுணசடி லத்தலை வைத்தது தண்ட ரங்க
மோதுங்கட லிறகிடை முநது பிறந்த போதே
யோதுங்கடு வைத்தன மிடறறி னொளித்த தக்கோ
னீதுங்கடு வாமென வெண்ணிய வெண்ண மன்றே

இ - ள் முநது - முன்பாக, தன் தரங்கம் மோதும் கடலிற்கு இடை பிறந்தபோதே - குளிரசிற்பொருந்திய அலைகள் மோதுகின்ற (பாற) கடலுக்கு மத்தியில் (இச்சக்திரன்) பிறந்தபொழுதே, ஒதும் - சொல்லப்படுகிற, கடுவை - ஆலவாததை, தன் மிடறறின ஒளித்த - தனது கண்டத்தில் (வைத்தது) மறைத்த, தக்கோன் - சிவபிரான், ஈதும் - இச்சக்திரனையும், கடு என்-விடமென்று, எண்ணிய எண்ணம் - நினைத்த நினைப்பினால், அன்றே - தாது உண் - (கொன்றமைமலர்களின்) மகரந்ததையுண்ட, சடி.லம் தலை வைத்தது - சடாபாரததையுடைய (தன்) தலையின் கண் தரித்ததுக்கெரண்டது

கருத்து - பாறகடலிற் பிறந்த கொடிய விஷத்தோடு பிறந்ததன்மையினால் இச்சக்திரன் அவ்விஷத்தின் தன்மையை யடைந்திருக்கின்றானாதலின் இவன் சுடாதென செய்வான், இவன் அவ்விஷத்திற்கு முன்பு பிறந்தோனாதலின் அவ்விஷத்தினும் இவன் கொடியனாயிருப்பானென்று கருதியன்றோ இவ்விஷயங்களை யெல்லாம் வைத்ததானாகுதற்குத் தகுதியுடைய சிவவெருமான விஷத்தை மறைத்த கண்டத்தினுமுயாத தானமாகிய தலையில் வைத்தான் என்பதாம். (௧௯௫)

உருமொகக வுலைநதுயிர நுங்கிய திங்க ளோடித்
திருமிச்சிறு மினபிறை தீமை குறைந்த திலலை
கருமைககறை நெஞ்சினி னஞ்சு கலந்த பாம்பின்
பெருமைச்சிறு மைக்கொரு பெற்றி குறைந்த துண்டோ.

இ - ள். கருமை கறை நெஞ்சினின் - கருமையாகிய (அஞ்ஞான) இருளின்மையுடைய மனத்தையோன்ற, நஞ்சுக்கலந்த பாம்பின் - (கர்ய கொடிய) வ்ஷம் பொருந்திய பாம்பினது, பெருமை சிறுமைக்கு - பெரிய ரூபத்தைப்பார்க்கினுஞ் சிறிய ரூபத்துக்கு, ஒரு பெற்றி குறைந்தது உண்டோ - (யாதேனும்) ஒருகுணக் குறைந்தது உண்டோ? [இலலை], (அதுபோல), திருமி - திருமயி [பூரணசக்திரன் தனது பெரிய வருவத்தினின்றும் வேறுபட்டு], சிறுமின இ பிறை - சிறுத்த (சிறிய) மின்னலையோன்ற இப்பிறையானது, உரும் ஒசு உலைந்து - இடியையப்போல அலைந்து, உயிர நுங்கிய - (எனது) உயிரையுண்ட, திங்குளோடி-பூரணசக்திரனைப்பார்க்கும், தீமைகுறைந்தது இலலை - தீமையிற் குறைந்ததாயிலலை

குறிப்பு - சிறுமின, சிறுபிறை எனக் கொள்க; இவை வீணைத்தொகைகள், சிறு - சிறுமையெனனும் பண்படியாகப்பிறந்த சிறுத்தலெனனும் வீணையின் பகுதி. சிறுமும் தீனபிறையெனக் கொண்டு சிறுமும் என்னும் செய்யுமென்னெச்சத்து ஈற்றுமிசை யுபரமையொடுங் கெட்டுச் சிறும என் நின்றதென்று கூறுவாருமுளா திவகளானது ஒடித் திருமயிச சிறுத்த மினபிறை (அத்திங்களைப்போல) தீமை குறைந்ததிலலை என்றும் பொருள்கோடலாம், திங்குளோடி - வேறுதன்மையாகம்.()

கன்னககனி யுமமிரு டனனையுங் காண்டு மனறே
முன்னைக்கதிா நன்றி தகறறுதா முனபு சானற
வென்னைச்சுகு மென்னினிவ வேமுல கதனும் வாழுவோ
பின்னைச்சில ருபவரென றங்கொரு பேச்சு முண்டா

இ - ள சானற என்னை - (எல்லா விஷயத்தினுஞ் சிறந்தவனான என்னை, சுமம் என்னின் - (இப்பிறைபானது) சுமம் என்று கூறினால், பின்னை - பிறகு, இவழ உலகத்தும் வாழுவோ - இந்த ஏழுலகங்களினும் வாழ்பவர்களின், சிலா உயவா என்று ஒரு பேச்சும் உண்டோ - சிலா பிழைப்பார்களா என்று ஒரு வாதையையும் நிகழுவதுண்டோ? [இலலை], முன்னை கதிா நன்றி - (இகளைப்பார்க்கினும்) முனபு வந்த சூரியன் நன்மையையுடையது, முனபு - முன்னதாக, இது அகற்றுகிா இப்பிறையை நீக்கி விடுங்கள், (பின்பு), கன்னககனியும் - மிகவும் முகிசசியடையும், இருள தன்னையும் - இருளையும், காண்டிம் அனறே - பாராப்போம் (என்றான்) அன்ற, ஏ, அங்கு - அங்கை

குறிப்பு —கன்னககனியும்—கனியக்கனியும், “பண்ணப்பணைத்த” எனபது போல [நாலடி] அங்கு—அங்கை (கக௭)

ஆண்டபபிறை நீங்கலு மெய்திய தந்த காரந்
திண்டறகெளி தாயப்பல தேயப்பன தேயக்க லாகி
வேண்டிறகர பத்திரத் திராது விழுத்த லாகிக்
காண்டற்கினி தாயப்பல கந்து திரட்ட லாகி.

இ - ள ஆண்டு- அப்பொழுது, அ பிறை நீங்கலும்- அவ்விடஞ்சுந்திரன் நீங்கிய அளவில், பல தேயப்பன- (இருளைத்) தேயத்தொழிப்பனவாகிய தீபங்கள் அநேகம், திண்டறகு எளிது ஆய- (அவ்விடஞளால்) திண்டப்படுத்தறகு எளியனவாய், தேயக்கல ஆகி- (அதனால்) ஒளி குன்றுவிக்கப்படுதலுண்டாகவும், காண்டறகு வேண்டின்- (ஒன்றைப்) பார்த்தறகு விரும்பினால், கரபத்திரத்த- வாளாயுத்ததால், சாத்து விழுத்தல ஆகி - (விறகுக்க) பிளந்துவீழ்ச் செய்யப்படுதலாகி, இனிதாய பல கந்து திரட்டல ஆகி - (அப்பிளவைக்கோத் தீட்டடியின்பொருட்டு) மகிழ்ச்சியாய்ப் பல தூண்களாக ஒன்றுசேர்த்தல நிகழவும், அந்தகாரம் எய்தியது - இருளவந்து சேர்ந்தது

கருத்து —இருளை விலக்கும் வல்லமையையுடைய தீபங்கள் அன்று தோன்றிய பேரிருளை விலக்க வல்லமையிலலாதவைகளாய் மழுங்கிப்போனதால் விறகுக்களைப் பிளந்து அப்பிளவைக்கலைப் பல தூண்களென்னுமபடி ஒன்றுசேர்த்துத் தீவட்டிகளைப் பிடித்துத் தாம் விரும்பியபொருளைத் தேடிப்பார்க்கும்படி கோரிட்டதென்பதாம். இச்செய்யுளுக்கு அநாகாரம் (கரத்தால்) திண்டறடுகளிதாய், தேயப்பனவாகிய பலவற்றையுங் தேயக்கலாகி, வேண்டுமாயின் வாளாலறுத்து விழுத்தலாகி, பார்த்தல்கினிதாய்ப் பல தூண்கள் திரட்டலாகி, எய்தியது என்று பொருள் கூறினாரு முனா. ஆகியென்னு மெச்சுங்கள் ஆகவேனும் பொருட்டாய் நின்றன (கக௮)

முருகாந் துருட்டற கெளிதென்பதென முற்று முறநிப
பொருட்கவிகு கேளவிச் சுடாபுக்கு வழங்க வினநிக்

குருடங்கி தென்னக குறிக்கொண்கென ணேட்டங் குன்றி
யருடாந்த நெஞ்சிற கரிதெனபதவ வந்த காரம

இ - ள். முருடு - (கீழ்க்கூறியபடி) விற்குகளை, நாகத - பிளந்த, உருட்ட
றகு - (அவ்விருளிற பலகதாசளாகத்) திரட்டுதற்கு, முற்றம் முற்றி - முழுதம்
முற்றுப்பெற்று, தீங்கு இல - கெடுதலிலவாத பொருள கேள்வி சுடா - பொருட
கேள்வியாகிய ஒளி, புசு - புருத, வழங்கல இன்றி - (அறிவைத்) தருதல் இல
லாமல், இது குருடு என்ன குறி கொண்டு - இது குருடு என்று கூறுமபடியாக
மதிதலையடைந்து, கண்ணோட்டம் குன்றி - கண்ணோட்டமில்லாமல், அருள தீர்
ந்தநெஞ்சில் - அருள நீங்கிய மனத்தைக்காட்டிலும், கரிது என்பது அ அந்தகாரம் -
கரியது என்பதாகிய அவ்விருளில், எளிது என்பது என் - எளிதென்று சொல்வது
யாது?

குறிப்பு - ஈங்கு - அசை கண்ணோட்டம் - கண்ணால் நோக்கியறிதல் என் -
இஃழச்சிகுறிப்பு முருள தீர்த்து - முடக்கத்தை நீக்கி, உருட்டறகு எளிதென்று
சொல்வதெனனை என் முதலடிக்குப் பொருள் கூறினாருமுளா (ககக)

விளளாது செறிந்தடை மேலுறவோங்கி யெங்கு
நளளாதிரு எந்தகன ஞாலம் விழுங்க லோடு
மெளளாதுல கியாவையும் யாவரும் வீயு மென்ப
துளளா துமிழத்தான விடமுண்ட வொருதத னென்றான.

இ - ள் இருள் அந்தகன் - இருளாகிய யமன், விளளாது - வேறுபடாமல்,
இடை செறிந்த - புவிவினிடத்துப் பொருந்தி, மேல உற ஓங்கி - ஆகாயத்தையடை
ய வுயர்ந்த, எங்கும் - எவ்விடத்தையும், நளளாது - நேசியாமல், ஞாலம் விழுங்க
லோடும் - பூமியை விழுங்கினவளவில், விடம் உண்ட ஒருததன் - விஷத்தையுண்
ட ஒருவனாகிய சிவபெருமான, எளளாது - இகழாமலும், உலகு - உலகிலுள்ள,
யாவையும் - எல்லாப்பொருள்களும், யாவரும் - எல்லாரும், வீயும் என்பது - இற
ந்துபோகுமென்பதை, உளளாது - நினையாமலும், உமிழத்தான என்றான - (தான்
உண்ட அவ்விஷத்தை) உமிழத்தான என்று (இராவணன்) கூறினான்

குறிப்பு. - இருளினமுழுக் கருமைக்குச் சிறிதுங் குறைவில்லை யென்பது
விளளாதென்பதின் பொருள் உலகத்தில் அவ்விருளசேராத இடமேயில்லை யென்
பான் 'எங்கும் நளளாது, என்றான காரணமில்லா ஓமிழத்தானென்பது தோன்ற
எள்ளாதென்றான் இறப்பவரில் தன் அடியாரும் சேரத்திருக்க அதனைச் சிறிதங்
கருதாமற் போனானே யென்பான் 'யாவரும் வீயும் என்பதுகளாது' என்றான (கச௦)

வேலைத்தலை வந்தொரு வனவலி யாலவி முங்கு
மாலத்தி னடங்குவ தன்றி தறிந்து ணாந்தேன
ஞாந்ததொடு விணமுதல யாவையு நாவி னக்குங்
காலக்கல காரவிட முண்டு கறுத்த தன்றே

இ - ள் ஒருவன் - ஒப்பற்ற சிவபிரான் வேலைத்தலை வந்த - கடலினிடத்த
வந்த, வலியால் - (தனது) வலிமையினால், விழுங்கும் - விழுங்குகின்ற, ஆலத்தின்

விஷத்தில், இது - (அவ்விஷத்தினும் பெரிய கரிய கொடிய) இவ்வடிவம், அடங்குவது அன்று - அடங்குகுவதில்லை, ஞாலத்தொடு விண்முதல் யாவையும் - புழியும் விண்ணுவகமு முதலாகிய உலகங்க ளெல்லாவற்றையும், நாவில க்கும் - (சனது) நாவிலால் உண்கின்ற, காலம் கனல் - ஊழிகாலத்தது தீயானது, கா வீடம் உண்கிறுத்தது - கரிய விஷத்தைபுண்டு கரிய நிறமுள்ள தென்பதை, அந்நிற உணர்ந்தேன் - அந்நிற தெளிவடைந்தேன்.

குறிப்பு — தலை - ஏழனுருபு அன்று, ஏ — அசை.

(௧௪௯)

அமபுமமன லுநுழை யாககன் வந்த காரத
துமபாமழை கொண்டய லொப்பரி தாய துப்பின
கொம்பாருநம் பைக்குலங் கொண்டது திங்க டாங்கி
வெம்புநதயி யேன்முன விளக்கெனத் தோன்று மன்றே

இ - ள் அமபும அன்னலும் துழையா - அமபுக்ஞம் நெருப்பும் துழையாத கனம் அந்தகாரத்த - நிறைவான இருளில், வெம்பும் தமிழேன்முன - தனித்தக கலவ குகின்ற என் முன்பு, உமபா மழைகொண்டு - மேலே மேகத்தைப்பெற்று, அயல் ஒப்ப அரிது ஆய - வேறு உவமையில்லாதது ஆகிய [கனக்குத்தானே உவமையாய்] துப்பின கொம்பா - ஒரு பவளக்கொம்பானது, குருடபை குலம் கொண்டது - தெங்கி ளிளங்காயின் கூட்டத்தைக்கொண்டதாகி, திங்களதாகி-ஒரு சந்திரனைத்தாங்கிக்கொண்டு, விளக்கு என் - (ஓர்) விளக்கைப்போல, தோன்றும் - தோன்றுகின்றது

குறிப்பு — அமபும மனலு, மகரவொற்று - விரித்தல் விகாரம் பிரகாசம்பொருந்திய அக்கினிச்சுவாலையுடைய உயாரத் தேவாஸ்திரவகளாலும் நீக்கரிய இரு ளென்பதும், உடைத்தற்கரிதான கனத்தமலை முதலியவற்றையெல்லாம் தகாத்து ஊடுருவிச் செல்லவல்ல அமபு கனத்த இவ்விருளை பூடுருவிச் செல்லற்குத் தக்க கூர்மையுள்ளதன் மென்பதும் தோன்ற 'அமபுமன லுநுழைபா' என்றான் அமபும அதன் அன்னலும் எனக் கொள்க அவ்விருளைவிலக்கு மோர் விளக்காக மழைபோலக் கூந்தலும் குருடபை குலம்போல முலைகளும் திங்களபோல முகமுங்கொண்ட பவளக்கொம்புபோன்ற சிதாபிராட்டியின் உருவமானது உருகெளித் தோற்றமாகக் காணப்பட்டது என்பது கருத்து.

(௧௫௨)

மருளுடு வந்த மயக்கோமதி டெற்று முண்டோ
தெருளாதி தென்னோ திணிமை யிழைத்தாலு மொவ்வா
விருளுடிரு குண்டலங் கொண்டு மிருண்ட நீலச
சுருளோடும் வந்தோர் சுடாமாமதி தோன்று மன்றே

இ - ள் திணிமை இழைத்தாலும் - வலலமையைச் செயது காட்டினாலும், ஒவ்வா - (தான் புருந்த வெளிச்சந்தருதற்கு) இயலாத, இருள் ஊடு - இவ்விருளில், இருகுண்டலம் கொண்டு - இருகுண்டலங்களைக் (காதில அணிந்து) கொண்டு, இருண்ட நீலம் சுருளோடும் - இருண்ட நீலத்தினது சுருளுடனே, ஓர் சுடாமாமதி வந்து தோன்றும் - ஒரு பிரகாசம் பொருந்திய அழகிய சந்திரன் வந்து தோன்றுகின்றது; (இது - இத்தோற்றம்), மருள் ஊடு வந்தமயக்கோ - என் மயக்கத்துக்கு

மத்தியிலேவந்த மற்றொரு மயக்கமோ? மதி மறறும் உண்டோ - வேறொரு சந்திரனும் உண்டோ? தெருளாது இது என்னோ - தெளிந்து கொள்ளற்கரிதாயித் தோற்றம் யாதோ?

குறிப்பு—தான் நினைத்துக்கொண்டிருந்த சீதையின் உருவோ என்பான் ‘மருளுநிலை மயக்கோ’ என்றான் தான் தூரத்திலிட்ட சந்திரன் திரும்பிவரக்காணவில்லையே என்பான் ‘மதிமற்று முண்டோ’ என்றான் இருண்ட நிலச்சுருள—சீதா பிராட்டியின் கூந்தலின் சுருளுக்கும், மதி—அவள் முகத்திற்கும் உவமை (கசக)

புடைகொண்டெழு கொங்கையு மலகுலும் புலகி நிற்கு
மிடைகண்டில மல்லதெல லாவுரு வுந்தெ ரிந்தாம்
விடதுங்கிய கண்ணுடை யாரிவா மெல்ல மெல்ல
மடமங்கைய ராயென மனத்தவ ராயி னாரே.

இ-ள் புடைகொண்டு எழு கொங்கையும்-பக்கத்திலுள்ள இடமுழுதும் தன்ன தாக்ககொண்டு கிளம்பிய முல்லைகளும், அவகுலும்—, புலகி நிற்கும் - புணர்ந்து நிற்கிற, இடை - இடத்தையும், (இடை) - (அவற்றினிடையே யுள்ள) இடையையும், கண்டிலம் அல்லது-பாத்தேமில்லை மல்லாமல், எல்லாம் உருவும் தெரிந்தாம் - மறை மயங்கியவக எல்லாவற்றையும் அறிந்தேம், விடம் துங்கியகண் உடையார இவா - விடம்போன்ற கண்களையுடையாராயித் தவா, மெல்லமெல்ல—, மடமங்கையராய - மடமையையுடைய மங்கையராயி, என மனத்தவா ஆயினா- என மனத்திலிருப்பவராயித் தவா எனக்கியாராயினா

குறிப்பு - புடை - திரட்சியுமாம் நிற்கும் என்றதைப் படாக்கைப்பலவின் முற்றாக்கொண்டு கொங்கையும் அவகுலும் புலகிநிற்கின்றன என்ப பொருள்கோடலாமாயினும், அவைகள் எம்பிரான்லலா மற்றவர்காணத் தக்கயன்கவல்லவாகவின் அகனை ஒழித்தாக் செய்யுமெனெச்சுமர்க்க கோடலே சிறப்புடைத்தது இடை - இரட்டுறெழுதிடல் மறை கொம்பு திங்கள் முசலியனபோல ஒவ்வோரவயமும் தனித்தனிப்பாக் காணப்படும்பின்னர் எல்லாஞ்சொத்து பெண்ணுருவேயாகத் தோன்றினமையால், ‘மெல்லமெல்ல மடமங்கையராய’ என்றான் துங்கிய - உண்ட, உவமவாசகம், “சேலுண்ட கொண்க னாரிற் றிரிசிறை செவக லன்னம்” என்றது காண்க [பாலகாண்டம், நாட்டுப்படலம்]. (கசச)

பண்டேயுல கேழினு முள்ள படைக்க னாரைக்
கண்டேனிவா போலவதொ பெண்ணுருக் கண்டி லேன
லுண்டேயெனின வேறினி யெங்கையுணாததி நினற
வண்டேறு கோதை மடவாரிவ ராகு மனறே,

இ - ள் பண்டே - வெகு நாட்டு முன்னேயே, உலகு எழினும் உள்ள-எழுலகங்களிலிருக்கிற, படை சுணை - (வேல்) ஆயுதம் போன்ற கண்களையுடைய பெண்களை, கண்டேன - பார்த்தேன், இவாபோலவது ஓர் பெண் உருகண்டிலேன்-இவரை ஒப்பதாகிய ஒரு பெண்ணினுடைய ரூபத்தைப்பார்த்தேனிலை, உண்டே எனின - (இத்தகைய உருகும்) இருக்கின்றதே எனறு (தெளியாகக் கூறுகையாலால், இனி—, வேறு ஏவை—(இவ்வேழமலகல்லாத)மற்றவையிடத்தில? (எவ்விடத்தது இல்லை

ஆதலால்) (எங்கை) - எனது தங்கை, உணாததி நின்ற - நன்றாயியும்படியாதச
சொல்லி முடிசத், வண்டு ஏறு கோதை - வண்டுகள் ஏறுகின்ற கூந்தலையுடைய,
மடவாரா - மடமையையுடையா, இவரே—,

குறிப்பு — உண்டே, ஏகாரம் - தேற்றம் என்கு எனனும் வினா ஐ எனனும்
சாரியை பெற்று எங்கை யென நின்றது ஆகும், அன்று அசைகள். எங்கையென்று
ஒரு சொல் வருவித்துக்கூறும் (கசுரு)

பூண்டிப்பிணி யானுறு கின்றது தான்பொ ருதா
டேண்டுகொடு வந்தனள் செயவதொ மாறு முண்டோ
காண்டறகினி யானுருக கண்டவட கேட்கு மாற்ற
லீண்டிப்பொழு தேவிரைந தெங்கையைக் கூவு கென்றான்

இ - ன யான இ பிணி பூண்டு உறுகின்றது பொருதான் - நான் இந்தக் காம
நோயடைந்து அடைகின்ற துன்பங்களைச் சகியாதவளாகிய, தேண்டி. கொடு வந்த
னள் - (இப்பெண்ணைத்) தேமுகொண்டுவந்த ரூபபந்தை, செயவது - செயவதா
கிய, ஓர் மாறும் உண்டோ - ஒரு வேறுபாடுமுள்ளதோ? ஆற்றல் - (அவள் சொ
ன்ன) ஒழுகத்தில், ஈண்டு - நெருங்குகின்ற, காண்டறகு இனியான் - காண்பதற்
கினியவளாகிய இப்பெண்ணினது, உரு - உருவத்தை, கண்டவள் - பார்த்திருப்ப
வளை, கேட்கும் - கேட்பாம், இ பொழுதே விரைந்த - இப்போதே வேகமாய்ச்
சென்ற, எங்கையை - எனது தங்கையை, கூவுக என்றான் - கூப்பிடுக என்று
கூறினான்

குறிப்பு — தேம. - தேண்டி. என விகாரம் ஆற்றல் என்றது நோவழியாக
என்றேனும் தலைக்கடைவாயில் வழிபாக என்றேனும் பொருள்கொண்டு வழியாக
இப்பொழுதே விரைந்து கூவுக என்று பொருள் கூறலுமாம், ஆறு - வழி, ஆற்று -
தலைக்கடைவாயில் (கசுகு)

என்றானென லுங்கடி தேகினா கூவு மெல்லை
வன்றானிரு தககுலம் வேரற மாயத்தல செயவா
ளொன்றாத காமக் கனலுடெற லோடு நாசி
பொன்றாழகுழை தன்னொடும் போக்கினள் போய்ப்பு குந்தாள்.

இ - ன என்றான் எனலும் - என்று சொன்னானென்ற அளவில், கடிந்து
எனினா - விரைந்து சென்ற சிலதாள், கூவும் எல்லை - கூப்பிடுகின்ற அளவில்
யல் - வலிய, தாழ் - தாழ்ந்த, நிருதா குலம் - இராகதா கூட்டத்தை, யோ அற
மாயத்தல செயவான் - அடியோடு தொலைப்பவளாகிய, ஒன்றாத காமம் கன்னுள் தெ
றலோடு - பொருந்தாத காமமாகிய தீயில் அழிதலுடனே, நாசி - மூக்கையும், பொ
ன்றாழகுழைதன்னொடும் பொன்னுலாகிய தாழ்ந்த குண்டலத்தையணிந்த காதை
யும், போக்கினள் - இழந்த ரூபபந்தை, போய் புகுந்தாள் - (இராவணனிருக்கு
மிடத்திற்) போய்ப்பிரவேசித்தாள்.

குறிப்பு — தாழ் நிருதகுலம் - நனந்தகைவிற ருழவுற்ற கிருதகுலம், பொன்
றாழ், தாழ் - நனத்தால் தாழ்ந்த இனி, பொன்போன்ற குழை என்று கூறி உலோ
கங்களில் பொன் சிறந்ததுபோலக் குழைகளுள் இக்குழை சிறந்த தென்பதாமாம்.
இப்பொருட்குத் தாழ் உவமவாசகம், தாழ் குழை - அனமொழித்தொகை. (கசுள்)

பொயநகின்ற நெஞ்சிற கொடியாள்புகுந தானே நோக்கி
நெயநகின்ற கூவா எவனேருந நோக்கு நங்காய
மைநகின்ற வாடகண மயினின்றென வந்தென முன்ன
நிகநின்றவ ளாங்கொ லிபம்பிய சிதை யென்றான

இ - ள நெய நின்ற கூவாளவன் - (புதைவரது) நினைந்தோயந்த கூரிய வா
ளினையுடைய இராவணன், பொய நின்ற நெஞ்சில - பொய்யென்பது நிலைத்துள்ள
மனத்தைப் பாக்கிலும், கொடியான் - கொடியவனாகி, புகுந்தானே - (ஆங்குப்)
புகுந்த சூப்பங்கையை, நோக்கி - பார்த்து, நங்காய - நங்கையே! மை நின்ற வாள
கண் - அஞ்சுநதீட்டியுள்ள வாளபோன்ற கண்ணினையுடைய, மயில நின்றென -
ஒரு மயில நின்றாற்போல, வந்தது - என முன்னா - என முன்னே, இ நின்றவன்
கொல - நின்றவளாகிய இவள தானோ? இயம்பிய சிதை - (நீ) சொன்ன சிதையென
பவள, தோ உற நோக்கு என்றான - நேராகப் பார்ப்பாயாக வென்றுகூறினான். ()

செந்தாமரைக கண்ணெடுஞ் செங்கனி வாயி னேடுஞ்
சந்தாராதந தோளொடுந தாழ்தடக கைக ளோடு
மந்தாரக லத்தொடு மஞ்சனக குன்ற மென்ன
வந்தானிவ னாகுமவ வலவி விராம னென்றான

இ - ள செந்தாமரை கண்ணெடுமி - செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களுட்
னையும், செங்கனி வாயினேடுமி-செய்யக்கனியாகிய கோவைக்கனிபோன்ற வாயுட்
னையும், சந்த ஆர தடம் தோளொடுமி - அழகு பொருந்திய பெரிய புயங்களுட்
னையும், தாழ் தடம் கைகளோடுமி - (முழந்தாளனவந்) தாழ்ந்த பெரியகைகளுட்
னையும், அம் தார அகலத்தொடுமி - அழகிய மாலைமையணிந்த மாபிணுடனையும், அஞ்
சனம் குன்றம் என்ன பந்தான இவன் - கரியமலைபோல வந்தவனாகிய இவன் தான்,
அ வலவில் இராமன் என்றான - வலியவிலவியுடைய அந்த இராமன் என்று
கூறினான்

குறிப்பு — சந்தம்-சந்தென விகாரம். ஆகும் - அசை.

(சசக)

பெண்பாலுரு நானிது கண்டது பேதை நீயினை
டெண்பாலு மிலாததொ ராணுரு வென்றி யென்னே
கண்பாலுறு மாயை கவற்றுதல் கற்ற நமமை
மண்பாலவ ரேகொல வ்லோபபவா மாயை யென்றான

இ - ள. நான்கண்டது இது பெண்பால உரு - நான் பார்த்த இவ்வருவம்
பெண உருவமாயிருக்கிறது, பேதை நீ - பேதையாகிய நீ, ஈண்டு - இப்பொழுது,
எண்பாலும் இலாதது ஓர் ஆண் உரு எனறி என்னே - எட்டுத்திக்கு மிலலாததா
கிய ஒரு ஆண்ணுடைய உருவம் என்று கூறினான் என்ன ஆசசரியம்? கண்பால் உறு
மாயை கவற்றுதல் கற்ற நமமை - கண்ணிடத்தற்ற [கண்ணுக்குத் தெரியும்படியா
ன] மாயைச்செயலினாலே வருத்தஞ் செயலாககற்ற நமமிடத்தில, மண்பாலவரே -
மண்ணுலகத்தி லிருப்பவர்களாகிய மனிதர்களுதாமா? மாயைவிளப்பவா - மாயை
பைச்செய்ப்பவர்கள், என்றான - என்று (அவ்விராவணன்) கூறினான்.

குறிப்பு — இராவணன் தான் கண்டது பெண்ணுருவாயிருக்கச் சூப்பங்கை ஆணுரு வென்றமையால் அவனைப் பேதையென்றான் என்கு நோக்கினும் அப்பெண்ணுருவாசுவே தோன்றக் கண்டமையால் 'என்பாலு மிலாதது' என்றான். இனி, எவருமில்லாத பேரழகினையுடைய ஒப்பற்ற ஆண் உரு என்று கோடலுமாம். நமமை - உருபுமயக்கம் (௧௫௦)

ஊன்று முணாவப் புறமொன்றினு மோட லினறி
யானது முளதா நெழ்தாசை கன்றற நின்றாயக
கேன்று நெதிரே விழிநோக்கு மிடங்க டோறுந்
தோன்று மனையா ளிதுதொன்னெறித் தாகு மென்றாள்.

இ - ள ஊன்றும் உணாவு - (சீதைவிழுகின்றிடத்தே) பதிநிருக்கிற அறிவானது, அப்புறம் - அப்பால், ஒன்றினும் - வேறொன்றினும், ஓடல் இன்றி - செல்லாதல்லாமலும், ஆன்றும் உளது நெடிது ஆசை கன்றற - மிகுந்தும் இருக்கிற பெரிதாகிய ஆசையானது வருத்தவும், நின்றாயக்கு - நின்றவுனக்கு, விழிநோக்கும் இடங்கள் தோறும் - கண்ணாற்பாக்கும் இடங்கள் தோறும், அனையாள் - அவள், உன் எதிரே - உனக்குமுன்னே, என்று - பொருந்தி, தோன்றும் - காணப்படுவாளா, இது - இப்படிக்காணப்படுதல், தொல் நெறித்து ஆதும் என்றான் - பழைய முறைமையையுடையதாகும் என்று கூறினான் [வழக்கம் என்று கூறினான்]

குறிப்பு — நீ கேள்வியுற்ற அழகிற சிறிதுகருமையாதபடி அழகு நிரம்பஓற்று என்பான் என்று' என்றான் இராவணன் மகிழ்மாறு 'தோன்றும் மனையாள்' என்று கூறினானென லுமாம் (௧௫௧)

அன்னாது கூற வரக்கனும் மன்ன தாக
நின்னாலவ விராமனைக் காண்குறு ந்ரென நென்றா
னெநநாளவ நெனனை யித்தீர்வரு மின்னல செயதா
னநாணமுதல யானு மயாததில னாகு மென்றாள்

இ - ள அன்னாது அது கூற - அச்சூப்பங்கை அம்மொழியைச் சொல்ல, அரக்கனும் - இராவணனும், அன்னது ஆக - அத்தன்மையதேயாக, நின்னால - நீ, அ இராமனை காண்குறும் - அந்த இராமனைக்காண்கின்ற, நீ என என்றான் - நீயா யாது? என்று கூறினான், அவன் என்னை இ தீர்வரும் இன்னல எ நாள் செய்தான் - அவ்விராமன் எனக்கு நீங்காத இத்துன்பம் எந்தநாள் செய்தானோ, அ நாள் முதல - அந்த நாள் முதலாக, யானும் அயாததிலன் என்றான் - நானும் (அவனை) மறந்தே னிலையென்று கூறினான்

குறிப்பு — அன்னதாக, ஆக என்பதை வியக்கோள் விண்ணுற்றாக்கக்கொண்டு அன்னது ஆகுக என்றும், மற்றும் உவமவுருபாக்கக்கொண்டு அன்னதுபோல என்றும் இருவகையானும் பொருள் கோடலாம் நின்னால - வேறற்றமையக்கம். (௧௫௨)

ஆமாம் தடுக்குமெ னாகையொ டாவி நைய
வேமாலவினை யேற்கினி யெனவிடி வாகு மென்னக
கோமானுல குக்கொரு நீகுறை கின்ற தெனனே
பூமாணகுழ லாடனை வெள்ளுதி போதி யென்றாள்.

இ - ள் ஆம ஆம—, அது அடுக்கும—, என் ஆக்கையொடு ஆவியை -
எனது உடலும் உயிரும் மெலியும்படியாக, வேம மாலவியேறகு- கேகினற வே
டகைச்செயலினை யுடையேனுகிய எனக்கு, இனி—, என் விடிவு ஆகும் என்ன -
யாது அனுகூலமுண்டாகுமென்று சொல்ல, கோமான - அரசனும், உலகுக்கு ஒரு
நீ - உலகத்தாக்கு ஒருவனுமாகிய நீ, குறைகின்றது என்னே - சிறுமையடைகின்றது
என்ன ஆசரியம்? பூ - மலாகளையணிந்த, மாணகுழலாள தனை - பெருமைபொருந
திய கூந்தலையுடைய அச்சிதைவைய, வெளவுதிபோகி என்றான் - எடுத்தவரச்செல
வாய என்ற கூறினான், (கருசு)

என்ற ள்கன்றாள் வரககனு மீடழிந்தா
னொன்றானு முணாநதில இகியுலைந்து சோநதா
னின்றாரு நடுவகினா நின்றான் நாளி னாலே
பொன்றானு இயின நத்துணை போலு மன்றே.

இ - ள் என்றான் - என்று சொன்ன சூப்பநகை, அகன்றான் - (அவவிடந்
தை விட்டு) நீவகினான், அக்கனும் - இராவணனும், சிறி அழிந்தான் - வலியழிந்து,
முன்றானும் உணாநதிலன் - பாடுதான் நின்றனும் உணாசரியடையாதவனும், ஆவி உலை
ந்து சோநதான் - உயிரழிந்து சோவடைந்தான் [மூச்சித்துப் பிரேதமபோலிரு
ந்தான்], நின்றாரும் நடுவகினா - (அதைக்கண்ணி ஆங்கு) நின்ற சிலதாக்களும் நடுக்கவ
கொண்டாக்கள், அதுணை - அவவளவில், நின்ற உள்ளாளினாலே - (தான் வந்ததாற
பெற்ற ஆயுளிறெனன்ற ளான போக்) நீன்றிருக்கிற நாட்களினாலே, பொன்றாது
உள்ள ஆயின்ன - சாகாமலிருக்கின்றவனானான் (கருசு)

இறந்தா பிறந்தா ரெனவினனுயிர் பெற்ற மன்னன்
மறந்தா னுணாநதா நவணமாடுகின் றாரை நோக்கிக
கறந்தாலென நாதரு சந்திர காதத தாலே
சிறந்தாமணி மண்டபரு செய்கெனச் செப்பு கென்றான்

இ - ள் இறந்தா பிறந்தாரென - இறந்துபோனவா உயிரகொண்டெழுந
தா என்று சொல்லும்படி, இன் உயிர்பெற்ற மன்னன் - (தனது) இளிய உயிரை
யடைந்த மன்னனாகிய இராவணன், மறம் உணாநதான் - (தனது) வலிமையை
யழிந்தானாகி, அவன்-அவவிடத்தில், மாடு நின்றாரைகோக்கி - பக்கத்தில் நின்றவா
களைப்பாறத்து, கறந்தால் என் - கறந்தாறபோல, நாதரு - நீரைத்தருகின்ற, சந்திர
காதத்தாலே - சந்திரகாந்தக் கற்களினாலேயே, சிறந்து - சிறப்படைந்து, ஆ
மணி - நிறைந்த அழகுபொருந்திய, மண்டபம் - ஓர் மாடத்தை, செய்க என் - செய
வாயாகவென்று, செப்புக என்றான் - சொல்லுக என்று சொல்லினான்.

குறிப்பு — மன்னனாக தனனை மறந்தானாகிய இராவணன் உணாநதானென்று
பொருள் கோடலுமாம். கறத்தல் - பிதுக்குதல் தானே நீரையுமிழ்ந்து சந்திரப
பிரகாசத்தால் நீரையுமிழ்வது எனபான் 'கறந்தாலென' என்றான், "இறந்து காதத்தி
னீர் நெடுங்கலும்" எனக் கீழ்க்கூறியதை யீண்டு நோக்குக. மணி - இறத்தினவ
களுமாம் (கருசு)

வந்தானெடு வானுறை தச்சன் மனத்து ணாநதான்
சிறதாவினை யனையுரு செயவினை யாலுரு செயதா

னந்தாம நெடுந்தமிழியிரத தால மைத்த
சந்தாமணி மண்டபந் தாமரை போனு நான

இ - ன வந்தான - (இராவணனது கட்டளைபக்கேஷவிபுற) வந்தவனெ
சிய, நெடுவான் உறை தச்சன - நெடியவானுலகில் வசிக்கின்ற தச்சனாகிய மயனெ
னபவன, தாமரையோலும் காண - தாமரைமலரிலிருக்கிற பிரமதேவனும் வெட்டு
றுமபடியாக, சிந்தாவின் - குறைவற்ற வேலைபை, மனதது உணர்ந்தான் - மனத்
தில் நினைத்தான், அன்றியும் - அல்லாமலும், செயலினையானும் - ஐசெயவேலை
யானும், அம் தாமம் நெடுந்தமிழியிரததால அமைத்த - அழகிய ஒளியினையுடைய
நெடிய தூண்கள் ஆயிரத்தால அமையச்செய்த, சந்த ஆரமணி மண்டபம் - அழகு
பொருந்திய இரத்தின மயமான மண்டபத்தை, செய்தான் - ,

குறிப்பு -செய-ஐ தாமம்-ஒழுங்கும், மாலையாலாகச் சித்திரவேலை
செய்யப்பட்ட தென்பதுமாம் (௧௫௬)

காந்த மழுதின றுளிகாலவன் கால மீனின்
வேந்த னெளியனாய் மேலொடு கீழ்வி ரித்தான்
பூந்தென்றல புருகுதுறை சாளர மும்பு னேந்தா
னேந்து மணிக்கற பகச்சித்தளக காவி ழைத்தான்.

இ - ன காலம் - அக்காலத்துக்குரிய, மீனின் வேந்தன் - உடுபதியாகிய சந
திரனது, ஒளி அன்றியும் - பிரகாசம் அல்லாமலும், அழுதின றுளிகாலவன் -
அமித பிக்குக்களபோல நீர்த்துளிகளைச் சிந்துவனவாகிய, காந்தம் - சந்திரகாந்தம்
கற்களை, மேலோடு கீழ் விரித்தான் - (அம்மண்டபத்தின்) மேலுங்கீழும் பரப்பினை
பூந்தென்றல - பூவின் மணத்தையுடைய தென்றற்காற்று, புருகு - பிரவேசித்து,
உறை - தங்குகின்ற, சாளரமும் - பலகணிவாயில்களும், புனைந்தான் - செய்தான்,
ஏந்தும் மணி - (கேட்போர்க்கு நல்கும்பொருட்டுத்) தாங்கிக்கொண்டிருக்கிற இரத்
தினங்களையுடைய, கற்பகம் - கற்பகமாகிய, சீதளம் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கா-
சோலையை, இழைத்தான் - செய்தான்

குறிப்பு - ஏந்து மணி - தாங்கிய அழகுமாம் (௧௫௭)

ஆணிக்கமை பொறலகம் மணிசகட ராவி ளகக்கு
சேணுற்றிருள சிப்பவத தெயவ மடநதை மாரகன்
பூணிப்பொலி வராபுடையேந்திப்ப பொங்கு தோளான
மாணிக்க மானத் திடைமண்டபங் காண வந்தான்.

இ - ன ஆணிக் கு அமைபொன் - உரையாணிக்காக அமைந்த (மாற்றையாத்)
பொன்னுலாகிய, மணிசகட ஆர - மாணிக்கமணியினது சகடா பொருந்திய, கைவி
கம் - கைவினக்குக்கள், சேண் உற்று இருள் சிப்ப - ஆகாயத்தையடைந்து இரு
ளே நீக்கினதாலும், அ தெயவமடநதை மாரகன் பூணில் - (விளக்கமேந்திய) அந்த
அரம்பாஸ்திரிகளுடைய ஆபரணங்களால், ஆர புடை - மிகுதியான பக்கத்தின் விட
வகலொல்லாம், பொலிவு ஏந்திட - அழகினைத்தாங்கினதாலும், பொங்குதோளான -
உயர்ந்த தோளினைபுடையானாகி, (அவவிராவணன்), மாணிக்கம் மானத்திடை -

மாணிக்க விமானத்தினமேல, மண்டபம் காண வந்தான் - அம்மண்டபத்தைப்பார்
கக வந்தான் (௧௫௮)

அல்லாயிர கோடி யகெகிய தொத்த தேனு
நல்லாழுத மாநளிர வானில ஸீனற நாமப
பல்லாயிர கோடி பனிசசுட ரீனற திங்க
ளெல்லாழுட னுயிரு ளோடி யிரிந்த தனறே.

இ - ன ஆயிரம் கோடி அல அகெகியது ஒத்ததேனும் - (அன்றி ராததிரியி
னிஞானது) ஆயிரங்கோடி இருளை அநிகெகிவைத்ததை ஒப்பாயிறுயினும், வான -
மகத்தவம்பொருந்திய, நளிர நிலவு ஈனற - குளிரந்த சந்திரப்பிரபையை அளித்த,
நல்லாழுத ஆம் - பெண்களது முகங்களாகிய, நாமம் - பெருமைப்பொருந்திய,
பனி சுடா ஈனற - குளிர்ச்சியையுடைய பிரகாசத்தை அளித்த, பல ஆயிரம் கோடி
திங்கள் எல்லாம் - அநேகவாயிரங்கோடி சந்திரன்கள் முழுதும், உடன் ஆய - ஒன்
றதேசம், இருள் ஒடி இரிந்தது - அவ்விருள் ஒடி யழிந்தது,

குறிப்பு — 'ஆய' என்னும் எச்சம் 'ஆக' வெண்ணு மெச்சத்திரிபு. (௧௫௯)

பொற்புறந் மாமணி யொன்பதும் பூவி னினற
கற்பத்தரு வினகதிர் நாணிழற கறநை நாற
வற்பறழி யப்பக லாககிய தால ருக்க
னிற்பத்தெளி கினறது ளிளசுடா மேனமை யனறே.

இ - ன பொற்பு உறந்மாமணி ஒன்பதும் - அழகு பொருந்திய பெருமை
யையுடைய நவரத்தினங்களும், பூவில் நின்ற கற்பம் தருவின் - பூமியில் நின்ற
கற்பகவிருட்சத்தினது, கதிர் - பிரகாசமானது, நாண் - வெட்கப்படுகின்ற, நிழல்
கறநை - (தம்) பிரகாசத்திரளினால், அல பற்று அழிய - இருளின் பற்றுதலானது
அழியவும், பகல் நாற - பகற்காலம் விளங்கவும், ஆககியதால் - ஆககியகாரணத்
தால், அருக்கன் நிற்ப - சூரியன் ஒழிய, தெளிநின்றது - தெளிவடைகின்றன, ளீள
சுடா - மிகுந்த அப்பிரகாசமானது, மேனமை அனறே - மேனமையையுடைய
தனறே?

குறிப்பு — மயனாலைமைக்கப்பட்ட அக்காவென்பது தோன்ற 'பூவினின்ற'
என்றா, கற்பகம்—கற்பமென விகாரம் கற்பத்தருவின் கதிர்வென்று - சந்திராகித்
தரெளியினையுடக்கு மொளியினையுடைய சோதிராங்கமென்னும் கற்பகத்தருவின்
சோதியை இனி, கற்பகம் நீலக்கதித்திரனைக் கழிப்பதுபோல நவமணிகளின்
நீழற்கறநை அறப்பறை ஒழித்ததால் கற்பகத்தருவின் கதிர்நாணிற் றெனவுங் கூற
லாம். "கற்றுமுகை நாண் நாவிக்குழம்பொடும் பளிச்சு சுண்ண, மறிந்தவ ராயத்த மா
லையணிந்தபை கூந்தலாய்பொன்றத்தரு கொம்பு நீலக் கதிர்க்கறநை யுமிழவ வே
போற, செறிந்திருந் தருத்துச் செம்பொற குணக்கொடி யாயி னாரே" என்றா சித்
தாமணியினும் அருக்கன் நிற்ப எனறகு சூரியனைப்போல் விளங்கு என்றும் பொ
ருள் கோடலாம். (௧௬௦)

ஊரேசை முதற்பொறி யாவையு மொன்றி னொன்று
தேறாநிலை யுற்றதொர் சிந்தையன் செய்கை யோரான்

வேரூய பிறப்பிடை வேடகை விசித்த தீர்ப்பு
மாறேருட லுறறென் மண்டபம் வந்தது புககான்.

இ - ள ஊறு - பரிசு, ஒசை - சபதம், முதல் முதலாகிய, பொறியாவை யும் - (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செய்வென்னும்) பொறிகளெல்லாம், ஒன்றின் ஒன்று - ஒன்றொன்றை, தேருநிலை உறறது ஓர் சிந்தையன் - கெளரித்து அறிந் துகொள்ளாத நிலைமையை யடைந்ததாகிய ஒரு மனத்தினையுடையானும், செய்கை ஓரான் - செயலை யுணராதுகொள்ளாதவனுமாகிய இராவணன், வேறு ஆய பிறப் பிடை-வேரூய பிறவியில், விசித்தது வேடகை - கட்டுண்டிருந்ததாகிய ஆவாவான் து, நாபு - இழுக்க, (அதனால்), மாறு ஓர் உடல் உறறென் - (ஒருயிரானது) மற றேருடலை யடைந்ததாற்போல, மண்டபம் வந்தது புககான் - (அம்) மண்டபத்தில் வந்தது புகுந்தான்.

கருத்து — இம்மொழிகளும் அதனதன் செயலை யுணராவாறு பிரேதம்போலி ருந்து தன்னைச் சோலையிலிருந்து மண்டபத்திற்குக் கொண்டுவந்த செய்கையை யறியாத இராவணன்பு, “அவாவென்ப வெல்லா வுயிராகுமென ஞானநகர, தவாஅப் பி ரப்பினும் வித்தி” என்றவாறு ஒருவன் அடைந்த அவாவினால் வேறு பிறவியை யடைந்து அவவாவாவை நிறைவேற்றிக்கொள்வதுபோலப் புகியநிலைமையை யடை ந்து தான் பழையநிலைமையில் விருப்பிய மண்டபத்தை யடைந்தான் என்பதாம். பழையநிலைமை - மூர்ச்சித்தப் பிரேதம்போலிருந்தது புதியநிலைமை - அம்மூர் சனை கெளரிவற்றது (கசுக்)

வேறு

தண்டலி நவஞ்செய் வோதாம் வேண்டிய தரவே நலகு
மண்டல மகர வேலை யமுதொடு வந்த தென்னப்
பண்டரு சுருமபு சேரும் பசுமர முயிர்த்த பைம்பொற்
றண்டளிர் மலரிற் செய்த சீதளச சேககை சாரந்தான்.

இ - ள தண்டல இல் - கெடுத்தலல்லாத, தவம் செய்வோர் - தவத்தைச் செய் பவர்கள், வேண்டிய - விருப்பியவைகளை, தரவே - (அவர்களுக்கு) கொடுப்பதற்கா கவே, நல்கும் - (மழையுத) தருகின்ற, மண்டலம் - மேகமண்டலமானது, மகரம் வேலை அமுதொடு வந்தது என்ன - மச்சங்கள்நிறைந்த கட்டினது நீரோடு வந்தது போல, பண்டரு சுருமபுசேரும் - இசைப்பாட்டினைத்தருகின்ற வண்டுகளேசுகின்ற, பசுமரம் உயிர்த்த - பசிய மரங்களின்ற, பைம்பொன் தன்னளிர் - பசிய பொன்போ னற (நிறத்தோடு) குளிர்ச்சிபொருந்திய தளிர்களானும், மலரின் - புஷ்பங்களினு னும், செய்து, சீதளம் சேககை சாரந்தான் - குளிர்ச்சியையுடைய படுக்கையைக் கிடழிஞன்

குறிப்பு — அம்மொரு ளின்பங்களை உலகுக்கு உள்ளவாறு உணர்த்தும் மு னிவா செய்யும் தவம் நிறைவேறுதற்கும், தானம் வழங்கற்கும் மழை யேதுவா யிருப்பதாலும், அம்முனிவர்க்குத் தருந் தானமே சிறப்புடைத்தாதலாலும், தரவென் புழிப் பிரிநிலை யேகாரங்கொடுத்த ‘தண்டலி நவஞ்செய் வோதாம் வேண்டிய த ரவே நலகு மண்டலம்’ என்றா “தானந் தவமிரண்டு தவகா வியனுலகம், வானம் வழங்காதெனின்” என நாயனார் கூறியிருத்தலானும், வான் சிறப்பைக் கூறிய அந்

காரததகருப் பின்னே முறந்ததறந்த முனிவரது பெருமைபை அவா கூறியிருந்த லாஹும மெகமண்டலமென்று கொள்ளப்பட்டது அமீரதமுண்டரா சாகவாது கிலை பெறுதலபோல உயிரகன கிலைபெறுடையச் செய்தலான மேகவ கடலிலிருந்து கொணராத நீராகிய மழையை 'அமுது' என்றா "வானின் றுலகம் வழங்கி வருலாற, றுனியிழக மென்றணரற பாற" என்றா நாயனாறும், மண்டலம் இராவண்ணுக் கும், மகர வேலையமுது - அவன மேனியிற சோந்த ருளிரசசிகரும் உவமை. (௧௬௨)

நேரிழை மகளிரா கூடத் திறைநறை வாச நீந்தி
வேரியஞ் சரளச சோலை வேனிலான விருந்து செய்ய
வாகக்வி யழுவந் தந்த மருந்தென வொருவ ராவி
தீரினு முதவற கொத்தத் தென்றலவந் திறுத்தத் தன்றே

இ - ன். வேரி அம் சரளம் சோலை வேனிலான - வாசனைபயுடைய அழகிய பூந்தாதுகன அடாந்த சோலையிலிருக்கிற மனமதன், விருந்துசெய்ய (இராவணனை) விருந்து (உண்டற்குரிய பொருளாகத் தனக்குத்) தர, ஆகவி அழகும் தந்த மருந்து என - நிறைந்த ஒலியினையுடைய கடலானது கொடுத்த அமுத்ததைப்போல, ஒருவா ஆவிதீரினும-ஒருவருடைய உயிரானது நீங்கினாலும், உதவறகு ஒத்த - (அவயுழை மீட்டித்) தருதற்குப் பொருந்தியதான, தென்றல்- மந்தமாருதமானது, கோ இழை மகளிரா கூடதல் நிறை நறை வாசம் நீந்தி-செவ்வையான ஆபரணங்களை யுடைய பெண்களினது கூடதல்ல நிறைந்த தேனினது வாசனைபயக்கடந்து, வந்தது - இறுத்தது - சோந்தது (௧௬௩)

சாளரத் தூடு வந்து தவழதலுந் தரித்த நேற்றா
னீளரத் தவகன கிந்தி நெருப்புக் கோக்கு நீரான
வாழமனை புகுந்த தாண்டோ மாசுணம் வரககண்டன
கோளுறக் கொதித்து விமயி யுழையரைக் கூவிச் சொன்னான்

இ - ன். சாளரத்து ஊடு வந்து தவழதலும் - (அத்தென்றல்) பலசணிவாயிலினிடையே வந்து மெல்லெனவுலாவிய வளவில், தரித்தல் நேற்றான் - (அவ்விராவணன் அத்தென்றல் (ஆவகுத்) தவகுத்தருத்தனினிவுகொள்ளச் செய்யானாகியும், நீள அரத்தவகன - மிகுந்த அரத்தத்தை, கிந்தி - நெருப்பு உத - (அதனோடு) அக்கினியுருகிதம்படியாக, கோக்கு நீரான - (கோபித்துப்) பாக்கின்ற குணத்தை யுடையானாகியும், வாழமனை புகுந்தது ஓர் மாசுணம் - (தான்) வாழ்கின்ற வீட்டிற் புகுந்ததாகிய ஒரு பாம்பானது, ஆண்டிரவ கண்டனன் - (தன் பிடுக்கையிருக்கும்) அவவிடத்துக்கு வருவதைப்பாததாறபோல, கோள உற - கொலை சம்பவிப்பதால் கொதித்து - கொதிப்புற்று [பதைபதைத்து], விமயி - அமுதம், உழையரை - ஏவல் செய்வோரை, கூவி - அழைத்து, சொன்னான் - (தென்றலின் கொடுமையைக் கூறினான் (௧௬௪)

கூவலி னுயிராதத் தின்னீ ருலகினைக் குப்பற நென்னத்
தேவரி னொருவ னெனனை யினனலுஞ் செய்யத் தக்கா
னேவலி னன்னி வந்திங் கிவ்வழி யெய்திற் றென்னாக
காவலி னுழைபா தமமைக் கொண்டுகி கழிதி னென்னான்

இ - ள். உவலின் - கிணறிலி, உயிர்தத - ஊறிய, சில் கீர் - கொஞ்ச கீரானது, உலகினை குப்புறநெனை - உலகத்தைக் கடந்து சென்றாற்போல, தேவரின ஒருவன் - தேவர்களுள் (மிகவுங் கேவலமாகிய) ஒருவன், என்னே—, இன்னலும் செய்ய தக்கான்- துன்பமுஞ் செய்யத்தக்கவனாயினான், ஏவலின் அன்றி -(இததென்றலானது என்னுடைய) கட்டளையல்லாமல், வந்தது—, இவழி -இவ்விடத்தில், ஏய திறம் - அடைந்தது, என்னு - என்று சொல்லி, காவலின் உழைபாதமமை - காவற்செய்யுடைய வல்லாளாகி, (கோகசி), கழிதின் கொணருகிறா என்றான் - (வாயுதேவனை) விரைவிற கொண்டுமொருவன் என்று கூறினான் (௧௬௫)

அவ்வழி யுழைய ரோடி யாண்டவற கொணாத லோமே
வெவ்வழி யமைந்த செங்கண் வெருவுற நோகி வெய்யோன
செவ்வழி தென்ற லோற்குத் திருத்தினை நீகோ லென்ன
விவ்வழி யிருந்த காலேத் தடையவற கிலலை யென்றான்.

இ - ள். அவழி உழையா ஒடி -அவ்விடத்தின் வல்லாளாக விரைந்து சென்று, ஆண்டு - அவ்விடத்திற்கு அவன் கொணாத லோமே - அவ்வாயுதேவனைக் கொண்டு வந்தவளவில, வெய்யோன = கொடியவனாகிய இராவணன், வெவ்வழி அமைந்த செங்கண் - வெய்யதன்மையிலடங்கிய சிவந்த கண்களினாலே, வெருவு உற நோகி - (அவ்வாயுதேவன்) அச்சம் அடையும்படியாகப் பார்த்து, நீ—, தென்றலோற்கு - தென்றலுக்கு, செவ்வழி - செம்மைவழியை [சுண மாகக்கத்தை], திருத்தினைகொல் - வேறுபடுத்தி விட்டாயோ? என்ன - என்றுசொல்ல, இவழி இருந்த காலே - (நீவிர) இவ்விடத்திலிருந்த பொழுது, அவற்கு - அததென்றற்கு சடை இலலை - (யாதொரு) தடையும் இலலை [அஞ்சாமல் தாராளமாய் வரும்படியே சமூகத்தின் கட்டளை], என்றான்-என்று (அவ்வாயுதேவன்) கூறினான் (௧௬௬)

குறிப்பு - நானகாமடியில், நீ யிவ்வாறு காமமுற்றிருந்தபொழுது அததென்றலின் குணத்தை மாறுபடுத்தற்கு வேறொரு கருவிவேண்டா தானே தன் குணம் மாறிவரும் என்னுமொருரையும் அடங்கியிருத்தல் காண்க

காற்றினோன் றனனை வாளா முனிதவிற கண்ட திலலை
கூறுவற தெனனை யினனை குறுகுமாற குறித்த வாற்றால்
வேற்றருங் கருங்கட சீதை மெய்யருள புனையே னென்றா
லாற்றலா லடுத்த தெண்ணு மமைச்சரைக் கொணாதி ரென்றான்

இ - ள். காற்றினோனதனை - வாயுதேவனை, வாளா - வீணையாக, முனிதலில் - (நான்) கோபிப்பதுபோல், கண்டது இலலை -(கோபித்தோரைப்) பார்த்ததில்லை, குறித்த ஆற்றால் - (இன்னவாறு செய்துகொணாதல் வேண்டுமென முன்னமே தீர்மானித்தவழியால், வேலதரும் கருங்கண் சீதை - வேலபோன்ற கரியகண்ணையுடைய சீதைவீனது, மெய் அருளபுனையென என்றால் - உண்மையான அருளையணியென்னென்றல், இன்னே - இப்பொழுதே, கூறுவறது - யமனம்கூறு, என்னை குறுகும் - என்னை யணுகுவான், ஆல் - ஆதலால், ஆற்றலால் - (தமது) அறிவினாலே, அடுத்தது என்னும் - (ஆகவேண்டிய காரியத்திற்குத்) தகுதியானதை நினைக்கும், அமைச்சரை கொணாதி என்றான் - மந்திரிகளை (அழைத்துக்) கொண்டு வாராதவன் என்று (இராவணன்) கூறினான்.

குறிப்பு—“குறிவ செரியாவன்” என்னும் கண்ணூற குத்திரத்தப் புற என்ற மிகையானே ‘வேற்றரும்’ என நின்றது கூறுவறது குறுகும், மெய்யருள

புனையேன்; என்று - என்று கூறி, ஆல ஆற்றலால் - அசைகின்ற ஞானத்தினாலே, அடுத்தது எண்ணும் - அடுத்தவருகின்ற கேடுகாலத்துக்கு (த தக்கபடி) ஆலோசனை சொல்லும்) என மறுமோ ரறவுரையுங் கூறலாம் (கக௭)

ஏவின சிலத ரோடி யேயெனுந் துணையி னெவருங்
கூவினா கூவ லோடுங் குறுகினா கொடுத்தினை டேரா
மாவினா சிவிகை மேலா முமமதக் களிற்றா வையத்
தேவரும் வானந் தன்னிற நேவருஞ் சிந்தை சிந்த.

இ - ன். ஏவின சிலதா - (இராவணன்) அனுப்பிய ஏவலாளர்கள், ஏ எனும் துணையின் - ஏ யென்று கூறுமளவில், எவரும் ஒடி - எல்லா இடங்களுக்கும் விரைந்து சென்று, கூவினா - (மந்திரிகளை அரசன் அழைப்பதாகக்) கூவினார்கள், கூவ லோடும் - (அவனும் அவர்கள்) கூவிய வளவில், வையம் தேவரும் - பூமியிலிருக்கிற தேவர்களும், வானம் தன்னில தேவரும் - விண்ணுலகிலிருக்கிற தேவர்களும், சிந்தை சிந்த - மனநிலைமாறுபடியாக, (அம்மந்திரிமார்கள்), கொடி தின்ன தேரா - துவசத்தினையுடைய வலிப் தோமேலவரும், மாவினா - குதிரைமேலவரும், சிவிகைமேலா - தண்டுகைமேலவரும், முமமதம் களிற்றா - முமமதம்பொருந்திய யானைமேலவருமாக், குறுகினா - வந்து சேர்ந்தார்கள் (கக௮)

வந்தமந் திரிய ரோடு மாசந் மனத்தி னெண்ணிச
சிந்தையி னினைநத் செய்யுஞ் செய்கையன நெளிவி னெஞ்சு
னந்தரஞ் செலவ தாண்டோர் விமானத்தி லாரு மினறி
யிந்திய மடக்கி நின்ற மாரீச னிருக்கை சோந்நான்

இ - ன். வந்த மந்திரியரோடு - (அவ்வாறு) வந்த மந்திரிமார்களுடனே, மாச அந் - குற்றம் நீங்க, மனத்தின் - மனத்தால், எண்ணி - ஆலோசனை செய்து, சிந்தையின் நினைநத் செய்யும் செய்கையன் - மனத்தில் நினைத்தவைகளைச் செய்கின்ற செயலினையுடையவனும், நெளிவு இல நெஞ்சன் - நெளிவில்லாத நெஞ்சினையுடையனுமாகிய இராவணன், அந்நாம் செலவது - ஆகாயத்திற் செலவதாகிய, ஆண்டு - அவ்விடத்திலிருக்கிற, ஓர் விமானத்தில் - ஒரு விமானத்தின்மேல், ஆரும் இன்றி - யாருமில்லாமல் [தான் ஒன்றியாக்], இருதியம் அடக்கினிற - பஞ்சேந்திரியங்களை அடக்கியிருந்த, மாரீசன் இருக்கை சோந்நான் - மாரீசனுடைய இருப்பிடத்தைச் சோந்நான்.

குறிப்பு - இருதியம் - இருதிரியம், பொறிகள், “கணமுத விரதியங்கனையும் பாராதத்திற சாதித்த” எனபது மணிமேகலை. (கக௯)

இருந்தமா ரீச னந்த விராவண னெய்த லோடும்
பொருந்திய பயத்தன் சிந்தை பொருமுற்று வெருவு கினறான
கருந்தட மலையன் னான யெதிர்கொண்டு கடனகள் யாவுந்
திருந்திய செய்து செவவித் திருமுக நோக்கிச் செப்பும்.

இ - ன் இருந்த மாரீசன் - (ஆவகு) இருந்த மாரீசன், அந்த இராவணன் எய்தலோடும் - அந்த இராவணன் வந்தவளவில், சிந்தை பொருந்திய பயத்தன் - மனந்

திறபொருந்திய பயததையுடையவனும், பொருமுற்று - (சுவாசமிஞ்சுததால்) வீங்
குதலுற்று, வெருவுகின்றான் - அஞ்சுகின்றவனுமாகி, கரும் தடம் மலை அன்னனை -
சரிய பெரியமலைபோன்ற அவவிராவண்ணை, எதிரகொண்டு - எதிரகொண்டு (போய்
அழைத்து வந்து), கடன்கள் யாவும் - (அவனுக்குச்செய்யவேண்டிய) மரியாதை
கள் அனைத்தும், திருந்திய செபத - செம்மையுற்றனவாகச்செய்து, செவவி திரு
முகம் நோக்கி - அழகுபொருந்திய (அவவிராவண்ணை) திருமுகத்தைப்பார்த்து,
செப்பும் - கூறுவான். (கஎ0)

வேறு

சந்த மலாததண கற்பக நீழற் றலைவறகு
மந்தக னுக்கு மஞ்ச வடுக்கு மரசாளவா
யிரத வனததென லினன லிருக்கைக கெளியோரின
வந்த கருத்தென சொல்லுதி யென்றான மருள்கின்றான

இ - ள் மருள்கின்றான் - (இவன் வந்த காரணம் யாதோன) மயங்குகின்ற
மாரசன், (இராவண்ணைநோக்கி), சந்தம் மலா தண கற்பகம் நீழல் தலைவறகு - அழ
கிய மலாகையுடைய குளிராசரி பொருந்திய கற்பகத்தின் நிழலில் வீற்றிருக்கின்ற
(விண்ணவா) தலைவனாகிய இரதிரனுக்கும், அந்தகனுக்கும் - யமனுக்கும், அஞ்சு -
அச்சத்தைச்செய்யும்படி, அடுக்கும் - சோகின்ற, அரசு ஆளவாய் - அரசாட்சிசெய
கின்றவனே! இரதவனத்து - இரத வனத்திலிருக்கிற, என் - எனது, இன்னல் இரு
கைக்கு - துன்பத்தைத்தருவதான் இருப்பிடத்திற்கு, எளியோரின வந்த - எழைக்
கைப்போல வந்த, கருத்து என் - எண்ணமயாது? சொல்லுதி என்றான்—;

குறிப்பு — நீழல் - நீழலெனவிகாரம் அஞ்சு என்பது பிறவினைப்பொருள்பட
கின்றது. இனி, தலைவறகும் அந்தகற்கும் நீ அஞ்சும்படி சேரும் அரசையாளவனே
என் ஓர் அறவுரையும் பொருந்தக் கூறினான் எனனலுமாம் (கஎ௧)

ஆன தனைத்து மாவி தரித்தே னயாகின்றேன
போனது பொறபும மேனமையு மறறென புகழோமே
யான னுனக்கின் றெங்க னுரைக்கே னினிதெனன
வானவ ருக்கு நாண் தடுக்கும் வசைமன்னே

இ - ள் அனைத்தும் ஆனது - எல்லாம் ஆயின், ஆவி தரித்தேன அயாகின்
றேன - உயிர் தங்கப்பெற்றுச் சோவடைகின்றேன, என் புகழோமே - எனது புக
ழுடனே, பொறபும - அழகும், மேனமையும் - மேலானதன்மையும், போனது -
போயின், வானவருக்கு நாண் அது - தேவர்களுக்கு வெட்கப்படுவது, அடுக்கும் -
சோகின்ற, வசை - இச்ச்ச்ச்சொல்லு, இனிது எனது - இனியது என்று,
அது - அதனை, இன்று - இப்பொழுது, யான - நாண், உனக்கு—, எவ்வன் உரைக்
கேன் - எவ்வாறு கூறுவேன்.

குறிப்பு — அரசர்க்கு ஊனாகிய மனிதர் அரசகரை யஞ்சுமையும், அவரார்
பழியுக்கொலையும் கோதமையு முளப்படுத்தி 'ஆன தனைத்தும்' என்றான். ஆன
தனைத்தும் - ஒருமை பன்மையென எவ்வன் - எவ்வன் என விகாரம், நாணது,
நாண் - முதனிலை, அது - பகுதிப்பொருள் விருதி. (கஎ௨)

வனமை தரித்தோர் மானுடர மறறங் கவர்வாளா
 னினமரு கிககு நாசி யிழககு நிலைநோந்தா
 டெனமர புககு நினமர புககு மிதனமேலோர
 புனமை தெரிப்பின் வேறினி யெறறே புகலவேலோய.

இ - ன. வேலோய் - வேலினையுடையாய்¹ வனமைதரித்தோர் மானுடர் அவர்
 வானால் - வலிமையைப் பூண்டவர்களாகிய மனிதர்கள் அவர்களுடைய வாளினால்,
 நின் மருகிககு - உன் மருமகளாகிய ரூபநகைக்கு, நாசி இழக்கும் நிலை நோ
 ந்தார் - மூக்கினை இழந்து விடுகிற நிலைமையை யீந்தார்கள், இனி—, தெரிப்பின் -
 தெரியப்படுத்தினால், இதன் மேல் ஓர் புனமை - இத்தற்குமேலாகிய ஒரு இழிவா
 னது, என் மரபுக்கும் நின் மரபுக்கும் - எனது வமிசத்துக்கும் உனது வமிசத்தக்
 கும், வேறு ஏறறே - வேறு என்ன இருக்கிறது, புகல - சொல்லுவாயாக

குறிப்பு — ஏறறே - இரங்கற் குறிப்புப்படி மொழி மறற, அவரு அசைகள்
 இயற்கைவலியல்லா மானிடா புதிதாக வலிமையையுடைய ராயின ரென்பான்
 'தரித்தோர்' என்ற வினைத்தகு கூறினான் (௧௭௭)

திருகு சினத்தகார் முதிர் மலைந்தார் சிறியோராள
 பருகின் ரென்றால் வென்ற நலத்தின் பழியன்றோ
 விருகை சுமந்தா யினிதி னிருந்தா யிகலவேலுன்
 மருக ருலந்தா ரொருவன் மலைந்தான் வரிவிலலால்.

இ - ன இருகை சுமந்தாய் இனிதின் இருந்தாய் - இரண்டு கைகளையும்
 (தலைமேற்) சுமந்துகொண்டே யோக நிஷ்டையிலிருந்தவனே? சிறியோர் - சிறியவர்
 கள் [மனிதர்கள்], திருகு சினத்தகார் - திருமபுச்சிற் [மேனமேலு மதிக்கரிக்கின்ற]
 கோபத்தையுடையவர்களாகி, முதிர் மலைந்தார் - முற்றவமாசெய்த இராகத்தார்களு
 டைய, நான் - ஆயுள் காளை, பருகினா னன்றால் - உண்டு விட்டார்கள் என்று கூறி
 னால், வென்ற நலத்தின் - வெற்றிகொண்ட (அவர்களுடைய) நன்மையினால், பழி
 அன்றோ - (நமக்குப்) பழியன்றோ? ஒருவன் - ஒருமானிடன், வரிவிலலால் - கட்ட
 டமைந்த விலவினாலே, மலைந்தான் - போசெய்தான், (அதனால்), இகலவேல -
 போகக்ஞரிய வேலினையேந்திய, உன் மருகார் - உனது மருமகளாகிய கரதுஷ்ணா
 கள், உலந்தார் - இறந்தார்கள்

குறிப்பு — கீழே 'இந்திய மடக்கி நின்ற' என்றதாலும் சண்டி வாளா இனிதி
 னிருந்தாயெனனது 'இருகை சுமந்தா யினிதி னிருந்தாய்' என்றதாலும் இனிது
 என்றது யோக நிஷ்டையென்றும் (௧௭௮)

வெப்பழி யாதென நெஞ்சு முலந்தேன விளிகின்றே
 வெப்பழி வென்றே போசெய லொல்லே னுடனவாழ்ந
 தூப்பழி செவ்வாய வஞ்சியை வெளவத துணைகொண்டிட
 டுப்பழி நின்னாற் றீரிய வந்தே னிவனென்னான்.

இ - ன வெப்பு அழியாது என நெஞ்சம் உலந்தேன் - வெப்பம் அழியாமல்
 எனது மனமும் அழிதலுற்ற, விளிகின்றேன் - சாக்கின்றேனாகிய நான், ஒப்பு அழிவு

என்றே - (அமணிதான எனக்கு) ஈடிவலையென்று எண்ணியே, போசெயல் ஒல
லேன - (அவரோடு) போசெய்தற்குச் சமமதிகமாட்டேன, உடன் வாழும் - அவ
ரகளுடன் வாழ்கின்ற, துப்பு அழி செவ்வாயவஞ்சியை - பவளம்போன்ற செய்ய
வாயினையுடைய பெண்ணை, வெளவ - கவராத எரித்தவர, துணைகொண்டு - (உன
னைத்) துணையாகக்கொண்டு, இ பழி - இந்தப்பழியை, நின்னால - உன்னால், தீரிய-
தீர்த்துக்கொள்ள, இவண் வந்தேன என்றான் - இவ்விடத்திற்கு வந்தேன என்று
(அவவிராவணன்) கூறினான்

குறிப்பு — வெப்பம் - ஆசை, மனத்தையா, வெம்மை யெனப் பலபொருள் குறிச
கும் ஒருசொல்லாகவின, நேரிட்ட பழியால் மனத்தைய ரழியாதென்றேனும், சேன
மேற்கொண்ட ஆசை யழியாதென்றேனும் பொருள் கூறிக்கொள்ள தப்பழி,
அழி - உவமவாசகம் கொண்டிட்டு, இடநி - அசை (கரு)

இசசொ லனைத்தும் சொல்லி யரக்க னெனிகின்ற
சிசசி னுருக்கிட யெத்தன னெனனக கிளராமுன
சிசசி யெனத்தன மெய்ச்செவி பொத்தித் தெருமந்தா
னசச மகநிச செறற மனத்தோ டறையினருள்.

இ - ள். அரக்கன் இ சொல் அனைத்தும் சொல்லி - அவவிராவணன் இந்த
வார்த்தைகளை முழுவதற்கு சொல்லி, எரிகின்ற சிசசின் - எரிகின்ற நெருப்பில், உரு
சுரு இடநி - இருமலைவதைத், உயத்தன்ன என்ன - செலுத்தினான் போல [இரும
லைக்காய்ச்சிக்குறி போட்டாறபோல], கிளராமுன - கிளராதமுன்பு [சொல்லத்
தகாத அவவார்த்தைக் குப்பையைக்கிளரித்தனக்கு கேதனையுண்டாக்காதமுன்பு],
சிசசி என் - சீசசி என்று, தன்மெய் செவி பொத்தி - தன்ன உண்மையான காது
களைமுடி, தெருமந்தான் - (மன்னு) சுழலித்தலுற்று (பின்னா), அசசம் அகற்றி -
பயத்தை விலக்கி, செறற - கோபித்த, மனத்தோடு - மனத்தாடன், அறையின்
ருள் - சொல்லுகின்றான்

குறிப்பு — உருக்கு - உருகப்படுவது, செயப்படுபொருள் விசுதி புணராத
கெட்டது சிசசி - சீசசி, இகழ்ச்சிக்குறிப்ப உண்மையாகவே அநதக்கொடு
சொற்களைக் கேட்க மாரீசனுக்கு விருப்பமில்லையாதலின் “மெய்ச்செவி” என்றான்.
இனி, மெய்ச்செவி - சரீரத்தான செய்வியைவே கொண்டு, இராவணனது தீயவு
ரைகளை மனத்தாற் கிரஹிக்காதிருப்பினும், அவை மெய்ச்செவிகளையுற்று ஆண்டித்
தருதல்கூடும், அதனையுத் தடுத்தலே நெறிபென்றெண்ணித் தன் காதல்களைப்
பொத்தினான் என்று பொருள் கோடலுஞ் சிறப்புடைத்த “ஆனத கேட்டாங்க
ருமபுண்ணக்கவயிற, நீத்தறு செவகோல சென்றுசுட்டாங்கு, கொதித்த வுள்ள
மொடு குரம்புகொண்டேறி, விதுப்புற நெஞ்சினன் ..” என்னும் (மணிமேகலை, உ
தயகுமரன் அம்பலம் புக்க காலைச்)செய்யுளை விரண்டாமடியோ டொப்பு ரோக்குச

மன்னு நீயின் வாழவை முடித்தாய மதியற்று
யுன்னு னன்றி தூழவினை யென்றே யுணாகின்றே
னின்னு நெஞ்சு னேனு முரைப்ப விதமெனஞ்ச்
சொன்னு னன்றே யன்னவ னுக்குத் துணிவெல்லாம்.

இ - ன மனஞ் - அரசனே! நீ—, சின் வாழ்வைமுடித்தாய் - உனது வாழ்வை முடித்தவிட்டாய், மதி அறறாய் - அறிவறம்போயினாய், ஈது - இவ்வெண்ணம், உனனா அன்று - உனனா (உண்டானது) அன்று, ஊழலின் எனறே உணர்வின் நேன் - விதியின்செயலெனறே அறிவின்நேன், இனனா நெஞ்சனெனும் - (நான்) கெட்டமனத்தை யுடையவனாயிருந்தாலும், இதம் உரைப்பல் எனனா - நன்மையைச் சொல்வேன் என்று, அன்னவனுக்கு - அவ்விராவண்ணுக்கு, துணிவு எவ்வாறு சொன்னான் - நல்லவிஷயங்கள் முழுதும் கூறுவானாயினான்.

குறிப்பு — “விளரிதாரின் வேறல்லா மறற தெளிந்தாரிற், நினை புரிந்தொழுது வா” “எனையதுணைய ராயினு மெனனா தினைத்தனைபுக, தேரான பிறனில புதல்” என்றவாறு பிறன் மனைவியை விரும்பினேன் இறந்தவனும் பெருமை யிழந்தவனும் மாவா னாதலின், ‘சின்வாழ்வை முடித்தாய்’ என்றான். நீ வேதங்களை நன்குணர்ந்த புத்திரமானவனின் இக்கொடியநினைப்பைக் கொள்ளத்தக்கவனல்லா யென்பான் ‘உன்னன்று’ என்றான், ஈனநி ‘ஆன்’ மூன்றனுருபு இனி, (இச்செயல் கொடிய தெனநி நீ) உன்னதவனன்று என்றும் பொருள் கோடலாம் இன்னா - ஆகாமை, நினை, துன்பம் துணிவு - ஆன்றோர்கள் துணிந்து செய்யத்தக்கதெனக் கொண்ட செடல், நலவிஷயமாம் (கஎ)

அற கரத்தோ நெறலை தியே பன்னமுன்றிற்
பறநினை யுயத்தாய பறபல காலம் பசிகூர்
வறறுயி ருள்ளே தேய வுலத்தா யுழையனறே
பெற்றனை செலவம் பின்ன திகழத்தாற் பெறலாபோ.

இ - ன. அற (உன்) கரத்தோடு - அறுபட்ட உனது கரங்களையும், (அற) உன் தலை - அறுபட்ட உனது தலைகளையும், பறநினை - (அறுபட்ட மறறைக் கரங்களாற்) பிடித்த, நீ எய அன்ன இவ் முன் உயத்தாய - அக்கிரி பொருங்கிய ஓம் குண்டத்தின் முன் செலுத்தி, பல பலகாலம் - அநேககாலம், பசிகூர் உற்று - பசி மிகுதியாகவடைந்து, உளளே - உடலுக்குள்ளே, உயாதேய - உயாதேயமபடி, உலத்தாய - (உடலின்வலி) அழிந்தாய், உழை அனற்கு - (அப்படி வலியழிந்த) இடத்தில் அன்றோ - செலவம் பெற்றனை - செலவத்தைப்பெற்றாய், இகழத்தால் - (உலத்தோர் நினை) இகழ்வார்களேயானால், பின் - அதன் பிறகு, அது - அச் செலவத்தை, பெறல் ஆமோ - அடைதற்குக் கூடுமோ?

குறிப்பு — இவ்முன் - முன்னிலென் மருஉ, “முன்னென் கிளவி முன்னாத் தோன்று, மிலெனென் கிளவியினை நகர மொற்ற, மொல்லிய மருங்கின் மரீஇராம ரபே” என்றா தொல்காப்பியத்தில் “ஓரா யிரமாண் டிபவசித்தக் கழிந்தா லோரோ தலையாகச், சீரார் சிரமொன் பதந்தடிநத செநநி யிடையோ மமபண்ணப், போர் வுபவா சத்தினனாய்ப் பின்புமோரா யிரத்தாண்டிற், ருரா மறறைத் தலைதடிய ஹரன பறித்த சக்கிரிவன்” எனவும் உத்தராகாண்டச் செய்யுளால் இராவணன் செய்த தவநிலைமையறிக், நீ அரியதவஞ்செய்ததால் இப்பெருஞ்செலவத்தை யடைந்தாயென்றான் “நறவஞ் செய்த வீர ருளவழி நயந்த நாடும், பொற்றதா மரையினுளில்.” என்றா நீநுத்தக்கதேவரும் பிறனில் விழைவார்க்குச் சேரும் பகை, பழி, பாவம், அச்சம் என்பவற்றுள் பழி யொன்றே இராவணனது நிலைமைக்கு முதனமையாதலபறி “இகழத்தால்” என்றான். “அறம்புதழ் கேண்மை பெருமை

விந்ரான்கும், பிறன்றா நகசுவாச சேரோ—, பிறன்றா, நகசுவாச சேரும் பகைபுழி பாவமென், நசுத்தோ டநநாற பொருள்” எனரா நாலடியாரிலும் அரிய பெரிய தவஞ்செய்து அடைந்த இப்பெருஞ்செல்வத்தைப் பிறனிலவிழைந்து பழிகொணரி வீணே இழக்கப்போகிறாயே யென்பான் ‘பின்னதிகழ்தாற பெறலாமோ’ என்றான். பகையே பழியே பாவமே பயமே நான்குந் தினங்கொடுக்குந், தகையா பெருமை முழுதழிக்குஞ் சாராத பிறனில விழைவொழிந்தோ, தொகையா ரறமே பொருளினபந் தோலாப் பெருமை யுடன்வாழ்வாரா, நகையா லதனைக் கனவிடத்து நவிறழி யிடினுந் திகையோ” எனரா விந்ரையக்புராணத்தும் (கவு.)

திறத்திற னாலோ செய்தவ முற்றுத் திருவுற்றாய்
மறத்திற னாலோ சொல்லுதி சொல்லாய் மறைவல்லோ
யறத்திற னாலே யெய்தினே யன்றோ வதுநீயும்
புறத்திற னாலே பின்னு மிழக்கப் புகுவாயோ

இ - ன சொல்லு ஆய் மறைவல்லோய் - மறையினது சொற்களையாய்கின்ற வல்வனே! [இராவணனே!] திறம் திறனாலோ - மேலான குணத்தினாலேயோ, மறம் திறனாலே - பாபகுணத்தினாலேயோ, (நிவயிரண்டு குணத்தில எக்குணத்தால), செய்தவம் முற்றி-செய்ததவம் நிறைவேற்றி, திரு உற்றாய் - செல்வத்தையடைந்தாய், சொல்லுதி-சொல்லுவாய், அறம் திறனாலே யெய்தினே அன்றோ - (இச்செல்வத்தை) தருமகுணத்தினாலே அடைந்தாயன்றோ? நீயும் - (தருமகுணத்தினாலே அரியதவ முற்றிச் செல்வத்தையடைந்த சிலாகசியவானாய்) நீயும், புறம் திறனாலே - (உன்னிடத்திலல்லாத) கெட்டகுணத்தினாலே, பின்னும—, இழக்கப் புகுவாயோ - (அடைந்த செல்வத்தை) இழந்துவிட கோதலுறுவாயோ? [இழந்துவிடமாட்டாய்]

குறிப்பு — திறன் - திறம். நீயடைந்தபயன் அறத்தினுலென்றே உனக்கு நன்றாய்த் தெரியுமானதால் நீ சொல்ல மயங்கமாட்டாய் என்பான் ‘சொல்லுதி சொல்லாய்’ என்றான் இனி, சொல்லுதி சொல்லாயென்பதை அடுக்கென்பாருமுளா, மறையில வல்வனானாலும், மறையோனகுலத்தில வந்தவ னாதலானும் ‘மறைவல்லோய்’ என விரித்தான். (கவு.)

நாராய் கொண்டா நாடு கவாந்தா நடையல்லா
வாராய் கொண்டா மறற்றொரு வாக்காய் மனைவாழ்ந்
தாராய் கொண்டா ரென்றிவா தமமைத் தருமந்தா
ன்றொரு கண்டாய் கண்டக ருயந்தா ரெவரையா

இ - ன நாரம் கொண்டா நாடு கவாந்தா - அன்புகொண்ட நண்பர்களுடைய நாட்டைக் கொள்ளுகொண்டவர்கள், நடை அல்லா வாரம் கொண்டா - நடப்பல்லாத உரிமைப்பொருளைக் கொண்டவர்கள், மற்று ஒருவாக்காய் மனைவாழும் தாரம் கொண்டா - வேறொருவாக்காக (அவா) மனையில் வாழ்கின்ற மனைவியை (த் தமவசப்படுத்திக்) கொண்டவர்கள், என்ற இவா தமமை - என்று சொல்லப்பட்ட இவர்களை, தருமம் தரும கண்டாய் - தருமமென்பது கொன்றுவிடும், ஐயா—! கண்டகா எவா உயந்தா - துஷ்டங்களில யா பிழைத்தவர்கள்? (கவு.)

குறிப்பு — மறற்றொருவாக்காய், ஆய் - ஆகிய யென்பதன்றிப் பு இனி, மறற்றொருவாக்காய் மனைவாழும் - மறற்றொருவரைக்காய்ந்து அவரது மனையிலவாழும், எனப்

பொருள கோடலுமாம் இப்பொருட்டு, காய் - காயநது எனபது 'வரிப்புனை பத்து' எனபுழிப்போல கினறது.

அந்தர மூற்ற னகலிகை பொறபா லழிவுற
 னிகதிர் னெப்பா ரெத்தனை யோராதா மிழிபுறரா
 செந்நிற வொப்பா ரெத்தனை யோரானி திருவுண்பா
 மகதிர் மறற நுற துரைத்தாய மதியறறாய்.

இ - ன் அகநாள் உறறன் - வானுவலிநுக்கிற இந்நினை, அகலினை பொற
பால அழிவு உறறன் - அகலினைவின்னுடைய அழிவிறுலே கேட்டைநதான், இந்நி
னை ஒப்பா - அவலிநினை யொத்தவர்கள், எத்தனையோராதம் - எவ்வளவுபோகன்,
இழிபு உறறா - (காமத்தால்) இழிவை அடைந்தவர்கள், சொநிறு ஒப்பா - இலக்
குமிதேவியை யொத்தவர்கள், எத்தனையோ - எவ்வளவு போகன், நீனநிறு உண
பா - உண்தசெலவத்தை யுண்கின்றார்கள், மநகிரம் அறறா உறறது உரைத்தாய்
மதி அறறாய் - ஆலோசனையற்றவர்களுந்குத் தோன்றவதாகிய கெட்ட விஷயத்
தைச் சொல்லிப் புத்தியற்றவனாவியை, (கஅக)

செய்தா யேனுந் திவினை யோடும் பழியலலா
லெய்தா தெய்தா தெய்தி னிராம னுலகினுன
வைதா லன்ன வாளிகள் கொணடும் வழியோடுங்
கொய்தா னன்றே கொற்ற முடித்துன சூழுவெல்லாம்

இ - ள் செயதாயேனும் - (கீ கீனைத் தாரியததைச்) செய்துவிட்டா யாயி
னும், (அச்செயலால்), தீவினையோடும் பழி அல்லால் எய்தாது எய்தாது - பாவமும்
பழியும் மல்லாமல் (நன்மை யாதும்) சேரவே சேராது, எய்தின - (பயனெருக்கால்)
அடைந்தால், உலகு ஈன்றான் இராமன் - உலகங்களை யெல்லாம் படைத்தவனாகிய
இராமன், வைதால் அன்ன வாளிள கொண்மே - திட்டினுறபோல அம்புகளைக்
கொண்மே, வழியோடும் - (சியாயமான) காரணத்தோடும், கொற்றம் முடித்து -
(உனது) அரசியலைப்போக்கி, உன குழு எல்லாம் - உனது கூட்டம் முழுவதையும்,
கொய்தான் - கொய்வான். (கடிஉ)

எனரு லென்னே யெண்ணலை யேநீ கரனென்பா
 னினரு னைக்கு மேலுள நென்னு நிலைபமமா
 தனரு னைக்குற ருரொடு மாளத தனுனொனரு
 கொன்றான முறையு கொல்ல மனததிற குறிகொண்டான

இ - ன். என்றால் - என்று சொன்னால், என்னே - என்ன ஆசச்சரியம், நீ என்னையே - (சுற்றும் அவன் பெருமையை) நீ எண்ணுமலிருக்கின்றாய், அம்மா-ஐயோ, கிண்தானாகும் மேல் உடன என்னும் நிலை கரன் என்பான் - உனது சேனைக்கும் மேலான சேனையுள்ளவன் என்று கூறும் நிலைமையையுடைய கரன் என்பவன், தன் தானைக்கு உற்ற ரொடும் மாள் - தனது சேனைக்கு (தலைவர்களாய்) சேராதவர்களோடும் இறக்கும்படி, தனு ஒன்றால் கொன்றான் - வில் ஒன்றிறை கொன்றவனாகிய இராமன், முற்றும் கொல்ல - (இராக்கதர் கூட்டம்) முழுவதையுக் கொல்வதற்காக, மனத்தில் குறிகொண்டான் - (தன்) மனத்திற் கருதியிருக்கிறான்.

குறிப்பு:—என்னே - அகிசய விரக்கச்சொல் அமமா என்பது-ஈண்டு ஐயோ எனனும் இரக்கக் குறிப்புப்பொருளில் நின்றது, “வெறுமபொருள் தம்மா விடுத டுமி நெனறாள்” என்புழி இரக்கக் குறிப்பாக நின்றதுபோல, [சிந்தாமணி, முததியிலம்பகம், 24]. (கஅக)

வெய்யோ யாரே வீர விராதன றுணைவெய்யோ
ரையோ போனா னம்பொடு முட்பாக கவனென்று
ஓபவார யாரே நமம் நெனக்கொண ணொதோறு
நையா நினறே னீயி துரைத்து நலிவாயோ.

இ - ள். வீரன் விராதன - வீரனாகிய விராதனைப்பார்க்கிலும், துணைவெய்யோ - (உனது) சகோதரர்களாகிய குமபக்ருணன் முதலிய கொடியவர்களுள், வெய்யோ யாரே - கொடியவர்கள் எவர்கள்? அவன் - அவ்விராதன, உட்பாக்கு - விண்ணுலகுக்கு, அம்பொடும் - (இராமனுடைய) அம்பினுடனே, ஐயோபோனான் என்றல் - ஐயோ போனான் என்று கூறினான், நமமில் உய்வாராயாரே என கொணர் உணர்த்தாரும் - நமமில் பிழைப்பவர்கள் எவரோ? என்று (ஐயம்) கொண்டு ஆலோசிக்கும் பொழுதெல்லாம், நையாநின்றேன் - நைகின்றேன் [தளாவடை கின்றேன்]; கீ-1, இது உரைத்து - இவ்விராதனையைச்சொல்வி, நலிவாயோ - கெடுவாயோ?

குறிப்பு —விராதன றுணை வெய்யோ என்றது, விராதனவு கொடியவர்கள் என்பது மொன்று துணை உவம உருபுமாம். (கஅச)

மாண்டா மாண்டா நீயினி மாளவா தொழில்செய்ய
வேண்டா வேண்டா செய்கெனி னுயவான விதியுண்டோ
வாண்டா ராண்டா ரேததனை யெனகோ வறநோனா
ரீண்டா ரீண்டா நின்றவ ரெல்லா மிலரன்றோ.

இ - ள். மாண்டா - (உண்ணவிட) மாட்சிமைப்பட்டவரும், மாண்டா - (தீவினையெய்தமையால்) இறந்தார்கள், மாளவாதொழில் - (அந்நன்ம்) இறப்பார்களுக்குரிய செய்கையை, நீ இனி செய்யவேண்டா - (கெடுகாலும் வாழத்தருகிய) நீ இனிமேல் செய்யவேண்டாம், வேண்டா செய்கு எனின் - விருமபதக்காத காரியங்களைச் செயவேன் என்பாராயின், உய்வான் விதி உண்டோ - பிழைத்தற்கு வழியுண்டோ? (இல்லை), ஆண்டா - (பல) வருஷங்களுடையாராக, ஆண்டா - அரசுபுரிந்தவர்கள், எதனை என்கோ - எவ்வளவு என்று சொல்வேனோ? (சொல்லமுடியாத), அறமனோனா - (அவர்களில்) தருமவழியில் தவறுசெய்யாராகிய, ஈண்டா - இவ்விடத்திலுள்ள நம்மவரில், ஈண்டு - இப்பொழுது, ஆ நின்றவா - எவா நிலையடைந்தா, எல்லாம் இவா அன்றோ - அவா அனைவரும் இவ்வாதவரேயன்றோ?

குறிப்பு —செய்கு எங்கு தன்மை யொருமை வினைமுற்றுகள் முறையே, செயவேன், என்பேன் எனனும் பொருளன. தருமவழியை நகஞ்செய்தலாவது, “அழககா நவாவெருளி யினனாச்சொ னானது, யிருக்கா வியனற தறம்” என நவாறு செய்தலாம், இந்நன்மன்றிப் பொருளமை முதலிய கொண்டு செய்யுந் தரும பயனிலல்லாம்; “தக்கனா வேனவித் தவத்தைமேற் கொண்டிருந்தோ, தொக்க வறமாயிறோ” என்பதனால்தான். இத்தற்குமுன் கான் விராதன எனனும், இவ்வண்ணினுந் தழநதோர்கள் தன்மையை யறிவித்து, இக்கவியிய மாண்டா (மாட்சிமைப்பட்டா) என இரணியன ரூபதமன் முதலிய மிக்கோ தன்மையைக் கூறினான் எனக் காண்க. இனி, ‘செய்கெனில்’ செய்க எனின் என்ப பிரித்து செய் என்ற சொல்வாராயின், என்பபொருள்கூறுவாரு முளா, இப்பொருட்கு அகரம் - தொகுத்தல். ‘கோனா’ ஈண்டார் ஈண்டார் நின்றவர் எல்லாம் இவா என்றது கோனா - தவறுசெய்யாதவர்கள், ஈண்டா - உயர்வடையார், ஈண்டு ஆ நின்றவா

எல்லாம் இலா, எனக்கூறதலுமொன்று ஈண்டுதல் - ஒருகுதல் என்னும் பொருள் தருதலை, புறநானூறு 25-வது கவியில், “ஈண்டுசெவன் மரபில்” என்கருதற்கு வரைந்த வுரையாற் றெறிசு. (க௮௫)

எம்பிக் குமமென னனை தனக்கு மிறுத்ககோ
ரம்புயக குமபோ விலலி தனக்கு மயன்றிரு
தம்பிக் குருநம் மாணமை தவிராதே சயநிற்கு
கம்பிக் குமமென னெஞ்சவ னென்றே கவலகின்றேன்.

இ - ன். எம்பிக்கும் - எனது தம்பியாகிய சுபாகுவினுடையவும், என னனை தனக்கும் - எனது தாயாகிய தாடையினுடையவும், இறந்திக்கு - முடிவின் பொருட்டாக, ஓர் அமபு உய்ச்சும் - ஒரு அம்பைச் செலுத்தும், போவிலலி தனக்கும் - போரைச்செய்த விலலினையுடைய இராமனுக்கும், அயவ நிற்கும் தம்பிக்கும் - அவன் பக்கத்தில நிற்கின்ற (அவனுடைய) தம்பியாகிய இலக்குமணனுக்கும், நம் ஆணை தவிராத - நமது ஆணையானது நீங்க, சயம் நிற்கும் - (அவாசனபால்) வெற்றி நிற்கும், அவன் எனறே என்னெஞ்சு கம்பிக்கும் - அதன்மையுடைய இராமனென்றே என்னுடைய இருதயம் நடுகும், கவலகின்றேன் - (ஆதலால்) துயருறுகின்றேன் ஏ - அசை

குறிப்பு — தவிராத—‘இருணீ நகி யின்பம் பயக்கும்’ எனபுழிப்போல நின்றது.

நின்றஞ் சென்றும் வாழ்வன் யாவு நிலையாவா
பொன்றும் மென்றும் மெய்மமை யுணர்ந்தாம் புலையாடற்
கொன்றும் முன்னு யென்னுரை கொள்ளா யுபாசெவவத்
தென்றும் மென்றும் வைகுதி யையா வீனியென்றான்

இ - ன். நின்றும் சென்றும் வாழ்வன் யாவும் - (அசையாமல்) நின்றும் (அசைந்து) சென்றும் வாழ்வலை யெல்லாம் [சராசரங்களெல்லாம்], நிலையா - நிலை திருக்கமாட்டா, பொன்றும் என்ற மெய்மமை உணர்ந்தாம் - (அவையினதும்) இறந்துபோமென்று உண்மையை யறிந்தகொண்டாம். இனி—, ஐயா— புல ஆடற்கு ஒன்றம் உனயை - (நீ) பொல்லாங்குசெய்தற்கு ஒரு விஷயத்தையும் நினைக்கமாட்டாய், என்றும் உயா செவ்வத்து வைகுதி - எந்நாளும் உயர்ந்த செவ்வத்தில இருந்துவாழ்வாயாக, (ஆதலால்), என் உரை கொள்ளாய் - எனது வார்த்தையை அங்கீகரித்துக்கொள், என்றான்—, (க௮௭)

வேறு.

கங்கைசடை வைத்தவ னெடுங்கலை வெற்போ
ரங்கையி் னெடுத்தவென் தாடெழின் மணித்தோ
ளிங்கொர்மணி தற்கெளிய வென்றனை யெனத்தன்
வெங்கணெரி யப்புருவ மீதுற விடைத்தான்.

இ - ன். கங்கைசடை வைத்தவனெடும - கங்கையைச் சடையில வைத்த சிவபிரானெடு, கைலை வெற்பு - கைலாச மலையை, ஓர் அங்கையின் எடுத்த - ஒரு அங்கையினுலே யெடுத்த, எனது - என்னுடைய, ஆடு எழில் - வெற்றியாகிய அழகும், மணி - (இயற்கையாகிய) அழகும் பொருந்திய, தோன் - புயங்குள் இங்கு - இவ்விடத்தில், ஓர் மணிதற்கு - ஒரு மணிதனுக்கு, எளிய என்றனை - எளியன் என்று கூறியு, என் - என்று, வெங்கண் எரிய - (கண்து) வெவ்விய கண்கள் (நெருப்பைப்போல்) எரியவும், புருவம் மீது உற - புருவமானது மேலே சேர்வம், விடைத்தான் - (இராவணன்) கோபித்தான்.

குறிப்பு — ஆடு - அழகை; தொழிலாகுபெயராய் வெற்றிமேல் நின்றது, “ஆடு, கொளக் குழைத்” என்றா புறப்பாட்டினும். (க௮௮)

நிகழ்ந்ததை நினைத்திலையெ னெஞ்சினிலை யஞ்சா
திகழ்ந்தனை யெனக்கினைய நங்கைமுக மெங்கு
மகழ்ந்தனைய தொப்புற வமைத்தவரை யையா
புகழ்ந்தனை தனிப்பிழை பொறுத்தனெ னிதென்றான.

இ - ன ஐயா—! நிகழ்ந்ததை நினைத்திலை - நடந்தகாரியத்தை நினைத்தாயி
ல்லை என நெஞ்சின நிலை அஞ்சாது இகழ்ந்தனை- எனது மனத்தினது நிலைமையை
அஞ்சாமல் இகழ்ந்தாய், எனக்கு இனையநங்கை முகம் எங்கும் அகழ்ந்தனையது
ஒப்பு உற அமைத்தவரை புகழ்ந்தனை - எனக்கு இனையநங்கையாகிய ரூபநங்கையி
னது முகமுழுவதும் தோண்டெலவசெய்து அத்தன்மையானது ஒப்பாரும்படி செய்த
வாக்கைப் புகழ்ந்தாய், இது தனி பிழை பொறுத்தனென என்றான்- இதற்கு ஒருமுறை
த்தைப் பொறுத்தேனென்று (அவவிராவணன்) கூறினான் (கஅக)

தனைமுனி புறந்தறு கட்டகவி லோனைப்
பின்னைமுனி புறறிடு மெனத்தவிராதல பேணு
துனனைமுனி புறறுன குலத்தைமுனி புறறு
யெனனைமுனி புறறிலேபி தென்னென விசைத்தான்.

இ - ன, தனை முனிவு உறற - (மாரீசன்) தனைக்க கோபித்த, தற்கு
தகவு இலேனை - அஞ்சாமையில் (தனக்கு) உவமையிலலாத இராவணனை, பி
னை - பின்னும், முனிவு உறறிடும என - கோபிப்பானென்று, தவிராதல பேணுது -
(தான் நீதிசொல்வதின்னிறும்) ஒழிதலை விரும்பாமல், என்னை முனிவு உறறிலை -
(நீ) என்னைக் கோபித்தாயிலை, உன்னை முனிவு உறறு - (முதலில்) உன்னை
(நீயே) கோபித்து, உன்குலத்தை முனிவு உறறாய - (பின்னா) உன்னுடைய கு
லத்தையெல்லாம் கோபித்தாய், இது என என இசைத்தான் - இப்படிக்க கோபிப்பது
யாது? என்று கூறினான் (கஅ௦)

எடுத்தமலை யேநினையி னீசனிகல விலலாய
வடித்தமலை யேயிது வலித்தியென வாரிப்
பிடித்தமலை நாணிடை பிடித்தொருவன மேன
ளொடித்தமலை யுமபாமுக நேறமலை யன்றோ.

இ - ன, மேல நாள் - முன்னாள், இது வலித்தி என - இவ்விலலை வளைப்பா
யாகவென்று (மிதிலையாகோன) கூற, ஒருவன் - ஒப்பற்ற இராமன், வாரி பிடித்த
மலை - எடுத்தப் பிடித்தமலையும், நாண் இடைபிடித்து ஒடித்தமலை - நாணியின் நடு
வேபிடித்து (இழுத்து வளைத்து) ஒடித்த மலையுமாகிய விலலென்னும் மலையானது,
நினையின் - நினைக்குமிடத்து, எடுத்தமலையே - (நீ) எடுத்த கைலை மலையோ? [அன்று]
சசன் இகல விலலாய வடித்தமலையே - சிவபெருமான் போர்க்குரிய விலலாய வசப்
படுத்திய(பொன்) மலையோ? [அன்று] (பின்னை உடெனின்) உமபாமுக உறறம்
லை அன்றோ - ஆகாயத்தின் முகட்டையடைந்த (விநத்) மலையன்றோ?

குறிப்பு — உலித்தி என வாரிப் பிடித்தமலை - பரசுராமன் வளையென்று கூற வாரிப்பிடித்த வில்லென்ப பொருளுக்கோடலுமாம். இப்பொருள் கொளளுக்கால் பிடித்த வில்லும் ஒடித்த வில்லுமாக விற்களிரண்டும் வெள்ளிமலை பொன்மலையெ ன்னும் இரண்டும்லையுமாமோ? ஆகாது அவ்விரண்டும் இரண்டு விதமலைகளாகுமன றே எனப் பொருள்விரித்துக் கொள்க (௧௧௧)

யாதும்பி யாயுரைகொ ளாயிக விராமன்
கோதைபுனை யாமுனுயிர கொள்ளைபடு மனறே
பேதைமதி யாலிஃதொர பெண்ணுருவ மென்றாய்
சுதைபுரு லோநிருதா தீவினைய தனறே

இ - ள யாதும் அறியாய - (இராமனது ஆற்றலில்) யாதும் (நீ) அறியாய, உரை கொளாய - (கான் சொல்லும்) வாததைகளையும் (ஏற்றுக்) கொள்ளமாட் டாய, இகல் இராமன் கோதைபுனையா முன் - வலிமையையுடைய இராமன் (போர்) கஞ்சு செல்லமுன் பூணும்) மாலையை அணியாத முன்பே, உயிர கொள்ளைபடும் - உயிர்கள் கவரப்படும்; பேதைமதியால் - மடமைபொருந்திய புத்தியாலே, இஃது - இது, ஓர பெண் உருவம் என்றாய் - (சாதாரணமான) ஒரு (மானிடப்) பெண்ணி னது உருவம் என்று கூற்றைய, சிதை உருவோ - சிதையினது உருவமோ, நிரு தா தீவினையது அன்றே - இராகக்கதாக்களுடைய பாவத்தினுற்றினையது அன்றே'

உஞ்சுபிழை யாயுறவி னோடுமென வுன்ன
நெஞ்சுபறை போதும்பு நீரினைய கிலலா
யஞ்சுமென தாருயி ரறிந்தருரு நின்றா
நஞ்சுநுகா வாராயிது நன்றென லு நன்றே.

இ - ள உறவினோடும் - (நீ) சுற்றத்தாரோடும், உஞ்சு - ஈட்டேறுதலுற்ற, பிழையாய் என உன்ன - பிழைக்கமாட்டாய் என்று கருதி, நெஞ்சு பறைபோதும் புது - (என்) மனம் பறைகொட்டுதலுபோல துடிக்கின்றதை, நீ நீரினையகிலலாய் - நீ (சிறிதும்) அறியாய், எனது ஆர் உயிர் அஞ்சும் - எனது அரிய உயிர் அஞ்சுகின்றது, நஞ்சுநுகாவாரை அறிந்து அருகுநின்றா - விஷத்தையுண்பவர்களை அறிந்து (அவா) பக்கத்தே நின்றவர்கள், இது - (விஷத்தையுண்ணும்) இச்செயலு, நன்று எனலும் நன்றே - நல்லது என்று கூறுதலும் நன்மையுடையதோ? (௧௧௨)

ாசனமுதன் மறறுமிமை யோருலகு மறறைத்
தேசமுதன் முறறுமொ ரிமைப்பினுயிர இன்ப
கோசிக னமைத்தகட வுடபடை கொதிப்போ
டாகில கணிப்பில விராமனரு ணிற்ப

இ - ள கோசிகன் அமைத்த கடவுள் படை - விசுவாயித்திரன் (இராமன் பால்) அமையச்செய்த தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ஆயுதங்களானவை, நசன்

முதல் - சிவபிரான் முதலாயுள்ள, (முற்றும்) - (தேவாகுட்டம்) முழுவதையும், மறறம் - இமையோர் உலகம் மறற தேசம் முதல முதலும் - தேவலோகமும் மறறத தேசங்களாகிய பூமியும் பாதலமும் முதலாகிய உலகங்கள் முழுவதையும், ஓர் இமைப்பின் - ஒரிமைப்பொழுதில், தின்ப - தின்பன், கொதிப்போடு ஆச இல - கோபமும் குறறமில்லாதன், இராமன் அருள்கிற்ப - இராமனது கருணையால் திற பன், கணிப்பு இல் - அளவிலாதனவாயின்,

குறிப்பு —மறறு - வினைமாறறு மறறை - சுடடியதறினம் கோசின் - கொசின் இராமபிரான்பாலுள்ள கோபமினமையையும் குறறமறற தன்மையையும் அவன் படைமேலேறறிக கூறினான், உலகமனைததையும் அழிக்கும், தன் அம புனைத தான் கருணைசெய்து தானே விலக்கினுலன்றிப் பிறாகணையால் விலக்கமுடியாதென்பான் 'அருணிதப்' என்றான் (ககசு)

ஆயிர மடறகையுடையானே மரு வாளா
லேயெனு மிமைப்பினுயிர் செறறவெதி ரிலலோன
மேயவிறன் முறறுவரி வெளுசிலையி னோடு
தாயகன் வலித்தகையை யாமுறு தகைத்தோ

இ - ன் அடல் ஆயிரம் கையையுடையானே - வெற்றிபொருதிய ஆயிரக் கைகளையுடைய காதத்தவிரியாசகனனை, ஏ எனும் இமைப்பின் - ஏ யென்று கூறு மபொழுதுக்குள், மழுவாளால் - மழுவாகிய வாளினாலே, உயர் செறற - உயிரைக் கொன்ற, எதிர் இல்லோன் - இணையிலலாத பரசராமன், மேய - மேலிய [வீரம் பிய] வீறமறறு - வெற்றிக்கிறைந்த, வரி - கட்டமைந்த, வெம் சிலையினோடு - வெவ்விவ்விவ்வினோடு, வலித்த - வளைத்த, தாயகன்கையை - ஸ்ரீராமனது கையின் வலிமை, யாம் உறுதகைத்தோ - நாம் அடையுந்தன்மையதோ?

குறிப்பு —ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வெற்றியையுடையது என்பது விளக்க 'அடல்' என்பதை ஆயிரத்தை என்பதற்கிடையே வைத்தான் இமைப்பென்றது - ஈண்டுப்பொழுது மாத் திரையாய் கின்றது மழுவின்வாய் வானபோன்றிருந்ததென்றறி 'மழுவான்' என்றான், "மனமருக கருத்த மழுவா னெடியோன்" என்றான் மணிமே கலையிலும் [மணி, சிறைசெய், 25-வது வரி]. ஒய், உமமை - எச்சமாசலின் தவத்தையும் வளைத்த என்று வருவித்துக்கொள்க. தாயகன் - உலகுக்கோ தாயவீடு போன்றவன். வலித்தகையை எனக்கொண்டு வலித்த என்பது வலியென விகாரப்பட்ட தெனலு மறையும். (ககரு)

வேதனைசெய் காமவிட மேலிட மெலிந்தாய்
திதுரைசெய் தாயினைய செய்கைசிறை வனறே
மாதலனு மாயமரபின் முறறையுற வந்தே
னீதுரைசெய் தேனதனை பெறதைதவிர கென்றான்

இ - ன் எதை - எந்தாய் வேதனை செய் காமம் விடம் மேலிட மெலிந்தாய் - தனபததைச் செய்கின்ற காமமாகிய விஷமானது அதிகரிக்க (நீ) மெலிவடைந்து, தீது உரை செய்தாய் - கொடிய வாதத்தைப்பக கூறினாய், இனைய செய்கை சிறைவு அன்றோ - இத்தகைய (தீய) செயல் கெடுதியினன்றோ? மாதலனுமாய் -

மாமனுமகி, மரபின் முகதை உற வந்தேன் - (உனது) குலத்தில் முதன்மையுற
தல பொருநத வந்தவனாகிய நான், ஈது உரை செய்தேன் - இத்தடை மொழியைக்
கூறினேன், அதனை தவிரக் என்றான் - (கொடிதாங்கிய) அவ்வெண்ணத்தை நீக்கி
விடுக் என்று கூறினான் (௧௧௬)

என்னவுரை யததனையு மெததனையு மெண்ணச-
சொன்னவனை யேசின வரக்காபதி சொன்னு
ன்னனையுயிர செற்றவனை யஞ்சியுறை கின்ற
யுன்னையொரு வறகொருவ னென்றுணர்கை நன்றே

இ - ன் னென்-என்று, உரை - சொல்லிய, அத்தனையும் - கடவுளாகிய ஸ்ரீராமபிரானையும், எத்தனையும் - (விஷயங்கள்) எவ்வளவையும், எண்ணச்சொன்னவனை - நீனைக்குமபடி சொன்ன மாரீசனை, ஏசின - இசுழந்த, அரக்காபதி - இராவணன் சொன்னான் - சொல்வானாயினான் - அனனை உயிர செற்றவனை அஞ்சி உறைகின்றாய - (தாடகையென்னும் உனது) தாயினுடைய உயிரைக்கொன்றவனை அஞ்சி வாழுகின்றாய, உனனை - ஒருவற்கு ஒருவன் என்று உணர்கை நன்றே - ஒருவனுக்கொருவன் என்று நீனைத்தல கனமையுடையதோ?

குறிப்பு - ஒருவற கொருவன் - அறிவு, வீரம், பெருமை முதலியன பொருந்தியபோகளில் ஒருவன் என்பதாம். (௧௧௭)

திக்கய மொளிப்பநிலை தேவாகெட வானம்
புககவ ரிருக்கைபுகை விததுலகம் யாவுஞ்
சுககர நடத்துமெனை யோதயர தன்றன்
மககணவி கிறபரிது நன்றுவளி யன்றே.

இ - ன் திக்கயம் ஒளிப்ப - திக்கியானைகள் ஒளிந்தகொள்ளவும், தேவாநிலை கெட - தேவர்களுடைய நிலையுழியவும், வானம் புககவா - விண்ணுலகிறபுகுந்தவர்களாகிய தேவர்களது, இருக்கை புகைவித்து - இருப்பிடங்களைக் கொளுத்திப் புகையும்படி செய்து, உலகம் யாவும் - எல்லா வுலகங்களிலும், சுககர நடத்தம் எனையோ - ஆணை செலுத்துகின்ற என்னையுமோ? தயரதன் தன் மக்கள் - தசரதனது குமாரர்கள், நலிகிறபா - நலியச் செய்வார்கள், இது நன்றுவளி அன்றே - இது நல்ல சாமாத்தியமன்றே? (௧௧௮)

மூவுல கினுககுமொரு நாயக முடித்தேன்
மேவலா கிடைக்கினிதன் மேவனிய துண்டோ
வேவலசெய கிறறியென தாணைவழி யெண்ணிக்
காவலசெ யமைச்சாகட னீகடவ துண்டோ

இ - ன். மூவுலகினுக்கும் - திரிலோகங்களுக்கும், ஒரு நாயகம் முடித்தேன் - ஒரு தலைமையைச் சூழினேன், மேவலா கிடைக்கினிதன் - பணைவர்கள் கிடைத்தால, இதன்மேல் இனியது உண்டோ - இதற்குமேல் மகிழ்ச்சிபைத்தருவது முளதோ? என்று ஆணைவழி எண்ணி காவலசெய் அமைச்சாகடன் - எனது ஆக்கினைவின்து யாக்கத்ததைக் கருதிக் காததலைச்செய்கின்ற மந்திரிகளுடைய கடமையை, நீ கட

வது உண்டோ - நீ உட்ப்பது(கருசு சுதந்திர முனக்கு) உளதோ? [இலலை], (ஆத
வால்), வவல செய்கிறி - (நான்) எவிய தொழிலைச் செய்வாவாயாக, (ககக)

மறுததனை யெனப்பெறினு நின்னைவடிவா வா
லொறுத்தென மனக்குறை முடிப்பதொழி கலலேன
வெறுப்பன கிளத்தலுறு மிததொழிலை விட்டென
குறிப்பினவழி நிறியுயிரி கொண்டுமலி நென்னுன.

இ - ள் மறுததனை என பெறினும - (என்னேவலை) மறுததுவிட்டாயென
று சொல்லப் பெற்றாலும், நினை - உணவை, வடிவாளால் - கூர்மைபொருந்திய
வாளினாலே, ஒறுத்த குறைத்த [வெட்டி], என - என்னுடைய, மனம் குறை
முடிப்பது ஒழிக்கு அல்லேன - மனத்தினது குறைகளை முடிப்பதினின்றும் நீங்கு
வேண்டலேன, உயிரகொண்டு உழவின் - உயிரை (நிலைத்திருக்கக்) கொண்டு திரிய
வேண்டுமானால், வெறுப்பன கிளத்தல உறும இ தொழிலைவிட்டு - வெறுக்கத்
தக்க வார்த்தைகளைச் சொல்லுதலுறுகின்ற இச்செயலை ஒழித்த, என குறிப்பின
வழிநிறி - எனது எண்ணத்தின்படி நிற்பாயாக (௨௦௦)

வேறு

அரக்கனும் துரைத்தலோடு மறிந்தன னடங்கி நெஞ்சு
தருக்கினா கெடுவ ரனறே தத்துவ நிலையிற நன்றே
செருக்கினிற நீராது மென்பார தமயினா செருக்க ரென்னு
வுருக்கிய செம்பி னுற்ற நீரேன வுரைக்க லுற்றான

இ - ள் அரக்கன் அஃது உரைத்தலோடு - இராவணன் அவவார்த்தை
கூறியவளவில், அறிந்தன னடங்கி - (அம்மாநீசன கேடுவருமென்பதை) அறிந்து
அடங்கி, நெஞ்சம் தருக்கினா மனத்தில் அகங்காரத்தைக்கொண்டவர்கள், கெடுவா
அன்றே - கெடுவார்களன்றோ? தத்துவம் நிலையிற்று அன்றோ - (இது) உண்மை
யிடத்தது அன்றோ? தமயின் ஆ செருக்கா - தமக்குள்ளே நிறைந்த அகங்காரத்
தையுடையவர்கள், செருக்கினில தீர்தம் என்பார - (தமமுடைய) அகங்காரத்தினு
லே (மனக்குறை) தீரவோமென்று கூறுவார்கள், என்னு - என்று கருதி, உருக்கிய
செம்பின் உற்ற நீர் என - உருக்கிய செம்பின்கட்டினோர்த நீரைப்போல, உரைக்கல்
உற்றான் - சொல்லலுற்றான்

குறிப்பு - உருக்கிய செம்பு - வெம்மைத்தன்மைகொண்ட இராவணனுக்கும்,
நீர் - தன்மைத் தன்மையையுடைய மாநீசனுக்கும் உவமையாகக் கொள்ள உருக்
கிய செம்பினுற்ற நீர் அச்செம்பினுக்குள்ளே சொதிப்புற்று அடங்கிவிடுவதுபோல
மாநீசன தன் நிலைமை வேறுபட்டு இராவணனது கோபத்தால் அடங்கிப் பேசுத
லுற்றான் என்பது ஈற்றடியின் கருத்து (௨௦௧)

உனவயி னுறுதி ரொக்கி யுண்மையி னுணர்த்தி னேனமற
றெனவயி னுறுதி ரொக்கி யசுத்ததா லிசைத்தே னலலே
னனமையுந் தீமை யன்றோ நாசமவந் துற்ற போது
புனமையி னுற்ற நீராய் செய்வது புகழி யென்றான.

இ - ள உன் வயின் உறுதி நோக்கி - உன்னிடத்திலுற்ற காரியத்தைப் பார்த்து, உண்மையின் உணரத்தினேன் - உள்ள தன்மையில் தெரியப்படுத்தி
 னேன், எனவயின் உறுதிநோக்கி - என்னிடத்திலுற்ற காரியத்தைப்பார்த்து, அச
 சத்தால் இசைத்தேன் அல்லேன் - பயத்திறை கூறினேன் அல்லன், நாசம் வந்து
 உறற்போது - கேலிவந்து சம்பவித்தகாலத்தில், நன்மையும் தீமை அன்றோ - நல
 லதம் செட்டதன்றோ? புண்மையின் உற்ற நீராய - அற்பத்தன்மைவிற பொருந
 கிய குணத்தையுடையவனே! செயவது புக்கறி என்றான் - (யான்) செய்யவேண்
 மிய செயலைச் சொல்வாயாகவென்று கூறினான்.

குறிப்பு—உறுதி-உற்றகாரியம், “தாமநீருவா தமக்குறுதி” எனபுழிக் காண்க
 [புறநானூறு] இனி, வயின் என்னும் ஏழனுருபை ஆறனுருபின் மயக்கமாகக்
 கொண்டு உனது நன்மையை விருமபி எனது நன்மையை விருமபி எனப் பொருள்
 கூறிச் சோடலுமாம். (20உ)

என்றலு மெழுந்த புலவி யேறிய வெகுளி நீங்கிக்
 குன்றெனக் குவிர்த தோளாய மாரவேள கொதிக்கு மம்பாற
 பொன்றவி னிராம னம்பாற பொன்றலே புகழுண டன்றோ
 தென்றலேப பகையைச் செயத சீதையைத் தருதி யென்றான்

இ - ள என்றலும் - என்று (மாரீசன்) கூறியவளவில, எழுந்த—, புலவி -
 (இராவணன் அம்மாரீசனைத்) தழுவி, ஏறிய வெகுளி நீங்கி - அங்கிரித்த கோபமா
 னது நீங்கப்பெற்று, குன்று என குவிர்த தோளாய - மலைபோலக் குவிர்த தோளி
 னையுடையாய! மாரன் வேள் - மனமதனுடைய, கொதிக்கும் அம்பால - கோபிச்சி
 னற அம்புகளாலே, பொன்றவின் - இறத்தலைப்பார்க்கிலும், இராமன் அம்பால—,
 பொன்றலே - இறப்பதவே, புகழ் உண்டு அன்றோ- புகழுள்ளதன்றோ? தென்றலே
 பகையை செயத-தென்றலின் து பகையையுண்டாக்கிப், சீதையை தருதி என்றான்-
 சீதையைத் தருவாயாகவென்று கூறினான். (20க)

ஆண்டையா னனைய கூற வரக்கரோ ரிருவ ரோடும்
 புண்டவென மானக தீரத் தவவனம் புகக போழ்திற
 றுண்டிய சரங்குள பாயத் துணைவாபட றுள்ள வஞ்சி
 மீண்டயான சென்று செய்யும் வினையென்கொல விளம்பு கென்றான்.

இ - ள ஆண்டையான் - எசமானனாகிய இராவணன், அனைய கூற - அத்த
 கைய மொழிகளைச் சொல்ல, பூண்ட என மானக தீர - (மனத்திற) பொருந்திய
 எனது வெட்கம் ஒழியும்படி, தவம் வனம் - (முனிவா) தவத்தைச் செய்யும் வனத்
 தின்கண், அரக்கா ஓர் இருவரோடும் - இராகத்தா ஒருவரிருவருடனே, புகக போழ
 தில - புருத்த பொழுதில், துண்டிய சரங்குள பாய - (இராமன்) வலிய அம்புகள் பா
 யந்தாலும், துணைவாபட்டு உருள் - துணைவர்கள் இறந்ததாலும், அஞ்சி - பயந்து,
 மீண்டயான் - திருமபி வந்த நான், சென்று - (மறுபடியும்) போய், செய்யும் வி
 னைஎன்கொல - செய்யும் தொழிலானது யாதோ? விளம்புச் என்றான் - கூறுக எ
 னது கூறினான்

குறிப்பு—சுற்று நேரத்துக்கு முன் கோபத்தால் விகாரமாகத் தோன்றியவன்
 இப்போது மகிழ்வற்றமையால் விகாரத்தோற்றம் நீங்கினான் என்பது வினங்குமாறு

‘ஆண்டையான்’ என்றார் என்னலு மமையும், இங்கே ஆண்டையான் வனற்கு - அசு காலததானெனக், தன் சேனையின் குறைவு தோன்ற ‘ஒரிருவர்’ என்றான். மாரீ சன் எய்திய மானம் தாடலை யிறந்ததால் கோந்ததெனக் தனது சகோதரனாகிய சு பாகுவையும் தனக்குத் துணையாய் வந்தவர்களுக்கும் உள்படுத்தி ‘துணைவர்’ எனப் பணமையாசக் கூறினான். (௨௦௪)

ஆயதாங் கணைய கூற வரக்காக்கோ னைய நொயதுன்
ருயையா ருயிருண டாணை யானகொலச சமைந்து நினறேன்
போயையா புணாபப தென்னே யெனபது பொருந்திற நன்றே
மாயையால் வஞ்சித் தன்றே வெளவுத் தவளை யெனருன.

இ - ள். ஆயதாங்கு - (சுபாகுமுதலினோ மானமும் தன் தோலவியும் அப் போது தான்) ஆனாற்போல, அணையகூற - அததகைய வாராததைகளை (மாரீசன்) சொல்ல, அரக்காக்கோன - (இளவண்ண) ஐய - வியக்கும்படி, நொயது - விரை வில், உன் தாயை ஆர் உயிர் உண்டாணை - உனது தாயினது ஆரிய உயிரை யுண்டவனாகிய இராமனை, கொல - கொல்ல, யான் சமைந்து நினறேன் - நான் பக்குவப்படுத்திக்கின்றேன், ஐயா—! போய புணாபபது என்னே - (நீ) போயப் பொருந்தச் செய்வது யாது? மாயையால் - மாயைச் செயலினால், வஞ்சித்த - வஞ் சனைசெய்து, அவளை - அச்சித்தையை, வெளவுதல் என்பது அன்றே - திருநெல்லை னறு கூறுவதன்றோ? பொருந்திறம் - பொருத்தியதாயிறம், என்றான் - என்று (அவவிராவண்ண) கூறினான்.

குறிப்பு — நினறு, அன்று ஒ, — அசைகள் புணாதல் - பொருந்ததல் (௨௦௫)

புறத்தனி யுரைபப தென்னே புரவலன நேவி தனனைத்
திறத்தழி யனறி வஞ்சித் தெய்துதல் சிறுமைத் தாரு
மறத்துள் தொக்கு மனறே யமாததலை வென்று கொண்டெ
மறத்துறை வளாததி மன்ன வென்னமா ரீசன் சொன்னான்.

இ - ள். மன்ன - அரசனே! இனி—, புறத்து உரைப்பது என்னே - பின்பக் கத்தில் சொல்வது யாது? புரவலன் தேவிதனை - காவலனாகிய இராமனது மனை வியை, திறத்தழி அனறி - வலிமையால் (போர்ப்புரிந்து) அல்லாமல், வஞ்சித்த எய்துதல் - வஞ்சனைசெய்து அடைதல், சிறுமைத்து ஆகும் - சிறுமையையுடையது ஆகும், அறத்து உளது ஒக்கும் அன்றே - (அது) தருமத்தின்கண்ணுள்ள நியாயத்தை ஒக்கும் அன்றே? அமாதலை வென்று - போரில் (அமமனிதர்களை) வென்று, கொ ண்டி - (அச்சித்தையைக் கவாந்து) கொண்டு, உன் மறம் துறை வளாததி என்ன மாரீ சன் சொன்னான் - உனது வீரத்துறைகளை வளப்பாடியாகவென்று மாரீசன் கூறினான்.

குறிப்பு — புறம் - முதுகு. திறத்தழி - உருபுமயக்கம், மறத்துறை - வாகைத் துறை முதலிய துறைகள் (௨௦௬)

ஆனவ னுரைக்க நக்க வரக்காக்கோ னவரை வெவலத்
தாணையும் வேண்டு மோவென் றடக்கைவா டக்க தன்றே

வேளைய நிறக்கிற றுணுந் தமிழளா யிறகரு மனறே
மானவ ளாத லாலே மாயையின வலித்து மெனறூன.

இ - ன். ஆனவன - ஆனவனாகிய மாரீசன், உரைக்க - கூற, நகச - சிரித்த, அரக்காகோன - இராவணன், அவரைவெல்ல - அம்மனிதரை வெல்லுதற்கு, தானையும் வேண்டுமோ-சேனையும் வேண்டுமோ? என தடம கைவாள தக்கது அன்றே - என்று பெரிய கைவாளானது தகுதியையுடையது அன்றே? ஏனையா இறக்கில்-மற்றவர்களிறதால், தானும் - அவளும், தமிழளாய - தனித்தவளாய, இறக்கும் அன்றே - இறந்துபோவானன்றே? மானவன் ஆதலாலே - மாணிடப்பெண் ஆகையாலே, மாயையின் - மாயையால், வலித்தும்-கைப்பற்றிக்கொள்ளுவாம் என்றான்.

குறிப்பு - ஆனவன் - (இராவணனது எண்ணப்படி நடத்தற்குத் தக்கவன்) ஆய்வன், ஆன் போலும் சாதுதன்மையை யுடையவன், நல்லவன் (ஆன - நன்மை), பொருத்தியவன், மிக்கோன் (ஆனறல் - பொருத்தல், மிகுதி), நமது ராக்ஷஸ் ரூபத்தைக்காட்டினால் பயப்படுகாள் என்பான் 'மானவளாதலாலே' என்றான், மானவன் - மதுவழித்தோன்றியவன் இனி, மானத்தையுடையவ னெனவும் மானபோன்றவனெனவும் கூறலாம். மானபோன்றவ னென்னுங்கால் மாண மான் விரும்புமாதலின் மாயையால் மாணுக்ககொண்டு வலித்தும் என்ற னென்பது விளங்கும் வலித்தல் - இழுத்தல் (உ0௭)

தேவியைத் தீண்டா முன்ன மிவனறலை சரத்திற சிந்திப்
போமவகை புணாப்பெ னென்று புநதியாற புகல்கின் நேற்கு
மாமவகை யாபிற நிலலை யாவிதி விளைவை யோவா
ரேவது செயவ தல்லா லிலலேவே றென்றென நெண்ணு,

இ - ன் தேவியை தீண்டா முன்னம் - சீதாபிராட்டியை (இவன்) தீண்டாதமுன்பே, இவன் தலை - இவனுடைய தலைகள், சரத்தில - (ஸ்ரீராமபிரான்) அம்பினாலே, சிந்தி போம் வகை-சித்தரிப்போகும் ஏதுவை, புணாப்பென் என்று - பொருந்தச் செய்கெனென்று, புநதியால்-புத்தியால், புகல்கின்றேற்கும் - சொல்லுகின்ற எனக்கும், ஆம் வகை ஆயிற்று இலலை - (பிழைப்பதற்கு) ஆகுந் காரணமான திலலை, விதிவிளைவை - ஊழின்த சம்பவிப்பை, யார ஓவார - யாரறிவார்கள்? ஏவதுசெய்வது அல்லால் - (இனி) ஏவலைச் செய்வதை யல்லாமல், வேறு ஒன்று இலலை - வேறு (யோசனை) ஒன்றும் இலலை, என்று எண்ணு - என்று நினைத்து ()

என்னமா மாயம் யானமற் நியற்றுவ திபம்பு கென்றான்
பொன்னினமா னுகிப் புகுபு பொன்னைமால் புணாத்து கென்ன
வன்னது செய்வெ னெனது மாரீச னமைநது போனான்
மின்னுமவே லரக்கா கோனும் வேறொரு நெயிற போனான்.

இ - ன். யான் மாயம் இயற்றுவது என்ன இயம்புக னென்றான் - நான் மாயஞ் செய்வது யாது? கூறுக என்று கூறினான், பொன்னின் மான் ஆகி புகு - பொன்போன்ற (நிறத்தையுடைய) மான் (உருவம்) ஆகிப் புகுத, பொன்னே - இலக்கு மிப்போன்ற சேதையை, மால் புணாத்தது என்ன - ஆஸ்பொருந்தச் செய்க என்ற கூற, மாரீசன்—, அன்னது செய்வென னென - அத்தன்மையானதைச் செய்

வேன என்று கூறி, அமைந்து போனான் - (மானுருவம்) பொருந்திச் சென்றான், மின்னம் வேல அரக்கர்கோளும் வேறு ஒரு தெழியில் போனான் - பிரகாசிக்கின்ற வேலினையுடைய ராக்ஷஸராஜனாகிய இராவணனும் வேறொரு வழியிற் சென்றான்

குறிப்பு — மா, மற்று - அசைகள் என்னமா மாயம் - எத்தனமையான சிறந்த மாயம் எனக் கோடலுமாம் மற்று - வினைமாற்றெனக் கொள்ளற்காற பேரா வினை நீக்கினமைகொள்க (௨௦௬)

வேறு

மேளுளவன் வில்வவி கண்டமையாற
முனாக வமைந்து சமைந்திலனான்
மானாகுத் தெனறவன் வாயமொழியாற
போனான்மன முஞ்செய லுமபுகலவாம்.

இ - ன். மேல நாள் - முன்னாளில், அவன் - அந்த ஸ்ரீராமபிரானது, வில்வவி கண்டமையால் - வில்வினது வலலமையைப்பார்த்ததினாலே, தான் ஆக அமைந்து சமைந்திலன் - தானாகச் சமமதித்து (மானுருவம்) உண்டாகக்கொண்டானிலை, மான ஆகுதி என்றவன் வாயமொழியால் போனான் - மானாகுவாய என்று கூறிய இராவணனது வாயமொழியின்படி. (அவவுருவங்கொண்டு) சென்ற மாரீசனது, மன மும் செயலும் புகலவாம் - மனத்தின் நிலைமையையும் செயலையையும் கூறுவாம்

வெஞ்சுற்ற நினைந்துகும் வீரரைவே
நஞ்சுற்று மறுக்குறு மாழகுழிநீர்
நஞ்சுற்று மீனி னடுக்குறுமா
வெஞ்சுற்றதொரா பெற்றி நினைப்பரிதால்

இ - ன். வெஞ்சுற்றம் - (தனது) விருப்பமான சுற்றத்தாரையும், உரும வீரரை - (இனி) இறக்கப்போகின்ற வீரர்களையும், நினைந்து - நினைத்து, வேறு அஞ்சு உற்று - வேறே அச்சமொன்றைடந்து, மறுக்குறும் - மன்னஞ் சூழலவானாகி ஆழகுழி நீர் - ஆழந்த குழியிலிருக்கிற நீரில், நஞ்சு உற்று உறுமீனின் நடுக்குறும் - விஷம் பொருந்தி (அதிக) சோகந்த மீனைப்போல நடுக்கமுறுகின்றான், நெஞ்சு உற்றது ஓர் பெற்றி நினைப்ப அரிது - (அவன்) மனமடைந்ததாகிய ஒரு தன்மை நினைத்தற் கரியதாயிற்று. (௨௦௭)

அக்காலமும் வேளவியி னன்றிவனே
டெக்காலு நலிந்துமொ ரீறுபெறான்
முககாலின் முடிந்திடு வான் முயலவான்
புககாலன் வீரகவன் வைகுபுனம்.

இ - ன். இவன் - இவ்விராமபிரானால், அக்காலமும் - அந்தக் காலத்திலும், வேளவியின் அன்றோடு எக்காலும் - (விசுவாமித்திரர்) யாக்குசெய்த அந்நாளுடன் எப்பொழுதும், நலிந்தும் - வருந்தியும், ஓர் சுறுபெறான் - ஒருமுடிவு பெறாதாலும், முக்காலின் - மூன்றாம் முறையில், முடிந்திடுவான் முயலவான் - இறந்தவிட

முயற்சிகொள்பவனுமாகி அ இராகவன் வைகுபுனம் - அந்த ரகு மரபிற்றோன்றிய
பூரீரம்பிரான் தங்கியிருக்கின்ற வனத்தில, புகாரன் - புகுந்தான்.

குறிப்பு — பூரீராமனாகத் திருவவதரித்தருளிய எம்பிரானே இம்மாரீசனை முன்
னாளினும் வருத்தினான் என்பது விளங்க நான்காமடியில் ராகவனை அகரச்சுட்டித்
தந்த கூறியவா முதலடியில் இகரச்சுட்டிட்டுக் கூறினா (உ௧௨)

தனமான மிலாத தயங்கொளிரான்
மினவானமு மண்ணும விளங்குவதோ
பொனமானுரு வங்கொடு போயினன
னனமானனை யாடனை நடுவான.

இ - ள மின்வானமும் மண்ணும் விளங்குவது - மின்னலானது ஆகாயத்தி
லும் புவியிலும் பிரகாசித்தது தோண்டுவதுபோல, தனமான இலாத - தன்ன
அபிமானம் இல்லாத, தயங்கு ஒளி சால் - பிரகாசிக்கின்ற ஒளிமிகுந்த, ஓர் பொன்
மான உருவம் கொடு ஒரு பொன்போன்ற மானி னுருவத்தைக்கொண்டு, நல மான
அனையான் தனை - நல்ல மானபோன்றவளாகிய சீதாபிராட்டியை, நாமிறுவான் -
தேடுவானாகி, போயினான் - சென்றான்,

குறிப்பு — தனக்கு விருப்பமில்லாதிருந்தும் இராவணனது கொடுங்கோன்
மைக்கஞ்சி மாரீசன் மானினுருவங்கொள்ள எண்ணமுற்ற நென்பா 'தனமான மி
லாத' என்றா இனி, தான்கொண்ட மானுருவுக்கு ஏற்பத் தனக்கு இனமாகும் மான
கள் "கலைமான முதலாயின் கண்டவெலாம், அலைமானுறு மாசையின் வந்தனவா
ல" என மேலவருங் கவிக்கருத்தின்படி தனனைத் தொடர்ந்துவந்தும் அவற்றை
விருமபிலாண் என்பபொருள்கொள்ளுமாறு கூறின ரெனனலுமாம் விளங்குவது
என்புழி உவமவுருபு தொகுத்தல். மின்வானமு மண்ணும் விளங்குவது - இவ்வொரு
ருவமும், இம்மான வானிறபாயதலும் புவியில் இறங்கலுமாக வந்தமைபற்றி இவவு
வமை கூறினா (உ௧௩)

கலைமானமுத லாயின் கண்டவெலா
மலைமானுறு மாசையின் வந்தனவா
னிலையாமன் வஞ்சனை நேயமிலா
விலைமாதாகண் யாரும் விழுகதெனவே

இ - ள. கலைமான் முதல் ஆயின் கண்ட எலாம் - கலைமான் முதலாகிய மான
வகைகளில் (இப்பொன்மானைப்) பார்த்தவைகள் எல்லாம், அலைமான் உறும் ஆசை
யின் - (பிராட்டியைத் தேடி) அலைகின்ற (பொன்) மானினாலே அடைகின்ற ஆசை
யாலே, நிலையாமன் - பற்றுதலில்லாத மனமும், வஞ்சனை - வஞ்சகமுமுடைய,
நேயம் இலா - அன்பில்லாத, விலைமாதாகண் - விலைமாதாக்குடைய பாவவயில்,
யாரும் - எவரும், விழுகதென - விழுகதாற்போல, வந்தன - (மால்கொண்டு அப
பொன்மானைப் பின்தொடர்ந்து) வந்தன

குறிப்பு — கலை - ஆண்மான் இப்பொன்மான தனனைத் தொடர்ந்து வந்த கலை
மாண்களமேல் சிறிதும் நேயமவையாது பொன்னின்மேல் [இலக்குமிமேல்] காட்ட
மாகத் திரிந்தமையாகி, தம்மை விருமபும் ஆடவாமேல் நேயம் வையாது பொன்னி
யே விருமபுகின்ற வேணையை அம்மானுக்கு உவமைகூறினார். நேயமில்லா விலை

மாதரின தன்மையைப்பற்றி “உளஞற விலாவெளி புறவு செய்துதான், மெளஞற மிளைஞாதந் திருவெ லாங்கவாந், தெளஞற நரகினு மிதெ லாலவெறுந், கள்ளரிந் கொடியவா கணிகை மாதரே” எனச் சீக்கரளத்தீப் புராணத்தினும், “ஆண்பி னெஞ் சத் தணிநீலக் கண்ணாக்குக், காண்பில லாதார கடுவணையா— காணவே, செக்கா நது கொண்டாருஞ் செயத் பொருளுடையா, ரகார மனஞ்ர வாகு” என நாலடியாரினுங் கூறினமை காண்க (௨௧௪)

பொய்யாமென வோது புறஞ்சொலிஞ்
 னேயாவிடை நோவ நடநதள்ளால்
 வைதேகிதன வாலவனே மெனகையெனுங்
 கொய்யாமல ரானமலா கொய்துறுவாள்

இ - ள். புறம் - பகத்திலுள்ளவர்கள், பொய் ஆம் என ஒது சொல்லில் - (இது) பொய்யேயாகும் என்று கூறுகின்ற சொல்லினாலே, இடை - இடையானது, நையா - மெலிந்து, நோவ - துன்புறுமபடி, நடநதள்ள - நடந்து, வைதேகி - சீதா பிராட்டி, தன் - தனது, வால் - தூயமைபொருந்திய, வனே - வளையல்களையுடைய, மெல் - மெல்லிய, கை எனும் - கைகளென்று கூறுகிற, கொய்யாமலரான - பறியாதமலர்களால், மலா கொய்து உறுவாள் - மலர்களைப் பறித்துவருவாளாயினாள்.

குறிப்பு - வைதேகி - விதேகராஜனங்கள், விதேகம் - மிதிலை புறம் - ஆகு பொய் (௨௧௫)

உண்டாகிய கேடுடை யாதுரிலவா
 யெண்டானு மியைநதிபை யாவுருவங்
 கண்டாரென லாமவகை கண்டனளால்
 பண்டாரு முழுவிடா பாடுறுவாள்

இ - ள் உண்டாகிய - வளாதலுற்ற, கேடு உடையா - கெடுதியையுடைய ராகிய இராவண மாரீசர்கள், துயிலவாய - நித்திரையின்கண், எண்தானும் இயைந்து - எண்ணத்திலுள்ளனவ் அழகுமட்டுமே பொருந்தி, இயையா - (மற்றை யழகனைதும்) பொருந்தாத, உருவம் - (சீதாபிராட்டியின்) உருவத்தை, கண்டார எவல் ஆம் வகை - (கண்கொண்டு) தரிசித்தார்கள என்று கூறுதற்காகிய வித்தகில, பண்டி-
 பூவகாலத்தில, ஆரும் - எவரும், உரு - அடையாத, இடா பாடு உறுவாள் - துன்பப்படுத்தலை யடைபவளாகிய சீதாபிராட்டி, கண்டனள் - (அப்பொன்மனைப்) பாத்தாள,

குறிப்பு - மாரீசன் குற்றமற்றவனாயினும், தனது எண்ணத்தில பிராட்டியின் உருவெளித்தோற்றத்தைக் காழுற்றுக்கண்ட மகாபாதகஞ்சிய இராவணனோடு சோநமைப்பற்றி அவனையும் உன்பபடுத்திப் பணமையாகக் கூறினா. துயிலவாயத்தோன்றிய தோற்றம் நேரேகண்ட தோற்றத்துக்குச் சிறிதும் இணையன்று என்பது இரண்டாம் அடியின் கருத்து எண் - எண்ணம், என் மாரீசன் மாணுருக்கொண்மே இராவணன் மாயையால் மறைந்ததின்றும் பிராட்டியைக் கண்டனரெனக் பிராட்டியின் அழகைச் சூப்பநகை ஒருவாறு தெரிவித்தபடி உருவெளித்தோற்றம் காணப்பட்டமையால் சற்றே பொருத்தியிருந்ததென்பாரா ‘எண்டானு மியைநது’ என்றா.

காணவிது கைதவ மென்றுணராள்
பேணுத நலங்கொடு பேணிள்ளால்
வாணுளை யிராவணன மாளுதலால்
வீணுளி னறமபுவி மேவுதலால்

இ - ன இராவணன் வாழ நான்மாளுதலால் - இராவணனும் (அவனது) செலவழம நான் இறத்தலாலும், வீழ்காலின் அறம் - வீருமபத்தருத நாட்களிற் செய்யும் தருமமானது, புவி மேவுதலால் - புவியிற் பொருத்தலாலும், காணு இது - (என்றும்) பாரத்திராத இம்மானுருவம், கைதவம் என்று உணராள் - வருசனையென்று அறியாதவனாகிய சீதாபிராட்டி, பேணுத நலங்கொடு - வீருமபாத விரும்பவ கொண்டு, பேணினை - வீருமபிணை

குறிப்பு - வாழ - முதனிலை இனி, வாழாளோடு இராவணன் மாளுதலால் என்னும் பொருள்கொள்ளலாம், இப்பொருட்டு நான் - உருபுமயக்கம் வீழ்காலும் இன் அறமும் என உம்மைத் தொகையாகக்கி கூடலுமாம், இன் - இனிமை வீண நான் எனப் பிரித்து அறம் என்பதைத் தொழிற்பெயராகக்கொண்டு வீணநாளின் நீக்கம் எனப்பொருள் கோடலுமமையும் யாகாதி கிரத்தியவக் எரியற்று நான் நன்னொன்னவும் மறநைநான் வீணொன்னவு கூறுக, (உக்ள்)

நெற்றிப்பிறை யாளமுன நினறிடலு
முற்றிப்பொழி காதலின் முத்துறுவாள
பறறித்தரு கெனபெ நென்பபதையா
வெற்றிச்சிலை வீரனை மேவினளால்

இ - ன நெற்றி பிறையாள முனம் நினறிடலும் - நெற்றியாகிய இளஞ்சுத்தி ரணையுடைய [பிறைபோலும் நெற்றியினையுடைய] சீதாபிராட்டிக்கு முன்னே (அப்பொன்மான வந்து) நின்றவளவில, முற்றி பொழிகாதலின் முத்துறுவாள - முதிர்ந்த பொழிசிறை ஆசையினாலே முற்பட்டே செல்பவளாய், பறறி தருக என பென் என பதையா - பிடித்துத் தருகவேன்று கூறுவேன் என்று பதைத்து, வெற்றி சிலை வீரனை மேவினள் - (சீதாபிராட்டி) வெற்றிப்பொருத்திய விலலினையுடைய வீர னாகிய பூநீராமபிரானைச் சோந்தான்.

குறிப்பு - பொழிதல் - சதவ, பெய்தல் பதைத்தல் - பதறுதல், விரைதல். ()

ஆணிப்பொனி னாகிய தாயகதிராற
சேணிறகடா கின்றது திண்செவிகான
மாணிக்க மயத்தொரு மானுளதால்
காணத்தரு மெனநள்ள கைதொழுவாள.

இ - ன மாணிக்கம் மயத்து - மாணிக்கமென்னும் இரத்தினத்தின் மிதத்தில், திண்செவி கால் - வலிய காதையும் காலையுமுடைய, ஒருமான உனது - ஒரு மானிருக்கிறத, ஆணி பொனின் ஆகியது - (அதன்மேனி) ஆணிப்பொன்னுலுண்

டாபேயது, ஆய கதிரால் - (இருளை) ஆராய்சிற்ற பிரகாசத்தினால், சேணில் சுடா
கின்றது - ஆகாயத்தில ஒளிவீசுகின்றது, காண தரும் என்றனர் - பாரக்கத் தருதி
யானது என்று கூறி, கைதொடூவான - (அவன்) கைகுவித்துக் குமபிடுகுவானாயினான்

இமமானி நிலத்தினி விலலையென
வெமமானி தெனசசிழி தெண்ணலசெயான
செம்மானவன சொற்கொடு தேமலரோ
னம்மானு மருத்திய னாயினனா

இ - ன செம்மானவன சொல்கொடு - நல்ல மானபோன்ற சீதாபிராட்டியின்
து சொல்லினால், தேம மலரோன அம்மானும் - வாசனைபொருட்குரிய தாமரைமலரி
விரும்பவனாகிய பிரமதேவனுக்குத் தகப்பனாகிய ஸ்ரீராமபிரானும், இ மான இ நிலத்தி
னில இலலை என - இந்த மான இந்தப் பூமியில இலலை என்றும், இது எ மான என -
இம்மான எந்த (வகுப்பைச்சேர்ந்த) மான என்றும், சிறிது - சற்றே, எண்ணல
செயான - ஆலோசனை செய்யாதவனாகி, அருத்தியன் ஆயினன் - (அம்மானைப்பா
க) ஆசையை யுடையவனாயினான்

குறிப்பு - அம்மானும், உடமை - உயாவு சிறப்பு, சராசரங்கோயெல்லாம்
படைத்த பிரமதேவனை யின்றவனாகிய இவன் இம்மான மெய்மமானென்றும் பொ
யமமான என்றும் உணர்கிலாமற் போனது வியப்பே என்பாரா 'தேமலரோ நம்மா
னும்' என்றா ஒன்றை நிதானித்து யூகித்து அறிந்துகொள்ளுதற்கு மருண்ட பா
வையை யுடையாருக்குச் சுகதியேது என்பது தோன்ற 'செம்மானவன்' என்றா.
எம்பிரான் பிராட்டிமேற்கொண்ட காதல மிகுதியினாலே அவருடைய இசை
யைப் பூர்த்திசெய்வதே பெரிசெனக்கருதி அருத்தியனாயினான் என்பதுதோன்ற
த 'சொற்கொடு' என்றா "வாம மேகலை மங்கைய ராலவருங், காம மிலலை
யெனிற்கொ கேடெனா, நாம மிலலை" [ஞராமாயணம்] "தையலார மயலிற்
பட்டோர் தமக்கொரு மதியுண்டாமோ" [திருவிளையாடற்புராணம்], "இமையா
ரினவாழினும் பாடிவரே யில்லா, எமையாராதோ ளஞ்சு பவா" [திருக்குறள்] என்பன
சாண்டு கோக்கற்குரியன (உஉஉ)

ஆண்டங்களை யோனாரை யாடினனா
வேண்டிமென லாலவினை வன்றிதெனா
பூண்டுஞ்சு பொலங்கொடியோ யதுநாங்
காண்டிமெனும் வளளல கருத்துணாவான்.

இ - ன ஆண்டு - அப்பொழுது, அவரு - அவவீடத்தில், இனையோன் - இளை
யபெருமாள, வேண்டி என்னால் - (சீதாபிராட்டி அம்மான தனக்கு) வேண்டிமெ
ன்று கூறுதலால், இது - இந்தமான், வினைவு அன்று என - (எல்லாச் சீவராசி
களைப்போல) உட்பத்தியானது அல்லதென்று கூறுதலும், பூண் துஞ்சும் - மேக
லாபரணம் நிலப்பெற்ற, பொலம் கொடியோய - பொற்கொடிபோலும் இடையை
யுடையவனே! அது - அம்மானை, நாம காண்டிம எனும் - நாம (போய்ப்) பாப்போ
மென்று கூறுவானாகிய, வளளல - ஸ்ரீராமபிரானது, கருத்து உணாவான் - கரு
ததையறியும்பொருட்டு, உரையாடினன் - சில சொற்களைக் கூறுவானாயினான்::,

குறிப்பு — தலைவனும் தலைவியும் உரையாடும் தனியிடம் என்பது தோன்ற 'அங்கு' என்ற ஓர் சொல்லுக்குச் சோதனா இனி, அங்கு - அசையுமாம். கொடி - இடைசுரு ஆகுபெயர். பூண்டுசூ பொலவகொடி போன்றவளாகிய ஊராமனைய யுடையவனே? அது நாம் காணும் என்று (தனைப்பாத்தக) கூறுகின்றவனுமாகிய என்ப பொருள்கோடலுமாம் இப்படி யிருவகையிற் பொருள் விளங்குதற் காகவே 'கொடியே' என்னையொழித்துக் 'கொடியோய்' என்று கூறினார். (௨௨௧)

காயங்கன கமமணி கால்செவ்வால
பாயுமமுரு வோடிது பண்பெனலான
மாயமமென லன்றி மனக்கொளவே
யேயுமிறை யையுற வென்றளவே

இ - ள். காமம் - உடலானது, கணகம் - பொன்பேரலவும், கால் செவி வால் - காலுங் காதம் வாலும், மணி - (மாணிக்கமென்னும்) இரத்தினம்போலவும், பாயும் - பாய்கின்ற [ஏளிவீச்சினம்], உருவோடு - நிறத்துடன், இது பண்பு எனலால் - இது குணமென்று கூறுதலால், மாயம் என்ன அன்றி - மாயம் என்று கூறுதல்வலாமல், இறை - சமரே, ஐயுறவு என்று அளவே - சந்தேகமென்று மாததிரமே, மனம் கொளவே - மனத்தால் (ஆராய்ச்சி) கொள்ளவே, ஏயும் - பொருந்தும், (௨௨௨)

நிலலாவுல கினனிலை நோமையினால்
வலலாரு முணாந்திலா மன்னுயிர்தாம்
பலலாயிர கோடி பரந்துளவா
நிலலாதன விலலை யிளங்குமரா.

இ - ள். இளங்குமரா - இளமைபொருந்திய இராசபுத்திரனே! உலகின் - உலகத்தினது, நிலலா நிலை - (ஓர் நிலையில) நிலலாதநிலையினது, நோமையினால் இணக்கத்தினால் [சோமானத்தால்], வலலாரும் - (கறமுணாந்த) வலலவர்களும், உணாந்திலா - அந்நதாரிலை, மன்னுயிர்தாம் - நிலைபெற்ற உயிர்கள், பல ஆயிரம் கோடி பரந்து உள - அநேகவாயிரங்கோடி பரவியிருக்கின்றன, ஆல - ஆதலால், இலலாதன இலலை - இலலாதவை இலலை.

குறிப்பு — உலகினுள்ள சராசரங்களெல்லாம் ஓர் நிலையில இல்லாமற் பலவகையாயுள்ளன என்பது முதலடியின் சுருத்தது, "நிலையிலா வுலகினிடை நிற்பனவு நடப்பனவு நெறியி னீந்த" என்றா ழீழும். உலகினனிலை - விரித்தல் விகாரம் நிலை - நிற்பது, நிலைமை (௨௨௩)

என்னென்று நினைத்த திழைத்துள்ளங்
கன்னங்களின் வேறுள் காணுதுமால்
பொன்னின்னொளி மேனி பொருந்தியவே
முன்னங்கள் பிறந்த தநிகழிலையோ.

இ - ள். என் என்று நினைத்தது - (உன்மனம்) யாதென்று நினைத்துவிட்டது; இழைத்தது உள - (ஒரோமாதிரியாய்ச்) செய்துள்ள, நம் - நமது, கன்னங்க

னின் - கன்னங்களிலே, வேறு உள் - மாறுபட்டுள்ளவைகளை, காணுதம் - காணு
வேம, பொன்னின் ஒளி மேனிபொருத்திய - பொன்னினைப்போலப் பிரகாசத்தை
யுடைய உடல் பொருத்திய, ஏழ் அன்னங்களை பிறந்தது - ஏழ்நனப்புட்கள் உறபத்
தியானதை, அறிக்கிலையோ—,

குறிப்பு —கன்னம் - கதுப்பு. இரண்டாம் அடிகு (கமது) காதலனால் வேறு
எனவற்றைக் கேட்குதம் என்ப பொருள்கூறினாரு முளா (உஉச)

முறையும்முடி வுமமில் மொய்யுயிரென
நிறைவன்னினை யானொ டியம்பினனா
பறையுதுணை யன்னது பன்னெறிபோய
மறையும்மென வேழை வருத்தினளால்

இ - ன், மொய் உயிர் - கெருங்குமற பிராணிகளுக்கு, முறையும் - ஒழுங்
கும், முடிவும் - ஈறும், இலை என்று - இல்லையென்று, இறைவன் - ஸ்ரீராமபிரான்,
இனையானொடு - இனையபெருமானோடு, இயம்பினன் - கூறினான், ஏழை - சீதாபிரா
ட்டி, அன்னது - அம்மான, பறையும் துணை - வாததைசொல்லும் அளவில், பல
கெறிபோய் மறையும் என வருத்தினன் - பலவழியிற் சென்று மறைந்தபோம
என்று வருத்தமுற்றான். (உஉரு)

வேறு

அனையவள கருத்தை யுனா வஞ்சனக குன்ற மன்னா
புனையிழை காட்ட தென்று போயினா பொருத சிந்தைக்
கனைகழற் றம்பி பின்பு சென்றன்ன கடக்க வொண்ணா
வினைபென வந்து நின்ற மானெதிர் விழித்த தன்றே.

இ - ன். அனையவள கருத்தை உனா - அவனன்ம வருத்திய சீதாபிராட்டியி
னது கருத்தை நினைத்தது, அஞ்சனம் குன்றம் அன்னா - மைமலையோன்ற ஸ்ரீரா
மபிரான், புனை இழை - அலங்கரித்த ஆபரணங்களுடையாய்! அது - அம்மானை,
காட்டி என்று - காட்டுவாய் என்று கூறி, போயினா - சென்றான், பொருத சிந்
தை - தரியா மனதையுடையவனும், கனைகழல் - ஒலிசெய்கின்ற வீரக்கழலையு
டையவனுமாகிய, தம்பி - இனையபெருமான, பின்பு சென்றன்ன - (அவர்களுக்குப்)
பின்னேசென்றான், கடக்க ஒண்ணா - கடக்கமுடியாத, வினை என - ஊழ்வினையைய
ப்போல, வந்து நின்ற—மான - அப்பொன்மானாது, எதிர் விழித்தது - எதிரே
பாத்தது

குறிப்பு —புனையிழை - அன்மொழித்தொடை நீங்குநேருமென நினைத்தமை
யால் பிரானையும் பிராட்டியையுந் தனியேயனுப்ப மனம்பொருதவருயப்போகுகோ
லங்கொண்டு பின்சென்றான் என்பார் 'பொருத சிந்தைக் கனைகழற் றம்பி பின்பு
சென்றன்ன' என்றா கடக்க வொண்ணா வினையெனவே ஊழ்வினையாயிற்று;
“ஊழிற் பெருவலி யாவுள் மறறோன்று, சூழிறா நான்முந் துறம்” என்பவாகலின்.
இவர்கள் அம்மானை ஏற இறங்கப்பார்த்ததுபோல அம்மானும் இவர்களைப் பார்த்த
தென்பார் 'எதிர்விழித்தது' என்றார். (உஉசு)

கோக்கிய மானை கோக்கி நுதியிழை மதியி னொன்றுந்
தூக்கில னன்னி தென்றா னதன்பொருள் சொல்ல லாகுளு
சேக்கையி னரவு நீங்கிப் பிறந்தது தேவா செயத்
பாக்கிய முடைமை யன்றோ வன்னது பழுது போமோ,

இ - ன், கோகைய மானை கோக்கி - (அவனும்) பார்த்த மானைப் பார்த்து (தன்னைப்பார்த்த மான்போன்றவனைப் பார்த்து), நுதி இழை - முனைபொருந்திய ஆபரணங்களை யுடையாய் மதியின் ஒன்றும் தூக்கிலன் - (என்) புத்தியிலொன்றாக தூக்கிலெனினிலை [இம்மான் சிருஷ்டிகளுள் அடங்கியதோ அல்லதோ என்று என் புத்திக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை], இது நன்று என்றான் - இது நல்லது என்று (ஸ்ரீராமபிரான்) கூறினான், அதன்பொருள் சொல்லல் ஆகும் - (எல்லாம் வல்ல கடவுளாகிய எம்பிரான் கன் புத்திக்கு ஒன்றாக தோன்றவில்லையென்று கூறிய) அச்சொல்லினை அாதத்ததைக் கூறுதற்கு முடியும், (அஃதென்னையெனின்) சேக்கையின் அரவு நீங்கி - சாப்பசயனத்தினின்றும் நீங்கி, பிறந்தது - (புவியில்) அவதரித்தருளியது, தேவாசெய்த பாக்கியம் உடைமை அன்றோ - தேவாகன்செய்த அதிஷ்டமூடைய தன்மையாலன்றோ? அன்னது பழுதுபோமோ - (அரக்கரை யொழித்தசு சுராகளைப் புரக்கப்பிறந்த) அபபிறவியின் பயனானது பொய்யாய்ப் போகுமோ? [போகாது], (ஆனதால் மதியிலென்றாக தூக்கிலனாய் இது நன்று என்று கூறுமபடி கேரிட்டது) (உ.உ.எ)

எனனொக்கு மென்ன லாகு மினையவ விதனை நோக்காய
தனனொக்கு முவமை யல்லாற நனையொக்கு முவமை யுண்டோ
பன்னக தரள மொக்கும் புகுமபுனமேற படரு மெனன
மினனொக்கு செம்பொன மேனி வெள்ளியின் விளங்கும் புள்ளி

இ - ன் இனையவ - இவர்களுமான் இத்தனை நோக்காய - இம்மானைப் பாப் பாய, என் ஒக்கும் என்னவ ஆகும் - எதை யொப்பாருமென்ற சொல்லல்கூடும்? தன் ஒக்கும் உவமை அவ்வால் - தன்னையொப்பாரும உவமைப்பொருள் (தானே) அவ்வால், தனை ஒக்கும் உவமை உண்டோ - தன்னையொப்பாரும (பிறிதொரு) உவமைப்பொருளுண்டோ? (இல்லை), பல - பறக்கை, நக்க தாளம் ஒக்கும் - ஒளிவீழி கின்ற முத்துக்களொப்பாரும, பசு புல மேல் படரும் மெல் நா - பசிய புலவின்மீது செல்லுகின்ற மெல்லிய நாகை, மின் ஒக்கும் - மின்னலானது ஒப்பாரும, மேனி - உடலை, செம்பொன - செவ்வியப்பொன (ஒப்பாரும), புள்ளியின் - (அம்மேனியி லுள்ள) புள்ளியைப்போல, வெள்ளி விளங்கும் - வெள்ளியின் (சுக்கிரன்) பிரகா சிக்கும்

குறிப்பு — 'தனனொக்கு முவமை யல்லாற நனையொக்கு முவமை யுண்டோ' என்றமையால் பின்னிரண்டடிகளிலுள்ள உவமானப் பொருள்களையெல்லாம் உவ மையப்பொருள்களாகக்கி கூறவேண்டியிருத்தலின், புள்ளியின், என் வேற்றுமை பிரித்துக் கூட்டியுரைத்தாம். உவமையத்தினும் உவமானம் தூறுபவரு உயர்த்து என்பது வடநூலார் கொணக்க. நக்கபல - எனக் கூட்டியுரைப்பாரு முளா 'எனனொக்கு மென்ன லாகு மினையவ' என்றரு என்னை யொப்பாருன்னது சொல் லற்கேற்ற இனையவனை எனப் பொருள்கோடலு மமையும், இவ்வனம் கொள்ளுந் கால் ஸ்ரீராமபிரான் தானே தன்னை யொப்பாவானென்று கூறுதல் பொருந்தமோ எனின், பொருந்தும், என்னை? முனிவா முதலிய பெரியோர்களும் அரசார்களும் ஒவ்வோரிடத்தது தம்மைத்தாமே இவ்வாறு கூறுதல் மரபெனக். இத்தனை "என்ன னைய முனிவரரும்" என விசுவாமித்திரா சக்கரவர்த்தியிடம் கூறியதாகவும்,

"காணி னன்றிற்கு கரண்படை படுத்தவக் கரியோன
ருணு மிகநிரன் நனையோர தனுவலந தன்னால்
வானின் வென்றவென் மதலையும் வரிசில பிடித்த
யானு மல்லவா யாருளக் கெதிரென்று மிசைத்தான்." என

இனையபெருமாளிடம் இராவணன் கூறியதாகவும் இரதனலுள் பாலகாண்டத்தம் உயுத்தகாண்டத்தம் வருதலாலறிக்க (உ.உ.அ)

வரிசிலை மறைவலோனே மானிதன் வழவை யுற்ற
வரிவையா மைந்தா யாரே யாதரங் கூாகி லாகா
ருருகிய மனதத் வாகி யூவன பறப்ப யாவும்
விரிசுடா விளக்கங் கண்ட விட்டிலபோல வீழவ காணாய்.

இ - ள். வ சிலை மறைவலோனே - கட்டமைந்த ததாயேந்தலில் கல்ல
வனாகிய இலக்குமணன் மான இதன் வழவை-இந்த மானினை வழவசதை, உற்ற-
உற்று சோக்கிய, அரிவையா மைந்தா - பெண்கள் புருடாகளில், ஆதரம் கூாகிலா
தா யாரே - ஆசை மிகுதி கொள்ளாதவர்கள் எவா? (ஒருவருமில்லை), ஊவன
பறப்பயாவும் - நகரத்து செல்வனவும் பறந்து செல்வனவும் முதலாகிய எல்லாப்பி
ராணிகளும், உருகிய மனதத் ஆகி - (இம்மானைக்கண்டளவில்) மனவருக்கங்கொ
ண்டனவாகி, விரிசுடா விளக்கம் கண்ட - மிகுந்த ஒளியையுடைய விளக்கைப்பரா
தத், விட்டிலபோல வீழவ - விட்டிலபோல விரும்புவன, காணாய். (இதை) பா

குறிப்பு - விட்டில விளக்கைக்கண்டு இம்மோ கனியெனக்கருதி வீழப்பங்
கொண்டு வருதலபோல எல்லாப்பிராணிகளும் விரும்பின என்பது கருத்து “தாம்
வீழ்வா மெனேளு” எனபுழிப் பரிமேலழகர் வரைந்த உரையால் வீழ்தல்-வீரு
மழ்தல் எனனும் பொருள் தருதலறிக் இனி, வீழ்சல என்றகு வீழ்தல் என்ப
பொருள்கோட லீண்டு பொருந்தாதேனும் விளக்கைக் கனியெனக்கருதி வீழ்ந்த
விட்டில துன்புறுதலபோல இதனையும் மாணெனக்கருதித் துன்புறுகின்றன என
றோ அறவுரைதொனித்து கிற்றலுறிக.

(௨௨௧)

ஆரிய ன்ளைய கூற வன்னது தன்னை நோக்கிச்
சீரிய தன்றி தென்று சிந்தையிற நெளிந்த தம்பி
காரிய மெனனை யீண்டு கண்டது கனக மாஞல்
வேரியந் தெரியல் வீர மீளவதே மேனமை யென்றான்.

இ - ள் ஆரியன் - ஸ்ரீராமபிரான், அளைய கூற - அததையை வார்த்தைகளைச்
சொல்ல, அன்னது தன்னை நோக்கி - அததையை மாண்பப்பாத்தது, இது சீரியது
அன்று என்று - இம்மான சிறந்தது அன்றென்று, சிந்தையில - (தன்) மனத்தில்,
தெளிந்த - ஆராயத்தறிந்துகொண்ட, தம்பி - இளையபெருமான, வேரி அம் தெரி
யல்வீர - வாசனைப்பொருளிய அழகிய மாணையயணிகத் வீரத்தன்மையையுடை
யீர்! ஈண்டு - இவ்விடத்தில், கண்டது - (நாம்) பார்த்ததாகிய, கனகம் மாஞல் -
பொன்மானினால், காரியம் என்னை - காரியம் யாது? [பயன் ஒன்றும் இல்லை], மீள
வதே - திருமபிச்செல்வதே, மேனமை என்றான் - மேலானதன்மை யென்று
கூறினான்.

குறிப்பு.—ஆரியன் - அறிவுடையோன், ஐயன் இனி, இம்மயலைக்கும் பொ
தியமலைக்கும் நடுத்தேசமாகிய ஆரிய தேசத்தானெனலும் பொருந்தம் (௨௨௦)

அறவன பகரா முன்ன மக்களை யழகி யாளுங்
கொற்றவன் மைந்த மறறைக் குழைவுடை யுழையை வலலை
பற்றினை தருதி யாயிற் பதியிடை யவதி யெய்தப்
பெற்றுழி யினிதுண்ட டாடப் பெறற்கருந் தகைமைத் தென்றான்.

இ - ள். அறறு - அததன்மைய வார்த்தையை, அவன் - அவ்விளையபெரு
மான, பகராமுன்னம் - சொல்லாமுன்னமே, அக்கனை - ஸ்ரீராமபிரான், அழகியா

ளும் - அழகியுடையானாகிய சீதாபிராட்டியும், கொற்றவன்மைநத - ராஜபுத்திரரோ' மறறை—, குழைவு உடை - உருக்கம் உடைய, உழையை - மானை, வலலை பற்றினைதருதி ஆயின் - விரைவாயப் பிடித்துத் தருவீரானால், பதி இடை - (அயோத்யா) புரியில், அவதி எய்த பெற்றுழி - வருத்தம் அடையப்பெற்ற காலத்திலு, இனிது உண்டாட - சந்தோஷமாக விளையாட, பெற்றரு அரும் தகைமைத்து - பெறுதற்கு அருமையான தன்மையையுடையது, என்றான்—,

குறிப்பு — அருகன் - பாவமில்லாதவன், மாசுறவன், கடவுள் உண்டாடல்-மகளிரா விளையாட்டு அவதி - காய்க்கு பரிவாற்றாமையால் நிகழும் வருத்தம். இனி, அவதி-எல்லையெனக்கொண்டு அயோத்யாபுரியிற் செல்லுங் காலவரையறை எய்தப் பெற்றவிடத்து என்றும் பொருள் கூறலாம் மறறை - சுட்டியதற்கினம். மனைவியின் சொற்படி கேட்டு நடந்தவன் என்று குற்றங் கூறுதற்குப் பாத்திரனல்லன், தேவர்க்கிந்த வரத்தின்படி ராஜ்யம் சமமாராடு செய்தற்குக் காரணமாதற் பொருடும் அருத்தியனாயினவன் என்பது தோன்ற 'அருகன்' என்றா பெண்டாட்டியின் சொற்படி நடந்த சக்கரவர்த்தியின் குமாரராதலின் நீர் என் சொல்லாததெக்கமாட்டீர் என்பான் 'கொற்றவன் மைந்த' என்றான். (உகச)

ஐயநுண மருங்கு நங்கை யடுத்துரை செய்ய வையன்
செய்வெனென் றமைய நோக்கித் தெளிவுடைச செம்மல செப்பும்
வெய்யவல லரக்கா வருசம் விரும்பினா வினையிற் செயத
கைதவ மாணென் றண்ணல் காணுதி கடையி னென்றான்

இ ள ஐய - வியக்கத்தக்க, நுண் - நுட்பமான, மருங்கு - இடையினையுடைய, நங்கை - சீதாபிராட்டி, அடுத்து உரைசெய்ய - இவ்வாராததையைக் கூற, ஐயன் - ஸ்ரீராமபிரான், செய்வென் என்று அமைய நோக்கி - (அம்மாளைப் பிடித்துத்தருஞ்செயலைச்) செய்வென் என்று சம்மதிக்கப்பாராத்து, தெளிவு உடை செம்மல செப்பும் - ஆராய்ந்து தேற்றலையுடைய பெருமையிற் சிறந்த இனையபெருமான்கூறவான், வெய்யவல அரக்கா - கொடிய வலிய இராகக்கார்களுக்குள், வருசம் விரும்பினா - வருகித்தலை விரும்பினவர்கள், வினையிற் செயத - (அவர்களுக்குரிய) மாயச்செய்வால் செய்த, கைதவம் மான் என்று - பொய்மமாளென்று, அண்ணல் - அண்ணலே! கடையின் - முடிவில், காணுதி என்றான் - காணுவிர் என்று கூறினான்.

குறிப்பு — ஐயம் - சந்தேகமுமாம் ஐயன் - அழகன், அண்ணல் - அண்மை வளி இயல்பாயிற்று. (உகஉ)

மாயமேன மடிவா மனறே வாளியின் மடிந்த போது
காய்சினத் தவரைக் கொன்று கடன்கழித் தோழு மாதூர்
தூயதேற பற்றிக் கோடுஞ் சொல்லிய விரண்டி னென்றுந்
தீயதேயுரைத்தி யென்றான் நேவரை யிடுக்கண் டாப்பான்.

இ - ன். தேவரை இடுக்கண் தீர்ப்பான் - தேவர்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்கும் ஸ்ரீராமபிரான், மாயமேன மடிவு ஆம் அனறே - (இம்மான) மாயமானால் இறத்தலாகுமன்றோ? வாளியின் மடிந்தபோது (இது) அம்பினால் இறந்தகாலத்து, காய் சினத்தவரை கொன்று-எரிசினற் கோபத்தையுடைய அரக்கர்களைக்கொன்று, கடன்கழித்தோழும் ஆதும் - கடனைத் தீர்த்துவிட்டவர்களுமாவோம், தூயதேல பற்றிக்கோரும் - பரிசுத்த முன்னதானால் பிடித்துக்கொள்ளுவோம், சொல்லிய இரண்டின் - (கொல்லுதல் பிடித்துக்கொள்ளுதல் என்று) கூறிய இரண்டு விஷயத்திலு, ஒன்றும் - பொருத்திய, தீயது - தீமையை, உரைத்தி - கூறுவாய், என்றான் - என்று கூறினான். ஏ - அருகன். (உகக)

பின்னின்று நினைய ரென்று முணாகிலம் பிடித்த மாய
மென்னென்று தெளிக நேற்றும் யாவதீ கென்று மோரா
முன்னின்று முறையி னினரா முனிதன வேட்ட முற்றல்
பொன்னினற வயிரத் தோளாய புகழுடைத் தாமன நெனரா.

இ - ன பின் னினரா இளைபா என்றும் உணர்ச்சி - (இம்மனை முன்னே யேவீவிட்டுப்) பின்னை சிவமவாகன இத்தன்மைபாகனென்றும் அறிந்தோமில்லை, பிடித்த மாயம் என என்றும் தெளிதல் தேற்றும் - பற்றிப் மாயமானது மாதென்றும் தெரிந்தகொள்ளுதற்கு அறிவித்ததுகொள்ளமாட்டோம், ஈது யாவது என்றும் ஓராம் - இது யாது என்றும் கருதமாட்டோம், பொன்னினற வயிரம் தோளாய - வீரலட்சுமிதங்கிய வலிப்பொருத்குப் தோளினையுடையா! மூமைலம் நினரா - ஒழுங்கில் நின்றவாகனாகிப், முன் நினரா - முன்னேயிருந்த நம்பெரியோகன், முனிதன உன் - வெறுத்தது (நீக்கி)யுள்ள, வேட்டம் முற்றல் - வேட்டையாடுதல், புகழ் உடைத்தது அன்று என்றான் - புகழுடையது அன்றென்று கூறினான்

குறிப்பு - பிடித்த மாயம் - நமனத்துக்குப் பிடித்தமான மாயமெனலுமாம்.
பொன் - அழகுமாம் ஆம் - அசை. (௨௯௪)

பகையுடை யரக்க ரென்றும் பலரென்றும் பயிலு மாய
மிகையுடைத் தென்றும் பூண்ட விரத்ததை விடுது மென்ற
னகையுடைத் தாகு மன்றே யாதவி னைநீ தெனனா
தகையுடைத் தம்பிக் கநாட சதுமுகன் றுதை சொன்னான்.

இ - ன பகை உடை அரக்கா என்றும் - பகை உடைய ராக்ஷஸாகனென்றும், பலா என்றும் - அநேகரென்றும், பயிலும் மாயம் மிகை உடைத்தது என்றும் - பிடிக்கின்ற மாயம் மிகுதியாயுடையதென்றும் (கூறி), பூண்ட விரத்ததை விடுதும் என்றல் - (நாம்) கொண்ட விரத்ததை விடுவோம் என்று கூறல் நடை உடைத்தது ஆகும் அன்றே - சிரிப்புடையதாகும் அன்றே, ஆதலின் - ஆகைபால், ஈது நன்று எனன - இது நல்லது என்று, தகை உடை தம்பிக்கு - தகுதியுடைய தம்பிக்கு, அந்நான் - அத்தினம், சதுமுகன் தாளை சொன்னான் - நான்கு முகங்கள் யுடைய பிரமதேவனுக்குத் தகப்பனான் ஸ்ரீராமபிரான் கூறினான்.

குறிப்பு - நன்று ஈது எனன என்பதற்கு நல்லது இது என்ற கூறத் என்ற மற்றும் ஓர பொருள் கூறித் தம்பியொடுங் கூட்டுக (௨௯௫)

அநேதவ மெண்ணிச செய்த லண்ணலே யமெதி யன்றோ
விடுதெதன பின்னின றாகள பலருள ரெனினும் விலலாற
றெடுதெவெம் பகழி தூவித் தொடர்தென விரைந்து சென்று
படுக்குவெ னதுவன றுயிற பற்றினென கொணாவெ னெனரா.

இ - ன. அண்ணலே - அநேதவம் - செருங்கிய காரியங்கடையும், எண்ணிச செயதல் - ஆலோசித்தசெயதல், அமெதி அன்றே - பொருத்தமன்றே? விடுதெ - (இம்மனை) அனுப்பி, இதன்பின் நினராகள - இம்மாளின் பின்னே நின்றவாசன், பலா உளா என்னும்-அந்நான் இருக்கின்றாள் என்றாலும்,

விலலால் - வில்வினா, தொடுத்த - (ஒன்றையின் ஒன்றாய்ச்) சோககப்பட்ட, வெம்புழி - கொடியபாணங்களை, தூவி - சிந்தி, தொடங்கத்தென்ன விரைந்து சென்று - தொடங்கு விரைவாய்ச்சென்று, படுக்குவென் - கொல்லுவேன், அது அன்று ஆயின் - அப்படியில்லையானால், பற்றினென் கொணாவென் என்றான் - பிடித்துக்கொண்டு வருவேனென்று (இளையவன்) கூறினான் (௨௩௬)

ஆயிடை யன்ன மனனா ளமுதுகுத தனைய செயய
வாயிடை மழலை யினசொற கிளியினிற குழறி மாழகி
நாயக நீயே பற்றி நலகலை போலு மெனனாச
சேயரிக குவளை முதத்தா சிந்துபு சித்திப போனாள்.

இ - ள ஆயிடை - அவ்விடத்தில், அன்னம் அன்னாள் - (நடையில) அன்னப்புகளை ஒத்தாளாகிய தோபிராட்டி, அமுது உருத்தனைய - அமிரத்ததைச் சிந்தி னறபோல, செயய வாய இடை - சிவந்த வாயினிடத்தே, மழலை - குதலைச் சொல்லாகிய, இனசொல - இனிய வார்த்தைகளையுடைய, கிளியினில - கிளியைப்போல, குழறி - உளறி [தடுமாறிப்பேசி], மாழகி - மயக்கி, நாயக - தலைவரே! நீயே - நீரே, பற்றி - பிடித்த, நலகலைபோலும் - தரமாட்டாபோலும், என்னா - என்று கூறி, சே அரி - சிவந்த வரிகளையுடைய, குவளை - குவளைமலாபோலும் கண்களிலிருந்து, முததம் - முததுப்போலும் நீர்த்துளிகள், சித்தி சிந்துபு போனாள் - சித்திச் சிந்தும் படி சென்றாள்.

குறிப்பு - கோபத்தாலும் துக்கத்தாலும் ஆங்கு நிற்கக் கால தரிககாது பிணங்கிச் செல்லத்தொடங்கினா ளென்பது விளங்க 'அன்ன மனனாள்' என்றா, குழறி - குளறி (௨௩௭)

போனவள புலவி நோக்கிப் புரவலன் பொலனகொ டாராய்
மாளிது கானே பற்றி வலலையின் வருவெ னன்னே
கானியன் மயிலன்னாளைக் காததனை யிருத்தி யெனனா
வேனகு சரமும் விலலும் வாங்கினன் விரைய லுறமுன்

இ - ள போனவள புலவி நோக்கி - (அவ்வாறு) சென்ற தோபிராட்டியினது பிணக்கைப்போத்து, புரவலன் - காவலனாகிய ஸ்ரீராமபிரான், பொலன் கொள தாராய - பொன்கொண்ட மாலை யையுடையாய்! மான் இது - இம்மாலை, கானே பற்றி வலலையின் வருவென் - கானே (போய்) பிடித்ததே சீக்கிரத்தில் வருவேன், கான இயல் மயில் அன்னாளை - காண்கததுப் பொருளாகிய மயில் ஒத்தவளாகிய சீதை யை, காததனை இருத்தி என்னா - காததுகொண்டிருப்பாயென்று கூறி, வேல்கு சரமும் - வேலபோன்ற கண்களும், விலலும் - கோதண்டமும், வாங்கினன் - ஏற்றுக்கொண்டு, விரையல் உறமுன் - விரைந்து செல்லுதலை யடைந்தான்.

குறிப்பு. - காமேகம்போன்ற தன்னைக்கண்டபின் மகிழுத்தனமையான என பாண 'கானியன் மயிலன்னாள்' என்றான், நகு - உவமவாசகம். (௨௩௮)

முன்னமு மகவாய வந்த மூவரி னொருவன் போனா
ன்னன்னமா ரீசு னென்னே யயிர்த்தனெ னிதனை யைய

வின்னமும் காண்டி வாழி யேகென விருகை கூப்பிப்
பொன்னனாள் புகக் சாலை காத்தனன் புறத்து நின்றே.

இ - ள். முன்னமும் - முற்காலத்தும், மகம் வாய்வந்த - வேன்வியின்கண் வந்த, மூவரின் - (தாடகையோடு சபாரு மாரீசன் என்னும்) மூவருள், ஒருவன் போனான் - ஒருவன் (மடியாமல் ஓடிச்) சென்றான், அன்ன மாரீசன் எனறே - அப்படிச்சென்ற மாரீசன் எனவே, அயிர்த்தனென் - சந்தேகித்தேன், ஐயம் - இத்தனை - இச்சந்தேகத்தை, இன்னமும் காண்டி - இன்னமும் பாரப்பீர், ஏகு என - செல்லுமென்று, இருகைகூப்பி - இரண்டு கைகளையுங் குவித்த, பொன் அனாள் - இலகரூமி தேவியை ஒத்த சீதாபிராட்டி, புகக்காலை - புருந்த பன்னசாலையை, புறத்துநின்ற - வெளியே கின்றுகொண்டு, காத்தனன் - காவுல செய்தான்

குறிப்பு:—வாழி - முன்னிலையாகச்

(௨௯௧)

மந்திரத் தினையோன சொன்ன வாயமொழி மனத்துக் கொள்ளாள்
சந்திர குவமை சான்ற வதனத்தாள சலத்தை நோக்கிச்
சிறுதுரப் பவளச் செவ்வாய முறுவலன் சிகரச் செவவிச்
சந்திரத் தோளி னுனம் மாணினைத் தொடர் லுறாளு.

இ - ள். மந்திரத்து இனையோனசொன்ன - ஆலோசனையால் (அறிந்து) இனையபெருமான்கூறிய, வாயமொழி - வாயவார்த்தையை, மனத்துக்கொள்ளாள் - மனத்திற் கொள்ளாதவனாகிய ஸ்ரீராமபிரான், சந்திரகு உவமை சான்ற வதனத்தாள - சந்திரனுக்கு உவமானத்தில மேலான முகத்தையுடைய சீதாபிராட்டியினது, சலத்தைநோக்கி - கோபத்தைப்பார்த்து, சிறுதுரப் பவளம் செவ்வாய முறுவலன் - சிவப்பான பவளம்போன்ற சிவந்தவாயோடு நகைப்பையுடையோனாகி [பற்கள் வெளியே தோன்றா புன்னகை புரிந்தானாகி], சிகரம் - மலைச்சிகரம்போன்ற, செவவி சந்திரம் தோளினை - அழகிய புயங்கனையுடைய ஸ்ரீராமபிரான், அ மாணினை தொடரல் உறாளு - அந்த மாணினைத் தொடர்ந்து சென்றான்

குறிப்பு - வாயமொழி - வாயின் மொழி, வாயமைமொழி, வாய்க்கும் மொழி
செவவி சந்திரம் - ஒருபொருட்பன் மொழி.

(௨௯௦)

மிதித்தது மெல்ல மெல்ல வெறித்தது வெருவி மீதிற
குதித்தது செவியை நீட்டிக் குரபத் முரத்தைக் கூட்டி
யுதித்தெழு மூதை யுள்ள மென்றிவை யருவச் செல்லுங்
கதிகொரு கலவி வேறே காட்டிய தொத்த தனறே.

இ - ள். மிதித்தது - (அம்மான நிலத்தில்) அடிவைத்தது, மெல்ல மெல்ல - மெள்ள மெள்ள, வெறித்தது - ஆவேசமுற்றது, வெருவி - அச்சமுற்று, மீதில குதித்தது - மேலே குதித்தது, செவியை நீட்டி - காதுகளை நீட்டியும், குரம் பதம் - குளம்பினை யுடைய பாதங்களில, உரத்தைக் கூட்டி - மார்பைச் சோத்தியும், உதித்து எழும் - பருத்தாக் கிளம்புகின்ற, ஊதை - காற்று, உன்னம் - மனம், என்ற இவை - என்று சொல்லிய இவைகள், உருவ செல்லும் கதிக் கு - உருவுப்படி செல்கின்ற

வேகத்திற்கு, வேறே ஒரு கல்வி காட்டியது ஒத்தது - வேறே ஒரு (தனனமான) படிப்பைக் காட்டியதையும் போன்றது (உசக)

நீட்டினு னுலக மூன்று நின்றெடுத தளரத பாத
மீட்டுநா முரைத்தற கமமா வேறுமோ ரண்ட முண்டோ
வோட்டினுன ரொடாந்த தனனை யொழிவற நிறைந்த தனமை
காட்டினு னனறி யனறக கடுமையா கணிககற பாலா.

இ - ன். நீட்டினுன நன்று - நீட்டினவனுக் தின்று [ரெடியோனுக் தின்று], எடுத்தது - னாக், உலகம் மூன்றும் - திரிலோகங்களையும், அளந்த பாதம் - அளவிட்ட திருவடிகளை, மீட்டுநா உரைத்தறகு - திருமபவும் நாம கூறுதற்கு, அமமா - வேறும் ஓர் அண்டம் உண்டோ - மற்றுமொரு அண்டம் இருக்கின்றதோ? ஒட்டினு - (அமமானைத்) துரத்தினு, தொடாந்த தனனை - (அமமானியை) தொடாந்த சென்ற தனனை, ஒழிவு அற சிறைந்தனமை - ஒழிவிலவாதபடி பூத நியாயத் தொடாந்தனமையில், காட்டினு - அனறி - அல்லாமல், அன்று - அந்நான் அகிமை - அந்தவேடத்தை, யா - எவா? கணிககறபாலா - மறித்தற்குரியா

குறிப்பு - அமமா - வியப்பிடைச்சொல் (உசஉ)

குனறிடை யிவரு மேகக குழுவிடைகு குதிக்குங கூடச்
சென்றிடி னகலூர தாழிற நீண்டலாந தகைமைத தாகு
நின்றதே போல நவரு நிதிவழி நேய நீடு
மனறவங் கோதை மாதா மனமெனப் போயிற நமமா

இ - ன். குனறிடை இவரும் - மலையின் கண் ஏறும், மேகம் குழுவிடை குதிக்கும் - மேககூட்டத்தின்கண் பாயும், கூட சென்றிடின அகலும் - அதனகூடவே தொடாந்தபோலு பிரிந்தபோம், தாழின - தாமதித்தாலு நீண்டல ஆம் தனக் கைத்த ஆகும் - தீண்டுதற்காகிய தன்மையையுடையது ஆகும், நின்றதேபோல நவரும் - நின்றதைப்போலவேயிருந்த விலகிப்போம், நிதிவழி - திரவியத்தின்கண், நேயம் நீட்டி - அனபை நீளச்செய்கின்ற, மனறல அம் கோதை மாதா - வாசனை பொருந்திய அழகிய கூடதையுடைய (விலை) மாதாகனது, மனம் என - மனத்தைப் போல, போயிற - போயினது

குறிப்பு - அமமா - வியப்பிடைச்சொல் (உசக)

காயமவே றுகிச செய்யுங் கருமமவே றுகிற நனறே
யேயுமே யெனனின் முன்ன மெண்ணமே யிளவற குண்டே
யாயுமே லுறுதல செல்லா மரககரா னவாகள் செபத
மாயமே யாய தேநாம வருந்திய தென்றூன் வள்ளல.

இ - ன் வனனல - ஸ்ரீராமபிரான், காயமவேறு ஆகி - உடலானது (செயலு கருத்தகத்தாகாத) வேறு (வித்தகில) ஆகி, செய்யும் கருமம் வேறு ஆகின்ற அனறே - செய்கின்ற தொழில் (மானுருவத்தாக குரியதல்லாத) வேறு (வித்தகில்) ஆயி

னதன்றே? ஏயுமே என்னின - (மாயச்செயலுக்கு இது) பொருததேயெனறால்,
முன்னம்—, இனவறகு - இனையவனுக்கு, எண்ணமே - (அப்படிப் பொருத்தம்
என்ற) நினைப்பே, உண்டே - உள்ளதே, உறதல - சம்பலிப்பதை, ஆயுமேவ - (மே
மனம்) ஆராயுமானால், செல்லாம - (இப்படிவருத்தமுறம்படி) செல்லமாட்டோம்,
நாம வருந்தியது - நாம வருத்தமுற்றது, அரக்கரானவாகன செயத மாயமே ஆய
தே - அரக்கர்களசெய்த மாயத்தாலேயே யாயிறதே, என்றான் - என்று கூறினான்

குறிப்பு —செல்லாவரக்கா என்றும் நான் வருந்தியது என்றும் பாட பேதமு
ண்டு அப்பாடத்திற்கு ஆயு - ஆயுள், மேல உறதலசெல்லா - நீடித்திருத்தற்காக
வேவழியிற செல்லாத அரக்கா என்று பொருள்கூறுக. (உசச)

வேறு

பற்று வானினி யலலன பகழியாற
செற்று வானிற செலுத்தலுற றுனென
மற்ற மாய வரக்கன மனக கொளா
வுற்ற வேகத்தி னும்பரி னோங்கின

இ - ன இனி—, பற்றுவான் அலலன - பிழப்பவனலலன, பகழியால் செற
று - பாணத்தால் கொன்று, வானில செலுத்தலு உறறான் என - விண்ணிற செல
வச செயதற்குப் பொருந்தினான் என்று, மனம் கொளா - மனத்தினுறகொண்டி,
மற்ற மாயம் அரக்கன - வேறான் மாயம்பொருந்திய அவவிரக்கதன், உற்றவேகத
தின் - மிகுந்த வேகத்தால், உம்பரின ஓங்கினான் - ஆகாயத்தில உயரச் சென்றான்.

அக்க ணத்தினி லையனும் வெயயதன்
சக்க ரத்திற் றகைவரி தாயதோ
செக்கா மேனிப் பகழி செலுத்தினான்
புகக தேயம்புக கினனுயிர போகக்கென.

இ - ன. ஐயனும் - ஸ்ரீராமபிரானும், அ கணத்தினில - அந்த கணத்தில,
வெயய - கொடிதாகிய, தன் சக்கரத்தில - தனது சக்கராயுதம்போல, தனைவு அரி
து ஆயது - தடைபடுதற் கரியதாகிய, ஓர் - ஒரு, செக்காமேனி பகழி - செய்ய
நிறதையுடைய பாணத்தை, புகக தேயம்புககு - (இவ்வரக்கன்) புதுத தேசத்திற
புருத்த, இன் உயிர போக்கு ஏன - (இவனது) இனிய உயிரைப்போக்குவாய் என
று கூறி, செலுத்தினான் - அனுப்பினான்,

குறிப்பு —செக்காமேனிப் பகழி - அக்கினிமுகாஸ்திரமாம் (உசச)

நெட்டி லைச்சரம் வருசனை நெஞ்சுறப்
பட்ட தப்பொழு தேபரு வாயின
லட்ட திக்கினு மப்புற மும்புக
விட்ட னைத்தொரு குன்றென வீழ்தனன.

இ - ன். நெடு இலை சரம் - நெடிய இலை வடிவாயுள்ள அந்தப் பகழியானது,
வஞ்சனை நெஞ்சு உற பட்டது - வஞ்சகம்பொருந்திய (அவ்வரக்கன்) நெஞ்சிற

பொருத்தத் தாகியது; அப்பொழுதே - அப்படித்தாகிய பொழுதிலேயே, பருவா
யினால் - பிளந்த வாயினாலே, அட்டதிககிலம் - எட்டுத் திசைகளிலும், அப்புறமும் -
(அத்திக்குக்களுக்கு) அப்பாலும், புக் - பிரவேசிக்கும்படி, வீட்டு அழைத்தது - (சப
த்ததை) வீடுததுக் கூப்பிட்டு, ஒரு குன்று என வீழ்ந்தன - ஒரு மலைபோல வீழ்
ந்தான்

குறிப்பு - விட்டழைத்தல் - தனக்கு இயற்கையாயுள்ள தொனியை வீடுதது
வேறுதொனிகொண்டு கூப்பிடுதலுமாம். (உசஎ)

வெய்ய வனற னுருவொடு வீழ்தலுரு
செய்ய தனறெனச் செப்பிய தம்பியை
யையன வலலனென னுருபிர வலலன
னுய்ய வந்தவன வலலனென றுன்னினான்.

இ - ன். வெய்யவன - கொடிய அவ்வரக்கன், தன் உருவொடு வீழ்தலும் -
தனது (உண்மையான) உருவத்தோடு வீழ்ந்தவனவில, செய்யது அன்று என செப
பிய தம்பியை - லெல்து அன்றென்று கூறிய (தனது) தம்பியை, ஐயன வலலன் -
(எனது) ஐயன் வலலவனாயினான், என ஆர உயிர வலலன் - எனது அரிய உயிர்
போன்றவன் வலலவனாயினான், நான் உய்யவந்தவன் வலலன் - நான் ஈட்டேறும்படி
(எனபின்) வந்தவன் வலலவனாயினான், எனது உன்னினான் - என்று நினைத்தான்

குறிப்பு - ஐயன் - முதலான, தந்தை ஈண்டு மகிழ்விலால் இளையானை ஐயன்
என்றது மரபுமுடிவமைதி, ஆருயிர் - அனமொழித்தொகை (உசஅ)

ஆசை நீளத் தரற்றினன் வீழ்ந்தவா
நீசன மேனியை நின்றாட னோக்கினான்
மாகின் மாதவன் வேளவியின் வந்தமா
நீசனேயிவ் னென்பதுந் தேறினான்.

இ - ன். ஆசை நீளத்து அரற்றினன் - திசையினது நீளம் வரையிற (செல்லு
மாறு) பேரொலிசெய்து, வீழ்ந்த - வீழ்ந்த, அ நீசன மேனியை - அந்தக் கீழ்க்கன
து உடலை, உடன் - உடனே, நின்ற னோக்கினான் - கின்று பார்த்து, மாகிவ் - குற
றமில்லாத, மாதவன் - மகாதவதையுடைய விசுவாமிததிர முனிவரது, வேளவி
யின் வந்த - வேளவியின்கணவந்த, மாரீசனே இவன் என்பதும் தேறினான் - மார்
சன் என்பவனே இவ்விராகத்தன் என்று சொல்வதினூற துணிவுகொண்டான். (உசக)

உழைத்த வாளி யுரம்புகப் புலலியோ
னழைத்த மாயையி னெனகுர லாவிசைத்
தழைத்த துண்டது கேட்டயா வெய்துமான
மழைக்க ணேழையென றுள்ளம் வருந்தினான்.

இ - ன். உழைத்த - பிரயாசைப்பட்ட, வாளி - பாணமானது, உரம்புக -
(தன்) மாபிற புகுத்தலால், புலலியோன் - அறபனாகிய அவ்வரக்கன், இழைத்தமா
யையின் - செய்த மாயையில், என குரலால் இசைத்து அழைத்தது உள் - எனது

(சூரல போல) சூரலகொண்டி பேசிக் கூப்பிட்டது உண்டு, அதுகேட்டு - அகசூரலக் கேட்டு, மழைக்கண் ஏழை - சிதை, அயாவு எய்தும் என்று - தளர்வடைவாளென்று, உள்ளம் வருந்தினுள் - மனம் வருந்தலுற்றாள்

குறிப்பு — மழைக்கண் ஏழை - மேகம்போல நீர்சொரியுங் கண்களையுடைய பேதைப்பெண் தனது ஆற்றலின் தன்மையை யறியாது வீணே யழுவாள் என லுங் குறிப்பு விளங்க 'மழைக்கணேழை' என்றா. (உரு0)

மாற்ற மின்னது மாயமா ரீசனென
தேற்ற முன்னுணர்ந் தானெனி னென்னுடை
யாற்ற தேற்ற மறிவின னாதலாற
தேற்று மாலினை யோனெனத் தேறினாள்.

இ - ள் இன்னது மாற்றம் - இதன்மைய வார்த்தையானது, மாயம் (என்று) - வஞ்சகம் என்றும், மாரீசன என்று - (இதைச் சொன்னவன்) மாரீசனென்றும், ஏற்றம் - அதிகமாக, முன் - முன்னம், உணர்ந்தான் எனின் - அறிந்தானேயானால், என உடை ஆற்றல் தேரும் அறிவினை ஆதலால் - என்னுடைய வலிமையை யறிபும அறிவினையுடைய னாகையால், இளையோன் - (எனது) தம்பி, தேற்றம் என தேறினாள் - (சிதைப்பைத் துயரத்தினின்றும்) தேறச்செய்வானென்று தேறுதலடைந்தாள். (உருக)

மாளவ தேபொரு ளாகவந் தானலன்
சூழவ் தோபொரு ளுணடிவன் சொல்லினாள்
முளவ் தேத் மதுமுடி யாமுன
மீளவ் தேநல மெனறவன் மீண்டனாள்

இ - ள் மாளவகே பொருள் ஆகவந்தான் அலன் - இறப்பதே உண்மையாகுமபடி வந்தவன்லன், இவன் சொல்லினாள் - (எனச்சூரலகொண்டி பேசிய) இவனுடைய வார்த்தையால், சூழவது ஓர் பொருள் உண்டு - ஆலோசனை செய்வதாகிய ஒரு அர்த்தமிருக்கின்றது, முளவது - (இனிக் கூடுவதாகிய, ஏதம் அது - கெடுதியானது, முடியா முன்னம் - (பகைவா செயது) முடிதது விடாத முன்பு, மீளவதே நலன் என்று - திருமயிவிலேதே நன்மையானது என்றுகூறி, அவன் மீண்டனன் - அவ்விராமபிரான் திருமயிவந்தான் (உருஉ)

ஏழாவது மாரீசனவதைப் படலம்

முற்றிற்று.

ஆர்ப்பட்டலம் எ-கரு விருத்தம் அக0

எட்டாவது சடாயுவுயிர்நீத்த படலம்.

சங்கு நெத தனிககடன மேனியாற
கங்கு நெத நிலைமை யறைநதங்
கொங்கு நெத மலாகுமுற கொம்பனுட
கங்கு நெத தகைமை யியம்புவாம

இ - ன். சங்கு - சங்குகள், அநீத - சோந்த, தனி கடல - ஒப்பற்ற கடல
போன்ற, மேனியாற - திருமேனியையுடைய ஸ்ரீராமர்மூலுக்கு, அங்கு அநீத
நிலைமை அறைநதம் - அவ்விடத்தில் சம்பவித்த தன்மையைக் கூற்றோம், கொ
ங்கு அநீத - மலா குழல் கொம்பு அனாரு வாசனைசோந்த மலாகளையணிந்த கூட
தலையுடைய கொம்புபோன்றவனாகிய சீதாபிராட்டிக்கு, இங்கு அநீத சகைமை
இடம்புவாம - இவ்விடத்திற் சம்பவித்த தன்மையை (இனிக) கூறுவாம.

குறிப்பு - குழற் கொம்பு - இவ்வொருளுவமை (௧)

எயிறு லேதது முழைநிறு தேங்கிய
செயிராத லேக்கொண்ட சொற்செவி சோதலுங்
குயிறு லதநிடை யுறந்தொ கொள்கையாள
வயிறு லேதது விழுந்த மயங்கினுள்

இ - ன். எயிறு அலேதது - பற்களை (நெறுநெறெனத்) திருந், முழை நிறு - து
ருகைபோன்ற வாயைத்திறந்து, எவகிய - அழுத், செயிர்தலை கொண்ட - தன்பத்
தன்களை கொண்ட, சொல் - வார்த்தையானது, செவி சோதலும் - (சுண) செவி
யைச்சோந்தவளவில, குயில தலத்திடை உற்றது ஓர் கொள்கையாள - (ஒரு) குயி
லானது (மரத்தினின்றாக தவறிவிழுந்த) நிலத்திறசோந்ததாகிய ஒரு செய்கையை
யுடையாளாட, வயிறு அலேதது - வயிறுநிலழத்த நுகொண்டு, விழுந்த - , மயங்கி
னுள் - (சீதாபிராட்டி) மயங்குதலுற்றாள்.

குறிப்பு - முழை - அதுபோன்ற வாய்க்கு ஆகுபெயர் தலை - எழனுருபு (௨)

பிடித்து நலகிவ வுழையெனப் பேசையேன
முடிக்கத் தென்னமுதல் வாழ்வென மொய்குமுல்
கொடிப்ப டுந்த தெனநெடுங் கோளரா
விரிக்கு டைந்த தென்புரண டேங்கினுள்.

இ - ன். மொய்குமுல் - அடாந்த கூந்தலையுடையானாகிய சீதாபிராட்டியான
வன், பேசையேன - அறிவிலாத நான், இ உழை - இந்த மானை, பிடித்து நலகு
என - பற்றித்தருவீராகவென்று கூறி, முதல் வாழ்வு முடித்தனென என - முதன்
மையான வாழ்க்கையைத் தீர்த்துவிட்டேன என்று, கொடி. படிந்தது என - (கொழு
கொம்பிழந்த) பூங்கொடி (நிலத்தில்) விழுந்ததபோலவும், நெடுங்கோள அரா இடி
க்கு உடைந்தது என - நீண்ட கொலையுடைய பம்பானது இடியால்

மனத்தனாயுடைத்த போலவும், புரண்டு - (கீழேவிழுந்து) புரளுதலுற்று, ஏங்கி
ஞன் - அழுதான்

குறிப்பு — நாயகனோடு கூடிவாழும் வாழ்க்கையே சிறப்புடைத்தாதலின் அச்சி
றப்பு விளங்க 'முதலவாழவு' என்றான். மொயகுழல் - அன்மொழித்தொகை. இடி
க்கு - உருபுமயக்கம் தலைவிரிகோலமாய் அழுதனொன்பது தோன்ற 'மொயகுழல்
என்றா (ங)

குற்றம் வீந்த குணத்தினெங் கோமகன்
மறறை வாளரக கண்புரி மாயைப்
நிறறு வீந்தன நென்னவு மெனைய
நிறறி யோவினை யோயொரு நீயெனனாள்.

இ - ன் இனையோய - இனையடனாகிப் இவடசுமணு! ஒரு நீ - ஒருபஞ்சிய நீ,
குற்றம் வீந்த - குற்றமில்லாத, குணத்தின் - நகுணங்களுையுடைய, மெ கோம
கன் - மெது நாயகன், மறறை யான அரசுகண்புரி மாயையால் - மறறை யாளாயுத்
தகையுடைய (ஒரு) இராட்சத்தன் செய்த மாயையாலே, இறறு வீந்தன என்ன
வும் - அறுபட்டிறந்தானென்று கூறவும், என அயல நிறறியோ - எனது பகைத்தே
கிறபாயோ? என்றான்—,

குறிப்பு — கோ மமகன் - அரசனாகிய மெது கணவன் என்க இனித கன்
னைப் புரப்பயா இவலையென்பது தோன்ற 'கோமகன்' என்றான் மறறை - சட்டி
யகற் கினமாகலின் வாட்டோ மகனைக்க கொள்க போரசெய்தமை குறிப்பிக்க
யாளரகன்' என்றும், 'இறறுவீந்தனன்' என்றும் கூறினான் ஒரு நீ என்றது -
வீரர்களுொருபஞ்சிய நீ யெனவும் தம்பிரார்களுள் ஒருவஞ்சிய நீ எனவும் ஏதோ
ஒரு தன்மையாயிருக்கிற நீ யெனவும் கூறலாம். (ச)

வேறு

எண்மையா நுலகினி னிராமற் தேற்றமோ
திண்மையா நுளரெனச செப்பற் பாலதோ
பெண்மையா லுரைசெப்ப பெறுதி ராலென
வுண்மையா ன்னையவட குணரக கூறினான்.

இ - ன் உண்மையான - சத்தியவாசகஞ்சிய இனையபெருமான, எண்மை
யூ உலகினின் - எளிமைபொருந்திய இவவுலகத்தின்கண், இராமற்கு - ஸ்ரீராமபி
ரானைக்காட்டிலும், ஏற்றம் - மிகுதியான, லா திண்மையார் - ஒப்பற்ற வலிமை
யையுடையவர்கள், உளா என் - இருக்கின்றார்களென்று செப்பல் பாலதோ -
(யாரத்தி) சொல்லுதற்குரியதோ? பெண்மையால் - பெண்தன்மையால், உரை
செய் பெறுதா என - (இத்தகைய) வார்த்தைகூற (மனங்) பொயவீரென்று, உட
டக்கு - அச்சத்தாராட்டிக்கு, உரை கூறினான் - அறியுமபடியாகச் சொன்னான்

குறிப்பு — ஸ்ரீராமபிரானது ஆற்றலினுஞ் சிறந்த ஆற்றலையுடையது இவவுலகி
ன்கண் யாதும் இல்லாதலால் 'எண்மையா நுலகு' என்றான். இனி, எண்மை என்ற
குறிப்பு எனப் பொருள்கொண்கிற ஆருலகென்றது ஆருட உலகு என விரிவாகவத

தை விரித்தம் அரககாதித்தொழிலான முனிவா தீத்தொழின் மாறிப் பெருமைகு
 னறிசிறகு மிவவுலகம் இனி நன்னிலைமை பெறுமென விரித்தலு மனையம் உல
 கம் எனலை உயாதிணையாகக்கொண்டு மதிப்புத்தகைய உயாநதவாதமயில் எனப
 பொருள்கோடலுங் கூடும் “துண்ணுணா வுடையோ தாலொடு பழகினும், பெண்
 னறி வென்பது பெருமபே தைமைத்தே” எனபவாகவின் ‘பெண்ணையா லுரை
 செய்ப பெறுதிரா’ என்றான் உண்மையான்—உண்மையால் எனப பொருள்கோ
 டலுமாம். (டு)

ஏழுமே கடலுல கேழு மேழுமே
 சூழுமேழ மலையவை தொடர்ந்த சூழலவாய
 வாழுமேழ மையாசிறு வலிக்கு வாள்மா
 தாழுமே ராகவன் தனிமை தையலீர்.

இ - ள் தையலீர் - அழகுடையவரே! கடல் ஏழுமே - கடல்கள் ஏழினு
 டையவும், உலகு ஏழுமே ஏழுமே - உலகங்கள் பதினான்குடையவும், சூழும் ஏழ்
 மலை - சூழத்திருக்கின்ற சப்ததூவாசலங்களினுடையவும், அவை - அவற்றை, தொட
 ர்ந்த - தொடர்ந்துள்ள, சூழலவாய - இடங்களில், வாழுமே - வாழ்கின்ற, மையா-
 அறிவிலார்களுடையவும், சிறுவலிக்கு - அறப் பலத்தகடும், வாள் அமா - வாள்
 முதலியவற்றை செய்யும் போகடும், ராகவன் தனிமை - ஸ்ரீராமபிரான் து ஒப்பற
 மதன்மையானது, தாழுமே - தாழ்வடையுமோ?

குறிப்பு.—ஏழுமே ஏழுமே, எகரங்கள் - எண்ணுப்பொருளான தாழுமே,
 எகரம் - எகிராமரை வாள் - மறறை யாயுதங்களுக்கும் உபலக்கணம் தனிமை -
 தனித்து ஒருவனாயிருக்கத் தன்மையுமாம் (சு)

பாரெனக் கனவென்ப புனவெ னப்பகா
 பேரெனத் திசையென முனியிற பேருமால்
 காரெனக் கரியவக் கமலக் கண்ணனை
 யாரெனக் கருதியிவ விடரி னுழகினதீர்.

இ - ள். பார என் - புலியென்றும், கனவ என் - கெடுப்பென்றும், புனவ
 என் - நீரென்றும், பகா - (மற்றும்) சொல்லப்படுகிற, போ என் - பெயர்கள் என்
 றும், திசை என் - திசைக்கொன்றும், முனியின் - கோபித்தால், பேரும் - (அகல)
 பெயர்த்துபோம், (இவ்வணியிருக்க) கார என் கரிய - மேகம்போலக் கரியநிறத்தை
 யுடைய, அ கமலம் கண்ணனை - அந்தப் புண்டரீகாட்சனை, யார என் கருதி - யா
 என்று நினைத்த, இ இடரின ஆழ்கினதீர் - இத்தத் துன்பத்தி லுழந்துகினதீர்?

குறிப்பு —பார கனவ புனவ எனக் கூறிப் பின் பகர்பே ரெனமையால் அப
 போ பஞ்சகூதங்களிற் கூறுதொழிந்த வாயுவும் ஆகாயமுமாம் எம்பிரானை ஸ்ரீமகா
 விஷ்ணுவென்று கருதக் கடவீர் சாமானிய மாணிதருப்பென்று கருதனமின் என
 பது ஈற்றிரண்டடியின் கருத்தி. (ச)

இடைந்தபோய நிசிரற கிராம நெவவம்வர
 தடைந்தபோ தழைக்குமே யழைக்கு மாமெனின்

மிடைநதபே ரண்டங்க ள மேல கீழன
வுடைநதுபோ மயனமுத லுயிருந் தீயுமால்

இ - ள இராமன் - ஸ்ரீராமபிரான், நிச்சிரமகு இடைநதபோய - இராககத்
னுக்குத் தோற்றுப்போய, எவ்வம வந்த அடைநதபோது - துண்பவந் துறங்கால்
ததில், அழைக்குமே - (பிறாதுணையைவிரும்பிக்) கூப்பிடுவாரோ? [கூப்பிட்டா],
அழைக்கும் எனின் - (அப்படி) கூப்பிடுவாரோயானால், மேல கீழன் - மேலுங்
கீழும் உள்ளனவாகிய, மிடைநத - நெருங்கிய, போ அண்டங்க ள - பெரிய வுலகங்
கள் (பதினான்கும்), உடைநதபோம் - தகாந்த அழிந்தபோகும், அயனமுதல உயி
ரும் தீயும் - பிரமன் முதலாகிய ஜீவராசிகளும் நாசமடையும் (அ)

மாற்றமென பகாவது மண்ணும வானமும்
போற்றவன நிரிபுர மெரித்த புங்கவ
னேற்றிநின் நெய்தவில் விறை தெம்பிரா
ன்றைவி னமைவதோ ராற்ற லுணமையோ

இ - ள மாற்றம் பகாவது என - வாதத்தை சொல்வது யாது? மண்ணும்
வானமும் போற்ற - மண்ணுலகத்தாரும் விண்ணுலகத்தாரும் போற்றும்படியாக,
வலநிரிபுரம் எரித்தபுங்கவன் - வலிய முப்புரங்களை யெரித்தருளிய சிவபிரான், ஏற்றி
நின்று எய்தவில் - (நான்) ஏற்றி நின்று (அம்பினை) வலிய விலலானது, இறந்த-
முறிபட்டத, (ஆதலால்), எம்பிரான் ஆற்றலின் - எமது பெருமானுடைய வல்லமை
டைப்போல, அமைவது - பொருந்தவதாகிய, ஓர் ஆற்றல் உண்மையோ - ஒருவல்ல
மையும் உள்ளதோ?

குறிப்பு - மண், வான - இடவாருபெயர்கள் நின்று - அசையும். பிரான் -
எப்பொருட்கு மிறைவான், கடவுள் (க)

காவல னீண்டுநீர் கருதிற நெய்துமேன
மூவகை யுலகமு முடியு முகதுள
தேவரு முனிவரு முதல செவவியோ
ரேவரும் வீரதுளா ரறமு மெஞ்சுமால்.

இ - ள காவலன் ஈண்டு - புரவலராகிய ஸ்ரீராமா (யாதொரு தீங்குமின்றி
விரைத்துவந்து) சேர்வார், நீர் கருதிற நெய்து மேல - நீர் எண்ணியது சம்பவிக்கு
மானால், மூவகை உலகமும் முடியும் - திரிலோகங்களும் நாசமடையும், முகது
உள - முற்படுத்தினான், தேவரும் - முனிவரும் - முதல - முதலாகிய, செவவி
யோ எவரும் - சிறப்புப்பெற்றோர் எவர்களும், வீரது உளார் - இறந்திருக்கிறோ
கள், அறமும் எஞ்சும் - தருமமும் அற்றுப்போகும்

குறிப்பு - காவலன் - இரட்சிக்குத் தொழிலில் வல்லவன் காப்பவனுக்கே அ
னே இறப்பானாகிய மறையேயோ காப்பவரின்றித் தாமே இறப்பார் என்பது நந்த
து ஈண்டு - இப்பொழுது, நீர் கருதிற - நீர் கருதினதை, காவலன் எய்தமேல் -
காவலன் அடைவானானால் என முதலடிக்குப் பொருள்கூறுதலும் அமையும். (க)

பார்க்கவென் பகாவது பகழி பண்ணவன்
 றுரக்கவங் கதுபடத் தொலைத்து சோகின்ற
 வரக்கனவ வுரையெடுத தரற்றி னுனதற்
 கிரகமுற றிரங்கலி ரிருத்தி ரீண்டென்றான்.

இ - ள் பரக பகாவது என் - விரித்துச்சொல்வது யாது? பண்ணவன் - ஸ்ரீராமபிரான், அவரு - அவ்விடத்தில், பகழி துரக - அம்பினை எய்ய, அது பட - அவயம்பு பட்டதால், தொலைத்து சோகின்ற அரக்கன் - அழித்து தளாவடைகின்ற இராகசன், அ உரை எடுத்து அரற்றினான் - அந்தவாத்தையை யெடுத்தச்சொல்லிக் கூவினான், அத்தரு - அந்தப்பொருட்டு, ஈண்டு - இப்பொழுது, இரக்கம் உற்று - துன்பமடைந்து, இரங்கலா - வருத்தமால், இருத்தி என்னான் - இருப்பீராகவென்று கூறினான்

குறிப்பு — பண்ணவன் - திண்ணியன், கடவுள்.

(௧௮)

எனறவ னியம்பலு மெடுத்த சீற்றத்தள்
 கொன்றன வினன்னள கொடுக்கு முள்ளத்த
 னினறகின் னிலையிது நெறியிற் றன்றென
 வன்றறு கண்ணினள் வயிததுக கூறுவாள்.

இ ள் என்று - (இரக்கலா இருத்தி) என்று, அவன் இயம்பலும் - அவ்வினையபெருமான கூறியவனவில, எடுத்த சீற்றத்தள் - அந்நிரித்த கோபத்தையுடையவளும், கொன்றன இன்னவள் - கொன்றாற்போன்ற துன்பத்தையுடையவளும், கொடுக்கும் உள்ளத்தள் - (கோபத்தினாலே) கொடுக்கின்ற மனத்தினையுடையாளும், அவ் தறு கண்ணினள் - கொடிய குரூரத்தன்மையை யுடையாளுமாகி, (சீதா பிராட்டி இளையபெருமானோடு), நின்ற கின் நிலை இது - (பிரானை தேடிச்செல்லாமல் ஈங்கு) நின்ற உன்னுடைய இந்நிலையையானது, நெறியிற் றன்று என - நீதியின் பாலது அன்றென்று, வயிதது கூறுவாள் - பண்காதித்து கூறுவாளாயினாள்

குறிப்பு — வயிதது - வயிரித்து என்பதன் வீகாரம்

(௧௯)

ஒருபகல் பழகினா நுயிரை யீவரால்
 பெருமக னுலையுறு பெற்றி கேட்டுநீ
 வெருவலை நின்றனை வேறெ னியானினி
 யெரியிடை வீழ்ந்துயி ரிறப்ப னீண்டெனா.

இ - ள் ஒருபகல் பழகினா - ஒருநாள் பழகினவர்கள், உயிரை ஈவா - (சேத்தவாக்கு ஓர் துன்பம் வந்ததால்தத்த தமது) உயிரையும் கொடுப்பார்கள, நீ - (உடம்பிற்று யெதுநான் பழகினவனாகிய) நீ, பெருமகன் உலையு உறுபெற்றி கேட்டு - (மது) அரசன் ஆழிவுற்ற தன்மையைக் கேள்விப்படும், வெருவலை நின்றனை - அஞ்சாமல் நின்றும், வேறு என - (எனக்குப் போக்கு) வேறு யாதோ? இனி - யான் - நான், எரி இடை ஈண்டு வீழ்ந்து உயிர் இழப்பன் எனா - நெருப்பின்கண் இப்பொழுது வீழ்ந்து உயிரை மாயப்பேன் என்று கூறி.

(௨௦)

தாமரை வனத்திடை தாவு மன்னம்போற
 றாமவெங் காட்டெரி தொடாகின் றுடனீச
 சேமவிற குமரனும் விலக்கிச சீரடிப
 பூமுக நெடுநிலம் புலவிச சொலனுமால்.

இ - ள் தாமரைவனத்து இடை - செந்தாமரைமலாக் காட்டினிடத்தில், தா
 வும் அன்னம்போல - தாவுகின்ற அன்னப்பள்ளைப்போல, தாமம் வெம் காடு எரி
 கொடாகின்ற தன் - புகைப்பொருந்திய கொடிய காட்டுத்தீயைத் தேடிச் செல
 கின்ற சிதாபிராட்டியை, சேமம் வில குமரனும் - காத்தறஞ்சிய வில்லினையுடைய
 இனையபெருமானும், விலக்கி - தடுத்த, சிற அடி பூ முகம் நெடு நிலம் புலவி - (அவ
 னுடைய) சிறியபாதங்களாகிய (தாமரை) மலாகளினிடத்துப் பெரிய பூமியைத்,
 முயி [பெரிய பூமியின்கண் வீழ்ந்து கும்பிட்டு], சொல்லும் - கூறவான்.

குறிப்பு - தாமரைவனம் - காட்டுத்தீக்கும், அன்னம் - பிராட்டிக்கும் உவமை
 பூமுகம், முகம் - ஏழனுருபு சீரடிப்பூவின் கண் நெடுநிலத்தில் முகம் புலவி என
 னொண்டு பொருளுகோடலு மமையும் (கச)

துஞ்சுவ தெனனைநீர் சொன்ன சொல்லையா
 னஞ்சுவேன மறுக்கிலே னவலந தீரத்தினி
 யினுசிரு மடியனே னேரு கின்றனன
 வெஞ்சின் விதியினை வெல்ல வல்லமோ.

இ - ள் நீர் துஞ்சுவது எனனை - நீர் இறப்பது எதன்பொருட்டு? யான்
 (நீர்) சொன்ன சொல்லை அஞ்சுவேன் - நான் நீர் சொன்ன வார்த்தையை அஞ்ச
 வேன், மறுக்கிலேன் - (உமது உத்தரவை) மறுத்துவிட்டேன், இனி—, அவலம் தீர்
 நது - துன்பம் ஒழிந்தது, இஞ்ச இருப - இங்கே இருக்கக்கடவீர், வெம் சினம் விதி
 யினை - வெவ்வித நோபம் பொருந்திய ஊழலினையை, வெல்லவல்லமோ - வென்
 று வித்தெற்கு (நாம்) வல்லமையுடையோமோ? [வல்லமையுடையோம் அவ்லம்], (ஆத
 லால்), அடியனேன் - அடிமையாகிய நான், ஏருகின்றனன் - செல்லுகின்றேன்

குறிப்பு - சிதாபிராட்டி கூறிய மொழியைத் தன் மனத்தில் நினைக்கும்பா
 நெல்லாய் அஞ்சத்வெய்தும் என்பது தோன்ற 'அஞ்சுவேன்' என எதிர்காலத்தம்
 கூறினான் இங்கு-இஞ்ச என எதற்கோக்கித் திரிந்தது "முத்திரை தவமுடை
 முனிவ ராயினும், பொதுவது திருவொடு பொலிய ராயினு, மதியினராயினும் வல
 ய ராயினும், விதியினை யாவரே வெல்லு நீமையா" [கந்தபுராணம்] என்பவர்கலின்
 'விதியினை வெல்ல வல்லமோ' என்றான். (கந)

போகின்றே னடியனேன் பொருந்தி வந்துகே
 டாகின்ற தரசனற னானை நீமறுத
 தேகெனந் நிருக்கின்றீர் தமிய னென்றுபின
 வேகின்ற சிந்தையான விடைகொண் டேகினான்.

இ - ள் அடியனேன் போகின்றேன் - அடிமையாகிய நான் (இருள்) செல்
 கின்றேன், பொருந்தி வந்து கேடு ஆகின்றது - பொருத்தமாகிவந்து நெடுதி உண்

டாகினறது, நீர் அரசன்தன் ஆணைமறத்தது ஏகு என்றார் - நீர் (நமது) அரசனுடைய ஆக்கினையைத் தடுத்தது (காவறறெழிலுபுரியு மெனனைச்) செலவாயென்று கூறினீர், தமிழள இருக்கின்றார் - தனித்தவராயிருக்கின்றார், என்று - என்று கூறி, பின் - பிறகு, வேகின்ற சிந்தையான் - (தயரத்தால்) வேகுதலுறுகின்ற மனத்தினையுடையானாகி, விடைகொண்டு வகினான் - (இனியபெருமான) விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்றான்.

குறிப்பு — அழகியமான வரக்கண்டு ஆசைகொண்ட பிராட்டியை மகிழ்விகள அமமாண்ப பிழக்கும்பொருட்டு இராமபிரான் பிரியவும் அமமான கூவிய மாயவொலியால் தன் நாதன் துன்புறமுன்னக கருகிச் சீதாபிராட்டி இனியபெருமானைச் சென்று பார்த்தவாவெனக் கட்டையிட்டபடி செல்லாத மரத்ததரங் கூறியதால் அவன் இறக்கத்தணிந்ததை யறிந்து காவறறெழிலுவிடுத்த இனியோன் ஏகவும நேரிட்ட காரணங்கள் பிராட்டி தனித்திருந்த கேட்டைதருகு பொருத்தமாயிருத்தலபற்றி ‘பொருத்தி வந்துகே டாகினறது’ என்றான் (கக)

இருப்பனே லெரியிடை யிறப்ப ராவிரா
பொருப்பனே யானிடைப் போவ னெயெனி
லருப்பயில கேவேந தடையு மாருயிர
விருப்பனேற கெனசெய லென்று விமயினான்

இ - ள். இருப்பனே - (யான் செல்லாம லீங்கு) இருப்பேனானால், இவா - இச்சீதாபிராட்டியார், எரியிடை இறப்பா - அக்கினியில் வீழ்ந்த இறந்துபோவார், பொருப்பு அனையான் ஓடை போவனே எனில் - மலையை ஒத்தவனாகிய பூரீராம பிரானிடத்துச் செல்வனே என்றால், அருப்பம் இவ கேவேநது அடையும் - அரண (காவல்) இல்லாத கெடுத்திருந்து சேரும், ஆர் உயிர் விரப்பனேறகு - அரிய உயிரினிடத்து ஆசையையுடையேனாகிய எனக்கு, செயல் என் என்று விமயினான் - (இனிச் செய்யவேண்டிய) தொழில் யாது? என்று கூறி அழுதான்.

குறிப்பு — அருப்பம்-அரண, “வீங்கு சிறை விமலருப்பம்” [புறநானூறு 17] இனி, அருப்பம் - அருமையுமாம், “அழகிலை தனாகரு மருப்பமு முடைய” [மலைபடுகடாம் 292]. இவனைத் தயருறுதலினும் உயர்வில்தல நன்மையாயிருந்தும் உயிரையாததுக்கொள்ளா திருக்கின்றேனென்பான் ‘ஆருயிர் விரப்பனேன்’ என்றான்.

அறத்தன லழிவிலா தாகி னாககலா
மிறந்துபா டுவாகருது மிதனி னிவவழி
தறந்துபோ மிதனையே துணிவன் றெல்லவினைப்
பிறந்துபோந் திதுபடும பேதை யேனென,

இ - ள். அறம் தனல் ஆகின்-தருமத்தினால் (இயலும்) ஆனால், அழிவு இலாத ஆக்கல் ஆம் - கேடிலலாமற் செய்தலாகும், இவாக்கு - இப்பிராட்டியாருக்கு, இறந்தபாடு உறம் இதனின் - இறந்துபடுதல் சம்பவிக்கும் இதனைக் கண்ணுறுதலினும், தொல்வினை - பூர்வகாமத்தால், பிறந்து - (புவியில்) உற்பவித்தது, போந்து - (நகரு) வந்து, இது படும - இவ்விசாரத்தையடைகின்ற, பேதையேன் - அறிவிலியாகிய நான், இவழி - இந்த இடத்தை, தறந்துபோம் - நீங்கிச் செல்லுகின்ற, இதனையே - இச்செயலையே, துணிவன் என - துணிந்துசெய்யவேனென்று கூறி.

குறிப்பு —யா தடுப்பினும் இவா இறவாதிரா, நாயக ஸுயீரோடிருக்கும் போ
ழ்த மனைவி தீசுருளித்த லறமனருகவின், அவவறத்திறுரிய தெய்வத்தான இவ
ரைக காதல்வேண்டும் என்பான் 'அறந்தன லழிவிலா தாகி னாகலாம்' என்றான்
பாடி - முத்தனிலேதிரித்த தொழிற்பெயா (கஅ)

போவது புரிவன புருத்த துண்டென்ற
காவலசெய் யெருவையின் றலைவன் கண்ணுறு
மாவது காக்குமென றறிவித்த தவவழித்
தேவாசெய தவத்தினு செம்ம லேகினு.

இ - ன். செம்மல - பெருமையிறந்த இளையபெருமான, நான் போவது
புரிவன் - யான செலவினமேன, புருத்த உண்டு என்ன - (வதேனுங்கெடுதி)
பிரவேசித்தது உண்டு என்றால், காவலசெய - (எனக்காக) காக்கு தொழில் செய
கின்ற, எருவையின் தலைவன் - கழுகுகளுக்கு அரசாகிய சடாயு என்பவா, கண்
ணுறம் - காணுவா, ஆவது காக்கும் - ஆகும் ஆபத்தை (நீக்கி) இரட்சிப்பா,
என்று அறிவித்தது - என்று தெரிவித்தது, அ வழி - (ஸ்ரீராமா சென்ற) அந்தமாரக்
மாக, தேவாசெய தவத்தினால் எகினு - தேவர்கள் செய்த தவத்தினாலே விசை
ருன்

குறிப்பு—சடாயுகாண் படலத்தில, "தீவிர கன்னுத ருனுமிக், காட்டில
வைகுதா காக்குவென யானென்றான்" எனவும், "பாபபைப் பாக்கும் பறவை
யிற பாக்கின்றான்" எனவும் கூறியவாறு சடாயு இவர்களைக் காதலருவதால்
'காவலசெய யெருவையின் றலைவன்' என்றான். விடைகொண்டேகிய இளையபெ
ருமான சற்றுத்தூரஞ் சென்று திரும்பிப்பார்த்துச் சடாயு காப்பா என்பதைப் பிரா
ட்டிக்கு அறிவித்துச் சென்றானெனக், (கக)

இளையவ னேகலு மிறவு பாக்கின்ற
வளையெயிற நிராவண்ண வஞ்ச முற்றுவான்
முனைவரித் தண்டொரு மூன்று முப்பகைத்
தனையரி தவத்தாதம் வடிவு தாங்கினு.

இ - ன் இறவுபாக்கின்ற - சமயம் நோக்குகின்ற, வளை எயிற இராவண்ண -
வக்கிரத்தகையையுடைய இராவண்ண, இளையவன் ஏகலும் - இளையபெருமான செ
ன்றவளவின், வஞ்சம் முற்றுவான் - (தான்) வருகிகுஞ்செயல் முடியும்பொரு
ட்டு, முனை - ஆப்பினையுடைய, வரி - கட்டமைந்த, தண்டு ஒரு மூன்றம் - ஒரு
திரிதண்டமும், முப்பகை தனை அரி தவத்தாதம் வடிவும் - மூன்றுபகையாகிய பந
தத்தை யறுத்தொழித்த தவத்தினையுடைய முனிவர்களினது உருவத்தையும், தாங்
கினு - சமந்தான்

குறிப்பு—வஞ்சம் உற்று என்ப பிரித்த - மாயம் அடைந்தது என்று பொருள்
கூறி வான் என்பதைத் தண்டொடுக்கட்டி வான் என்றகுப் பெருமைபொருத்திய
என்ப பொருள் கூறுதலு மமையும். அரசு, புரக, மூங்கில என்னும் மூன்றுவகைக்
கோலங்களையும் ஒன்றாக முறுக்கிச் சோத்தது திரிதண்டமாம், முப்பகை - சாமம்,
வெகுளி, மயக்கம் என்பன. (உ0)

ஊணில னுமென வுலர்ந்த மேனியான்
சேனெறி வந்ததோர் வருத்தச் செய்கையான்
பாணியி னடத்திடைப் பழக்கின் றுனென
வீணையி னிசைபட வேதம் பாடுவான்.

இ - ன ஊண் இலன் என உலர்ந்த மேனியான் - உணவில்லாதவனைப்போல வறறிய உடலையுடையானாகவும், சேன் செறிவந்தது ஓர் வருத்தம் செய்கையான் - துரமான் வழியிலிருந்து வந்ததாலாகிய ஒரு துன்பத்தினது செயலினையுடையானாகவும், நடத்திடை - நடனத்தில், பாணியின் - தாளத்தோடு, பழக்கின்றான் என - (இசைப்பாட்டைப்) படிப்பவனைப்போல, வீணையின் இசைபட - வீணையினது காதமுண்டாகும்படி, வேதம் பாடுவான் - (தனகுரலால்) வேதத்தைப் பாடுவானாகவும்.

குறிப்பு - ஊண் - உண்ணப்படுவது, செயப்படுபொருள் விசுவாசம் புணர்ந்து கெட்டு முதல நீண்டது டாணியின் என்றது - பாட்டை எனப் பொருளாகுமென்று மமையும இசைபட என்றது - இசை தாழ்வடைய என்னலுமாம். (உக)

பூபொதி யவிழந்தன நடையன் பூதலர்
சூபொதிந் தாமென மிதிக்குஞ் செடிகையன்
காப்பரு நடுக்குறுங் காலன் கையின்ன
மூப்பெனும் பருவமு முனிய முற்றினான்.

இ - ன். பூ பொதி அவிழந்தன நடையன் - மலரின் இதழ் (மெல்லமெல்ல) வீரிடாதபோல நடத்தலையுடையானாகவும், பூதலம் தீ பொதிந்தது ஆம் என மிதிக்கும் செய்கையன் - பூமியானது நெருப்புத்திணித்ததாகுமென்று கருதிக் காலவைக்கின்ற செவலினையுடையானாகவும், காப்பரும் - காத்தற் கருமையான் [தடுத்தற்கு முடியாத], நடுக்கு உறும் - நடுக்கமடைகின்ற, காலன் கையின்ன - காலகளையுங் கைகளையு முடையவனாகவும், மூப்பு எனும் பருவமும் - முதுமையெனனும் பருவ காலமும், முனிய - வெறுக்குமபடியாக, முற்றினான் - முதிர்ச்சியடைந்தானாகவும்

தாமரைக் கண்ணெடோ தவத்தின் மாலைய
னுமையி னிருக்கையன் வளைந்த வாக்கைய
னுமநான் மார்பின் னணுகி னுனரோ
தாமனத் தருந்ததி யிருந்த சூழலவாய்.

இ - ன். தாமரை கண்ணெடு - தாமரைமலர்போன்ற கண்களோடு, ஏதவத்தின் மாலையன் - அழகிய தவவொழுங்கையுடையானாகவும், னுமையின் இருக்கையன் - னுமை(யானது ஐந்திறப்பையும் உள்ளடக்கியிருப்பது)போல (ஐம்புலன்களையும் அடக்கி) இருத்தலையுடையானாகவும், வளைந்த ஆக்கையன் - வளைவுற உடலையுடையானாகவும் [கூனாகவும்], நாமம் தூவ மார்பின்ன - பெருமைபொருந்திய (முப்புரி) னுலையணிந்த மார்பினையுடையானாகவும், தாமனத்த அருந்ததி இருந்த சூழல்வாய் பரிசுத்தமான மனத்தினையுடைய அருந்ததிபோலவாய் நெய்நீயுடையானாகிய சீதாபிராட்டியிருந்த இடத்தின்கண், நணுகினான் - கிட்டினான்.

குறிப்பு — ஆமை தன் தலைமுதலிய உறுப்புக்களை ஒட்டுக்குள் அடக்கிக்கொள்வதுபோலத் தன் இருபதுகைகளையும் பத்துத்தலைகளையும் உள்ளடக்கி முழுவீடாகக் கொண்டா நென்னுமாம். அருந்தி - உவமவாகுபெயர் (உ௯)

தோமறு சாலையின் வாயி றுன்னினு
னுமுதற் குழறிட நடுகுஞ் சொல்லினு
யாவரிவ விருக்கையு ளிருந்து ளீரென்றான்
நேவரு மருள்கொளத் தெரிந்த மேனியான்.

இ - ன் தேவரும் மருள்கொள் தெரிந்தமேனியான் - தேவர்களும் மயக்கங் கொள்ளுமபடி காணப்பட்ட (முனிவேடங்கொண்ட) உடலினையுடையானாகிய இராவணன், தோம அறு சாலையின் வாயி றுன்னினு - குற்றமற்ற பன்னசாலையின் வாசலில் நெருங்கினவனும், நாமுதல் - நாககுமுதலிய உறுப்புகள், குழறிடங்கேடும். குழறும்படி நடுங்குகின்ற, சொல்லினு - சொல்லினையுடையவனுமாகி, இ இருக்கையுள் இருந்து உள்ளீர் - இந்த இ-ததிவ தகையிருக்கிற நீர், யாவா என்றான் - யார்? என்று வினவினான். (உச)

தோகையு மிவவழித் தோமில் சிந்தனைச
சேகறு நோன்பின் ரென்னுஞ் சிந்தையான்
பாகியல் கிளவியான் பவளக் கொம்பாபோன்
நேகுமி ளீண்டென வெதிாவந் தெய்தினான்

இ - ன் தோகையும் - சோபிராட்டியும், இவழி - இந்த இடத்திலிருக்கீர். சிந்தனை சேகு அறு - மனவயிரம் நீங்கிய, தோம இவ - குற்றமில்லாத, நோன்பினர் - தவத்தினையுடையார், என்னும் - என்று கருதும், சிந்தையான் - மனத்தினையுடையானும், பாகு இவல் கிளவியான் - தேம்பாகு போன்ற சொல்லினையுடையானாகிய சோபிராட்டி, பவளம் கொம்பாபோன்ற - பவளக்கொம்பை ஒத்த வகும். (விண்ணின்கண்) செல்கின்ற, மின் - மின்னல், என் - என்று கூறும்படி, சண்டு - இவ்விடத்தில், எதிாவந் எய்தினான் - (அக்களத்தவ்வேட ராவணனுக்கு) எதிரில் வந்து அடைந்தான்.

குறிப்பு — தோகை - மயிறோகை இது மயிலுக்கு ஆகுபெயராய் மயில் பிராட்டிக்கு ஆகுபெயராயிற்று, இரும்பியாகுபெயர். எதிர் வந்தெய்தினான் என்றதற்கேற்ப மயில்போலும் கடையினையுடையானென விரித்தல் சிறப்புடைத்தாம் மின் நீண்டென என்று பிரித்து மின்னல் படாததெனவெனினு மமையும். (உரு)

வெற்பிடை மதமென வியாகுரு மேனிய
னறபினிற் றிரைபுர ளாசை வேலையன்
பொறபினுக் கணியினைப் புகழின சேக்கையைக்
கற்பினுக் கரசியைக் கண்ணி னேக்கினான்.

இ - ன். வெற்பு இடை மதம் என-யாணியினிடத்த மதம் ஒழுகிறபோல், வியாகுரு மேனியன் - வியாவையுண்டாகின்ற உடலினையுடையானும், அறபினில் - அன்பினில், திரை புரன் - அலை புரளுகின்ற, ஆசைவேலையன் - ஆசையா

இய கடலினையுடையானுமாகிய இராவணன், பொறபினுக்கு அணியின - அழகுக்கு அழகானவனை, புகழின் சேககையை - புகழுக்கு இருப்பிடமானவனை, கற்பினுக்கு அரகியை - கற்புக்குத்தலையியை [சிதாபிராட்டியை], கண்ணின் நோக்கினு - (தன்) கண்களாகண்டான்.

குறிப்பு — வெறபு - உவமவாகுபெயர் அன்பு - அறபு எனவிகாரம் இராவணனது நிஜரூபத்துக்கு வியாவையும் ஆசையும் அன்பும் பெருகிறதென்பது தோன்ற 'வெறபிடை மதமென' என்றார். அழக்கடி அன்புண்டாதல பற்றி அதனைத் திரையாகவும் அதிகரித்த ஆசைக்கு எல்லையிலாமைபற்றி அதனைக்கடலாகவும் உருவஞ்செய்தார் அன்பாவது-மனைவியா கண்ணுந் தாய் தந்தை புதல்வா முதலிய சுற்றத்தின் கண்ணும் மகிழ்ச்சி கீழ்த்திப் பிணிப்பித்து நீற்றும் உள்ளகெழ்ச்சி. இவ்வழகுக்கு மேலான அழகு இல்லை யென்பதும் இவ்வழகைக்கண்டு காழற்றப் பாத்தனூ தீண்டப்பட்டு மாசுபெறுதல் லலவாததென்பதும் விளங்க 'பொறபினுக்கணியின' என்றார். இனிப்பிராட்டி சிறைவைக்கப் பட்டாலும் தன் உறுதியினால் கற்பு நிலைவழாமலிருந்து மரபுக்குப் புகழையுண்டாக்கு வாளாதலின் 'புகழின் சேககையை' என்றார். இராவணன் குலமனைத்தும் நாசமாதற்குப் பிராட்டியின் கற்பே காரணமாயிருக்கின்ற தென்பது தோன்ற 'கற்பினுக்கரகியை' என்றார் ஈண்டு, "அரகக் ரென்னுந், காணசுட முனைத்த கற்பின் கணவியைக் கண்ணிற் கண்டான்" எனக் கீழ்க்கூறியது நோக்கற்பாலது (உள்)

தூங்கவி னுருவினைச் சொல்லி னுமபரு
மோங்கிய வழகினு னுருவங் காண்டலு
மேங்கினன மனநிலை யாதென றுன்னுவாம்
வீங்கின மெலிந்தன வீரத் தோள்களே.

இ - ள் தூங்கவின உருவினை சொல்லின - சோமபலையுடைய ரூபத்தைக்கூறினான், உமபரும் ஓங்கிய அழகினு - தேவலோகப் பெண்களைப்பாக்கிலும் சிறந்த அழகினையுடையாளாயினுளது, உருவம் காண்டலும் - ரூபத்தைக்கண்டவளவில, வங்கினு - ஏக்கமுற்ற இராவணனது, மனம் நிலையாது என்று உன்னுவாம் - மனத்தின் தன்மையானது எத்தன்மைத்தென்று நினைப்பாம், வீரம்தோள்கள் - (அவனுடைய) வலிமைபொருந்திய புயங்கன், வீங்கின - (முதலிற்) பருத்தன, மெலிந்தன - (பின்னா) இளைத்தன.

குறிப்பு — விசனத்தால் பிராட்டியின்முகம் வாடியிருந்தமைபற்றி 'தூங்கவி னுரு'வென்று கூறப்பட்டது பிராட்டியினது காட்சிகண்ட சந்தோஷத்தாலும் தடையின்றி யெடுத்துச் செல்லுதற்குத் தனித்திருப்பதா வேயந்த மகிழ்ச்சியாலும் வீங்கியபுயங்கன் பின்னாக் காமவீகாரத்தால் மெலிந்தன எனக் "ஒருகணத் திரண்டுகண்டே னொளிமணி யாழியானற், திருமுலைத் தடத்து வைத்தாள வைத்தலுரு செவ்வ நிறபால், விரகமென பதன்கண் வந்த வெறுகொழுந் தீயினால்வெந், துருகியதுடனே யாறி வலித்தது குளிர்ப்பு னுற்" எனனுந் சுந்தரகாண்டச் செய்யுளினையின்கோக்குக. (உள்)

புனமயிற் சாயலி னெழிவிற பூகறைச்
சுனைமடுத் துண்டிசை முரலுந் துமபியி

னினைமெனக் களித்துள தெனப தென்னவன
மனமெனக் களித்தது கண்ணின மாலையே.

இ - ன். அவன் கண்ணினமால் - அந்த இராவணனுடைய கண்களின் வரி
சையானது, புனம் மயில சாயலின் எழிலில் - காட்டிலுள்ள மயிலபோன்ற சாயலா
ளாகிய தோபிராட்டியினது அழகினிடத்தே, பூகறை கனைமறித்து உண்டு - புஷ்ப
ங்களிலுள்ள தேனினது ஊற்றினிடத்தே வாயவைத்து உண்டு, இசைமுரலும் - இ
ராகமபாடுகின்ற, தம்பியின் இனம் என - வண்டுக்கூட்டங்களைப்போல, களித்து
உளது என்பது என - சந்தோஷத்திற்குகின்றது என்று கூறுவதால் யாதுபயன்?
அவன் மனம் என களித்தது - அவனது மனங் களிப்புறந்துபோலக் களிப்பினைய
டைத்தது,

குறிப்பு.—“சாயன் மெனமை” எனத் தொல்காப்பியனுர் பொதுப்படச் சூத்தி
ரஞ்செய்தது ஐம்பொறியால் துக்கு மெனமையெல்லா மடங்கற்கு. “மயிலன்ன சா
யல்,” “சாயன் மாபு” என ஒளிக்கும் ஊற்றிற்கும் வந்தன, பிறவுகாணக் சா
யல் ஆகுபெயராயப் பிராட்டியை யுணர்த்தியது, “எந்தொத் திருத்த மூலையினையி
தன்ன சாயல், வேந்தற கமுதாய விளையாடுதற் கேதுவாமே” எனனுஞ் சிந்தாம
னியின் பதிகச்செய்யுளில் சாயல் பெண்ணுக்கு ஆகுபெயரானமை காண்க. கனை-
நீருற, நீருக்குமிடம் தேனின் மிகுதிதோன்ற ‘நறைசகினை’ எனப்பட்டது.
இனி, கனைவிலுள்ள பூகறை மறித்துண்டு எனக் கோடலுமாம் இராவணனுடைய
மனமானது ஈண்டு மிகவுங் களிப்புறந்து களித்ததன்மையி லுயர்ந்தமைபற்றியும்
எப்போதும் அவ்வழகைநினைத்து விடாது களிக்குமென்பது பற்றியும் அம்மனத்
தை உவமைப்பொருளாக்கினார். வண்டினங்கள் மதுவன்கையினமட்டுஞ் சிறிது களி
த்துப் பின்னர் மலரைமறந்தேருஞ் செயலின்வாகலின் அவற்றை விகழ்ச்சார இனி,
ரூபங்களை பிராட்டியினழகை யெடுத்துக் கூறியகாலத்த அவன் மன மெவ்வாறு
களிப்புறந்தோ அதுபோலக் காட்சிகண்ட கண்களுங் களிப்புறந் என விரித்
தலுமாம். (உஅ)

சேயிதழ்த தாமரைச் சேககை தீரந்திவண்
மேயவண் மணிநிற மேனி காணுதற்
கேயுமே யிருபதிங் கிமைப்பி னுடடங்க
ளாயிர மிலையென நல்ல லெய்தினுன்.

இ - ன் சே இதழ் தாமரைச் சேககை தீரந்து - சிவந்த இதழ்களையுடைய தா
மரைமலராசனத்தை விட்டு, இவண்மேயவள் - இவ்வு (வந்து) சேரந்தவளது, மணி
நிறம் மேனிகாணுதற்கு - (செய்ய மாணிக்கமெனனும்) இரத்தினம் போலும் நிற
த்தினையுடைய இதறிகு மேனியைப்பாப்பதற்கு, இருபது எயுமே - (இமைப்புள்ள
எனது கண்கள்) இருபதும் பொருத்தமோ? [பொருத்தா], இமைப்பு இல் நாட்
டங்கள் ஆயிரம் இல்லை என்று - இமைத்தல்லலாத கண்கள் ஆயிரம் இல்லையே
என்று, அல்லல எய்தினுன் - துன்பத்தையடைந்தான்

குறிப்பு - எயுமே, ஏகாரம் - ஏதிரமறை. இவ்வு - அசை. (உஆ)

அரைகடை யிட்டமுக கோடி யாயும
புரைதடி தவத்தினயான் படைத்த போதுமே

நிரைவளை முன்கையிற் நின்ற நங்கையின்
கரையறு நன்னலக கடற்கென றுன்னினுள்.

இ - ள். நிரைவளை முன்கை - வரிசைபொருந்திய வளையங்களை யணிந்த முன்
கையினையுடையானாகிய, இ நின்ற நங்கையின் - (இவர்கே) நின்ற இச்ச்சிற்றப்பு
டைப் பெண்ணினது, கரை அறு - எல்லை அற்ற, நல நலம் கடற்கு - நல்ல இன்ப
மாகிய கடலைக்கடக்கும் பொருட்டாக, புரைத்புதவதனை - குற்றமற்றதவத்தினாலே,
யான்படைத்த - நான் அடைந்த, அரைகடை இட்ட முக்கோடி ஆயுடும் - அரை
என்னும் எண்ணைக்கடையிற் சோத்த மூன்றுகோடி (மூன்றரைக்கோடி) வயதும்,
போதுமே - போதுமோ? [போதாது], என்று உன்னினுள் - என்று நினைத்தான்.

குறிப்பு - நிரைவளை முன்கை - அனமொழித்தொகை முன்கை - முன்னவ
கை, கெண்டைகை, முழங்கையின் கீழிருக்கும் கை (௩௦)

தேவரு மவுணருந் தேவி மாரொடுங்
குவலசெய தொழிலினா குடிமை செயதிட
மூவுல கமுமிவா முறையி னுளயா
னேவலசெ துயகுவெ ளினியென றுன்னினுள்.

இ - ள். தேவரும் - தேவர்களும், அவுணரும் - அசுரர்களும், தேவிமாரொ
டும - (தம்) மனைவிகளோடும், குவலசெய தொழிலினா - கூப்பிடப்படுகின்ற வே
லைகாரர்களாய், குடிமை செயதிட - குடிமகன்களின் தொழிலைச்செய்து வாழும்
படி, மூவுலகமும் - திரிலோகங்களையும், இவா - முறையின் ஆள் - நீதியாக அர
சாட்சியெய், யான - நான், இனி - எவல செயது உயகுவென - (இவா எனக்கு)
எவும் வேலையைச்செய்து வாழவேன, என்று உன்னினுள் - என்று நினைத்தான். (1)

உளைவுறு துயாமுகத் தொளியி தாமெனின்
முனையெயி நிலங்கிடு முறுவ னென்படுந்
தனையவிழ் குழலிவட கண்டு தந்தவென
னினையவட களிப்பெனென னரசென மெண்ணினுள்.

இ - ள். உளைவு உறுதயா முகத்த ஒளி இது ஆம் எனின் - மனகோவாஹ
ந கிலேசம்பொருந்திய முகத்தினது பிரகாசமே இததுணைச் சிறப்பினது ஆகும்
என்று கூறினால், முனை எயிறு இலங்கிடும முறுவல் என்பமே - தோன்றும் பற்கள்
ஒளிசெய்கின்ற நகைப்பு எத்தனைமைத்தாருமோ? தனை அவ்ழ் குழல் இவள கண்டு
தந்த - கட்டவிழ்ந்த கூந்தலையுடைய இப்பெண்ணைப்பார்த்து (வந்த எனக்குக்)
கொடுத்த, என இனையவடகு - எனது தங்கையாகிய சூப்பங்கைக்கு, என அரச -
எனது அரசினை, அளிப்பென என்று எண்ணினுள் - கொடுப்பென என்று நினைத்
தான்

குறிப்பு.-உறுதயர் - மிகக் துயாமுமாம், உளைவால் தயருறமுகம் எனக்கொ
ள்ளுமமையும், முனை எயிறு - மகிழ்வுவந்தகாலத்து வெளிப்படும பற்கள் இனிமு
னைபோலச் சிறிது வெளிப்பட்ட பற்களென்று புண்ணைக் குறிப்பாகக் குறு மமை
யும் தனையவிழ்குழல் என்றது நாயகன் பிரிவைக்குறித்தற்கு. இப்பெண்மணியைக்

கணவெகது சொன்ன உபகாரத்துக்குப் பிரதிபுகாரமாகத் தன் அரகைத் தன் தங்
கைக்குக்கொடுக்க நினைத்தானெனக். (௩௨)

ஆண்டையா ன்னையன் வுன்னி யாசைமேன்
முண்டெழு சிந்தனை முறையி லோன்றனைக்
காண்டலுங் கண்ணினீர் துடைத்த கற்பினு
ளீண்டெழுந் தருளுமென நினைய கூறினாள்.

இ - ள். ஆண்டையான் - அவ்விடத்து முனிவேடங்கொண்டு நின்றவனாகி,
அனையன் உனனி - அததன்மையான விஷயங்களை நினைத்து, ஆசைமேல் முண்டு
எழு சிந்தனை - ஆசையானது மேலே யதிகரித்து எழுகின்ற மனத்தினையுடைய,
முறையிலோன்றனை - ஒழுங்கற்றராவண்ணை, காண்டலும் - கண்டவளவில், கண்
ணின் நீர்துடைத்த கற்பினுள் - (தன்) கண்களிலிருந்தொழுகும் நீரைத்துடைத்துக்
கொண்ட கற்பினையுடைய சீதாபிராட்டியாரா, ஈண்டு எழுந்தருளும் என்று - இவ
ர்விடத்தே (நீவிர்) எழுந்தருளு வீராக என்று, இனைய கூறினாள் - இத்தகைய உப
சாரவார்த்தைகளைச் சொன்னாள்

குறிப்பு - ஆண்டையான் - அவ்விடத்தான்

(௩௩)

ஏத்தின் ளெயதலு மிருத்தி ரீண்டென
வேத்திரத் தாசனம் விதியி னலகினுண
மாததிரி தண்டயல வைத்த வஞ்சனும்
பூத்தொடா சாலையி னிருத்த போழ்தினே.

இ - ள். ஏத்தின் - இங்ஙனம் உபசாரமொழிகளைப் புகன்ற சீதாபிராட்டி,
யதலும் - (சுட்டிய இடத்தை அவன்) அடைந்தவளவில், ஈண்டு இருத்திரா என -
இவ்விடத்தில் வீற்றிருக்கக் கடவீர் என்று, வேத்திரத்து ஆசனம் - பிரம்பாற்செய
யப்பட்ட ஓ ராசனத்தை, விதியின் லலகினுள் - (முனிவரை உபசரிக்கவேண்டிய)
விதியின்படி யளித்தாளா, மாதிரி தண்டு - பெருமைபொருந்திய திரிதண்டத்தை,
அயல்வைத்த - (தான் வீற்றிருத்த இடத்துக்குப்) பக்கத்தேவைத்த, வஞ்சனும் -
பொய்வேடத்தானாகிய அவவிராவண்ணும், பூ தொடா - மலாகந்தொடாகத் புஷ்ப
ங்களா லலங்கரித்துள்ள], சாலையின் இருத்த போழ்தின் - அந்தப் பணைசாலையில
இருத்த பொழுதில். (௩௪)

நடுங்கின மலைகளு மரனு நாவவிந்
தடங்கின பறவையும் விலங்கு மஞ்சின்
படங்குறைத் தொதுங்கின பாம்பும் பாதக்க
கடுந்தொழி லரக்களைக் காணுங் கண்ணினே.

இ - ள். நடுங்கின மலைகளும் மரனும் - நடுங்கிய மலைகளும் மரங்களும், கா
அவிந்த அடங்கின பறவையும் விலங்கும் - பேச்சொழிந்த அடங்கிய பறவைக்
ளும் மிருகங்களும், அஞ்சின் - பயந்தன, பாம்பும் - நாகங்களும், பாதகம் - கொ
டும பாவமாகிய, கடுந்தொழில் - கொடிய செயல்களையுடைய, அரக்கனை - இரா

கதஞ்சிய இராவணனை, காணும் கண்ணின் - பாககின்ற கண்ணினால், படம் குறைந்த - படத்தைக்கொண்டு, ஒதுகின் - விவசிப்போயின்.

குறிப்பு — இவ்விராவணன் வரும்போது இவனது வேகத்தக்காற்றால் மலைகளும் மரங்களும் நடுகினைவென்றும், காழகனாய் பட்டிகளின் தொனியில் வெறுப்புற்றதன்மையானும், தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரைப்பாவிக்குந் தயவிலலாத தறுகளைஞாலானும் மாரீசனை மாணுருக்கொள்ளச் செய்து மானினத்தக்கு ஓபழி யுண்டாக்கியதானும் பறவையும் விலங்கும் நாவலிந்த அடங்கின் என்றன கூறாக இத்தன்மையாய் நடுகினை மலைகளும்மரங்களும் அடங்கிய பறவையும் விலங்கும் இவ்விராவணனது வஞ்சகத்தால் என்னகேடி விளையுமோ வென்றஞ்சின் வெண்க கட்செவியாகிய காக்கைகள் இக்கொடியோனைப்பாத்தது வருந்திய கண்களை மீண்டித் காத்தெனக்கொண்டு இவன் கூறுங்கொடியவாரத்தைக்களிக்கேட்டு இன்னலுறதலினும் கேளாடொழிதலே நனநெனக்கருதிச் சென்றனவென்பது தோன்ற 'காணுங்கண்ணின் ஒதுகின்' என்றார். முதலிரண்டடிகளிற் பெயரெசமாக்கக்கொண்ட நடுகின், அடங்கின் என்பவற்றை வினை முற்றுகக்கொண்டு கூறுதல் அமையும் எனினும் அது இத்துணைச்சிறப்பிறன்றும். (30)

இருந்தவன் யாவதிவ விருக்கை யிங்குறை
யிருந்தவ னியாவனீ ராரை யென்றலும்
விருந்தின ரிவவழி விரகி லாரென்ப
பெருந்தடங் கண்ணவன் பேசன மேயினான்

இ - ள் இருந்தவன் - (வேததிரத்தாசனத்தது வீற) இருந்த கள்ளத் தவவேட ராவணன், இ இருக்கையாவது - இருந்த இருப்பிடமறாது? இங்கு உறை இரும் தவன் யாவன் - இவ்விடத்து வசிக்கின்ற பெரிய தவத்தினையுடைய முனிவன் எவன்? நீ யா ஐ - நீ வருடைய அரசு? என்றலும் - என்று வினாவியவன்வில, இ வழி விருந்தினா - இவ்விடத்திலிருக்கிற இப்புகியவா, விரகு இலா என - அறிவிலலாதவரென்று, பெரும் தடம் கண்ணவன் - பெரிய விசாலமான கண்களையுடைய சீதா பிராட்டி, பேசலமேயினான் - பேசத்தொடங்கினான்,

குறிப்பு — விரகு இலா - (தமமை இத்தன்மையா என்று) அறிந்திலலாதவா, விரகு - அறிவு, "விரகியானா" [புறப்பாட்டு உகக] அறிவிலலாத மூடனென்ப பொருள் கொள்ளுமாறும் நின்றது வியக்கறபாலது. இனி, விரகு விரகம் என்ப தன் விசாரமெனக்கொண்டு சாமமுதலியவை யிலலாதவா என்னலுமாம். நாணித் தலைவனாகி நில்லாது அவனைச் செமமையாய் பாததுப் பேசினுள்ளென்பா 'பெருந்தடங் கண்ணவன் பேசன மேயினான்' என்றார். நீ ஆரை என்பதற்கு நீவி அவரென்ப பொருள்கூறி ஐ சாரியை யென்றலுமொன்று. (31)

தயர்தன் றெல்குலத் தலைவன் றம்பியோ
யொகுலத் தன்னைச்சொல லுசசி யேந்தினு
னயாவில திவவழி யுறையு மன்னவன்
பெயரினைத் தெரிஞதா பெருமை யீரென்றான்.

இ - ள், பெருமையீ - பெருமை பொருத்தியவரே! தயர்தன் தொலகுலம் தலைவன் - தசாதசக்கரவாததி யினது பழமையான (சூரிய) குலத்துக்கு முதன்

மையானவா, தமபியோதி - (தனது) தமபியாகிய இலட்சுமணனுடனே, உயா குல தது அனனெசொல் - உயாத (கேகையா) குலத்திற பிறந்த (சிறிய) தாயாரின் வாரததைய, உச்சி ஏகதினா - தலையில் தாககின்வா, அயாவு இலது - சோரவு இலலாமல், இ வழி உறையும் - இவவிடத்தில் தககியிருக்கின்ற, அனனவன பெய ரினை - அததனமையானவரது திருநாமத்தை, தெரிசுதிா என்றான் - அறிவா னென்று கூறினான்.

குறிப்பு — இவா தமமை யறியாதாராயினும் தமமைச்சரணமடைந்த முனி வா கூட்டத்தைச்சோந்தவராதலால் தனது நாயகன் பெயரைக் கேள்விப்படபிறு பபா எனனுதணிபினாலும், மனைவிதன் கணவனபெயரை வாயகூசாது எறி ததுக்கூறாத லபசாரமாகலானும் 'அனனவன பெயரினைத் தெரிசுதிா' என்றான். ()

கேட்டனன கண்டலன கெழுவு கங்கைநீர்
நாட்டிடை யொருமுறை நண்ணி நேனமலா
வாட்டடங் கண்ணினீர் யாவன மாமகள்
காட்டிடை யருமபகல கழிக்கின றீரெனனான்.

இ - ன் கேட்டனன் - (நீர் சொன்னவர்களைக்) கேள்வியுற்றேன், கண்ட லன் - பாதத்தேனிலலை, கெழுவு கங்கைநீர் நாடி இடை - நிறைந்த கங்கையாற்றி னது நீர் குழந்த கோசலநாட்டின்கண், ஒருமுறை நண்ணினேன் - ஒருதரம் சேர்ந் தேன், மலா வாள் தடம் கண்ணினீர் - குவளைமலரும் வாளாயுதமும் போன்ற விசு லமான கண்களையுடையவரே! நாடி இடை - காட்டின்கண், அருமபகல கழிக்கின றீர் - அருமையான நாள்களைக்கழித்து வருகின்றீர், நீர் யாவன மாமகள் - நீர் எவனு டைய பெருமைபொருந்திய குமாரத்தி? என்றான் - என்று வினவினான்.

குறிப்பு — கீழ்க்கவியிற் பிராட்டி தனனை ஸ்ரீராமபிரானது மனைவியென்று சன் வாய்கொண்டு கூறாததால் அவனை நீர் இவ்விருக்கையி லிருப்பவனது மனைவி யோ? என்று துணிந்து வினவுதல் கூடாமைபற்றியும், அன்னியனுடைய மனைவி யென்பதற்குத் தன்மனம் இடங்கொடாமை பற்றியும் அவனும் வினவுதலை யொழித்து நீர் யாவனமாம்களென்று வினவினான். இவன் இராமாவதாரத்துக்கு முன் னிட்டகாலத்திற் கோசலநாட்டைக் கண்டானென்பது தோன்றக் கேட்டனன் கண்டலன் என்பவற்றின் பின்னே நண்ணினேன் என்பதைவைத்துக் கூறினான். ()

அனகமா நெறிபட ரடிக ணுமமலா
ஸினைவதோர தெய்வமவே நிலாத நெஞ்சினான்
சனகன்மா மகளபெயா சனகி காருத்தன்
மனைவியா நொன்றனை மறுவில கற்பினான்.

இ - ன் மறு இல கற்பினான் - குற்றமில்லாத கற்பினையுடைய சோபிராட்டி, அனகமா நெறிபடா அடிகன் - பாவமில்லாத பெருமை பொருந்திய சன்மாந் தத்தில் நடக்கின்ற முனிவர்களாகிய, தம் அலால் - உகையையல்லாமல், நினைவது ஓர் தெய்வம் வேறு இலாத நெஞ்சினான் - நினைப்பதாகிய ஒப்பற்ற தெய்வம் வேறே இல்லாத மனத்தினையுடையானாகிய, சனகன் மாமகள் - ஜனகமகாராஜனுக்கு (நான்) பெரியமகள், பெயா சனகி - (எனது) பெயா ஜானகி, யான காருத்தன் மனை வி - நான் காருத்தனுக்குப் பாரி, வறனன் - என்று கூறினான்.

குறிப்பு — அனகம்-அகமில்லாமை. அடிகள்-கடவுள், குரு, தலைவன், முனிவா, மூத்தோன் ஜனமகாராஜனது பெண்களை நாலவருள் மூத்தாளாதலபற்றி 'மாமகன்' என்றான். தன்னைப்புகழ்த்து கூறாளாதலின பானைக்கு அழகு மேனமை யென்னும் பொருளானக கூறுதல் பொருந்தாது. காருத்தன் - கருத்தன் என்னும் குரியகூலத்தாசன் மரபிறநேனறியவன், தத்திதாநதம் (கூக)

அவவழி யனையன வுரைத்த வாயிழை
வெவவழி வருந்தினிர் வினைநத மூபபினி
ரிவவழி யிருவினை கடக்க வெண்ணினி
ரெவவழி நின்றமிய கெயதி நீரெனனாள்.

இ - ள். அ வழி- அநத முறைமையில், அனையன உரைத்த - அத்தனையா
ன மொழிகளைக் கூறிய, ஆயிழை - ஆராய்தத ஆபரணங்களை யுடையாளாகிய சோபி
ராட்டி, வெவவழிவருந்தினிர்-வெவவிய (காட்டு)வழியில் (கடந்த) வருத்தமுற்றிர்,
வினைநத மூபபினி - முகிந்த மூப்பு பருவமுடையவராயினிர், இ வழி
இருவினை கடக்க எண்ணினிர் - இத்தத தவமாக்கத்தால் (நலவினை தீவினை என்
னும்) இரண்டு வினைகையுங் கடப்பதற்கு எண்ணமுற்றிர், எவழி நின்றம் இவரு
யெதினார் என்றான் - நீர் எவ்விடத்திலிருந்து இவ்விடத்தையடைந்தீர் என்று
கூறினான்

குறிப்பு — ஆயிழை- அனமொழித்தொகை இருவினை - பெரியதீவினையுமாம்.

இந்திரன் கிந்திர னெழுத லாகலாச
சுந்தர னுனமுகன் மரபிற நேனறினு
னந்தரத் தோடுமெவ வுலகு மாளகினனாள்
மந்திரத் தருமறை வைகு நாவினான்.

இ - ள் இந்திரற்கு இந்திரன் - இந்திரனுக்கு இந்திரனாயினவன்; எழுதல்
ஆகலா சுந்தரன் - (ஒவியத்தறைகையோயவராலும்) சித்திரித்தறையலாத அழகினை
யுடையான், நானமுகன் மரபில் தோன்றினான் நான்கு முகங்கையுடைய பிரம்
தேவனது பரிசுத்த பிறந்தவன், அந்தரத்தோடு எ உலகும் ஆளகினனான் - தேவ
லோகத்தான எந்தவுலகத்தையும் ஆண்டவருகின்றவன், மந்திரத்து அருமறை
வைகும் நாவினான் - மந்திரங்களோடுகூடிய அரிய வேதங்கள் தக்கியிருக்கின்ற நாவி
னையுடையான்.

குறிப்பு — “அருளில்லாக் கவவுலக மில்லை பொருளில்லாக், கவவுலக மி
ல்லாகி யாகு” என நாயனார் கூறியவாறு பொருட்செல்வமே இவவுலகவின்பத்தி
ற்கு முதனமையாயிருப்பதாலும், “எண்ணிப்பத தங்கை யிட்டா லிந்திரன் மகன்
மாகுகே, வெண்ணையக்குள் றெரியுற நுற்போன மெலிந்தபின் னிறகு மன்றே” எ
னத் திருந்தக்கீதேவர் கூறியவாறு பெண்களமனம் பொருளை விரும்புமாதலானும் பி
ராட்டிக்குப் பொருளாசை வினைவிக்க ‘இந்திரன் கிந்திரன்’ என்றான். “தந்தையா
னாக தம்மிற நகவுடனே பொருவயிறிற சாரந்தா ரேனும், மைந்தராயினுமிகவும் வன
ப்புடையா ராமாயின் மடநல லாராதலு, சிந்தைநடந்திமே” என்றவாறு அயலான் வ
னப்பினனாயின அவனமேல மடவாக்குச் சிந்தைசெல்லுமென்று கருதி ‘எழுதலாக

லாசகந்தரன்' என்றன ராக்ஷஸென்று இகழ்ந்து, தன்னாது உயாருலத்தானென்று கருதுமாறு 'காணமுக்கன் மரபிற றேன்றினான்' என்றன உளளகாட்டைத் தம்பிக்குக் கொடுத்தவிட்டு வறியனாய்க் காட்டில் முனிவேடங்கொண்டு திரிபவனிலும் எல்லாவுலகுக்கும் அரசனாயிருப்பவன் சிறப்புடையானாகு மென்பத தோன்ற 'அரசு தரத் தோடுமெவ் வுலகு மாள்கின்றான்' என்றன. இதத்தனை பெருமையோடு சிறந்த கல்வியுடையமுடையான் என்பான் 'அருமறை வைகு காவினான்' என்றான். (சக)

ரசனாண்டிருந்தபே ரிலங்கு மாலவரை
யூசிவே ரொடுமபறித் தெடுக்கு மூற்றத்தா
னாசைகள் சுமந்தபே ரளவில யானைகள்
பூசலசெய் மருப்பினைப் பொடிசெய தோளினான்.

இ - ன் ஆண்டு - அக்காலத்தில், ஈசன் இருந்தபோது இலங்கு மாலவரை - சிவபிரான் வீற்றிருந்த போது விளங்குகின்ற பெரிய ஸைலாசகிரியை, ஊசிபோலும் - ஊசிபோலும் கூரியவோகனோடும் [அடியோடு], பறித்து எடுக்கும் ஊற்றத்தான் - பறித்து எடுக்கும் வலிமையையுடையான், ஆசைகள் சுமந்த - நிசைகளைச் சுமந்த, போ - பெருமையில், அளவு இல - அளவில்லாத, யானைகள் - யானைகளினுடைய, பூசல செய்மருப்பினை - போசெய்த கொம்புகளை, பொடிசெய்தோளினான் - தூளாகச்செய்த புயங்களை யுடையான்

குறிப்பு - ஈசனாண்டிருந்த - சிவபிரான் ஆட்சிசெய்திருந்த என்னலுமையுடைய. போ - பெயர் போ - பெருமையின் திரிபு பேரளவில் யானை - மிகப்பெரிய யானை. (சஉ)

நிற்பவா கடைத்தலை நிறைந்து தேவரே
சொற்படு மறறவன் பெருமை சொல்லுங்கற
கறபக முதலிய நிதியன் கையன்
பொறபக மானந் ரிலங்கைப் பொன்னகா

இ - ன். மற்ற - மற்றம், அவன் பெருமைசொல்லுங்கால் - (முன்னாக்கூறிய) அவனுடைய பெருமையைச் சொல்லப்பட்டது, சொல்லப் படு - வாததைவிரியும், பொறபு அகம் ஆனநீர் இலங்கை பொன்னகா - அழகுக்கு இருப்பிடமாகிய டுடல் குழந்த இலங்கையாகிய செல்வம் பொருந்திய நகரத்தில், கடைத்தலை - (அவனுடைய) கடைவாசலில், நிறைந்து நிற்பவா தேவரே - நிறைந்து நிற்பவர்கள் தேவர்களேதாம், கறபக முதலிய நிதியன் கையன் - கறபகமுதலாகிய நீதிகள் (அவன்) கைவசப்பட்டுள்ளன. (சக)

ஏன்கை திலோத்தமை முதல வேழையா
வானகத் துறந்துவந் தவனறன் மாட்சியா
லுனமி லடைபபைகால வருட லொண்செருப
பானவை முதற்றொழி லவர தாகுமே.

இ - ன். ஏன்கை திலோத்தமை முதல ஏழையா - மேன்கை திலோத்தமை முதலாகிய (தேவலோகநாடாய்) கிபங்கள், வானகம் துறந்து வந்து - விண்ணுலக

நத்தை நீங்கிவந்து, அவன் தன்மாட்சியால் - அவனுடைய மகத்துவத்தினாலே, ஊனம் இல் - குறைபாடிடலாகத், அடைப்பை - அடைப்பை (யேகத்திறமலும்), கால - ருடல் - காலத்தடவிப் பிடித்தலும், ஒண் செருப்பு ஆனவை - அழகிய செருப்பானவைகளைச் சமத்தலுமாகிய, முதல் தொழில் - முதன்மையாகிய வேலைகள், அவரது ஆகும் - அவர்களுடையன ஆகும்

குறிப்பு.—ஏன்கை—மேன்கை, முதல் ஏழையா எனத்த - அரம்பை உருப பசியென்னும் இவரை “உருப்பசியுடையா னெடுத்தன டொடர மேன்கை வெள்ளை யுதவச, செருப்பின்த தானகித் திலோத்தமை செல்ல வரம்பையா குழாப்புடை சுற்ற” என்னும் ஈந்திரகாண்டசெய்யுள் ஈண்டு கோக்கற்பாலது. அடைப்பை - வெற்றிலைப்பை, அடை - இலை அவரதாகும் எனவே ஏனையோர்க் கெய்தல் எனப்பாயிற்று. (சசு)

சுகதிர னிரலியென பவாக டாமவன
சுகதனை வழிநிலை திரிவா தேசுடை
யிரதிரன முதலிய வமர ரீண்டவன
கருத்து கோயிலின் காவ லாளரே.

இ - ள். சுகதிரன் இரவி என்பவர்கள் - சோமன் சூரியன் என்னும் இவர்கள், அவன் சிந்தனைவழி - அந்த ராவண்ணுடைய மன நிலைப்பின்பிரகாரம், நிலைநிரியாதவகை இயற்கைநிலைமை மாறுவார்கள், தேச உடை - அழகினையுடைய, இரதிரன் முதலிய அமரர் - இரதிராதி தேவர்கள், ஈண்டு - இந்த இலங்காபுரியில், அவன் - அவனது, கம தடு கோயிலின் காவல் ஆளா - மேகமண்டலத்தை முட்டிவின்ற (உன்னதமான) ராஜமாளிகையில் காக்கும் தொழிலைச் செய்யும் ஆள்களாவார்கள்

குறிப்பு—கருது அடு கோயில் எனக்கொண்டு - கடத்தெழியடுத்த கோயில், என்னலுமாம், [யானைகளைக் கட்டியிருக்கிற இடம்]. கோ+இல் - கோயில், இலங்கைப்போலி (சரு)

பொன்னக ரத்தினும் பொலங்கொ ண்காதக
தொன்னக ரத்தினுந் தொடராத மாநிலத்
தெநக ரத்தினு மினிய வீண்டவ
ன்னனக ரத்தன நவையி லாதன.

இ - ள். பொன் நகரத்தினும்-பொன்மயமான (தேவாவகிகும்) நகரத்தினும், பொலங்கொள் நாகாதம் தொல் நகரத்தினும் - அழகுபொருந்திய சாப்பசாகியாருடைய பழமையாகிய நகரத்தினும், மாநிலத்த தொடராத - பெரிய பூமியில் தொடரசியாயுள்ள, எ நகரத்தினும் - எந்த நகரங்களிலுமுள்ள, இனிய - இனிமையானவைகள் [அபூர்வமான பொருள்கள்], ஈண்டு - இப்பொழுது, அவன் நல் நகரத்தன்-அவனுடைய நல்ல நகரமாகிய இலங்கையிலுள்ளன, நவை இலாதன் - (அவைகள்) குற்றமில்லாதவைகள்.

குறிப்பு.—நகரம் - பெரிதான பட்டினம், ராஜமாளிகையுமாம். (சசு)

தாளுடை மலருளான றந்த வந்தமி
 னாளுடை வாழ்க்கைய னூரி பாகத்தன
 வாளுடைத் தடக்கையன் வாரி வைத்தவெங்
 கோளுடைச் சிறையின் குணங்கண் மேனமையான.

இ - ன். தான் உடை மலர் உள்ள தந்த - பூந்தண்டினையுடைய தாமரைமலர்
 ரிவிருப்பவனாகிய பிரமதேவன் கொடுத்த, அந்தம் இல நான் உடை வாழ்க்கையன் -
 முடிவில்லாத ஆயுள் நாளினையுடைய வாழ்வினையுடையவன், நாரிபாகத்தன் வான்
 உடை தடம் கையன் - உமையவனை யிடப்பாகத்தில வைத்துள்ளவனாகிய சிவபிரா
 னது வாணியேந்திய பெரியகையினையுடையவன், வாரிவைத்த - பிடித்து அடை
 க்துவைத்த, கோள் உடை - நவகிரகங்களுையுடைய, வெம் சிறையின் - கொ
 டிய சிறைச்சாலையையுடையவன், குணங்கண் மேனமையான - சகலநெருணங்களா
 லும் மேனமையையுடையவன்

குறிப்பு - நாரி - பெண்

(சஎ)

வெம்மைதீ ரொழுக்கினன் விரிந்த கேள்வியன்
 செம்மையோன் மனம்தன் திகைக்குஞ் செவ்விய
 னெம்மையோ ரனைவரு மிறைவ ரெனறெனு
 மும்மையோர் பெருமையு முற்றும் பெற்றியான.

இ - ன். வெம்மைதீர் ஒழுக்கினன் - வெவ்வியதன்மை வாய்ந்த ஒழுக்கத்தையு
 டையவன் [தவ்வொழுக்கமுடையவன்], விரிந்த கேள்வியன் - மிகுந்த (தருமதூல
 நளி னுட்பங்களுையெல்லாம்) கேட்டுணர்ந்தவன், செம்மையோன் - நவநிலைமையு
 டையவன், மனம்தன் திகைக்கும் செவ்வியன் - மனம்தன் மயங்குகின்ற பருவத்
 தையுடையவன், எம்மையோர் அனைவரும் - எம்மனோர்களாகிய முனிவர் அனைவரும்,
 இறைவா என்று எண்ணும் - நடவுளாகளென்று கருதுகின்ற, மும்மையோர் -
 (படைத்தல், அளித்தல், அழித்தல் என்னும்) மூன்று தன்மைகளையுடையாராகிய
 திரிமூர்த்திகளுடைய, பெருமையும் - முற்றும்-முடிவாகின்ற, பெற்றியான - தன்
 மையையுடையவன்

குறிப்பு.-செம்மை - நவநிலைமை, “(குமாரகோ லன்ன செம்மை தாவகி”
 [மதுரைக் காஞ்சி 491] அனைவரும் - எல்லாரும் இறைவா - எப்பொருளினுந் தவ
 கியிருப்பவா எம்மையோர் - எமது தன்மையையுடையோர். சிவபிரானிடத்துத்
 தனது வல்லமையைக்காட்டி மனம்த னுருவீழ்ந்தான், இவ்விராவணன் வரங்களை
 யடைந்தா னாதலால் ‘மனம்தன் திகைக்குஞ் செவ்வியன்’ என்றான். (சஅ)

அனைத்துல கினுமழ கமைந்த நவகைய
 ரெனைப்பல ரவனறன் தருளி னிசையோ
 நனைத்தவ ருருகவு முதவ நோகிலன்
 மனக்கினி யாளொரு மாதா நாவொன்

இ - ன் அனைத்து உலகினும் - எல்லாவுலகங்களிலும், அழகு அமைந்த நவ
 கையா - இலக்கணம் பொருந்திய சிறந்த பெண்களில், எனை பலர் - எத்தன்மை

யான பலபோ, அவன் தன்னது அருளின் இச்சையோ - அவனுடைய அருளின் மேல விருப்பத்தையுடையாராயினாக, அவா - (அவனும் விருப்பமுடைய) அச நவகையா, நினைத்து உருகவும் - (தன்னைக்) கருதி மனங்கரையவும், உதவலோகி லன் - (அவர்களுக்குத் தன்னாலாகுஞ் சுகத்தைக்) கொடுக்க உடன்பட்டமலிருக்கின்றன, மனக்கு இனியான - (தன்) மனத்தகரு இனியவனாகிய ஒரு பெண்ணினது, ஒரு - ஒப்பற்ற, மாதா - காதலை, நாமோன - விருமபுவான

குறிப்பு - மனக்கு - அத்துச்சாரியை யொழிந்த நினைத்து, “மாடக்குச் சித்திரமும்” எனபுழிப்போல அவன் விருமபிய பெண்ணைப்பார்த்தாலுமீனும் அவன்மேல தான் காதலுற்றது போல அவன் தன் மேற்காத்தலுற்றதனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றன என்பான் ‘மனக்கினி யானொரு மாதா நாமோன’ என்றான். முதன் மூன்றடிகளில் எல்லாவல்கினுமுள்ள நவகையிற் சிறந்த வரையெல்லாம் விருமபிலான என்றமையால் மாதாக்குள் ஒரு மனக்கினியானை நாமோன என நான்காம் அடிக்குப் பொருள் கூறுதல் சிறப்பன்றும் அவ்வனங் கூறலாமெனினே சந்தேகக்குறையப்பிராட்டி போலு மழகினையுடையா பலருளரென்றேறப்படும. அத்தலுப் பிராட்டியினழகு வியப்பிறன்றாகு மென்பதற்கு. (சக)

ஆண்டையா னரசுவீர நிருத்த வநநகா
வேண்டியான சிலபக லுறைய வேண்டினே
னீண்டனெ னிருத்தவற பிரிந்த நெஞ்சினேன
மீண்டனெ னென்றனன் வினைய முன்னுவான.

இ - ள் ஆண்டையான - எசமானாகிய அவன், அரசு வீற்று இருந்த - இராச சியபாரத்தை வகித்துப் பெருமையுற்றிருந்த, அக்கா - அந்த இலங்கைப்படமினத்ததை, வேண்டி - விருமபி, யான - நான், சிலபகல் உறைய - (அவவிடத்திற்) சிலகாலம் வசிப்பதற்காக, வேண்டினேன - யாசித்தேனாகி, மீண்டனென இருந்து - (அங்கு) நெடுககாவங் கழித்தேனாயிருந்த, அவன் பிரிந்த நெஞ்சினேன மீண்டனென என்றனன் - அவனைப்பிரிந்த (வலி) மனத்தினையுடையேனாய்த் திருமபினேன என்று கூறி, வினையம் உன்னுவான - (பிராட்டியின்) கருத்தைக் கருதுவானாயினான். (இஃ)

வேதமும் வேதிய ரருளும் வெஃகலாக்
சேதனை மன்னுயிர தினனுந் தீவினைப்
பாதக வரக்காதம் பதியில வைகுதற
கேதுவென னுடலமு மிகையென மென்னுயிர

இ - ள். உடலமும் மிகை என்று எண்ணுவீர் - (முற்றத்தறந்த) சரீரமும் மிகுதி என்று நினைக்கும் முனிவரே! வேதமும் - வேதங்களும், வேதியா அருளும - அவவேதங்களைக் கற்றுணர்ந்த அந்தணர்களுடைய கிருபையும், வெஃகு அவா - விருமபுத்தகல்லாத, சேதனை மன உயிர் தினனும் - அறிவினையுடைய நிலைபெற்ற உயிர்களைத்தின்னுதன்ற, தீவினை - கொடியசெய்க்கையையுடைய, பாதகம் அரக்காதம் பதியில - பாங்குகளிற் பயிலும் இரக்கத்தாருடைய ஊரில, வைகுதற்கு - தனகுதற்கு, ஏது என - காரணம் யாது?

குறிப்பு—முற்றத்தூற்ற முனிவாக்கு உடலமும் மிகையென்பது “மற்றங்
தொடர்பா டெவன்கொல பிறப்பறுகை, ஹரூக குடம்பு மிகை” என்னுந் தீநீக்
குறளாணனாக (ருக)

வனத்திடை மாதவ ரருகு வைகலீர
புனத்திரு நாட்டிடைப் புனித ரூபுக
நினைத்திலி ரறநெறி நினைக்கி லாதவ
ரினத்திடை வைகினி ரெனசெய தீரெனறாள்.

இ - ன். வனத்து இடை மாதவா அருகுவைகலீர - வனத்தின்கண் மாட்சி
மைபொருந்திய தவத்தினையுடையா பகததே தவகாதொழிந்தா, புனம் திருநாடு
இடை புனிதா ஊர்புக நினைத்திலி - வயல்குழந்த சிறப்புப்பொருந்திய (கோசல
முதலாகிய) நாடுகளினிடத்தே பரிசுத்தம்பொருந்தியவாகளுடைய ஊராகளினிடத்
துப் பிரவேசிக்க நினையாமறபோயினீர், அறம் நெறி நினைக்கிலாதவா - தருமமாக
ததைக்கருதாதவர்களாகிய இராககதாகளுடைய, இனத்து இடை - கூட்டத்
தில, வைகினி - தக்கினி, எனசெய்தா என்றாள் - யாதுகாரியத்தைச்செய்தா?
என்று கூறினாள். (ருஉ)

வேறு.

மங்கையம் துரைத்தல கேட்ட வரம்பிலான மறுவிற தீரகரா
வெங்கணவா ளரக்க ரென்ன வெருவல மெய்மமை நோக்கிற
றிவகளவாண் முகத்தி னுயத் தேவிற றிய ரலல
ரெங்களபோ லியாக்கு நலலரா நிருதரே போலு மெனறாள்.

இ - ன். மங்கை அஃது உரைத்தலகேட்ட வரம்பிலான - சோபிராட்டி அவ
வாததை கூறுதல்கேட்ட ஒழுகிலலாத இராவணமுனிவன், திவகளவாண் முக
த்தினுய - சுகதினைப்போலும் ஒளிபொருந்திய முகத்தினையுடையாய் மறுவில தீரக
தார - குற்றமானவழியில் நடந்தவர்கள், வெங்கணவாண் அரக்கர் - வைரக்கியத்
தையும் வாணையுமுடைய இராககதர்கள், என்ன வெருவலம் - என்று அஞ்சமாட்
டோம், மெய்மமைநோக்கின - உண்மையை ஆலோசித்தால், தேவநில தீயா அல
லா - தேவர்களைப்போலக் கொடியவர்கள் அல்லா, எங்கனபோலியாக்கு - எங்களை
ப்போன்றவர்களுக்கு, நிருதரே - அவ்விராககதர்களே, நலலரா என்றான் - நலலவா
கள் என்று கூறினான்.

குறிப்பு — முனிவா வாததையாடும் ஒழுகுக்கு விரோதமாகப் பேசப் புகுந்
மையால் ‘வரம்பிலான’ என்றா. மறுவில தீரகதார - (அரக்கர்) குற்றத்தினின்றும்
நீங்கினார்கள் எனப் பொருள்கோடலு மமையும், நிருதரே, ஏகாரம் - பிரிநிலை போ
லும் - ஒப்பில் போலி (ருக)

சேயிழை யனன சொலலத் தீயவாச சோதல செய்தா
தூயவ ரலலா சொலலிற ரென்னெறி தொடரத்தோ ரென்றாள்
மாயவல வரக்கா வலலா, வேண்ணெரு வரிக்க வெனப்
தாயவ ளறித் தேற்றா ளாதலி னயலொன நெண்ணாள்.

இ - ள். அன்னசொல்ல - (அவன்) அத்தகைய வார்த்தைகளைக்கூற, சேயிழை - செம்மையான ஆபரணங்கையுடையாளாகிய சீதாபிராட்டியானவள், சொல்லின் - சொல்லுமிடத்து, தூயவா - பரிசுத்தமுடையவர்களாகிய, தொல் நெறி தொடாததோ-பழமையாகிய சன்மராகத்தில நடப்பவர்கள், தீயவா சோதல் செயதா அல்லா என்றான் - கொடியவர்களைச் சேரலுற்றவர்கள் அல்லா என்று கூறினான், அவன் - அச்சீதாபிராட்டி, மாயம் வல அரக்கா - மாயத்தொழிலின் வல்ல இராகத்தார்கள், வேண்டு உரு வரிககவல்லா என்பதாய - (தாம்) வீரும்புகின்ற ரூபத்தை நியமிக்கவல்லவர்கள் என்பதாக, அறிதல் - அறிந்த கொளளுதலை, தேற்றான் - தேறப்பண்ணிக்கொள்ளும் துடபமில்லாள், ஆதலின் - ஆகையால், அயல் ஒன்று என்னான் - வேறென்றும் நினையாளாயினான்.

குறிப்பு — ஆய அவன் எனப்பிரித்து உலகமாதாவாகிய அவன் எனப்பொருள் கொள்ளலுமமையும். (ருச)

அயிரத்தன் ளாகு மென்றே ரையுற வகத்துட கொண்டான்
பெயாதத்து துடைக்க வெண்ணிப் பிறிதுறப் பேச லுற்றான்
மயக்கறு மூலக மூனறின வாழ்பவாக கனைய வல்லோ
ரியறகையிற நிரியி னல்லா வியற்றலா நெறியென நென்றான்.

இ - ள் அயிரத்தன் என்று - சந்தேகமுற்றானென்று, ஓர் ஐயுறவு அகத்து ள் கொண்டான் - ஒரு சந்தேகத்தை மனத்திற்கொண்டானாகி, பெயாதத்து - மறுபடியும், அது துடைக்க எண்ணி - அச்சந்தேகத்தை நீக்கிவிடக்கருதி, பிறிது உற பேசல் உற்றான் - வேறுவிதமாகப் பேசத்தொடங்கினான், மயக்கு அறம் - மயக்கம் ஒழிவீராக, அனையவல்லோ - அத்தகைய வல்லமையையுடைய அரக்கர்கள், இயற்கையின் திரியின் அல்லால் - (யாவரும் தத்தம்) இயல்பில் மாறுபட்டால் அல்லாமல், உலகம் மூனறின வாழ்பவர்க்கு - திரிலோகங்களிலும் வாழ்ந்துவருபவர்களுக்கு, இயற்றல் ஆம் நெறி என என்றான் - (தின்கு) செய்தற்காகிய வழியாது? என்று கூறினான் (ருரு)

திறந்தெரி வஞ்சு ன்சொற செப்பலுஞ் செப்ப மிக்கா
ளறந்தரு வள்ள லீண்டிங் கருந்தவ முயலு நாளுண்
மறந்தலை திரிந்த வாழ்க்கை யரக்காதம் வருக்கத் தோடு
மிறந்தனா முடிவா பின்ன ரிடரிலை யுலக மென்றான்.

இ - ள் திறம் தெரிவஞ்சுன் - (பிராட்டியின்மன) வலிமையை யறிகின்ற வஞ்சுக்கனைய அவ்விராவண முனிவன், அ சொல் செப்பலும் - அந்த வார்த்தையைக் கூறிய வளவில, செப்பம் மிக்கான் - செவ்விய வழியில் அறிவுடையாளாகிய சீதாபிராட்டி, அறம் தரு வள்ளல் - (உலகோர்க்கு) தருமத்தை (நிலபெறச்செய்து) தருகின்ற வள்ளன்மையுடையவா [ஸ்ரீராமபிரான்], ஈண்டு - இவ்விடத்து, அருந்தவம் முயலும் நாளுண் - அரியதவத்தைச் செய்கின்ற நாளைக்குள்ளே, மறம் தலைதிரிந்த வாழ்க்கையா - பாவத்தின்கண் அலைந்த வாழ்வியையுடையாராகிய, அரக்கா - இராகத்தார்கள், தம் வருக்கத்தோடும் இறந்தனா முடிவா - தமது கூட்டத்தோடும் இறந்து தொலைவார்கள், பின்னா - பின்பு, உலகம் - நன்மக்களுடைய ஒழுக்கத்துக்கு, இடா இலை என்றான் - இடைஞ்சலில்லையென்று கூறினான்.

குறிப்பு — செப்பம் - செவ்வழி, “சேந்த செயலைச் செப்பம் போகி” [மலைபடுகடாம் 160.] பாவத்தைத்தொலைத்துத் தருமத்தை நிலைபெறச்செய்யும் கோட்பாடு உடையவர்களுடைய ‘அறந்தருவனளவு’ என்றான். “ஒன்ற நோக்கல் குணவலி யோங்கறன், நின்று நோக்கி நிறுத்து நிலைப்பினா” என்னும் கரணவதைப்படலச் செய்யுளை யிணைநோக்குக இனி, தரு எனப்பதை உவமவாசகமாகக்கொண்டு தரும தேவதைபோன்ற வன்னலென்னலுமாம். இவரு - அசை மறத்தலை, தலை - ஏழனுருபு உலகம் - நனமக்கள் ஒழுக்கம், “உலகந் திரியா வேறாகுயா விழுச்சி” [மணிமேகலை, விழாவறைகாதை, 1] இனி, உலகம் - நனமக்களுமாம்; “உலகம் புகழ்ந்த வேறாகுயா விழுச்சி,” [திருமுருகாற்றுப்படை 124] மறதம். உலகம் எனலை இடவாகுபெயராகக்கொண்டு உலகிலுள்ளவர்களுக்கு என்னலுமமையும். ()

மானவ னுரைத்த லோடு மானிட ராககா தமமை
மீனென மிளிருங் கண்ணைய வேரற வெலவ ரென்னின
யானையி னினத்தை யெலலா மிளமுயல கொலலும் பினனுங்
கூணுகிா மடங்க வேறறைக குருளைமான கொலலு மெனளுன.

இ - ள். மானவள் உரைத்தலோடும் - சீதாபிராட்டி (அவ்வாறு) கூறியவள் வில், மீனென மிளிரும் கண்ணைய - மீன்போல் விளங்குகின்ற கண்ணையுடையாய் மானிடர் வோ அற அரக்காதமமை வெல்வா என்னின் - மனிதர்கள் அடிமையோடு தொலையும்படியாக இராககதானை வெல்லுவார்கள் என்று கூறினாலு, இளம் முயல் - முயற்குருளையானது, யானையின் இனத்தை எல்லாம் கொல்லும் - யானையினுடைய கூட்டத்தை முழுதும் கொல்லும், பினனும்—, குருளைமான - மான்கள், கூன உலர் மடங்கல் ஏறறை - வளைவாகிய நகங்கலையுடைய ஆண்சிங்கத்தை, கொலலும் என்றான் - கொன்றுவிடும் என்று கூறினான்

குறிப்பு — மானவன் என்னும் பத்ததிரகு மாரீசன்வதைப் படலத்தி லுரைக்கிறியுள்ளாம் மீன - சேல “மாறற்குஞ் சிறப்பின் மரபியல் கிளப்பிற், பாபபும பறமுங் குட்டியுங் குருளையுங், கன்றம் பிணையு மகவு மறியுமென, நென்பதுங் குழவியோ டிளமைப் பெயரே” “நாயே பன்றி புலிமுய னானு, மாயுங் காலைக் குருளை யெனப்” என்ற நோல்காப்பிய மரபியல் விதிகளின்படி “இளமுயல்” என்ற கு முயற்குருளை என்று கூறினும் வலிமைபொருந்திய ஆண்சிங்கமென்பது லினங்க மடங்கலேறு” எனப்பட்டது, “ஆறறலொடு புணாத வான்பாற் செல்லா, மேறறைக் கிளவி யுரித்தென மொழிப்” என்றா நோல்காப்பியனார். மேற்கூறிய ‘நாயேபன்றி’ என்னுஞ் சூத்திரத்து மானின் இளமைக்குக் குருளைப் பெயராக்கொடை கொடுத்திலரேனும் அச்சூத்திரத்துள் ஆயுங்காலை என்றமையாலும், “நரியு மற நோடினா கொளலே” என்னுஞ் சூத்திரத்து நாடினா கொளலே என்றமையாலும், “குருளைமான்” என்று கூறினா “குருளையுங் கன்ற மானிற் கொளலே” என்றா பிங்கலநீதையில். (ருள)

மினநிரண டீனைய பங்கி விராதனும் வெகுளி பொங்கக்
கன்றிய மனத்து வெனறிக கரணமுதற் கணக்கி லோரும்
பொன்றிய பூச லொன்றுங் கேட்டிலா போலு மெனளு
ளன்றவாக கடுத்த துன்னி மழைக்கணீ ரருவி சேராவாள.

இ - ள். மினநிரண்டீனைய பங்கி விராதனும் - மின்னல் திரண்டாற்போன்ற செம்பட்டமயிரினையுடைய விராதனும், வெகுளி பொங்க - கோபமிருந்ததால், கன

றியமனதது - ஸைந்த பனத்தினையுடைய, வென்றி கரணமுதல் கணக்கு இலோரும் - வெற்றியையுடைய கரணமுதலாகிய அளவற்றபோகளும், பொன்றிய - இறந்து போன, பூசல ஒன்றும் கேட்டிலிப்போலும் என்றான் - யுத்தசமாச்சாரம் ஒன்றும் கேள்வியுற றறித்திலி போலும் என்று கூறி, அன்ற - அற்றைநாள, அவர்க்கு - அவ்விராமபிரானுக்கு, அடுத்தது உன்னி - சம்பவித்த துபததைகினைதது, மழை கண அருவிநீர் சோவான - (சீதாபிராட்டி தனது) மேகம்போனற கண்களிலிருந்து அருவிபோலும் நீரைச் சிந்துவாளாயினாள்.

குறிப்பு — அன்று என்றது - மாண்பின்சென்ற அந்நாள என்றும், கரணதியரைக கொன்ற அந்நாள என்றும் இருவகையிற் பொருளுகொள்ளலாம். அவற்றான மாண்பின் சென்றநாளென, இதனை வலியு அரக்கரைக கொன்றவா மாணவடிவற்ற வநத ஓரரக்களுல துன்புறுத்தற்கு நியாயமில்லை யெனப் துணராத அவவரக்களுல துன்பம் கோத்ததை நினைத்துத் தன் நாயகனது பெருமை கூறும் இக்காலத்தும் அழகேரிட்டது வியக்கத்தகுந்த அவளது மடமையின் பாற்றும் கரணிய நிறந்த அற்றைஞானநென, அன்றடைந்த அச்சம் இன்று முள்தென விளக்கினதாம் (௫௮)

வாளரி வளள நனனா விலங்கைமா நிருத ரெலலாந
கெளொடு மரியு மாறும் வானவா கிளரு மாறு
நாளையே காண்டி ரனநீர நவையிலீ ருணாகி லீரோ
மீளருந தருமந தனனை வெலலுமோ பாவ மென்றாள்

இ - ள (யினனும் அச்சிதாபிராட்டி), நவ வ இலீ - குற்றமற்றவரே! வாள அரிவளளல தனனா - வாளாலரியுஞ்செயலில் வளளனமையுடையவரால் (புரீரா மபிரானு), இலங்கைமா நிருதா எல்லாம் - இலங்கையினுள்ள பெரிய இராககதா களினவரும், கேன ஒநம் - (அவர்கள்) உறவினரோடும், மரியும் ஆறும் - இறக்கி னற வித்ததையும், வானவா கிளரும் ஆறும் - தேவர்கள் உயாகின்ற வித்ததையும், நாளையே காண்டி அனநே - நாளையத்தினமே பாப்பிரனநே? பாவம் - பாவமா னது, மீள அரும தரும தனனை - நீங்குத்தற்கருமையான தருமத்தை, வெலலுமோ - வெற்றி பெறுமோ? உணாகிலீரோ - (நீர் இதனை) அறியீரோ? என்றான் - என்று கூறினாள்

குறிப்பு — வாள — மறறை வில முதலியவற்றிற்கு உபலக்கணம் அரி - முதனிலை இனி, அரிவளளல - வினைத்தொகையுமாம் கொலைத்தொழில் மிகுதிவினங்க 'வாளரி வளளல' என்றான். அரி - பூநிகாவிஷ்ணுவும். கேன - உறவினருக்கு ஆகுபெயர். உடலைவிட்டு உயிர் நீங்கிச்செல்லுங்காலத்தும் தருமமானது அவையிரை விடாது தொடர்கின்றமைபற்றி 'மீளருநதருமம்' என்றான். "அன்றறிவா மெனனா தருஞ்செய்க மறந்து, பொன்றுவகாற பொன்றத்தனை" எனத்திருக்குறளினும், "தரும மேயினை யில்பொரு டரையிடைத் தகைசா, லொருமை யின்பினை யுதவிவிண ணுலகினு முடனபோ, யருமை யின்பமுயத் தந்தகற செறமெனி லறமே, யிருமை யுநதனை யாகுவ தனறிற றில்லை" எனத்திருக்கூவப்பூராணத்தினு வ கூறினமை காண்க. (௫௯)

தேனிடையமுத ளாய வனனமென் சிலசொன் மாலே
தானுடைச் செவிக னுடு தவமுறத் தளிர்த்து வீங்கு

முனுடை யுடம்பி னுனு முருகெழு மான மூன்ற
மானுடா வலிய ரென்ற மாற்றத்தாற் சேற்றம் வைத்தான்.

இ - ன். தேன இடை அமுது அளாய அன்ன - தேனினிடத்தே அமிதத்
தைக்கலந்ததைப்போல, மெல் - மென்மைபொருத்திய, சிலசொல்லமால் - (பிராட்டி-
யினது) சில சொற்களின் வரிசையானது, தான் உடை செவிகள் ஊடு - தன்னு
டைய செவிகளில், தவழ உற-தவழ்தல் உற [மெல்லமெல்ல தழைய], (அதனால்)
தளிர்ந்து வீங்கும் ஊன் உடை உடம்பினுனு - தளிர்ப்புறந்ப பருக்கின்ற மாமிச
ததையுடைய உடம்பினனாகிய இராவணமுனிவனும், மானுடா வலியா என்ற மாற
த்தால் - மனிதர்கள் வலிமையை யுடையவாக்ளென்று கூறிய வார்த்தையினாலே,
உரு கெழு மானம் - உருவம்பொருத்திய வெட்கமானது [குறைவில்லாத கிறைவுற்ற
வெட்கமானது], ஊன்ற - (தன்மனத்திற்) பந்தத்தால், சேற்றமவைத்தான் - (மனத்
திற) கோபத்தைவைத்தான்.

குறிப்பு — தேன-வார்த்தையின் இனிமைக்கு உவமை அமிதம் கட சினியதா
கிய மென்மையுந் தன்னைதுகாததா பிழிது நுகராமற்றதற்கு மென்மையு முடை
மையின் 'அமுதனன் மென்மை' என்றா, "இன்னமீ தன்ன சாயல்" என்றா சிந்
தாமணியினும், தவழதல் - நகருதல் தளிர்ந்தல் - தளிர்ந்தல். உருகெழு, கெழு -
இடைச்சொல், "வேல்கெழு தடக்கை" என்றறபோல. (க0)

சினிய னுரைசெய வானச சிலைவலிப் புலவி யோகட
கொரு மனிதன் செயதா னென்றெடுத்த தியம்பி னாயேற
நேறுதி நானே யேயவ விருபது திண்டோள வாடை
வீரிய பொழுது பூனை யியென விவ னன்றே

இ - ன். சிறின்ன உரைசெய்வான் - கோபங்கொண்ட அவவிராவண முனி
வன் கூறுவான், அ சிலைவலி புலவியோகடக்கு - அந்த விலவல்லமையிற் சிறுமை
யையுடைய இராகக்காடுக்கு, ஒரு மனிதன் - ஈறுசெய்தான் என்று எடுத்து இய
ம்பினாலே - முடிவின்செய்தான் என்று எடுத்தக் கூறுவாயானால், அ இருபது
திண் தோள் வாடை வீரிய பொழுது - இந்த (இராவணனுடைய) இருபது வலிய
புயங்களினது காரணத்து இழுத்தபொழுது, பூனை வீ என் வீவன் - பூனைப்பூப்
போல (வீவிரென்று கூறிய மனிதன்) இறப்பான்; நானேயே நேறுதி - (இதனை
நீ) நானேயத்தினமே அறிவாய் (கக)

மேருவைப் பறிகக் வேண்டின் விண்ணினை யிழக்க வேண்டி
னீரினைக் கலக்க வேண்டி னெருப்பினை யவிகக் வேண்டி
பாரினை யெடுக்க வேண்டி பலவினைச் சிலசொல் லேழா
யாரெனக் கருதிச் சொன்னு யிராவணற் கரிதென னென்றான்.

இ - ன். பலம் வீனை - பலமான தொழில்களில், சிலசொல் ஏழாய் - சில
ற்றைக்கூறுகின்ற பெண்ணே! யாா என கருதி சொன்னாய் - (இராவணனை) யாா
என்று கினைத்து (எளிதாகக்) கூறினாய், இராவணற்கு - அந்த இராவணனுக்கு, மே
ருவை பறிக்கவேண்டின் - மகாமேருவைப் பெயர்த்தெடுக்க விரும்பினாலும், விண்
ணினை இழக்கவேண்டின் - ஆகாயத்தை இடித்து விடவிரும்பினாலும், நீரினை கல

ககவேண்டின் - கடலைக்கண்க்கிவிட விரும்பினாலும், கொடுப்பின் அவிககவேண்டின் - வடவாருகாக்கினியை அவித்தவிட விரும்பினாலும், பாரினை வகிககவேண்டின் - புவியைத்தனுகுமபடி விரும்பினாலும், அரிது என - (அச்செயல்களில்) அருமையானது யாது? என்றான் - என்று கூறினான்

குறிப்பு — நீர் கடலுக்கு இலக்கணை. பலவினை - அநேக தொழிலுமாம் (சுஉ)

அரணடரு திரடோள சால வுளவெனி னுறற னுண்டோ
கரணடநீ ரிலங்கை வேகதைச சிறைவைத்த கழறகால வீரன
நிரணடதோள் வனதீதை யெலலாரு சிறியதோ பருவர தன்னி
விரணடுதோ னொருவன னுனே மழுவினு லெறிந்தா னெனருள.

இ - ஈ. அரண தரு திரணதோள சால உள எனின் - காவலைத்தருகின்ற திரணட புயங்குள மிக வுளளன என்றால், ஆறமல உண்டோ - வலிமையுண்டோ? கரணடம் நீர் இலங்கைவேகதை - (முனிவ ராற்றலுக்கு) கமண்டல நீர்போன்ற கடலுக்குத் திருவகைக்கரசுகிய இராணனை, சிறைவைத்த - சிறையில்வைத்த, கழலகால வீரன-வீரகழலை வீக்கிய காலினையுடைய ஆண்டனமையிற் சிறந்த காரத்தவீரியாசகன்னது, திரணட - பருத்த, தோளவனத்தை எல்லாம் - புயங்குளாகிய காமுமுடிவையும், இரணடுதோள் ஒருவனதானே - இரணடு புயங்குகையுடைய ஒரு மனிதனாகிய பரசுராமன் தானே, சிறியது ஓர் பருவம் தன்னில் - (தனது) இளமைப் பிராயத்தில், மழுவினுல் எறிந்தான் என்றான் - மழுவாயுத்ததால் வெட்டித்தள்ளினான் என்று கூறினான்

குறிப்பு — உடம்பின் பாதுகாப்புக்கு உபயோகப்படுகிற தோள்கள் என்பாள் 'திரணடரு' என்றான்; "மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோ லடிதனமேற, கைசென்று தாங்குங் கடிது" என்பவாகலின். இச்செய்யுளிறகுறித்த காரத்தவீரியன் இராணனை நருமதையாற்றங்கரையிற் செய்த சிவபூசைக்கு இடையூறு வருமாறு அவ்வாற்றைத் தனது இரணடாயிரங் கைகளாலும் அணைக்கடித்த தடித்ததுபோலத் தடித்தகை விளங்க 'அரணடரு திரடோள்' என்று னென்னலுமாம் கீழ்க்கவியிற் கடலைக்கலக்க வல்லவெனன்று கூறிய பெருமைக்கோர் இழிவுதற்பிக்கவும், தவத்தின் மாற்றல் பெரிதென்பது தோன்றவும் 'கரணடநீ ரிலங்கை' என்றான். காரத்தவீரியன் நருமதையாற்றைத் தடித்து இராணனோடு போராடிக் கடித்து அவனை வென்று சிறையில் வைத்துவிட, அதனையுணர்ந்த வீடணன் பிரமதேவனிடஞ்சென்று கூற, அப்பிரமனவந்து காரத்தவீரியனை வேண்டிச் சிறை நீக்கிவிட்டான். இராணனைச் சிறையிட்ட வீரனாகிய காரத்தவீரியன் ஒருநாள் சமதக்கினிமுனிவாபாற் செல்ல அவனுக்கு அமுமுனிவா காமதேனுவைக்கொண்டு ஓர் விருந்து செயலித்தனா அவ்விருந்துக்கு மகிழ்ந்த வீரியன் அக்காமதேனுவைக் கொண்டிசெல்லக் கருதியதற்கு முனிவா இணங்காமையால் அவரைக் கொன்றான். அதனை அறிந்த அமுமுனிவா புத்திரனாகிய பரசுராமன் சினந்து தன் மழுவாயுத்ததால் அக் காரத்தவீரியனைக் கொன்றான் இச்சரித்திரங்களைப் பாகிவந்ததினும் இராமாயணத்தில் உத்தரகாண்டத்தி னுட்கண்டு தெளிக.

(சுசு)

எனறிவ னுரைத்த லோடு மெரிந்தன நயனந திக்கிற்
சென்றன திரடோள வரனந தீண்டின மகுடந திண்கை

யொன்றொடொன் றடித்த மேகத துருமென வெயிற்றி னோளி
மென்றன வெகுளி பொங்க விட்டது மாய வேடம்.

இ - ள். என்று இவன் உரைத்தலோமே - (முழுவிலெறிந்தான்) என்று இவன் கூறிய வளவில், சயனம் எரிந்தன - கண்கள் தீப்பற்றி எரியலுற்றன, திரள் தோள் திகிலெனென்றன - திரண்ட புயல்கள் திசைகளில் சென்றன, மருடம் வானம் தீண்டின - கிரீடங்கள் ஆகாயத்தைத் தொட்டன, திணை ஒன்றொடு ஒன்று அடித்த - வலியைக்கொண்டு ஒன்றோடு ஒன்று அடித்துக்கொண்டன, எயிறின் ஒளி - பற்களின் வரிசையானவை, மேகத்த உரும என - மேகத்தினது இடைய பபோல, மென்றன - மெல்லுதலுற்றன, வெகுளிப்பொங்க - கோபமிருத்ததால், மாயம் வேடம் - மாயத்தாற்கொண்ட முனிவேடமானது, விட்டது - நீங்கியது ()

இருவினை துறந்த மேலோ ரலலன்கொ ளிவனென நெண்ணி
யரிவையு மைய மெய்தா வாரிவன ருனென ரொன்று
தெரிவரு நிலைய ளாகத் தீவிடத் தரவந தானே
யுருகெழு சேற்றம் பொங்கிப் பணமவிரித் துயரத் தொத்தான

இ - ள். அரிவை - (அவ்வுருவத்தைக்கண்ட) சீதாபிராட்டி, இவன் - (முனி வேடமுற்றிருந்த) இவன், இருவினை துறந்த மேலோ அலலன் (நலவினை தீவினையென்னும்) இரண்டு வினைகளையும் நீங்கிய உயர்ந்தோர்களில் ஒருவன் அலலன், என்று எண்ணி - என்று நினைத்து, ஐயம் எய்தா - சந்தேகமடைந்தது, ஆன ஆர் என்று ஒன்றும் தெரிவு அருநிலையன் ஆக - இவன் யாவன் என்று சிறிதும் அறிந்து கொள்ளுதற் கருமையான நிலைமையினையுடையவனாகும்படி, தீவிடத்து அரவம் தானே - கொடிய விஷத்தினையுடைய சாபமானதுவே, உருகெழுசேற்றம் பொங்கி - மிகுந்தகோபமானது மேனமேலும் வளரத்தலுற்று, பணம் விரித்து - படகுகளை விரித்துக்கொண்டு, உயர்ந்தது ஒத்தான் - மேலெழுந்ததை ஒத்தவனாயினான்.

குறிப்பு -கொல, தான்—அசை.

(சுரு)

ஆற்றவெந் துயரத் தன்னு ளாண்மெற் றவலக்க ணோக்கி
னேற்றமென னினைக்க லாகு மெதிரெடுத்த தியம்ப லாகு
மாற்றமொன் றிலலை செய்யும் வினையிலலை வரிகக் லாகாக்
கூற்றமவந் துற காஸத் துயிரெனக் குலைவு கொண்டாள்

இ - ள். அன்னுள் - அச்சீதாபிராட்டி, ஆண்டு - அப்பொழுது, வெம் துயரத்து உற்ற - வெவ்வித கிலேசத்தாலடைந்த, அலக்கண் கோக்கின - துன்பத்தைக் கருதினாள், ஆற்ற - (தனக்கு) உதவிசெய்ய, ஏற்றம் என நினைக்கல் ஆகும் - உயர்ந்ததாக யாது நினைத்தற்காகும்; எதிரெதிர்த்த இயம்பல ஆகும் மாற்றம் ஒன்று இல்லை - (அவனுக்கு) முன்னே (ஐதரியமாக) எதிர்த்துப்பேசுதற் காகும் வார்த்தை ஒன்றும் இல்லை, செய்யும் வினை இல்லை - (தான் அவனை விட்டுத்தப்பித்தது கொள்வதற்குச்) செய்கின்ற (தந்திரச்) செய்கை (கவிடமும) இல்லை, வரிககல் ஆகா - கடத்தற்காகாத [தடைப்படாத], கூற்றம் வந்த உற்ற காலத்த - யமன் வந்ததெத பொழுது, உயர் என - (நிங்கு கின்ற) உயரபோல, குலைவுகொண்டாள் - நடுக்கமுற்றாள்.

குறிப்பு — ஸ்ரீராம லட்சுமணர்கள் அவ்விடத்தினை இன்மையால் அவர்களைப் போல உதவுதற்குத் தக்கவீரர்கள் அவ்விடத்தில யாரிருக்கிறார்கள் ஒருவருமில்லையே என்பது தோன்ற 'ஆற்ற ஏற்றம் என்னினைக்கலாகும்' என்றார். ஆற்றதல- உதவிசெய்தல்; "ஒருவீரோருவீராகாற்றதா" [புறப்பாட்டு 58] அலக்கணினும் அதிகமானதென்று எதை நினைத்தல் கூடுமென்ப பொருள் கூறவருவார் ஆற்ற என்பதை ஆற்ற என்பதின் விகாரமாகக் கோடலவேண்டியே, அவ்வண்ணமாக உள்ளது தல சிறப்புடைத்தன்றாம். (சுசு)

விண்ணவ ரேவல செய்ய வென்றவென வீரம் பாராய
மண்ணிடைப் புழுவின் வாழு மானுடா வலிய ரென்றாய
பெண்ணென்ப பிழைத்தாய் யன்றே லுன்னையான பிசைந்து தினன்
வெண்ணுவெ னெண்ணிற பின்னை யென்னுயி ரிழப்பெ னென்றான்.

இ - ள் விண்ணவா எவல செய்ய வென்ற என வீரம் பாராய - தேவர்கள் (எனக்கு) ஊழியம் செய்யும்படி வெற்றிகொண்ட என்னுடைய வீரத்தைப் பாராபாயாக, மண் இடை புழுவின்வாழும் மானுடா வலியா என்றாய - நிலத்திற் புழுவைப்போல வாழ்கின்ற மனிதர்களை வலிமையை யுடையவர்களென்று கூறினாய், பெண் என பிழைத்தாய் - (இவ்வன் மஞ்சாது கூறிய நீ சிலாக்கியமான) பெண்ணென்று சொல்வதாற் பிழைத்தாய், அன்றேல - அப்படி யல்லாதிருந்தால், உன்னையான பிசைந்துதினன் என்னுனுவென - உன்னையான பிசைந்து தினனுதற்கு நினைப்பேன், எண்ணில - (அப்படி பிசைந்துதினன்) நினைப்பேனானால், பின்னை - பின்பு, என உயிர் இழப்பென என்றான் - எனது உயிரை இழந்துவிடுவேன் என்று கூறினான்

குறிப்பு — தன்னை இராவணன் என்று தெரிவிக்க 'விண்ணவ ரேவலசெய்ய வென்றவென' என்றான் பாராய - எதிர்மறையுமாம் (சுசு)

குலைவுற லன்ன முன்ன மியாரையுங் கும்பி டாவென்
நிலைமிசை மருட மென்னத தனித்தனி யினிது தாங்கி
யலகிலபூ ணரமபை மாத ரடிமுறை யேவல செய்ய
வுலகமீ ரேழு மாளுஞ் செலவத்து ஞ்றைதி யென்றான்

இ - ள், அன்னம் குலைவு உறல் - அன்னம்போன்றவனே 'நடுக்கம் அடையாதே, முன்னம் - (இதற்கு) முன்பு, யாரையும் கும்பிடா - எவர்களுக்கும் கும்பிடாத, என நிலைமிசை - எனது தலைகளின்மேலே, மருடம் என்ன - ஸ்ரீடங்களைப்போல, தனி தனி இனிது தாங்கி - (உன்னை) ஒவ்வொருதலையிலும் மகிழ்வாகவைத்துச் சும் நடக்கொண்டு, அலகு இல பூண் அரம்பைமாதா - எண்ணிலலாத ஆபரணங்களையுடைய தேவஸ்திரிகள், அடி முறை எவல செய்ய - பாதத்தின் கீழ்கின்ற தங்கத் தங்கட் தேறப்பட்ட பணிவிடைகளைச் செய்யாநிற்ப, உலகம் ஈரேழும் ஆளும் - பதினான்கு உலகங்களையும் அரசாட்சிசெய்கின்ற, செலவத்துள் உறைதி என்றான் - (எனது) செலவத்தின்கண் வசிப்பாயாகவென்று கூறினான்.

குறிப்பு:—அன்னம் - ஆகுபெயர்,

(சுஅ)

செவிகளைத் தளிரக்கை யாலே சிக்குறச் சேமஞ் செய்தாள்
கவினுமவெனா சிலைக்கை வெனறிக் காகுததன் கற்பி னேனைப்
புவியிடை யொழுக்க நோக்காப் பொங்கெரிப் புனித ரீயு
மவியைநாய வேட்ட தென்ன வென்சொனா யரக்க வெனனா.

இ - ன் (அதனைக்கேட்ட பிராட்டி), தளிர கையால் - மாதளிரப்போன்ற
தனது இரண்கைகளாலும், சிக்கு உற - மறைபடுமபடியாக, செவிகளை சேமம்
செய்தாள் - (தனது) காதுகளைப்புதைத்தவளாகி, அரக்க - அரக்கனே! புவியிடை -
பூமியினிடத்து, ஒழுககம் நோக்கா - ஒழுகத்தைக்கருதி, பொனகு எரி புனிதா
நயம் அவியை - உயார்த வேளவீத்தீயை வளாக்கும் பரிசுத்தவானகளாகிய முனி
வர்கள் சகின்ற அவிப்பாக்கத்தை, நாய வேட்டது என்ன - நாய வீருமபின்புபோல,
கவினும் - அழகாயிருக்கின்ற, வெம் சிலை கை - கொடிய விலலினையேருதிய கையி
னையுடைய, வென்றி - வெற்றி பொருந்திய, காகுத்தன் கற்பினைனை - கருஸ்தன்
மரபிறோன்றியவனுக்கு [ஸ்ரீராமபிரானுக்கு] கற்பினையுடைய மனைவியாகிய என்
னை, என சொனாது என்னா - என்ன வார்த்தையைக் கூறினாய் என்று.

குறிப்பு - கவினல - அழகாயிருத்தல் ஒழுககம் - உயாவு, மரியாதை (சுக)

புன்னுனை நீரி ஞெய்தாயப் போதலே புரிந்து கின்ற
வின்னுயி ரிழத்த லஞ்சி யிற்பிறப் பழித் னுண்டே
மின்னுயித துருமிற் சீறும் வெங்களை விரவா முன்ன
முன்னுயிரக குறுதி நோக்கி னொளித்தியா லோடி யென்றாள்.

இ - ன் புல னுனை நீரின - புலவினது முனையிலிருக்கிற நீர்துள்ளியைப்போல,
ஞெய்தாய - விரைவாய், போதலே புரிந்து கின்ற - (ஒழிந்து)போன செயலையே
செய்து கின்றாள், இன் உயிர் இழத்தல் அஞ்சி - இனிய உயிரை இழத்துவிடுதற்
குப் பயந்து, இவ் பிறப்பு அழிதல் உண்டே - குடிப்பிறப்பின் மேனமை கெடுதலுமு
ண்டோ? உன் உயிர்க்கு உறுதிநோக்கின் - உனது உயிருக்கு நன்மையைக்கருதி
னால, மின் உயிர்தன் - மின்னலைவிடுத்து [மின்னலபோல ஒளி வீசி], உருமில் சீற
ம் - இழையைப்போலக் கோபிக்கின்ற, வெங்களை - (ஸ்ரீராமபிரானது) கொடிய பா
ணங்கள், விரவாமுன்னம் - (வந்து) கலவாதமுன்பு, ஒடி ஒளித்தி என்றாள் - ஒடி
ஒளிப்பாயென்று கூறினாள். (எ0)

என்றவ ஞ்ரைக்க கின்ற விரக்கமி லரக்க னெயத
வுன்றுனைக் கணவ னம்பவ வுயாதிசை சுமந்த வோங்கல
வன்றிறன் மருப்பி னுறறன் மடித்தவென மாபின் வந்தாற்
குன்றிடை தொடுத்த விட்ட பூங்களை கொல்ல தென்றாள்.

இ - ன் என்று அவள் உரைக்க கின்ற - (ஒடி ஒளிப்பாய்) என்று அசுரோபி
ராட்டி சொல்ல(க்கேட்டு) கின்ற, இரக்கம் இவ் அரக்கன் - கிருபையிலலாத அவ
விரக்கத்தன், அ உயாதிசை சுமந்த ஓங்கல - அந்த உயார்த திருக்களைச் சுமந்து
கின்ற யானைகளினது, வலதிறல் மருப்பின் ஆற்றல் மடித்த - வலிமைபொருந்திய
கொம்புகளினது வலிமையை யொழியச்செய்த, என்மார்பின் - எனது மார்பினிட
த்து, துனை - (உனக்கு) இணையாகிய, உன்கணவன் எய்த அம்பு - உனது நாய

கன எய்த பாணமானது, வந்தால் - (பாய) வந்ததெயாயின், அது - அப்பாணம், குன்றிலை தொடுத்த விட்டபூ கணை என்றான் - மலையினமேல் விலவளைத்து விட்ட பூப்பாணமேயாம் என்று கூறினான்.

குறிப்பு.—உணைப்போலும் பெண்டன்மை யுடையானென்பதும், உனக்கு உதவிசெய்யவெனென்பதும், உன்னுக்கு இணையானவெனென்பதும் விளங்கு மாறு ‘உன்றுணை’ என்றான் உயாதிகை - நெடுந்தூரத்தாளளதிகை. ஒங்கல் - மலை, இது யானைக்கு உவமவாகுபெயர். வன்றிறல் - ஒருபொருட்பனமொழி தொகுத்தல் - விலவிறகோத்தலும், செலுத்தலுமாம். கொல் - அகை மலைமேல் எய்த பூப்பாணத்தால் மலைக்குக் கேடிலலை யென்றதல்போல இராமபாணத்தால் தன்னுடலுக்குக் கேடுசம்பவியாதென்று கூறினான் (எக)

அணங்கினுக் கணங்க னுயர்நின் னாகைநோ யகத்துட பொங்க
வுணங்கிய வுடம்பி னேனுக குயிரினை யுதவி யுமபாக
கணங்குழை மகளிராக கெல்லாம் பெருமபதங் கைக்கொ ளென்னு
வணங்கின னுலகத் தாங்கு மலையினும் வலிப தோளான்.

இ - ள் உலகம் தாங்கும் மலையினும் வலியதோளான் - உலகத்தைத் தாங்கு கின்ற மலையையப்பாக்கினும் வலிமைபொருந்திய தோனகையுடைய ராவணன், அ ணங்கினுக்கு அணங்கு அஞ் - அழகுக்கு அழகுபோன்றவனே! நின் ஆகைநோய் - உனமேற்கொண்ட ஆகையாகிய பிணியானது, அகத்தன் பொங்க - (என்) மனத்தி ல் அதிகரிக்க, உணங்கிய உடம்பினேனுக்கு - வாழ்ப வுடையுடையேனாகிய எனக் கு, உயிரினை உதவி - உயிரைக்கொடுத்த [கான் இறவாவாறு செய்த], உமபா - விண்ணுலகிலிருக்கிற, கணம் குழை மகளிராக்கு எல்லாம் - வட்டமான காத்தனியை யுடைய பெண்களுக்கு எல்லாம், பெருமபதம் - (கிடைத்தற்கரிய) பெரியபதவியை கைக்கொ ளென்னு - கைவசப்படுத்திக்கொள்வா யென்று கூறி, வணங்கினன் - வணங் கினான்.

குறிப்பு — உமபா - உயர்வு, இது விண்ணுலகுக்கு ஆகுபெயர் கணங்குழை- கூட்டமான குழையெனவுமாம் இனி, கணங்குழையென்பது எதுகைநோக்கிக் கணங் குழை யென்றாயிற் றென்னலுமாம். உலகத்தாங்கல் என்றது - அரசு புரிதலை இனி, உலகத்தாங்கு மலை - மேருமலையுமாம். (எஉ)

வேறு

தறைவா யவனவந் தழிதா முதலுங்
கறைவாள படவா விகலங் கிள்ளபோ
லிறைவா விளையோ யெனவேங் கிள்ளாற
பொறைதா னுயிர்போ வதுபோற புகலவாள்.

இ - ள். அவன் தறைவாய் வந்தது - அவவிராவணன் பூமியினிடத்து வந்து, அழிதாமுதலும் - (அவளது) பாதங்களில் வணங்கிய வளவிலு, கறைவாள் பட - இரத்தக்கறை பொருந்திய வானாயுத்தகாக்கினதால், ஆவிகலங்கிள்ள போல் - உயிர் நிலை கலங்கப்பெற்றவள் போலவும், பொறை - உடலினின்றும், உயிர்போ வதுபோல் - உயிர் (விலகிப்) போவதுபோலவும், புகலவாள் - பேசுவாளாகி, இறை

வா இனையோய் என ஏங்கினன் - (எனது தலைவரே! இனையவனே! என்று (அசு சோபிராட்டி) அழுதான்.

குறிப்பு:—தரை - தரை, பன்னசாலையினின்று வெளியே வந்தான் என்பார் 'தரைவாயவந்த' என்றார் மிகவுருதுண்புறமை விளங்கக் கறைவாளப்பட வரவி கல மகினைவனை உவமைகூறினார். பேசுதற்குச்சிறிதுஞ் சுகதியிலலாமல் ஈனசுரமாகப் பேசினுள்ளபார் 'பொறைதா'னுயிர்போவதுபோது புலவான் என்றார். பொறை பொறுப்பது, ஐ - வினைமுதற்பொருண்மை விசுதி உயிரைத்தாங்குவதால் உட லுக்கு இப்பெயர்போந்தது. "பொறையுணீங்கி யுக்கதாமுயிரன்" என்றார் ஞாப்ப நகைப்படலத்தும் தன்னு சுறபினமகிமையால் இவ்வரக்னை கீறுக்கக்கருதாது பொறுமையோடிருந்தமைபற்றி இப்பிராட்டிக்குப் பொறை என ஒருபெயரைத்த நது கூறினாரெனனலுமாம். (எசு)

ஆண்டா யிடைதி யவனா யிழையைத்
திண்டா லெனுமே லுரைசிக் கைசெயாத்
தூண்டா னெனலா முயாதோள் வலியாற
கிண்டா னிலமயோ சனைகி ழொடுமேல.

இ - ன ஆண்டு - அப்பொழுது, ஆயிடை - அவவிடத்தில், தீயவன் - கொடி யவனாகிய அவவிராவனன், ஆயிழையை தீண்டால் எனும் - பெண்ணைத்தொடா தே என்கிற, மேல உரை சிந்தை செயா - முனவார்த்தையை நினைத்து, துண்தான் எ னை ஆம் உயாதோள் வலியால் - (இவை) துண்களேதாம் என்று கூறுதற்காகும் உயாத புயங்களினுடைய வலிமையினால், நிலம் பூமியை, கீழ் ஒடு மேல் - கீழும் மேலும், யோசனை கிண்டான் - ஒரு யோசனை துரத்தளவாகப் பெயர்த்தெடுத்தான்

குறிப்பு —ஆயிழை - அனமொழித்தொகை. தீண்டால், ஆல் - அல்லென்னும் எதிராமறை வியங்கோளவிசுதி சுந்தநோக்கி நீட்டல் விகாரம் பெற்றது. மேலுரை - "வந்தி யாகநீ மாநில மாதாத்த, சிந்தை யாலன்றி யாவரைத் தீண்டினும், கந்த வாக்குழ லான்கற பெரியினால், வெந்த வீழ்தி" என்று அரம்பை கூறிய சாப்பொழி, அன்றியும் பிரமதேவன் இப்படியே கூறிய மற்றொரு சாப்பொழி. கீழ் ஒடு மேல் என்றது - பூமியினது ஆழமும் அகலமும் விளங்கந்தரு (எசு)

கொண்டா னுயாதோ மிசைகோல வனையாள
கண்டா டனதா ருயிரகண டிலாளன்
மண்டா னுறுமின னின்மயங் கிள்ளாள
விண்டான் வழியா வெழுவான் விரைவான்

இ - ன. உயா தேர்மிசை கொண்டான் - (பெயர்த்து எடுத்த நிலத்தைத்தன து) உயாந்த தேரினமே லேற்றிக்கொண்டான், கோலவனையான் கண்டான் - (அசு செயலை) வளைந்தவனையலையுடையான் பார்த்தான், தன்னு ஆ உயிர கண்டிலன் - (பின்னா அசுசோபிராட்டி) தன்னு அரிய உயிரைப்பார்த்தாளிலை, மண் உறும் மி னனில் மயங்கினன் - (அவன்) நிலத்தை அடைகின்ற மின்னிலில் கலந்தான், விண் தானவழிது ஏழுவான் - ஆகாயமே மாகக்கமாகக்கினம்பிச் செல்லும் அவவிராவன ன், விரைவான் - விரைந்து செல்லும் பொருட்டே.

குறிப்பு—தான் - அசை இராவணனுடைய உயாகத் தேரினமேல் ஒரு யோசனையளவு உயாகத் நிலமானது தேரோடு மேலெழும் அந்நிலத்தை அடைகின்ற மின்னலும் அந்நிலத்திலுள்ள பிராட்டியும் வேற்றுமையினறி ஒரு தன்மையாகக் காணப்பட்டமையால் ‘மண்டானுறுமினின் மயங்கினள்’ என்றா. மயங்கல - கலத்தல். “தமிழ்தலை மயங்கிய தலையாலங் காணத்து” புறப்பாட்டு 19] மின்னல் உருவுமத்குக்குத் தோன்றி மறையும் வினே யுவமத்குக்கு மட்டுமே பொருந்து மாகலானும், ஆருயிர் கண்டிலன் என்ற வுடனே மதிமயங்கினள் என்னல் சிறப்புடைத் தன்றாகலானும் மயங்கினள் என்றகு மதிமயங்கினள் என்று பொருள் கூறுதலை மறுத்தாம ஐயோ இனிச்செய்வது என்னே என்றேங்கித் தன்மாபிற கைவைத்து செரித்தகக் கொண்டமை விளங்க ‘கோலவனையாள்’ என்றா (௭௭)

விடுதே ரெனவெங் கனவவ் தழியுங்
கொடிபோற் புரளவாள் குலைவா எயாவா
மெயா விழுவா மெயா லெழுவாள்
கடிதா வறனே யிதுகா வெணுமால்.

இ - ன் தோ விடு என - (சாரதியைகோக்கி விரைவாய்த) தேரைச்செலுத்துவாயென்று கூற, வெம் கனல் வந்து அழியும் கொடிபோல புரளவாள் - கொடிய நெருப்பில் வந்து அழிகின்ற பூக்கொடிபோலப் புரளுவாள், குலைவாள் - நடுங்குவாள், எயாவாள் - சோராவடைவாள், துயரால் தடியா விழுவாள் எழுவாள் - துன்பத்தால் தடித்து விழுகது எழுகதிருப்பாள், அறனே - தருமமே, இது - இவ்வா பத்தினின்றும், கடிது ஆ கா எனும் - (எனனை) விரைவாகக் காப்பாய் என்று கூறுவாள்.

குறிப்பு—ஆ—ஆக என்பதன் விகாரம். அறம் - அறனைப்போலி (௭௮)

மலையே மரனே மயிலே குயிலே
கலையே பிணையே களிதே பிடியே
நிலையா வுயிரே நிலைதே நினாபோ
யுலையா வலியா ருழைநீ ருரையோ

இ - ன் மலையே—! மரனே - மரமே! மயிலே—! குயிலே—! கலையே - ஆணையே! பிணையே - பெணையே! களிதே - ஆணையானையே! பிடியே - பெணையானையே! நிலையா உயிரே - நிலைத்திருத்தலிலலாத (என) உயிரே! நிலைதேநினா நீ! போய - (எனது) நிலைமையை யறிந்தவர்களாகிய நீங்கள் சென்று, உலையா வலியா உழை உரையோ - நெடாத வலிமையை யுடையாரிடத்தில் [ஸ்ரீராமலட்சுமணாக ளிடத்தில்] சொல்வீர்களாக

குறிப்பு—அஃறிணைப் பொருள்களை விளித்து உரையா என்றது - “கேட்டுக் போலவுங் கிளக்கு போலவு, மியங்குக் போலவு மியற்றுக் போலவு, மஃறிணை மருங்கினு மறையப் படுமே” என்னும் விதியுண்டங்கும், [நள்ளூல் பொதுவியல்].

செஞ்சே வகனா நிலைநீ தெரிவீர்
மஞ்சே பொழிலே வனதே வனதகா

ளஞ்சே லௌகல குதிரே லடியே
னுஞ்சா லதுதா னிழிபோ வுரையீர்

இ - ன். மஞ்சே - மேகமே! பொழிலே - சோலையே! வனதேவதைகள - காட்டிலுறைகின்ற தெய்வங்களே! செம சேவகனா நிலை! தெரிவீர் - நல்ல வீரத்தன்மை பொருந்திய வருடைய [ஸ்ரீராமபிரானுடைய] நிலைமையை நீங்கள்றிவீர்கள், (ஆதலினால்), அஞ்சேல என நலகுதிரேல - பயப்படாதேயென்று (எனக்கோர் உறுதிமொழி) கொடுப்பீர்களாயின் (உயந்தேன்), அடியேன் - அடியாளாகிய நான், உஞ்சால் - பிழைத்திருந்தவ பெற்றால், அது - நான் அப்படிப்பிழைத்திருக்கப்பெறுவது, இழிபோ - (உங்கள் தன்மைக்கு) குறைவோ? உரையீர் - (அதையாயினுங்) கூறுவீர்கள்

குறிப்பு - நிலை - ஸ்ரீராமபிரான தன்னைத்தேடித்தொடர்ந்து வருந்தன்மை. உயந்தேன் என ஒரு சொல்வருவித்துக்கூறுத. உஞ்சால் - உயந்தால், போலி.(எசு)

நிருதா திபாவே ரறநீனை முகிலபோற
சரதா ரைகளவீ சினிராசார க்ஷிரோ
வரதா விளையோய மறுவே துமிலாப
பரதா விளையோய பழிபூ னுதிரோ

இ - ன். வரதா - (முனிவா அரங்கரைக் கொன்றதன் வெண்ணிடென்று விரும்பிய) வரத்தைக் கொடுத்தவரே! [ஸ்ரீராமரே!], இளையோய - இலட்சுமணனே! மறு ஏதும் இலா பரதா - குற்றம் சிறிதும் இல்லாத பரத்தேன்! இளையோய - சத்தனருக்கனே! நிருதா ஆகியா - இராகத்தா முதலானவர்கள், யோ அற - அடியோடு தொலையும்படியாக, நீள முகிலபோல - பெரிய மேகங்களைப்போல, சரம தாரைகள் - பாணவருஷங்களை, வீசினா - எறிந்தவர்களாய், சாகிவிரோ - (இவ்ருவரது) சேரமாட்டமாகனோ?

குறிப்பு - நிருதாதியா - நிருதரும் அவரைச்சேர்த்த கொடியவரும் இனி, நிருதாக்களில் முதன்மையானவாளுமாம் வீசினா என்பதைப் பெயரெச்சமாகக் கொண்டு வரதா என்பதொடு கூட்டிக் கரஞ்சியரைக் கொன்ற வரத்தேன் என்னுமாம் இராமபிரான வனம்புகத்தால் மஃழ்ந்து தனக்குத் தாய் கொடுத்த இராசசியத்தைப் பரிபாலனம் செய்வதை யொழித்துத் தான் தமையனைப்போலத் தவவேடமுற்றத் தமையனை யழைத்துச் செல்லக் காண்கம் வந்தமைபாலும் பின்னா எம்பிரானது பாதுகையைக் கொடுப்போய் அதனைச் சிம்மாசனம் ஏற்றித் தன் தம்பி பாலரசை ஒப்பித்துத் தான் தவமுநிதலையே பெரிதாகக் கொண்டெள்ளமையானும் பரதாழ்வார் குற்றமற்றவ ராதலின் 'மறுவே துமிலா' என்றார். (எசு)

கோதா வரியே குளிராவாய குழைவாய
மாதா வனையாய மனனே தெளிவா
யோதா துணாவா ருழையோ டினையோ
நீதான விளையே னிலைசொல லையோ.

இ - ன். கோதாவரியே - கோதாவரிபெண்ணும் நதியே! குளிராவாய - விறைத்தநிற்பாய் [பிரமித்து நிற்பாய்], குழைவாய - வாட்டவகொளவாய், மாதா அனை

யாய - அனனையை ஒப்பாய் [சேயைப்பிரிந்த தாயைப்போலக் கதறி ஒலமிடுவாய்], (ஆதலினால்) மனனே - (உன்) மனத்தில சினைத்திருப்பதையே, ஒதாது - (நீ) சொல்லாமலே, தெளிவாய் உணாவாய் உழை - தெளிவாக அறிந்துகொள்ளுபவராகிய எனது நாயகரிடத்தே, நீ ஒழினைபோய் - நீ ஒழிச்சென்ற, வினையேன நிலை - தீவினையையுடையேனாகிய என்னுடைய நிலைமையை, சொல்லலையோ - சொல்ல மாட்டாயோ?

குறிப்பு — கோதாவரியே! குளிரதலும் வீரதலும் ஆனமாகளுக்குத் தாய்போன்று உணவுப்பொருள்களைத் தருதலுமாகிய உன் இயற்கைச்செயலை விதைத்தலும் வாடலும் அமுதலுமாகிய செய்கை யெனக்கொண்டு என்று நாயகர் உன் பக்கத்தே குழியிருந்த நான் உன்னை விட்டுப் பிரிந்தமைக்காக நீ வருந்துகின்றாய் என்று நீ சொல்லுதற்கு முன்னமே அறிந்து கொள்வாய் என்று சிலைடைப்பொருள் வருமாறு கூறினான் “குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள், யாது கொடுத்தவ கொள்வ” என்பவாகலின் ஒத்தாணா வாரெனச்சிறப்பித்தது கூறினான். இனி, கலவிகற்காமல் உணர்பவா எனக்கொள்ளுமிடத்துக் கடவுள் எனலுமாம் (அ0)

முந்தானு சுனைகாண் முழைவா ழுரிகா
ளிந்தநில னோடு மெடுத்த கைநா
லைதூர தலைபத துமலை துலையச
சிரதும் பழகண மெகிரித் திடுவீர

இ - ள் முந்தம் சுனைகள - முறப்பட்டுத்தோன்றுகின்ற சுனைகளே! முழைவாழ் அரிகாள் - மலைக்குகையிலே வாழுகின்ற சிவகங்கை! இந்த நிலமோடும் எடுத்த - இந்தப்பூமியோடும் (எனனைத்) தூக்கிய, கை நால் ஐந்தம் தலைபததம் - கைகள் இருபதம் தலைகள் பததம், அலைந்து உலைய சிரதும்படி - வருந்தித் துன்பமுற மூச்சிதறி வீழும்படி, கண்டு - பார்த்து, சிரித்திடுவீர் - சிரிப்பீர்களாக.

குறிப்பு — இந்தநிலம் - விரித்தல் உலைய - உலைத்த, செய்தென்னு மெச்சத் திரிபு (அக)

வேறு.

என்றின்ன பலவும் பன்னி யிரியலுற றாற்று வானைப்
பொன்றுனனு புணாமென கொங்கைப் பொலங்குழாய் போரி லென
கொன்றுனை மீட்பா கொல்லம் மானுடா கொளக் வெனனா ழுனை
வன்றின்கை யெறிந்து நக்கான் வாழ்க்கைநாள் வறிது வீழ்வான்.

இ - ள். என்று இன்னபலவும் பன்னி - என்றிப்படிப்பட்ட பலவாத்தைகளையுஞ் சொல்லி, இரியல் உற்று அரற்றுவானே - அஞ்சதலுடந்து அழுவார்களாய் பிராட்டியை (கோக்கி), வாழ்க்கைநாள் வறிது வீழ்வான் - (தனது) வாணவீணை ஆசைப்பெருக முற்பவனாகிய அவவிராவண்ண, பொன் தன்னு - பொன்னணி விளங்குகின்ற, புணர் - நெருங்கிய, மெல் கொங்கை - மிருதுவான தனங்கையையுடைய, பொலங்குழாய் - பொன்னுற செய்யப்பட்ட காதணியை யுடையவளே! அ மானுடா - அந்த மனிதர்கள், போரிஸ் - புத்தத்தில, என்னை கொன்றும், உன்னே - மீட்பா கொல் - திருப்பிக்கொள்வார்களோ? கொள்க எனனா - (சுமாத

தாக்கனாயின) திருப்பிக்கொள்ளக் கடவா என்றகூறி, வல் திண்கை எறித்துக் கக
கான் - வலியகை (யோடு கையை) அறைநதது சிரித்தான்.

குறிப்பு — இரிதல - ஒழிதலுமாம். பொன் - அழகுமாம். கொல - ஐயம். வன
றிண் - ஒருபொருட பனமொழி. வீழ்வான் என்றகு - இறநத விழுபவன் என்ற
பொருள் கோடலுமாம். (அஉ)

வாக்கினு லன்னுன் சொல்ல மாயையால வஞ்ச மாடுனு
றுக்கினு யாக்கி யுனனை யாருயி ருண்ணுவ கூறறைப
போக்கினுய புருநது கொண்டு போகின்றாய பொருது நின்னைக்
காகருமா காணடி யாயிற் கடவலுன் நேரை யெனறாள்.

இ - ள் அனனுன் வாக்கினுல் சொல்ல - (வாழ்காளை வீழ்காளாககுமின்ற)
அநதராவண்ண வாயினுலே (மேறகண்டபடி) சொல்ல, வஞ்சம் மான் ஒன்று மாயை
யால ஆக்கினுய - (அதகேட்ட பிராட்டி இராவண்ணை நீ) கபடததனமையையு
டைய ஓர் மானை உனது மாயாசகதியால் உணடுபண்ணினே, ஆக்கி - அப்படிச்செ
ய்து, உனனை ஆர் உயிர் உண்ணும் கூறறை போக்கினுய - உனது அருமையா
கிய உயிரை உண்கின்ற யமன்போன்ற ஸ்ரீராமபிரானை (அநத மாண்பின்பு) போ
கச்செய்தாய், புருநதுகொண்டு போகின்றாய - (அதன்பின்பு நான் தனித்தகாலம்
பார்த்து நீ) றுழைநது (எனனை) எடுத்துக்கொண்டு செல்கின்றனை, பொருது நின்
னை காகரு மாகாணடி ஆயின் - (அவாகளோடு) யுத்தஞ்செய்து உனனைக் காப்பா
ற்றிக்கொள்ளும் வித்ததைக்காண்பாயானால், உன் தேரை கடவல் என்றான் - உன்
னுடைய ரத்ததைச் செலுத்தாதே யென்று கூறினான்.

குறிப்பு — வாக்கினுலன்னுன் சொல்ல - வாக்கினுலத்தனமையனுக்க கூற
எனலுமாம் ஆறு - ஆவெனவிகாரம். (அக)

மீட்டுமொன் றுரைசெய வாணீ வீரனேல விரைவின மற்றுன்
கூட்டரா மரக்கா தமமைக் கொன்றுவகை கொங்கை மூக்கும
வாட்டினா வனததி ஓள்ளார மானுட ரென்ற வராததை
கேட்டுமிம மாயஞ் செய்த தச்சத்தின் கிளாசகி யன்றோ.

இ - ள் மீட்டும ஒன்று உரை செய்வான் - மறுபடியும் ஒரு சககதி சொல்
லுகின்றான், நீ வீரனேல - நீ யுத்தவீரனாக இருந்தால், விரைவில் - சீக்கிரத்தில்,
உன் கூட்டராம் - உன்னுடைய கூட்டத்தவராகிய, அரக்கா தமமை கொன்று -
(விராதன் கரன் முதலாகிய) ராஜாதானைக் கொல்லசெய்து, உங்கை கொங்கை
மூக்கும வாட்டினா - உன் தங்கையாகிய (சூப்பநகை)யினது தங்கைகளையும் மூக்
கையும் அறுத்துத் தள்ளியவார்களாகிய, மானுடா - மனிதர்கள், வனத்தின் உள்
ளார் என்ற வராததை கேட்டும் - காட்டிலிருக்கிறார்கள் என்கின்ற சொல்லை (நீ)
கேள்வியுற்றும், இ மாயம் செய்தது - இநத வஞ்சனை செய்தது, அச்சத்தின்
கிளாசகி அன்றோ - பயத்தினது மிகுதியாலன்றோ? (அசு)

மொழிதரு மளவி னங்கை கேளிது முரணி லியாககை
யிழிதரு மனித ரோடே யானசெரு வேறப் லென்றால்

விழிதரு நெற்றி யான்றன் வெள்ளிவெற பெடுத்த தோட்குப்
பழிதரு மதனிற் சாலப் பயனற்றும் வஞ்ச மென்றான்.

இ - ன மொழிதரும் அளவில் - (இப்படிச் சீதாபிராட்டி) சொல்லுமளவில், நவகை இதுகேள் - (அராவண்ண) பெண்களிற சிறந்த ஜானகியே யான் கூறு மிதனை (நீ) சேட்பாயாக, யான் - (தேவா முதலிய யாவரையும் வெற்றியடைந்த) நான், யாக கைமுரண் இவ் இழிதரும் மணிதரோடு - சரீரவலிமையிலலாத கேவலத்தையுடைய மானிடர்களுடனே, செரு ஏற்பல என்னால் - யுத்தத்தை யேற்றுக்கொண்டேனெனில், விழிதரும் நெற்றியான வெள்ளி வெறபு - அகநிலைக்கண்ணை யளிக்கும் நெற்றியை யுடைய சிவபெருமானது கயிலாச மலையை, எறித்ததோட்கு பழிதரும் - துக்கிய (எனது) புயங்களுக்கு மிகவும் பழிப்பினை அளிக்கும், அந்நிலை - அப்படியெனத் துன்பப்படுத்தப்பெற்றவதைப் பாரக்கிலும் வஞ்சம் சால்பயனதரும் என்றான் - (இப்போது நான் செய்த) வஞ்சகமானது மிகவும் பிரயோசனத்தைக் கொடுக்கும் என்று கூறினான் (அடு)

பாவையு மதனைக் கேளாத தங்குலப் பகைஞர் தம்பாற்
போவது குற்றம் வான்ற பொருவது நாணம் போலா
மாவது கற்பினரை வஞ்சிக்கு மாற்ற வேயா
மேவமென பழிதா னெனனை யிரக்கமி லரக்காக கென்றான்.

இ - ன பாவையும் அநனை கேளா - சித்கிரப்பாவை போலவானாகிச் சீதா பிராட்டியும் அவ்வாறாதையைக்கேட்டு இரக்கம் இவ் அரக்காக்கு - இரக்கமில்லாத இரக்கத்தருக்கு, தம் குலம் பகைஞர் தம்பால் போவது குற்றம் - தமது குலத்துக் குப்பைவாயினிடத்தாகச் செலவது குற்றமும், காளில் பொருவது நாணம் - வானாற்போசெய்வது வெட்கமும், போல ஆம் - போலவாகும், கற்பினரைவஞ்சிக்கும் ஆற்றலே ஆவது ஆம் - கற்புடைப்பெண்டினரை வஞ்சனை செய்கின்ற வல்லமையே (தமமாதசெய்து முடித்ததற்கு) ஆகுவதாக ஆகும், எவம் என - (இப்பாலிகளுக்குக்) குற்றந்தான் யாது? பழிதான் எனனை - பழிதான் யாது? என்றான் - என்று கூறினான்.

குறிப்பு - வீரர்களில் இப்படிப்பெச வாருமுளரோ? என்று வியப்புற்று அசைவற்று நின்றுள்ளபா 'பாவையம்' என்றா. பாவை - உவமவாகுபெயர் இக்காரியத்தவிர மற்றைக்காரியஞ்செய்ய முடியாத என்பான் 'ஆவது' என்றான் (அசு)

என்னுமவ வேலை யினக் கெளகடா போவ தெனன
நினனிவென நிடித்த சொல்ல நெருப்பிடைப் பரப்புக கண்ணன்
மின்னென விளங்கும் வீரத் துண்டத்தன் மேரு வென்னும்
பொன்னெடுங் குன்றம் வானின் வருவதே போலு மெய்யான்.

இ - ன, என்னும் அ வேலையினகண் - என்று கூறுகின்ற அவவேலையில், அடா! - போவது - (நீ) செலவது, எங்கு என்ன - எவ்விடத்திற்கு என்று, கில்நில என்று இடித்த சொல்லன் - கிலுந்நிலு என்று இடிபோல முழக்கிய சொறகையுடையவன், நெருப்பு இடை பரப்பும் கண்ணன் - அகநிலையை இடையே பரவச்செய்கின்ற கண்ணையுடையவன், மின் என விளங்கும் - மின்னலபோல

ஒளிவீசினெற, வீரம் துண்டததன் - வலிமைபொருந்திய மூங்கினையுடையவன்,
மேரு என்னும் - மகாமேரு என்னென்ற, நெடும பொன்குன்றம் - பெரிய பொன்
மலையானது, வானின் வருவதேபோலும் மெய்யான - ஆகாயத்தின்கண் (பறந்து)
வருகின்றதையே ஒப்பாகின்ற உடலையுடையவன். (அஎ)

பாழிவன் கிரிக ளெல்லாம் பறித்தெழுந் தொன்றோ டொன்று
பூழியி னுதிர விண்ணிற புடையுறக கிளாந்து பொங்கி
யாழியு முலகு மொன்ற யழிதர முழுதும் வீசு
முழிவெவ காற்றி தென்ன விருகிறை யூதை மோத.

இ - ன் பாழி வல கிரிகள எல்லாம் - பெரியவலிய மலைகளெல்லாம், பறித்து
எழுந்த - பறிக்கப்பட்டி எழுந்த, ஒன்றோடு ஒன்று - ஒரு மலையோடு மற்றொருமலை
(தாக்கி), பூழியின் உதிர - புழுதிபோல (பொடியாய்) சசிகுதும்படியாகவும், விண்
ணில் - ஆகாயத்தின்கண், புடை உற - புடைத்தல சேர [பெரிதாக], கிளாந்து -
எழுந்த, பொங்கி - உயாதலுற்று, ஆழியும் - கடலும், உலகும் - உலகமும், ஒன்
றாய் - ஒன்றுபட்டதாகி, அழிதர - அழியும்படியாகவும், முழுதும் வீசும் - முழு
தும் வீசுகின்ற [ஒரிடமிருதலிலையெண்ணு மாறு முற்ற வீசுகின்ற], வெம் ஊழி
காற்று இது என்ன - கொடிய ஊழிவாததுக்காற்று இதுவே யென்று கூறும்ப
டியாகவும், இரு சிறை ஊதைமோத - (தனது) இரண்டு சிறகுகளினால் காற்று
வந்தடிக்கவும்

குறிப்பு - பறித்து - பறிவகுதி முதலியன குன்றி நின்றன தாக்கி என்று ஒரு
சொல்வருவித்துக் கூறுக - கடல்களை மேலெழச்செய்து அந்நீரின் குளிர்ச்சியோடு
கலந்துவந்தமைபற்றி 'ஊதை' என்றா . ஊதை - குளிர் காற்று (அஅ)

வேறு.

சாகைவன தலையொடு மாமுந் தாழ்மேன
மேகமும் விண்ணினமீச் செல்ல மீயிசை
மாகவெவ கலுழஞ் சுவருகின் றுள்ளென
நாகமும் படமொளித தொதுங்கி கையவே

இ - ன். மாமும் - மாங்கனும், சாகைவன தலையொடுதாழ் - இலைகளையுடைய
வலிய தலைப்புறத்தோடு கீழே விழவும், மேல் மேகமும் விண்ணினமீச் செல்ல -
(வருகின்ற வழிக்கு) மேலேயுள்ள மேகங்களும் ஆகாயத்தின்கேற போகவும், மீ
யிசை வருகின்றான் - மேலே (பறந்து) வருகின்றவன், மாங்க வெங்கலுழன் என -
ஆகாயத்திற் பறக்கற் கொடிய கருடன் என்று, நாகமும் - நாகசாபங்களும், படம்
ஒளித்து - படங்களை மறைத்துக்கொண்டு, ஒதுங்கி - (புறமுகங்களினிடத்தே) பது
ங்கி, கைய - துண்புறவும். (அக)

யானையும் யாளியு முதல் யாவையுங்
காணொடு மரத்தொடு தூறு கலலிவை
மேனிறைந் திருகிறை வீச்சி நேறலால்
வானமுங் கானமு மாறு கொண்டவே.

இ - ன். இருசிறை வீச்சின் - இரண்டு சிறகுகளினுடைய வீச்சினாலே, ஏற வால் - மேலே செல்லுதலால், யானையும் யாளியும் முதலயாவையும் - யானைகளும் யாளிகளும் முதலான மிருகங்கள் எவையும், காடுகளை மரத்தொடிக் தூறுதல் இவை - காடுகளும் மரங்களும் புதர்களும் கற்களுமாகிய இவைகளும், மேல் நிறைந்து - ஆகாயத்தில் நிறைந்து, வானமும் கானமும் மாறுகொண்ட - ஆகாயமும் கானமும் நிலை மாறுதலுற்றன. (க0)

உத்தமன் நேவியை யுலகொ டோங்குதோ
வைத்தனை யேகுவ தெங்கு வானினே
டித்தனை திசையையு மறைப்பெ னீண்டெடுப
பத்திரச சிறைகளை விரிக்கும் பண்பினுன.

இ - ன் ஒங்குதோ - உயர்ந்ததேரில், உலகு ஒழி உத்தமன் தேவியை வைத்தனை - நிலத்தையும் சமருணரம்பிரானது மனைவியாகிய தோபிராட்டியையும் வைத்து, ஏகுவது - (கீ) செல்வது, எங்கு - எவ்விடத்திற்கு? ஈண்டு - இப்பொழுது, (கீ) செல்வதற்கு வழியில்லாமல்), வானினே இத்தனை திசையையும் மறைப்பென - ஆகாயத்தோடு இவ்வளவு திசைகளையும் மறைத்து விடுவேன் என்று கூறி, பத்திரம் சிறைகளை விரிக்கும் பண்பினுன - இறங்குளோடு கூடிய சிறகுகளை விரிசின்ற தன்மையை யுடையவனும்.

குறிப்பு — உலகு - ஈண்டிக் குறிஞ்சி, மூலை முதலிய நிலவகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு நிலமென நின்றது, “மாயோன மேய காடுகளை யுலகமுஞ், சேயோன மேய மைவரை யுலகமும-” என னூர தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரச் சூத்திரத்தினும், “நிலப் பிறி சலியா நிலைமை யானும், பலவுல கெடுத்த வொருகிற தானும்” என னுந் கல்லாட்செய்யுளினும் உலகம் என்பது நிலவகுப்பைக் குறித்து நின்றமைகாண்க. இனி, உலகொடோங்குதோ என்றது பெரிதாகிய இவ்வுலகத்தோடொப்பாய் விளங்குகின்ற தோ என்ன லுமாம் உலகொடோங்குதோ என்னும் பாடம் பிழையுடைத்து. (கக)

வந்தன நெருவையின் மன்னன் மாண்பிலா
நெந்திரத் தோசெல வொழிக்கு மெண்ணினுன
சிறுநூரக் காலசிரஞ் செக்கர குடிய
கந்தரக் கைலையை நிகாக்குங் காட்சியான.

இ - ன். மாண்பு இலாண் - நல்லொழுக்கமில்லாத இராவணனுடைய, எந்திரம் தேர் செல்வு ஒழிக்கும் எண்ணினுன - சக்கரங்களையுடைய தே ரோடுதலை நீக்குகின்ற எண்ணத்தினையுடையவனும், சிறுநூரக் கால சிரம் - சிவப்பு நிறத்தையுடைய கால்களையும் தலையையும், செக்கர குடிய கந்தம் - செந்நிறத்தைத்தரித்த கழுத்தினையுடைய, கைலையை - வெள்ளிமையை, நிகாக்கும் காட்சியான - ஒப்பாகின்ற தோற்றத்தையுடையவனுமாகிய, ஏருவையின் மன்னன் - கழுக்கு அரக்கனாகிய சடாயு, வந்தான் - வந்தான்.

குறிப்பு — கழுக்குக் காலம் சிரமும் கழுத்தும் சிவந்தும் உடல்வெளுத்த மிருப்பதால் ‘சிறுநூரக் காலசிரஞ் செக்கர குடிய, கந்தரக் கைலையை’ உவமை கூறினா; இது - இப்பொருளுவமை. (கஉ)

வேறு.

ஆண்டுற்ற வணங்கினை யஞ்சலென
திண்டுறநில னென்றுணர் சிந்தையின
மூண்டுறநெழு வெங்கத முற்றிலன
மீண்டுறநுரை யாடலை மேயினனா.

இ - ன் ஆண்டு உற வணங்கினை அஞ்சல் என - அவ்விடத்தில் வந்த சீதா பிராட்டியைப்பயப்படாதே என்று கூறி, திண்டு உறநிலன என்று உணர்ச்சியை
னா - (இவளை இவ்வகை) திண்டினு னிலையென அறிந்த மனத்தினாலே,
மூண்டு உற ஏழு வெங்கதம் முற்றிலன் - (திப்பறதலபோல) மூளுதலுற்று
அதிகரித்த எழுகின்ற வெவ்விய கோபமுத்தாத்தலவனாகி, மீண்டு உற -
திருமபிவந்த, உரையாடலை மேயினன் - (இராவணனோடு) வாரத்தை சொல்வதை
விருமபினா. (கந)

கெட்டாய்கினை யோடுநின் வாழ்வையெலாளு
சுட்டாயிது வென்ன தொடங்கினை
பட்டாயென வேகொடு பத்தினியை
விட்டேகுதி யாலவிளி கின்றிலையால்

இ - ன். நீ - கெட்டாய - கெட்டுப்போயின, கிளையோடு நின்வாழ்வை எல்
லாம் சுட்டாய - (உன்) பந்துவாக்கத்தோடு உனது வாழ்வை முழுதும் சுட்டு
விட்டாய், என்ன இது தொடங்கினை - ஏன் இச்செயலைச் செய்ய ஆரம்பித்தாய்?
பட்டாய எனவே கொடு - இறந்தாயென்றே (யெண்ணிக்)கொண்டு, பத்தினியை
விட்டு ஏகுதி - கற்புடையாளே விட்டுச் செல்வாயாக, விளிகின்றிலை - (அப்படி
விட்டுச் செல்லுகியாயின்) இறக்கின்றாயிலை

குறிப்பு - கெட்டாய, சுட்டாய, பட்டாய என்பன - தெளிவினவந்த கால
வழுவமைதி. (கசு)

பேதாய பிழைசெய்தனை பேருலகின்
மாதாவனை யானை மனக்கொடுநீ
யாதாக நினைத்தனை யெண்ணமிலா
யாதார நினக்கினி யாருளரோ.

இ - ன் பேதாய - அறிவிலாதவனே! நீ பிழைசெய்தனை - நீ குற்றத்தைச்
செய்தவிட்டாய், போ உலகின்மாதா அனையானை - பெரிதான உலகங்களிலுள்ள
வாக்குக்குத் தாயைப்போன்றவளாகிய சீதாபிராட்டியை, மனம் கொடு - மனங்கொ
ண்டு, யாதாக நினைத்தனை - எக்காரியமாகும்படி. கருதியாய்? எண்ணம் இலாய் - ஆ
லோசனையிலாதவனே! இனி - நினக்கு - உனக்கு, ஆதாரம் - ஆதரவாக, யா
உளா - எவருக்கின்றானா?

குறிப்பு - உலகு - இடவாக்குபெயர். வேறொருவா கோபித்தால் ஸ்ரீராமபிரா
னிதம் சாண்புகுதி பிழைக்கலாம். அவ்விராமபிரானே கோப்பினாலுயின் இவ்விரே
ழ உலகத்திலுள்ள எவராலும் அக்கோபத்தைத்தடுத்த கங்கமுடியாத. ஆதலின்

அவனுக்கு அபகாரியாகி நீ எவாதுணையகொண்டு பிழைக்கப்போகின்றாய் ? இறப்பாய் என்பது உறுதியேயென்பான் 'ஆதார நினக்கினி யாருளா' என்றான். (௧௫)

உய்யாமன மலைந்தும் ராருயிரை
மெய்யாக விராமன விருத்திடவே'
கையார முகத்துகொடந்தகன
ரையாபுதி துண்ட தறித்திலையோ

இ - ன் ஐயா - அரசனே! இராமன் - ஸ்ரீராமபிரான், உமா ஆர் உயிரை - உமாவாகளாகிய அரசுகளினுடைய [சுரதுஷ்ணதியாகளுடைய] அரிய உயிரை, உய்யாமல மலைந்து - (ஒருவருத்தப்பிப்) பிழைக்காதபடி போசெய்து, மெய் ஆக - உண்மையாக, விருத்த இட - (நமனுக்கு) விருத்துவைக்க, அந்தக்ஞா - நமனா, கையார முகத்துகொடு - கைநிறையவாரிக்கொண்டு, புதிது உண்டது - துதனமா கச்சாப்பிட்டதை, அறிந்திலையோ - அறிந்தாயிலையோ ?

குறிப்பு — இராவணனுக்கு அடங்கியிருக்கும் நமன் இராகத்தா உயிரைக்கவா வதேது ? என்று ஐயுறுவாரா ஐயாதெளியவும், இத்தனை பெருங்கூட்டமான அரசு தரைக்கொல்லுதற்குப் பண்ணுன வேண்டியிருக்கக் கடினமுன்றிற் கொன்றருன்ன பது மெய்யோ? வென்று ஐயுறுவாரா ஐயாதெளியவும் விருத்திட்டான் என்பான் 'மெய்யாக விருத்திட' என்றான் நமன் நினக்கு அடங்கினவென்று நினையா தே நினையுயிரையுங் கவரும் மேலோனையாம் என்பான் அந்தக்ஞா என ஒருவரைக் கூறும் பன்மையிற் கூறினான். நமனுக்கு அரசே என்பான் அந்தக்ஞா என்ற சொல்லை யடுத்த ஐயாவென விளித்தான் (௧௬)

கொடுவெங்கரி கொல்லிய வந்ததன்மேல்
விடுமுண்டை கடாவ விரும்பினையே
யடுமென்ப துணாகதிலை யாயினுமவன்
கடுவுண்டிடு ரினனிலை காணுதியோ

இ - ன். கொடுவெங்கரி கொல்லியவந்ததன்மேல் - கொடிய கோபமுள்ள யா னையானது கொல்லவந்ததின்பிறகு, விடும உண்டை கடாவ விரும்பினையே - விடுக ன்ற கல்துண்டைகளைச் செலுத்த விருப்பமுற்றனையோ? அடும என்பது உணாக திலை ஆயினும் - (இப்பறவைநினனாக) கொல்லும் என்பதை யறிந்தாயிலை யானா லும், வல கடு உண்டு உயிரினநிலை காணுதியோ - கொடிய விஷத்தையுண்டு (பிண னா) உயிரின்று நிலையை [உயிர் உடலைவிட்டுப் பிரியாது நிறநிலை]ப் பாப்பாயோ?

குறிப்பு — உண்டை - உருண்டை என்னைக் கேவலமான பறவையென்று நினேத்துக் கல்துண்டைகளை யெறித்து கொல்லுதற்கு நீ விரும்பினையோ? நான் பற வையாயினும் வலியல்லாதவனல்லன், உன்னைக் கொல்லவந்த யானையென்று நீனைப் பாயாக் என்பது முத வீரண்டடிகளின் கருத்து. விடும உண்டை - பறவையுள் மேல் விடுகின்ற உண்டை என விளித்துக் கூறுக இப்பறவை உன்னைக்கொல்லும் என்பதை அகங்காரத்தால் நீ நினைக்கமாட்டாயாயினும் ஸ்ரீராமபிரான் மனைவியை யெடுத்தவரது விஷமுண்டதுபோலப் பாவத்தையடைந்தா யாதலின் அப்பாவமே

கிணைக கொன்றவிமே எனபது பிணைரண்டுகளின் கருத்து. ஏதாரம் - வினா.
ஒகாரம் - எதிர்மறை. (௩௭)

எல்லாவல கங்களு மீந்தரனு
மல்லாதவா மூவரு மந்தகனும்
புலவாயபுலி கண்டது போலவரலால்
விலலாளரை வெலலு மிகெகுளரோ

இ - ன் எல்லாம் உலகங்களும் - எல்லாவலகத்தினு மிருப்பவர்களும், இஃ
திரனும் - (திக்குப்பாலகங்களில் ஒருவனுடைய) இறந்திரனும், அல்லாதவா - ஒழிந்தோ
ர்களும் [மறைத்ததிக்குப் பாலகங்களும்], மூபரும் - திரிமூர்த்திகளும், அந்தகனும்
யமனும், புலவாய - மான, புலி கண்டதுபோல - பலியைப்பார்த்ததுபோல, வர
லால் - (ஸ்ரீராமலட்சுமணர்களைக் கண்டு அஞ்சு) வருதலினாலே, விலலாளரை - வில
வீரர்களாகிய இவர்களை, வெலலும் மிகெகு உளரோ - (அவர்கள்) வெலலுகின்ற
வலிமை யுடையவர்களோ? அல்லா, (௩௮)

இமமைக்குற வோடு மிறந்தழியும்
வெமமைத்தொழி விங்கிதன மேலிலையா
லமமைக்கரு மாகர கந்தருமா
லெமமைக்கித மாகவி தெண்ணினை

இ - ன் உறவோமே இறந்து அழியும் - சுறத்ததாரோமே மடிந்து கெடுதற்
ருக காரணமான, வெமமை தொழி - கொடியசெய்கை, இமமைக்கு - இப்பிறவிக்கு,
இதன்மேல் இலை - இதற்கு அதிகமாக (கேளுண்டாம்) இலலை, அமமைக்கு அருமா
நரகம் தரும் - அப்பிறப்பிற்கு (இது) அரிய பெரிய நரகத்தைத்தரும், நீ இது எம்
மைக்கு இதம் ஆக எண்ணினை - நீ இச்செயலை எப்பிறவிக்கு நன்மையாகும்படி
நினைத்தாய்.

குறிப்பு - அமமை - யாதன சரீரம் அடையும் அப்பிறப்பு (௩௯)

முத்தேவரின மூல முதறபெருளா
மத்தேவரிம மாணிட ராதலின
லெத்தேவரொ டெண்ணுவ தெண்ணமிலாப
பித்தேறினை யாதல பிழைத்தனையால்.

இ - ன் இ மாணிடா - இந்த மனிதர்கள், முத்தேவரில் - திரிமூர்த்திகளுக்
குள், மூலம் முதல பொருள் ஆம் அ தேவா ஆதலினால் - தலைமையாகிய ஆதிவஸ்
தவாகும் அந்தத் தேவரேயானபடியால், எ தேவரொடு எண்ணுவது - (இவர்களை)
எந்தத்தேவர்களோடு (ஒப்பிட்டு) நினைப்பது? எண்ணம் இலா - (இவர்களை ஆதிமூல
ப்பொருளென்று கருதும்) ஆலோசனையிலலாத, பித்த ஏறினை - மயக்கம் அதிகரிசு
கப்பெற்றனை, ஆதல - ஆதலின்; பிழைத்தனை - குற்றஞ் செய்தாய். (௪௦)

புரமபற்றிய போவிடை யோனருளால்
வரமபெற்றவு மறுநாள் விஞ்சைகளு

மூரம்பெற்றன வாவன வுண்மையினேன
சரம்பற்றிய சாபம் விடுதலையே.

இ - ள். மூரம்பற்றிய போலிடையேன அருளால்- திரிபுரங்களும் தீபபற்றுத்
லடைந்த போரினைச்செய்த ருஷ்பவாகனத்தையுடைய சிவபிரானருளிஞலே, வரம்
பெற்றவும் - வரமாகவடைந்த ஆயுள் முதலியனவும், மற்ற உள் விஞ்சைகளும் -
மற்றும் உன்ன (மாயச்செயல்களை யியற்றவல்ல) மந்திரங்களும், உண்மையினேன -
என்றும் அழியாம விருக்கிறவனுள் ஸ்ரீராமபிரான், சாபம்பற்றிய சரமூலிடுதலே -
விலலிற்பிடித்த பாணத்தை விடுகின்ற காலமவரையும், உரம் பெற்றன ஆவன - வ
லிமையை யடைந்தவைகளாகும்

குறிப்பு — உண்மையினேன - சத்தியத்தை யுடையானுமாம். (௧௦௧)

வானுளபவன மைந்தன வளைத்தவிலான
முனேவரி னின்ற தடுப்பரிதா
னேயவ னுய்ப்பபரிந நன்னுதலைப்
போளிகடி தென்று புகன்றிடலும்.

இ - ள் வான் ஆளபவன மைந்தன - வானவர்களை (அரக்கர் செய்யுந் துண
பத்தினின்றும் விலக்கி) ஆளபவனாகிய வலிமையையுடையவனும், வளைத்த விலான
தானே - (அரக்கர் தம் போரக்கென்றே) வளைத்த விலலினையுடையவனுமாகிய இரா
மனே, வரின - வந்தால், நின்று தடுப்பு அரிது - (அவனை நீ எதிர்த்து) நின்று தடு
த்த வரிதாகும், இ நலனுதலை - இந்த லை நெற்றியை யுடையானாகிய சீதாபிராட்
டியை, அவன் - (இராமனிருக்கின்ற) அவலிடத்தில், தானே உயப்பல - தானே
(கொண்டுபோய்ச்) சோப்பென, நீ கடித்து போ என்று புகன்றிடலும் - நீ விரைவாக
(ஒடிப்போ) என்று கூறியவளவில

குறிப்பு — வான் - ஆகுபெயர். இனி, வானுளபவன மைந்தன - (இப்போது)
வானை யாளபவனாகிய தசரதச் சக்கரவாத்திக்கு மகன் எனலுமாம். நன்னுதல் -
அனமொழித்தொகை (௧௦௨)

கேட்டானிரு தாககிறை கேழ்கிளாதன
வாட்டாரை நெருப்புக் வரயமடியா
வோட்டாயினி நீயுரை செய்குநரைக
காட்டாயகடி தென்று கன்னுறையா.

இ - ள். கேட்டான் நிருதாக்கு இறை - (சடாயுகூறிய வார்த்தைகளை) கே
ட்ட அரக்காக்கு அரசனாகிய இராவணன், கேழ்கிளாதன வானதாரை நெருப்பு
உக - ஒளிமிகுந்த தனது வானபோன்ற கண்களிலிருந்து அச்சினிடுக்த, வரயமடியா -
(தனது) வாயையடித்து [உதட்டைக்கடித்து], இனி—, ஒட்டாய் - (என்தேரை)
ஒநம்படிசெய், (அப்படிசெய்ய இஷ்டம் இல்லையாயின்), நீ உரைசெய்குநரை - நீ
கூறுகின்றவாகன, கடித்து - விரைவில், காட்டாய - காட்டுவாய், என்று—, கன்ன
று உரையா - கோபித்தக கூறி,

குறிப்பு:—ஒட்டாய, காட்டாய என்பன - முன்னிலையேவல் ஒருமை தெரிநிலை வீணை முற்றுகளை இனி, ஒட்டாய என்பதை முன்னிலை யொருமை யெதிரைத் தெரிநிலை வீணை முற்றுகள்கொண்டு என தேரை ஒடுமபடிசெய்யாயே என்று பொருள் கூறுதலு மஹையும் இப்பொருளில் வினாப்பொருளைப் பயக்கும் சுகாரம் தொகுத்தலெனக் (க0க)

வருமபுண்டரம் வாளியின மாபுருவிப
கூபருமபுண்டர வாவலக பேருதிநீ
யிருமபுண்டரி மீளினு மென்னுழைபிற
கருமபுண்டசொன மீள்கிலள் காணுதியால்.

இ - ன். வரும புண்டரம் - வருகின்ற கழகே' வாளியின - (என்னுடைய) கணையால், மாபு உருவி - (உனது) மாபு உருவுதலுற்று, பெரும புண் திறவாவகை - பெரிய புண்ணை விரிந்து போகாதபடி, நீ பேருதி - நீ (இவ்விடம் விட்டுப்) பெயர்வாயாக [நீங்குவாயாக], இருமபு உண்ட ரி மீளினு - (கெருப்பிற்காய்ச்சிய) இரும்பானது உண்ட நீராந்து (ஒருக்கால்) திருமபி வந்தாலும், என உழையிற் - என்னிடத்திலிருக்கிற, கருமபு உண்ட சொல - கருமபுப்பாற்ற சொல்லியுடையாளாகிய இவள், மீள்கிலள் - திருமபி வரமாட்டாள், காணுதி - (பின்னா இதனைப்) பாப்பாய

குறிப்பு —புண்டரம்-அணமை விளி இயல்பாயிற்று நீர் - நீர் எனவிகாரம் கருமபுண்ட, உண்ட - உவமவாசகம், கருமபுண்ட சொல - ஆகுபெயர், அனமொழித்தொகையாக கொள்ளுமிடத்து 'உண்ட' என்னுஞ் சொல் எஞ்சி நிற்கும், (க0ச)

வேறு.

என்னுமமள விற்பய முன்னி னிரட்டி யெய்த
வன்னமமயா கின்றது நோக்கி யரக்கன யாககை
சின்னமமுறு மிப்பொழு தேசிலே யேந்தி யெங்கண்
மன்னனமகன வந்தில னென்று வருந்த லன்னே

இ - ன். என்னும அளவில - இவ்வாறு இராவணன் கூறுகின்ற அளவில், பயம் - அச்சமானது முன்னி இரட்டி எய்த - முன்னிலும் இருமடங்காகச் சோந்தகால், அன்னம் - அன்னம்போன்ற சீதாபிராட்டியார், அயாக்கின்றது நோக்கி - தளராவடைகின்ற செயலை(சசடாயு) பார்த்து, அன்னை தாயே இப்பொழுதே—, அரக்கனயாககை சின்னம் உறும் - இந்த ராக்கூஸனுடைய உடலானது துண்டாடுதுண்டமாகப் படுதலையுடைய, எவகன் மன்னனமகன் - எமது தச்சரதச்சக்கரவாததியினுடைய குமாரர், சிலை ஏந்தி வந்திலன் என்று வருந்தல் - விலையேந்திக்கொண்டு வந்து சோந்தாரிலையே யென்று நினைத்து வருந்தாதே.

குறிப்பு —அன்னம் - ஆகுபெயர், முதல் மூன்றடிகளிலும் மகரவொற்றுகளை விரித்தல் விகாரமாய் நின்றன (க0சி)

முத்துக்கன போனமுகத் தாலி முலைக்கண் வீழத்
தத்தறைய ரேறலை தால பலத்தி னேலுங்

கொத்தொப்பன கொணடிவன் கொண்டன வென்ற வாசை
பத்திற்குமின நேபஸி யீவது பாததி பெனருள

இ - ள் முதலுக்கண்போல - முதலுக்கண சிந்தின்போல, முதலு ஆலி -
முதலிலிருந்து நீததுளிகள, முலைக்கணவீழ - முலைகளின்மேல் வீழும்படி, தத்த
றறு - தத்ததலையுறறு [மேலேகொண்டு குதித்த], அப்போல - தளாவடையாதே,
தாலம் பலத்தின் ஏலம் கொத்து ஒப்பன - பனம்பழத்திற் பொருந்துகின்ற கொத்
தை ஒப்பவையாகிய, தலைகொண்டு - (இவனது) தலைகளைக் கைக்கொண்டு, இவன்
கொண்டன என்ற ஆசைபத்திற்கும் - இவன் வசமாகிக்கொண்டவைகள் என்று
கூறினதிசைகள் பத்துக்கும், இன்றே - இற்றைப்பொழுதே, பலி சுவது பாததி
என்றான் - (நான்) பலியாக சயுஞ்செயலைப் பாப்பாயாக என்று கூறினான்.

குறிப்பு.—மேலேகொண்பாதத்தேவர்களைக் கூலி முறையிட்டமை விளக்க
'முத்ததாலி முலைக்கண வீழத் தத்தறறு' என்றான் மேலேநோக்கியகாலத்திற் கண்
னீரானது முதத்தின்வழியாய் மாபிறப்பாயும் தத்தறறு-மேலேகொண்டு குதித்த,
"முத்துடைவான்கொடி தழீஇத் தத்தறறு," [நீழருங்காற்றுப்படை 305]. (க0சு)

இடிப்பொத்த முழக்கி னிருஞ்சிறை வீசி பெற்றி
முடிப்பத்தி களைப்படி யிட்டு முழங்கு துண்டங்
கடிப்பக்கடி துறறவன் காண்டகு நீண்ட வினைக
கொடிப்பற்றி யொடித்துயா வானவ ராசி கொண்டான்.

இ - ள் இடிப்பு ஒத்த முழக்கின் இருஞ்சிறை வீசி பெற்றி - இடி இடித்தலை
ஒத்த பேரொலியுண்டாகும்படி பெரிய சிறைகளை வீசியடித்து, முடி பத்திகளை படி
இட்டு - (இராவணனது) தலைவரிசைகளைப் பூமியில் எறித்து, முழங்கு துண்டம் -
பேரொலிசெய்கின்ற (தனது) மூக்கினாலே, கடிப்ப - (அத்தலைகளைக்) கடிப்பதற்
காக, கடித்து உறறவன் - விரைவாக வந்த சடாயு, காண்டகு - பாதத்திற்குத்தகுதியா
ன, நீண்ட—, வினைக்கொடி பற்றி - (இராவணனது) தேறிகட்டியிருக்கிற) வினை
க்கொடியையபிடித்து, ஒடித்த—, உயாவானவா ஆசி கொண்டான் - உயாந்த தேவ
ர்கள் வாழத்தக்கதும் வாழ்த்துகளைப் பெற்றான் (க0எ)

அக்காலையாக்க னரக்குருக கன்ன கண்ண
னெக்காலமு மினன்கொ ரீடழி வுற்றி லாதா
னக்காணுல கேழு நடுங்கிட நாக மன்ன
கைக்காழுக்கத் தோடு கடைப்பரு வங்கு னித்தான்.

இ - ள். அ கால - அப்பொழுது, எ காலமும் இன்னது ஓர் ஈடு அழிவு உற
று இலாதான் அரக்கன் - எத்தக்காலத்திலும் இத்தன்மையாகிய ஒரு பெருமைக்கே
டடை அடைந்திலாதவனாகிய அவவிராவண ராஜஸன், அரக்கு உருக்கு அன்ன
கண்ணன் - அரக்கை உருக்கி விராத்தது போன்ற (சிவந்த) கண்களையுடையானாகி,
உலகு ஏழும் நடுங்கிட கக்கான் - ஏழலுக்ககனும் நடுங்கும்படியாகச் சிரித்து, நா
க0 அன்ன - யலைபோன்ற, கை காழுக்கத்தோடு - (தனது) கையிலிருக்கின்ற விஷ
லோகி, கடை புருவம் குனிந்தான் - புருவத்தினிடிப் புறத்தையும் வளைத்தான்.

குறிப்பு — பாணப்பிரயோகஞ் செய்க்குறி பாததான் என்பா 'கடைப்புரு வகுனித்தான்' என்றா கண்கள் கோபத்தாற் சிவந்தமையாலும் கொடுப்புற மையாலும் அரக்குருகை உவமைகூறினா. உருக்கு - உருக்கப்படுவது, செய்ப டிபொருள் விருதி புணர்த்து கெட்டது. (க0அ)

சண்டப்பிறை வாஸெயிற றுளசர தாரை மாரி
மண்டசசிற காலழித் தானசில வள்ளு கீரார
கண்டப்படுத் தானசில காலனுங் காண வுட்குந்
துண்டப்படை யாறசில துண்டதுண் டங்கள் கண்டான

இ - ன். பிறைவாள் வயிறுநான் - பிறைச்சந்திரனைப்போல ஒளிபொருந்திய வகிரத்தங்களை யுடைய ராவண்ணது, சண்டம் - வேகத்தை யுடைய, தாரை சரம் மாரி - ஒழுங்காகிய பாணவருஷமானது, மண்ட - நெருங்க, சில - (அவற்றை) சிலபாணங்களை, சிறகால் அடித்தான் - சிறகுகளினாலே அடித்தான், சில வள உங் ரால் கண்டம் படித்தான் - சிலபாணங்களைக் கூரிய நகங்களால் துண்டங்களாகச் செய்தான், சில - சிலபாணங்கள், காலனும் காண உட்கும் - யமனும் பார்ப்பதற்கு அஞ்சுகின்ற, துண்டம் படையால் - (தன்னு) நாசியாகிய ஆயுத்ததால், துண்டம் து ண்டங்கள் கண்டான் - பலதுண்டங்களாகக் கிணை உகா - சக்திபோலக் கிணை உகிரென விகாரப்பட்டது (க0க)

மீட்டுமெனு காரெடு வெங்க ணனந்த நாகம்
வாட்டுங்கலு முன்னென வனறலை பத்தின மீது
நீட்டுந் ரெடு மூககெனு நேமியன் சேம விறகால்
கோட்டுமமள வினமணிக் குண்டலங் கொண்டெ முந்தான்

இ - ன். மீட்டும அணுகா - (அச்சடாயு) திருமபலம் நெருங்கிவந்து, நெடுவெ ள்கண் - பெரிய கொடிய கண்களைப் படைய, அநந்தம் நாகம் - அநேக நாகங்களை, வாட்டும - வாட்செய்கின்ற, கலுமுன் என - கருணைப்போல, வல தலை பத்தின மீது நீட்டும - (இராவண்ணது) வலியதலைகள் பத்தினமேலும் நீட்டுகின்ற, மீட்டுமு க்கு எனும் நேமியன் - பெரிய மூககென்கின்ற சககராயுத்ததை யுடையானாகி, சே மம் வில கால் - சேமித்தது வைத்திருக்கும் விலவின்னு காலே, கோட்டும அளவில் - வளைகின்ற அளவில், மணி குண்டலம் கொண்டி எழுகதான் - (அவனது) ரதநகுண்ட லங்களை (ப பறித்த) க்கொண்டு கிளம்பினான்

குறிப்பு — நாகம் - இராவண்ணது தலைகளுக்கும், கலுமுன் - சடாயுவுக்கும் உவ மை, அறுக்க அறுக்கத் தலைகள் உதித்துவருவதால் அநந்த நாகங்களை உவமை கூறி யதோடு வனறலையென்றும் கூறினா. அறுத்துத்தனரிய செயலவிளங்க மூக்குக்கு சேமியை உவமைகூறினா. சேமவில் என்றதாற் சரமாரியைப்பொழிந்த முனைப் வில் ஒடிப்பட்டது குறிப்பிக்கலாயிற்று சேமவில் - முனையை விலலொழிந்த விடத்தி உபயோகப்படுத்ததற்கு வைத்திருக்கும் விலலாம் விலகால் - விலவின்னு அடிப்புறம் இனி, வெங்கண்ணந்த வனறதை வெங்கண்ணன் அந்த எண்பயிரித்த வெங்கண்ண என்றது வெவவிய கண்களையுடைய சடாயு என்ற பொருள்கூறலும், அந்த எண்ப தைக்கலுழிவேடி கூட்டிப் பொருள்காண்டலு மமையும் (க0க)

எழுந்தானட மாபினி நேழினொ டேழு வாளி
யழுந்தாது கழன்றிடப் பெய்தெடுத்த தாரத்த ரக்கன
பொழிந்தானபுகா வாளிகன மீள்வும போர்ச்ச டாயு
விழுந்தானென வஞ்சினா விண்ணவா வெயது யிரத்தா.

இ - ன். எழுந்தான் தடம மாபில் - (குண்டலத்தைப் பறித்துக்கொண்டு) எழுந்த சடாயுவினது விசாலமானமாபிலே, அரக்கன - இராவணன், அழுந்தாது கழன்றிட - பதிந்து போகாமல் உருவி வெளிப்படுமபடியாக, ஏழினொடு எழுவாளி எடுத்த பெயது ஆதது - பதினான்கு பாணங்களை யெடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்தம் ஆரவாரஞ்செய்தம், மீள்வும - திரும்பவும், புகாவாளிகன பொழிந்தான் - நிறம் பொருந்திய அம்புகளைப்பெய்தான், போர் சடாயுவிழுந்தான் என - போரைப்புகந்த சடாயு வீழ்ந்துவிட்டான் என்று, அஞ்சினா விண்ணவா - பயந்ததேவர்கள், வெயது உயிரத்தா - வெம்மையதாகப் பெருமூச்சு விட்டார்கள்.

குறிப்பு - புகா - நிறம், “புகரினா வேகவை வீகண்டன்ன” [பெரும்பாணாற்றுப்படை 194]. (ககக)

புண்ணிறபுது நீர்பொலி யப்பொழி புள்ளின வேந்தன்
மண்ணிறகர நேமுத லோருதி ரத்தின வாரிக
கண்ணிறகட லென்று நுகார்த்து கானறு மீள்
விண்ணிறபொலி கின்றதொ வெண்ணிற மேக மென்ன.

இ - ன். புண்ணில் - (அம்புறுழைந்த) புண்ணிலிருந்து, புதுநீர் - ஆற்றிலிருந்து புதுப்புனல் போன்ற இரத்தமானது, பொலிய பொழி - மிகுதியாகச்சொரிகின்ற, புள்ளின் வேந்தன் - பறவைகளுக்கரசனாகிய சடாயு, கரனே முதலோர் உதிர்ந்தின் வாரி கண்ணில் - கரனே முதலாகிய அரக்கர்களுடைய இரத்தத்தாலாகிய கடலினிடத்தில், ஓர் வெள் நிறம் மேகம்-ஒருவெண்மை நிறம்பொருந்திய மேகமானது, கடல் என்று நுகார்த்து - (அதனை வியற்கையாயுள்ள) கடலென்று கருதிக்கொடுத்த அரத்தத்தை, மண்ணில் கான்று - பூமியில் உமிழ்ந்து விட்டு, விண்ணில் பொலிகின்றது என்ன - ஆகாயத்தில் விளங்குகின்றதென்று கூறும்படி.

குறிப்பு:-ஆற்றிற் புதிதாய வரும்புனல் கலங்கலாய்ச் செந்நிறம் பொருந்தி மிகப்பெருகிறது வேகமாய் வருந்தன்மைபோல அரத்தப்பெருக்குற்றதெனச் புதுநீர் - அதபோன்ற அரத்தத்தைக்கு ஆகுபெயர், வெண்ணிறமேகம் - சடாயுவின உடலுக்கும், இடை யிரண்டடிகளிற குறித்தவை அரத்தத்தின் மிகுதிக்கும் சொரிந்த செயலுக்கும் உவமை. (ககஉ)

ஒத்தானுட னேயுயிரத் தானுருத் தான வன்றோள
பத்தோடுபத தின்னெடும பத்தியிற நத்தி மூக்கார
கொத்தாங்கத் தாறுகுடை யாச்சிறை யாறுபு டையா
முத்தார மாபிற கவசத்தையு மூட்ட றுத்தான்.

இ - ன். ஒத்தான் - (அவவாறு வெண்மேகமெனனும்படி) ஒத்த சடாயு, உயிரத்தான் உருத்தான் - பெருமூச்செறிந்து கோபித்தான்; அவன் தோள் பத்தோடுபத

தின் நெடு பததியில் - அவ்விராவணனது இருபது புயகவளினுடைய நீண்ட வரி
சையில், தத்தி - பாயகது, மூக்கால் கொத்தா - மூக்கினு கொத்தியும், கத்தால்
குடையா - நகைகளா குடைகதும், சிறையால் புடையா - சிறுகுணா வடித்தும்,
முத்த ஆரம் மார்பில் - முத்தமாலையையணிந்த (அவனுடைய) மார்பிலிருக்கிற,
கவசத்தையும்—, மூட்டு அறுத்தான் - மூட்டு அறுமபடிசெய்தான்

குறிப்பு—மூட்டு - பொருத்த. [தைப்பா லொன்றோடொன்று பொருத்திய
இடம்]. (ககக)

அறுத்தானை யாககனு மைமபதொ டைம்ப தம்பு
செறித்தானை மார்பிற் செறித்தனாக தேவ ரஞ்சி
வெறித்தாவெறி யாமு னிராவணன விலலைப் பலலாற
பறித்தானபற வைக்கிற விண்ணவா பண்ணை யாப்ப.

இ - ன். அறுத்தானை - (அவ்வாறு கவசத்தை) அறுத்த சடாயுவை, அரக்க
னும்- இராவணனும், ஐம்பதொரு ஐம்பது அம்பு செறித்தான் - நூறுபாணங்களால்
அடக்கினான், தடம் மார்பில் செறித்தனும்- (அப்பாணங்கள் அச்சடாயுவின்) பெரிய
மார்பில் மூழ்கியவனவில, தேவா அஞ்சி வெறித்தா - தேவர்கள் பயகது மயக்குற
றாக, வெறியாமுன் - (அப்படி அவர்கள்) மயக்காததற்குமுன்பே, பறவைகரு
இறை - புள்ளின் வேகத்தைய சடாயு, விண்ணவா பண்ணை ஆரப் - தேவா து
துப் முழங்கும்படியாக, இராவணன விலலை பலலா பறித்தான் -இராவணனுடை
ய விலலைத் (தனது) பலலினு கடித்ததுப் பிடுங்கினான்.

குறிப்பு —செறித்தல் - அடக்கல், 'செப்பல வண்மையிற் செறித்தியான கட்ட
வலின்' [தறிஞ்சிப்பாட்டு 12] பண்ணை - பறைப்பொது, பண்ணுடைமைபற்றி
இப்பெயர் போகத்த பண்ணென்பதும் அது இனி, பண்ணை - மகளிர் கூட்ட
முறாம் (ககச)

எலவிட்டவெள் ளிக்கயி லைப்பொருப் பீச னோடு
மலவிட்டதோ ளாலெடுத தானகிலை வாயின் வாங்கி
விலவிட்டு யாந்த நெடுமேக மென்பபொ லிந்தான்
சொலவிட்ட வனோள் வலியாருளா சொல்ல வல்லாரா.

இ - ன். ஈசனோடும்-சிவபிரானுடனே, எல் இட்ட வெள்ளி கைலை பொருப்பு
ஒளி வீசிய வெண்பொன்னுகைய கைலாசகிரியை, மல இட்ட தோளால் - வலியுடைய
தோள்களால், எறித்தான் - எறித்தராவணனது, கிலை - விலலை, வாயினவாங்கி - வா
யாலிழுத்தகொண்டு, வல் இட்டி உயாந்த நெடுமேகம் ஏன் - வானவிலலைக்காட
டிகொண்டு மேலெழுந்த பெரிய மேகம்போல, பொலிந்தான் - விளங்கினவனாகி,
சொல இட்டவன் - புகழ்ப்பூண்டவனாகிய சடாயுவின்து, தோளவலி சொல்ல
வல்லாரா - புயவலியைச்சொல்லவல்லவாக, யார உளா - யாவா இருக்கின்றாரா?

மீளாநிறத தாயிரக் கண்ணவன் விண்ணி னோட
வாளாலொறுத் தானகிலை வாயிடை நின்றும வாங்கித்
56

தாளாவிறுத் தான்றழல வண்ணன நடகுகை வில்லைத்
தோளாவிறுத் தானறுணைத் தாதைத் தன்னபிற நேருழை

இ - ள மீளா நிறத்த - திருமபாத மாபிணையுடைய, ஆயிரம் கண்ணவன் - ஆயிரம் கண்களையுடைய இரதிரன், விண்ணின் ஓட - ஆகாயத்தில் (புறங்காட்டி) ஒழிமபடியாக, வானால ஒழத்தான் - வானினால் வருந்தச்செய்த இராவணனுடைய, சிலை - வில்லை, தழவண்ணன் தடம் கைவில்லை - அககினிபோலுஞ் செய்கிறதையுடைய சிவபிரானது பெரியகையிலிருந்த வில்லினை, தோளால் இறத்தான் - கையால் ஒடித்த ஸ்ரீராமபிரானுக்கு, துணைதாதைத் தன் - ஒப்புத்தகப்பன் [தகப்பனை ஒப்பவன்] ஆகிய தசரதசக்கரவாததியினது, அன்பில் - அன்பினிடத்தில், தோழன் - நடப்பினையுடைய சடாயு, வாயிடைநின்றும் வாங்கி - (தன்) வாயிலிருந்து எடுத்தது, தாளால் இறுத்தான் - கால்களால் ஒடித்தான்.

குறிப்பு — மீளாநிறம் என்றது - புறங்காட்டாமைமை, மூன்று நான்காமடிக் கிறகுறித்த விலங்கம் வில்லின்பெருமை விளக்கின்றது ஸ்ரீராமபிரானுக்கு இச்சடாயு தான் தகப்பன் என்பதற்குத் தகுதியுடையவன், பெற்ற தகப்பனே, இவனை பபோல அன்புகொண்டு உயிரையோம்பா துழைத் ததவிசெய்தானல்ல னாதலின் அவன்பெருக்குமட்டு தகப்பனாவான் என்பாரா 'துணைதாதை' என்றாரா துணை - ஒப்பு, "பெருந்தன் கணவீர நுநதன் மாலை, துணையற வறத்து" [நீருழகாற்றுப் படை 236 237] (ககக)

ஞாலமப்பெ பாளறன் தாற்றலுக் கேற்ற நலவின்
மூலமமொழி புண்டது கண்டு முனிந்த நெஞ்சு
ஞாலமிடற னுனபுர மட்டதோ ரமபு போலுஞ்
சூலமமெடுத்த தானெறிந் தானமறந் தோற்றி லாதான்

இ - ள ஞாலமப்பெபான் - உலகத்தை அழிக்க விரும்புவோனாகிய இராவணன், தன்னது ஆற்றலுக்கு ஏற்ற - தன்னுடைய உலகமைக்கத் தக்கவையான், நலவில் - நலவிலிலுக்க, மூலம் ஒடிப்புண்டது கண்டு - அடியோடு ஒடிபட்ட செயல்பாரா தது, முனிந்த நெஞ்சன் - கோபித்த மனத்தினை யுடைஞ்ஞாடு, ஆலம் மிடற்றான் - தாளகண்டனாகிய சிவபிரானுடைய, புரம் அட்டது ஓர் அடியுபோலும் - திரிபுரத்தவரைக கொன்ற ஒரு அம்பை ஒப்பாகின்ற, சூலம் எரித்தான் எறித்தான் - சூலாயுத்தையெடுத்தது வீசியெறிந்தது, மறம் தோற்று இலாதான் - (தன்னது) வலிமையில்தோலவியடைந்திலாதவனுயினான், (ககக)

ஆற்றாணிவ் நென்னுண ராதென தாற்றல் காணென
நேற்றானெரு வைக்கிறை முதலை யெஃக மாப்பின்
மேற்றாணிது செய்பவா யாரென விண்ணு ளோராக
தோற்றாதுகின் னாதம் தோளபுடை கொட்டி யாராதாரா.

இ - ள ஞவைக்கு இறை - கழுஞ்குட் கரசனாகிய சடாயு, (இராவணனைப் பாதது), இவன் - இச்சடாயு, ஆற்றான் என்று உணராத - (இச்சூலத்திற்கு எதிராக நிற்க) வலியிலாநென்று நினையாமல், எனது ஆற்றல் காண என்று - (ஈ) எனது வலிமையைப் பாராயென்று கூறி, முதலை எஃகம் - (அதன் மூன்றுதலையையுடைய

குலத்தை, மாபின்மேல தான ஏற்றன - (தனது) மாபின்மேற கொண்டான, விண்ணுனோகன - ! அதனைப்பாத்தது உகாயததிலி கற்ற தேவர்கள், இது செய்பவா யாரா என - இப்படிச் சூலத்தை மாபின்மேறகொள்ளு செயலேச செய்பவா (இச்சடாயுவைத்தவிர மற்றையோர்) உவா? என்று, தோற்றது நின்றா - (தம மனத்தது) புலப்படாமல் (பிரமித்து) நின்று (காண்டமகிழ்ச்சியால்), தம தோள புடை கொட்டி ஆரத்தார - தவகளுடைய புயங்களினிடத்தே (கையால் பலமுறை) தட்டிக்கொண்டு பேரொலிசெய்தார்கள்.

குறிப்பு — ஆற்றன - வலியிலலான, தோற்றன, “தாரதாவகுதலு மாற்றா” [புறப்பாட்டு 93]. (ககஅ)

பொன்னோக்கியா தம்புல னோக்கிய புனக னோற
மின்னோக்கிய ரிலவழி யெய்திய நலவி ருத்த
தன்னோக்கிய நெஞ்சடை யோகியா தன்மை சாராத
மென்னோக்கியா நோக்கமு மாமென மீண்ட தவவேல.

இ - ன், அவேல - அந்த முசநலை வேலானது, பொன் நோக்கியா தம்புலன் நோக்கிய புனகனோரும் - பொன்னின் மேலே விருப்பத்தையுடைய பெண்களாகிய விலைமாதர்களுடைய ஐம்புல னின்பத்தைவிரும்பிய தரித்திரர்களும், இன் நோக்கியா இவ வழி எய்திய நல விருத்தம் - இனிய பாவையையுடைய (நற்குண) மனைவியரிலலாத இடத்தில அடைந்த விருந்தினர்களும், தன் நோக்கிய நெஞ்சு உடை - தன்னிலைமையையே கருதிய மனத்தினையுடைய, யோகியா தன்மைசாராத - யோகத்தவர்களுடைய நிலைமைப்படைந்த, மெல் நோக்கியா - மென்மைத் தன்மைபொருந்திய பாவையையுடைய கற்புடைப் பெண்களினது, நோக்கமும என - பாவையும் (கிருமபுதல்) போல், மீண்டது - கிருமபியது

கருத்து — தன் மாண்பைநாட்டிக் காத்துக்கொண்டிருந்த தன்பால் வந்தோன் பொன்னுடையனாபிற் புணரும் விலைமாதைப் பொன்னிலலான அரித்துப் பொன்னிலலாககுறையால் அவனைப்புலவற் கிடமின்றிக் கிருமபிப் போதலபோல் அவ வேலானது சடாயுவின நாபிற் புணருதற்கு வலியிலலாககுறையால் ஊடு - விப்பாயாமலும், விருத்தண்ண வந்த வீட்டில் தலைவிமுகமலாசசி காட்டியுபசரியாமற் போனால் விருத்தினா உணவுகொள்ளாமற் கிருமபுதல்போல் அவவேலானது தன் கரு விருந்தாகச் சடாயுவின மாப்பு கிடைத்தம் அச்சடாயுவின முகம் அம்மாண்புப் போலத்தன் னெதிருறமல் ஒருபார் சாயப்பாக இருத்தலின் அம்முகத்தின் உபசரிப்பாகிய போகிட்டாமலும் கிருமபியது தவிர, யோகியா எண்ணம் பிறப்பொருளிட செல்லாத ஈசனையே யடைதல் போலத் தன் நாயகனையே கருதியிருக்கிற கற்புடைப்பெண்களினுடைய பாவையானது பிறரைப்பாராமல் கிலத்தைநோக்குதல் போலத் தலைகவீழ்ந்து நிலத்தில வீழ்ந்ததென்பதாம்.

குறிப்பு — பொன்னிலலான எத்தகைய னாயினும் அவன்மேற் கிறிதம் மனங் கொள்ளாது பொன்னுள்ளானையே விலைமாத விருமபுவனென்பார் ‘பொன்னோக்கிய’ ரெவனா, பிரிவிலையேகாரத் தொகுத்தல், “வீப்பொருளான யகன்று பின்னுமோ, மாப்பொருளான பகம் மாண நயத்தலின், மேயபுலம் புலவற் மறறோ புலம்புது, மா அம் புரைப் மலரனவுண்கனா” என்றா வளையாபத்யினும், புலம் - சுவை, ஒளி,

ஊறு, ஒசை, நாற்றம் என ஐந்து. “கண்ணகேட் டெனயிராத துற்றிறிபு மைம்புலனு, மொண்டொடி கண்ணே யுள” என்றவாறு கண்ணுறகண்டும், காதற்கேடும், காவாலுணமே, மூக்கால் மோதம, மெய்யாற நீண்டியும் அனுபவிக்கும் இன்பக் களானவை “பொருட் பெண்டா பொயமமை முயக்க மிருட்டறையி, வேதில் பிண்தழிஇ யற்று” என்றவாறு பிண்ததை யொத்த வீலுமாதாபாற கிடநென்று விரும்பியது அவா அறிவீனமேயா மென்பது விளங்கத்தரிதகீரா என்னும் பொருள மாததிரம் விளங்கும் ஓர் சொல்லையுணர்த்தாது ‘புனகேணா’ என்றா இன - இனிமையின் நிரிபு. விருந்தினரை வேறுபாடிவிலாத அன்பையுடைய கணவனும் மனையாளுங்கூடி உபசரிக்கவேண்டு மாதலின் ‘இலவழி’ என்றா. இது பற்றி யே நாயனார் அன்புடைமையெனனும் அதிகாரத்தகுப பிணனா விருந்தோம்பல என்னும் அதிகாரத்தை வைத்து, “இருத்தோம்பி யிலவாழல தெலலாம விருந்தோ ம்பி, வேளாண்மை செயதற் பொருட்டு” என்றா. மனைவியேறுபாடுற்ற அன்பினையுடையாளாயின இலவறம் நடந்தேறா தெனடதை “மருவிய காதன் மனையாளுந தானு, மிருவரும் பூண்டாப்பி னல்லா—லொருவரா, விலவாழ்கைக் பெனனு மியல் புடைய காண்கடஞ், செல்லாது தெற்றற்று நீன்று” என்பதனாலறிக. விருந்தினா மகிழ் முகமலாந்த இவசொல கூறி உபசரித்த வின்றியமையாதது என்பது தோன்ற ‘இனனோக்கியா’ என்றா “மோப்பக்குழையு மனிச்ச முகத்திரிந்த, நோக்கக் குழையும் விருந்த” எனத் தீருக்துறாநினும், “இல்லாமை கந்தா விரவு னுணைதொருவா, செல்லாரு மல்லா சிதநெறி—புலலா, வகட்புதுமி னுண்ணுமி னெனடாமாட டல்லான, முகம்புகுத் லாற்றுமோ மேல்” என நாலடியாரினும் கூறினமைகாணக் தன்னோக்கிய நெஞ்சு தான் கொண்ட யோக்கியவிற குறித்த பொருளையே கருதியமனம் [இத்தையோக் நிலையை மாரீசனவதைப் படலம் 103-வது செய்யுளின் உரையின் கட்காண்க] இவயோகியா மனம் பிறபொருளிற செல்லாது குறித்த கடவுளையே நோத்தல் போலக்கம்புடைப்பெண்டா தமது கணவனையே கரு துவாராதலின் ‘யோகியா தன்மைசாராத’ என்றா. (ககக)

வேகமுடன் வேலிழந் தானபடை வேறெ டாமுன
மாகமறை யுமபடி நீண்ட வயங்கு மான்றோப்
பாகன்றலை யைப்பறித் துப்படா கறபி னுளபான
மோகம்படைத் தானுனை வெயத் முகத்தெ றிந்தான.

இ - ள வேலிழந்தான - (அமுத்தலை) வேலை யிழந்தராவணன், வேகம் உடன் - விரைவோடு, வேறு படை எடாமுன - மற்றொரு ஆயுதத்தை எடுக்காததற் குமுன்பு, பாகம் மறையுமபடி நீண்ட - ஆகாயம் மறைந்துபோம்படியாக உயர்ந்து சென்ற, வயங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, மான் தோ பாகன் - குதிரைகளைப்பூட்டிய தேரை நடத்தஞ் சாரதியினுடைய, தலையை—, பறித்த - கொய்து, படாகறபினுளபால மோகம்படைத்தான - மிகுந்த கற்பினையுடைய சீதாபிராட்டியிடத்து மோகத்தைய டைந்த இராவணன், உளைவு எய்த - வருத்தமடையும்படியாக, முகத்து எறிந்தான - (அவனுடைய) முகத்தின்மேல் வீசி யடித்தான.

குறிப்பு—வயங்கல் - நடத்தலுமாம் வேகமுடன் - அருகிய வீதி (கஉ௦)

எறிந்தானது நோக்கி யிராவண னெஞ்சி னொற
வறிந்தானமுனிந் தாண்டதொ ராடகத் தன்னு வாங்கிப்

பொறிநதாங்கெரி யின்சிகை பொங்கி யெழுபு டைத்தான
மறிநதானெரு வைக்கிறை மாலவரை போல மணமேல.

இ - ள் எறிநதான அது - சடாயு வீசி எறிந்த அததலையை, இராவணன் -
கோககி - பாதத, கெஞ்சின ஆற்றல் அறிந்தான முனிந்த - (அச்சடாயுவின்) மன
தறிந்து ஸ்திரியத்தை அறிந்து கோபித்த, ஆண்டு - அப்பொழுது, ஒரு ஆட்கம
தண்டு வானகி - ஒரு பொன்னாலாகிய தண்டாயுத்ததை யெடுத்தது, பொறிநதாங்கு -
(நெருப்புப்பொறி) பொறிநதாற்போல, எரியின் சிகை பொங்கி எழ - அகிலிச
சுவாலை யதிகரித்து எழுமபடி, புடைத்தான - (சடாயுவை அத்தண்டாயுத்ததால்)
அடித்தான, எருவைக்கு இறை - (அந்த அடிப்பட்டதால்) கழுருக்கு அரசனாகிய சடா
யு, மணமேல - பூமியில், மாலவரைபோல - பெரிய மலையைப்போல, மறிநதான -
கீழ்மேலாக(ச சமுறை) விழுந்தான

குறிப்பு - மறிதல - கீழ்மேலாதல; “மலைபுரையானை மறிந்த” [புறப்பொரு
ள் வெண்பாமலை, துறைப்பட்டம், தாங்கிலை] (கஉச)

மணமேலவிழுந் தானவிழ லோடு வயங்கு மான்றோ
கணமேலொளி யுர்தொட ராவகை தானக டாவி
விணமேலெழுந் தானெழ மெல்லிய லாளும வெந்திப்
புணமேனுழை யத்துழைக்கி னறனள போற்பு ரண்டாள்.

இ - ள். மணமேல விழுந்தான விழலோடு - (அவ்வாறு) பூமியில்விழுந்த ச
டாயு விழுந்தவுடனே, தான் - அவ்விராவணனே, கணமேல ஒளியும் தொடராவகை -
கண்ணிலுள்ள ஒளியாகிய தூரதிருஷ்டிப் பாவையும் பின்பற்றிச்செல்லாவண்ணம்
[அதிவேகமாக], வயங்குமான தோ - பிரகாசிக்கின்ற குதிரைகளைப்பூட்டிய இரத்த
தை, கடாவி - நடத்தி, விணமேல எழுந்தான - ஆகாயத்திற் கிளம்பினான், எழ -
(அவ்வாறு அவன் ரத்ததைநடத்தி மேலே) எழுந்ததால், மெல்லியலாளும - மென்மை
தன்மையை யுடையாளாகிய சீதாபிராட்டியும், வெந்தி - கொடிய தீயானது, பு
ணமேல துழைய - புண்ணின்கண் துழைந்ததால், துடிக்கின்றனளபோல - துடிக்கி
ன்றவன்போல, புரண்டாள் - (மேனமேலுந் துன்பமவந்தறறதால் துடித்துத்த
நிலத்திலவிழுந்து) புரளுதலுற்றாள். (கஉஉ)

கொழுந்தேயனை யாளகுழைந் தேங்கிய கொளகை கண்டா
னழுந்தேலவ லத்திடை யஞ்சலை யன்ன மென்ன
வெழுந்தானுயிர்த தானட வெங்கனிப் போவ தென்ன
விழுந்தானவன நோமிசை விண்ணவா பண்ணை யாரப்ப.

இ - ள். கொழுந்தே அனையான - இளந்தளிரையெய்தாத சீதாபிராட்டி,
குழைந்த ஏங்கிய கொளகைகண்டான் - உருக்குலைந்து அழுத்தெய்கையைப்பார்த்த
சடாயு, ஐ அனனம் - அழகிய அனனப்பூன போன்றவளை! அவலத்து இடை அழந்
தேல - தயரத்தில மூழ்காதே, அஞ்சல - அஞ்சாதே, என்னு எழுந்தான - என்று
சொல்லிக்கொண்டு எழுந்தான், உயிர்த்தான - பெருமூச்சுவிட்டான், அட - அடா!
இனி, டோவது எங்கு - என்னு - என்று கூறி, விண்ணா பண்ணை ஆரப்ப - தேவ
நாதபிரமுகமும்படி, அவன் தேர்மிசை - அவனுடைய இரத்ததின்மேல், விழுந்
தான - விழுந்தான். (கஉக)

பாயந்தானவன் பனமணித தண்டு பறித்தெ நிர்தா
 நேயநதாகத்தித தோபரி யெட்டினோ டெட்டு மெஞ்சித
 தீநதாசற் விசிபத் திணடிற்ற றுண்ட வாளாற்
 காயந்தானகவாந தானுயிர காலனுங் கைவி திராதான

இ - ன் பாயந்தான - (அவ்வாறு) பாயந்த சடாயு, அவன் பலமணிதண்டு பறித்த எறிந்தான் - அவனுடைய பல ரதசினங்கன்பொருங்கிய தண்டாயுதத்தை [முறக்கூறிய பொற்றண்டின்] ப பிடுங்கி வீசியெறிந்தான், ஏயந்த ஆகத்தி - பொருந்தியிருக்கின்ற வேத்தினையுடைய, தோ பரி எட்டினோடு எட்டும் - தேரிறக்கடிய குதிரைகள் பதினாறும், எஞ்சி - வலிமைகுறைந்த, தீந்த - கருகுதலுற்ற, ஆச-சடுதில், அற - அறப்படொழியும்படி, திண்திறல் - வலிமையையுடைய, அ துண்டம் வாளால் வீசி - அந்த மூக்காகிய வாளாயுதத்தினாலே வீசி, காயந்தான - கோபித்தான், உயிரகவாந்தான் காலனு - (அக்குதிரைகளின்) உயிரைத்திருட்டுத்தனமாய்க் கொள்ளைகொண்ட பமனும், கைவிதிராதான - நை நடுக்கமுற்றான், (கஉச)

திண்டேரழித தாங்கவன நிணபுறஞ் சோந்த தூணி
 விண்டானமறைப பசுசெறி கினறன் விலவி லாமை
 மண்டாரமா தானவழங் காமையில வசசை மாகுகள்
 பண்டாரமொக கினறன் வளஞ்சிற ராற்ப பிறத்தான்

இ ள் திண்தோ அழித்த - வலிய இரத்தத்தை நாசப்படுத்தி, அவன் திண்புறம் சோந்த - அவனுடைய வலிய முத்திர சோந்தனவும், விண்மறைப பசுசெறிக்கின்றன் - ஆகாயத்தை மறைக்கும்படி நெருங்குகின்றவைகளும், வில இலாமை - வில இல்லாமல், மணி ஆர் அமா வழங்காமையில் - மிகுதியான அரிய போர் நடவாமை யால், வசசைமாகுகள் பண்டாரம் ஒக்கின்றன் - உலோபிகளுடைய பொக்கிஷத்தை ஒக்கின்றவைகளுமாகிய, தூணி - அம்புபுட்டில்களே, வள உகிரால் பறித்தான் - கூரிய நகங்களாற் பிடுங்கினான்

குறிப்பு - ஆங்கு, தான், தான் - அசைகள். மணிதில் - நெருங்குதலுறாம உலோபிகளிடத்தான திரவியப் பொக்கிஷம் நல்லோருக்கு எதற்பொருட்டுக் கைவைக்கப்படாமலிருக்கின்றதுபோல அரியபோர்க் குதவியாகும்பொருட்டு விலவில்லாக்குறையால் அம்புபுட்டில்கள் கைவைக்கப்படா திருக்கின்றன என்பதும், அவ்வனம் நல்லோர்க் குதவியாகாத உலுத்தாதிரவியம் இழந்துவிடப்படுதல்போல அவ் வம்பறத்தூணீரகளும் இழக்கப்பட்டன என்பதும் விளங்க 'வசசைமாகுகள் பண்டாரமொக்கின்றன்' என்றார். "எத்துவக்கு மின்ப மறியாகொ ருமுடைமை, வைத்திழக்கும் வனக் கணவா" என நாயனாரும், "மழக்கு வாகக்கே பயன்படுவாவறிதம் வறியாக் கிடா கயவா" என விநாயகபுராணததாருங் கூறினமை காண்க. (கஉரு)

மாசசிசிரம பாயந்தவன் மாரபினுந் தோள்கண் மேலு
 மோசசிசிர கார்புடைத் தானகடித் தானு லையா
 மூசசிற விராவண னுமமுடி சாயந்தி ருந்தான்
 போசசித்தனை போலுநி னுற லென்பபு கன்றான்.

இ - ன். அவன சிரம பாய்கது மாச்சி - அவவிராவண்ணுடைய தலைகளின் மேற்பாய்கது வருத்தப்படுகதி, மாயினும் தோள்களமேலும் - (அவனுடைய) மாயினும் தோள்களிலும், ஓசசி - செலுத்தி, சிறகால புடைத்தான - சிறகுகளால் அடித்தி, கடித்தான - (வாயாற) கடித்தான, (அத்தனல்), உலையா - கீலை குலைத்த, மூச்சு இறம் - சுவாசம் விடுதலற்றப்போன், இராவண்ணும் - முடிசாய்கது இருந்தான - தலை சாய்ந்திருந்தான், (அதனைக்கண்ட சடாயு அவனை கோக்கி), நின் ஆற்றல் போச்சு - உன் வலிமை கெட்டுப் போயிற்று; இத்தனைபோலும் என் புகன்றான் - (உன் வலிமை) இவ்வளவு தான் போலிருக்கிறது என்று கூறினான்

குறிப்பு —மாயத்த, போயிற்று என்பன் - மாச்சி, போச்சு என மருஉ. (கஉக)

அவவேலையி னேமுனிசு தானமுனிசு தாற்ற லன்ன
வெவவேலரக கன்விட லாமபடை வேறு காணு
னிவவேலையி னேயிவ னினனுயி ருணபெ னெனனஞ்ச்
செவவேபிழை யானெடு வாளுறை தீர்த்தெ றிக்தான.

இ - ன். அவேலையினை முனித்தான் - (அவ்வாறு சடாயு வராததை சொல்லும்) அந்த வேலையிலேயே கோபித்தான், முனித்து - (இசைந்து முன் இவ்வாறே) கோபித்த, ஆற்றல் அன்ன - (தன்ன) வல்லமையை யொத்திருந்த, வெவவேல அரசன் - கொடிய (முத்தலை) வெவினையுடைய இராவண்ண, விடல் ஆம் படை வேறு காணன் - விடுதற்காகும் ஆயுதம் வேறென்றவ் காணாதவனுக்கும், இ வேலையினை இப்பொழுதே, இவன் இன் உயிரை உண்பென என்னு - இச்சடாயுவினுடைய இனிய உயிரை உண்பென என்று கூறியும், செவவே - நகிந்தியாக, பிழையா - (வாயிது) செலுத்தினனும் அவரைக்கொல்லுக தொழில்) தப்பிப் போகாத, கொடுவான் - (சுநதிரஹாசம் எனனும்) பெரிய வாளாயுத்ததை, உறை தீர்த்து - உறையினின்றும் எடுத்து, எறித்தான் - வீசினான்.

குறிப்பு —சடாயுவின ஆண்மையைக்கண்டு அவனை வெவலத்தருத்த ஆயுதம் ஒன்றுக்காணமையால் முன்னர் முத்தலைசூலம் எவ்வாறு வெட்குற்று நிலத்தை கோக்கியதோ அவ்வாறு தலைகவிழ்த்த நிலத்தைக்கோக்கி ஆலோசனை செய்தான் என்பா 'முனித்தாற்றலன்ன வெவவேலரகன்' என்றார் (கஉஉ)

வலியினறலை தோற்றிலன் மாற்றருக கெயவ வாளா
னலியுக்கலை யென்றது வனறியும் வாழ்ககை காளு
மெலியுக்கடை சென்றுள தாகவின விண்ணின் வேந்தன்
சூலிசம்மெறி யச்சிறை யற்றதொர் குன்றின் வீழ்ந்தான்.

இ - ன். வலியின்றலை தோற்றிலன் - (தன்) வலிமையினிடத்தாத தோல்வி பெற்றிலாதவனாகிய அச்சடாயு, மாற்றரும் - தடுத்த வேறுபடுத்தற் கருமையான், தெய்வம் வாளால் - கட்டவுள்ளிது வானாயுத்ததால் [சிவபிரானுடைய வாளினாலே], கலியுமதலை என்ற அது அன்றியும் - மெலித்து வருகதுகின்ற இடம் என்று விதிச்சு அவ்வியலல்லாமலும், வாழ்க்கைக்காளும் - வாழ்ந்திருத்தற்குரிய ஆயுள்காட்களும், மெலியும் - குறைவுபடுகின்ற, கடைசென்று உளது ஆகவின - அருதியகாலம் வந்திருக்கிற தாத்தாலும், விண்ணின்வேந்தன் - வானவாக்கரசனாகிய இந்திரன், சூலிசம்

எறிய - வச்சிராயுதத்தை வீச, (அதனால்), சிறை அற்றது ஓர் குன்றின் - சிறகு அற்றுப்போனதாய் ஒரு மலையைப்போல் வீழ்தான் - (சிறகுகள் அறுபட்டு) வீழ்ந்தான் (கஉஅ)

விரிந்தாசிறை கீழற வீழ்தனன மண்ணின் விண்ணோ
ரிரித்தாரிழ தரடுணை யென்னமு ளிக்க ணங்கள்
பரிந்தாபடா விண்ணுவி ணட்டவா பைம்பொன் மாரி
சொரிந்தாரது நோக்கிய சீதை துளக்க முற்றான

இ - ன். விரிந்த ஆசிறை கீழ் உற மண்ணின் வீழ்தனன - விரிவுற்று நிறைந்த சிறகுகள் (அறுபட்டுக்) கீழேயடைய (அச்சடாயு) பூமியில் வீழ்ந்தான், விண்ணோ இரித்தா - வானவாகன ஒடினாக, துணை இழந்தான் எனன் - (சீதாபிராட்டி) உதவி யற்றாளாயினு ளென்று, முனி கணங்கள் பரிந்தா - முனிவா கூட்டத்தினா இரக்க முற்றான, விண்ணின் நாட்டவா பைம்பொன் மாரி சொரிந்தா - ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின் நாடாகிய திருவைகுந்த மா நாட்டி. ஊனவாகன பசிய சுவாண புஷ்பமழையைப் பொழிந்தார்கள; அதனோக்கிய சீதை துளக்கம் உற்றான் - அச்செயல்க்கண்ட சீதாபிராட்டி நடுக்கமடைந்தாள் (கஉக)

வெள்குமமரக கன்னெடு விண்புக வார்த்து மிக்கான
றொளகின்றலை யெய்திய மானெனச் சோரந்து நைவா
ளுளகுமமுயிரக குமமுயங் குமமொரு சராபு காணுள
கொள்கொம்பொடி யக்கொடி வீழ்ந்தது போற்கு லைந்தான்

இ - ள். வெள்கும அரகன் - (சடாயுவின் ஆற்றல்களினத்தமையால்) நாண்மடையாநின்ற இராவணன், கெடுவிண்புக ஆர்த்து மிக்கான் - (தனது சபதமானது) பெரிய ஆகாயத்தின்கண் றுழையுமபடி பேரொலிசெய்து உயர்ந்தவனாயினான்; தொளகின்றலை யெய்திய மாண் எனச் சோரந்துவைவான் - வலையின்கண் சோரத் தான் போலத் தளவுறும் மெலிந்து வருந்தும் சீதாபிராட்டி, உள்கும - (இனி யாது செய்யவதென்ற) நினைப்பான், உயிர்கும - பெருமூச்சுவிவான், உயங்கும - வருத்தமுறவான், ஒருசராபு காணு - ஒருதவியுங் காணுதவளாய், கொள்கொம்பு ஓடிய கொடிவீழ்ந்ததபோல - (ஆதாரமாகப்) பற்றிய கொம்பானது ஓடிந்துபோனதால் கொடியானது (நிலைகுலைந்து) வீழ்ந்ததைப்போல, குலைந்தான் - (சடாயுவின் உதவியை இழக்கப்பெற்றதாற் கீழேவீழ்ந்து) உருமாறினான். (கஉ௦)

வேறு

வனறுணை யுளனென வந்த மன்னனும்
பொன்றின் னெனக்கிளிப புகலென னெனகின்ற
ளின் துணை பிரிந்திரிந் தினன் லெய்திய
வனநிலம் பெடையென வரற்றி னுளரோ,

இ - ள். வல துணை உளன் என வந்த மன்னனும் - வலிய துணையாக இருக்கின்றனென நெண்ணுமபடி வந்த சடாயுவெனனும் அரசனும், பொன்றின் - இறந்தான்; எனக்கு - இனி - புக்ள் என் என்கின்றான் - தஞ்சம யாது? என்று உறு

கின்ற சிதாபிராட்டம், இன் அணை பிரிந்து - (தனது) இனிய துணையாகிய சேவலைப் பிரிந்து, இரிந்து - அஞ்சி, இன்னவ எய்திய - துன்பத்தை யடைந்த அன்றில பெடை என - அன்றிற பேடுபோல, அரற்றினாள் - கூவியழுதாள்.

குறிப்பு — அம் - சாரியை. சேவலை கீங்கிய அன்றிற பேடு தனதுணைச்சேவலின் வரவுக்காகக் கூவுதலுபோல இப்பிராட்டியும் தனது நாயகனை விளித்துக்கதறினாள்.

(௨௦)

பின்னவ னுரையினை மறுத்துப் பேதையே
 னன்னவன றனைக்கடி தகற்றி னேனப்பொரு
 மன்னவன் சிறையற மயங்கி னேனவிதி
 யின்னமு மெவவினை யியற்று மோவென

இ - ன் பேதையென - அறிவிலியாகிய நான், பின்னவன் உரையினை மறுத்து - இளைப்பெருமானின் வாதத்தையை தடுத்தது, அன்னவன் தனை - அவனை, கடித்து அகற்றினேன் - விரைவில் என்னைவிடிரி கீங்கும்படி செய்தேன்; பொருமன்னவன் சிறை அற மயங்கினேன் - போசெய்த சடாயுராஜனுடைய சிறகுகள் அறுபட்டதால் (இனித் துணையிலையே யென்று) மயங்குதலுற்றேன், இன்னமும் - இனிமேலும், விதி - ஊழ்வினையானது, எ வினை இயற்றும்மோ என - எச்செயலுச்செய்யுமோ? என்று கூறி

(௧௧௨)

அல்லலுற நேனைவந தஞ்ச நென்றவந
 நல்லவன் நேற்பதே நரகன் வெவவதே
 வெவவதும் பாவமோ வேதம் பொய்கருமோ
 விலலையோ வறமென விரங்கி யேங்கினாள்.

இ - ன் வந்தது—, அல்லலுற உறநேனை - துன்பமுடைந்த என்னை, அஞ்சல் என்ற இ நல்லவன் - பயப்படாதே பென்று கூறிய இந்த நன்மையாளன், தோற்பதே - தோற்பதோ? [தோல்வியடைதல் நியாயமோ?] நரகன் வெவ்வதே - நரகின் கட்சேரு மிப்பாத்கன் வெவ்வதோ? [வெற்றிபெறுதல் நிகழ்த்தக்கதோ?] வெவ்வதும் பாவமோ - வெற்றிபெறுவதும் பாவநதானோ? வேதம் பொய்கருமோ - வேதமும் பொய்யாயப்போருமோ? அறம் இல்லையோ - தரும்மும் இல்லாமற்போயிற்றோ? என - என்று, இரங்கி ஏங்கினாள் - துக்கித்து அழ்தாள்.

குறிப்பு — ஏகாரவகனும் ஒகாரவகனும் வினாபொருளான.

(௧௧௩)

நாணிலே னுரைகொடு நடந்த நம்பிமீர்
 நீணிலே யறநெறி நினறு ளோராகக்கலா
 மாணியை யுதையாக கமைந்த வனபனைக
 காணிய வமமெனக் கலங்கி விமமினாள்.

இ - ன். நாணிலேன் - நாணவகொள்ளாமலிருந்தேனாகிய என்னுடைய, உரை கொடு - வாதத்தையினால், சடந்த - (என்னைவிடிரிப் பிரிந்து) சென்ற, நம்பிமீர் - நம்பிமாகனே! நீணிலே அறம் நெறி நீன்று உள்ளோர்க்கு எல்லாம் ஆணியை - நீண்ட

புகழினையுடைய தருமமாகத்திடில் நிலைபெற்றிருக்கின்றவாக னனைவருக்கும் உரை யாணி யாயினவனை, உரைதயாககு அமைந்த அனபின் - உங்கள் தகப்பனருக்கும் பொருந்திய அனபினையுடையவனை [சடாயுவை], காணியவம் என - காணவாருங் கள் என்று, கலங்கி விமரிசை - மனக்கலக்கமுற்று அழுதான்.

குறிப்பு —மாணை மாரீசனென நிற்கதிருப்பேனையின் காணியிருப்பேன அந்த நியாத காணுகிருந்தேனென்பதும், இனையபெருமான நியாயம் எடுத்துக்கூறியபின் பொய்குறலை மெய்குறலென்று முன்னங்கருதிய மடமைக்காக காணுமறபோயி னேனென்பதும் விளங்க 'காணிலேன்' என்றான். நமசி - புருடரிற் சிறந்தோன். நிலை - நிலைமை, புகழுக்கு ஆகுபெயர். (ககசு)

கற்பழி யாமையென கடமை யாயினும்
பொறபழி யாவலம் பொருந்தும் போராவலான
விறபழி யுண்டது வினையி னேனவந்த
விறபழி யுண்டதென நிரங்கி யேங்கினான்.

இ - ன் கற்பு அழியாமை என கடமை ஆயினும் - கற்புகிலைமை கெடாமலி ருப்பது என்கடனே யானாலும், பொறபு அழியா - அழுகுகெடாத, வலம் பொருந் தும் - உலிமையமையும், போரவலான - போரின்கண் வலவவராகிய எனது நாயக ராத, வில பழி உண்டது - கோதண்டம் பழியடைந்தது, வினையினேன வந்த இல் பழி உண்டது - பாலியாகிய காண புருந்தவீட்டாரா (சூரியகுலமன்னர்கள்) பழிய டைந்தார்கள், என்று - இரங்கி ஏங்கினான் - துக்கித்து அழுதான்.

குறிப்பு —பொறபழியா - மிகுதிக்கெடாத [குறைவற்ற] எனலுமாம். இல - ஆகுபெயர் (ககரு)

எல்லியல விசும்பிடை யிருந்த நேமியாய
சொல்லிய லாயநெறி தொடர்ந்த தோழமை
நல்லிய லருங்கடன கழித்த நம்பியைப்
புலனுதி யோவெனப் பொருமிப் பொங்கினான்.

இ - ன் எல் இயல விசும்பிடை இருந்த நேமியாய - ஒளிபொருந்திய வானி ன்கண் இருக்கின்ற ஆளுஞ்சக்கராதிபதியே! [தசரதச்சக்கரவாதியே!], சொல் லியல் - புகழ்பொருந்திய, ஆய நெறி தொடர்ந்த - ஆராயந்த நல்லொழுக்கஞ்சோந்த, தோழமை - நட்பினது, நல் இயல் - நன்மைபொருந்திய, அருங்கடன கழித்த - அரி யகடமையைச் செய்த முடித்த, நம்பியை - நம்பியாகிய சடாயுவை, புலனுதியோ என - (இப்போது) தழுவிக் கொளவாயோ? என்று, பொருமி பொங்கினான் - அ முது உயர்ந்தான் [மிகுதியாக வருதான்].

குறிப்பு:—எல்லியல விசம்பு - திரு வைகுந்தமாகாதி, எல்லா வுலகங்களிலும் திருவைகுந்தமாகாதி சிறந்த விளங்குகுதென்பது விளங்க 'எல்லியல்' என்றா இனி, கடவுளின் ஜோதிஸகரூபம் பொருந்திய விசம்பெனலுமாம். நட்பினருக் குச் செய்யவேண்டியதாக ஏற்படும் உதவிகளைச் செய்து முடிப்பது தோழமைக்கு

இனி யஹ்யாதது என்பதை வற்புறுத்த 'அருவகடன்' எனறா. கீழ்க்கூறியவாறு விண்ணின் நாட்டவா சுவாணபுஷ்பமாரிபெய்ததைக் கண்டதால் சடாயு இறந்ததா சவே பிராட்டி, நினைத்துச் சக்கரவாததியை விளித்து நம்பியைப் புலனுதியோ என்று அழ நேரிட்டதென்க. எல்லையா விசம்பு என்றும், எல்லையில விசம்பு என்றும் பாட பேதமுண்டு. (கஉசு)

ஏங்குவா டன்மையு மிறகி நூதவ

னாகுறு தன்மையு மரக்க னோக்கினு

வாங்கினன நேரிடை வைத்த மண்ணெடும

விங்குதோண மீக்கொடு விண்ணி னேகினு

இ - ன் அரக்கன் - இராவணன், ஏங்குவான் தன்மையும் - அழகின்ற தோ பிராட்டியினுடைய நிலைமையையும், ஆங்கு இறகு இழந்தவன் உறு தன்மையும் - அவ்விடத்தில் சிறகுகளை யிழந்த சடாயு அடைந்த நிலைமையையும், கோக்கினு - பார்த்தான், தேரிடை வைத்த மண்ணெடும வாங்கினன் - (அவன் தோபிராட்டியை) இரத்தினமேல வைத்த நிலத்தோடும் எடுத்து, வீங்கு தோளமீ கொடு - பருத்த புயல்களினமேல வைத்துக்கொண்டு, விண்ணின் எகினு - ஆகாயமாகத்திற சென்றான். (கக௭)

விண்ணிடை வெய்யவ னேகும் வேகத்தாற

கண்ணெடு மனமவை சுழன்ற கற்பினு

ஞண்ணிறை யுணாவழிந் தொன்று மோரத்திலை

மண்ணிடைத் தன்னையு மறந்து சாமபினுள்,

இ - ன் வெய்யவன் விண்ணிடை ஏகும் வேகத்தால் - கொடியவனாகிய அவ விராவணன் ஆகாயத்தின்கட செலகின்ற விரைவினாலே, கண்ணெடு மனம் அடைய - கண்களு மனமுமானவை, சுழன்ற - சுழலுதலுற்ற, கற்பினுள் கற்பினையுடைய தோபிராட்டி, உள் நிறை உணாவு அழிந்து - மனத்தை (ஒரு நிலையில) நிறுத்தற்குத் தக்க அறிவானது கெட்டு, ஒன்றும் ஞாநதிலன் - ஒரு விஷயத்தையும் நினைவாதவ ளாய், மண்ணிடை - நிலத்தில், தன்னையும் மறந்து - தன்னையும் மறந்தனளாய், சாமபினுள் - ஒடுங்கியிருந்தான்.

குறிப்பு - நிறை - நிறுத்தல், தொழிற்பெயர், "செழுமபுனை மிகுழீஇ நிறையு முண்டோ" [மணிமேகலை. தெய்வமவந்து தோன்றிய காலை 20]. உள்ளு ணாவும் நிறையு மழிந்து எனக்கொண்டு கற்பழிந்தான் என்று பொருளகூறிய ப சாரப்படாமலிருத்தற பொருட்டே கற்பினுள் என்னும் பதம்புணர்த்திக் கூறினா.

ஏகின னரக்கனு மெருவை வேந்தனு

மோகவெந் துயாசிறி தாறி மூாசசியா

மாகமே னோக்கினன வருசன வல்லையிற்

போகுதல கண்டகம் புலாந்து சொல்லுவான்

இ - ன். அரக்கனும் ஏகினன் - (இவ்வாறாக) இராவணனும் சென்றான், எரு வைவேந்தனும் - எழுநகரசனாகிய சடாயுவும், மோகம் வெந்துயா சிறிது ஆறி -

மயக்கமான கொடியதன்பத்தினின்றஞ் சற்றே ஆறதலைத்த, மூச்சியா - (பிராட்டியின் நிலைமையைக்கருதி) மூச்சையடைந்து, (பின்னா), மாகம மேல் கோக்கினை - ஆகாயத்திற் பார்த்தான, வஞ்சன - வஞ்சகனாகிய இராவணன், வலலையிற் போருதல்கண்டு - விரைவீர செல்லுதலைப்பார்த்து, அகம் புலரந்து - மனம் தளர்ந்து, சொல்லுவான் - (மேலவருமாறு) சொல்லுவானாயினான் (ககக)

வந்திலா மைந்தநாம மருகிக் கெய்திய
வெந்துயா துடைத்தன ரெனனு மெய்ப்புகழ்
தந்திலா விதியினா தரும வேலியைச்
சிறதினா மேலினிச் செயலெ னாகொலோ.

இ - ன். மைந்தா வந்திலா - (நமது) மக்களாகிய ஸ்ரீராமலட்சுமணர்கள் வந்தாரிலலை, நமருகிக் கெய்திய வெந்துயா துடைத்தனா எனனுமெய் புகழ்தந்திலா - நமது மருமகளாகிய சீதாபிராட்டிக்கு வந்த கொடிய துன்பத்தை நீக்கினாள் என்று கூறும் உண்மையான புகழைத் தந்தார்களிலலை, விதியின் ஆர் - வேதவிதிப்படி தங்கிய, தரும வேலியை சிறதினாமேல் - தருமத்தினது வேலியை [காவலை] சிதரச் செய்த அரசர்களமேல், இனி—, செயல் என்கொல்-செய்வதெனாதோ?

வெற்றிய ருளரெனின் மினனி னுண்ணிடைப்
பொற்றொடிக் கிடுகிலை புகுதற் பாலதோ
வற்றதை யினனதென னுணர கிறறிலேன
சிறறவை வஞ்சனை முடியச் செய்ததோ.

இ - ன். வெற்றியா உளா எனின் - (அத்தருமத்துக்குப் பகைவரான அரசர்களுக்கொல்ல) வெற்றியையுடையவர்களாகிய ஸ்ரீராமலட்சுமணர்கள் இருக்கின்றார்கள என்றால், மினனின் னுண் இடை - மின்னல்போன்ற துட்பமான இடையினையும், பொன் தொடிக்-பொன்னாகிய வளையலையுடையாளாகிய சீதாபிராட்டிக்கு, இ நிலைபுகுதற் பாலதோ - இந்த நிலைமை சம்பவித்ததற்குரியதோ? சிறு அவவை வஞ்சனை - சிறியதாயாகிய கைக்கேசியினது வஞ்சகமானது, முடியச் செய்ததோ - (இத்தகைய காரியங்கள்) முடியுமாறு செய்துவிட்டதோ? உற்றதை இன்னது என்று உணரகிறறிலேன - சம்பவித்த தீங்கின்காரணத்தை இப்படிப்பட்டது என்று சிறிதும் அறிந்தேனிலலை. (கசக)

பஞ்சனை பாம்பனை யாகப் பள்ளிசே
ரஞ்சன வண்ணனே யிராம னுதலால்
வெஞ்சின வரக்கனூல வெல்லற் பாலதோ
வஞ்சனை யிறைத்தனன் கள்ள மாயையால்.

இ - ன். பஞ்ச அனை பாம்பு அனை ஆக - பஞ்ச மெதையே ஆதிசேஷ சயனமான, பள்ளிசேர் - படுக்கைசோந்த, அஞ்சனம் வண்ணனே - கரியநிறத்தினையுடையானாகிய ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவே, இராமன் ஆதலால் - இராமனாக இருக்கின்றான் ஆதலால், வெஞ்சினம் அரசர்கனூல வெல்லல் பாலதோ - வெவ்வித கோபத்தினையுடைய இவ்விராக்கதனூல வெல்லப்படுதற்குரியவனோ? கள்ளம் மாயையால் - திரு

டதேதனமான மாயச்செயலினால், வஞ்சனை இழைத்தனன் - (அவ்வரகனை) வஞ்சனை செய்கிறார்களென்று (கசஉ)

வேற வரககரை வென்று வெம்பழி
திருமென சிறுவனுந் தீண்ட வஞ்சமா
லாரியன் நேவியை யரகக னனமலாப
பெருந் களித்தவன் பிழைப்பில சாபத்தால.

இ - ன். என சிறுவனும் - எனது சிறுவனாகிய [மகனாகிய] ஸ்ரீராமனும், அரககரை வோ அறவென்று வெம்பழிதீரும் - இராககதாக்களை யடியோடி தொலையும்படியாக வெற்றிகொண்டு வெவவியப்பழியைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவான், அரககன் - இராவணன், நல மலா - நல்ல தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கிற, போ உலகு அளித்தவன் - பெரிய உலகங்களை யீந்தோனாகிய பிரமதேவனுடைய, பிழைப்பு இவ் சாபத்தால் - தவறாத சாபத்தினால், ஆரியன் தேவியை தீண்ட அஞ்சும் - ஸ்ரீராமனுடைய மனைவியாகிய சீதாபிராட்டியைத் தீண்டேற்கு அஞ்சுவான். (கசஉ)

பருஞ்சிறை யின்னன பன்னி யுன்னுவா
னருஞ்சிறை யுறநன் ளாமெ னாமனம்
பொருஞ்சிறை கிறந்தேற் பூவை கற்பெனு
மிருஞ்சிறை கிறுதென விடரு நீங்கினான்.

இ - ன். பரு சிறை - பெரிய சிறகுகளையுடையானாகிய சடாயு, இன்னன பன்னி - இதற்கைய வாரத்தைக்கூட, அரு சிறை உறநன்ன என் - (பிராட்டி) அரியசிறையை யடைந்தாளென்று, மனம் உன்னுவான் - (தன்) மனத்தில சினைப்பானாகி, பொரும சிறகு இறந்தேல் - போசெய்கின்ற (எனது) சிறகு அறந்தாலும், பூவை - சீதாபிராட்டியினுடைய, கற்பு எனும் இரு சிறகு - கற்பென்கிற பெரிய சிறகானது, இரூது என் - அற்றுப்போகமாட்டாது என்று, விடரும் நீங்கினான் - துயரும் ஒழிந்தான்.

குறிப்பு - பருஞ்சிறை - அனமொழித்தொகை. பூவை - நாகன் வாய்ப்புள்; ஆகுபெயர் (கசச)

அஞ்சிறை குருதியா வழிந்து சோரவுற
வஞ்சியை மீட்கிலே னென்னு மானமுஞ்
செஞ்செவே மக்களபாற் சென்ற காதலு
நெஞ்சுறத் துயின்றன் னுணர்வு நீங்கலான்.

இ - ன். அம் சிறை - அழகிய சிறகுகளையுடையானாகிய சடாயு, குருதியால் - இரத்தத்தால், வழிந்து - (பலவு) கெட்டு, சோரவு உற - தளர்ச்சியடைந்ததால், வஞ்சியை மீட்கிலேன் என்னும் மானமும் - வஞ்சிபோலவானை மீட்டேனிலை யென்கிற வெட்கமும், செஞ்செவே - செவ்வீதாகவே, மக்களபால் சென்ற காதலும் - (தனது) குமாரர்களாகிய ஸ்ரீராமலட்சுமணர்களிடத்துப் போயின காதலும், நெஞ்சு உற - (தன்) மனத்திற் பொருந்திநிற்க, துயின்றன் - நித்திரையெய்தான்; (ஆயினும்), உணர்வுநீங்கலான் - அறிவுமட்டும் நீங்காதவனாயினான்.

குறிப்பு: - அஞ்சிறை - அனமொழித்தொகை, வஞ்சி - ஆகுபெயர். (கசடு)

வஞ்சியை யரக்கனும் வலலை கொண்டுபோய்ச்
செஞ்செவே திருவுருத் தீண்ட வஞ்சுவா
னஞ்சிய லரக்கியா நடுவ னாயிடைச்
சிஞ்சுப் வனத்திடைச் சிறைவைத் தானரோ.

இ - ன். அரக்கனும் - அவ்விராவணனும், வஞ்சியை - சீதாபிராட்டியை, வல்லை செஞ்செவே கொண்டுபோய்-விரைவிற செவவிறாகவே கொண்டு சென்று, திரு உரு தீண்ட அஞ்சுவான் - (பிராட்டியின்) திருமேனியைத் தொடுத்தரு பயப்படுவா னாக, அஞ்சு இயல் அரக்கியா நடுவண் - விஷத்தின் தன்மைபொருந்திய ராக்ஷஸ ஸ்திரீகளுக்கு மத்தியில், ஆயிடை - அவ்விடத்தில் [அந்த இலங்கையில்] இருக்கிற, சிஞ்சுபம் வனத்திடை - அசோகவனத்தில், சிறைவைத்தான் - (அவனாக) காவற படுத்திவைத்தான். (௧௪௬)

இந்நிலை யிணையவன் செயலி யமபிஞும்
பொன்னிலை மானினபின் றொடாந்து போகிய
மன்னிலை யறிக்கென மங்கை யேவிய
பின்னிலை யவனிலை பேசு வாமரோ.

இ - ன். இணையவன் செயல் இந்நிலை இயமபிஞும் - இந்த ராவணனுடைய செயல்களை இந்தவிதமாகக் கூறினும், மங்கை - சீதாபிராட்டி, பொன் நிலை மானி னபின் தொடாந்துபோகிய - பொன்னினது தன்மைபொருந்திய மாணுகுப்பின் னே தொடாந்துசென்ற, மன் நிலை அறிக என் ஏவியபின் - மன்னனது நிலைமையை அறியக்கடவதென்ற கட்டளையிட்டபின்னா, (அவ்வாறே சென்ற), இணையவ ன் நிலைபேசுவாம் - இணையபெருமானுடைய நிலைமையைக் கூறுவாம் (௧௪௭)

ஒருமக டனிமையை யுனனி யுள்ளதும்
பருவரன் மீதிடப் பதைக்கு நெஞ்சினுள்
பெருமகன் றனைத்தனிப் பிரிந்து பேதுறும்
திருக்கா தீருமப் பரதன் செய்கையான்.

இ - ன் ஒருமகன் தனிமையை உனனி - ஒப்பற்றவளாகிய சீதாபிராட்டி தனி ததிருக்குதன்மையை நினைத்து, உன் உறும் பருவரன் மீதிடப் பதைக்கும் நெஞ்சி னுள் - உன்னத்தினுட் சோகின்ற துன்பமானது மேலிடுவதால் துடிக்கின்ற நெஞ்சி னையுடையானும், பெருமகன்தனை - பெருமையுடையானாகிய ஸ்ரீராமபிரானை, தனி பிரிந்து-தனிமையிற் பிரிந்து, பேதுறும் - நிலைமைமாறுதலுற்ற, திருக்கா தீரும - அ முகுபொருந்திய அயோத்தியாபுரியைவிட்டு நீங்கிய, அ பரதன் செய்கையான் - அந் தப் பரதனது செயலிணையுடையானும்.

கருத்த — ஸ்ரீராமபிரான் பிரிந்தமையால் வாட்டமுற்ற அயோத்தியாபுரிக்குக் காவலனாக இராமன் பரதன் அவவயோத்தியைத் தனித்திருக்கவிட்டு வனத்தை காடி ஸ்ரீராமபிரானைத் தேடிச் சென்றதுபோல, இணையபெருமானும் பெரியபெரு மானின் பிரிவாற்றாது வாட்டமுற்ற பிராட்டியைக் காவல்புரியாது தனித்திருக்க விட்டு நீங்கி வனத்தைகாடி யண்ணலைத் தேடிச்சென்றான் என்க. (௧௪௮)

தென்குரைக கலமென விரைவிற செலகின்றான்
புண்டரீ கததடங் காடு பூததொரு
கொண்டலவந் திழிந்தெனக் கோலத் தானநனை
கண்டனன் மனமெனக் களிகஞ்சு கண்ணினான்.

இ - ன். தென்குரை கலமென - தெளிவாகிய அலைநீளையுடைய கடலிற கப
பலைப்போல, விரைவில் செலகின்றான் - விரைவிறபோகின்றவனுமாகி, புண்டரீகம்
தடம் காடுபூதத் - செந்தாமரைப் பூவாகிய பெரியகாடு மலாந்திருக்கப்பெற்று, ஒரு
கொண்டலவந் திழிந்தென - ஒரு மேகமானது வந்திறங்கியது போன்ற, கோலத்
தானநனை - அழகினையுடையானாகிய ஸ்ரீராமபிரானை, கண்டனன் - பார்த்து, மனம்
என - (தன்) மனம் (களிப்புற்றது) போல, களிகஞ்சு கண்ணினான் - களிககின்ற
கண்களையுடையானாயினான்

குறிப்பு — தென்குரை - அனமொழித்தொகை புண்டரீகம் - வெண்டாமரை,
சுருடு செந்தாமரையென கின்றது. புண்டரீகக் காடுபூதத் கொண்டலம் - இவ்வொ
ருருவமை. தன் மனத்தால் எம்பிரானுக்கு யாதொரு தீங்கும் நேரிடாதெனக் கரு
தியவாதே யாதொரு குறைவுபின்றி வந்த ஸ்ரீராமபிரானைக் கண்களிகக் கண்டான்
என்பாரா 'மனமெனக் களிகஞ்சு கண்ணினான்' என்றாரா (கசக)

துண்ணெனு மவவுரை தொடரத் தோகையும்
பெண்ணெனும் பேதைமை மயக்கப் பேதின
லுண்ணிறை சோருமென றுரசு லாமிக
கண்ணனு மிளவிலை கண்ணுற றுனரோ

இ - ன். துண்ணெனும் - திகடுகென்று பயப்படுத்தற்குக் காரணமான, அ
உரை - அந்த (மாரீசன் மாயத்தால் எஞ்சுரல்கொண்டு கூறிய) வார்த்தையானது,
தொடர் - சேர, (அதனால்), தோகையும் - மயில்போலவாளாகிய ஜானகியும், பெண்
எனும் பேதைமைமயக்கம் பேதினல் - பெண்ணை என்கிற அறியாததன்மையினது
மயக்கமாகிய வேறுபாட்டினால், உள் நிறைசோரும் - உள்ளத்தின் நிறைவு தனா
வாள என்று - ஊசல் ஆடும் - சலனமடைகின்ற, அ கண்ணெனும் - கண்ணாகிய
அந்த ஸ்ரீராமபிரானும், இளவிலை கண்ணுற்றான் - இளையபெருமானைப் பார்த்தான்.

குறிப்பு — துண்ணெனல் - அசசக்குறிப்புணாததுமோரிடைச்சொல் தோகை -
ஆகுபெயர். நிறை - முதனிலை; இனி, கிறுத்தல் எனத் தொழிற்பெயராகக்கொண்டு
பலவிதமாக நினைப்பாளென்னுமாம் பெருமூச்செறிந்த கண்கள் சுழல் ஆலோ
சனை செயதமைதோன்ற 'ஊசலாமிக கண்ணை' என்றாரா. (கடு)

வேறு

புனசொற் கடந்த பருவா யரக்க னுரைபொய் யெனது புகலவாள
வனசொற் கடந்து மடமங்கை யேவ, நிலைதேர் வந்த மருளே
தனசொற் கடந்து, தளாகின்ற நெஞ்ச முடையேன மருங்கு தனியே
யெனசொற் கடந்து, மனமுந் தளாந்த விளவீரன் வந்த வியலபே.

இ - ள மனமும் தளர்ந்த இனவீரன் - (உடலோடு) மனமும் தளர்ச்சியடை யப்பெற்ற இவ்வினையோன், தனசொல் கடந்தது - (இது மாயமானெனறுகூறிய) தன் து வாரததையைக்கடந்தது வந்தது, தளர்ந்தன தெஞ்சம உடையென மருவகு - சோ வடைகின்ற மனத்தினையுடையேன பகத்ததில், என்சொல் கடந்தது - (ஜானகியைக் காத்திருக்கும்படி கட்டளைபிட்ட) எனதுவாரததையை மீறிக்கடந்தவனாகி, தனி யேவந்த இயலபு - தனிமையாகவே வந்த தன்மையானது, மடமகனை-மடமைபொ ருந்திய ஜானகி, புன்சொற்கள் தந்த - புன்மையான சொற்களைத்தந்த, பருவாய - பிளவுபட்ட வாயினையுடைய, அரக்கன் உரை - இராகத்தனது வாரததையை, பொய் ன்னுது புகல்வான் - பொய்யெனனாமல் (மெய்யேயென்று) கூறுவானாய், வல் சொ ற்கள்தந்தது ஏவ- கொடிய வாரததையைத்தந்தது ஏவினதால், நிலைதேர்வந்த மருனே - (எனது) நிலைமையைத் தெரிவிக்கொள்ளும்படி வந்த மயக்கமேதான். (அஞ்ச)

என்றுன்னி யெனனை விதியா முடிப்ப தெனவெண்ணி நின்ற விறையைப் பொன்றுனனு விற்கை வயவீரன் வந்தது புனைதா ளிறைஞ்சு பொழுதின மினுனனு நூலின் மணிமாரா பழுந்த விரைவோடு புலவி யுருகா ரினுனனி வந்த நிலையெனகொ லென்று நெடியோன் விளம்ப நொடிவான்

இ - ள என்று உண்ணி - (மருளே) 'என்று கருதியும், எண்ணி - என்னு டைய, விதி - ஊழ்வினையை, யாரா முடிப்பது என எண்ணி - எவா தீர்ப்பவா என்று கருதியும், சிறை - நின்றனுகொண்டிருந்த, இறையை - ஸ்ரீராமபிரானை, பொன் துன்னு விலகை வயவீரன் வந்தது - பொறபூண்கள் விளங்குகின்ற வில்லினைப்பிடித் த கையினையுடைய வெற்றிபொருந்திய வீரனாகிய இனையபெருமாளாவதது, புனை தான் இறைஞ்சுபொழுதின - கழல்புனைந்த அடிகளின்கண் வண்ணகுகின்றதால் தில், நெடியோன் - ஸ்ரீராமபிரான், மினதுன்னு நூலின் - மின்னலைப்போல விளங் குகின்ற பூணூலையுடைய, மணிமாராபு - (தன்) அழகிய மாராபிணித்தது, விரைவோ டு - விரைவுடனே, அழுந்த புலவி - அழுந்தும்படியாக (அவ்வினையோனை யெடு தது) அணைத்தது, உருகாரின்று - மனவுருக்ககொண்டு நின்றது, உண்ணிவந்த நிலை என் என்று விளம்ப - (நீ) நீனைத்தவந்ததன்மை யாது? என்று கூற, நொடிவான் - (இனையபெருமான ஸ்ரீமல்கருமாறு) கூறுவானாயினான் (அஞ்ச)

இல்லா நிலத்தி னிசையாத வெஞ்சொ லெழுவஞ்சி யேவ முறையால் வலவா யரக்க னுரையாகு மெனன் மதியான் மறுக்க முறுவா னிலலாது மறறி தறிபோதி யெனன் நெடியோய புயத்தின் வலியென் சொல்லான் மனத்தினடையாள் சினத்தின் முனிவோடு நின்றது துவளவாள.

இ - ள. சிலத்தின் இல்லா இசையாத வெஞ்சொல் எழ - பூமியிலிலலாததம் பொருந்தாததுமான கொடியசொல் எழுந்ததால், வஞ்சி ஏவ - (அதனையறிந்தது) வரு ம்படி வஞ்சிபோலவான் (எனக்குக்) கட்டளைபிட்ட, முறையால் - (அச்சமயம் நியா யம் எடுத்தகூறவேண்டியதான்) கிரமத்தால், வல் வாய அரக்கன் உரை ஆகும என் ன - (இது) கொடியவாயினையுடைய இராகத்தனது சொல்லையாகும் என்று (தான்) கூற, மதியான் - (அதனை) மதியாதான் (ஆயின) புத்தியையுடையான், மறுக்கம் உறுவான் - கலக்கத்தை அடைவானாகி, இது - இதனை, அறி - அறிவாய், சிலலாது போதி - நிற்காமற் செல்லுவாய், என்ன - என்றுசொல்ல, என் சொல்லால் - (அவள் சொல்லி மறத்தது உமது புயவலியை எடுத்தகூறிய) எனது வாரததையினால்,

செடியோய் புயத்தின்வலி - உயாதவரே! உமது புயத்தினது வலிமையை, மனத்தின் அடையான் - (தன்) மனத்திற்கொள்ளாதவளாய், சினத்தின் முனிவோடு நின்றதுவனவான் - பெருங்கோபத்தாறகோபிப்பதோடு நின்ற அசைத்து செவ்வாளாயினுள். (கதிரு)

ஏகாது நிறநி யெனினயா நெருப்பி னிடைவீழுவெ னென்று முடுகா மாகான கத்தி னிடையோட லோடு மனமஞ்சி வஞ்ச வீனையேன போகா திருக்கி னிறவா திருக்கை புணரா னெனக்கொ ணெரா வாகா திறக்கை யறனன நெனக்கொ டுவணவந்த தென்ன வமலன்

இ - ள். ஏகாது நிறநி எனின் - (ஈ) போகாமல் சிறபாயேயானால், யான செருப்பின் இடை வீழுவேன என்று - நான் அகசினியில் வீழுவேன என்று கூறி, முடுகா - முடுகி [விரைவாய்], மாகானகத்தின் இடை ஓடலோடும்-பெரிய காட்டின்கண் (தான்) ஓடத்தொடங்கினவுடனே, மனம் அஞ்சி - (என்) மனம் பயமடைந்த, வஞ்சம் வீனையேன - வஞ்சகமான செயல்கையுடையேனாகிய நான், போகாது இருக்கின் - போகாமலிருந்தால், இறவாது இருக்கை புணரான் என கொடு உணரா - இறவாமலிருத்தலை யடையாளென்று (மனத்திற்) கொண்டு அறிந்த, இறக்கை ஆகாது - இறப்பது நியாயமாகமாட்டாது, அறன் அன்று - (அது) தருமம் அன்று, என கொடு - என்று (சீனத்தது)கொண்டு, இவண் வந்தது என்ன - (நான்) இவ்விடத்திற்கு வந்த காரியமென்று கூற, அமலன் - (அதனைக்கேட்ட) மலர்கிதனாகிய ஸ்ரீராமபிரான், (கருசு)

சாவா திருத்த லிலளான துறற ததையோ தடுக்க முடியா வாவா வலக்க ணுறுவா ளுரைத்த பொருளோ வகத்தி னடையா காவா நிலத்தின் வருமேத மற்ற தொழியாது கைக்கொ டகலப் போவாா பிரிக்க முயலவாா புணாதத பொருளா மிதென்று தெருளா.

இ - ள் சாவாது இருத்தல் இலன் ஆனது - இறவாமலிருக்குஞ் செயலிலலா கவளானதும், உறறுது அது - சம்பவித்த கெடுதியும், ஐயோ—, தடுக்கமுடியா - தடைசெய்தற்கு முடிவாகமாட்டா, ஆவா—ஆ ஆ! அலக்கண் உறுவான் - துன்பமடைந்த அவன், உரைத்த பொருளோ - சொல்லிய சொற்களின் பொருள்களோ, அகத்தின் அடையா - (அவளுடைய) மனத்திற் சேரமாட்டா; காவா நிலத்தின் ஏதமவரும் - பாதுகாவாத இடத்தில துன்பம் வந்துசேரும், அது ஒழியாது - அப்படியருக துன்பம் (இலேசில்) நீங்கமாட்டாது, கை கொடு அகல் போவாா - (அவளை) கைப்பற்றிக்கொண்டு தூரமாகச் செல்லுபவர்கள், பிரிக்கமுயல்வாா - (நாம் அவளை விட்டுப்) பிரியும்படி செய்ய முயற்சிக்கொளவாராய், புணாதத பொருள் - பொருந்தச் செய்த தந்திரம், இது ஆம் என்று தெருளா - இது ஆகும் என்று அறிந்த (கதிரு)

வந்தாய திறத்தி னுளதன்று குறற மடவாள மறுக்க முறுவாள சிந்தா குலத்தொ றெரசெய்த செய்கை யதுதீரு மென்று தெளியாய் முருதே தடுக்க வொழியா தெடுதத வீனையேன முடித்த முடிவா லந்தோ கெடுதத தெனவுன்னி யுனனி யழியாத வுள்ள மழிவான

இ - ன். வாதாய் திறத்தின்குறறம் உளது அன்று - வாதவனே! உன்னுடைய தன்மைவீற குறறமிருக்கிறது அன்று, மடவான் மறுக்கம் உறுவான். மடமையை யுடையவன் மனக்குழப்பம் அடைவாளாகி, சிறதை ஆகுலத்தொடு உரைசெய்த - மனக்கவலைபோடு கூறிய, செய்கை அது தீரும் என்று - (மாண்பு பிடிக்கத்தொடரும்) செயலினின்றும் நீங்குகளை என்று, தெளிவாய் - (மாயமானென்று மனத்தில் ஐயம் அறத்) தெளிந்தகொள்ளலாகி, முந்தே தடுக்க - முன்னமே (நீ என்னைத்) தடைசெய்ததால், ஒழியாது - கீவகாமல், எடுத்த வினையேன - கைக்கொண்ட (அச்) செயலையுடையேனாகிய நான், முடித்த - செய்து தீர்த்த, முடிவால் - தீர்மானத்தினாலே, அந்தோ—, கெடுத்தது என - (அச்செயல் என்னைக்) கெடுத்ததுவிட்டது என்று, உன்னி உன்னி - நினைத்து நினைத்து, அழியாத உன்னம் அழிவான் - கெடாத (தனது) மனம் கெடுவானாயினான். (கருக)

பாணிக்க நின்ற பயனாவ தெனனை பயின்புனை யனன குயிலைக காணிற கலந்த துயாதீரு மனறி யயலிலலை யென்று கடுகிச சேணுற நகனற நெறியூடு சென்று சிலைவாளி யனன விசைபோ யாணிப பசுமபொ ன்னையா ளிருந்த வவிரசோலை வலலை யணுகா

இ - ன் பாணிக்க நின்ற - பொழுது நீடிக்க நின்ற, பயன் ஆவது என்னை - பிரயோசனப்படுவது யாது? பயல் பூவை அன்ன குயிலை - (இனியமொழிகளைச் சொல்லப்) பழகுகின்ற காணவாயப்புகின்றயொத்த குயில்போன்றவனை, காணின் - கண்டால், கலந்த துயாதீரும் அன்றி அயல் இலலை என்று - (நமமனத்துட) சோந்த கவலைபாந்து நீங்கும் அல்லாமல் வேறிலலை என்று கூறி, கடுகி - துரிதப்பட்டு, சேண் உற்று அகன்ற நெறி ஊடுசென்று - கெடுந்துரமாகப் பொருத்தி விசாலித்த வழியில் நடந்து, சிலைவாளி அன்ன விசைபோய் - விலலினின்றும் விடுபட்ட அம்பு போன்ற வேகத்தொடு சென்று, பசுமபொன் ஆணி அனையாள இருந்த - பசியபொன்னாலாகிய உரையாணியை ஒத்தவள் இருந்த, அவிரசோலை - விளங்குகின்ற சோலையை, வலலை அணுகா - விரைவிறகிட்டி.

குறிப்பு — பூமியிற் பிறந்தவள் தன்னை உளாததெனாகிய என்னைவிட்டு, நீங்கியுமியோடு சென்றாள் என்பாரா 'குயிலை' என்றா. குயிலின் முட்டையைக் காககையடைகாததுக் குஞ்சுபொறித்து அககுஞ்சு வளாச்சியடைந்தபின் அது காககையை விட்டு நீங்கித் தன்னினமாகிய குயிலினத்தைச் சேருமென்பதற்கு (கருக)

வேறு.

ஒடி வந்தனன் சாலையின் சோலையி னுதவுக
தோடி வாந்தபூஞ் சுரிசுழ லாடனைக் காணு
கூடு தன்னுடைய துபிரிந் தாருயிா குறியா
நேடி வந்தது கண்டில் தாமென நின்றான்.

இ - ன். ஒடி வந்தனன் - (இவ்வாறு விரைந்து) ஒடிவந்த ஸ்ரீராமபிரான், சாலையின் - பன்னசாலையிலும், சோலையின் - பூஞ்சோலையிலும், உதவும் - (காட்சி) தருகின்ற, தோடு இவ்வந்த பூ சுரி குழலானதனை காணு - இதழ்கள்விரிந்த மலாக னையணிந்த அனகத்தினையுடையாளாகிய சீதாபிராட்டியைப் பாராதவனாகி, கூடு -

சரீரமானது, தன்னுடையது - தன்னுடைய உயிரை, பிரித்து - பிரிதலுற்றது, ஆர உயிரா - (மீண்டும்) அந்த அரிய உயிரை, குறியா - நினைத்து, நேடிவந்தது - நேடிவந்ததாகி, கண்டிவது என - காணாமலிருந்ததுபோல, நின்றான் - ,

குறிப்பு — இவாதல்- பரததல, “துவற கலித்த விவாநனை வளாகொடி” [மலை படுகடாம் 514] (கடுக)

கைத்த சிந்தையன கனங்குழை யணங்கினைக காணு
துபத்து வாழ்தர வேறொரு பொருளிலா னுதவ
வைத்த மாரிதி மண்ணெடு மறைந்தன வாங்குப
பொயத்து னோரொளாத திகைத்துநின் றுரையும் போனருள

இ - ன கைத்த சிந்தையன - (தன் வாழ்வுகையில) வெறுப்படைந்த ஸ்ரீராம பிரான், கனங்குழை அணங்கினை காணுது - கனமான குண்டலங்களையுடைய பெண்ணை (சிதாபிராட்டியை) க காணாமல், உயத்து வாழ்தர - வைத்துக்கொண்டு வாழ்வதற்கு, வேறு ஒரு பொருள் இலான - வேறே ஒரு சொத்திலலாதவன், உதவ - (தனக்கு) உதவியாவதற்காக, வைத்த - (புதைத்து) வைத்த, மாரிதி - பெரிய நிதியும், மண்ணெடும - (இருந்தியை வைத்த) நிலமும், மறைந்தன - மறைபட்டனவாகும்படி, பொயத்துளோ - பொயயான செயல்புடையவர்கள், வாங்கி கொள் - எடுத்திக்கொண்டதால், திகைத்து நின்றாரையும் போனருள - பிரித்தது நின்றவரையும் ஒத்தான். (கடுக)

மணசு முன்றது மாலவரை சுழன்றது மதியோ
ரெணசு முன்றது சுழன்றதவ வெறிகட லேழும்
விணசு முன்றது வேதமுஞ் சுழன்றது விரிஞ்சன
கணசு முன்றது சுழன்றது கதிரொடு மதியும்

இ - ன மணசுமுன்றது - பூமி சுற்றத்தலுற்றது, மாலவரை சுழன்றது - பெரிய மலையின் சுற்றத்தலுற்றது, மதியோ என் சுழன்றது - புத்திமான்களுடைய எண்ணமும் சுற்றத்தலுற்றது, எரி அ கடல ஏழும் சுழன்றது - அலைகளை வீசுகின்ற அந்தச் சமுத்திரம ஏழும் சுற்றத்தலுற்றது, விண சுழன்றது - ஆராயும் சுற்றத்தலுற்றது, ம சுழன்றது - வேதங்களுஞ் சுற்றத்தலுற்றது, விரிஞ்சன கண சுழன்றது - பிரமதேவனது கண்கள் சுற்றத்தலுற்றது, கதிரொடு மதியும் சுழன்றது - சூரியனும் சந்திரனும் சுற்றத்தலுற்றது,

குறிப்பு — யாவையும் எவருந் தானாய் நின்ற எம்பிரானது மனஞ் சுழலுதலும் மனவரை விண் முதலியன சுழன்றன எனக் மால வரை - திருமாலபோலுங் குவடுகளோங்கிய வெறப்பென்றலுமாம், “மாயோ னன்ன மாலவரைக் கவான்” என்றா பிறரும் [திருநாநகாற்றுப்படையின் உரையிற் காண்க] எட்டுத்தொகையும் சுற்றி என்மையால் விரிஞ்சனுடைய கண்கள் எட்டுஞ் சுழன்றனவெனக் கதிரா - ஆகுபொயா

அறத்தைச் சீறுங்கொ லருளையே சீறுங்கொ லமரா
திறத்தைச் சீறுங்கொ னுனிவரைச் சீறுங்கொ றியோ
மறத்தைச் சீறுங்கொ லென்கொலோ முடிவென்று மறையி
ன்றிதத்தைச் சீறுங்கொ னெடுந்தைக் யோனென நடுங்கா.

இ - ள். செதிதனையோன-பெருந்தன்மையையுடையானுவை ஸ்ரீராமபிரான், அறத்தை சேறுகொல் - தருமத்தையே கோப்பிப்பானோ? அருளையே சேறுகொல் - (தனது) கிருபையையே கோப்பிப்பானோ? அமரர் திறத்தை சேறுகொல் - தேவர்களுடைய தன்மையைக் கோப்பிப்பானோ? முனிவரை சேறுகொல் - முனிவர்களைக் கோப்பிப்பானோ? தீயோர் மறத்தை சேறுகொல் - கொடியவர்களின் பாபத்தைக் கோப்பிப்பானோ? மறையின் கிறத்தை சேறுகொல் -வேதத்தின் தன்மையைக் கோப்பிப்பானோ? முடிவு என்கொலோ என்று கடுகமா - முடிவுயாதோ? என்று கடுகமாகொண்டு.

குறிப்பு—திருவும் இனபமும் சிறப்பும் புகழும் பெறச்செய்யும் தருமத்தைக் கைக்கொண்ட இவர்களுடைய துன்பமும் அவமானமும் கீழ்மூடப்பட்ட அத்தருமம் துணையாகாமற் போயினமையால் ‘அறத்தைச் சேறுகொல்’ என்றார். “திருவு மின்புஞ் சிறப்பும் புகழும், றொருவ ராகக் லு கீகக் லு முன்னவோ, மருவும் புண்ணிய மாந்தாக கவையெலாந், தரும் மிணறென்றி றுமே சிந்தையுமால்” என்றார் சேதுபுராணத்தில. முனிவர்களுக்கு அபயாஸ்தவகொடுத்த காலத்தொடங்கியே அரசர்களே எனலுங் குலத்தோ ரனைவரையும் ஒருங்கு மடித்தொழிகாமல் அவர்களுள் செருக்கொடுக்கத் தீர்ப்போற்றமடங்கு கொல்வது நியாயமென்று கருதற்குக் காரணமான தன்னருளால் இததிகுல நோதகாதலின் ‘அருளையே சேறுகொல்’ என்றார். ‘செருக்கடையரக்காபுரி தீமைசிதை வையகித், தருக்கழி தரக்கடிது கொலவது சமைந்தேன்” என அகத்தியப்பலததும், “நோதன கிருதராவி பறிக்குவென” எனக் கர்வத்தைப்பலததம் செருக்குறது எதிர்த்தவரையே கொல்வேன என்றமை காண்க. விண்ணவாதம் பொருட்டாக இவ்விராமபிரான் திருவவதரித்த அரசுக்கரை கொலவதற்காகவே இவ்வனத்தின்கண் வந்ததையும் இவ்வது வல்லமை யெல்லா வறறையும் நன்குணர்ந்தவராயிருந்தும் அரசுக்காக்குப் பின்னும் அஞ்சி ஒன்றறியாதவாபோலிருந்து பிராட்டிக்கு நோத ஆபத்தைத் தீர்ப்பதற்கு யாதொரு உதவியும் செய்யாமற்போயினு ராதலின் ‘அமரர் திறத்தைச் சேறுகொல்’ என்றார்.

“வேண்டின வேண்டினாக களிக்கு மெயததவம்
பூண்டே ராயினும் பொறையி னுறறலான
மூண்டெழு வெருளியை முதலி னீங்கிலு
ராணநிறை யரக்கர லலைபுண டாரரோ.”

எனக் கீழ்க்கூறியவாறு முனிவர் பொறுமையினால் அரசுகளின் கொடுமையைச் சந்திக்கொண்டிருக்கின்ற தன்மையராயினும் தமக்குதவியாய் கின்ற பேரருளாளனுக்கு நோத கெடுதியைக்கண்டும் தம்பொறுமையையே பெரிதாக நினைத்து உதவியெய்யாமற் போனது பெருங்குற்றம் எனலுங் காரணத்தால் ‘முனிவரைச் சேறுகொல்’ என்றார். தேவரும் முனிவரும் அரசுக்கரை வெல்ல வல்லவ ரல்ல ராமாறு அரசுகா பறபல வரங்களைப் பெற்றுக் கொடுக்கொழிவ புரிவதால் அததேவராகியாமேற் கோப்பிப்பதை யொழித்து அரசுக்குடைய வல்லமைமீதும் பாலுத்தினமீதும் கோப்பிப்பானோ என்பார் ‘தீயோர் மறத்தைச் சேறுகொல்’ என்றார் மறம் - பாபம், கல்மை.

(கூக)

நீல மேனிகள் னெடியவன மனநிலை தீரிய
மூல காரணத் தவனொடு முடிவுற முற்றுங்

கால மாமெனக் கடையிடு கணிககரும் பொருள்கண்
மேல கீழாக கீழான மேலுறும் வேலை.

இ - ன். கடை இடு - முடிவையிட்ட [ஒன்றுக்குத்தென்னுமா நில்லாத],
கணிகக் அரு பொருள்கள் - கணக்கிட்டுக் கூறுதற் கருமையான பொருள்கள் அனை
ததும், நீலம் மேனி கல கெடியவன் - கீலரத்தின் நிறம்போலுந் திருமேனியையுடைய
நன்மையின் மிககோஞ்சிய பெரியமையினுடைய, மனம் நிலநிரிய - மனத்தி
னது நிலைமை மாறுபட்டதால், மூலம் காரணத்தவனொடு முடிவு உற - (வைக
கும்) முதற் காரணப்பொருளாகிய பகவானிடத்தில் (ஐக்கியமாகும்படி) அத்தியம்
அடையும்படி, முற்றும் - முற்றுப்பெறுகின்ற, காலம் ஆம் என - ஊழிக்காலமே
யிதவாகும் என்று கூறுமபடி, மேல - மேலே யுள்ளவையெல்லாம், கீழ் உற - கீழா
கவும், கீழான மேல் உறும் வேலை - கீழே யுள்ளவையெல்லாம் மேலாகவும் அடை
கின்ற வேளையில், (ககஉ)

தேரி னுழியுந் தெரிந்தனந் தீண்டுதெ லஞ்சிப
பாரி னோடுகொண டகழந்ததும் பாததனம் பயனின்
றோருந் தனமையீ தென்னென்ப தூரனிலா தவாபோற
தூரம் போதனமுன றொடாதுமென நினையவன றொழலும்.

இ - ன் இனையவன் - இனையபெருமான், தேரின் ஆழியும் தெரிந்தனம் -
(இவ்விடத்தில்) இரத்ததின் சக்கரங்கள் பதிகதிருப்பதையும் தெரிந்துகொண்டோம்,
தீண்டுதெ லஞ்சி - (பிராட்டியைத்) தொடுவதற்குப் பயந்து, பாரிளோடு கொண்டு
அகழந்ததும் பாததனம் - பூமியிலோடு (பிராட்டியை எதெது) கொண்டு தோண்டி
டியிருப்பதையும் பாததனம், உரம் இலாதவாபோல - ஞானமில்லாதவர்களைப்
போல, ஒருந் தனமை ஈது என என்பது - ஆலோசிப்பதற்குக் காரணமான தன
மையையுடைய இச்செய்கை யாது? என்று கூறுவது, பயன் இன்று - பிரயோசன
மில்லாததேயாம், தூரம்போதல் முன் தொடர்தம் என்று தொழிலும் - (பிராட்டி
யை நிலத்தோடு எதெதுசெல்லவன்) தூரமாகப் போவதற்குமுன்பு (அவனைத்) தே
டிச்செல்லவோம் என்று கூறி வணங்கியவளவில. (ககக)

ஆம தேயினி யமைவதென நமலனு மெயயிற
றும் வாககணைப் புட்டிலு முதலிய தாங்கி
வாம மால்வரை மரனிலை மடிதர வயவா
பூமி மேலவன றோசென்ற கெடுகெறி போனா

இ - ன். அமலனும் - மலர்தெனுகிய ஸ்ரீராமபிரானும், இனி—, அமைவது -
செய்யத்தகுவது, அதே ஆம் என்று - (தூரம்போமுன் தொடரும்) அச்செயலே (நன்
மை)யாகும் என்று கூறி, (பின்னா), வயவா - யுத்தவீரர்களாகிய அவ்விராமலட்சும
ணர்கள், மெய்யில - (தமது) உடம்பில், தாமம் - (கண்டா) அஞ்சாதக்கதான,
வாககணை புட்டிலும் முதலிய தாங்கி - கெடிய அம்பறத்தனணீர் முதலியவைகளைச்
சுமந்துகொண்டு, வாமம் மால்வரை மரம் இவை மடிதர - அழகிய பெரிய மலை
ளும் மரகளுமாகிய இவைகள் நாசமாகும்படி, பூமிமேல் - பூமியினிடத்த, அவன
தோ சென்ற கெடு கெறி போனா - அவ்விராவணனுடைய இரதம் கடந்த தூரமா
னவழியிற் சென்றார்கள்

குறிப்பு—தாமம் - அஞ்சாதகத்த, ஒளி, பெருமை, போககனம், வீரப்பம்.

மண்ணின் மேலுலக நோசென்ற சுவடெலா மாயநது
விண்ணி னோங்கிய தொருநிலை மெய்யுற வெநது
புண்ணி னூடுறு வேலென மனமிகப் புழுங்கி
யெண்ணி நாமினிச செயவதென னிளவிலே யென்றான.

இ - ன. அவன் தோ - அவவிராவணனுடைய இரதமானது, மண்ணின்மேல் சென்ற சுவடு எலாம் மாயநது - பூமியின்மேற் போன சக்கரத்தாரைகள் முழுதும் மறைபட்டு, விண்ணின் ஒங்கியது ஒருநிலை மெய் உற - ஆகாயத்தி லுயர்நது சென்றதாகிய ஒரு செயலானது உண்மையின்றறதால், (மெய் உற) - உடலில் மிகுதியாக, வெநது—, புண்ணினூடு - புண்ணில், உறவேல் என - உறவேலைப்போல [வேலாயுதம் துழைந்தாற்போல], மனம் மிக புழுங்கி - மனம் மிகவும் வருத்தத்தையடைந்தது, இளவிலே - இளையவனே! எண்ணி - ஆலோசனைசெய்து, இனி—, நாம்—, செயவது—, என - யாது? என்றான - என்று (பூர்வாம்பிரான) கூறினான்.)

தெற்கு நோக்கிய தெனும்பொரு டெறித்ததித் திண்டோ
மற்கு நோக்கிய திரளபுயத் தண்ணலே வானம்
விற்கு நோக்கிய பகழியி் னெடிதன்று விமயி
நிற்கு நோக்கிதென பயத்ததென நினையவ னோந்தான.

இ - ன. இளையவன்—, மற்கு நோக்கிய திரளபுயத்து அண்ணலே - மல்குத்ததிற்கு எதிர்பார்க்குள்ள திரண்டபுயங்கையுடைய பெருமையிற்சிறந்தவரே! இதின தோ-இவ்வலிய இரதமானது, தெற்குநோக்கியது எனும் பொருள் தெறித்தது-தென்றிசையைநோக்கிச் சென்றது என்கின்ற உண்மை தெரிதலாயிற்று, வானம் - இந்த ஆகாயமானது, விற்கு நோக்கிய பகழியின் நெடிது அன்று-(உமது) விலலுக்குக் கருதிய [விலலுக்கேற்ற] பாணத்தைப்பார்க்கிலும் நீண்டதன்று, விமயிநிற்கும்-அழுதுகிறதென, நோக்கு இது-இப்பாணவையானது, என்பயத்தது என்று நோந்தான - யாதுபிரயோசனத்தை யுடையது? என்று எதிர்த்துக் கூறினான் (௧௬௬)

ஆகு மன்னதே கரும்மென நத்திசை நோக்கி
யேக யோசனை யிரண்டுசென றுரிடை யெதிரந்தார
மாக மாலவரை காலபொர மறிந்தது மானப்
பாக வீணையின் கொடியொன்று கிடந்தது பாாமேல

இ - ன ஆகும் அன்னதே கரும்மென என்று - ஆம் அதவே (சரியான) செய்கையென்று கூறி, அ திசைநோக்கி ஏகி - அந்தத் (தென்) திசையைநோக்கிப்போய், இரண்டியோசனை தூரம் சென்றா - இரண்டியோசனை தூரம் நடந்த அவ்விராமஸ்டசுமணாகன், இடை - கடுவழியில், மாகம் மாலவரை -வானத்தை யளாவிய பெரிய மலையானது, கால பொர-பிரச்சண்டமாருதம் போசெய்ததால், மறிந்ததுமன-கீழ்மேலாய விழுந்ததையொப்ப, பாகம் வீணையின் கொடி ஒன்று - பாகமான வீணைத்துவசம் ஒன்று, பாாமேல கிடந்தது - பூமியிற் கிடந்ததை, எதிரந்தா - சந்தித்தார்கள்

குறிப்பு.—பாகம் - அச்சம், கண்குமுழங்கொண்ட அளவு, பக்குவம், பங்கு. ()

கண்டு கண்டக ரோமெக காரிகை பொருட்டா
லண்ட ராதியாக் காரமா விளைந்தென றபிரதாரா
துண்ட வாளினிற் சுடாககொடி துணிந்தென றுணராப
புண்ட ரீகக்கண புனலவரப புரவலன் புகலவான்

இ - ள் கண்டு - (அக்கொடியைப்) பார்த்து, அகாரிகை பொருட்டால் - அந்
தப் பெண்ணின் நிமித்தத்தால், கண்டகரோமெ - துட்டாகனோடு, அண்டா ஆதிய
ாககு - தேவா முதலானவர்களுக்கு, ஆர அமா விளைந்தது என்று அபிரதாரா - அரி
யபோர உண்டாயினதுபோலும் என்று ஐயுற்றார்கள, சுடா கொடி - பிரகாசத்தை
புடைய அத்துவசமானது, துண்டம் வாளினால் - மூககாகிய வாளினாலே, துணிந்
தது என்று புரவலன் உணரா - துணிபட்டது என்று காவலனாகிய ஸ்ரீராமபிரா
ன் அறிந்து, புண்டரீகம் கண புனலவர புகலவான் - தாமரை மலர்போலுங் கண்க
ளிலிருந்து நீவருமபடி கூறுவானாயினான் (ககஅ)

நோக்கி னுலைய நொயதுவ னெயதிர நுந்தை
முககி னுலிது முறிந்தமை முடிந்ததான மொயம்பிற
றுககி னுண்டு வந்தெது தெரிகிலந் தமியன்
யாககை தேம்பிடு மெண்ணரும் பருவங்க ளிறந்தான்.

இ - ள் ஐய - ஐயா இளையவனே! நோக்கினால் - (இக்கொடி முறிந்ததைப்)
பார்த்தால், இவண் - இங்கு, நொயது எய்திய நுந்தை - விரைவில்வந்து சேர்ந்த
உங்களை தந்தையாகிய சடாயுவினுடைய, மூககினால் - இது - இக்கொடி, முறிந்
தமை முடிந்தது - முறிபட்டதாக் முடிவுற்றது, மொயம்பில தாக்கினுள் நடு அடு
கத்து தெரிகிலம் - (தனது சேக்) வலிமையினாலே எதிர்த்தவராகிய அவருக்கு மத்
தியில சம்பவித்தது (யாதோ? அதனை) அறிந்தோமில்லை, தமியன் - தனித்தவரா
கிய அவர், யாககை தேம்பிடும - உடல் மெலிச்சன்ற, எண் அரு பருவங்கள் இந்ந
தான் - கணக்கிதிற கருமையான காலங்கள் கழியப்பெற்றவா (என்றான்). (ககக)

நன்று சாலவு நகெகரு மிகெகின் னுமுஞ்
சென்று கூடலாம் பொழுதெலாந் தடுபபது திடனூ
வென்று மீட்கினு மீட்குமால் வேறுற வெண்ணி
நின்று தாழ்ந்தொரு பயனிலை யென்றன நெடியோன்

இ - ள் சாலவு நன்று - மிகவும் நலமாயிற்று, நகெகரு மிகெகின் - (அவா
எவராலும்) நகெகச்செய்தற் கருமையான பலத்தினையுடையவா, நாழம் சென்று
கூடலாம் - (போர முடிந்தற்கு முன்பு) நாழம்போய் (அவரைச்) சேர்ந்தனொள்ள
லாம், பொழுது எலாம் தடுபபது திடன் - இறறைப்பொழுது முழுவதும் (அவா
அத்தியோனைச் செல்லவிடாமல்) தடைசெய்வது உறுதியே, வென்று மீட்கினும்
மீட்கும் - (ஒருக்கால்) வெற்றியையடைந்த (பிராட்டியைத்) திருப்பினாலுந் திருப்
புகார, வேறு உற எண்ணி நின்று தாழ்ந்த ஒருபயன் இலை என்றலும் - வேறவித்
மாக நினைத்துக்கொண்டு நின்று காலதாமதஞ்செய்த ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை
யென்று (இளையபெருமான) கூறியவளவில, நெடியோன் - ஸ்ரீராமபிரான் (கஎடு)

தொடாவ தேல மாமெனப படியிசைச் சுற்றிப்
படருங் காலெனக் கறங்கெனச் செலலுவார பாரின
மிடலகொள் வெஞ்சிலை விண்ணிடு வினமுறிந் தென்னக
கடலின் மாடியா திரையெனக் கிடந்தது கண்டா.

இ - ன். தொடாவதே தலம் ஆம் என - தொடாந்துசெல்வதே நன்மையா
கும் என்று, படியிசை சுற்றி படரும் கால என - பூமிமேற் சுற்றி நடக்கின்ற கார
ணைப்போலவும், கறங்கு என - காரமுடி போலவும், செலலுவார - செலலும் அவா
கள், விண்ணிடு வில முறிக்கென - வானத்தில வைத்த இரத்திரதனுசு முறித்தது
போலவும், கடலின் மாடு உயாநிறை என - சமுத்திரத்தில் உயர்ந்த அலையைப்போ
லவும், மிடல கொள் வெஞ்சிலை - வலிமையைப்பெற்ற வெவ்விய (இராவணனு
டைய) விலலானது, பாரின கிடந்தது கண்டா - பூமியிற்கிடந்ததைப் பார்த்தா
கள்.

குறிப்பு - கால - வேகத்துக்கும், கறங்கு - இருவரும் வேறறமையுறது ஒரு
தன்மைய ராமாறு சென்ற தன்மைக்கும், இருவரும் எல்லாத் திசைகளையும் நோக்கிய
வாறே சென்றமைக்கும் உவமை. ஆகாயத்திலிருந்து கீழேவியுந்ததால் அவ்வில
லுக்கு வானவிலலை உவமைகூறினா. மற்றும், இராவணனோடு சடாயு செய்த
போரிற் பெருகிய அரசத்தப்பெருக்கில அவ்வில வீழ்ந்திருந்தமைபற்றி அதற்குத்
திரையை உவமை கூறினா. (களக)

சிலைகி டந்ததா விலக்குவ தேவாநீர் கடைந்த
மலைகி டந்தென வலியதே வடிவினுள் மதியின
கலைகி டந்தெனக் காட்சியா னிதுகழித் தெடுத்தா
னிலைகி டந்தவா நோக்கென நோக்கின னினறா.

இ - ன் இலக்குவ-இலட்சுமண! சிலைகிடந்ததால் - இவ்வில (அரத்தந் தோய
ந்து) இருந்தபடியிருந்த தன்மையாலே, தேவா-தேவர்கள், நீர்கடைந்த-கடலைக்கடை
ந்த, மலைகிடந்தென-மந்தரகிரி கிடந்ததுபோல, வலியதே வடிவினுள்-வலிமையையு
டையதேயாகிய வருவதையுடையாரும், மதியின்கலை கிடந்தென காட்சியான - சந
நிரனது கலையிருந்தாற்போன்ற தோற்றத்தை யுடையாரும், இது - இவ்விலலை,
கழித்து எடுத்தான - கழித்து எடுத்தவருடைய [சடாயுவினுடைய], நிலை கிடந்த
ஆ - புத்தநிலை யிருந்தவித்ததை, நோக்கு என - பாராயென்று கூறி, நோக்கென
நின்றான் - (பின்னும் அவ்விலலைப்) பார்த்தானாகி நின்றான்.

குறிப்பு - கிடந்தல - இருந்தபடியிருந்தல நீர் - இராவணனது மேனியின்
அரத்தத்துக்கும், கடைந்தசெயல் - சடாயு தன் மூக்கால் கொத்தியும் கத்தாற் கு
டைந்தும் சிறையாற் புடைத்தும் அவ்வரத்தத்திற் சுழன்றமைக்கும், மலை - சடாயு
வுக்கும் உவமை. இப்படலத்தது 113-வது செய்யுளின் கூறியவாறு இராவணன் பட
டபாட்டைக் குறிப்பிக் 'தேவா நீர் கடைந்த மலைகிடந்தென வலியதே வடிவினுள்'
என்றா. அவ்வாறு வருத்திய சடாயுவை இராவணன் அம்புகள் மிகுதியும் புண்ணு
கவிலலை யெனபதம் சடாயுவின் சிறகு அறுபட்டதென்பதம் விளங்க அவனவெ
ண்மேனியின் காட்சிக்கு மதியின்கலையை உவமைகூறினா. ஆறு - ஆவென் விகா
ரம். இனி, இச்செய்யுளுக்க - இலக்குவ! தேவா நீர் கடைந்த மலைகிடந்தென கிட

நதது (ஆகிய) சிலை வலியதே; வடிவிலை மகியினகலை கிடந்தெனக் காட்சியன
எனக்கொண்டு பொருள் கூறுநரு முனா ஈண்டு ஆல - அசை பாறகடல சடாயுவுக
கும் மலை வில்லுக்கும் உவமை. (கஎஉ)

நின்று பின்னரு நெடுநெறி கடந்தது நிமிரச்
சென்று நோக்கினா திரிசிகைத் திருநெடுஞ் சூல
மொன்று பலகணை மழையுறு புட்டிலோ ரிரண்டு
குன்று போலவண கிடந்தகண் டத்சயங் கொண்டா

இ - ன் நின்று - (அவ்வாறு நோக்கினவனாக) நின்று, பின்னரும்-பின்னும்,
நெடு நெறி கடந்த உற நிமிர் சென்று நோக்கினா - நீண்டவழியில் நடந்த (குறி
த்த இடத்தைச்) சேரத் தூரமாகப்போய்ப் (இருவரும்) பார்த்தார்கள், அவண் அவ
விடத்தில், திரிசிகைத் திருநெறி சூலம் ஒன்று மூன்று தலைகளையுடைய சிறப்புப்
பொருந்திய பெரிய சூலாயுதம் ஒன்றும், பலகணை அநேகபாணவகையுடைய,
மழை உறு - மேகம்போன்ற, புட்டில ஓர் இரண்டு - தூணீரகங்கள் இரண்டும், ருன்
றுபோல கிடந்த கண்டு - மலைகளைப்போலக் கிடந்தவைகளைப் பார்த்து, அதிசயம்
கொண்டா - ஆச்சரியமடைந்தார்கள்

குறிப்பு - உறு - உவமவாசகம். மழை - ஈண்டுச் சூறகொண்ட மேகம்
சூறகொண்ட மேகம் மழை பெய்வதற்கு நீர் நிரம்பப் பெற்றுள்ளதுபோலப் போ
செய்வதற்கு கணைநிரம்பப் பெற்றுள்ளமையால் அமப்பு புட்டிலுக்கு மேகம் உவமை
கூறப்பட்டது (கஎஉ)

மறித்தது சென்றனா வானிடை வயங்குற வழங்கி
யெறிகஞ் சோதிகள் யாவையுந் தொக்கன வெனலா
நெறிகொள கானக மறைதர நிருகாகோ னெனஞகிற
பறித்தது வீசிய கவசமுங் கிடந்தது பார்த்தார.

இ - ன் மறித்தது சென்றனா - பின்னும் அப்பாறசென்ற ஸ்ரீராமவடசுமண
ர்கள், வான் இடை வயங்குற வழங்கி எறிக்கும் - ஆகாயத்தில் வீள்வரும்படி. புலா
வி ஒளிவீசுகின்ற, சோதிகள் யாவையும - சூரிய சந்திராதிக ளெவையும, தொக்கன
எனல ஆம் - ஒன்றுசேர்ந்தன என்று கூறுதற்கு (ஏறத்த) ஆகிய, நிருகாகோ
நெஞ்சில் பறித்தது-அரக்கருக் கரசனாகிய இராவணனுடைய மார்பிலிருந்து (சடாயு)
பிடுங்கி, நெறி கொள கானகம் மறைதர -(நடக்கின்ற) பாதையைக்கொண்ட காடு
மறைபடுமபடி, வீசிய - எறிந்த, கவசமும் கிடந்தது பார்த்தார - கவசமும் கிடந்த
தைப் பார்த்தார்கள்

குறிப்பு - சோதிகள் - தனியே, தவாதசாதித்தருமாம்

(கஎச)

கானகி டந்தது மறைதரக் காலவயக் கவிமாத
தாளகி டந்தது சாரதி கிடந்தது சாரந்தா
ருனகி டந்ததொளி ருதிரமுங் கிடந்தது துலகின
வான்கி டந்தது போலபவன கிடந்தது வந்தார,

இ - ன் காண மன்றதரகிடநதது - காணக மறைபழம்படி கிடந்ததாயி, கால் வயம் கலி மா கிடநதழி-காரறை ஒத்தவலிபொருநதிய கேடடையடைநத குதிரை விழுநதகிடநத இடததிலும், சாரதி கிடநதழி - தோப்பாகன கிடநத இடததிலும், சாரத்தா - சோரத்தவாகளாகி, (பின்னா), ஊனகிடநத - தசைகிடநதும், ஒளிர் உதி ரமும கிடநத - விளங்குகின்ற இரத்தமுங் கிடநதும், உளது-இருக்கிறதாயி, உல கின் -நிலத்தில், வானகிடநததுபோலவன -மேகம் கிடநததை ஒப்பவனாகிய இராவ ணை, கிடநதழி வந்தா - (மூச்சிறவனாய் முடிசாயநது) கிடநதிறுநத இடததிறகு பந்தாராகன

குறிப்பு—காண கிடநதது - காணமாக்ககிடநத இடமுமாம் கலி - ஒலியும் போருமாம் இனி, கலின்மா வென்பதன் விகாரமுமாம். ஒளி+ருகிரம் என்றும் பிரிகலாம், ருதிரம் - இரத்தம். ஈரம்புலராதிறுநதது என்பது விளங்க 'ஒளிருதிரம்' என்றா (கஎரு)

கண்ட லங்குதங் கைதகலம் விதிரத்தனா கவினா விண்ட லந்துறந் திறுதியின் விரிகதிர் வெய்யோன மண்ட லம்பல மணனிடைக கிடநதன மணியின் குண்ட லம்பல குலமணிப் பூண்களின் குவியல.

இ - ன் இறுதியின் - யுகாரத காலத்தில், விரிகதிர் - மிகுகின்ற ஒளியினையு டைய, வெய்யோன மண்டலம் பல - சூரியமண்டலங்களை அநேகம், கவின ஆர் விண தலம் துறந்த - அழகுபொருந்திய ஆகாயத்தினின்றும் நீங்கி, மண் இடைகிடந தன் - பூமியிற் கிடநதிறுநதார்போன்ற, மணியின் குண்டலம் பல -இரத்தின் குண்ட லங்களே அநேகத்தையும், குலம் மணி பூண்களின் குவியல - கூட்டமான இரத்தி னங்கள் பதித்த ஆபரணங்களினுடைய குவியலையும், கண்டி - பார்த்து, அலங்கு தம் கைத்தலம் - ஊனும் உதிரமும இருந்த இடத்தைக்கண்டு ஆசசரியமுற்ற) அ சைத்த தமது கைகளை, விதிரத்தனா - (பின்னும் ஆசசரியமுற்ற) அசைத்தாராகன ()

தோள ணிகுலம் பலவுள குண்டலத் தொகுதி
வாளி மைப்பன பலவுள மணிமுடி பலவா
ளுள னைததையுங் கடநதன்ன றமிய னந்தாதை
யாளி போலபவா பலருளா பொருதன் ரிளையோய

இ - ன் இளையோய் - இளையவனே! தோளணி குலம் பல உள -வாருவல்பத் தினது கூட்டம் அநேகம் இருக்கின்றன, வாளி இமைப்பன குண்டலம் தொகுதி பல உள - ஒளி வீசுவனவாகிய குண்டலத்தினது கூட்டம் அநேகம் இருக்கின்றன, மணிமுடி பல ஆல - இரத்தினகிரீடங்கள் அநேகம் ஆதலால், தமிழன் நம் தாதை - தனித்தவராகிய நமது தந்தையார், நான் அனைத்தையும் கடந்தன்ன - (தமக்கு விதித்த ஆயுள்) நான் முழுதந் தள்ளினவா, பொருதனா யாளிபோலபவா பலா - உளா - (அவரோடு) போசெய்தவராகிய யாளியானையை ஒப்பவர்கள் அநேகராக எஞ்ஞக்கின்றார்கள்,
கத

ண குறிப்பு:—தோளணி - தோளில் அணியப்படுவது நாளனைத்தையும் கடந்தவன் ருள்னவே மிகவிரிந்த திசையையுடையவ ரென்பது குறிக்கப்பட்டது. (கஎஎ)

திருவினாபக னுரைசெயச சுமித்திரை சிங்க
தருவி னீளிய தோள்பல தலைபல வென்றா
பொருது தாதையை யித்தனை நெறிகொடு போன
னெருவ னேயவ னிராவண னுமென வுரைத்தான.

இ - ன். திருவின் நாயகன் உரைசெய - (கீழ்க்கூறியவாறு) ஸ்ரீ மஹாலட்சுமிக்குத் தலைவனாகிய ஸ்ரீராமபிரான் சொல்ல, சுமித்திரை சிங்கம் - சுமித்திராதேவியினது (புத்திரானுகூப) சிங்கம் போலவான் [இனையபெருமான], தருவின் - விருட்சங்களைப் பாக்கிலும், நீளியதோள் பல - நீண்டனவாய் புயங்கள் அநேகம், தலை பல என்றால் - தலைகள் அநேகம் என்று கூறினா, பொருது-போசெய்து, தாதையை- (கமது) தாதையை, இத்தனை நெறி கொடு போனான் ஒருவனே - இவ்வளவுதூரமான வழியிற்கொண்டு சென்றவன் ஒருவனேதான், அவன் இராவணன் ஆம் என உரைத்தான் - அவ்வாறு செய்தவன் இராவணனாவான் என்று கூறினான்

குறிப்பு.—மனைவியைப் பறிகொடுத்தது தேடிச் செல்லுமிவன் தன்மனக்கலக்கத்தால் ஐயமற வுணாதற்கு இயலாததாலும் மனைவியை மீட்பதிலேயே கருத்துச் சென்றிருந்தமையாலும் கீழ்க்கவியிற் கூறியவாறு தலைகள் ஆபரணங்களைக்கண்டு தனக்குத்வியாயவத சடாயு வெற்றிகொண்டானென்றும் பொருதுவா அநேகவிராக ளென்றுகூறித் தன்மனைவி மீட்கப்பட்டிருப்பாள் என்று சிறிது மகிழ்வடைந்தான் என்பா 'திருவியுயகன்' என்றா தன்மயனாகருவத்த குறைவுதன்னதெனக்கருதியும், பகைவனைக் கொல்லவும் அல்லது அவனால் கொல்லப்படவும் தனதாயின் சொற்படி தான் முன் நின்று, விரைந்த சென்ற பகைவனைக்கண்டு சிங்கம்போற பாயவேன் என்று கூறினானென்பது தோன்ற 'சுமித்திரை சிங்கம்' என்றும், சடாயுவைக் கத்தச்செய்திருப்பான் என்பது தோன்ற 'இராவணன்' என்றும் கூறினா. தோள்பல தலைபல வென்றதோடு காலபலவென்று கூறாமையால் ஒருவனேயென்பது தெள்ளிது (௧௭௮)

மடலு ணட்டிய தாரினை யோன்றனை மதியா
மிடலு ணட்டங்க டயுக நோக்கினன் விரைவா
னுடலு ணட்டிய குருதியம் பரவையி னுமபாக
கடலு ணட்டிய வரையெனத் தாதையைக் கண்டான்.

இ - ன். மடல் - இத்தங்கள், உன் - உள்ளே, நாட்டிய - நடப்பட்டுள்ள, தா-மாலையையுடைய, இனையோன்றனை - இனையபெருமானை, மதியா - மதித்து, (பின்னா), மிடல் உன் - வலியமனமும், நாட்டங்கள் - வீழ்களும், தீ உக - செருப்பைச் சிறுதும்படி, நோக்கினன் விரைவான் - பார்த்தானாகி விரைந்தசெல்லும் அவ்விராமபிரான், உடலுன்காட்டிய - உடலில் இருத்திய, குருதி பரவையின் உம்பா - அரத்தத்தாலாகிய கடலின்மேல், கடலுன்காட்டிய வரை என - சமுத்திரத்திலகட்ட மலை (இது) என்னுமபடி, தாதையை கண்டான் - (தனது) தாதையாகிய சடாயுவைப் பார்த்தான்.

குறிப்பு —புறவிதழ் விரித்தும் அகவிதழ் விரியாமலுயிருக்கிற மலர் என்பா 'மடலுணட்டிய' என்றா. தா - போகருகியமலை, அம்-சகரணிய, கடல் - அரத்தமிருதிக்கும், வரை - நெருக்கற்றுக காணப்படும் பெரிய உருவத்துக்கும் உவமை (1)

துள்ளி யோங்குசெந் தாமரை நயனங்கள் சொரியத்
தள்ளி யோங்கிய வமலனறன் றறியுயிரத் தந்தை
வள்ளி யோனறிந் மேனியிற் றழனிற் வண்ணன்,
வெள்ளி யோங்கவி லஞ்சன மலையென வீழ்தான்.

இ - ள். துள்ளி - துடிதுடித்து, ஓங்கு - உயராத, செந்நாமரை நயனங்கள் - செந்நாமரை மலர்போன்ற கண்கள், சொரிய - (நீரைச்) சிந்தும்படி, தள்ளி ஓங்கிய அமலன் - தள்ளிவிட்டு (முன்வந்து) உயராத [நின்ற] மலரகிதஞ்சிய ஸ்ரீராம பிரான், தன் - தனது, தனி உயிர்தந்தை - ஒப்பற்ற உயிர்போன்ற பிதாவாகிய, வள்ளியோன திருமேனியில் - வள்ளன்மையுடைய சடாயுவினுடைய சிறப்புற உடலினமேல, தழல் கிறம் வண்ணன் வெள்ளி ஓங்கவில் - நெருப்பினது கிறம்போன்ற கிறத்தினையுடைய சிவபிரானது வெள்ளிமலையினமேல, அஞ்சனம் மலை என வீழ்தான் - கரியமலை (வீழ்ந்தது) போல வீழ்ந்தான்

குறிப்பு - தந்தைமேல வீழ்ந்தழுதற்கு முன்னதாகவந்த இனையபெருமானைத் தள்ளிவிட்டதான் முகிதவந்து வீழ்ந்த எம்பெருமான மனிதத்தன்மைக்கேற்ப அமலத்தன்மை நீங்கியது வியப்பின் பால்தாம் என்பாரா 'தள்ளி யோங்கிய அமலன்' என்றா உயிரைக்கொடுத்த வள்ளன்மைபற்றிச் சடாயுவை 'வள்ளியோன்' என்றா திரு என்றரு - ஈண்டு அழகு என்னல சிறப்புடைத்தன்று. தழல் கிறம் - அரத்தத்துக்கும், வெள்ளியோங்கல் - வெண்மையான பெரியசரீரத்தக்கும், அஞ்சனமலை - ஸ்ரீராமபிரானது திருமேனிக் கும் உவமை (கஅ௦)

உயிரத்தி லனனொரு நாழிகை யுணர்விலன் கொலலென்
றயிரத்த தம்பிபுக கங்கையி னெடுத்தன் னருவிப
புயறக் கந்தநீர் தெளித்தலும் புண்டரீ கககண்
பெயர்த்துப் பைப்பய வயாவுதிர திணையன் பேசும்.

இ - ள் ஒருநாழிகை உயிரத்திலன் - (அவ்வாறுவீழ்ந்த ஸ்ரீராமபிரான்) ஒரு நாழிகைவரையிலும் சுவாசமில்லாதவனாயினான், உணர்விலன் கொல என்று அயிரத்தம்பி - தெளிவிலலாதவனாயினானே என்று (தன் தன்மையினோடுகிச) சுந்தேகம் டைந்த இனையபெருமான, அருவிபுகு - (ஒரு) மலையினவீழ யாற்றிற்புகுந்து, அங்கையின் எடுத்தன் - (தனது) அகங்கையினிடத்து (அள்ளி) எடுத்து, புயல் - மேகம்போல, கந்தநீர் - (தன் கண்ணீரோடு) கலப்புற நீரை, தெளித்தலும் - (தன்மையினமேல) தெளித்தவளவில, புண்டரீகம் கண் பெயர்த்து - தாமரைமலர்போன்ற (தனது) கண்ணீர்த்திறந்து, பைப்பய - பையப்பைய [மெள்ளமெள்ள], அயாவுதிரத்து - சோர்வுநீங்கி, இணையன் - இத்தன்மையான மொழிகளை, பேசும் - (ஸ்ரீராமபிரான்) சொல்வானாயினான். (கஅ௧)

வேறு

தந்தா தையரைத் தனையா கொலைநோந்தார
முந்தாரே யுள்ளார முடிந்தான முனையொருவ
னெந்தாயோ வெறக்கா நீயு மிறந்தனையோ
வந்தோ வினையே னருங்கூற்ற மானேனே.

இ - ன். தம் தாதையரை - தமது பிதாக்களை, தனையா - புத்திரர்கள், கொலை
கோகதா - கொலைசெய்தார்களாகி, முந்த ஆரே - உள்ளாரா (எமக்கு) முற்காலத்த
எவா இருக்கின்றாரா? ஒருவன் முனைமுடிந்தான் - ஒரு தகப்பன் முன்னமே இந்ந
துபோனான், எந்தாயோ - எனது தந்தையே! [சடாயுவே!], ஏற்காக நீயும் இந்ந
தனையோ - என்பொருட்டாக (சக்கரவாததி இறந்துபோனதுபோல) நீயும் இந்ந
துபோயினையோ? அந்தோ—, வினையேன் - பாவியாகிய நான், அரு கூற்றம் ஆனே
ன் - (உறுகளிருவருக்கும்) அரியமன ஆயினேன் (கௌட)

பின்னுறுவ தோராதே பேதுறுவேன பெண்பாலா
டனனுறுவ நீர்ப்பான் றனியுறுவ தோராதே
புனனுறுவ நீதிரத்தா யோருறுவ மிலலாதே
னென்னுறுவான வேண்டி யிடருறுவே னென்றாயே.

இ - ன். என தாயே - எனது தாய்போன்றவனே! பின் உறுவது ஓராதே
பேது உறுவேன் - (நான்) பிணசம்பலிப்பதைக் கருதாமலே மதியவகுவேன், நீ—,
பெண்பாலான தன் - பெணமையினிடத்தவளாகிய ஜானகியினது, உறுவல் தீர்ப
பான் - துண்பத்தைத் தீர்க்கும்பொருட்டு, தனி உறுவது ஓராதே - (ஒருகவியுமின்
றித்) தனித்து அடையுந் துண்பத்தைக் கருதாமலே, உன் உறுவதொத்தாய் - உனது
கிண்கபந்தக் கடமையைத் தீர்த்துக்கொண்டாய், ஓர் உறுவும் இல்லாதேன் - ஒரு
கடபும் இல்லாதவனாகிய நான், என் உறுவாவ வேண்டி - உறுவையே யடையும்
படி. விரும்பி, இடா உறுவேன் - துண்பத்தையடைவேன்?

குறிப்பு — தாய - சிறப்பிண்கண் வந்த பால வழுவமைதி (கௌட)

மாண்டேன யன்றோ மறையோரு குறைமுடிப்பான்
பூண்டேன் விரத மதன னுயிர்பொறுப்பே
னீண்டேன் மரம்போல நின்றொழிந்த புன்றொழிலேன்
வேண்டேனம் மாமாய்ப புன்பிறவி வேண்டேனே.

இ - ன் மாண்டேனே அன்றோ - (இவ்வனம் நிகழ்ந்த தியசெயல்களால்
நான்) இறந்துபோனவனே யன்றோ? மறையோருறை முடிப்பான் விரதம் பூண்
டேன் - வேதியாக்குடைய குறைவைத் தீர்க்கும்பொருட்டு ஒரு விரதத்தை மேற்
கொண்டேன், அதனை உயிர்பொறுப்பேன் நீண்டேன் - அவ்விரதத்தால் உயிரை
தற்காகிவனாகி (இறவாமல் இதுவரையும் காலம்) நீளவுற்றேன்; மரம்போல நின்
று - மரத்தைப்போல (கிணர் இடத்தே) நின்று, ஒழிந்த - (நற்செய்கையிற் சேரா
து) நீங்கிய, புல தொழிலேன்-அறப்பான் செயல்கையுடைய யான், இ மாமாயம்
புல் பிறவி - இரதப் பெரிய பொய்யாகிய ஈழ்வுள்ள பிறப்பை, வேண்டேன் வே
ண்டேன் - முற்றும் விரும்பமாட்டேன் (கௌட)

என்றாரம் பற்றுண்ண வேன்றாயைச் சான்றோபைக்
கொன்றானு நின்றான கொலையுண்டு நீகிடந்தாய்
வன்றாட சிலையெந்தி வாளிக் கடலகமந்த
கின்றேனு நின்றே னெடுமரம்போ னின்றேனே.

இ - ன். எந்தாரம் பற்றுணை - எனது மனைவி பிழபட, (அதனல்), ஆனையென்ற - பெற்றதாயையொத்து, சான்றேனைய - (அவளினும் அன்பில்) மிகக்கொளைய உணனை, கொன்றானும் நின்றான் - கொன்றவனும் சாகாமல் இருக்கின்றான், கொலையுண்டு நீ கிடந்தாய் - கொலைபட்டாது நீ கிடக்கின்றாய், வல தாள சிலை ஏதடி - வலிய அடிப்பதகனகளைய முனைகளையுடைய விலவினைத்தாங்கியும், வாளி கடலசுமந்து - பாணங்களைய கடலைச் சுமந்துகொண்டும், நின்றேனும் - நின்றவனாகிய நானும், நெடுமரம்போல் - பெரிய மரம்போல, நின்றேன நின்றேன - நின்றவனாய் (ஒன்றுஞ்செய்யாமல்) ஒழிகதேன,

குறிப்பு.—பிள்ளையைக்காணாத அணனை பதறிக்கதறி அப்பிள்ளையைத் தேடியோடிச் செவ்வதுபோலத் தேடி யோடிவரத் செயலவியைக் 'என்றானை' என்றா இனி, ஏற்றாய் என்பது என்றாய் என விகாரமுற்றவரத்தெனக் கொண்டு, என்றாரம் பற்றுணைமபடி உயாததாய் [தறித்து விடுதலையாகும் நிலைமையிற் செய்தாய்] என்ற பொருளகற்ற மனையும். (கஅசு)

சொல்லுடையா ரென்போ லினியுளரோ தொல்வினையே
னிலலுடையாள காண விறகுடையா யெண்ணிலாப்
பலலுடையா யுனனைப் படையுடையான கொன்றகல
விலலுடையே னினதேன விறலுடையே னல்லேனோ,

இ - ன் இனி—, என்போல் - என்னைப்போல், சொல் உடையார உளரோ - புகழையுடையவாக எிருக்கிறார்களோ? தொல்வினையேன இவ் உடையான காண - பூருவசுருமத்தையுடையேனாகிய என்னுடைய மனைவி காணும்படியாக, இறகு உடையாய - சிறுக்களையுடையவனே! என் இலாப் பல உடையாய - கணக்கிலாத பறக்களையுடையவனே! உணனை—, படை உடையான - ஆயுதத்தையுடையவன், கொன்ற அகல் - கொலைசெய்து போம்படி, விலலுடையேன நின்றேன - வில்லினையுடையேனாகி (வீணை) நின்றவனாகிய நான், விறல உடையேன அல்லேனோ - வலிமையையுடையேன அல்லாதவனோ?

குறிப்பு.—என் மனைவி காணும்படி இராவண்ணேடு இறகாலடித்தும் பறகளாற் கடித்தும் யுத்தஞ்செய்தவனே என்பா 'இலலுடையான காண விறகுடையா யெண்ணிலாப் பலலுடையாய்' என்றா. எனவே, காண காண இறகிலலாமலும் வாழ்முடிக்கொண்டு மிருக்கின்றாய் என்பது பெறப்படும், படையுடையான - விலமுதலியன் விழந்து, வாளாயுதமொன்று மட்டுமுடைய ராவண்ண. (கஅசு)

அனனா பலபலவும் பன்னி யழுமயங்குந்
தன்னே ரிலாதானுத் தம்பியும்துன்புமையன
வுனனா வுணாவுகிறி துணமுளைப்பப் புள்ளரசு
மினனா வுயிர்ப்பா னிருவரையு நோக்கினான்.

இ - ன். தன்கோ இலாதானும் - தனக்கு (ததானை ஒப்பல்லாமல் வேற) உவமையிலாதவனாகிய ஸ்ரீராமபிரானும், அன ஆ பலபலவும் பன்னி அழும் - அதனை மையாகப் பறப்பலவாதனைகளையுஞ் சொல்லி அழுவான்; மயங்கும் - மதிமயக்கம்

கொளவான்; தம்பியும் அ தன்மையன் ஆ - இனியபெருமானும் அந்த நிலைமையை யுடையவனாக, (அதனால்), உன்னு - சீனைப்புறறு, உன் - மனத்தில, சிறிது உணர்வுமுனைப - சிறிது தெளிவு தோன்றியதால், புன் அரசும் - பழையைக் கரசனாகிய சடாயுமும், இன்னு உயிர்ப்பான் - தன்பத்தோடு சுவாசமவிலிவானாகி, இருவரையும் கோக்கினு - (ஸ்ரீராம வட்சுமணாகளாகிய) இருவரையும் பார்த்தான் (கஅஎ)

உறற துணரா துயிருலைய வெய்துயிர்ப்பான்
கொற்றவரைக் கண்டானறன் னுள்ளங் குளிப்பபுற்றா
ஸிறற விருசிறகு மினனுயிரு மேழலகும்
பெற்றனனே யொத்தான் பெயாததேன பழியென்றான்,

இ - ள். உறறது உணராது - (பின்பு பிராட்டிகளுக்கு) சம்பவீததசெயலை (இன்னது என்று) அறியாமல், உயிர உலைய - உயிரகடுங்க, வெய்து உயிர்ப்பான் - வெம்மையதாகப் பெருமுகச்செறிவானாகிய சடாயு, கொற்றவரை கண்டான் - வெற்றியாளராகிய ஸ்ரீராமவட்சுமணாகளைப் பார்த்தான், தன் உளனம் குளிப்பது உற்றான் - தனது மனத்தில (சந்தோஷத்தால்) குளிர்ச்சியடைந்தான், இறற இரு சிறகும் - அறுபட்ட இரண்டு சிறைகளையும், இன் உயிரும் - இனிய உயிரையும், எழ் உலகும் - ஏழலகவகளையும், பெற்றனனே ஓத்தான் - அடைந்தவனையே ஒப்பானான்; பழி பெயாததேன என்றான் - பழியை நீக்கிவிட்டேன என்று கூறினான்.

குறிப்பு - கொற்றவரைக் கண்டவனுடைய உளனம் குளிப்புறவதுபோலக் குளிப்புறான் என்னலு மமையும் கொற்றவா என்றகு - தான் குறித்தகாரியத்தை முடிக்கச்சென்று வெற்றிபெற்றவர்த் வதவியாளா என்று விரித்தகூறுக. இவ்வி ராமவட்சுமணாகளைக் கண்டவுடனே தன்பகையைத் தீர்த்துவிட்டதாகக் கருதி மகிழ்ந்தானாகலின் 'கொற்றவரைக் கண்டானறன் னுள்ளங் குளிப்பபுற்றான்' என்றான். சடாயு தன்மக்களை அரசரெனக் கருதி அவாக்குச் செய்யத்தகு மரியாதையைச் செய்யமாட்டானாகலின் கொற்றவா என்றகு - அரசா என்று பொருள்கூறுதல் சிறப்பிறன்றும், இவ்விருவருமவரது சோதனமையால் தனது சிறகுக ளிரண்டையும் பெற்றவனபோலானான் என்பதும், இனி இவ்விருவரும் இராவணனைக்கொன்று உயிர்போன்ற பிராட்டியையும் அவன் ஆண்டிருவரும் ஏழலகின் அரசையுங் கைக்கொள்க ராதலின் இன்னுயிரு மேழலகும் பெற்றனனேபோன்றான் எனப்பதும் விளங்க 'இறற விருசிறகு மினனுயிரு மேழலகும் பெற்றனனே ஓத்தான்' என்றான். (கஅஅ)

பாக்கியத்தா லின்றென் பயனில பழியாககை
போக்குகின்றேன் கண்ணுற்றேன புண்ணியரே வம்மினென்று
தாக்கி யரக்கன மகுடத் தலைதுமித்த
முககினு லுச்சி முறைமுறைமீய மோக்கின்றான்.

இ - ள். புண்ணியரே - தருமவாண்களே! இன்று - இறறைநான், என் - எனது, பயன் இல் - பிரயோசனமில்லாத, பழியாககை - பழிப்புக்குரிய சரீரத்தை, போக்குகின்றேன் - விட்டு நீங்குகின்றேனாகிய நான், பாக்கியத்தால் - (எனது) அதிாஷ்டத்தால், கண்ணுற்றேன் - (உங்களைப்) பார்த்தேன்; வம்மின் என்று - வாருங்கள் என்று கூறி, தாக்கி - எதிர்த்து, அரக்கன் மகுடம் தலை - இராகத்தன

சிய இராவணனுடைய கிரீடகங்களையுடைய தலைகளை, துமித்த - வெட்டித்தள்ளிய, மூக்கினால்—, உச்சி - (அவாசனுடைய) உச்சித்தலையை, முறை முறையே மோக்கினாள் - வரிசை வரிசையாகவே மோக்கின்றவனானாள்.

குறிப்பு—முறைமுறை - பலகருமாம். மோத்தல - மூத்தல். (கஅக)

வஞ்சனையால் வந்த வரவெனப் தென்னுடைய
நெஞ்சகமே முன்னே நினைவித்த தானாலு
மஞ்சொன மயிலை யருந்ததியை நீங்கினிரோ
வெஞ்சவிலா வாற்ற விருவீரு மென்றுரைத்தான்.

இ - ள வஞ்சனையால் - (இராவணன் செய்த) மாயத்தினால், வந்த வரவு எனப் பது - (சீதாபிராட்டி) வருமபடி நேரிட்ட வருகை என்ற விஷயத்தை, முன்னே - (இதற்கு) முன்னமே, என உடைய—, நெஞ்சகமே- மனமானதுவே, நினைவித்தது- நினைக்குமபடிசெய்தது, ஆனாலும் - ஆயினும், அம் சொல் - அழகிய வார்த்தைகளைக் கூறுகிற, மயிலை - மயில்போன்றவளும், அருந்ததியை - (ஓர்பினில்) அருந்தகிபோன்றவளுமாயி ஐானகியை, எஞ்சல் இலா ஆற்றல் இருவீரும் - குறைவில்லாத வல்லமையையுடைய நீங்க இவ்வீரும், நீங்கினிரோ - (தனித்திருக்கவிடப்ப) பிரிகதுபோயினீர்களோ? என்று—, உரைத்தான் - கூறினான். (ககௌ)

வேறு

என்றவ னியம்பலு மிளைய கோமக
ஞென்றுமாண நிறுபொரு ளெழிவு ருவகை
வன்றிறன மாயமான வந்த தாடியா
நின்றது நிகழ்த்து நிரப்பி னுனரோ.

இ - ள. என்று அவன் இயம்பலும் - (இருவீரும் நீங்கினீரோ) என்று அச்சடாயு கூறியவளவில், இனைய கோமகன் - ராஜபுத்திரரில் இனையவன் [இலட்சுமணப்பெருமான்], ஆனநி உறுபொருள் - அவவிடத்து உற்ற உணமைகளில், ஒன்றும் ஒழிவு உருவகை - ஒன்றெனும் குறைவடையாவிதமாக, வலதிறல் மாயம் மானவந்தது ஆதி ஆ நின்றது - வலிய பகையை யுடைய பொய்ம்மான வந்ததுமுதலாக நின்ற காரணங்களையும், நிகழ்த்து - சம்பவித்த காரியங்களையும், நிரப்பினான் - சொல்லி முடித்தான்

குறிப்பு —வன்றிறல் - ஒருபொருட் பணமொழியுமாம் நிரப்பல் - நிரம்பச்செய்தல், திருத்தியாகக்கல் (ககக)

ஆற்றலோ னவவுரை யழைய வாணையா
லேற்றணாக தெண்ணியவ வெருவை வேந்தனு
மாற்றருந் துயரவா மனக்கொ ளாவகை
தேற்றத னன்றென வினைய செப்புவான்.

இ - ள ஆற்றலோன் அ உரை அறைய - அறிவினையுடையோனாகிய இனையபெருமான் அந்த வார்த்தைகளைக்கூற, (பின்னா), அ எருவை வேந்தனும் - கரு

ருகளுக்கு அரசனாக அந்த சடாயுவும், ஆணையால் - (ஸ்ரீராமபிராணிட்டு) கட்டினால், ஏற்று - (இனியோனசொற்களைச் செவியில்) ஏற்றுமடி செய்வது, உணர்ந்து - அறிந்து, எண்ணி - நினைத்து, அவர் - அவ்விராம வடகமணாக, மாற்றருதாய் மனம் கொள்வது - நீக்கற் கருமையான துயரத்தை மனத்திற்கொள்ளாத விதமாக, தேற்றுவது என்று என் - அறிவித்தல் கருமையானது என்று கருதி, இனிய செபுபுவான் - இதன்மையான மொழிகளைக் கூறுவானாயினான்.

குறிப்பு - தன் தமையனைத்துக்கு வருத்தம் நேரிடாதபடி தமையனது குற்றங்களை மறைத்தும் சுருக்கியும் உரைசெய்தமையாலும், முன்னமே இது மாயச்செய்கையென நிரூபித்து இதனால் தீவரு நேரிடுமென உரைத்த ஞானவா னாதலானும் 'ஆற்றலோன்' என்றா ஈண்டு, ஆற்றல் என்றது வலிமையெனவல்ல சிறப்பினும் ஏற்று - முத்தனிலை தொழிற்பெயர் கூறுகிறமொழிகளைச் சடாயு கேட்டுணராதருக சகதியற்றவனாய்ச் சோர்வுறுதலை யுணர்ந்து சொன்னசொற்களையே பலதருஞ் சொல்லுமபடி ஸ்ரீராமபிரான் கட்டினையிட்டவாறு இராமபெருமான சொல்லிச் சடாயுவின் செவியில் அச்சொற்களை ஏற்றுமடிசெய்தான் என்பாரா 'ஆணையால் ஏற்று' என்றார். (ககஉ)

அதிசய மொருவரார் லமைக்க லாகுமோ
துதியறு பிறவியி னின்ப துன்பநதாம்
விதிவச மென்பதை மேற்கொ ளாவிடின
மதிவளி யானவிதி வெல்ல வல்லமோ

இ - ன் ஒருவரால் - அதிசயம் அமைக்கல் ஆகுமோ - புதுமையைச் செய்கல் ஆகுமோ? [ஆகமாட்டாது], துதி அறுபிறவியின் இன்பம் துன்பம் தாம் - புத்த ஆற்ற பிறப்பினது சுகத்துக்களை, விதிவசம் என்பதை - ஊழினால் தோன்றாதவனான விஷயத்தை, மேல் கொள்வினை - தலைமையாகக்கொள்ளாது விட்டால், மதிவலியான - புத்தியினது வலிமையினால் விதி - ஊழை, வெல்லவல்லமோ - வெல்வதற்கு வல்லமையுடையமோ? (ககஉ)

தெரிவுறு துன்பமவந தூன்றச் சிந்தையை
யெரிவுசெய தொழியும் திழுதை நீரதாற
பிரிவுசெய துலகெலாம் பெறுவீப பானலை
யரிவுசெய விதியினாக் கரிதுண டாகுமோ.

இ - ன். தெரிவு உறு துன்பம் வந்த ஊன்ற - (தெய்வசுகந்தப்பதால் வந்த தென்று, தெளிவாய்) அறிதலுற்ற சூட்டம் வந்த சாரந்தால், சிந்தையை எரிவுசெய்து - மனத்தைத் தீப்பற்றதல் செய்து, ஒழியும் "அது இழுதை நீரது - (நாம் செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்யாமல்) விடுகின்ற அத்தன்மையானது மூடத்தன்மையதாகும், பிரிவுசெய்து - (இது தேவருலகு இது நரகருலகு இது மனிதருலகு என்று) வகுத்து, உலகு எலாம் - உலகங்களை முழுவதையும், பெறுவீப்பான் - (சிறுஷ்டித்து) (ஆனமர்கள்) அடையுமாறு செய்பவனாய் பிரமதேவனது, தலை - (தலைகளில் ஒரு) தலையை, அரிவுசெய - அறுத்தல் செய்து, விதியினாக - ஊழ் என்பவர்க்கு, அறிது உண்டாகுமோ - அருமையானது ஒன்று உளது ஆகுமோ?

குறிப்பு — பின்னீரண்டிக்கு வேறொரு செய்தலுங் கூடும். அதாவது — பிரிச்செய்து - (நீங்க பிரட்டியை விட்டுப்) பிரிதலைச்செய்து, உலகு எவாம்பெறு வ்ப்பான் - (அன்னம்) உலகமுழுவதையும் (தான் போமுகத்திறந்து உங்களை) அடையும்படி செய்பவனாகிய இராவணனது, தலை அரிவுச்செய் - தலைகளை அறுத் துத்தனஞ்சல செய்கின்ற, விதியினாகு - விதியையுடையவர்களாகிய உங்களுக்கு, அரிது உண்டாருமோ - அருமையானது ஒன்று உளதாருமோ? என்பது. முன்பொ ருட்கு விதியினா - உயாவின வந்த தலைவழுவமைதி. (சுசு)

அலககணு மின்பமு மணுகு நாளவை
விலக்குவ மென்பது மெய்பிற் றுருமோ
விலகமுப புரங்களை யெய்த விலலியா
தலைக்கலத திரந்தது தவத்தின பாலதோ

இ - ள் அலககணு - துன்பமும், இன்பமும், அணுகும் நாள் - கிடமி கின்றகாலத்தில, அவை - அவவின்பதுன்பங்களை, விலக்குவம் என்பது - விலக்கி விடுவோம் என்று கூறுவது, மெய்யிற்று ஆருமோ - உண்மையை யுடையதாருமோ? [ஆகாது], முப்புரங்களை விலக்க - திரிபுரங்களை யொழிக்க, எய்த - (களை) எவிய, விலலியா - விலவினையுடைய சிவபெருமானா, தலை கலதது - பிரமகபாலமாகிய பி கூடாபாததிரத்தில, இரந்தது - யாசித்தது, தவத்தினபாலதோ - தவத்தினிடத்ததோ? [தவமுரிப்போ இரங்கும் மெனமையான யாசக்கத்தொழிலோடு சோந்ததாருமோ],

பொங்குவெங் கோளரா விசுயபு பூததன்
வெங்கதிாச செலவனை விழுங்கி நீங்குமா
லங்கணமா ஞாலத்தை விளக்கு மாயகதிாத
திங்களு மொருமுறை வளருந் தேயுமால்

இ - ள் பொங்கு வெங் கோள அரா - கோபிக்கின்ற வெவலிய கொலைத்தொ றிலையுடைய (ராரு என்னும்) பாம்பானது, விசுமபு பூததன் - ஆகாயத்தின்கண் உண் டாயினவாகிய, வெங்கதிா செலவனை - வெவலிய கிரணங்களைன்னுஞ் செலவத்தினை யுடையானாகிய சூரியனை, விழுங்கிநீங்கும் - விழுங்கி விட்டகலும், அங்கணமா ஞால ததை - இடமகன்ற பெரிய பூமியை, விளக்கும் - (இருளைவிலக்கி) விளங்கச்செய கின்ற, ஆயகதிா திங்களும் - ஆயந்த (மேலான) கிரணங்களையுடைய பூரணசுந்திர னும், ஒருமுறை வளரும் தேயும் - ஒருதரம் வளாதலடையும், (மற்றொருதரம்) தே யதலடையும். (சுசு)

அந்தரம் வருதலு மனைய தீர்தலுஞ்
சுந்தரத் தோளினிா தொனமை நீர்தான
மந்திர விமையவா ருருவின வாயமொழி
யிர்திர னுற்றன வெண்ண வெண்ணுமோ.

இ - ள். சுந்தரம் தோளினிா - அழகிய புயங்கலையுடையவாகனே! அந்தரம் வருதலும் - தீமைகனவாகு சோதலும், அனைய தீர்தலும் - அப்பழவந்த தீமைகன் னீங்குதலும் தொனமை நீர்து - தொனறுதொட்டு வருவதான தன்மையதாகும், மக திரம் - வேதமந்திரங்களை யுணர்ந்த, இமையவா ருருவின வாயமொழி - தேவாக்கள்

குருவாகிய வியாழபகவானுடைய வாய்விருந்து வந்த சாபகார்த்தையாலே, இதிரன் உறறன் - இதிரன்னைத் துன்பங்களை, எண்ண ஒண்ணுபோ - கண்கிட முடியுமோ? [முடியாது] (கக௯)

தடைக்கரும் பெருவலிச சம்ப ரப்பெயாக
கடைத்தொழி லவுணறா குவிசக கையினு
படைத்தனன் பழியது பகழி விலவலாய்
துடைத்தன னுதைதன குவவுத தோளினுல.

இ - ன பகழிவிலவலாய - அம்பினையேவும் விறொழிலில் வலவலனே! கடைக்கு அரு பெருவலி - தடுத்தற்கு அருண்மான் பெரியவலிமை பொருந்திய, சம்பரன்பெயா - சம்பரன் என்னும் பேரையுடைய, கடைத்தொழில் - தாழகான் (தீய) செயல்களையுமுடைய, அவுணறல் - அசுரனால், குவிசம் கையினு - வச்சிராயுத்தைத் தாங்கிய கையினையுடையானாகிய இதிரன், பழிபடைத்தனன் - பழிக்கப் படுத்தியுடையவனாயினு, அது - அப்பழியை, உறதை தன் குவவு தோளினுல - உனது தந்தையாகிய தசரதச சக்கரவாத்தி தன்னுடைய திரட்சிபொருந்திய புயவனினாலே, துடைத்தனன் - நீக்கினு. (கக௯)

வேறு.

பிள்ளைசொற கிளிய னுளைப் பிரிவுற லுறற பெற்றி
தளஞறற வறமுந் தேவா துயரமுந் தந்த தேயாற
களளப்போ ரரகக் கொன்னுங் களையினைக் களைந்து வாழ்தி
புளளிறகும் புலனில பேயக்குத் தாயனன் புலவு வேலோய.

இ - ன புளளிறகும் - படசிகளுக்கும், புலன் இல் பேய்க்கும் - அறிவிலலாத பேய்களுக்கும், தாய அன்ன - (உண்புடையெனவல்ல) தாயையொத்த, புலவு வேலோய - புலாவமணன் கமழ்கின்ற வேலினையுடையாய் பிள்ளைசொற கிளிய னுளை - மழலிசொறகையுடைய கிளியையொத்த ஜானகியை, பிரிவு உறல உறற பெற்றி - பிரிதலுறற பேற்றை [சம்பலிப்பை], தளஞறற அறமும் - (அரக்கர்களின் கொடுஞ்செயலையாலே) தளளிவிடப்படுத்தி யடைந்த தரும்மும், தேவா துயரமும் - தேவாளுடைய துன்பமும், தந்தது - தந்தன், ஆல் - ஆதலால், களளம் போ - அரக்கா என்னும் - திருட்டுத்தனமான போரினைச்செய்கின்ற இரக்கத்தாள் என்று கூறுகின்ற, களையினை - களையை, களைந்து - நீக்கிவிட்டு, வாழ்தி - வாழ்வாயாக

குறிப்பு - அறமுதலியன் வொகற்கு இடையூறியிருக்கும் அரக்கரைக்கெதன்று நீக்கி இவ்வுலகத்தைக் கைக்கொண்டு அரசுபுரிந்து வாழ்வாய் எனப்பா 'களையினைக் களைந்துவாழ்தி' என்றா (கக௯)

வகைக்கணவா கூந்த லாளை யிராவணன் மண்ணி னோடு
மெடுத்தன னேகு வாளை பெத்திரத்தென தாறறல கொண்டு
தடுத்தென லுவ தெலலாக் தவத்தரன் றந்த வாளாற
படுத்தன னிங்கு வீழ்ந்தே னினுவின்று பட்ட தென்றன.

இ - ன இராவணன் - (அழக்செய்கின்றவனாகிய) இராவணன், கடுகன் வார் கூத்தலானை - மா வடுவைப்போன்ற கண்களையும் (அக்கண்கள் மறையும்படி அவிழந்து ஒழுகலுற்றுப் புரளினெற) நீண்ட கூந்தலையுமுடையவனாகிய ஜானகியை, மண்ணினோடும் எதிர்த்தனை ஏருவானை - மண்ணோடும் எதிர்த்தானாகச் செல்லும் அவனை, எதிராது - எதிர்த்தது, என்னு ஆற்றல் கொண்டு தடுத்தெனன் - என்னுடைய பலத்தைக்கொண்டு தடுத்தேன்; (அதனால்) ஆவது எவலாம் - ஆனெற வெற்றிமுழுவதையும், தவத்து - அவன் செய்த தவத்தால், அரணத்தத - சிவபிரான ஈந்த, வாளால் - வாளினாலே, படுத்தனன் - தொலையுமபடி செய்தான், இவரு விழாதேன் - (இந்த கிலைமபொருத்தி) இவ்வீடத்தில் விழுந்தேன், இது - இம்மரணவேதனை, இன்று பட்டது எனருன் - இன்றுதான் உண்டாயிற்று என்று கூறினான். (௨௦௦)

கூறின மாற்றஞ் சென்று செவித்துளை குறுகா முன்ன
முறின வுதிரஞ் செங்க ணுயிரத்தன வுயிரப்பசு செந்தி
யேறின புருவ மேனமே விரிந்தன சுடாக ளெங்குங்
கூறின தண்ட கோளங் கிழிந்தன கிரிக ளெல்லாம்

இ - ன கூறின மாற்றம் செவித்துளை சென்று குறுகாமுன்னம் - (சடாயு) கூறிய அச்சொல்லானது (ஸ்ரீராமபிரானது) காதுகளினுடைய துவாரத்திற்போய்ச் சேராதுமுன்பு, உதிரம் செங்கண் ஊறின - அரத்தம் செய்ய கண்களிற சுரத்தன், உயிரப்ப செந்தி உயிரத்தன் - பெருமூச்சானவை செய்ய நெருப்பை எறிந்தன், புருவம் ஏறின - புருவங்கள் (தெற்றிமேல்) ஏறுதலுற்றன; சுடாகள் எங்கும் மேல்மேல் இரிந்தன - அக்கண்சிசுவால்கள் எவ்வீடத்தம் அதிகமாக ஒழி, அண்டகோளம் கீறினது - அண்டவுண்டை பின்புற்றது, கிரிகள் எல்லாம் கிழிந்தன - மலைகளெல்லாம் பிளவுற்றன (௨௦௧)

மண்ணகத் திரிய நின்ற மால்வரை திரிய மறறைக்
கண்ணகன் புனலுங் காலுங் கதிரோடுத் திரியக் காவல்
விண்ணகத் திரிய மேலை விரிஞ்சனுந் திரிய வீர
னெண்ணரும் பொருள்க ளெல்லா மென்பது தெரிந்த வன்றே

இ - ன மண் அகம் திரிய - பூமியானது சுற்றுவதாலும், கின்ற மால்வரை திரிய - (ஒரேயீடத்த நிலத்தது) கின்ற பெரியமலைகள் சுற்றுவதாலும், மறறை - கண் அகல் புனலும் - இடம்கன்ற கடலும், காலும் - காற்றும், கதிரோடும் திரிய - சூரியனோடு சுற்றுவதாலும், காவல் - (தேவர்கள் வலமையால்) காக்கப்படுதலையுடைய, விண் அகம் திரிய - தேவலோகம் சுற்றுவதாலும், மேலை விரிஞ்சனும் திரிய - மேலான பிரமதேவனுஞ் சுற்றுவதாலும், என் அருபொருள்கள் எல்லாம் - கணக்கிதற் கருமையான வஸுதக்களெல்லாம், வீரன் எனப்பது தெரிந்தது - (இந்த ஸ்ரீராமபிரான் யாவரினும் மிகக்) வலிமையையுடையவன் என்னுஞ் சகக்கிய அறிந்தகொண்டன. (௨௦௨)

குறித்தவெங் கோபம் யார்மேற் கொள்ளுந்நங் கொல்லென நஞ்சி
வெறித்துநின் றுலக மெல்லாம் விமமுறு கின்ற வேலைப்
பொறிப்பிதிரப் பட்டைச் செந்திப் புகையோடு பொடிப்பப் பொம்மென்
நெறிப்பதோ முதுவ னோன்ற விராமனு மியம்ப லுற்றான்,

இ - ன். குறித்த வெங்கோபம் யாமேல் கொள்ளுதல் கொல் என்று அஞ்சி. சுட்டிய கொடிய கோபமானது [இக்கோபம்] எவாமேல் கொள்ளுதல் செருமோ? என்று பயந்தது, வெறித்து நின்று - மயங்கிநின்று, உலகம் எல்லாம் - சகல லோகங்களும், விமலுறகின்ற வேலை - அழுநின்ற சமயத்தில், பொறி பிதிரா - (தீப்) பொறிகளினது உதிராவாகிய, படலை செந்தி- பரந்த வடிவினையுடைய செய்ய கெடுப்பானது, புகையொடு - புகையுடனே, பொடிப்ப- முளைத்துக் கிளம்ப, பொம் என்று, எறிப்பது ஓர் முறுவல் தோன்ற - ஒளிசெய்வதாகிய ஒரு கிரிப்பு உண்டாக, இராமனும் இயம்பல் உறஞ்ச - ஸ்ரீராமபிரானும் சொல்லத்தொடங்கினான்

குறிப்பு — பிதிரா - முதனிலைத் தொழிற்பெயர் பொடித்தல் - (எதிருற்ற பொருள்களைப்) பொடிசெய் (தழித்)தலுமாம். பொம்மெனல் - அனுகரணவோசை ()

பெண்டனி யொருத்தி தன்னைப் பேதைவா ளரக்கன பற்றிக்
கொண்டன னேக நீயிக் கோளுறக் குலுங்கல செல்லா
வெணடிசை யிறுதி யான வுலகங்க ளிவற்றை யினனே
கண்டவா னவாக ளோடுங் களையுமா நின்று காண்டி.

இ - ன் பேதைவாள் அரக்கன் - அறிவிலியாகிய வாளினையுடைய (ஒரு) இராகத்தன் [இராவணன்], தனி பெண் ஒருத்தி தன்னை - தனித்திருப்பவளாகிய ஒருபெண்ணை, [ஜானகியை], பற்றி கொண்டனன் ஏக - பிடித்துக்கொண்டு செல்வதாலும், நீ இ கோன் உற - நீ இரத்தக் கொலையடைந்ததாலும், குலுங்கல - கடுங்குஞ் செயல், செல்லா - வழங்காத, என் திசை இறுதி ஆன் - எட்டித்திக்குகளுக்கு முடிவாயுள்ள, உலகங்க ளிவற்றை - (ஐந்தினையாகிய) இந்த லீலங்களை, கண்டவானவாகளோடும் - (இச்செயல்களைக்) கண்டோம் மென்னவகொண்ட தேவர்களோடும், இன்னே - இப்பொழுதே, களையும் ஆறு - (அழித்து) நீக்கும்விதத்தை, இன்று காண்டி - இறந்தநாள் பாப்பாய் (உ0ச)

தாரகை யுதிரு மாறுந் தனிககதிர் பிதிரு மாறும்
பேரகல வான மெங்கும் பிறங்கெரி பிறக்கு மாறு
நீரோடு நிலனுங் காலு நின்றவுங் கிடந்த யாவும்
வேரோடு மழியு மாறும் விண்ணவா விளியு மாறும்

இ - ன் தாரகை உதிரும ஆறும் - நகரத்திரைகள் (பொடிப்பொடியாக) உதிர்நின்ற விதத்தையும், தனி கதிர் பிதிரும ஆறும் - ஒப்பற்ற கிரணத்தையுடைய சூரியன் சிதறகின்றவிதத்தையும், பேர் அகல் வானம் என்கும் - பெரிய விசாலமான ஆகாயமெல்லாம், பிறங்கு எரி பிறக்கும் ஆறும் - விளங்கிய அகிலினி உண்டாகும் விதத்தையும், நீர் ஒடு நிலனும் காலும் - அப்புவின்னுடனே பிறதவியும் வாயும், நின்றவும் கிடந்த யாவும் - நின்றனவும் கிடந்தனவுமாகிய சராசரம் எவையும், வோ ஓடும் அழியும் ஆறும் - அடியோடு கெடுகின்ற விதத்தையும், விண்ணவா விளியும் ஆறும் - தேவர்கள் இறக்கின்ற விதத்தையும் (உ0இ)

இக்கண மொன்றி னின்ற வேழினோ டேழு சான்ற
யிககன போன்று தோன்று முலகங்க ளிளியு மாறுந்
திக்குடை யண்ட கோளப் புறத்தவந் தீர்து நீரின
மொக்குளி னுடையு மாறுங் காணென முனியும் வேலை.

இ - ன். இ கணம் ஒன்றின் - இந்த ஒரு நிமிஷத்திலே, நின்ற - நிலைபெற்று நின்றனவான, மிகனபோன்று தோன்றும் - மிகவும் பெரியனபோலத் தோன்றுகின்ற, எழிதோடு ஏழு சான்ற உலகங்கள் - பதினான்காக அதிகரித்த உலகங்களும், விளியும் ஆறும் - கெடுதியடைகின்ற வித்ததையும், திகு உடை-அஷ்டதிகு களையும் (எல்லையாக) உடைய, அண்டம் கோளம் - (இரத்த) அண்டமாயி உருண்டையின், புறத்தவும் தீர்த - வெளிப்பக்கத்துள்ளவையுங்கூட நாசமடைந்த, நீரின மொக்குளின் - சலத்திறேனறகின்ற குமிழியைப்போல, உடையும் ஆறும் - அழிப்புகின்ற வித்ததையும், காண் என - பாப்பாயாக என்று, முனியும் வேலை - கோபங்கொண்ட சமயத்தில் (உருசு)

வெஞ்சுடாக் கடவுண் மீண்டு மேருவின் மறைய லுற்று
 நெஞ்சலி நிசையி னின்ற யானையு மிரியல போன
 துஞ்சின வுலக மெல்லா மெனபதென றுணிகத நெஞ்சி
 னஞ்சின விரிய கோவு மயலுளோரக கவதியுண்டோ.

இ - ன். வெம் சுடா கடவுண் - வெப்பமான கிரணத்தையுடைய சூரியன், மீண்டு - மீளலுற்று [தப்பித்துக்கொண்டு], மேருவின் மறையல உற்றுண் - மஹா மேருபாவத்தில ஒளித்துக்கொண்டான், எஞ்சல இல - குறைபாடு இல்லாத, நிசையின் நின்ற யானையும் - அஷ்டதிகைகளிலும் நின்ற அஷ்டகஜங்களும், இரியல போன - (பயந்த) ஒடிப்போயின், உலகம் எல்லாம்தஞ்சினஎன்பது என - உலக முழுதும் வருத்தமடைந்தன என்று சொல்லுவதால் யாதுபெருமை? துணிகத நெஞ்சின்-மிகுந்த தைரியத்தையடைந்த மனத்தினையுடைய, இனையகோவும் அஞ்சின இனையபெருமாளும் பயந்தகின்றன, (இனையபெருமாளே பயப்படுமபொழுது), அயல உளோரக்கு அவதி உண்டோ - (பயந்த) மறையோரக்குக் கணக்கும் உண்டோ? [இலலை] (உருஎ)

இவவழி நிகழும் வேலை யெருவைகட் கிறைவன யாதுஞ்
 செவவியோய முனியல வாழி தேவரு முனிவா தாமும்
 வெவ்வலி வீர நினனால வேறுமென நேமுற யுயவா
 ரெவவலி கொண்டு வெலவா ரிராவணன் செயலை யெனருன்.

இ - ன் இவழி நிகழும் வேலை - இவ்வாறு நடக்கின்றபொழுது, எருவை கட்கு இறைவன் - கழுக்குங்குக் கரசஞ்சிய சுடாய், செவவியோய யாதும் முனியல - அழகனே! [பூநீராமபிரானே!] சிறிதும் கோபிக்காதே, வெவ்வலிவீர - வெவ்விய வலிமைபொருந்திய வீரனே! தேவரும் முனிவா தாமும் - தேவர்களும் முனிவர்களும், நினனால - உணன்கொண்டு, வேறும் என்று ஏழற்று உயவா - (தம் பகையை) வெலவோம் என்று நினைத்து இன்பத்தையடைந்த வாழ்வாராயினார்கள், (அவர்கள்மேல் நீ கோபிப்பதால் இனி அவர்கள்), இராவணன் செயலை - இராவணனது கொடுஞ்செயல்களை, எவலிகொண்டு - எந்த வலிமையைக்கொண்டு, வெலவா எனருன் - வெற்றியடைவார்களென்று கூறினான்.

குறிப்பு - இப்பொழுது நினமுகத்தை நோக்கப் பயமாக இருக்கின்றது. நீ யெப்பொழுதும் இத்தன்மையனல்லன், வவரையும் ரிப்பிக்கச் செய்கின்ற இராமனே என்பான் 'செவவியோய' என்றான். வாழி - முன்னிலையாகச். ஏஹ - ஏமம். (உருஅ)

நாட்செய்த கமலத தண்ண னலகிய நவையி லாற்றற
 ரோட்செய்த வீடி மெனனிற கண்டனை சொல்லு முண்டோ
 தாட்செய்த கமலத தானே முதலினா தலைபத துள்ளாற்
 காட்செய்கின ரூக ளன்றி யறஞ்செய்கின ரூக ள யாரே.

இ - ன். நான் செய்த கமலதது அண்ணல - அன்று அலாநத செநதாமரை
 மல்லிலிருக்கின்ற பிரமதேவா, கலகிய நவை இல் ஆற்றல் - கொடுத்தருளிய குற்ற
 மில்லாத வலிமைபொருந்திய, தோன செய்த வீரம் - தோள்களால் (இராவணன்)
 செய்த வீரசெய்கையை, என்னில் கண்டனை - (சிறகற்படுக்கிடக்கின்ற) என்
 னிடத்திலேயே பார்த்துக்கொண்டாய், சொல்லும் உண்டோ - (இனி வேறொரு)
 பேச்சும் இருக்கிறதோ? [இல்லை], தான் செய்த கமலததானே முதலினா - தண்டோ
 க்குடிய தாமரை மல்லிலிருப்பவனாகிய பிரமதேவனே முதலிய தேவர்கள் எல்லா
 ரும், பதது தலை உன்னாற்கு - பததுசிரங்களையுடைய ராவணனுக்கு, ஆன செய்கி
 னரூகன் - அடிமைத்தொழிலைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றாரா, அன்றி - அல
 லாமல், அறம் செய்கின்றாரும் உண்டோ - தருமத்தைச் செய்பவர்களும் இருக்கி
 ரூகளோ? [இல்லை], (உ0க)

தெண்டிரை யுலகந் தன்னிற செறுநாமாட டேவல செயது
 பெண்டிரின் வாழ்வரனறே யிதுவனறோ தேவா பெற்றி
 பண்டெல களந்தோ னலகப பாறகட லமுத மநநா
 னுண்டில ராயி னிரநா ளன்னவாக குயத லுண்டோ

இ - ன். தென திரை உலகம் தன்னில் - தெளிந்த அலையையுடைய கடல்
 குழந்த வுலகத்திலே, செறுநா மாடு ஏவல் செயது - பகைவார்களிடத்திலே பணிவி
 டைசெய்து, பெண்டிரின் வாழ்வா - பெண்களைப்போல வாழ்வார்கள், தேவா
 பெற்றி இது அன்றோ - தேவர்களின் தன்மை இது அன்றோ, பண்டு உலகு அளந
 சோன் - முன்பு பூமியை (யோரடியா)லளந்த மஹாவிஷ்ணு, அ நான் - அநதநாளி
 லே, பால் கடல் அமுதம் நலக - திருப்பாறகடலிற் பிறந்த அமிரத்ததைக் கொடுக்க,
 உண்டிலா ஆயின் - உண்ணாதிருப்பார்களே ஆனால், அன்னவாக்கு - அததேவாக
 ளுக்கு, இ நான் உயதல உண்டோ - இக்காலத்துப் பிழைத்திருத்தலும் உண்டாரு
 மோ? [இல்லை]. (உ0க)

வமபிழை கொங்கை வஞ்சி வனத்திடைத் தமிழள வைக்க
 கொம்பிழை மானின் பின்போய்க் குலப்பழி கூட்டிக் கொணட
 ரம்பிழை வரிவிற செங்கை யையனமீ ராயுங் காலை
 யுமபிழை யெனப் தலலா லுலகஞ்செய பிழையு முண்டோ.

இ - ன். அம்பு இழை வரிவில - கண்தொடுக்கப்பட்ட கட்டமைந்த தறுவை
 யேந்திய, செம கை - சிவந்த கைகளையுடைய, ஐயனமீ - அழகாகனே! [இராமல்
 க்ஷமணர்களே], வனத்து இடை - காட்டினிடத்திலே, வம்பு இழை கொங்கை
 வஞ்சி - கச்சிட்டே கட்டியதனவையுடைய சீதாபிராட்டி, தமிழள வை - தனி
 தவளாகியிருக்க, கொம்பு இழை மான பின்போய் - கொம்புகள் பொருந்திய (மாய)
 மானாகுப்பின்னே சென்று, குலம் பழி கூட்டிக்கொண்டா - உறகன் குலத்துக்குப்

பழிப்பைச் சோத்துக்கொண்டாள், ஆயும் காலில் - இதை ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத் தத், உம்பிழை என்பது அல்லால் - உலகன் தப்பிதம் என்று சொல்லவேண்டுமல்லாமல், உலகம் செய பிழையும் உண்டோ - உலகத்தாசெய்த பிச்சும் இருக்கிறதோ? இல்லை. (உக்க)

ஆதலான முனிவா யலலை யருந்ததி யனைய கற்பின
காதலா யொர நீக்கித் தேவாதங் கருத்து முற்றி
வேதநான முறையின யாவும் விதியுளி நிறுவி வேறு
திதுள துடைத்தி யென்றான சேவடி க கமலஞ் சோவான.

இ - ன். ஆதலால் - ஆகைபால், முனிவாய் அலலை - (கீ) கோபிகமாட்டாய், அருந்ததி அனைய கற்பின காதலாள் துயரம் நீக்கி - அருந்ததியை யொத்த கற்பினையுடைய (உன்) மனைவியினது துயரத்தை நீக்கி, தேவா தம் கருத்தம் முற்றி - தேவர்களுடைய எண்ணத்தையும் பூர்த்தியாக்கசெய்து, வேதம் துலமுறையின - வேத சாஸ்திரங்களிற்கூறிய ஒழுங்கில், யாவும் - (யாகாதி இருத்தியங்கள்) அனைத்தையும், விதி உளி நிறுவி - உண்மையின்கண் நிலப்பெறச்செய்து, வேறும் தீது உள துடைத்தி - மற்றும் உள்ளனவான திமைகளையும் நீக்குவாயாக, என்றான் - என்று கூறினானி, சேவடி கமலம் சோவான - (அவ்வெம்பிரானது) செய்ய பாதங்களாகிய தாமரை மலர்களிடத்துச் சேருவானுயினான். [மோட்சத்தை யடைவானுயினான்]

புயனிற வண்ண னுண்டப புண்ணியன புகன்ற சொல்லீத
தயரதன பணியி தென்னச சிந்தையிற் றமுவி நின்ற
னயலினி முனிவ தென்னை யரக்கரை வருக்கக் தீர்க்குரு
செயலினிச் செயலென நெண்ணிக கண்ணிய சேற்றக் தீராதான்.

இ - ன் புயல் நிறம் வண்ணன் - மேகத்தினது நிறம்போலும் நிறத்தினை யுடைய பூரீராமபிரான், ஆண்டு - அப்பொழுது, அ புண்ணியன புகன்ற சொல்லீ - புண்ணியபுருஷனாகிய அந்தச் சடாயு கூறிய வாராதையை, இது - இவ்வாராதை, தயரதனபணி என்ன - சக்கரவாதத்தினது கட்டளையேயென்று, சிந்தையில் தழுவி நின்றான் - (தன்) மனத்தில ஏற்றக்கொண்டு நின்றானி, இனி - அயல் முனிவது என்னை - அன்னியரைக் கோபிப்பதில் யாதுபயன்? அரக்கரை வருக்கம் தீர்க்கும் செயல் - ராக்ஷஸர்களை அவர்களினத்தோடு கொன்று முடிக்கும் தொழிலே, இனி செயல் என்று வண்ணி - (யாம்) இனிச்செய்யத்தகுவது என்று நினைத்து, கண்ணிய சேற்றம் தீர்த்தான் - மதிக்கத்தக்கதான் (தனது) கோபம் ஒழியப்பெற்றான். (உக்க)

ஆயபின் னமலன றுனு மையநீ யமைதி யென்ன
வாடிடை மொழிகத் தனறி மற்றொரு செயலு முண்டோ
போய்தவ் வரக்க நெங்கே புகலெனப் புள்ளின வேகத்
னோயவின னுணர்வுக் தேய வுரைத்தில னுயிருக் தீராதான்

இ - ன் ஆயபின் - இவ்வாறுண்பிறகு, அமலன் தானும் - மலரகிதனாகிய பூரீராமபிரானும், ஐய - என் பிதாவே! [சடாயுவே!] கீ - கீர், அமைதி என்ன - பொறுமையாயிரு என்ற, வாய் இடை மொழித்தது அனறி - உமது வாயிலிருந்து சொல்லியபடி. செய்தலே யல்லாமல், மற்று ஒரு செயலும் உண்டோ - வேறே ஒருதொ

ழிலும் (எனக்கு) இருக்கிறதோ? அ அரக்கன் போயது என்கே புகல் என - அரத்
விராகத்தன் போனது எவ்விடத்துக்கு (அதைச்) சொல்லுகவென்று கேட்க, புள்ளின்
வேந்தன் - பகழிகட கரசனாகிய சடாயு, ஓயவின்ன - தளாலினையுடையானாகி, உ
ணாவம் தேய - தெளிவும் குறைவுற்றதால், உரைத்திலன் - (ஒருமொழியு) கூறு
தல்லலானாகி, உயிரும் தீராதான் - பிராணனும் நீங்கப்பெற்றான் (உசு)

சிதங்கொண மலரு ளோனாக தேவரு மெனப் தென்னே
வேதங்கள் காண்கி லாமை வெளிநின்றே மறையும் வீரன்
பாதங்கள் கண்ணிற பாததான் படிவங்கொ ணெடிய பஞ்ச
பூதங்கள் விளியு நாளும் போக்கிலா வுலகம் புக்கான்.

இ - ள். சிதம் கொள் மலர் உளோனும் - குளிர்ச்சியைக்கொண்ட தாமரை
மலரி லிருப்பவனாகிய பிரமதேவனும், தேவரும்—, என்பது என்னே - (காண்டற்
கரியரூப நின்றவன்) என்று கூறுவதால் யாது பயன்? வேதங்கள் காண்கிலாமை -
வேதங்களும் கண்டறிதற்கில்லாமல், வெளியின்றே - புறத்தில நின்றே [அதிதனாக
நின்றே], மறையும் - மறைந்தீ கொண்டிருக்கிற, வீரன் - (பூர் மகாவிஷ்ணுவாகிய)
இவ்வீரராகவந்து, பாதங்கள் - திருவடிகளை, கண்ணில பாததான் - (தனது) கண்
களால் கண்டானாகி, ரெடிய படியம் கொள் - பெரிய உருவத்தைக்கொண்ட, பஞ்ச
பூதங்கள் - (பிருத்திவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்னும்) ஐம்பூதங்களும், விளியும்
நாளும் - அழிசின்ற காலத்திலும், போக்கு இலா - அழிந்து போதல்லலாத, உலகம்
புக்கான் - பரம்பதத்தை யடைந்தான் (உசு)

வீடவ னெய்தும் வேலை விரிஞ்சனே முதல மேலோ
ராடவாக கரச னோடு தம்பியு மழுது சோரக
காடமா மரமு மாவுங் கற்களுங் கரைந்து சாயந்த
சேடரும் பாரி னோக்குங் கரஞ்சிரஞ் சேரந்த வனறே.

இ - ள். அவன் வீடு எய்தும் வேலை - அந்தச் சடாயு மோட்சம் அடையுங்
காலத்தில, விரிஞ்சனே முதலமேலோ - பிரமதேவனே முதலாகிய தேவர்களும்,
ஆடவாக்கு அரசனோடு தம்பியும் - புருஷோத்தமனாகிய பூர்வாபிராணம் இளையபெ
ருமானும், அழுது சோர - அழுது சோர்வுற்றதால், காடு அமா மரமும் - காடிற
பொருந்திய மரங்களும், மாவு - மிருகங்களும், கற்களும் - மலைகளும், கரைந்து
சாயந்த - அழுது விழுந்தன, சேடரும் பாரினோக்கும - நித்திய சூரிகளுக்கும்
புவியிலுள்ளவார்களுக்கும், கரம் சிரம் சோந்த - கற்களைத் தலையிற்தோந்தன,

குறிப்பு — தமக் கிப்பெரும்பேறு கிடைத்தற்கில்லையென்று கருதி விரிஞ்ச
னாகியரும், தந்தையையிழந்த துயரத்தால் அண்ணலுந் தம்பியும் அழுதனரெனக்.
சேடா - அழியாமலிருப்பவராகவே நித்தியசூரிகள் என்றும். சடாயு வீடுபெறுத
லும் ஆகவுள்ளவ ரெனவும் வந்தனம் புரிந்த மரியாதையெய்தா ரென்பதும், இந்த
லத்திலுள்ள பூர்வாபிராணது திருவருளால் சடாயு மோட்சத்தையடைந்ததை யறி
ந்த இந்நிலத்தால் இனி, யாமும் மோட்சத்தை யடைவதால்மென்னும் மகிழ்ச்சியால்
தலையிற கைகுவித்தக் கூடதாடினாகு என்பதும் விளக்க 'சேடரும் பாரினோக்
குவ கரஞ்சிரஞ் சோந்த' என்றா. இனி, ஆதிசேடனாகியரும் புவியிலுள்ளவரும்
தலையிற கைவைத்து அழுதார் என்பது தோன்ற இங்ஙனங் கூறினாரென்பாருளா.

அறந்தலை நின்று லாத வரக்கனி னுணமை தீர்த்தேன்
 றுறந்தனன றவஞ்செய வேனோ துறப்பெனோ வுபிரைச சொல்லாய
 பிறந்தனன பெற்று நின்ற பெற்றியாற பெற்ற தாதை
 பிறந்தன னிருந்து னேனயா னெனசெயகே னிளவ லென்றன

இ - ள இளவல - இளையோனே! யான் - நான், அறம தலை கின்றிலாத அர
 கக்கனி - 'தருமத்தின்கண் நிகலாத ராக்ஷஸனாலே, ஆணமைதீர்த்தேன - (எனது)
 ஆணமையை இழந்தேன, துறந்தனன தவம் செய்வேனோ - (முற்றத்) துறந்தே
 னாகித் தவத்தைச்செய்வேனோ? உயிரைதறப்பெனோ - உயிரைவிட்டு விடுவேனோ?
 சொல்லாய - (இவ்விரண்டில மேலானது யாது) கூறுவாயாக, பிறந்தனன பெற
 றுகின்ற பெற்றியால் - (யான் புவியிற்) பிறந்தேனாகியுடைந்துகின்ற இலாபத்தாலே,
 பெற்றதாதை இறந்தனன - (எனனை) ஈன்ற தந்தை நிறுத்தபோனானே, இருந்து உ
 ளேன - (இறவாமல்) இருந்துகொண்டிருக்கிறேன், என செய்கேன - (இனி) யாது
 செய்யக்கடவேன, என்றன - என்று கூறினன

என்றலு மிளைய கோவல விறையினை யிறைஞ்சி யாண்டும்
 வென்றியாய விதியின றனமை பழியல விளைந்த தொன்றோ
 நின்றினி கினைவ தெனனை நெருக்கியவ வரக்கா தமமைக
 கொன்றபி னன்றோ வெயய கொடுதாயா குளிப்ப தென்றான்.

இ - ள் எனறலும் - (புரீராமபிரான என செய்கேன) என்று கூறியவளவில்
 இளையகோ - இளையபெருமான, அ இறையினை - எப்பொருட்குத் தலைவனாகிய அவ
 விராமபிரானே, இறைஞ்சி - வணங்கி, யாண்டும் வென்றியாய - எப்பொழுதும் வெ
 றறியையுடையவரே! விதியின தன்மை பழி அல - ஊழலினையினது தன்மையான
 து பழிக்கப்படுவது அன்ற, விளைந்தது ஒன்றோ - உண்டாகிய கெடுதி ஒன்றுதா
 னோ? [அநேகமான கேடு சம்பவித்தன], இனி கின்று நினைவது என்னை - இனி
 (த தாமதித்து) கின்று ஆலோசிப்பதால் யாதுபயன்? அ அரக்காதமமை - அந்த ரா
 க்ஷஸர்களை, நெருக்கி - (போர்க்கு) கிடீர்ப்படிசெய்து, கொன்றபின் - (அவர்க
 ளைக்) கொலைசெய்தபின்பு, வெயய கொடு தாயா குளிப்பது - கொடிய துயரத்தில
 மூழ்குவது, அன்றோ - (கியாமம்) அன்றோ? என்றன - என்று கூறினன (உகஅ)

எகதைநீ யியம்பிற் றெனனை பெளிமைய னாகி யேழைச
 சந்தவாா குழலி னானேத் துறந்தனை தணிதி யேனு
 முந்தையை யுயிரகொண டானே யுயிருண்ணு மூற்ற மிலலாச
 சிவதையை யாகி கின்று செய்தவஞ் செயகை யென்றன

இ - ன். எந்தை - எந்தாய! நீ - நீர், எளிமையன் ஆகி - எளியதன்மையையு
 டையராகி, ஏழை - மடமைக்குணத்தையுடையாளாகிய, சகதம் - அழகிய, வா - நீ
 ண்ட, குழலினானே - கூந்தலையுடைய சீதாபிராட்டியை, துறந்தனை - வெறுத்தவிட
 டராகி, தணிதியேனும் - (கோபம்) தணிவீராயினும், உகதையை - உமது தந்தை
 யை, உயிரகொண்டானே - கொன்றவனை, உயிர் உண்ணும் ஊற்றம் இல்லா - கொ
 ள்கின்ற முயற்சியில்லாத, சிவதையை ஆகி கின்று - மனத்தையுடையீராகி கின்று,
 செய்தவம் செயகை - செய்யப்பட்ட தவத்தை (மீண்டு) செய்தலை, இயம்பிற்று -
 கூறினது, என்னை - யாது? என்றன - என்று கூறினன

குறிப்பு — ஈ மாதவனுக்கி இது காறுஞ் செய்தவருகின்றது தவமன்றோ? இத்
ணை மறத்து கூறுவது மயக்கோ என்பான் 'செய்தவஞ் செய்கை யியம்பிற் றெனனை'
என்றான் (உகக)

அவவழி யிளவல கூற வறிவனு மயாவு நீங்கி
யிவவழி யினைப் வெண்ணி னேழைமப பால தெனனு
வெவவழி பொழியுங் கண்ணீர் விலக்கினன விளிந்த தானை
செவவழி யுரிமை யாவுந் திருத்தவஞ் சிறுவ வென்றான்.

இ - ன். இளவல அவழி கூற - இளையபெருமான் அவவாறுகூற, அறிவனும்
அயாவு நீங்கி - அறிவுடையானாகிய ஸ்ரீராமபிரானும் சோவு நீங்கி, இவழி இளைய
எண்ணின் - இவ்வாறாக இதன்மையான விஷயங்களைச் சிந்தித்திருந்தால், ஏழை
மை பாலது' எனது - அறிவினமையின்பாற்பட்டதாகும் என்று கருதி, வெவவழி
பொழியும் கண்ணீர் விலக்கினன - துன்பங்காரணமாகச் சொரிசின்ற கண்ணீரை
நீக்கினானெ, சிறுவ - இளையவனே! விளிந்ததானை - இறந்த தந்தையாகிய சடாயு
வுக்கு, உரிமையாவும் - (செய்யவேண்டிய) கடமைகளை எவ்வாறுமறையும், செவவழி
திருத்தவம் என்றான் - செம்மையான முறைமையில் திருந்தச்செய்யவேண்டும் என்று
கூறினான் (உஉ௦)

இந்தன மாக வேண்டுங் காரகி லீட்டத் தோடுந்
சந்தனங் குவித்து வேண்டுந் தருப்பையுந் திருத்தப் பூவுஞ்
சுந்தின னரணி தன்னிற நீக்கடைந் தியற்றித் தெண்ணீர்!
தந்தனன றுதை தன்னைத் தடக்கையி னெடுத்தனச் சராவான்.

இ - ன். இந்தனம் ஆக - விறகுகளாக, வேண்டும - (போதுமானமடமே)
வாங்குகின்ற கார அகில ஈட்டத்தோடும் - கரிய அகிறகட்டைகளின் கூட்டத்தது
னே, சந்தனம் - சந்தனமரத்தகட்டைகளை, குவித்து - குவியலாகவைத்து, வேண்
டும் தருப்பையும் திருத்தி - (போதுமானமடமே) வாங்குகின்ற தருப்பையுந்
பூவுக்கொண்டு திருந்தச்செய்து, பூவும் சிந்தினன - (அதன்மேல்) மலாகளையுந்
அரணி தன்னில - தீக்கடை கோலினாலே, கடைநது தீ இயற்றி - கடைநது நெருப்
பையுண்டாகக்கொண்டு, தெள நீர் தந்தனன் - தெளிந்தநீரைத்தந்தது [தெளிந்தநீர்
னால பிணத்தைச் சுத்தஞ்செய்து], தானை தன்னை - (ஸ்ரீராமபிரான் தன்னது) தந்தை
யாகிய சடாயுவை, தடம் கையின் எடுத்தது சராவான் - (தன்னது) பெரிய கைகளாலே எ
டுத்ததுக்கொண்டு (விறகுகளிக்கிய இடத்தில) சோவாளுயினான் (உஉ௧)

ஏந்தின னிருகை தன்னு லேற்றின் னீமந் தன்மேற்
சாந்தொடு மலரு நீருஞ் சொரிந்தனன ற்லையின் சாரற்
காந்தெரி கஞல மூட்டிக் கடன்முறை கடவா வண்ண
நோந்தன னிரமபு நன்னூன மந்திர நெறியின் வல்லான்.

இ - ன். நிரமபும் - நிறைவுறுகின்ற, நல னூல மந்திரம் நெறியில் - நல்ல வே
தமந்திரமுறைமையில், வல்லான் - வல்லலான ஸ்ரீராமபிரான், இருகை தன்னால்
ஏந்தினன் - (தன்னது) இரண்டு கைகளாலும் (அப்பிணத்தைத்) தாங்கி, சமம் தன்

மேல் ஏற்றினன - (அதை) அவ்விற்குகளினமேல் ஏற்செயது சாந்தொழிமலரும்
நீரும் செரிந்தனன-சுந்தனத்தோடு படிப்பவனையும் சுவததையும் உதிரத்தான, (பி
ன்னா), தலையின் சாரல் - தலைமாட்டில், காந்தி எரி - எரிசின்ன நெருப்பை (கொ
ளளியை வைத்து.) கஞலமுட்டி - மிகுதியாகத் தீப்பற்றுமபடிசெய்து, கடனமு
றை கடவாபண்ணை - (அப்பொழுது செய்யவேண்டிய) கடன்களினது ஒழுங்கு
தவறுவித்ததில், நோந்தனன் - உடன்பட்டான்.

குறிப்பு —சாந்தி - ஈமத்தினமேற பூசம் மண்ணினது குழைவுமாம் (உஉஉ)

கிளித்தன களித்த மேனி தாமரைக கெழுவு செம்பூத
துளித்தன வளைய வென்னது துள்ளிசோர வெள்ளக் கண்ணன்
குளித்தனன கொண்ட லாற்றுக் குளித்தபின் கொண்ட நன்னீ
ரளித்தன னரக்காச செற்ற சேற்றத்தா னவலந தீரந்தான.

இ - ன கிளித்தது அன - கிளிச்சிறைப் பொன்னையொத்த, களித்த - மத்தத
லுற்ற (கொழுப்பேறிய), மேனி - (தனது) திருமேனியில், தாமரை கெழுவு செம்
பூ - தாமரையிற்பொருத்திய செய்யமலர்கள், துளித்தன அனைய என்ன - நீர்த்துளி
களேச சித்தினசெயலே ஒத்தன என்று கூறும்படி, துள்ளிசோர - நீர்த்துளிகள் வி
ழுகின்ற, வெள்ளம் கண்ணன் - நீர்ப்பெருக்கியுற்ற கண்களையுடையானாகிய
ஸ்ரீராமபிரான், கொண்டல - மேகம்போல, ஆறு - நதியில், குளித்தனன் - நீராடி
னான், குளித்தபின் - நீராடி யெழுந்தபிறகு, கொண்ட நல நீர - (தனக்கையிற்) கொ
ண்ட நலவசுவத்தை, அளித்தனன் - (இறந்த பிதாவுக்குத் தருபபணமாகக்) கொடுத்த
சான், (பின்னா), அரக்கா செற்ற சேற்றத்தான அவலம் தீரந்தான - இராககதா
னாக கொண்டு தொலைத்த கோபத்தையுடையானாகித் துயரத்தினின்றும் நீங்கினான்

குறிப்பு —கிளித்தது- ஸ்ரீராமபிரானது பசிய நிறத்துக்கும் பளபளப்புக்கும் உய
மை துள்ளி-துள்ளி வீழுவது, இ - வளை முத்தர்பொருண்மை விசுதி களித்த என்ற
கு-மகிழ்ந்த எனப் பொருள்கறி உடலினது அழகிய தோற்றத்தை விளக்கலு மொன
று, களித்தமேனி என்றது-உள்ளக் களிப்பின்மையை விளக்கற்கு உடனேசென்று
அரக்கரைக்கொன்று தொலைக்க ஆத்திரப்பட்டது தோன்ற 'செற்ற சேற்றத்தான'
என இறந்தகாலத்துக் கூறினா (உஉஉ)

மீட்டினி யுரைப்ப தென்னே விரிஞ்சனே முதல மேலகீழ்
காட்டிய வுயிரக் ளெல்லா மருந்தின களித்த போலாம்
பூட்டிய கைக் ளாலப் புள்ளினுக் கரகைக் கொள்கென
றுட்டிய நன்னீ ரைய னுண்டநீ ரொத்த தன்னே

இ - ள. பூட்டியகைகளால் - சேரப்பிடித்த தனது கைகளினாலே, புள்ளினு
க்கு அரகை - சடாயுவை, கொள்க என்று - ஏற்றுக்கொள்ளக் கடவாயென்று, நல
நீர - (தருப்பணஞ்செய்த) அந்த நலல மந்திரநீரை, ஊட்டிய - உண்ணச்செய்த,
ஐயன் - ஸ்ரீராமபிரான், உண்டநீர ஒத்தது - (உணவுகளைத் திருத்தியாய்) உண்ட
தன்மைபோலிருந்ததால், விரிஞ்சனே முதல மேல்கீழ் காட்டிய உயிர்கள் எல்லாம்
அருந்தின களித்தபோல ஆம்-பிரமதேவனே முதலாகிய உயானாகவும் தாழ்வாகவும்
காட்டிய உயிர்களின்தாம் உண்டு களிப்புற்றன போலவாயின; (ஆதலின்), இனி

மீட்டு உரைப்பது எனனை - இனி (ஸ்ரீராமபிரானது பெருமையைத்) திருமடவும் உரைப்பதால் யாதபயன்?

குறிப்பு —ஸ்ரீராமபிரான தான சிறிது சலத்தை உட்கொண்டவுடன் திருத்தி யாய்ப பல வுணவுகளை உண்டவனைப்போலக் களிப்பினை யடைதலும் உலகமனைத லும் உண்டு களித்தனபோ லாயின, ஆதலின் ஸ்ரீராமபிரானே யாவையும் எவருந் தானுய நீனரூனென்று விரித்துக் கூறாமலே அந்நிதஞ்சொள்ளலாம் என்பது நுத்தது.

பலவகைத் துறையும் வேதப் பவிக்கடன பலவு முற்றி
வெலவகைக் குமர னின்ற வேலையின் வேலை சாராதான
ஞெலவகைக் குலத்தின் வந்தான றுன்பத்தாற் புனலுந் தேயநது
செலவகைக் குரிய வெலலாரு செய்குவா னென்ன வெயயோன.

இ - ள வெலவகை குமரன் - வெற்றிபெறுகின்ற காரணத்தையறிந்த இளமை பருவம்பொருந்திய ஸ்ரீராமபிரான, பலவகை துறையும் - (இறந்தோர்குச்செய்யுங் கிரியைகளில்) பலவிதமான காரியங்களையும், வேதம் பலி கடன பலவும் - வேதமு னைப்படி (தேவபூசைசெய்து அளிகுரு) தேவவுணவாகிய கடன்கள் பலவற்றை யும், முற்றி - முற்றுப்பெறச்செய்து, நின்ற வேலையின் - நின்றவேளையில், வெய யோன - குரியன், சொலவகை குலத்தின் வந்தான - (சனது) இனமாகிய பழமை பொருந்திய யமிசத்திற்பிறந்த ஸ்ரீராமபிரானது, துன்பத்தால் - துயரத்தால், புன லும் தேயநது - நீரிலும் படித்தலுற்று, செலவகைக்கு உரிய எல்லாம் செய்குவான என - தான (திருமயி)போகின்ற வித்ததுக்கு உரிமையான காரியங்களெல்லாரு செய்வதற்காக என்று கூறுமாறு, வேலை சாராதான - மேல சமுத்திரத்தைய ாடாதான.

குறிப்பு —செய்குவான எனன - செய்பவனபோல எனலுமாம் (உஉரு)

எட்டாவது சடாயுவுயிர்நீத்த படலம்

முற்றிற்று.

ஆகப்படலம் அ கரு வீருத்தம் கருகடு

ஒன்பதாவது அயோமுகிப் படலம்.

அந்திவந தணுகும வேலை யவவழி யவரு நீங்கிச
சுந்தரச செந்திக காட்டோ மைவரைச சேககை சோந்தா
நிரதிர கடங்கல செலலா விராக்கத ரெழுந்த தெனன
வெந்துயாக கூற்ற மாய விரியிருள வீங்கிற நனறே.

இ - ன். அவரும் - அந்த ஸ்ரீராம லட்சுமணர்களும், அந்திவநது அணுகும வேலை - மாலைப்பொழுது வந்து செருமவேளையில், அ வழி நீங்கி - அந்த இடத்தி னின்றும் நீங்கி, சுந்தரம் - திலதம்போன்ற, செந்தி - செய்ய நெருப்பானது, காட் டி - காட்டுகின்ற, ஓரமைவரை - ஒரு கரியமலையாகிய, சேககை சோந்தா - படுக்கையினிடத்தைச் சோந்தார்கள, நிரதிரமரு - நிரதிரனுக்கு, அடங்கல செலலா - அடங்கியிருக்கும் செயலை வழங்காத, இராககதா எழுந்தது என்ன - (கரியநிறமும் வருத்தம் செயலுமுடைய) ராக்ஷஸர்கள் எழும்பிய செயலைப்போல, வெந்து யாக்கு - கொடிய கிலேசத்தாக்கு, ஊற்றம் ஆய-பற்றுக்கோடாகிய [உபபலமாகிய], விரி இருள - பரவிய இருளானது, வீங்கிறு - மிகுதலுற்றது.

குறிப்பு — அவரும், உமமை - சூரியன் நீங்கிய செயலைத் தழுவுமபடி நின்ற எச் சம் மலை வெகுதூரத்திலிருக்கிறது என்பது தோன்ற அம்மலையில் மூங்கில்கள் தீப்பற்றியெரியும் பெரு நெருப்புக்குத் திலத்ததை உவமை கூறினா. அவவிருளி னது நிறத்தோடு கலந்து தோன்றுகிறதக அம்மலையை அத்தியின் வெளிச்சத்தாற் காணலாயிற்று என்பதுதோன்ற 'தீக்காட்டு' என்றா சிறு - (எரித்துக்) கெடுக னின்ற, உரம் - வலிமைபொருந்திய, செந்தி - செய்ய நெருப்பினையுடைய, காட் டி - காட்டின்கண்ணிருக்கிற, ஓரமைவரைச்சேககை சோந்தா என்பொருள் கூறுவாரு முனா. மூன்றாம் அடியிறகுறித்த உவமையால் இருளின் மிகுதியும், கொடுமையும், ஆயிரங்கணக்கொண்டி நோக்கினாலும் ஒன்றும் புலப்படாததன்மையும் விளங்குதல காண்க

(க)

தேனுக் வருவி சுந்தித் தெருமர லுறுவ போலக்
கானமு மலையு மெலலாங் கண்ணினீ ருக்குக்குங் கங்குன
மானமுஞ் சினமுந் தாதை மரணமு மைந்தா சுந்தை
ஞானமுந் துயருந் தமமுன மலையென நலிந்த வனறே.

இ - ன். கங்குல - அந்த இருளிலே, கானமும் மலையும் எல்லாம் - காட்களும் மலைகளும் மற்றவையனைத்தும், தேன் உக - தேனைச்செத்தியும், அருவி சுந்தி - அரு வினைச்செத்தியும், தெருமரல உறுவபோல - (இவாசனையுடைய துன்பத்தைக்கண்டு தாழும்) துன்பமடைவனபோல, கண்ணின் நீர் உருக்கும் - அழுதன; மைந்தா சுந்தை - ஸ்ரீராம லட்சுமணர்களுடைய மனத்தில், மானமும் - வெட்கமும், சினமும் - கோபமும், தாதை மரணமும் - தந்தையாகிய சடாயுவின்னுடைய மரணமும், ஞான மும் - அறிவும், துயரும் - கிலேசமும், தமமுன - தமது முன்னிலையில், மலை என் - மலைபோல, (வளர்ந்து) நலிந்த - வருந்தச்செய்தன.

குறிப்பு — உக - உகரு என்னும் பொருளில்லினறது. நிரலே கானம் தேனையும் மலை அருவியையும் சிந்தின் வெணக. கண்ணி வீருக்கும் - கண்ணிரைச்சிந்தின், இது - அழுதன் வென்னும் ஒரு சொல்லளவாய் நின்றது மைந்தா என்றரு மயக் கமுடையா, வலியுடையா, குமாரா எனக்கொண்டு நிரலே மாணம், சினம், தாடை என்பவற்றோடு கூட்டிப் பொருள்காணக் கண்ணின் ருக்கும் என்பதை யெச சமாகிப் பொருள்கொண்டு ஒருமுடிவு கொடுப்பினுமிழக்காத. (2)

மெய்யுற வுணாதல செல்லா வறிவினன வினையி னூ கரும்
பொய்யுறு பிறவி போலப் போக்கரும் பொங்கு கங்கு
னெய்யுறு நெருப்பின வீங்கி நிமிர்தர வுயிர்ப்பு நீளக்
கையற வுறுகின்றாரா காலாவ கரையிற நன்றே.

இ - ள். மெய் உற - உண்மைபொருத்த, உணாதல் - அறிதல், செல்லா - வழங்காத், அறிவினன - அறிவினையுடையானாகிய ஒரு மூடன், வினையின - கருமத்தாலே, ஊக்கும் - முயன்றுகொள்கின்ற, பொய் உறு - பொய்யாதவற்ற [தோன்றி மறையுஞ் செயல்பொருள்கிய], பிறவிபோல - பிறப்பினைப்போல, போக்கரு - நீக்கற்கருமையான, பொங்கு கங்குல - அதிகரிக்கின்ற அவ்விரவில, உயிர்ப்பு - பெருமூச்சானது, நெய் உறு நெருப்பின வீங்கி நிமிர்தர - நெய்யை யடைந்த நெருப்பைப்போல மிகுந்த ஓங்குமபடி, நீள - அதிகமாக, கையறவு உறுகின்றா - செயலுதல் அடைகின்றாராயினாகன, காலாவ ஆம் கரையிற அன்று - (அவ்விரவானது) காணுதற்கேற்ற எல்லையையுடையதன்றாயிறு

குறிப்பு — மெய்யுறவு என்றும் பிரிக்கலாம், இது உண்மைப்பொருளாகிய கடவுளைக் குறிக்கின்றது. நெய் என்றது - (பிராட்டியின் பாலும் சடாயுவின் பாலும் டைத்த) நேயத்தால் என்று கூறி, உறு நெருப்பின என்றது - மிகுதியான நெருப்பைப்போல எனப் பொருள்கூறலுமையும் நெய் - நேயம் என்பதன் வீகாரம், “மைப்பொதி, ... நெய்பொதி நெருசின மன்னா நிலம்பிறக் கிடுவ போலும். ..” என்றா சிந்தாமணியினும், [சி - முததியிலம்பகம் 451 - வது செய்யுள்]. விடியாமல் நீண்டுகொண்டே யிருப்பதாகத்தோன்றும் அவ்விரவில தூக்கம் வராது பல ஆலோசனைசெய்து பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள என்பது கருத்து தூக்கம் ஒழிந்தமைதோன்ற ‘கையறவுறுகின்றா’ என்றா ஆல, ஏ - அசைகள் கையறவுறுகின்றாரால் எனக்கொண்டு கூட்டிச் செயலற்றிருக்குமிவர்களால் முடிவுகாணாத தன்மையதன்றெனவுகூறலாம். மெய்யுறவு - தேசம்படுத்ததை, உணாதல் செல்லா - அறிதல் இல்லாத, என்பாருமுளா. இருவினையொப்பு வந்தாலமட்டும் பிறப்பற்றமேயன்றி நலவினையும் தீவினையும் பொன விலங்கு மிருப்புவினங்குமொத்தப் பிறவியற்றபடுத்தமென்பா ‘வினையினூக்கும்’ என்ப பொதுப்படக்கூறினா.

யாமது தெரித நேற்றா மினனகைச் சனகி யென்னுங்
காமரு திருவை நீத்தோ முகமதி காண்கி லாதோ
தேமரு தெரியல வீரன கண்ணெனத் தெரிந்த செய்ய
தாமரை கங்குற போதுங் குவியலாத தன்மை யெனனோ.

இ - ள். தேம மரு தெரியல் வீரன - மணம்பொருளிய மாலையையணிகை பூராமபிரானது, கண் எனத் தெரிந்த - நேத்திரமென்னும்படி வெளிப்பட்ட, செ

யயதாமரை - செநதாமரைமலர்கள், கங்குலபோதம் - இராககாலத்தம், குவியலாத தன்மை - குவிதலிலலாத விஷயம், இனங்கை - (மனத்தககு) இனப்பதைத்தரும் மந்தகாசத்தினையுடைய, சனகியென்னும் - சிதாபிராட்டிபென்கிற, காமா திருவை நீத்தோ - அழகிய இலக்குமியைப்பிரிந்த தன்மையாலோ, (அல்லது) முகம் மதி காண்கிலாதோ - (அப்பிராட்டியின்) முகமென்கிற சந்திரனைக் காணப்பெற்றமையாலோ, அது - அககாரண மின்னதென்று, யாம் - நாம், தெரிதல் தேற்றம் - தெரிந்துகோடவில் தெளிவுபெற்றே மில்லை

குறிப்பு - காமரு - உ சாரியை. இலக்குமி வசித்தற கிடமாகிய செநதாமரை மலரானது அவவிலக்குமியை யிழந்தவழிப் பொலிவிழந்த குவியும், அல்லது உம் சந்திரனைக்கண்ணி குவியும், அதுபோல ஸ்ரீஇராமபிரானது நேத்திரமாகிய செநதாமரை மலர்களும் நித்திரையெய்தலாறு குவிவுறமை பிராட்டியை யிழந்ததாலோ அன்றி அவன் முகச்சந்திரனைக் காணாமையாலோ யாமின்னதென நிற்குதொண்டே மில்லை என்பது கருத்த பிராட்டி இலக்குமியினுஞ் சிறந்த பேரழகுடையா நென்பாரா 'காமருதிருவை' என்றா (ச)

பெண்ணியற நீப மன்ன பேரெழி லாட்டி மாட்டு
நண்ணிய பிரிவு செயத நவையிலா நவையி னுள்ளத
தெண்ணிய தறித நேற்றா மிமைத்தில விராம நென்னும்
புண்ணிபன கண்ணும் வன்றோட டம்பிகண் போன்ற வன்றே

இ - ள் பெண் டுபல தீபம் அன்ன - பெண்ணினது சாயலையுடைய ஒரு விளக்கையொத்த, போ - எழில் ஆட்டி மாட்டு - பெரிய அழகினையுடைய தலைவியினிடத்து, நண்ணிய - பொருந்திய, பிரிவுசெய்த - பிரிதலானது செய்த, நவை இலா நவையின் - களக்கமில்லாத இகழ்ச்சியால், உள்ளதது எண்ணியது - (ஸ்ரீராமபிரானுடைய) மனத்தில் நினைத்ததை, அறிதல் தேற்றம் - அறிதல் வெளிப்படுத்தும் வளமையுடையேமல்லேம், இராமன் என்னும் புண்ணியன் கண்ணும் இமைத்தில - ஸ்ரீராம பிரானென்கிற தருமடூரத்தியின் கண்களும் இமைத்தல் செய்தில், வல தோள் - வலிய புயங்கலையுடைய, தம்பி கணபோன்ற - இளையபெருமாளின் கண்களையொத்து இமை தட்டாந்ருந்தன.

குறிப்பு - அனம். ஏ - அசைகள் பெண்ணியறதீபம் - இலபொருளுவமை, அவலிருள் விலகுமபடி யுருவெளித்தோற்றமாகத் தோன்றிய பிராட்டியின் திருமேனியொளியைக் குறிப்பிப்பான் இவவுவமைகூறினா ஆரணியத்துக்குப் புறப்பட்ட காலத்தொட்டு இளையபெருமான உறக்கமின்றிப் பாதுகாப்பாளியாக இருந்தவருந் தவின் 'தம்பிக்கண் போன்ற' என்றா "அல்லபாண் டமைந்த மேனி யழகனு மவருந் துஞ்சுவல்லையுள் றியகை யோமெ வெய்துயிர்ப் போமெ வீரன், கலையாண் டமைந்த தோளாய் கண்கணீர் சொரியக் கங்கு, வெல்லகாண் பளவு நின்ற னிமைத்தில னையன் மென்றான்", என்னும், நுகப்படலச செய்யு ளீண்டு கோக்கற்பாலது (ரு)

வண்ணொ கோதைச் சீதை வாணமுகம் பொலிய வானிற
கண்டனெ நென்று வீரற காங்கொரு காதல காட்டத்
தண்டமிழ்த தென்ற லென்னுங் கோளராத தவமுஞ் சாரல
விண்டலம் விளங்குஞ் செவவி வெணமதி விரிந்த தன்றே.

இ - ன ஆங்கு - அப்பொழுது, வண்டு உளா கோதை சேதை - வண்டுகள் சுற்றுகின்ற குழுவிலையுடைய சோபிராட்டியினது, வாணமுகம் - ஒளிபொருந்திய முகமானது, வானில பொலிய - ஆகாயத்தில் விளங்க, கண்டனென என்று - பாத தேன என்று, வீரமுக - வீரனாகிய ஸ்ரீராமபிரானுக்கு, ஒருகாதல காட்ட - ஒரு காதலக்காண்பிக்க, தன் தமிழ் தென்றல என்னும் - தன்மையாகிய நீர்மைப்பொருந்திய தென்றிசைக்காற்று என்கின்ற, கோன அரா - கொலைத்தொழிலையுடைய பாம்பானது, தவமும் - நகரகின்ற, சாரல - அம்மலைப்பக்கத்தில், விண்தலம் விளங்கும் செவவி வெளமதி - ஆகாயத்தில் ஒளிசெய்கின்ற அழகினையுடைய வெண்ணிறம் பொருந்திய மதியமானது, விரிகதது - ஒளிசெய்தது

குறிப்பு — ஒரு வெளித் தோற்றத்திற் கண்டபழந்தன்மை பொருந்திய ஜானகி என்பது தோன்ற 'வண்டுளா கோதைச சேதை வாணமுகம்' என்றா, ஸ்ரீராமபிரான் தனது அருகிறோனறிய ஜானகியினுருவம் மறைபடுதலும் எண்ணுசையினும் நோக்கிக்காணாமல் வானினோக்கி ஆங்குத்தோன்றிய சந்திரனை அவளுடைய முகமேயாம் என்று கருதி மகிழ்ந்து தன் தலைக்கு மேலே கிட்ட இருக்கின்றாள் என்று நினைக்கும் படி ஒரு ஆசையைக் காட்டச் சந்திரனுதயமாயினான் என்பது கருத்தது. 'சாரல விண்தலம் விளங்கும்' என்றதால் மலையின் உயரவாற சந்திரன் சமீபமாக இருப்பதை யுணராக. அச்சானகியினுடைய முகத்தின் அழகால் காணமுற்ற மழுங்கிப் போக தன்மையான சந்திரன் அவன் ஆங்கிலிலே யென்பதைத் தனஞ்ஞெளியைக் கொண்டு தெரிவிக்க நின்றான் என்பாரா 'செவவி வெணமதி விரிகதது' என்றா. இத்தோற்றம் சானகியின் முகம் அன்று மதியமே தான் என்று அதன் ஒளியைக் கொண்டும் கொடிய செயலைக் கொண்டும் அறிந்து ஸ்ரீராமபிரான் சேதையின் பிரிகாந்தரத் துன்பத்தை யடைதலும் சானகியின் முகமே யெனக் கருதிய காலத்துத் தண்டமிழுறந்தாயிருந்த தென்றல கோளராவாயக் கொடுமைபுரிய வந்த தென்பது தோன்ற 'தண்டமிழ்த் தென்ற லென்னுங் கோளரா' என்றா இனி, முதலிரண்டடிகட்கு—வண்டுளா கோதை - (புறநகை மனத்ததைச் செயற்கை மனமென்று கருதிச் சூழ்ந்த உணவு கிடடாமல் வீணாக) வண்டுகள் சுற்றுகின்ற (அவழ்ந்த) கூந்தலையுடைய, சேதை - நிலத்திற்பிறந்த(வள்) போல் இராவணன் பறித்தது எடுத்துச் செல்லும் நிலத்திற சுருண்டு கிடந்த) வளை, முகமவான் பொலிய - (என) முகத்தில் ஒளிவிளங்கும்படி, வானில கண்டனென என்று—, வீரமுக-(வீராவேச முண்டாக்கிய தால் என பகைவனை இன்னே கொன்று பெண்ணை மீட்கின்றேன் என்று) வீரமுற்றவனுக்கு, ஒரு காதல்காட்ட-ஒரு கொலைத் தொழிலைக் காட்டுதற்காக, என்று பொருள் கூறலுமமையும். இனி தமிழ் என்றகு - இனிமை யென்று பொருள் கோடலுமாய், "தமிழ் தமிழ் சாயலவா" என்னும் சிந்தாமணிச் செய்யுளானும், "தமிழ்மென சாயலவளோடும்" என்னும் வாயுச்சங்கீதையினும், "வண்டு தமிழ்ப்பாட்டி டிசைக்குத் தாமரையே" என்னும் இரண்டாசிரியா வாககாலம் உணராக "தமிழ் தமிழ் சாயலவா" என்றகு, இனிமை தழுவிய சாயலை யுடையவா" என ஆசிரியா நீச்சிலுநீக்கினியர் பொருள் விரித்தமையுங் காண்க, [சி - சுரமஞ்சரி 32.] (சு)

களியுடைய நங்கக் கள்வன் கரத்துறை கங்குற காலம் வெளிபடுத் துலக மெங்கும் விளக்கிய நிலவின் வெள்ள நளியிருட் பிழம்பென நினைந்ருஞ்சொடு கலந்த நாகந துளையெயிற றுளற லுற்ற தாமெனச் சுட்ட தன்றே

இ - ள் களி உடை - களிப்பியுடைய, அங்கன் கள்வன் - உருவமில்லா லுதிய திருட்டு மனம்தன், கரகது உறை கருவு காலம் - மறைத்து வளிகின்ற இரு ட்காலத்தை, வெளிபிடுதது - அப்புறப்படச்செய்து, உலகம் எங்கும் - உலகமுழுவ தையும், விளக்கிய - தெளிவாய்த் தெரியும்படிசெய்த, சிலவின் வெள்ளம்-நிலாபபெ ருக்கமானது, களி இருள் பிழம்பு என்று ஈண்டு - பெரிய இருளினது திரட்சியென று கூடுகிற, கஞ்சொடு கலகத காகம்- விஷத்தோடுசேர்த்த காகசாப்பமானது, துளை எயிறு ஊன்றல் உறந்து என் - துவாரம்பொருகிய பற்களால் கடித்தலுறந்து என் னும்படி, சுட்டது - சிதைக்கிறதது.

குறிப்பு - ஸ்ரீராமபிரானை அழகிலும் போரிதும் வெல்லற்குற சமயம் பெற றுக் களித்தான் என்பா 'களியுடை' என்றா. இச்சமயம் மனம்தன் திருடனபோல ஒளிதிறுக்க கேரிட்டது உருவில்லாமையால் தான் என்பா 'அங்கக் களவன்' என்றா. அங்கன எப்போதும் மறைத்திருத்தல் இயல்பென்று நனகுதெரிந்தது அவ னை அங்கக்கள்வன் என்ற பின்னரும் கர்த்துறை என்றது - தந்தையோடு கோ ன்றது போசெய்யச் சுகோசமுறமுனைபதும், காமாதிகளை நீக்கியும் பெரிய பெருமானைக் காத்தற்கு வீரத்தோடு வில்லேந்தி விழித்ததுகொண்டும் இருக்கிற இனியபெருமானுக்கு அஞ்சினுணைபதும் விளங்கற்கு, கருங்காலம் நிலவால் அப்புறப்படவே கரகதுறைதற்கு வழிவல்லாமல் வெளிப்பட்டுப் போககு கின்றான் என்க. பாம்பு சுகதிரனுக்கும், பாம்பின் பற்கள் நிலவுக்கும், விஷம் இருளுக்குமே உலகம் இருளைநீக்கி ஒரு உதவியைச்செய்த சுகதிரன் மனம்தனை நோன்று போசெய்யச் செய்தும் தானுத தன் கிரணங்களாற் சுட்டும் வருத்தியது என்பது கருத்து ஆம் - சாரியை (எ)

இடம்படு மானத துன்ப மிருடா வெண்ணிற மீரத்தான்
விடம்பரக தனைய தாய வெண்ணிலா வெதுப்ப வீரன்
படம்பரக தனைய வலகுற பாலபரக தனைய வினசொற்
றடம்படு கண்ணி னுடன் றனிமையை நினைய ஓற்றான்

இ - ள். வீரன் - ஸ்ரீ ராமபிரான், இடம்படு - பெரிதாகிய, மானம் துன்பம் - (சீதாபிராட்டி சிறையுறமையால் வயதிய) மானத்தினால் வந்த துயரமானது, இரு ள்தர - (மனத்தில மயக்கமாகிய) இருட்டடைக கொடுக்கவும், விடம் பரத்தனையது ஆய - விஷம் பரவினாற்போன்றதாகிய, வெள நிலா - வெண்ணிறம்பொருந்திய சுக திரன், வெதுப்ப - சுடவும், (இவற்றால்), எண்ணில தீர்த்தான் - சித்தனையறவ னாடி, படம் பரத்தனைய அலகுல் - பாம்பின் படம் விரித்தார்போன்ற அலகுலையும், பால் பரத்தனைய இனசொல் - பாலபரவலுறமுற் போன்ற இனியசொல்லையும் தடம்படு கண்ணினுள் தன் - விசாலமான கண்களையுமுடைய சீதாபிராட்டி யினது, தனிமையை நினையல் - உற்றான் - தனித்திருக்குத் தன்மையை எண்ணுவா னுயினான்

குறிப்பு - தீரத்தான் - முற்றெச்சம், மானத்தன்பததால் கேரிட்ட தெளிவின் மையை இருள் என்றா. துன்பம் இருள் தர நிலாவெதுப்ப எனவே அங்விவரிற் சிறி தும் இருளில்லா வாறு நிலவு விளங்கிற் மென்பதாம் சீதாபிராட்டி யருகிருந்தால் இந்நிலவு தன்னை வருத்தாமல் அஞ்சியேனும் விசுவாசகொண்டேனும் வெட்டமுற நேனும் அகலும் என்றும் குறிப்பிடற்கு படம் பால் கண் (முகம்) என்பவற்றைக்

கூறினார். சிலவு பாம்பாற கொள்ளப்படலின் அச்சமும், பாற்கடலிற் றேனறலின் கடபும், முகத்தக கொவ்வாழையின் காணமும் கொள்ளுமெனக் கொண்க (அ)

வேறு.

மடித்த வாயன வயங்கு முகிப்பினன
றுடித்து வீங்கி யொடுங்குறுக தோளினன
பொடித்த தண்டளிர்பூவொடு மாலகரி
யொடித்த கொம்பனை யாடித்த துன்னுவான்.

இ - ன். மடித்தவாயன - இதழ்களை மடக்கிய வாயினையுடையானும், வயங்கு ம உயிர்ப்பினன் - உலாவுகின்ற பெருமூச்சினையுடையானும், றுடித்த - றுடித்தலற்ற, வீங்கி - பருத்தது, ஒடுங்கு உறும் - ஒடுங்குதலடைகின்ற, தோ ளினன் - புயங்களை யுடையானுமாயி ய ஸ்ரீராமபிரான், மாலகரி - கரிய யானையா னது, பொடித்த - முளைத்த, தண்டளிர் பூவொடு ஓடித்த - குளிர்ச்சி பொருந்திய தளிர்கள் மலாகளுடனே ஓடித்தவிட்ட, கொம்பு அணையான திறத்த உன்னுவா ன - கொம்பை யொப்பாளுடைய தன்மையைக் கருதுவானாயினான்.

குறிப்பு — மதியைக் காய வீங்கிய தோள்கள் அமமதி காய இளைத்தன வென பது இரண்டாம் அடியின் கருத்து. மால் கரிபை இராவண்ணுக்கும், கொம்பினைச் சீதா பிராட்டிக்கும், உவமையாகிப் பொருள் காண்க, (க)

வாங்கும் வில்லன் வரும்வரு மென்றிரு
பாவகு நீணெறி பாததன் னோவெனும்
வீங்கும் வேலை விரிதிரை யாமென
வோங்கி யோங்கி யொடுங்கு முயிரப்பினன்

இ - ன். வாங்கும் வில்லன் - வீண்குகின்ற வில்லினையுடையானாகும், வரும்வரும் என்று - வருவான் வருவான் என்று, இரு பாவகும் - இரண்டுபக்கத்திலும், நீண் தெறி பாததன்னோ எனும் - (நாணவரும்) நீண்ட வழியைப் பாததாளோ? என்பான், (அவ்வனவகூறியவளவில), வீங்கும் வேலை விரிதிரை ஆம் என - மிகுகின்ற கடலில் விரித்த அலைகள் ஆகுமே என்று, ஒங்கி ஒங்கி - உயர்ந்து உயர்ந்து, ஒடுங்கும் உயி ராயினன் - அடங்குகின்ற பெருமூச்சினையுடையான் ஆயினான்

குறிப்பு — அரக்கனைக் கொன்று தன்னை மீட்க வருவான் என்று கருதினான் என்பாரா 'வாங்கும் வில்லன் வரும் வருமெனது' என்றா, வரும் வரும் என்னும் அடு ககு - உவகைப்பொருட்டி என்பாவகும் எதை இருபாவகும் என்றது - கவிழ்ந்த தலை சிமிராமற் கடைக்கணித்த தன்மை விளக்கற்கு பார்த்தன்னோ என்று யாம ஐயுற்றதற்கேற்பப் பாததிறுப்பாளாயின இருபாலும் தோன்றும் கடலில் அலைகள் மிகுந்து பேரொலியெழுமே, அப்போது அக்கடலொலிக் காரஞளாயப் பேதை எப்பாடு படுவாளோ என்பதும், அவ்வனம் பாததப்பொழுது அவள் கண்களாகிய வீங்குகின்ற வேலையில் என வருகையைக் காணுத துயரத்தான விரிதிரையென நீர ததும்புமே என்பதும் கருதிப் பெருமூச்செறிந்தான் என்பது ஈறறிண்டடிக் கின் கருத்து. பின்னும், அவன் பெருமூச்சு விட்டிக்கொண்டிருந்த தோற்றம் கடல் போலிருந்த தென்பதும். ஈண்டு, கடல் - ஸ்ரீராமபிரான் மேனிகும், விரிதிரை -

பெருமூச்சுக்கும், ஒங்கியோங்கி யொடுங்கும் அததிரையின செயல், ஒங்கியோங்கி யொடுங்கும் பெருமூச்சின செயலுக்கும் உவமை ஒங்கியோங்கியெனும் அகேசு - மிகுதிப்பொருட்டி. (௧௦)

தன்னி னேந்தில் னென்பது சாலுமோ
மின்னி னேந்த விலங்கு மெயிறறின
நின்னி லென்று நெருங்கிய போதவ
ளென்னி னேந்தன ளோவென வெண்ணுமால்,

இ - ன் அவன்—, தன் நினைத்திலுள் என்பது - தன்னை மறந்தான் என்பது, (தன்னில் கைத்திலுள் என்பது - தனக்குள்ளே வருகதினாலில் என்பது), சாலுமோ - மிகுதியா யிருக்குமோ? மின் நினைந்த - மின்னல் கருதிய, விலங்கும் - விலகியிருக்கின்ற, எயிறறின - வககிரத்தககளையுடையானாகிய இராவணன், நில் நில என்று நெருங்கியபோது - நிலலு நிலலு என்று கூறிச் சமீபித்தபொழுது, என் நினைந்தனளோ? என் எண்ணும் - என்னை நினைத்தாளோ? என்று எண்ணுவான்.

குறிப்பு.—மின்னினைந்த - மின்னல்போலும் என்று கருதிய, விலங்கும் - மாணும், எயிறறின - வககிர தகதகளையுடையானாகிய அரக்கனே, (மாரீசனே) நில் நில என்று - (தீக்காணக தேடியோடாமல்) நிலலும் நிலலும் என்று, நெருங்கிய போது - இளையான் நெருங்கியபொழுது, என் நினைந்தனளோ - என்ன நினைத்தாளோ என்பபொருள் கூறலுமாம் (௧௧)

நஞ்சு காலு நகைநெடு நாகத்தின்
வஞ்சு வாயின மதியென மட்குவாள்
வெஞ்சி னஞ்செ யரக்கர்தம் வெமமையை
யஞ்சி னுன்கொலென றையுறு மாவென்பான்

இ - ன். நஞ்சுதாலும் - விஷத்தைக் கக்குகின்ற, நகை - பற்களையுடைய, நெடு - பெரிய, நாகத்தின் - பாம்பினது, வஞ்சம் வாயில்கொடியவாய் வகப்பட்ட, மதி என - சந்திரனைப்போல, மட்குவான் - ஒளிமழுகுவானாகிய சிதையான்வன், வெம் சினம் செய் - கொடியகோபத்தைச் செய்கின்ற, அரக்கா - ராகுத்தாக்குடைய, வெமமையை - கடுமையை, அஞ்சினுன கொல என்று - (ஈமது கணவன்) பயந்தா னோவெனது, ஐயுறம் என்பான் - சந்தேகிப்பான் என்று கூறுவான்

குறிப்பு:—ராகம் - இராவணனுக்கும், மதி - சிதைக்கும் உவமையெனக்கொ ண்டி பொருள்காண்க (௧௨)

பூண்ட மானமும் போக்கருங் காதலும்
துண்ட நினநிடை தோமுறு மாருயிர்
மீண்டு மீண்டு வெதுப்ப வெதுப்பினான்
வேணடி மோவெனக் கினனமும் வல்லென்பான்.

இ - ன். பூண்ட மானமும் - மேற்கொண்ட வெட்கமும், போக்கரு - நீக்கு தற் கருமையாகிய, காதலும்—, துண்ட - நினைப்பூட்ட, இடை நின்ற - (அவ்விர

ண்டிற்மு) இடையே நின்று, தோம உறும் ஆர் உயிர் - பொல்லாங்கை யடைகி
ன்ற அரிய உயிரானது, மீண்டு மீண்டு வெதப்ப வெதம்பினுள் - திருமயித் திரு
மயி வாட்டுவதால் வாட்டமடைந்த ஸ்ரீராமபிரான், எனக்கு—, இன்னமும்—,
(போசெய்தற்கு) வில் - வில்லானது வேண்டுமோ—, என்பான் - என்றவ
கூறுவான். (கக)

விலலை நோக்கி நகுமிக விங்குதோட
கலலை நோக்கி நகுங்கடைக் காலவருளு
சொலலை நோக்கித் துணுகுதுந் தொனமறை
யெலலை நோக்கினர் யாவரு நோக்குவான்.

இ - ன். தொல் - பழமையாகிய, மறை எலலை நோக்கினர் - வேதத்தின் முடி
வைப் பாராதவர்கள், யாவரும் நோக்குவான் - எல்லாரையும் (அரக்கர் செய் துள்
பத்தினின்று நீக்கிக் காப்பவனாகிய ஸ்ரீராமபிரான், விலலை நோக்கி நகும - (தனது)
ததுவைப் பாராத்துப் புன்னகை கொள்வான், மிக வீங்கு - மிகவும் பெருந்த, தோ
ள கலலைநோக்கிநகும - தோள்களாகிய மலைகளைப்பாராத்து நகைப்பான், கடை கால்
வரும் - கடைசிக் காலத்தில வரப்பட்ட, சொலலை நோக்கி - (பழிப்பாகிய) சொல்லு
யெண்ணி, துணுகுதும் - திசிலடைவான் (கச)

கூதிர வாடைவெங் கூற்றினை நோக்கினன்
வேத வேளவி விதிமுறை மேவிய
சீதை யெனவயிற நீர்த்தன னோவெனும
போத கமமென்ப பொமமெ னுயிர்ப்பினுன்.

இ - ன். கூதிரவாடை - குளிரைத்தருகின்ற வடகாற்றாகிய, வெங்கூற்றினை
நோக்கினன் - கொடியயமனைக் கண்டவனாகிய ஸ்ரீராமபிரான், வேதம் வேளவி -
வேதத்திற் கூறுகின்ற யாகத்தை, விதிமுறைமேவிய - (அவ்வேதம் விதித்த) கட்ட
னையினது ஒழுகுகில் அடைந்த, சீதை—, எனவயின் தீர்த்தனனோ - என்னிடத்தி
னின்று நீங்கினனோ? எனும் - என்று கூறுவானாகி, போதகம் என - யானையைப்
போல, பொம என உயர்ப்பினுன் - பொமமென்றொலி செய்கின்ற பெருமூச்சினை
யுடையானாயினான்.

குறிப்பு.—கூதிரவாட்டையாக கண்டு யமனைக்கண்ட உயிர்போல கடுகுகின்றான்
என்பார், 'கூதிரவாடை வெங்கூற்றினை நோக்கினன்' என்றார் ஸ்ரீராமனையே
நினைத்தத தவஞ்செய்பவனாயிருப்பவன் என்பார் 'வேதவேளவி விதிமுறை மேவிய
சீதை' என்றார். இனி, வேதவிதிப்புடி ஸ்ரீராமபிரானை மணந்தசோகத் சீதை
என்னலுமாம், இவ்வாடை தெற்கே சென்றதனால் தென்றிசையிலுள்ளா ளீரந்தி
ருப்பானென நேங்கி 'எனவயிற நீர்த்தனனோ' என்றான் (கரு)

நின்று பலலுயிர் காததற்கு நோத்தயர்
னென்று ணைக்குல மங்கையொ ரேநதிழை
தன்று யாககுத தகவிலெ னாயினே
னன்று நன்றென் வலியென நாணுமால்.

இ - ள். நின்று - (விற்பிடித்த) நின்று, பல் உயிர் காத்தற்கு - பல உயிர்களுக்கும் காப்பதற்காக, கோத யான் - உடனப்பட்ட நான், என் துணை - எனக்கொப்பாகிய [என் குலத்தை ஒப்பதாகிய], குலம் மங்கை - குலத்திற் பிறந்த பெண்ணாகிய, ஒரு ஏந்திலை தன் - ஒரு சமந்த ஆபரணங்களை யுடையாளுடைய, தயாககு - துன்பத்தாககு, தகவிலென் ஆயினேன் - (உதவும்) தருதியில்லென் ஆயினேன், என் வலி நன்று நன்று என் நரணம் - எனது சாமாததியம் நன்றாயிருக்கின்றது நன்றாயிருக்கின்றது என்று நரணவானாயினான். (௧௬)

சாயுந் தம்பி திருத்திய தண்டளிர்
தீயு மங்கவை தீர்கெனுகு செவவிருந்
தாயு மாவி புழுங்க வழுங்குமால்
வாயு நெஞ்சம் புலர மயங்குவான்.

இ - ள் சாயும் - (அவ்விராமபிரான் படுக்கையிற்) சாயவான், (அங்கனஞ் சாயாதவனவில), தம்பி - இளையபெருமான, திருத்திய - திருந்தச்செய்த, தன் தளிர்தீயும் - (படுக்கையாகிய) குளிராசரிபொருத்திய தளிராகக் கருகிப்போம்; அவரு - அப்பொழுது, அவைதீக ல்லும் - அததளிராகளை நீக்கிவிடிக் என்பான், (அங்கனங்கூறியவனவில இளையான்), செவவிருந்த ஆயும் - செவ்வையான புதியதளிராகளைக் கொய்வான், (அங்கனங் கொய்த தளிராகளமேறசாயத்த) ஆவிபுழங்க அழுங்கும் - உயிர் வெந்துபோம்படி துன்பத்தை யடைவானும், வாயும் நெஞ்சம் புலர மயங்குவான் - வாயும் மனமும் காயத்தபோவதால் மதிமயக்கங்கொள்வானு மாயினான். (17)

பிரிந்த வேதுகொல பேரபி மானங்கொல
தெரிந்த திலலை திருமலாக் கண்ணிமை
பொருந்த வாயிரங் கற்பங்குள போக்குவா
னிருந்து கண்டிலன் கங்குலி னீற்றோ

இ - ள். திருமலா - அழகிய தாமரை மலாகன்போன்ற, கண் இமைப்பொருந்த - கண்களினது இதழ்கள் ஒன்றோடு ஒன்று சேருதற்கு [கண்களை யிமைப்பதற்கு], ஆயிரம் கற்பங்குள போக்குவான் இருந்து - ஆயிரங் கற்பகாலங்களைக் கழிக்கின்றவனாகியிருந்து, கங்குலின் ஈறுகண்டிலன் - அவ்விரவின் முடிவினைக் கண்டானிலை, (இவனவன் கண்மூடாது காலங்கழித்தது), பிரிந்த ஏதுகொல - (திருவைப்) பிரிந்த காரணத்தாலோ? போ அபிராமம் கொல - பெரிதான் மதிப்பினாலோ? தெரிந்தது இல்லை - (காரணமின்னதென்று) அறிந்ததாக இல்லை.

குறிப்பு — ஸ்ரீராமபிரான் தனது கண்களின் னிதழ்களாகிய தாமரை விதழ்களை அத்தாமரையை விடாகவுடைய திருமகளாகிய சீதை வருவான் வருவான் என்று கருதியோ அவன் வீட்டைப் பிறந்த இடம்போல மூடித்திறப்பது யோக்கியத்தைக் கூடுதலதனென்பது கருதியோ திறத்தபடியே வைத்தது நெடிதுப்பொழுது போக்கினான் என்பது, முதல் மூன்றடிகளின் கருத்தது இவனவன் கற்பித்தது இரவின் நீட்சியும் பிரிவாற்றாமையால் வயதின் தாழ்ச்சியும் விளங்குதற்கு. (௧௮)

வென்றி வேற்கை யிளவலை மேலெலா
மொன்று போல வுலப்பில நாளகடா

நின்று காண்டியன் நேடுநெங் கங்குரு
னின்று நீளவதற கேதுவெ னென்னுமால்.

இ - ஷ். வென்றி வேல் கை இளவலை - வெற்றிபொருத்திய வேலினையே
திய கையினையும் இளமையையுமுடையாய், மேல லாம - முகத்தைக்காலமெல
லாம், நாளகன (பகலுமிரவுமென்றிருகற்பட்ட) தினங்கள், ஒன்றுபோல - ஒரு
தன்மையனவாய், உலப்பு இல - கெடுதலில்லாதன (வாயிருந்தன), (என்பதை)
நின்று - நிலைத்திருந்து, காண்டி அன்றே - பாரததரயல்லையோ? இன்று கெடு கவ
குல நீளவதற - இறந்தததினம் கெடிய இரவானது நீட்சிபெறுதற்கு, ஏது என -
காரணம் யாது, என்னும் - என்றுகூறுவான்

குறிப்பு - இளவலை ஐ - முன்னிலை யுணாததியது. நின்ற என்பதற்கு -
இரவெல்லாம் விழித்தக காவல்புரிந்து நின்ற என்னுமிழுக்காது. தான் - தாம்,
ஆல - அசைகள். (கக)

நீண்ட மாலே மதியினை நிகதமு
மீண்டு மீண்டு மெலிந்தனை வெளகுவாய்
பூண்ட பூணவள வாணமுகம் போதர
வீண்டு சால விளங்கினை யென்னுமால்.

இ - ஷ். நீண்ட மாலே மதியினை - (விடியாது) நீளுதலுற்ற இரவிறறோன்றிய
சந்திரனை (கோகதி), நிகதமும்-தினந்தோறும், மீண்டும மீண்டும - பலதரம் திரும்
பிவந்தம், மெலிந்தனை வெள்குவாய் - (எனதலைவியின் முகவொளிககு இணையாகாத
விசாரத்தால்) இணைப்புற்று [சிலகன தேயதலுற்று] காணம் அடைவாய், பூண்ட
பூண அவள வாணமுகம் போதர - அணிந்த ஆபரணங்களுையுடைய அநந்த சிவையி
னது ஒளி பொருந்திய முகம் (எனனைவிடகு விலகிப்) போயவிட்டதால், ஈண்டு -
இப்பொழுது, சால விளங்கினை என்னும் - மிகுதியாகப் பிரகாசிக்கின்றாய் என்று
கூறுவான் (உ௦)

நீணி லாவி னிசைநிறை தனகுலத
தாணி யாய பழிவர வன்னது
நாணி நாடு கடந்தன னாகுகொலோ
சேணு லாகத்தனித தேரவ னென்னுமால்.

இ - ஷ். சேண உலாம் - ஆகாயத்தில உலாவும், தனி தேரவன் - ஒப்பற்ற
தேரினையுடைய ரூரியன், நீண நிலாவின் - இந்த நீண்ட நிலாவைப்போல, இசை
நிறை - புகழ் நிறைந்த, தன் குலத்த ஆணி ஆய பழிவர - தன்னுடைய குலத்துக்கு
உரையாணியாகிய பழியானது வந்தசேர, அன்னது நாணி - அந்தப் பழிககு காணம்
அடைந்து, காடுகடந்தன கொலோ என்னும் - இக்காடுகளைத் தாண்டிப்போயின
னோ? என்று கூறுவான். (உ௧)

சுட்ட கங்கு னெடிதெனச சோகின்றான
முட்ட மைந்த நெடுமுடக கோடுண்டு

கட்டி வாளரக் கனகதி ரோணையு

மிட்ட னன்கொ விருஞ்சிறை யென்னுமால்.

இ - ன். சுட்ட கவருங் கெழுது என சோகின்றான் - (தன்னை) விசன் மடையும்படி செயத இரவானது கால நீட்டிப்பையுடையது என்று தளாவடைகின்ற ஸ்ரீராமபிரான், அமைந்த - பொருந்திய, கெடு முட்டு - னீளமான கழவாளத்தால், முடகோடு - தேரை வேகமாய் இழுத்தச செவலுவு குகிறைகளைத் திருப்பிக் கொணாதற்குத் தடை செய்யாதவனாகிய அருண்ண னன்னும் சாரதியோடு, கதிரோ னையும் - சூப்பினையும், வான் அரக்கன் - வாளினையுடைய ராவண ராக்ஷஸன், கட்டி - இரு சிறை இட்டன்ன கொல னன்னும் - பெரிய சிறையில் வைத்தானோ? என்று கூறுவான்

குறிப்பு - இனி, இரண்டாம் அடிக்கு - முட்டி அமைந்த - (கரத்தின்) கழவாளம் பொருந்திய, கெடு - பெரிய, முட்டி கோன ஒடு - முடவர்களுக்குத் தலைவனாகிய அருண்ணோடு எனப் பொருள் கொள்ளலுமையும். (உஉ)

கடியி னேரிடை தோன்றல ளாமென்றி
கடிய காரிருட கவருவின கற்பம்போய்
முடியு மாகின முடியு மிமூரிநீர்
கெடிய மானில மென்ன நினைக்குமால்.

இ - ன். தடியின் கோ இடை-உடுக்கையைப்போலப் பொருந்தின்ற இடை யினையுடையாள் [சீதை], தோன்றல ள் எனின் - காணப்படாதிருக்கும்படித்தின், கடிய - கொடிய, கா இருள் - கரிய இருள்பொருந்திய, கவருவின - இவ்விராககாலத்தினது, கற்பம்போய் முடியும் ஆகில - கலபகாலமானது சென்று முற்றுப்பெறுமானால் (விடந்தால்), இ மூரி நீர் கெடிய மானிலம் முடியும் - இருத வலியகடல் சூழ்ந்த கெழுதான பெருமைபொருந்திய பூமியானது அழியும், என்ன - என்று, நினைக்கும் - நினைப்பான்.

குறிப்பு - சீதாபிராட்டி தோன்றாளாயின் விடிந்தவுடன் இவவுலகத்தையெல்லாம் அழித்ததுவிடுவேனென்பது கருத்து. (உஉ)

திறத்தி னுதன் செய்தவத தோருற
வொறுத்து ஞாலத் துயிர்தமை யுண்டிழை
மறத்தி னாகள வலிந்தனா வாழ்வரே
லறத்தி னுவினி யாவதெ னென்னுமால்.

இ - ன். செய்தவத்தோர் திறத்து - செய்யப்பட்ட தவத்தினையுடையோரால், இனது உற - தீயவைகள் சேரும்படி, ஒறுத்து - வருத்தப்படுத்தி, ஞாலத்து உயிர்தமை உண்டு உழுவ மறத்தினாகள - பூமியிலுள்ள பிராணிகளைத் தின்று திரிகின்ற பாவத்தினையுடையவர்கள் [அரக்கர்கள்], வலிந்தனா வாழ்வரேல் - வலிமை யுடையவர்களாய் வாழுகதிருப்பார்களானால், இனி அறத்தினால் - இனிமேல் தருமத்தினால், ஆவது என் னன்னும் - முடியுஞ் செயல யாத் என்று கூறுவான்.

குறிப்பு — தவமுனிவா போன்ற தம்மை வருத்தப்படுத்தி உலகத்திலுள்ள பொருள்களெல்லாம் கண்ணுக்குத் தெரியாவாறு மறைத்த வலிமையை நிறைபெற்றிருக்கின்ற இருளின் தன்மையைக் கூறுவா அத்தன்மை வாய்ந்த அரக்கரின் செயலை எடுத்துக் கூறினா. திறத்த எப்பதை இன்னுதன் என்பதன் முன் வைத்து வலியுண்புகள் என்னினும்மையும், சித்தமகரிய துயரம் என்றபடி. (உச)

தேனின் நெய்வத திருநெடு நாட்சிலைப்

பூவின் நெய்யும் பொருகளை வீரனு

மேனின் நெய்ய விமலனை நோக்கினு

றானு தோகில னாயத்தடு மாறுவான்.

இ - ன் தேனின் - வண்டுகளாலாகிய, தெய்வம் - தெய்வத்தன்மைபொருளாகிய, திரு - அழகிய, நெடுகாண் - நீளமான நாணிணையுடைய, சிலை - (சுருப்பு) வில்லில், பூவின் - மலர்களை நிறக்கசெய்து [தொடுத்த], எய்யும் - எய்கின்ற, பொருகளை வீரனும் - போசெய்கின்ற பாணத்தில வீரனாகிய மனமதனும், [போரில் களைகள்தொடுக்குரு செய்வில் வீரனாகிய மனமதனும்], மேல கின்ற எய்ய - ஆகாயத்தில கின்ற (பாணத்தை) எய்ய, விமலனை நோக்கினு - மலரகிதனாகிய ஸ்ரீராம பிராணப பாததான; தானும் - (விமலனாகிய) அவ்விராமபிரானும், தோகிலனாய - (காமமேலுற்ற மனநிலைமாரித்) தெளிவில்லாதவனாகி, தடுமாறுவான் - கவனஞ் செலுத்தாது

குறிப்பு — மனமதன் விமலனைக் கவனக்கசெய்தானாகவின் அவன் வில்லுக்குத் தெய்வத்தன்மையளித்துக் கூறினா. எய்தான் எனது எய்ய நோக்கினு என நது - அவனது கருவேகமும் சரவேகமும் வீளக்கறது தோகிலனாயத் தடுமாறுவான் என்றது - மனமதன் செய்யுந் கொடுமையாற் கோபமெய்தி அவனைக் கொல்கின்றேனென்று எழுந்தனோக்க அவன் உருக் காணப்படாமல் அகங்கனையிருத்தமையால் அவனைக் காண்பதற்கில்லாமல் கவனிகுன்னென்று பொருள்கோடலுமாம். இனி, நோக்கினு என்பதை முற்றெச்சமாகக், தானும் என்றது - அந்த மனமதனும் என்று பொருள் கூறலுமையும் இப்பொருள்கொளளுக்கால் அவயிருளில் நிறவொற்றுமையால் ஸ்ரீராமபிரானது திருமேனியைக் காணமாட்டாதவனாய் போரித்தற்கில்லாமற் கவனிகுனு எனக். (உரு)

உழந்த யோகத் தொருமுதல கோபத்தா

விழந்த மேனியு மெண்ணி யிரங்கினு

கெழுந்த கைக்கொரு வனமை கிடைக்குமே

பழந்து யாக்குப் பரிவுறும் பானமையால்

இ - ன் - கெழுந்தகைக்கு - உரிமைக்கு, ஒருவு அனமை - நீங்காத தன்மையானது, கிடைக்குமே - கிடைக்குமானால், பழந்துயாக்கு - பழைய துயரத்துக்கு, பரிவு உறும் பானமையால் - துன்பம் அடைகின்ற தன்மையின்படி, உழந்த யோகத்து - பழகின [ஈனாரச் செய்தற்கறித்த] யோகநிலையினையுடைய, ஒரு முதல் - ஒப்பற்ற முதற் பொருளாகிய வெப்பிரானது, கோபத்தால் —, இழந்த மேனியும் - (தான்) இழந்தவிட்ட உடலையும், எண்ணி - நினைத்து, இரங்கினு - (அமமனமதன்) துக்கித்தான்.

குறிப்பு—ஒரு சொத்தினிடத்தில் தனக்குள்ள உரிமையை இழந்தபோன ஒருவன் மீண்டும் அவவுரிமையைப் பெறுதற்கு வழியேற்பட்ட காலத்தில் அவவுரிமையை நிலைநிறுத்தற்குரியதும் தான் போக்கடித்ததுமான ஆதரவிருந்தால் வெற்றி கொள்ளலாமே என்று கருதி இழந்தவிட்ட ஆதரவை நினைத்திரங்குவதுபோல அழகுக்குரியன என்னும் தனது பாத்நியத்தை ஸ்ரீராமபிரானது திருமேனியானது வாட்டமுற்றிருப்பதால் ஊசசித்ததுக்குக் கொண்டுவர வழியேற்பட்டும் அதனை உறுதிப்படுத்தற்குரியதான தன் உடலை இழந்துவிட்டதால் அதை நினைத்து மனம் தன் இரங்கினுள் என்பது கருத்து கெழுதகை - உரிமை “கிளளி வளவனொடு கெழுதகை வேண்டி” [மணிமேகலை ஆபுத்திரோடு மணிபல்லவமடைந்த காதை] ஒரு + வன்மை என்றும் பிரிககலாய், வன்மை - வலிமை. (உசு)

நீல மாய நிறத்த நினைப்பிடைச

சூல மாகத் தொலைவுறு வேலையின

மூல மாமலா முன்னவன முற்றுறுங்

கால மாமெனக் கங்குல கழிந்ததே

இ - ள். நீலம் ஆய நிறத்தன் நினைப்பிடை - நீலமாகிய நிறத்தினையுடைய ஸ்ரீராமபிரானுடைய எண்ணத்தினிடத்து, கங்குல - அவவிரவானது, சூலம் ஆக - சூலாயுதம்போல, தொலைவு உறு வேலையின - (ஊடுருவி) நீங்குகின்ற வேலையில், மூலம் மாமலா முன்னவன் - ஆதியாகிய (ஸ்ரீமகாலக்ஷணவின் உருகிக்) கமலத்திற பிறந்த முதலவனாகிய பிரமதேவன், முற்று உறும் காலம் ஆம் என - முடிவையடை கின்ற ஊழிககாலமாகும் என்று கூறும்படி, கங்குல் கழிந்தது - இருள் நீங்கியது ()

வேறு

வெள்ளஞ் சிலம்பு பாறகடலின் விருமபுர துயிலை வெறுத்தளிப்புங்

களஞ்ஞ சிலம்பும் பூங்கோதைக் கற்பின கடலிற படிவாற்குப

புளஞ்ஞ சிலம்பும் பொழில்சிலம்பும் புனலுஞ் சிலம்பும் புனைகோல

முளஞ்ஞ சிலம்புஞ் சிலம்பாவே லுயிருண்டாகும் வகையுண்டோ.

இ - ள். வெள்ளம் சிலம்பு பால கடலின் விருமபுர துயிலை வெறுத்தது - மிகுதியாக ஒலிக்கின்ற திருப்பாறகடலினிடத்து (தான்) விருமபுகின்ற நித்திரையை வெறுத்துவிட்டு, அளியும் களஞ்ஞ சிலம்பும் பூங்கோதைக்கு அற்பின் கடலில் படிவாற்கு - வண்டிகளும் தேனும் ஒலிசெய்கின்ற பூவையணிந்த குழலினைபுடையாளாகிய சீதாபிராட்டியின் நிமித்தமாக அன்பாகிய கடலில் மூழ்குவானாகிய ஸ்ரீராமபிரானுக்கு, புளஞ்ஞ சிலம்பும் - பறவைகளும் ஒலிக்கின்றன, பொழில் சிலம்பும் - சோலை ஒலிசெய்கின்றது, புனலும் சிலம்பும் - நீரும் ஒலிசெய்கின்றது, (அவற்றோடு) புனை கோலம் - புனைந்த போரககோலத்தை, உளளும் - கருதுகின்ற, சில அம்பும் சிலம்பாவேல் - சிலபாணங்களும் ஒலி செய்வாவிட்டால், உயிர உண்டாகும்வகை உண்டோ - உயிர உண்டாகின்ற காரணமும் இருக்கிறதோ? [இலலை].

குறிப்பு:—நீலாப்பரப்பிறசெய்த அறிதயில் ஒழித்ததுதோன்ற ‘பாறகடலின் விருமபுர துயிலை வெறுத்தது’ என்றா பூங்கோதை - அனமொழித்தொகை மூன்றாம் அடி விடியறகாலத்தை உணர்த்துகின்றது. படுக்கையைவிட்டு எழுந்தபோது அவன் உடம்பின் அசைவால் அம்புகள் ஒன்றோடொன்று தாக்குற்ற ஒலிசெய்தன

எனக் அவன் தான்கொண்ட போர்க்காலத்தை மறந்துகிடந்தமை தோன்ற 'புனை கோல முன்னுஞ் சிலம்பும்' என்றா. நிலாப்பரப்பில் அறிதலில் செயவதில் இன்பங் காணுமையால் அதனை வெறுத்துப் பிராட்டியின் அன்பைக்கருதித் துன்பத்தி லாழ்ந்து உயிர் நீங்கினுன்போல இருந்த ஸ்ரீராமபிரானுக்குப் புன முதலியன் ஒலி செய்து விடியற்காலத்தை யுணர்த்தியும் அம்புகள் ஒலிசெய்து போர்நினைப்பை உண்டாக்கியும் எழுப்பியதால் அவன் உயிர் பெற்றவனபோன நெழுந்தான் என்பது கருத்து. (உஅ)

மயிலும் பெடையு முடனதிரிய மாணுங் கலையு மருவிவரப்
பயிலும் பிடியுங் கடகரியும் வருவ திரிவ பாக்கின்றான்
சூயிலுங் கரும்புஞ் செழுந்தேனுங் குழலும் யாழும் கொழும்பாகு
மயிலு மமுதுஞ் சுவைநீத மொழியைப் பிரிந்தா லழியானே.

இ - ள். மயிலும் பெடையும் உடனதிரிய - ஆணமயிலும் பெணமயிலும் கூடித் திரிவதையும், மாணும் கலையும் மருவிவர - பெணமானும் ஆணமானும் புணர்ந்து வருதலையும், பயிலும் - பழகுகின்ற, பிடியும் கடம் கரியும் - பெண் யானையும் மதம் பொருந்திய ஆண் யானையும், வருவ - (சொந்த) வருவனவாகி, திரிவ - திரிசின்றவைகளை, பாக்கின்றான் - பாக்கின்ற ஸ்ரீராமபிரான், சூயிலும்—, கரும்பும்—, செழு தேனும் - வளமைபொருந்திய தேனும், குழலும் - வங்கியமும், யாழும் - வீணையும், கொழு பாகும் - வளமைபொருந்திய தேம்பாகும், அயிலும் அமுதும் - உண்கின்ற தேவாமிரதமும், சுவைநீத - சுவை நீங்கும்படிசெய்த, மொழியை - சொற்களையுடைய சதாபிராட்டியை, பிரிந்தால் - பிரிவுற்றால், அழியானே - கெட்டு வருந்தாதிருப்பானே. [வருந்துவான்] (உக)

முழநாட் டியகோட் தெய்தது முற்ற முற்றான முதுகங்குல
விழநாட் கண்ணு கிளிமிழற்று மெனசொற கேளா வீற்றகாண
டடிநாட் செந்தா மரையொதுங்கு மன்ன மிலளால் யானடைத்த
கடிநாட் கமலத் தெனவவிழத்துக் காட்டு வானபோற் கதிரவெய்யோன்

இ - ள். முது கங்குல விழநாள் கண்டும் - பழைய இரவு விழந்த பொழுதைப்பார்த்தும், கிளி - கிளிபோலவானாகிய சதாபிராட்டி, மிழற்று - (நிரம்பாத சொற்கொண்டு) பேசுகின்ற, மெல சொல் - மென்மைபொருந்திய வார்த்தைகளை, கேளா - கேட்கப்பெறாத, வீற்றா - வீற்றாகிய ஸ்ரீராமபிரானுக்கு, ஆண்டு - அப்பொழுது, கதிரவெய்யோன் - கிரணங்களையுடைய சூரியன், அடிநாள் - முன்னாளில், செந்தாமரை ஒதுங்கும் அண்ணம் - செய்ய தாமரைமலரில் தங்குகின்ற அண்ணம்போன்ற சதாபிராட்டியானவள், யான அடைத்த - நான் (கேற்ற) மூடிய, கடி - வாசனைபொருந்திய, நாள் கமலத்த - அன்றலாந்த தாமரைமலரில், இலள் என - இவ் வாதவளாயினொன்று, அவிழத்துக்காட்டுவானபோல - (அத்தாமரை மலரினிதழ்களை) அவிழ்ச்செய்த காண்பிப்பவனைப்போல, முடிநாட்டிய - (சன்) சிரத்தா நிறுத்திய, கோடு உதயத்த - உச்சியையுடைய உதயகிரியினது, முற்றம் உற்றான் - முனறிவினான் வந்தான்.

கருத்து.—செந்தாமரை மலர்கள் விரியும்படி உதயகிரியின் உச்சியில் சற்றே தனது தலை தெரியுமாறு சூரியன் உதயங்கு செய்தான் என்பதாம். (உ௦)

பொழிலை நோக்கும் பொழிலுறையும் புள்ளை நோக்கும் பூங்கொம்பி
 நெழிலை நோக்கு மிளமயிலி னியலை நோக்கு மியலபானா
 குழலை நோக்கிக் கொங்கையிணைக் குவட்டை நோக்கி யக்குவட்டின்
 றொழிலை நோக்கித் தன்னுடைய தோளை நோக்கி நாளகழிப்பான.

இ - ள். பொழிலை நோக்கும் - ஸ்ரீராமபிரான்) சோலையைப் பார்ப்பான், பொழில் உறையும் - அச்சோலையில் வசிக்கின்ற, புள்ளை நோக்கும் - சக்கரவாகப் படகினைப் பாப்பான், பூ கொம்பின் எழிலை நோக்கும் - புஷ்பங்களையுடைய மரக் கொம்பினது அழகைப் பாப்பான், இளமயிலின் இயலை நோக்கும் - இளமை பொருந்திய மயிலினது சாயலைப் பாப்பான், இயலபு ஆனா - அம்மயிலினது தன்மை பொருந்தியவளாகிய சீதாபிராட்டியினது, குழலையோக்கி - கூந்தலைக்கருதியும், இணை கொங்கைக் குவட்டை நோக்கி - இரண்டு முலைகளாகிய மலைகளைக்கருதியும், அ குவட்டின் தொழிலையோக்கி - அந்த முலைமலைகளினது செயலைக் கருதியும், தன்னுடைய—, தோளை - புயங்களை, நோக்கி - பார்த்தும், நாள கழிப்பான் - பொழுது கழிப்பானாயினான்

குறிப்பு —பொழில-பிராட்டியின் குழலையும், புன (சக்கரவாகம்)-தனங்களையும், பூங்கொம்பின் எழில்-சண்ணையு மனததையும் கவாதலபோல, தனங்களும் தனது சண்ணையு மனததையும் கவாதலையும், மயிலினியல பூமிபிற படிதலபோல பிராட்டியின் திருமேனி தனது தோளிற பொருந்தலையும் குறிப்பிப்பான் முறையே கூறியவாற்றிக்.

(௩௧)

அன்ன காலே யிளவீர னடியின் வணங்கி நெடியோயப்
 பொனனை நாடா தீண்டி ருத்தல பொருளோ வென்னப் புகழோனுஞ்
 சொன்ன வரக்க னிருக்குமிடக் துருவி யறிதூக் தொடர்தென்ன
 மின்னுஞ் சிலையா மல்தொடாந்த வெயிலவெங் காணம் போயினரால்

இ - ள். அன்னகாலே - இப்படிப் பொழுதுகழிக்கின்றபொழுது, இளவீரன் - இளையபெருமான், அடியின் வணங்கி - (ஸ்ரீராமபிரான்) திருவடிகளில் வணங்கி, நெடியோய—! அ பொனனை - அந்த இலக்குமியை [சீதாபிராட்டியை], நாடாது - தேடாமல், ஈண்டு இருத்தல - இவ்விடத்திலிருத்தல, பொருளோ என்ன - குணமோ? என்ற கூற, புகழோனும் - கொத்திமாளுகிய ஸ்ரீராமபிரானும், சொன்ன - (நமது தந்தை சடாயு) உரைத்த, அரக்கன் இருக்கும் இடம் - ராவண ராக்ஷசன் இருக்கின்ற இடத்தை, தொடாந்த - தேடிச்சென்று, துருவி அறிதும் என்ன - ஆராயத்திறவேமா என்று கூற, மின்னும் சிலையா - ஒளிசெய்கின்ற வில்லினையுடைய ஸ்ரீராமலட்சுமணர்கள், வெயில் - வெயிலில், மல்தொடாந்த - மலைகள் தொடாச்சியாயுள்ள, வெம் காணம் போயினா- வெவ்விய காட்டினவழியாகச் சென்றார்கள். (1)

வேறு.

ஆசை சுமந்த நெடுங்கரி யன்னார்
 பாசிலே துன்று வனம்பல பினனாக
 காசறு குன்றினோ டாறு கட்டாதா
 யோசனை யொன்பதொ டொன்பது சென்றார்.

இ - ன ஆசை சுமந்த-திக்குக்களைச் சுமந்துகொண்டிருக்கிற, செடு கரி அன
றா - பெரிய யானைகளை ஒத்த ஸ்ரீராமலட்சுமணர்கள், பாச இலைதூறு - பசிய
இலைகள் நெருங்கிய, பலவனம்பின் ஆ - பலகாடுகள் பிறபட, காச அறகுன்றின்
ஒடி ஆறு கடந்தாரா - குற்றமற்ற மலைகளுடன் நதிக்கனக்கடந்தவர்களாகி, ஒன்பது
ஒடி ஒன்பது யோசனை சென்றாரா - பதினெட்டி யோசனை தூரம் (கடந்தபோனா
கள்.

குறிப்பு—காலநேரவ நடந்ததிரியாத ஒரிடத்திலுமேந்த கம்பீரமாய இருக
கும் தன்மையையுடையாரா என்பது விளங்க 'ஆசை சுமந்த செடுகரி யனனா' என
றா. இனி, விரைவிற சென்ற காண்கேணமம் என்னும் ஆசையினையுடையாராயி
னும் நடைவில யானைபோல விரைவு ஞ்ற நடப்பவரென்னும் கருத்து விளங்கக்
கூறினரென்னுமாம் (கூசு)

மடபடி செய்த தவத்தினில் வந்த
கடபடி கோதையை நாடினா காண
ருடபடி கோப முயிர்ப்பொடி பெறங்கப
புடபடி யுங்குளிர் காப்பொழில் புககரா.

இ - ன மணபடிசெய்த - மண்ணுலகம்புரிந்த, தவத்தினில்வந்த - தவத்தினு
ல் அவதரித்தருளிய, களபடி கோதையை - தேனபடிந்த கூந்தலையுடைய சீதாபிரா
ட்டியை, நாடினா காணா - தேடிக் காணாதவர்களாகிய ஸ்ரீராமலட்சுமணர்கள், உ
ள படி கோபம் உயிர்ப்பொடி பொங்க - (தம்) மனத்திலுத்தவகிய சினமானது பெரு
மூச்சோடு அகிக்கக்க, புள படியும் - படசிகள் தங்கியிருக்கின்ற, குளிர் - குளிர்ந்த,
காப்பொழில் புககரா - கரிய [இருள்குழித்த] (ஒரு) சோலைவிற புகுந்தார்கள். (கூசு)

ஆரியா சிந்தை யலக்க ண்மிந்தா
னாரியை யெங்கணு நாடின னாடிப்
பேருல கெங்கு முழன்றன பின்ன
மேருவை வெங்கதிர் மீள மறைந்தான.

இ - ன. வெங்கதிர் - சூரியன், ஆரியா - ஸ்ரீராமலட்சுமணர்களுடைய, சிந
தை அலக்கண - மனத்தின்கண் உள்ள துயரத்தை, அறிந்தான் - உணர்ந்தானாகி,
காரியை - சீதாபிராட்டியை, எங்கணும் - எவ்விடத்தும், நாடினன நாடி - தேடித்
தேடி, போ உலகு எங்கும் - பெயராத நிலத்தையுடைய எவ்விடத்தும், உழன்ற
னன் - அலைத்ததிரிந்தானாகி, பின்ன - கடைசியாக, மேருவை மீள மறைந்தான் -
பொன்மலையை (ப பாரத்த) த திருமபுமபடி மறைத்தவற்றான்.

குறிப்பு—சீதாபிராட்டியைப் பெயராததெடுக்கப்பட்டிக் கிடந்த இடங்கள்தோ
றும் மற்ற இடங்களைத்தோறும் தேடிக் காணாமல் மேருவின்கண் தேடிப்பாக்கச்சென்
றானபோலச் சூரியன் அஸ்தமித்தான் என்பது கருத்து. எங்கணும் நாடினன
என்ற பின்னா, பேருலகெங்கும் என்றகுப் பெரியவுலகத்தில எவ்விடத்தும் என்ப
பொருள்கூறலால் சிறப்பண்குலானும், பெரியவுலக முழுதும் தேடிக் காணப்படா
மற் போயினான் என்னுங்கால் அவன் இவ்வுலகத்தின்கண்ணே வில்லாதவளாய் விடு
வான் ஆதலானும் அச்சூரியன் புகக்கூடாத இலங்கையில் அவன் தேடிப்பாக்க

விலலை யாதலாஹும பெரியவுலகம் என்கும் எனபதை மறத்தபெயாகத் திலமுழு வதும் எனப பொருளகூறினும். (௩௫)

அரண்டரு குஞ்செறி யஞ்சன புஞ்ச
முரண்டன போலிரு னெங்கணு முகத்த
தெருண்டறி விலலவா சிந்தையின முகதி
யிருண்டன மாதிர மெட்டு மிரண்டம்.

இ - ன் அரணதருகும் - (எங்குந தாராளமாய்ச் செல்வதற்கு இடவில்லாமல்) காலிலைத்தருகின்ற, செறி - கெடுங்கிய, அஞ்சனம் புஞ்சம் - கருமைநிறக் கூட்டங் கள், முரண்டனபோல - எகிறத்தனபோல, இருள் எங்கணும் முகத் - இருளானது எவ்விடத்தும் முறபட்டு நிற்பதால், தெருண்டு - தெளிவுற்ற, அறிவு இலலவா - அறிதல்லலாதவர்களுடைய, சிந்தையின - மனத்தைப்பார்க்கிலும், முகதி - (இருண்ட தன்மையில்) முறபட்டதாகி, மாதிரம் எட்டும் இரண்டும் - (கிழமேல் உள்பட) தி ளைக்கப் பததும், இருண்டன - இருள் சூழ்ந்துற்றன.

குறிப்பு —சருகும், கு சாரியை கும்செறி எனக்கொண்டு கருகுகும்மென நிருத கல் பொருந்திய எனப்பொருள் கூறுவாருமுளா தெருண்டறி விலலவா என்றகு- ருதவாயும் அறிவில்லாதவராகிய பெண்களென்ற கூறலுமாம் இனி, அரண்டு - (சீதாபிராட்டியுடன் கூடியிருக்கும்போது ஸ்ரீராமபிரானது திருமேனியினைழைக்க ள்லாடி) பயந்த, அருகும் - (தனனெளி) குறையும், அஞ்சனம் புஞ்சம் - மைக்குழம் பின் திரட்சி, முரண்டனபோல - (சீதாபிராட்டியைப் பிரிந்திருக்குஞ் சமயநோக்கிச் ஸ்ரீராமபிரானது திருமேனியை வெலவதற்கு) மாறுபட்டுவந்தாற்போல என்று பொருளகூறலுமமையும். எனவே பிராட்டியைப் பிரிந்தகாலத்தப் பொலிவிற்கு நிருந்தானென்பது கருத்து (௩௬)

இளிக்கறை யினசொ லியைந்தன பூவை
கிளிக்கறையும்பொழில் கிஞ்சுக் வேலி
யொளிக்கறை மண்டில் மொத்ததுள் தாங்கோ
பளிக்கறை கண்டதில வைகல் பயினரா

இ - ன் இளிக் கு அறை இனசொல் இயைந்தன பூவை - வீணை நரம்பிற்குக் கற்பிக்கின்ற இனிய சொற்களைப்பொருந்திய காக்கணவாய்ப்புட்கள், கிளிக் கு அறை யும் கிஞ்சுக் வேலி பொழில் - கிளிகளுக்கு (இனியசொற்களை) ஒதுகின்ற முருகக் கரவேலியையுடைய சோலையில், ஒளி - பிரகாசத்தையுடைய, கறை - களங்கம் பொருந்திய, மண்டில் - சந்திரமண்டிலத்தை, ஒத்த - ஒப்பாய், ஆங்கு உளது - அவ்விடத்தி லிருக்கிறதாகிய, ஓர் பளிக்கறை - ஒரு பளிவகுமண்டபத்தை, கண்டு- பார்த்து, அதில் - அம்மண்டபத்தில், வைகல் பயினரா - தங்கினார்கள்

குறிப்பு —இனி,—யாழிந் நரம்புகளில் ஒன்றின்பெயர், இனி, அது - எல்லாப் பண்ணுக்கும் அழகுணை யாதலின் இசையுமாம், “மகர வீணையின் கிளாநரம்பு வடி- தத், இனிபுண் ரினசொ” என்றா மணிமேகலை சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்டமாக கிய காணையில் இனிய சொற்களையுடைய சீதாபிராட்டி கிளிக் கு மொழிகளபயிற் றுந் தன்மைபோலப் பூவை கிளிக் கறைதலைக்கண்டு அவள் நீனைவுவந்து வருத்தங்

கொண்டு பளிக்கறை சந்திரமண்டிபால் வெப்பந்தர நித்திரைவாராமல தனபு
றமாறு அமணடபததில துழைந்து தனகொ எனக (௯௭)

அவ்விடை யெய்திய வண்ண வீராமன
வெவவிடை போலிள வீரனை வீர
வவவிடை நாழினை நீர்கொணா கெனறான்
நெவவிடை விலலவ னுந்தனி செனறான்

இ - ன், அ இடை எய்திய - அந்த இடத்தைச்சேர்ந்த, அண்ணல் இராமன் -
பெருமையிற்சிறந்த ஸ்ரீராமபிரான், வெவவிடைபோல இளவீரனை - வெவ்விய ருஷி
பம்போனற இளையபெருமானை, வீர - வீரனை! இ இடை - இந்த இடத்தில், நாழி
னை - தேடி, நீர் கொணாக என்றான் - நீரினைக்கொண்டு வரக்கடவாய என்று கூறி
னான், நெவ - பகைவா, இடை - பிணிக்கின்ற, விலலவனும் - விலலினைபுடையா
னாகிய இளையபெருமானும், தனி செனறான் - தனித்துப்போயினான் (௯௮)

எங்கணு நாழினை நீரிடை காணான்
சிங்க மெனத்தமிழ் யனநிரி வாளை
யங்கவ நத்து எயோமுகி யான
வெங்க ணரக்கி விரும்பினள் கண்டாள்.

இ - ன், நீர் இடை - சலமுள்ள இடத்தை, எங்கணும் நாழினை - எவவிட
த்துந்தேடி, காணான் - பாராதுவான, சிங்கம என - சிங்கம்போல, தமிழன் திரிவா
னை - தனித்தவனாகத் திரியும் இளையபெருமானை, அங்கு - அப்பொழுது, அ வனத
துள் - அந்தக்காட்டில், அயோமுகி ஆன ஆட்டின் முகத்தினை யுடையாளான், வெ
ம கண் அரசு - கொடிய கண்களையுடைய ராஜஸ்யானவள், விரும்பினள் கண்டா
ள் - விருப்பத்தினை யுடையாளாய் பார்த்தாள். (௯௯)

நனமதி யோபுகன் மந்திர நாமச
சொனமதி யாவர விறறொடா கிறபா
டனமத னோடுதன் வெமமை தணிந்தான்
மனமத னுமீவ னென்னு மனத்தாள்.

இ - ன், நல மதியோபுகன் - நல்ல புத்தியுள்ளவர்கள் சொல்லுகின்ற, மந்தி
ரம் - மந்திரமாகிய, நாமம் சொல் - அச்சத்தைத்தரும் வார்த்தைகளை, மதியா அரசு
ல - மதியாத பாம்பைப்போல, தொடாடுதபான் - விடாது பிண்தொடாடுதவரும்
அவ்வரசு, தன்மதம் ஒடு - தன்னு் செருக்கோடு, தன் வெமமை தணிந்தான் - தன்னு
கோபந் தனியப்பெற்றவளாய், இவன் - மன்மதன் ஆம் என்னும் - மனமத்தனை
யாவான் என்று கருதும், மனத்தான் - மனத்தினை யுடையாளாயினான். (௧௦௦)

அமுந்திய சிந்தை யரக்கி யலகக
னெழுந்தயா காதலின் வந்தெதிரா நின்றான்
புழுங்குமென் னோவொடு புல்லுவ னன்றி
விழுங்குவெ னோவென விமம லுழன்றான்.

இ - ன். அமுத்திய சிங்ஹை அரக்கி - வருத்திய மனத்தினையுடைய அந்த ரா
க்ஷவியானவன், அலக்கன் எழுத்த உயா காதலின்-தனபங்கிளம்பி வளாகின்ற ஆ
சையினாலே, வந்த—, எதிரி சினுள் - (இனிய பெருமான்கு) எதிரில் சினு
ளாகி, புழுவும் என் கோவோடு புலவன் அன்றி - வெதுபுகின்ற என்னு கா
கோயோடு (இவனைத்) தழுவுவேன்வலாமல், விழுங்குவேனோ என - விழுங்கிவிடு
வேனோ? [விழுங்கமாட்டேன்] என்று, விமல உழைநான்- சூரிப்போடு ஆடினான்

இரத்தனெ னெய்திய போதிசை யாது
கரத்தன னேனனி கொண்டு கடந்தென
முரஞ்சினினை மேவி முயங்குவெ னென்று
விரைந்தெதிர வந்தன உயெனும் வெய்யாள.

இ - ன் தீ எனும் வெய்யாள - அக்கினி என்று கூறுகின்ற வெம்மையை
டைய அவ்வாக்கி, இரத்தனென் எய்தியபோது - (கான்) யாசித்தேனாய் அடைந்த
காலத்தும், இசையாது- (எனவேண்டு கோளுகருசு) சமமதியாமல், கரத்தனனே
பதங்குவானாலு, நனிகொண்டு கடந்த - (இவனை) மிகவுந தூரத்திற்கொண்டு
சென்று, மேவி என் முரஞ்சினினை முயங்குவென் என்று - விருப்பங்கொண்டு என்
முலைகளில் தழுவுவேன் என்று கூறி, விரைந்த-வேகமாய், எதிர வந்தனன் - (இன
யபெருமான்கு) எதிரில் வந்தான்

குறிப்பு.—முரஞ்சு - முதனிலை தொழிலாகு பெயராய் முலையை யுணர்த்த
கின்றது முரஞ்சுதல - முற்றத்தல, “முரஞ்சு சொண்டிறைஞ்சின வலங்கு சின
ப்பலவே” “கோடுபல முரஞ்சிய கோளியா லத்த” [மலைபடுகடாம் 144, 768]
இனி, முரஞ்சு முரஞ்சென விகாரமுற்ற அதபோன்றமுலையை யுணர்த்து மென்று
கூறுவாருமுள். ‘உரத்தனின் மேவி யுயங்குவென்’ எனவும் பாட பேதமுண்டு,
உரம் - மாபு (சஉ)

உயிர்ப்பி னெருப்புமிழ் கின்றன னொன்ற
வெயிறின் மலைக்குல மெனறினி துண்ணும்
வயிற்று வயக்கொடு மாசுணம் வீசு
கயிறறி னிசைத்த முலைக்குழி கண்ணாள்.

இ - ன். உயிர்ப்பின் - பெருமூச்சிலிருந்து, நெருப்பு உமிழ்கின்றன - அக்
கினியைச் சொரிசின்றவளாய், ஒன்ற - பொருந்த, வயிறின் - பற்களினாலே, மலை
குலம் - யானைக் கூட்டங்களை, மென்று—, இனிது உண்ணும் - மகிழ்வாக உண்ணு
கின்ற, வயிற்றுவயம் - வயிற்றினிடத்து, கொடு - (சுற்றற்கு) கொண்டு, வீசு - மே
லோட்டுகின்ற, மாசுணம் கயிற்றின் - மலைப் பாம்பாகிய கயிற்றினாலே, இசைத்த -
கட்டிய, முலை - முலைகளினிடத்து, குழி கண்ணாள் - குழித்த கண்களையுடையாளா
யினான்.

குறிப்பு —மலை - ஆகுபெயர். காமத்தால் உட்சொருகிய கண்களின் பாவை
யைத் தன் முலைமேல்வைத்து நின்றான் என்பது ஈற்றடியின் கருத்தென்றாலும் கா
ணித் தலைகவிழ்ந்து நின்ற தான் காமம் கொண்டிருப்பதைத் தெரிவிக்க முலைக்
கண் றோக்கமுற்றான் என்று தோன்றுதலறிக. (சக)

பற்றிய கோளரி யாளி பணிக்கட
டெற்றிய பாத சிலம்பு தரித்தா
ளிறறுக யாவையு மீற்று மநநாண
முற்றிய ஞாயிறு போலு முகத்தாள

இ - ன். பற்றிய - பிடித்த, கோள அரி - கொலைத் தொழிலையுடைய சிலகல களையும், யாளி - யாளி யானைகளையும், பணிச்சுண - பாம்பினிடத்து [பாம்பாகிய கயிறுநில], தெற்றிய - இறுக்கிய, பாதம் சிலம்பு தரித்தான் - பாத்த சிலம்புகளைய ணிந்து கொண்டவளாகிய அவள், யாவையும் - எப்பொருளும், இற்று உக - செட்டு நாசமாகும்படி, ஈறு உறும் - முடிவு சேகினை, அ காள் - அந்த யுகாந்தகாலத்தில், முற்றிய - (சுரணுகள் மிகவும்) முதிரப்பெற்ற, ஞாயிறுபோலும் முகத்தான் - சூரி யனை ஒப்பாகின்ற முகத்தினையுடையாளாயினான்.

கருத்து — கீழ்க்கூறியவாறு முலைகண்ண நோக்குறவனை இளையபெருமான் ஏ றிட்டபு பாராமலிருந்ததை அறிந்து தானொருத்தி நிற்பதாகத் தன் பாத்தசிலம்பினு லீயைக் கொண்டு அறிவித்தும் பாராமலிருந்ததால் தன் முகத்தை நிமித்ததுக் கோபத் தோடு பார்த்தானென்பதாம் (சச)

ஆழி வறக்க முகக்க வமைந்த
மூழை யெனப்பொலி மொய்பில வாயாள
கூழை புறத்து விரிந்ததொர் கோட்பா
ஊழி நெருப்பி னுருத்தனை யொப்பாள

இ - ன். ஆழி வறக்க - கடல்வற்றிப்போம்படி, முகக்க அமைந்த - மொள ளுதற்குப் பொருந்திய, மூழை என பொலி - அசுபண்பயைப்போல வீளங்குகின்ற, மொய - (பற்கள்) மொய்த்த, பிலம் வாயாள - பிலத்தவாரம்போன்ற வாயினையுடை யாளாகிய அவள், கூழை - தலையிரானது, புறத்து - பின்பக்கத்தில், விரிந்தது ஓர் கோட்பா - விரிவுறத்தாகிய ஒரு செய்கையினால், ஊழிநெருப்பின் உரு தனை ஒப் பாள் - வடவாழ்காக்கினியினது உருவத்தை ஒப்பாளாயினான்.

சூறிப்பு — அவன் இளையபெருமானுடைய முகத்தைப் பார்த்தபின்பும் அவன் அவனைப் பாராமலிருந்ததால் ஈதென்ன அகியமென்று வாயைத்திறந்து கூறிக் கூழைபுறத்து விரியும்படி தலையை யசைத்தான் என்பதாம் (சசு)

தடித்த வத்தலை பலதழு வத்தா
னெடித்தடை யககுடா கெழுமு நிணத்தூண்
படித்த வப்பல பாவ மிசைக்குங்
கடித்த வத்தின னுருமு கறிப்பாள.

இ - ன். தடி - அளக்குங் கோல்போல, அ தலை பலதழுவ - அந்த இடத்தைப் போன்ற (விசாலமான) பல இடங்கள் (ஓரளவையிற்) சேரும்படி, தடவு - அளக் கின்ற, தான் - பாதங்கள், நெடிது அடைய - நெடுகதூரஞ் சேரவும், குடா கெழுமு - குடல்கள் பொருந்திய, நிணத்த ஊண் - கொழுப்பினையுடைய புலாணுவானது, படித்தவ - சூரியிற் சிந்திக்கக்கவும், பலபாவம் இசைக்கும் - பலபாவங்களைப்

பொருந்தச்செய்தின்ற, கடிதடவத்தின்ன - அஞ்சுலையுடையானாயி அவன், உருமு
கறிப்பான - இடியைப்போல (ப பற்களை) கடிப்பவனாயினான்

கருந்த — இனையபெருமான், தன்னை அறிந்தகொள்ளுமாறு அவன முன்னே
உலாவுகின்றவனும் காமமிருந்தவனாகியும் அவனுணராமையறிந்து பற்களைத்
திருகும் பேரொலிகாட்டிக் கோபிக்கத்தொடங்கினான் எனப்பதாம். (சக)

இவைபிறை யொப்பன வென்ன விழிப்பா
ளவைகுளி ரக்கடி தழலு மெயிறறாள்
சுவைஞ்சுலை யக்கடல சுவிய வலைப்பா
ணவையில புவித்திரு நாண நடப்பாள

இ - ள இவை - இக்கண்கள், இறை ஒப்பன என்ன - ஊழித்தீயை யொப்
பனவென்று சொல்லுமபடி, விழிப்பான - (உருட்டிப்) பாப்பான, அவை - அக்க
ண்கள், குளிர - குளிராதனவாகும்படி, கடிது - விரைவில், அழலும் - கன்றலு
கின்ற [கோபித்தக கடிக்கின்ற], எயிறறாள் - பற்களையுடையாளும், சுவைஞ்சுலை -
மலைகள் நடுகவும், கடல சுவிய - கடல்கள் ஒன்றுசேரவும், அலைப்பான - வருத்து
வானாகி, நவை இல - குற்றமில்லாத, புவி திரு - பூதேவி, நாண - இவளும்
ஒருபெண்ணே? என்று வெட்கப்படுமபடி, நடப்பாள - நடப்பவளும்

குறிப்பு — இனி, இவை - இப்பெரியபிராணிகள், இறை ஒப்பன - அணுவை
ஒப்பாவன, என்ன - என்று, விழிப்பான - பாப்பாளாய், அவை - அப்பிராணிகள்,
குளிர - இறக்குமபடி, கடிது - விரைவில், அழலும் - கோபித்தக கடிக்கின்ற, எயி
றறாள் - பற்களையுடையாள எனலுமாம். (சஎ)

நீளர வச்சரி தாழ்கை நிரைத்தா
ளாளர வப்புவி யார மனைத்தாள
யாளியி னைப்பல தாலி யிசைத்தாள்
கோளரி யைக்கொடு தாழ்குழை யிட்டாள

இ - ன். தாழ்கை - முன்கையில, நீள் அரவம் சரி நிரைத்தாள - நீண்ட பா
பாகிய வளையல்களை வரிசையாயிட்டவளும், ஆள அரவம் புவி ஆரம் அனைத்தாள -
ஆட்களின் சபத்ததைக் கேட்கப்பெற்ற புவிக்களாகிய மாலையைத் தழுவின்வளும்,
யாளியினை - யாளியான்களை, பலதாலி இசைத்தாள - பலதாலிக்களாகக் கட்டிக்கொ
ண்டவளும், கோள அரியை கொடு - கொலைத்தொழிலையுடைய சிவகங்கைக்கொ
ண்டு, தாழ்குழை இட்டாள - தொகுகுகின்ற குண்டலத்தையிட்டாளுமாகி (சஅ)

கின்றன ளாசையி னீர்கலு முங்கண்
குன்றி நிகாப்ப குளிரப்ப விழிப்பாண
மின்றி கின்ற வெயிறறின விளக்காற
கன்றிரு ளிறறிநி கோளரி கண்டான.

இ - ன். கின்றன - கின்ற அவ்வரங்கி, ஆசையின் - ஆசையினால், நீர்கலு
மும் - ஆனந்தபாஷ்பமொழிகின்ற, குன்றிக்காப்ப கண் - குன்றிமணியை ஒத்தன

வாகிய செயய கணகன், குளிப்ப - குளிர்ச்சியடைந்தனவாகி, விழிப்பான்-பாப்ப வளாயினுள், மின்திரிசென்ற - ஒளி யுலாவுகின்ற, எயிறறின வினக்கால - (அவளுடைய) பறகளாகிய விளக்கினுலே, கன்று இருளில் - வருந்துகின்ற இருட்டில், திரி - அலைகின்ற, கோள அரி - கொலைத்தொழிலையுடைய சிங்கம்போன்ற இனைய பெருமாள, கண்டான் - (அவனைப்) பார்த்தான்.

குறிப்பு —கோளரி - அன்மொழித்தொகை

(சக)

பண்டையி னுசி யிழந்து பதைக்குந்
திணடிற் ற லாளொடு தாடகை சீராள
கண்டக ராய வரக்கா கணத்தோ
ரொண்டொடி யாமிய னென்ப துணர்ந்தான்.

இ - ள பண்டையில் - முன்னுளில், நாசி இழந்து - மூக்கையிழந்து, பதைக்கும் - பதறுகின்ற, திண திறலான் (சீ) ஓநி - வலியினையுடையாளாகிய சூப்பக்கையினது குணத்தோடு, தாடகைசீராள - தாடகையினது குணத்தையுமுடையாளாகிய, இவன் - இவ்வரக்கி, கண்டகா ஆய - தாடகாளாகிய, அரக்கா கணத்த - தாக்கூஸருடைய கூட்டத்தில், ஓர் ஒண்டொடி ஆம் என்பது - ஒரு பெண்ணாவாள் என்பதை, உணர்ந்தான் - அறிந்தான்

குறிப்பு —திணடிற் ற - ஒருபொருட் பன்மொழி, இனி, வலியபகையுமாம். ஒண்டொடி - அன்மொழித்தொகை.

(இ௦)

பாவிய ராமியா பண்பிலா நம்பான்
மேவிய காரணம் வேறிலே யென்பான்
மாவியல கானின் வயங்கிருள் வந்தாய்
யாவ ளுடையுரை செய்கடி தென்றான்.

இ - ள பாவியா ஆம் இவா - பாவத்தை யுடையவாகளாகின்ற இவர்கள், பண்பு இலா - குணமில்லாதவர்கள், நம்பால் மேவியகாரணம் - (இவன்) நமது பக்கத்த (வந்த) சோந்தகாரணமானது, வேறு இல் என்பான் - (போகவிசையைத் தவிர) வேறேயில்லை என்று கூறும் அவவினையபெருமான், மா இயல் - மிருகங்கள் பொருந்திய, கானின் - கானகத்தில், வயங்கு இருள் - விளங்குகின்ற இவவிருளில், வந்தாய் - வந்தனை, அட - யாவள கடிது உரைசெய என்றான் - (நீ) யா விரைவிற கூறுவாய் என்று கூறினான்

குறிப்பு:—மூன்றாம் அடிக்கு - மாவியல காண்போலும் வயங்கிருள்போலும் வந்தனைமென்று பொருள்கூறி மிருகங்களை ஆபரணமாகப் பூண்ட அவன் மேனிக குக காட்டையும், அவள் நிறத்தாக்கு இருளையும் உவமையாக்கல் மமையும். (இ௧)

பேசின னங்கவள் பேசுற நாண்
ஞ்ச லுழனற்றி சிந்தைய ஞந்தா
னேசமி லன்பின ளாயினு நன்பா
லாசையின் வந்த வயோமுகி யென்றான்.

இ - ன். பேசினன் - (இரையபெருமான கீழ்க்கூறியவாறு) பேசினான், பேசுதலானை - பேசுதற்கு வெட்கப்படாதவனும், ஊசல உழன்று - ஊசலாடி, அழி - அழிசென்ற, சிந்தையனும் - மனத்தினையுடையாளுமாகிய, அவன் - , நேசம் இவ் அன்பின அயினும் - (காண) நேயமில்லாத அன்பினையுடையவளானாலும், ஆசையின் - ஆசையாலே, நினபால் - நின்னிடத்து, வந்த - , அயோமுகி என்றான் - ஆட்குமுகத்தினையுடையான் என்று கூறினான்

குறிப்பு - நேசமும் அன்பும் ஒருபொருளனவேனும், அன்பு - பற்றாமாததிரையாய்த் தோன்றும் உளவெகிழ்ச்சியும், நேசம் - அந்நெகிழ்ச்சி நெடுகாடபயின்ற வந்ததன் அமைவுமாகவின் வேற்றுமைகாண்க. (100)

பின்னு முரைப்பவன் பேரெழில் வீரா
முன்ன மொருத்தா தொடாமுலை யோமெ
பொன்னின் மணித்தட மாப்பு புணாந்தென்
னின்னுயி ரைக்கடி தீகுதி யென்றான்.

இ - ன். பின்னும் உரைப்பவன் - பின்னும் கூறுவானாய், போ எழில் வீரா - பெரிய அழகினையுடைய வீரனே! முன்னம் ஒருத்தா தொடாமுலையோமெ - (இதற்கு) முன் ஒருவருடொடாத (எனது) முலைகளினுடனே, பொன்னின்மணித்தட மாப்பு - பொன்னைப்பாக்கினும் அழகினையுடைய வீசாலமான (எனது) மாப்பை, புணாந்து - சேராது, கடிது - விரைவில், என் இன் உயிரை ஈகுதி என்றான் - எனது இனிய உயிரை ஈவாய் என்று கூறினான் (100)

ஆறிய சிந்தைய ள஁துரை செயயச
சீறிய கோளரி கண்கள் சிவந்தான்
மாறில வாரகனை யிவவுரை வாயிற
கூறிடி னின்னுடல கூறிடு மென்றான்

இ - ன். ஆறியசிந்தையன் - தணிந்த மனத்தினையுடைய அவயயோமுகியானவன், அ஁து உரைசெய்ய - அந்த மொழியைக் கூறியதால், சீறிய - கோபித்த, கோள அரி - கொலைத்தொழிலையுடைய சிவகம்போன்ற இரையபெருமான, கண்கள் சிவந்தான் - கண்கள் சிவப்புறப் பெற்றானாகி, இ உரை வாயில் கூறிடின் - (இனி) இந்த மொழியை வாயாற் கூறுவாயானால், மாறு இவ் வாரகனை - (கொல்லாமல்) வேறுபடுத்த இல்லாத நீண்ட (என்) பாணமானது, நின் உடல் - உனது உடலை, கூறு இடம் என்றான் - துண்டாக்கிவிடும் என்று கூறினான். (101)

மற்றவ னவவுரை செப்ப மனத்தாற்
செற்றிலன் கைத்துணை சென்னியின் வைத்தான்
கொற்றவ நீயென வந்துயிர கொள்ளப்
பெற்றிடி னின்று பிறந்தென் னென்றான்

இ - ன். அவன் அ உரை செப்ப - அந்த இரையபெருமான அந்த வாதத்தை வைக்கூற, மனத்தால் செற்றிலன் - மனத்தால் கோபியாத ஆவ்வயோமுகியானவன் கைத்துணை - (தனது) கைக் களிர்ண்டையும், சென்னியின் வைத்தான் - தலையில வைத்தானாகி [ருமபிட்டு] கொற்றவ - அரசனே! நீ - , வந்து - , உயிரகொள்ள - (காண) உயிரையுடையபடி, என் பெற்றிடின - எனனை (உன் மனைவியாகக்) கொள்வான்

யானால், இன்று - இறறைப்போத்து, பிறதனைன என்றான் - பிறதனைனாயினேன என்ற கூறினான்.

குறிப்பு — மற்று - அசை

(௩௫)

வெங்கத மிலலவள பின்னரு மேலோ
யிங்கு நறுமபுன னுதி யேனுன
னங்கையி னுலெனை யஞசலை யென்றா
கங்கையி வீரகொணா வென்கடி தென்றாள்

இ - ள் வெம் கதம் இலலவள - கொடிய கோபமில்லாத அவையோமுகியானவள், பின்னரும் - பின்னும், மேலோய - மேனமையையுடையாய்! உன் அங்கையினால் என் அஞசலை என்றால் - உனது அங்கையினாலே என்னை அஞசாதேயென்று கூறுவாயானால், கடிது - வீராவில், கங்கையின் நீர் கொணாவென் - கங்கையாற்றினது சலத்தைக் கொண்டுவருவேன், (பின்னா), இங்கு - இவ்விடத்து, நறுபுனல் - நல்லசலத்தை, ஏன் நாடுதி - ஏன் தேடுவாய்? என்றான் —

குறிப்பு — அஞசேலென்னுவகால் அசைவுற்ற உள்ளங்கை காணப்படுமாதலின் அங்கை எனலை அங்கை என விரித்தலே சிறப்புடைத்து. இனி, அமுதகை எனக்கொண்டு அழகிய கையெனினுங் குறறமாகாது. (௩௬)

சுமித்திரை சேயவள சொன்னசொ லன்ன
சுமித்தில னின்னிநு காத்தொடு நாசி
துமிப்பதன் முனபக லெனபது சொல்ல
விமைத்தில னின்னற னின்ன நினைந்தாள்.

இ - ள். சுமித்திரைசேய - சுமித்திராதேவிக்கு மகனாகிய இளையபெருமான், அவள் சொன்ன அன்னசொல் - அவள் கூறிய அந்தவார்த்தையை, சுமித்திலன் - சுமித்திலனாய் [மன்னித்தல் செய்யாதவனாகி], நின் - உனது, இருகாதொடு - இரண்டு காதுகளுடன், நாசி - முகங்கை, துமிப்பதன் முனபு - அறுப்பதற்கு முன்னா, அகல் என்பது சொல்ல - நீங்குவாய் [ஒடிப்போ] என்னுமொழியைக் கூற, இமைத்திலன் நின்னறன் - (கண்களை) இமையாதவளாய் நின்ற அவையோமுகியானவள், இன்ன நினைந்தாள் - இத்தன்மையாகக் கருதினாள்.

குறிப்பு — அயோமுகி கூறிய அவ்வார்த்தைக் கிணங்கினவன்போல மற்றொழிகூறி, ஸ்ரீராமபிரான் ரூபபங்கையினிடத்து உரையாடி விளையாடும்போலப் பொழுதுபோக்கி அவ்விராமபிரானுக்குச் செய்கையில் தம்பியாகாமல் “மகனேயிவன் பின்செறமயி, யென்னுமபடியன் நடியாசினி லேவலசெய்தி” என்று தனதாய்கூறிய மொழிப்படி இராமபிரான் ஏவிய ஏவலைச் செய்வதிற கருத்தற்றான் என்பார் ‘சுமித்திரைசேய்’ என்றார். (௩௭)

எடுத்தனெ னேகினெ னென்முழை தன்னு
ளடைத்திவன் வெமமை யகற்றிய பின்னை
யுடறபடு மாலுட னேயுறு நனமை
திடத்திது வேநல னென்றயல சென்றாள்.

இ - ள். எடுத்தனென ஏகினென - (கான் இவனை) எடுத்துச்சென்று, என்முழை தன்னுள் அடைத்தி - எனது குணக்குள்ளே அடைத்ததுவைத்த, வெமமை

அதறியபின்னை - (இவனது) கோபத்தை நீக்கியபிறகு, மால் - காமமயக்கமானது, உடல்படும - (இவனது) உடலின்கட சேரும், உடனே - (அவனும் மால்சோகத்) உடனே, நன்மை உறும் - நன்மையானது வந்தசேரும், திடத்து இதுவே - உறுதியையுடையதாகிய நிக்செயலையே, நலன் என்று - நன்மையானது என்று கருதி, ஆயல் சென்றான் - பக்கத்திற் போயினான்

குறிப்பு — தன்னைப் புணர்தற்கு மனங்கொள்ளானாயினும் தான் செய்யும் அங்கசேஷடைகளால் முதலில் அவன் உடலில் காமச்சினைகளை தோன்றலுற்றபின்னா மருவி பின்பகதருவான் என்பான் 'உடற்படுமாலுடனேயுற நன்மை' என்றான் இனி, உடன்படும ஆல், எனக்கொண்கி சந்தவின்பகோக்கி உடற்படுமென நின்றதென்று கூறி ஆல் என்பதை யசையாக கோடலு மமையும், உடன்படும - உடன்படுகான். (104)

மோகனை யெனபது முகதி முயன்றான்
மாக நெடுகிரி போலியை வெளவா
வேகின் னுமபரி னிந்துவொ டேரு
மேக மெனுமபடி நொய்தினின் வெயயாள

இ - ன். முகதி - முதலில், மோகனை எனபது - (மயக்கத்தை விளைவிப்பதான) மோகனம் என்னும் மகதிரத்தில, முயன்றான் - பிரயாசைப்பட்டவளாய், இந்து ஒடு ஏகும் - சந்திரனோடு போகின்ற, மேகம் எனுமபடி - மேகம் (இது) என்று சொல்லுமபடி, மாகம் நெடு கிரிபோலியை - உயாவான் பெரியமலைபோன்ற இனைய பெருமானை, வெளவா - வாரியெடுத்தகொண்டு, உமபரின வகின் - ஆகாயத்திற் சென்றான், நொய்தினின் - விரைவினில், வெயயாள - வெம்மையை யுடையாளாகிய அயோமுகியானவன்.

குறிப்பு — மேகம் - அரக்கிக்கும், இந்து - இனையபெருமானுக்கும் உவமை. சந்திரனிலலா அவவிரலில் இனையபெருமானென்னுஞ் சந்திரனில் வெம்மையை யடைந்தாளென்பது சுற்றடியின் கருத்து. (105)

மந்தரம் வேலையில வந்ததும் வானத
நிந்தர னூர்பிடி யென்ன னு மாளுள்
வெந்திரல் வேலகொடு சூரமெ வீரசு
சந்தர னூராதரு தோகையு மொத்தான்.

இ - ன் வேலையில் மந்தரம் வந்ததும் - பாற்கடலில் மந்தரமலைபோல வந்தவளவில், வானத்து - சவாக்கலோகத்திலிருக்கிற, இந்நிரன் - ஊர - ஏறிச் செலுத்தகின்ற, பிடி என்னலும் ஆளு - பெண்யானை என்று கூறுதலும் ஆயினான்; (பின்னா) வெந்திரல் வேலகொடு - வெவ்விய வலியினையுடைய வேலாயுதத்தைக்கொண்டு, சூர அடும் - சூரபதராவககொல்லும், வீரம் சந்தரன் - ஆண்மையையுடைய அழகனாகிய சுபபிரமணியக்கடவுள், ஊராதரு தோகையும் ஒத்தான் - ஏறிச் செலுத்தகின்ற மலியும் போன்றான்.

குறிப்பு — மந்தரம் - அரக்கியின் தலைக்கும், வேலை - இளங்கோவின் மார்புக்கும், இந்நிரன் - இளங்கோவுக்கும், பிடி - அரக்கிக்கும், சந்தரன் - இளங்கோவுக்கும், மயில் - அரக்கிக்கும் உவமை.

கருத்தது.—அரங்கி தன்னையிற் பாறகடல்போலிருந்த இனையபெருமானின் மாறில மகதரம்போன்ற தன் தலையைவைத்தது அசைத்தது இன்பநகருமளவில் இனைய வண மயக்கத்தெளித்தது அவன் முதுகின்மே லேறினவுடனே அவன் இந்நிரனைச் சம கரும பிடியையப்போவச் சுமந்து கம்பீரமாக நடந்து பின்னா அங்குசங்கொண்டு யா னையைக் குத்ததலபோலத் தன் ஆயுத்ததாற் குத்ததற்கு ஆற்றாளாய்ச் சுப்பிரமணி யக் கடவுளோடு ருரன் போசெய்ததுபோற் பெருமபோசெய்தது அவனை வெல்லற் கு முடியாமல் பின்பு ருரன் மயிலவாகனமாகிக் குமாரதேவரைச் சுமந்து உலகமுழு மையுஞ் சுற்றிவந்ததுபோல அவன் அவனைச் சுமந்துகொண்டு வேகமாய் ஒடினான் என்பது கருத்தது (க0)

ஆங்கவண மார்பொடு கையி னடங்கிப்
பூங்கழல் வாராசிலை மீளி பொலிந்தான்
விங்கிய வெஞ்சின் வீழ்மத வெம்போ
ரோங்க லுரிககு ன்ருத்திர னொத்தான்.

இ - ள பூ கழல் வாராசிலை மீளி - அழகிய வீரககழலையும் கொடியவில்கையும் மூடைய திண்ணையனாகிய இனையபெருமான், ஆங்கு - அப்பொழுது, அவன் மார்பொடு கையின் அடங்கி பொலிந்தான் - அவளுடைய மார்பினுள் கையினும் அடங்கி விளங்கி, விங்கிய வெம்பெருமன் வீழ்மத வெம்போ ஓங்கல் உடிகளுள் - மிகுந்த கொடியகோபமும் மிகுந்த மதமும் பொருந்திய கொடிய போரினைச்செய்த யானை யினது உரிபட்ட தோலினுள், உருத்திரன் ஒத்தான் - உருத்திரமூர்த்தியை ஒப்பா னானான்.

குறிப்பு—உருத்திரன் - இனையபெருமானுக்கும், ஓங்கலுரி - அரக்கிக்கும் உவமை. தன்னைச் சுமந்து ஒடிவான வென்று மீண்டான் என்பாரா 'வாராசிலை மீளி' என்றா மீண்டும் அவளோடு பெருமபோசெய்தது வென்றும் அவளுடைய மோக னையென்னும் மகத்தித்தனைது சகதியால் மதிமயக்கம் அடைதலுற்று அவளுடைய கைக்குள் அடங்கிக் கரியவுடலிற் சாய்ந்திருந்த அவனது செம்மேனியின் தோற்றம் ஓங்கலுரிக்குள் உருத்திரமூர்த்தியிருந்ததை ஒத்திருந்ததென்க. (கக)

இப்படி யேகின் ளன்னவ ளிப்பா
லப்பிடை தேடி நடந்தவெ ன்வித
தப்பிடை மாலவரை தோன்றல னென்ன
வெப்பிடை மெய்யுடை வீரன் விரைந்தான்.

இ - ள அன்னவன் இப்படி ஏனென - அத்தன்மையானவன் இவ்வாறு (இனையபெருமானை எடுத்துக்கொண்டு) சென்றான், இப்பால் - இதன்பிறகு, வெப்பிடை மெய்யுடை வீரன் - வெப்பத்தையுடைய உடலினையுடைய வீரனாகிய ஸ்ரீராமபிரான், அப்படி இடை தேடி நடந்தான் ஆவி-நீருள்ள இடத்தைத் தேடிச்சென்றான் எனது உயிராகிய, தப்பி உடை - செந்தித்தினையுடைய, மாலவரை தோன்றலன் என்றோ-பெரிய மலைபெய்ததனை [இலகருமணன்] காண்டற் கல்லனாயினானென்ற கூறி, விரைந்தான் - (அவனைத் தேடிப்போருட்டி) வேகமாய்ச் சென்றான்

குறிப்பு.—தப்பி - வலிமையுமாம். சாகாப்பிணம் என்பாரா 'வெப்பிடை மெய்யுடை' என்றா, இலகருமணனாகிய ஆவி நீங்கினதால் இவ்விராமபிரானது உடலு பி

ரேதத்தை ஒப்பாவிறு என்சு ஈண்டு மெய் எனறஞ்சு சத்தியமென்று பொருள்கோ
டல் சிறப்பனறும் (கஉ)

வேறு

வெய்தாகிய கானிடை மேவருநீ
ரயதாதவி னோவய லொன்றானதோ
நொயதாயவர வேகமு நொயதிலனா
லெய்தாதொழி யானிது வெனனைகொலாம்,

இ - ள். வெயது ஆகிய ஈன இடை - கொழதாகிய கானகத்தில, மேவருநீர் -
கிடமேற கருமையான நீரானது, அயது [ஐது] ஆதலினே - அறபமானதிலே
யோ? அயல ஒன்று உளதோ - பக்கத்தில் (தடையேதாவது) ஒன்று இருக்கிறதோ?
நொயதாய வர வேகமும் நொயதிலன் - சீக்கிரமாக வருதற்கு வேகத்திலும் (அவன்)
மெலிவிலலாதவன், எய்தாது ஒழியான் - வாராமற் போகவுமாட்டான், இது என்
னைகொல - இப்படிவாராமலிருப்பதற்குக் காரணம் யாதோ? (கஉ)

நீரகண்டனை யிவ்வழி நேடினைபேயச
சாரகொண்டென விததுனை சாரகிலனா
வாரகொண்டணி கொங்கையை வெளவினாபாற
போகொண்டன னோபொரு ளுண்டிதென.

இ - ள். இவழி நேடினைபேய - இத்த மாகக்கத்தில் தேடிச்சென்று, நீரகண்
டனை கொண்டு சார என் - நீரகக்கண்டு எடுத்ததுகொண்டு வாவென்று கூற, இது
னை சாரகிலன் - இச்சீரமவரையும் வந்தானிலை, வாரகொண்டு அணி கொங்கை
யை - கச்சினைக்கொண்டலங்கரித்த முலையினையுடையான [சீதை]யை, வெளவி
னாபால - அபகரித்தவாக்கரித்தில, இதுபொருள் உண்டு என - இதில் குணமிருக்
கிறதென்று கருதி, போகொண்டனனே - போததொழிலை பெற்றானே?

குறிப்பு -- அணிகொங்கை - அனமொழித்தொகை (கச)

அஞ்சொறகளி யனன வணங்கினைமுன
வஞ்சித்த விராவனன வெளவினனே
நஞ்சிறகொடி யானட லைத்தொழிலாற
றுஞ்சுறறன னோவிதி யினறுணிவால.

இ - ள். அம் சொல் - அழகிய சொற்களையுடைய, கிளி அனன - கிளியை
ஒத்த, அணங்கினை - பெண்ணை [சீதை]யை, முன - முன்பு, வஞ்சித்த - அபகரி
த்த, இராவனன் --, வெளவினனே - (இவனையும்) அபகரித்ததுகொண்டானே,
விதிவின் துணிவால - ஊழலினையினது திடனாலும், நஞ்சில கொடியான நடலை
தொழிலால - விஷத்தைப் பாக்கிவக கொடியவனாகிய அவவிராவனனது வஞ்ச
னைச் செய்கையாலும், தஞ்சு உறறனனே - இறந்தானே? (கரு)

வரிவிறகையெ னுருயிர வந்திலனா
தருசொறகரு தேனொரு தையலையான

பிரிவுற்றனெ னென்பதொ பிழைபெருத
தெரிவுறிட வாவி யிழந்தனனே

இ - ள வரிவில கை என் ஆ உயிர் வந்திலன் - கட்டமைந்த விலவின் யேசு
திய னையினையுடைய எனது அரிய உயிர் போன்றவன் [இலக்குமணன்] வந்தானி
லலை, தரு சொல் கருதேன் - (அவன்) தந்த [சொன்ன] வார்த்தையை நினையே
னாகி, யான் - நான், ஒருதையலை பிரிவு உற்றனென் என்பது - ஒப்பற்ற பெண்
னைப்பிரிந்தேன் என்பதாயி, ஒப்பிழைபெருத்த - ஒருதன்பம் அதிகரித்தது, எரிவு
உற்றிட - (என்மனத்தில) அழற்சி பெய்தியதால், ஆவி இழந்தனனே - உயிரா
யிழந்து விட்டானே.

குறிப்பு - ஆருயிர் - அன்மொழித்தொகை

(சுசு)

உண்டாகிய காரிரு னோடொருவென
கண்டானயல வேறொரு கண்ணிலறை
புண்டானுறு நெஞ்சு புழுங்குறுவெ
னெண்டானிலெ னெங்ஙன நாமிகெனே.

இ - ள உண்டாகிய - உள்ளதாகிய (அதிகரித்த), கா இருளோடு ஒருவு என்
கண் - கரிய இருளுடனே (இருளாய) நீங்கிய எனது கண்களால், வேறு ஒரு
அயல் தான் கண்ணிலன் - மற்றொரு பக்கத்தைக் குறித்தே னிலலை, புண்டான் உ
று - புண் சோந்த, நெஞ்சு - (எனது) மனத்தில, புழுங்கு உறவேன் - வெப்ப மு
றுதலை அடைவேன், என் தான் இவென் - ஆலோசிப்பதிலே னாயினேன், என்னை
ம காடுகெனே - எவ்வாறு தேடுவேனே.

குறிப்பு - இனி, இரண்டாம் அடிகரு - (ஒருவுகின்ற எனது) கண்களுக்குப்
பக்கத்தில வேறொரு கண்ணிருக்கப் பெற்றேனெனிலை என்பபொருள் கூறலா மாயி
னும், எத்தனை கோடி கண்களிருப்பினும் அவ்விருளில் ஒளிபிலதாய விடும் என்பது
தெள்ளிதாதலின் அப்பொருள் சிறப்பிற்றனது, ஊனவிழி ஒளியும், ஆலோசனை
செய்து இன்னது செய்யலா மெனத் தீர்மானிக்கும் அறிவும் இல்லாணுகிய நான்
நினை எவ்வாறு தேடிக்கண்டு பிடிப்பேன் என்பது கருத்து. (சுஎ)

தள்ளாவினை யேன நனி யாருயிரா
யுள்ளாயொரு நீயு மொளித்தனையோ
பிள்ளாயபெரி யாயபிழை செயதனையால்
கொள்ளாவுல குனனை யிதோகொடிதே.

இ - ள தள்ளா வினையேன் - விசுவகிவிட முடியாத (போத) தொழிலை
யுடையேனுடைய, தனி ஆ உயிராய உள்ளாய ஒரு நீயும் ஒளித்தனையோ - ஒப்ப
ற்ற அரிய உயிராகியிருக்கிற ஒருவனாகிய நீயும் ஒளித்துகொண்டாயோ? பிள்ளாய -
(அயதில்) இனையகனே! பெரியாய - (அறிவிற) பெரியகனே! பிழை செய்தனை -
(நீ) குற்றம் செய்தாய், இதோ கொடித - இக்குற்றமோ கொடியது, ஆல் - ஆத
லால், உன்னை - உலகு - கணம்கண், கொள்ளா - அங்கேரிக்கமாட்டார்கள்.

குறிப்பு—முனிவாக்குக் கொடுத்தவரத்தின்படி அரக்கரைக கொல்வது பெருங்
கடனாக இருப்பதால் 'தன்னா வீனையேன்' என்றா (சுஅ)

பேராவிடா வந்தன போசகவலாய்
தீராவிடா தந்தனை தெவவாதொழும்
வீராவனை பிங்ஙன வெறுத்தனையோ
வாராயபுற மிததுணை வைகுதியோ.

இ - ள் பேரா - விலகாத, இடா வந்தன - ஆபத்தாக வந்தவைகளை, போச
கவலாய - விலக்கவல்லவனே! தீரா இடாததனை - (எனக்கு) நீங்காத துன்பத்
தைக்கொடுத்தாய், தெவவாதொழும் வீரா - பகைவாதொழுகின்ற வீரனே! எனை -
என்னை, இவ்வன வெறுத்தனையோ - இவ்வாறு வெறுத்தவிட்டாயோ? இ னுனை
புறம் வைகுதியோ - இந்நேரம் வரையும் வெளிப்பக்கத்தே தங்குவாயோ? [தங்கமா
ட்டாய], (ஆதலின்), வாராய - வருவாயாக, (சுக)

எனனைத்தரு மெந்தையை யெனனையரைப
பொனனைப்பொரு கின்ற பொலனகுழையா
டனனைப்பிரி வேனுளெ னுவதுதா
னுனனைப்பிரி யாத வுயிப்பலவோ

இ - ள். என்னை தரும் எந்தையை-என்னை யின்றளித்த தகப்பனையும், என்
னையரை - எனது அன்னையாகளையும், பொனனை பொருகின்ற - இலக்குமிதேவியை
ஒப்பாகின்ற, பொலன குழையான தன்னை-அழகிய குண்டலத்தை யுடையாளையும்
[சேதாதேவியையும்], பிரிவேன - பிரிந்தேனாகிய நான், உளென் ஆவது - (உயி
ருடன்) இருக்கின்றேனாக முடிவது, உனனை—, பிரியாத - நீங்காத, உயிப்பு அல
வோ - உயிருடைமையா வன்றோ?

குறிப்பு:—என்னை - என அன்னை என்பதனருஉ, பொனனைப் பொருகின்ற
என்றகு - பொன்னோடு போச செய்கின்ற என்ப பொருள் கூறிக் குழையோடு கூ
ட்டலுமாம் பிரிவேன - காலவழுவுமதி. உனனைப்பிரியாத காரணத்தால் தன்கிய
உயிப்பாலன்றோ என விரித்துக் கூறுக, (எ0)

பொற்றேழுவா கின்ற பொலங்குழையா
டற்றேழி வருந்து தவம்புரிவே
ன்றற்றேழி வருந்த நிரப்பினையோ
வெற்றேழினை வந்த விளங்குகின்றே.

இ - ள். என தேடினை வந்த இளங்குகளிறே- (மானின்பின்னே) என்னைத் தேடி
வந்த இளமைபொருந்திய யானையையொத்தவனே! [இனாயவனே!], பொனதோடு
இவாகின்ற - பொன்னுலாகிய தோடென்னுந் காதணியானது விரும்புகின்ற, பொ
லங் குழையானதன் - அழகிய குண்டலத்தை யுடையான தன்னை [சேதையை], தே
டி—, வருந்து - துன்பமுறுகின்ற, தவம்புரிவேன - தவத்தைச் செய்வேனாகிய நான்,
நின் தேடிவருந்த நிரப்பினையோ - உனையுந் தேடித் துன்புறும்படி (துன்பத்தை)
நிறையச் செய்தாயோ?

குறிப்பு—இவாதல - ஏறதலுமாம். நான மானபிண்ணே சென்று என்னை நீ
தேடிவருமாறு செய்த குறத்ததுக்குப் பதிலாக நான உன்னைத் தேடிவருமபடி செ
யதாயோ என்பது ஈற்றிரண்டடியின் கருத்து (எக்)

இன்றேயிற வாத்தொழி யேனெமரோ
பொன்றொழி யாபுகல வாருளரோ
வொன்றாகிய வுனகினை யோரையெலாங்
கொன்றாய்கொடி யாயினு வுங்குணமோ.

இ - ன். கொடியாய் - கொடியவனே! [இலகருமணு!] புலவரா உளரோ -
(நீயிருக்கும் இடத்தைச்) சொல்லுவாராக னிருக்கின்றார்களோ? [இல்லை], இன்றே
இறவாது ஒழியேன் - (நீ வாராவிட்டால்) இறமைப் பொழுதே இறவாமற் போக
மாட்டேன், எமரோ பொன்றாது ஒழியா - எமமுடைய சுற்றத்தார்களோ சாகாமற்
போகமாட்டார்கள, ஒன்று ஆகிய—, உனகினையோரை எலாம் கொன்றாய் - உன்னு
சுற்றத்தாரை முழுதுங்கொன்றாய், இதுவும் குணமோ - இப்படிச்செய்யாத இவட
சுணமோ?

குறிப்பு—ஒன்றாதல - ஒன்றுதலாதல, இரண்டும் ஒன்றே என வாகல உன்
கினை என்றது - இளையானது தாயவமிச்சதாரை, கொன்றாய் - தெளிவினவந்த நால
வழுவமைதி (எஉ)

மாந்தாமுதன மன்னவா தமவழியில்
வேந்தாகை துறந்தபின் மெய்யுறவோ
தாந்தாமொழி யத்தமி யேனுடனே
போந்தாயென விடடனே போயினேயோ.

இ - ன். மாந்தாமுதல மன்னவாதம வழியில் - மாந்தாதா முதலான அரசாக
நுடைய மரபில், வேந்த ஆகைதுறந்தபின் - அரசுநாலை நீக்கியபிறகு, மெய் உ
றவோ - உண்மையான சினேகிதர்கள், தாம் தாம் மொழிய- (தனித்தனியே) அவ
ரவா (தடுத்திக்) கூற, (அம்மொழிகளை அங்கீகரிப்பாமல்), தமியேனுடனே போந்
தாய - தனித்தவனான என்னோடு வந்தவனே! [இவடசுமணு!], என்னை விட்டனே
போயினேயோ - என்னை விட்டுப்பிரிந்து சென்றாயோ? (எக்.)

என்னவரை யாவெழும் வீழுகிருந்
துன்னவரை வோயவறு மொன்றலவரான
மின்னதிடி யாதிருள வாய்வினைவீ
தென்னவெனு மென்றனி நாயகனே.

இ - ன். என் தனி நாயகன் - எனது ஒப்பற்ற தலைவனாகிய ஸ்ரீராமபிரான்,
என்ன உரையா எழும் - (எனவிட்டனே போயினேயோ) என்று கூறி எழுவான்,
வீழும் - (கீழே) வீழுவான், இருந்த உன்ன உணர்வு ஓயவு உறும் - (வீழ்ந்த
கிடந்த இடத்தில்) இருந்தகொண்டு நினைத்து அறிவு சோதலடைவான், ஒன்று
அல் - (அவன் நினைத்தது) ஒன்று அல்ல [அநேகம்], மின்னது இடியாத - மின்
னமலம் ஒலித்தலல்லாமலும், இருள வாய் வினைவு - இருள வாய்க் சம்பவம், ஈது
என் ஆ எனும் - இது என்ன ஆசச்சரியம் என்பான்.

எனப் பொருளகூறிக் கொல் என்பதை யசையாகவழி மமையும் பரங்கள் நிறைந்த
கானகத்தில அவ்வாகி ஒடி வீழ்ந்தெழுந்த திரிதலில எழுதின சப்தமானது பல
அரக்காள் ஒடித் திரிந்து படைசோததலபோலி வருத்தனை (எசு)

அங்கியி னெடுப்படை வாங்கி யங்கது
செங்கையிற கரியவன நிரிகுரு மெலலையிற
பொங்கிரு ளப்பிறத் துலகம் புககது
கங்குலும் பகலெனப் பொலிந்து காட்டிறறே

இ - ன். கரியவன் - கரிய நிறத்தினையுடைய ஸ்ரீராமபிரான், அங்கு - அப்
பொழுது, அங்கியின நெடு படைவாங்கி - கெருப்பினையுடைய (ஒரு) பெரிய ஆயு
தத்தை எடுத்தது, அது - அவ்வாயுதத்தை, செம் கையில - (தனது) சிவந்த கையி
லால், திரிக்கும் எல்லையில் - சுழற்றுகின்ற அளவில், பொங்கு இருள் - மிகுதி
ன்ற இருளானது, அ புறத்து உலகம் புககது - (இவ்வுலகத்திற்கு) அந்தப்பக்கத்தி
லிருக்கிற உலகத்தின்கண் புகுந்தது, கங்குலும் - இரவும், பகலு என - பகற்காலம்
போல, பொலிந்து - விளங்கி, காட்டிறற - (எதிருற்ற பொருள்களைக்) காண்பித்தது.

குறிப்பு - அக்கினியினது ஒளிராரப் பெற்ற கையெனப்பா 'செங்கை' என்றா
இனி, இயல்பாய்ச் செம்மைநிறம் பொருந்தியுள்ள கையெனன மூமம். அவ்வக
கிண்பப்படையால் இருந்த இருள் நீங்கலும் இயனது திருமேனியின் இருளொண்
றலலாமல வேறு இருளிலலை யெனப்பா 'கரியவன்' என்றா. (அ0)

நெடுவரை பொடிபட நிவந்த மாமர
மொடிவுற நிலமக ஞலைய லுங்கெல்லாஞ்
சடசட வெனுமொலி தழைப்பத தாக்குமா
முடுகின் னிராமனவெங் காலின் முமமையான.

இ - ன். இராமன் - ஸ்ரீராமபிரான், நெடுவரை பொடிபட - பெரிய மலைகள்
கூளாகவும், நிவந்த மாமரம் ஒடிவு உற - உயர்ந்த பெரிய மரங்கள் ஒடிப்படவும்,
நிலமகள் உலைய - சூழி தேவி மடுக்கவும், ஊங்கு எலாம் - உவ்விடங்கள்ளெல்லாம்,
சடசட எனும் ஒலித்தழைப்பு - சடசட என்கிற சப்தமானது அதிகரிக்கவும், வெங்
காலின் முமமையான - கொடிய காற்றினும் முமமடங்கு வேகத்தையுடையானாய்,
காக்கும் ஆ - (படைவரை) எதிராகு மாறு, முடுகின் - விரைந்து சென்றான்.

குறிப்பு - ஆறு - ஆ வென விகாரம் (அக)

ஒருங்குயாந் துலகினமே லூழிப் போச்சியுட
கருங்கடல வருவதே யனைய காட்சித்தன்
பெருந்துணைத் தம்முனை நோக்கிப் பின்னவன்
வருந்தலை வருந்தலை வளளி யோயென.

இ - ன். ஊழிபோச்சி உள் - இறுதிநாள் எழுச்சியில், உலகினமேல - உலகத்
தினமேல, கரும் கடல - கரிய நிறமுள்ள சமுத்திரம், ஒருங்கு உயர்ந்த - ஒருமிக்க
வளநாடு, வருவதே அனையகாட்சி - வருகின்றதை யெனத்த தோற்றத்தையுடைய,

தன் பெருமதினை தமமுனை - தனக்குப் பெரிய உதவியான தமையனாகிய ஸ்ரீராமபிரானை, பின்னவன் கோக்கி - இனையபெருமான பாதத, வளனியோய - வளனலே! வருத்தலை வருத்தலை எஞ - வருத்தாதா வருத்தாதா என்று கூறி, (அஉ)

வந்தனெ னடியனென வருத்தல வாழினினை
 னந்தமி லுள்ளமென றறியக கூறுவான
 சந்தமென றளிராபுரை சரணஞ் சாராதனை
 சிந்தனை நயனமவந தனைய செய்கையான.

இ - ன். நின் அந்தம் இல் உள்ளம் - உமது முடிவில்லாத திருவுள்ளப்பாகி
 னால், அடியனென வந்தனென - அடிமையாகிய நான் வந்தேன், வருத்தல -
 வருத்தாதா, என்று—, அறிய கூறுவான் - அறியும்படி கூறுவானாகி, சந்தம் - அ
 முகுபொருந்திய, மெல தளிர் புரை - மெல்லிய தளிர்போன்ற, சரணம் - ஸ்ரீராம
 பிரானது திருவடிகளினிடத்தது, சாராதனை - அடைந்தது, சிந்தனை நயனம்-(ஸ்ரீராம
 பிரானது) சித்திய கண்கள், வந்தனைய - வந்தாற்போன்ற, செய்கையான - செய
 வியையுடையானாகியன

குறிப்பு—வாழி - முன்னிலையகை.

(அங)

ஊற்றறு கண்ணின் ரொழுத நின்றவ
 னேற்றிளங் கன்றினைப் பிரிவுற் றெங்கணு
 மாற்றலி னாற்றுவ தரிதி னெய்திய
 பாற்றிளம் பானமுலை யாவின பானமையான.

இ - ன். ஊற்று உறு - நீருறுவதற்கு, கண்ணின் - கண்களினின்றும், நீர்
 லுழுக நின்றவன் - சலம் வடியும்படி நின்ற ஸ்ரீராமபிரான், ஏறு இள கன்றினை - ஆ
 ண்மையும் இளமையும்பொருந்திய கன்றை, பிரிவு உற்று - பிரிந்தது, எங்கணும் -
 எவவிடத்தும், ஆற்றலின் - தேட முயல்வதில், ஆற்றுவது - உதவுவது, அரிதின் -
 அருமையானகாலத்தில், எய்திய - (அக்கன்றை) அடைந்த, பாற்று - குணமுள்ளதா
 கிய, இள பால் முலை ஆவின் பானமையான - முற்றாத பாலுள்ள முலைகளையுடைய
 பசுவினது தன்மையை யுடையானாகியன

குறிப்பு—தடைக்கததடைக்க நீர்பெருகுதலால் 'ஊற்றறுகண்' என்றா.
 பசுவானது கன்றை யின்றவுடன் தன் நாவிலால் அக்கன்றினது உடல் முழுவதை
 யும் நக்கி நிற்பதபோல ஸ்ரீராமபிரான் இனையபெருமானுடைய உடல் முழுவதை
 யும் தடவினான் என்பா 'பாற்றிளம் பானமுலை யாவின பானமையான' என்றா.

தழுவின் பனமுறை தாரைக கண்ணினீர்
 கழுவின் னுண்டவன கனக மேனியை
 வழுவினை யாமென மனக்கொ டேங்கினே
 னெழுவுவென மலையென வியைந்த தோளியை,

இ - ன். ஆண்டு - அப்பொழுது, அவன் கனகம் மேனியை - அவவினைய
 பெருமானுடைய பொன்போன்ற திருமேனியை, பலமுறை தழுவின் - பலதரம்

ஆலீங்கனஞ்செய்தானுகி, தாரை - தாரைதாரையாய் வடிதலாகிய, கண்ணின் நீர் - கண்களினின் றெழுரு நீரினாலே, கழுவினன் - கழுவிய ஸ்ரீராமபிரான், எழு என் - தம்பம் என்னவும், மலை என் - மலை என்று கூறவும், இயைந்த தோளியை - பொரு நதிய புயங்கனையுடையவனே! வழுவினை என் - (நீ) தவறியை [காணுமற் போயி னுய] என்று, மனம் கொடு ஏங்கினேன் - மனத்தில நீனைத்து ஏக்கமுற்றேன்

குறிப்பு — ஆண்டவன் என்றரு - அரசனென்றேனும் கடவுளென்றேனும் பொருள்கொண்டு, கழுவின ஆண்டவனாகிய ஸ்ரீராமபிரான், தோளியை! (கின்) கண்கமேனியை வழுவவிட்டாய் எனமனக்கொடேங்கினேன் என்ற நென்னலு மாம குமபிட்டி நீனநதிப் புயங்கனிருந்த தன்மையை நோக்கி 'எழுவென் மலை யெனவியைந்த தோளியை' என்றா. (அடு)

என்னையங் கெய்திய தியமபு வாயென
வன்னவ னஃதெலா மறியக கூறலு
மின்னலு முவகையு மிரண்டு மெய்தினு
நன்னலா தொருபொரு டனக்கு மேலிலான்

இ - ன் அங்கு எய்தியது என்னை - அவ்விடத்திற் சம்பவித்தது யாது? இய மபுவாய - சொல்லுவாய், என் - என்று (ஸ்ரீராமபிரான்) கூற, அன்னவன் - அப்ப டிப் பிரிவுற்றதிக் இனையபெருமான், அஃது எல்லாம் - தான் ஜலத்துக்குச்சென்றத முத்தல வந்து சேர்ந்ததுவரையுள்ள சங்கதி முழுவதும், அறிய கூறலும் - தெரியும் படி சொன்னவுடனே, தனக்கு தன் அலாது - தனக்குத் தன்னையலவாமல், மேல் ஒரு பொருள் இவான் - மேலான வேறு ஒரு வஸ்துவம் இல்லாமலிருக்கிற ஸ்ரீராம பிரான், இன்னலும் உவகையும் - துன்பமும் சந்தோஷமுமாகிய, இரண்டும் - இரண் டதன்மையும், எய்தினு - அடைந்தான்.

குறிப்பு:—அஃது எல்லாம் என்றது - அரசுகியைக் கண்டதும், அவன் (தன்னை) எடுத்தச்சென்றதும், அவனை வென்றதமாகிய விஷயங்களை. மேலவரும் 90-வது செ யயுள்ள அரசுகியின் மூக்கை யறுத்தவிஷயத்தைத் தெரிவிக்கவில்லை யென்பத வி ளவகல் ஆங்குக் கண்டறிச் (அசு)

ஆயவுறு பெருங்கட லகத்து னேயவன்
பாயதிரை வருதொறும் பரிதற் பாலனா
தீவினைப் பிறவிவெஞ் சிறையிற் பட்டயா
நோயுறு துயரென துடங்க னேனமையோ.

இ - ன். பெரு கடல் அகத்த - பெரிய கடலினிடத்த, ஆயவு உற அவன் - ஆராயத்தலுற அமமானியானவன், பாயதிரை வருதொறும் - பாய்கின்ற அலை கள் வருகின்ற பொழுதெல்லாம், பரிதல பாலன் ஆம் - பரிந்து பேசுதற்குரியனா வான்; தீவினை பிறவி - கொடிய கருமத்தால் வந்த பிறப்பாகிய, வெம் சிறையில பட்டயாம் - கொடியசிறையில்கொண்ட நாம், நோய உற - துன்பம் சோகின்ற, தயா என் - கிலேசம் என்று, நீனைத்து, துடங்கல் நோனமையோ - ஆதீதல் பெருமையோ?

குறிப்பு:—ஆய்வுறு பெருகடலுக்கத்தளே யவன் எனவே மாலுமியென்றும், (பெருகடலுக்கத்த) ஆய்வுறு உள் ஏய அவன் எனப்பிரித்த ஆராய்வின்ற மனம் பொருந்தியவனுடைய மாலுமி என்னலுமாம், பரிதல - அனபோதி பேசல், இரவ கல், பரிதது பேசல் பரிதது பேசும்பொழுது அகக்கவள் அசையப்படு மாதலின் 'நடக்கல்' என்றான் நடக்கல் - ஆடல், தவனல், முடங்கல் மரக்கலத்திலுள்ள னார திரைகண்டஞ்சும் பொழுதெல்லாம் அவர்களை இனிய வார்த்தைகூறி, மாலுமி தேற்றுதலுபோல், துணமாணுழை புலமுடையாரும் துயரென்னும் அலை ளுறஐ மாய வரும் பிறவிக் கடலுக்கது எனக்கூறிக் கோழைகளை வருந்தாமற் நேற்றற் பாலவரே யன்றித் தாரும் அவரோடு மனமுழிற்பாலரல்லவென்பது உவமையாலு ணர்க்கிடந்தது (அஎ)

மூவகை யமரஞ் சூலக முமமையு
மேவரும் பகையெனக் காக மேலவரி
னேவரே கடப்பவ ரெம்பி நீயுளை
யாவதே வலியினி யரணும வேண்டுமோ

இ - ள் எம்பி - எனது தம்பியே! மூவகை அமரரும் - ஆக்கல் அளித்தல் அழித்தல் என்னும் மூன்றுகாரியங்களுக்கும் காரண தேவர்களாகிய திரிமூர்த்திகளு ம், உலகம் முமமையும் - திரிலோக்கங்களிலுமுள்ளவர்களும், எனக்கு—, மேவரு பகை ஆக - கிடத்தற் கருமையான பகையாக, மேலவரின் - இனிமேல் வருவாரே யானால், கடப்பவா ஏவரே - என்னைவென்று மீள்பவா (அவருள்) எவா? நீ உளை ஆவதேவலி - நீ (பக்கத்தில) இருக்கின்றாயாக முடிவதே வலிமையாகும், இனி—, அரணும - காவலும், வேண்டுமோ—,

குறிப்பு —உலகு - ஆகுபெயர் (அஅ)

பிரிபவா யாவரும் பிரிக் பேரிடா
வருவன யாவையும் வருக வாகழற்
செருவலி வீரநிற நீரு மல்லது
பருவர லெனவயிற பயிலற் பாலதோ

இ - ள். வாகழல் செருவலிவீர - நீண்ட கழலினையுடைய போரில் வலிமை பொருந்திய வீரனே! [இனையானே!] பிரிபவா யாவரும் பிரிக - நீங்குவாரா யாய் நும் நீங்கக்கடவா, போ இடா வருவனயாவையும் வருக - பெரிய ஆபத்தாக வருப வை எவையும் வரக்கடவன்; பருவரல் - துன்பமானது, நின் நீரும் அல்லது - உன்னால் நீங்கும் அல்லாமல், என் வயின் - என்னிடத்தில, பயிலல் பாலதோ - பழகுதலுக்கு உரியதோ? (அக)

வனஞ்ஞழில் வீரபோர வலிய ரக்கியை
வென்றுபோர மீண்டனெ னெனவி ளம்பிஞாய
புனஞ்ஞழி லனையவள் புகன்ற சிற்றத்தாற்
கொன்றிலை போலுமாற் கூறு வாயெனஞான.

இ - ள். வல தொழில் வீர - வலிய (போர்த) தொழிலையுடைய வீரனே! [இ னையானே!] போர வலி அரக்கியை - போர்செய்தலில் வலிமைபொருந்திய ராக்கூனீ

யை, வென்று—, போயிண்டனென என விளம்பினும் - யுத்தத்திலிருந்து மீளு
தலுறமேன என்று கூறினாய், புல தொழில்- அறபமான செய்கையையுடைய, அனை
யவள புகன்ற சிறந்ததால் - அத்தன்மையானவள கூறிய கோபமொழிகளால்,
கொன்றிலேபோலும் - (அவளைக்) கொன்ற யிலலேபோலும், கூறுவாய் என்றான் -
சொல்லாய் என்று கூறினான்

குறிப்பு —போவாய் அரகசி - பொசெயதற்கு வலித்த [இழுத்த] அரகசியு
மாம், புனறொழி லீனையவன் - புனறொழிவருகாத தாயாகிய அவன் எனலுமாம்
ஆவ - அசை. (௧௦)

தொலைபடு மூக்கொடு செவிது மித்துகத
தலைவயி னகிலொடு சடிந்து நீக்கிய
வளவையிற பூசலிட ட-ரற்றி னுள்ளை
வீளையவன் விளம்பின நிருகை கூப்பினான்.

இ - ள இளையவன் - இளையபெருமான், தலைவயின் நகிலொடு - கட்டினிட
ததிலிருக்கிற முலைகளோடு, தொலைபடு மூக்கொடு செவி - தலைபட்ட மூக்கையும்
காதகளையும், சடிந்து துமித்து உக நீக்கிய அளவையில - அறுத்தும் வெட்டியும்
சிறிற் வீசுமபடி நீக்கிய அளவில், பூசல இட்டு - பெருங்கூக்குரலிட்டு, அரற்றினான்
என - அழுதான் என்று, விளம்பி கின்று - சொல்லி முடித்து, இருகை கூப்பினான் -
இரண்டுகரங்களையுங் குவித்து நமஸ்கரித்தான்

குறிப்பு —தலை - இளையபெருமானை அவ்வரகசி தன்கையால் இறுக்கப்பிடித்த
தாகியகட்டு இனி, “உயிற்று வயக்கொடு மாகணம் வீசு, கயிறினி னைத்த முலை”
எனக்கீழ்க்குறியவாறு முலைகளைப் பாம்பாகிய கயிறறைக்கொண்டு கட்டிய கட்டு
மாம். (௧௧)

தொல்லிரு டனைக்கொலத தொடாகின றுளையுங்
கொல்லலை நாசியைக் கொய்து நீக்கினாய்
வல்லை நீ மனுமுதன மரபி னேயெனப்
புல்லின் னுவகையிற பொருமி விமழுவான்.

இ - ள. மனுமுதன் மரபினேய - மனு முதலாகின்ற வமிசத்திற பிறந்தவ
னே! தொல் இருள்தனை கொல் - பழைய இருளைக் கெடுக்குமபடி, தொடாகினரு
ளையுப்-(கோபாக்கினியைக் கொட்டிக்கொண்டு உண்ணத்) தொடாநது வருகின்றவ
ளையும் [அயோமுக்கியையும்], கொல்லலை - கொல்லாமல், நாசியை கொய்து நீக்கின
ய - மூக்கை யறுத்துத்தள்ளினாய், நீ வல்லை என - நீவல்லமையையுடையாய் என
று கூறி, புல்லினன் - (இளையபெருமானைத்) தழுவிய ஸ்ரீராமபிரான், உவகையில
பொருமி விமமினான் - சுகதோஷத்தால் அழுது வீங்கினான் [ஆனந்தபாஷ்பம் பொ
ழியி நின்ற பூரிப்படைந்தான்]

குறிப்பு —பண்டிய இருளைக்கெடுக்கத் தொடாகின்றவன் எனலும் அவன் அவவி
ருளினுடி மேலான புது இருள்போலவான் என்பதும் போதரும். தொடாகினருளை
யும், உமமை- சூப்பாங்கையைக் கொல்லாமல் நாசியைக்கொய்தது வீங்குகிறதலின்

இறந்தது தழீஇய எச்சம். கொல்லலை - முறநெச்சம். மனு - சுகாயமபுமனு. குரியவமிசத்தரசா கைக்கொண்ட மனுநீதியின்படி. பெண்கொலை செய்யாது விட்டவனே என்பான 'மனுமுதன மரபினேய' என்றான். (௧௨)

பேரருக துயரற்ப போகது னோரென
வீரனுந் தம்பியும் விடிவு நோக்குவா.
வாருண நினேந்தனா வான நீருணமி
தாரணித் தங்கொரு கிரியிற நங்கினு.

இ - ன். பேரரு - பெயர்தற் கருமையான, துயா - துயரமானது, அற் போகதனோ என - முற்றும் நீங்கியிருக்கின்றார்களென னுணர்ப்படி, வீரனும் தம்பியும் விடிவு நோக்குவா - ஸ்ரீராமபிரானும் இளம்பெருமானும் விடிவற் காலத்தை எதிர்பார்ப்பவர்களாகியும், வாருணம் நினேந்தனா - வருண மந்திரத்தை நினேந்ததுசெய்ததவர்களாய், வானம் நீ - ஆராய் கங்கைப்புணலை, அவரு தாரணித்த - அவ்விடத்தில நிலைபெற அமைத்தது, உணமி - பருகியும், ஒருகிரியில் தங்கினா - ஒரு மலையில் தங்கியிருந்தார்கள்.

குறிப்பு - தாரணித்த - தாரணஞ்செய்தது வா உண நினேந்தனா என்க கொண்டு நிரையுணை நினேந்தவர்கள் என்றும், தார அண்ணி கங்கு என - கொண்டு பூவருமபுகள் நெருங்கலுற்றுத் தங்கிய என்றும் பொருள்கொட்டலுமாம். (௧௩)

கலலகல வெள்ளிடைக் கான தத்துள
பலலவ மலாகொடு படுத்த பாபலி
னெலலையி றுயரினே டிருந்து சாயந்தன்ன
மெலலடி யினையவன வருட வீரனே.

இ - ன். கல அகல - கற்கள் மிருகத்திருக்கின்ற, வெள்ளிடை - வெளியிலுள்ள, காண்கூறு உள - காடுகளிலிருக்கிற, பலலவம் மலாகொடு - தளிரகளையும் புஷ்பங்களையும்கொண்டு, படுத்த - செய்த, பாபலி - படுக்கையில், வீரன் - ஸ்ரீராமபிரான், எலலை இல துயரினேடு திருந்து - அளவிலலாத் கவலையுடனிருந்து, இளைய டன் மெல அடிவருட - இளம்பெருமான (தன்ன) மெலவிய திருவடிகளைத் கட்டிப்பிடிக்க, சாயந்தன்ன - படுத்துக்கொண்டான் (௧௪)

மயிலியல பிரிந்தபின் மான நோயினு
லயிலவில னொருபொரு ளவல மெய்தலாறு
றுயிலவில நென்பது சொல்லற பாலதோ
வுயிரகெடி துயிர்ப்பிடை யூச லாவொன

இ - ன். மயில் இயல் - மயில்போலுஞ் சாயலையுடையான் [சீதாயிராடிக்], பிரிந்த பின் - பிரிவுற்ற பிறகு, மானம் நோயினு - வெட்கமாகிய பிணியினாலு, ஒரு பொருள் - ஒரு உஸ்துவையும், அயிலவின் - உணனதுதவனாகிய ஸ்ரீராமபிரான், அவலம் எய்தலால் - துன்பத்தை யடைவதால், தயிலவின் என்பது சொல்லல பாலதோ - தூக்கமில்லாதுயினு நென்ற கூறுவது சொல்லுதற்குரியதோ? செடிது உயிர்ப்பு இடை - பெருமூச்சுக்கு மத்தியில், உயி ண்சல ஜீவான் - உயிரானது ண்சலாடப் பெறுவானாயினு.

குறிப்பு —மயிலியல் - அனமொழித்தொகை. உயிர்போவதும் வருவதமாக இருந்ததால் 'ஊச லாவோன்' என்றா (௧௫)

மானவண மெய்யிறை மறக்க லாமையி
னனதோ வனறெனி னரக்கா மாயமோ
கானக முழுவதுங் கண்ணி னோக்குவகாற
சானகி யுருவெனத் தோன்றுத் தனமையே

இ - ன கண்ணின் நோக்குவதால் -கண்களாற் பாரக்கும் பொழுது, கானகம் முழுவதும் - இறக்காதி முழுவதும், சானகி உரு என தோன்றும் தன்மை - ஜனக மகாராஜனது புத்திரியினுடைய உருவம் போலக்காணப்படுகின்ற தன்மையானது, மானவன் மெய் - சேசமுள்ளவனது திருமேனியை, இறை - சிறிதும், மறக்கலா மையின் ஆனதோ - மறவாததன்மையினு லாயினதோ? அன்று எனில் - அல்லவெ ன்றால், அரக்கா மாயமோ - ராக்ஷஸர்களுடைய வஞ்சகமோ? (௧௬)

கருங்குழற் சேயரிக் கண்ணிற கற்பினோக்
கருங்கல மருங்குவந் திருப்ப வாசையா
லொருங்குறத் தழுவுவா னொன்றுங் காண்கிலென
மருங்குலபோ லானதோ வடிவு மெல்லவே

இ - ன. கருங்குழல் - கரியகூந்தலையுடைய, சே அரி கண்ணில் - சிவந்தவரி கள் பொருந்திய கண்களையுடையாரில், கற்பினோக்கு - கற்புடைய பெண்களு டுக்கு, அரு கலம் - அரிய ஆபரணம்போன்றவளாகிய சானகியானவள், மருங்குவந்து இருப்ப - பக்கத்தில் வந்திருக்க, ஆசையால்—, ஒருங்கு உற - முழுதும் பொருந் துமாபடி, தழுவுவான் - ஆவிக் கண்டுசெய்து, ஒன்றும் காண்கிலென - ஒருசக்கரம் கண்டேனில்லை, வடிவு - (அச்சானகியின்) உருவமானது, மெல்ல-சிறிது சிறிதாக, மருங்குலபோல ஆனதோ - (அவளுடைய) இடையைப்போல (இல்லைமென்னும் படி) ஆயிற்றே?

குறிப்பு —அரிகண, அருககலம் - அனமொழித் தொகைகள். (௧௭)

புண்டரீ கப்புது மலரிற் றேனபொதி
தொண்டையஞ் சேயொளித் துவாதத் வாயமு
துண்டனெ னீண்டவ னுழைய எல்லளாற
கண்டியி லனறியுங் கனவுண்ட டாகுமோ.

இ - ன புண்டரீகம் - தாமரையினது, புது மலரில் - புதிய மலர்போன்ற முகத் தில், தேனபொதி - தேன பொதிகத், தொண்டை - கொவ்வைக்கனி போன்ற, அம் - அழகிய, சே ஒளி - சிவந்த ஒளியினையுடைய, துவாதத் - பவளத்தின் தன் மையதாகிய, வாய - வாயினிடத்து, அமுது உண்டனென் - அமிரத்ததை உண்டேன், ஈண்டு - இப்பொழுது, அவள்—, உழையன் அல்லன் - (எனது) பக்கத்தி லிருக்கிற அல்லனாயினான், ஆல் - ஆதலால், கண்துயில் அன்றியும் - கண்க ளினது கித்திரையில் அல்லாமலும், கனவு உண்டாகுமோ - சனக்காண்பதுண்டாருமோ?

குறிப்பு:—புதுமலா - அனமொழித்தொகை. (௧௮)

மண்ணினும் வானினு மற்றை மூன்றினு
மெண்ணினும் பெரியதோ ரிடாவந் தெயதிறை
றண்ணறுங் கருங்குழற் சனகன மாமகன
கண்ணினு நெடியதோ கொடிய கங்குலே.

இ - ன் மண்ணினும் வானினும் மற்றை மூன்றினும் - பூமியைப்பாக்கிலும் ஆகாயத்தைப்பாக்கிலும் மற்றை அப்பு தேயு வாயு என்னும் மூன்று பூதங்களைப் பாக்கிலும், எண்ணினும் - நினைப்பைக் காட்டிலும், பெரியது ஓர் இடாவந் எய்தினால் - பெரிதாகிய ஒரு துண்பம் (இக்கங்குலில்) வந்தசேருமேயானால், தண்ணறு கரு குழல் - குளிரசெய்யும் மண்ணும் கருமையும் பொருந்திய கூந்தலையுடைய, சன கனமாமகன - சனமகாராஜனது அழகிய புத்திரியினுடைய, கண்ணினும் - கண்களைப்பாக்கிலும், கொடியகங்குல - கொடிய இவ்விரவானது, நெடியதோ - பெரியதோ?

குறிப்பு - நினைப்பில் எவ்வளவு பெரிய உருவத்தையும் நினைக்கமுடியுமாயினும் இஃது இரவு நினைக்கவுருவுக்கும் மேலாயிருக்கமுன்பான 'எண்ணினும்' என்றான்.

அப்புடை யலங்குமீ னமரு மாகளி
யுப்புடை யிருதுவென றுதித்த ஆழித்தி
வெப்புடை விரிகதிரா விரிப்ப மெய்யெலாங்
கொப்புளம் பொடித்ததோ கொதிக்கும் வானமே

இ - ன் அப்பு உடை அலங்கும மீன அமரும் ஆகலி - சுவத்தை உடைத்து அசைகின்ற மீன்கள் தங்கியிருக்கிற கடலில், உப்பு உடை இருது என்று உதித்த ஆழித்தி - உப்புதல் [வீங்குதல்] உடைய சந்திரன் என்று தோன்றிய வட்டவைக்கன லானது, வெப்பு உடை - வெப்பத்தையுடைய, விரிகதிரா - விரிக் கிரணங்களை, விரிப்ப - பரவச்செய்வதால், கொதிக்கும் வானம் - கொதிக்கின்ற ஆகாயத்திலு, மெய் எலாம் - அதன் உடல் முழுவதும், கொப்புளம் பொடித்ததோ - கொப்புளம் தோன்றலுற்றதோ?

குறிப்பு - ஆகாயத்திலு நட்சத்திரங்கள் விளங்குந் தோற்றத்தை நோக்கித் தனக்கு வட்டவைத்திப்போல விளங்குந் சந்திரனது வெப்பத்தால் அவ்வானத்தின் உடல் முழுதும் கொப்புளம் உற்பபெற்றதோ என்கருதினா என்க, "செப்பிவன கொங்கமீர் திகட சுடாபட்டுக், கொப்புளங் கொண்ட குளிரவானை - எப்பொழுதும், மீன பொதிநது நின்ற விசும்பெனப் தென்கொலோ" என்றா புகழேந் தீப்புலவரும். இனி, முதலடிக்கு, புடை - (சந்திரனுக்குப்) பக்கத்தில், அலங்கு - ஒளிசெய்கின்ற, அ மீன - அந் நட்சத்திரங்கள், அமரும் - தங்கியிருக்கின்றன என்று கூறுதலும் அமையும் ஆகலி - அனமொழித்தொகை (க00)

இன்னன வின்னன பனனி யீடழி
மன்னவா மன்னவன மதிம யங்கினு
னன்னது கண்டன னலகி னுன்னத
துன்னிய செங்கதிராச் செலவன றேன்றினுன.

இ - ன். இன்ன இன்ன பன்னி ஈடு அழி - இதன்மையான பல்வாநதைகளைச் சொல்லி வலிகெடுக்கின்ற, மன்னவா மன்னவன் மதிமயங்கினுள் - அரசா களுக்கரசனாகிய ஸ்ரீராமபிரான் புத்தியைக்கொண்டிருக்கின்ற, தன்னிய - செருங்கொண்ட, செங்கதிர் செல்வன் - செய்ய கிரணங்கொண்டிருக்கின்ற ருரியன், அன்னது கண்டன - (ஸ்ரீராமபிரான்) அதன்மையானதைக் கண்டு, அங்கினுள் என் - ஒளி சுருங்குகின்ற னுள் என்று (இரங்கி), தோன்றினுள் - உதயஞ்செய்தான் (க௦௪)

ஒன்பதாவது: அயோமுகிப் படலம்

முற்றிறறு.

ஆரப்படலம் க்குக் விருத்தம் கக்கக

பத்தாவது: கவந்தன் படலம்.

நிலம்பொறை யிலதென நிமிர்நத கற்பினு
ணலம்பொறை கூதரு மயிலை நாடிய
வலம்புது பறவையு மழுவ வாமைன்ப
புலம்புது விடியலிற் கடிது போயினா

இ - ன். நிலம்பொறை இவது என் - பூமியானது பொறுமையிலலாது என்னும்படி, நிமிர்நத கற்பினுள் - உயர்நத கற்பினையுடையாளாகி, நலம்பொறை கூதரு மயிலை - நன்மையும் பொறுமையும் மிகுந்திருக்கின்ற சீதாபிராட்டியை, நாடிய - தேடி, அலம்பு உறு பறவையும் - மேலே எழுந்தலுற்ற பகலின்று, அழுய என் - அழுதிலைச் செய்வனபோல, புலம்பு உறு விடியலில் - சத்தஞ்செய்கின்ற விடியற்காலத்தில, கடிதுபோயினா - விரைவாகச் சென்றார்கள்

குறிப்பு - ஆம் - அசை வெட்டுதல் முதலிய கெடுதலைச் செய்வார்க்குத் தான் யாதொரு கெடுதியும் செய்யாதிருத்தலால் பூமி பொறைபிற சிறந்ததென் - அதற்கைய பூமியானது தனக்குக் கேடுசெய்வார்க்குத்தானும் கெடுதலையொழிய வலம்புது வலிமையிலலாது என்றும் இச்சீதாபிராட்டியோ தனக்குக் கெடுதலையொழிவதற்குத் தனது கற்பின மகிமையால் கேடுவினைவிக் வலிமையுடையவளாயிருக்க தம் பொறை மிகுதியால் அவனையியற்றா திருந்தாளாதலின் அப்பூமியின் பொறை யினும் பிராட்டியா பொறுமையே சிறந்தது என்பதை விளக்கவேண்டி 'நிமிர்நத கற்பினுள்' என்ற வாக்ஷியத்தை யிடைபெய்திருத்த லறிக இனி 'பொறை' என்றது சுமைபெணப் பொருள்கொண்டு அரசுகா அழித்த கேதவாய நிறைவின் பூமிக்குச் சுமையிலையென்னும்படி விளங்கிய கற்பினையுடையா னென்னலுமாம்.

வேறு.

ஐயைத் தெத்த போசனையி னிரட்டி யடவி புடைபடுத்த
வையத் திரிந்தா கதிரவனும வானி னுப்பண வந்துறறு

னையுஞ் சிலைகை யிருவருஞ்சென் றிருந்தே நீட்டி யெவ்வயிருங்
கையின வளைத்து வயிறறடக்குங் கவந்தன வனத்தின் கண்ணுறரா

இ - ன். எய்யும் சிலைகை இருவரும் - (அம்புகளை) எய்கின்ற வில்லையேநயி
கரங்களை யுடைய (இராமலக்ஷ்மணர்கள்) இரண்டுபேரும், ஐ ஐந்த அடிதத யோ
சனையின் இரட்டி - இருபத்தைந்து சோந்த யோசனையின் இரண்டு பங்கு (ஐம்பது
யோசனை தூரம்), அடவி புடைப்பித்த வையம் சென்று திரிந்தா - காடாகப்பக
கத்திலமைந்த நிலத்தில நடந்தலைந்தார்கள், கதிரவனும் - சூரியனும், வானின் நாப
பண வந்து உறறன் - ஆகாயத்தின் கடுவில் வந்து சோந்தான், இருந்தே - (நரிட
த்தில) இருந்துகொண்டே, நீட்டி - (தனதுகைகளை) நீட்டி, எ உயிரும் - எந்தப்பி
ராணிகளையும், கையின் வளைத்து - (நீட்டிய அந்தக்)கைகளால் தடுத்தது, வயிறறு
அடக்கும் - (தன்) வயிறறில் அடங்கச்செய்யும், கவந்தன வனத்தின் கண் உறறா -
கவந்தராகுசனது காட்டினிடத்தில் சோந்தார்கள். (உ)

வேறு

எறுப்பினங் கடையுற யானையேமுத
லுறுப்புடை யுயிரெலா முலைந்து சாயந்தன
வெறிப்புறு நோக்கின வெருவு கின்றன
பறிப்புரு வலையிடைப பட்ட பானமைய

இ - ன். எறுப்பு இனம் கடை உற - எறுமபுகூட்டங்கள் ஈறாக, யானையே
முதல- யானைகளே முதலாகிய, உறுப்பு உடை உயிர எலாம் - அங்கத்தையுடைய
பிராணிகள் அனைத்தும், உலைந்து சாயந்தன - அலைந்து இளைத்தன, வெறிப்பு உறு
நோக்கின - மயங்கலுற்ற பாவையையுடையன, வெருவுகின்றன - அஞ்சுகின்றன,
பறிப்பு அரு வலையிடைப்பட்ட பானமைய - பெயாததற்கு முடியாத வலையின்
- ண் அகப்பட்ட தன்மையையுடையன

குறிப்பு - எறுப்பு - வலித்தல் விகாரம். சாய்தல் - இளைத்தல், “மருந்தில்
கூறந்த தருந்தொழில் சாயா” எனப் புறப்பாட்டிலும் (3) “மயின்மயிற களிக்ருகு
சாயற சாய” எனச் சிறுபாணற்றுப்படை (16) வரியிலும் கூறியது காண்க.
உலைந்து சாயந்தன - கெட்டு வீழ்ந்தனவுமாம். (க)

மரபுளி நிறுத்திலன் புரக்கு மாண்பில
னுரனிலா நெருவனுட நியிகள் போலவன
வெருவுவ சிந்துவ குவிவ விமமலோ
டிரிவன மயங்குவ வியலபு நோக்கினா

இ - ன். மரபுளி நிறுத்திலன் - குலமுறைமையில் (பிரஜைகளை) நிலைபெறச்
செய்யாதவனும், புரக்கும் மாண்பு இலன் - (பிரஜைகளை) ரக்ஷிக்கும் பெருமையில்
லாதவனும், உரம் இலான் - பலியில்லாதவனுமாகிய, ஒருவன் காட்டு உயிர்கள்
போலவன் - ஒரு அரசனது தேசத்தில் வாழும் பிரஜைகளை யொப்பவனாகி, வெரு
வுவ - பயப்படுவனவும், சிந்துவ - சிதறுவனவும், குவிவ - ஒன்றாய்த திரளவனவும்,
விமமலோடு இரிவன் - ஏகத்ததுடன் ஒகவன், மயங்குவ - சித்தங்கலங்குவன்,
இயலபு - அவற்றின் தன்மையை, நோக்கினா - பார்த்தார்கள்.

குறிப்பு—மரபு - முறைமை. “பொருபுன மருஉம போக்கரு மரபி” (சீறு பாணிறுப்படை 118) ஒவ்வொரு வருணத்தாரும் அவரவா வருணத்திற்குரிய ஒழுங்கின்படி நிற்கச்செய்யாதவன் என்பா ‘மரபுளி நிறத்திலன்’ என்றா. அரசன் மரபுளி நிறத்தாத செயல்பேரே இவன் மிருகங்களைப்பெல்லாம் வெவ்வேறுகப் பிரிக்காமல் ஒன்று சேர்த்தமையால் புலி முதலிய கொடியமிருகங்களைக்கண்டு பசு முதலிய சாதுவான் மிருகங்கள் அஞ்சின என்பா ‘வெருவு’ என்றா. அரசன் புரக்கு மாண்பிலானான் அவன் குடிகள் அவனானையை மீறி மூலக்கொருவராகச் செல்வதுபோல அமர்நகங்களைச் சென்றன் என்பா ‘சிந்து’ என்றா அரசன் பல வான்வன் ஆயின் அவனைப் பகைவா சூழுவதுபோல மிருகங்களை சூழத்தன் என்பா ‘குவி’ என்றா. மரபுளி நிறத்திலன் புரக்கு மாண்பில், ஹரணிவா நெருவன் என்பவற்றோடு முறையே வெருவு சிந்து குவி என்பவற்றைக் கூட்டிப் பொருள்காண்க (ச)

மால்வரை யுருண்டன வருவ மாமரங்
காலபறித் திடுவன கான யாறுகள்
மேலுள திசையொடு வெளிக் கரப்பன்
சூலமுதிர மெகங்கள் சுருண்டு வீழ்வன்.

இ - ன் மால்வரை உருண்டனவருவ - பெரிய மலைகள் உருண்டு வருகின்றன, மா மரம் கால பறித்திடுவன் - பெரிய மரங்கள் வேரோடு பறிக்கப்படுவன, கான யாறுகள் - காட்டு நதிகள், மேல் உள்திசையொடு - மேலேயிருக்கின்ற திக் காகிய ஆகாயத்தோடு, வெளி கரப்பன் - வெற்றிடத்தை மறைப்பன், சூல் முதிர் மெகங்கள் - கருப்பம் முற்றுத்தலுற (கா) மெகங்கள், சுருண்டு வீழ்வன் - சுழன்று வீழ்கின்றன.

குறிப்பு — இனி, மால்வரை யுருண்டனபோலும் வருவனவாகிய மாமரங்களைக் காலபறித்திடுவனவாகிய கானயாறுகளும், மேலுள்திசையொடு வெளி கரப்பன்வாகிய சூன முதிர்மெகங்களும் சுருண்டு வீழ்வனவாயின் என்று பொருள்கோடலுமொன்று கீழ்க்கவியிற் கூறிய பிராணிகளை உணவாகவும் கானயாறுகளையும் மெகங்களை யும் உட்கொள்ளும் நீராகவும் கொண்க. சூலமுதிர - எதுகைகோக்கி யியல்பாயிற்று.

நாற்றிசைப் பரவையு மிறுதி நாளுறக்
காற்றிசைத் தெழுவெழுந் துலகைக் காலபரந்
தேற்றிசைத் தூரத்துவந் திடுங்கு கின்றன்
போற்றிசை சுறைய் கரத்துப் புகருளா

இ - ன். இறுதி நாள் உற - யுக்முடிவு காலமடையும்படி, நால் திசை பரவையும் - காண்க திசையிலு மிருக்கிற கடல்களும், காற்று - (கையை வீசுவதாலெழுந்) காற்றினாலே, இசைத்த எழ - ஒலித்த எழும்பும்படி, எழுந்த - எழுந்தலுற்று, கால பரத்து - பரவுதலுற்று, உலகை ஏற்று - உலகிலுள்ள பிராணிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு, இஃசை தூரத்து வந்த - அப்பிராணிகளை கூடி நிறவீனினதும் ஒட்டிவந்து, இடுங்குகின்றனபோல - ஒடுங்குகின்றனபோல, திசைசுறைய - திக்குகளை வளைத்த, கரத்து - (சுவரநாகுஸனது) கைகளில், புகருளா - (பூரீராமலக்ஷ்மணர்கள்) புகுந்நிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பு — உலகு - ஆகுபெயர். கால - உபசருக்கம் இசை - முதனிலை
சொழிற்பெயர்

கருத்து — இது ஊழிகளாலேமே எனனுமபடி கடல்கள் எல்லாம் தன் கையை
வீசுவதால் எழுவகாற்றால் எழும்பும்படி தனது கைகளைப்பரவலாக எழும்பச்செ
யது உலகிலுள்ள பிராணிகளெல்லாம் தன் கைகளுள் அடங்கும்படி கை நீட்டிக
கோததப்பெற்றுக்கொண்டு கைகளை மடக்கி அக்கைகளின் இசைப்பின் நின்றும
புப்பிராணிகளை ஒட்டிவந்து உயர்க்கு அருகே ஓடுகச்செய்கின்ற கவந்தனது கை
கோவைகளுள் புகுளுளா என்பது கருத்து (சு)

தேமொழி திறத்தினு லரக்கர சேனைவர
தேமுற வளைந்ததென றுவகை யெய்கினா
நேமிமால் வரைவர நெருக்கு கின்றதே
யாமென லாயகைம மதிடகு ளாயினா.

இ - ள் தேம மொழி - தித்திக்குஞ் சொல்லவளாகிய சிதாபிராட்டியினது,
திறத்தினு - காரணத்தினு, அரக்கரசேனை - இராக்கதா படையானது, ஏழும -
(கண்டவா) மயங்கும்படி, வந்து வளைந்தது என்று - வந்து சுற்றியது என நினைத்து,
உவகை எய்கினா - மகிழ்ச்சியடைந்த ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள், நேமிமால்வரை -
சக்கரவாளமாகிய பெரியமலையானது, வர நெருக்குகின்றது - வரவர நெருங்கச்செய
கின்றது, ஆம் - ஆகும், எனவ ஆய - என்று கூறுதற்காகிய, கைமதிடகுள் ஆயினா -
(கவந்தனது) கைகளாகிய (சுற்றுச்) சுவர்க்குள்ளானாகன

குறிப்பு — “ஏழுமல - மயங்குமுறல்” “ஏழும ஞாலந் தன்னிற நேனறி” (திரு
முருகாற்றுப்படை 163) (எ)

இளவலை நோக்கின னிராம னேழையை
யுளைவுசெ யிராவண னுறையு முருமிய
வளவைய தாக்குத லறிதி யையநங
கிளாபெருந் துயரமுங் கீண்ட தாமென

இ - ள். இராமன் —, இளவலை நோக்கின - இளையபெருமானைப்பார்த்து,
ஆய-ஐயனே, ஏழையை - ஜானகியை, உளைவுசெய் - துன்பம் செய்த இராவணன் -
உறையும் ஊரும் - வசிக்கின்ற நகரமும், இ அளவையது - ஆகுதல் அறிதி - இதை
எல்லையையுடைய தாதலை யறிவாயாக, (ஆதலின்) நம் - நம்முடைய, கிளா பெரு
துயரமும் - பெருகுகின்ற பெரிய துன்பமும், கீண்டது ஆம் என - கிழிந்தது (கிழி
ந்தது) ஆகும் என்று கூற (அ)

முற்றிய வரக்காத முழங்கு தானையே
லெற்றிய முரசொலி யேங்குஞ் சங்கிசை
பெற்றில தாசலிற் பிறிதொன றாமெனச்
சொற்றன னினையவன் றெழுது முன்னினுள்.

இ - ன இளையவன் - (அதேகட்ட) இளையபெருமான், முற்றிய அரக்கா
தம் முழுவது தானையேல் - வளைந்த ராகுதானது காசனையிடுகின்ற சேனையாயின்,
முரசு எற்றிய ஒலி - பேரிக்கையையடித்த சபதமும், ஏங்கும் சங்கு இசை - ஒலிக
கின்ற சங்ககாதமும், பெற்றநிலை-அடைந்திருக்கவில்லை, ஆகவின் - ஆகையினாலே,
பீறிது ஒன்றும் என - வேறு (யாதாயினும்) ஓர் பொருளாக விருக்கலாமென்று,
தொழுது சொற்றனன்-(பூராமபிரானை) வணங்கிச்சொல்லி, முன்னினான் - (இது
யாதாயிருக்கலா மென்று) கருதினான்கி. (க)

தெளளிய வழுதெழத் தேவா வாவகிய
வெள்ளெயிறு நரவந்தான வேறொரு நாகந்தான
நாளளரு வாலொடு தலைபி னுலவனாத
துளருநக கவாவதே யொகரு முழியாய

இ - ன ஊழியாய - யுகமுடி வினும் அழியாமலிருப்பவனே ! தெளளிய
தெளியான், அமுது எழ - அமிதம் எழுமபடி, தேவா வாவகிய - தேவான இழ
தத, வெள எயிறு அரவம் - வெண்மையான பற்களையுடைய (காசகி என
னும்) பாம்பு, (அலலது) வேறு ஓர் நாகம் - பிறிதொரு பாம்பு, தன் அருவா
லொடு தலைவினல் வளைத்து - நீங்குதற்கரிய வாலினோடு தலைவினலே வளைத்துக்
கொண்டு, உள் உற கவாவதே ஒக்கும் - (தன்) உள்ளே (எல்லாப்பொருள்களும்)
அடையுபடியாகக் கொள்ளுகொள்ளுதலையே யொத்திருக்கின்றது (க௦)

குறிப்பு — தான் தான் - அசைகள்

எனறிவை விளம்பிய விளவல் வாசக
நனறென நினைந்தன னடந்த நாயக
னெனறினையோசனை யுளபுக கோங்கரு
னினறென விருந்தவக கவந்த னோசென்றா

இ - ன என்று - என்பதாக, இவை விளம்பிய - இச்சொற்களைக் கூறிய,
விளவல் வாசகம் - இளையோனது வாக்கியத்தை, நடந்த நாயகன் - நடந்துவந்த
பூராமபிரான், நன்று என நினைந்தனன் - நலவதென்று நினைத்தான், ஒன்று இர
ண்டு யோசனை உள் புகு - (பிறகு இருவரும்) மூன்று யோசனை தூரம் (அகன்
களுக்) குள்ளேபோய், ஒங்கல் நின்றென இருந்த - மலை நின்றதுபோல இருந்த,
அ கவந்தன கோ சென்றா - அந்தக்கவந்த ராகுநிலைக்கு எதிரில் போயினார்கள்

வெயிறகூட ரிரண்டினை மேரு மாலவரை
குயிறறிய வாமெனக் கொதிக்குங் கண்ணின்
வெயிறறிடைக் கிடைபிறு காது மீட்டிய
வயிறறிடை வாயெனு மகர வேலையான்.

இ - ன். வெயில கூடா இரண்டினை-பிரகாசமுள்ள சூரியனிரண்டை, மேரு
மால் வரை - மகமேருவாகிய பெரிய மலையில், குயிறறிய என - பகிததன்போல,
கொதிக்கும் கண்ணின்ன வெப்பத்தைத்தரும் கண்களையுடையான், வயிறறிடை -
உதரமத்தியில், எயிறற இடைக்கிடை இருகாதம் சட்டிய - பற்களுக்கு மத்தியில்

மத்தியில இரணிகாத தூரச நொகுத்திருக்கிற, வாய் என்னும் வாய் என்கிற, மகர வேலையான - சுருமின்களையுடைய சமுத்திரத்தை யுடையவன்

குறிப்பு — இவனது தந்தைகள் சுருமின்களைப்போலப் பருத்து நீண்டிருப்பதால், வாய் சமுத்திரம்போல அகன்றிருப்பதாலும், 'வாயென்னு மகர வேலையான' என்றான் (௨௨)

ாண்டிய புலவரோ டவுணா ரிருதுவைத்
திண்டிய நெடுவரைத் தெய்வ மத்தினைப்
பூண்டியா வடமிரு புடையும் வாங்கலி
நீண்டெனக் கிடந்தன நிமிந்த கையினுன்.

இ - ள் ஈண்டிய - கூட்டமான, புலவரோ டவுணா - தேவர்களோடு அக்ரானா, இரதுவை தீண்டிய - சந்திரனைத்தொட்ட, நெடுவரை பெரியமலைபாகிய, தெய்வ மத்தினை - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய (மகரமாகிய) மத்தினிடத்தில், பூண்டி - பொருந்தவற்று, உயர் வடம் - நீண்டகயிருகிய வாசகி என்னும் பாம்பை, இரு புடையும் வாங்கலி - இரண்டு பக்கத்தையும் இழுத்தலால், நீண்டென (அப்பாம்பு) நீட்சியுற்றதுபோல, கிடந்தன - இருந்தனவாகிய, நிமிந்த கையினுன் - வளராத கைகளையுடையவன்

குறிப்பு — மத்தினை - வேற்றுமைமயமாம் டந்தரத்தில் பொருந்தப்பட்ட படம் என்னவே வாசகி என்பது போதரும் மந்தரமாகிய மத்தைக்கு ஆகரவாகச் சந்திரனைத் தம்பமாக நிறுத்தியதால் 'இரதுவைத் தீண்டிய' என்றனா " உம்பரானவா தானவ ருடன்கடைத் திடவே, தம்பமானது மனறி .. " எனவரும் பாரதச் செய்யுளானு முணாக (௨௩)

தொகைக்கன்ற கரும்கள் றுருத்தித் தூம்பெனப்
புனைக்கொழிக் கனலொடு பொடிக்கு மூக்கினுன்
பகைத்தகை நெடுங்கடற் பருகும் பாவகன்
சிகைக்கொழிற் திதுவெனத் திருகு நாவினுன்

இ - ள் தொகை கனல்-கூட்டமான அக்கினியில், கரும்கள் றுருத்தித் தூம்பு என - கொல்லனது உலேத்துருத்தியினது துவாரம்போல, பொடி கனல் ஒடு - நீண்ட நெருப்புடன், புனை - புனையு, பொடிக்கும் மூக்கினுன் - பிறப்பிக்கின்ற மூக்கினையுடையான், பகை தகை - விரோதத்தன்மையையுடைய, நெடு கடல் - பெரிய சமுத்திர நீரை, பருகும் பாவகன் - குடிக்கின்ற ஊழித்தீயினது, சிகை கொழுந்து இது என - கூவாலினது இளங்கிளை இஃதென்று (கூட்டி) யுரைக்குமபடி, திருகு நாவினுன் - திருப்புகின்ற நாகையுடையான்.

குறிப்பு — கரும்கள் - கருமான, நீரும் தீயுமொன்றற்கொன்று இயற்கை விரோதத்தன்மையுடையன ஆதலின் 'பகைத்தகை நெடுங்கடல்' என்றான் (௨௪)

புரண்பொம் பிடைவர வெருவிப் புகுதறை
யரண்டனை நாடியோ ரருவி மாலவரை

முரண்டொரு முழைநுழை முழுவெண முங்களை
யிரண்டுக் கிடென விலங்கெ யிறறின

இ - ள் புரண்டு - புரளுதலுற்ற, பாடி - (இராகவெனனும) சாப்பமானது, இடை வர - பக்கத்தில் வர, (அதனால்), வெருவி - பயந்த, புக்கு உறை அரண் தனை நாடி - புக்கு வசிக்ருவ கோட்டையைத்தேடி, ஓர் - ஒப்பற்றது, அருவி - அருவி நீரோழைப்பெற்றதும், மாவ-கருமைபையுடையதும் (ஆகிய), வரை-மலையில், முரண் தொகு - (ஒருகனமையில்) அமையாமையே சோந்த, முழை நுழை - குகையில் செல்கின்ற, முழுவென திங்களை - வெள்ளிய பூரணசுந்தரனை, இரண்டு கூறு இட்ட என - இரண்டுபாகம் செய்ததுபோல, இலங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, எயிறறின - வடகிரத்தகளை யுடையான

குறிப்பு - வளைந்தவரும் கரத்தக்குக கரிய இராகுவையும், உடலுக்குக கரிய மலையையும், வாய்க்கு குகையையும், அவ்வாயிலிருந்தவரும் சலத்தக்கு அருவி மையும், உயித்தகு குறிப்பால் அகவந்தனது கை உடல் வாய முதலியவற்றை வருணித்தா என்க. வாயானது குகைபோன்று ஒரே நிலையிலாமல் மூடியும், திறந்தும், சுருங்கியும், அகன்றும் இருத்தலால் 'முரண்டொரு' எனலும் அடைத்தார் எனக் 'முழுவெண்திங்களை' என்றது, முழுதும் வெண்ணிறமமைந்த அந்த பது களங்கமில்லாத சுந்தரனையெனக்கூறி இலபொருளுவமை என்னினு மமையும்

ஒதநீர் மண்ணிவை முதல வோதய
பூதமோ ரைந்தனிற பொருந்திற நன்றியே
வேதநூல் வரனமுறை விதிக்கு மப்பெரும்
பாதகம் திரண்டுகிர படைத்த பண்பின

இ - ள் ஒதம் நீர் - குளிர்ச்சிபொருத்திய கடலும், மண் - பூமியுமாகிய, இவை முதல - இவைகள் முதலாயின, ஒதய - சொல்லிய, பூதம் ஓர் ஐந்தினில-பூதங்கள் ஒரு ஐந்தினிலும், பொருந்திற அனறி - பொருந்தினது அல்லாமல், வேதம் நூல் - வேதசாஸ்திரங்கள், வரனமுறை - ஒழுங்காக, விதிக்கும் - கூறுகின்ற, அ பெரு பாதகம் - அந்தப்பெரிய கொடுமையுடையவர்களானவை, திரண்டு - திரளுதலுற்று [ஒருருக்கொண்டு], உயிர்படைத்த - உயிரையடைந்த, பண்பின - தன்மையையுடையான

குறிப்பு - ஒதம் - திரையுமாம் உடலின் பெருமை விளங்கப் பஞ்சபூதங்கள் ஒன்று பட்டுத் தோன்றக் காட்சியையும், அவ்வுடலின் கருமையும் கொடுஞ்செய்கையும் விளக்கப் பாதகங்களின் திரட்சியையும் கூறினா வரனமுறை - வரலாறு.

வெயயவெங் கதிகளை விழுங்கு வெவ்வரசு
செய்தொழி விழுதுயில் செவியின் றெளளையான
பொய்களா வனமையிற புரியும் புனமையோர்
வய்குறு கரையு நகுமவ யிறறின

இ - ள். வெயய வெங்கதிகளை - கொடிய வெம்மை பொருத்திய கிரணங்ளையுடைய சூரியர்களை, விழுங்கு - விழுங்குகின்ற, வெம் அரசர் - கொடிய பாம்பர்

னது, செயதொழில் இலை - (தான்) செய்கின்ற தொழில் இல்லாமல், தயில் - துவ
குசின்ற, செவியின் தொன்னையான் - செவித் தவாரத்தை யுடையவன், கிளா வன்
மையில் - மிகுந்த வல்லமையில், பொய்புரியும் - பொய் சொல்லுதலை விரும்புகி
ன்ற, புனமைபோ - அற்பாகன், வயகு உறு - வைகலுறுகின்ற [தனதுகின்ற],
நரணையும் - நரகத்தையும், நகும் வயிறறிஞன் - இகழ்ச்சியெய்கின்ற வயிறறினை
யுடையான்

குறிப்பு — வெய்ய வெங்கடிகள் என்றது - வெய்யகதிரையுடைய சூரியனும்
விரும்பத்தக்கதான கதிரையுடைய சந்திரனும் அகிய இருகடா என்னலுமையும்
அரா - ராகு கேது வென்னும் பாம்புகள் இவ்வரசகந்து கண்கள் கோபமுற்ற
காலத்துக் கொடுக்கின்ற சூரியர்களைப் போலவும், கோபமுற்ற காலத்துக் கண்களும்
தூய்மையும் பொருத்திய சந்திரனைப்போலவும் விவரஞ் சொன்னதும், அக்கண்களை
மூடித்திறக்கின்ற இமைகளில் மயிருள்ள பாகம் செந்நிறம் பொருத்திய கேது போ
லவும், மறைப்பாகம் கரிய நிறம்பொருத்திய ராகு போலவும் காணப்படுமென்பதும்
அக்கண்களைச் சூரிய சந்திரா என்று கருதி வந்த ராகு கேது வென்னும் பாம்புகள்
இமைகள் மூடித்திறக்கும் செயல்க்கண்டு முன்னரே தம் போன்ற வேறு பாம்பு
கள் வந்திருப்பதால் அவை நீங்கிய பின்பு தம் தொழிலைச் செய்யலாமெனக் கருதிக்
காதுகளில் படுத்தத்துங்கிக் கொண்டிருந்தன வென்பதும், அக்காதுகளின் துவார
மிகடபெரி தென்பதும் விவரக் 'வெய்யவெங் கடிகளை விழுங்கு வெவ்வரசு', செய
தொழில் இலைதயில் செவியின் தொன்னையான்' என்றா மெய்யென நினைக்குமாறு
சாமாதிய மாகப் பேசுவா என்பா, 'கிளாவன்மையில்' என்றா "பொய்யுடை
யொருவன் சொல்வன் மையிலுல, மெய்போ லுமே மெய்போ லுமே" எனப்
பின்னி நோக்கற்பாலது இக்கொடிய அரசுகந்து வயிறற்குப்பொய் பேசுதலை விரு
மடிப்பா அடையும் நரகத்தை உவமை கூறவே பொய் பேசுதலால் அடையும் நர
கத்தின் கொடுமை யுளவற்றதென்பதுணாக "இமை நலன்றிக்கு மெச்சவ குறை
படுக்கு, மமமையருநரத் தாழ்விக்கு—மெய்மமை, யறந்தேயும் பின்னு மலாம்களை
நீக்கு, மறந்தேயும் பொய்யுரைக்கும் பாய" என்றா, "சிறுபஞ்சமூலத்தில்." (க)

முறைய வுயிரெலா முருங்க வாரித்தான
பற்றிய கரத்தினன் பணைத்த பண்ணையிற்
றுறைய புகுதருந் தோற்றத் தாலயமன்
கொற்றவாய் தற்செயல் குறித்த வாயினுன்.

இ - ன் முறைய உயிர் எலாம் - முடிவான பிரானிகள் எல்லாவற்றையும்,
முருங்க - அழியுமபடி, வாரி - அள்ளி எடுத்த, பணைத்த பண்ணையில் - பருத்த
படகைப்போல, பற்றிய - பிடித்த, கரத்தினன் - கரங்களுையுடையானாகி, துறைய -
உண்ண, புகுதரும் தோற்றத்தால் - (அவைகள்) புதுகின்ற காட்சியால், யமன்
மன்னு, கொற்றம் வாய்தல் - வெற்றிபொருத்திய வாசலினிடத்து, செயல் -
செயப்படுகு செய்கையில், குறித்த - மதித்த, வாயினுன் - வாயினையுடையவன்

குறிப்பு — இவ்வரசகன்கரத்தில் அகப்பட்ட பிரானிகட்கு முடிவுதான் மலந்து
பிறிதில்லைவென்பா 'முறைய வுயிரெலாம்' எனவும், 'யமன் கொற்றவாய் தற்செ
யல்' எனவும் கூறினா,

ஓலமா கடலென முழங்கு மோதையா
ஓலமே யெனவிருண் டழன்ற வாககையா
னீலமா னேமியிற் றலையை நீக்கிய
காலநே மியிற்பெருங் கவந்தக காட்சியான.

இ - ள ஓலம ஆர கடல் என முழங்கும் ஓதையான ஓலிசிறந்த கடல்
போலப் பேரொலி செய்கின்ற ஓசையையுடையவன், ஆலமே என இருணி அழ
ன்ற ஆகையான - (இது) விடமேதான் என்று கூறும்படி இருளிறங்கொண்டு
வெப்பங்கொண்ட உடலையுடையவன், நீலம் மால் - நீலசிறத்தினையுடைய திருமால்,
நேமியில் - சக்கராயுத்ததால், தலையை நீக்கிய - சென்னியை வெட்டி நீக்கப்பட்ட,
காலநேமியில் - காலநேமி என்னும் பெயரினையுடையானைப்போல, பெரு - பெரிய,
கவந்தம் காட்சியான - உடற்குறையின் தோற்றத்தையுடையவன்

குறிப்பு — திருமால் சக்கரத்தால் தலை யறுபட்ட காலநேமி யென்பானது சரி
தம் பாக்கவந்ததாற் றெளிக - கவந்தம் - தலையற்ற உடல் (கசு)

தாக்கிய தணப்பிலகா லெறியத் தன்னுடை
மேககுயா கொடுமுடி யிழந்த மேருநே
ராககையி னிருந்தவன் றனனை யவவழி
நோக்கின நிருவரு நுணங்கு கேள்வியார.

இ - ள தாக்கிய - போசெய்த, தணப்பு இல - நீங்காத, கால - வாயுதே
வன், எறிய - (பறித்து) வீசியதால், தன் உடை - தன்னுடைய, மேக்கு உயர்
டுமுடி இழந்த - மேலே உயர்ந்திருக்கிற சிவந்தை இழந்துவிட்ட, மேருநே ஆக
கையன் இருந்தவன் தனனை - மேருமலையை ஒப்பாகின்ற உடலையுடையவனாக இரு
ந்த கவந்த ராக்ஷஸனை, அவழி - அவ்விடத்தில், நுணங்கு கேள்வியார இருவரும்
நோக்கினா - நுட்பமான கேள்விகளையுடையவர்களாகிய (ஸ்ரீராமலட்சுமணர்கள்)
இருவரும் பார்த்தார்கள்

குறிப்பு — வாயுதேவனும் ஆதிசேஷனும் தத்தம் பலாபலம் அறிதற்குச் சூள்
ற்று ஆதிசேஷன் மேருமலையே பட்டதை விரித்துமூட வாயுதேவன் விசையா
யடித்துமலையின் சிவங்களைப் பறித்தெறித்தான் என்பது வாயுசங்கீதையிற்காண்க.

நீப்புரு நெடுங்கட லடங்கு நேமிசூழ்
பாப்புரு நெடுமபகு வாயைப் பார்த்தனா
சூப்புரு லரியதோ ரரக்கா தொனமதி
லூப்புரு வாயிலோ விதுவென றுன்னினா

இ - ள நீர் புரு - யாறுகள் (வந்த) புருகின்ற, நெடு கடல் - பெரியகடலா
னது, அடங்கு - (தன்னுள்) அடங்கியிருக்கிற, நேமி சூழ் - வட்டவடிவு சூழ்ந்
திருக்கிற, பா புரு - பூமிமுழுதம் புருகின்றதற்கேற்ற, நெடு பருகையை பார்த்தனா -
பெரிய பிளவுற்ற (கவந்தனது) வாயைப்பார்த்த ஸ்ரீராமலட்சுமணர்கள், இது -
சூப்புரு அரியது - அச்சமென்பது புருத்தமருமையானதாகிய, அரக்கா - ராக்ஷஸர்

களுடைய, தொல் ஓர் மதில் - பழமையான ஒப்பற்ற மதிலையுடைய, ஊர் புது வா
யிலோ என்று-ஊருக்குட போகிற வாசலோ என்று, உன்னிலா - நினைத்தார்களே

குறிப்பு—புதுதல - உடசெல்லுதல, நேமி - சக்கரவாளிகிரி எனலுமாம் (உக)

அவவழி யினையவ னமாநது நோக்கிய
வெவவிய தொருபெரும் பூதம் விலவலாய
வவவிய தனகையின வளைத்து வாயப்பெயுரு
செயவதெ னிவனெனச செம்மல சொல்லுவான்.

இ - ள். அ வழி - (வாயிலோ என்று உன்னிய) அந்த வழியை, இளையவன் -
இலட்சுமணப்பெருமான், அமாநது நோக்கிய - கூடாது பாரக்க, விலவலாய் - வில
வில வலவலரே! வெவவியது - கொடியதாகிய, ஒரு பெரும்பூதம் - ஒரு பெரிய பூத
மானது, தனகையின வளைத்து - தனது கரத்தினால் தடுத்தது, வவவிய - வாரிய பிரா
ணிகளை, வாய பெயும் - (தனது) வாயிலிடுகின்றது, இவண் - இவ்விடத்தில்,
செயவது என் என - செய்யவேண்டிய காரியம் யாது? என்று வினவ, செம்மல -
எப்பொருட்கு மிறைவனாகிய ஸ்ரீராமபிரான், சொல்லுவான் - கூறுவான்

குறிப்பு — அமாநது நோக்கிய இளையவன், எனக் கூட்டி யுரைப்பினு மமையும

பாரிட மேயிது பரவை சுற்றறும்
பாரிட மரிதெனப் பரந்த மெய்யது
பாரிடம் வலமவரப் பரந்த கையது
பாரிடம் தெடுத்தமா வளைய பாழியாய்

இ - ள். பாா இடந்த எடுத்த - புலியைத்தோண்டி யெடுத்த, மா அனைய -
பாக்கமுாததியை ஒத்த, பாழியாய - பெருமையுடைய இலக்குமண, இதுபாரிட
மே - இது பூதத்தான், பரவை சுற்ற உறும் - கடலுழைந்த, பாா இடம் அறிது என் -
வியில இடம் இல்லை என்று சொல்லும்படி, பரந்த மெய்யது - பெரியதேகத்தை
யுடையது, இடம் வலம் வர பரந்தகையது - உலகத்தை வலம் வரும்படியாக நீண்
டகைகையுடையது, பாா - பாப்பாயாக.

குறிப்பு—இடம் என்பது - உலகம் என்னும் பெயரளவாய் நின்றது வலம்
வரல் - பிரதட்சணம். இனி, மூன்றாம் அடியின்கண் உள்ள பாா என்பதைப் பூமி
யானவும், இடம் என்பதை இடதுபக்க மெனவும் கொண்டு பாரினை அப்பிரதட்ச
ணமாகவும் பிரதட்சணமாகவும் சுற்றிவருகின்ற பரந்தகையது என்னலுமாம் (உக)

தோகையும் பிரிந்தன ளெந்தை துஞ்சின
வேகவெம் பழிசுமந துழல வேண்டலே
ஞகலின் யானினி யிதனுக்காமிட
மேகுதி யீண்டுமின் றிளவ லேயென்றான்.

இ - ள். இளவலே - இளையவனே! தோகையும் பிரிந்தன - மயில்போல்
வானும் [சீதையும்] பிரிந்து போனான், எந்தை துஞ்சினன் - என்று தந்தையாகிய

சடாயுவும் இறந்த போனா, கேக - (மனம்) வேகும்படி, வெம்பழி சுமந்த - கொடிய பழியைச் சுமந்தகொண்டு, உழல வேண்டலேனயான - அலைந்து திரிதற்கு விரும்பினேன அவலேனாகிய நான், இனி—, இதனுக்கு - இப்படித்தகுத்து, ஆக வின் - (இறை) ஆதலால், ஈனடி நின்று - இவ்விடத்திலிருந்து, ஆம் இடம் ஏகுதி என்றான் - (உயதற்குத்தகுத்து) ஆகிய இடத்தின்கட செல்வாயாக என்று கூறினான்

குறிப்பு —தோகை - ஆகுபெயர், உமமை - இறந்தது தழீஇய எச்சமும் உயரவு சிறப்புமாம். வேக என்பதை - வேகம் எனக்கொண்டு பழிக்கு அடைமொழியாகிப் புவியிற பரவுதலில் வேகமான என்ற பொருள் கோடலுமமையும் (உச)

நானறவரிடாபட வெம்பி துன்புறச்
சானறவா துயருறப் பழிக்குஞ் சாவுமாயத்
தோனறவி னென்னுயிர துறந்த போதலா
லானறிய பெருமபழி துடைக்க வொண்ணுமோ

இ - ள் ஈனறவா இடாபட - பெற்றோர்கள் துன்பப்படவும், மெய் துண்ட உற - எனது தம்பியாகிய பரகன் துன்பத்தையடையவும், சானறவா துயர் உற - அறிவின் மிககோள விசாரத்தை யடையவும், பழிக்கும சாவும ஆய - பழிக்கும இடமுமாகி, தோனறவின் - (நான்) பிறந்ததால், என உயிர துறந்த போது அலால் - எனது உயிரிழந்த பொழுதில்லலாமல், ஈனறிய பெரு பழி-கில பெற்ற பெரிய அப்பழியை, துடைக்க ஒண்ணுமோ - நீக்குதற்கு முடியுமோ? (1)

இலலியல புடையநீ ரளித்த வினசொலரம்
வலலிய வரக்காதம் மனையு ளாளெனச்
சொல்லின மலையெனச் சுமந்த தூணியென
விலலினென செலவெனே மிதிலை வேகதன்பால்

இ - ள் இவ இயலபு உடைய நீர் அளித்த இனசொல ஆம் வல்லி - இவ்வறத்தகுத்து சூழியுடைய குணங்களைக்காத இனிய சொல்லினை யுடையாளாகிய கொடிபோலவாள, அவ அரக்கர் தமனை உள்ள என சொல்லி - அந்த ராக்கூலாக ஞடைய வீட்டிலிருக்கிறான் என்று சொல்லிக்கொண்டு நல மலை என சுமந்த - நல்லமைகளை என்று சொல்லுமபடி தாங்கிய, தூணியென விலலினென - தூணிகளை யுடையேனும் விலலினை யுடையேனுமாகி, மிதிலை வேகதன்பால் - மிதிலாபுரிக் கர சனாகிய ஜனமகாராஜனிடத்து, செலவெனே - போவெனே?

குறிப்பு —சோபிராட்டி தன்னிடத்தின இலவறத்துக்குரிய மேலான குணங்களைப் பிறாக்குக் கற்பித்து அக்குணங்களை எவரும் விருத்தியுற்றோருமபடி பாதுகாக்கும் அரசி என்பாள் 'அளித்த வினசொல', என்றா இனி, இவ் - எனமனைவியான இயலபுடைய நீர் - (பிறா கற்பியாமற் பிறவீதொட்டு) இயலபாகவுடைய குணங்களையும், அளித்த இனசொல - இனிமையைக்கொடுத்த சொற்களையுமுடையாள என்னுமாம், பின்னும், நீர் அளித்த என்றது - நீர் (எனக்குத் தாரைவார்த்தை தந்ததுசெய்து) கொடுத்த என்றும், வலலியவரக்கா என்றது - புலிகளாகிய ராக்கூலர்கள் என்றும் பொருள்கொண்டு ஆம் என்பதை யசையாக்கலுமமையும், இனசொல - அனமொழித்தொகை, வல்லி - ஆகுபெயர், இனி, வலலி

எனறகு-பிரிவு எனப் பொருள்கொண்டு பிரிவினையுடையானே அனமொழித்தொ
கையாகவு மமையும் “ஒருவுதல துறத்தல வலவி கீங்கல” [நக்கண்]. (1)

தனையவிழ கோதையைத் தாங்க லாற்றல
னினைபுரித தளித்தனமே விவாந்த காதல
னுள்ளென வுரைத்தவி னுமப ரானென
விளைதன்ன ருக்கின விளித னனறெனறான.

இ ள தளை அவிழ கோதையை- கட்டவிழந்த கூத்தலையுடையானே [சீதை
யை], தாங்கல ஆற்றலன் - காப்பதற்கு உதவாத ராமன், இளை - இளையவன், புரி
ந்த - விருப்பங்கொண்டு, அளித்தல மேல - காப்பாற்றிய பின்பு, இவாந்த காத
லன் உளன் என - அதிகரித்த காதலையுடையானாக இருக்கின்றனென்று, உரைத்த
வின - (உலகோர்) சொல்வதைப் பாகுக்கிலும், உமபரான என விளைதல நன்று
ஆகின் - வானுலகத்தான் [இறந்து போனாள்] என்று (சொற்கள்) உண்டாயின
தலலதானையால், விளிதல நன்று எனறான - (நான்) இறந்து போதலே நன்மை
யானது என்று கூறினான்

குறிப்பு — தனையவிழ கோதை - அனமொழித்தொகை பிரிவாற்றாமையால்
எய்திய அலங்கோலத்தான் என்பா ‘தனையவிழ கோதை’ என்றா தாங்கல ஆற்ற
லன் - காதல செய்யாதவன் எனலுமாம். இன் - இன்மை, இளையோனுக்கு
ஆகுபெயர் (உ௭)

வேறு

ஆண்டா னினன்ன பன்னிட வைபற கிளைவீர
னீண்டியா னுன்பின னேகிய பின்னிவ விடாவாது
மூண்டான முன்னே யாருமி ரோடு முடியாதே
மீண்டிட போதற காமெனி னனறென விளையெனறான

இ - ன ஆண்டான் இன்னன்பன்னிட - ஆண்டவனாகிய உந்நாமபிரான்
இதற்கைப் சொற்களைச் சொல்ல, ஐயறது இளை வீரன் - அந்த அரசராகிய ஸ்ரீராம
பிரானுக்கு இளைபவனாகிய ஆண்மையுள்ள இலட்சுமணபெருமான், எண்டு யான் -
இவ்விடத்துக்கு நான், உன் பின் ஏகிய பின் - உமது பின்னே வந்தபிறகு, இ இடா
வந்து மூண்டால் - இருக்கதன்படி உந்து சோந்தால், முன் - முதலில், ஆர் உயிர்
ஒர் - (என்) அருமையான உயிருடன், முடியாது - (நான்) இறவாமல், மீண்டுபோ
தற்கு ஆம் எளித - திருமயிப்போவதற்கு (எனவை) ஆகும் என்று சொன்னால்,
என விளை-எனது தொழில், நன்று-நன்மையுடையது, என்றான்-எனதுசொன்னான்.

குறிப்பு — இளையபெருமான தன்னை ஆட்கொண்ட ஐயன் கூறிய கட்டளை
யின்படி உட்கக்க கட்டமைப்பட்டானாயினும் அவ்விடத்திய நிலைமையையும் ஐயன்
இறக்குமபடி கொண்ட தணிவையும் அறிந்தபின்னர் அக்கட்டளையின்படி நடப்பத
ை மறுத்தது குற்றமாகாது என்பது விளங்கற்கு ‘ஆண்டா னினன்ன பன்னிட’
என்றா

(உ௮)

என்ற னெனனா பின்னு மிசைப்பா னிடாதனனை
வென்றா ரனறே வீராக ளாவா வீரவாரின்

நன்றாய தந்தை தம்மு னெனூதன மையாமுன்னே
பொன்ற னென்ற னீங்கும் தன்றோ புகழ்மமா.

இ - எ. என்றன - (தனது எனவீனை) என்றகூறிய இளையபெருமான், இடா தனனை வென்றா அன்றே வீரர்கள் ஆவார என்னு பின்னும் இசைப்பான் - துன்ப ததை வென்றவாக ளன்றோ? வீரர்கள் ஆவார்கள் என்றுகூறிப் பின்னால கூறுவா ன், வீரவாரின் - கலந்த உறவாடாதவரைப்போல, தன் தாயதந்தை தம்முன் னும் தன்மையா முன்னே தனது மாதாபிதா தமையன் என்கிற குணம் பொருந்தி யவர்க்கு முன்னமே, பொன்றான் என்றால் - இறக்கமாட்டான் என்று கூறினால், அ மமா - புகழ் நீங்குவது அன்றோ - (அவனுடைய) புகழானது விலக்கக்கூடியது அன்றோ? (உக)

மானே யனனா டனனொடு தமமுன வரையாருங்
கானே வைக்க கண்டியில கொள்ளா தயலகாததற
கானு னென்னே யென்றவா முன்னே யவரினறித
தானே வந்தா னென்றவின வேற்றோ தவறுண்டோ

இ - எ. மானே அனனா தன்னொடு தம்முன - மானையே ஒத்தாளாகிய சீதா பிராட்டியுடன் தனது தமையன், வரை ஆரும் - மலைகா நிறைந்திருக்கிற, கானே வைக - காண்கத்திலேயே தங்கியிருக்க, கணதயில கொள்ளாது - தூக்கம் கொள் ளாமல், அயல் காத்தறகு ஆனா - பக்கத்திலிருந்து மாவல் புத்தறகு ஆயினா, எ னனே என்றவா முன்னே - என்ன ஆசசரியம் என்று கூறிய போகளுக்குமுன்னே, அவா இனி - அந்தத்தமையனும் தமையன் மனைவியு மில்லாமல், தானே வந்தான் என்றவின-தான் ஒருவனாகவே வந்தான் என்று மறறையோ கூறுதவினும், வேறு ஓர் தவற உண்டோ - பிறிதொரு குற்றமிருக்கிறதோ?

குறிப்பு - வரை மூங்கிலுமாம இனி, வரையாரும் என்றகு - நீக்காரும் என்ன லுமாய், இப்பொருள் கொள்ளுகால ஊடல்கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் விலக்காத வாக்ளென்றும் பரிவுறற காலத்தும் ஒருவரை ஒருவர் எண்ணத்தில் அவரவா ருப குணகிசயங்களை யருவிப்பதன்றிச் சிறிதும் மறவாக் ளென்றும், இளையானே வெ றுத்து நீக்காதவா என்றும் விரித்துப் பொருள்காணக் இதற்கேற்ப முத்தலடிக்கு - கானே யனனாந் தம்முன்னுமாகிய வரையாராக ளிருவரும் என்று பொருள்கூறுக (1)

என்ற யுனமுன னேவிய யாவு மிசையின்னல்
பின்ற தெய்திப் பேரிசை யாளற கழிவுண்டேல்
பொன்ற முன்னம் பொன்றுதி பென்ற ஞரைபொயயா
நின்ற லன்றோ நிற்பது வாயமை நிலையமமா.

இ - எ. உனமுன - உனது தமையன், ஏவிய யாவும் இசை - கட்டளையிட்ட எச்சையுக்கும் சமத்திட்டாடாக, இன்னல் பின்றது எய்கி - துன்பத்தைப் பின் னிடாமல் அடைந்த, போ இசையாளறகு அழிவு உண்டேல் - பெரிய புகழினையு டைய வீரனாகிய ஹராமபிரானுக்கு கேடு சம்பவிக்குமானால், பொன்றமுன்னம் பொன்றுதி - (அட) இறவாத முன்பு இறப்பாயாக, என்றான் என்பாய - என்று கூறினார்களிய் எனது அண்ணையினது, உரை - வார்த்தையானது, பொய ஆகின

ரூல அனரே - பொய்யாக இருந்தாலன்றே? நிற்பது வாயமை நிலை - (நான உம
சகு முன் நிறவாமல்) இருப்பது சதத்யத்தினது தன்மையாகும், அமமா - (கஉ)

எறபெற னுளும் யானு மெனைத்தோ வகையாலு
நிறபெற னுட்கு நிறகு நினைப்புப் பிழைபாம
எறபெற னுளாய நல்லவாபேண நலிநிறகுரு
சொறபெற னுனமற னுருபிர பேணித் துறவேமால்,

இ - ன் நல பொன தோளாய - நல்ல அழகுள்ள புயங்களை யுடையவரே!
என பெறறுளும் - என்னை யின்ற சுமத்திராதேவியாரும், யானும் நானும், நின் பெ
றறுட்கும்-உமமை யின்ற கௌசலா தேவியாருக்கும், நிறகும் - உமக்கும், எனைத்
து ஓர் வகையாலும் - எத்தன்மையதாகிய ஒரு ஏதுவினாலும், நினைப்பு பிழையாமல்-
எண்ணம் மாறுபடாமல், நல்லவா - நல்லகுணத்தை யுடையவர்கள், நலிபேண - மி
க்வும் விரும்பும்படி, நிறகும் - நிலைபெற்றிருக்கின்ற, சொல பெறறுல - கீர்த்தியை
அடைந்தால், ஆர் உயிர் பேணி - அருமையான உயிரை விரும்பி, துறவேம - (நான
கன் உங்களை விட்டு) நீங்கமாட்டோம், (கஉ)

ஒதுங் காலப் பலபொருண் முற்றுற னெருவாத
வேதஞ் சொல்லுந் தேவருந் வீழ்வு கடைவீயாய
மாதங் கந்தின நுயந்தி வனத்தின நலவாழும்
பூதங் கொல்லப் பொன்றுதி போலும் பொருளுண்டோ,

இ - ன் ஒதுங்கால் - சொல்லுமிடத்து, பலபொருள் முற்று உற்று - பல
பொருளும் [சராசரங்களினைத்தும்] முடிவை யடைந்த, ஒருவாத - (அக்காலத்தி
லும் இறந்து) நீங்காமல் விருக்கிற, வேதம் சொல்லும் - வேதங்கள் கூறுகிற, தேவ
ரும் - தேவர்களும், வீயும் - மடிக்கின்ற, கடை - முடிவுகாலத்திலும், வீயாய - இற
வாதவரே! மாதங்கம் தின்று - யானைகளை (கொன்ற) தின்று, உயந்தி - பிழை
த்து, இ வனத்தின் தலைவாழும் - இந்த வனத்தின் கண் வாழ்கிறிருக்கிற, பூதம் கொ
ல்ல பொன்றுதி போலும் - (ஒரு) பூதமானது கொல்ல (அதனால்) இறப்பாய் போ
லும், பொருள் உண்டோ - (இவ்வனம் இறப்பாய் என்பதில்) உண்மை யிருக்கிற
தோ? [சிறிதும் இல்லை], (கஉ)

கேட்டார கொள்ளார கண்டவா பேணா கிளப்போற்ற
நோட்டார கோதைச் சோரமுழ நனைத் துவளாமன
மீட்டா னென்னும் பேரிசை கொள்ளான செருவெல்ல
மாட்டான மாண்டா னென்றபின் மேலும் வசையுண்டோ,

இ - ன் கேட்டார கொள்ளார - (இச்செய்கையைச்) கேட்டவர்கள் (சரி
என்று) ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள், கண்டவா பேணா - பார்த்தவர்கள் வீருட்ப
மாட்டார்கள், தோடி ஆர் கோதை - பூவீதழகளாம் கட்டிய மாலையையுடைய,
சோரமுழத் தனை - தனாந்த் கூடதலைபுடை யாளாகிப் சோபிராட்டியை, துவளா
மல் மீட்டான என்னும் - அஞ்சாமல் திருப்பிக்கொண்டு வந்தான் என்கிற, பேர
இசை கொள்ளான - பெரியபுகழை யடையாதவனும், செருவெல்ல மாட்டான் -

போர்னை வெவலமாட்டாதவனுமாகி, மாண்டான் என்றபின் - இறந்து போனான் என்று கூறியபிறகு, வசைமேலும் உண்டோ - (இதைக்காட்டினும் பெரிசான மற நெரு) இவ்வுட்கிசசொல பின்னு மிருக்கிறதா? [இல்லை] (க.ச)

தணிக்ஞக தனமைத தனறெனி ன்னறித தனகவாளாற
கணிக்ஞக தனமைத தலல விடத்திற கனலபூதம
பிணிக்ஞக கையும் பெயபில வாயும் பிழையாமற
றுணிக்ஞக வண்ணங காணுதி அன்பக துறவெனறான

இ - ன விடத்தில் கனல பூசம்-விஷம்போல வெம்புகின்ற இப்பூதமானது, கணிக்ஞக தனமைதது அலல - ஆராயுத தனமைப்பொருந்தியது அலல, இதைக் வாளால் - தனமை பொருந்திய இந்த வாளினால், தணிக்ஞக தனமைதது அன்று - குறைந்தது [வெட்டி] தனமை பொருந்தியது அன்று, என்ன - என்று கூறினால், அன்று - (அவ்வாறு) அலல [கணிக்ஞக தனமைதது பொருந்தியதேயாம்], பிணிக்ஞக கையும் - (பிராணிகளை வளைத்துக்) கட்டுகின்ற (இப்பூதத்தினது) கைகளையும், பெயபில வாயும் - (அப்பிராணிகளை எறித்து உட்செல்லுமபடி) விடுகிற பிலம்போன்ற வாயையும், பிழையாமல - தவறாமல், தணிக்ஞக வண்ணங காணுதி (நான்) அறுக்கின்ற வித்ததைப் பாப்பீர், துன்பம் துற - துன்பத்தை நீக்கிவிடு, என்றான் - என்று கூறினான் (கரு)

எனன முன்னே சொல்லு மிளங்கோ விழையோறது
முன்னே சொல்ல முன்னவ னன்னு னினுமுந்தக
தன்னே நிலலாத தமபி தடுப்பான பிறிலலை
யன்னே கண்டா நுமபநும வெயதுற நமுகாரால்

இ - ன எனன - (நான் துணிபபைப்பாறும்) என்று, முன்னசொல்லும் - முதல்கூறிய, இளம கோ - இளம்பெருமான், இறையோறது - கட்டுவளாகிய ஸ்ரீராமபிரானுக்கு, முன்னசொல்ல - முன்புபேசு, முன்னவன் - முதலாவது கூறிய ஸ்ரீராமபிரான், அன்னுன்னும் - அப்படி முன்னசொன்ற இளம்பெருமான் க்கிலும், முதல் - முதல்கூறிய, தன்னே நிலலா - கணக்குச் சமாளம்மலா, தமபி - இளம்பெருமான், தடுப்பான் - (தடுப்பனை முன்னசொல்லாவண்ணம்) கட்டுசெய்வான், பிறா இல்லை (இவாசன வழக்கைக்கே ததற்கு) அன்னியிலலை, கண்ட - - (அதைப்) பாத்தவர்களாகிய, உமபநும - தேவர்களும், வெயது உற்று - அச்சமுடையது, அன்னே - அச்சம் அழுதார - அழுதார்கள். (க.க)

வேறு

இளைய ராசிய விருவரு முகத்திரு கணபோற
கணையும் வாராகழல வீராசென றன்னுங் கவகசன
வினையி னெயதய வீராநீர் யாவாகொ லென்ன
நீனையு நெருசின ரிமைததில ருருததனா நினறா

இ - ன. இளையா ஆகிய - இதன்மையாகளாகிய, கணையும் வாராகழல வீரா இருவரும் - ஒலிசெய்கின்ற நீண்ட வீரகண்ணடையத்தரித்த ஆணமையையுடைய

ஸ்ரீராமலட்சுமணா இருவரும், முகத்து - முகத்திலிருக்கிற, இருகண்போல் சென்று-
இரண்டு கண்களைப்போலப் போய், அணுகலும் - நெருங்கினவுடன், சுவர்தன் - சுவ-
ரத் தாடசத்தனவன், வினையின் எய்திய வீரர் நீர் - போரசெய்தற்கு அடைந்த ஆ-
ணமையுடையவர்களாகிய நீங்கள், யாவா நெல் என்ன - யார்? என்று வினவு,
நீனையும் நெஞ்சினா - ஆலோசிக்கும் மனமுடையவர்களாகியும், இமைத்திலா - இ-
மைகொட்டாகவர்களாகியும், உருத்தனா - கோபிதசவர்களாகியும், நின்றா - (அவ-
ர்கள் அவன் முன்பு) நின்றார்கள்

குறிப்பு — “நோக்காண, கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண” என்ற படி இருவ-
ரும் வேறுபாடுவையை யொழித்து அக்கவந்தராக்ஷஸ் னெருகினையே பாரச்ச-
சென்றனரென்பதை விளக்கற்கு “முகத்திரு கண்போல்” என்றா வினையின்-உரு-
புமடக்கம் “செயலினைக் கெடாந்த” எனவும், “வினைக்கும் வினையினி” எனவும்
யரும் புறப்பாட்டு (6 - 63) கவிகளின் உரையால் வினை, போர என்பதையறிக்க
இனி ‘வினையின் எய்திய’ என்றது இறத்தற்குரிய ஊழலினையால் இவருவந்த, எ-
ன்ப பொருள்கொள்ளலும் பொருத்தம் (ங)

அழிந்து ளாரல் நிகழ்தன் ரெனனையென றழனாறு
பொழிந்த கோபத்தன் புதுப்பொறி மயிரப்பறம் பொடிப்ப
விழங்கு வேனென விங்கலும் விண்ணுற வீர
ரெழுந்த தோள்களை வாள்களா லரித்தன் ரிட்டார

இ - ள் அழிந்த உளா அலா - (தேரியம்) கெட்டு இருக்கிறவர்கள் அவ-
லாத இவர்கள் [தேரியம் கெட்டாத இவர்கள்], என்னை இத்தகையனா என்று அழை-
நா - என்னை அவமதித்தார்களா என்று வெப்பங்கொண்ட சுவர்தன், தன் கோபம்
பொழிந்த புது பொறி - தனது கோபத்தில் உண்டாகிய புதுப் தீப்பொறிகள்,
‘யிர புறம் பொடிப்ப - உரோமங்கள்’ பக்கத்தைக்கொடுக்க, விழங்குவேனா என -
(இவர்களை எடுத்து) விழங்குகின்றேன் என்று, வீரர் - உருத்தவுடன் (புறந்த
வுடன்), வின உற எழுகத் தோள்களை - ஆகாயத்திற் பொருத்தங்களமயிய (அவ-
னுடைய) புயங்களை, வீரா - ஸ்ரீராமலட்சுமணா, வாள்களால் - வாள்களினால், அரி-
த்தனா இட்டார - அறுத்தெறிக்காக்கா

குறிப்பு — இக்கவந்தன் இதுவரை பிறரால் அவமதிப்புறுதலுதவின இப்பொ-
ழுது எய்திய துன்பத்தால் பெருங்கோபங்கொண்டான் என்பது தோன்ற ‘புதுப்
பொறி’ என்றா (ஙஅ)

கைக ளாறுகு குருதிபா ரெழுதிய கவந்தன்
மெய்யின் மேற்கொடு கிழக்குறப் பெருந்தி வீரவுரு
சைய மாநெடுக தாழ்வரைத் தனிவரை தன்னே
டைய நீங்கிய பேரெழி லுவமைய னானு

இ - ள் கைகள் அற்ற கரங்கள் அறுபட்டு, உரு - சிந்தகிற, குருதி ஆறு
ஒழுகிய - இரத்த நீர் ஒழுகப்பெற்ற சுவர்தன், மெய்யின் - தனது உடலின், மேற்-
கொடு கிழக்கு உற - மேற்குகிழக்கு என்னு மிருப்பக்கமும் பொருந்த, பெரு கி-
வீரவம் - பெரிய ஆறுகள் கலப்புறம், சையம் மா - செவ்வழம் அழகும் பொருந்திய,

நெடு தாழ்வரை - மிகவும் நீண்ட மூங்கில்களையுடைய, தனி வரை தன்னோடு -
ஒப்பற்ற (பெரிய) மலையுடன், ஐயம் நீங்கிய - சந்தேக மில்லாத, போ எழில் உவ
மையன ஆளு - பெரிய அழகுள்ள ஒப்பானவனாயினான்.

குறிப்பு —சையம் - செவ்வம் “வறப்பினும் வளநதரும் வண்மையு மலககே”
என்ப ஆகலின் இப்பொருள் கூறப்பட்டது. சையம் இப்பெயரியமலையுமாம், அன்றி,
கறகளுமாம். தெற்கு ளேககிசசென்ற ஸ்ரீராமல்கருமணாகள் கவந்தனுடைய கைக
ளுக்கிடையே புருகுது வாயினிடத்தச சென்றாகன என்று மேற கூறியிருத்தலால்
அகவந்தன வடககே காலகீடிக் கிடந்தானென்பதும் ஆகவே இரண்டு கைகளையும்
அமுத்தவழியிற் பெருகிய இரத்தம் கிழக்கு மேற்காகப் பெருக்கெடுக்கு மென்பது
தெளிச, ஆனதால் ‘மேற்கொடு கிழக்குறப் பெருகும்’ என்றா (கக)

ஆளு நாயக னங்கையிற் றிண்டிய வதனூ
முளுஞ் சாபத்தின முற்றிய தீவினை முடித்தான
மேளும் வாங்கிய தோமுடை யாகக்கையைத் துறவா
நீள நீங்கிய பறவையின் விண்ணுற நிமிர்ந்தான்.

இ - ள ஆளும் நாயகன் - இரட்சிக்கின்ற தலைவனாகிய ஸ்ரீராமபிரான் அம்
கையில் திண்டிய அத்தனூ - (தனது) அழகிய கரத்தினால் தொட்ட அக்காரணத்தி
னால், மூளும் சாபத்தில் - (பூர்வத்தில்) சோகத சாபத்தினால், முற்றிய - முகூர்த
தீவினை - பாவத்தை, முடித்தான் - தீர்த்துக்கொண்ட ததுவென்பவன், ‘தோளவாங்
கிய - புயங்கலோக்கிய, தோம் உடை - குற்றமுடைய, யாக்கையை - (கலந்த ராட்
சத்ருமான்) உடலை, துறவா - நீங்கி, நீளம் - னுரத்தில், நீங்கிய - அகன்றபோன்,
பறவையின் - படகியைப்போல, விண் உற நிமிர்ந்தான் - ஆராயத்தைச்சேர உயர்
ந்து நின்றான்.

குறிப்பு —தோளும், உம-சாரியை (சு0)

விண்ணி னின்றவன் விரிஞ்சனே முதலினா யார்க்குங்
கண்ணி னின்றவ லிவனெனக் கருத்துற வுணர்வா
னெண்ணி லன்னவன் குணங்களை வாய்திறந் திசைத்தான்
புண்ணி யம்பயக் கின்றுழி யரியதெப் பொருளே.

இ - ள. விண்ணில் நின்றவன் - உானத்தில் நின்றவனாகிய அவன், விரிஞ்சன்
முதலினா யார்க்கும் - பிரமதேவன் முதலானவா எவர்களுக்கும், கண்ணில் நின்ற
வன் - (ஞானக்) கண்ணில் தங்கின கடவுள், இவன் என்-இப்பருவுண் தான் என்று,
கருத்து உற உணர்வான்-மனத்துக்குப் பொருத்த அறிவானாகி, அன்னவன் - அத்த
னமையனாகிய ஸ்ரீராமபிரானது, எண் இல் - கணக்கில்லாத, குணங்களை - சிறப்பு
களை, வாய்திறந்து இசைத்தான் - வாய்திறந்து (எடுத்தப) பேசினான், (ஆதலால்),
புண்ணியம் பயக்கின்ற உழி - புண்ணியமானது தருகின்றகாலத்தில், எ பொருள்-
எகத வஸது, அரியது - கிடையாத்து.

குறிப்பு—புண்ணியம் பயக்கின்றழியரிய தெப்பொருளே, என்றமையால் புண்
ணியத்தால் அடைதற்கரிய பொருளில்லை யென்பது பெற்றும். இதனை “சிறப்பி
னும் செலவமு மீண்டு மறத்தினாக, காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு” என்னுந் திருத்தும்

ளானும், “மிகக் வறமே வீழுத்தனையாவது” எனவும் மணிமேகலை யானும், “திருநதிய நலவறச் செம்பொற் கற்பகம், பொருந்திய பொருளொடு போகம் பூதலால் வருந்தினு மறத்திற மறத்த லோடபுமின.” எனவும் சீவகசிந்தாமணி யானும், “தேவருவிண் போகமுஞ் சிறந்த முத்தியு, மீவகுற மாக்கமு மினிது நலகலா, லோககிய வறத்தனை யுளமுன மூனினும், பாகுற நித்தலும் பரிசுது செய்தியால்” எனவும் “அன்புறு மறத்தினு லடுக்கு மின்பமே, யின்பெனத் தக்கதால் ” எனவும் வரும் விநாயகபூரணத்தானும், “சரும்மென ரெருபொரு ளுளது தாவிலா, விருமையி னின்பமு மெளிதி னாகும்.” எனவருங் கந்தபூரணத்தானும் தெளிச (சக)

வேறு.

ஈனறவனோ வெப்பொருளு மெலலைதீர் நலவறத்தின
சான்றவனோ தேவா தவத்தின றணிப்பயனோ
மூன்று கவடாய முளைத்தெழுந்த மூலமோ
தோன்றி யிருவினையேன சாபத் திடாதுடைத்தாய்.

இ - ன். தோன்றி - ஸ்ரீராமனாக அவதரித்து இருவினையேன - மிகுந்த பாவமுடைய எனது, சாபத்து இடா - சாபத்தினாலாகிய துன்பத்தை, துடைத்தாய - நீக்கினவனே! எ பொருளும் ஈனறவனோ - நீ எந்தவஸ்துவையும் பெற்றவனோ? எலலைதீர் நல அறத்தின சான்றவனோ - அளவில்லாத நலவ சரும்பதற்குச் சாட்சியாய் யிருப்பவனோ? தேவா - தேவர்களுடைய, தவத்தின - தவத்தினது, தனி பயனோ - ஒப்பற்ற பிரயோசனமோ? மூன்று கவி ஆய - (மும்மூர்த்திகள் எனினும்) மூன்று கிளையாகி, முளைத்து எழுக - உதித்துக் கிளம்பிய, மூலமோ - ஆதிவஸ்துவோ?

குறிப்பு - சான்றவன் என ஒருசொல்லாகக்கொண்டு உயர்தோன் (அறக்கடவுள்) எனவும், இரு என்றது இரண்டெனப் பொருள்மொன்றி ராகுஸ்தனமத்தைக் கோடலால் உள்ள தீவினையும், உணனைத் தரிசித்துப் பரிசிக்கப்பெற்ற நலவினையும் ஆகிய வினை யிரண்டையும் உடையேன எனவும், சாபம் திடா எனக் கண்ணழித்து சாபத்தின பெருக்கத்தை எனவும் கூறுவாரு முளா. (சஉ)

மூலமே யிலலா முதலவனே நீமுயலுவ
கோலமே யார்க்குத் தெரிவரிய கொள்கைத்தா
லாலமோ வாஸி னடையோ வடைகிடந்த
பாலனோ வாதிப் பரனோ பகராயே

இ - ன். மூலமே - (உனக்கு மேற்பட்ட) ஆதிவஸ்து எனப்பதே, இல்லா - இல்லாத, முதலவனே - முதன்மையாகிய தெய்வமே! நீ முயலும் - நீ முயன்றுகொள்ளும், கோலம் - வேஷமானது, யார்க்கும் தெரிவு அரிய - எவர்களுக்கும் அறிவதற்குமையான, கொள்கைத்து ஆல் - செய்கையுடைய தாதலால், ஆலமோ - (நீ) ஆலமாமோ? ஆலின் அடையோ - ஆலிலையோ? அடைகிடந்த - (அந்த ஆல்) இலையிருந்த, பாலனோ - சிறுபிள்ளையோ? ஆதி பரனோ - முதன்மையாகிய மோட்சத்துக்குடையவனோ? பகராய - சொல்லாய் ஏ, ஏ, - அசைகள். (சக)

காணபாகருங் காணப் படுபொருட்குங் கண்ணகிப்
பூணபாயபோ னிறியால யாதொன்றும் பூணதாய

மாணபா லுலகை வயிறொளித்து வாங்குதியா
லாணபாலோ பெண்பாலோ வபாலோ வெப்பாலோ.

இ - ன். காண்பார்க்கும்- பாப்பவர்களுக்கும், காணப்படு பொருட்கும்- (அவ
ரால்) பாங்கப்படுகின்ற வஸ்துக்களுக்கும், கண் ஆகி - கண்களாகி, பூண்பாய போ
ல-பொருந் துன்னவனைப்போல, கிறதி-கிறகின்றய, யாதொன்றம்-யாதொன்றினும்
(எப்பொருள்களிலும்), பூண்பாய - பொருந் தாம் விருப்பவனே! மாண பால - மா
டசிகமத் தன்மையை யுடைய, உலகை - உலகங்களை, வயிறு ஒளித்து - (கிண்து)
வயிறறில் மறைத்து, வாங்குதி - (பிறகு அவற்றை) வெளிப்படுத்துகின்றய,
ஆண பாலோ - நீ ஆணோ? பெண பாலோ - பெணனோ? அ பாலோ - (ஆணும் பெ
ண்ணும் அல்லாத அலியென்னும்) அந்நபபகுப்புடையவனோ? எ பாலோ - எந்தப்
பகுப்புடையவனோ? (அறியேன்) ஆல், ஆல் - அசைகண்.

குறிப்பு — இக்கவியின் விசேடாத்தங்களைச் சரபவகா பிறப்புந்கு படலத்த
27-வது கவியுரையானும் விராதன் வதைப்படலத்து 53-வது கவியுரையானும்
தெளிக, (சுசு)

ஆதிப பிரமணுநீ யாதிப பரமணுநீ
யோதி யுறுபொருளுக் கப்பாலுண டாயினுநீ
சோதிச சுடாபிழம்பு நீயென்று சொல்லுகின்ற
வேதமுரை செய்தால் வெளகாரோ வேறுள்ளாரா.

இ - ன். ஆதி பிரமணும் நீ - ஆதியாகிய பிரமதேவனு நீதான், ஆதி பரமணு
நீ - ஆதியாகிய சிவபிரமணும் நீதான், ஒதி உறு பொருளுக்கு - (வேதங்களை) வாசி
த்து அடைகின்ற (முடிவான உண்மை) வஸ்துவுக்கு, அப்பால் உண்டு ஆயினும் நீ -
அப்புறத்திலிருக்கிறதானாலும், (அப்புறத்திலிருக்கிற அயவஸ்துவும்) நீதான், சோ
தி சுடா பிழம்பு நீ என்று - பிரகாசமுள்ள தீபத்திரட்சி நீதான் என்று, சொல்லுகி
ன்ற - (விசேஷித்தது) சொல்லப்படுகின்ற, வேதம் உரைசெய்தால் - வேதங்கள்
சொன்னால், வேறு உள்ளாரா - மற்றைத் தேவர்கள், வெளகாரோ - வெட்கத்தை
யடையமாட்டார்களோ?

குறிப்பு — இக்கவியின் விசேடாத்தங்களை விராதன் வதைப்படலம் 52-வது
கவியுரையிற் காண்க (சுரு)

எண்சுரையுந் திண்சுவரா வேழேழ நிலைவகுத்த
வண்டப் பெருங்கோயிற் கெல்லா மழகுடைய
மண்டலங்கண் மூன்றினமே லென்று மலராத
புண்டரிக மொட்டின் பொகுட்டே புரையமமா

இ - ன். எண் திசையும் திண்சுவா ஆ - எட்டுத்திசுக்களும வலிய சுவாக்
ளாக, ஏழ் ஏழ் நிலை - பதினான்கு நிலை (மேடையாக) வகுத்த-பிரித்த, அண்டம்
பெரும் கோயிறகு - அண்டங்களாகிய பெரிய கோயிலின்கண், எல்லாம் அழகு
உடைய - முழுதும் அழகினை யுடையதும், மண்டலங்கண் மூன்றினமே - வட்ட
மான உலகங்கண் மூன்றில், என்றும் - எந்நாளும், மலராத - மலாதல் இல்லாதது

மாகிய, புண்டரீகம் மொட்டின - தாமரை முகிழிலிருக்கிற, பொருட்டே - கருணையே (கொட்டையே), புரை-நின் வீடாயிருக்கிறது.

குறிப்பு — அழகுடையதும் மண்டலங்கள் மூன்றினமே வென்றமலராதது மாகிய புண்டரீகம் என்றது இருதய தாமரையை இதற்கு அழகுடைமையாவது பிரணவந்தோன்றற கிடமான அழகு. இதனை “வேதமூலம் வெளிப்பமே, பூதம் யாவையி னுள்ளவா போது” எனவரும் பேரியபுராணத் திருவாக்கானறிக. “மலா மிசை கெடுனா” என்றதறந் மிக்கருத்துக்கிணைவினைமை காண்க அம்மா-வியப பிடைச்சொல (சக)

மண்பா லமரா வரம்பாருங் காணாத
வெண்பா லுயாநத வெரியோங்கு நலவேளவி
யுண்பாயநீ யூட்டுவாய நீயிரண்டு மொக்கினற
பண்பா ரறிவார பகராய பரமேடடி

இ - ன் பரமேடடி - மகாமேனமையான அன்புடையவராகிய ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவே! மண்பால-புவியினிடத்து, வரம்பு - எல்லையை, ஆரும் காணாத - எவரும் பாராத, எண்பால - எட்டுத்திக்குகளிலும், உயாநத எரி - வளாநத (யாக) அக்சினியில், ஓங்கு - உயர்ந்த, அமராவல வேளவி - தேவர்களுக்கெரிய நல்ல யாகத்தில, நீ உண்பாய - (அவியை) நீ சாப்பிடுவாய, நீ ஊட்டுவாய - (அந் அவியை அதனேவாகளுக்கு) நீ உண்பிப்பாய, இரண்டும் - இவ்விருதொழிலும், ஒக்கின்ற பண்பு - ஒத்திருக்கின்ற வித்ததை, ஆ அறிவார - எவா அறிபவார்கள? பகராய - சொல்லுவாய்

குறிப்பு — எல்லாக் தானாய் நிறகு நினைனிலைமை எவராலும் மறியத்தக்கதன்றய என்பது கருத்து (சஎ)

நிறகு நெடுநீதத நீரின முளைத்தெழுந்த
மொக்குளே போல முரணிற்ற வண்டங்க
ளொக்கவுயாந னுன்னுளே தோன்றி யொளிக்கினற
பகக மறித்த கெளிதோ பரம்பரனே

இ - ன் பரம்பரனே - பழமையான கடவுளே! நிறகும் - (பிரளய காலத்தில வகமாயப்பரவி) நிற்கின்ற, நெடு நீததம் நீரின - பெரிய சமுத்திர ஜலத்தில, முளைத்து எழுந்த - உதித்துக் கிளம்பிய, மொக்குள போல - நீர்க்குமிழிகளைப்போல, முரணிற்ற - வலிமையுரித்தாகிய, அண்டங்கள் - முட்டைவடிவான உலகங்கள், ஒக்க உயாநது - சமத்துவமாக வளாநது, உன் உள தோன்றி - உன்னிடத்தில காணப்படே, ஒளிக்கின்ற - (அவற்றை) மறைக்கின்ற, பககம் - இடத்தை, அறித்தரு - (பிறா) அறிந்துகொள்வதற்கு, எளிதோ - இலேசானதோ? ஏ, ஏ, அசைகள் (சஅ)

நின்செய்கை கண்டு நினைந்தனவோ நீணமறைக
ளுனசெய்கை யனனவைதான சொன்ன வொழுகுகிளவோ
வென்செய்தேன முன்ன மறஞ்செய்கை யெய்தினா
பினசெலவ திலலாப பெருஞ்செலவ நீதந்தாய்.

இ - ன். நீள மறைகள் - கெழுயலேதங்கள், நின்செய்கை - உனது நடக்கையை, கண்டு - பார்த்து, நீண்கதனவோ - (அந்நடக்கையை) மனத்தி லுமைத்துக்கொண்டனவோ? உன் செய்கை - உனது நடக்கைகளானவை, அன்னவை சொன்ன - அத்தகைய வேதங்கள் உரைத்த, ஒழுக்கினவோ - நடைபிண யுடையவைகளோ? அறம் செய்கை எய்தினா - தருமஞ்செய்வதை யடைந்தவர்களுக்கும், பின்செல்வது இல்லா - பின்தொடர்வதில்லாத, பெரும் செல்வம் - (புண்ணியம் எனலும்) பெரிய செல்வத்தை, நீ தந்தாய - (எனக்கு) நீ அருள்செய்தாய், முன்னம் - பூர்வத்தில், என செய்தேன் - (நீன கருணையைப் பெறுதற்கு நான்) யாது (தவததைச்) செய்தேன் தான் - அசை (சுக)

மாயப் பிறவி மயன்க்கி மாசிலாக
காயத்தை நலகித துயரின கரையேற்றிப்
பேயொத்தேன பேதைப் பிணக்கறுத்த வெம்பெருமா
றையொத்தே நென்ன நலனிழைத்தே னுன்னெனான.

இ - ன். மாயம் பிறவி - வஞ்சனையான பிறப்பினது, மயல் நீக்கி - மயக்கத்தைத் தவிர்த்து, மாசு இலா காயத்தை - குற்றமற்ற தேகத்தை, நலகி - (எனக்குக்) கொடுத்த, துயரின கரை ஏற்றி - துக்கசாகரத்தி னின்றங் கடந்து இன்பக்கரையிலேறச்செய்து, பேய் ஒத்தேன் - பசாசை ஒத்தவனாகிய எனது, பேதை பிணக்கு அறுத்த - அறிவினமையான மனப்பேதத்தைத் தொலைத்த, எம்பெருமான - கடவுளே! நாய் ஒத்தேன் நான் - நாயினையொத்தவனாகிய நான், என்ன நலம் இழைத்தேன் என்றான் - (இப்பயனையுடைய) யாது நன்மையைச் செய்தேன் என்று கூறினான் நலம் - நலன் என வந்தது ஈற்றுப்போலி

குறிப்பு - 'துயரின கரையேற்றி' என்றமையால் துயரத்தைக்கடலாகவும் கரையை யின்பமாகவும் கூறினாம் (௫௦)

என்றாங் கினிதியமப் பினற்றியக் கூறுவனே
லொன்றாது தேவ ருறுகிக் கெனவுனது
தனருயைக் கண்ணுற்ற கன்றனைய தன்மையறிய
நின்றானைக் கண்டா நெறிநின்றா நோகின்றான்

இ - ன். என்றாங்கு - மேற் கூறியதுபோல, இனிது - இனிய துதிகளை, இயம்பி - சொல்லி, இன்று - இப்பொழுது, அறிய கூறுவனென - (இவரது பூரவ சொருபநிலைமையை இவா) அறியும்படி சொல்லுவேனெனானால், தேவா உறுதிகு - தேவர்களுடைய திட்டத்துக்கு, ஒன்றாது என உனது - பொருநதாது என்று நினைத்து, தன் தாயை - தனது தாயாகிய பசுவை, கண் உற்ற - பார்த்த, கன்று அனைய - கன்றை ஒத்த, தன்மையன் ஆய் - சுபாவமுடையவனாகி, நின்றானை - நின்ற அந்நதத்துவென்பவனை, நெறி நின்றா - (தரும) வழியில் நின்றவர்களுக்கு, நோகின்றான் - முன்னினை பூரீராமபிரான், கண்டான் - பார்த்தான்

குறிப்பு - தேவா உறுதி - பூரீராம இராட்சதர்களைக்கொன்று ஜெயம்பெறச் செய்வா என்று தேவர்கள்கொண்ட திடம் என்க. (௫௧)

பாராயினையவனே பட்டவிவன வேறேயோ
பேராளன னாற யொளியோங்கும் பெற்றியனாய்
நேராகா யத்தினமிசை நிறகின னீயிவனை
யாரா யெனவவனு மாரகொலோ நீயென னான.

இ - ன் இனையவனே பாராய-தம்பியேபாப்பாயாக, பட்ட இவன் - இறந்த
போன இவ்வரசன்கள், வேறு ஓர போ ஆன ஆய-வேறு ஒரு பெரிய ஆளாகியும், ஒளி
ஒல்கும் பெற்றியனாய் - பிரகாசம் விளங்கும் தன்மையுடையவனாகியும், கோ - (கம்
சுரு) முன், ஆகாயத்தின் மிசை - ஆகாயத்தின் மீது, நிறகினான் - சினறு கொண்
முருகுகிறவனாகிய, இவனை - இறத்தபுருஷனை, நீ ஆராய் என - (யாரா என்று) நீவி
சாரியென்று (ஸ்ரீராமபிரான்) சொல்ல, அவனும் - அவவினையவனும், நீ ஆரகொலோ
எனான் - நீ யாவனோ? என்று கேட்டான். ஏ, தான் - அசைகள். (ருஉ)

வேறு,

சந்தப்பூ ணலங்கல வீர தனுவெனு நாமத தேனோ
கந்தாபபன் சாபத தாலிக கடைபபடு பிறவிகண்டேன்
வந்துறமீர் மலாககை தீண்ட முன்னுடை வடிவம் பெற்றே
னெந்தைக்கு மெந்தை நீரே யிசைப்பது கேணமி னென னான.

இ - ன். சந்தம் பூண் அலங்கல வீர - அழகிய ஆபரணமாகிய மாலையு
டைய வீரனே! தனு எனும் நாமத்தேன் - (நான்) தனு என்று கூறும் பேருடைய
வன், ஓர் கந்தாபபன் சாபத்தால் - ஒரு கந்தருவனுடைய சாபத்தினாலே, இ கடைப
படு பிறவிகண்டேன் - இறந்தகீழான ஜன்மத்தைப்பாராதேன் [அடைந்தேன்],
வந்து உறமீர் - (இவரு) வந்து சேர்ந்த உங்களுடைய, மலா கை - மலாபோன்ற
கரங்கள், தீண்ட - தொட, முன் உடைவடிவம் பெற்றேன் - (அதனால் என புதிய
வடிவம் ஒழிந்து) பழமையுடைய ரூபத்தையடைந்தேன், எந்தைக்கும் எந்தை -
என் தந்தைக்கும் தந்தையாகிய, நீர் - நீங்கள், இசைப்பது கேண்மின் - (நான்)
சொல்லதைக்கேளுங்கள், எனான் - என்று கூறினான். (ருங்)

கணையுலாரு சிலையி னீரைக காக்குந ரிலலையேனு
மிணையிலா டனனை நாடற கேயன் செயதற கேற்றும்
புணையிலா தவாகரு வேலை போக்கரி தன்ன தேபோற்
றுணையிலா தவாகரு மின்ன பகைப்புலந தொலைத்து நீக்கல்.

இ - ன். கணை உலாம் சிலையினீரை-அம்புகள் உலாவுகின்ற வில்லினையுடைய
உங்களை, காக்குநா இலையேனும்-(புறத்துணையாகி) இரட்சிப்பவா இல்லையானாலும்,
ஏற்றம் புணை இலாதவாக்கு - கணையேறச்செய்கின்ற காவாய இல்லாதவாக்கட்கு,
வேலை போக்கு அரிது - கடலைக் கடந்துபோதல் முடியாத, அனைதேபோல -
அஃதேபோல, இணையிலா தனனை நாடற - (தனக்கு) ஒப்பிலாத சோபிராட்
முயைத் தேதேறகு, எயன் செயதற - பொருந்திய காரியத்தைச் செயதற்காக,
துணையிலாதவாக்கும் - புறத்துணையிலாத உங்களுக்கும், பகைபுலம் தொலைத்து
நீக்கல் - பகையிடத்தைக் கொன்று களைதல், இன்னு - துன்பமாரும்.

குறிப்பு — ஸ்ரீராமலக்ஷுணாகுண யாவரையுங் காக்கத்தக்கவாகன் என்பது தோன்ற 'சுணையுலாரு சிலையினர்' எனவும் 'காக்குந் நிலை' எனவும் கூறினான் (௫௪)

பழிப்பறு நிலைமை யாணமை பகாவதென பதம் பீடத்
துழிப்பெருந் தகைமை சான்ற வந்தண னுயிராதத் வெவலா
மழிப்பதற் கொருவ னுன வண்ணலு மறிதி ரான்றே
யொழிப்பருந் திறப்பல பூத கணத்தொடு முறையு முணமை

இ - ன் பழிப்பு அறம் - இகழ்ச்சியற்ற, நிலைமை ஆணமை - (உலகன்) தன்மையையும் வீரத்தையும், பகாவது என - சொல்லுவது எனனை, பதம் பீடத்து உழி - தாமரையாகிய ஆசனத்திலிருக்கிற, பெரும் தகைமை சான்ற - மிகுந்த பெமை பொருந்திய, அந்தணன் உயிராதத் எல்லாம் - பிரமதேவன் படைத்த எல்லாப் பொருள்களையும், அழிப்பதற்கு - கெடுப்பதற்கு, ஒருவனுன் - ஏகனாகிய, அண்ணலும் - சிவபிரானாகூட, ஒழிப்பு அறம் திறல் - நீக்கற்கரிய வலிமையையுடைய, பலபூதம் கணத்து ஒழி - அநேக பூதங்களின் கூட்டத்ததுடனும், உறையும் உணமை - வசிக்ஷம் மெய்மையை, அறிதிரா - தெரிந்து கொள்ளுதற்கு

குறிப்பு — அண்ணலும், உமமை - உயாவு சிறப்பு. (௫௫)

ஆயது செய்கை யென்ப தறத்துறை நெறியி னெண்ணித்
தியவாச சோகுகிலாது செவவியோரச் சோதத்துச் செயத்
றியினு முயிராகு நலஞ்ஞ சவரியைத் தலைப்பட டனனா
ளையதோர் நெறியி னெய்தி யிரலையின குன்ற மேறி.

இ - ன். தியவா சோகுகிலாது - கொடியவர்களைச் சோக்காமல், செவவியோர் சோதது - நற்குணமுடையவர்களை (துனை) சோத்துக்கொண்டு, செய்தல் ஆயது - (ஓர் காரியத்தை) முடித்தலானது, செய்கை என்பது - செய்யத்தகுந்த கரும்மென்பதை, அறம் துறை நெறியின் எண்ணி - தரும் துள்வழியில் ஆலோசித்து, உயிராகு - ஜீவராசிக்கு, தாயினும் நலஞ்ஞ - தாயைப்பாக்கிலும் (மிகுந்த கருணை) அளிக்கின்ற, சவரியைத் தலைப்பட்டு - சவரியென்பவனைச் சாதித்து, அன்னாள் - உச்சவரியென்பவள், ஏயது ஓர் நெறியின் ஏய்தி - ஏவியதாகிய ஒரேவழியில் (சென்) றடைந்து, இரலையின குன்றம் ஏறி - ருசியமூக பருவத்தில ஏறிச்சென்றா.

குறிப்பு — ருசியம் - எருமைபோன்ற மான் அதன் முகம் போற்றேனறம் மலைக்கு அப்பெயர் வந்தது (௫௬)

கதிரவன் சிறுவ னாய் கணகவா ணிறத்தி னுனை
யெதிரெதிரா தழுவி நட்பி னினிதமாந் தவனி னீண்ட
வெதிர்பொருந் தோளி னுனை நாடுதல விழுமி தென்றா
னதிராகழல் வீரா தாழு மன்னதே யமைவ தானா.

இ - ன். கதிரவன் சிறுவன் ஆய - சூரியகுமாரனாகிய, கணகம் வான் நிறத்தி னுனை - பொன்போலும் பிரகாசமுள்ள நிறமுடைய சுக்கிரீவனை, எதிரா எதிரா தழுவி - ஒருவரை ஒருவர் ஆவிக்கணம் செய்து, நட்பின் இனிது அமராத - சிநேகத்துடன் மகிழ்வாக இருந்த, அவனில் - அவனால், நீண்ட வெதிர பெரும் தோளி னுனை - நீட்சியான மூங்கில்போலும் தோள்களுடைய சோபிராட்டியை, நாடுதல - தேடுதல,

விழுமித னெருள் - நிறப்புடையதென்று (தறுவென்பவன்) சொன்னான், அதிர்
பூல வீரா தாமும - ஒலிசெய்கின்ற வீரகண்டையத தரித்த வீரானையி ஸ்ரீராம
லட்சுமணர்களும், அன்னதே அமைவது ஆனா-அப்படியே சமமதிப்பதானாகன ()

ஆனவன ரெழுது வாழத்தி யந்தர மெழுது போனான்
மானவக குமரா தாமு மத்திசை வழிகொண டேகிக
கானமு மலையு நீங்கிக கங்குலவந திறுகருவ காலை
யானையி னிரட்டை யெனன மதங்கன திருக்கை சோந்தாரா

இ - ள். ஆனவன -(வந்தருபமாறி வேறுருபமான) தறுவென்பவன், தொழு
தவாழத்தி - (ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களே) வணங்கித் துதித்து, அந்தரம் எழுந்தபோ
னான் - ஆகாயத்தில் கிளம்பிச் சென்றான், மான அ குமரா தாமும - பெருமைபொ
ருந்திய அந்த (ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களென்னும்) வாலிபரிருவரும், அ திசைவழி கொ
ண்டு ஏகி - (தறுவென்பவனுரைத்த) அந்தத் திக்கினவழியைப்பற்றிச் சென்று,
கானமும் மலையும் நீங்கி - காடுகளையும் மலைகளையும் கடந்து, கங்குலவநது இறுக்கும்
காலை - இரவுவநது செரும் (மாலை) கேரத்தில், யானையின் இரட்டை என்ன-இரண்டு
யானைகளைப்போல, மதங்கனது இருக்கை சோந்தாரா - மதங்க மகாரிஷியினது ஆச
ிரமத்தை யடைந்தார்கள்.

குறிப்பு ---மானவக குமரா - ஆண்டனமை யுள்ள வாலிபரெனலுமமையும்.

பத்தாவது: கவந்தன் படலம்

முற்றிறு.

ஆகப்படலம் ௧௦-க்கு வீருத்தம் ௧௧௧௪.

பதினொராவது: சவரிபிறப்புநீங்கு படலம்.

கண்ணிய தருதற கொத்த கற்பகத் தருவு மெனன
வுண்ணிய நலகுரு செலவ முறுநறுகு சோலை ஞால
மெண்ணிய வினப மனறித் துன்பங்க ளிலலை யான
புண்ணியம் புரிந்தோர் வைகுந துறக்கமே போன்ற தன்றே.

இ - ள். கண்ணிய தருதறகு ஒத்த -(யாவாக்கும்) கருதப்பட்ட பொருள்களை
யெல்லாம் கொடுத்ததற்கு உடம்படுள்ள, கற்பகம் தருவும் என்ன - கற்பகவீருக்ஷ
மும் (வினயவும் ஒக்கும்) என்று சொல்லும்படி, உண்ணிய - (யாவரும்) புசிக்கும்
படியாக, நல்கும் செலவம் உறும் - கொடுத்ததற்கேற்ற (கனிமுதலிய) சம்பத்தைப்
பொருந்திய, நறு சோலை - மணநிறைந்த (அந்தமதங்காசிர மத்தின்) பூஞ்சோலை
யானது, ஞாலம் எண்ணிய துன்பம் அன்றி - பூவுலகத்தவா கருதிய சுகமே யல்லா
மல், துன்பங்க ளிலலை ஆன - துக்கங்களிலலையென்று சொல்லுதற்காகிய, புண்
ணியம் புரிந்தோர் வைகும் - தருமத்தைச்செய்தவர்கள் வசிக்கின்ற, துறக்கமே
போன்றது - மோக்ஷசாம்பிராசரியத்தையே யொத்திருந்தது.

குறிப்பு — தருவும் - ஷன்பதன் உம எச்சப்பொருளது; இதனால் சந்தானம், அரிசாதனம், மந்தாரம், பாரீசாதம் என்பவற்றையுங் கொள்க. செலவதின் பயன் கொண்டயே எனப்பா 'நலகம் செவ்வம்' என்றா. இதனை "நதற்குச் செய்க பொருளை" எனனுந் தீரிக்ங்கத்தானும் அறிக. (ச)

அன்னதா மிருககை நண்ணி யாண்டுநின் றளவில காலந்
தனனையே நினைந்து நோற்குஞ் சுவரியைத் தலைப்பட்டு டனனாட
கின்னுரை யருளித் தீதின நிருத்தனை போலு மென்றான்
முன்னிவற கிதுவென நெண்ண லாவதோர மூல மிலலான்.

இ - ஷ. இவறகு - இவனுக்கு, இது என்று எண்ணல ஆவது - இஃதென்று நினைத்ததற்கு ஆவதான, ஓர் முனமூலம் இவ்வான் - ஒரு பழமையான ஆதியிலலாத வனாகிய ஸ்ரீராமபிரான், அன்னது ஆம் இருக்கை நண்ணி - அதன்மைதான் ஆச சிரமத்தை யடைந்தது, அளவில காலம் - அளவற்றகாலமாக, ஆண்டு நின்ற - அவ விடத்திலிருந்து, தனனையே நினைந்து நோற்கும் - (அநாதிவஸ்துவாகிய) தனனையே சிந்தித்துத் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்ற, சுவரியைத் தலைப்பட்டு - சுவரி என்னும் பெயரையுடையானைச் சந்தித்து, அன்னாட்கு - அநதச் சுவரிக்ரு, இன் உரை அருளி - இனிமையான வார்த்தைகளை அருளிச்செய்து, தீது இன்று - தீவரு இல்லாமல் (கேடும்மாக), இருந்தனை என்றான் - இருந்தாயா என்று கூறினான்

குறிப்பு — போலும் - அஞ்ச இன்று இன்றி என்னும் பொருளது, 'அன்றி யின்றி யென வினையெஞ் சிகரந், தொடாயினு ளுநர மாயவரி னியலபே' என்பது ருத்திரம். (உ)

ஆண்டவ ளன்பி னேத்தி யழுதிழி யருவிக் கண்ணன்
மாண்டதென மாயப் பாசம் வந்தது வரம்பில காலம்
பூண்டமா தவத்தின் செலவம் போயது பிறவி யென்பாள்
வேண்டிய கொணாநது நலக விருந்துசெப் திருந்த வேலை.

இ - ஷ. ஆண்டு - (குசலம் வினாவிய) அப்பொழுது, அவன் - அநதச்சுவரி, அன்பின் ஏததி - அன்பிலை துதித்து, அழுது அருவி இழி கண்ணன் - (ஆனந்த மேலீட்டால்) அழுது நீர்ப்பெருக்கு வடியுங் கண்களையுடையனாகி, என் மாயம் பாசம் மாண்டது - எனது மாயைக்கடத்தித் தொலைந்தது, வரம்பு இல் காலம் - அளவிலலாத காலமாக, பூண்ட - (யான்) மேற்கொண்ட, மாதவத்தின் செலவம் வந்தது - சிறந்த தவசின் பயன் வந்தடைந்தது, பிறவி போயது - ஜன்மம் ஒழிந்தது, என்பான் - என்று கூறி, வேண்டிய - (உணவுக்கு) வேண்டிய பொருள்களை, கொணாநது நலக - கொண்டுவந்து கொடுக்க, விருந்து செய்து இருந்த வேலை - (ஸ்ரீராமலகருமணாகன்) அவவுணவுப் பொருள்களை அருந்தியிருந்த சமயத்தில.

குறிப்பு — என்பான் - முற்றெச்சம். விருந்து வந்தால் தூர்த்தே நோக்கிய பொழுது முகமலர்ச்சி காட்டலும், அதுகண்டு நெருங்கி வந்தவிடத்து இன்சொற் கூறலும், அதுகேட்டு உடன பட்டபோது நன்றற்றலும் ஆகிய விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள் 'அழுதிழி யருவிக் கண்ணன்' என்பதால் முகமலர்ச்சியையும் 'பாசம் மாண்டது செலவம் வந்தது பிறவி போயது' என்பவற்றால்

இன சொற் கூறுதலையும், 'வேண்டிய கொணாத நல்க' என்றமையால் நன்றாறுதலையும் விளக்கினமையிற். இக்கருத்தை "மோப்பக குழையு மனிச்ச முகத்திர்ந்து, கோக்கக் குழையும் வீருத" என்ற தீருக்குறையாற நெளிச. (௧)

ஈசனுங் கமலத் தோனு மிமையவா யாரு மெந்தை
வாசவன றுனு மீண்டு வந்தனா மகிழ்து நோக்கி
யாசறு தவத்திற் கெலலை யணுகிய திராமற் காய
பூசனை விருமபி யெம்பாற போதுதி யெனறு போனா.

இ - ன ஈசனும் - சிவபிரானும், கமலத்தோனும் - தாமரைமலரிலிருக்கிற பிரமனும், இமையவா யாரும் - எல்லாத் தேவர்களும், எதை - விஷ்ணுமாத்தியும், வாசவன தானும் - இந்திரனும், ஈண்டு வந்தனா - இவ்விடத்தைக்கு வந்து, மகிழ்து நோக்கி - மகிழ்ச்சியுற்று (எனனைப்) பார்த்து, ஆசு அறுதவத்திற்கு - (நீ செயத்) குற்றமற்ற தவசுக்கு, எலலை அணுகியது - முடிவுகிட்டியது, இராமற்கு ஆய பூசனைவிருமபி - ஸ்ரீராமபிரானுக்கு ஏற்றதாகிய பூசையை விருப்புறற்செய்து, எம்பால போதுதி என்று - எமமிடத்துக்கு வருவாயாக எனக்கூறி, போனார் - (தத்தபிடத்துக்குச்) சென்றான.

குறிப்பு - வந்தனா - முற்றெச்சம். இராமற் காயபூசனை - எனபதை இராமன் காயபூசனை எனப்பிரித்த ஸ்ரீராமபிரானுக்கு காயிக் பூசை எனக் கூட்டிப் பொருளசொல்லலுமாம் ஆகவே மானதம் வாசகம் ஆகிய பூசைகளை முன்னரே செய்த முடித்தாளென்பது பெற்றும் இனி, இராமல் காயபூசனை எனக்கொண்டு இராமல் என்றது தாமதியாமல் எப்பொருள் கூறலும் பொருந்தும். (௪)

இருந்தன நெந்தை நீயீன டெயதுதி யென்னுந் தன்மை
பொருந்திட வின்று தானென புண்ணியம் பூத்த தென்ன
வருந்தவத் தரசி தன்னை யனபுற நோக்கி நங்கள்
வருந்துறு துயரத் தீர்த்தா யமமனை வாழி யென்றா.

இ - ன. (கடவுளரால் அருளப்பட்ட சவரியானவன்) எதை - என்று தந்தையாகிய ஸ்ரீராமபிரானே! நீ - ஈண்டு எயதுதி என்னும் தன்மை - இவருவருவாய் என்ற விஷயம், பொருந்திட - (எனக்குத்) தெரிய (அதனால்), இருந்தனை - (இதுவரை உயிரொண்டு இவரு) இருந்தேன், என புண்ணியம் - என்று தவம், இன்று தான் பூத்தது - (அவ்வண்ணமே எழுந்தருளிக்காட்சி கொடுத்தமையால்) இற்றைப் பொழுதுதான் பலன் தந்ததாயிற்று, என்ன - என்று கூற, (அதுகேட்ட ஸ்ரீராமலக்குமணாகள்) அரு தவத்த அரசி தன்னை - அரியதவத்தின் தலைவியாகிய சவரியை, அனபு உற நோக்கி - அனபு மிகுமபடி பார்த்து, அமமனை - தாயே! நங்கள் - எங்கள், வருந்துறு துயரம் தீர்த்தாய் - வருத்த முறுகின்ற துன்பத்தை நீக்கிவிட்டாய், (ஆதலால்) வாழி என்றா (நீ) வாழக்கடவாயென்று கூறினா.

குறிப்பு - வருந்துறு துயரம் - வரும் துறு துயரம் எனப்பிரித்த மேலும் மேலும் வருவனவாகிய மிகுதியான துயரத்தை, எனப்பொருள் கோடலுஞ் சாலும். (1)

அனகனு மிளைய கோவு மனறவ னுறைந்த பின்றை
விளையறு நோனபி னாளு மெய்மமையி னேக்கி வெய்ய
துணைபரித தேரோன் மைந்த னிருந்தவத துளக்கில குறை
நினைவரி தாயற் கொத்த நெறியெலா நினைந்து சொன்னான்.

இ - ன் அனகனும் இளையகோவும்-பாபயில்லாதவனாகிய ஸ்ரீராமபிரானும் இளை
யபெருமானும், அன்று அவன் உறைந்தபின்றை - அன்றையத்தினம் அவ்விடத்தில்
வசிக்கப்பிறகு, விளை அறு நோன்பினுள் - பாபம் நீங்கிய தவத்தினையுடைய சுவரி
யானவளா, மெய்மமையின் கோக்கி - உண்மையறிவாற கருதிப்பார்த்து, வெய்ய -
வெவ்விவ கிரணங்களையுடைய, துணைபரி தேரோன் மைந்தன் - நெருங்கிய குதிரை
களைப் பூட்டிய தேரினையுடைய சூரியனது புத்திரனாகிய சுக்கிரீவன், இருந்த -
வசிக்கக்கொண்டிருக்கின்ற, அ துளக்கில் குறை-அந்த அசைவிலலாத ருசியமுக
பாவத்ததக்கு, கிளைவு அரிது - கிளைத்ததற்கு அரியதும், ஆயற்கு ஒத்த - ஆராய்ந்தறி
தற்குத்தக்கதுமாகிய, நெறி எலாம் - வழிகளையெல்லாம், நினைந்து சொன்னான் -
ஆலோசித்துக் கூறினான்.

குறிப்பு - சூரியனுடைய ரதசாரதியாகிய அருண்ண எண்பவன் ஓரழகிய
பெண்ணுருக்கொண்டு வானவாகோனமாட் டணுகலும் அவ்வானவாகோன் அப
பெண்ணுருவைக்கண்டு காழமுறுப புணர்ந்தான். அப்போது வாலி என்னும் ஒரு
பிள்ளை பிறந்தது அப்பிள்ளையை எடுத்துக்கொண்டு அந்த அருண்ண சூரியனிட
த்து வந்தான் சூரியன் இப்பிள்ளை யாது எனவினவ, அருண்ண யான் ஓர் பெண்
னுருக்கொண்டு இரத்திரினைப் புணர்ந்துபெற்றேன் என்றான். அதுகேட்ட சூரி
யன், தானும் அப்பெண்ணுருவைப்பாக்க விரும்பியவளவில அருண்ண பெண்ணுரு
வாகலும் அப்பெண்ணுருவைக்கண்டு காழமுறு புணர்ச்சு சுக்கிரீவன் பிறந்தான். இச்
சுரித்திரம் விளக்க 'பரிததேரோன் மைந்தன்' என்றார் பரிததேரோன் என்றற்கு
அருண்ண என்றும், சூரியன் என்றும் பொருள்கொள்ளலமையும். சுக்கிரீவன், மகா
பலசாலியாகிய வாலிக்குப்பயந்த தனது பிராணனைக் காத்துக்கொள்ளுதற்கு அமை
ந்ததும் ஒருசாபத்தால் வாலி நெருங்குதற்குக் கூடாத்தமான மலை என்பார் 'துள
க்கில் குறை' என்றார் "வன்னி தானிடு சாப வரம்புடைப், பொன்ம லைக்கவ
ண்ணன்லிற் போகலே" எனனும் கிஷ்கிந்தாகாண்டச் செய்யுளின்கு கோக்கற்பாலது

வீட்டினுக்கமைவ தான மெயநெறி வெளியிற ருக்க
காட்டுறு மறிஞ ரெனன வன்னவள கழறிற் நெல்லாந
கேட்டன னென்ப மனனோ கேள்வியாற செவிகண் முற்றாந
தோட்டவ ருணாவி னுண்ணு மமுத்ததின சுவையாய நின்றான்.

இ - ன். வீட்டினுக்கு - மோகந்ததற்கு, அமைவதான மெய நெறி - பொருந்
தியதான உண்மை மாகக்கத்தை, வெளியிறறு ஆக காட்டும் அறிஞர் என்ன - வெ
ளிப்படையாக விளக்குதலுற ஞானவான்களைப்போல, அன்னவள கழறிற்று எல்
லாம் - அந்தச்சுவரி சொல்லிய எல்லாவற்றையும், கேள்வியால் - (அறற்று) கேள்
வியினால், செவிகள் முற்றம் தோட்டவா - காதகன் முழுதும் தொலைப்படுத்திய
பெரியோர்கள், உணர்வின் உண்ணும் - அறிவால் புண்கின்ற, அமுத்ததின சுவை
யாய் நின்றான் - ஞானுமித்ததினது ருசியாக விளங்கிய ஸ்ரீராமபிரான், கேட்ட
னன் என்ப - கேட்டருளினான் என்பார் (அறிவுடையார்). மன், ஒ - அசைகள்.

சுந்தரமூர்த்தி

பின்னவ ஞழன்று பெற்ற யோகத்தின் பெற்றி யாலே
தன்னுட றுறந்து தானத தனிமையி னினிது சாரந்தா
ள்ளனது கண்ட வீர ரதிசய மளவின் நெய்திப
பொன்னடிக கழலக ளாபபப புகனறமா நெறியிற் போனா

இ - ள பின் - அதன்பிறகு, அவள் - அச்சுவரி, உழன்றுபெற்ற - (தான்)
வருந்தியடைந்த, யோகத்தின் பெற்றியாலே - யோகநிலையின் தன்மையினாலே, தன்
உடல துறந்து - தனது சூத உடம்பைவிட்டு, தான் அ தனிமையின் இனிது சாரந்
தாள - அச்சுவரி உண்மைஞானியா பெறுதற்குரியதான மோகத்தில மகிழ்ச்சி
யுடன் சென்றடைந்தாள, அன்னது கண்ட வீரா - அதைப்பாராதத ஸ்ரீராமலக்கு
பணாகள், அளவு இன்று அதிசயம் எய்தி - அளவற்ற ஆச்சரியத்தை யடைந்து,
புன்ன மா நெறியில் - (அரதச் சுவரி) கூறிய பெரியவழியில், பொன் அடி கழல
கள் ஆபப போனா - சிறந்த பாத்தில அணிந்த வீரகண்டை ஒலிசெய்ய (நடந்து)
சென்றார்கள (அ)

தன்னெடுங் காணுங் குன்று நதிகளுந் தவிரப் போனா
மண்ணிடை வைக றேறும் வரம்பிலா மாகக் ளாடக்
கண்ணிய வினைக் கொன்னுங் கட்டழல் கதுவ லாலே
புண்ணிய முருகிற றன்ன பம்பையாம பொயகை புககா.

இ - ள தன் நெடு காணும் - குளிர்த் பெரியவன்களுந், குன்றும் நதி
களும் - மலைகளும் ஆறுகளும், தவிர போனா - பிறபடுமபடி கடந்துசென்று, மண்
நிடை - பூமியினிடத்து வைகல் தோறும் - திண்டுகோறும், வரம்பு இலா மாக
ஆட - அளவற்ற மனிதர்கள் குளிக்க, (அந்நில) கண்ணிய - நெருங்கிய, வினை
கள் என்னும் - கரும்புக் கொண்கிற, கட்டு அழல் கதுவலாலே - கொடிய நெருப்புப்
பற்றுதலால் புண்ணியம் உருகிறது அன்ன - தருமமானது உருகிப்பரவினாறடோ
ன்ற, பம்பையாம பொயகைபுககா - பம்பைநதியை யடைந்தாராள்.

குறிப்பு — பொயகை என்பது நீர் நிறைந்த தடாத்தடக்கே பெயராயிருப்பவா
டுவரு நதியைப் பொயகையெனறது நீர்ப்பெருக்கையும் விசாலத்தையும் குறித்த
செனக் (அ)

பதினொராவது : சுவரிபிறப்புநீங்கு படலம்

முற்றிற்று

ஆதப்படலம் கக-க்கு விருத்தம் ௧௨௦௩

ஆரணியகாண்டம்

முற்றிற்று.

பககம்	வரி.	பிழை	திருத்தம்
2	8	மையையும்	மையும்
8	40	நாயனா	நாலடியாரிலும்
10	4	யானைகளுக்கும்	யானைகளும்
12	31	கெண்டு	கொண்டு
13	19	படியோடே	படியோடே
"	20	மலைகள்,	மலைகள் போல,
"	40	ராகுதேது	தேது
14	2	யேழு	யெட்டு
15	10	யோடப	யோடப
25	17	விழுவது	விழுவ
26	36	ஓர் மரம்	ஓர் மரம்
"	41	ஓம்	ஓம்
29	38	னவரோ	னவரோ
30	39	விழுகின்ற	விழுகின்ற
31	3	அலமரல்	அலமர்
"	17	மயில்லங்	மயில்லங்
"	26	கின்றதுனை	கின்றதுனை
"	30	யனைய அற	யனைய அன்பின் அற
33	5	யுனது	யினது,
39	21	மைப்புலு	மைப்புலு
49	36	இ-	இ - ன்,
50	18	முன்னே	முன்னே
55	13	தன்	தன்
65	7	வீழுகதரு	வீழுகதரு
87	7	டன்றி	டன்றி
89	4	யாகத்தி	யகத்தி
92	35	கரமாக	கிரமாக
"	39	எனலும்	என்னும்
93	3	சிறந்த	இறந்த
"	23	திரிகத்து	திரிகத்து என்பாரும்
95	5	சிராதத	சிராதத
"	27	மாதலால்	மாதல்
106	27	போல	போன
118	8	தாமபிரை தாமபிரை	தாமபிரை தாமபிரை
123	7	மாதரால்	மாதரால்
"	19	தம்பிக	தம்பிக
124	7	மன்னனை	மனை
126	6	அதோம்	தோம்
131	5	மனம்	மனம்
"	12	பெரிய	பெரிய
"	33	பூததான்	பூததான்
"	34	விலங்கு	விலங்கு
"	36	சீதர்	சீதர்
133	24	நிற	நிற
134	26	செகர	செகிர
143	35	என்று	என்று
144	8	செவ்வியாய்	செவ்வியாய்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
144	18	சாவ	சாவ
"	28	கைடைய	கையுடைய
149	6	மகஞ்றி	மகஞ்றி
"	17	புண்ணி	புண்ணி
151	11	சுரன	சுரன
"	30	பணித்த	பணித்த
160	4	மெதூக்கப்பட்டு	மெதூப்பட்டு
168	11	பளிகதறை	பளிகதறை
172	15	தனமை	தனமை
180	30	என்னும	என்னும
182	5	வாளினக்கொடியான	வாளினக்கொடியான
188	38	நகையாலே	நகையாலே
191	4, 5	அந்தந்தி அகத்து	அந்தந்தி
195	9	ருக்குரு	ருக்குரு
220	17	சோதியும	சோரியும
223	11	வாகஞ்றமாய	வாகஞ்றாய
227	27	யாப்ப	யாப்ப
237	22	யானை	யானை
239	6	வீழ்த்தான	வீழ்த்தான
"	32	தாலவரை	தாலவரை
242	17	மண்டலத்ததைச்ச	மண்டலத்ததைச்ச
247	3	கலலனை	இலகடம
253	24	சுவற்றூ	சுவற்றூ
"	26	சுவற்றூ	சுவற்றூ
257	33	காரழிந்	காரிழிந்
265	36	எறிகடல	எறிகினற்கடல
268	31	(தேசினது)	தேரானது
269	27	பரிசாய	பரிசாய
280	12	அடக்கினா	அடக்கினா
282	23	தாளாகிய	தாளாகி
287	12	விளங்கவும்	சேரவும்
289	16	இரட்டிற்சொழிதல,	
291	11	விளங்குகின்ற	சேருகின்ற
293	19	கிடையென	கிதி, சுகக்கிடையென
296	14	கரத்தொரு	கரத்தொரு
312	31	இப்பொழுதேகொய	கொய
320	13	மாப்பு	மாப்பு
325	11	வாரச	வாச
327	16	என்ன	என்ன
330	29	விளங்குகின்ற	நிறைகின்ற
326	25	மலர்கள்	காயப்போலும்
336	27	பரியா	பரியா
344	13	இலலை	அன்று
346	15	கொண்டது	கொண்டது
"	19	விஷங்களை	விஷங்களை
348	30	மில்லாம	மில்லாம
349	6	கிறமுள்ள	கிறமுற்ற

பக்கம்	வரி.	பிழை	திருத்தம்
351	15	இடததையும் ..	இடததை
"	"	இடையையும் .	இடையை
"	33	வாயானால் .	வாயானால்
"	39	விடத்தி .	விடத்தும்
356	22	நாண ..	நாண
357	15	இராவணன்ப	இராவணன
365	10	முற்றி .	முற்றி
366	2	பொருட்கு	பொருட்கு
373	2	நீ செய்வதற்கு ..	நீ செய்வதற்கு
386	40	பொருதுகின்ற	பொருதுகின்ற
409	13	மலர்	மலர்
424	9	தொகுத்தல் ..	தொகுத்தல்
474	25, 26	ஆகாயத்தின்கண் உண் டாயினவாகிய	ஆகாயம் புலப்பித்தாலொத்த
476	34	தெரிந்தது ..	தெரிந்த
493	21	வளமை	உலிமை
493	35	நோகத்	நோகத்
495	8	பார்த்தா	பார்த்தா
513	9	என்மன	தன்மன
516	23	அலைத்திருக்கின்ற	அலைகின்ற
518	2	கூறுக ..	கூறிக
522	17	வீசும்படி	வீசும்படி
525	15	இடர்வு	இடர்வு
526	25	என்றும் இச்சி ..	இச்சி
"	29	யிடைபெய	யிடைபெய
529	23	உளைவு	உளைவு
533	2	தன்றாய	தன்றாய
"	3	என்கும	என்கும
"	29	கானே	மானே
546	37	ஜயம்	ஜயம்
547	10	கிறவனாகிய,	கிறவனாகிய

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் திருநெல்வேலி - தெற்குப் புதுத்தெரு சரஸ்வதி விலாசம் ம-நா-ந-ஸ்ரீ, பாலவண்ண முதலியாரவர்களிடத்திலும், மதுரை - புதுமண்டபம் ம-நா-ந-ஸ்ரீ, கருப்பண பிள்ளையவர்களிடத்திலும், உடுமலைப்பேட்டையில் எங்கள்ிடத்திலும், தேவகோட்டை - கருதாவூரன் ததென்கரை திருவாரூர் அய்யர் அவர்கள் மடத்தில் ம-நா-ந-ஸ்ரீ, சட்ட அய்யர் தேசிகரவர்களிடத்திலும், காரைக்குடி - அறுபத்துமூவா மடம் ம-நா-ந-ஸ்ரீ, வித்துவான் ராம - கு. சொக்கலிங்கரு செட்டியாரவர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

இவ்வணம்,
எம். ஆர். கந்தசாமிக் கவிராயன்.
எஸ். வெங்கடராயன் நாயுடு.

